

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚEI „PROGRESUL SILVIC”

O NOUA INDRUMARE

de M. Tănăsescu-Moșandrei

„Revista Pădurilor” cu un tiraj neîntrerupt, decât de marile războaie, timp de 2 ani, are o viață de 38 de ani, ceea ce pentru o publicație de specialitate, în țara noastră, este un adevărat record.

Este mare meritul acelor, cari au alimentat-o mereu cu articole importante și cari au stăruit în atâtea vremuri grele, ca apariția ei să nu se stigherească, fie din lipsa de mijloace pentru tipărire, sau din lipsă de material de redacție, — de aceea găsim cu mulțumire, un privilegiu nimerit, de a le exprima la toți, omagiul și recunoștința noastră, tocmai în aceste vremuri când *Revista Pădurilor*, câtă să pășească pe o treaptă mai sus, în ansamblul publicațiilor internaționale de specialitate, năzuind chiar la un schimb cu folos și pe picior de egalitate, cu alte reviste [similare streine.

Astăzi se remarcă un curent puternic de schimb de idei între diferitele popoare, în ceea ce privește ramura pădurilor, cari pentru Europa începe să aibe un caracter accentuat; desigur provocat prin rarirea din ce în ce mai simțitoare a lemnului de lucru, pe care ilustrul forestier Mellard, a strigat-o cu atâta putere și convingere în lucrarea sa memorabilă „*La disette du bois d'oeuvre*” încă de acum 27 de ani, cu ocazia marelui Congres forestier internațional dela Paris.

Vedem azi, reviste silvice, în țările de curând chemate la o viață nouă ca: Cehoslovacia, Jugo-Slavia, Polonia, în cari se tratează de aproape, chestiunile de păduri cu multă căldură, — se interesează de aproape, scriind articole originale, cari să fie fo-

losite și de alte țări, și nu odată am văzut, articole reproduse de revistele forestiere bătrâne ca „*Revue de Eaux et Forêts*“, dupe aceste reviste tinere,... dar pentru ca aceasta să fie posibil, era nevoie ca acele reviste să conție rezumate, scrise în limba națiunilor mari cari stau în fruntea civilizației, iar noi pentru a ne ține la nivel ridicat, trebuia să mergem cu noul curent.

Comitetul de redacție al *Revistei Pădurilor*, abia intrat în atribuțiunile sale, a căutat chiar dela început, ca selecțiunea articolelor, să fie cât mai riguroasă, iar pentru articolele cele mai importante și cu caracter de originalitate, să se facă rezumate, în limba franceză ori germană, așa ca să poată fi citite și de alții.

Pentru înlesnirea comerțului de lemne, s'a stabilit ca cel puțin din 3 în 3 luni, să se publice prețurile diferitelor materiale lemnoase pe categorii de esențe, dimensiuni și calități, în diferitele centre de desfacere ale țării: Arad, Cluj, Cernaui, Craiova, București, Galați, Constanța. Aceasta va ajuta comerțul internațional, căci *Revista Pădurilor*, va cuprinde date precise și desinteresate, emanând dela organele unei societăți culturale de specialiști.

Comitetul nu se va da la o parte, dela nici un sacrificiu și va socoti de datorie, să aducă revistei noastre, orice îmbunătățiri, pentru ca ea să corespundă cât mai bine menirei pentru care a fost creiată de înaintașii noștri.

Revista noastră, trebuie să ia apărarea în contra oricui și pentru tot ce interesează, domeniul forestier întreg al țării, discutând deschis, dar obiectiv și căutând să dea directive de specialitate guvernanților, în toate chestiunile mari la ordinea zilei, cu caracter forestier cum sunt: tarifele vamale, regimul silvic, islazurile comunale constituite pe soluri forestiere, chestiunea torenților, ca și plantarea terenurilor inculte și altele cu caracter de interes general silvic.

Apărarea intereselor Corpului Silvic, nu presintă mai puțină importanță pentru revista noastră, căci Corpul Silvic ne este tot atât de scump, ca și pădurea însăși și el, trebuie ajutat să-și cucerească toate drepturile, atunci când îi sunt nesocotite printr'o împrejurare, or alta.

Am ajuns să realizăm un ideal,— pe cari abia îndrăsnem să îl întrezărim acum câțiva ani în urmă,— o casă a noastră grație

numai ajutorului neprețuit al mult regretatului nostru președinte Alexandru Constantinescu.

Am ajuns să avem și venituri importante, pe cari cată să nu le risipim, din contră să le economisim, căci ele trebuie să ne înlesnească o dezvoltare serioasă în materie forestieră și să ne îndrumeze la o propagandă asiduă pădurească, pentru a înfiltra încă din copilărie în sufletul tineretului nostru, dragostea de arbori și pădure.

Avem și o revista bătrână, ale cărei coloane, sunt deschise pentru toate ideile mari și sănătoase, de resort,— se cere dar numai muncă... *deci iubiți camarazi vă poftesc la lucru pe toți cu voe bună și cu drag.*

Noi bătrânii vă punem la dispoziție, toată experiența noastră ; D-voastră ceilalți, să puneți sufletul și energia tinereții de cari sunteți capabili și împreună să lucrăm fără preget, pentru apărarea și prosperitatea pădurilor, ca și pentru înălțarea cât mai sus a Corpului Silvic.

București

15 Februarie, 1927

ANUL FORESTIER

G. TURNEANU

Faptele ce interesează economia noastră forestieră sunt, în 1926, îndeajuns de numeroase și de însemnate.

Societatea „Progresul Silvic“ își inaugurează mărețul palat depe Bulevardul I. C. Brătianu, din Capitală, în prezența M. S. Regelui Ferdinand I.

Cuvântul M. Sale, cald și vibrător, arată o adâncă cunoaștere a pădurilor țării, o dragoste de ele tot atât de profundă și o deosebită grija de viitorul lor.

«Cultivați în inimile voastre și mai ales în ale tineretului iubirea aceasta pentru frumusețile naturii și veți vedea cât de drag vă va ajunge fiecare copac și cât de mare interes veți pune la o exploatare sistematică a bogăției acesteia date de Dumnezeu și cu atât mai mult drag veți sădi plantațiuni noi, ca să refaceți pe cele, pe care nevoia ne-a impus, să le sacrificăm pentru binele obștesc, — este îndemnul M. Sale.

Congresul Silvic, care a urmat inaugurării, a întrunit un număr foarte mare de ingineri silvici. S'au dezbătut și adoptat noi statute pentru societate, s'au făcut comunicări de către d-l Petre Antonescu asupra „Pulverizării proprietății forestiere“ de d-l colonel Gr. Popescu asupra Problemei ridicării în plan a pădurilor și altele, după care a urmat o interesantă excursiune în Delta Dunărei.

Progresul Silvic a încercat mai în urmă o nereparabilă pierdere în persoana regretatului Al. Constantinescu, care fusese reales președinte, în unanimitate.

Al. Constantinescu, în opera sa legislativă, în 1910 a înzestrat țara prin *Codicele Silvic* cu dispozițiuni înțelepte și absolut necesare pentru controlul tuturor pădurilor din țară în scopul conservării și exploatarei lor raționale, reîmpăduririi, transportului lemnului, stabilirea drepturilor și exploatarea pădurilor moșnenești, pazei, poliției, urmăririi și pedepsirii delictelor silvice.

Prin *legea pentru înființarea Casei Pădurilor*, a creiat instituția, care urma să înlăptuiască programul de conservare, regenerare și cultură a pădurilor Statului, precum și de control pentru pădurile persoanelor morale și ale particularilor.

Dar Al. Constantinescu n'a privit în materie forestieră numai ramura de promovare silvică, ci a avut în vedere și interesele economico-sociale. Astfel dispozițiunile din Codicele Silvic, privitoare la moșneni, dacă apără mai ales interesele acestora, a dat în acelaș timp și întreprinderilor industriale posibilitatea ca, în cadrul legii, să poată exploata pădurile moșnenești fără turburări, iar prin legea pentru exploatarea în regie a pădurilor și vânzarea lemnului de foc către autorități și cooperative sătești a derogat dela legea rigidă a contabilității publice pentru a rezolva și latura socială a aprovizionării populației cu lemne, dând un puternic imbold cooperativelor de exploatare de păduri.

În 1923, în complectarea operei începute la 1910, a susținut și trecut prin parlament legile pentru organizarea corpului silvic și pentru organizarea învățământului silvic, iar în 1924, legea pădurilor comunale, care nu a intrat încă în aplicare.

«Progresul Silvic» îi mai datorește marele sprijin, pe care l-a acordat pentru construcția casei societății, cu a cărei inaugurare am început această cronică.

Osebit de această rodnică activitate, însă tot în ramura forestieră de care ne ocupăm aci, Al. Constantinescu a prezidat congrese ale industriașilor lemnului și a conlucrat ca președinte sau consilier în numeroase societăți anonime de exploatare de păduri. A fost numai un cunoscător adânc al chestiunilor silvice, dar și un armonizator al tuturor intereselor legate de păduri.

În materie de politică forestieră, anul 1926, își are deosemeni importanța sa.

Cuvântul patriarhului, pronunțat în ședința Senatului, cu înalta autoritate morală a Sanctității Sale, a readus în discuție marea problemă a naționalizării industriei forestiere.

Chestiunea fusese deschisă prin comunicarea din ședința Senatului dela 15 Martie, a d-lui dr. V. Bianu, asupra pădurilor exploatare de firmele streine, cu prețuri derizorii și a apărării făcute de d-l George Vasilko Sereki, asupra contractelor Fondului religios ortodox din Cernăuți, cu firma Bucovina, reprezentată prin d-l Anhauch, în ședința Senatului dela 16 Martie.

Sanctitatea Sa Patriarhul dr. Miron Cristea, la 17 Martie, reluând problema ridicată de d-l dr. V. Bianu, ține un inimos discurs a cărei importanță este de primul ordin în această chestiune, în care între altele spune :

„Eu încă sunt fiu al codrilor, născut într'o bătrânească casă de lemn, clădită din bârne tăiate pe loc și în acel loc al patriei noastre, unde și azi este cea mai mare cantitate de pădure de brad, și mă doare inima că, de câte ori mă duc acasă, văd cum, nu țărani noștri, nu cooperativele noastre — de cari, durere, în Ardeal nu avem decât foarte puține, — sprijinite, de altcum, larg și cu bunăvoință din partea ministerului nostru de domenii, ci strainii și de neamul nostru, uneori chiar și de țara noastră, le exploatează.

„Se întâmplă, în unele părți, că metrul cub de lemn îl au cu prețul ridicol de trei coroane, din timpul erei ungurești; în alte părți, tae de sting codrii noștri, încât mâine, ne vom pomeni că munții noștri pleșuviți, se vor rostogoli în potop de nisip, deasupra satelor noastre de munte și de deal, cum se poate vedea, de exemplu pe Valea Largului și cum treci din Ardeal de la Tulgheș-Prisecani în Moldova.

„M'am interesat dacă acești oameni exploatează în chip cinstit, fie și pe baza contractelor vechi, codrii noștri, și am primit informațiuni, în câteva cazuri, că nu numai nu se observă contractele acelea hiper-favorabile, ci simțind apropierea controlului, deși contractele cereau exploatarea în 15 ani, au început însă taie în cinci ani de zile totul, ca nu cumva să se trezească guvernele noastre și să vadă cum se face jaful în codrii țarei și ai neamului nostru.

„D-l ministru al domeniilor, Al. Constantinescu, se vede, — voind a cunoaște exact starea lucrului și a face pași de îndreptare — a delegat pe deputatul C. Moldovan, asistat de specialiști, să facă o anchetă. Și s'a constatat din partea deputatului Constantin Moldovan, care a stat la fața locului peste 100 zile, că la multe întreprinderi forestiere: 1) Naționalizarea acțiunilor, cum ar cere interesele naționale, — este sau inexistentă, sau o ficțiune; 2) Că consiliile de administrație nu sunt organizate cu atâția români, cari să vadă unde merg banii bogățiilor țării; 3) Că directorii generali nu-s români, ca să aibă inimă față de țara unde se îmbogățesc; 4) Că contabilitatea nu se poartă românește; 5) Că se taie păduri fără permisia forului competent; 6) Că unii au refuzat a da informațiile cerute; 7) Că taxele de reîmpădurire nu-s cele legale; 8) Că împădurirea e numai pe

hârtie etc., că unii taie fără de nici o normă din cele impuse de către minister“.

Și mai departe precizează: „Dela înaltele guverne eu cer numai: *Să selecționeze ches.iile grave fără neamânare, cu precădere și în chestia pădurilor a ajuns mucul la deget“.*

În Bucovina totuși, trebuie să înregistrăm cu durere că, la *conducerea Fondului bisericesc ortodox* politica naționalizării exploataților forestiere este privită tocmai pe fața deservirii intereselor naționale și că *nu ortodocșii iau în exploatare aceste păduri, iar I. P. S. S. Mitropolitul Nectarie Cotlarciuc, care aprobă în ultimă instanță vânzările de păduri, nu și-a însușit vederile Sanctității Sale Patriarhul.*

Politica forestieră a guvernului, de care opinia publică a luat cunoștința cu mulțumire, este precizată prin *interviueul d-lui ministru al agriculturii și domeniilor C. Garoflid*, publicat în oficiosul „Indreptarea“ cu data de 17 Septembrie, astfel:

„Exploatarea pădurilor prin cooperative face parte din programul meu și prin aceasta înțeleg nu numai pădurile Statului, dar, în viitor, chiar pădurile particulare, căci este de dorit ca inițiativa și capitalul românesc să se manifeste și în această ramură de activitate, în special, în regiunile muntoase, acolo unde exploatarea pădurilor constituie singurul mijloc de existență a populației locale, această chestie a organizării cooperative e de cea mai mare importanță.

„Eu am sprijinit totdeauna aceste cooperative, începând chiar din timpul, când am fost ministru de agricultură la Iași. Le sprijin și acum și sunt bucuros, când pot să organizez asociații românești pentru exploatarea pădurilor Statului“.

Legatura cu cercurile de propășire ale politicii forestiere internaționale s'a păstrat și în 1926 prin delegații oficiali ai Casei Pădurilor, cari au participat la **Congresul internațional de Silvicultură dela Roma.**

Prin conferințe și scrieri s'au rezolvat și promovat, de asemeni, cunoștințe de specialitate. D-l profesor d-r. C. Bungețeanu a tratat la Institutul economic românesc *Politica Comercială a lemnului în România*, colegul nostru d-l *Petre Ioan* a vorbit la Școala politehnică din Capitală, despre *Legiferarea apelor la noi în țară* și d-l *M. P. Florescu* a ținut mai multe conferințe de propagandă la Fundația Carol I., la Ateneul Român, la Brașov și la Timișoara. Osebit de aceasta, s'au făcut

comunicări la Congresul inginerilor silvici din Capitală și la Congresul inginerilor dela Cernăuți.

D-nii ing. inspectori silvici *I. Simionescu și I. Zeicu*, au dat publicității *Noțiuni de Silvicultură*, d-l *Mitiță Constantinescu* a dat la lumină *Contractele de vânzare pentru exploatarea pădurilor față de legislația agrară silvică*, d-l d-r *M. Moșandrei* și-a trecut teza de Doctorat economic la Universitate din Paris, cu lucrarea: *La Coopération forestière en Roumanie*, iar d-l profesor *V. N. Stinghe* a lucrat cu asiduitate la *Agenda forestieră*.

Din publicațiunile periodice, în afara de *Revista pădurilor unificată cu Economia forestieră*, organul societății „Progresul silvic”, care a împlinit 38 ani de publicitate au mai aparut în cursul anului :

Silvicultorul, în al doilea an, organ al conductorilor silvici, un alt, *Silvicultorul*, în al șaselea an, organul forestierilor din Bucovina și *Zigzagurile forestiere* ale d-lui *M. P. Florescu*.

Frumoase articole de popularizare de botanică forestieră a publicat și în acest an d-l profesor universitar *I. Simionescu*.

Comerțul și industria lemnului au avut și în acest an ca exponent *Monitorul forestier*, în al cincilea an, precum au mai avut concurs din partea revistei *Analele statistice și economice* și a ziarului „*Argus*”.

Forstwissenschaftliches Centralblatt din München s'a ocupat deasemeni de pădurile noastre virgine prin articolul d-lui d-r. *Rubner*.

În domeniul științelor naturale, merită a fi menționate lucrările meritorii ale camarazilor noștri inginerii silvici *C. Georgescu* și *G. P. Antonescu*, asupra *Fasciațiunii și a Contribuțiunilor la distribuirea geografică a rășinoaselor în România*, cu care au trecut doctoratele în științele naturale, primul la Universitatea din München și secundul la cea din Cluj.

Activitatea casei pădurilor s'a îndreptat, cum era de așteptat, către o politică de realități privind conservarea și ameliorarea masivelor forestiere.

Câteva cifre comparative între anii 1925 și 1926 ne învederează progresele realizate în domeniul împăduririlor artificiale.

Lucrările efectuate **In 1925** **In 1926**

a) La pădurile Statului :

Semanături directe	ha. 2.585,27	ha. 3.827,84
Plantațiuni	6.529,84	8.950,98
Semanături în pepiniere	138,53	143,60
Semințe recoltate	kgr. 47.752,05	kgr. 30.883,—
Ghinde recoltat	hl. 4.407,—	hl. 15.323,—

b) La pădurile administrate de Stat :

Semanături directe	ha. 1.970,50	ha. 2.464,26
Plantațiuni	3.781,81	5.162,32
Semanături în pepiniere	40,41	54,40
Semințe recoltate	kgr. 5.764,—	kgr. 4.001,—
Ghinde recoltate	hl. 1.278,—	hl. 4.704,—

La amenajări constatam deasemeni o directivă stăruitoare pentru terminarea revizuirii amenajamentelor la pădurile din Ardeal. Astfel s'au obținut amenajamentele definitive la toate pădurile Statului din ocoalele silvice aparținând direcțiilor regionale dela Arad și Sebeșul-Sasesc, precum și în mare parte la cele din direcțiile regionale Cluj, Sighetul-Marmației și Mercurca-Ciucului.

Consiliul Tehnic a adoptat măsura, ca taerile anuale nu numai să fie continue, dar să se realizeze, în limitele posibilității, și raportul susținut.

Exploataările la pădurile Statului au produs un venit de circa 504 milioane lei, din care s'au încasat deja circa 460 milioane, față de prevederile bugetare de 280 milioane lei. Cea mai mare parte a vânzarilor s'a făcut către cooperativele forestiere.

Regulamentul serviciului central al Casei Padurilor aprobat prin I. D. Regal No. 1431 din 26 Martie 1926, conține atribuțiile administratorului și ale direcțiilor centrale.

Acest regulament care delimitează și arată însărcinările fiecărei direcțiuni, nu lasă directorilor și șefilor de servicii nicio autoritate, căci aceștia nu pot rezolva lucrările de resortul fiecăruia și nici măcar a semna hârțile, ci au numai atribuția de a *Intocmi referate*, iar administratorul are dreptul să mai restrângă încă și aceste competențe.

S'au creiat deci funcțiuni suigeneris de referenți cu răspunderi de directivă (17) și s'a realizat astfel o centralizare excesivă, care nu poate fi spre progresul instituției.

Cooperația forestieră s'a manifestat la 19—21 Septembrie la Tarcău în județul Neamț printr'un impunător *congres prezidat de d-l Gr. Trancu-Iași* ministrul muncii, cooperației și asigurărilor sociale, care a rostit discursul de deschidere, urmat de cuvântările ocazionale ale încercaților cooperatori: Gh. Dumitrescu-Bumbești, Ștefan Ioan, Constantin Cercel, directorul general al Centralei Cooperativelor, Leon Mrejeru și alții. A vorbit pentru cooperație și d-l M. P. Florescu.

Autorul acestei cronici a făcut o dare de seamă asupra începuturilor, dezvoltării și rolului, pe care cooperativele forestiere trebuie să-l îndeplinească în economia națională.

D-l N. Calmuschi, președintele cooperativei „Albina” din Tarcău a făcut o expunere asupra organizării și situațiunii cooperativei, iar d-l inginer silvic I. Dumitrescu, inspector al cooperativeelor, a tratat organizarea cooperativeelor forestiere din Carpații Moldovei. Au mai vorbit d-nii I. Manaila, președintele cooperativei „Zărnești” din județul Fagăraș și d-l Cerchez președintele cooperativei „Pădurea Noastră” din Vama jud. Câmpulungul moldovenesc, asupra cooperativeelor forestiere din ținuturile de peste munți.

S'a rulat filmul cinematografic al Cooperației cu frumoase vederi din ciclul de exploatari forestiere ale cooperativeelor din Neamț, Mușcel și Vâlcea, închizându-se congresul cu o escnrsiune în pădurea „Tarcău” la exploatari, pepinieră și împăduririle făcute de cooperativă.

Din mersul cooperativeelor forestiere se constată, că rezultatele întreprinderilor lor sunt din ce în ce mai satisfăcătoare, cu toată criza financiară de pe piață. Când mai toate întreprinderile mari capitaliste în ramura lemnului născute în urma războiului au ratat, când multe din marile societăți anonime datând de dinaintea războiului și care ar fi urmat să aibă situații strălucite, prin achizițiile de păduri cu prețuri excepțional de scăzute, încheie bilanțurile cu deficite, — este de remarcat că întreprinderile forestiere cooperative, cu neînsemnate excepții, prosperează.

Marile cooperative de industrie forestieră, din regiunile de munte în cursul anului 1926 au distribuit consumatorilor dela câmp, prin circa 150 cooperative de aprovizionare și desfacere, cherestea în valoare de circa 60 milioane lei, iar către coloniștii din Dobrogea în valoare de circa 10 milioane lei.

Exploatařile de pãduri, care își desfac lemnul în consumul intern, au beneficiat *pentru lemnul de foc de importante urcãri de prețuri* față de anii trecuți. În localitățile mai apropiate de centrele mai populate a ajuns până la 9.000 — 10.000 lei vagonul ce 10.000 kgr. lemne de foc de specii tari, predate încarcate în vagoane în gările de expediere. Sunt cele mai mari prețuri, ce s'au obținut până în prezent pentru lemnele de foc.

Consumatorii au avut în schimb de ce să se plângă, mai ales că au fost loviți și de urcãrile de tarife de transport pe C. F. R.

Lemnul de lucru de stejar devine din ce în ce mai rar și cu toate că exportul său a scăzut simțitor, totuși pe piața internă se menține la o valoare ridicată.

Industria lemnului a continuat a fi în criză, cu tot exportul activ ce a fost nevoită să-l facă. Greutățile ei se datoresc pedeparte sporurilor de salariu, ce sunt obligate să le plătească lucrătorilor din cauza scumpirei vieții și marilor salarii ale administratorilor și personalului de conducere; iar pe de altă parte fluctuațiilor valutare cari au provocat scăderea prețurilor prin urcarea valutei noastre față de cursurile anterioare ale lirei sterline și ale altor monede streine, în cari s'au făcut vânzările. Din această cauză, multe din industriile noastre și din cele mai însemnate au încheiat bilanțurile cu pagube, iar cele mai fericite de abia au scăpat la limită.

Comerțul de export al lemnului a fost totuși în creștere, în special cel de cherestea de rășinoase, care reprezintă circa 70% din totalul lemnului exportat. Aceasta datorită faptului că, la începutul anului, când se fac cele mai multe vânzări, prețul oferea un oarecare spor față de anii trecuți, spor care a fost cu totul anihilat prin urcarea valutei noastre. A mai contribuit la creșterea exportului de reșinoase în mică parte și scăderea taxelor de export, dar mai ales prelungirea sezonului de încarcare în porturile dunărene, datorit unei toamne foarte lungi, care a permis navigația pe Dunăre până foarte târziu.

S'au înregistrat progrese la exportul de cherestea dată la rindea, atât ca volum cât și ca valoare.

Exportul stejarului a scăzut foarte mult. — Se constată aproape o încetare a exportului de traverse și cherestea de fag. Politica greșită dusă de C. F. R. prin marile ridicări de tarife și prin ra-

ționarea exportulei de asemenea traverse a reușit să desființeze acest debit, în dauna economiei naționale.

Se mai constată regres la volumul și valoarea lemnului de foc exportate.

Cu toate acestea, în genere, se poate spune că exportul lemnului românesc a reușit să învingă marile greutăți din cale-i și să se mențină chiar cu oarecare sporuri, în vreme ce mai toate celelalte țări exportatoare au avut de suferit prin criza ce a atins întreaga Europă în 1926 și în special Europa centrală și pentru învingerea căreia se preconizează sindicalizarea producătorilor în scopul restrângerii producției lemnoase.

Résumé

L'année forestière

Sous ce titre, M. Turneanu, relève les événements sylvicoles de l'année 1926.

Il nous dit quelques mots sur l'inauguration de l'hôtel appartenant à la société «Progresul silvic», qui vient d'être construit.

Pour montrer l'importance qu'on a attaché à ce fait, il nous informe que S. M. le Roi Ferdinand I a participé en personne à cette inauguration et qu'il a prononcé même un discours.

Cette même année 1926 a été assombrie par la mort du regretté A. Constantinesco, ancien ministre de l'agriculture, président de la société «Progresul silvic», qui, par son intelligence et son entendement comprenait mieux que tout autre le grand rôle que jouent les forêts dans la prospérité d'un pays.

Au point de vue de la politique forestière, nous voyons une tendance prononcée à intéresser les capitaux nationaux à l'industrie du bois.

On remarque, aussi, une crise dans l'industrie du bois à exporter, à cause de la grande différence entre le coût de la production et les prix de vente, assez bas, à cause de la crise générale continentale du bois et, particulièrement, à cause de l'instabilité du «leu».

À l'aide de conférences et de publications périodiques on s'est efforcé d'attirer l'attention du public sur l'importance des forêts dans l'économie du pays.

À l'étranger, nous avons remarqué l'article de M. dr. Rubner de la «Forstwissenschaftliches Centralblatt», publié à Munich, concernant les forêts vierges de Roumanie.

La Roumanie a été, elle aussi représentée au Congrès international forestier de Rome par des délégués officiels.

Au cours de l'année 1926, nous avons assisté au congrès de la Coopération forestière à l'occasion duquel on a constaté les grands services apportés aux populations pauvres par cette coopération, et les progrès qu'elle a faite.

STUDII

CONTRIBUȚIUNI

LA

STUDIUL NISIPURILOR SBURĂTOARE ÎN ROMÂNIA

de P. IOAN.

Investigațiunile făcute cu mulți ani mai înainte, au dovedit, că de nisipuri sburătoare în Oltenia nu se pomenește înainte de 1850. — Totuși la 1852, Prințul Știrbei, începe la Băilești împădurirea cu salcâmi în nisipuri, iar între anii 1860—1870, altă inițiativă particulară, — prințul Obrenovici — efectuează pe moșia sa Dessa (Dolj) acelaș fel de împădurire.

Pe la începutul anului 1860, se semnalează de Epitropia Madona Dudu din Craiova, că pe moșia sa Maglavitu „nisipurile „spulberate de vânturi se întind pe pământul de muncă și-l astupă“, iar ceva mai târziu — 1867 — și pentru prima oară la stat, arendașul moșiei statului Maglavitu, alarmează ministerul de finanțe cu o adresă prin care arată că, „mulțimea nisipurilor inabuşesc proprietatea atât de repede, în cât peste puțin timp o va acoperi pe toată“.

Dacă cu toate acestea, Patrulius, fost șef al serviciului împăduririlor (1883—1888) a putut să scrie într'un raport adresat ministerului de domenii că între 1864—69 nisipurile din Oltenia erau staționare, înseamnă că în general, aceasta era situația din acea epocă, că numai la Maglavitu începuse să devină sburătoare și că în urmă s'au propagat cu iuțea vertiginoasă.

În orice caz, în această epocă, s'a semnalat întâi pericolul nisipurilor sburătoare, iar ideia fixării lor prin plantațiuni, a fost luată în considerare de ministerul de domenii pentru prima oară la 1862, fiind ministru P. S. Aurelian.

Deși statul avea exemplele demne de imitat ale particularilor, totuș, lăudabila inițiativă a ministrului a fost părăsită și s'au continuat plantațiunile numai la particulari, în punctele unde nisipurile

deveneau sburătoare, anume, între anii 1872—78 pe domeniile Pătulele și Dâncea din Mehedinți, ale prințului Știrbei.

Interesul manifestat de Domnitorul Carol, care în timpul războiului 1877—78 își stabilise cartierul general la Poiana-Dolj, într'o regiune bântuită de nisipuri sburătoare, a trezit atenția factorilor răspunzători, asupra măsurilor de fixare și într'adevăr la 1882, fiind prim-ministru și ministru de domenii I. C. Brătianu, s'a hotărât începerea lucrărilor de plantare și la stat.

Epoca ce a urmat până la 1900, a fost de febrilă activitate și în ce privește suprafața împădurită și în ce privește încercările multiple de alegere a esenței, până s'a ajuns prin eliminarea celorlalte, la generalizarea plantațiilor cu salcâm.

Roadele acestei munci, dădeau dreptul la încheerea unui bilanț, la precizarea unor rezultate și cine cauta evoluția lucrărilor din nisipurile sburătoare, gasește un bogat material documentar în:

a) Studiu plantațiunilor și pepinierelor statului de Ionescu Zane 1900;

b) Studiu asupra împăduririi nisipurilor sburătoare în România, de Er. Gheorghiu în *Revista Pădurilor*. Ianuarie—Aprilie 1903;

c) Studiu asupra nisipurilor sburătoare din România de Gh. Craciunescu, publicat în *Revista Pădurilor* din Iulie-Septembrie 1904 și în broșura, 1908;

d) Chestiunea împăduririlor artificiale în România, de d. R. Rusescu 1906 și în rapoartele pe care silvicultorii străini, aduși în țară:

Bouquet de la Grye în 1875.

Broillard în 1885.

D-l Huffel în 1888.

Pitscheack în 1902, le-au înaintat ministerului de

domenii, ca rezultat al misiunii lor.

* * *

Problema, cu caracter imperativ, ce se pusese la 1882: stăvilirea imediată a nisipurilor sburătoare, a fost rezolvată definitiv de contemporanii silvici ai acelei vremi și cu urgența ce comportă acest fel de lucrare.

Epoca tatonărilor în ce privește alegerea esenței de împă-

durit și tehnica plantațiilor o putem considera, chiar pentru vremurile noastre, terminată.

Dar problema nisipurilor sburătoare mai avea o a doua față care, eclipsată de urgența celei dintâi și poate nebanuită într'un viitor așa de apropiat, a fost socotită de interes inferior.

În adevăr, de origina acestor terenuri, de evoluția și morfologia lor, de întinderea, distribuirea și perspectiva lor de viitor, nu se leagă de cât câteva observațiuni facute de d-l Huffel în timpul vizitei sale din Noembrie și Decembrie 1888 în Oltenia și de 2 analize de nisipuri dela Ciuperceni și Piscu-Tunari, făcute în acelaș an de C. Munteanu în stația agronomică Herastrau.

* * *

În lumina bibliografiei menționate mai sus și a istoricului prea sumar ce am făcut unei chestiuni, foarte pe larg desbatută odată, suntem par'că, acum, sub impresia că problema nisipurilor sburătoare a fost o preocupare ad-hoc a celei de a doua jumătăți a secolului al 19-lea, că a fost speciala sudului Olteniei și că în urma alarmei locuitorilor câtorva sate din Dolj și a prefectului respectiv, lucrându-se activ câțiva ani, odată cu fixarea prin împăduriri cu salcâm, a dunelor ce amenințau să acopere câteva sate, s'a terminat și cu problema nisipurilor sburătoare.

Ignorându-se un trecut de prețioasă experiență silvică, acum în 1927, se reia prin alte cercuri, chestia tatonarilor dela 1860, pentru stabilirea modalităților de punere în valoare a acestor nisipuri și pentru ruina lor grăbită, se dau asalturi mai aprige de cât dădeau arendașii moșiilor statului la 1850, ca să-și extindă cota suprafeței de cultură, chiar unde natura punea un strict veto.

În opoziție cu unele opinii, ori nejustificate ori interesate, din cele ce urmează, sper că voi scoate în evidență următoarele concluziuni:

1. Chestia nisipurilor sburătoare în România, este mereu deschisă ;
2. Nisipurile sburătoare sunt o etapă — și anume, cea de război — din ciclul de evoluție al terenurilor din regiunile aluvionare, situație pe care numai omul, prin îndărătnicia sa o creiază, împotriva naturii ; și,
3. având în țară o vastă regiune de nisipuri, avem ca

specialiști și o datorie de a convinge, — pe cei ce încearcă sisteme noi de stăpânire — că numai pădurea poate să fixeze terenuri prin natura lor foarte expuse spulberării de vânturi.

Geneza celor mai noi formațiuni ale ținutului românesc.

Cea mai clară reliefiere a unui fenomen evoluționist, este o reprezentare cinematografică, iar nu o fotografie.

Prin această metodă, în cadrul unei teorii în general admise, coordonăm un număr de fapte particulare și dăm astfel, de istoricul întreg al regiunii ce ne interesează.

* * *

Pe la finele epocii terțiare, apele Mării Negre, cari se înălțau cu 70-80^m. deasupra actualului nivel, se întindeau mult peste sudul Rusiei și al României și înaintau printr'un golf dela nordul podișului dobrogean, peste câmpia Munteniei, până aproape de Porțile de Fer.

Limita sudică a acestei regiuni este bine marcată de Dunăre; cea nordică, nu se cunoaște precis, dar dacă am presupune că de atunci incoace în orografia terenurilor terțiare nu s'au produs prea accentuate modificări, ar însemna să înglobăm acestei regiuni, tot ținutul care este azi sub curba de nivel de 80^m.

Sunt dovezi sigure că după această epocă, din cauza cliimei uscate ce a urmat și a prăbușirii fundului Mării Negre spre Asia Mică și Caucaz (după teoria lui M. Rudschi, dezvoltată de Socolov) nivelul apelor s'a coborât cu peste 50^m. sub nivelul actual.

Se înțelege că râurile au trebuit să-și adâncească văile, ca să se poată racorda cu noul nivel scăzut al mării. Delta Dunării eșise de sub apele mării și devenise uscat, fluviul se vărsa în mare printr'un singur braț, dar la un punct mult mai înaintat de cât acela unde se varsă astăzi brațul Sf. Gheorghe, iar insula Șerpilor eră un deal pe malul mării și pe coasta dreaptă a văii Nistrului, ce se vărsa pe atunci în Dunăre.

Săpăturile canalului Sulina în dreptul marelui M, au descoperit un strat de loess cu fosile de marnut și rinoceri la 7^m adâncime, ceea ce dovedește neîndoios existența uscatului terțiar în acea regiune.

În timpul erei quaternare, clima devenind foarte rece și umedă, o mare parte a Europei, Caucazul și Carpații s'au acoperit cu ghețari, iar România de Sud, cu o mulțime de lacuri.

Debitul râurilor s'a mărit într'atât că nici prin văile mult adâncite în epoca anterioară nu s'a mai putut scurge, ci s'a revărsat continuu asupra uscatului. Cu mare câștig în puterea de distrugere și transport, căci pomeau din izvoare inepuisabile — ghețarii — și erau alimentate de ploii frecvente, râurile au umplut cu bogatele lor materii aluvionare golful câmpiei române, l-au nivelat cu ocazia des repetatelor revărsări, constituind Burnazul, Bărganul și celelalte șesuri, printre cari se păstrează și azi văile largi de scurgere ale râurilor, așa cum au fost croite în acea vreme.

Tot atunci având loc deschiderea Bosforului și a Dardanelor, bazinul Mării Negre, inundat de apele Mediteranei și de ale râurilor cu debitul considerabil marit prin topirea zăpezilor, se înalță și întinde din nou asupra deltei, înaintând adânc și asupra uscatului, prin depresiunile adânci și întinse ale apelor.

În acest stadiu — și printr'un fenomen cu consecințe inverse — râurile își înalță fundul albiilor, ca să se racordeze cu nivelul înălțat al mării.

Dunărea, colectorul tuturor apelor, ca urmare a unei noi porniri de sedimentare activă, își tot îngustează albia, retrăgându-se în acelaș timp și din văile laterale și dinspre coada din Oltenia, scapa de cascada ce făcea la Giurgiu, din cauza trecerii pe sub fluviu a unei creste de tip alpin în acel loc și ajunge treptat cu gura sa la rasarit de Isaccea, când se poate spune că începe adevărata evoluție a actualei delte.

Acum, trăim aceeaș epocă, în care Dunărea, din cauza cantitațiilor mari de aluviuni ce descarca la gurile ei, își înalță continuu fundul la extremitatea inferioară a cursului său și datorită legii eroziunilor și depunerilor regresive, înălțarea se propagă treptat și în partea superioară a cursului și deci a afluenților săi.

Luncile din țara noastră și întreaga regiune inundabilă a Dunării, sunt paturile majore ale râurilor din timpul Diluviului. În ele, râurile actuale, cu debit considerabil diminuat și-au croit — cu mare libertate de alegere — o altă albie minoră.

La intervalele destul de mici însă, datorită regimului torențial din țara noastră, râurile în zona lor de ramblieare au revărsat și revarsă încă, în albia majoră, apele ce nu mai încap în cea minoră, lăsând pe maluri, după fiecare viitura, stratul respectiv de depunere aluvionară.

Materialele se depun în ordinea mărimii și a cantității lor, dela mal spre exterior și din partea superioară către cea inferioară a cursului și dau atât profilelor transversale ale regiunii inundate, cât și profilului longitudinal al malurilor, înălțimi din ce în ce mai mici.

Ceeace impropriu s'a numit retragerea golfului Dunării din uscat, în realitate este înălțarea—prin depuneri succesive—a malurilor albiei minore, este îndiguirea naturală a regiunii inundate, este canalizarea apelor într'o albie îngustată pe măsura unui debit obicinuit, este înălțarea succesivă a terenurilor din regiunea inundabilă din amonte și dinspre maluri și este în fine trecerea succesivă a acestor terenuri din categoria terenurilor submersibile — cum sunt cele din delta — prin toate fazele intermediare, până la cele ce ies din categoria terenurilor inundabile.

Depunerile de nisipuri

Teoretic ar trebui ca în raport cu forța de târâre a apei, să întâlnim pe valea unui râu o înșirare regulată de depozite de materiale din ce în ce mai mici, cu cât ne apropiem de limita lui inferioară și chiar să putem preciza distanțele pe care se fac anumite depuneri. Ar trebui ca după blocurile și bolovanii mari din regiunea torențială să succedă pietre și bolovani mai mici în regiunea mijlocie, apoi pietrișul cu elemente progresiv scăzute în dimensiuni și în sfârșit nisipuri, în ordinea mărimii bobului, până la argile fine din părțile unde râurile își domolesc cu totul iușeala.

În realitate, pentru că elementele ce hotărăsc depunerea acestor materiale sunt foarte multe și variate, iar jocul forțelor lor foarte capricios, limitele diferitelor categorii de depuneri sunt împinse în amonte sau în aval, după cum variaza forța de târâre a apei și în consecință, aspectul secțiunilor aluvionare are o structură încrucișată, formată din alternanțe de pietre, pietrișuri, nisipuri și argile.

În urma a numeroase experiențe, Dubuat a ajuns să cunoască iuțala necesară unui curent ca să transporte graunți de diferite mărimi și a întocmit un tablou din care rezulta că :

pentru argilă este necesară iuțala unui curent de 0 ^m . 15 pe secundă
» nisip » » » » » » 0 ^m . 30 »
» pietriș » » » » » » 0 ^m . 60 — 1.20 »
» pentru pietre și bolovani » » » » 1 ^m . 50 — 3.00 »

Dunărea, în partea cea mai domoală a cursului sau — pe brațul Sulina — variază iuțala dela 0^m. 15 — 3^m. 00 pe secundă, adică este în stare să transporte până la varsare, în timpul apelor mari, elemente de mărimi apreciabile. Faptul este confirmat deplin prin depunerile nisipoase dela gura fluviului, prin materialele cu cea mai mare proporție de nisip, dragate depe canalul Sulina și în sfârșit prin câte analize s'au făcut până acum, nisipurilor depe malul Dunării.

La 1888, s'a analizat de către Carnu Munteanu, în stația agronomică Herăstrau, 2 probe de nisipuri sburatoare, dela Ciurpereni și Piscu-Tunari și s'a găsit nisip 96.8⁰/₀
argila 1.5
și alte materii 1.7.

Alte analize mai recente ¹⁾, facute diferitelor categorii de terenuri nisipoase din Oltenia, aruncă și mai multa lumină asupra modului în care proporția celor 4 elemente principale constitutive : nisip, calcar, argila și humus, influențează proprietățile lor fizice.

	Sol arabil ordinar de Smârdan	Sol arabil destul de productiv Calafat	Sol de vie la Ciurpereni	Media a 10 soluri diferite	Subsol de livadă la 2.50 Poiana	Loes de Ohidiciu
Umăditate	0.80 ⁰ / ₀	0.75 ⁰ / ₀	0.90 ⁰ / ₀	0.80 ⁰ / ₀	0.34 ⁰ / ₀	0.83 ⁰ / ₀
Nisip mare silicios	82.02	62.85	75.34	71.40	67.85	21.75
» calcaros	0.44	0.81	1.70	0.80	13.50	8.33
» fin silicios	12.77	27.53	17.95	16.50	11.00	33.75
» fin calcaros	0.67	0.77	0.70	0.70	1.90	16.80
Argilă	2.87	10.80	7.08	6.60	4.06	13.10
Humus	1.20	1.49	1.43	3.20	1.35	0.44

Probele nu sunt luate din terenuri tipice de nisipuri sbură-

¹⁾ Les dunes de l'Olténie. M. Ionescu-Balea — Paris 1923.

toare și totuși proporția de nisip în general este peste 90%, iar humusul la cel mai bogat teren, abia 3.20%.

Principalele râuri din țara noastră: Jiul, Oltul, Argeșul, Prahova, Ialomița, Buzaul, Siretul, Prutul, au, în regiunea inferioară a cursului lor, albiile majore cu lățimi de 7—15 km., iar Dunărea — în regiunea dela Calafat până la vărsarea în mare — este stăpână pe o regiune a cărei lățime trece în unele locuri de 20 km. și sunt — aceste albiile — precis marcate pe teren, printr'o denivelare de 30—40—60 m., față de malurile alăturate ale terasei superioare din regiunea șesurilor.

Unele râuri apropiate, cum sunt Argeșul, Sabarul și Dâmbovița la WNW de București, Argeșul, Sabarul și Neajlovul la SW de București și Ialomița și Prahova în regiunea Ploeștilor, au luncile lor chiar în continuitate.

Ori care ar fi starea lor de torențialitate, prin trecerea apelor din vaile mai înguste ale regiunii dealurilor, în cele așa de largi ale regiunii șesurilor, se produce o primă descărcare a mai tuturor materialelor transportate și de dimensiuni mai mari, rămânând apoi ca în mai toată regiunea inferioară a luncilor, inclusiv zona inundabilă a Dunării, să se facă depuneri numai de nisipuri de diferite marimi, până la pulberea împalpabilă.

Desigur că și cantități mici de argila sunt antrenate în masa nisipurilor depuse, dar în general, argila este rezultatul depunerilor apelor liniștite și acesta este cazul apelor stagnante din bălți, lacuri, jepci și orice alte depresiuni, după retragerea apelor de inundație. Malurile însă, și o largă zonă până la bălți, sunt constituite, în majoritate de nisipuri.

Nu trebuie deci să căutăm nici prea departe și nici în cauze așa de greu controlabile, sau așa de puțin evidente, explicarea pe care o putem găsi în masa enormă de nisip ce se depune dealungul albiei, pe fundul și malurile Dunării ori a afluenților sa în zona șesurilor.

D-I Huffel, la 1888, vizitând nisipurile sburatoare din Oltenia, spune — și autoritatea sa în această materie, a făcut pe mulți să creadă până acum că „Dunărea a încetat — la o epocă probabil anterioară apariției omului — de a depune nisipurile despre „cari este vorba“.

Principiul trilogiei desfășurării fenomenului — debleu, echi-

libru și rambleu — care dela Surell încoace s'a afirmat din ce în ce mai generalizat prin enunțarea că „pe pământ se tinde la o „teșire a asperităților și o umplere a depresiunilor“, găsește în depunerea continua a aluviunilor din lunci, cel mai eloquent exemplu și cea mai neîndoiasă explicare ca fenomenul este foarte activ și în zilele noastre. În afara de ce lasă în lungul său parcurs, Dunărea varsă anual în mare 75.000.000 tone de aluviune, în cei 521.800.000.000 m³ de apă.

Cum iau naștere nisipurile sburătoare

De reținut este ca solurile nisipoase aluvionare, cari au în compunerea lor o așa de mare proporție de silice (peste 90%) și așa mica proporție de argilă, capătă toate proprietățile caracteristice nisipurilor pure :

se încălzesc și răcesc repede,
 rețin puțină apă și o evaporă curând,
 cu o forță de capilaritate ce întrece pe a multor alte soluri,
 lasă să treacă prin ele în mare cantitate apa din stratele mai profunde și în sfârșit.

coeziunea, fiind nula, sunt susceptibile de a deveni sburătoare.

Se evidențiază mai clar proprietățile fizice ale nisipurilor, în comparație cu ale altor soluri, prin tabloul din pag. următoare care cuprinde date după diverși cercetători.

Nisipuri și vânturi, cari eventual sa le pună în mișcare, există de când lumea.

Nisipuri sburătoare însă — vorbind de țara noastră — nu se pomenesc de cât din preajma anilor 1850, și aducerea lor în stare mobilă, este rezultatul unei acțiuni omenești asidui.

Toate nisipurile cari prin repetate depuneri, ies de sub ape, sunt napădite de o vegetație foarte bogată de salcie și plop. Și acum, ca la origină, lumea vegetală tinde să acopere toate formațiunile noi de pământuri, iar ochiurile mari sau mici, ori unde se găesc, nu pot fi socotite decât ca accidente în masa vegetală.

Din studiul factorilor vegetativi, reese că apa determină în principal forma vegetației și pentru că în asemenea regiuni de cari ne ocupăm, apa este distribuită anormal, atari condițiuni nu puteau permite instalarea unei vegetații normale.

Vegetalele existente, armonizează viața lor cu fazele de evoluție ale regiunii și ne prezintă astfel, cele mai ciudate forme de adaptare.

Ceeace întâlnim la un moment dat într'o repede examinare a întregii regiuni, am găsi, examinând în timp, vegetația dintr'un punct determinat de pe malul unui râu.

Prin înălțarea lentă, dar generală a malului râului, trecem dela plantele cu rădăcina aquatică (lintița, iarba broaștelor) la cele ce-și creiază singure mediul de fixare al rădăcinilor — plaurul stufăriei din delta — apoi la cele cu rădăcina subterana dar tulpina volubilă ca să se adapteze diverselor nivele de apă (nufărul, cornaciul și adeseaori salcia) și însfârșit la vegetalele cari suportă diferite grade de umiditate sau de inundație trecătoare. — Dintre cele lemnoase, stejarul, ulmul și frasinul, înlocuesc salcia și plopul.

Flora multiplă și cu vegetația luxuriantă, corespunzătoare terenurilor bogate și cu exces de umiditate, ia un aspect ce numai în aceste locuri se poate vedea și cine vrea să-și dea seama de adevăratul lor domeniu, să le viziteze dealungul majestosului iluviu, ori pe numeroasele insule ce seamănă în cursul său.

Vegetalele lemnoase, plecate unele spre altele, îmbrățișate ori legate strâns între ele de plante agațatoare și volubile, nu știi de se ceartă sau se îndrăgesc, pentrucă în intimitatea lor nu poti pătrunde; rețeaua complicată de vegetație te ține deoparte. — Nu există nici un motiv ca aceste păduri prin exploatare ordonate și tratamente civilizate să nu se perpetue în aceeaș stare de vegetație și consistența.

Unde—însă—omul, direct prin exploatare vicioase, ori prin introducere de vite la pășune și-a făcut apariția, se schimbă cu totul aspectul. Din păduri unde nu poți pătrunde cu piciorul, rămân în cele din urma, prin pierderi gradate, 2—3 rânduri de sălcii taiate în scaun, ce urmaresc malul râurilor ori se vâra adânc în forma de pâlcuri până în coada vreunei bălți.

Și aceste sălcii sunt izolate, larg spațiate, groase de peste 1 m., cu scaunul îmbătrânit și mult desvoltat, trunchiul înalt numai de 2—2,50 m. strâmb, adesea găurit și de multeori redus la o bucată de scoarța sucită.

Din scaunul lor diverg câți-va lastari piperniciți cu frunze

mici și rare, cari contrastează prea evident cu lastarii viguroși, lungi și îmbracați cu bogat frunziș, al salciilor din padurile tinere și nebracuite.

Când și aceste ultime vestigii de vegetație lemnoasă au disparut și altele în mod natural, nu-i mai iau locul, vitele pun completa stăpânire pe teren.

Ori cât de slabă este vegetația ierbei în nisipuri, tot nu s'ar distruge coeziunea ce i-o menține, dacă prin unele locuri nu s'ar aglomeră vitele. Aceste locuri de aglomerare sunt tocmai grindurile mai înalte, locurile de refugiu al vitelor în timpul inundațiilor și deci terenurile constituite din nisip aproape pur.

Parcursul cu vitele și mai ales cu oile de mai multe ori pe acelaș loc, cautarea rădăcinilor suculente de pir, în cazurile frecvente când puțina iarbă s'a terminat, scormonește nisipul ca cu sapa.

Când se introduc rămatori, se completează opera.

De remarcat este că în terenul nisipos așa de expus mobilității, că după o urmă repetată de car, se creiază o dără nisipoasă, un sămbure de ruinare, nu trebuie mult ca ținutul să se spulbere de vânturi.

Ceeace treptat în puncte accidentale și cu multa greutate se face cu vitele, se operează repede prin darea în cultură a acestor terenuri. Și în care anotimp nu bate atâta vânt cât să răscolească nisipul ce s'ar găsi uscat și lipsit de vreo coeziune?

Abia în această fază — a nisipurilor sburătoare — oamenii, amenințați serios de a li se invada culturile și chiar de a li acoperiți ei înșiși în satele lor, fac apeluri disperate pentru ocrotire. Ca la orice boală gravă, se încearcă felurite medicamente.

Țara noastră, care a trăit asemenea vremuri, trebuie să li învațat că prin orice acțiune care nu înlătură cauza, nu se pot înlătură efectele. Mobilitatea nisipurilor, continuu întreținută de vânturi, nu este stăpânită nici cu garduri de nule ori de stuf, cum fac locuitorii la disperare, căci — obstacole neînsemnate în calea lor — nisipurile le acoperă și merg mai departe, nici de vreo cultură anuală care, dacă nu este spulberată din seminături, este în orice caz acoperită de nisipuri înainte de recoltare, ci numai prin cultura salcâmului, care prin rădăcinile lui, prin iuțeala creșterii și prin repeziciunea cu care pune stăpânire pe sol, constituie garda permanentă și definitivă pentru fixarea nisi-

purilor sburatoare. Dovada peremptorie o face experiența reușită cu cele 15.000 ha. plantate în Oltenia,

Nisipurile pure nu capătă fixitate decât dacă sunt amestecate cu argila 4⁰/₀ sau humus 10⁰/₀.

Analizele probelor din sudul Olteniei (pag. 19) făcute unor terenuri cultivate, deci fixate și prin urinare dinainte presupuse cu un procent de argila de 4, dau o idee destul de declară de proporțiile în care se pot găsi cele 4 elemente principale în nisipurile sburatoare.

Și dacă în asemenea terenuri depe grinduri și maluri, proporția de nisip este așa de mare că nici argila din depuneri aluvionare, nici frunzișul bogat al vegetației luxuriante din pădurile de sălcii și plopi, ori materiile organice aduse de ape și proptite în aceste păduri ca în niște baraje, nu pot atinge proporțiile de 4⁰/₀ pentru argila și 10⁰/₀ pentru humus, așa că după câțiva ani de cultură agricolă se consumă toate rezervele de humus ce păreau la început ca mențin coeziunea nisipurilor, atunci de sigur, după o revoluție sau două de cultură cu salcâm, humusul rezultat dintr'un frunziș rar și adesea spulberat de vânturi, se consumă mult mai repede și întoarce în scurt timp nisipurile la starea lor sburatoare.

Așa dar, în astfel de nisipuri, trebuie pierdută și nădejdea că cultura forestieră ar putea fi considerată provizorie.

Numai când facultatea de drajonare a salcâmului, mai bogată ca la orice altă esență, s'ar epuiza și s'ar degrada pădurea, în timpul refacerii ei — 2-3 ani — ar fi singura ocazie când s'ar mai putea utiliza acel teren pentru cultura agricolă.

Forța lucrurilor, mai puternică decât orice sindicalizare împotriva ei, după ce prin înălțare continuă a schimbat treptat aspectul acestor terenuri, evoluând dela apă la vegetație aquatică, apoi uscat, pădure, pașune împadurită, pașune simplă, arătura și a ajuns la nisipuri sburatoare, impune tot așa de categoric restabilirea echilibrului, prin împadurire cu salcâm.

Oriunde, în mod evolutiv, apar nisipuri sburatoare, este semnul incontestabil că urmează pentru completarea ciclului, reîmpădurirea.

Din cele de mai sus, rezultă în mod evident, pentru toți cei ce vor să dea indicații de utilizarea viitoare a terenurilor a-

lucionare, că trebuie să cerceteze în elemente cât mai departate, modificările produse, într-o cât printr'o alternanță de cauze și efecte ce se perpetua de mii de ani, am ajuns acum să putem stabili corespunzatoarele unor anumite circumstanțe. Iar dacă în desfășurarea evolutiva, normala, intervenim prin vre-o acțiune revoluționara, putem să avem neașteptate repercusiuni.

*) (Va urma)

SILVICULTURA IN STRĂINĂTATE

MIȘCAREA FORESTIERĂ FRANCEZĂ IN ANUL 1926

Trei mari chestiuni preocupă actualmente lumea forestieră franceză:
 Starea pădurilor din metropolă,
 Starea pădurilor din colonii și
 Situația veniturilor.

I. Starea pădurilor din Metropolă

a) *Impăduriri și torenți.* In Franța, mai mult ca în celelalte state europene, chestiunea împăduririlor și a torenților preocupă administrația forestieră. Această preocupare se datorește pe de o parte mării întinderi a masivelor muntoase expuse eroziunilor ca Alpii și Pirineii, pe de altă parte dunelor cari amenințau litoralul și terenurilor improductive cari sunt o sărăcie pentru țară.

Pericolul dunelor din landele Gasconiei este actualmente înlăturat grație sistemelor de fixare a nisipurilor sburătoare și plantațiunii prinului maritim care constituie astăzi o mare bogăție locală. Plantarea landelor este în mare parte efectuată, puținul ce a mai rămas de făcut nu mai preocupă pe nimeni.

Chestiunea torenților nu e însă tot atât de ușoară. Cu toții știm catastrofele pe cari le produc periodic torenții, în regiunile muntoase despădurite, cari distrug totul în drumul lor. Lucrările făcute până acum au dat în majoritatea cazurilor rezultate satisfăcătoare. Anual se cheltuiesc 3 — 4 milioane cu astfel de lucrări. Din nefericire, sistemele întrebuintate nu sunt încă perfecte. Discuția dintre Domnii Mougin și Lenoble ne poate da o idee despre aceasta.

Distinsul botanist, D=1 F. Lenoble pretinde că despădurirea Alpilor n'ar fi decât o legendă, pădurea oprindu-se actualmente la limita vegetațiunii sale și că ravinamentul pantelor este un fenomen geologic — extrem de lent — căruia omul nu se poate împotrivi. Domnia Sa mai spune că împădurirea Alpilor ar fi o greșală economică, de oarece cheltuielile nu pot fi compensate prin veniturile ce ar aduce aceste păduri.

D=1 inspector general Mougin, o autoritate în materie de torenți, răspunde însă că silvicultorii nu vor să stănjenească legile naturii sau mai ales să împiedice eroziunile, ci caută numai pe cât le stă în putință să apere activitatea omenească în munți, regularizând în limitele posibilității forțele cari acționează asupra reliefului solului.

Felul cum s'a întreprins corecțiunea torenților a dat rezultate satisfăcătoare și dacă mici perfecțiuni mai sunt poate necesare, aceasta nu însemnează că principiul este greșit.

Chestiunea împăduririi terenurilor improductive este și ea la ordinea zilei și a preocupat anul acesta pe însuși d-l Durand - ministrul agriculturii - care spune într'unul din discursurile sale că interesul primordial al țării este ca toate suprafețele să fie puse în valoare, și că acolo unde nu se poate face cultura agricolă, trebuie înființată pădurea.

b) *Desvoltarea ideii convertirilor.* Administrația forestieră franceză se îndreaptă din ce în ce mai mult către ideea preconizată în 1811 de Baudilant și întărită de Bernard Lorentz care susținea că menirea pădurilor domeniiale este *de a produce lemn de valoare de cât mai forte dimensiuni iar nu de a aduce venituri statului.* Se știe pe de altă parte că pădurile particularilor, comunelor, etc. sunt suficiente pentru a îndestula astăzi toate cerințele în lemne de foc. Conduși de aceste idei, silvicultorii francezi se îndrumază spre conversiunea crângurilor compuse în codru ori de câte ori aceasta este cu putință.

După o statistică din 1912 51,6% din pădurile domeniiale erau tratate în cadru, 25,7% în crâng compus și 8,1% în conversiune iar restul în crâng simplu.

Regretăm că nu avem sub ochi o statistică mai nouă, cu siguranță însă că în urma tristei experiențe făcute în timpul războiului cel mare, acest procent de 8,1% se va fi mărit.

c) *Protecția pădurilor.* În anul acesta vedem o pronunțată tendință de a se proteja pădurile atât contra omului cât și a inamicilor de tot felul.

Senatul francez a luat în discuțiune o lege de punere sub regimul silvic al pădurilor de munte și în general al tuturor masivelor păduroase spre a se limita abuzurile ce se fac prin exploatare nechibzuite, aceasta, privită din punct de vedere al menținerii debitului constant al apelor.

Se mai vorbește, pe de altă parte, de revizuirea unor dispozițiuni din Codul Silvic, relative la defrișeri, atât prin exploatare abuzive și pășunat, cât și orce fel de operațiuni.

În aceiaș ordine de idei, amintim de o lege votată de Senat, prin care se limitează în mod strict taerea castanilor (*castanea vesca*).

În regiunea frontului, unde pădurile au fost devastate și sunt actualmente pe cale de regenerare, vântul nu se mai arendează, de teamă ca nu cumva, prin înmulțire artificială, să se prăsească un fel de epure (*lapin de garennes*) care ar putea stânjeni creșterea semințului.

Unele sentințe judecătorești date în cursul anului 1926 sunt de asemenea în favoarea conservării pădurilor. Astfel, societatea germană «*Holzgewinnung*» care a exploatat o pădure din Vosgi în mod abuziv în timpul războiului și care-și avea sediul în Alsacia, a fost condamnată în ultimă instanță, la 1.058.606 franci despăgubiri, pedeapsa corecțională fiind încă nelămurită.

În altă ordine de idei, dar tot pentru apărarea pădurilor, remarcăm în acest an lupta contra insectelor. Amintim de stingerea, aproape totală, a unei invazii de «*Dasychira pudibunda*» într'o pădure de fag din Vosgi, semnalată în 1925, grație luptei aprige ce s'a dus contra ei. Mai interesantă ne pare noua încercare de combatere a insectelor prin ajutorul aviației, sistem preconizat de Americani. Această nouă metodă consistă în răspândirea prafurilor toxice deasupra pădurii atacate prin ajutorul aeroplanului, care trebuie să zboare cam la 5 m. deasupra vârfului copacilor. Deși timpul n'a fost favorabil, totuș această încercare a dat rezultate foarte bune și «*Fidonia piniaria*» care amenința în mod

serios rășinoasele din pădurea Haguenau, pare a nu mai prezenta nici un pericol în urma întrebuirii acestui nou sistem.

Domnul Dufrenoy a studiat rugina pinului (*Lophodernium pinastri*), arătând modul cum se manifestă această ciupercă și apoi dând sfaturi practice asupra îngrijirii pepinierelor contaminate.

Ca un apendice la acest capitol putem adăuga noile cercetări făcute, anul acesta, în legătură cu protecția pădurilor. Așa, sunt de remarcat studiile acțiunii gazelor toxice asupra pădurii, făcute de domnii Cornubert și Perrin. Domniile Lor au arătat că acțiunea acestor gaze asupra foioaselor e mult mai mică decât asupra rășinoaselor, grașle frunzelor căzătoare. Au mai arătat că pinul silvestru e cel mai expus, că puterea toxică a gazelor e mult mai mare pe timp umed, că atacul se produce mai întâi la vârful acelor și că lăstarul de curând dat este mai expus decât acele de un an care la rândul lor sunt mai puțin rezistente ca cele de doi ani.

d) *Noile procedee de exploatare a pădurilor* au dat și ele în 1926 rezultate destul de satisfăcătoare. Aparatele cu aer comprimat au dat dovadă de o perfectă funcționare și adaptare dând secțiuni netede și lucrând de trei ori mai repede ca un om. Așa, într'o încercare făcută, în 4¹/₂ minute au fost doborâți 14 arbori cu un diametru mediu de 17 centimetri. Pentru tăerea arborilor de codru de mari dimensiuni aceste mașini nu prezintă până acum nici un avantaj. Perfecționate însă ele vor fi un auxiliar prețios pentru tăerea arborilor de crâng prețul lor fiind mic și manipularea foarte lesnicioasă.

Tot în acest an s'a experimentat și un tractor forestier pentru transportul lemnului.

Rezultatele obținute nu sunt tocmai satisfăcătoare și prețul este foarte ridicat.

O altă încercare de mare importanță, se urmărește cu mult interes de către toți silvicultorii și putem spune de toată Franța.

Aceasta constă în înlocuirea benzinei din motoarele cu explozie printr'un gaz sărac, obținut prin combustia crăcilor sau a mangalului. Rezultatele de până acum sunt foarte satisfăcătoare. Constructori reputați de automobile au pus chiar în circulație numeroase camioane și autocare înzestrate cu gazogene. Ele circulă pe o rază de 60 km. în jurul Parisului și randamentul obținut este cu puțin inferior automobilelor cu benzină. Manipularea lor tinde a se simplifica din ce în ce, astfel că aceste mașini vor fi în curând la îndemâna orcu. Ne putem închipui — atunci — imensele progrese, mai ales pentru Franța care este obligată să importe benzină din alte țări, plătind sume enorme și riscând în orice moment să fie lipsită de acest element atât de generalizat în industria modernă. Pe de altă parte, știm că zăcămintele de petrol sânt un lucru care se consumă și care nu se mai refacă.

Motoarele cu gazogen s'au aplicat anul acesta și în exploatarile forestiere și rezultatele au fost bune.

II. Starea pădurilor din colonii

Actualmente, când arborii de dimensiuni mari devin din ce în ce mai rari și mai prețioși, ochii tuturor se îndreaptă spre colonii, resursă — teoretic — inepuizabilă, ce ar trebui să furnizeze lemn de excelentă calitate și de dimensiuni mari, din imensele păduri virgine din jurul tropicelor.

În Franța, chestiunea pădurilor coloniale este de mult studiată. După războiul însă, în urma exploatărilor abuzive și distrugerii pădurilor din regiunea frontului pe o suprafață așa de mare, nevoia de lemn de lucru și construcție simțindu-se din ce în ce mai mult, administrația forestieră s'a îndreptat în mod serios către coloniile. Astfel în 1921, vedem în școala forestieră de la Nancy o primă promoție destinată în mod special coloniilor. De la această dată, în fiecare an es noi promoții de silvicultori coloniali, cari după o scurtă specializare de câteva luni, se imbarcă pentru Africa occidentală, Indochina, Senegal, etc.

Tinerii plecați, au de întâmpinat multe dificultăți peste cari însă energia și avântul lor trec fără prea multă oboseală.

În Africa occidentală, doi din acești tineri silvicultori, D-nii Mortineanu și de la Renaudie, plecați în primăvara anului 1924, au și organizat un parc național asupra căruia s'au îndreptat toate eforturile lor, studiind cu sârguință climatul, flora, fauna și tot ce este în legătură cu pădurea. În curând va apare un studiu amănunțit, ce ne va face să cunoaștem acea regiune și ne va arăta cum pot fi amenajate pădurile din acele ținuturi și cum se întrebuințări s'ar putea da lemnului extras.

Din Indochina, D-l Paul Ducamp trimete anul acesta un raport foarte interesant asupra pădurilor din nordul Tonkinului.

Domnia Sa studiază arborele după noua metodă descriptivă bazată pe asociațiunile vegetale care a dat așa de bune rezultate în Europa și spune că în acea regiune numai altitudinea permite introducerea factorilor diferențiali. Studiază — apoi — amănunțit diferitele specii de mari dimensiuni și de valoare, arătând că «*Fokiena Hodginsii*» un conifer impunător, al cărui lemn are o rezistență extraordinară la putreziciune, ar fi specia cea mai importantă a acelei regiuni.

D-l Ducamp trece apoi la studiul arbuștilor și subarbuștilor cari intră în asociațiune și termină raportul său arătând care este metoda cea mai economică de împădurit marile savane și munții, cari prezintă urme evidente de o vegetație abundentă ce a existat în acele regiuni, dar cari astăzi a dispărut în parte.

Toate aceste studii cari se fac în colonii, au de scop descoperirea esențelor de valoare și precizarea cantității în cari ele se găsesc. Se mai studiază încă ce anume păduri trebuiesc date concesionarilor, cari apoi trebuiesc lăsate indigenilor pentru nevoile lor în lemn sau pentru defrișeri și cari anume trebuiesc rezervate statului, atât pentru exploatare cât și pentru menținerea regimului apelor.

Deabia de la primele studii asupra pădurilor coloniale și indigenul se și arată ca un mare pericol. În adevăr, creșterea continuă și vertigenoasă a populațiunilor indigene, ne face să prevedem necesitatea defrișerilor pentru crearea terenurilor agricole și deci imposibilitatea în colonii — ca și în Europa — de a menține un procent mare de teren împădurit.

Ca o complectare, vom spune câteva cuvinte despre interesantul studiu al d-lui Monnin care ne dovedește, — în urma numeroaselor lucrări de laborator, — că lemnele tropicale nu se pot compara cu ale noastre, în afară de rare excepțiuni, cam 1%.

Deși numărul esențelor ce compun pădurile coloniale este considerabil, ele sunt mult inferioare din punct de vedere al calităților. În general, aceste

lemn supuse șocului, cedează mai ușor, deși sunt mult mai grele, ele au un joc mai mare sub influența umidității și a uscăciunii. Cum vedem, aceste specii tropicale nu pot fi preferate nici în mecanică nici în tâmplărie, celor din Europa, cu rare excepțiuni, ca acajul veritabil care are o deosebită valoare.

D-l Monnin mai spune că nu numai lemnele tropicale sunt inferioare celor din Europa ci și cele din emisfera austral. D-sa încheie spunând că totuși aceste lemne exotice își pot găsi întrebuințarea în o mulțime de direcțiuni, pentru aceasta însă prețul lor ar trebui să fie — contrar de cum e astăzi — inferior lemnului francez.

III. Veniturile

Regretăm că datele relative la anul 1926 ne lipsesc, totuși pentru a da o idee despre veniturile pădurilor domeniiale, ne vom referi la cele spuse de d-l Blaigneau raportorul bugetului Ministerului Agriculturii, la Senat. Domnia Sa da următoarele date relative în anul 1924.

Venitul net anual	168.886.983 franci
Venitul la Ha	163 »
Procentul cheltuelilor de gestiune	13% »

Nu trebuie să se piardă din vedere că totul nu se reduce numai la o chestiune de cifre, în materie forestieră, ci că pădurile domeniiale corespund la un ansamblu de interese care depășesc interesul fiscal, ele având un rol de utilitate publică. Lemnul de dimensiuni mari e tot atât de indispensabil industriei naționale ca și ferul și bumbacul, sau după cum a demonstrat d-l Huffel, producția lemnului gros a cărui creștere e foarte mică, aduce un venit mic capitalurilor angajate, la vârste mari procentul fiind totdeauna foarte slab. De aci rezultă că scopul administrației forestiere este de a produce mai întâi lemn de dimensiuni mari, chestiunea randamentului în bani fiind secundară.

Din punct de vedere al comerțului lemnului, observăm o continuă urcare, mai mult sau mai puțin neregulată, în funcțiune de valoarea francului. Totuși această urcare de prețuri are o bază profundă: *rărirea materiei prime și desvoltarea normală a debitului în plăci (placaj de mari dimensiuni)*.

. * .

Ca încheiere la această cronică, vom adăoga câteva rânduri și despre manifestățiunile forestiere în Franța, în cursul anului 1926.

Printre altele menționăm congresul societății forestiere «Franche-Compté», expozițiunile dela Alais și Buc, precum și concursul-expoziție din Lande, acestea două din urmă interesându-se îndeaproape de aparatele cu gazogen și de aplicarea lor în industria forestieră.

Semnalăm ceva cu totul nou în acest an: întrebuințarea T. F. F. în popularizarea silviculturii. D-l inspector Jagerschmidt, distinsul silvicultor, cu o dibăcie de nedescris, reușește să atragă atențiunea a mii de auditori pe care-i pune în contact cu frumusețile naturii, făcându-i să iubească pădurea și să o respecte. Aceasta ne dă o idee de modul cum se străduesc silvicultorii francezi

să intereseze marea mulțime la soarta pădurilor, asigurând astfel pe viitor simpatia tuturor pentru ideea conservării acestor podoabe ale naturii, daruri pe cari Dumnezeu le-a lăsat pentru fericirea omenirii.

Dorim din tot sufletul ca ziua când aceste metode moderne vor fi practicate și la noi să fie cât mai apropiată.

G. Moșandrei

MIȘCAREA FORESTIERĂ IN CEHOSLOVACIA

Din diferitele manifestări în domeniul silvic se desprinde dorința de a întreprinde un program de reformă forestieră potrivit cu evoluția silviculturii cehoslovace.

O primă preocupare este reforma fonclară forestieră. E vorba de a realiza condiții de proprietate cari să garanteze independența economică a statului ca consumator de produse forestiere, cu alte cuvinte se pronunță un curent și o tendință spre etatizarea pădurilor.

Pentru sporirea producției, se studiază factorii de producție capabili de ameliorare și se caută a li se crea condiții de așa fel ca producția cantitativă să crească, fără a neglija însă producția calitativă și asigurarea continuității producției.

Mijlocul de a ajunge acest scop este introducerea și întrebuițarea metodelor celor mai științifice de cultivarea pădurilor, începând cu regenerarea și continuând cu cultura arboretelor până la exploatare. Cum am spus, determinarea acestor metode va fi precedată de studii asupra influenței factorilor de producție asupra speciilor și a rezultatelor obținute prin exploatare.

Consumația crescândă a lemnului forțează pe silvicultor să se gândească și la sporirea producției lemnoase.

Metodele moderne de cultură și amenajament cari se studiază a se aplica în Cehoslovacia, au de scop să mărească sistematic creșterile și să formeze rezerve cari să fie oricând la dispoziția nevoilor ce ar surveni.

În ce privește regenerarea pădurilor, s'a început a se da mai multă atenție metodelor de regenerare naturală studiindu-se aprofundat pădurile la cari sunt aplicabile.

Importanța și rolul comerțului a obligat silvicultura în Cehoslovacia să consacre și în acest an o mare atenție normelor comerciale și aplicării acestora la valorificarea produselor pădurilor, căci după un principiu care s'a stabilit, educația comercială trebuie să se asocieze în mod inseparabil cu celelalte cunoștințe profesionale.

Și în legătură cu aceasta s'a crezut util și necesar de a se preocupa și cu rezolvarea unor anumite probleme de exploatare pentru ajutarea punctului de vedere comercial: accelerarea vânzărilor, ușurarea transportului din pădure, oferte de credit, producție suficientă și satisfacerea promptă a cererilor consumatorilor, etc.

Em. Niculescu

NB. Cel mai important organ de propagandă forestieră este : Lesnická Práce.

SITUAȚIA FORESTIERĂ ACTUALĂ ÎN NOUA AUSTRIE

Republica Austriacă, considerată azi ca Stat Alpin, din cauza suprafeței sale păduroase și populației rare, e în situația de a produce lemn mai mult decât e necesar pentru propria trebuință, lucru ce se întâmplă în puține state din Europa.

Cauza pentru care în majoritatea cazurilor se întâlnesc aici, păduri de molid formate din arborete pure și de vârste uniforme, se datorește faptului că, încă din timpul de când lemnul a început să aibă valoare de schimb, molidul a fost indicat ca mijloc al unei ridicări a rentei solului și astfel i s'a dat întâietate.

Astăzi însă, în urma catastrofelor cauzate de vânt, repetate aproape pretutindeni cu o anumită regularitate și în urma învaziei bostrihizilor, lumea forestieră își îndreaptă gândul către arborete amestecate și de vârste neuniforme. Tăerile rase pe suprafețe întinse, cu împădurire artificială se fac pe o scară foarte redusă, luându-le locul metode de exploatare cu suprafețe înguste și cu extracțiuni de arbori.

Tăerile rase nu depășesc suprafața de 1 ha., iar extracțiunile nu trec de 5%.

Se tinde către metode de exploatare bazate pe continuitatea veniturilor și stabilirea ordinii în spațiu și în timp. Aflării volumului arboretelor precum și determinării creșterii anuale de pe întreaga suprafață de producție i se dă numai în cazuri excepționale o atenție mai mare. Aceasta din cauza cheltuielilor necesitate. Se observă o continuă scădere a termenului de exploatabilitate, iar la mica proprietate a ajuns a nu fi decât vârsta celui mai mare venit. Prin aceasta rezervele mari de material din pădurile de odinioară vor fi metodic micșorate. Această îngrijitoare stare e isvorată din cauza scumpirei vieții și a cererii de lemn în streinătate.

Puterea de producție anuală în lemn e de 8.000.000 m. c. lemn plin. Această cifră nu va putea fi curând majorată de oarece în ultimul timp s'a forțat aproape peste tot tăerile. Trebuințele interne sunt de 6.000.000 m. c. anual.

Nevoia de lemn de foc e neobișnuit de mare din cauza prețului ridicat al cărbunelui, în timp ce trebuința în lemn de construcție e foarte scăzută din cauza perioadei de lăncezire a construcției, ca consecință a sărăciei Statului.

Rămân disponibile pentru export 2.000.000 m. c. cari se desfac în Germania și Italia și ceva în Olanda. Elveția e așezată pentru exportul cu lemne al Austriei nu tocmai favorabil.

Pe lângă legea silvică din 1852 azi în vigoare, fiecare provincie și-a alcătuit legi locale cari completează vechea lege după nevoile și situația specială ce fiecare prezintă.

Un mare rol joacă în Austria servituțiile forestiere și asupra acestui capitol mai ales acum, sunt îndreptate toate atențiile.

Pentru conservarea pădurilor s'a introdus în legislația unora din provinciile dispozițiuni, cari să apere prejudicierea pădurilor de fumul provocat de o industrie prea dezvoltată.

Sistemele lucrătorilor stabili în pădure, organizațiile ce datează din timpul imperiului e azi cu totul negată pentru motivul că contribuie la starea deficitară

a pădurilor. Tendința e să se sfârșească pe cât se poate mai repede cu această organizație, ceea ce nu va putea fi așa de ușor.

Nevola de personal forestier academic instruit este extrem de redusă în serviciul forestier austriac. — Situația e atât de gravă încât absolvenții Academiei vieneze pentru a nu rămâne fără post acceptă angajamente în străinătate. Acest fapt are repercusiuni asupra școlii forestiere, care nu ar mai putea să subsiste, dacă statele din Sud-Estul Europei și cele urmașe ale Austriei n'ar oferi încă un număr impunător de auditori.

Există tendința de a se reduce cele 3 categorii de școli de diferite grade de învățământ forestier, la două categorii: se speră a se ajunge numai la: școala superioară și școala inferioară, — renunțându-se la școlile medii.

Inginer silvic, **EI. Petrescu**

CRONICA FORESTIERĂ

CRONICA BOTANICĂ ȘI ENTOMOLOGICĂ PE ANUL 1926

de D-r CONST. C. GEORGESCU

Anul 1926 a fost destul de bogat în evenimente de importanță botanică și entomologică silvică, a cărei reamintire nu e lipsită de interes, dându-ne prilejul să reflectăm asupra unor preocupări de viitor ale gospodăriei silvice românești.

Cercetând literatura entomologică, constatăm o generală sporire a atacurilor de insecte și o grijă deosebită în combaterea lor. Astfel chiar în Franța se observă că chestiunile de entomologie forestieră, au devenit de actualitate, mai ales în Alsacia și Lorena, unde atacurile sunt mai frecvente.

Data fiind valoarea mare a materialului lemnos, nu mai este astăzi permis a lăsa arboretele pradă insectelor, fie chiar de foioase, fără ca să nu se aducă prejudicii serioase culturai forestiere.

La congresul internațional de silvicultură din Roma se iau hotărâri importante asupra luptei, pe care gospodăriile silvice organizate, trebuie să o ducă sistematic contra atacurilor de insecte. Rezoluția congresului cuprinde în această privință între altele, și următoarele :

1. Toate stațiunile de experimentație silvică din lumea întreagă să urmărească în deaproape influența climatului asupra înmulțirii și propagării în masă a insectelor vătămătoare.

2. Lupta contra insectelor, în special contra temutului fluture *Liparis dispar*, să se facă după baze bine stabilite și la alcătuirea lor să se țină seama de ultimele rezultate obținute pe cale experimentală.

3. Institutul internațional de Agricultură se delegea a studia cauzele apariției și răspândirii boalelor și altor inimi ai esențelor forestiere și să pue la dispozițiunea celor interesați tot materialul adunat spre a se folosi cu ocaziunea eventualelor atacuri.

4. Atacurile de insecte trebuiesc combătute în cazurile grave de toate statele interesate, după un program unitar, a se realiza măsuri cât mai eficace și cât mai generale.

Aceste deziderate urmează să se realizeze cu vremea, spre folosul gospodăriei silvice și în acest scop nu trebuie să precupețim și concursul nostru.

Cultura intensivă forestieră, către care trebuie să tindem, presupune o grijă deosebită pentru igiena pădurii. Din acest motiv orice atac de insecte în orice fel de pădure trebuie semnalat și combătut: deseori neglijențe în această privință se plătesc foarte scump.

Astfel, pădurile de stejar din bazinul Savei cari formează fața și bogăția Slavoniei, sunt bătute de un flagel, a cărei cauză este încă în parte necunoscută, care provoacă uscarea arboretelor de toate vârstele și din stațiunile cele mai variate.

Dela 1910 și până astăzi, se cifrează suprafața pădurilor distruse la 50.000 ha. și materialul lemnos sacrificat la aprox. 1.000.000 m³.

După Iossifovitsch¹⁾ cauza urcării arboretelor de stejar ar fi un atac succesiv de *Liparis* dispar și *Oidium* (*Microsphaera alni*), după care, apoi în arborii slăbiți se instalează între lemn și scoarță rhizomorphole ciupercei *Armilaria* melea, care în fine desăvârșesc opera de distrugere.

Ultima explicație dată de sus numitul cercetător, deși nu cred să fie aplicabilă în toate cazurile de uscure semnalate în pădurile de stejar din Slavonia, trebuie să ne pună pe gânduri.

În pădurile din Banat, atât *Liparis* cât și *Oidium* sunt foarte frecvenți și prezența lor repetată poate avea influențe nedorite asupra masivelor de stejar din acea regiune²⁾.

În fața acestor fapte, desigur că trebuia părăsită credința destul de înrădăcinată în generala refacere a foioaselor, după atacurile de insecte.

Atacurile insectelor periculoase ca *Liparis* dispar și monacha, de *Bostri-chizi*, etc. trebuie combătute cu vigoare la timp.

Cheltuiala făcută cu combaterea nu este de prisos, oricât de scumpă ni s'ar părea la început, salvând arboretele dela alte urmări mai grele, după cum ne spune Hubault în un caz similar³⁾.

Technica combaterii insectelor și anume, a omizilor, a devenit mai eficace și lesnicioasă prin întrebuițarea insecticidului Arseniatul de Ca. Această otrăvă puțin periculoasă pentru oameni este pulverizată asupra arboretelor cu aparate speciale de jos sau din aeroplan. Insectele o iau pe cale de ingestie odată cu hrana, după care apoi la câteva zile mor în massă.

Fabricile de substanțe chimice, cari își găsesc acum un debușeu nou, au început să se ocupe în deaproape de combaterea insectelor, angajând specialiști pentru perfecționarea metodelor de combatere.

Astfel metoda de combatere a omizilor prin pulverizare din aeroplan, care a fost pentru prima oară aplicată în America, s'a generalizat și în Europa. În Germania s'au pus la dispozițiunea oamenilor de știință de către fabricile amintite și de soc. de navigațiune aeriană, din motive ușor de înțeles, toate mijloacele necesare experimentării. Technica noiei metode care a fost în anul 1926 pentru prima oară aplicată în Europa este oarecum stabilită. Încercări similare s'au făcut și în Franța pe lângă Mouthouse, sub conducerea cunoscutului entomolog Barbey și care într'o recenzie, pe care o publică într'un număr din Dec. al Rev. *l'Illustration*, se arată satisfăcut de rezultate.

Urmărirea pas cu pas a atacurilor de insecte din țările vecine trebuie, să ne preocupe în mod deosebit, dat fiind eventualitatea unei extinderi a acestora

1) Iossifovitsch. Le dépérissement du chêne dans les forêts de Slavonic. Rev. des Eaux et Forêts 1926, p. 288.

2) După o comunicare în scris a d-lui ing. Pruteanu dela Casa Verde, rezultă că multe arborete de stejar din Banat vegetează rău.

3) Une invasion de *Dasychira Pudibunda*. Rev. des Eaux et Forêts. 1926 pag. 153.

și pe teritoriul țării. Astfel, puțini au cunoștința că în cursul anilor trecuți, când în Cehoslovacia băntuia unul din cele mai mari flagele cunoscute de *Lixaris* dispar, am avut și noi două centre de atac la Oc. Tulgheș și Ruși Moldavița din Bucovina. Grație măsurilor luate la timp, am fost scutiți pe anul 1926 de un mare dezastru care ne amenința.

În domeniul patologiei vegetale înregistrăm un fapt de o deosebită importanță anume: cultura lui *Pinus Strobus*, această specie exotică prețioasă atât ca arbore ornamental cât și ca arbore de masiv pentru pădurile de câmpii este compromisă. *Pinus Strobus* este atacat de o rugină, care îl decimează.

După cercetările lui Tubeuf *Pinus Strobus* a căpătat această boală dela *Pinus Cembra*, după introducerea lui în Europa. Pe când la ultimul arbore maladia în chestiune, este în pădurile din Rusia de Nord de mică însemnătate, la *Pinus Strobus* a luat o formă foarte gravă provocând uscarea arborilor atacați. Boala s'a răspândit din Rusia în Germania, unde calamitatea aduce pagube imense. Pentru combaterea maladiei la arborii atacați nu există nici un remediu, dat fiind că ea se află în stare latentă în plantă dela vârstele cele mai fragede și că se manifestă deobicei abia pela 20—30 ani, când ea a ajuns un stadiu destul de înalțat.

Tubeuf recomandă oprirea culturii acestor specii în Europa pe un period îndelungat și distrugerea radicală a tuturor exemplarelor atacate.

În Belgia ¹⁾ unde s'a făcut deasemenea culturi intense de *P. Strobus*, boala a luat aceeași formă gravă ca în Germania, fapt, care a preocupat serios forurile respective silvice. Consiliul superior forestier nu s'a putut decide să ia în Belgia măsurile drastice recomandate de Tubeuf și s'a mărginit să recomande: a) scoaterea arborilor atacați, b) stropirea cu soluție bordelează a pueților din pepinieră, c) întrebuințarea de semințe recoltate dela arborete absolut sănătoase.

La noi în țară această maladie nu a fost semnalată. Ca o măsură de precauție ar trebui oprită introducerea de pueți de *P. Strobus* din Germania sau alte țări infectate ²⁾.

În științele agricole se urmărește actualmente prin mijloace chimice, sporirea recoltei. Se cunoștea de multă vreme că unele săruri, cari chiar la o concentrație slabă sunt pentru plante otrăvuri, în soluțiuni foarte diluate, stimulează dezvoltarea lor. Profesorul bulgar Popoff, care a studiat acțiunea multor otrăvuri asupra plantelor, anunță că a obținut grație unor combinațiuni de soluțiuni de săruri de Mangan, Magneziu, recolte de plante agricole cu 30—50% superioare celor neiritate.

Această problemă prezintă o mare importanță și pentru gospodăria silvică, în zăvălar stimulării pot să aducă la încolțirea și dezvoltarea pueților multiple avantaje cum sunt:

- a) Sporirea procentului germinativ al semințelor,
- b) Micșorarea timpului încolțirei, fapt de importanță capitală, care ar micșora pierderile de semințe datorite animalelor sau altor factori nefavorabili.

1) La culture de *Pinus Strobus* pg. 280. «Rev. d. Eau et Forêts» 1926.

2) Poate ar fi cazul ca să se oprească și importul semințelor dat fiind probabilitatea că această boală să se propage ca Rugină grăului și prin sămânța

c) Stimularea creșterilor pueților și deci în acest mod ei pot să lupte mai bine contra buruienilor, etc., cari i-ar stânjeni în primele stadii de dezvoltare.

În cursul anului 1927 s'au început cercetări pentru a se stabili acțiunea stimulanților asupra semințelor forestiere în special de molid și pin¹⁾.

Fabricius a ajuns la rezultatul că cel mai bun stimulant pentru semințele de pin este ca să se țină acestea — înainte de încolțire — în apă cam 8 ore, iar la molid 16 ore. Substanțele chimice oferite de Popoff nu dau aci decât rezultate mediocre. Între preparatele cele mai cunoscute întrebuințate pentru băițuirea seminței înainte de încolțire, este Upsulum, asupra acțiunii căruia sunt publicate multe rezultate favorabile, care însă până acum nu a fost încercat la semințele forestiere.

Problema stimulării este pentru noi încă în primele stadii și să așteptăm alte noi rezultate, cari vor da deslegarea ei, care astăzi încă nu se pot întrevede.

CRONICA VÂNĂTOREASCĂ

Anul vânătorească 1926 s'a scurs lăsând în urma aceleași vechi probleme nerezolvate! Marile prefaceri de după războiu în toate ramurile de activitate, legiurile agrare referitoare la pășune și mai ales psihoză specifică a locuitorilor acestei țări, au lăsat urme adânci în economia vânatului. Rând pe rând dispar peisajele încântătoare ale naturii cu frumusețea lor virgină și rând pe rând dispăre numărul și calitatea animalelor de vânat.

Romantismul vânătorească pe luciul și șesul Dunărei ca și în regiunile deluroase aproape au pierit, căci animalele se răresc mereu, căzând victima nesățurii fără cuget. Chiar maestrii codri ai Carpaților se pustesc de vânatul mare, iar superbul cerb, podoba lor, degenerază și dispăre sub ochii noștri.

Evident, suntem într'o epocă de tranziție de la vânatul liber la cultivat. Și cea mai elementară noțiune de economie națională ne-ar impune ca aceasta să se facă în mod lent îngrădind progresiv vânatul. Ce s'a făcut pentru protecția vânatului în acest an? Aproape nimic! Excelenta revistă a ununei vânătorească are coloane întregi pline de alarma și de sbucium!

Se abordează cele mai gîngășe chestiuni științifice ca: înființare de institute ornitologice, kinecologie, concursuri, premii, etc. Se discută în mod academic lăsând să curgă în valuri elocința asupra teoriei protecției vânatului pentru a valorifica și această ramură de economie națională, astăzi când, utilizarea și valorificarea la maximum a oricărei avuții sunt la ordinea zilei, etc. etc.

Mai mult ceva, strelnăitatea se sesizează și ne mîndrim că unele reviste germane dau ca model legiurile noastre vânătorești.

Dar, toate acestea sunt ideologii, fiindcă substratul lor real, aplicarea, lipsește

1) Fabricius. Ein Versuch mit Samenstimulation „Forstw. Centralblatt“ 1926 pg. 112.
Maushard. Ein Beitrag zur Frage der Stimulation von Kiefern- und Fichtensamen. Ibidem pg. 533

masa poporului nu este educată și la aplicarea celor mai înalte principii de protecție, credem că ar rămâne refractară!

Dacă am străbate țara în sbor de pasăre am vedea că pășunatul pătrunde tot mai mult în inima pădurilor și dulzii ciobanilor, departe de a cruța epuroaica sau oul găinușei de munte, sunt educați să le facă război de exterminare. Copiii, în ochii administrației rurale, scotocesc cuiburile de păsărele, iar braconierii, la adăpostul sutelor de mil de permisiuni pentru purtat arme, care nu costă decât 20 lei, nesocotesc cele mai embrionare măsuri de protecție ce s'au luat.

Răpitoarele, dușmanii naturali ai vânătorului, sunt departe de a se împuțina și în ciuda preceptelor elaborate se înmulțesc, continuând opera lor distructivă!

Analizând totul într'o sinteză generală avem impresia că legea vânătorului, excelentă ca fond științific, îi trebuie ceva: îi trebuie aplicarea la mentalitatea masei rurale, unde spiritul de ocrotire al vânătorului aproape nu există și nici nu s'ar putea completa pe cale de regulamente.

Fără educația masei, începând din școlile primare, prin măsuri coercitive drastice și numai cu o mână de vânători înmoși greu se vor îndrepta lucrurile.

În tot cazul, bunele intenții nu lipsesc.

„Regulamentul întregului serviciu Ad-llu și practic din teritoriile de vânătoare regale, subordonate oficiului vânătorilor regale, apărut și aplicat în cursul anului trecut, poate fi considerat drept un catechism pentru modul cum ar trebui amenajat un teritoriu de vânătoare și denotă o înaltă concepție în privința ocrotirii vânătorului.

Acesta, generalizat și aplicat cu strictețe în toate administrațiile domeniile românești, completat cu educația masei ar însemna un pas temelnic spre progres și un aport pozitiv economiei naționale.

I. FI.

RECENZII

LA RICHESSE FORESTIERE DE LA ROUMANIE

de Dr. N. Moruzi

Este o carte rară în toată accepția cuvântului: în primul rând fiindcă se ocupă integral de o problemă ce ne obicinuisem să o vedem desbătută numai în cercul specialiștilor silvici, și în al doilea rând fiindcă, deși de doi ani apărută la Paris, numai printr'un concurs fericit de împrejurări putem să-i cunoaștem conținutul abia acum.

Autorul, folosind bogăția de cunoștințe referitoare la păduri, dar cari sunt publicate separat de diverși autori și în diferite timpuri — (bibliografia conține vre-o 5 autori silvici și multe numere din Rev. Pădurilor) — a adunat într'un volum de 120 pag., în mod ordonat, date controlate și în concordanță cu noua situație postbelică.

Caracterul pur documentar al studiu-lui, impune o strânsă mărginire celui ce vrea să se informeze. Să reproducem sau să insistăm asupra vre'unui capitol, am face prea mare nedreptate celorlalte, căci toate — importanța pădurilor, istoricul lor, exploatarea, industria, comerțul, legislația, statistica — sunt deopotrivă tratate. În acest chip reface portretul silvic românesc, diformat câte odată de expuneri de nespecialist sau tendențioase. De-ar fi fost întovărășit de aceeași bogăție de fotografii, ar fi dat totmai cartea de propagandă silvică de care avem noi nevoie.

Pentru cei străini cu totul de vuetul scrierilor ce fatal se leagă de o însemnată ramură de bogăție națională — cum sunt pădurile — caleidoscopul silvic al D-ului N. Moruzi, simplu și lipsit de pretenții cum se prezintă, poate constitui o edificare.

Mai mult însă să nu i se pretindă.

De altfel nici la autor n'a fost tendința de a se manifesta, creind ceva nou în domeniul problemelor silvice, ci dorința de a-l explora ca să ia un doctorat, căci în «Concluziuni», de îndată ce se abate dela caracterul pur informativ al expunerii, alunecă pe panta unor indicațiuni, ce nu mai pot constitui o orientare pentru cetitor.

P. I.

Das Voll- oder Bundgarten

de inginer Dr. Karl Petraschek

În *Forstwissenschaftlicher Centralblatt*, 1926: Un studiu amănunțit al herăstraelor de tăiat în plin (pe rotund), așa cum îl concepe industria modernă a cherestelei și a condițiilor pe cari el trebuie să le îndeplinească: O cât mai mare rezistență a cadrului și pânzelor, sub cea mai mică greutate, un consum cât mai redus de forță motrice, un randament cât mai mare — atât ca travaliu util, prin înlăturarea frecărilor inutile și a șocurilor, cât și ca debit de cherestea: o tăietură curată, netedă și cât mai uniformă (ca grosime).

În prima parte a acestui studiu se analizează pe rând mijloacele prin cari

fabricile de mașini au ajuns să răspundă acestor multiple cerințe, procedeele prin care se obține o bună și rapidă așezare și întindere a pânzelor, pentru a avea piese de cherestea de o riguroasă formă dreptunghiulară și de dimensiuni date, dispozitivele de fixare a bușteanului pe cărui precum și acelea de înaintare în fața pânzelor, potrivit diametrului bușteanului, țării acestuia, etc.

În a doua parte a studiului se descriu mijloacele prin care se înlătură «punctele moarte» ale mișcării alternative a herăstrăului (în punctul cel mai înalt și cel mai scobortit al cursei cadrului): mecanismul de punere în mișcare și oprire a herăstrăului, felul transmisiunilor și al odihnelor (lagărelor), având în vedere marea luptă cu cari funcționează aceste mașini, dispozitivele de aducere a bușteanului — vagonete pentru bușteni și cherestea de debitată, etc.

Desigur că satisfacerea tuturor condițiilor arătate mai sus, a condus la herăstrăile de o construcție foarte complicată și deci mult costisitoare — fiind seama însă că materia primă ce se prelucurează — lemnul — se scumpește din zi în zi mai mult, — folosirea de herăstrăie cu un bun randament în ce privește calitatea și cantitatea de material debitat ce se obține, nu poate fi decât recomandabilă. Cheltuielile mai mari de instalație sunt astfel curând și cu prisosință răsplătite prin bunele rezultate ce se obțin.

D. A. S.

Das Landstrassen-und Waldwegebau

de Ing. Julius Marchet

profesor la Hochschule für Bodenkultur
din Viena. Editura Karl Gerold's
Sohn, Wien 1925

Lucrarea cuprinde 318 pagini cu numeroase figuri, tablouri explicative și planșe.

În partea I-a a lucrării sunt tratate

principiile fundamentale pentru proiectarea unei șosele: rezistențe la tracțiune, pante, raze de curbura, etc.

Partea II-a a lucrării e rezervată exclusiv trasării unei șosele și întocmirea proiectului general, anteproiectului și proiectului în detaliu.

Aci sunt arătate toate elementele de care trebuie să se țină seamă la trasare, pentru ca șoseaua să corespundă cerințelor de ordin tehnic, financiar, economic, etc.

Tot în această parte sunt descrise metodele de trasare, nivelment, ridicare în plan a fașiei de teren pe care se va construi șoseaua, făcându-se o judicioasă discuție asupra metodelor de trasare.

Fiind de o deosebită importanță, atât din punct de vedere tehnic cât și din punct de vedere financiar, cunoașterea cât mai exactă a structurii geologice a terenului pe care se va construi șoseaua, autorul dă în câteva capitole cunoaștere asupra formațiunilor geologice: roci, pământuri, etc. arătând însușirile și trebuințele lor, precum și greutatea sau ușurința de prelucrare sau săpare a lor.

La executarea proiectului pe teren, sunt descrise metodele de săparea debleurilor și formarea rambleurilor, construcția lucrărilor de artă ca: poduri, podete, ziduri de susținere și căptușire, etc. Sunt date exemple pentru calculul unui pod simplu de lemn, metode grafice pentru dimensionarea zidurilor de susținere, etc.

În partea din lucrare unde este tratată chestiunea modului cum trebuie executată lucrarea: regie, antrepriză, etc., autorul arată avantajele și dezavantajele fiecărui mod de executare.

Foarte important este studiul pe care îl face autorul în partea finală, anume în „Rețeaua de drumuri forestiere”, unde dă principii fundamentale pentru trasarea drumurilor în complexele mari păduroase spre a le pune în valoare cât mai rațional.

În această carte, autorul n'a făcut numai o lucrare de speculație științifică, ci urmărind succesiv toate fazele înțocmirii unui proiect dela lucrările pregătitoare și până la executarea pe teren a proiectului, a căutat să dea tânărului inginer o prețioasă carte de consultare.

A. I. P.

Buletinul institutului economic românesc

Este organul de publicație a Institutului economic românesc, o societate cu sediul în București, înființată în anul 1921, pe o durată de 10 ani, cu scopul de a urmări și îndruma mișcarea economică a acestei țări.

În colecția acestui buletin pe anul 1926 am găsit studiate două chestiuni cari, cred, că sunt interesante și pentru producția noastră forestieră.

În studiul «Gurile Dunării și importanța economică a României», d-l inginer inspector general Gh. Popescu, după ce face un istoric a chestiunii Dunării și a importanței acestei căi de navigație în diferitele epoci a dezvoltării statului românesc, se ocupă de atribuțiile Comisiei Europene a Dunării și de lucrările acesteia.

Chestiunea navigației Dunării fiind vitală pentru interesele statului nostru și față de recentele împotmoliri a gurei Dunării, cari au stânjenit enorm exportul nostru, autorul, în căutarea unei soluțiuni menite să ne scape de un adevărat dezastru, și enumerând diferitele soluțiuni propuse de diferiți specialiști, cari au studiat această chestiune, se oprește la următoarele trei:

1. Deschiderea la mare prin una din gurile brațului Chilia.

2. Deschiderea la mare printr-o ramificație din brațul Sulina.

3. Deschiderea la mare printr-o ramificație din brațul Sf. Gheorghe.

Trecând în revistă greutățile înlăptuirii primei și a doua soluțiuni, autorul se oprește mai pe larg asupra soluțiunii a treia, pe care o găsește ispititoare, fiindcă această gură dinspre mare a viitorului canal, se va menține în mai bune condițiuni,

Recunoaște însă că pentru adoptarea unei soluțiuni definitive trebuiesc făcute studii și cercetări cât mai complete spre a se putea găsi soluțiunea cea mai perfectă și care să corespundă intereselor țării noastre.

Al doilea studiu este comercializarea produselor industriale, care a format subiectul unei conferințe ținută de d-l inginer Casasovici la Institutul economic românesc în ziua de 20 Februarie 1926. Prin comercializarea produselor industriale, autorul înțelege comerțul, adică vinderea cu un preț cât mai avantajos a acestor produse. Comerțul este prezentat, ca o luptă continuă între străduința de a vinde cu profit, care reese nu numai din vânzarea cât mai scumpă a unui produs, ci din ansamblul operațiilor între o serie de fapte cari îngrădesc acest profit.

Între acești factori unii sunt cu caracter permanent:

- a) Situația geografică,
 - b) Materiile prime,
 - c) Combustibilul,
- iar alții cu caracter temporar:
- d) Abundența și destoinicia brațelor,
 - e) Eftinătatea capitalului,
 - f) Politica industrială de stat etc.

Studiind acești factori, autorul găsește, în ciuda afirmărilor cam des repetate, că suntem o țară geograficește fericit așezată, că avem o poziție excentrică față de marile linii maritime, care leagă vechiul continent cu cele două Americi. Ca o consecință a acestei așezări, drumul este mai lung, transportul deci mai greu și mai scump și nu ne vin vapoare, decât în cazul când sunt siguri că vor găsi o în-

cărcătură certă, ceea ce contribuie și mai mult la scumpirea transportului.

Tot ca o consecință a acestei așezări legăturile noastre pe mare ne împinge spre occidentul supra-industrializat, iar pe Dunăre, în susul ei, către țări cu o industrie înfloritoare și suntem deci forțați să exportăm nu produse industrializate, ci materii prime.

Același lucru este și cu bogăția în materiile prime, căci nici producția agricolă nici bogățiile în fier, cărbuni sau petrol nu sunt așa de enorme cum au fost găsite de unii prea optimiști și cari au făcut să se înrădăcineze credința bogăției noastre exagerate.

În ceea ce privește pădurile, procentul de 26—dat de autor— a suprafeței împădurite, trebuie păstrat printr-o exploatare rațională. D-l Ing. Cassasovici caracterizează starea pădurilor noastre astfel: Pădurile țării acaparate de bande internaționale sunt devastate fără mila cu călcarea legilor și sub ochii binevoitori a autorităților noastre, iar opiniei publice în loc să i se atragă atenția asupra nenorocirei abătute, i se cântă imnuri de resursele nelimitate ale acestei bogății, când noi suntem poate ajunși la marginea prăpăstiei».

Cercetând factorii cu caracter temporar, autorul ajunge la concluziunea că problema mâinei de lucru este gravă în România — țară agricolă — căci țărânul în urma împroprietărilor este legat de pământul său și nu-l poate părăsi decât pentru un timp scurt, neavând un proletariat industrial cu o pregătire profesională serioasă, randamentul muncii este scăzut și deși se plătesc salarii mai mici la lucrători, ca în țările cu o industrie mai dezvoltată, munca revine industriștilor noștri mai scumpă.

Capitalul fiind rar și dobânzile cari se plătesc de industriștii români fiind aproape duble ca în străinătate (20 % față de

maximum 12 %), se înțelege, ca prețul de producțiune a produselor noastre industriale este mărit, ceea ce face că jocul concurenței lor cu produsele străine să fie și mai greu și chiar imposibil, dacă statul nu ar veni în ajutorul comercianților (industriștilor) noștri prin măsuri de protecție.

Dacă adăugăm și transportul greu și scump pe C. F. R. și pe căile noastre navigabile, și lipsa unei politici protecționiste din partea statului pentru produsele noastre industriale, se va înțelege ușor cât de grea este concurența, pe care trebuie să o înfrunte produsele noastre și întreaga noastră activitate industrială.

Ca o consecință logică a condițiilor puțin prielnice a dezvoltării vieții noastre industriale și a greutăților de export, autorul trage următoarele concluziuni:

a) Industria țării noastre nu poate să plaseze mărfurile sale, decât în cadrul îngust al granițelor noastre, de aceea producția industrială va fi mai scumpă ca cea străină, de unde necesitatea de a o proteja în continuu dacă dorim să o menținem și pe viitor.

b) Comerțul mondial, acel aducător de aur, nu poate fi făcut decât cu unele materii prime: lemne, petrol, etc. a căror economie se impune, dar ne rămâne să ne îndreptăm privirea spre agricultură, care bine îndrumată este adevărată sursă de bogăție națională.

G. N. D.

Contractele de vânzare

pentru

exploatarea pădurilor față de legislația agrară și silvică

de M. Constantinescu

Domnul M. Constantinescu este un profund cunoscător al dreptului, în genere, și în special al legislației agrare. Ne-a arătat aceasta atât din cartea D-sale în

limba franceză, „L'évolution de la propriété rurale et la réforme agraire en Roumanie”, cât și din broșura ce face obiectul acestor rânduri. Pe lângă însușirea de teoretician, de creator de sisteme juridice, D-sa în calitate de Secretar general al Comitetului agrar a luat parte efectivă la aplicarea legilor din România postbelică.

Cu această ocazie a putut observa mai bine ca oricine altul calitățile și defectele sau lacunele legislației agrare.

Broșura de 50 pagini „Contractele de vânzare pentru exploatarea pădurilor față de legislația agrară și silvică” este rezultatul observațiilor D-sale ca aplicator al legii agrare din Ardeal și ca profesionist în fața autorităților judecătorești sau administrative, este pledoaria pentru valabilitatea contractelor de vânzare a pădurilor expropriate pentru pădure sau pășune comună.

Desigur nu există legiuire perfectă și aceasta atât din cauza imperfecțiunii autorilor cât și din cauza extremei variabilității a fenomenelor sociale și economice pe care trebuie să le reglementeze, înțelegându-se încă dispozițiile legii trebuiesc interpretate după intențiunea și scopul urmărit de legiuitor.

Autorul afirmă, dela început, că chestiunea contractelor de vânzare pentru exploatarea de păduri, intervenite între proprietarii expropriați și cumpărătorii acestor păduri, nu a fost tranșată prin legea agrară din 1921, fie printr-o scăpare din vedere, fie intenționat.

În această situațiune organele de aplicare a legii, imediat după promulgare, au căutat soluțiunea în dispozițiile art. 87, care spune:

„Orice acțiune de revendicare, urmăriți imobiliare sau de venituri, precum și orice drepturi reale ca: privilegiu, ipotecă legale sau convenționale, uzufruct, servituuți, embatic sau besan și orice altele de orice natură chiar cunoscute Statului, nu pot împiedica exproprierea și rămân desființate

de drept asupra porțiunii expropriate din ziua consemnării prețului convenit în rentă la Banca Agrară. Judecătoria, prin oficiul cărții funduare, în urma cererei Casei centrale a Improprietărilor și sub dovada consemnării prețului, va ordona radierea tuturor acestora deasupra porțiunii expropriate și închiderea oricărui dosare de acțiuni sau urmăriți.

Deasemenea, până la consemnare, orice cesiune, urmăriți, popriți și sechestre nu se pot înființa în mâinile Statului, care nu are a ține seamă de ele, iar cele înființate rămân de drept desființate.

Făcând aplicațiunea acestui articol, au ajuns la concluziunea că aceste contracte au fost anulate, urmând ca litigiile ce s'ar ivi între proprietarul expropriat și cumpărător să se tranșeze de instanțele de aplicare a legii fără a le putea opune statului. Aceasta însă, spune D-sa, este greșit, pentrucă deși este cea mai comodă situație pentru Stat, ea nu rezultă însă din dispozițiile legii. Bazat pe această adărentă impreciziunea legii agrare din Ardeal, formulează cunoscuta teorie a dreptului de proprietate pro diviso, o aplică și la proprietatea materialului lemnos din păduri și ajunge la concluziunea că legea de expropriere din Ardeal a vizat numai proprietatea solului nu și pădurea care este o proprietate cu totul distinctă și care ar putea avea alt titlu. În țările cu legislație neonapoleoniană cu foarte multă greutate s'a putut localiza teoria dreptului de proprietate pro diviso și atât jurisprudența cât și doctrina nu au căzut de acord. Au fost hotărâri judecătorești care și-au înaușit-o, după umc au fost hotărâri care au respins-o, au fost autori ca Alexandrescu care a fost pentru existența dreptului de proprietate pro diviso, după cum au fost autori ca Matei Cantacuzino care a socotit și așa numita proprietate a subsolului chiar ca o sarcină a proprietății solului, pag. 159, No. 274.

Nici în legislația austriacă chestiunea existenței dreptului de proprietate pro diviso nu este definitiv tranșată și aceasta rezultă atât din cele afirmate în broșura cât și din hotărârile judecătorești care au refuzat această teorie.

Pe noi însă nu ne preocupă această teorie, în speță, pentru că suntem de părere că chestiunea contractelor de exploatare a pădurilor expropriate pentru pădure sau pășune a fost clar soluționată de legea agrară din 1921 ca și de constituția din 1923 și legea pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și de lucru din 1924, în partea ei finală.

Exproprierea este o operă socială foarte importantă și cu ocazia elaborării legii s'a ținut seama de toți factorii economici, desigur însă după însemnătatea pe care această împrejurare o putea da fiecărui. A ținut seama legiuitorul și de industriile care sunt un factor important în economia națională, menționându-le chiar în articolul prim din lege. Dar această operațiune se prevedea a fi o lucrare foarte grea de efectuat și de aceea s'a gândit să o ușureze într-o oarecare măsură, fixând proprietarul și proprietatea la data de 1 Decembrie 1918. Legiuitorul a înțeles să trateze chestiunea exproprierei cu o singură persoană, aceea care era titularul proprietății în anul 1918, independent dacă acesta și-a înstrăinat o parte din drepturile sale asupra proprietății.

În această privință este adevărat că ambele sisteme de coduri, român și austriac, admit principiul prezumției că arborii pădurilor aparțin proprietarului și că pe cale de accesione, proprietarul solului este și proprietarul arborilor ale căror tulpini se înalță pe acel sol. Prezumțiunea aceasta nu este de ordine publică și părțile contractante pot deroga, dar această derogare poate fi opusă și dovedită prin probe contrarii tuturor,

afară de stat, căci legea agrară care a ținut seama de această prezumțiune a fost declarată de esență constituțională. A prevăzut legiuitorul agrar toată complexitatea actelor juridice existente asupra proprietății expropriate, dar a înțeles ca acestea să fie tranșate de proprietar și terții contractanți tocmai pentru a nu încomoda mecanismul exproprierei care și așa e destul de complicat.

Prin urmare credem că chestiunea contractelor de exploatare a pădurilor expropriate pentru pășuni sau păduri comunale, a fost tranșată chiar de dispozițiile art. 3 și 4 din legea agrară pentru Ardeal. Art. 3. Moșiile și părțile de moșii expropriabile, potrivit legii de față, sunt lovite de indisponibilitate, *în tot celace privește aplicarea legii*, din ziua de 1 Decembrie 1918, fără îndeplinirea nici unei alte formalități.

Prin aplicarea acestei legi se urmărește împroprietărirea comunelor cu pădure sau pășune. În îndeplinirea acestui scop, atunci când va fi vorba de expropriere pentru pășune comunelor, materialul lemnos va rămâne proprietarului sau celui cu drepturi asupra lui, când însă va fi vorba de expropriere pentru pădure comună, materialul lemnos aparține comunei împroprietărite, căci moșiile și părțile de moșii expropriabile sunt lovite de indisponibilitate, *în tot ceea ce privește aplicarea legii* și respectându-se contractele de vânzare, s'ar înlătura scopul legiuitorului de a crea pădure comună, s'ar împroprietări comunele cu teren și nu cu pădure.

Art. 41 și 87 din legea de reformă agrară pentru Ardeal nu fac decât să fixeze, să precizeze înțelesul art. 3 și 4 din lege, evidențiind intențiunea și scopul și arătând modalitatea de achitare a creanțelor.

Art. 44. Dacă pe pământul expropriat și dat în folosința sătenilor sunt semănături anuale, ele rămân până la recoltă

proprietarilor sau arendașilor, iar dacă sunt făcute ogoare, arături sau semănături de plante cu durată mai îndelungată, proprietarul sau arendașul are drept la valoarea lor estimată de organele de aplicare a legii.

Ceiace prevede art. 3, 4, 44 și 87 din legea agrară din 1921, a fost desvoltat în art. 15, 16 și 17 din legea agrară din 1924, care precizează mai mult intențiunea și scopul legiuluiorului din 1921, junând capăt oricărui fel de discuțiune.

Pe cât de clară a fost legea din 1924, pe atât de neclar a fost regulamentul acestei legi. Autorul acestui regulament face impresia, că nu a cunoscut dispozițiile legii, pe care o desvolta, înserează în regulamentul dispoziții contrarii celor din lege, depășind cu mult peste ceea ce trebuia să prevadă. Observațiile d-lui M. Constantinescu asupra acestui regulament sunt foarte drepte și credem că nu a accentuat îndeajuns asupra defectelor lui.

Toată discuțiunea făcută în jurul acestui regulament este foarte interesantă și din acest punct de vedere broșura este foarte utilă și poate fi citită cu mult folos de cel care ar lua o cât de mică parte la explicarea legii de reformă agrară în ceea ce privește pădurile expropriate.

C. D.

Aspecte din Munții Apuseni

de Traian Mager

O lucrare de un deosebit interes pentru noi, silvicii, scriasă de un membru al Corpului didactic din Arad,— un pasionat vânător și turist, care e și membru coresp. al «Asociațiunei»,— un îndrăgostit de natură, publică această cărțiule modestă ca formă, dar cu un excepțional conținut, pe care o recomand cu căldură atențiunei camaraziilor.

E destul să citez numai unele titluri de capitole:

«Civillizația noastră și pădurea», «Țăranii și pădurea» (pag. 16—18), «Pe unde a pierit Codrul» (pag. 39), «Ultima rațiune» (pag. 42), «Pădurea și evoluția Moșilor» (pag. 51), «Colonizările» (pag. 92), «Cale ferată, Instrucție silvică, Amenajarea pășunilor» (pag. 95), din care volu și cita prea puțin despre fiecare:

I. *Colonizările* cu efectul lor deprimant, lăta cum sunt zugrăvite:

Să li se dea bună pace Moșilor, acolo unde viețuiesc de veacuri, inadaptabilitatea lor se datorește unei structuri psihofiziologice speciale, și codrilor de brad, numai la munte bine le șeade!

Il va împedica atavismul pădurilor de brad, dragul de codru și izvoare cristaline, care mult timp vor alimenta nostalgia celor meniți să se metamorfozeze din șoimi de culmi, fără hotar, în flexibili viermi al pământului bine înțeles dacă e de crezut în înfăptuirea și acestei minuni!

II. *La pag. 95:* O cale ferată pe valea Arieșului, o educare intensivă în direcția culturii și exploatarei raționale a vastelor masive de rășinoase, încurajarea industriei forestiere și miniere fără concursul obrasnic egoist și demoralizator al capitalismului, crețarea de cooperative și oferirea de debușeuri de lucru acestor oameni, care prea ades cerșesc prin țară bani pentru vreo bisericuță sau agonisirea merindelor, sfășiați lăuntric, prin mândria lor asfel jignită!

III. *Civillizația noastră și pădurea:*

— Țipă codrul de jale și nimeni nu-l aude! Se prăbușește la pământ podoaba codrilor, sub securile mercenarilor «Doamnei Mahler», plânge codrul, surz pârăe seva lor, și durerea lor nu ne mai mișcă. Stînca e sufletul nostru răătăcit! Pentru ca barbaria să fie deplină, bustenii se prăvălesc de vale de-a berbeleacul, distrugând semințiș, subetai

și însăși huma, deschid drum ploilor și în urma exploatării, ce bruma de lăstari mai ies, sunt roși complect de vite, fără nici o nădejde de reînviere pe cale naturală, exploataorii vicleni își închid ochii, civilizația s'a năpustit cu toată furia asupra codrului. Pe pantă unde odinioară stăpânea falnic fagul, azi află numai podbalul <Tussi lago farfara>.

Unde se petrec oare aceste fapte, ce ne par basm? și cât de greu cade asupra noastră această acuzare, — «țipă codrul și nimeni nu-l aude!...» Cum? nimeni? — și cine e mai în drept, dator să-i audă gemetul, — ce face Casa Pădurilor? — exploatari vandalice, distrugerea lăstarilor, pășunat abuziv, ce e cu mercenarii Doamnei Mahler? — Iată întrebări și tot odată dureri! — Există și un *Cod silvic* restrictiv!?

Trecem mai departe:

IV. Țăranii și Pădurea.

Chiar dacă formează proprietatea lor, a posesorilor, — pădurea e de fapt tot a celor ce o exploatează, luându-le cu ea și vloga brațelor lor istovite, singură pășunea și viroagele sunt adevărate și săraca lor bogăție, iată de ce țăranul de aici, nu cunoaște în deajuns importanța reală a pădurilor!

Și a cui e oare datoria să-i facă a o cunoaște, să le explice, înțelegând și păsurile celor mulți!/? Aceasta întrebăm noi!

Spicuim din:

„Pe unde a pierit codrul“.

Odinioară oua găina în butea cu ovăz, spun bătrânii. A fost odată traiu mai bun pe aici, pe când în huma fertilă se răsfațau spicoasele de primăvară, iar sus pe culmi verdele plin de viață, dar s'au trecut și ele cu huzureala, îndată ce s'au golit și spălat stâncile.

Prăbușirea coastelor prin despăduririle continui, iar creșterea populației, izgo-

nește treptat pădurile tot mai sus spre creștetul munților.

Școala mai mult ca ori unde, la munte ar trebui să ia contact viu cu exigențele de viață ale poporului, predând cunoștințe despre: pomărit, horticultură, stăpănit, animale, cultul arborelui, etc.!»

Apostolii corpului didactic, audă glasul camaradului lor; e un întreg program constructiv.

— «Exploatarea mai rațională a rășișnoaselor și tragerea unei șosele peste Căina la Halmaghiu și C. F. ar fi problemele de îmbunătățire, nerămânând tot numai *promisiuni* solemne!» Așa ne spune autorul!

Cu acestea am isprăvit citatele în ce a ce ne interesează în deosebi pe noi silvicii, găsind necesar să mai adaug următoarele:

La pag. 59, va mai afla cititorul de *2 nepoși ai Marelui Iancu* — Regele Moșilor, *ambii brigadieri silvici*, la pag. 46, că: excursioniștii au poposit la un ospitalier pădurar ce avea și ospătărie, — fapt ce ne bucură, trebuind chiar generalizat, — la pag. 70, 71, mai vine vorba de defrișeri și pepiniere silvice, la pag. 74, despre efectul tragic al despăduririlor și mai la fie ce pas, găsim însemnări de acestea parcă ar fi opera unuia de ai noștri.

În această carte afla-vor, la pag. 65-67, un fragment din sublimul *discurs al lui Octavian Goga* cu ocazia serbărilor dela Vidra, plin de lirism și duiosie, trăind tragedia Craiului Iancu, acel ce a dat lui Frantz Iosef mândrul răspuns, — Cât e dela mine la d-ta, tot arăt e și de acolo la Vidra, — sau: Un nebun și cu un mincinos nu se pot înțelege! Ori Prințului Schwartzenberg, care-l întreba: «Ei, ce mai vor Românii? Sere-nissime, o Academie de drept la Sibiu și o baie de vapori la Vidra!» — În clipa aceea a înebunit Iancu!

Cum îți se ogoae sufletul și te podidește plânsul fără vrere! Citți măcar acel fragment!

Autorul îți mai vorbește despre minunea naturii, *ghejarul dela Dobșina*, — Scârțoara, cu Tronul lui Odin, precum și despre legendarul: Târg de fete de pe Găina!

Epilogul, format din o traducere cu titlul sugestiv: Zapezi și flori din «La Montagne» a marelui filoromân Jules Michelet, și în fine: Povești pentru excursioniști, atât de nimerite.

Nu se poate să nu citez în extenso, «Prefața».

P r e f a ță

Am scris cele ce urmează în scopul răspândirii ideii turismului — idee încă la întâiele faze de împământenire în țara noastră.

Popor de agricultori și păstori, până mai ieri, alaltăeri, trăitoi numai la sate, în mediul *nefalsificat al naturii libere*, — era firesc, ca sufletul nostru să nu fi simțit înainte necesitatea turismului.

Atari necesități se pot naște numai ca *reacțiune* îndreptată contra mediului străin naturii libere. — Reacțiunea n'a întârziat să se anunțe și la noi, din momentul ce marea majoritate a intelectualilor români, originați dela țară, păgânii — au căzut prin surpriză în grădinile de aur ale Hesperidelor.

În fața zădărnicei realizării pretențiilor în vecl crescânde, ale civilizației, o întoarcere de câteva zile în *primitivismul vieții patriarhale* se impune ca și un *nou, regăsit ideal*.

Gânditorii contemporani, îngrozindu-se de aspectul estetic, fizic, etic al omului

de mâine, au dat strigătul de alarmă: «sport». Și să ni se dea voie să pledăm pentru întăietatea *turismului*, dintre toate sporturile.

Foosbalul, — brutal, așăzător de ură, ce îndeamnă spre distrugere, — e o *manie* a zilelor noastre *râsbaui*, să fie el, oare, vecinicul ideal al vieții sociale?

În sufletul orășanului intelectual, în toxicat de miasmele culese zi de zi în mușgaiul biurourilor, în praful străzilor și în fumul cafenelelor, se trezește *atavic nostalgia codrului*, a poenelor, a aerului de munte și a liniștei patriarhale, — pentru ce nu am încuraja această pornire inocentă și salutară a sufletului nostru?

Religia naturii, trebuie să fie *religia viitorului!*

Inchin priinosul meu (păgân), *cultului naturii*.

...Iată ce pot conține cele 130 pagini micuțe ale minunatei cărți, ce face o viață de frumoasă *propagandă de ajuto-rare cauzei silvice și turismului*, două *chestii vitale*, pentru noi Români și Închizi cu sufletul frânt de atâtea suspine ale codrului, cartea care o spunem: e talmăciită *nu de unul de al nostru*, dar care ca structură psihică și origine, e desigur Silvic autentice.

Un stil viu, colorat, ce bun descriptiv, naturalistul (botanist), care se ivește la fiecare pas, mergând alături de artistul literat, în o bună și rodnică tovrășie, dând cartea aceasta ce trebuie introdusă în întreg corpul nostru.

Astăzi când delegații Moșilor cu deputați și primari în frunte sunt tot mai des în audiențe, primiți de Suveran, iar Casa Pădurilor prinde a se interesa de soarta lor, — când se cere dreptate pentru o viață *mai omonească* acestor șoimi, urmași ai unuia dintre cei mai tipici ex-

ponenți ai Românișmului, — *lancu al nostru al tuturor*. — *acest Imn de slavă închinat frumuseților îndoliatei Țării a Moșilor*, trebuie ascultat cu evlavie, ca un sol binevenit. Noi nu ne facem decât

ecoul acestui cesașdăjduit *cântec de libertate și cult al naturii*, mulțumind autorului.

C. Gr. C.

COMERȚUL LEMNULUI

EXPORTUL ȘI IMPORTUL LEMNĂRIEI

Situația anului 1925, care urma să continue și în anul 1926, a fost schimbată simțitor de un fapt, care a produs mare bucurie industriașilor români de cherestea: la 10 Martie 1926 s'a pus în aplicare un nou tarif vamal, grație caruia s'a intensificat încheierea tranzacțiilor pentru export de lemnarie, în special de brad.

Prin el, pe deoparte taxa pro m. c. cherestea de export s'a redus la 75 de lei pentru piese de peste 3 m. 50 lungime și la 35 de lei pentru cele mai scurte, — de la 150 de lei pro m. c. cât era prevăzut de vechiul tarif, — iar pe de altă parte, reducându-se taxa vamala de export la cherestea, la doage și butoaie de stejar a dat posibilitatea valorificării, mai ales a stocurilor de doage de stejar ce de ani ședeau în depozite, și în plus s'a dat o îmboldire pentru renașterea acestei industrii,

Bucuria exploataților de păduri nu a durat multă vreme, căci întrucât tranzacțiile se încheiau în valuta forte, (lire sterlinge sau dolari), la epocile de predare a mărei, conform primelor contracte, intervin:

1. O depreciere a leului, față de leul aur, urmată din jumătatea lunii Mai până în Noembrie, de o urcare continuă (de la 1,60 centime aur, la 2,98 centime) care făcea pagubitoare executările contractelor. (Vezi diagrama No. 1).

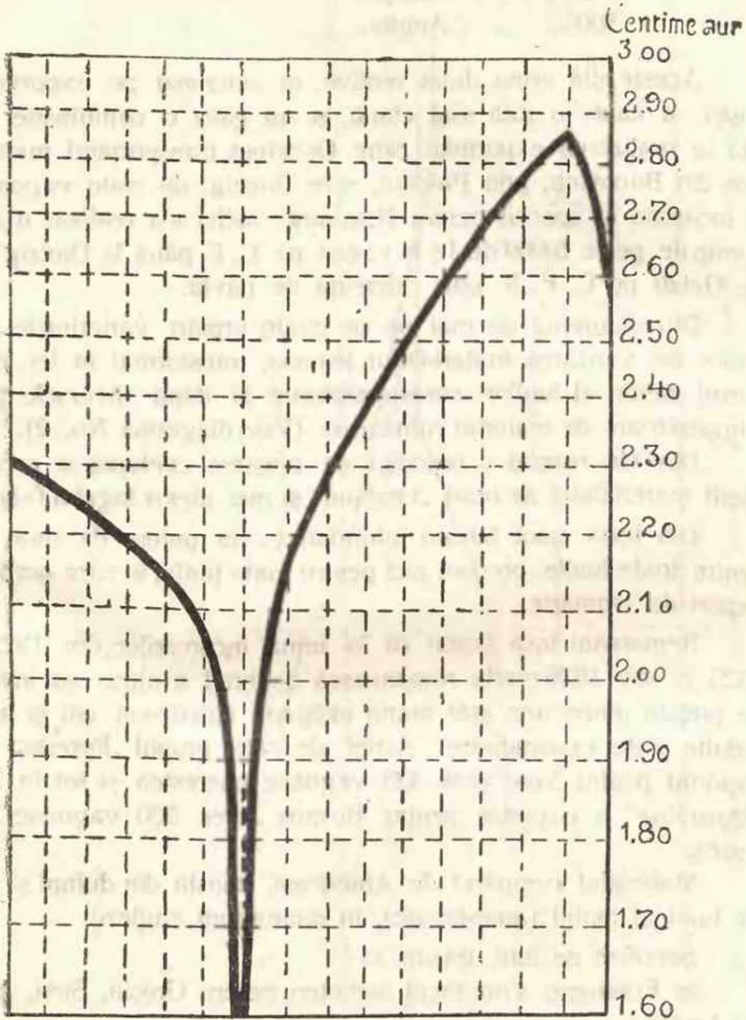
Nici o lege specială nu s'a votat pentru a nu se executa aceste contracte și industriașii au făcut onorabil față angajamentelor luate, cu toate pierderile ce sufereau.

2. Urcarea enormă a tarifelor C. F. R. intervenită la 15 sep-

tembrie, fără ca să se ia în seamă că erau în curs de transport toate materialele a căror vânzare se contractase în primăvară și vară.

DIAGRAMA No. 1

Variațiunea cursului leului în anul 1926

I - II - III - IV - V - VI - VII - VIII - IX - X - XI - XII

1926

3. Navlul, care s'a ridicat în fiecare lună, din Martie până în Septembrie, și a ajuns între aceste luni extreme în plus cu:

20 ⁰ / ₀	pentru Italia
50 ⁰ / ₀	" Grecia, Egipt și Olanda
80 ⁰ / ₀	" Franța,
100 ⁰ / ₀	" Anglia.

Aceste din urma două motive au îndemnat pe exportatorii noștri, să caute o rută mai eficientă, și au găsit o combinație fericită în realizarea exportului către Occident, transportând materialele din Bucovina, prin Polonia, spre Danzig, de unde vapoarele le încarcau în special pentru Hamburg; astfel s'a realizat o economie de peste 5.000 de lei la vagon pe C. F. până la Danzig față de Galați pe C. F. R. plus diferența de navlu.

Din diagrama de mai jos se poate urmări variațiunile prețurilor de vânzarea materialului lemnos, transformat în lei, după cursul mediu al lunilor corespunzătoare și după diversele piețe cumpărătoare de material românesc: (Vezi diagrama No. 2).

Din ele rezulta o tendință de creștere continuă a prețului oferit materialului de brad „tombant“ și mai ales a fagului (aburit).

Din lipsa unor birouri informative, nu putem da date nici pentru toate lunile, precum nici pentru toate țările, în care am făcut export de lemnărie.

Remarcăm însă faptul ca în urma încercărilor din 1922 și 1925 în anul 1926 marfa românească de brad a ajuns să învingă pe piețele americane atât marfa indigenă americană cât și a celorlalte state exportatoare. Astfel, de către grupul „Foresta“ s'au exportat pentru New-York 425 vagoane cherestea și tot în 1926 „Bucovina“ a exportat pentru Buenos Aires 500 vagoane cherestea.

Materialul cumpărat de Americani, constă din dulapi și rigle de brad și molid (amestecate), în dimensiuni engleze.

Socotind pe luni, găsim că:

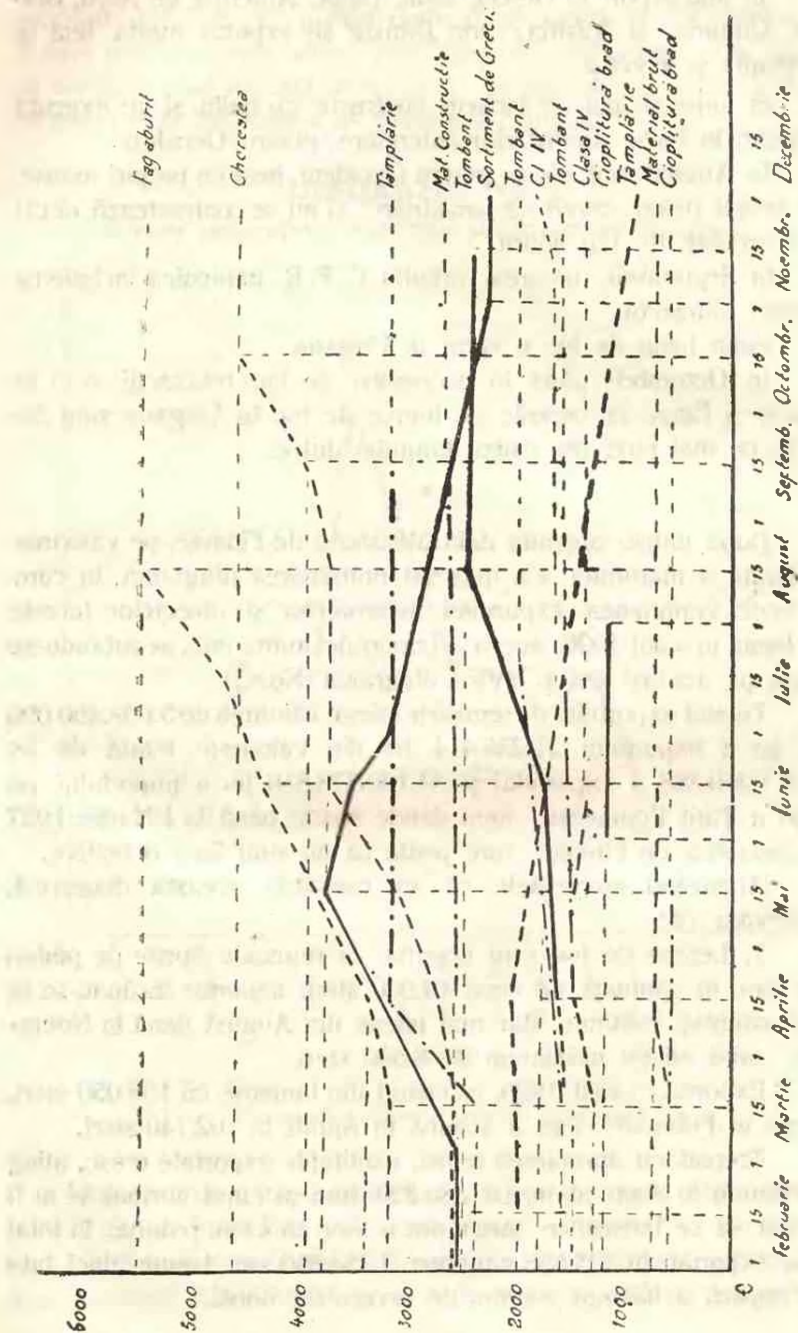
În Februarie s'au făcut încheieri pentru Grecia, Siria, Egipt și Anglia;

În Martie idem;

În Aprilie idem, plus Italia și Austria, care cere puțină cherestea de stejar;

DIAGRAMA No. 2

Reprezentând variațiunea prejurilor oferite de piețele străine pentru materialul lemnos românesc, în cursul anului 1926

LEGENDA

- Curba variației prejurilor materialului exportat în Grecia
- - - Prețul în lei oferit pro m³
- · · Egipt
- · - Ungaria

În Mai export în Grecia, Siria, Egipt, America de Nord, Brazilia, Ungaria, și Austria; prin Danzig se exportă marfă fină în Germania și Elveția.

În Iunie și Iulie se încheie contracte cu Italia și se execută încărcări în baza contractelor anterioare pentru Occident.

În August sunt oferte pentru Occident, însă cu prețuri reduse, sub prețul pieței, cereri de „madrieri“ și nu se contractează decât mici cantități de fag aburit.

În Septembrie, urcarea tarifului C. F. R. împiedică încheierea oricărei tranzacții.

Puțin lemn de foc e cerut în Ungaria.

În Octombrie până în Decembrie se fac tranzacții mici în Grecia și Egipt, iar cererile de lemne de foc în Ungaria sunt din ce în ce mai rare, din cauza timpului dulce.

* * *

După datele obținute de la Ministerul de Finanțe, pe valoarea declarată a mărfurilor, s'a întocmit următoarea diagramă, în care se vede variațiunea exportului materialelor și obiectelor lucrate din lemn, în anul 1926, aceea a importului foarte mic, neputându-se figura pe aceeași scară. (Vezi diagrama No. 3).

Totalul exportului de lemnarie atinge valoarea de 5.609.460.000 lei, iar a importului 21.255.414 lei din valoarea totală de lei 38.011.269.388 a exportului și 34.100.778.859 lei a importului pe 1926 a Țării Românești, după datele sosite până la 1 Martie 1927 la Ministerul de Finanțe, care poate că nu sunt încă definitive.

Analizând elementele ce au constituit această diagramă, observăm că:

1. Lemne de foc s'au importat în regiunile lipsite de păduri ale țării, în cantitate de circa 19.000 steri, importul făcându-se în mici cantități continuu, dar mai intens din August până în Noembrie, când atinge maximum de 8.540 steri.

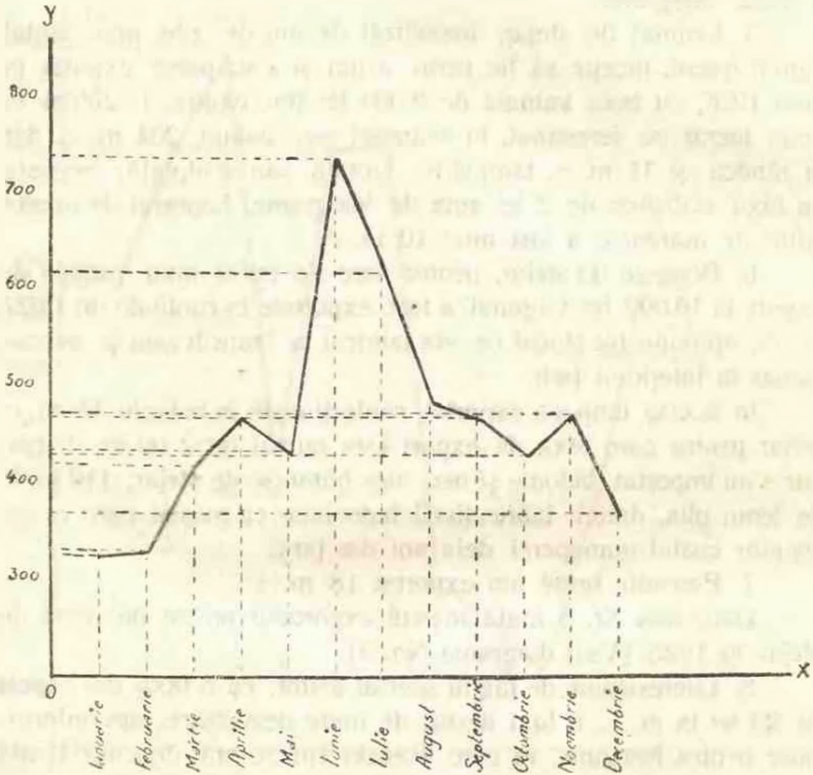
Exportul în anul 1926, începând din Ianuarie cu 158.050 steri, crește în Februarie spre a scădea în Aprilie la 102.740 steri.

Treptat cu apropierea iernii, cantitățile exportate cresc, ating maximum în Septembrie, cu 286.220 steri și când normal el ar fi trebuit să se intensifice, iarna dulce face ca să se reducă. În total s'au exportat, în 103.858 vagoane 2.284.850 steri lemne, deci față de import, o balanță extrem de favorabilă nouă.

2. Trunchi de brad s'au exportat numai 33.514 m. c. și s'au importat 3.890 m. c. pentru motivul că avem fabrici suficiente și cari pot lucra mai puțin decât cele din străinătate, plus faptul că tariful vamal de 300 lei la m. c. (peste 22 cm. diam și 3 m. lungime) este încurajator al industriei naționale.

DIAGRAMA No. 3

Export general de lemnărie pe valoarea declarată

LEGENDA

○ X = lunile

○ Y = milioane lei, valoarea lemnăriei exportată lunar.

Exportul ca și importul făcându-se mai ales prin plutare liberă, e mai mic în luna Iulie, când apele sunt scăzute.

3. Scânduri și lemne de construcție, de rășinoase, ferestruite, s'au exportat 2.219.500 m. c. și s'au importat 122 m. c. Exportul

a atins maximum de 323.048 m. c. în Iunie, pe urma tranzacțiilor din primăvară, și apoi a mers tot descrescând treptat cu livrarea marfurilor contractate, căci încheieri noi s'au făcut în urmă foarte puține.

4. Destul de intens a fost în anul 1926 și exportul de scânduri de reșinoase, câte la rânda (2.187 m. c.) și mai slabe părți de mobile sau tâmplărie neîncheiate (37 m. c.); importul lor însă a fost redus la 97 m. c. din prima și circa 6 m. c. din cea de a doua categorie,

5. Lemnul de stejar, imobilizat de ani de zile, prin tariful vamal trecut, începe să fie cerut acum și s'au putut exporta în anul 1926, cu taxa vamală de 8.000 lei pro vagon, 11.260 m. c. lemn lucrat cu ferestraul, în scânduri sau dulapi, 204 m. c. dat la rânda și 11 m. c. tâmplărie, lucrata sau sculptata; aceasta cu taxa statistică de 2 lei sută de kilograme. Importul de aceste feluri de materiale a fost mic: 10 m. c.

6. Doagele de stejar, pentru care s'a redus taxa vamală de export la 10.000 lei vagonul, a fost exportate în cantitate de 1.027 m. c., aproape tot stocul ce era fabricat în Transilvania și neconsumat în interiorul țării.

În același timp s'a exportat, confecționate în butoaie, 66 m. c. stejar pentru care taxa de export este numai de 2 lei de doagă, dar s'au importat butoaie și mai ales butoaie de stejar, 110 m. c. de lemn plin, datorit fabricațiunii butoaielor cu mașini care reduc simțitor costul manoperei dela noi din țară.

7. Parchete brute am exportat 18 m. c.

Diagrama Nr. 5 arată mersul exportului nostru de lemn de stejar în 1926. (Vezi diagrama No. 5).

8. Cheresteaua de fag în special aburit, cu o taxă de export de 20 lei la m. c. a luat destul de mare dezvoltare, fapt îmbucurător pentru România, în care această specie era desconsiderată și din lipsă de altă întrebuințare (în mare) decât pentru foc, de multe ori nu rentă nici a fi scoasă din pădurile în amestec, cu toate că era cumpărată.

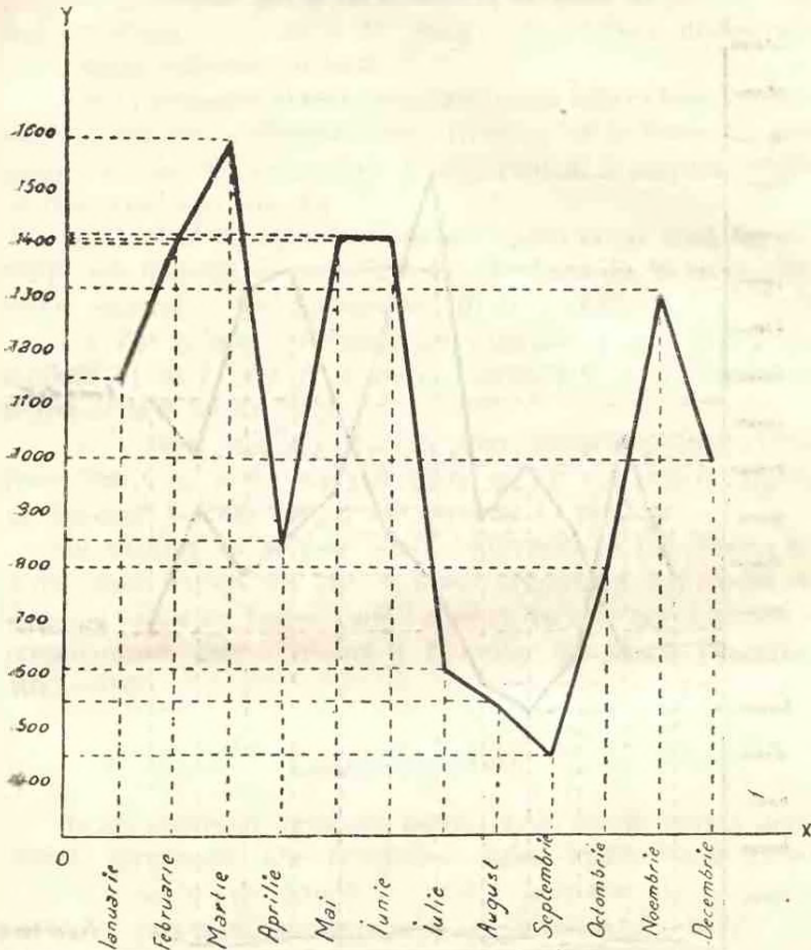
O reducere a tarifului C. F. R. pentru distanțele mari, ar da naștere unei industrii de fag și în centrul țării, căci acum cele 77.689 m. c. au fost exportate în marea majoritate din pădurile apropiate de frontiera occidentală și nordică a țării, de unde, în scurt traseu, puteau intra pe c. f. aparținând statelor învecinate, în

care tariful pe tona kilometrică este mult mai redus. Import de fag am avut 6 m. c.

9. Doage de fag s'au exportat 320 m. c.

DIAGRAMA No. 5

Export de stejar

LEGENDA

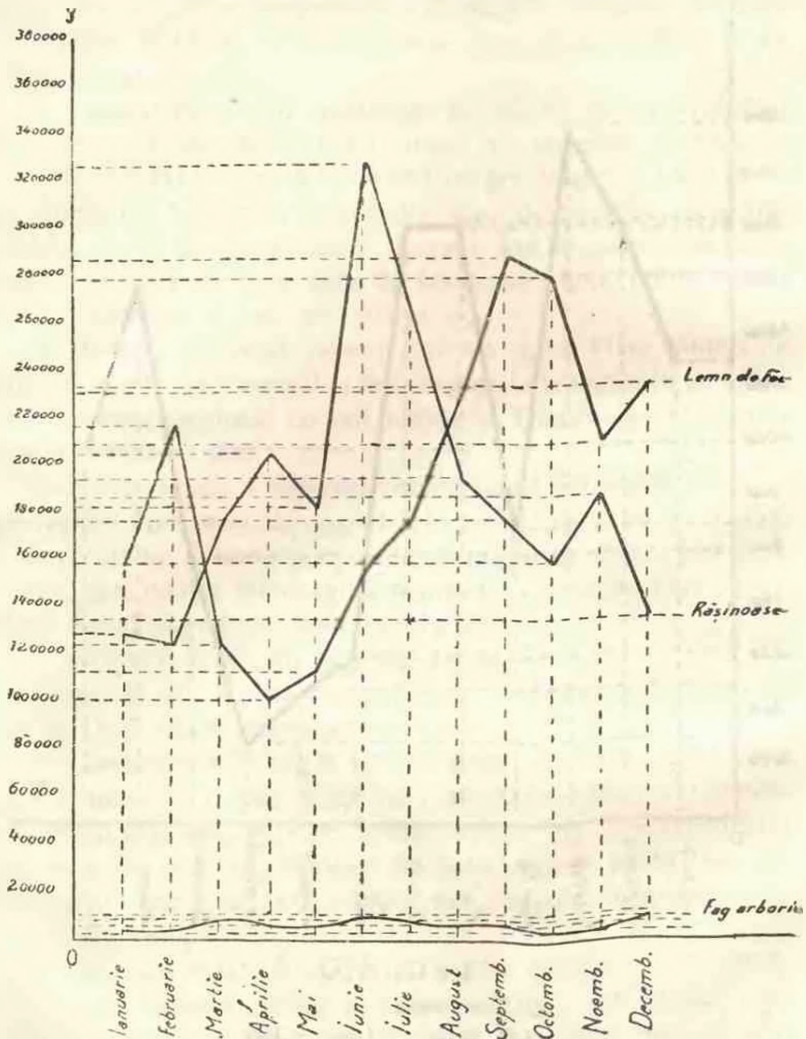
- X = lunile
- Y = m³ — 1mm = 10m³

Pentru exportul de lemne de foc, cherestea de brad și fag

aburit diagrama de mai sus e concludentă și importul făcut fiind neînsemnat, nu s'a putut figura.

10. Doage, butoaie, cutii, casete și alte obiecte nevopsite.

Diagrama exportului
de lemn de foc, de brad și fag aburit

LEGENDA

- X = lunile. Scara 1 mm. = 2000 mc. = 2000 steri
○ Y = mc. pentru rășinoase și steri pt. lemn foc.

care și caruțe de lemn fără arcuri, s'au exportat în volum plin de circa 96 m. c., dar s'a importat în volum de 327 m. c. și cum în această categorie intra mai ales obiectele de uz casnic, a căror prețuri sunt enorme față de volumul lemnos din care sunt lucrate, valoarea lor trimeasă peste frontiera apasă greu asupra balanței și influențează mult asupra schimbului monetar. Școlile de meserii ar avea o sursă mare de câștig dacă ar înființa ateliere speciale pentru asemenea obiecte.

11. În categoria materialelor care apasă asupra leului nostru, intra și importul cantitaților mici (3 m. c. 460) lemn de palisandru, mahon și cedru, însă a căror valoare e enormă, constituind obiecte de mare lux.

12. Lemne de construcție, de alte specii decât brad, fag sau stejar, am importat în anul 1926 cu un volum de 27 m. c. câtă vreme exportul a fost aproape nul (0 m. c. 300).

13. Foi de placaj (fournir) am exportat 12 m. c. 138 și am importat 21. m. c. 300. A se nota că circa 10 m. c. din cantitatea importată sunt foi de stejar.

14. Lemne, coji sau rădăcini pentru tăbăcărie am importat peste 100 m. c. și am exportat 44 m. c., iar extracte de argăsit am importat 126.775 kgr. și am exportat 14.280 kgr.

În legătură cu aceasta, suntem informați că Laboratorul de chimie tehnologică din Iași studiază prepararea extractului de tanin din coaja de molid, care la noi în țară nu are mai nici o industrializare. Este o reluare a lucrărilor din timpul războiului (1917—918).

Consumul intern

Grație sezonului favorabil pentru construcțiuni, care a durat până la jumătatea lunii Decembrie, intensificat în vara anului 1926 : în orașe prin teama expirării contractelor de închiriere prelungite prin legile excepționale, iar în comunele rurale prin producțiunea agricolă abundentă și fixarea noilor împrumuturi în locurile de case, — consumul intern al materialelor de brad a mers din ce în ce crescând. Prețurile începute în Martie și Aprilie dela 1350—1600 pro m. c. loco fabrici, cresc în Mai, sub pretextul scăderii leului, cu circa 100 de lei la m. c., iar în August sub perspectiva urcării tarifului c. f. r. cu încă circa 100 lei la

m. c., așa încât în Septembrie ajung la 1500—1900 lei pro m. c. loco fabrici.

Unii fabricanți de cherestea au căutat în Noembrie-Decembrie să mai producă o urcare de prețuri, dar nu au reușit, din cauză că depozitele de desfacere din orașe sunt bine aprovizionate, iar stagnarea exportului îi silesc să caute plasament marfurilor deja produse, și a căror nevândare le cauzează pagube prin dobânzile mari ce plătesc la capitalurile de rulement.

În ceea ce privește cantitatea materialului fasonat în cursul anului, în fabrici (fie pentru consumul intern, fie pentru export) nu putem da volumul, căci cea mai mare parte din fabrici nu vor să ne comunice datele exacte.

Lemnul de foc a fost căutat în vară cu multa insistență și a provocat o urcare a prețurilor, loco gara de predare, cu circa 2000 lei pro vagon.

Iarna dulce a împiedicat vânzările stocurilor depozitate în centrele mari de consumație, și la finele lunii Decembrie, el se vindea în București, în detaliu, cu prețul mai mic decât în partizi. Pentru depozitari era un minus din câștigurile vizate, dar în nici un caz pierdere, căci depozitele lor erau aprovizionate în deajuns cu lemnele luate pe prețurile anterioare scumpirei tarifului C. F. R. și restrângerei distanței pe care ele pot fi transportate.

În rezumat, anul 1926 a fost favorabil exploatatorilor de păduri care-și puteau plasa mărfurile pentru consumul intern, dar defavorabil fabricilor care lucrează materialele de export.

Odată cu punerea în aplicare a noiei legi de organizare a c. f. r. s'a luat în discuție și tarifele de transport. Vor fi ele mai favorabile circulației materialelor, și în special, vor putea ele ajuta exportul nostru de lemnărie, care în anul 1926 a adus 5.609.460.000 lei în țară, adică circa 15% din exportul nostru total ?

Rămâne a se vedea.

Horia Lazăr.

Résumé

L'importation et l'exportation du bois. Au cours de l'année 1926, le commerce extérieur roumain du bois de sapin n'a pas été trop favorisé, vu que après la conclusion des contracts en valeur forte, en mars, avril et mai, sont intervenu la hausse du «leu», le renchérissement du fret et la montée des tarifs ferroviaires roumaines. Ainsi ces contracts ont été executés même à perte, pourtant le commerce n'a pu être intensifié, comme on l'aurais désiré, ayant en vue les grands dépôts de bois existants.

On a, tout de même, exporté:

Sapins en troncs	33.514 m. c.
» » planches et bois de construction . . .	2.219.500 m. c.
Idem rabotés	2.224 m. c.

À la suite des réductions des tarifs douanniers, on a pu aussi exporté 11.260 m. c. chêne en planches et 1.027 m. c. en douves.

Du hêtre, comme bois de chauffage, ont été exporté 2.284.850 stères, l'exportation étant reduite pendant l'hiver qui a été peu rigoureux.

On a exporté, 77.689 m. c. hêtre débité à la scie et cintré.

Le total de l'exportation vaut 5.609.460.000 lei, c'est à dire 15% de la totalité de l'exportation du pays, qui monte à plus de 38 milliards lei.

L'importation consiste en petites quantités de meubles en bois exotiques (palissandre, mahon), bois de placages de diverses espèces et matières tannantes, totalisant seulement 21.255.400 lei des 34.100.000.000 lei, l'entière importation du pays.

JURIDICE

JURISPRUDENȚA SILVICĂ IN 1926

În cursul anului expirat, Curtea noastră de casație a dat următoarele deciziuni în materie silvică:

Delict silvic, amendă: a) *Atunci când o instanță pedepsește pe un infractor pe motiv că a pășunat capre într'o pădure de lăstari, constată implicit că aceștia erau mai mici de 10 ani.* b) *În aceste cazuri, în afară de amendă, se pot da și despăgubiri civile.* (Recurenți: Slave I., Gh. Chiascana). Curtea, asupra motivului de recurs: „Exces de putere și violarea legii. Nu se constată dacă pueții din pădure erau mai mici sau mai mari de 10 ani și chiar dacă se constată că pueții au fost roși, apoi amenda dată pentru stricarea acestor pueți exclude orice despăgubiri civile”.

Având în vedere sentința adusă în recurs din care se constată că Slave Ielitu G. Chioscana, fiul minor al lui Ielitu Gh. Chioscana, fiind prins în pădurea statului Babadag pășunând 100 capre, a fost condamnat în baza art. 64, cod. silvic la 2000 lei amendă, iar părintele său, ca răspunzător de daune, la 3000 lei despăgubiri civile.

Considerând că procesul-verbal constatând că caprele au distrus lăstarii implicit constată că pădurea era mai mică de 10 ani.

Considerând că art. 64 c. silvic declară formal că deliquenții care introduc vite la pășunat se vor pedepsi osebit de amendă, și la despăgubiri civile, conform art. 59 acelaș cod.

Că prin urmare ambele părți ale motivului de casare sunt nefondate și recursul cată să fie respins.

Pentru aceste motive respinge recursul (Deciziunea No. 3554 din 24 Noembrie 1925).

Observație. Această deciziune dă singura și adevărata interpretare a art. 64 comb. cu art. 59 C. S. A se vedea în acelaș sens jurispr. Cas. II 351/1912, Cas. II 802/1922. Contrar și greșit a hotărât Trib. Dolj II (19 Septembrie 1918) când a spus că deliquenții nu pot fi condamnați și la valoare, ci numai la despăgubiri civile pentru că art. 64 nu trimete la art. 59 decât în ce privește despăgubirile civile.

Delict silvic. — Supliment de probă cu martori. — Nearătarea motivului pentru care se cere acest supliment și ce vrea să se dovedească. — Respingere.

Atunci când se cerea un supliment de probă cu martori, instanța de

fond e în drept să o respingă dacă nu se arată anume ce urea să se dovedească cu acești martori. (Minist. Domeniilor cu Leiba Livschitz).

Curtea : Asupra motivelor de casare :

«Omisiunea esențială și violarea art. 777, 339 și 711 pr. civilă rusă. Întrucât deși am cerut în instanța de apel un supliment de dovadă în stabilirea delictului comis de contravenientul Leiba Livschitz, așa cum se constată din jurnalul Curții de apel Chișinău din 28 Martie 1925, în care s'a înregistrat pe scurt susținerile noastre, totuși Curtea nu se pronunță asupra acestei cereri perfect concludentă în cauză, așa încât fără a discuta dacă cererea noastră era admisibilă sau concludentă din moment ce ea este formulată, prin neprezentare, Curtea de apel comite o vădită omisiune esențială și o violare a art. 777, 339 și 711 pr. civ. rusă (procedura dreptului comun), care impune în darea unei sentințe sau deciziuni, instanței de fond, să ia în considerație probele prezentate de părți, să dea hotărîrea pe baza lor și să indice temeiurile pentru care înlătură sau admite o dovadă prezentată de părți.

Exces de putere și eroare gravă de fapt, întrucât Curtea examinând susținerile reprezentantului minist. de domenii și agricultură, și referindu-se la cererile formulate de minister în parte (căci în parte a comis omisiunea esențială mai sus indicată), știind prin urmare aceste cereri, înregistrează că de noi s'a cerut un termen pentru a se cere relații ministerului, fără a se arăta anume ce relații, din care cauză o înlătură ca neîntemeiată.

Plecând dela premiza falsă, denaturând și interpretând greșit susținerile noastre, comițând prin urmare o gravă eroare de fapt, Curtea ajunge la concluziuni greșite și comite un exces de putere prin respingerea cererii noastre.

În adevăr, din jurnalele preparatorii ale Curții se vede că nefiind vorba de un delict flagrant și prin urmare procesul-verbal de contravenție putând fi combătut și completat cu dovezi, s'au administrat și de inculpat și de minister, dovada cu martori asupra faptului material dacă cele relatate și cuprinse în procesul-verbal, adică dacă Livschitz a făcut sau nu tăieri ilegale conform art 57, 2—6 și următorii și art. 158, statutul pedepselor rus, este sau nu exact. Odată această dovadă admisă de Curte ca fiind concludentă și administrată ca atare, când în urma depozițiilor martorilor admiși ca atare reprezentantul ministerului vine și cere un supliment de dovadă pentru completarea dovezilor deja administrate, este suficient de clar pentru ce se cere această dovadă și natura dovezii ce se cere.

A spune în cuprinsul deciziei că cererea făcută de avocatul statului de «a cere relații ministerului», este neconcludentă în felul cum se face și a o respinge ca atare, înseamnă a scinda cererea făcută de noi și anume cererea suplimentului de dovadă în sensul mai sus arătat — pentru care urma să se ceară ministerului relații, evident asupra martorilor ce urmează a-i propune ca atare, asupra probatorului în sine solicitat, instanței.

Cu acest sens de judecare instanța de fond comite o gravă eroare de fapt, în considerațiunea și interpretarea susținerii noastre și un vădit exces de putere, în respingerea acestei cereri.

Exces de putere și violarea art. 81 din codul silvic român, aplicabil în

Basarabia, întrucât instanța de fond neținând seama de faptul că nu ne găsim în fața unui flagrant delict silvic, îmi respinge proba cu martori cerută pentru a stabili în sarcina delinquentului existența faptului constatat prin procesul-verbal pe care îl înlătură pe simple motive de forme, înlăturând și existența însăși a delictului.

Având în vedere că prin decizia supusă recursului, cu No. 106/1925 Curtea de apel din Chișinău s. I a achitat pe Leiba Livschitz pentru delict silvic pentru care fusese condamnat la prima instanță.

Având în vedere că din această decizie, precum și din procesul-verbal cu No. 696 din 28 Martie 1925, când au avut loc desbaterile, rezultă că reprezentantul ministerului de domenii a cerut, întrucât depozițiile martorilor nu sunt concludente, un supliment de dovadă, pentru completare și a se fixa un nou termen pentru a putea cere relațiuni ministerului. Că, instanța de fond a respins cererea pe motiv că reprezentantul părții civile nu arată ce anume relațiuni și ce anume voește să stabilească cu aceasta.

Considerând că întrucât reprezentantul recurentului nu a precizat ce anume relațiuni voia să ceară ministerului, nici ceiace își propunea să stabilească atât cu aceste relațiuni cât și cu suplimentul de dovadă cerut, instanța de apel a putut, uzând de dreptul ei de suverană apreciere, să respingă cererea, fără a săvârși exces de putere sau eroare de fapt.

Considerând că, Curtea de fond nu a respins proba cu martori pe motiv că procesul-verbal dresat în cauză ar constata un flagrant delict, așa că nu poate fi vorba în speță, nici de violarea art. 81 din codul silvic.

Că dar recursul devine neintemeiat și ca atare urmează a fi respins.

Pentru aceste motive respinge recursul. (Deciziunea No. 15 din 8 Ianuarie 1926.

Observație. — Curtea noastră supremă soluționează această speță în deplin acord cu întreaga ei jurisprudență în această materie. Dacă instanța de fond ar fi respins proba cu martori cerută de avocatul statului expres pentru a stabili în sarcina delinquenților existența faptului constatat prin procesul-verbal, numai atunci acea instanță ar fi comis un exces de putere și deci hotărârea ar fi fost casabilă (Cas. II 327/1901, Cas. II 111/1901).

Delict silvic. Competință. Cum are a se regula?

Delictele silvice cari nu atrag o pedeapsă mai mare de 15 zile închisoare și 1500 lei amendă și când restituirile și despăgubirile civile nu trec de această sumă, se judecă în prima și ultima instanță la judecătorul de ocol cu drept de recurs la tribunal.

(Recurent: Primul procuror trib. Iași). Curtea: Asupra admisibilității recursului făcut de d-l prim-procuror al tribunalului Iași, în contra sentinței aceluiaș tribunal s. II-a, cu No. 979 din 1925.

Având în vedere că prin această sentință s'a respins ca inadmisibil apelul făcut de ministerul public și șeful ocolului silvic Ciurea în contra cărței de judecată No. 574/1923 prin care judecătoria ocolului rural Voinești a declarat amnistiați pe inculpații Ion I. Ianoș și alții pentru delictul prevăzut de art. 60 din Codul silvic, pentru care fuseseră trimiși în judecată. Că pentru a da această

soluțiune, tribunalul motivează că amenzile la cari au fost supuși inculpații fiind sub 1500 lei, hotărârea judecătorei conform art. 53 din legea judecătorilor de ocol, nu putea fi atacată decât cu recurs la tribunal, iar nu cu apel.

Considerând că după art. 53 din legea judecătorilor de ocol comb. cu art. 83 din codul silvic, delictete silvice cari nu atrag o pedeapsă mai mare de 15 zile închisoare și de 1500 lei amendă, și când restituirile și despăgubirile civile nu trec de această sumă, se judecă în primă și ultimă instanță de judecătorul de ocol, cu drept de recurs la tribunal.

Considerând în speță că din sentința atacată prin recursul de față și din procesul-verbal de trimitere în judecată, rezultă că, pentru delictul silvic imputat lor, inculpații, ar fi fost condamnați, fiecare în parte, la amendă și despăgubiri civile mai mici de 1500 lei, întrucât infracțiunea imputată și prevăzută de art. 60 din codul silvic nu prevede și pedeapsa închisorii, ci — pe lângă restituirile și despăgubirile civile — numai pe aceia a amendei, care, în speță, în conformitate cu concluziunile din procesul-verbal de delict silvic, nu întrece suma de lei 1500.

Că, prin urmare recursul făcut la această înaltă Curte este inadmisibil, singura instanță competente de a statua asupra unei asemenea căi extraordinare de atac fiind, conform celor mai sus expuse, tribunalul.

Pentru aceste motive, respinge recursul.

(Deciziunea No. 488 din 3 Februarie 1926).

Observație. Acest regulator de competență nu este precis și în ceea ce privește quantumul despăgubirilor și valorilor. Art. 53 al. 2 din legea judecătorilor de ocol vorbește numai de amendă și nimic de valori și despăgubiri. Considerentul înaltei Curți că art. 53 din l. j. o. comb. cu art. 83 din c. s. ar preciza competența și în ceea ce privește restituirile și valorile, nu-l găsim riguros juridic.

A. I.

DIN JURISPRUDENȚA SILVICĂ FRANCEZĂ

Construcțiunii la distanța prohibită, art. 155 c. for. fr. — Fierăstrău. — Aglomerațiune. — Prescripțiunea acțiunii, delict succesiv. — Servitute legală de ordine publică.

Nu este aglomerațiune, în sensul art. 156 c. for. când în apropierea unui fierăstrău construit la distanța prohibită, se găsesc numai două case, din care nu se poate observa aceia ce se petrece înaintea acestui fierăstrău și nici nu se poate da seama de lucrările ce sunt efectuate aci.

Construirea unui fierăstrău la distanța prohibită, făcută fără autorizația guvernului, constituie un delict succesiv, având un caracter permanent care rezultă nu numai din înființarea fierăstrăului, ci din însăși existența lui, delict, ce

nu poate fi stins prin prescripție de cât dacă s'a scurs mai mult de trei ani dela data ultimului act prin care el s'a manifestat.

Nu se poate invoca prescripția de 30 ani pentru a obține menținerea unui fierăstrău construit la distanță oprită, de pădure, servitutea instituită prin art. 155 c. for., având caracterul unei servituți legale de utilitate publică, nefiind susceptibilă de a putea fi stinsă prin această prescripție.

(Curtea de Apel din Rion, 24 Iunie 1925).

Observație. In codul nostru silvic nu avem corespondentul art. 155 din codul silvic francez.

Dispozițiunile art. 66 din codul silvic român sunt departe de a putea realiza pentru păduri, vreunul din efectele salutare și de utilitate publică ce se realizează prin dispozițiunile art. 155 din codul silvic francez.

Accidente de muncă. — Exploatare forestieră. — Tăere în pădurea comunală. — Antreprenor. — Legea din 15 Iulie 1914 neaplicabilă.

Exploatarea unei tăeri în pădurile comunale este în virtutea articolului 2 al. 3 din legea dela 5 Iulie 1914, în afară de sfera de aplicare a acestei legi, fie că locuitorii procedează ei însăși la exploatare, fie că însărcinează pe un al treilea de a o executa.

Antreprenorul exploatărei în comțul comunei nu poate fi declarat responsabil în virtutea acestei legi pentru un accident întâmplat unui lucrător întrebuințat la această muncă.

(Curtea de Casație, 27 Iulie 1925).

Accident de muncă. Exploatare forestieră. Contract de antrepriză. Legea din 15 Iulie 1914 neaplicabilă.

Dacă, după termenii art. 3 din legea de la 15 Iulie 1914, proprietarul lemnelor doborâte sau puse în lucrare este considerat ca șef de întreprindere când exploatarea lor n'a fost luată asupra și de către un antreprenor în urma unei adjudicațiuni sau unui contract de antrepriză, responsabilitatea șefului întreprinderii, după prevederile legeri mai sus citată și ale aceleia din 9 Aprilie 1898, nu se întinde decât la lucrătorii și amploiații exploatărei, cu condițiunea, pentru victimă sau ai săi îndreptățiți să facă proba tocmelei la muncă.

Atunci, responsabilitatea proprietarului nu este angajată, în condițiunile legilor sus citate, față de acela care, însărcinându-se cu doborârea arborilor, nu este nici un lucrător, nici un amploiat al exploatărei, ci un antreprenor, bucurându-se de o întreagă independență, liber de a-și alege colaboratorii și neputând fi concediat înaintea terminării exploatărei lotului a cărui antrepriză o are.

(Curtea de Casație, 24 Aprilie 1925).

Autorizație de transportat lemnele pe proprietăți streine, art. 24 c. s.
(Zoe Caleyă cu Ministerul Domeniilor).

Curtea: Având în vedere că recurenta a atacat ca ilegală autorizațiunea

data de Direcțiunea Casei Padurilor societății «Pădurea Muscelului», de a transporta pe proprietatea recurentei lemnele exploatare din pădure și de a face pe acel teren instalațiunile necesare pentru transport și descărcarea la gară.

În susținerea recursului său recurenta arată că Direcțiunea Casei Padurilor dând autorizațiunea de mai sus pe temeiul art. 24 din codul silvic, a depășit prevederile acestui text de lege, făcându-i o greșită aplicațiune în cauză.

Având în vedere că, în fapt, se constată din desbaterile urmate între părți și actele prezentate, că terenul în chestiune nu este situat în imediata vecinătate a pădurei, ci cu mult mai departe, în apropierea gărei Câmpulung unde societatea are interes a descărca lemnele transportate. Considerând că față de această situațiune de fapt, autorizațiunea dată de Direcțiunea Casei Padurilor, societății «Pădurea Muscelului», de a avea loc de trecere pe proprietatea recurentei, nu are nici o bază legală, deoarece art. 24 din codul silvic pe care Direcțiunea se întemeiază, își are aplicațiunea, după expresiunea formală a textului numai în cazul când e vorba de scoaterea lemnelor din pădure pe terenul vecin, iar nu și în cazul când proprietarul sau exploatareul pădurei ar avea interes să aservască un teren depănat ca fiind mai avantajos pentru descărcarea lemnelor la o gară sau alt debușeu comercial. Că dar autorizațiunea dată de Direcțiunea Casei Padurilor societății «Pădurea Muscelului» este ilegală și deci recursul urmează a se admite.

«Deciziunea No. 200 din 17 Februarie 1926».

Observație. Soluțiunea Inaltei Curți o găsim perfect justificată. Într'adevăr, dispozițiunile art. 24 c. s. au ca bază fundamentală o cauză de utilitate publică și anume înlesnirea comunicației în cazul exploatareii unei păduri, raporturile de aservire legală privind proprietăți vecine ce și condiționează reciproc punerea lor în valoare prin posibilitățile de scoatere a materialului exploatat și nici de cum satisfacerea intereselor private speciale urmărite de exploatare în vederea unor depozități avantajoase, debușeuri bănuite sau reale, descărcări în apropierea gărilor, etc. aservirea proprietăților depărate de pădurea exploatată.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Secțiua III-a

Decizia No. 200. Dosar No. 2715-925.

Preșidențiua d-lui *D. Oh. Tăzlduanu*, prezident.

Membrii prezești d-nii consilieri: *C. Botez, Lazăr Munteanu, C. Homanglu, Est. Antonescu, Al. Peretz, C. Romano.*

S-a luat în cercetare recursul făcut de *Zoe Caley* Baldwin contra actului administrativ prin care Ministerul de Domenii a autorizat Soc. «Pădurea Muscelului» să scoată materialul lemnos pe locul recurentei de lângă gara Câmpulung.

S'a prezentat recurenta în persoană și intimatul Ministerul de Domenii prin d-l avocat Munteanu.

S'a citit raportul d-lui consilier C. Botez.

S'a ascultat recurenta prin avocatul său în dezvoltarea motivelor de recurs și d-l Munteanu prin combateri.

Curtea
deliberând,

Având în vedere că recurenta a atacat ca ilegală autorizațiunea dată de Direcțiunea Casei Pădurilor societății «Pădurea Muscelului», de a transporta pe proprietatea recurentei lemnele exploatate din pădure și de a face pe acel teren îns talajunile necesare pentru transport și descărcarea la gară.

În susținerea recursului său recurenta arată că Direcțiunea Casei Pădurilor dând autorizațiunea de mai sus pe temeiul art. 24 din codul silvic a depășit prevederile acestui text de lege făcându-i o greșită aplicațiune în cruză :

Având în vedere că, în fapt, se constată din dezbaterile urmate între părți și actele prezentate, că terenul în chestiune nu este situat în *imediată vecinătate* a pădurei societății pentru a împiedica scoaterea lemnului din pădure, ci cu mult mai departe, în apropierea gării Câmpu-Lung, unde societatea are interes a descărca lemnele transportate.

Considerând că față de această situațiune de fapt, autorizațiunea dată de Direcția Casei Pădurilor societății «Pădurea Muscelului», de a avea loc de trecere pe proprietatea recurentei, *nu are nici o bază legală*, de oarece art. 24 din codul silvic pe care Direcțiunea se întemeiază, își are aplicațiunea, după expresiunea formală a textului, numai în cazul când e vorba de *scoaterea lemnului din pădure, pe terenul vecin*, iar nu și în cazul când proprietarul sau exploataatorul pădurei ar avea interes să aservească un teren depărtat ca fiind mai *avantajos* pentru *descărcarea lemnului la o gară sau alt debușeu comercial* :

Că dar autorizațiunea dată de Direcția Casei Pădurilor societății «Pădurea Muscelului» este *illegală* și deci recursul urmează a se admite.

Pentru aceste motive

Curtea

În numele legii,

Admite recursul făcut de Zoe Căleya Baldwin.

Declară ilegal actul administrativ prin care Ministerul Domeniilor a autorizat societatea «Pădurea Muscelului» să scoată materialul pe proprietatea recurentei.

Invită Ministerul să desființeze acest act :

Data și citită în ședința publică, astăzi, 17 Februarie 1926.

Urmează iscăliturile d-lor consilieri

p. conformitate, D. Grozea

Magistrat stagiar (ss) Petre Popescu

G R E F A

Inaltei Curții de Casație și Justiție

Secția III-a

Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosar No. 2715/925
se legalizează de noi în baza adresei Ministerului de Domenii cu No. 529 din
26/11/926.

Magistrat, *P. Popescu*

A. I.

PĂRERI ȘI IMPRESII

ALTĂ DATĂ ȘI ACUM

„Revista Pădurilor” intră în al 39-lea an de existență. În interval de 39 ani, o pădure de salcâmi se lae de două ori! Să ne gândim, deci, că o pădure imaginar plantată cu salcâmi acum 39 ani, e pe cale de a se regenera, pentru a 3-a oară. Așa dar „Revista noastră” e pe pragul de a intra în a 3-a revoluție și sorții — în același timp — să atingă vârsta matusalemică, fiindcă solul — contrar aceluia pe care crește salcâmul — se amendează în fiecare an, nu știu prin acțiunea cărui proces al naturii.

Nu sunt multe publicațiuni, în țara noastră cari pot număra anii, așa cum îi numără „Revista pădurilor”.

Pe vremea când abonații acestei publicațiuni erau așa de mulți, că ar fi încăput într-o saală; atunci când nu aveam un corp organizat; în timpul când cursurile școlii noastre se țineau în poduri de ministere; în vremea când Atheneul de azi abia își săpa temelii; într-un cuvânt, la scurt interval după proclamarea regatului român, „Revista pădurilor” se întîlnise abia, din inițiativa câtorva meseriași ai pădurii, pilă de speranțe, speranțe însă cari n'au fost împlătoare, fiindcă abonații de azi nu încap într'un tren, necum într'o saală!

Numele aceluia cari s'au străduți și au veghat la regulata apariție a publicațiunii noastre nu trebuie uitat. Deși recunoștința este o floare rară, în zilele noastre, va trebui să dovedim noi — cari ne preocupăm că lubim florile — faptul că ăștim să fim recunoșcători.

Diferitele organizațiuni din țară, dovedesc — când prilejul se arată — recunoștință înaintașilor.

Societatea medicinștilor a manifestat, la timp, recunoștința ei, pentru decanii-științei medicale.

Societatea artiștilor dramatici a manifestat pentru decanii ei.

Este datorია noastră să sărbătorim jubileul de 60 de ani al Revistei, la anul viitor când va trebui să manifestăm și pentru decanii ce ne-au mai rămas.

Noua generație de pădurari va fi la înălțimea ei.

Maria Manole

O PROPUNERE

Nu ne mai desparte mult timp de începerea campaniei de plantațiuni. Pe de altă parte, sărbătoarea sădirii arborilor prinde teren, deși cam greu, așa că nimic n'ar trebui cruțat pentru stimularea acestei opere, ale cărei rezultate sunt nebănuite. În Anglia, dar mai ales în America — țara tuturor minunilor — s'a ajuns a se cifra la multe mii de hectare, anual plantate, în ziua sădirii pomilor.

Propaganda pe cale de conferințe, în aprilinul ideii de mai sus, dă rezultate momentane, entuziasmând auditoriul timp de o oră — cât ar ținea conferința — însă cum la noi se uită repede, e de înțeles că eficacitatea străduințelor cari se depun nu se prea vede, căci — repci — ideea se prinde greu; ogorul — în această direcție — nu e destul de desjelenit, fiindcă în trecutul apropiat nu s'a prea lucrat în sensul în care se lucrează

açum. Erau multe de făcut în timpul ultimilor 20 de ani și — evident — toate nu puteau fi deodată înlăptuite.

Propaganda pe calea scrisului, fie prin ziare sau broșuri, fie sub forma publicațiilor oficiale poate ajuta opera de popularizare, opera de educațiune în favoarea sădării arborilor, mai cu seamă dacă se coordonează cu ciclurile de conferințe.

Nimic nu poate, însă, influența mai mult, nimic nu poate îmboldi o idee în chip favorabil, sprâncind o acțiune pozitivă, decât pe cale de demonstrațiune vizuală.

Dacă ne gândim că atâtea acțiuni anoste, denumite piese, își au plasamentul lor pe ecran, n'ar fi de loc greu să pricepem, că cinematograful ne poate folosi în chip nebănuit. Schizez mai jos propunerea :

1. Pe comptul soc. -Progresul silvic- sau din fondurile Casei Pădurilor- se poate filma sarbătoarea sădării arborilor; care, ar avea loc la Băneasa într-una din Duminicile primăverii ce așteptăm.

- a) Formarea cortegiilor, compuse din școlarițe, studenți, armată, oficialități, etc.
- b) Serviciul divin.

c) Actul propriu zis al plantației — pe un teren ce ar destina comuna în acest scop — sunt scene, cari nu numai că ar putea figura într'un film cațecare, dar ar da un rezultat mare, dacă ne vom gândi că un asemenea film ar rula în întreaga țară.

Pentru ca filmul să impresioneze — și e nevoie să fie impresionant — filmarea s'ar face după prealabile studii, din toate punctele de vedere.

Cheltuielile ce s'ar ocasiona, s'ar scoate din închirierea filmului așa că la țintă urma, soc. -Progresul silvic- ori -Casa Pădurilor- ar finanța, sub titlu de împrumut, editarea.

Ca dovadă, că simpatia publicului ar spori pentru ideea sădării, iar lumea — în general — s'ar familiariza, e că rularea filmului -Călătoria brăicului Mircea- a stârnit un val de simpatie, pentru marina noastră, lăsată uitării — ca și pădurea — până în ultimul timp. În străinătate se face uz de cinematograful pentru cele mai neînsemnate acte, iar noi nesocotim invențiile mlaunate ale secolului XX ca și cum nici n'ar exista.

Dacă ne grăbim să admitem ideea, că avem a face cu publicul, cu masa, care trebuie educată în spiritul forestier, adică în spiritul preocupării a 40 % din populația țării, atunci e o datorie elementară de a nu precepeți sacrificii bănești, așa după cum statul nu se precepește pentru cheltuielile pe cari anual le face, cu construcția școlilor.

Dacă statul și-ar face socotala de neguștor, când aștează credite de sute de milioane lei pentru cultură, pentru lumină — cât mai multă lumină — ar trebui să treacă aceste cheltuieli la comptul de profit și pierdere, căci în schimbul averilor cheltuite de el, nu încasează nici măcar anuități.

Societatea -Progresul silvic- — una din cele mai vechi din țară — a făcut lucruri multe și frumoase, — în timpul deceniilor expirate — are de străbătut cale lungă și de aci înainte, până ce locuitorul- va considera arborele ca pe un tovarăș.

Iar ca să ajungă acolo trebuieac milioane.

Unul din acele mijloace le-am indicat în linile de mai sus.

Horla Manolc.

INTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

În aspra izolare — cum foarte plastic și exact spunea d-l d-r Drăcea în primul număr al revistei -Economia forestieră- — în activitatea zilnică a Ocolului ne isbim de multe lipsuri profesionale și avem nevoie de unele păreri, sau consilii cari nu le putem găsi nici în biblioteca ocolului, nici în cea personală — ambele foarte reduse sau chiar absente din atâtea motive — și numai atunci apreciem la justa ei valoare avantajile unei biblioteci, sau concursul unui camarad mai vechi sau mai experimentat.

Chestiuni de ordin juridic — procesele curente ale pădurarilor de delict silvic sau flagrant delict silvic, procesele exproprierii și judecarea apelor, când egiș pus în

faşa avocaţilor profesionişti şi nu mai poţi răzbate decât cu motive de ordin pur tehnic, contracte de arendări sau vânzări, etc. — chestiuni de ordin tehnic, silvic, amenajament, plantaţi, exploatare, etc. — ni se pun zilnic şi de multe ori le rezolvăm puţin satisfăcător, căci direcţiunea este prea departe să-ţi dea o părere, iar un alt concurs lipseşte, atunci te duci cu gândul la anii de şcoală şi ai vrea să fii aproape de unul din profesorii sau camarazii cărora să le ceri un sfat şi să-ţi dea o directivă, să te puşi chestiunea care-ţi cere o deslegare justă şi să o rezolvi aşa cum trebuie.

La Ocol, singurul aviz ce l-ai putea avea, este al brigadierului, pe care din ambigie nu-l poţi consulta sau nu poate avea o părere, când el aşteaptă dela tine şel de Ocol — lotul, pentru a executa ad-literam tot ce ordoni.

Aceste considerente m'au făcut să mă gândesc a propune onor. comitetului de redacţie al Revistei noastre, a înfiinţa o rubrică permanentă în organul ce-l conduc, pentru ca acolo să-şi găsească ecou toate cerinţele sau lipsurile profesionale, acolo să-şi dea întâlnire întrebarea şi răspunsul atâtor chestiuni, cari ni se pun zilnic la Ocol, răspunsuri pe cari membrii comitetului de redacţie — ca specialiştii şi profesorii — te poate da în perfectă cunoştinţă de cauză.

O asemenea rubrică se găseşte în toate revistele mari ştiinţifice, de pildă revista franceză: *La Nature*; şi oricine a răsfoit câteva numere din ea, poate vedea importanţa şi folosul acelei rubrici dela sfârşitul ei în care se pun atâtea chestiuni de ordin ştiinţific şi se pot găsi atâtea răspunsuri date de specialiştii, din cari tu cel interesat sau simplu ceilor poţi avea o soluţie sau o nouă faşă a unei chestiuni.

Cu atât mai mult la noi asemenea rubrică îşi poate găsi utilitatea, căci ai posibilitatea a şti oricând părerea camarazilor sau a profesorilor, poţi sucura în mai bună cunoştinţă şi te simţi mai sigur în acţiunea ta, iar posibilitatea de a comunica oricând cu un mânuchi de specialiştii şi camarazi — comitetul de redacţie — este un îmbold pentru toţi a se ocupa, a cere, a consulta atâtea tratate străine despre care mai uşor pot fi informaţi pe această cale decât prin recenziile ce se fac în revistă.

— Cred că am aprobarea multor camarazi şi sper că se va da o satisfacţie acestui desiderat.

I. Marinăscu
Inginer silvic

INFORMAȚIUNI

Al 38-lea Congres al Inginerilor silvici

Potrivit art. 19 din statutele societății „Progresul silvic” referitor la ținerea „adunărilor generale ordinare” și în conformitate cu hotărârile exprimate în congresul din anul 1926, consiliul de administrație al societății, a hotărât ca al 38-lea congres silvic, să se țină anul acesta la București, în cursul lunii Mai, odată cu adunarea generală a societății „Progresul silvic”.

La timp se va comunica detaliat programul și zilele în care se va ține congresul.

În desbaterile congreselor anterioare, s'au stabilit prin diferite moțiuni principiile și normele, ce trebuiesc avute în vedere la alcătuirea legilor și dispozițiunile administrative în vederea fixării unei politici forestiere apropiată nevoilor țării.

Realizarea multora din aceste norme și principii până astăzi au rămas în suferință.

De aceea s'a hotărât repunerea lor în discuțiune, pentru ca, pe bază de informațiuni mai ample, să se poată afirma încă odată actualitatea lor și preocupările în materie ale unui corp de specialiști, care are îndatorirea să ia parte la dezvoltarea economiei generale.

În consecință, se va desvolta anul acesta:

1. Exproprierea pădurilor pentru crearea izlazurilor comunale;

2. Diviziunea proprietății forestiere.

Comitetul dorește o dezbateră cât mai largă și documentată a acestor chestiuni, cu dezvoltarea consecințelor ce

decurg și cu fixarea soluțiunilor ce se impun.

În legătură cu prima chestiune, sânt a se discuta consecințele ei: formarea torenșilor și perturbările în regimul apelor, ca inundații, etc. și a se fixa soluțiunile, în forma împăduririi coastelor și a terenurilor sterile în general, a izlazurilor împădurite și a tuturor celorlalte ameliorări pastorale.

Iar cu privire la a doua chestiune, interesează chestiunile de cultura pădurilor, aplicarea amenajamentelor și influența asupra producției lemnului de lucru.

Comitetul convins de solicițiunea pe care membri o au pentru congresele forestiere, așteaptă contribuțiunea și luminile a cât mai mulți, și roagă pe colegi a trimite comunicările cel mai târziu, până la 10 Mai a. c., ca să se poată lipări.

Comunicările, vor fi însoțite de un rezumat pentru o eventuală traducere în limbile germană și franceză.

Comitetul de organizare al Congresului 1927.

S'au făcut următoarele înaintări în Corpul Technic silvic al statului, pe ziua de 1 Ianuarie 1927:

La gradul de inginer inspector silvic, domnii ingineri subinspectorii: Th. Tămășanu, D. Georgescu, la vechime, iar la alegere d-nii: Tompa Francisc, Gr. Crețescu, I. Zeicu, Gh. Teodorescu, Ilie Dimoftache, Ludovic Gasparez, C. Marinescu, Gh. Petrescu, Ludovic Băcilă, Gh. Lupașcu, A. Nedelcovici, I. Seceleanu, H. Grumăzescu, I. Botescu, Gombosi I.,

St. Predeacu, D. Grozescu, Wilhelm Moldvay și Emeric Kolony.

La gradul de Inginer subinspector, domnii ingineri șefi: G. Teodorescu, la vechime și la alegere: Anderco Abel, I. N. Grigoraș, Th. Pâr, N. G. Teodorescu, Schmidt Francisc, Adolf Petricsek, Theofil Plaky, St. Gyorko, Gh. Fröhlich, Andrei Szabo, Alfred Daum, Felix Seemayer, Arcadie Boca, Al. Cojan, D. Ivancea, Stelian Calotescu, Gh. Luțescu, I. Pruteanu, Al. Reich, Andrei Ivanov, M. Lescov, Victor Horvath, Otto Vitting, Valeriu Opreș, Gh. Vasiliu, Aurel Drăghiceanu, Bucur Dlonste, Nic. Nedelcovici, Marin Petcuș și Zavoianu Ion.

La gradul de Inginer șef, domnii ingineri silvici: Iosif Falker, Iosif Vasilescu, Eug. Wunder, Victor Mironescu, I. N. Iliescu, Andrei Ionescu, Petre Mator, Iosif Cojocariu, Ioan Moțoc, Mihail Oztilan, D. Topor, Pavel Tănăsescu, Aurelian Ionescu, Ludovic Stieher și Csizek la vechime. Iar la alegere: Emil Palade, C. Vasiliu, I. Dumitrescu, Rotea Abel, Al. Popescu, Traian Ionescu, N. Calniuc, H. Vâlceanu, A. Adulescu, I. Dăscălescu, Nicolae C. Ioan, Streza Andrei, Victor Georgescu, Coloman Villman, I. Popescu, D. Bozdoc, Stelian Stătescu, Narcis Economu, N. Cernescu, Nagy Francisc, Gh. Hurmuzache, Peca Petre, Zoltan Iavorschi, Al. Stefanopol, Tipa Constantin și Andrei Bittay.

La gradul de Inginer, domnii ingineri stagiați: Becheș Al. și V. A. Ionescu, onorific pe 1 Decembrie 1926 și bugetar pe 1 Ianuarie 1927.

Un coleg al studentului I. Mara, din anul IV-lea al Școlii Politehnice, ne informează că numitul a decedat, în ziua de 21 Ianuarie 1926 în comuna Ciuchiuciu din jud. Caraș.

Deplângem moartea prematură a acestui energic închinată treburilor pădurărești și

transmitem nemângâiatel sale mame condoleanțele noastre.

D-l Ministru M. Manoilescu a dispus încadrarea inginerilor silvici, în proiectul armonizării salariilor, la rangul de salarizare pe care îl vor avea și toate celelalte specialități ingineresti.

Ministerul de Domenii a vândut cantonul dela Teckir-ghiol al Casei Pădurilor. Nădăduim că acest adăpost va fi, totuși, de azi înainte de mai mare folos, decât a fost până acum, când înlesnea alinarea suferințelor celor ce-și culeg reumatismele, implinindu-și datoriile în mijlocul pădurei.

În urma propunerii colegului nostru, d-l deputat Florescu, s'a alcătuit un proiect de lege din inițiativă parlamentară, pentru abrogarea legii din 4 Decembrie 1923. Se știe că numai datorită acestei legi, sporul de 30%, acordat tuturor funcționarilor publici s'a refuzat inginerilor silvici și celor câțiva chimiști și geologi din serviciul Statului.

Nu putem prezice, care va fi soarta proiectului de lege mai sus pomenit, dar ne gândim cu amărăciune și nu fără tradiționala noastră resemnare, la șirul de nedreptăți cari, legiferate sau nu, au constituit, pentru corpul silvic, sistemul după care ce se dădea cu o mână se lua cu amândouă.

Direcțiunea generală a contabilității din Ministerul de Domenii a dispus să se plătească inginerilor silvici din corpul Statului, pe exercițiul 1927, sporurile de scumpete cari s'au plătit și în anul trecut. Ori, se știe, că anul acesta salariile prevăzute în buget sunt mai ridicate de cât cele ce s'au plătit anul trecut. Atunci după care aritmetică, fiindcă nu

poate fi vorba de socoteli mai grele, se dau sporurile aferente unor salarii inferioare, la retribuții cu mult mai ridicate?

Societatea «Progresul Silvic» și-a rezervat dreptul să discute această regula de trei simplă cu onorata Direcție a compatibilității, dacă va mai găsi că este oportun, față cu eventualitatea votării legii de armonizare a salariilor. Și cu acel prilej vom reveni și noi, ca să subliniem arbitrarul acestei noul vexațiuni.

D-l inginer Inspector silvic Gh. Teodorescu a fost numit Director al Regionalei Iași.

D-l inginer inspector silvic I. Carțianu a fost numit Director al Regionalei Bacău.

Comisiunea care fusese însărcinată cu alcătuirea unui proiect de lege pentru revizuirea exproprierii pădurilor din Basarabia și-a încetat lucrările. În schimb ministerul a luat măsuri, să se dea țării petice din păduri fostilor lor proprietari.

Evident, dispoziția este foarte bună deocamdată și mai ales dacă se găsește și mijlocul ca ea să se înfăptuiască fără intervenția samsarilor.

Agenda forestieră, al cărei autor este d-l profesor V. Stînghe, se află sub tipar și va apărea în curând. Lucrarea va fi una din cele mai valoroase din câte se cunosc azi de același fel și de aceea nu ezitam să o recomandăm cu cea mai mare căldură lumii noastre silvice.

Comisiunea însărcinată cu alcătuirea ante-proiectului de lege al corecțiunii terenurilor își continuă lucrările pentru stabilirea deocamdată, a principiilor fundamentale ale legii.

Cu privire la organele care urmează a face aplicarea legii, s'a lăsat o vie dis-

cuțiune. O parte a membrilor Comisiunii a opinat, ca lucrările corecțiunii terenurilor să fie făcute sub conducerea Ministerului de lucrări publice. O altă parte — și nădăjdul, că va fi majoritatea — a fost de părere, ca aceste lucrări să se facă de către Casa pădurilor.

Nu cunoaștem temelele, pe cari stau acei ce susțin ca aplicarea legii să revie organelor Ministerului de lucrări publice, dar știm, că nu se poate combate cauza, care dă naștere terenurilor, decât de acei cari au competența trebuitoare de a împăduri terenurile erozibile. Dealtfel în țările cari au terenuri de corectat, în Franța, Austria, Elveția și Spania, acest gen de lucrări sunt încredințate Inginerilor silvici. Și experiența acestor țări ne poate servi nouă!

În noul proiect de lege al Camerilor agricole și al Consiliului superior al agriculturii, de care Societatea «Progresul Silvic» a luat cunoștința datorită numai unei întâmplări, treburile și interesele pur silvice se dau în îngrijirea unor organe, aproape în unanimitatea lor, incompetente.

Societatea «Progresul Silvic» își va face datoria și va sesiza forurile indicate, asupra greșelilor ce vor izvorî din această aplicare a legii. Este ciudat însă, că se mai așteaptă un progres dintr'o violare stăruitoare a aptitudinilor, deși niciodată medicina n'a făcut-o avocații, nici agricultura chimiștii, și nici silvicultura nu va fi făcută de directerul viticulturii sau al serviciului zootehnic.

Cerem iertare camarazilor noștri, fiindcă, din cauza dificultăților de alcătuire, anuarul membrilor societății «Progresul Silvic» nu-l putem publica în acest număr. O vom face într'unul apropiat.

În editura Administrației Casei Pădurilor a apărut o nouă și interesantă lucrare a d-lui profesor N. Iacobescu intitulată: *Instrucțiuni pentru combaterea insectelor și alle organisme vătămătoare*. Publicațiunea, cu tot caracterul său oficial, nu este mai puțin o operă de știință, în care observațiunile numeroase ale autorului aduc o prețioasă contribuție.

Împreună cu d-l C. Opran, Administratorul Casei Pădurilor, care face fața acestei lucrări, recomandăm camarazilor noștri cartea d-lui profesor Iacobescu.

Rugăm stăruitor pe abonații noștri, cari sunt în întârziere cu plata abonamentului, să achite, cât mai curând posibil, sumele ce ne datorează. Cheltuelile ce avem de suportat, sunt atât de ridicate, că fără concursul abonaților noștri, apariția revistei nu ar fi posibilă. Și cititorii noștri vor recunoaște, că nu ne abținem deloc un sacrificiu, pentru a face publicațiunea noastră cât mai plăcută.

Colaboratorii noștri sunt rugați să scrie articolele, ce trimit spre publicare, citeț și pe o singură față a hârtiei.

Societatea elevilor Școlii politehnice, secția silvică, a organizat în iarna curentă mai multe conferințe. Dintre acestea re-

marcăm pe cea ținută de d-l Prof. cons. P. Antonescu despre «Pădurile Italiei» și pe cea a d-lui Dr. ing. silvic C. Georgescu despre «Pădurile Finlandei».

Consiliul de Ad-ție al Societății a hotărât ca pentru conferințele de primăvară, care urmează să se țină în cursul lunii Martie și Aprilie, subiectele să facă parte din ciclul „Pădurile în viața economică a țării”.

Alegerea subiectului fiecărei conferințe în parte este lăsat la latitudinea conferențiarului și, numai cu titlu de sugestie, se anunță câteva teze „Pădurile ca izvor de venituri publice”; „Pădurile ca mijlocilor de credit public”; Pădurile condiționând existența industriilor extractive”; „Pădurile și agricultura” etc.

Domnii membrii, cari vor să desvolte vre-unul din subiectele ciclului sunt rugați să anunțe Comitetul Redacției comunicând și un rezumat al conferinței ce înțelege să țină.

Consiliul județean al județului Fălciu, a aprobat pentru bugetul anului 1927 suma de 200.000 lei pentru împădurirea terenurilor improductive din județ. Nădăjduim că lucrările se vor face după un plan și după indicațiunile unui specialist.

Sf. Stareț al mănăstirii Neamțu a dat o sumă de 100.000 lei pentru scopuri silvice.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Desbateri. Publicațiuni

PROCES-VERBAL No. 1

Sedința dela 15 Ianuarie 1927

Sedința se deschide sub preșidenția D-lui Aureliu M. Elleacu.

Azișii D-nii: M. Drăcea, M. Florescu, C. P. Georgeșcu, V. Stinghe, Lazăr Moria, C. Sava Golu, A. Nedelcovici, M. Tănăsescu, Aureliu M. Elleacu, D. Sburlan, M. Stefănescu-Suhăjanu, I. Petre, Coman Marinăescu, Alex. Popescu (Orșova), D. Grozeșcu și G. Turneanu.

Domnii M. Boldur și Andrei Ionescu se scuză telegrafic.

Se citește și se aprobă procesul verbal al ședinței din 20 Decembrie 1926.

Se intră în ordinea de zi: *Alegera Consiliului de Ad-ție pe 1927.*

D-l M. Tănăsescu, propune premenirea întregului Consiliu.

D-l A. Eliescu, propune ca Vice-președinte pe D-l M. Tănăsescu, pentru devotamentul ce l'a depus pentru Soc. „Progresul silvic”.

D-l M. Tănăsescu, nu acceptă și propune elemente tinere, cu puteri de muncă nouă.

D-l A. Eliescu, crede să se țină considerație și de experiența bătrânilor.

D-l C. Sava Golu crede necesar a se ține seama de dorința d-lui M. Tănăsescu, căruia i s'ar conveni poate o situație mai importantă.

D-l M. Tănăsescu persistă în propunerea alegerii elementelor tinere, cari au mai multă energie.

Se procedează la alegerea Vicepreședintelui, conform statutelor, prin vot secret.

Rezultatul: C. P. Georgeșcu	12
Marin Drăcea	11
M. Tănăsescu	2
A. Elleacu	1
P. Anionescu	1
C. Sava Golu	1
V. Stinghe	1

Consiliul, în urma votului exprimat, declară aleși ca Vice-președinți, pentru 1927, pe D-nii C. P. Georgeșcu și Marin Drăcea.

D-l Aureliu M. Eliescu felicită pe cei noi aleși. O operă serioasă trebuie să înceapă de aci în colo, pentru ca Societatea noastră să se așeze pe baze științifice, ca și celelalte, în special acum când am scăpat de grija casei, care ne-a apăsat 40 ani.

Ori și când noi aleși vor găsi concursul dezinteresat în membrii Societății.

Cedau acest loc cu mare bucurie și suntem fericiți, că azi suntem în localul nostru.

Opera de încheiere de acum începe. Felicită încă odată pe noii aleși și le urează ca speranțele lor să fie realizate.

D-l C. P. Georgeșcu mulțumește în numele d-sale și a d-lui M. Drăcea arătând, că în împrejurări rezultate din lupte începute în cursul anului trecut, astăzi, la un moment decisiv de important, conducerea Societății cade pe umerii noștri.

Ne copleșește încrederea ce ne-o acordăți.

Credem însă, că nu ne vom putea achita de mandatul ce ni l'ați încredințat, decât, cu concursul d-vo, tinerii din Consiliu și mai cu seamă cu sfaturile bătrânilor noștri, cari vor forma căle odată, de va fi nevoie, și frâu elanului nostru.

Se pune în discuțiune alegerea casierului pe 1927.

În unanimitate se alege D-l C. Sava Golu.

D-l C. Sava Golu mulțumește pentru înălcărnarea dată și promite, că va lucra cu drag pentru prosperitatea Societății.

Se pune în discuțiune alegerea Secretarilor pe 1927.

Rezultatul votului: D. Grozescu	13
M. Stelănescu-Suhățeanu	11
M. P. Florescu	9
Ion Petre	8
D. Sburian	2
O. Turneanu	1
N. Nedelcovici	1

Se proclamă alegeți: D-nii D. Grozescu
M. Stelănescu-Suhățeanu și
M. P. Florescu.

Consiliul hotărăște în conformitate cu statutele ca:

D-l M. P. Florescu să îndeplinească funcția de Secretar General

• D. Grozescu • Secretar Casier

• M. Stelănescu-Suhățeanu • Secretar al Revistei Pădurilor

D-l M. P. Florescu mulțumește Consiliului, atât pentru alegerea d-sale ca secretar-general, cât și a colegilor Grozescu și Stelănescu, cu atât mai mult cu cât i-a avut pe vremuri colaboratori la unul din cele mai importante servicii ale Casei Pădurilor. Roagă Consiliul să ia act, că atât pe cât posibil omenegte, adus lucrările secretariatului Societății aproape singur, dela război încoace, cu drag și desinteresat și a lucrat atât cât se poate cere unul om, mai ales având de luptat cu atâtea și atâtea dificultăți, unele de ordin intim, cunoscute chiar și de unii membrii. Totuși să nu uităm, că în acest timp de greutăți s'au realizat toate idealurile societății Progresul silvic. — Acum încadrat cu 2 ajutoare tinere, cred și voi putea face și mai mult pentru binele Societății ușurându-mi unele sarcini.

D-l Aureliu Eliescu. Așgură conducătorilor de mâine același devotament.

Am ptecat din serviciul statului cu Decret Regal. — Ne-am făcut datoria până în ultimul moment.

Să aveți devotament și să știți că numai unirea; concordia aduce rezultate frumoase și cu acest cuvânt, părăsind locul meu de vice-șefedinte, urez, noilor alegeți, succes.

Se declară ședința închisă.

D-l C. P. Georgescu. Ar urma, cât mai curând, să fixăm o zi ca noul Comitet să primească dela vechiul Comitet toată gestiunea.

D-l P. Ioan, arată, că d-se fiind ales în Comitetul de redacție al Revistei Pădurilor, în locul d-lui P. Antonescu, demisionar, nu se vede trecut în darea de seamă.

Se naac discuțiuni între membrii Consiliului, după care se hotărăște a se întrîba d-l P. Antonescu, dacă își mai menține demisiunea din Comitetul de redacție.

Să mai discutăm asupra diverselor chestiuni de ad-ție a societății ca local, bibliotecă, cerc, etc. nelacrisc în ordinea de zi și cari urmează a se discută în una din ședințele viitoare.

PROCES-VERBAL No 2

al ședinței dela 20 Ianuarie 1926.

Ședința se deschide la ora 17 jum. după masă.

Prezenți sunt d-nii: C. P. Georgescu, M. Drăcea, C. Sava-Golu, Aureliu Eliescu, O. Turneanu, Moris Lazăr, V. N. Stinghe, M. P. Florescu, A. Nedelcovici, D. Grozescu, Petre Ioan, M. și Suhățeanu și D. Sburian (total 13).

La ordinea de zi sunt: 1. Chestiunea localului; 2. Întâmpinarea d-lui P. Ioan cu privire la comitetul de redacție al revistei; 3. Cererea A. G. I. R. de a l se pună la dispoziție sala de festivități a societății pentru 2 serate; 4. Chestiunea salarilor; 5. Diverse.

1. În chestiunea localului.

D-l C. P. Georgescu, vice-șefedinte, arata că la etajul VII sunt camerele destinate pentru camarazii, cari vin în București cu interes de serviciu. Cinci din aceste camere sunt însă ocupate în mod permanent de unii camarazi, cari sunt chemați temporar în București

sau de cei intorși dela studii din străinătate. Cum camerele dela acest etaj trebuie să servească drept cămin pentru studenții și de silvicultori — conform statutelor societății — și colegilor din exterior, propune să se facă un regulament de funcționare a acestui cămin.

D-l V. Stinghe arată că și vechiul Consiliu de Ad-ție s'a ocupat de această chestiune și că d-l Tănăsescu a înlocuit deja un proiect de regulament în acest scop.

În ce privește camerele ce trebuiesc date studenților, d-sa a fost însărcinat de Consiliu să pună în vedere studenților îndreptățiți, că pot locui în casa societății, dar aceștia au preferat să stea la căminul școlii, care este mai convenabil, fiind în chiar localul școlii Politehnice.

D-l M. P. Florescu, citește cuprinsul procesului verbal, în care s'a discutat de fostul Consiliu de Ad-ție chestiunea localului și regulamentul de funcționare a acestuia, aprijinind cele arătate de d-l Stinghe.

D-l Vice-Președinte, arată că a vizitat sala de spectacole și sălile cercului dela parter. Propune ca sala cea mare să fie închiriată pentru spectacole, iar sălile dela parter, destinate cercului, să fie mobilate și puse cât mai curând în stare de funcționare.

D-l C. Sava-Golu, arată că aproape toate societățile însărcinează parte din membrii din consiliu cu anumite atribuțiuni, în acest sens d-sa propune ca din sânul Consiliului să se desemneze o comisiune a localului, care să întocmească regulamentul necesar și să facă toate actele de administrare a localului.

D-l Aureliu Eliescu e de părere, că atribuția de a administra localul l se cade Comitetului de direcție, care este în drept — după statut — a administra averea societății și a face regulamentul de funcționare a căminului. Propune în același timp, ca d-l Stinghe să fie delegat cu organizarea bibliotecii.

D-l Petre Ioan susține aceeași părere.

D-l Grosescu citează părți din statute în această chestiune, fiind de părere ca și d-l Eliescu, că administrarea localului să se facă de Comitetul de direcție.

Consiliul autoriză Comitetul de direcție, să ia măsurile necesare pentru închirierea sălii și pentru punerea în funcțiune a cercului, în care scop va completa mobilierul și va angaja personalul trebuitor.

Deasemenea însărcinează pe d-nii C. Sava-Golu, Moria Lazăr și Petre Ioan să întocmească un proiect de regulament pentru funcționarea căminului și localului în termen de 2 săptămâni. În fine hotărăște să se studieze în ședința viitoare a Consiliului contractul de închiriere.

Consiliul aprobă ca d-nii colegi ce locuiesc permanent în camerele dela etajul VII să-și caute domiciliu în oraș.

D-l Președinte citește adresa Casei Pădurilor, prin care această casă societății să-i predea localul cu inventar.

D-l C. Sava-Golu spune însă, că localul a fost predat Casei Pădurilor la facerea contractului și că aceasta a și semnat contractul, care prevede predarea localului în starea în care se găsea.

2. Întâmpinarea d-lui P. Ioan.

D-l Președinte spune Consiliului, că d-l P. Antonescu a declarat că d-sa se consideră demisionat și că greeit a fost trecut numele d-sale în Comitetul de redacție al revistei.

D-l M. Florescu, că a făcut publicarea numelui d-lui Antonescu în revistă bazat pe propunerea fostului președinte — pe care o citește — după minuta ședinței respective.

D-l Președinte, propune și Consiliul aprobă să se introducă în procesul-verbal: În urma comunicării d-lui Președinte, Consiliul la act cu regret de demisiunea d-lui P. Antonescu din comitetul de redacție al revistei și dispune să se rectifice în Revista Pădurilor, că în comitetul de redacție e ales d-l Petre Ioan.

3. Cu privire la adresa A. G. I. R. de a l se pune în dispoziție pentru două seri sala de festivități a societății, D-l Președinte propune și Consiliul aprobă cu unanimitate să se pună gratuit sala la dispoziția A. G. I. R. pentru cele două seri.

4. Chestiunea salariilor.

D-l Președinte arată că a pus în ordinea de zi această chestiune ca fiind foarte urgentă și foarte importantă.

Arată că o comisiune dela A. G. I. R. urma să ia contact în această privință cu d-l Manolescu, dar din cauza plecării d-sale în Italia s'a amânat aceasta până la înapoere. Inginerii ar fi dispuși să renunțe la diurne, dacă li se face o încadrare avantajoasă. Pro-

pune ca soc. Progresul silvic să la contact cu A. G. I. R. pentru a face un demers comun.

D-l Florescu, arată că renunșând Inginerii la diurne s'ar cuveni să renunșăm și noi la terenurile de hrană și că în general parlamentarii sunt în contra diurnelor.

D-l Goroșu, împarte această chestiune în două: *salariile actuale*, cari trebuie să facă față nevoilor Ing. silvic, recurgându-se eventual la indemnizații de felul celor acordate magistraților și militarilor și *salariile de viitor*, cari trebuiesc obținute la fel cu ale celorlalți ingineri, conform legii Corpului silvic.

Terenul nostru de hrană nu este în măsură să ne furnizeze veniturile fixe, mai ales dacă Ing. silvic nu este la Ocol. Ar fi bine deci ca Ing. silvicul să renunțe la acest teren, rămânând să se dea numai brigadierilor și pădurilor.

D-l Sava-Goia, arată că și organele superioare din Minister nu privesc bine acordarea de terenuri Ing. silvicilor — deși legea de organizare le dă acest drept; de aceea crede că, dacă s'ar obține un salariu corespunzător situației și drepturilor lor, Ing. silvicul ar renunța la terenul de hrană.

Mai arată că la salariul pe Ianuarie, nu s'a acordat Inginerilor silvicilor cei 30% din 1924, deși sunt trecuți în buget și cere ca soc. Progresul silvic să intervină pentru aceasta.

D-l Aureliu Eliescu propune ca în privința demersurilor ce A. G. I. R. va face pentru obținerea unei mai bune salarizări, membrii din Consiliul Soc. Progresul silvic, cari se găsesc și în Cons. A. G. I. R. să albe delegația a face orice interveniri va crede de cuviință în această direcțiune.

D-l C. P. Georgescu spune că locurile de hrană au fost date Ing. silvicilor în anul 1920 ca o compensație în natură a salariilor foarte mici pe cari aceștia le aveau atunci; legea din 1923 a consfințit dreptul Ing. la aceste terenuri.

D-l M. Șt.-Suhățeanu cere să se facă intervenții de Progresul silvic mai întâi pentru cei 30% la feala pe Ianuarie și apoi să se lucreze în scopul armonizării salariilor. Arată că Ing. silvicul — mai ales cei dela Direcții și Ad-jla Centrală a Casei Pădurilor — ar renunța bucuroși la terenul de hrană în schimbul unei mai bune salarizări.

Pentru obținerea celor 30%, ar fi nimerit să se intervină de către Soc. la cei 2 d-ni miniștri: de Agricultură și Finanțe. Pentru armonizare să se facă intervenție simultană cu A. G. I. R. — înțelegându-se prealabil — la reînlocuirea d-lui Manolescu.]

D-l Aureliu M. Eliescu. Chestiunea obținerii celor 30%, să se încredinșeze d-lui Florescu, care în calitatea d-sale de deputat poate mai ușor să la contact cu d-nii miniștri Gavrilid și Lapedatu.

După o scurtă delibere, *Consiliul delegă pe d-nii C. P. Georgescu, C. Sava-Goia și M. P. Florescu să facă toate intervențiile ce vor găsi necesare, pentru rezolvarea favorabilă a acestei chestiuni.*

Deasemenea, Consiliul autoriză Comitetul de direcție a face orice demersuri și lucrări necesare bunului mers al Societății, dând delegațiune Președintelui și Casierului de a semna corespondența privitoare la chestiuni financiare și Președintelui și Secretarului în chestiuni administrative:

5. Chestiuni diverse.

D-l C. P. Georgescu propune ca Soc. Progresul silvic să reia ca și în trecut ciclul de conferințe cu scop de a aprofunda chestiunile forestiere. În această privință d-șe e de părere să se organizeze:

- a) Conferințe de propagandă, cu invitații din afară de Corp.
- b) Conferințe de specialitate, pentru membrii soc. Progresul silvic.

D-l Aureliu Eliescu arată că presa, intelectuali români și chiar economiști jării, cunosc puțin sau greșit chestiunea pădurilor și importanța lor în economia națională. Conferințe bine studiate să arate situația gravă a pădurilor și să caute a pune în curent lumea din afară cu adevăratele staze și cu nevoile pădurilor.

D-l M. Drănea arată că problema forestieră trebuie privită cu multă seriozitate după război. Dă câteva sugestii asupra subiectului viitoarelor conferințe, precum: importanța pădurilor în economia națională; revoluția forestieră dela începutul României-mari; Pădurile și sănătatea publică, etc.

Aceste conferințe trebuie să se prezinte intelectualității noastre sub o formă mai științifică și să fie perfect studiate.

D-l D. Sburian propune ca membrii soc. să țină legătură și cu alte asociații unde se discută chestiuni în legătură cu pădurea.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei, ședința se ridică la ora 7 jum., anunțându-se viitoarea ședință pentru Miercuri 26 Ian. ora 21.

PROCES-VERBAL No. 3.

al ședinței Consiliului de Administrație din 26 Ianuarie 1927

Ședința se deschide la ora 21,30 sub președinția d-lui C. P. Georgescu, vice-președinte.

Membrii prezenți d-nii: M. Tănăsescu, Aur. Eliescu, M. P. Florescu, M. Ștefănescu-Suhăceanu, D. Orozescu, Gh. Turneanu, P. Ioan, V. Stinghie, A. Ionescu, H. Lazăr, Com. Marinescu.

1. Se aprobă procesul-verbal al ședinței precedente, după care se intră în ordinea de zi, al cărui cuprins este următorul: 1. Adresa Casei Pădurilor cu privire la predarea localului închiriat acestei autorități; 2. Încălzirea căminului; 3. Demisia din consiliu a d-lui C. Opran; 4. Cererea societății studenților dela secția silvică a școlii politehnice; 5. Conferințele din ciclul anului 1927; 6. Chestiunea salariilor; 7. Diverse.

În urma cererii d-lui M. P. Florescu se aprobă schimbarea ordinii de zi și se ia în discuțiune chestia salariilor.

2 D-l M. P. Florescu arată că, a înlocuit un proiect de lege din inițiativă parlamentară pentru abrogarea art. 3 din legea dela 20 Decembrie 1924, pentru ca astfel să se poată acorda și Inginerilor silvici sporul la salariu de 30%, ce s'a dat tutului celorlalți funcționari. În acel an. D-sa dă cîntre proiectului de lege și expunerii de motive, în care susține în mod documentat dreptatea pe care o au Inginerii silvici de a nu fi excluși dela sporul de 30%.

D-l C. P. Georgescu este de părere ca în expunerea de motive, să se evite a se face comparația între salariile primite de Inginerii silvici și acele primite de o anumită categorie de aluibași.

D-l Turneanu crede că, ar fi bine ca expunerea de motive să nu vorbească numai de Inginerii silvici, dar și de celelalte categorii de funcționari pe cari eventual legea din 20 Decembrie i-ar fi lăsat.

D-l Suhăceanu întreabă dacă sporul de 30%, nu s'ar putea obține numai întemeiat pe faptul că acest spor este cuprins în bugetul în curs, — și dacă, în cazul când legea nu ar fi votată, pentru susținerea acestei chestiuni, ar mai fi vreun apel la un alt for autorizat.

D-l Florescu spune că dreptatea cauzelor Inginerilor silvici nu poate să nu triumfe.

3. Se ia în discuție adresa Casei Pădurilor, prin care această cere să se predea cu inventar imobilul închiriat dela "Progresul silvic".

D-l Aurel Eliescu spune că deși prezumțiunea de drept, așa cum reiese din contractul de închiriere, este că imobilul a fost predat chiriașei în perfectă stare, totuși, pentru păstrarea bunelor relațiuni cu Casa Pădurilor, se poate face inventarul cerut.

D-l P. Ioan prezintă inventarul, după care Casa Pădurilor înțelege să ia în primire imobilul închiriat. D-sa opiniază că se poate face predarea după acest inventar întru cât nu angajează societatea cu nimic.

În urma propunerii d-lui vicepreședinte Georgescu, Consiliul delegă pe d-l Sburian cu verificarea inventarului, după care va aviza asupra predării.

4. Cu privire la încălzirea Căminului și camerilor rămase în folosința Societății.

D-l Eliescu arată că după art. 4 din contractul de închiriere, Casa Pădurilor este obligată a lumina și încălzi tot imobilul, deci și camerele folosite de Societate.

D-l Tănăsescu este de părere să nu se avizeze numai decât la litera contractului.

D-l A. Ionescu spune că trebuie cerut Casei Pădurilor, să împlinească litera categorică a contractului.

Consiliul autoriză pe d-l vicepreședinte Georgescu să facă interveniri pe lângă Casa Pădurilor, pentru a obține încălzirea localului noaptea și în zilele de sărbători, după care Consiliul va aviza, dacă va mai fi cazul.

5 D-l C. P. Georgescu citește cererea d-lui Opran, prin care își dă demisia din Consiliul de administrație. D-l vicepreședinte propune și Consiliul admite în unanimitate,

să nu se admită demisia d-lui Opran și să se facă intervențiuni pe lângă d-aa pentru a lua parte la ședințele Consiliului.

6. D-l C. P. *Georgescu* propune să se dea gratuit sala de festivități pentru ținerea unei conferințe organizată de Societatea studenților secției silvice a Școlii Politehnice. Conferința va fi ținută de d-l profesor P. Antonescu, în seara de 29 Ianuarie a. e.

Consiliul aprobă această propunere.

7. Cu privire la ținerea conferințelor din acest an, d-l P. *Ioan* spune, că este necesar ca pregătirea acestor conferințe să se facă cât mai din vreme.

D-l M. P. *Florescu* anunță conferința sa „Pădurile și Impreviziunea”.

D-l V. *Stinghie* însărcinat de Consiliu să alcătuiască programul conferințelor, spune că va veni în ședința viitoare cu acest program.

D-l Com. *Marinescu* propune ca „Progresul silvic”, să se îngrijească de ținerea conferințelor cu caracter economic silvic, în toată țara.

D-l M. *Tănăsescu* spune, că ar fi folositor ca aceste conferințe să se țină pe la școlile normale, pentru ca viitorii dascăli să fie câștigați la cauza pădurilor.

D-l Com. *Marinescu* arată că d-aa, în calitate de membru al Camerei agricole din Sibiu, a întocmit un program de conferințe ce se vor ține sub auspiciile acestei Camere, care a prevăzut și fondurile necesare pentru întâmpinarea cheltuielilor. D-aa propune ca „Progresul silvic” să facă un apel și la celelalte Camere Agricole din țară pentru organizarea acestor fel de conferințe.

D-l M. *Tănăsescu* se asociază la cele spuse de d-l Com. *Marinescu* și propune să se facă apel atât la Camerele Agricole cât și la Ministerul Instrucției pentru ținerea conferințelor în școli.

D-l vice-președinte d-r M. *Drăcea*, care urmează a pleca în America a doua zi, sosește în mijlocul Consiliului, pentru a-și lua rămas bun de la colegii săi.

D-l M. P. *Florescu* salută emoționat plecarea d-lui Drăcea. D-aa spune că d-l Drăcea va face cinste României.

D-l d-r *Drăcea* mulțumește pentru cuvintele elogioase ce i s'au adresat. D-aa asigură că plecând va fi totdeauna cu sufletul alături de colegii săi, și speră că la întoarcerea sa în țară, va putea aprecia roadele noii mișcări începute. Adaugă că pune la dispoziția consiliului mandatul său de vice-președinte, întrucât până la întoarcerea sa în țară nu va mai putea să-l exercite.

D-l A. *Eliescu* după ce spune că trecutul d-lui Drăcea este o chezie pentru viitor, face urări de bună călătorie și adaugă că este de părere ca d-l Drăcea să-și păstreze pe tot timpul misiunii sale și calitatea de vice-președinte al societății.

D-l C. P. *Georgescu* se asociază la propunerea d-lui Eliescu.

D-l *Suhățeanu* amintește conținutul art. . . din statute.

Consiliul, considerând că d-l Drăcea în timpul misiunii sale în America va reprezenta Societatea „Progresul silvic” motivează absența sa de la lucrările Consiliului și îi păstrează calitatea de membru în Consiliu și mandatul de vice-președinte.

8. La întrebarea d-lui M. *Tănăsescu*, cu privire la formalitățile ce trebuie împlinite pentru existența legală a Societății, răspunde d-l A. *Eliescu*, care arată că aceste formalități sunt foarte simple pentru Societatea noastră, care avea ființă înainte de actuala lege a persoanelor morale și juridice.

D-l M. P. *Florescu* anunță, că va ține o conferință la Ilceul din Succava și întreabă Consiliul dacă poate n-o pune sub patronajul „Progresul silvic”.

Consiliul, în urma propunerii d-lui M. *Tănăsescu*, este de părere ca aceste conferințe să se țină în stare de patronajul societății.

Epuizându-se ordinea de zi, ședința se ridică la orele 23,15 și se anunță cea viitoare pe ziua de 2 Februarie, ora 18.

PROCES-VERBAL No. 4

al ședinței din 2 Februarie 1927, sub președinția d-lui C. P. Georgescu

Membrii prezenți: d-nii C. P. Georgescu, V. N. Stinghie, A. Nedelcovici, P. Ioan, D. Sburian, Gh. Turmeanu, M. St. Suhățeanu, D. Grozescu, P. Antonescu, M. Tănăsescu, M. P. Florescu.

1. Se aprobă procesul-verbal al ședinței precedente.

Se intră în ordinea de zi al cărui cuprins este următorul: 1. Regulamentul de funcționare al căminului; 2. Chestiunea salariilor; 3. Organizarea ciclului de conținere; 4. Cererea d-lui Ing. d-r Georgescu; 5. Cererea Direcțiunii Indrumărilor Agricole; 6. Diverse.

2. În chestia regulamentul de funcționare al căminului, d-l P. Ioan arată că, făcând parte din comisiunea însărcinată a întocmi acest regulament, a alcătuit, fără a putea lua și avizul celorlalți d-ni membrii, cari mai fac parte din aceeași comisiune, - un ante-proiect de regulament. D-sa dă citire acestui ante-proiect și roagă pe d-nii membrii să facă observațiunile necesare, pentru a se putea da forma definitivă regulamentului de funcționare al căminului și al cercului.

D-l P. Antonescu este de părere ca acest ante-proiect, să se împartă d-ilor membrii ai Consiliului, pentru a face fiecare propunerile ni merite.

D-l Suhățeanu este de părere, ca înainte de a-l împărți d-ilor membrii, să se facă în ședință propunerile de principiu pe temeiul cărora să se alcătuiască de către d-l P. Ioan o lucrare mai apropiată de forma definitivă.

D-l D. Grozescu este de părere, ca regulamentul să fie mai întâi discutat de comisiunea întocmită în acest scop, care va fi rugată din nou să ia chestiunea aceasta în studiu.

D-l V. Stinghie propune ca d-l secretar-general să convoace pe membrii comisiunilor delegate de Consiliu a întocmi vreo lucrare.

D-l C. P. Georgescu se asociază la părerea d-lui Stinghie. Cu privire la proiectul întocmit, d-sa este de părere, ca regulamentul să nu cuprindă decât prevederi pentru funcționarea căminului, iar funcționarea cercului să facă obiectul altui regulament.

D-l Stinghie este de părere, ca regulamentul să cuprindă mai multe detalii. D-sa se oferă să colaboreze la alcătuirea acestui regulament.

D-l P. Antonescu cere, ca să se ia inspirații și din alte regulamente similare.

D-l C. P. Georgescu, în chestiunea salariilor, spune că în oșii de d-l senator Manoliescu a cercetat asupra drepturilor pe care le are corpul silvic la sporul de 30%. De la direcția generală a Comptabilității Statului s'a afirmat că dacă aceste sporuri s'au prevăzut în buget, se pot plăti inginerilor silvici, deși legea din 23 Decembrie 1921 este încă în vigoare. Aceste sporuri însă nu s'au prevăzut de Casa Pădurilor.

D-l Suhățeanu arată într-o lungă expunere, în mod documentat, că din fondul prevăzut în buget pentru plata sporurilor, nu se pot plăti nici sporurile la cari legea da drept inginerilor silvici. D-sa arată că pentru plata acestor sporuri este nevoie de o sumă de lei 154.000.000, pe când în buget nu sunt prevăzute decât 121.000.000 lei. Pe de altă parte direcția generală a Comptabilității nu aprobă a da sporurile aferente la salariile prevăzute în bugetul anului în curs, și aceasta împotriva legilor în vigoare. Potrivit acestor legi la salariile de bază mărite din bugetul 1927, nu se mai pot calcula aceleași sporuri ca în anul trecut; și totuși comptabilitatea a dispus plata sporurilor din anul trecut. Direcția Comptabilității nu poate refuza plata sporurilor leguite, pe motivul că fondurile trebuitoare nu s'au prevăzut în buget; fiindcă dacă aceasta nu s'a făcut, vina nu poate să o aibă decât comptabilitatea. D-sa propune să se facă un demers hotărât pe lângă Direcția Comptabilității, care trebuie să intre în legalitate.

D-l Grozescu spune că dela Casa Pădurilor l s'a afirmat că, în bugetul 1927 s'au cerut de către această autoritate fondurile necesare, pentru plata sporurilor legale.

D-l Turmeanu spune că, acest abuz administrativ se poate soluționa pe cale de judecată, la Contenciosul administrativ.

D-nii Grozescu și Suhățeanu propune ca, după ce se va face intervențiunea la comptabilitate, în cazul când nu se va obține un rezultat favorabil, să se adresizeze și d-l Ministru de Domenii.

În urma propunerii d-lui Nedelcovici, consiliul aprobă, ca să fie atașat comisiunei

care va face intervențiunile trebuitoare, și din care fac parte d-nii Georgescu, Sava-Golu, Florescu și Suhăjeanu.

Din cauza orei înalțate se ridică ședința, celelalte chestiuni dela ordinea zilei rămânând să fie discutate în ședința viitoare.

PROCES-VERBAL No. 5

al ședinței din 9 Februarie 1927

Prezidează d-l vicepreședinte C. P. Georgescu.

Ședința se deschide la ora 19¹/₄.

Membrii prezenți d-nii: M. Tănăsescu, M. P. Florescu, M. Stelănescu-Suhăjeanu, D. Grozescu, A. Nedelcovici, C. Sava-Golu, V. Stînghie, D. Sburian.

Sumarul ședinței precedente nefiind întocmit, se admite să fie citit în ședința viitoare,

Se intră în ordinea de zi, al cărui conținut este următorul : 1. Ciclul conferințelor ; 2. Cererea d-lui Ing. Dr. Georgescu ; 3. Cererea d-lui Ing. M. Iltu ; 4. Adresa Ministerului de Domenii cu privire la conferințele agricole, 5. Regulamentul căminului, 6. Chestiunea salariilor, 7. Bugetul societății pe anul 1927 ; 8. Cererea d-lui Ing. I. Cugulanu.

D-l V. Stînghie, cu privire la conferințele ce urmează a se ține în acest an, propune subiectul ciclului : Pădurile în viața economică. În jurul acestui subiect d-sa, enunță mai multe altele, ca sugestii pentru conferințari.

D-l C. P. Georgescu spune, că aceste conferințe, ar trebui împărțite după caracterul lor : de propagandă și pentru educația specialiștilor.

D-l V. Stînghie spune, că aceste conferințe se adresează în primul rând marelui public. D-sa propune ca Societatea să-și asigure concursul a câțiva conferințari în afară de corpul silvic. Între aceștia d-sa citează pe d-nii : Mihai Manolescu, Simionescu-Iagi. Patronajul acestor conferințe se va solicita d-lui ministru Carotlid.

Consiliul, în unire cu părțile exprimate de d-l Stînghie, admite, să se solicite patronajul conferințelor d-lui ministru Carotlid. Se fixează numărul acestor conferințe la 4—5. În același timp se aprobă a se interveni pe lângă d-nii Mihai Manolescu și profesor Simionescu, în vederea ținerii unor conferințe înăuntru ciclului propus și admis de Consiliu.

Consiliul decide, ca programul conferințelor să se publice în Revista Pădurilor și, la timp, să se facă cea mai largă publicitate.

Dat fiind ora înalțată, Consiliul aprobă, ca ordinea de zi să fie modificată, pentru a se lua în discuție chestiunea salariilor, care prezintă un caracter foarte urgent.

D-l C. P. Georgescu arată, că Inginerii din corpul tehnic au obținut făgăduiala, de a fi, în proiectul de lege al armonizării, încadrați între rangurile 11 și 26 de salarizare.

D-l Grozescu propune ca, pe lângă chestiunea armonizării salariilor, să nu se părăsească nici hotărârea ce s'a luat, de a se cere sporurile aferente la leafa actuală. D-sa cere, în vederea revendicării acestor drepturi reale, să se facă și o intervențiune pe lângă Casa Pădurilor.

D-l C. P. Georgescu spune, că pentru a nu uza autoritatea Societății cu o intervențiune de mai mică importanță, este de părere, să se îndrepte toate stăruințele, pentru obținerea încadrării cuvenite în legea amornizării, rămânând ca celelalte intervențiuni să se facă în urmă.

D-l Nedelcovici se asociază la propunerea d-lui Grozescu și spune că pentru obținerea unor drepturi incontestabile, se poate face intervențiuni paralele cu acele ce se vor face în chestia amornizării.

D-l Sava Golu și d-l Stînghie se asociază la părerea d-lui C. P. Georgescu.

D-l Suhăjeanu crede că în chestiunea salariilor este necesar să se depue o mare stăruință ; astfel se va spune că onor. Consiliu nu și-a făcut datoria. Considerând chestia sporurilor ca imprescriptibilă, d-sa crede că se poate amâna soluționarea acestei chestiuni până după intervențiunile ce se vor face în legea amornizării.

Consiliul delegă pe d-nii : C. P. Georgescu, Sava Golu, Florescu, Stinghie și Suhăjeanu pentru a face intervențiile trebuitoare, în chestia legii pentru armonizarea salarilor.

Orele fiind înaintate, ședința se ridică la orele 20,12 m.

PROCES-VERBAL No. 6

Ședința Consiliului soc. «Progresul silvic» dela 16 Februarie 1927

Ședința se deschide la ora 7 cu 9 membri prezenți.

1. Se ia în discuție proiectul de regulament pentru administrarea clădirii Societății, prezentat de comisiunea numită din sânul Consiliului, făcându-i-se pe alocuri mici modificări.

În urmă proiectul este votat de Consiliu, cu mici modificări ce i s'a făcut în ședință.

2. Se ia în discuție cererea d-lui Ing. d-r Georgescu de a i se admite să locuiască cu plată în una din camerele dela etajul VII.

În urma propunerilor d-lui P. Ioan, se admite ca d-l Georgescu să locuiască în schimbul plății una din camerele căminului. Se decide ca în una din ședințele viitoare ale Consiliului să se mai discute asupra acordării unui ajutor bănesc acestui meritos membru al Societății, spre a-și plăti datoriile contractate în străinătate cu teza d-sale de doctorat.

Ședința s'a închis la ora 9 (21).

PROCES-VERBAL No. 7

Ședința se deschide la ora 18,45 sub președinția d-lui vice-președinte C. P. Georgescu.

Prezenți d-nii : M. P. Florescu, D. Orozescu, Ioan Petre, Moria Lazăr, C. Marinescu, A. Nedekovic, V. Stinghie, M. Ștef. Suhlajanu, Șurlan.

Se aprobă procesul-verbal al ședinței precedente.

1. Se aprobă, în urma explicațiilor d-lui Stinghie, a se acorda pentru preîntâmpinarea cheltuielilor de bibliotecă, lei 30.000.

2. Se aprobă încheierea Comitetului de redacție, ca «Revista Pădurilor» să se tipărească în atelierele «Eminescu».

3. Se ia în discuție cererea d-lui Ing. dr. C. Georgescu, prin care d-sa solicită să fie lăsat a locui în tot cursul anului într-o cameră a căminului.

D-l Stinghie este de părere să se aprobe cererea, potrivit regulamentului, adică până ce alți solicitanți nu se vor fi ivit.

D-l P. Ioan este de părere, să se acorde camera cerută petiționarului, acesta fiind un element merituos și care face onoare corpului silvic.

D-l C. Marinescu se asociază la părerea d-lui P. Ioan, arătând, că în chiar scopurile Societății este acela de a ajuta pe membri săi valoroși.

D-l Stinghie arată, că deși are cele mai bune opinii despre valoarea d-lui Georgescu, totuși crede că acordarea camerei, în poiriva dispozițiilor precise ale regulamentului, va crea precedente. D-sa propune, mai de grabă să se acorde solicitatorului o sumă egală cu cea, pe care ar trebui acesta să plătească ca chirie în o săptămână.

D-l Orozescu se asociază la părerea d-lui Stinghie propunând, ca Societatea să îngrijească, pentru cazul când camera ar fi solicitată, ca d-l Georgescu să nu fie evacuat.

D-l Lazăr arată, că se poate chiar plăti de către Societate o cameră la hotel pentru cazul când d-l Georgescu ar trebui evacuat.

D-l Suhlajeanu se asociază la prima părere emisă de d-l Stinghie.

D-l C. P. Georgescu este de părere, să se conexeze cererea asupra camerei cu o alta pe care a făcut-o d-l Georgescu și prin care cere să i se acorde un ajutor de lei 13.500, pentru împrăstirea lucrării sale de doctorat. D-l președinte propune să se acorde d-lui Georgescu suma de lei 13.500, iar camera să i se lase în folosire, contra cost, până ce se vor ivi alți solicitanți.

Consiliul aprobă, conform art. 4 alin. 5, să se acorde d-lui *Georgescu* o subvenție de lei 13.500, pentru plădirea tezei sale de doctorat. În ce privește folosirea camerei din cămin, aceasta îi va permite, contra cost, până ce alți solicitanți nu se vor ivi.

4. Se ia în discuție cererea d-lui ing. *M. Iltu* prin care acesta cere Societății să intervină la Casa Pădurilor, pentru a obține dintr-una din bibliotecile rămase dela vechea administrație Austro-ungară cartea lui *Karoly Tagany Endészeti Okevédtár*, pentru a fi folosită de solicitator la alcătuirea unui istoric al silviculturii în Transilvania. D-l *Iltu* mai propune ca una din aceste biblioteci, care azi se găsesc la Direcțiunile regionale din Transilvania, să se doneze de către Casa Pădurilor, Societății «Progresul silvic».

În urma propunerilor d-lui *C. P. Georgescu*, *Stinghie*, *Suhățeanu* și *Marinescu*, se aprobă ca Societatea să facă intervenție pe lângă Casa Pădurilor, pentru a obține cartea cerută de d-l *Iltu*. În același timp d-l *Iltu* va fi rugat să alcătuiască o listă de acele cărți, care ar avea interes pentru biblioteca Societății.

5. Se ia în discuție cererea d-lui *Suhățeanu*, prin care cere să i se definească atribuțiile sale de secretar al redacției Revistei Pădurilor.

D-l *Lazăr* arată, că statutul precizează atribuțiile secretarului de redacție.

D-l *Stinghie* apune că atribuțiile secretarului ar trebui, să se laase Comitetului de redacție, să le stabilească.

D-l *C. P. Georgescu* și *P. Ioan* arată, că secretarul redacției are pe lângă înscăunări administrative și dreptul de a lua parte la lucrările Comitetului de redacție cu însușirile membrilor din comitet.

D-nii *Florescu*, *Lazăr*, *Grozescu*, *Nedelcovici* și *C. Marinescu* sunt de aceeași părere.

Consiliul, asupra cererii d-lui *Suhățeanu*, având în vedere art. 37 și 40 din statutele, hotărăște, că membrul delegat de *Consiliul* de Administrație intră în Comitetul de redacție ca secretar și cu aceleași drepturi și calități ca și ale celorlalți membri din comitet.

6. *Consiliul* aprobă cererea d-lui *Danielopol*, de a se închiria în zilele de 26 și 27 Februarie a. c. pentru membrii din familia sa, contra cost, 2 camere cu 2 paturi în Căminul Societății.

7. D-l *Coman Marinescu* arată, că se întocmește un proiect de lege modificator al Camerilor agricole, prin care, înscrierilor cu caracter silvic sunt date unele elemente, care nu au nici o competență. Citește unele dispozițiuni ale proiectului și arată, că deși aceste Camere se vor ocupa de chestiuni pure de silvicultură, totuși Inginerii silvici nu sunt reprezentați decât într-o înaltă minoritate, în sânul lor.

În urma propunerii d-lui *C. P. Georgescu*, *Consiliul* hotărăște ca o comisiune compusă din d-nii *C. Marinescu*, *A. Nedelcovici* și *P. Ioan* să studieze proiectul și să întocmească un memoriu pentru a se înalța lorurilor competente.

8. *Consiliul*, la cererea soc. studenților secției silvice a Școlii Politehnice, acordă pentru înerea conferinței d-lui ing. dr. *Georgescu*, sala de festivități.

Sedința se ridică la orele 20,15.

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajărilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor,

Având raportul D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic,

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131 920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare a pădurii La Pârâu Crăciunoaiei lot. 174, pendinte

de comuna Goloasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Dumitru Matei, în suprafață de 22 ha. 2500 m. p. Regimul codru cu tăeri succesive (ultima tăere) oprindu-se 20 rezerve cu diametru 0.30 din cele mai sănătoase de fiecare hectar. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în doi ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii La Platul Căruntii, lotul 123, pendinte de comuna Goloasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Gh. Matei, în suprafață de 10 ha. 9917 m. p. Regimul codru cu tăeri succesive (ultima tăere) oprindu-se 20 rezerve cu diametru de 0.30 din cele mai sănătoase de fiecare hectar. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 1000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pe Pârâul Crăciunoaiei, lot. 140, pendinte de comuna Goloasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Const. Matei în suprafață de 16 ha. 2400 m. p. Regimul codru cu tăeri succesive (ultima tăere) oprindu-se câte 20 rezerve cu diametru de 0.30 din cele mai sănătoase de fiecare hectar. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 1000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii La Pârâul Crăciunoaiei, lot. 180, pendinte de comuna Goloasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Nic. Matei, în suprafață de 27 ha. 9750 m. p. Regimul codru cu tăeri succesive (ultima tăere) oprindu-se câte 20 rezerve din cele mai sănătoase cu diametru de 0.30 de fiecare hectar. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii La Pârâul Susăului, pendinte de comuna Goloasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Gh. N. Spolăi, în suprafață de 65 ha. 6460 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive (ultima tăere) oprindu-se câte 20 rezerve din cele mai sănătoase cu diametru de 0.30 de fiecare hectar. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Dragomireștii din deal, pendinte de comuna Dragomireștii din deal, jud. Ilfov, proprietatea d-nei Elena Christopol, în suprafață de 110 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Căpreni, pendinte de comuna Căpreni, jud. Dolj, proprietatea moșt. defunctului Căpreanu, d-nele: Ecaterina D. Căpreanu, Angela P. Rusănescu, Elena C. Prejbeanu și Maria D. Oroveanu, în suprafață de 279 ha 150 m. p. din care de exploatat 206 ha. 0990 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 500 de fiecare hectar pentru parc. 2, 3, 4 și 5 și 1000 lei pentru parc. 1. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciomăgești, pendinte de comuna Ciomăgești, jud. Olt, proprietatea Eforiei Spitalului Civile din București, în suprafață de 622 ha. 1200 m. p. din care de exploatat 226 ha. 8100 m. p. Regimul crâng cu 80 rezerve la hectar esență stejar și fag cu diametrul maxim. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 11 ani pentru suprafața de exploatat. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Cristești-Unguroaia, pendinte de comuna Cristești, jud. Botoșani, proprietatea d-lor Lupu Nadler și L. H. L. Nadler, în suprafață de 231 ha. 7600 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Cristești-Unguroaia, pendinte de comuna Cristești, jud. Botoșani, proprietatea d-lui David Nadler, în suprafață de 14 ha. 3800 m. p. din care se exploatează 15 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an pentru suprafața de exploatat și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul de exploatare a pădurii Lunca Clenciului și Păgeșel din comuna Râșnicu, jud. Dolj, proprietatea d-lui George Săulescu în suprafață de 15 ha. 750 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data anului 25 Februarie 1927 în cabinetul nostru

p. conformitate, *Indescrifabil*.

Ministru, (sa *C. Garofid*)

No. 9114 927

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR

Casa pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor, Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic,

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în *Monitorul Oficial* No. 131 920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Soldănești, pendinte de comuna Viforeni, jud. Botoșani, proprietatea moștenitorilor defunct. dr. C. Bucănescu, în suprafață de 232 ha. 2300 m. p. pădure curată Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Lehilu, pendinte de com. Lehilu, jud. Ialomița, proprietatea d-lui Teodor Lichiardopol, în suprafață de 142 ha. 7100 m. p. pădure. — Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dușani, pendinte de comuna Letea Veche, jud. Vlasca, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 647 ha. 6677 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 35 ani și cu garanția de împădurire 100 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Pupezeni, pendinte de comuna Alexeni, jud. Ialomița, proprietatea bisericii Sf. Vineri, în suprafață de 202 ha. 4300 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Produteasa, pendinte de comuna Gura Nișcov, jud. Buzău, proprietatea d-rei Iulia Alexandrescu, în suprafață de 15 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntele Cârunta, pendinte de comuna Odoasa, jud. Bacău, proprietatea obștei Muncelul din comuna Agaș, în suprafață de 453 ha. 1200 m. p., din care se pune în exploatare 152 ha. Regimul codru cu 80 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 700 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Borlești Vârzaru, pendinte de comuna Borlești, jud. Argeș, proprietatea preotului N. I. Popescu din Silișteni în suprafață de 23 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Stânca Sculeni, pendinte de comuna Stânca, jud. Iași, proprietatea d-ilor H. Malmovici și S. I. Jolnă, în suprafață de 178 ha.

7000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar pentru Seria de crâng simplu și 300 lei de hectar pentru Seria zăvol. Revizuirea după 10 ani Seria de crâng și Seria Zăvol în 1930.

ij Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Sărăcinești și Faja Rîglei, pendinte de comuna Călinești, jud. Vâlcea, proprietatea moștenitorilor Sărăcinești, în suprafață de 400 ha. Regimul crângul, cu 120 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

jj Regulamentul de exploatare al pădurii Ghirău, pendinte de comuna Condrăchești, jud. Tecuciu, proprietatea d-ilor Romeo și Aurel Vidrașcu, în suprafață de 37 ha. 3000 m. p. Regimul crângul cu 40 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

kj Regulamentul de exploatare al pădurii Fundul Căruntii lot No. 187, pendinte de comuna Goloasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Ioan Bogasa Bălănescu, în suprafață de 67 ha. 6110 m. p. Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la hectar cu diametru de 0,30 la 1,30 dela sol. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat flecărul, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 25 Febr., 1927 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Garoflid

p. conf. Indescifrabil

No. 9116/1927

REGULAMENT PENTRU ADMINISTRAREA CASEI SOC. «PROGRESUL SILVIC» DIN BUCUREȘTI

Bulev. I. C. Brătianu, 57 bis

CAP. I

Art. 1. — Pentru administrarea Casei Soc. «Progresul silvic» din București, str. I. C. Brătianu No. 57 bis, conform art. 29 alin a din statute, s'a întocmit prezentul regulament.

Art. 2. — Casa cuprinde subsol, parter și 7 etaje, împărțite în următoarele 4 secțiuni:
Secț. I. Apartamentele închiriate până la 1 Iulie 1930, cuprinse din etajul I și II din dreptul sălii festive, etajul III, IV, V și VI, podul și subsolul.

Secț. II. Parterul cuprins din:

a) 5 încăperi pentru Ad. Jla Societății.

b) 4 încăperi pentru cercul inginerilor silvici.

Secț. III. Sala festivă cu vestiarul și bufetul.

Secț. IV. Etajul 7 cuprinzând:

a) . . camere pentru personalul de serviciu.

b) . . camere pentru studenți.

c) . . camere de primire temporară pentru membri din afara Bucureștilui.

CAP. II

Personalul de întreținere și supraveghere

Art. 3. — Comitetul de direcție este ajutat de un intendent, care va fi agentul executor al măsurilor de ordine de conservare și întreținere a materialului.

Art. 4. — Intendentul va avea la dispoziție următorul personal de serviciu :

- a) un servitor garderobier al cercului.
- b) un om de serviciu al cercului
- c) un om de serviciu la ad-ția societății.
- d) un camerist la mansardă.
- e) una linjereasă-cameristă, la camera de dormit.

Art. 5. — *Intendentul casei.*

- a) Îngrijește de curățenia și igiena întregului local, de buna funcționare a luminei, căldurei, apei și closetelor.
- b) Răspunde de toate obiectele din inventar și raportează asupra nevoilor de reparații sau completări.
- c) În fiecare zi la ora 11 a. m. în contact cu secretarul general sau cu membrul delegat pentru a înscrî în „Carnetul de rapoartă” ordinele de executat.
- d) Plasează membrii solicitanți în camerele libere.
- e) Incasează, eliberând chitanță dintr'un carnet à-ouche, plata camerelor locuite și predă „la raportul zilei banii și situația casierului”.
- f) Ține un anuar al membrilor, pentru verificarea legitimității lor.
- g) Supraveghează buna întreținere a apartamentelor închiriate și respectarea clauzelor din contract.
- h) Supraveghează conduita personalului de serviciu.
- i) Alcătuiește tabloul lunar al personalului de serviciu în timpul nopții.
- j) Veghează la respectarea regulamentului prezent.

Art. 6. — Personalul de serviciu, enumerat la art. 4, în general va fi la dispozițiaintendentului în tot ce privește întreținerea casei și executarea dispozițiilor luate de comitet, iar în special :

- a) *Portarul-garderobier.* funcționează numai la intrarea principală a cercului, introduce membri și eventualii vizitatori în cerc și în primire obiectele lăsate la garderoba, eliberând biletul de control. Orela de serviciu sunt dela ora 8 dimineața până la ora 10 seara. În afara orelor acestea, atribuțiunile lui le îndeplinește personalul de serviciu de noapte.
- b) Omul de serviciu al cercului stă la dispoziția membrilor și vizitatorilor. El nu poate părăsi localul cercului.
- c) *Omul de serviciu al ad-ției societății* este la dispoziția Consiliului de ad-ție și al Comitetului Revistei, îndeplinind și funcția de curier.

La adunările consiliului de ad-ție și ale Comitetului revistei face și pe garderobierul.

d) Cameristul dela etajul 7, face curățenia camerilor și sălilor, servește pe vizitatori (curățenia halnelor, ghetelor, adunul apei, etc.) și numai el se poate deplasa la buget sau în afara casei, după alte comisoane, după ce și-a terminat serviciul obligator.

e) *Linjereasa*, păstrează întreg inventarul rufăriei de paturi și toaletă, îngrijește de perfectia lor curățenia și buna stare, făcându-le mic reparații.

Înlocuiește neapărat rufăria după fiecare achimbare de vizitator, sau în cazuri prelungite de locuire, la fiecare săptămână.

El îngrijește de aerisirea camerilor și aranjatul în ordine al paturilor și lavoarelor, lăsând curățirea parchetelor pe seama cameristului.

Face în mod special serviciul camerelor ocupate de doamne.

Art. 7. — În general fiecare om de serviciu îngrijește de curățenia camerilor, sălilor respective și scărilor pe care le deservește; totuși intendentul apreciază și împarte în mod cât mai egal posibii, munca fiecăruia.

Art. 8. — Fiecare din personalul de serviciu aprinde și atinge lumina din camerele și sălile ce-i sunt date spre îngrijire, la venirea și imediat după plecarea vizitatorilor.

Art. 9. — În sezonul friguros, supraveghează funcționarea regulată a caloriferului, ca să fie suficient încălzite camerele.

Art. 10. — Ori ce discuțiuni sau certuri între personal, se aduc în primul rând la cunoștințaintendentului și numai în caz de necompletă rezolvare se mai învingează și secretarul general.

Art. 11. — Plata personalului se face 10 zile după terminarea fiecărei luni.

Părăsirea serviciului se va anunța în prealabil Intendentului cu cel puțin 15 zile înainte.

Art. 12. — Servitorii vor circula pe scara de serviciu.

Art. 13. — Ținuta întregului personal va fi mereu curată. Camerista va purta șorțuri, iar restul personalului uniformă și cu toții, încălțăminte fără cue.

SECȚIA I

Art. 14. — În privința apartamentelor închiriate, se procedează conform contractelor în vigoare.

Aceste contracte sunt aduse și la cunoștința Intendentului, pentru ca să supravegheze îndeplinirea clauselor ce intră în competența sa.

SECȚIA II

Art. 15. — În camerele din fațadă ale parterului, funcționează Cercul Inginerilor silvici.

Art. 16. — Au dreptul să frecventeze cercul :

a) Toți membri de orice categorie ai soc. "Progresul silvic".

b) Rudele și prietenii acestora introduși pe răspunderea lor.

c) Membri aderenți ai cercului, acceptați de Consiliul de ad-ție.

Art. 17. — Pierderea calității de membru al soc. "Progresul silvic" atrage după sine și pe aceia de beneficiar ai cercului.

Art. 18. — Se pretinde tuturor membrilor cercului să fie la curent cu plata cotizațiilor, iar membrii soc. "Progresul silvic" și cu aceia a abonamentului la revistă.

Art. 19. — Membrii cercului II se dă o carte de membru, cu care sunt obligați a se legitima la cerere.

Pentru membrii Soc. "Progresul silvic" ține loc cartea de membru prevăzută la art. 8 alin. j din statut.

Art. 20. — Membrii pot frecventa cercul în toate zilele între orele 8-3 și pot sta în toate camerele lui, fără nici o restricțiune.

Jocurile pe bani sunt interzise.

Art. 21. — Impotriva membrilor cercului ce se abat de la dispozițiunile acestui regulament sau de la regulile de onoare, bună cuviință, urbanitate, demnitate profesională, Consiliul de administrație sesizat de orice membru, la măsurile de rigoare.

SECȚIA III

Art. 22. — Sala festivă de la etajul I și II servește în primul rând pentru adunările și solemnitățile de orice fel ale Societății și apoi pentru închiriat.

Art. 23. — Se socotește ca anexe ale sălii, buletul și vestiarul; asemenea cuerele și sălile unde sunt instalate pentru garderobă.

Personalul ce deservește garderoba privește pe chirie.

Art. 24. — Închirierea se face oricui socoate Consiliul de administrație iar în cazuri ce nu suferă amânare, de comitetul de Direcție ori chiar de cei doi membri cărora le este încredințată semnătura socială, după normele stabilite de Consiliu.

Art. 25. — Lumina și căldura intră în aceste prețuri, dar se adaugă la ele, orice taxe pe care statul (Ministerul de finanțe), Comuna și poliția Capitalei le-ar percepe în plus.

Plata sălii se va face anticipat tolosfret e.

Art. 26. — Sala se dă curată cu inventar complet și pentru eventualele stricăciuni sau lipsuri se va depune o garanție de 1000 lei care se va restituți a 2-a zi după ce Intendentul verifică starea inventarului.

Art. 27. — Subînchirierea sălii este interzisă.

Art. 28. — La închirierea sălii se preferă membrii Societății pentru serbările lor particulare.

Art. 29. — Consiliul de ad-ție hotărăște asupra cererilor de gratuități sau reduceri asupra tarifului stabilit.

SECȚIA IV

A. Camerele personalului de serviciu.

Art. 30. — Aceste camere se predau de intendent cu inventar complet și se primesc dela personalul achimbat în același stare de curățenie.

Art. 31. — În afară de membrii familiei declarați la instalarea în serviciu, nu este îngăduit a se mai introduce și alte persoane în aceste camere.

Se excepționează vizitarea scurte.

Art. 32. — În camerele de dormit sau pe săli nu este permis a se găti mâncări, a se spăla rufe, a se depozita obiecte ce strică aspectul lor estetic, ci toate acestea se vor face în locuri anume destinate.

Art. 33. — Sgomotele care ar putea turbura liniștea celorlalți locatari sunt interzise.

B. Camerele pentru studenți.

Art. 34. — În luna Octombrie al fiecărui an, se vor fixa de Consiliul de administrație numărul camerelor date gratuit studenților silvici.

Art. 35. — La intrarea în cameră se va da studentului în primire, inventarul complet, de care răspunde în caz de deteriorare sau lipsă.

Art. 36. — Gratuitatea se întinde asupra camerei, lumină, căldură și apă caldă și linje-rii camerelor.

Art. 37. — Serviciul studenților se face de cameristi, la rând egal cu al celorlalți muncitori.

Art. 38. — Fiecare student este obligat :

a) Să păstreze liniște pe săli și în camere ;
b) Să nu introducă în cameră persoane străine pentru dormit ;
c) Să intre în cameră cel mai târziu la ora 24. Excepțiile trebuiesc anunțate în prealabil intendentului ;

d) Eventuale preparări pentru mâncare să le facă în bucătăriile personalului de serviciu.

Art. 39. — Lipsurile mai mari de zece zile din cameră, vor fi anunțate, pentru a se scoate camera disponibilă închirierii la membri.

În timpul lipsei, studenții își vor ridica bagajele și da în primire intendentului.

Art. 40. — Bolnavii mai mult de 3 zile urmează a se trata în afară de casa societății.

C. Camerele pentru membri

Art. 41. — Orice membru al societății are dreptul în limita camerelor disponibile a locui în casa societății.

Art. 42. — Închirierea se face pe maximum 10 zile succesive socotindu-se :

40 lei pe prima zi și

30 lei pe fiecare din restul zilelor în camerele cu un pat și respectiv 60 și 60 lei în camerele cu două paturi. După acest termen maxim societatea are dreptul ori când la evacuare, în favoarea altui membru solicitator nou. Totuși, dacă asemenea nevol nu se ivesc și pentru a nu șede camerele goale, se îngăduie prelungirea termenului.

Art. 43. — În prejurile închirierii se socotește camera cu șternut, lumină, căldură și serviciu.

Art. 44. — Intendentul localului este autorizat a pune la dispoziția membrilor societății la orice oră din zi sau din noapte, camerele goale.

Art. 45. — Orice închiriere de cameră se face într'un registru special și se ține în evidență pe o tablă din peretele dela intrarea în Cerc și pe alta din sala camerelor de dormit.

Art. 46. — Dispozițiunile privilegiate la liniște și curățenia camerelor prevăzute la art. 38 se aplică și aici.

Buletul.

Art. 47. Buletul cuprinzând camera specială și sala din fața dela etajul I se închiriază prin bună învoială, conform c niraclului cu cael de sarcini special.

Art. 48. — Antreprenorul este obligat a-l avea în funcțiune în toate zilele și seriile până la ora 1 noaptea.

Art. 49. — Tariful de consumație, trebuie să fie aprobat de Comitetul de direcție.

Art. 50. — Antreprenorul întreține în stare de perfectă curățenie, bufetul și sala din față, păstrează liniștea și răspunde de producerea oricăror acte șgomotoase înăuntrul bufetului.

Art. 51. — Chiriagiile sălilor festive își pot aduce bufet propriu pe timpul cât au închiriat sala, fără însă a beneficia de mobilierul și personalul antreprenorului.

Dispozițiuni generale

Art. 52. — Fiecare membru are drept să aducă la cunoștința Consiliului de administrație orice nemulțumire ar întâmpina fie în camerele de dormit, bufet ori cerc și să propună îmbunătățirea necesară.

Pentru aceasta, în camerele cercului se va găsi în permanență un „Registru de cereri și observațiuni”.

Săptămânal acest registru va fi prezentat Comitetului de direcție care va decide în parte asupra fiecărei cereri sau reclamațiuni.

Art. 53. — Orice stricăciune, produsă casei societății, mobilierului, cărșilor, obiectelor de distracție dela cerc, etc., făcute din neglijență sau rea întrebuintare, se vor imputa celor vinovați.

Art. 54. — Consiliul de administrație, cu majoritate de voturi, poate aduce orice fel de modificări oricând, prezentului regulament.

Art. 55. — Acest regulament s'a votat de Consiliul de administrație în ședința dela 16 Februarie, 1927.

MEMORIUL

Societății „Progresul silvic” cu privire la legea corecțiunii torenșilor

Aspectul așa de turburător al stător catastrofe, provenite din inundații și pe care indiferenții îi suportă cu ușurință, pentru noi silvicultorii cari suntem atenți asupra efectelor, le prevedem, le anunțăm, le așteptăm și adesea le vedem cum vin, ne mai împune datorită de a le accentua în anumite ocazii, căci poate numai așa să aibă darul de a produce lămurirea multor buni cetățeni dezorientați, ori luminarea factorilor hotărâtori, ce umbliă în căutarea adevăratelor soluții.

Țîmp de aproape un secol s'a demonstrat până la evidență, ceea ce Surell la 1840 a spus că:

„Prezența pădurii împiedică formarea torenșilor și distrugerea pădurii, lasă solul prada torenșilor”.

Și când în aprilinul pădurii avem un argument așa de puternic — suveran regulator al regimului apelor — este nu numai o greșeală, dar chiar condamnabil când se încearcă a se mai separa aceste două chestii: apele de păduri.

În orice țară, dar mai ales într'a noastră, în care s'a produs un dezechilibru în repartizarea armonioasă a pădurilor:

a) Problema apelor este inseparabilă de a pădurilor și

b) Succesul folosirii apelor atârna de o conlucrare silvico-technică, în întreg bașinul unui râu.

Nu se pot imagina certificate mai reale și mai edificatoare decât constatările ce se fac și din care noi din zile nu citim decât relatările incomplete despre pagubele ce cauzează regulat în fiecare an ploile și topirile de zăpezi, lucrările ce se execută deacurmezișul torenșilor în acivitate.

S'a lucrat până acum și la noi în țară — chiar mult socotind după sumele cheltuite — dar numai în canalul de scurgere al apelor, ori în conul de dejecție și numai în vederea apărării, iar nu a corecției și se înțelege că cheltuielile au fost zadarnice, după cum zadarnice rămân orice încercări de îndreptare, care nu acționează direct asupra cauzelor.

Barajele ridicate în partea inferioară a apelor torenșiale pentru apărarea lucrărilor de artă (păduri, terasamente, etc.), ori cât ar fi de tari și mari au de scop să oprească ma-

materiale transportate de ape ca să nu meargă mai la vale, dar nu le împiedică să pornească din nou origină, ceea ce înseamnă că se lucrează asupra efectelor, nu asupra cauzelor, ci cu lipsa moarte, în privința forțelor mereu vii, ignorându-se principiul că de apărare este atâtea timp nevoie, cât durează atacul.

Sunt urgent necesare și lucrările de consolidare, dar nu în cursul inferior ci în cel superior al râului, la origina torentului și numai după ce lucrările de împădurire s'au executat în tot bazinul, pe o zonă de 300-600 m. lățime, deoparte și de alta a râului, ca să nu mai fie izvor neterminat de materiale transportabile, numai după ce pantele râului din zona muntoasă s'au îndulcit cu un sistem de baraje de diferite categorii, așa că sursa aluviunilor să fie complet înlăturată, numai atunci se pot începe și lucrările de regulare a cursului inferior, cari în asemenea condiții vor fi durabile și neasemuit mai puțin costisitoare, căci valea râurilor — organismele vii din scoarța pământului — îmbracă în tot lungul lor aspecte deosebite, după cum deosebit este factorul variabil dela obârșia lui — pădurea.

Așa privită chestiunea corecțiunii torenților, impune o serie de concluzii logice.

1) Lucrările de corecțiunea unui torenț și ameliorările ce se fac în tot cursul râului, pentru folosirea unui debit regulat, constituiesc un tot inseparabil, un ansamblu de lucrări ce se înlănțuiesc și de aci organul de conducere trebuie să fie unit și pendinte de un singur minister.

2) Dela primele încercări de legiferare la noi în țară, începute la 1868 și până acum totdeauna inițiativa întocmirii unui proiect de lege specială a apelor, în legătură cu corecțiunea torenților, a avut-o M. L. P., deși în toată această îndelungată vreme toate dispozițiunile răzlețe în privința apelor, a corecțiunii, a zonelor de protecție etc. au fost atribuite serviciilor din Ministerul Domeniilor și anume:

- a) Serviciului silvic și dela 1910 Casei Padurilor.
- b) Direcțiunii Orale a Îmbunătățirilor Fundiare.
- c) Direcției Pescărilor și Serviciului hidrografic și
- d) Serviciului meteorologic.

S'a atârșit prin a avea dela 1924 o lege a apelor pendinte de M. L. P. și se ținde, pe baza acestui precedent creat să se atribue și executarea lucrărilor de corecțiunea torenților tot organelor M. L. P.

Nu cunoaștem motivele ce ar putea să susțină apărătorii acestui principiu, dar noi silvicultorii susținem a se încredința lucrările de corecțiunea torenților organelor silvice ale Casei Padurilor din Ministerul de Domenii, întemeiat pe următoarele:

1. Domeniul esențial al acestei activități este silvic, căci este vorba de împădurii bazinul de recepție și de împădurit malurile surpătoare ale râului, după prealabile consolidări, adică în general lucrări de natură silvică pură ce se întind pe mai mult de 90% din perimetrul torentului.

Regularea cursului apelor, decurge în mod natural, iar lucrările de repararea râurilor profunde ale coastelor, de îndreptarea malurilor, de grămădirea materialelor transportate în anumite locuri, se reduc simțitor în urma afectării celor dintâi.

Nu este vorba și deci nu pretindem să se înglobeze ansamblul lucrărilor de corecțiune ale unui curs de apă, executate în lungul ei, lucrările de artă, auxiliarea unui proiect de C. F., drum, etc. ce se fac deacurmezișul torenților sau paralel cu ei, căci acestea se leagă de proiectul special al acelei lucrări.

2. Inginerul silvic, care pe lângă cunoștințele necesare, unor asemenea construcțiuni are și pregătirea necesară ce l-o dă, în general cursurile de silvicultură și în special cursul de corecțiuni de torenți, predat înainte la Școala de silvicultură Brănești și acum în secția silvică a Școlii Politehnice și care curs nu se mai predă în nici o altă școală, este sau poate mai ușor să fie singurul inginer care să capete pregătirea completă, și să asigure succesul acestor lucrări speciale.

3. Toate țările bătute de torenți Franța, Elveția, Austria, Spania, Italia, Bulgaria, Cehoslovacia, etc. și-au completat de mult și stăruie neclintit în menținerea unei legislații speciale ale apelor și pădurilor, iar serviciul de corecțiuni de torenți, este un auxiliar prețios al lor.

Aplicațiunea legii o face Corpul silvic respectiv al acestei țări.

4. Ministerul nostru de Domenii, preocupat de adevărata punere în valoare a bogă-

jiilor țării, de organizarea producției și în general de progresul economic al țării, a elaborat o serie de proiecte de legi, printre care legea Camerelor agro-silvice, este cea mai de seamă.

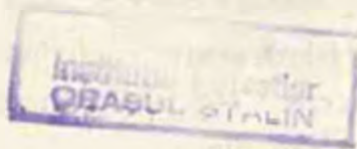
Prin ea, membrii Camerelor, se ocupă fiecare în specialitatea lor, împărțiri pe secțiuni și de proiectele de irigații, drenaje, canalizări, împăduriri și corecțiuni de terenuri (art. 2 al. c).

În vedere că aceeași lege mai prevede și mijloacele de realizarea fondurilor, din care sursa principală o constituie tot pădurile, la care însă se mai adaugă și sumele alocate de alte ministere, interesate în lucrările de corecțiuni, înseamnă că se găsesc sub auspiciile Ministerului de Domenii, în același timp și organele și mijloacele de executare.

Când este vorba să se pună bazele unor lucrări ce au de scop să schimbe radical fața unei apreciable întinderi a țării și să angajeze cheltuieli destul de mari, socotim că examinarea amănunțită și cinstită a tuturor fezelor problemei corecțiunii terenurilor, va duce la soluționearea de a se executa lucrările toate de organele Casei Pădurilor, înglobându-se acestei autorități, întreaga activitate sărăcășită ce este până acum repartizată la diferitele alte servicii chiar de la alte ministere.

p. Președinte, (sa) C. P. Georgescu

p. Secretar General, (sa) D. Grozescu

**SOCIETATEA
„PROGRESUL SILVIC”**

**Inchiriază pentru conferințe, adunări,
concerte, etc., Sala mare a loca-
lului său din**

**B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis
unde doritorii se pot adresa.**

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”

FONDATĂ ÎN ANUL 1886

APARE LUNAR

REVISTA PĂDURILORPublication mensuelle de la Société
forestière roumaine „Progresul Silvic”

SUMARUL:

- Studii:** Contribuțiunile la studiul nisipurilor
sburătoare din România. Urmare și sfâr-
șit (avec résumé) **P. Ioan**
Asupra procentului de tanin la frunza
de scumple din Cadrilater (avec résumé).
Regenerarea stărilor și pășunatului,
(avec résumé) **I. Florescu**
Calculul intersecțiilor prin formule ana-
litice cu ajutorul logaritmulor (avec
résumé). **V. Petrescu**
Fapte și însemnări. — Recenzii.
Revista Revistelor. — Juridice.
Propuneri: Necesitatea unui Institut silvic. **T. Porucic**
Vânătoarești: O duble la mistreți în pădurea
Statului Helteiu jud. Bacău **E. Gheorghiu**
Părerii și impresii: Un strigăt de alarmă . **A. Eliescu**
Informațiuni.
Soc. „Progresul silvic“: Desbaterile Con-
siliului. Memoriu cu privire la legile Ca-
merilor agricole și Consil. superior de
agricultură. Darea de seamă. Decizii.

Les articles originaux et ceux d'intérêt général sont
suivis d'un résumé en langue française ou allemandeREDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Drăcea Marin Stighe Viștilă
Ioan Petre Tănăsescu Mihail
Turneanu George

Secretar de redacție: Ștefanescu-Sulășteanu M.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1906

Consiliul de Administrație:

Vice-Președinți { C. P. Georgescu
 H. Drăcea

Secretar general: M. P. Florescu

Casier: C. Sava-Goin

Secretari { Dem. Grozescu
 M. Ștef. Sulășteanu

Membri:

Aleuan I.	Marinescu Coman
Antonescu P.	Nedelcovici Ath.
Boldur M.	Popescu Alex.
Eliescu M. Aurel	Stighe Viștilă
Ioan Petre	Șarlan Dumitru
Ionescu Andrei	Tănăsescu M.
Lazăr Horia	Tomuța D.

Turneanu G.

Cenzori: Crăteru Ovid, Năstăsescu Gh., Sculy Xenofon

Cenzori suplimentari: Anăstăsescu Dan, Comaniciu I., Fonal I.

Prețul abonamentului:

Pe un an	250 lei
* * * pentru membrii Societății	100 >
* * * pentru conducători și brigadierii	70 >
Numărul	25 >

Manucrișele nepublicate se înopolază

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

S T U D I I

CONTRIBUȚIUNI

LA

STUDIUL NISIPURILOR SBURĂTOARE ÎN ROMÂNIA

de P. IOAN

(Urmare și sfârșit)

Situația nisipurilor sburătoare

De nisipuri latente, stăpânite de o umiditate permanentă, de o pădure sau de o vegetație erboasă, sunt pline toate luncile râurilor din țara noastră, în special malurile și grindurile lor mai înalte.

Insulele pe cari râurile le diseminează în cursul lor, sunt de natura nisipoasă și prin tendința ce au de a se alipi de maluri, le imprumută acestora proprietățile lor.

Toate, nu așteapta decât o cauză de distrugere a coeziunii lor, ca să fie puse în mișcare.

De nisipuri sburătoare însă se vorbește, în mai puține locuri și dintre ele numai de acelea cari acoper o suprafață mai mare ori sunt mai amenințatoare.

Siretul, în nordul jud. Tecuciu, prin deplasarea sa considerabilă spre est, din cauza împingerii la care a fost supus de afluenții săi carpațici și-a gramadit apele spre malul stâng mult mai înalt, lăsând în urma sa suprafețe întinse de aluviuni nisipoase.

Toate apele Munteniei estice și Moldovei sudice, în loc să urmeze direcția N-S, se îndreaptă, ca și cum ar fi atrase de o forță invincibilă spre zona Focșani-Namoloasa-Galați, unde din cauza unei falii produse în această direcție, relieful solului este mai coborât. Odată cu abaterea apelor din Muntenia estică spre malul lor stâng și a celor din Moldova sudică spre cel drept, rămân pe celelalte maluri depozite de nisipuri, uneori pe întinderi destul de mari, ușor puse în mișcare de vânturi.

Unde albia râului a fost cu totul părăsita, cum este cazul văii Calmațuiului, — o veche albie a Buzăului — nisipurile au devenit sburătoare, dealungul fundului albiei. — Pe această vale, la Rușețu, sunt aproape 1000 ha.

Alte asemenea întinse suprafețe sunt în luncile Prutului, Nistrului și pe litoralul mării, în tot sudul Basarabiei.

Dacă este adevărat că întinderea lor este în legatură cu importanța apei și lărgimea luncii, atunci în lunca Dunării sunt cele mai multe și de ele ne vom ocupa mai de aproape.

* * *

De când intră în regiunea inundabilă la Calafat și până la Sulina, pe o distanță de 800 km., Dunărea își scurge lin apele sale, pe o pantă medie de 0^m.045 pe km., producând între cele 2 puncte extreme, o denivelare de 36 m.

Înălțimea terasei ce o însoțește pe tot parcursul este mereu deasupra cotei de 40 m., ajunge în unele puncte 80 m. și numai în deltă se pierde împreună cu malurile Dunărei, în apele mării.

Din cauza înălțării lente, dar sigure, a malurilor Dunării dela W spre E, prin așa zisa continuă retragere a golfului Dunării din uscat, se produce în aceeași direcție, o trecere treptată a terenurilor din categoria celor inundabile în categoria celor din ce în ce mai puțin inundabile, până ce nici cele mai mari viituri nu le ating.

În general, malurile cele mai înalte ale fluviului ar trebui să fie la un nivel egal cu al celor mai înalte viituri, de vreme ce sunt produsul lor. Dela o vreme însă, acțiunii aluvionare îi urmează acțiunea eoliană și fie nisipuri din albia fluviului ori din maluri, fie residuri de materii organice, vântul le cară și le grămădește în locuri adăpostite, adăogând astfel în mod hotărâtor la scoaterea definitivă a unor terenuri din categoria celor inun-

dabile. Acesta este factorul determinant al începerii valorificării lor prin cultura, dar tot acesta este și determinantul transformării acestor nisipuri latente, în nisipuri sburătoare.

În epoca dela 1850—1900, nisipuri sburătoare, de oricâți specialiști au fost cercetate, n'au putut fi extinse dincolo de Olt. Grupele de nisipuri, descrise de unii autori cu lux de amănunțimi, sunt cuprinse numai în județele Mehedinți, Dolj și Romanați.

Douazeci de ani mai în urmă, datorită aceleiași repezi evoluțiuni de cultura (paduri, pașuni, arături), alte terenuri din stânga Oltului au devenit sburătoare. D-! Enculescu în „Zonele de vege-

Profilul longitudinal al malului stâng al Dunării.
(Diagrama)

tație lemnoasă din România“ remarcă grupe de nisipuri sburătoare în jud. Teleorman, iar eu, cunosc începuturi în ju! Vlașca și Ilfov, până în malurile Argeșului.

Înmulțirea populației și a animalelor, determina dispariția pădurii și pe locurile unde până acum, din cauza unei slabe concurențe vitale, ea nu se dispută.

În Oltenia, hotărâtoare pentru pomirea nisipurilor a fost extinderea araturilor, după 1850, pe toate moșiile și pe toate suprafețele, nemai respectându-se nici sferul de odihna, conform condițiilor contractuale depe atunci, după cum hotărâtoare vor fi pentru regiunea inundabilă a Munteniei vestice, improprietarile pentru cultura ori constituire de izlazuri comunale, din zilele noastre.

La 1900, se calculă în Oltenia un total de 25.000 ha. de nisipuri sburatoare. Deși de atunci încoace, de sigur altele s'au mai adaogat, statistica din 1924 da ca suma a plantațiunilor cu salcâm la stat și particulari circa 15.000 ha.

Ori cât de activ s'a lucrat, nu s'a putut pâna acum împaduri perimetrele rezervate și ce a apucat neîmpadurit epoca așa zisei reforme agrare dela 1922, s'a expropriat în folosul locuitorilor.

Tocmai în zona — vest de Argeș — pe care și noi o consid. ram evoluata suficient în ce privește înălțarea ei ca să poata deveni mobila, s'au facut și se mai fac lucrari cu tendința de a schimbă aspectul natural al regiunii într'un aspect cultivat: s'au expropriat paduri și terenuri forestiere ca să se facă din ele pașuni și araturi.

Pentru cei carora nisipurile sburatoare nu le mai ascund secrete, nu va fi surpriza într'un viitor apropiat ca goana după așa fel de valorificare va duce și în Muntenia vestica la aceiaș situație fatala ca în Oltenia, în epoca dela 1860.

Nisipurile din deltă

Deși în mod asimetric, se constata totuși ca în regiunea inundabila a Dunarii se produce ciclul de evoluare al culturilor, coresponzator diverselor grade de înălțari ale terenurilor, simultan dela ambele ei capete, adică dinspre Oltenia și din spre delta.

La marginea marii, unde acțiunii aluvionare a Dunarei se adaoga și mult mai activa acțiune a valurilor marii, iar variațiunile de nivel ale apelor Dunarii, revarsate pe o suprafața de circa 450.000 ha, cât are întreaga delta, sunt mult mai mici ca în amonteale ei, aici orice înălțare a terenurilor peste 2—3 m.—cum este cazul grindurilor Letea și Caraorman — le permite clasificarea în aceeaș categorie ca terenurile din zona inundabila cu peste 20 m. altitudine, adică cu a acelora dela Oltenița în sus.

Nisipurile albe și sarate din partea dinspre mare a cordoanelor litorale, caracterizate astfel de origina lor marina, sunt sterile. — Cele colorate în galben cenușiu, din cauza amestecului cu

aluviunile Dunării, sunt apte pentru cultura salcâmului tot așa de cu succes ca și cele din Oltenia, întrucât nivelul apelor freatice — singurul element ce-i mai condiționează dezvoltarea — și într-o parte și în alta este sub 1 m.

* * *

Regiunea inundabilă, prin înălțarea simultană, lentă dar generală, a terenurilor dela cele 2 extremități, lărgiște neîncetat câmpul de activitate în nisipurile sburatoare, ne atrage luarea aminte ca această preocupare nu a aparținut numai epocii trecute, ci impune mult de lucru generației prezente și asigură ca îi va rezervă destul și celei viitoare.

Dintr'un total de 1 milion de ha terenuri în regiunea inundabilă a Dunării și alt milion de ha pe văile celorlalte râuri, ce stăpânim până acum, este nimic, față de ceea ce trebuie pus în valoare, iar valorificarea regiunilor inundabile cu a nisipurilor sburatoare din ele, este o problemă, înainte de toate, silvică.

In loc de concluziuni

Se mișcă ei munții, dar nisipurile, așa ca asemenea fenomene evoluționiste, trebuie urmărite continuu.

Lucrarea aceasta, privind nisipurile sburatoare dintr'un alt punct de vedere decât acela din care au fost considerate până acum, schițează doar, un nou aspect al lor, căci o problemă de așa întindere, nu poate fi complet studiată decât prin coordonarea observațiilor ce întrec puterea individului și vin dela o lume specializată organizată.

Până să eșim din stadiul actual de organizare al administrației silvice, până se va înființa stațiunea de cercetări forestiere, cu mijloace largi de acțiune, încercăm, printr'un apel personal la camarazi, să facem un pas mai departe: să întocmim o hartă a țării — căci actuala nu ne spune nimic — cu indicarea tuturor suprafețelor de nisipuri latente și sburatoare. Sunt într'adevăr prea răslețite în toată țara, pe văile tuturor apelor, dar oriunde s'ar găsi, trebuie să fie cuprinse într'unul din cele 300 ocoale silvice, conduse fiecare de câte un șef, în care noi avem angajate multe speranțe.

Lămuriri scurte dar precise (trimise la ad-ția revistei) asupra situației, întinderii, stabilității ori nestabilității lor, cum s'au pus în valoare sau cum s'ar putea pune, însoțite de o sumară schița de plan, este deocamdata și necesarul și suficientul.

Suntem încredințați ca membrii societății noastre vor da bucuroși concursul la lămurirea unei chestiuni de mare însemnatate, în care mulți au spus de toate (indiguiri, irigații, drenaje, comercializări, arendări, sindicalizări, etc.) dar noi până acum n'am spus nimic.

RESUMÉ

Contributions à l'étude des sables mobiles en Roumanie

La question des sables mobiles est toujours d'actualité

Le problème de la fixation des sables mobiles par la plantation des forêts d'acacia, se pose pour la première fois en Roumanie vers 1880, lorsque 25.000 hectares de sable s'arrêtent dans leur mouvement dans le sud de l'Olténié.

A cette occasion s'établit ce principe, d'ordre forestier, suivant lequel de pareils sols mouvants, une fois fixés, se mettent dans leur meilleure valeur possible.

Vers 1906, cependant, il n'est plus du tout question des sables mouvants, comme si ce problème avait été définitivement résolu en Roumanie.

Et, pourtant, la réalité était toute autre.

On peut observer encore de nos jours que le phénomène des dépôts de sable dans les prairies bordant les rivières se produit assez activement. En effet, les principales rivières de notre pays sont longées, dans la zone inférieure de leur cours, par des prairies d'une largeur de 7—15 km. Dans la région inondable du Danube leur largeur dépasse 20 km. Une bonne partie de la superficie de 2 millions d'hectares, constituée par ces prairies, est formée par les relèvements des berges, dont la zone s'étend jusqu'aux marais, par le lit des rivières et les îles disséminées sur leur cours, le tout recouvert de sables susceptibles de devenir volants.

Les sables mouvants sont une étape du cycle de l'évolution des terrains alluvionnaires

A l'époque actuelle le Danube, par suite des quantités considérables d'alluvion qu'il décharge à son embouchure, hausse continuellement le niveau de son lit à l'extrémité inférieure de son cours, cette élévation se propage aussi dans le cours supérieur du fleuve, dans la région des affluents.

Comme conséquence directe de cette élévation la région inondable est à

l'abri des masses d'eaux les plus considérables, et l'action des vents change définitivement le caractère de cette région.

Si cette masse alluvionnaire, composée de plus de 95% de sable, n'est pas mélangée avec 4% d'argile au 10% d'humus, et que d'autres éléments ne viennent pas non plus la fixer, il suffit de la brise la plus légère pour mettre en mouvement ces sables dont la cohésion est nulle.

La vie des végétaux suit les phases des évolutions et il nous est donné d'assister aux formes d'adaptation les plus étranges, depuis les plantes aquatiques jusqu'aux forêts.

L'accroissement de la population et du cheptel amène la disparition des forêts qui sont remplacées par des pâturages et des terrains labourés.

La disparition des forêts entraîne après elle la destruction du dernier élément de fixation des sables qui deviennent la proie des vents.

Partout où, par suite de l'élévation continue des terrains alluvionnaires, on passe d'une manière évolutive de l'eau à la végétation aquatique à la terre, à la forêt, au pâturage boisé, au pâturage simple, le reboisement suit pour fermer le circuit. Aussi longtemps que l'argile et l'humus n'atteignent pas les proportions respectives de 4 et 10%, l'existence de la forêt dans les sables ne peut être considérée que comme provisoire.

C'est dans la région inondable du Danube qu'on trouve les plus vastes superficies de sables mouvants

Les spécialistes qui ont entrepris des études, de 1850—1900, n'ont constaté l'existence de sables mobiles qu'au sud des trois districts de l'Olténie: Mehedintz, Dolj et Romanatz.

25 ans plus tard, d'autres terrains, situés sur la gauche de l'Olt et s'étendant jusqu'au district d'Argesh, ont commencé à devenir volants. Dans le Delta, les collines sablonneuses de Letea et de Caraorman offrent des conditions de végétation identiques à celles des sables de l'Olténie.

Sans parler des nombreux noyaux de sable qui contiennent les prairies de nos rivières principales, la région inondable du Danube, à cause de l'élévation des terrains des deux extrémités, élargit continuellement le champ d'activité des sables mouvants. Ce fait démontre que la fixation des sables volants n'a pas seulement constitué un objet de préoccupation pour les générations du siècle précédent, mais qu'elle continue à absorber l'attention du pays et qu'elle le continuera aussi à l'avenir.

La mise en valeur des terrains aux sables mobiles est avant tout un problème d'ordre forestier

La superficie mise en valeur est tout à fait insignifiante par rapport aux 2 millions d'hectares de terrains improductifs.

Le passé nous fournit des indications précises quant à l'avenir et nous pouvons affirmer en toute certitude que, pendant tout le temps que dure l'évolution, la forêt s'impose comme un facteur précieux de mise en valeur.

Si nous nous éloignons de ces indications catégoriques, nous nous exposons à de tristes mécomptes. Pour le moment il est certain qu'avec les expropriations effectuées dans la région inondable de l'ouest de la Valachie, nous en arriverons à la situation dans laquelle se trouvait le sud de l'Olténie en 1860.

ASUPRA PROCENTULUI DE TANIN LA FRUNZA DE SCUMPIE DIN CADRILATER

de I. FLORESCU

În Revista Pădurilor No. 6—7, 1926 s'a publicat articolul «Utilizarea bogățiilor țării», în care, tratându-se despre scumpia românească se afirmă: «conține în frunză 16—24% corpi tanici».

Această chestiune prezentând un deosebit interes pentru industria tăbăcitului și afirmarea de mai sus neputându-se verifica prin metodele analitice cunoscute, ca unul ce am mai tratat despre această plantă în «Revista Pădurilor» No. 8 și 10, 1924, mă simt dator a stabili următoarele:

• •

Ce înțelegem prin tanin?

În industria pielăriei sub această numire se grupează *amestecuri vegetale adesea complexe și relativ pușin cunoscute, capabile a fi fixate de piele*. Natura lor chimică e tot ce poate fi mai variată, unii se apropie de hidrații de carbon, având proprietățile vecine cu ale hidrocarburilor alifaticе (Körner), alții reacționează în sensul terpenelor, alții ca corpi intermediari între seria alifatică și seria ciclică (în genul celulozei).

Taninul în interiorul aceuiaș individ vegetal, variază și după timpul și locul considerat (frunză, coaje, lemn etc.) chiar ca alcătuire moleculară. De aceea interpretarea rezultatului unei analize este gingaș și a trebuit ca asociațiunea internațională a chimiștilor din industria pielei, după lungi debateri să adopte metoda filtrului, bazată pe absorbția pulberii de piele a materiilor tăbăcitoare ¹⁾.

Elementele acestei metode sunt:

1. *Recoltarea probelor* astfel ca ceia ce analizăm să fie expresia medie a realității.

¹⁾ Americanii singuri fac excepție căci în urma congresului din 1901 consideră drept oficială metoda prin agitație (Shake method).

II. *Prepararea pen'ru analiză*, cuprinzând fărâmițarea și eventual pulberizarea.

III. *Prepararea infuziunii*, adică obținerea unei soluțiuni ce să conțină de la 0.36–0.45 materii asimilabile de piele la 200 cm.³ (cca 25 grame frunză de scumple uscată și pulberizată).

IV. *Determinările analitice:*

- a) totalul materiilor solubile.
- b) netaninurile prin metoda filtrului *Procter*.
- c) determinarea umidității.

V. *Stabilirea rezultatelor:*

1. Materiile tanante absorbite de piele, (greutatea lor se obține scăzând din greutatea netaninurilor solubile greutatea materiilor solubile).

2. Materii netanante solubile sau netaninurile.

3. Materii insolubile.

4. Umiditatea.

Analizând prin metoda de mai sus, am găsit pentru scumpia din jurul orașului Turtucaia (Tureșmil-Covangilar). 10.5% materii *tdbăciloare* ¹⁾.

adică:

Materii tanante	10.5
Netaninuri	16.4
Materii insolubile	58.5
Umiditate.	14.6

Datele de mai sus pot varia după o sumă de factori, dar epoca recoltării probelor are o mare importanță, căci, în frunza de scumple (Kraus. Biol. centralbl. IX s. 197) taninul are o geneză

1) După cum am arătat în Revista Pădurilor pagina 726-924 și următoarele, scumpia la noi atinge limita superioară a ariei de vegetație și procente în tanin descresc din regiunile calde către cele mai reci. Este deci natural, ca plecând din Dobrogea de sud și mergând către nord să avem procente tot mai reduse. În sprijinul acestei afirmări pot compara analiza de mai sus cu cea publicată de *Etockey* pentru Rh. coșnuz din centrul și nordul Italiei și anume:

Materii tanante	16.7
Netanate.	14.4
Insolubile	58.5
Umiditate	11.4

aparte, fiind în relațiune directă cu asimilarea clorofiliană, care la rândul ei este funcțiune de lumină, clorofilă și acid carbonic și acestea nu sunt totdeauna aceleași.

Rezultatul de mai sus a fost tras din probe medii la epoca cea mai favorabilă 15 Iulie—25 August cu scopul ca expresiunea analitică obținută să fie o reproducere fidelă a travaliului industrial și numai pentru pădurile din jurul orașului Turtucaia.

Dacă ar fi să ne referim la procentul *scumpiei* în tanin, pentru întreaga țară Românească *media ar fi sub 8%*, iar rentabilitatea exploatărei, în alte părți decât sudul Dobrogei, ar fi problematică ¹⁾.

Pentru o mai evidentă documentare a chestiunei, cercetând publicațiuni streine găsim:

Referitor speciei *Rhus coriaria* ce crește în Sicilia *Hananssek* («Sumach» în *Realenziklopädie der gesammten Pharmazie* Bd. XI. s. 701) 16—24% tanin *Andreasch* («Die gerber») maximum de procentaj 27.5% tanin.

Referitor speciei *Rhus coltnus* din Tirol (*dr. A. Ganswindt* «Die gerbeextracte, Leipzig 1916. s. 26») 13.26% tanin. *P. Iluc* (Paris 1922), *P. Puget* («Cuir et Peau, Paris 1921, p. 50»), *Ferdinand Wiener* («Die Lohgerberei, Leipzig 1920»), *L. Jacomet* (Liège 1911), *L. Boyer* (Paris 1900), *F. Blockey* («Bull. Synd. gén. 1902, pag. 414») au găsit aceleași procentaje. *Meunter* («La tannerie, Paris 1903, p. 189») menționează procentajul 16% în Apenini.

1) În articolul «*Utilizarea bogățiilor țării*» se mai pune chestiunea și pe o altă față, afirmându-se: *taninul din frunza de scumpie este de 1.5—3 ori mai mult ca în coaja de stejar*. Făcând abstracție de procentajul eronat arătat la scumpie, de numeroase alte lucrări printre cari citez și excelența conferința a regretatului meu profesor Ilie Păunescu Cârcea, publicată în *Rev. Padurilor* în anul 1909—1910, presupun că ar fi așa.

Ce ar însemna aceasta? Că putem arunca coaja și lemnul de stejar cari au procentaje de tanin mai reduse pentru a le substitui frunza de scumpie? Dacă s'ar crede acest lucru ar fi o fundamentală eroare.

Tabăcăriia de azi este o succesiune de operații făcute între corpi aduși prealabil în stare coloidală, zemurile tanante fiind *hidrozoli*, pielea crescută și pregătit *hidrogeul*. La o materie tăbăcitoare interesează starea moleculară sub care se prezintă și mai ales principiile imediat vecine ca materii zaharoase, colorante etc. cari se absorb prin fenomene de peptizațiune. Or, în frunze de scumpie pro-

Cum vedem, *Rhus Cotinus*, în aril optime de vegetație prezintă 12—16% tanin, procent care se micșorează către limita superioară de vegetație cum e la noi. Deci analiza prezentată este în acord și cu publicațiunile străine.

Procentajul de 16—24% este exagerat, autorul articolului „*Utilizarea bogățiilor țării*” va fi confundat din întâmplare, — în eprubeta analizei — exemplare de *Rh. Coriario* rătăcite de pe țărmii Mediteranei cu *Rh. Cotinus* ce crește și pe meleagurile noastre. Sau — poate — a voit să exprime un desiderat al viitorului. Căci formarea taninului în esențele forestiere, după toate probabilitățile, este influențat de aceleași condițiuni de vegetație ca și formarea produselor ternare C. H. O., amidon, feculă, zaharuri etc. Și prin instalări raționale, amendamente etc. Cu operațiuni culturale bine conduse se va ajunge la o ameliorare a bogăției în tanin, după cum Englezii au dovedit-o cu speciile de Mimosă în colonii.

RESUMÉ

Sur le pourcentage en tannin de la feuille de sumac dans le Quadrilatère.

On trouve dans les feuilles, les fruits, l'écorce, le bois et les racines de divers végétaux poussant en Roumanie des quantités appréciables de matières tannantes susceptibles d'être industrialisées.

Dans l'étude exposée plus haut, nous avons publié les résultats d'une analyse de la matière tannante contenue par les feuilles sèches du sumac, matière obtenue par la méthode internationale du filtre.

dusele acidifiabile sunt reduse, iar materia tăbăcitoare nu e suficient saturată și nici destul de intensă ca fabricatele de pielărie să reziste cu succes umezelei. Sub formă brută scumpla nu poate fi întrebuințată decât la meșinuri. Făcând o paralelă între materiile tanante sub formă brută constatăm: Cojile sunt bogate în materii zaharoase și au alcătuiți moleculare intermediare între frunză și lemn. Lemnul oferă materia tăbăcitoare perfectă cu alcătuiți moleculare superioare și complexe, este cea mai intensă și specifică pentru pătrunderea pielilor grele ca talpa, toval etc.

Azi tăbăcitul mineral câștigă tot mai multă întrebuințare, dar în fabricarea pielăriei grele ca talpa, toval etc., tăbăcitul vegetal nu poate fi înlocuit. Prin acest mod de tăbăcire se consumă la noi cca 24.000 tone extract vegetal.

Aceasta nu înseamnă, că recoltarea scumplei nu are viitor, dar întrebuințarea ei în viitor va fi cu totul alta, în amestec cu alte extracte va putea servi la determinarea aspectului mai ales în tonajele preparatorii.

Le pourcentage assez élevé de matière lannante — 10% —, obtenue par le filtrage des feuilles du sumac, dans la Dobroudja du sud, dénote le magnifique parti qu'on pourrait tirer de l'industrialisation rationnelle de cette plante pour la fabrication des extraits, ce qui constituerait une source de revenus appréciables pour les cultivateurs.

REGENERAREA STEJARULUI ȘI PĂȘUNATUL

de V. PETRESCU

Pădurile ocolului silvic M-rea Țigănești, odinioară formate numai din stejar, se populează apoi, sub ochii noștri, prin carpin, jugastru, tei, arșar etc.

Se execută clasice tăeri de regenerare, s'au experimentat și cele mai noi procedee de a se ajuta în mod artificial regenerarea stejarului, s'a oprit cu desăvârșire pășunatul în porțiunile regenerate etc., etc., și totuși procentul stejarului se reduce mereu. Chiar acolo unde în primii ani ai însămânțării avem asigurat un procent însemnat de stejar, ei însă dispar după câțiva ani fiind copleșiți de celelalte specii cu creștere mai viguroasă în tinerețe.

Știm, desigur, că această regiune e proprie dezvoltării carpinului, care are sămânța ușoară și aripată, fructifică des și abundent, și nu are atâția dușmani ca cea de stejar (insecte, ger, mistreți etc), pueții de carpin au creștere repede în tinerețe și sunt rezistenți, suportând gerul și adăpostul. Dar aceste calități le avea carpinul și în trecut, iar stejarul totdeauna a fructificat rar, ghinda mare și comestibilă a fost distrusă de șoareci, veverițe, porci mistreți etc., a suferit de ger și ghinda și pueții, și totuși, în trecut, fără ajutorul clasicelor metode, fără regenerare artificială, fără interzicerea pășunatului, aveam păduri de stejar, iar azi carpinul îi ia locul. Care e cauza?

În trecut, vitele satelor pășteau în libertate prin păduri — când pădurea era res-nulius —, și stejarul prospera, iar carpenul rămânea ca o specie de subarboret, rol pe care ar trebui să-l aibă și azi.

Întemeiat pe observațiunea trecutului încerc să explic fenomenul cu o experiență a mea:

Într'o parcelă regenerată natural, și completat procentul stejarului pe cale artificială, cu pueții în vârstă de 4 ani, formată dintr'un amestec mai mult sau mai puțin intim, din stejar, carpin,

tei, ulm, jugastru, frasin etc. și unde aceste din urmă esențe, printr-o creștere mai rapidă începuseră deja să ia înaintea stejarului, am introdus la ora 6 dimineața — pe flămânde —, un cal, o vacă și cinci oi, cărora le-am limitat — prionindu-le —, zona de înfruntare. Operația a durat o oră.

În acest interval de timp: calul a început a mânca numai iarba — căci era și iarbă printre pueți —, rar atingea câte o frunză de tei sau carpin, dar se vedea că nu o făcea asta bucuros. Vaca savura cu lăcomie frunzele de tei, carpin, mai puțin de ulm, și cătuși de puțin pe cele de stejar, pe care chiar atunci când din nebăgare de seamă, le apuca cu gura, le lepăda imediat. Oile mâncau cu mare poftă frunzele tuturor speciilor fără alegere: carpin, tei, stejar.

Am repetat experiența și cu alte exemplare de vite spre a vedea dacă aceste preferințe sunt un principiu general la aceste vite pentru toate semenele lor și m'am convins că meniul e stabilit în sânge de strămoșii lor.

Concluzie: În arboretele de foioase regenerate, cu pueții între 3—7 ani, când pueții de stejar sunt amenințați a fi coplesii de pueții altor esențe cu creștere mai repede, în loc de lucrări costisitoare, e recomandabil a se introduce vacile, (sau boii) cari mâncând lăcrăle tinere și frunzele de carpin și tei, menajează și ca atare degajează pueți de stejar. Se recomandă însă ca operațiunea să nu dureze mai mult de 2—3 zile, vitele să fie încontinuu mănate, pentru ca nu cumva din lipsă de alte esențe, să mănânce și stejar, și e preferabil ca acest sistem să se aplice primăvara, când s'a dezvoltat frunza carpinului, și până ce frunza stejarului, care se dezvoltă cu câteva zile mai târziu, nu a apărut încă.

Cu multă supraveghere acest sistem dă bune rezultate. Șeful de ocol încercând a-l practica, își ia însă o mare răspundere, ca și medicul ce prescrie otrava pentru curarisirea anumitor boli.

A doua concluzie: E preferabil ca vitele introduse în scopul arătat, să nu fie prea flămânde, iar pe terenul în cauză să se alege pe lângă pueții de stejar ce vrem să-i salvăm, și destui pueți de alte esențe, a căror frunză o preferă vita, înaintea frunzei de stejar.

Toate acestea sub rezerva prejudiciilor ce pot naște din călcarea și frângerea pueților, etc.

RESUMÉ

(La régénération du chêne et les pâturages)

La régénération du chêne dans la plaine ne s'effectue qu'au prix des plus grandes difficultés, à cause du mélange avec d'autres essences dont la pousse est plus vigoureuse dans leur jeunesse.

C'est surtout le charme, avec sa graine ailée et légère, son abondante fructification annuelle et sa résistance supérieure au froid et aux attaques des insectes, qui tend à remplacer le chêne sur de vastes étendues.

Autrefois, paraît-il, le bétail, qui broutait de préférence le charme et le tilleul, avait grandement aidé à la régénération naturelle du chêne.

Des expériences répétées renforcent la conviction qu'il est possible d'introduire dans les ensemencements de chênes du bétail — sauf des moutons — afin qu'il les dégage, en passant et en un temps bref, du voisinage du charme et du tilleul envahisseurs.

CALCULUL INTERSECȚIILOR PRIN FORMULE ANALITICE CU AJUTORUL LOGARITMILOR

de inginer-șef silvic G.H. AGAPIE

Formulele analitice, cari dau coordonatele punctului P intersectat din A și B sub orientările α și β sunt următoarele:

$$(1) \quad y_p = \frac{x_b - x_a + y_a \operatorname{tg} \alpha - y_b \operatorname{tg} \beta}{\operatorname{tg} \alpha - \operatorname{tg} \beta} \text{ și}$$

$$(2) \quad x_p = x_a + (y - y_a) \operatorname{tg} \alpha = x_b + (y - y_b) \operatorname{tg} \beta$$

sau

$$(3) \quad x_p = \frac{y_b - y_a + x_a \operatorname{cotg} \alpha - y_b \operatorname{cotg} \beta}{\operatorname{cotg} \alpha - \operatorname{cotg} \beta} \text{ și}$$

$$(4) \quad y_p = y_a + (x - x_a) \operatorname{cot} \alpha = y_b - (x - x_b) \operatorname{cot} \beta$$

D-1 inginer silvic D. Ciurileanu a găsit mijlocul de a calcula cu mașina de calcul coordonatele x_p , y_p prin însumări automate a valorilor numerice a termenilor acestor formule.

Se utilizează formulele (1) și (2), când una din orientări este aproape de 0° sau de 180° , iar formulele (3) și (4), când una din orientări este aproape de 90° sau 270° . Acestea în scop de a evita calcule cu linii trigonometrice mari precum și cauzele de erori de calcul mari.

Prin metoda «Ciurileanu» un calculator abil calculează ambele coordonate în maximum 3 minute.

Rezultă din cele arătate, că formulele scrise mai sus nu pot fi utilizate, când una din orientări este aproape de 0° și cealaltă de 90° .

Pentru a da o idee de mărimea valorilor numerice, pe care le pot lua în acest caz numărătorii și numitorii formulilor (1) și (3) este de ajuns de a observa, că aceste formule pentru $\alpha = 0^\circ$ și $\beta = 90^\circ$ devin $\frac{\infty}{\infty}$.

În acest caz se calculează x_p , y_p prin rezolvarea triunghiului ABP.

Dăm în cele ce urmează o formulă pentru calculul lui x_p , y_p dedusă din formulele analitice de mai sus, în care am înlocuit tangenta și cotangenta prin valorile lor în funcție de sinus și cosinus.

De oarece sinus și cosinus sunt linii trigonometrice totdeauna subunitare, nu se vor mai ivi cazuri excepționale de a calcula cu numere mari, iar formula va avea aplicațiune generală.

O deducem în felul următor:

Scădem din ambii membri ai formulei (1) pe y_a și obținem:

$$(5) \quad y_p - y_a = \frac{(x_b - x_a) - (y_b - y_a) \operatorname{tg} \beta}{\operatorname{tg} \alpha - \operatorname{tg} \beta} =$$

$$\frac{(y_b - y_a) \left[\frac{x_b - x_a}{y_b - y_a} - \operatorname{tg} \beta \right]}{\operatorname{tg} \alpha - \operatorname{tg} \beta}$$

Facem înlocuirea:

$$(5) \quad \frac{x_b - x_a}{y_b - y_a} = \operatorname{tg} \gamma$$

și obținem următoarele formule:

$$(6) \quad y_p - y_a = \frac{(y_b - y_a) (\operatorname{tg} \gamma - \operatorname{tg} \beta)}{\operatorname{tg} \alpha - \operatorname{tg} \beta} =$$

$$\frac{(y_b - y_a) \sin (\gamma - \beta) \cos \alpha}{\sin (\alpha - \beta) \cos \gamma}$$

Punem apoi:

$$(7) \quad \frac{(y_b - y_a) \sin (\gamma - \beta)}{\sin (\alpha - \beta) \cos \gamma} = k$$

și obținem formula:

$$(8) \quad y_p = y_a + k \cos \alpha$$

Ținând seamă de relațiunile (6) și (7) formula (2) devine:

$$(9) \quad x_p = x_a + k \sin \alpha = x_b + (y - y_b) \operatorname{tg} \beta.$$

Formulele (8) și (9) înlesnesc calculul cu logaritmi.

Dăm un exemplu de calcul în tabloul următor, ale cărui coloane au semnificațiile ușor de descoperit și anume: coloana 1, reprezintă punctele date 6 și 8 precum și punctul intersectat 152, coloana 2 reprezintă x -rile punctelor date precum și x -ul punctului intersectat rezultat din calcul, coloana 3, orientările date α și β precum și orientarea γ calculată, coloana 4, y -rile punctelor date precum și y -ul punctului intersectat rezultat din calcul, coloana 5, reprezintă pe Δy și calculele pentru obținerea lui γ , coloana 6 pe Δx și calculele pentru obținerea lui y , coloana 7, pe $\alpha - \beta$, $\log \sin(\alpha - \beta)$, $\log \cos \gamma$, $\log \sin(\alpha - \beta) \cos \gamma$, precum și calculele pentru obținerea lui x , coloana 8, calculul lui x după a doua formulă a lui din (9), pentru control.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
x	α, β, γ	y	γ	y	y	x	x
6	3246.72	0° 00' 20"	11259.8	-707.88	-1022.69	89° 59' 50"	
				2.849959	3.0011667	0.0000000	
				3.0011667	1.1761068	1.9121847	
					.762235	1.9121847	1.00262
					1.9121847		
152	3954.75	144° 46' 43"	11259.70		2.850050	2.8500505	3.0011364
		144° 46' 13"			3.986604	0.0000000	1.1626961
					2.836655	2.850050	1.1638325
					-0.07	-7.00	+0.15
					1.12598	3246.72	3954.60
8	3954.60	0° 00' 30"	10257.15				
					11259.70	3954.75	3954.75

controlul

A se observa, că k este distanța AP. În consecință semnele factorilor din care se deduce nu ne interesează, dar interesează semnele factorilor Δx , Δy , $\sin \alpha$, $\cos \alpha$, $\operatorname{tg} \beta$, $y - y_b$.

Se însemnează cu β unghiul, a cărui tangentă este mai mică. Drept exemplu am luat, după cum se vede, cazul, care este insolubil prin formula clasică.

Toate calculele durează 5 minute și sunt numai cele din tablou, nimic pe fițuici.

RÉSUMÉ

Le calcul des Intersections par des formules analytiques

Les formules analytiques (1) et (3) reproduites ci-dessus pour le calcul des coordonnées du point d'intersection P, de A et B avec les orientations α et β , deviennent $\frac{\infty}{\infty}$, pour $\alpha = 1^0$ et $\beta = 90^0$.

Afin d'éviter ce cas, on a calculé une formule générale dans laquelle la tangente et la cotangente sont rempactées avec leurs valeurs en fonction de sinus et de cosinus.

Ces formules ont été exposées ci-dessus à (8) et (9), en calculant k par la formule (7) et l'orientation γ par la formule (5).

Étant donné que k représente la distance A P, les signes des facteurs dont elle est déduite n'intéressent pas, mais on tiendra compte des signes des facteurs Δx , Δy , $\sin \alpha$, $\cos \alpha$, $\sin \beta$, $\cos \beta$.

FAPTE ȘI INSEMNAȚII

INVĂȚĂMÂNTUL PRACTIC

În «Zeitschrift für Forst- u. Jagdwesen» (No. 1, 1927), d-l dr. Schwappach publică un articol asupra învățământului și experimentației forestiere din Franța, rezultat al comunicărilor directorului Școlii de la Nancy, d-lui Guinier. Acest articol e interesant mai ales din punct de vedere al învățământului practic. Cred că la noi acestui învățământ nu i se dă importanța cuvenită. De când cu transplantarea învățământului silvic la Școala Politehnică, aplicațiile practice cu caracter pur silvic întâmpină dificultăți mari. Cheltuielile de deplasare pentru elevi și profesori sunt așa de mari încât, de am vrea să facem operă serioasă, o sumă de multe mii de lei ar trebui înscrisă în buget. Chiar de am admite că un ministru clarvăzător ar face asemenea sacrificii, ar înlătura deci dificultățile materiale, mai rămâne o altă dificultate, aceea a insuficienței pădurilor țării — cu puține excepțiuni — de a servi ca obiecte de demonstrație pentru scopuri didactice. Face o impresie cel puțin ciudată, când, la repetatele cereri ale consiliului profesoral al secțiunii silvice din Politehnică, de a se realiza odată prevederile legale și a pune la dispoziția școlii una sau mai multe păduri pentru scopuri didactice, i se răspunde că nimeni și nimic nu împiedică descinderea celor doritori în orice pădure a Statului.

Fără îndoială, plimbarea prin orice pădure poate fi utilă din multe puncte de vedere, dar nu e suficientă. Utilitatea toată nu o vom avea decât atunci când în pădure vom avea tradusă în practică totalitatea teoriilor expuse în școală, când elevul va avea ocaziune a lucra el însuși — negreșit sub conducerea personalului didactic — în cele mai diverse domenii ale științei silvice, când printr-o gestiune tehnică și administrativă rațională i se va putea demonstra ce enormă înrăurire a producției silvice este rezervată priceperii și energiei agentului silvic. Aceasta negreșit nu e posibil în orice pădure, ci numai în păduri cari constituie anexe organice

ale învățământului silvic, cari vor avea acelaș rol pe care-l au atelierele și laboratoarele în alte ramuri ale științei, cari trebuiesc administrate de către organe speciale ale învățământului.

La noi există o adevărată aversiune contra unei asemenea alcătuirii, aversiune care n'are nici o explicație și care trebuie dărz combătută spre binele învățământului nostru special. Multă vreme s'a obiectat că nu toate școlile și în special nici școala forestieră dela Nancy, unde mulți silvicultori români și-au făcut studiile, nu sunt dotate cu păduri afectate în special învățământului. Pentru a lămuri publicul nostru forestier asupra unor asemenea aserțiuni și pentru a pune în evidență importanța ce se dă învățământului practic în special în Franța, cred util a cita din sus menționatul articol următoarele pasagii.

Privitor la Școala dela Nancy: «Durata studiului e de doi ani, dintre cari semestrul de iarnă este rezervat prelegerilor și *excursiunilor mici*, iar semestrul de vară *exclusiv aplicațiilor practice în pădure și călătoriilor mari de studii*».

«Dintre mijloacele de studii fac parte în afară de colecțiunile și pepinierele obișnuite și 3062 ha. masive păduroase din cari 185 ha crâng compus, 2335 ha. codru de frunzoase în proximitatea Nancyului și 542 ha. codru de reșinoase din Vosgi, la o depărtare de 80 de km. dela Nancy».

Cu privire la școala secundară dela Les Barres. «Durata învățământului e și aci de doi ani, dintre cari o parte însemnată este consacrată *exercițiilor practice și participării la gestiunea în pădure*. Și acești elevi întreprind călătoriile de studii în diversele regiuni păduroase ale Franței».

«Nu departe dela Les Barres se găsește pădurea Statului Montargis, care este administrată de către funcționarul școlii și care este utilizată pentru lucrările practice.

Privitor la stațiunea de cercetări forestiere.

Stațiunea de cercetări forestiere stă în legătură cu școala forestieră al cărei local și instituțiuni le utilizează..... Ea are 4 secțiuni.

1. Cea silvică (incl. meteorologie forestieră), ea administrează și pădurile afectate școlii,
2. Cea de botanică forestieră (incl. examinarea lemnelor);

3. Cea zoologică (incl. piscicultură),
4. Cea referitoare la restaurarea munților.

Pentru cercetările forestiere pe lângă pădurile afectate învățământului silvic mai există 7 stațiuni în diversele părți ale țării.

INTĂRIREA ȘI CONSERVAREA LEMNULUI PRIN SULF TOPIT

În Statele Unite, încercări de impregnarea lemnului cu sulf topit au dat rezultate satisfăcătoare.

Sulful topit prezervă lemnul, ca și creozotul, în plus îl întărește și-l face resistant, chiar la acizi.

În mod practic, orice lemn poate fi impregnat prin imersiune în sulf topit, cantitatea de sulf absorbită variază după specie. Vîdul sau presiunea accelerează tratamentul, dar, adesea, cantitatea de sulf absorbită este puțin superioară prin unul din aceste procedee și diferența n'ar justifica cheltuielile de instalare.

Impregnarea lemnului comportă următorul tratament:

Lemnul este menținut într-o baie de sulf la o temperatură de 140° - 160° primele 5 sau 6 ore, până când toată umezeala a dispărut, apoi între 120° și 125° până la sfârșitul operației, în general 4 sau 5 ore.

Gradul de impregnare se poate constata după gradul de plutire a lemnului în baia de sulf.

Se recomandă impregnarea lemnului uscat, deoarece prezența umezelii jenează pătrunderea sulfului și chiar l-ar împiedeca complet dacă ar avea prea multă apă.

Cantitatea de sulf absorbită variază într-o mare proporție: stejarul (*Quercus rubra*) absoarbe 40% din greutatea sa, chiparosul 60%, pinul 75%, plopul 76%.

Lemnul impregnat cu sulf are o rezistență mult mai mare, astfel, pentru rezistența la compresiune, încărcătura maximă suportată de pin este de 250-400 kgr. pe centimetru pătrat și, din punct de vedere al durtății, impregnarea cu sulf întrecește rezistența braudului de Canada.

Efectul impregnării cu sulf este diferit de acela obținut prin impregnarea cu creosot sau cu săruri metalice, deoarece sulful își recapătă, în lemn, forma sa cristalizată, închide porii și nu se poate desprinde la temperaturi obișnuite. Cu toate că nu e toxic, sulful conservă totuși lemnul, pentrucă el împiedică pătrunderea în lemn și acțiunea celor mai mulți agenți destructivi.

Lemnul impregnat cu sulf este bun pentru multe întrebuinșări, mai ales ca traverse de drum de fer, spițe de roți, stâlpi, mânere de unelte, pavaș, într'un cuvânt în toate cazurile cari cer lemne rezistente și foarte tari.

Capacitatea lemnului de a reține cuele

Laboratoarele de produse forestiere ale Ministerului de Interne din Canada au întreprins experiențe în vederea determinării puterii de reținerea cuelor a diferitelor specii lemnoase.

Aceste experiențe prezintă un mare interes din punct de vedere practic ca și din punct de vedere comercial, pentrucă, comparate între ele, diferite specii au o putere de reținere foarte variabilă dela una la alta.

Forma și dimensiunea cuelor joacă un rol important. Cuiul tăiat ține mai mult decât cuiul din sârmă, dar el nu pătrunde așa de bine, pe câtă vreme acesta din urmă poate fi cu mult mai solid fixat în lemn aplicându-i un strat de ciment sau dându-i o suprafață sgrunțuroasă.

În construcțiile cari necesită mari cantități de cue, este important a determina bine dimensiunile pe cari trebuie să le aibă acestea din urmă, căci o diferență la fiecare cui realizează asupra ansamblului o economie apreciabilă.

Laboratoarele de produse forestiere din Canada au făcut 600 încercări de acest fel și ele vor fi continuate până când toate speciile din pădurile Canadiene, vândute în comerț, vor fi încercate.

Această inițiativă foarte interesantă este de un real folos în construcția clădirilor, tâmplărie, dulgherie și industria mobililor.

Em. N.

După «La Nature».

RECENZII

LA COOPÉRATION FORESTIÈRE EN ROUMANIE

par Michel Moşandrei

Este teza de doctorat în ştiinţele politice şi economice a d-lui Mihail Moşandrei.

Scrisă într'un stil cu deosebite literar, cu multă înţezime şi bogăţie de amănunte, cartea este interesantă şi plăcută.

Judecând însă după faptul, că din cele 150 de pagini, numai o treime tratează despre «Cooperarea forestieră în România», ni se pare, că ar fi fost mai potrivit, ca titlul cărţii să fie „Pădurile şi cooperarea în România”.

Cartea cuprinde 6 capitole şi anume: 1) *Solul şi rasa*; 2) *Situaţia orografică a României*; 3) *Protejarea pădurilor în decursul timpurilor*; 4) *Industria şi comerţul lemnului în România*; 5) *Mişcarea cooperatistă în România* şi 6) *Cooperarea forestieră în România*, de unde se vede, că abia în ultimul capitol se vorbeşte despre cooperarea forestieră. În *Introducere*, autorul arată originea ideii de cooperare, ca o consecinţă a ideilor de solidaritate socială din secolul al 18-lea şi al 19-lea.

În Franţa şi Anglia, mişcarea cooperatistă se datoreşte înmulţirii claselor uviere şi condiţiunilor sociale rele, cauzate acestor clase de industrializarea modernă, pe când în Germania, originea cooperăţiei nu mai este proletariană, ci este produsul ideilor economiştilor timpului, cari au determinat pe micii meseriaşi burghezi şi micii proprietari rurali, să se asocieze,

spre a-şi procura capitalul necesar rezistenţei împotriva concurenţii străine.

În România ca şi în Germania originea cooperăţiei nu este proletariană, iar cooperăţia forestieră a luat fiinţă, ca o contrapondere a exproprierii latifundiilor, ce nu satisfăcuse şi populaţia munteană.

Cap. I. — Autorul face o incursiune în domeniul istoriei, cu citate din «*Histoire des Roumains*», de N. Iorga, asupra originii poporului nostru, incursiune cam lungă pentru o carte ce are să trateze despre cooperăţia forestieră şi pe care autorul o justifică prin aceea, că a vrut să pună în lumină viaţa intimă, ce a existat în timpul secolelor între populaţia ţării şi pădurii şi să găsească o explicaţie a iubirii tenace, pe care ţăranul român a purtat-o pădurilor şi cooperativelor forestiere (!).

Creдем că acest capitol, ca de altfel întreaga lucrare, poate servi mai repede ca un op de propagandă naţională în străinătate, decât ca o nouă contribuţie în literatura cooperăţiei forestiere de a noastră.

Cap. II. — În acest capitol se dau date statistice foarte interesante asupra orografiei solului în România, asupra întinderii păduroase pe provincii, pe zone, pe esenţe, pe natură de proprietari şi pe cap de locuitor.

Cap. III. — Autorul pătrunde cu iscusinţă în cele mai vechi timpuri şi aminteşte de protecţia pe care o acordau pădurilor zeii din Olimp, de cultul arborelui la Grecii vechi şi la Gali, de Homer şi Theocrit, cari povestesc, cum Grecii păşunau cu oile şi caprele tinerele lăstare de Cyclopii, cari au defrişat pădurile,

pentru a credea cetăți, ca Ninive și Babylon etc., ajungând apoi la concluzia, că oamenii n'au dobândit sollicitudine pentru păduri, decât când acestea au început, să se impușneze.

În Franța, *Michel et Lelong* în «*Précis de législation forestière*» arată pentru prima oară nevoia unei legislații speciale în vederea asigurării bogăției forestiere a Franței, chiar cu derogări de la dreptul comun.

Aspra ordonanță a lui Colbert din 1669 reduce dreptul de proprietate al particularilor și dădu agenților forestierii nu numai administrația și conservarea pădurilor dar chiar și judecarea delictelor.

Legea din Decembrie 1791 modifică ordonanța lui Colbert suprimând amestecul administrației în pădurile particulare, pentru a se reintroduce în *codul forestier francez din Iulie 1827*.

La noi, pentru prima oară, pe la 1750, *Prințul Al Moruzi* încercă să dea oarecare reguli de exploatare și să facă împăduriri artificiale.

După *legile dela 1843 în Moldova și 1847 în Muntenia*, cari au introdus în țări metoda „*Tiro et alre*”, la 1850 *Prințul Știrbey* înființează și o școală de silvicultură la București, iar 30 de ani mai târziu — la 1881 — apare primul cod silvic român, imagine fidelă a codului francez din 1827, urmat de *codul silvic din 1910* mult mai complex și cu modificările ulterioare ce l'a făcut până azi.

Se mai ocupă autorul în acest capitol și de *Serviciul Central al Caselor Pădurilor*, și în cele din urmă de *decretul lege din 15 Noiembrie 1918*, care a înlesnit cooperativelor cumpărarea de păduri ale Statului, prin bună învoială.

Cap. IV. — În comerțul român, lemnul ocupă un loc primordial. Marile societăți, cari alimentează acest comerț, deși cu capital străin, au însă meritul de a fi contribuit la dezvoltarea industriei lemnului, într'un timp când lipsa ca-

pitalul românesc și nu se dădea nici o atenție acestei bogății.

Cooperativele forestiere au început să se afirme abia după război, unele ajungând să se claseze în rândul marelui industrie forestiere.

Exportul lemnului, deși oarecum scăzut din cauza lipsei mijloacelor de transport, a crescut progresiv, ajungând în 1924 $\frac{1}{2}$ parte din valoarea totală a exportului român.

În ce privește regimul vamal, înainte de război, nu s'a pus nici o restricție exportului de lemn. La 1911 s'a pus numai pentru stejar și nuc taxe mari, ajungându-se la o quasiprohibire.

După război regimul vamal al Statului este lipsit de o linie politică bine definită, mai ales în privința lemnului.

Din această cauză cooperativele forestiere n'au fost încurajate și s'au mulțumit cu debușurile din micile sate de câmpie.

Cap. V. — Deși în secolul al XIX-lea în România nu se putea vorbi de o problemă uvieră, totuși pentru a preveni mizeriile sociale din Occident P. S. Aurelian constituie primele cooperative de credit, economie și consum în București, care mai târziu — nefiind sprijinite de Stat — au dispărut.

Adevărata mișcare cooperatistă s'a făcut însă la sate.

Ea s'a început de Spiru Haret cu băncile populare, după care în 1903 s'a înființat și Casa Centrală, ridicată la rangul de instituție de Stat, cu scop de a controla, finanța și ușura operațiile comerciale ale băncilor și cooperativelor rurale.

Casa Centrală, la rândul ei, este finanțată de Banca Națională.

De altfel caracteristica mișcării cooperatiste la noi este tocmai acest ajutor administrativ și financiar, pe care-l primește de la Stat. Alături de băncile populare luă avânt mișcarea cooperatistă a obștiilor dearendare și cumpărare de

moșii, care au dispărut însă odată cu înfăptuirea reformei agrare.

Cap. VI. — Cooperația forestieră.

Inițiativa înființării de cooperative forestiere a pornit în anul 1905 dela d-l I. G. Duca, pe atunci Director General al Casei Centrale a Bancilor populare și Cooperativelor sătești, înjghebându-se prima cooperativă forestieră «Norocul», în com. Borozia, jud. Neamț.

La 1910 Ministrul Agriculturii, Al. Constantinescu, a dispus să se vândă comunelor rurale și obștilor lemne de foc prin bună învoială, până la suma de 10.000 lei.

Cooperația forestieră luă însă un avânt mai mare, numai după decretul lege din 15 Noembrie 1918.

Autorul descrie amănunțit modul de constituire al cooperativei, prerogativele și obligațiile membrilor, rolul adunării generale și al consiliului de administrație.

Dacă însă cooperativele forestiere pot să cumpere prin bună învoială dela Stat păduri spre exploatare, în schimb sunt supuse unei pronunțate tutele administrative, ceea ce nu corespunde cu spiritul de cooperație.

Mal departe autorul observă cu multă dreptate, că art. 22 din statute este anti-cooperativă, permițând să se angajeze lucratori și în afara de membrii cooperativei. În acest chip se sfarmă acel ideal al unei societăți fără speculatori și speculați.

Antagonismul dintre patroni și lucrători, grevele, zomajul etc. revin de data aceasta pe calea cooperativei.

Faptul că la încheierea bilanțului nu se trece la fondul de rezervă decât 10%, din beneficiu, pe când în Anglia se atribuie acestui fond $\frac{2}{3}$ din beneficiu, este încă o dovadă că suntem departe de acel spirit de solidaritate în cooperație.

Din punct de vedere financiar, cooperativele forestiere se găsesc într-o situație

inadmisibilă, lucrând cu 80—85% capital, împrumutat dela Centrala și dând impresia unui *parazitism cooperativist*, cu bilanțuri dezaastroase de 6,5% la încasări și 93,5% la datorii!

Pentru a exemplifica aceste afirmații, autorul citează date privitoare la Cooperativa «Albina», din Tarcau-Neamț, extrase din raportul D-lui Mihail Tănăsescu, din August 1924.

La finele anului 1923, această cooperativă avea o datorie de 66 de milioane, la un capital social de 180.000 lei.

Viciul se găsește la origina, întrucât această cooperativă a fost creată de câțiva cetățeni, cu un *parovan*, în spatele căruiu să câștige beneficiul mare, cu un minim de capital, ce mai puțin dintre membri nesubscriind decât 5—10 lei. Nu s'au gândit ocel câștigătorii să procure lucru joraniilor dela munte, să le creeze o situație superioară potrivii sacrificiilor făcute de Stat.

Situația precară a Cooperativei «Albina» reprezintă de altfel situația generală a mișcării cooperative dela noi, cu excepția laudabilă a Cooperativei «Raul Targului», din jud. Muscel.

Concluziuni. — Autorul revine la considerațiunile generale din introducerea, asupra originii și dezvoltării cooperativei, în Anglia, Franța și Germania. Caută să lamurească precis definiția cooperativei, citând părerile diferiților autori, fără a găsi însă o definiție, care să cuprindă complet caracterizarea ideii de cooperație.

Cooperația română s'a depărtat dela început de rostul ei, prilejuind intervenția obligatorie și directă a Statului, devenind deci o *societate parazită* și trăind din dreptul de monopol, pe care Statul i l-a dat.

Ba mai mult, s'a creat *parazitismul intermediarilor* și negustoriilor speculatori.

Cooperativele forestiere — cu toate defectele cooperăției dela noi — au dat dela început rezultate nule sau mediocre, din lipsă de capital propriu, din rea credință, lipsă de cunoștințe economice și o prea mare poftă de câștig.

Dacă totuși s'a dat de Stat o mare încurajare materială acestor cooperative, aceasta s'a făcut într'un scop de justiție și înalta politică socială.

Relevând din nou, că lucrarea este scrisă într'un stil limpede și curgător, reținem afirmația, ce-am făcut mai sus, că autorul nu a reușit să adauge aproape nimic nou în literatura cooperăției forestiere române.

Impresia noastră este, că D-l Moșandrei n'a studiat în ansamblu și amănunt toată mișcarea cooperatistă dela noi, mărghinindu-se să tragă concluzii din situația Cooperativei forestiere «Albina».

Oricât de hazardat este să tragi linii generale dintr'un singur caz, suntem în totul de părerea autorului, că la noi mișcarea cooperatistă, în marea majoritate a cazurilor, are un caracter parazit și de speculație, fiind departe de frumosul ei rol social și economic.

Aceasta cel puțin deocamdată, ceea ce nu ne îndreptățește să nu nădăjduim într'un viitor mai frumos.

N. N. Caragea

WALDTYPEN

Klassifikation und ihre volkswirtschaftliche Bedeutung. Erster Band von Arthur Freiherr von Kruedener Verlag von Neumann-Neudamm.

Rusia, țară cu păduri întinse, neregulate distribuite, în surplus în unele regiuni și lipsind aproape cu totul în altele, cu multe din ele încă în stare virgină și crescute adesea în condițiuni foarte variate de climă și sol, a dat posibilitatea învățașilor săi în frunte cu profesorul

G. Th. Morosoff să gândească la noi metode de studii pentru cunoașterea aprofundată a pădurei. Între acestea găsim pe aceia a *Tipurilor de pădure*, de care se ocupă în lucrarea de mai sus, baronul de Kruedener.

Pădurea se împarte în «părți tipice» — *tipuri de pădure*, căutându-se să se cunoască pe lângă starea de fapt a arboretelor și modul cum și de ce s'a ajuns la acea stare precum și *ceia ce ar fi trebuit* să fie arboretul față de condițiile staționale în opoziție cu ideea claselor de fertilitate, cari se ocupă cu principiul de estimare, privind o singură specie, teoria tipurilor de pădure se referă la o *asociație* de specii și la factorii, cari au cauzat-o.

Tipurile de pădure caracterizează mult mai fin și mai complet puterea de producție a unei stațiuni, căutând ca pe lângă *cantitatea* exprimată în funcție de specie, vârstă și clasa de fertilitate, să redea și împrejurările în care s'a produs acea cantitate.

Prin tip de pădure se înțelege o asociație anumită de plante, constituită în mod natural într-o climă, sol și subsol dat, care fără intervenția omului își păstrează un caracter mai mult sau mai puțin constant.

Din punct de vedere practic teoria tipurilor de pădure va contribui la regularea limitelor între solurile de pădure și cele agricole, în cheiul de cadastru de colonizare la problema impunerilor și mai ales în aplicarea conștientă a măsurilor preconizate de silvicultură etc. Teoria tipurilor de pădure fiind nouă, cu timpul va primi multe schimbări, ceea ce e sigur însă, ea va scăpa pe silvicultorul de rutină și mecanizarea birocratică a gospodăriei silvice, de oarece prin ea se lucrează în sensul legilor naturii și nu contra lor.

Factorii cari au o importanță deosebită asupra constituției și caracterului a-

sociațiilor de plante sunt: clima, solul cu subsolul, la care se adaugă relieful, regimul apelor și constituția geologică a straturilor. Cum între plante și climă, sol și subsol există o legătură foarte strânsă, prin lipsa sau apariția unei plante într-o asociație putem caracteriza ușor zona climaterică, în care ne găsim. Aceasta nu va fi însă ușor de făcut în țările cu silvicultură veche, unde omul prin activitatea sa a influențat asociațiile naturale de vegetație.

Într-o zonă climaterică anumită, ca substrat geologic deosebit, autorul deosebește *forme geologice* ale aceluiaș tip, iar în climate deosebite, dar cu substrat geologic mai mult sau mai puțin același, deosebește *forme climatice* ale aceluiaș tip.

Bazat pe aceste considerațiuni autorul împarte Rusia în zone de pădure ținând seama în primul rând de climă. Cum acest factor e adesea foarte schimbăcios, alege solul cu subsolul ca element ajutător în împărțire.

La sud pădurea se mărginește cu *stepa*, determinată de lipsa de apă iar la nord cu *tundra*, cauzată de lipsa de căldură. În cuprinsul acestei largi diviziuni deosebim:

Pădurea de *antestepă*, în care evaporarea apei din sol întrece cantitatea de umiditate primită din precipitațiuni, iar solul este puțin spălat și bogat în săruri.

Pădurea pe sol de stepă, cernosiom degradat, unde umezeala evaporată este egală cu ceea ce cade din precipitațiuni.

Pădurea de pe soluri cenușii (podsol) spălate, împărțită în *zona mijlociu* unde solul în mare parte a anului e desghețat și arborii ating dimensiuni mari. Pădurea folosește numai o parte din umiditatea căzută. Arbori mici se găsesc numai în locuri cu apă stagnantă. Totuși multă apă se evaporă sau se scurge în sol.

Zona de nord unde solul se descheață numai pe o anumită adâncime și numai

într-o mică parte a anului. Arborii sunt nevoiți să-și desvolte rădăcinile superficial și nu ating dimensiuni mari. În această zonă apa se evaporă puțin și se scurge deasemenea puțin în sol. Arborii mari se găsesc numai în locuri cu expoziție sudică sau pe soluri, care se încălzesc ușor.

Zona artemergătoare tundrei, cu arbori rășinoși pitici. Între aceste zone sunt o serie de *zone intermediare* întrucât trecerea de la o zonă la alta se face pe nesimțite. Pe lângă acești factorii locali, cum ar fi căldura și umezeala, influențează mult asupra vegetației schimbând caracterul general al regiunii, împingând-o într-o zonă de pădure mai de nord ori mai de sud.

În fiecare din cele trei zone principale de pădure considerate (pe sol de stepă și pe podsol) autorul fixează regiuni cu condițiuni de vegetație mai mult sau mai puțin uniforme folosindu-se de temperatura medie a anotimpurilor, de temperatura medie a timpului de vegetație (therma vegetației) temperatura maximă și minimă absolută, umiditatea din precipitațiuni, inclusiv apa subterană, vântul și relieful. Mergând de la W spre E se constată o scădere a cantității de umiditate, vântul bate mai cu furie, iar numărul zilelor de îngheț pe an sporește. Ca urmare numărul speciilor din asociația de plante scade, iar în regiunile cele mai de E își fac apariția specii asiatice.

După ce expune principi le clasificării tipurilor de pădure, autorul face o caracterizare scurtă a *gruvelor petrografice* și a *depozitelor de resturi vegetale* ce le acoper, ajungând la concluzia că, în Rusia, grupele petrografice principale sunt două: *nis purte* și *latimul*, iar după conținutul în depozite organice, mai răspândite sunt *solul negru* de pădure, pe care crește pădurea de foioase nobile și *sclurile moarte* (humus acide turbă, etc.) în diverse stadii de dezvoltare

(Versumpfung). Ce alalte strate au o importanță redusă.

Pentru caracterizarea solurilor și subsolurilor din grupele de mai sus, autorul le descrie pe fiecare atât cât socotește necesar pentru înțelegerea teoriei tipurilor de pădure.

Nisipurile acoper suprafețe întinse având relief diferit, proveniența geologică și constituția chimică variată. — Cele mai fertile sunt cele, cari conțin mai multe substanțe lavigabile. Proprietățile fizice sunt strâns legate de mărimea grăunților. În general sunt permeabile, puțin capabile să imaginezeze apa și cu o putere capilară redusă. Prin întreruperea activității capilare păstrează o pânză de apă din care nasc izvoarele. Când apa subterană nu-i departe, arborii pot pătrunde cu rădăcinile până la ea făcându-le fertile. În caz când apa freatică e adâncă nisipurile sunt uscate. Nisipurile absorb repede substanțele fertilizante, dar le și pierd repede. Ele se încălzesc ușor și se răcesc deasemenea ușor. Sunt ușor mișcate de vânt.

Lehmul foarte rar se găsește descoperit la suprafața pământului, fiindcă-i acoperit fie de nisipuri, fie de soluri de origine vegetală. Relieful e deosebit de al nisipurilor, fiindcă pentru mișcarea lui cu excepția *lössului*, e nevoie de un factor mai puternic ca vântul, apa. Proveniența geologică a lehmului e variată. În compoziția chimică predomină silicații de aluminium și săruri de Pb. Ca. K. Na, Fe. Mg. etc. Quarț conține puțin. Spre deosebire de nisipurii conține substanțe nutritive în surplus. De unde la nisipuri se cerea un minimum de existență în săruri nutritive, la lehm ne interesăm de maximum de săruri, ce poate să suporte planta. Lehmul e permeabil în mică măsură și posedă o mare capacitate de a imagina apa. În regiunea de stepă dă posibilitatea creerii unui *horizont moart* în care nu pătrunde nici apa din

precipitațiunii nici cea subterană. — Din cele spuse vedem că lehmul înlesnește formarea de mocirle și iarbă. Lehmul în comparație cu nisipul e rece, se încălzește greu și se răcește greu.

Losul care-i lehm de natură aeoliană se deosebește de lemurile ordinare prin porositate mai accentuată și prezența calciei în cantitate mai mare. De aci marea lor fertilitate.

În depozitele organice se deosebesc:

Cernostomul, humusul carbonat, humusul, mătul și turba. — *Cernostomul* răspândit în regiunea de stepă, provine din descompunerea în timp îndelungat a resturilor de plante de stepă. Conține 5—10% humus și atinge 60—75 cm. grosime. E caracterizat prin grăunte fin cu capilaritate foarte fină.

E greu permeabil pentru apă și aer. Elimină foarte multă apă prin evaporație și capilaritate. De regulă ia naștere pe substrat lemoase.

Când e acoperit de pădure, cernostomul se degradează căpătând o culoare cenușie sub influența umidității și amestecul cu resturi vegetale din pădure.

În acest mod iau naștere:

1) *Cernostomul degradat*, cu structura grunjoasă, la care lipsește un strat de podsol.

2) *Sol de pădure* cu structura grunjoasă, în care a început să se formeze un strat de podsol.

3) *Podsolul* în care a dispărut structura grunjoasă.

Pe toate aceste trei categorii de soluri, pădurea constituită din numeroase esențe nobile, vegetează admirabil.

Humusul carbonat e puțin răspândit. Se găsește pe roci calcareoase în Polonia, Letonia și ținutul Volg-ului. Ia naștere pe roci de natură calcareoasă. Are grăunte fin. Procentul de humus e de 2—7%. Conține mulți carbonați ai alcalinelor teroase Ca. și Ph. Sunt fertile. Pe ele crește pădurea de folioase nobile.

Humusul se găsește în două forme:

a) **Humus neutru** de regulă în regiuni țese pe substrat de lehm bine aerisit în păduri de foioase nobile cu foaia lăță și cu masive din specii amestecate. În această regiune proprie formării humusului, descompunerea resturilor vegetale se face lesne. În sol se găsesc condițiuni optimale de viață pentru milioanele de râme și tot felul de larve, care macină materia organică, amestecând-o cu substanțe minerale și trecând-o prin tubul lor digestiv. Oxidarea și nitrificarea se fac ușor. Compuși anorganici din substrat și cei din cenușa părților organice, iau o formă mobilă ușor asimilabilă de plante. Descompunerea materiei organice, făcându-se activ, solul nu se răcește prea mult. Humusul neutru, spre deosebire de Cernosiom e afânat, prezintă spații goale în urma activității micilor viețuți ce trăiesc în el, circulația apei și a aerului e sporită, iar evaporția foarte mică. Procentul de humus e de 3-4%. E bine amestecat cu substratul mineral. Dissolvat de umiditate e dus în stratul imediat inferior, unde e folosit de perii absorbantși ai rădăcinelor plantelor mai în vârstă. Se naște astfel un circuit continuu al materiei. O parte din humus e prins de rădăcinile superficiale ale plantelor la suprafață, iar altele prind pe cel ce vrea să treacă în subsol, transformându-l în materie organică și dându-l apoi sub formă de ramuri moarte, frunze, muguri, etc., înapoi solului.

Substraturi lemnoase grele, reci, cu apă multă și puțin aerisite, prin urmare cu o climă nefavorabilă a solului, deși sunt bogate din punct de vedere chimic, sunt nefavorabile formării humusului și dezvoltării plantelor. Aceste substraturi ne pot da humusuri neutre numai când se găsesc într-o climă mai uscată sau pe coaste, unde circulația apei și aerisirea sunt mai ușoare. Aceste soluri sunt foarte prețuite de agricultură, din care cauza

pădurea a fost în mare măsură îndepărtată de pe ele. Studiind formarea humusului neutru pe diverse substraturi se stabilește că:

1 Pe *nisipuri* se formează puțin humus, masivele au formă simplă (pin cu stejar și tei în submasiv).

2 Pe *nisipuri lemnoase* se găsesc strate porivite de humus cu cele mai complicate forme de masiv (pin cu stejarul, teiul, paltinul în primul etaj de vegetație și cu aceleași specii în subetaj).

3 Pe *lehm* sunt cele mai groase strate de humus, cu masive foarte variate, din toate speciile, ce cresc în Rusia de Sud (de regulă specii foioase, cu frunza lăță).

b) **Humus acid, brut.** Se formează în climă mai rece, pe substrat cu umiditate multă, neaerisite și cu apa subterană foarte aproape de suprafața solului. În stepă se găsesc numai în locuri joase și pe substrat sărcoce din punct de vedere chimic. În aceste regiuni, descompunerea materiei organice se face greu, condițiile pentru viața micilor animale e puțin favorabilă. Oxidarea și nitrificarea sunt reduse. În schimb procesul putrefacției (făulnis) și al denitrificării sunt foarte active. Substanțele organice descompuse, bazele alcaline și sărurile de fer sunt spălate și târâte în adâncime, unde se depozitează sub forma unui alios (ortstein). Așa dar în partea superioară, solul e spălat de sărurile solubile, căpătând din această cauză o culoare cenușie deschisă **podsol**, pe care apoi le depozitează la carecare adâncime în subsol.

În loc de humus negru alcalin, obținem o masă umedă, de culoare deschisă străbătută de o rețea deasă de hîișe și miceli de ciuperce, așezată pe un strat de podsol cu un horizont de substanțe humice și minerale greu solubile, la o adâncime oarecare în subsol.

Procesul formării humusului brut variază cu anotimpul. În anotimpurile calde predomină formarea humusului alcalin,

iar în cele reci humusul brut. Humusul brut se aerisește greu și reține mult mai multă apă ca cel neutru.

Pe substrat de nisip spălarea se face mai repede, fiind însoțită de orstein în profunzime. Descompunerea materiei organice se face mai repede, totul fiind funcție de climă, relief și apă subterană.

Pe substrat de *lehm* solul se spală pe o adâncime mai mică și de aceea și stratul de podsol e mai redus. Clima, relieful și apa subterană influențează și mai puternic formarea humusului brut ca la nisip.

Pe substraturile de marnă nu se întâlnește humus brut, din cauza neutralizării humusului brut prin calce.

Pe solurile cu humus brut regenerarea se face greu, de oarece tinerele plante nu găsesc substanțele nutritive trebuțoare. Singur pinul se poate menține. — Numai după ce plantele își întind rădăcinile în strate mai adânci, se pot hrăni mai bine. Din această cauză, plantele cu înrădăcinarea trăsantă rămân în subetaj.

Molul este un anestec de resturi organice și substanțe minerale constituit dintr'un surplus de apă, cu aer puțin, care se depozitează în urma inundațiilor pe funduri de văi, lunci etc. Această formație nu e specifică unei anumite regiuni, ci e condiționată de prezența inundațiilor. Se întâlnește pe orice substrat și servește ca îngrășământ. Arboretele de pe astfel de soluri au o creștere foarte viguroasă. (stejar și frasin).

Turba. Humusul brut e primul stadiu

de formarea turbel. O găsim numai în cele două zone de pădure de pe podsol. Condiția esențială pentru formarea ei este lipsa aerisirii și a circulației apei. Cu cât stagnarea apei și lipsa aerisirii e mai pronunțată, cu atât procesul formării turbel e mai puternic. Singurele specii, cari se pot instala pe soluri turbatoase sunt mestezeșul și pinul. Moliftul se găsește rar numai în submasiv. Când există un drenaj temporar pentru apă și aer, se instalează aninul.

În partea finală a lucrării se întocmește o tabelă a tipurilor de pădure ținând seama de următorii factori: *umozela* din sol (circulația apei în sol), *aerisirea* solului și *starea* în care se găsește scoarța, care acoperă substratul mineral, ca indicator al puterii sale de productivitate. Pentru combinațiunile anumite ale factorilor de mai sus corespund anumite asociațiuni de arbori și o floră determinată, deci un tip de pădure anumit.

Lucrarea conține în afară de acestea o hartă și 10 tablouri explicative. Pentru silvicultura românească, care în foarte multe privințe se aseamănă cu cea rusească lucrarea e de foarte mare importanță.

În al doilea volum care actualmente este în lucru și va apărea în curând, autorul se va ocupa de biologia fiecărui tip de pădure. (Tipul pe substrat nisipos, tipul pe substrat nisipolehmooasă și tipul pe lehm).

M. Rădulescu

REVISTA REVISTELOR

La revue des Eaux et Forêts. — Februarie 1927.

Relevăm în acest număr al revistei articolele al căror cuprins încercăm să-l rezumăm mai jos:

Vânzarea parcielilor în 1926 (Les ventes de coupes de Bois en 1926). — În acest articol d-l G. Gêneau face o serie de constatări foarte interesante și neașteptate. D-sa ne spune că lemnul din pădurile bombardate, din regiunile devastate, a fost vândut aproape cu același preț ca și lemnul sănătos. Mai ne spune că loturile mari de 100.000 la 150.000 franci francezi sunt în special foarte căutate.

Decretul din 7 August 1926 care prohibea exportul unor categorii de lemne, n'a împiedecat cătuși de puțin pe negustorii streini să concureze la cumpărarea unor cantități importante de lemn, atât din Franța cât și din Corsica. Acest lucru foarte curios e interpretat de d-l Gêneau în felul următor: D-sa crede că negustorii streini fac aceste cumpărături cu speranța că această măsură va fi înălțurată, sau cu nădejdea că vor putea obține permise de export grație importanțelor cantități de materiale ce posedă.

Prețurile materialelor lemnoase au crescut în raport cu deprecierea francului care a fost cam de 66%. Sunt totuși unele excepțiuni.

Așa valoarea pinului silvestru, maritim etc., a crescut cu 100% și chiar 200% în unele locuri.

Această ridicare se datorește numeroaselor cereri de lemn de mină și de construcție.

Valoarea lemnului de mari dimensiuni crește treptat dar continuu. Metrul cub

de stejar de diametru mare s'a vândut — în conservațiunea Moulins — cu 1170 franci francezi.

Cercelări retrospective asupra insignelor și mărcilor distinctive ale administrațiilor apelor și pădurilor în Franța. (Recherches retrospectives sur les insignes et les marques distinctives de l'administration des Eaux et Forêts en France).

În acest articol d-l L. Lavandin continuă studiul său, început în revista pe Ianuarie, și ne spune că primele ciocane de marcat au apărut pe la 1376 și că ele erau încredințate cumpărătorilor ca să marcheze ei însăși lemnul ce trebuia tăiat. (Alte timpuri, alte obiceiuri!) D-sa ne descoperă apoi fazele prin care au trecut aceste ciocane și ne arată ce marcă purta fiecare din ele la diferite epoci, precum și modul cum ele au ajuns în posesia administrației Apelor și Pădurilor. Patru planșe cu fotografii ne arată diferite insigne și cuțite pe care silvicultorii francezi le-au purtat pe vremuri.

Cultura Lavandulii-Lavandula vera D. C. — (La culture de la Lavande).

D-l V. V. Moutte ne arată în câteva pagini importanța cu turtă levănțicii care constituie o bogăție națională. Această indelembicre are marele avantaj de a reține populația pe pantele arde ale munților din Sudul Franței, populație care din cauza sărăciei solului tinde a emigra. Administrația Apelor și Pădurilor pune la dispoziția tuturor amatorilor levandierele naturale de unde cultivatorii pot recolta plantele ce urmează a fi crescute în pepiniere. Un hectar de levănțică — bine cultivat — poate aduce un beneficiu net

anual de 1760 franci francezi. Ca încheiere, autorul dă în acest articol sfaturi prețioase asupra creșterii levănțichii.

G. Moșandrei

Forstwissenschaftliches Centralblatt. (Ianuarie și Februarie)

Die Urpoduktion des Waldes in Uron Bez elingen zur Streuzersetzlung und Waldmoor von Weinskauff.

Un studiu asupra formării humusului și turbiei din descompunerea pă urei moarte în legătură cu clasa de fertilitate, vârsta și natura speciilor.

Stocküberwollungen von Fabricius. O comunicare asupra fenomenului creșterii și mai departe a lemnului la tulpinile de brad și molift, fenomen datorit concreșcenței rădăcinilor tulpinei rămase cu rădăcinile arborilor vecini de același specie rămăși în picioare.

E înă de observat: 1) Dacă fenomenul acesta se observă și la tulpinile de pin, 2) dacă concreșcența rădăcinilor se observă la două specii diferite și 3) dacă asimilația mai are loc în tulpină (la rășinoase) fie cu ajutorul coajei (cel puțin în tinerețe când mai conține clorofilă), fie cu ajutorul rădăcinilor.

Aus dem jors l chen Versuchswesen Kus l nds von Prof. M. Thatschenko. O schiță asupra felului cum este organizată stațiunea de cercetări forestiere din Rusia, cum este împărțită în secțiuni: secțiunea silviculturii, amenajamentului, tehnologiei, meteorologiei, etc., precum și o privire asupra cercetărilor făcute de stațiunea rusă în ultimii opt ani.

Englische Forstwirtschaft. O dare de seamă asupra problemelor puse de Institutul silvic englez (Imperial Forestry Institute). Se pune în primul rând chestiunea împăduririlor în Anglia.

În 40 de ani se vor împăduri 1¹/₄ milioane acre (1 acre = 0.4 ha.). În legătură cu programul de lucrări silvice, s'a

pus și chestiunea creerii de colonii pentru lucrătorii de pădure, luați dintre cei fără de lucru, rezolvându-se într'o oarecare măsură criza de lucru din Anglia.

Problema împăduririlor este pusă și pentru colonii unde în unele locuri, pentru a se căpăta terenuri arabile, s'au distrus prin incendieri masive forestiere imense. Populația însă crescând, lipsa de lucru se resimte tot mai mult, fiind nevoie ca lemnul să fie adus dela depărtări enorme.

Problema împăduririlor în colonii a mai preocupat și mai înainte pe Englezi, căci au creiat chiar păduri irigate (în 1870 în Dalbergia Sissoa).

Dän.sche und deutsche Forstwirtschaft von K. Vanselow. Un studiu comparativ asupra silviculturii germane și daneze, în care autorul insistă mai mult asupra celei din urmă, dând-o ca exemplu și pentru silvicultura germană.

Danemarca posedă 367.335 ha. pădure, numai 8,5% din suprafața țării. Cea mai răspândită specie e fagul (41%), apoi moliftul și bradul (26,9%), pinus montana (16,5%), stejarul (5%), etc.

Danemarca având o suprafața așa de mică păduroasă, se dă o grijă deosebită pentru a se căpăta cât mai mult lemn, ajungându-se la o producție medie de 7-7,5 m³ pe an și pe ha., și printr'o conducere rațională a arboretelor să se capete trunchiuri cât mai drepte și lungi (cel puțin 15 m. fără craci).

Ceeace caracterizează silvicultura daneză, e cultura extrem de intensivă a pădurilor. Danezul nu așteaptă totul dela natură, ci prin pregătirea solului cu diferite instrumente ca: pluguri forestiere, grape, etc., unită cu tăcerile de regenerare se asigură întotdeauna regenerarea arboretelor.

Beobachtungen und Erfahrungen der Spannerbekämpfung mittels Lügzeuges im Jahre 1926 von Re. Ssig. Un studiu asupra combaterii omizilor fluturului *Pittonia* pinaria în pădurile de pin

din Bavaria cu un compus al arsenicului (Esturmit) prin pulverizare din aeroplan. Metoda de combatere constă în a se pulveriza din aeroplan cu acest praf prin zboruri cât mai aproape de vârful arborilor.

Aceasta a avut rezultatele dorite acolo unde terenul era aproape orizontal și aerul era liniștit, nu însă acolo unde terenul era accidentat și deci nu se putea zbura aproape de vârfurile arborilor sau unde curenții de aer erau puternici.

Die Aufgaben der Forstwirtschaft in Bulgarien von Ing. D. Sagaroff. Bulgaria are o suprafață păduroasă de 2.634.493 ha. (30% din suprafața țării). Suprafața pădurilor ridicate în plan este de 115.000 ha. Prin legea din 1922 atât comunele cât și particularii au fost obligați ca în termen de 3 ani să facă amenajamentele la pădurile lor. Până acum însă s'au amenajat numai 292.000 ha., din cari statul a amenajat 110.000 ha. Siarea pădurilor este dintre cele mai rele, căci pășunatul și devastările pădurilor se fac, după mărturisirea autorului exact ca și acum 50 ani, când Bulgaria era sub stăpânirea Turcilor.

Consecința: influența asupra climei și formării de terenși, cari în unele locuri au acoperit chiar terenurile agricole.

Beziehungen zwischen Oberwuchs und Unterwuchs in der Waldvegetation von A. Uchinger.

Un referat făcut cu ocazia congresului anual al Societății silvice elvețiene din 1926. Referatul este o trecere în revistă a tuturor teoriilor scrise relativ la această chestiune. Foarte importantă este teoria lui Cajander asupra tipurilor de pădure. Cajander și-a zis: Dacă pătura vegetală crescută în mod natural este expresia tuturor factorilor stațiunii și al luptei pentru existență, atunci în stațiuni egale din punct de vedere biologic, trebuie să aibă loc aceleași asociațiuni de plante în

cuprinsul ariei de vegetație a plantelor (ce compun asociația).

Natural că și hazardul joacă rol și acesta e cu atât mai mare, cu cât sunt mai puternice influențele culturale.

Cajander a găsit după cercetările sale în arboretele exploatabile de rășinoase și de amestec, că după pătura vie pot fi împărțite în 3 tipuri principale de păduri:

1) Tipul *Oxalis* cu plante caracteristice *oxalis acetosella*.

2) Tipul *Myrtillus* cu plante caracteristice: Afnul și smeurul.

3) Tipul *Calluna* cu planta caracteristică *Calluna vulgaris*.

Din tipul de pădure *Oxalis* fac parte toate speciile exceptându-se stejarul și pinul.

Tipul de pădure *Myrtillus* este propriu mai mult moliftului, iar tipul *Calluna* e caracteristic pădurilor de pin.

Cajander a constatat, că condițiile de creștere a arboretelor în același tip de de pădure sunt egale, și în tipuri de păduri deosebite aceste condiții de creștere sunt așa de deosebite, încât tipurile de pădure ar trebui să fie baza tabelelor de producție locale. Pe baza acestor constatări s'au și făcut în Finlanda tabelele de producție.

Forstentomologische Fragen auf der Wiener Tagung der Deutschen Gesellschaft für angewandte Entomologie von F. Escherich.

În congresul societății de entomologie aplicată de la Viena s'au făcut comunicări asupra menținerii echilibrului în biologia complexelor păduroase, ca mijloc pentru protecția pădurilor contra insectelor, asupra importanței furnicilor roșii de pădure, ca insecte folositoare și comunicări asupra cercetărilor noi în domeniul terapiei interne a plantelor în luptă contra insectelor.

Zeitschrift für Forst-und Jagdwesen, herausgegeben von Professor Schilling.

În numărul pe Ianuarie, consacră un articol în onoarea lui *Trebeljahr, Landforstmeister*, care are un mare rol în dezvoltarea economiei forestiere a statului prusian. Însărcinat din 1925 cu conducerea amenajerilor pădurilor statului, această însărcinare n'a fost pentru dânsul o simplă funcțiune administrativă, ci s'a afixat ca om de știință introducând o nouă metodă științifică de amenajament.

La capitolul studii se dă continuarea conferinței ținută de *D-r Martin* cu titlul *Anwendung der geschlechtlichen Methode auf die Forstwirtschaft*, care cuprinde în special considerațiuni despre creșterea și mai ales despre influența vârstei asupra creșterilor. În două capitole arată cum a fost primită și studiată chestiunea înainte de înființarea stațiunilor de experimentație și după înființarea acestor stațiuni și conchide cu indicațiuni asupra modului cum trebuie alcătuite în viitor tablele de producție și de ce trebuie ținut seama în alcătuirea lor.

Forstmeister Oberdieck dă un articol despre prezența materială și importanța instalării *fagului* și *quercus rubra* pe versanții dunelor înalte, articol, în care, în urma unor observațiuni importante dezvoltă această temă. Sub titlul «*Culturile și Mașinile*», *Oberförster Butou* (Neumark) continuă publicarea observațiunilor sale asupra încercărilor de cultură, întregite cu experiențele unui nou an, arătând rezultatele obținute cu ajutorul mașinilor în terenuri cu buturugi.

Prof. D-r Ostwald publică un articol sub titlul «*Statul și renta*» în care

insistă asupra rentei pădurei și modul cum trebuie calculată ori când criza actuală cere o intensificare a forțelor disponibile.

Numărul pe Ianuarie al acestei reviste se termină cu un articol de *D-r Kallhenn*: «*Teoria producției nete a solului în lumina socioeconomică*» în care discută conferința ținută de *Prof. Dr. Lemmel* la intrarea ca docent la școala silvică din Eberswalde și publicată în aceeași revistă în Februarie 1925.

În numărul pe Februarie, la capitolul «studii», se publică comunicarea făcută de *D-r R. B. Hilf* la institutul Moller în Eberswalde: Despre experimentațiile făcute asupra modului cum influențează epoca recoltării, vârsta semincelor și altitudinea asupra bunei calități a seminței de molift. Prin aceste experimentații s'a urmărit a se preciza: 1. Cât de timpuriu se pot culege conurile de molift pentruca epoca principală a recoltării să aibă loc înainte de prima zăpadă. 2. Se poate culege și în arboretele tinere, în care recoltarea e mai ușoară? 3. În ce măsură se schimbă odată cu diferența de altitudine la munte calitatea seminței de molift recoltate.

E. Ostwald publică din constatările făcute asupra valorii de producție a solului în raport cu renta pădurei, trăgând oarecari concluzii.

Forstmeister Oberdieck tratând despre *Hylestinus piniperda* și combaterea sa arată greșelile ce s'au făcut până acum în combatere cu ocazia catastrofei ce a avut loc și ce este necesar să se facă în viitor pentru a putea fi dominată această insectă.

EI. Petrescu

JURIDICE

JURISPRUDENȚĂ

1. Ori de câte ori proprietarul locului infundat are o eșire îndestulătoare la calea publică, pe un drum de orice fel, sau prin îngăduința altor vecini, el nu poate pretinde încă o trecere pe proprietatea unui vecin fără a vătăma interesele și liniștita posesiune a acestuia.

Prin «calea publică» nu se înțelege numai drumurile naționale, județene sau comunale, ci orice drum care poate fi folosit pentru circulația publicului, chiar și o cărare.

Este suficient, ca o proprietate să aibă eșirea la calea publică, fie mai incomodă decât alta, fie laterală pentru ca această proprietate să nu fie socotită, în înțelesul legii ca infundată. Art. 24. C. S.

Hotărârea Tribunalului Buzău publicată în pandecte. Partea III, No. 5.

2. Orice tranzacție făcută fără respectarea dispozițiilor art. 48 și 51 din Codul Silvic este nulă de drept și de nul efect.

Decizia Curții de Casație din 1 Februarie 1927 publicată în pandecte săptămânale No. 10 din 20 Martie, pagina 237. Ioan G. Clorogaru cu D. N. Simlan.

C. D.

PROPUNERI

NECESITATEA UNUI INSTITUT SILVIC

de T. PORUCIC

Cine nu știe, că la noi silvicultura, ca și agricultura și pescăritul, formează baza economiei noastre naționale, temelia bogăției ei, și că un sfert din suprafața țării este acoperită de păduri. Se impune deci să se dea studiului pădurilor o însemnătate mai mare, să se facă sacrificii pentru acest studiu, după cum se fac în alte ramuri ale vieții noastre naționale. Pentru studiul țării noastre avem mai multe Institute și anume :

1. Instiit. Meteorologic pentru studiul climei și atmosferei.
2. > Botanic > > florei țării.
3. > Zootehic > > vitelor domestice.
4. > Agronomic > > agriculturii.
5. > Geologic > > scoarței pământului.
6. > Geografic > > orografiei și geografiei.
7. > Speleologic > > peșterilor țării.
8. > Hidrobiologic > > pescărit. și a vieții apelor.
9. > Balneologic > > apelor minerale, etc.

Nu mai vorbesc aci de sumedenia de alte Institute științifice de pe lângă școlile noastre superioare, în cari pe lângă problemele de ordin științific general se cercetează și chestiuni privitoare la studiul țării noastre.

Dar de un Institut de silvicultură, de vreun Institut special pentru studiul codrilor noștri, la noi încă n'a auzit nimeni. Și doar n'avem un petec de pădure în țara noastră, ci un ocean întreg, un ocean de brazi, molizi, fagi, goruni, carpeni, stejari, tei, frasini, etc. cu o sumedenie de arbuști și subarbuști.

Câte n'ar avea de studiat Institutul silvic?! Clima codrului este deosebită de clima țării.

O climă cu totul originală este în codru, în care iarna este

liniște, adăpost și zăpadă multă, mai mai multă ca în câmpie, iar vara este umbră și răcoare cu lipsă de insolație și de evaporatie. Umezeală, zăduf și temperaturi uniforme domnesc în codru vara. Sub pătura groasă de frunziș mort în pădure, ca într'o seră, este cald toată iarna, solul nu suferă de ger și ca în răsadnițele grădinarilor cresc în atmosfera specifică a suprafeței solului o mulțime de ciuperci mici și mari, mușchi și lichene. Se înțelege de la sine că viața micro-faunei și microflorei aci nu încetează iarna din cauza gerurilor și frigului mare spre deosebire de câmpie, unde solul iarna îngheață și unde deci încetează orice semne de viață lăsând crivățul să sufle în toată libertatea și să doboare la pământ resturile jalnice ale florei de vară. Și câte probleme nu s'ar rezolva studiind viața de iarnă a codrului?!

De demult se vorbește de o climă specială, care domină în desigururile vegetale, între pământ și vârfurile vegetației desigururilor. Această climă, numită *fitoclimă*, deși este o variantă a climatei atmosferei de deasupra, totuși se deosebește de ea, și cu drept cuvânt merită studii foarte numeroase și foarte atente, mai ales că în legătură cu fitoclima este și regimul recoltelor agricole, ce stau la baza economiei naționale. Și nicăeri această fitoclima nu este așa de bine dezvoltată, așa de ușor de studiat ca în codrii noștri. Ori numai un Institut de silvicultură ar putea să facă acest studiu.

Regimul udometric al solului din zona codrilor este de asemenea cu totul deosebit de cel din câmpie. Umezeala solului aci nu încetează nici odată, precum nu încetează ea nici din aerul specific al codrului. Acest aer este continuu deosebit de aerul de deasupra codrului, el nu cunoaște temperaturile înalte ale aerului stepelor, nu suferă de uscăciune, razele soarelui ajung la el cu greutate și umiditatea solului este în legătură neîntreruptă cu umiditatea aerului din codru. Și iarăși numai un Institut silvic poate să facă cercetări asupra legăturii dintre umiditatea solului și a atmosferei din pădure.

Nu mai este nevoie de vorbit nici de flora și fauna pădurilor a căror viață și dezvoltare stau în strânsă legătură cu fitoclima pădurilor, nici de regimul izvoarelor. asemenea strâns legat de aceiași fitoclimă, și nici de toată seria condițiilor fenologice din zona pădurilor. Studiul acestor fenomene de asemenea trebuie să facă parte din programul activității Institutului silvic, cât și toate chestiunile

de ordin tehnic, precum: tăierea pădurilor, replantarea lor, lupta cu bolile pădurilor, cu insectele vătămătoare, protejuria vânatului, etc.

O rețea întreagă de stațiuni, afiliate Institutului silvic, analoage stațiilor meteorologice, ar trebui să umple zona codrilor noștri din vărfurile munților până în bălțile Dunării, a Nistrului și a Tisei.

Activitatea acestui Institut ar fi una din cele mai frumoase completări ale activității Institutelor: meteorologic, botanic, zoologic, hidrografic. Chiar excursiunile s'ar putea organiza în zonele codrilor tot sub auspiciile Institutului silvic.

Studiul solului. O ramură foarte însemnată a activității Institutului silvic ar trebui să fie studiul solurilor cu păduri, acelor soluri, cari se numesc *pământuri trândoase, sau agiogoase* în Ardeal, «hleiuri» în Moldova, «clise» în părțile muntoase. Și nu numai din punct de vedere al legăturii genetice ce există între sol și pădure, ar fi nevoie să se facă acest studiu, ci și din punct de vedere practic. În adevăr, azi când s'a pus din nou pe tapet chestiunea reîmpăduririi câmpiei și a plantării terenurilor neproductive, este necesar a se ști: cari soluri se adaptează ușor la împădurire, cu ce esențe și în ce condițiuni. Ar fi interesant de a vedea dacă nu s'ar putea replanta în delta Dunării marile păduri de pin, cari creșteau în primele secole ale erei noastre¹⁾, dacă nu s'ar putea replanta și pălcurile de păduri din câmpia Basarabiei, pălcuri de cari vorbesc unele scrisori ale hanilor tătărăști și multe hărți vechi. Dacă plantele stepelor cresc ori unde — numai lumină și căldură destulă să fie, nu stau tot așa lucrurile cu pădurea pe care n'o putem planta pe ori ce sol. Nu găsim pădure de carpen pe cernoziomul stepelor, iar dacă am planta-o, inevitabil trebuie să piară, cum s'au prăpădit o mulțime de păduri, plantate de ruși în mijlocul stepelor.

Silvicultura azi se ocupă cu studiul plantațiilor, îngrijirea, regenerarea, paza și utilizarea lor, dar nu se ocupă decât în treacăt incidental, de studiul plantațiilor în dezvoltarea lor naturală, nu se ocupă nici de legătura completă ce există între sol, specie și climă. În sfârșit nu se ocupă de ceea ce s'ar putea numi trup natural de pădure, după cum acest trup s'ar prezenta ca o unitate

1) În trecut grecii făceau comerț mare cu acești pini, distrugând codrii din delta Dunării, dupe cum au distrus ei și multe alte lucruri în țara noastră.

floristică în legătură cauzală cu solul, relieful, clima, hidrografia, etc. Nu se ocupă nici de influența pădurei asupra solului și nici de influența inversă.

După cum în agricultură agronomul are grijă de sol, de cultura lui tehnică, îngrășarea lui etc., tot așa ar trebui și silvicultorul să aibă grijă de sol și numai pe soluri potrivite să facă și plantațiunile respective. Când vedem într'un loc un masiv de tei, în apropiere unul de stejar și mai încolo unul de carpen — aceasta înseamnă, că natura a făcut o selecționare de specii după soluri. Aceiași selecțiuni trebuie s'o facă și silvicultorul, care s'ar vedea obligat, să-și dea seama de toate influențele reciproce dintre sol și diferite specii de arbori. Celace se cunoaște în această privință are un caracter cu totul empiric, nu e sistematizat într'o disciplină științifică cu axiome, postulate, etc. Și nu numai solul trebuie să-l aibă în vedere silvicultorul, dar mai ales subsolul, (căci rădăcinile copacilor se infiltrează adânc în subsol) în legătură cu proprietățile fizice, cu umiditatea solului și a subsolului, în legătura și cu compoziția lor chimică, în legătură însfârșit și cu specia copacilor.

Știința solului s'a născut în mediul agronomilor și după o luptă seculară cu agronomia a rezultat separarea științei solului (agrogeologiei) de agronomie și a rămas numai agrologia ca parte practică a agronomiei în ce privește solul. La această luptă n'au luat parte silvicultorii, de aceea cea parte a științei solului, care se interesează de silvicultură, a rămas nedezvoltată, și n'avem azi o știință paralelă cu agrogeologia, deși silvicultorii *Hundeshagen, Gustav Mayer, Graebe, Müller, Ebermayer, Ramann, Visotchi* și *Mezozov* au lucrat destul de sistematic și intensiv în această direcție. Agrogeologia agronomică se interesează mai mult de solul arabil, iar subsolul îl studiază numai ca suport sau substrat. Din potrivă agrogeologia silvică se interesează mai mult de subsol, deoarece copacii trimit rădăcinile lor adânc în subsol. *Graebe* chiar specifică că știința solului (edafologia) a silviculturilor se împarte în două părți: știința *subsolului* în primul rând și a *solului* în al doilea rând. Silvicultorul, contrar agronomului, se interesează apoi mai mult de solurile *nealterate* de cultură, precum și de influența vegetației lemnoase asupra lor, și, ceiace este mai remarcabil, silvicultorul se interesează nu atât de influența vegetației lemnoase, cât de influența *desișurilor naturale* alcătuite din această vegetație. Aceste desișuri formează un mediu specific, care influențează asupra solului, partea

principală a acestui mediu este alcătuită de pătura frunzişului mort de pe pământ, învăluită de atmosfera specifică din umbra copacilor. Pădurea și în general desişurile naturale de lemnoase au fost considerate, și cu drept cuvânt, ca factori principali în formarea caracterelor solului, pentru acest motiv se disting soluri de pin, soluri de brad, de fag, de gorun, de stejar, etc., etc. Altfel stau lucrurile în agronomie, unde nu se disting soluri de coelie, de buruene, de trifoi, etc. Dacă știința solului în agronomie s'a dezvoltat mai mult în direcția morfologică și chimică, în silvicultură ea se dezvoltă ca edofologie propriu zis, adică în sensul studiului subsolului. De aci rezultă și deosebirea între metodele de cercetare ale agronomilor și silvicultorilor: pe când agronomul cercetează solul mai mult din punct de vedere chimic și fizic, silvicultorul se interesează în primul rând de secțiunea ce o prezintă solul *cu subsolul* lui, iar la analiza chimică el recurge numai spre a înțelege celace nu poate să-și explice prin studiul morfologic al secțiunii naturale.

Este interesant că *silvicultorul Müller*, ¹⁾ încă înainte de marele întemeietor al agrogeologiei V. V. Docuceaev a înțeles și a definit destul de clar solul. Iată ce scria el în 1876:

«De prima dată s'ar părea că n'ar fi just să se considere un agregat, atât de accidental cum e solul, că un corp întreg indivizibil, organizat, încheiat.

Câte și câte puteri variate n'au influențat asupra rocei mume la transformarea ei în sol! Și s'ar putea crede, că dezvoltarea puternică a vegetației, acțiunea viețuitoarelor, neîncetata acțiune a forțelor fizice și chimice ar fi trebuit să creeze nu produs atât de pestriț, încât nici vorbă n'ar mai putea să fie să se găsească în natură un sol cu o structură regulată, cu caractere și înfățișări bine definite. Dar cercetările din potrivă au arătat, că toate aceste influențe variate n'au produs un haos, ci forme bine definite și chiar fiecare din diferitele tipuri de soluri de păduri virgine poate să fie considerat ca un tot perfect organizat.

Ca și în toată natura tipurile aci n'au o fixitate de forme, fără să fie forme intermediare, cu toate acestea aceste tipuri pot să fie cercetate și caracterizate printr'o serie de semne caracteristice».

Dacă silvicultorii au fost cei dintâi, cari au observat și notat

1) Die natürlichen Humusformen, 1876, p. 3-4.

existența tipurilor naturale de soluri în sensul edafologic apoi tot silvicultorii sunt chemați și azi să cerceteze în amănunțimi acest corp natural, care se numește sol, în legătura lui cu subsolul, cu vegetația de pe el și cu clima specifică, ce domină în păduri. În adevăr agronomul azi nu mai găsește sol natural, de oarece tot ce nu este sub pădure, de mult a fost desfumat, arat, grăpat, supus îngrășămintelor, iar de la vegetația primitivă n'a rămas nici urmă, de cât doar grupulețe izolate de păiuș, colelie, firioșor, etc. Altfel este în domeniul silviculturii, unde sub păduri se găsește încă solul primitiv, neatins de instrumentele de cultură, cu toată structura și compoziția lui chimică neschimbată, formată în curs de mii de ani.

În codru găsim solul virgin, și aci el și poate fi încă studiat în toate direcțiile și din toate punctele de vedere.

VÂNĂTOREȘTI

O DUBLE LA MISTREȚI IN PĂDUREA STATULUI HELTEIU JUD. BACĂU

de ERNEST GHEORGHILU

Era în anul 1897, când mă aflam șef de Ocol la Mănăstirea Cașin, Jud. Bacău.

După cum am arătat și în alte părți, din povestirile amintirilor mele de vânătoare, aveam în acest Ocol, mai multe păduri întinse, cu codri seculari, în cari se găseau numeroase văi adânci și liniștite, cu tînțe și prapoare ascunse, în care fiarele mari își găseau un adăpost sigur și netulburat.

Una din aceste păduri, deși nu cea mai întinsă, totuși, bine așezată spre miază-zi, avea într-o parte retrasă o suprafață respectabilă, acoperită cu o desime de nepătruns de lăstar stejăriș în care stejarul bătrân, era mai răspândit, ca celelalte feluri de arbori, așa că, periodic fructificând îmbelșugat, semăna pământul cu multă ghindă, atrăgând fiarele mari, mai ales mistreții, din toate împrejurimile.

Sub poalele pădurii, care se întinde la stînga pârâului Troțușu, pe o coastă largă și nu prea repede, se găsește satul Helteiu, dela care-și ia pădurea numirea și nu departe de sat, linia ferată Tg.-Ocna-Adjud pe malul drept al Troțușului.

Locurile de cultură ale țărănilor, erau așezate la răsărit de sat, între Troțuș și pădure, astfel că, toamna mistreții făceau un adevărat prăpăd în porumbiștele bieților săteni, cari în nopțile întunecoase, le păzeau de seara până în zori, făcând focuri în jurul lor și trăgând salve din pistoale.

De câteva ori veniră mai mulți locuitori la mine cu jaiba în proșap, tînguindu-se de a face o vânătoare. «caci boalele de chiare, le fac mari stricăciuni, bîntuindu-le ogoarele cumplit, lasându-i fără hrana zilnică pe timpul iernii».

M'am înduioșat de necazul lor... și le-am făgăduit că musai, Duminică viitoare, le voi da o răfuială mistreților, de vor ține minte lungă vreme — dar trebuie ca să am și din partea oamnenilor un ajutor la acea vânătoare.

La această propunere, locuitorii s'au oferit bucuroși numai să-i poată alunga și speria măcar până or culege păpușoiul.

Întrebându-mi dacă bănuiesc, unde ar fi sălașul porcilor, unul din oameni fost pădurar, sfătos la grai, mai bătrîn, uscățiv și vorbăreț, se apropie de mine și îmi spune cu mult foc «Să trăiți D-le anginar, să nu mă luați în nume de rău și nici să mă credeți a fi un mincinos nerușinat, dacă voi spune ci am văzut cu ochii mei, mare pozna:

«Săptămăna trecută, mă dusăsem cu sloboda, să văd di undi aş putea «aducei acasă, nişti uscătura pentru foc, fiind din cel învolţi de nevoastră cu «contraft şi m'am înfundat pe nebăgate seama, tocmai la Craci Ghidulesei, «unde-l şihla mal deasă, uscătura multă era acolo şi buşteni groşi, zaceau pe «o râla devalma, ca în codril cel pustil. Imi făcui plan şi chibzulală, ca să vin «să iau uscătura tocmai di aici, măcar că lera cam diparte şi locurile cam grele, «niumbate, fără să bănuiesc nimenica, ca tocmai ma gaseam în salaşul afurisişilor «di mistreţi. Stam uiti așa pi loc şi rostogoleam ochii la dreapta şi la stânga, «mă aşez ghinişor pi o ciotă putredă lângă un sipot şi mă găteam să imbuc «ceva, căci începuse pârâlnica di foame să ma împunga în pântece, domol scot «din desagaşa, câteva merinde, tot uitându-mă către fundul văiei undi să videa «negreala mare, în spre Ghiduleasa, dam cu gândul, frământându-mi mîntea, cam «uni ar putea să fie actuate chiarele spurcate, pi cari aveam grozav năcaz, căci «imi stricase 2 prăjini şi jumate de puşuol.

«Nu trecuse câteva clipeli din ochi, când numai ci aud în stânga me, «speri fundul unui pripor ascuns un grohăit amarnic di mi se sburlise părul mă- «ciuca, căci n'aveam la mini dicat briceagul şi mă gândiam afurisându-mă, di ci «n'am luat şi puşculiţa di acasă!..

«Vad nu mai diparti di o sută de paşi cum să scoală un cârd întreg di «porci, grohăind unul mai तरी ca altu, si o rupi di fuga spre fundul Ghidulesei!.. «Rămăsesem ca di chiatră trăsniţ pi loc, cu imbucatura nimestecata în gură şi «mă uitam cum chiarele o luase la papuc.

«Ni-am şi făcut plan, ca la vânătoarea ce veşi face nevoastră, să şinem «tot fundul văiei în Craci Ghidulesei, pi unde se vedi ca afurisişii aveau tre- «cătoarea lor obişnuită şi socotesc c'avam să-l înfundăm amarnic şi au să tras- «nească puştile ca la Pleavna — socot așa prubuluind, că n'au sa ni scape «blastamaşii şi avem să-l tocăm di art sa hie mai mari dragu — dar să nu luăm «norod mult la bătale, căci chiara simte di diparte primejdia când e tambalau «mare şi o tiuleşte la sanatoasa».

Ispitt şi de povestirea lui Moş Taşulă, care era un vânător cunoscut prin isprăvile lui din tinereţe, hotărâsc ca Duminica ce vine să le dau goană, orice timp ar fi.

Pentru Duminica fixată, am luat dispoziţiuni, să am 20 bătaşi şi vreo 10 vânători ţărani din cel mai bun puşcaşi.

În adevăr, la ziua hotărâtă, ne-am înfiinţat în păr toşi, ca la comanda, adăugându-se şi câţiva surtucari din T.-Ocna şi din vecinătăşi.

Eram favorizaşi de o vreme mândră, un soare strălucitor de toamnă, în- vâluliu în raze căldicele, ca într'o purpură de aur, toată întinderea văzută până la orizont.

Linişte complectă domnea în văzduhul adormit. Toşi aşteptam cu înfrigu- rare prelejul de a da piept cu colţaii, făurind în mîntea, felurite planuri strategice, cum să faci şi cum să dreagă, ca să nu scape nimic, fiindcă aveam nădejde mare, dela pădurarii vânători ce înconjurase desimlie, din pădurea Heltei şi mai ales Craci Ghidulesei, unde-şi aveau obicinuit straturile mistreţii, ca se găsise urmele a două cârduri intrate în pripoarele văiei, la mijlocul desimiei, așa că eram aproape sigur de isbândă.

Pornim vânătorii, înainte cu un ceas, lăsând bătăliji la marginea pădurei, pentru ca să nu se facă cel mai mic sgomot, pe cărări întortochiate, halde hai, a gale, înșirați ca indienii, unul în urma altuia, pășim în complexă amușire, făcând un ocol mare pentru a prinde fundul vălei pe creasta unde erau trecătorile porcilor.

Ajunși după nesfârșite coborâri și urcușuri, la punctul hotărât suntem așezați în pozițiile bune de căire un pădurar, care cunoștea bine localitatea, și anume, trăgacii mai buni și surtucarii la șaitorii mai sigure.

Mie, imi căzuse punctul strategic mai de seamă, căi și fratelui meu, vânător care rar scăpa ceva, eram așezați chiar pe vâlcelele dealului pe unde trecuse cele două turme de mistreți, la culcare, se vedeau numeroase urme de copite, între care câteva, grozav de mari — fiind și proaspete de tot — cecece ne bucura mult, dându-ne nădejde.

După ce ne aranjarăm fiecare bine în șaitoare, curățând-o de frunze și vreascuri, cu pușca încărcată, cu posturi mari în dreapta, iar în stânga cu glonț rotund, calibru 16, drillingul având acest calibru, așteptam în neastâmpăriri, începerea goanei.

Domnea o liniște mormântală. Nici o adiere în aer, nici un sgomot în pădure, decât țâcănitul unor ciocănituri, cari spârgeau găuri în arbori deperisanți, în căutare de viermi, ici, colea, din când în când, cădea câte o ramură uscată, tulburând pacea sfinte și măreței catedrale a naturii, care este pădurea.

Frunzele îngălbenite, începeau să cadă, prevestind sfârșitul vieții lor.

Trecuse ca un cîș de lungă așteptare. În cea mai desăvârșită liniște și nemișcare, cu ochii larg căsați spre vale în jos și cu auzul încordat!... numai ce auzim focurile de pistoale în bătăie și gura bătăiașilor abia prinsă de ureche — fiindcă erau prea depărtați, inima începu să se sbată, și acea sublimă emoțiune cu neputință de descris, care apucă pe vânător la răsunetul focurilor de armă, ne îneca răsufierea.

Nici o mișcare în fața noastră, câteva momente totul pare adormit în somn de moarte, dar nu mult după începerea bătăiei, se aude deslușit în fund sub noi, un ropot de frunze și de crăci rupte, atunci începu orga cea mare în biserică Naturei cântând simfonia vânătorului, pe coardele codrului înfiorat!!!

Cel câțiva copoi aduși anume pe ales, începură muzica sublimă a inarelui concert silvatic făcând să vibreze codrul, până în adâncul măruntaielor, spintecând văzduhul în mii de acorduri mai armonioase și mai plăcute ca cele ale lui Strauss.

Privind cu încordare spre locul unde s'a auzit sgomotul produs de cărdul mistreților în desimea de sub șaitori, zăresc cum apucă direcția mea.

Cu inima bătănd ca limba unui clopot, aștept să se apropie, aleg din ochi pe unul din cei dela frunte care era mai mare și când ajunse la 10 — 15 pași îi trosnesc focul cu poște la căpățâna, iar cu al 2-lea foc lau în ochire pe un altul tot mare care trecea linia șaitorilor și-i trag glonțul calibru 16 rotund la spata stânga, amândouă loviturile au fost mortale! De bucurie, uitasem că mai am cel al 3-lea foc a expresului dela drilling și n'am mai tras deși turma întreagă împinzise dealu jur împrejurul meu.

Fratele meu ucise și el unul volnic, iar țărani un grăsun.

Am mai făcut până seara 2 bătaii, în care n'a căzut decât o vulpe și câțiva iepuri.

Ne-am reîntors cu mare alai la vale găsim jumătate satul adunat în calea noastră mulțumindu-ne cu căldură, că i-am scapat de prăpădul holdelor de porumb. Mulțumiți de isbândă ne-am reîntors la căminurile noastre.

PARERI ȘI IMPRESII

UN STRIGĂT DE ALARMĂ

De multă vreme mă gândeam să scriu acest articol. De ce nu l'am scris, nu aș ști să spun. Dar știu de ce l' scriu acum.

Luna trecută m'am dus la Societate, era ziua constituirii. Am găsit lume adunată, se inaugura cercul.

Pe tăcute, așa cum se cuvine unor oameni serioși și doritori de muncă, se deschideau saloanele bibliotecii și ale cercului. Era o bucurie generală, adumbrită numai de regretul că cei bătrâni lipseau; numai moș Vasile și cu mine, dintre cei dela roată. Probabil au lipsit fiindcă nu s'a anunțat, fiindcă s'a vrut intimitatea de familie.

Dar în fine, cu acea ocaziune mi s'a dat numărul 1 și 2 din Revista Pădurilor pe Ianuarie și Februarie 1927, anul 39.

Ce duloasă amintire privind această copertă verde; un trecut plin de greutate, de umilințe, de sărăcie, dar plin și de iluzii și de speranțe.

Și când noi la început, ne gândeam la o revistă, la un locaș, la oarecare drepturi, ca la un ideal îndepărtat, aproape un vis; să ne adunăm în Palatul nostru, să avem mijloace cu care să putem realiza și muzeu și bibliotecă și stațiuni de experimentare; să facem știință în adevărată accepție a cuvântului; când trăesc toate acestea îmi vine greu să cred.

Scumpă și neuitată fie memoria lui Alecu Constantinescu, fostul nostru președinte, cu ajutorul căruia ne este dat nouă, celor dela Progresul silvic, să trăim conștient de acum, ceasuri în care opera de încheiere a societății noastre este terminată și ne dă puțința să invităm pe alții la muncă pentru opera de elaborare științifică.

Toate aceste gânduri mi-au venit năvală privind coperta verde; revista broșată, cu folie tălate, tiparul frumos, totul îngrițit.

Deșigur într'o revistă și mai ales într'o revistă științifică, idela este totul. Un fapt nou plin de consecințe, o lege descoperită formează fondul. Și ori cum ar fi prezentat, este indiferent, fiindcă faptul, legea științifică interesează. Totuși forma plăcută, grija cu care se prezintă revista te îndeamnă la muncă.

Pe mine m'a hotărât să scriu articolul pe care l' tot amân de aproape un an.

Și acum îată despre ce este vorba :

La Septembrie anul trecut am fost cu automobilul dela Severin la Mehădia. Ne apropiam de Gura Văii, un câțun înainte de Orșova, când pe șosea vedem venind în goană, înaintea noastră, un om care striga și gesticula.

Mirași ne-am oprit; și nu a trecut câteva minute, o explozie grozavă și din coasta pe lângă care mergeam, blocuri de plăstră rupse din stâncă și care au fost aruncate peste șosea și peste drumul de fier.

Am rămas uimit, nu de pericolul la care sunt expuși călătorii, dar de inconștiența administrației generale a statului român.

Anul trecut chiar a fost un an de dezastru pentru acea regiune. Râurile au debordat, terasamentul drumului de fer luat, poduri stricate, iar șoseaua națională distrusă complet pe o distanță de trei sute de metri. S'au cheltuit zece de milioane pentru restabilirea circulației.

Și toate acestea din cauza torențiilor.

Astăzi nu numai specialiștii, dar și profanii cari citează puțin, știu că torenții se pot corecta; ravagiile pe care le produc torenții se pot reduce considerabil.

Iar această corecțiune se face, în principal, prin împădurirea coastelor din preajma țărenșilor. Este drept că pe lângă aceste împăduriri, mai este nevoie și de unele lucrări de artă; dar principalul rămâne tot împădurirea.

Și când acesta este adevărul elementar, când între coastă și Dunăre ai și goseaua națională și drumul de fier de cel mai mare trafic al țării, să autorizi nu numai defrișarea, dar și fărâmițarea stâncii prin dinamită, — când le vezi acestea, nu poți ce să mai crezi.

Am întrebât la serviciul silvic și mi s'a spus, că sunt lucrări în curs pentru care s'au cheltuit și se cheltuiesc sume importante, dar că nu au ce face.

Serviciul minelor dă concesiuni.

De altmintețea am văzut spiritul de care sunt animate autoritățile noastre, chiar atunci la fața locului.

Drumul de fier și goseaua se întretaie în mai multe puncte și când drumul de fier a despoimolot linia, bolovanii l-a aruncat pe gosea și a făcut-o impracticabilă.

Este un spirit primejdios și care trebuie să dispară, pentru bunul mers al treburilor publice.

Rivalități între servicii, rivalități între ministere; care nu asistăm foarte des la procese între două autorități de stat?

Asta trebuie să înceteze.

Toți funcționarii statului trebuie să muncească în acelaș gând, propășirea statului. Între ei nu pot fi interese opuse.

Și m'am bucurat când am auzit că se creiază un oficiu la Președinția Consiliului de Miniștri.

Președințiile consiliului ar trebui să reprezinte această unitate a Statului; acolo ar trebui rezolvite conflictele ce se ivesc între diverse autorități.

Dacă am avea un asemenea oficiu, cazul special care ne preocupă s'ar rezolvi ușor. Pădurile ar veni și ar demonstra necesitatea menținerii pădurii pe coastele din preajma țărenșilor; ar arăta cheltuielile care se fac pentru stavilirea curenșilor; minele ar arăta veniturile care le încasează din exploatarea unor asete de cariere și sunt sigur că cifrele ar fi așa de elocvente în cât asemenea exploatări ar fi oprite.

Deasigur antreprenorii au interes ca să facă exploatări în imediata apropiere a goselelor și a drumurilor de fier — dar nu să dărâme casa pentru ca să-și scoți cărămizile pe cari să le vinzi ca material brut.

Mi-am făcut datoria, cel în drept să și-o facă pe a lor.

Aureliu M. Eliescu

Fost silviculor, deputat și senator

INFORMAȚIUNI

Societatea centrală Agricolă a proprietarilor și cultivatorilor din România, ca și în anii trecuți, a oferit și în acest an 12.000 lei, spre a se împărți premii primilor trei clasificați dintre absolvenții secției silvice a Școlii Politehnice.

Interesul pe care numita Societate îl poartă învățământului nostru silvic, constituie, pentru tineretii închinat grijei pădurilor, o încurajare, pe care noi o apreciem în modul cel mai elogios.

* * *

În ziua de 17 Martie a. c. s'a stîna, subit, din viață excelentul nostru camarad Inginer Inspector silvic Mihail Popescu.

Slujitor harnic, conștiincios și priceput Mihail Popescu a fost, pentru toți colegii lui, un prieten foarte apreciat.

Alături de familia sa, căreia îi transmitem condoleanțele noastre, deplângem moartea prematură a acestui vrednic camarad.

* * *

Societatea „Moldova” din Piatra-Neamț a donat 10.000 lei pentru laboratorul botanic al Școlii Politehnice.

Am vrea, să considerăm donațiunea Societății «Moldova» ca începutul unei mișcări pentru înzestrarea laboratorilor silvice, cari, în urma războiului au suferit mari pagube.

Societățile noastre de exploatare forestieră pot și au datoria, să lîmte pilda societății dela Piatra-Neamț.

* * *

Societatea Elevilor secției silvice dela Școala Politehnică și-a alcătuit, pe anul

în curs, următorul comitet: Președinte, Aurel Chibeleanu, Vicepreședinte Traian Pop, Secretar general Radu Munteanu, Casier C. Ștefănescu-Merei, Secretar de ședință I. Costăchescu. Membri: P. Voiculescu, T. Georgian, V. Ursu, H. Trandafirescu.

Urăm tinerilor noștri camarazi o activitate rodnică.

* * *

Aducem la cunoștința domnilor membri ai Societății „Progresul Silvic”, că Biblioteca și „Cercul Inginerilor silvici” sunt deschise în fiecare zi dela orele 9—13 și 15—3.

Sfăluim pe camarazii noștri, să folosească acest nou prilej de instruire profesională și pentru strângerea legăturilor de solidaritate.

Cu această ocazie atragem atenția d'lor membri, că în afară de domniilelor, sunt admiși să frecventeze «Cercul», potrivit art. 15 din Regulamentul pentru administrarea Casei Soc. «Progresul Silvic», — rudele și prietenii d'lor membri și membrii aderenți acceptați de Consiliul de Administrație.

* * *

Chestiunea practicii elevilor secției silvice dela Școala Politehnică, luându-se în discuția Consiliului profesoral, s'a stabilit, în principiu, ca timpul de practică să fie redus astfel, ca să se dea posibilitate elevilor secției silvice, să termine cursurile odată cu elevii celorlalte secțiuni.

* * *

D-l Inginer inspector general silvic Horia Lazăr, asistent la catedra de Sil-

vicultură dela Școala Politehnică, a demisionat din acest post.

Societatea Elevilor secției silvice dela Școala Politehnică a donat laboratorului botanic al acestei școli, un microscop în valoare de lei 20.000.

Înteleapta întrebuintare, pe care elevii școlii noastre o dă fondurilor societății lor, ne face să privim cu încredere la viitorul acestor generațiuni de ingineri silvici.

Domnii membrii ai societății „Progresul Silvic” sunt rugați, — ca în trecerea lor prin Capitală — să folosească, pentru gazduire, camerele amenajate în acest scop ale Căminului Societății. Potrivit art. 42 din regulamentul pentru administrarea casei soc. «Progresul silvic», prețul închirierii este de lei 40 pentru prima zi și 30 lei pentru celelalte în camerele cu un pat și respectiv 60 lei și 50 lei în camerele cu 2 paturi.

Consiliul de ad-pte al societății asigură camarazilor noștri o bună primire.

Societatea de vânatoare «Codrul» a elevilor secției silvice dela Școala Politehnică și-a ales, pentru anul curent, următorul comitet: Președinte de onoare prof. Dr. Gh. Nedici. Președinte Munteanu D. Vicepreședinte, Mezinca C. Secretar: Konrad Josef. Casier: Munteanu V. Membri: Vendel A. Censori: Marcu Iosif, Ștefănescu C. și Frățilă V. Maestrii de vânatoare Marcu I. și Munteanu V.

D-l Inginer silvic Ștefănescu-Gună a

scoș de sub tipar o nouă ediție a tratatului său de *Topografie*.

Societatea elevilor secției silvice dela Școala Politehnică în colaborare cu d-l Inginer N. Codru, șeful Ocolului silvic Brănești, a organizat în ziua de 10 Aprilie a. c., la Brănești, o foarte tinerească și reușită serbare a *sădirii arborilor*.

Suntem convinși, că propaganda pentru lărgirea «conștiinței forestiere», pe care asemenea serbări o urmărește, va fi mai puternic făcută, cu deosebire, de elevii noștri, cărora nu le lipsește bucolicul entuziasm, cu care trebuie să se însoțească primele raze ale soarelui primăvăratec. Și nu ne îndoim că, în ziua de 10 Aprilie, mulți noi iubitori de pădure s'au întors la București, deși inițiatorii, în clanul lor tinerec, n'au precizat, în invitații, pe lângă ora plecării, ora și data *întoarcerii* dela Brănești!

Sambata 16 Aprilie a. c., un grup de ingineri silvici, sub conducerea d-lui Profesor V. Stînghe, au plecat din țară, pentru 3 săptămâni, spre a face o excursiune de agrement și studii la Viena și în pădurile din munții Tirolului.

Autoritățile austriace au făgăduit cel mai larg concurs excursioniștilor români. Deasemeni Casa Pădurilor a contribuit cu multă bunăvoință la reușita acestei interesante excursiuni.

De curând, din inițiativa unui grup de studenți ai secției silvice dela Școala Politehnică, a luat ființă «Cercul studențesc de studii forestiere», al cărui scop, potrivit art. 4 din statute, este, să creeze *un mediu prielnic pentru studiul problemelor de specialitate, urmărind formarea de silvicultori convinși, activi și bine pregătiti în cariera silvică*».

La ședința inaugurală, care a avut loc Miercuri 6 Aprilie a. c., ora 21, au luat parte pe lângă membrii activi ai Cercului și d-nii profesori: Antonescu, care a prezidat ședința, Grunau, Stînghe, Protopopescu, d-nii ingineri: H. Lazăr, P. Ioan, Em. Niculescu, Ef. Petrescu, dr. C. Georgescu, Iliescu, Ștefănescu-Suhăjanu, etc.

D-l C. Chirița, președintele C. S. S. F., a ținut cuvântul de deschidere al activității, din care spicuiem, fără comentariu, fiindcă nu vrem să producem zănanii, următoarele:

«Studenții de față sunt dintre puținii cari îmbrățișează, astăzi, cariera silvică *din convingere*».

«De ce mai sunt necesare atâtea studii? de ce să mai pierdem atâtea ani, pentru ca apoi să practicăm silvicultura în felul cum se practică».

«..... Iată de ce din Școala Politehnică asistăm la tristul spectacol al încercării unora dintre elevii buni de a evada dela secțiunea silvică, și unii pleacă, — iar parte din cei ce rămân, sunt depe acum niște blazați».

«Dintr'un început, țin să spun tuturor celor chemați aici, că nu se găsesc în față unei societăți ca multe altele, ca puținii studenți de aici, cari reprezintă ceea ce secțiunea silvică are mai bun.....».

Din statute culegem:

«Cap. 5, art. 7, alin. c: Membrii activi sunt aleși printr'o serioasă selecțiune dintre studenții secției silvice. Cercul va delega o comisiune de trei membrii, cari vor studia (1) și referi asupra celor propuși spre a fi admiși în cerc».

Nu facem citatele de mai sus, decât pentru a atrage atențiunea inițiatorilor C. S. S. F. asupra acuzațiunii, pe care *celalți* — sperăm să fie cei mai puținii, cei foarte puținii — rămași în afara Cercului, le-ar putea aduce. Și noi nu credem pe unii prezumțioși, după cum nu

socotim pe cei oropșiți de C. S. S. F. ca reprezentând în mod absolut, ceea ce are secțiunea silvică mai puțin bun (ca să nu ne exprimăm mai categoric).

Recomandăm tinerilor noștri camarazi, să nu prilejească, cu o inițiativă laudabilă de activitate, deslănțuirea, prea timpurie, a unei discordii vătămătoare pentru toți. În mintea omului cumpănit se pot găsi formule, cari să nu rănească sufletele, celor ce au nevoie de lumină și trebuie sfătuiți a o căuta.

După cuvântarea d-lui Chirița, d-l profesor Antonescu face o lungă și interesantă expunere asupra câtorva evenimente din viața sa de silvicultor și își exprimă unele din părerile pe cari le-a căpătat într'o atât de îndelungată și frumoașă carieră. În treacăt, d-l prof. Antonescu s'a plâns și în privința ingrătitudinii, celor cari vor să uite activitatea sa de 4 ani la Revista Pădurilor precum și în privința celor cari vor să se dispenseze de luminile bătrânilor.

Dacă este pricină s'o albă, împărțăm în totul amărăciunea d-lui prof. Antonescu, deși o considerăm provocată de elemente, pe cari nu le cunoaștem, — fiindcă nu există unul, din cei știuți de noi, care să fie atât de orb și să ignoreze activitatea aceluia, care poate fi numit, cu lauda „*Decanul silviculturii române*”.

La urma, d-l dr. C. Georgescu a făcut o scurtă și foarte ascultată expunere asupra «studului fasciațiunii», subiectul excelentei sale lucrări de doctorat.

Interesul, cu care a fost primită inițiativa celor dela C. S. S. F. atât de d-nii profesori, cât și de d-nii ingineri și membrii ai Cercului, ne face să augurăm acestui grupări un viitor plin de foloase morale și științifice.

Revista Pădurilor, vroid să dea cel mai larg concurs acestei vrednice și laudabile inițiative, pune la dispoziția co-

mitetului C. S. S. F., paginile trebuie pentru publicarea lucrărilor originale, cele mai interesante.

Amintim camarazilor noștri că la 29 Mai a. c. are loc, la București, adunarea generală a Societății «Progresul Silvic» din acest an.

Importanța chestiunilor ce se vor debata va atrage, desigur, un număr însemnat de membri la această reuniune. După încheierea adunării va urma o foarte pitorească și splendidă excursiune pe valea Argeșului, către Cumpăna.

Domnii membri, cari vor să locuiască, pe timpul șederei lor în București, în Căminul Societății, sunt rugați să facă, din vreme, reținerea camerilor de cari au nevoie, intru cât numărul locurilor este limitat.

Suntem informați, că în ziua de 24 Martie a. c. a murit la Cernăuți un vechiu slujitor al pădurilor, inginerul Inspector silvic FRANZ PATAC, fost 31 ani în serviciul Fondului regional din Bucovina. La înmormântarea acestui cinstit, priceput și sărguitor slujbaș au asistat toți camarazii noștri din Cernăuți, iar d-l inginer Inspector general M. Boldur a vorbit în numele Societății „Progresul Silvic”.

Plângem din inimă moartea vrednicului camarad.

Primim următoarele:

Din cauza scumpirei mânei de lucru în România — Cehoslovacia — în care tarifele de transport pe c. f. pentru ex-

port sunt foarte reduse — a reușit să și plaseze, la fabricile române din Maramureș, lemn brut de brad.

Aflăm că în America de Nord, din cauza prejudiciilor pe cari le cauzează vâscul (Loranthus și Viscum), s'a luat dispozițiunea, ca în termen de 10 ani să fie distrus tot acest parazit din pădurile aparținând Statelor Unite.

Pe ziua de 1 Mai a. c. s'a făcut în corpul silvic al Statului, următoarea mișcare:

D. Ing. Insp. silvic St. Predescu dela Oc. silvic Peșteana la Dir. regională silv. Orșova.

D. Ing. Insp. silvic N. Mateescu dela Oc. silvic Valsan la Dir. reg. silvică Pitești.

D. Ing. sub Insp. silvic Gh. Condrea dela Oc. silvic Enișenlia la Dir. reg. silvică Constanța.

D. Ing. sub Insp. silvic V. Pribolanu dela Oc. silvic Lucieni la Dir. reg. silvică Pitești.

D. Ing. sub Insp. silvic M. Drăgan dela Oc. silvic V. Mare la Dir. reg. silvică Arad.

D. Ing. sub Insp. silvic V. Horvath dela Oc. silvic Aiud la Dir. reg. silvică Cluj.

D. Ing. sub Insp. silvic Andrei Szabo dela Oc. silvic Baia Sprie la Dir. reg. silvică Sighet.

D. Ing. sub Insp. silvic Al. Reich dela Oc. silvic Holercani la Dir. reg. silvică Chișinău.

D. Ing. sub Insp. silvic Th. Păis dela Oc. silvic Focșani la Dir. reg. silvică Bacău.

D. Ing. sub Insp. silvic V. Opriș dela Oc. silvic Carțișoara la Dir. reg. silvică Arad.

D. Ing. sub Insp. silvic Alfred Daum

dela Oc. silvic Tg. Mureș la Dir. reg. silvică Cluj.

D. Ing. sub Insp. silvic D. Luțescu dela Oc. silvic Horez la Dir. reg. silvică Orșova.

D. Ing. sub Insp. silvic N. Nedelcovici dela Oc. silvic Ineu în Adm. Centrală a Casei Pădurilor.

D. Ing. Șef silvic Iosif Vasilescu dela Oc. silvic Florești la Dir. reg. silvică Bacău.

D. Ing. Șef silvic C. N. Vasiliu dela Oc. silvic Răchitoasa la Dir. reg. silvică Iași.

D. Ing. Șef silvic Al. Stefanopol dela Oc. silvic Căscioare la Dir. reg. silvică Mercurea-Ciuc.

D. Ing. silvic C. Crețaru dela Dir. reg. silvică Cernăuți la Oc. silvic Leova

D. Ing. silvic Eugen Soos, Ajutor Oc. silvic Soveja la Oc. silvic Dalboșeț.

D. Ing. silvic Th. Nahaiciuc, Ajutor Oc. silvic Tomești la Oc. silvic Holercanl.

D. Ing. Subinsp. silv. P. Ion dela Dir. reg. silvică Buzău în Adm. Centrală a Casei Pădurilor.

D. Ing. Subinsp. silv. St. Calotescu dela Dir. reg. silv. Constanța la Dir. reg. silv. Buzău.

D. Inginer silv. D. Anghelescu dela Dir. reg. silvică Pitești la Ocolul silvic Bozovici.

D. Inginer silv. Traian Stan din Adm. Centr. a Casei Pădurilor la Ocolul silv. Horez.

D. Inginer silv. C. Georgescu dela Ocolul silvic Buhalnița la Ocolul silvic Focșani.

D. Inginer silvic Cezar Cristea dela Ocolul silvic Arpaș la Dir. Iași.

D. Ing. silvic Traian Roșu din Adm. Centr. a C. P. la Oc. silv. Baia Sprie.

D. Ing. silvic E. Niculescu din Adm. Centr. a C. P. la Oc. silv. Valea Mare.

D. Ing. silvic I. Dumitrescu din Scoala Cassa Verde la Oc. silvic Vâlsan.

D. Ing. silvic C. T. Constantinescu din Adm. C. a C. P. la Oc. silv. Enișenlia.

D. Ing. silvic Dan Teodor din Adm. C. a C. P. la Oc. silv. Ineu.

D. Ing. silvic Gh. Sandulache dela Ocol silv. Albac la Ocol. silv. Vințila-Vodă.

D. Ing. silvic Gh. V. Galcă dela Ocol silv. Leova la Ocol. silv. Florești.

D. Ing. stag. Mircea Popescu dela Dir. reg. silv. Bacău ajut. Carol I.

D. Ing. silv. V. Malarski dela Ocol. silv. Vânju M. la Ocol. silv. Nocrich.

D. Ing. silv. I. Andrei dela Ocol. silv. Ileana-M. la Ocol silv. Aiud.

D. Ing. silv. I. Zelesniak dela Ocol. silvic Caransebeș la Ocol. silvic Peșteana.

D. Ing. silv. I. Urban dela Ocol silv. Strehaia la Ocol. silv. Caransebeș.

D. Ing. silv. V. Georgescu dela Ocol. Silv. Bozovici la Ocol. silv. Strehaia.

D. Ing. silv. M. Mateescu dela Dir. reg. silv. Pitești la Ocol. silv. Răchitoasa.

D. Ing. silv. C. Diaconescu dela Dir. reg. silvică Sighet la Ocol. silvic Carțișoara.

D. Ing. silv. A. Becheș dela Dir. reg. silv. Arad la Ocol. silv. Tg. Mureș.

D. Ing. silv. Sextil Țișcă dela Dir. reg. silv. Arad la Ocol. silv. Sibiu.

D. Ing. silv. C. Gerecze ajut. dela Ocol. silv. Nistru la Ocol. silv. Budureasa.

D. Ing. silv. Varnava Uttö dela Ocol. silv. V. Vodă la Ocol. silv. Agnita.

D. Ing. silv. St. Țurțuman dela Ocol. reg. silvică Sebeș la Ocol. silvic Buhalnița.

D. Ing. silv. F. Stoica dela Ocol. silv. Caracal la Ocol. silv. Tugurești.

D. Ing. silv. Ruse Popescu dela Ocol. silv. Țugurești la Ocol. silv. Arpaș.

D. Ing. silv. Gh. Petrescu dela Ocol.

silvle B. Herculane la Ocol. silvic Caracal

D. Ing. silv. I. Constantinescu dela Dir. reg. silv. Orșova la Ocol. silv. Vânju Mare.

D. Ing. silv. Gr. Marinescu dela Ocol. silv. Orăștie la Ocol. silv. Albac.

D. Ing. silv. Petre Cafegiu dela Dir. reg. silv. Cluj la Ocol. silv. Ileanda-M.

D. Ing. stag. C. Cartăș din Adm. Centr. a C. P. ca ajut. la Ocol. silv. Răchitoasa.

D. Ing. silv. Est. Petrescu din Adm. Centrală a C. P. la Ocol. silv. Lucieni.

Primăria Orașului Bala Mare conform Art. 76 și 78. din Regulamentul Statutului Funcționarilor Publici, publică concurs pentru complectarea următoarelor posturi:

- 1 post de Inginer silvic.
- 1 post de Inginer tehnic.

Doritorii de a obține acest post, cari întrunesc condițiunile prescise de art. 7, din Statutul funcționarilor vor înainta cerere Primăriei până la data de 20 Mai a. c. însoțită de următoarele acte:

1. Extract de naștere.
 2. Certificat medical.
 3. Certificat de studiu.
 4. Dovada satisfacerii serviciului militar.
 5. Declarația limbilor ce cunoaște.
 6. Certificat de naționalitate.
 7. Dovada primirei în Corpul tehnic al inginerilor. Postulanții cari ocupă vreo funcțiune publică vor indica aceasta înaintând cererea prin autoritatea la care funcționează. Retribuțiile sunt cele prevăzute în buget.
- Cererile incomplete nu se iau în considerare.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Dezbateri. Publicațiuni

PROCES-VERBAL No. 8

Sedința din 2 Martie 1927 a Consiliului de Ad-ite

Sedința se deschide la ora 10¹⁵, sub președinția d-lui C. P. Georgescu, vice-președinte.

Prezenți d-nii: Eliescu A., Florescu M. P., Grozescu D., Ioan P., Ionescu Andrei, Lăzăr Moria, Sburian D., Stînghe V. și M. Ștefănescu-Suhățeanu.

Se aprobă procesul-verbal al ședinței precedente.

1. Se ia în discuție împlinirea ce urmează a face „Progresul silvic” la legea Camerilor agricole.

D-l *Petre Ioan* citește prima redactare a acestei împliniri.

D-l *A. Eliescu* găsește bine întocmit memoriul numai în cazul în care ar fi de dorit să fie mai puțin agresiv.

D-l *C. P. Georgescu* este de părere că memoriul, în redactarea lui definitivă, să se dea publicității.

D-l *A. Eliescu* nu se asociază la această părere. D-aa se oferă să înmăneze un exemplar și d-lui Lucașevici unul din autorii legii Camerilor agricole.

D-l *Suhățeanu* și D. *Grozescu* sunt de părere ca memoriul să discute în mod amănunțit dispozițiile conținute în lege și să nu se menție numai la principii.

D-l *A. Ionescu* recomandă ca intervenția la cel în drept să se facă fără întârziere, fiindcă proiectul de lege a trecut și prin Consiliul legislativ.

D-l *C. P. Georgescu* spune că modificarea proiectului trebuie obținută cu orice preț prin intervenții la ministru sau chiar pe cale de amendamente cu concursul parlamentarilor ingineri silvici.

Consiliul hotărăște ca o comisiune compusă din d-nii C. P. Georgescu, A. Eliescu și V. N. Stînghe, după ce va redacta memoriul în forma sa definitivă să-l prezinte d-lui Ministru de agricultură.

2. Asupra organizării congresului din 1927, *Consiliul* hotărăște ca d-nii Antonescu, Grozescu și Stînghe să întocmească programul și lucrările preliminare și într-o ședință apropiată să le supue consiliului.

3. Asupra ciclului de conferințe se stabilește că d-nii Ioan Petre și V. Stînghe în urma propunerii d-lor, să țină câte o conferință, iar într-o ședință viitoare să se fiweze zilele și ordinea acestor conferințe.

4. Asupra propunerilor făcute de d-l A. Ionescu în scrisoarea sa din 22 Februarie 1927 cu privire la aplicarea legii de organizare a Corpului silvic, apărarea intereselor profesionale de către Societate și difuzarea cărților dela biblioteca Societății, *Consiliul*, în urma propunerilor d-lor C. P. Georgescu și Ștefănescu Suhățeanu, hotărăște ca să avizeze asupra acestor chestiuni după ce d-l A. Ionescu va face pentru fiecare în parte propuneri concrete care să formeze baze de discuțiune.

5. La adresa Uniunii Camerilor agricole, *Consiliul* hotărăște să se înștiințeze această instituțiune că delegatul „Progresului silvic” în Uniunea Camerilor agricole este d-l vice-președinte C. P. Georgescu.

6. Asupra cererii Uniunii Camerilor Agricole prin care se solicită sala Societății pentru zilele de 9 și 10 Martie, *Consiliul* hotărăște să acorde această sală cu prețul de lei 2000 pe zi, costul luminei, încălzitului și al curățeniei.

7. În chestiunea memoriului întocmit de d-l P. Ioan, cu privire la împlinirea ce trebuie să se facă asupra proiectului de lege al corecțiunii terenșilor, *Consiliul* hotărăște ca d-l C. P. Georgescu să prezinte acest memoriu Comisiunii însăreținată cu alcătuirea ante-proiectului de lege al corecțiunii terenșilor, la cea mai apropiată ședință.

PROCES-VERBAL No. 9

Sedința din 21 Martie 1927 a Consiliului de Ad-ție

Prezenți d-nii: Eftescu A., Georgescu C. P., Ioan P., Marinescu C., Sburian D., Suhățeanu S. M., Stînghe V. și Tănăsescu M.

Prezidență d-l C. P. Georgescu vice-președinte.

1. D-l M. Tănăsescu în chestiunea plăcilor comemorative care urmează a se pune în sala de festivități împreună cu o candelă ce va arde continuu, prezintă 2 oferte, din care Consiliul aprobă pe acela a casei Tomat, ca fiind mai avantajoasă.

D-aa arată, că bustul regretatului Al. Constantinescu urmează să fie terminat de d-l Măjăuanu și va fi așezat în sala de festivități.

2. Se aprobă a se plăti, pentru lucrări executate la clădirea societății, d-lui N. Popescu lei 11.000.

3. D-l C. P. Georgescu arată că Direcția generală a Cadastrului, în camerele ocupate de serviciile ei la etajul al V-lea, a luat măsuri să așeze peste dușumeaua de mozaic, scânduri.

Da oarece societatea n'a fost anunțată cu privire la această lucrare, d-aa a oprit-o, sub rezerva ratificării de către consiliu.

Consiliul, având în vedere stricăciunile ce aa pot aduce dușumelei de mozaic, hotărăște să se oprească lucrările începute, de către Direcția Cadastrului care va fi invitată să-și ridice scândurile bătute.

4. D-l Grozescu prezintă o ofertă pentru confecționare de saltele și perne în camerele căminului.

Consiliul urmează a decide după ce se va mai aduce, de către d-l Grozescu și alte oferte.

5. Se aprobă cu majoritate instalarea unui post telefonic cu 2 derivații.

6. Consiliul, în urma discuțiilor la care au luat parte d-nii C. P. Georgescu, M. Tănăsescu, V. Stînghe, P. Ioan și D. Grozescu, decide ca pe anul curent să se perceapă o cotizație de lei 240, iar abonamentul la Revista Pădurilor să fie de lei 200 pentru abonații care nu sunt ingineri silvici, 100 lei pentru inginerii silvici și 70 lei pentru conducătorii și brigadieri.

7. Se decide ca d-l subsecretar de stat Manolescu și profesor I. Simionescu să fie rugați a ține câte o conferință.

8. În locul d-lui P. Antonescu, care demisionează din comisiunea pentru organizarea congresului din anul curent, consiliul acooptează pe d-nii Morla Lazăr și Ananias Nedelcovici.

D-l V. Stînghe propune ca subiecte de dezbătut în congresul anului curent:

1. Exproprierea pentru izlazuri și
2. Divizarea proprietății forestiere.

Sedința se ridică la ora 20.

PROCES-VERBAL No. 10

Sedința Consiliului de Ad-ție dela 28 Martie 1927

Prezenți, D-nii C. P. Georgescu, C. Sava-Golu, C. Marinescu, M. P. Florescu, Al. Popescu, V. Stînghe, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, D. Sburian.

Sedința se deschide la ora 6.30 sub președinția D-lui C. P. Georgescu.

1. D-l Președinte C. P. Georgescu, expune Consiliului modul cum a apărut interesele Corpului silvic în Comisiunea AGIR, pentru armonizarea salariilor și arată că în urma intervențiilor făcute s'a admis ca ing. silvici să fie trecuți exact în aceleași clase de salarizare ca și colegii lor din Corpul tehnic.

2. D-l Coman Marinescu dezvoltă întâmplarea D-aaale privilegiate la chestiunea păgunatului alpin. Arată că Ministerul Agriculturii și Domeniilor în dorința de a reglementa această păgunat a numit o comisiune compusă dintr'un Insp. g-ral agronom, directorul

islazurilor și un reprezentant al Casei Pădurilor, care să descindă în diverse localități și — față de situația ce se prezintă — să facă propuneri Ministerului. Comisiunea s'a întrunit, dar delegatul Casei Pădurilor nu a putut lua parte. Cei alți 2 membri ai comisiunii au descins în jud. Sibiu și au dressat un proces-verbal în care propun ca odată cu arendarea golului de munte să se arendeze și „adăpostul” și dreptul de trecere prin pădure și chiar pășunatul în porțiunile de pădure de lângă gol. Supravegherea să o facă organele silvice ale Statului, iar arendarea să aparțină Direcției Islazurilor.

Cum prin amestecul acesta de atribuții vor rezulta desigur multe neajunsuri pentru serviciu, D-I C. Mănească propune:

a) Serv. silvic să nu aibă alt amestec în privința pășunatului alpin, decât să predea golul muntelui; paza și controlul să se facă de organele Direcției Islazurilor, nu de pădurari!

b) Din sumele ce se vor realiza ca arendă a acestor goluri, să se afecteze o parte pentru răcarea eventualelor pagube aduse pădurilor din vecinătatea golului (Incendii, pășunări, etc.).

c) Să se dea învoire Serv. silvic, ca pentru lucrările necesare la cultura și exploatarea pădurilor (barăci, stații de funicular, etc.) să folosească întinderile de teren gol, de care va fi trebunță.

D-I M. Florescu și D-I C. Sava-Golu cer ca acești chestiune să se pună în legătură cu aceea a reglementării pășunatului, de care se ocupă proiectul de lege al corecțiunii terenșilor, mai ales că e vorba să se permită pășunatul în pădurile de protecție din jurul golului de munte.

D-I Președinte propune ca înainte de a se fi dat forma definitivă regulamentului în chestiune să se facă de către Societate două memorii: unul D-lui Ministru și altul Comisiunii încredințate cu redactarea proiectului de lege al terenșilor, în cari să se stăruie ca pășunatul în golurile munșilor, întrucât are directă legătură cu pădurile, să fie lăsat în administrația Casei Pădurilor, și în orice caz să nu se ia măsuri cari ar împiedica buna gospodărie forestieră.

Consiliul aprobă propunerile D-lui Președinte.

3. D-I Președinte expune chestiunea permisului revistei pe C. F. R. Actualmente îl deține D-I Aurel Eliescu, fiindu-i trecut D-sale de către fostul redactor al revistei, D-I M. P. Florescu. Cere consiliul să decidă asupra utilizării ce i se va da în viitor.

În urma discușunii angajate între membrii Consiliului, în vedere că D-I Aurel Eliescu a adus în trecut importante servicii Societății și revistei și fiindu-i seama de din pozițiile legii și statutului soc., care dă dreptul de folosință a acestui carnet numai membrilor comitetului de redacție.

În urma propunerii D-lui Președinte, se cooptează D-I A. Eliescu în comitet pe timpul absenței D-lui M. Drăcea, și se va cere să depună carnetul la redacție, urmând să fie folosit și de D-sa ori de câte ori va avea nevoie.

4. Consiliul aprobă să se facă intervenție la Ministerul Instrucțiunii, în vederea autorizării excursiei a 30 îng. silvici în Austria în timpul sărbătorilor Paștelui.

5. Se aprobă deasemenea cererea D-lui secretar de redacție de a se da gratuit circa 30 numere, apra a fi trimise revistelor străine și persoanelor marcante din practica și știința forestieră străină.

6. Consiliul autoriză Comitetul de direcție să angajeze un secretar-contabil, care să fie corespondența cu membrii și să pună contabilitatea la curent.

7. D-I Președinte arată că în baza autorizației date de Consiliu, a comandat culere, pentru suma de lei 20.000; din acestea deja a început să se monteze câteva.

8. Se aprobă cumpărarea a 14 mătete de lână și perine de puf pentru camerele de la etajul VII.

Ședința se ridică la ora 20 jum.

M E M O R I U L

adresat d-lui Ministru de Domenii și Agricultură de către Societatea „Progresul Sîlvic”, cu privire la legile Camerilor Agricole și Consiliului superior de agricultură.

Domnule Min'stru,

În anul 1925 s'a votat, legea pentru înființarea „Camerilor de agricultură”.

Intrucât acum se proiectează modificarea acelei legi, Soc. „Progresul Sîlvic” organul reprezentativ al unui corp de 1000 specialiști, are onoarea a vă prezenta următoarele doleanțe:

Se înființează aceste organe, „Camerile de agricultură”, ca să reprezinte și să ocrotească interesele a trei ramuri de activitate gospodărească rurală: agricultura, zootehnia și silvicultura, și li s'a zis pe scurt „Camere agricole”.

Totuși aceste camere „sunt instituțiuni publice, create cu scopul de a reprezenta și ocroti interesele agriculturii, zootehniei și silviculturii cu toate ramurile lor, precum și de a contribui prin toate mijloacele la sporirea producțiunii tuturor ramurilor agricole, zootehnice și silvice (art. 1).”

Orî, dacă la această concentrare a tuturor forțelor productive ale economiei rurale, trebuie să răspundă toți cunoșcătorii în materie, credem că este delă sine indicat, ca oamenii de specialitate să reprezinte și să ocrotească interesele silvice.

În definitiv dacă s'a hotărât crearea unor asemenea organe consultative și administrative, ajutoare ale Ministerului de Agricultură, atunci e drept ca să dea consultațiunile silvice acelor cari, întemeiați pe un îndelung trecut de experiență, pot asigura progresul economic și a-l pune în armonie cu interesele silvice.

Din aproximativ:

29.000.000 ha. cât este suprafața totală a țării
 7.000.000 „ sunt păduri
 2.000.000 „ terenuri neproductive, cari se pot valorifica în cea mai mare parte prin cultura forestieră.
 17.000.000 „ totalul celorlalte culturi și
 3.000.000 „ clădiri, drumuri, ape, etc. adică 31% interese silvice, 50% interese agronomice sau rotund 30% interese silvice și 60% interese agronomice.

Fîndcă se introduce în preocupările Camerilor de agricultură și pădurile, este necesar să se asigure apărarea lor printr-o reprezentare echilibrată de competențe, adică 1/3 silvică, față de 2/3 agronomică și zootehnică.

Prin proiectul de lege de curînd elaborat ca și prin legea anterioară, activitatea silvică este neglijată, căci se prevede reprezentarea silvică 1/7 în camerele agricole regionale (art. 6 și 13) și 1/2 în unuluna camerilor agricole (art. 16).

Noi credem că dacă se tinde la stimularea armonioasă a întregii vieți economice rurale, silvicultura n'ar trebui să fie reprezentată așa de disproportionat, căci altfel ni se pare că interesele pădurilor ar fi mai apărute dacă chestiunile silvice n'ar mai face obiectul preocupărilor Camerilor agricole.

Importanța vieții silvice și interesul pe care trebuie să-l deștepte, se poate vedea și din proporția în care pădurile contribuie la susținerea bănească a camerilor agricole.

Așa dar precizînd, am dori ca, față de treimea silvică a întregului câmp de activitate și pentru care corpul silvic nu are să aștepte ajutor de la alte corpuri, ele înși se aglomerate de prea multe lucrări și răspunderi, și față de multiplele atribuțiuni silvice, pe larg enumerate în proiect, să nu se mai hotărască de acum înainte de soarta pădurilor fără de pădurari.

Pentru aceasta rugăm să binevoiți a lua în considerare și a face să se introducă în proiect următoarele doleanțe:

1. Între membrii de drept, să figureze în camerele regionale câte 1—2 geți de ocoale din fiecare județ și 2 reprezentanți silvici ai Direcției silvice din orașele de reședință ale camerilor regionale, iar printre membrii aleși (3 de județ) să se rezerve numărul cuvenit proporției păduroase din județ pentru proprietarii de păduri.

2. Între membrii Uniunii camerilor agricole alături de toți Directorii instituțiunilor cu legături cu vreo ramură agricolă, introduși prin lege pentru ocrotirea complexului de interes, ce formează vasta funcționare a Casei Pădurilor, să la parte nu numai Admi-

mistrului ei, care s'a întâmplat acum să fie „silvic“, ci un număr suficient de Directori din Casa Pădurilor, aleși dintre:

- a. Directorul amenajerii pădurilor statului și al particularilor.
- b. „ „ „exploatarea pădurilor.
- c. „ „ „arendărilor și exproprierilor.
- d. „ „ „impăduririlor.
- e. „ „ „corecțiunii torențiilor și încă un delegat al Soc. „Progresul Silvic“

care dealtfel figurează în legea încă în vigoare.

3. Directivele lucrărilor să nu vie numai dela Consiliul superior al agriculturii ci și dela Consiliul tehnic al pădurilor, în ramura de specialitate silvică.

Profităm de ocazie ca să semnalam d-lui Ministru conflictul de atribuțiuni care în mod fatal se va naște, dacă se menține în proiectata lege, referitoare la Consiliul superior al agriculturii, dispoziția care pune pe ینگھریل silvici la dispoziția comisariatului agricol al guvernului.

* * *

Credem domnule ministru, că aceste camere sunt un prilej foarte fericit nu numai de armonizare al intereselor silvice cu cele agronomice, dar și de cultivare a bunelor relații între reprezentanții acestor interese, atât de strâns legate, și am fi foarte mulțumiți dacă prin luarea în considerare a acestor propuneri am vedea că se începe era de lucrare agro-silvică, menită să contribuie la progresul economic al țării.

Primiți, vă rugăm, domnule ministru, asigurarea distinselor noastre considerațiuni.

p. Președinte,
(68) C. P. Georgescu

p. Secretar general,
(68) M. Suhățeanu

DAREA DE SEAMA PE EXERCITIUL 1926

CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

RAPORTUL CENZORILOR

câre

ADUNAREA GENERALA ORDINARA A ACȚIONARILOR DIN 22 MAI 1927

CONVOCARE

În conformitate cu art. 19 și 20 din statute, d-nii membrii ai Societății „Progresul Silvic“ sunt rugați a lua parte la adunarea ordinară, care se va ține Duminică 22 Mai 1927, ora 10 dimineața, la sediul societății din Bulevardul I. C. Drăianu No. 87 bis.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă a Consiliului de Ad-ție și raportul cenzorilor pe anul 1926.
2. Aprobarea bilanșului și deacărarea Consiliului de Ad-ție de gestiunea pe anul 1926.
3. Alegerea președintelui.
4. Alegerea a 5 membri de administrație în locul celor egși la sorși.
5. Alegerea a 3 cenzori și 3 cenzori supleanși pentru verificarea gestiunii pe 1927.
6. Aprobarea bugetului pe 1927.

În caz când la această adunare nu vor fi prezenți numărul de membrii cerut de art. 18 din statute, adunarea se amână irevocabil pentru a 2-a zi, adică în ziua de 29 Mai 1927. când se va ține cu ori ce număr de membrii prezenți.

p. Președinte, C. P. Georgescu

Domnilor Acționari,

Din bilanțul ce vă depunem spre aprobare, se vede clar situațiunea soc. „Progresul silvic” la 31 Decembrie 1926. Pentru o mai bună edificare a d-voastră asupra mersului societății, expunem în rezumat principalele conturi:

<i>C-1 Capital.</i> —Capitalul societății „Progresul silvic” pentru construirea Căminului Inginerilor silvici subacria și vărsat de d-v. până la 31 Decembrie 1926 conf. registrul de acționari și cum se vede la pasiv în bilanș este de lei	3 569,505,25
<i>Fond de rezervă statutar.</i> —Fond de rezervă statutar care s'a format în fiecare an din dobânziile la banii depuși la Bănci și din venitul efectelor publice, din care s'a dedus cheltuielile conf. conturilor de profit și pierdere întocmite, este în total la 31 Decembrie 1926 în sumă de lei	413 625,95
<i>Fond donațiuni.</i> —Acest fond s'a format astfel: Subvenții acordate de Ministerul de Domenii . . . 4.000.000,— Donațiuni diferite societăți conf. specific. . . . 4.001 644,— Din chirii pe 1925 și 1926 2.700 000,—	
În total fond donațiuni și chirii până la 31 Decembrie 1926 lei . . .	11.601.644,—
Cu capitalul depus de d-v. și cu fondurile de mai sus s'a putut termina clădirea Soc. „Progresul silvic”.	
<i>Imobili.</i> —Costul clădirii Soc. „Progresul silvic” până la 31 Decembrie 1926 cum se vede în bilanș este de Lei	15.413.729,15
În această sumă nu intră lemniaria furnizată de Casa Pădurilor.	
<i>Efecte publice.</i> —Val. efectelor publice adică Imprumul Național în 1916 și Impr.-Intern din 1920 în total Val. nom. 170.000 a 60' v. reală.	102.000,—
<i>Casa.</i> —Numerar în casă la 31 Decemb. 1926 și care s'a depus la Bancă în 1927 a fost de Lei	14.857,—
<i>Revista Soc. „Progresul silvic.”</i> —Apare în bilanș debitoare cu suma de lei în 1926 s'a acordat o subvenție de Miniat. de Domenii de lei 100.000, care sumă s'a trecut la Soc. „Progresul silvic”, căminul Ing. silvici, rămânând ca în 1927 revista să se acopere din această sumă, rămânând a se mai rambursa revistei diferența de lei 22.969 pentru completarea sumei de lei 100.000.	77.021,—

BILANȚUL

Soc. «Progresul Silvic» încheiat la 31 Decembrie 1926

Activ			Passiv
Efecte publice	102.000 —		Capitalul
Cupoane de încasat pe 1925	8.500 —		Fond rezervă statutar
Banca Românească	8.740 —		Fond donațiuni
Imobil	15.413.729 15		Banca Poporului
Casa	14.857 —		Diverse cheltuieli
Diverse conturi	22.617 65		
Revista «Progresul Silvic».	77.031 —		
Totalul activului lei	15.647.474 80		Totalul pasivului

p. Președintele Consiliului de Ad-ție
Aurel Eliescu

Contabil Casier
N. N. Eteftorescu

Cenzori: C. P. Ciorgăscu, Ovid Crăteru și X. Sculy.

PROCES-VERBAL

Subsemnații cenzori întrunindu-ne astăzi 17 Aprilie 1927, am procedat la verificarea și controlarea operațiunilor de vârsăminte, plăți, restituiri, cheltuieli, etc. pe care le-am găsit regulat justificate.

Verificând bilanțul și contul de profit și pierdere, le găsim întocmai real și exacte conform actelor justificative.

Aceasta fiind situația reală a societăței noastre la 31 Decembrie 1926, cu onoare vă rugăm să binevoiți a da descărcare Consiliului de Administrație de gestiunea sa pe anul expirat.

Cenzori: X. K. Sculy, O. D. Cratero, C. P. Georgescu.

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor,
Asupra raportului d-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic,

Având în vedere art. 3 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în „Monitorul Oficial” No. 131/920,

DECIDEM

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Orula-Mărgineni, pendinte de comunele Frasin, Ghirdoveni și Mărgineni, jud. Prahova, proprietatea statului cedată spre folosință Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, în suprafață de 607 ha. 5000 m. p. Regimul Codru cu tâieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Albeni, pendinte de comuna Albeni, jud. Gorj, proprietatea d-lui Virgil Dejan, în suprafață de 35 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Vârșariș și Călniș, pendinte de comuna Enăchești, jud. Bacău, proprietatea moș. Dumitru Rafael, în suprafață de 15 ha. 9100 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Șerbăneasca, pendinte de comuna Oncești, jud. Vlasca, proprietatea d-lor Ioan și Ioan Răcăgan și Ion și Petru M. Brătan în suprafață de 924 h. 0500 m. p. din care se exploatează 53 ha. 2300 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani pentru suprafața de exploatat și cu garanția de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea în anul 1929.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Piteasca Pasărea lot. No. 3 pendinte de comuna Piteasca, jud. Ilfov, proprietatea d-lui căpitan G. I. D. Podgoreanu, în suprafață de 31 ha. 2699 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea la finele perioadei de exploatare.

f) Amenajamentul pădurii Licurici, pendinte de comunele Antonești și Călinești, jud. Teleorman, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 365 ha. 2400 m. p. pădure, din care de exploatat 91 ha. 3500 m. p. Regimul crângul cu 80 rezerve la hectar de esență stejar, frasin, ulm. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 8 ani pentru suprafața de exploatat și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Studiul sumar al pădurii Ilogea, pendinte de comuna Broșteni, jud. Putna, proprietatea d-lui D-tru V. Ioniș, în suprafață de 11 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Pogana-Scringhila, pendinte de comuna Pogana, jud. Tutova, proprietatea d-zei Marie-Jeane Ventura, în suprafață de 285 ha. 3500 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Sotrile, pendinte de com. Sotrile, jud. Prahova, proprietatea locuții din com. Cornu, în suprafață de 278 ha. 9500 m. p. Regimul crâng simplu pentru arboretele în vârstă de la 18—23 ani și codru cu tineri succesive pentru arboretele 63—83 ani. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani pentru crâng și tot 10 pentru Codru la interval de 6 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 5 Aprilie 1927 în cabinetul nostru.

Ministru, Subsecretar de Stat (sa) *D. Busuiorescu.*

No. 16.840 927.

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere art. 2 din Codul silvic,

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131 920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Măcrești, pendinte de comuna Căprești, jud. Cahul, proprietatea locuitorilor din Căprești, în suprafață de 127 ha. 6600 m. p. Regimul Crângul cu 50 rezerve cu stejar pedunculat în parchetul I până la 14 inclusiv. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani, și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Tomești, pendinte de comuna Tomești, jud. Lugoj, proprietatea D-lor Robert Winkler Loach, în suprafața de 1576 ha. 2700 m. p. din care se pune în exploatare 337 ha. 5200 m. p. Regimul Codru cu tineri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 7 ani pentru suprafața ce se exploatează și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pensionului de călugărie româno-catolic din Gheorghieni, pendinte de comuna Gheorghieni, jud. Cluj, proprietatea Pensionului de Călugărie din Gheorghieni, în suprafață de 43 ha. 7500 m. p. Regimul Codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Ogorhel, pendinte de comuna Ogorhel, jud. Bihor, proprietatea D-ilor Ștefan Berches și Ernest Friedländer, în suprafață de 29 ha. 6302 m. p. din care de exploatat 16 ha. 8139 m. p. Regimul Crâng cu 60 rezerve de fiecare hectar. Revoluția normală 25 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Buccoșel, pendinte de comuna Moghiz, jud. Târnava-Mare, proprietatea posesoriatului Moghiz în suprafață de 18 ha. 4000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 3 ani cu începere din anul 1927 și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Dumbrava, Citerca și Pește-Vale, pendinte de comuna Greaca, jud. Sălaj, proprietatea Baron Ștefan și Maria Wesseleyni, în suprafață de 613 ha. 1600 m. p. din care se pune în exploatare 499 ha. 2900 m. p. în două serii. Regimul Crâng cu 120 arbori de rezervă la hectar cu etatea de peste 40 ani și Codru cu țări rase, seria II-a de 88 ha., 25 ani.

Revoluția normală seria I 30 ani, exploatarea în 16 ani și

• • • II 80 • • • 3 • și cu garanția de împădurire 1000 lei de hectar seria I-a și 3000 lei de ha. seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Helgea, pendinte de comuna Banița Moldovenească, jud. Strojnec, proprietatea fraților Mihail și Felix Adlersberg, în suprafață de 2557 ha., din care în prima sub-perioadă se exploatează 662 ha. Regimul Codru cu țări succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Anina, pendinte de comunele Carașova și Stierdorfen-Aolna, jud. Caraș, proprietatea Soc. Uzinele de fier și Domeniile din Regiș, în suprafață de 13.305 ha. 7000 m. p. pădure. Regimul Codru cu țări succesive, secția A în suprafață de 13.216 ha. 3800 m. m. p. și Codru grădinariei secția B. în suprafață de 89 ha. 4100 m. p. Revoluția normală 100 ani, exploatarea conform planurilor speciale din amenajament. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Torzuc, pendinte de comuna Olteni, jud. Trei Scaune, proprietatea D-nei Margareta Snaiba măritată Zahureczky, în suprafață de 169 ha. 8117 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Malaș, pendinte de comuna Gheltoș, jud. Trei Scaune, proprietatea Bisericii româno-catolice din Imeni, în suprafață de 16 ha. 2291 m. p. Regimul Codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constătându-se însă în urmă că arătarile din aceste regulamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat flecărilor sunt executorii.

Art. 4. și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi, 5 Aprilie 1927, în cabinetul nostru.

p. Ministru, Subsecretar de Stat (sa) D. Busoicescu.

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
 Asupra raportului d-lui Administrator al Casei Pădurilor,
 Având în vedere art. 2 din Codul silvic,
 Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în „Moni-
 torul Oficial” No. 131/920.

DECIDEN

Art. 1. - Se aprobă de noi:

a) Studiul sumar de exploatare al pădurii Zăvoiul Mănăștii-Marcea, pendinte de comuna Galița, jud. Argeș, proprietatea moștenitorilor I. T. Culescu, în suprafață de 17 ha. 7100 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 24 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Mîșina, pendinte de comuna Meraștrău, jud. Pufna, proprietatea d-lui T. Ursu, în suprafață de 125 ha. Regimul codru cu tineri rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 2500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Studiul sumar de exploatare al pădurii Marcea, pendinte de comuna Marcea, jud. Vâlcea, proprietatea d-lui Nestor Marinescu, în suprafață de 18 ha. 6250 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Zăvoaie Domneasca, pendinte de comuna Slatina, Olt și Slatioara, jud. Romanași, proprietatea comunel Slatina, în suprafață de 109 ha. 4600 m. p. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 8 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele revoluției.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Mălureni-Brediceni, jud. Argeș, proprietatea bisericii Sf. Vineri din Pitești, în suprafață de 265 ha. 8660 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 25 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Sărăcinești, pendinte de comuna Chela, jud. Vâlcea, proprietatea d-lui Gh. Derusi, în suprafață de 16 ha. 2000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Medelea, pendinte de comuna Golești, jud. Iași, proprietatea Obștei Dealobrea, în suprafață de 184 ha. 9750 m. p. din care se exploatează 115 ha. 5600 m. p. Regimul Crâng simplu cu o perioadă de exploatare de 4 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Studiul sumar de exploatare al pădurii Cureaia dela hotarul Corcovei, pendinte de comuna Văgulești, jud. Mehedinți, proprietatea d-nei Arety Ed. Gîrvoeanu, în suprafață de 20 ha. 0500 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Studiul sumar de exploatare al pădurii Ciortolan-Boiște, pendinte de comuna Jevreni, jud. Bacău, proprietatea preotului Dumitru Popovici, în suprafață de 21 ha 1762 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Hârșea lot. II, pendinte de comuna Hârșea, jud. Prahova, proprietatea d-nei Lucreția Th. Efimiu, în suprafață de 92 ha. 0979 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Scheia Vărăji, pendinte de comuna Lunca Banului, județul Fălciu, proprietatea d-lui Ștefan Gheorghiu, în suprafață de 29 ha. 2600

m p Regimul crâng simplu. Revoluția normăii 8 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 8 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi, 5 Aprilie 1927, în cabinetul nostru.

Ministru, subsecretar de Stat, (ss) *D. Busuioacăscu*

N. 16.830/27

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Asupra raportului d-lui administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere art. 2 din Codul silvic,

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în „Monitorul Oficial” No. 131.920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Iiva, pendinte de comunele Iiva Mare și Legu, Jud. Năsăud, proprietatea a 44 comune din fostul regiment 2 românesc dela granija Năsăud, în suprafață de 8114 ha. 7859 m. p. Regimul Codru cu tăieri rase Secția A și Codru grădinarit secția B. Revoluția normală 100 ani cu cinci perioade de exploatarea 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Mircești, pendinte de comuna Mircești, Jud. Bălți, proprietatea d-lui Pavel Vlasov, în suprafață de 37 ha. 2900 m. p. pădure. Regimul crângul simplu, lăsându-se netăiate rezervele existente. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 12 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1930.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Neagu, pendinte de comuna Adâncata-Hilboca, Jud. Sirojineț, proprietatea d-lui Carol Porosteu, în suprafață de 32 ha. 9500 m. p. Regimul Crângul cu 80 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într-un an și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani dela exploatare.

d) Studiul sumar de exploatare al pădurii Clerchat, pendinte de comuna Inlăceni, Jud. Odorhei, proprietatea bisericii Unitare din Inlăceni, în suprafață de 6 ha. 9000 m. p. Regimul Codru cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 60 ani, exploatare din studiu. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Fundătura, pendinte de comuna Feteag, Jud. Odorhei, proprietatea d-lui dr. Paul Gyartoș, în suprafață de 53 ha. 5000 m. p. Regimul Codru cu 2 tăieri succesive, lăsându-se a prima tăcere de însămănțare toți arborii de rezervă groși. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 10 ani. A doua tăcere la 5 ani nu se va face decât când regenerarea va fi asigurată. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1936.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul de mijloc-Bendorf, pendinte de orașul Sighișoara, Jud. Târnava-Mare, proprietatea Statului, uzufructuară biserica ortodoxă română din Sighișoara, în suprafață de 172 ha. 6500 m. p. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciocag-Ciuchia-Macicacoi-Cesmasage-Cierceolize, pendinte de comuna Inlăceni, Jud. Odorhei, proprietatea composesoratului din

Înlăceni, în suprafață de 356 ha. 0700 m. p. Regimul Codru cu tăieri succesive Revoluția normală 80 ani, exploatarea conform planului special din regulament. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Dorna Condrenilor, pendinte de comuna Dorna Condrenilor, jud. Câmpulung, proprietatea comunei Dorna Condrenilor, în suprafață de 374 ha. 0300 m. p. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea conform planului special din regulament întocmit pe 10 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Hîljeu, pendinte de orașul Toplița, jud. Mureș, proprietatea Oficiului parohial greco-catolic din Toplița, în suprafață de 23 ha. 0200 m. p. din care se iale 17, 601 ha. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Nodoa și Rici, pendinte de comuna Dolnic, jud. Trei Scaune, proprietatea d-nei Vilma Barabas și Emilia Bakeay, în suprafață de 76 ha. 9900 m. p. Regimul Crîngui cu 30 rezerve de fiecare hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Vârful Pietrei, pendinte de comuna Suseni, jud. Cuc, proprietatea d-lui Moșar Ionas și tovarșii, în suprafață de 4 ha. 2730 m. p. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 70 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept detaliivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă, că arătările din aceste regulamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecărui sunt exe utorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 5 Aprilie 1927, în cabinetul nostru.

Ministru Subsecretar de Stat, (sem) D. Busuiocescu

No. 16844 927

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Nol, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Având în vedere raportul Domnului Administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere articolul 2 din Codul silvic,

Având în vedere articolul 2 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial) No. 131 926,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de nol.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Țibănești, pendinte de comuna Țibănești, județul Vaslui, proprietatea d-lui Grigorie P. P. Carp, în suprafață de 254 ha. 7300 m. p. din care se pune în exploatare 106 ha. 7700 m. p. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 6 ani pentru ea, suprafața de exploatare. Garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar și obligațiunea ca proprietarul să regenereze artificial suprafața de circa 14 ha. 8400 m. p.

pădure bătrână. Revizuirea după 10 ani. Vechiul amenajament aprobat prin decizia No. 10487 922 publicat în Monitorul Oficial No. 71 922 se anulează.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Țibănești, pendinte de comuna Țibănești, județul Vaslui, proprietatea d-șoarei Olga P. P. Carp, în suprafață de 454 ha. 9400 m. p. Regimul codru cu tăieri succesive seria II-a la interval de 9 ani și crâng simplu seria I-a. Revoluția normală 80 ani seria de codru și 30 ani seria de crâng. Exploatarea conform planului special din regulamentul. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar pentru seria de crâng și 1500 lei la hectar seria de codru. Regenerarea parcelelor D. și I. să se facă artificial cu stejar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat înlocuiesc sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data astăzi, 5 Aprilie 1927, în cabinetul nostru.

p. Ministru, Subsecretar de Stat (ss.) D. Busuloiescu.

No. 16850, 927.

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului d-lui Administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere art. 2 din Codul silvic,

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131 920,

DECIDEM :

Art. 2. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Nișcovul-Cârtovoala lot. VII', pendinte de comuna Gura Nișcovului, jud. Buzău, proprietatea d. nel Aretia Major Procoplescu, în suprafață de 59 ha. 4000 m. p. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 12 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar; vechiul regulament de exploatare revizuit prin Decizia No. 34242 920 se anulează. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cărceni, pendinte de comuna Cărcina jud. Vaslui, proprietatea d-lui Aristide G. Sariyani, în suprafață de 480 ha. 6000 m. p. din care se pune în exploatare 191 ha. 6000 m. p. Regimul Codru cu 100 rezerve la hectar. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 5 ani pentru suprafața ce se exploatează și cu garanția de împădurire 100 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Gârbov, pendinte de comuna Gârbov, jud. Gorj, proprietatea d-lui Ion I. Călniceanu, în suprafață de 72 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare ha. Revizuirea după 11 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Isoarele turzeanca pendinte de comuna Isoarele, jud. Dâmbovița, proprietatea fraților Georgescu Fuerea, în suprafață de 57 ha. 4000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Seaul Prigoria, pendinte de comuna Zorlești, jud. Gorj, proprietatea d-lui G. Pociovăligeanu, în suprafață de 238 ha. 3900 m. p. Regimul Codru cu tăieri succesive la 7 ani și numai când regenerarea va fi asigurată pentru sub-parcelele C. D. și E. Revoluția normală la Codru 80 ani și la Crâng 30 ani. Garanția

de împădurire seria Codru 800 lei de hectar și seria Crâng 300 lei de hectar. Exploatarea conform planurilor speciale din regulament. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al Zăvolului Cărnuleasa, pendinte de comuna Adâncata, jud. Prahova, proprietatea Obștei Râșani, în suprafață de 45 ha. 4677 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Mangalaria lot. II și Gancea lot. I, pendinte de comuna Măscurci, jud. Tutova, proprietatea d-nei Virginia H. Dinopol, în suprafață de 141 ha. 0-09 m. p. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Măcățeni, pendinte de comuna Albești, jud. Botoșani, proprietatea d-nei Maria Ghica, în suprafață de 375 ha. 2969 m. p. din care se pune în exploatare 221 ha. 215 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani. În parc. 12-20 câte 50 arbori rezerve în ha.

h) Studiul sumar de exploatare al pădurii Boiștea Goluri, pendinte de comuna Jevreni, jud. Bacău, proprietatea d-lui G. Dumitrescu, în suprafață de 27 ha. 3593 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Brădești, pendinte de comuna Brădești, jud. Dolj, proprietatea bisericii S. Spiridon din Cralova, în suprafață de 7 ha. 5700 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi, 5 Aprilie 1927, în cabinetul nostru.

Ministru, Secretar de Stat, (sa) D. Busulocescu.

No. 16 844 927.

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR

Casa Pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat în Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului d-lui Administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere art. 2 din Codul silvic,

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în „Monitorul Oficial” No. 131,920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Hidigeul de Sus, pendinte de comuna Hidigeul de Sus, jud. Bihor, proprietatea dr. Iacob Kaczian Coloman și Somogyi Edmund, în suprafață de 161 ha. 8500 m. p. din care se pune în exploatare 205 ha. 9200 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii bisericii evanghelice luterană din Sighișoara, pendinte de comuna Sighișoara, jud. Târnava Mare, proprietatea bisericii evanghelice luterane din Sighișoara, în suprafață de 514 ha. 5600 m. p. — Regim I Codru cu 2 țări succesive seria I, Codru cu 4 țări succesive seria II-a, iar în seria III-a se vor face

numai extracțiunii de arbori uscați vicioși sau rău conformați. Revoluția normală 80 ani, exploatarea conform planului special din regulamentul de exploatare. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii orașului Cluj, pendinte de comunele Cluj, Coruș, etc., jud. Cluj, proprietatea orașului Cluj, în suprafață de 753 ha. 7600 m. p. Regimul Crâng cu 30 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Birchiș, pendinte de comuna Birchiș, jud. Severin, proprietatea d-nei Livia Bethlen, în suprafață de 903 ha. 7100 m. p. pădure. Regimul crâng simplu. În parch. 1 și 2 se vor lăsa câte 120 seminceri la hectar din specia gorun; în parchetul 3 se vor lăsa netăiași toți arborii sălășoși și bine conformați de esență stejar (gorun), iar în parchetul 4 câte 80 seminceri la hectar esență gorun și din cei mai bine conformați și uniform repartizați. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Ketag, pendinte de comuna Covasna, jud. Trei Scaune, proprietatea bisericii reformate din comuna Tomasaia, în suprafață de 2 ha. 1218 m. p. Regimul Codru cu țetri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Beri II, pendinte de comuna Certeze, jud. Satu-Mare, proprietatea compozitorului Jozsi, în suprafață de 304 ha. 1227 m. p. Regimul Codru cu 80 seminceri la hectar alegei de serviciul silvic. Revoluția normală 60 ani, exploatarea conform regulamentului cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după tăierea afectăției I.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Mihovu, pendinte de comuna Mihovu, jud. Vijnia, proprietatea d-lui dr. Martin Keller în suprafață de 744 ha. 3900 m. p. din care se exploatează 251 ha. 3600 m. p. Regimul Codru cu țetri succesive. Revoluția normală 75 ani, exploatarea conform planului special de exploatare și garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Meșesul, pendinte de comuna Orleac, jud. Sălaj, proprietatea d-lui F.cheșe Vasiliu și soții F.cheșe, în suprafață de 71 ha. 4600 m. p. Regimul crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

î) Regulamentul de exploatare al pădurii Poenița Pristop, pendinte de comuna Cuculata, jud. Târnava Mare, proprietatea soții dr. Alexandru și Ioana Bereczky, în suprafață de 93 ha. 3748 m. p. Regimul crâng cu rezerve. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 4000 lei de fiecare hectar la suprafață de 19 ha. 4315 m. p., iar pentru restul pădurii 1000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani. Nu se admite crearea de pășuni în parchetul II.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitiv situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în viimă, că arătările din aceste regulamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au auzerit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executerili.

Art. 4 și ultimul. — Demnul Admi. istrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi, 5 Aprilie 1927, în cabinetul nostru.

Ministru, Subsecretar de Stat (aa) *Busuiorescu*

Este

în interesul Societăților
Forestiere și tuturor
așezămintelor industriale
să facă reclamă prin
REVISTA PĂDURILOR

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”

FONDATĂ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

REVISTA PĂDURILORPublication mensuelle de la Société
forestière roumaine „Progresul Silvic”

SUMARUL:

- Studii:** Șesul dintre Dunăre și Tisa și cel
dintre Tisa și ramificațiunile Carpaților.
Formațiunile de plante și factorii princi-
pali cari influențează vegetația (va urma). **Prof. I. Prodan**
Contribuțiuni la întocmirea unor tarife ro-
mânești de cubaj (avec résumé). . . . **Emil Niculescu**
Cronica forestieră: Finlanda forestieră **Dr. C. Georgescu**
Caprele **Horia Lazăr**
Allanthus glandulosa **V. Petrescu**
Lupta contra despăduririlor mondiale **V. Petrescu**
Fapte și înseninări: Metodă practică
pentru parcelări **Ing. A. Șt. Tocușew**
Constatări privitoare la un studiu **H. Manole**
Ne trebuie o lege pentru protecția naturii. **Dr. Al. Borza**
Recenzii. — **Revista Revistelor.**
Comerțul lemnului: Congresul reprezen-
tanților industriei forestiere din România. **G. Minescu**
Informațiuni — **Necrolog.**
Societ. „Progresul silvic”: Desbaterile
Consiliului. — Decizii.

Les articles originaux et ceux d'intérêt général sont
suivis d'un résumé en langue française ou allemandeREDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL L. C. BRATIANU No. 12 bis
BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Drăcea Maria

Stinghe Vintilă

Ioan Petre

Tănăsescu Mihail

Turneanu George

Secretar de redacție: Ștefănescu-Subășeanu M.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Personă morală prin Decretul Regal 1630 din 29 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație:

Vice-Președinți { C. P. Georgescu
M. Drăcea

Secretar general: M. P. Florescu

Casier: C. Sava-Goia

Secretari: { Dem. Grozescu
M. Ștef.-Subășeanu

Membrii:

Aleman I.

Marinescu Coman

Antoneacu P.

Nedelcovici Ath.

Boldar M.

Popescu Alex.

Ellescu M. Aurel

Stinghe Vintilă

Ioan Petre

Sbarlan Dumitru

Ionescu Andrei

Tănăsescu M.

Lazăr Horia

Tomșa D.

Turneanu G.

Cenzori: Crăteru Ovid, Năstăsescu Gh., Sculy Xenofon.

Cenzori suplenți: Anastasescu Dem., Comaniciu I., Poniș L.

Prețul abonamentului:

Pe un an	250 lei
• • • pentru membrii Societății	100 •
• • • pentru conducători și brigadieri	80 •
Numărul	25 •

Manuscrisele republicate se înopătesc

A apărut

„AGENDA FORESTIERA“

de prof. V. N. STINGHE și D. A. SBURLAN

IN 470 PAGINI, TEXT ȘI TABELE

COSTUL EI ESTE:

Pentru subscriitorii 250 lei, legată în pânză
și 200 lei, broșată

Pentru cei ce n'au subscris, prețul este de
300 lei, legată în pânză
și 250 lei broșată

Pentru a ușura expediția, D-nii cari
au subscris sunt rugați să completeze cos-
tul exemplarelor comandate, indicând dacă
dorește să le aibă broșate sau legate în pânză.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

S T U D I I

ȘESUL DINTRE DUNĂRE ȘI TISA ȘI CEL
DINTRE TISA ȘI RAMIFICAȚIUNILE
CARPAȚILOR.

FORMAȚIUNILE DE PLANTE ȘI FACTORII PRIN-
CIPALI CARI INFLUENȚEAZĂ VEGETAȚIA

de Prof. I. PRODAN (Cluj)

Introducere

Lucrarea de față, la început a voit a servi numai ca un supliment la «Flora comitatului (județului) Bács-Bodrog» (astăzi voivodina Bacica) compusă de mine. Mai târziu, făcând observații și în alte părți ale șesului sus amintit, am compus această lucrare.

Lucrarea, în forma de astăzi, tratează șesul dintre Dunăre și Tisa, precum și acela dintre Tisa și ramificațiunile Carpaților, ca atare cuprinde voivodina Bacica (fostul comitat Bács-Bodrog), județele Timiș-Torontal, Arad, Bihor, precum și o parte însemnată din județele Ungariei: Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun, Bichis și Csongrad.

Cu această ocazie, țin să mulțumesc Societății «Progresul Silvic» și comitetului ei de redacție, pentru sprijinul ce mi-l-a acordat, exoperând ca să apară această lucrare în condițiunile grele de astăzi.

Aspectul florei șesului după anotimpuri.

Primăvara de timpuriu, șesul descris, este copleșit de culoarea verde, care e întreruptă doar ici, colo, de pălcuri brune sau pământii. Pe măsură însă ce ne apropiem de luna Iunie, această culoare verde cedează și pierde din teren, făcând loc imenselor suprafețe blonde, cauzate de spicele gramineelor și numai pășunile și fânețele mai păstrează încă ceva din verdele dela începutul primăverii. Spre sfârșitul lunii Iunie și începutul lui Iulie, armata aceasta de spice cade sub lovitura ingrătă a coaselor.

În timpul verii, jocul colorilor se inversează și anume, locurile mai joase și mai umede rămân verzi, iar cele plane și mai ridicate, îmbracă o culoare palidă-uscată. Pe măsură însă ce se apropie toamna și se usucă nocirile, întreaga pustă primește această culoare a morții și viața se retrage sfios pe cursul pâraiașelor și al vinelor de apă. Pe livezile arse de soare, înflorește *Colchicum autumnale*, iar fața șesului devine tot mai uniformă.

Cu timpul, miștile se răresc și locul lor îl iau arăturile, cari dau șesului o notă de monotonie în plus. Monotonia aceasta o fac și mai apăsătoare vânturile puternice, cari suflă zile întregi fără întrerupere. Unicul spectacol de viață în mijlocul acestei monotonii generale, îl oferă rolurile imense de musculițe, cari desfrășoară jocul lor aerian în bătaia razelor solare. Toamna, este urmată de o iarnă scurtă, în timpul căreia vifonițele și vânturile cauzează uneori daune enorme.

O scurtă privire asupra principalelor schimbări pe care le suferă flora șesului.

Flora șesului a avut de suportat în veacul din urmă multe schimbări. Aceste schimbări sunt în strânsă legătură cu transformările tehnice ale șesului. Pădurile au fost defrișate pe întinderi mari, pășunile comune parcelate, trestişurile au fost drenate, iar cele 2 ape mari ale șesului, Dunărea și Tisa, indignate și prevăzute cu canale multe. În genere, arătura a câștigat teren, ceea ce a avut drept urmare o sporire considerabilă a producției agricole. Pentru transportul acestui belșug de producție, a trebuit să fie mărită însă rețeaua căilor de transport. Toți acești factori au adus cu sine schimbări esențiale în lumea vegetală a șesului studiat.

Flora șesului, se menține pe locul ei natural de existență,

numai acolo unde schimbările de structură nu sunt posibile, fie din cauza naturii însăși a solului, cum e cazul sărăturilor, fie din cauză că acest proces de transformare este foarte lent, cum se întâmplă la terenurile nisipoase, fie în urma drenărilor neglijate, când plantele acvatice ajung iarăși în preponderență.

Aceste terenuri se repartizează diferit pe cuprinsul șesului: în Bacica și Torontal predomină terenurile mlaștinoase, în Clongrad, Bichiș, jud. Pest și o parte din Timiș Torontal, predomină din contră terenurile alcalino-sărate, iar o parte a jud. Pest, S. K. K., în special granița dintre Bacica și județul Pest S. K. K., precum și Timișul sudic (Deliblat) este ocupat de nisipuri. Pe când însă mlaștinile și nisipurile sunt de origine veche, sărăturile șesului trebuie considerate ca formațiuni de origine recentă.

Există totuși în șes, pe lângă sărături și nisipuri de origine recentă (în Bacica între Novisad și Futak, între Baja și Bezdan) ba unele dintre ele sunt chiar în formație (pe valea Dunării și a Tisei). În ce privește originea sărăturilor (excepționând lacurile) părerea mea este că acestea iau naștere aproape întotdeauna pe locul ocupat de mlaștini. Întinderi mari ocupă sărăturile în special în terenurile argiloase, cu deosebire acolo unde subsolul este bogat în săruri, din contră pe nisipuri și loessuri, sărăturile sunt mai rari și reduse la mici bălți mociroase și sporadice.

Odinioară, pădurile ocupau întinderi mari pe șes, astăzi ele sunt mult mai reduse, predominând în afară de pădurile de salcâmi, pometurile și viile, iar dealungul drumurilor duzii, cari se cultivă în vederea sericiculturii. Arborii cei mai obișnuiți ai cușilor și ai drumurilor de câmp sunt salcâmul și uneori plopul și frasinul. Toate aceste păduri, livezi de pomi, vii, împreună cu plantațiile cimitirelor, alcătuiesc un scut sigur pentru floră, de oarece prin frunzele lor acopăr diferitele semințe și le adăpostesc atât contra frigului, cât și a căldurii caniculare din timpul verii.

Flora originală a avut de îndurat multe schimbări: așa d. ex. asociatul trestişurilor — *Chrysanthemum serotinum* — a dispărut aproape în întregime, deodată cu construirea canalelor și a șanșurilor de scurgere. Dintre reprezentanții florei acvatice s'a rărit foarte mult *Hottonia palustris*. În genere, luarea în cultură a acestor terenuri (fixarea nisipurilor, sau irigarea sărăturilor), a adus cu sine, concomitent cu schimbarea structurii solului și o schimbare a elementelor floristice, făcând posibilă existența unor plante, cari în

condițiile inițiale de teren și de climă, nu ar fi putut să apară niciodată. Desfundarea sărăturilor, a asociat elemente, cari nu se găsesc niciodată împreună, așa d. ex. în Bichiș *Suaeda*, se poate vedea alături de *Setaria*, sau în sărături cultivate, *Heliotropium europaeum*, care apare în societatea altor plante de sărături. Pășunatul locurilor sărate, prin gunoarea lor naturală, are ca efect apariția gramineelor, ale căror semințe căzute, cu timpul se adaptează noilor condițiuni de existență. Pe drumurile de câmp cari se construiesc prin terenurile sărate, în urma luării în cultură a acestora, apare *Thlaspi* (*Th. arvense*, etc.), care nu este o plantă de sărături, iar dealungul drumurilor de fer, cari străbat sărăturile, plantele de sărături se mențin pe lângă umplutura trasamentului și contribuie și ele la amestecul florei. Pe de altă parte, gramineele acestor umpluturi își răspândesc adeseori semințele departe, până în pășunile sărate vecine și alcătuiesc acolo formațiuni mai mari sau mai mici.

A. FORMAȚIUNILE DE PLANTE

Schimbarea florei acvatice. Descrierea detaliată a formațiunilor caracteristice, precum și schimbarea lor treptată

Seceta excesivă, care se repetă din an în an, aduce cu sine schimbarea florei acvatice. Această schimbare se resimte asupra zombecurilor, a trestșurilor, a piprigului și a rogozișurilor (formațiunilor d. rogoz *Carex*). Pârlirea și cosirea acestor formațiuni, contribuie și mai mult la mărirea secetei. La nimicirea și la schimbarea compoziției florei acvatice, mai contribuie construcția șanțurilor și a canalelor. În urma acestor schimbări, elementele principale ale formațiunilor acvatice, *Thypha*, *Phragmites*, pierd din teren, an de an. În genere, aceste elemente sunt mai robuste în formațiunile din cursul văilor și al râurilor și mai pipernicite în nisipuri sau în sărături.

Compoziția formațiunilor variază după sol. Pe valea Dunării și a Tisei, formațiunile de trestie suntacompaniate de *Eupatorium cannabinum*, *Glyceria*, *Typha latifolia* și *T. angustifolia*, *Rumex hydrolapathum*, *Carex Pseudocyperus*, *C. vulpina*, *C. riparia*, *Mentha aquatica*, *Butomus umbellatus*, *Typhoides arundinacea* etc. etc. În sărături, din contră, trestșurile sunt întovărășite de *Cirsium brachycephalum* și *Aster pannonicus*.

Elementele, cari înconjoară oglinda apelor sunt în genere mai puțin sensibile la schimbări, decât acele cari se găsesc chiar în mijlocul acelor oglinzi și cari în majoritatea cazurilor sunt reprezentanții cel mai vechi ai florei acvatice. *Aldrovandia vesiculosa*, *Hottonia palustris*, și *Ranunculus polyphyllus*, d. ex., au o sensibilitate atât de pronunțată, încât cea mai mică schimbare poate să provoace dispariția lor. Nu mai puțin sensibil, în unele cazuri, este tot *Ranunculus-ul* acvatic, pe care îl poate influența chiar și apariția unui tovarăș nou prin apropiere, așa e cazul cu *R. polyphyllus* și *R. ophioglossifolius*. Proprietățile fizice și chimice ale apei influențează deasemenea flora oglinzii apelor. Unele dintre plantele acvatice preferă apele curate, altele din contră numai pe cele murdare (*Lemna*), altele, iarăș pot să trăiască în ape curate, dar nu se sporesc, decât în ape murdare, acestei din urmă categorii aparțin: *Wolfia arrhiza* și uneori *Salvinia natans*. Cu vechulele de transport pe apă, se răspândesc foarte mult *Vallisneria spiralis* și *Elodea canadensis*, totuși nu în măsură așa de mare încât să împiedece comunicația, cum e cazul în unele regiuni ale Europei.

Șesul descris, prezintă exemple foarte frumoase de succesiune a florei acvatice. Așa d. ex. locul elementelor vechi, exigente, ca: *Aldrovandia vesiculosa*, *Hydrocharis morsus ranae*, *Stratiotes aloides*, *Salvinia natans*, *Hottonia palustris*, *Castalia (Nymphaea) alba*, *Nuphar*, cu schimbarea condițiilor locale, îl ocupă elemente cosmopolite ca, *Myriophyllum*, *Potamogeton*, *Polygonum amphibium*, *Lemna* etc.

Succesiunea florei palustre este următoarea: formațiile de păruș și de *Olyceria* sunt înlocuite de trestişuri, acestea cedează terenul Cyperaceelor. Ciperaceele la rândul lor fac loc, după împrejurări, sau speciilor *Glyceria spectabilis*, *G. fluitans*, *Alopecurus fulvus*, *A. geniculatus* și în fine lui *Alopecurus pratensis* care, împreună cu *Agrostis*, contribuie la formația livezilor umede.

După cele expuse, vom descrie formațiunile caracteristice florei acvatice, precum și schimbările ce a încercat, succedându-se.

Stufăriile (Trestişurile)

Sunt niște formațiuni de graminee impozante, durabile și vechi. Aceste formațiuni sunt foarte puțin exigente în alegerea solului, de acela le întâlnim pretutindeni, unde se găsește apă suficientă

pentru a nu seca în cursul anului. Durata lor e în strânsă legătură cu cantitatea de apă, dar ele sunt stânjenite în desvoltarea lor și adesea chiar nimicite, de către animale, vânt și de către om.

Stufăriile se întâlnesc de obicei pe țărmii râurilor, al văilor și prin păraie, dealungul canalelor, pe lângă lacuri, mocirole etc. Dacă țărmii râurilor sunt foarte ridicați sau stâncoși, atunci și stufăriile sunt mai mici și mai puțin răspândite ca întindere, o pre-dilecție deosebită au aceste formațiuni pentru râurile cu țărmii puțin ridicați. Curentul apelor și vapoarelor, cari comunică pe fluviile noastre, rup porțiuni din aceste formațiuni și formează așa numitele «insule plutitoare». Uneori aceste insule se asociază și alcătuiesc formațiuni asemănătoare cu plaurul, groase de $\frac{1}{2}$ m. În constituția acestei formațiuni intră, în afară de trestie și papură, rogozul, pipirgul și tot felul de plante acvatice.

Printre plantele cari domină în stufăriile din șes, amintim înainte de toate pe *Senecio patulosus*, *Nephradium thelypteris* și *Carex Pseudocyperus*. În această privință nu există aproape nici o deosebire între porțiunea danubiană a șesului unguresc, jugoslav și între regiunea Deltei Dunării. Totuși în Delta, întâlnim în număr mai mare, următoarele plante: *Stralioles aloides*, *Trapa natans* și *Elodea canadensis*.

Pe măsură ce ne îndepărtăm de cele două fluvii mari (Dunărea și Tisa) ale șesului studiat, aspectul stufăriilor se schimbă. Așa, stufăriile regiunilor alcaline și arenose, au ca reprezentant tipic al lor pe *Cirsium brachycephalum*, iar plantele de intercalație cari umplu golurile de printre stuhuri, devin mai rari și mai puține ca spețe. Astfel, prin stufăriile nisipurilor se menține genul *Carex*, cu diferiți reprezentanți, iar prin acelea ale terenurilor alcaline, abia de mai întâlnim pe *Carex secalina* și *C. nutans*, ba uneori chiar numai pe *C. divisa*. Prin unele sărături, genul *Carex* e înlocuit prin *Beckmannia erucaeformis* și spre toamnă prin *Aster pannonicus*, iar prin stufăriile râurilor întâlnim mai des genul *Juncus*. În stufăriile apelor stagnante, predomină *Scirpus lacustris*,

Prin locuri prea sărate, trestia nu crește, ci întâmpinând în cale un astfel de loc sărat, dă naștere de obicei unor stoloni, cari desvoltă apoi rădăcini cu cari se fixează în pământ, iar în partea superioară a stolonilor își desvoltă tulpina cu florile. Asemenea stoloni, întâlnim la toate fragmentele de trestisuri uscate și

călcate în picioare de animale, sau rupte prin pășunat și cari înainte de a pieri cu desăvârșire, se întind la suprafața solului, încercând prin aceasta să-și prelungească încă viața.

Stufăriile nu sunt formate niciodată exclusiv din reprezentanți ai genului *Phragmites*; de multe ori această plantă cedează terenul în întregime altora, cum e genul *Typha*, *Carex*, *Glyceria*, *Juncus*, în special *Juncus glaucus* etc. Adevărata luptă se dă însă întotdeauna între *Phragmites* și *Typha* și victoria face, de obicei, cauză comună cu *Phragmites*, din cauză că condițiunile dela șes, favorizează mai mult acest gen, decât genul *Typha*. *Phragmites* e mai rezistent la secetă și rădăciunile ei pătrund mult mai adânc în sol, decât acelea ale papurei.

Stufăriile cuceresc teren, acolo unde sunt favorizate de natură, în cursul râurilor și al apelor stătătoare. Anume, părțile de tulpini uscate și de fragmente de plante, ajunse în urma iernii la mijlocul curentului, sunt luate de vânt și de acest curent și aruncate la mal, unde se adună în straturi din ce în ce mai groase, formând un fel de masă compactă, care prinde teren tot mai mult și avansează înspre partea centrală a râului, formând adeseori niște adevărate peninsule. Cele mai felurite plante acvatice — *Glyceria*, *Carex*, *Typha* — afară de trestie — se asociază pentru a-și da concursul lor la această câștigare de teren. Această nouă formațiune, slabă și puțin stabilă la început, se întărește cu timpul, cu deosebire dacă rămășițele care o alcătuiesc ajung printre trestii sau printre *Glyceria*, cari o întepesc și mai bine. Pe măsură ce-și asigură stabilitatea, întâlnim pe ele cele mai diferite plante, cari se stabilesc în ordinea următoare: la început *Lemna*, pe urmă *Myriophyllum* și *Ceratophyllum*, apoi o serie întregă de noi veniți, ca: *Sium latifolium*, *Polygonum*, *Stachys palustris*, *Lycoopus europaeus*, *Bidens cernuus*, *Rumex lapathifolium*, *Mentha aquatica*, *Galium palustre*, *Veronica*, *Roripa*. Efectul acestui concurs este că râurile și canalurile se îngustează cu timpul, iar moșirile se usucă.

Formațiunile plantei *Glyceria aquatica*.

Glyceria este o plantă, pe care o găsim foarte adeseori în societatea trestiei și anume prin apele mai puțin adânci înaintea ei, iar prin cele mai adânci, în urmă. Am văzut, într'alt capitol, că prin sărături, trestia dă naștere la stoloni. *Glyceria* se com-

portă la fel. Exemplarele, cari sunt înrădăcinate pe malul apelor, desvoltă din porțiunea inferioară a tulpinei stoloni și anume în partea dinspre apă, iar celelalte părți ale plantei se leagă la suprafața apei, dând naștere, pe internozi, la rădăcini și la frunze. La exemplarele, cari cresc în apă, frunzele inferioare ale extremității tulpinei sunt de obicei mai scurte și mai late, iar la tulpinile natante unele frunze au forma unor luntrițe și au rolul de a susține planta la suprafață. De îndată ce aceste frunze pierd forma aceasta, rolul și forma lor e reluată imediat de către altele. Pe stolonii desvoltați din porțiunea inferioară a tulpinii, apar frunze și rădăcini, stolonii de I-ului ordin, desvoltă la rândul lor și ei alți stoloni, și așa, planta înaintează, ocupând mereu teren. Îndată ce, din anumite cauze, apa scade, plantele se înfig în solul rămas gol, cu ajutorul acestor stoloni.

Un fenomen interesant la *Glyceria* și demn de remarcat este că, pe când exemplarele de țârm nu au rădăcini acvatice decât la nodurile cufundate sub apă, cele natante își desvoltă rădăcini pe fiecare articol. Puterea de regenerare a acestei plante e foarte mare. Dacă rupem un singur nod și-l aruncăm la suprafața apei, el dă naștere unei noi plante. Semințele ajunse în ape adânci, germinează și desvoltă frunze, cari se aseamănă foarte mult cu cele ale plantei *Wallisneria spiralis*.

La exemplarele natante de *Glyceria*, această putere de regenerare o au chiar și frunzele. Dacă o asemenea frunză se deslipește și se rupe în mai multe părți, fiecare porțiune dă naștere la rădăcini. Acest fenomen — într'o măsură mai redusă, — se observă și la *Poa trivialis*, în timpul primăverii, când șanțurile au fost inundate de o ploaie mai durabilă.

Popândici (Formațiunile de zombec)

Să dă numirea aceasta, unor formațiuni catacteristice de plante, pe cari le întâlnim prin locuri mocirloase și cari se ridică din fundul acestor mocirole sub forma unor coloane înalte până la 1 m. și largi de 30—50 cm. la extremitatea lor superioară. Aceste coloane sunt alcătuite din resturi de plante și au un aspect caracteristic, porțiunea lor inferioară este de o culoare verde, care formează un fel de coroană. Frunzele, cari înconjoară din toate părțile aceste coloane, au un rol multiplu — ele le înțepenesc pe deoparte,

iar pe de altă parte, prin țesuturile lor capilare, dispuse adeseori în straturi, transportă apa necesară la porțiunea superioară, adică la partea vie a formațiunilor. — Se știe, că toate plantele acvatice, cari sunt caracterizate prin tulpini moi, pregătesc terenul pentru *Phragmites* și *Typha*. Cu timpul, aceste două plante cedează și ele mocirlele, trecându-le în posesiunea formațiunilor de popândici, aceasta, din motivul că plantele, cari intră în compoziția botanică a popândicilor, au nevoie de un sol turbos, care e format din rizomii și rădăcinile plantelor *Typha* și *Phragmites*. Numai pe organele acestor plante, mai mult sau mai puțin descompuse și în ape scunde, se pot forma zombecuri sau popândici.

Să cercetăm mai deaproape modul de formare al zombecurilor în șes și anume în voivodina Bacica (fost comit Bács-Bodrog). Ocazia o întâlnim nu departe de orașul Sombor, de ambele părți ale canalului Francisc. Paralel cu acest canal, între cele două poduri, — podul de fer și podul Szonta, — se găsesc mai multe trestişuri și păpurşuri, cari se alimentează cu apă, atât din canal, cât și din pârâiașul, numit Mosztonga. Rogozul cel mai frecvent al trestişurilor acestora este *Carex riparia*; în părțile mai profunde și mai liniștite, se trage *C. pseudocyperus*, iar pe margini *C. vulpina*, *C. tomentosa*, *C. hirta* și în afară de tot *C. distans*. Trestişurile acestea sunt străbătute de mai multe drumuri, cari conduc la hodăi, ale căror margini sunt ocupate de *C. stricta*, *C. acutiformis* și *C. gracilis*.

Pe măsură ce crește numărul drumurilor, crește și acela al rogozurilor.

Interesant este faptul că, pe când *C. stricta* și *C. gracilis* tind să formeze zombecuri în locurile libere ale trestişurilor, celelalte specii de rogozuri nu se arată de loc dispuse să alcătuiască asemenea formațiuni. Aceste zombecuri sunt mici și neînsemnate în anul dintâi, dar ele câștigă în anii următori, tot mai mult teren. Un fenomen remarcabil este că, *C. pseudocyperus*, care în pustele de nisip ale Deliblatului formează zombecuri întinse, aici nu formează asemenea asociații. E de însemnat că în Bacica și anume în jurul Somborului, în partea opusă (sudică) a canalului Francisc se observă că, *Carex acutiformis* și *C. gracilis*, sunt aceia cari au mai mult tendința de a forma zombecuri.

Intr'un alt sector al canalului Francisc, tot lângă orașul Sombor, și anume în valea dintre podul de fer și pădurea Sikara,

zsombecurile sunt formate mai mult din *C. riparia*. Zsombecurile de *C. stricta*, cari se găsesc în dosul casei păzitorului canalului (așezată între podul de fer numit Apatin și hodaia lui Wamoscher), ofereau următorul aspect: până când erau bogate în apă și în trestie, *Ranunculus linqua* era o plantă foarte frecventă a lor, pe măsură însă ce se schimba zsombecul, *R. linqua* perdea din teren și de prezent formațiunea însăși se găsește în stare de uscare.

Ca zsombecuri veritabile, se pot considera acelea, cari se găsesc în fânațele și pășunile pădurii Bezda. Dar nici acestea nu se găsesc în forma lor originală, căci deși pădurea aceasta este populată cu zsombecuri, cari dispun de apă suficientă, totuși, majoritatea lor sunt în uscare din lipsă de apă, iar o parte este amenințată de plantele, cari se stabilesc în golurile dintre snopii zsombecurilor, sau de gramineele cari se încuibă la început pe vârful zsombecurilor, în special acolo unde acestea sunt păscute și în fine, de o mulțime de alte plante streine, cari contribuiesc ca zsombecurile să-și piarză cu timpul din importanță. Între toate aceste zsombecuri atât de variate, nu am putut întâlni decât două cazuri de zsombecuri originale și anume, ambele în apropierea gării Monostorszeg. Iată cum dăm peste aceste zsombecuri. Dacă din gara Monostorszeg, apucăm înspre pădure și nu înspre sat și înaintăm, aproximativ 200 de pași, dăm momentan, lângă calea ferată, de întâlul zsombec original. Primele plante, cari le întâlnim sunt *Alopecurus pratensis*, apoi *Glyceria aquatica*, cari sunt întrerupte ici, colo de câte un mănunchiu de zsombec și numai după aceste plante ni se arată zsombecul în toată splendoarea lui. Apropierea și studiul acestor zsombecuri depinde de mersul vremii. Dacă timpul este ploios, zsombecul nu se poate studia în condițiuni avantajoase, ca atunci când timpul este secetos, încât se poate trece ușor dela un snop la altul. Să vedem însă mai de aproape, cum a luat naștere această formațiune de zsombec. La cea dintâi privire, se vede că, bazenul în care se găsește acest zsombec, nu este în legătură cu nici un fel de rezervoriu de apă, așa că el este avizat numai la sursele proprii. Aceste surse și le asigură în urma formei avantajoase a bazenului, care permite captarea tuturor apelor dinprejur, rezultate în urma ploilor și a topirei zăpezilor. Studiind plantele, cari se găsesc pe marginea bazenului, ajungem la concluzia că, la început, bazenul a fost dominat de trestie și într-o mică proporție și de *Typha* și numai după dispariția acestor plante a luat naștere zsombecul.

Avansând până la capătul opus al acestui zombec și traversând linia ferată, de partea opusă, dăm peste un alt bazen, care se întinde dealungul căii ferate, între această linie și marginea pădurii. Aici, găsim un al doilea zombec tipic, având o lungime de aproape 1 m. Acest zombec, diferă în alcătuirea lui ca vârstă, căci pe marginele bazenului, el este format pe deplin, în centru, din contră, abia acum se formează sub scutul tufișului de trestie, înocmai precum în păduri se dezvoltă arborașii, sub protecția arborilor mai mari. Cu toate acestea, are plante comune cu formațiunile tipice de zombec.

Părerea mea este că, apa care formează conținutul lagunelor dintre coloanele de zombec, este mult mai caldă, decât a celorlalte ape stătătoare. Explicația poate fi următoarea: turfa zombecului, precum și porțiunea din sol, care zace sub ea, este într'un continuu proces de descompunere, în urma căruia rezultă o degajare de căldură. Aceasta contribuie ca, evaporarea apei din lagune să fie mai puternică, iar atmosfera de deasupra lor să fie deci încărcată cu vapori de apă, care sunt în stare să capteze și să rețină căldura solară, datorită faptului că sunt închise de jur împrejur. Așa ne putem explica, cum în aceste lagune găsim plante înflorite în luna lui Aprilie încă, atunci când în alte ape stătătoare nici vorbă nu poate fi despre deșteptarea vegetației la viață. Printre primele plante care apar în lagune, întâlnim pe *Ranunculus polyphyllus* care, după uscarea lagunelor, trece la marginea zombecului, probând prin aceasta că se poate adapta ușor acestor condițiuni variate de existență. O a doua plantă este *Stratiotes aloides*, pe care am găsit-o în floare la 30 Mai. La suprafața apei, înnoată *Atarvandtia vesiculosa*, care e foarte bine reprezentată și în celălalt zombec, apoi *Salvia natans*, *Utricularia vulgaris*, *Limosella aquatica*, *Ranunculus ophioglossifolius*, *Hydrocharis morsus ranae*, *Potamogeton natans*. În albia lărgită în formă de lac, a celor 2 zombecuri, crește *Nuphar luteum*, *Myriophyllum verticillatum* și *Castalia alba*.

Pe terenul de inundație al Dunării, întâlnim zombecuri în pășunile pădurii Bogyám, în apropierea gării Gombos. Acestea sunt alcătuite mai cu seamă din *C. stricta* și *C. gracilis*.

O altă parte a zombecurilor se găsește în regiunea nisipoasă și anume în pădurea Korös, nu departe de Palics, mai departe între Iánoshalma (Iankovac) și Bácsalmás. Aceste zombecuri sunt for-

mate în mare parte din *C. acutiformis*. Elementele lor floristice, cari sunt enumerate în flora jud. Bács-Bodrog p. 11, nu arată nici o asemănare cu acelea cari se găsesc pe terenul inundabil al Dunării și mai cu seamă cu zombecurile tipice. Pe marginea acestor zombecuri, crește în deosebi *C. flacca*, *Iris sibirica* și *Veratrum album*, iar în zombecurile dela Palics, la 2 Iunie 1912, am întâlnit *Calltha cornuta*, *Ranunculus repens*, *R. polyanthemus f. angustisectus* și *Orchis paluster*. În jurul zombecului se grupau gramineele ca: *Festuca arundinacea*, *Carex distans*, *C. flava* și *C. hirta*. Formațiuni asemănătoare zombecurilor, mai alcătuite în regiunea Bacica, genul *Iuncus* (*I. glaucus* etc.) uneori chiar trestia. Borbás citează un asemenea caz în flora jud. Vas. Aici se găsesc zombecuri chiar și în pădurile de frasin, în cari predomină *Salix cinerea*.

După ce am studiat în felul acesta zombecurile reg. Bacica, vom completa aceste studii cu câteva observațiuni asupra zombecurilor șesului studiat. Borbás citează în flora jud. Bichiș, cazul unui zombec, al cărui conținut este păscut și nu se mai vede din el altă plantă, decât *Nephrodium thelypteris*, iar Wagner, amintește despre un zombec din nisipurile Deliblatului, alcătuit din *Carex pseudocyperus*.

Zombecul din Deliblat, compus din *Carex pseudocyperus*, aflător în apă stagnantă (bara) numită Constantinova bara după Wagner (Deliblati kincstári homokpuszta növényvilága, 1914, p. 25) are următoarele plante: *Roripa amphibia*, *Ranunculus lingua*, *Alisma plantago*, *Scirpus lacustris*, *S. maritimus*, *Peucedanum palustre*, *Phragmites communis*, *Iris pseudacorus*, *Typha latifolia*, *T. angustifolia*, *Galium palustre* etc.

În apa stagnantă din Constantinova bara, precum și între tufele de zombecuri aflăm: *Castalia albă* și *Nuphar luteum*.

Borbás, consideră 3 plante, ca elemente caracteristice ale zombecurilor, bine înțeles afară de rogozurile cari alcătuiesc zombecurile din șesul ungurese și cel studiat și anume: *Chrysanthemum (Tanacetum) serotinum*, *Cardamine purviflora* și *Stelluria Laxmanni*.

Rezumând toate aceste considerațiuni, ajungem la următoarele: Din Cyperaceaele, cari alcătuiesc zombecurile șesului tratat, pentru zombecurile tipice, cel mai caracteristic e *C. stricta*.

Pentru zombecuri, mai puțin tipice caracteristice, este: *C.*

acutiformis. Plantele zombecurilor tipice, coincid cu acelea ale zombecurilor din Bezdan. Asemenea plante sunt, în afară de cele înșirate aici, cele 3 plante tipice ale lui Borbás din zombecurile șesului unguresc, exceptând *Chrysanthemum* sau *Tanacetum serotinum*, care se întâlnește prin trestişuri.

Cu schimbarea condițiilor naturale, în special a celor de umezeală, formațiunile acestea, adică zombecurile, sufăr și ele anumite schimbări și transformări. Se întâmplă anume, adeseori, ca popândicil să treacă pe neobservate în lăcoviști sau chiar în livezi. Îndată ce, din vreo cauză oarecare, cantitatea de apă a acestor formațiuni se reduce în mod simțitor, ele suferă o transformare. Iată cum se petrece această transformare. Semințele diferitelor specii de *Curex*, cari formează popândicil, își scutură semințele an de an, în golurile destul de întinse și adânci dintre tufe de popândicil. Aici germinează și dau naștere unor popândicil de o întindere mai mică, pe cari-i invadează apoi fel de fel de graminee, cari prind teren și înaintează înspre interiorul formațiunilor, în special prin golurile destul de adânci (de $\frac{1}{2}$ –1 m.) ce s'au format între tufe de popândicil. Așa, prin goluri mai umede, se înrădăcinează *Alopecurus fulvus*, iar prin cele mai adânci *Glyceria aqualica*. Pe urma acestora, vin alte graminee, ca: *Agrostis alba*, *Alopecurus*, *Poa* (*P. trivialis*, *P. palustris*) și în urmă Dicotiledonatele, ocupând fiecare punctele cari le convin mai bine. De o parte și de alta a formațiunilor intrate în acest proces de schimbare, întâlnim pe *Scirpus lacustris* și pe *Roripa amphibia*, apoi *Oenanthe aqualica* și abia pe urma acestora vine *Euphorbia palustris*. Ici-colo, apar exemplare de *Malachium*, *Iris*, *Ranunculus sceleratus*, *Galium palustre*, *Lysimachia vulgaris*, *Butomus umbellatus*, *Alisma plantago*, *Juncus glaucus*, *Stachys palustris* și numeroase exemplare de *Salix cinerea*. Prin punctele în cari apele au secăt, prin luna Iunie, întâlnim: *Lythrum bibracteatum*, *Elatine alsinastrium hungarica* Moesz, *Roripa austriaca*, *Lindernia*, *Scirpus supinus* și *Veronica anagallioides*. Unele graminee, nu se mulțumesc numai cu atât, ci pătrund și ocupă chiar partea superioară verde a popândicilor, printre acestea, cea mai frecventă e *Calamagrostis*. Acelaș rol îl joacă uneori și *Ranunculus polyphyllus*.

În fazele, cari urmează în cursul acestui proces de transformare, intervine adeseori și omul, care toamna dă foc de obicei popândicilor și în terenul astfel pregătit și îngrășat cu cenușa acestor

formațiuni, apar plantele anuale, — mușchii — iar cu timpul popândicii se transformă în livezi, în cari predomină de obicei *Alopecurus pratensis*. La început, mai reapar ici colo, din tapetul uniform al livezilor, tufele de *Carex*, deosebindu-se prin culoarea lor mai surie de celelalte plante. Acolo unde formațiunile de popândici sunt întoarse sub brazdă, în anul al doilea, mai apare încă *Glyceria*; pe urmă însă, începând cu anul al 3-lea, dispar toate plantele, cari ne-ar putea da indicii, că acolo au existat cândva formațiuni de popândici.

Dacă popândicii se găsesc împrăștiati printre pășuni, atunci transformarea lor urmează altă cale. În urma deselor pășuni și a călcării plantelor de către animale, apar mușchii și plantele anuale: *Draba verna* și *Sagina procumbens*, cari afânează formațiunile de popândici și înmagazinează mai bine apa de ploaie. Urmarea, este un proces de putrezire grăbit. Când pe urmă se stabilește un timp călduros, toate aceste rămășițe și foi putrede se usucă și se fărâmițează, alcătuind un teren pulverulent, care se varsă adeseori în brazde deoparte și de alta a formațiunilor de popândici, lăsând doar ici colo glij verzi între cari se postează *Glyceria fluitans* și *Agrostis alba*. Cu timpul *Glyceria fluitans*, cedează locul lui *Alopecurus pratensis* cu care se asociază apoi *Carex vulpina* și *Rumex crispus*. Locurile acestea ocupate odinioară de zombecuri, treptat se alcalinizează. Ca urmare acestei alcalinizări, se așează diferite plante, cari cresc în locuri alcaline.

Vegetațiunea arborescentă a zombecurilor

Deși umiditatea excesivă a zombecurilor, cu greu permite așezarea elementelor lemnoase, cu toate acestea, găsim câțiva arbori și arborasi cari se împacă și cu condițiunile acestea, mai puțin prielnice. Dintre arborii și arborasi cari intră în zombecuri și sub a căror protecțiune se pot dezvolta zombecurile, amintim cea mai comună dintre sălcii, *Salix cinerea*, aflată în mai multe zombecuri din șesul studiat. Acest arboraș, îl întâlnim la început pe vârful snopilor de zombec. Cât e tânăr, ornează vârful acestor snopi, iar mai târziu, își cufundă rădăcinile în spațiurile dintre snopi. Dintre sălcii mai amintim: *Salix caprea*, *S. purpurea*, *S. triandra*. În părțile nordice (Bacica: pădurea Korozs — pădurea de frasin) și estice (Timiș-Torontal) cu deosebire în solurile nisi-

poase și mai afânate, cel mai comun arbore al zombecurilor e *Fraxinus excelsior*.

După depresiunile mocirloase, până aici tratate, cari, precum am amintit, ocupă întinderi destul de însemnate în șes, teritoriile cari și-au păstrat mai bine flora originală sunt sărăturile, nisipurile și în măsură mai mică terenurile loessoase. Aceste terenuri suferă variațiuni paralele, cu variațiile proprietăților fizice și chimice ale solului.

Variațiile florei de sărături

Aceste variații pot fi naturale sau artificiale. Variațiile naturale implică un proces lent de transformare și sunt în funcțiune de mersul timpului și de natura plantelor. Anotimpul ploios diluiază în mod simțitor soluțiile concentrate de săruri ale solului și face posibilă germinarea multor plante, ale căror semințe au fost aduse de vânt în sărături. Repetarea prea deasă a anotimpurilor ploioase aduce, în felul acesta, cu sine, o schimbare importantă în compoziția botanică a florei, așa de ex. *Statice Ginnelii* începe a se rări și golurile se umplu cu *Plantago maritima*; aceasta la rândul ei face loc speciei *Camphorosma ovata*, după care urmează genul *Crypsis* și în genere plante mai puțin caracteristice sărăturilor. Pășunatul, după cum am amintit și mai sus, promovează foarte mult apariția gramineelor.

Dacă însă umezeala favorizează în genere plantele sărăturilor, seceta din contră poate să le pericliteze foarte mult. În special, când se repetă ani de-a rândul, se răresc chiar elementele cele mai nobile ale sărăturilor, ca *Trifolium ornithopodioides*, *T. parviflorum*, *T. angulatum*, etc. În locul acestor elemente mai gingașe, apar în anii secetoși, elemente xerofile ca *T. striatum*, *T. laevigatum*.

Transformarea artificială a florei sărăturilor are loc în urma irigațiilor, indiguirilor, gunoirilor etc. Prin irigări, rezultatele cele mai favorabile s'au obținut în Békéscsaba. Iată observațiile, cari rezultă din aceste operații: *Trifolium striatum* și *T. strictum* suportă numai irigări de durată scurtă, irigări de durată mai lungă suportă: *T. repens*, *T. angulatum*, *T. parviflorum*, *T. procumbens*, *T. minus*, *T. filiforme*. Cel mai mult profită pe urma irigațiilor: *T. repens* și *T. angulatum*, după cari urmează *T. minus*, *T. fili-*

forme, *Medicago lupulina*, nu mai puțin *T. procumbens* și *Lotus tenuifolius*. În asemenea terenuri irigate, s'au obținut rezultate satisfăcătoare cu sămânță (împrăștiată la suprafață) de *T. repens*, *T. hybridum*, *Lotus corniculatus* și *Medicago sativa*. Dintre graminee, acelea cari profită de irigații mai mult sunt: *Alopecurus pratensis* și *Atropis*. Cu avansarea irigațiilor dispăre tot mai mult *Camphorosma ovata*, cedând terenul genului *Atropis* și *Trifolium*. Irigațiile repetate an de an, sporesc foarte mult pădăria, (*Taraxacum officinale* și *T. bessarabicum*) care ajunge să predomine cu vremea terenurile irigate aproape în mod despotic.

Plantarea terenurilor alcaline cu arbori și pomi

În terenurile alcaline, grija cea mai de căpetenie trebuie îndreptată asupra transpirațiunii. Efectele acestui fenomen fizic sunt două: prin transpirațiune se sustrage terenului alcalin, care și așa e sărac în apă, o însemnată cantitate de apă, pe de altă parte se aduc la suprafață deodată cu apa și soluțiile sărate din straturile mai inferioare, consecința e că stratul superior crapă cu ușurință. Apărarea contra unei transpirațiuni prea intense se face prin umbrirea solului (lucerniere), iar păstrarea umezelii în sol se realizează prin săpatul terenurilor alcaline arate, iar în cele nearate prin tapetul de pajște.

Un excelent mod de apărare, ar fi plantarea terenurilor alcaline cu arbori. Încercările de până acum nu au dat însă rezultate satisfăcătoare, căci rădăcinile tinere ale arborilor sunt foarte sensibile față de sărurile toxice din sol. Unde aceste săruri se găsesc în cantitate mai mică și solul e mai afânat, intervine un alt inconvenient, anume că, asemenea soluri au de obicei un substrat petros foarte cu greu penetrabil de rădăcini. Vegetația încează deci îndată ce rădăcinile au dat peste acest strat.

Se recomandă pentru încercări de asemenea natură, următorii arbori și arborași:

În locurile sărate umede, dintre speciile de sălcii, mai bine merge: *Salix alba*, *S. fragilis*, mai departe *Populus alba* (plop alb), *Fraxinus excelsior* (frasin), *Tamarix gallica* (catina roșie), *Amorpha fruticosa*.

În locurile mai uscate din sărături: *Ulmus glabra*, *Ainanthus glandulosa* (cenușer), care se desvoltă repede și devine un

arbore robust, precum și *Sophora japonica*. Tot în astfel de locuri se mai pot planta: *Koeleria paniculata*, *Elacagnus angustifolius*, *Paulownia imperialis*, *Oleditschia triachantos* (plătică), *Syringa vulgaris* (lilic), *Sambucus nigra* (soc), *Lycium* (cătăină), și *Ribes aureum*.

Dintre pomi, în locuri puțin umede, merg destul de bine: *Pirus communis* (părul), foarte bine *Cydonia vulgaris* (gutuiul), *Amygdalus communis* (migdalul) și *Prunus armeniaca* (caisul). Se poate încerca și plantarea cu nuci (*Juglans regia*) și vișini (*Prunus cerasus*). În cazuri excepționale chiar și cu duzi, cari în unele regiuni reușesc destul de bine.

În vederea bunei reușite a plantării arborilor și pomilor în șes, se fac anumite preparațiuni. Așa la *Subotica* (Jugoslavia) se plantează atât arborii, cât și pomii, în paturi preparate din pământ ceva mai afânat. Aceste paturi rotunde sunt de un metru în diametru și înalte de 30—40 (—50) cm. Paturile mai vechi se făceau de 60—70 cm. înalte. Scopul ambelor preparațiuni e că primele rădăcini se află într'un pământ mai puțin sărat, în care se pot desvolta bine, fiind ferite de sare. Mai târziu, acest pat (cu deosebire dacă e încunjurat cu gard), apără planta contra vânturilor.

Flora dunelor de nisip și a colinelor de loess.

Păștile mai ridicate ale șesului, le ocupă dunele de nisip și grămezile de loess. Aspectul acestor ridicături este foarte trist la început, deoarece abia dacă sunt populate de câteva ierburî. Pe măsură însă ce sunt fixate prin plantații de: *salcâmi*, *Pinus nigra* și *Festuca vaginata*, apar plante din ce în ce mai numeroase și mai variate, cari pregătesc încet terenul, atât pentru plantele de cultură, cât și pentru plantații de pomi și de arbori. Aspectul nisipurilor se schimbă astfel, după proprietățile lor, îmbrăcând când halna blondă a spicelor de graminee, când pe aceea verde a pădurilor. Movilele de loess au fost date culturii încă cu mult timp înainte, asupra florei lor originale, astăzi ne mai dau unele indicii doar coastele abrupte ale lor, unde găsim atât plante ierboase și koros, cât și arbuști ca: *Crataegus*, vișinul, trandafirul, *Viburnum lantana*, și mai arareori *Colinus cogcyaria*.

Pădurile.

Arborii originari sau de baștină, ai șesului dintre Dunăre și Tisa, au fost esențele moi și anume în inima șesului *Populus alba*, iar dealungul râurilor *Populus* și *Salix*. Aceste două genuri domină și astăzi toată regiunea inundabilă a râurilor. Printre plantațiile de plop și de sălcii, s'au strecurat mai târziu: *Alnus glutinosa*, *Ulmus campestris* și ici, colo *Quercus*, pârul și mărul. Pe măsură însă ce regiunile inundabile ale râurilor au pierdut din teren și s'au mai uscat, esențele moi au fost treptat înlocuite cu esențe tari ca: *Quercus pedunculata*, *Carpinus betulus*, *Ulmus*, iar mai târziu *Crataegus*, vișinul, etc. Procesul acesta de transformare trebuie să fi fost identic și pentru regiunile mai îndepărtate de râuri, afară de nisipuri, unde a intervenit foarte mult omul, plantându-le și fixându-le cu salcâmi. Transformările pădurilor de salcâmi și amestecul lor cu alte esențe, se întâmplă în modul descris mai sus. Același lucru se poate spune și despre pădurile de *Populus alba*. Unii susțin că, pădurile străvechi ale șesului au fost compuse din *Quercus pedunculata*.

După generalitățile amintite, să vedem cari din pădurile șesului, prezintă mai mult interes. Merită o deosebită atențiune din partea noastră pădurile din cursul râurilor mai mari, cum sunt cele din cursul Dunării, Mureșului, precum și câteva păduri răsărite din partea estică a șesului. Pentru a completa acest tablou interesant al pădurilor din șes, vom trata în treacăt și câteva păduri din regiunea nisipoasă.

1. Pădurile din cursul râurilor

a) Pădurile din cursul Dunării.

Păduri mai extinse aflăm în cursul Dunării, în voievodina Bacica, între Covilul inferior și Apatin. Pădurile umede din regiunea inundabilă a acestei regiuni, se compun din următoarele esențe: *Populus nigra*, *P. alba*, *Salix alba*, *S. triandra*, *S. fragilis*. Sporadic cresc aici *Ulmus glabra*, *Quercus pedunculata*. Din tufele și arborașii acestor păduri amintim: *Rubus caesius* — care crește așa de deasă, că abia poți străbate printr'însa —, *Evonymus europaeus*, *Rhamnus frangula* și o specie interesantă acestei regiuni e *Crataegus nigra*, cu fructele sale negre. Un deosebit aspect,

Imprumută acestor păduri prin fructele sale roșii, foarte numeroase, așezate într'un fel de buchet pendul, *Viburnum opulus*.

Pădurile umede din regiunea inundabilă, sunt înconjurată în partea externă de *pădurile uscate*, cari cresc în afară de regiunea inundabilă. Aceste două feluri de păduri, la limita de întâlnire, cu greu se pot separa, fiind dată împrejurarea de a trece una în cealaltă. Pădurile uscate, cari cresc în afară de regiunea inundabilă, au următoarele esențe principale (pădurea dela Bezdán): *Quercus pedunculata* și *Carpinus betulus*, ici colea în locurile mai ridicate găsim pe *Quercus cerris*. În societatea esențelor principale, sporadic cresc următoarele: *Quercus conferta*, *Q. pubescens*, *Q. Kanitziana* Borb., *Q. diversifrons* Borb., *Q. pedunculata* Ehrh., var. *lardiiflora* Tschern. *Acer campestre*, *A. tataricum*, *Ulmus glabra*, *U. laevis*, salcâmul, *Cornus mas*, *C. sanguinea*, *Corylus avellana*; mai rar găsim meri și peri sălbatici, uneori și *Tilia tomentosa*, despre care se crede că este plantată. Dintre tufele și arborașii mai comuni, cari fac parte din compoziția acestor păduri, amintim: *Ligustrum vulgare*, *Sambucus nigra*, *Evonymus europaeus*, *Prunus spiroso*, *Rhamnus frangula*, *Viburnum opulus*, *Crataegus monogyna* și *C. oxiacantha*; în locurile mai joase și umede aflăm: *Salix cinerea*. Pe arbori se urcă *Vitis silvestris*, *Clematis vitalba*, *Hedera helix*, *Lonicera caprifolium*, în această categorie a tufelor intră și bărbănocul (*Vinca minor*).

Prima vegetațiune erboasă de primăvară se compune din următoarele: *Ranunculus Ficaria*, *Muscari transsylvanicum*, *Viola odorata*, *V. alba*, *V. silvestris*, *Corydalis cava*, *C. solida*, *C. pumila*, *Helleborus odoratus*, *Veronica hederifolia* etc.

În luna Mai, vegetațiunea variază. Pe când locurile umbroase și umblate de animale sunt năpădite de *Parietaria officinalis* și *Alliaria officinalis*, în locurile nepăscute, din păduri, găsim următoarele: *Pulmonaria mollissima*, *Lithospermum purpureo-coeruleum*, *L. officinale*, *Anthriscus trichospermus*, *Geum urbanum*, *Agrimonia Eupatoria*, *Geranium Robertianum*, *G. pusillum*, *Polygonatum multiflorum*, *Archis purpurea*, *Epipactis latifolia*, *Cephalanthera alba*, *C. longifolia*, *Carex divulsa*, *Circaea lutetiana*, *Veronica serpyllifolia*, *V. Chamaedrys*, *Stellaria neglecta*, *Lapsana communis*, *Doronicum hungaricum*, *Ajuga reptans*, *Arum maculatum*.

La finea lunii Mai, în pădurile rărite cresc: *Calamintha in-*

termedia, *Cynanchum Vincetoxicum*, *Gallium Molugo*, *G. Cruciatum*, *Ranunculus polyanthemus*, *Lychnis coronaria*, *Brunella vulgaris*, *Stachys silvestris*, *Fragaria vesca*, *Rubus leucophaeus*, *Poa angustifolia*, *Bromus sterilis*, *Dactylis glomerata*, f. *pendula*, *Brachypodium silvaticum*, *Neottia Nidus avis*, *Campanula Trachelium*, *C. rapunculoides*, *C. bononiensis*, *C. cervicaria*, specii de *Euphorbia*, diferite specii de *Hieracium*, *Salvia glutinosa*, *Digitalis ambigua*, iar pe marginea pădurilor *Genista elatior* și *Arabis hirsuta*. Toamna, în aceste păduri, se sporește *Torilis Aushriscus* în o măsură așa de mare, încât cu greu le putem străbate. Lui *Torilis* se asociază o mulțime de indivizi înalți și uscați de *Dactylis glomerata*. Prin deslșul acesta cresc resirate încă următoarele: *Urtica dioica*, *Leonurus Cardiaca*, *Stellaria graminea*, *Inula Conyza*, *Campanula persifolia* f. *alba*, *Origanum vulgare*, *Centaurea micranthos*, *C. pannonica* și *Genista elatior*.

Pe tufișuri se acată: *Polygonum dumetorum*.

Drumurile umede ale pădurilor le ocupă: *Polygonum Persicaria*, *Plantago maior*, și *Brunella vulgaris*.

Poienile pădurilor sunt populate primăvara de *Ranunculus Ficaria*, *Adonis vernalis*, *Draba verna*, *Veronica acinifolia*. La finea lui Mai, în poienile pădurilor se poștează: *Salvia pratensis*, *S. austriaca*, *Carex praecox*, *C. caryophylla*, *Fragaria vesca*, *Hieracium Pilosella*, *Verbascum phoeniceum*, *Ranunculus polyanthemus*, *Plantago lanceolata*, *Potentilla opaca*, *P. argentea*, *Thymus Marschallianus*, *Festuca valesiaca*, *Euphorbia Cyparissias*, *Poa angustifolia*, *Filipendula hexapetala*, *Alopecurus pratensis*, *Nonnea pulla*, *Talictrium collinum*, *Dactylis glomerata*, *Veronica prostrata*, *Lotus corniculatus*, *Linum austriacum*, *Chrysanthemum Leucanthemum*.

În luna Iunie predomină speciile de *Potentilla*.

Vegetațiunea poienilor și fânețelor din cursul Dunării, variază după felul solului și gradul lui de umiditate. Așa, în locurile alcaline, spre sfârșitul primăverii, în Mai, predomină speciile de trifoi (vezi: Variațiile florei de sărături) al căror loc îl ocupă toamna *Artemisia monogyna* și *Aster canus*. În locurile umede de aici găsim: *Centaurea pannonica* și *Inula britannica*. Mocerlele mai mari, aflătoare în păduri, se mândresc cu următoarele plante: *Iris Pseudacorus*, *Carex vulpina*, *Typha latifolia*, *T. angustifolia*

și *Salix cinerea*. Societatea aceasta de plante, o împrejmuesc: *Cirsium brachycephalum*, *Aster canus* și *Chrysanthemum vulgare*. În mocirlele mai mici cresc: *Carex riparia*, *Juncus glaucus*, *Lychnis flos-cuculi* și *Glyceria aqualica*, pe marginea acestora aflăm: *Ranunculus ophioglossifolius*, *R. polyphyllus*, *R. lateriflorus* și *Myosurus minimus*; iar ceva mai departe, *Scutellaria galericulata*, *Galium palustre*, *Euphorbia palustris*, *Ranunculus sardous* var. *mediterraneus*, *Berula*, *Sium* și *Myosotis palustris*.

Fânețele uscate din păduri, în luna Mai au următoarea vegetațiune: *Ventencla dubia*, *Festuca pseudovina*, *Bromus hordacens*, *Verbascum phacniceum*, *Salvia silvestris*, *Achillea collina*, *Vicia pannonica*, *V. sordida*, *Galium verum*, *G. retrorsum*, *Myosotis intermedia*, *Senecio tenuifolius*, *Erigeron annuus*, *Chrysanthemum Leucanthemum*, *Bellis perennis*, *Genista elatior*. Toamna găsim aici: *Aster canus*, *Peucedanum officinale* și *Serratula tinctoria*.

Locurile mai umede ale fânețelor alimentează următoarele plante: *Viola stagnina*, *Saxifraga bulbifera*, *Briza media*, *Odontites rubra*, *Scutellaria galericulata*, *Myosotis stricta*, *M. sparsiflora*, *Potentilla Tormentilla*, *Centaurium minus*, *Gypsophila muralis*, *Hieracium pilosella*. O vegetațiune particulară prezintă poienile pădurilor dela Tutac: *Anemone ranunculoides*, *Bromus subquarrosus* Borb., *Thalictrum aquilegifolium*, *Oxalis stricta*, *Oaleobdolon luteum*, *Symphytum tuberosum*, *Potentilla alba*, *Dictamnus albus*, *Sagina procumbens*, *Alchemilla vulgaris*, *Pulmonaria mollissima*, *Stellaria Holostea*, *Scilla bifolia*, *Gagea pusilla* și *Convallaria majalis*.

Pădurile mai depărtate de Dunăre, cum este pădurea orașului Sombor se compune din *Quercus pendunculata*, *Ulmus campestris*, salcâm, frasin și castan (*Castanea vesca*). Plantați pe marginea acestei păduri, găsim: *Melica ciliata* v. *transsylvanica* f. *Hoiuhyana*.

În pădurea dela Doroslo scresc: *Anemone ranunculoides*, *Orobus vernus*, *Carpesium cernuum*, *Melittis Melissophyllum* și *Asperula odorata*.

b) Pădurile din cursul Murcșului

În partea estică a șesului, la Arad, aflăm mai multe păduri în cursul Mureșului. Dintre acestea, cea mai tipică e pădurea Ciala.

În părțile mai joase acestei păduri, s'au postat următoarele esențe: *Salix alba*, *S. excelsior*, *S. triandra*, *S. clatior*, *S. caprea*, *S. cinerea*, *Populus alba*, *P. nigra*, *Fraxinus excelsior*, *Alnus glutinosa*; cu ridicarea nivelului solului apar: *Quercus pedunculata*, *Q. cerris*, *Ulmus campestris*, *U. glabra*, *U. laevis*. În asociația acestor păduri intră următorii arbori și arboriși: *Cornus mas*, *C. sanguinea*, *Rhamnus frangula*, *Rh. cathartica*, *Acer tataricum*, *A. campestre*, *Coryllus avellana*, *Viburnum opulus*, *Crataegus monogyna*, *C. oxyacantha*, *Ligustrum vulgare*, *Euonymus europaeus*, *Sambucus nigra*, *Prunus spinosa*, *Rosa canina*, *R. dumetorum* cu diferitele lor forme. *Rubus caesius* formează desigur cu greu de străbătut.

Dintre plantele urcătoare, în aceste păduri, amintim: *Vitis silvestris*, cu boabele sale negre, *Clematis vitalba*, *Humulus lupulus*. Un aspect tropical, împrumută pădurilor de aici, cu frunzele sale pinate *Glycyrrhiza echinata*.

Vegetațiunea erboasă se compune în locurile virgine, din pălcuri de *Echinochloa crusgalli* (costrea), *Rumex conglomeratus*, *R. crispus*, diferite specii de *Polygonum* ca *P. persicaria*, *P. lapathifolium*, *Bidens tripartita*, *Inula britannica*, *Chrysanthemum vulgare*, *Malachium aquaticum*, *Ranunculus sceleratus*, *Galium palustre*, *Roripa palustris*, *Valleriana officinalis* etc.

Din plantele cari se strecoară din munți în pădurea Ciala — după Simonkai (l. c. XXIII)—sunt următoarele: *Carpesium cernuum*, *Calamintha intermedia*, *Carex leporina*, *Potentilla crysantha*, *Cynosurus cristatus*, *Oagea silvatica*, *Verbascum nigrum*, *Lilium martagon*, *Festuca muros*, *Epilobium montanum*, *Isopyrum thalictroides*, *Achillea cnithifolia*, *Anemone nemorosa*, *Calltha lacta*, *Oenanthe banatica*, *Campanula trachelium*, *Cardamine impatiens*, *C. pratensis*, *Galanthus nivalis*, *Crocus Heuffelianus*, *Hypericum hirsutum*, *Listera ovata*, *Paris quadrifolia*, *Stachys silvatica*, *Sagina procumbens*, *Veronica orchidea*, *Aspidium filixmas*.

Plantele cari au ajuns în poienile și pășunile pădurei *Ciala*, din partea vestică a șesului, sunt – după Simonkai – (l. c. XXIV): *Aster punctatus*, *Artemisia pontica*, *Bupleurum tenuissimum*, *Glycyrrhiza echinata*, *Lotus gracilis*, *Pucedanum officinale*, *Trifolium filiforme*, *T. angulatum*, *T. parviflorum*, *T. pallidum*, *Trinia Kitaibelii*.

(Va urma)

CONTRIBUȚIUNI

LA

INTOCMIREA UNOR TARIFE ROMÂNEȘTI DE CUBAJ

de EMIL NICULESCU
Ing. silvic

Materialul pe care îl prezint ca o contribuție la alcătuirea unor tarife românești de cubaj, nu a fost adunat propriu zis pentru acest scop. El a fost folosit numai pentru tarife locale, ca anexa la un amenajament pe care l'am întocmit.

Fiindcă metodele după care s'au luat și s'au calculat datele sunt acelea întrebuițate de toate comisiunile de amenajament ale Statului și urmează în definitiv normele clasice ale dendrometriei, cred că s'ar găsi și la alte comisiuni de amenajament material bogat și comparabil cu cel pe care îl prezint aci.

Așa fiind, mi închipui că dacă s'ar hotărât vreodată adunarea și sistematizarea acelu material, încercarea de față poate să constituie în adevăr o contribuțiune.

Înainte de a arăta modul alcătuirii acestui tarif, vreau să fac o scurtă expunere asupra condițiilor de vegetație ale pădurii în care s'au cules datele și pentru care s'a întocmit tariful.

Pădurea Tazlău are o suprafață de 17.150 ha. Până la 1843, exploatarea s'au făcut fără nici o regulă, după trebuințe, sub formă de grădinarit concentrat în apropierea satelor, de unde transportul materialului era mai lesnicios și prin extracțiuni izolate în locurile îndepărtate.

Dela 1849 până la 1872, pe temeiul unui studiu sumar de exploatare, se fac recoltări de material provenit din arbori uscați, căzuți, rupți de vânt etc.

După 1898, interesele exploatarelor supun pădurea la tăeri

intensive, cari produc, pe alocuri, oarecari perturbări în condițiile de vegetație ale arboretelor.

Din fericire, suprafețele parcurse cu acest fel de tăeri nu au fost prea mari, cea mai mare parte din întinderea pădurii, — acolo de unde s'au cubat arberii folosiți pentru tariful de mai jos — a rămas neatinsă de exploatare și s'a dezvoltat în condițiile de vegetație ale pădurii naturale.

Pădurea Tazlău, cu o expoziție generală nordică și nordvestică, se găsește în regiunea munților de altitudine mijlocie, din catena Carpaților Moldovei și este populată cu specii cuprinse între zona superioară a stejarului și zona molidului.

Solul de natură argilo-nisipoasă, este profund, pe creste și piscuri superficial și în genere fertil. La obârșia isvoarelor, roca iese la suprafață, constituind blocuri de stânci destul de mari. Pătura moartă este abundentă și se transformă într'un humus fertil, apt să întrețină o vegetație luxuriantă. Fertilitatea solului se poate distribui în două clase — I și II — cari însă sunt stabilite cu oarecare relativitate și pentru această regiune.

Din punct de vedere al constituirii și aspectului arboretelor, în pădurea Tazlău se disting două grupe principale:

1) «Tazlăul propriu zis» constituind un codru virgin de brad predominant și fag. 2) «Frumoasa» cu arborete mai tinere și mult fag, mai puțin brad și stejar. Bradul populează cu un procent de 50% cea mai mare parte a masivului, iar fagul în amestec cu un procent de 41%, molid 5% și diverse 4% (gorun, mesteacăn, pin, tisă, paltin, ulm, carpin etc.).

Starea de dezvoltare a arboretelor este aceea a unui codru virgin, cu vârste medii cari depășesc 150 ani.

Creșterea arborilor în diametru și înălțime este din cele mai frumoase. Trunchiurile arborilor, datorită creșterilor în masiv strâns, prezintă fusuri drepte, rotunde, pe lungimi cari ating 25—35 m. la brad și 20—25 m. la fag. Datorită fertilității solului, se găsesc arbori de înălțimi mari și nu puțini sunt brazii cari au 40 m. până în vârf. Consistența în genere 0,7—0,8 în masivele neexploatate.

Cu prilejul amenajării acestei păduri, pentru a se cunoaște volumul materialului, care urmează a fi realizat prin tăerile de regenerare, am alcătuit tarifele de cubaj. Cele ce se publică mai jos, sunt o redare în altă formă a acelor.

Arborii cubați, au servit ca arbori de probă pentru 1300 locuri de încercare.

În cele ce urmează, voi arăta cum s'au întocmit aceste tarife.

Tariful de cubaj s'a întocmit pentru principalele specii aflate în pădurea Tazlău și anume: brad, molid și fag.

La alcătuirea acestor tarife am plecat dela ipoteza că arborii de aceeași origine, specie, diametru și înălțime au și același volum, sau cel puțin un volum care nu se depărtează mult de o medie determinată.

Metoda de amenajament adoptată pentru această pădure, comportând numai cubajul arborilor bătrâne, aceste tarife sunt stabilite pentru acest caz.

Tarifele dau volumul total cu crăci în funcție de diametru la 1.30 m. și de înălțime.

Pentru construirea acestui tarif s'au doborât câte 4-8 arbori de fiecare categorie de diametre, rotunjiți din 5 în 5 cm., în diferite puncte ale pădurii, din speciile considerate. S'a admis rotunjirea de 5 cm., deoarece acest tarif s'a alcătuit pentru arborii bătrâne cu diametre mari.

Volumul arborilor doborâți s'a calculat după metoda exactă a secționării, împărțind trunchiul până la 14 cm. diametru în bucăți de 2 m. și cubându-se fiecare bucată în funcție de diametrul la mijloc. Bucata dela 14 cm. diametru la vârf, s'a cubat separat și s'a adăugat la crăci. Arborii, s'a căutat a fi perfect rotunzi, luându-se media celor două diametre perpendiculare. S'au calculat volumele cu coaje și fără coaje. Media aritmetică a volumelor fiecărui arbore dintr'o categorie de diametrie, a dat volumul mediu înscris în tarif.

Întrucât s'a stabilit și înălțimea medie a fiecărei categorii de diametre.

Datele referitoare la fiecare diametru, pe specii, s'au trecut într'un tablou după modelul următor :

TARIF DE CUBAJ

Pentru categoria de 25 cm. brad

No. curent	LUNGIMEA				V O L U M U L										Observații	
	Vârsta	Lemn rotund	Lemn plin	Varf	Total	Cu coaje				Fără coaje						
						Lemn rotund	Lemn plin	Varf cerc	Total	Lemn rotund	Lemn plin	Varf cerc		Total		
												m'	dm'			m'
1	110	13,50	4, —	1,50	19, —	0,437	0,025	0,002	0,464	0,378	0,020	0,001	0,399			
2	170	16, —	3, —	2, —	21, —	0,517	0,019	0,003	0,539	0,428	0,015	0,002	0,445			
3	140	10, —	3,50	1,50	15, —	0,359	0,029	0,003	0,391	0,314	0,024	0,002	0,340			
4	100	10, —	3,50	2, —	15,50	0,359	0,029	0,003	0,431	0,350	0,024	0,002	0,376			
5	133	14, —	3, —	1, —	18, —	0,385	0,029	0,002	0,420	0,326	0,024	0,001	0,351			
6	142	13, —	2,50	1,50	17, —	0,456	0,016	0,003	0,475	0,377	0,012	0,002	0,391			
7	166	11, —	3, —	3, —	17, —	0,380	0,029	0,004	0,413	0,323	0,024	0,003	0,350			
Mechanizată	137	12,64	3,20	1,80	17,64	0,420	0,025	0,003	0,448	0,366	0,020	0,002	0,388			

În total s'au cubat exact pentru brad 116 arbori, pentru molift 70 și pentru fag 181.

Spre a face rotunjirile necesare, atât pentru volume cât și pentru înălțimi, s'a recurs la procedeul grafic, trasând pentru fiecare categorie de diametre o curbă medie a volumelor în funcție de diferitele înălțimi. Odată curba trasată, s'a trecut la tariful numeric, măsurând cu compasul de pe grafic, volumele corespunzătoare înălțimilor măsurate. Nu s'a dat volumul de cât pentru înălțimile la cari am avut arbori doborâți. (A se vedea tablourile din pag. următoare).

Trebuc să remarc că, cubajul cu aceste tarife, ar putea da diferențe mari, dacă s'ar aplica în arborete tinere.

Într'un arboret tânăr, un arbore de 20 cm. poate fi predominant și să aibă o creștere în înălțime mare și acelaș arbore de 20 cm. într'un arboret bătrân poate fi dominat, înălțimea mai mică și coeficientul de formă mai ridicat. Deci, aceste tarife, în funcție de diametru și înălțime sunt aplicabile în arborete bătrâne. De altfel în table se găsesc numai înălțimile cari caracterizează arboretele bătrâne.

Comparând volumele date prin aceste table, cu cele din ta-

Pădurea Stat. Tazlău

Jud. Neamț

TARIF DE CUBAJ

Brad cu coaje

Înălțimea în m		Brad explozabil în vârstă de peste 100 ani												
		Când diametrul trerier în cm. este de :												
		10	15	20	25	30	35	40	45	50	55			
		Volumul în dm. ³ cu crăci												
7	029													
8	035													
9	042													
10	051	098	170											
11	061	108	188											
12	072	123	204											
13	-	140	221	346										
14	-	154	238	369	464									
15	-	170	254	393	497									
16	-	-	270	416	524									
17	-	-	288	440	560									
18	-	-	304	464	582									
19	-	-	321	484	620	087								
20	-	-	340	510	648	1,036								
21	-	-	-	539	680	1,064								
22	-	-	-	560	712	1,112								
23	-	-	-	-	738	1,172								
24	-	-	-	-	768	1,218	1,464							
25	-	-	-	-	800	1,266	1,524							
26	-	-	-	-	824	1,300	1,589							
27	-	-	-	-	848	1,356	1,649	2,040						
28	-	-	-	-	910	1,398	1,699	2,120						
29	-	-	-	-	-	1,452	1,767	2,230	2,320					
30	-	-	-	-	-	1,506	1,817	2,325	2,480					
31	-	-	-	-	-	-	1,859	2,395	2,623					
32	-	-	-	-	-	-	1,973	2,470	2,785	3,220				
33	-	-	-	-	-	-	2,020	2,550	2,950	3,480				
34	-	-	-	-	-	-	-	2,640	3,110	3,650				
35	-	-	-	-	-	-	-	2,700	3,290	3,880				
36	-	-	-	-	-	-	-	-	3,405	4,050				
37	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4,250				
38	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-				

Pădurea Stat. Tazlău
Jud. Neamț

TARIF DE CUBAJ

Fag cu coaje

Înălțimea în m	Fag exploatabil în vârstă de peste 100 ani								
	Când diametrul terier în cm. este de :								
	60	65	70	75	80	85	90	95	100
	Volumul în dm. ³ cu crâci								
20									
21									
22									
23									
24									
25									
26				6,419					
27			5,202	6,802	7,200				
28		4,303	5,483	7,050	7,503	9,209			
29	4,150	4,719	5,773	7,250	7,790	9,375			
30	4,390	5,008	6,023	7,581	8,050	9,650			
31	4,615	5,204	6,313	7,707	8,362	10,048			
32	4,813	5,515	6,475	7,857	8,672	10,150			
33	5,054	5,695	6,656	8,108	8,904	10,320			
34	5,290	6,012	6,823	8,250	9,273	10,575			
35	5,502	6,301	7,012	8,417	9,579	10,780	11,800		
36	-	6,523	7,217	8,580	9,710	11,123	12,080	12,565	12,650
37	-	-	7,350	8,818	10,015	11,414	12,350	12,781	13,029
38	-	-	7,558	-	10,223	11,651	12,580	13,047	13,350
39	-	-	-	-	10,405	11,906	-	13,208	13,557
40	-	-	-	-	10,727	-	-	13,350	13,828
41									14,017
42									14,253
43									14,372
44									14,559
45									14,810
46									

blele bavareze, constatăm că pentru brad primele dau volume mai mici, în mediu cu 40%. La diametre mai mici, adică la arborii în stare dominată, volumele sunt mai reduse comparativ, de cât la diametre mai mari.

Molidul are deasemenea volume mai mici, și anume cu 60% mai reduse decât cele din tablele bavareze.

⟨Vol. arborelui cu crăci, din pădurea Taslău, este mai mic de cât acela al arborelui fără crăci din tablele bavareze). Cât privește fagul, el are volume mai reduse de cât cele din tabel (în mediu cu 60%).

Résumé

Contributions à la confection d'une table de cubage roumaine

On avait remarqué, depuis longtemps, que les calculs de cubages effectués d'après les tables de production étrangères ne donnent pas — chez nous — des résultats suffisamment précis. L'auteur publie, dans l'article qui précède, les données cueillies dans la forêt de «Tarcu» à l'occasion des travaux d'aménagement faits dans cette forêt et il nous montre en même temps la manière dont il a agi pour obtenir les tables.

Il espère que ses camarads, suivront son exemple et publieront à leur tour le résultat de leurs recherches, contribuant ainsi à la confection d'une table roumaine de cubage.

CRONICA FORESTIERA

FINLANDA FORESTIERĂ

de Ing. Dr. CONST. C. GEORGESCU ¹⁾

Urmărind literatura silvică din ultimul timp, constatăm că Finlanda aduce silviculturii contribuțiuni importante pe tărâmul științific și practic.

Atențiunea Europei occidentale se îndreaptă în spre această țară nouă și în revistele de specialitate se găsesc tot mai des studii asupra silviculturii Finlandei. Starea actuală destul de înaintată a silviculturii din Finlanda este în mare măsură datorită sfortărilor generației actuale de silvicultori, cari au fost ajutați în opera lor și de existența unei tradiții culturale, destul de înaintată. Deși poporul finlandez nu a cunoscut până la pacea de la Dorpat din 1920 soarele libertății, totuși el are o civilizație veche. Primele începuturi ale civilizației sale, Finlanda și le datorește Suediei, sub a cărei dominație a stat vreme îndelungată până în vremea napoleoniană. Această civilizație a fost mai departe dusă către propășire chiar sub dominația rusească, în timpul căreia s'a căutat prin toate mijloacele desnaționalizarea acestui popor.

* * *

În cursul vremurilor, pădurile Finlandei nu au fost cruțate. Țăranii locali, în tocmăi tuturilor țărănilor din orice continent și țară, nu au înțeles rostul pădurilor.

Pădurea era condiționată nevoilor agricole. Pământul țării este aci extrem de sărac și nu permite decât cu mare greutate cultura agricolă. În tot sudul Finlandei, unde este concentrată majoritatea populației țării, se dădea chiar până acum zece ani foc masivelor, pentru ca pe solul rezultat să se poată cultiva 2-3 ani singurele plante agricole — secara, cartofii și ovăzul — ce mai dau aci recolte. După acest interval, locul era lăsat în voia soartei și la discreția vitelor, spre a reînțepe cu același procedeu la arboretele vecine. Acest mod de cultură, cărui în limba germană i se zice cu drept cuvânt Brandkultur (cultura focului), a fost aplicat rând pe rând tuturilor masivelor din Sud.

Chiar după război, relele nu au încetat să se abată asupra pădurilor. O lege nouă a împroprietărit pe țărani cu 25 ha. pădure și câmp, contra unei plăți de-

¹⁾ Extras din o conferință ținută la Soc. stud. în silvicultură în localul Societății „Progresul silvic”.

rizonii. Pădurile au fost în acest mod îmbucătățite și de aci rezultă o serie în-
treagă de neajunsuri, care împiedică bunul mers al silviculturii naționale.

Administrațiunea silvică a urmărit în continuu răscumpărarea domeniilor pă-
duroase, încă din sec. al 16-lea, când s'a făcut secularizarea averilor bisericesti.
În sec. al 17, statul a luat înapoi toate pădurile date de regii suedezi, nobililor,
ca uzufruct, contra unei despăgubiri importante. De la anul 1851 se fac mari sa-
crificii anuale bănești pentru cumpărarea de păduri de la particulari. Astăzi, sta-
tul are cam 40% din totalul pădurilor țării (14 mil. ha). În același timp, s'a luat
o bună parte din pădurile micilor proprietari, comunelor etc. sub administrațiunea
statului, așa în cât serviciul silvic poate să-și impună măsurile sale culturale asu-
pra unui procent și mai mare din suprafața păduroasă a țării.

Administrațiunea nu a putut să împiedice obiceiul local de cultură al focului,
decât abia după războiu. Toate eforturile ei și ale generației actuale ar fi dat ace-
leași roade, dacă natura nu ar fi acoperit cu generozitate greșelile făptuite, ceeace
nu s'a întâmplat aiurea de ex. în sudul Europei. Cu toată acțiunea distrugătoare
a focului, pădurile nu au suferit prea mult. Acolo unde pe cimitirul pădurii se
așează agricultura, acum pădurea și-a recăpătat locul, cu tot pășunatul excesiv.

Cajander, renumitul cercetător silvic finlandez, sintetizează în o formulă lapi-
dară deosebirea dintre posibilitățile de regenerare ale pădurii în diversele regiuni
ale Europei: «La Sud nu există regenerare, în Europa de mijloc o fac oamenii,
iar la Nord o face natura».

Furia cu care țărânul Finlandei își distrugea pădurea nu trebuie luată în nume
de rău: toți țărânii, din toate părțile lumii, fac la fel. Acest popor, după spu-
sele călătorilor, are calități remarcabile: o mare putere de muncă, o dragoste ne-
sfârșită de natură și o curățenie desăvârșită. În fiecare casă de țară se găsește o
camera specială, unde familia își face baie de aburi. În toată țara se spune că
domnește o bună ordine, iar poporul se arată a fi foarte disciplinat. Locuințele
omenești nu lasă întru nimic de dorit, satele și orașele lor strălucesc prin îngri-
jirea dată curțiilor și grădinilor.

• •

Finlanda este actualmente cea țară din Europa a cărei viață economică este
bazată în special pe pădurea sa. Din totalul exportului său, 85—90% este repre-
zentat numai de produsele lemnoase (înțelese în sensul larg). Prin vânzarea ace-
stor produse, poporul își furnizează hrana din strelnătate, în special pâinea de
care e lipsită. Populația rurală își câștigă existența numai grație muncii în pădure,
așfel pot ei să-și valorifice munca în timpul lungilor ermi, care durează în
mediu 200 zile, când orice altă activitate este imposibilă.

Pădurile acopăr aproape toată suprafața țării, procentul de împădurire este de
73,50%, restul de 15% este reprezentat de terenurile absolut improductive ca lacuri,
munți și în fine numai 11,5% se poate întrebuința pentru cultura agricolă. Din
78,7 mil. ha., cât este suprafața Finlandei, 25,3 mil. ha. sunt acoperite de păduri.
Ea stă în fruntea tuturor Statelor, în ceea ce privește procentul de împădurire,
după care vine Suedia cu 56% păduri. Din aceste păduri numai aproape 58%
sunt situate pe locuri bune și au o producție lemnoasă, pe care se poate conta,
restul sunt situate pe turbării și sunt aproape improductive.

Cifrele cari ne dau suprafața împădurită nu ne îndrituiesc însă să spunem că Finlanda este țara cea mai bogată în păduri, căci se știe că pădurea nu este alcătuită numai de suprafața păduroasă. Astfel, făcând o comparație între Germania, care are 14 mil. ha. pădure și Finlanda cu o suprafață păduroasă dublă, constatăm că prima are un material lemnos apreciat la aprox. 2500—3000 mil. m³, pe când a doua are în pădurile ei numai 1620 mil. m³, — deci aproape jumătate mai puțin ca Germania. Volumul lemnos mediu de pe ha. e socotit la aprox. 64 m³, iar creșterea anuală în pădurile statului, cari sunt situate mai ales în nordul țării, este de aprox. $\frac{1}{2}$ m³ la ha. Din cifrele date, rezultă că un mare inconvenient al pădurilor în Finlanda, față de cele din Europa de mijloc sau sud, este că la o aceeași cantitate de material lemnos, ele se întind pe suprafețe de 2—4 ori mai mari.

Birourile administrațiunii centrale silvice se prezintă călătorului în un mod deosebit, după cum ni le descrie un călător:

«Birourile sunt mari, spațioase, bine aerisite, în cari munca trebuie să fie o plăcere. Că așa trebuie să fie, o dovedește faptul că pe mesele de lucru nu se observă acele maldăre de dosare (!?)»

Administrațiunea a fost câtăva vreme colegială, când toate chestiunile mari silvice se discutau de toți inginerii din Centrală și se luau hotărâri de comun acord. Actualmente este directorială, totuși se mai păstrează un colegiu de consilieri silvici, ce sunt în același timp activi în serviciu, unde de asemenea se discută și se hotărăsc, împreună cu directorul general, principalele chestiuni silvice.

Administrațiunea are o organizare tehnică și comercială. Un serviciu special de casierie, cu ramificațiuni la toate ocoalele, o ajută în operațiunile bănești. Serviciul comercial cuprinde în centrală 4 secțiuni: I. Industria lemnului, II. Livrarea lemnului, III. Vânzarea produselor lemnoase și IV. Vânzările de arborete.

Suprafețele ocoalelor variază de la câteva mii de ha. în sud, la zece de mil. de ha. în partea de mijloc a țării și mil. de ha. în nord. Tot în atribuțiunile serviciului silvic cade și administrarea numeroaselor turbării, unde se fac intense drenaje pentru uscarea și împădurirea lor. Conform legilor țării, femeilor nu li se refuză nici un serviciu public, așa încât *ele pot fi și șefe de ocol*, funcție, pe care și-o pot păstra chiar dacă se mărită. La cel mai îndepărtat ocol silvic al Finlandei, situat la extremitatea nordică a C. F., cu o suprafață de câteva sute de mil. de ha., se află ca șef în anul 1926 «o șefă». Chiar serviciul de brigadier este din punct de vedere legal, liber femeilor. Ele însă nu pot răuși nici când la concursul cerut, neputând satisface cerințele probei practice.

Pădurile statului sunt îngrămădite mai ales spre nordul țării, în locurile cele mai puțin fertile și mai lipsite de populație. Locurile cele mai bune au fost luate în stăpânire de coloniști sau localnici, cari s'au îngrămădit exclusiv în sud, unde se află cam 86% din populația Finlandei. — În aceste păduri, administrațiunea a introdus, peste tot unde rentabilitatea permite, o cultură rațională silvică. Pentru a se asigura același lucru și în pădurile particulare, cari se urcă la 53% din pădurile țării, s'a organizat un serviciu special de control, ajutat de un per-

sonal inferior numeros, care sfătuește și cercetează aplicarea dispozițiilor legale. Micii proprietari de păduri sunt grupați tot prin concursul administrațiunii în cooperative, a căror existență este asigurată nu numai prin legi, ci și prin deșeptarea interesului în vederea unei folosințe cât mai rentabile a proprietății comune. În acțiunea sa, administrațiunea este ajutată și de inițiativa privată, anume în special de Reuniunea societăților proprietarilor de păduri (care are grupată în jurul ei cam 400 de societăți) și care face sacrificii mari pe tărâmul cultural, întreținând chiar o școală tehnică silvică pentru formarea lucrătorilor de ferăstrăe și încurajând cercetările științifice de interes practic.

Societățile de exploatare ale lemnului, sau fabricile de celuloză sunt și ele mari proprietare de păduri, deținând cam 8 % din pădurile țării. Aceste păduri sunt administrate de un mare stat major de silvicultori, cari conduc administrațiile silvice în mod exemplar. Nu rareori, în lungul șoselelor, ele instalează arborete de experiență, unde se urmăresc anumite probleme și în dreptul cărora se găsesc afișate mici descrieri ale arboretelor și instrucțiuni asupra cercetărilor ce se întreprind.

Pădurile Finlandei constau numai din 3 esențe: pinul, molidul și mesteacanul, cari se găsesc în cele mai diverse amestecuri și prezintă un aspect foarte variat, un rol de mai puțină însemnătate joacă aninul și sălcieile. Aci lipsesc cele 2 esențe principale, fagul și bradul, fără de care în restul Europei nu s'ar putea concepe posibilă o silvicultură. Stejarul și teiul, se găsesc în mod sporadic în unele locuri din sudul țării. Modul actual de distribuție al esențelor, precum și sărăcia în specie a pădurilor Finlandei, este explicată nu atât prin climă, cât prin istoricul geologic al solurilor locale.

Asupra solului țării, deci și asupra vegetațiunii, a avut un rol hotărâtor epoca quaternară. Atunci, în mai multe reprize, nordul Europei a fost acoperit de marii ghețari, cari au invadat aci venind din munții Scandinavici. Ei au cărat pe fundul lor mari cantități de materiale, pe cari le-au depus pe toată suprafața invadată, în grosimi apreciabile. Materialul cărat constă în mare parte din pietrișuri, amestecate cu argila. Ca în toate terenurile provenite din morenele ghețarilor și în Finlanda se găsesc numeroase lacuri, al căror număr se cifrează la 40.000 și cari în suprafața reprezintă 11% din sudul și mijlocul țării.

Prin invazia ghețarilor se distruge toată flora teriliară a Fenoscandinaviei, care era destul de bogată, după cum ne-o dovedesc urmele de fag, stejar, castan etc. ce s'au găsit. După retragerea lor, plantele refugiate mai către sud au reapărut. Cercetătorii finlandezi au stabilit mersul revenirii vegetației pe teritoriile completamente goale, lasate de ghețari și au alcătuit hărți pline de interes silvic și geologic.

Drumul, pe care l-au urmat esențele forestiere, pentru a recăștiga teritoriul actual al Finlandei, a putut fi găsit grație unei metode foarte ingenioase. Astfel, examinându-se stratele de pământ ale numeroaselor turbării, s'a putut distinge cu înlesnire la microscop grăunții de polen a e unor serii întregi de plante. Prin examinarea grăunțelor de polen din diversele strate depuse în cursul vremurilor, din quaternar și până astăzi, s'a stabilit esențele ce au predominat în timpul formării stratelor în chestiune. În acest mod, s'a stabilit de ex. că molidul a revenit în

Finlanda destul de târziu, data revenirii lui se cifrează chiar că ar fi foarte recentă—aprox. 6000 ani.—

Solul rezultat pe rămășițele ghețarilor, lipsit de substanțe minerale, în general bogat în apă—chiar mlăgînios.—format din particule mici de pământ argilos, deci foarte compact, este prin natura lui destinat să fie folosit exclusiv de cultura forestieră, singura, care îl poate pune în valoare. Pe acest sol, după retragerea definitivă a ghețarilor, nu s'a putut instala decât numărul foarte restrâns de specii pe cari astăzi le întâlnim. Nu de puțină importanță a fost desigur și schimbarea de climă fața de terțiar. Desigur că lipsa fagului și a bradului, cari apar numai în puține locuri adăpostite și cari au aci o formă pipernicită, se datorește lipsel de căldură suficientă. În adevăr, aceasta face ca aci să se recolteze numai o singură coasă de fân și ca plantele de primăvară, să înceapă a înflori atunci când, în Europa de mijloc, se seceră.

Asupra climei Finlandei se găsesc date foarte minuțios culese. Ea corespunde de ex. în Tirol cu aceea care domnește la o altitudine de 1000 m., în Elveția (Engadin) la 1200 m., în Carpații Nordici pe la 700 m., în munții Caucaz cam pe la 1750—2100 m. etc. Clima este foarte nestabilă și cu variațiuni brusce, mediile lunare sau anuale nu pot să oglindească clima Finlandei, ale cărei schimbări sunt cu totul neregulate și la intervale foarte scurte. Ea are când un caracter tipic oceanic, când este continentală. Plantele au aci, în primul rând, de luptat cu lungimea sezonului mort. În mod normal, sezonul de vegetație durează cam $4\frac{1}{2}$ luni, în timp ce sezonul mort este de $7\frac{1}{2}$ luni. Cantitatea de apă, ce cade anual este destul de scăzută, cam de 700 mm., totuși atmosfera este foarte încălzită în vapori, iar umiditatea abundă peste tot. Primăvara arborii sufar de un mare rău: căldura atmosferică forțează părțile aeriene ale esențelor să revină la viață, în timp ce pământul este încă înghețat. Arborii transpiră în acest caz intens prin părțile lor aeriene, fără ca rădăcinile să poată lua apă din sol și deci să acopere pierderea în apă a trunchiului și frunzelor și din această cauză ei se usucă în masă.

Lumina redusă, face ca vegetația să aibă aci, un aspect cu totul diferit decât acel al pădurilor noastre. Frunzele la folioase sunt cu mult mai mari, iar fața lor superioară este strălucitoare. Molidul își păstrează crăcile până jos și are un aspect foarte svelt. Pinul capătă aspectul molidului, devenind piramidal. Pădurile normale au o consistență mai mică decât cele dela noi, iar solul este verde, fiind acoperit complectamente de mușchi, licheni și plante erbacee. Ele au în general aspect de parc, creșterea le dă un farmec deosebit. Plantele erbacee înfloresc abundent, iar florile paștelor durează timp îndelungat.

Distribuția esențelor este bine studiată. Finlandezii au o deosebită predilecție pentru cercetările de geografie botanică, pe cari le conduc cu asiduitate încă de prin sec. al XVIII.

Din punct de vedere practic distingem 4 regiuni:

1. nordul lipsit de păduri, 2. regiunea mesteacănului pur, care constituie limita extremă a pădurilor, 3. regiunea unde pinul vegetează în condițiunile cele mai bune, iar mesteacănul și molidul sunt esențe secundare, și 4. în sudul Finlandei se găsește molidul la optimul său de reproducție, invadează orice loc liber și constituie o adevărată buruiană. Cultura focului, a făcut ca aspectul acest-

tor regiuni distincte să se schimbe, pe suprafețele libere s'a instalat pinul, mesteacănul și aninul. În a doua generație însă, molidul își revia locul preponderent.

Agricultura nu se poate face decât în lungul golfului Botnic și în colțul sudvestic al țării, unde se găsesc solurile cele mai bogate.

Asupra pădurii Finlandei și factorilor de producție, climă și sol, găsim publicate în Buletinul Soc. forestiere finlandeze, ca și în Buletinul soc. geografice din Helsingfors, o sumedenie de studii minuțioase, din care s'au extras în cele de mai sus, tot ce s'a crezut a fi mai de importanță.

În afara lucrărilor menționate, silvicultorii finlandezi urmăresc o serie întreagă de probleme științifice și practice, asupra cărora vom da o privire fugară în cele ce urmează. Un studiu de mare importanță pentru silvicultura modernă, este desigur acela al tipurilor de pădure, care au fost formulate și adaptate nevoilor practice de Cajander. El a creat o școală întreagă, formată din elevii săi, care au adus la iveală, în decursul anilor de după războiu, nenumărate studii asupra cărora astăzi cu greu se mai poate arunca o privire generală.

(Va urma)

CAPRELE

Pentru oricare dintre silvicultori, este o chestiune prea cunoscută paguba menșă ce caprele, introduse la pășune în păduri, cauzează prin mijdrea arborilor, ale căror ramuri, sau mai ales vârfuri, sunt sub 2 m. înălțime, deci, plantațiunilor, însămânțisurilor și lăstarilor tineri.

În special după războiul mondial, numărul vitelor a crescut considerabil, din cauza toleranței generale a administrațiilor silvice, care căutau a remedia, în parte cel puțin, dezastrul economic provocat de consumația enormă de vite și a contribui la refacerea stocului de vite necesar culturii pământului și a produselor animale.

De această toleranță a beneficiat mai ales populația săracă, spre a-și crește caprele, al căror cost inițial și întreținere erau mai efține, și acestui fapt se datorrește înmulțirea lor peste măsură.

În România, arendările forțate, — aplicate de organele agricole din Ardeal și exercitate fără nici un menajament pentru viitorul pădurilor, mai cu seamă în lăstari tineri și în plantațiuni, — au oferit un prețnic motiv de înmulțire a caprelor. Numărul lor s'a mai redus puțin după 1923, când în urma intervenției Casei Pădurilor s'au putut opri în unele păduri arendările forțate, dar când totuși aceste animale găseau hrană suficientă în islazurile create prin defrișarea pădurilor, chiar când pe acele islazuri nu era posibilă pășunarea altor specii de animale, din cauze care evidențiază interpretarea specială post-belică ce s'a dat diverselor cazuri, cu ocaziunea aplicării legilor agrare.

Spre a evidenția numărul mare de capre existente actualmente, dăm următoarele statistice obținute de la Direcțiunea Zootehnică din Ministerul de Domenii.

	1920	1923	1924	1925	1926
Vechiul Regat	256.261	274.459	204.814	250.359	214.324
Basarabia	18.421	31.866	23.888	15.660	24.692
Bucovina	9.252	9.425	10.736	6.973	8.158
Transilvania	235.988	268.897	291.798	220.591	229.586
Total	499.922	584.647	531.236	493.583	476.760

Problema caprelor a pus pe gânduri pe specialiștii și economiștii diferitelor țări, dar singura țară din Europa în care se pot lua măsuri drastice fără ca demagogii și comuniștii să alarmeze publicul, sau să reclame la Liga Națiunilor, Italia, *„observând necesitatea urgentă și absolută de a salva patrimoniul păduros național, reduce creșterea caprelor deosebit de periculoase patrimoniului însuși”*, — și a putut trece legea din 16 Ianuarie 1927, cu No. 100, prin care, pentru a restrânge abuzul pășunatului caprelor, *chiar pe teritoriile aparținând proprietarilor lor, împădurile sau cu lăstari*, autoriză comunele a percepe următoarele taxe:

- 10 lire de cap, până la 3 capete,
- 15 » » » dela 3 la 10 capete,
- 20 » » » peste 10 capete.

Această taxă nu se plătește pentru caprele de lapte.

Din aceste taxe, statul percepe 3 părți, iar comuna una parte (Art. 2 din lege).

Spre a împedica declarațiunile false, plusul caprelor, ce se vor dovedi că pășunează, peste cele arătate de proprietari, se vor taxa *cu dublu* la prima constatare și *cu triplul* taxelor la a 2-a constatare în acelaș an, iar din aceste taxe majorate, *denunțătorul sau constataătorul, primește $\frac{1}{2}$* , iar restul se împarte între stat și comună după normele arătate în aliniatul precedent (Art. 4 din lege).

Când vedem această problemă pusă la punct, în țări cari, în urma dezastrelor, își dau perfect de bine socoteala că răul trebuie curmat, ne-am întrebat adesea, pentru cari motive în codul nostru silvic din 1910, s'a scăzut amenda susținută de vechiul cod pentru capre și bivoli, și s'a trecut cu vederea asupra importanței ce ele prezintă pentru viitorul pădurilor țării noastre prin pășunatul de care nu putem scăpa din păduri, cu toate islazarile date prin sacrificarea până acum a peste 1.000.000 hectare din patrimoniul forestier?

Putem însă anunța amicii pădurilor, că în comisiunea numită pentru redactarea unui proiect de lege al asigurării împăduririlor și corecțiunii torențiilor, s'a propus un articol prin care se caută a se completa acea lacună și avem speranța că cei chemați a legifera, nu vor împedica aducerea la îndeplinire și a acestui deziderat al nostru.

Horla Lazăr

AILANTHUS GLANDULOSA

Intr'un articol din «Allgemeine Forst u. Jagd-Zeitung» (Apr. 1927), semnat Ing. I. Podhorsky, se discută însemnătatea forestieră a lui *Ailanthus glandulosa*, mai ales pentru împădurirea locurilor neproductive. Ca punct de plecare se la o lucrare apărută în «Revue des Eaux et Forêts» și datorită unui proprietar din sudul Franței, D-nul P. Gony. D-sa ne spune că, în ținutul lui, *Ailanthus glandulosa* e considerat ca un fel de buruiană forestieră și ca atare a fost sistematic distrus de către populațiune. Valoarea tehnică a arborelui, bun pentru tâmplărie și rotărie, după autorul citat, s'ar fi descoperit deabia în cursul războiului mondial. D-sa se înșală. E interesant însă ce ne spune asupra altor calități și vișii ale lemnului în chestiune. El crapă ușor și e puțin rezistent la flexiune și la presiune. Pe de altă parte, se poate lucra ușor, prinde lustrul și nu este expus nici atacurilor de insecte, nici înrăuirilor atmosferice vătămătoare. D-nul Gony se felicita că în anul 1922 a obținut pentru un metru cub lemn rotund de *Ailanthus glandulosa*, 130 fr.

Cele ce preced sunt mai mult ori mai puțin cunoscute. Ceeace m'a determinat a face această comunicare sunt alte calități ale lui *Ailanthus glandulosa*, pe cari ni le face cunoscute D-nul Gony și cari contribuie ca această specie să ne apară sub o lumină cu totul nouă.

După experiențele făcute în Franța, lemnul s'ar potrivi bine pentru fabricațiunea pastei de celuloză (pâte à papier) și, carbonizat, ar servi excelent pentru facerea prafului de pușcă (lemnul foarte ușor și foarte poros s'ar transforma într'un cărbune foarte apreciat). Apoi încă din anul 1860, frunzișul lui *Ailanthus glandulosa* s'ar fi căutat foarte mult, de oarece pe acea vreme, *Bombyx Saturnia Cynthia* a fost introdus din Orient (China de Sud, ținutul Himalaei, Japonia) și supus culturii sistematice. D-nul Gony e de părere că creșterea acestui «vierme de mătase», abandonată din cauza condițiilor economice schimbate, astăzi ar fi iarăși rentabilă.

Alăturând calitățile din urmă, necunoscute până azi, de calitatea culturală a lui *Ailanthus glandulosa* de a crește pretutindeni, cu excepțiunea (după Gony) a locurilor prea umede, ținând seamă de creșterile rapide ale arborelui, de multe ori chiar miraculoase, apreciind mai ales proprietatea negativă a lui de a nu fi atacat de vite, credem că *Ailanthus glandulosa* merită a fi studiat mai de aproape, ca o specie care poate e predestinată pentru împădurirea locurilor neproductive, mai ales a celor săracicioase și stâncoase. Dacă lemnul lui în adevăr poate fi întrebuințat pentru fabricațiunea pastei de celuloză, atunci *Ailanthus glandulosa* întocmai ca salcâmul, ar prezenta un dublu interes: ar servi ca element valoros pentru împădurirea mai ales acelor terenuri cari până acum s'au arătat refractare încercărilor de împădurire și pe deasupra ar acoperi cu prisos toate cheltuielile ce s'ar face cu cultura lui, prin rentabilitatea asigurată. Experimentațiunea lui de către fabricile de celuloză este cu totul indicată, precum și experimentațiunea lui din punctul de vedere silvic. Până azi, mi se pare că nicăieri în țară, *Ailanthus glandulosa* nu a fost întrebuințat ca element de reconstituire a pădurilor.

LUPTA CONTRA DESPĂDURIRILOR MONDIALE

Americanii, cu toate rezervele lor forestiere, alarmați de consumația lemnului peste limita permisă, au pornit lupta contra despăduririlor, nu însă prin legiuiri și propagande, ci prin studiul celor mai economice metode, de a transforma arborii vii, în produse industrializate, evitând risipa și căutând «noi întrebări pentru materiale vechi și materiale noi pentru întrebări vechi».

În acest scop, au înființat, încă din 1910, Laboratorul Produselor Forestiere din Madison în Statele-Unite, atașat Oficiului de cercetări al Serviciului forestier american și D-l L. Morvers, într'un articol din «Sciences et Voyages» pe care îl rezumăm mai jos, arată rostul important al acestui laborator și rezultatele obținute până astăzi.

«Scopul său oficial este studiul proprietăților fizice, chimice și mecanice ale lemnului, cunoașterea patologiei sale, punerea în valoare, transformările și întrebările lui. Pentru asemenea program considerabil a fost nevoie de o organizare metodică.

Este în special important a se cunoaște, relațiile de creștere ale arborelui și rezistența lemnului. Laboratorul își procură mostre, venite din regiuni care realizează condițiile de creștere cele mai diferite și asupra acestor mostre de lemn își îndreaptă experiențele. Poședă în acest scop, o întreagă serie de mașini de încercare, dela acele cari experimentează asupra unei mase lemnoase în volum de un centimetru cub, până la presa, — fără îndoiala unică în felul ei —, care permite a se exercita o forțare de 450.000 kg asupra unui trunchi de 30 cm diametru și 9 m lungime.

Numărul încercărilor de acest gen — număr care crește desigur zilnic —, a trecut deja o jumătate milion, asupra a 126 specii lemnoase ce se găsesc în Statele-Unite.

În afară de aceasta, experiențe ale căror rezultate nu au fost încă publicate, au fost făcute cu specii exotice, provenite din America de sud și Filipine.

Cu ocazia acestor experiențe, s'au aflat și date prețioase asupra influenței nodurilor și asupra tuturor defectelor de creștere.

De asemenea, s'au construit mașini speciale spre a proba efectele tratamentului pentru conservarea și uscarea lemnului.

Se poate spune că timpul este cel mai mare consumator de lemn, în sensul că el face să putrezească fibra lemnoasă și ca atare, necesită înlocuirea piesei.

În acest laborator, un al 2-lea rang, din punct de vedere al importanței, îl are serviciul care studiază procedeele de conservare. Serviciul este înzestrat cu vase pentru înpregnarea lichidelor speciale, cilindri pentru tratamentul sub presiune, care asigură o înpregnare mai repede și mai completă, cu desinfecțante ca: clorura de zinc, creozotul, etc.

Problemele cele mai complexe se prezintă uneori, când e de studiat rezistența lemnului, față de agenții biologici de distrugere, cum ar fi microorganismele

de apă și terestre. Aceste cercetări se urmăresc, studiind efectul diferitelor soluții întrebuițate, pe culturi de microorganisme, produse în laborator.

* * *

În industrie, spre a se câștiga timp, se renunță la uscarea lemnului pe cale naturală, în aer liber, care cere luni și chiar ani, și se produce artificial. — Prin acest procedeu însă, 10% din material suferă distrugerii sau își pierde din calitățile primitive.

Grație cercetărilor laboratorului, se poate evita aceste inconveniente, printr'un control riguros al temperaturii, cunoașterea variațiunilor de umiditate și sforțările exercitate asupra fibrelor în timpul uscării.

În urma cercetărilor făcute, s'au imaginat un număr de cuptoare-tip, destinate diverselor specii de lemn supuse uscării, dela lemnul cel mai ordinar, până la acela care e destinat construcțiunilor aeronautice.

Pe lângă aceste laboratorii, se găsesc altele, destinate cercetărilor industriale, adică studiului condițiilor optime de întrebuițare ale lemnului, fie după calitatea sa, fie după dimensiuni, în așa fel ca să reducă pierderile în lemn, printr'o mai bună utilizare directă, sau prin întrebuițarea deșeurilor de fabricație, prin infilțare de noi industrii conexe (de ex.: atașarea pe lângă o fabrică de cherestea și o fabrică de alcool etilic în care se utilizează rumegușul).

Întrebuițarea chimică a lemnului, e cea mai importantă problemă pentru laborator, intru cât, vede prin asta un debușeu de primul ordin, pentru deșeurii. Progrese însemnate s'au făcut în privința transformării rumegușului de lemn și surecelor, în alcool etilic. Ameliorațiunea procedeelor de distilare ale lemnului a mărit rendamentul cu 50%. — Preparația pastei de hârtie interesează de asemenea mult laboratorul, în special cercetările au permis fabricația unei bune hârtii din lemnul de allanthus, specie ce se bucură până în prezent de o slabă reputație.

În fine, examenul microscopic al lemnului este cel mai bun mijloc de identificare, fiind superior examenului botanic. El permite a se recunoaște influența structurii fibroase asupra calităților fizice și mecanice ale lemnului, de a distinge cauzele de ruptură și încă, a afla cele mai bune condiții de producere a sevel, pentru esențe cum ar fi pinul, în vederea producerii terebentinii.

* * *

Bilanțul lucrărilor acestui laborator e destul de încurajant și importanța lucrărilor sale e capitală. Consumația lemnului a devenit atât de mare, încât în scurt timp, de se va continua tot astfel, pădurile nu vor mai putea face față cerințelor consumației.

Trebue dar făcute economii: nu prin reducerea întrebuițării lemnului, ci micșorând risipa sub nenumăratele sale forme: o mai bună utilizare a lemnului, întrebuițarea speciilor până aci neglijate, utilizarea deșeurilor, micșorarea pierderilor datorite putrezirii lemnului, insuficient aparat contra agenților de distrugere, etc., etc.

Când oare asemenea institute de cercetări se vor crea și la noi?

V. Petrescu
Ing. gel-silvic

FAPTE ȘI INSEMNAȚI

METODĂ PRACTICĂ ȘI EXPEDITIVĂ PENTRU PARCELAREA ȘI COMASAREA SUPRAFETELOR

Intrebuițarea metodelor analitice sau geometrice, necesită un timp îndelungat.

Metoda ce preconizez, este din toate punctele de vedere simplă și expeditivă. Fără a necesita nici un fel de calcule, ea se poate întrebuița de ori și cine și în timp scurt, — aplicându-se la cele mai variabile figuri cu aliniamente frânte sau curbe. — Principiul pe care m'am bazat este următorul :

Ori ce suprafață se poate considera egală cu suma unui număr infinit de cercuri egale între ele și tangente.

Când aceste cercuri au un diametru apreciabil, numărul lor desigur nu mai este infinit și atunci, natural, suprafața pe care s'ar desena acele mici cercuri nu va mai fi *egală* cu suma cercurilor, de oare ce între ele rămân mici spații. Notând cu S o suprafață oarecare luată pe un plan, cu S' o altă suprafață luată pe alt plan, desenat pe aceeași scară, cu s suprafața unui cerc din cele mici, cu n numărul cercurilor mici tangente acoperind suprafața S și cu n' numărul cercurilor mici de același diametru, acoperind suprafața S' , putem scrie că :

$$\frac{S}{S'} = \frac{ns}{n's} = \frac{n}{n'}$$

Cele n sau n' cercuri mici desenate cu balustrul pe un plan, se pot considera ca proiecțiunile unui număr n sau n' de mici sfere, al căror diametru ar fi egal cu al cercurilor s adică :

$$s = 2 \sqrt{\frac{s}{\pi}}$$

Plecând dela cele de mai sus, dacă am desena pe o scară oarecare o figură simplă (dreptunghi) cu suprafața de un hectar și am acoperi-o cu numărul necesar de *alice de vânat* de un anumit calibru, oriunde pe un plan desenat pe aceeaș scară, am așeza acel număr de alice tangente (presupuse că toate au exact acelaș diametru) ele vor acoperi desigur suprafața de un hectar, indiferent de conturul suprafeței.

Aplicarea metodel

Aplicarea metodei nu necesită un aparat special, totuși, dacă ni l-am putea procura sau construi, ne-ar fi desigur de mult folos. Principiul pe care s'ar baza ar fi următorul :

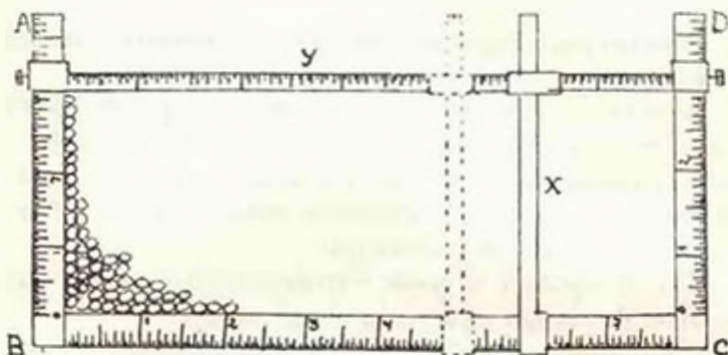

Fig. 1

Intre brațele AB și BC (la care s'ar adăoga pentru soliditate un al 3-lea braț CD) (fig. 1) și brațele mobile x și y, perfect așezate ca să formeze între ele unghiuri de 90° și gradate în centimetri, milimetri și chiar jumătăți de milimetri (brațele mobile x și y putând avea adaptate chiar verniere și șuruburi pentru fixat) putem închide exact, la scara planului cu care lucrăm, suprafața care trebuie defalcată.

Așezăm aparatul pe o planșetă orizontală, vărsăm în interiorul lui alice *mărunte* îmbrăcate în cămașă de oțel (cele de plumb ar murdări planul) în așa fel ca în dreptunghiul cuprins între brațele aparatului, să nu rămână nici un loc gol, toate alicele fiind așezate în acelaș plan orizontal (nu unele peste altele). Treccem apoi toate acele alice într'un păhărel și ne servim de ele pen-

tru a defalca, de pe planul pădurii sau moșiei, suprafața ce ne-am propus, după cum vom vedea mai departe. Este locul aci să arătăm cum procedăm fără aparat.

Desenăm la un colț al planșetei, pe scara planului, un dreptunghi care să închidă exact suprafața ce trebuie defalcată. Cu fășii de carton prinse în piuneze, formăm un cadru împrejurul acestui dreptunghi, așa că, acoperindu-l, ca și mai sus, cu alice, ele să nu poată eși în afară.

Când suprafața s'a acoperit complet, înclinăm puțin planșeta și dându-le drumul printre cartoane pela un colț prindem alicele în păhărel.

Dimensiunile alicelor, pentru precizie, vor trebui să fie invers proporționale cu numitorul scării – astfel :

La scară	$\frac{1}{500}$	alice No. 7
	$\frac{1}{1000}$	> > 8
	$\frac{1}{5000}$	> > 9
	$\frac{1}{10000}$	> > 10
	$\frac{1}{20000}$	> > 11
	$\frac{1}{100000}$	> > 12

Pentru mai bună lămurire, să luăm câteva cazuri concrete :

1. Să se defalcheze pe un plan desenat la scară 1/5000, un lot de 9 ha, linia de defalcare având o direcțiune dată.

Cu aparatul descris – sau desenând și limitând cadrul cu cartoane – formăm de exemplu un patrat cu laturile de 300 m/300 m la scară 1/5000 ($6\text{ cm}/6\text{ cm}$) – 9 ha și punem în păhărel cantitatea de alice, necesară acoperirii acestui patrat.

Întindem planul pe o planșetă, limităm prin fășii de carton, prinse în piuneze, perimetrul în porțiunea unde voim a face defalcarea, apoi turnăm între limitele celui perimetru alicele din sticlucă.

Cu ajutorul echerelor, dăm marginii suprafeței acoperită de alică direcțiunea necesară. (Fig. 2). Spre a nu răsturna alicele este practic a așeza peste ele o sticlă plată sub care manipulăm echeretele.

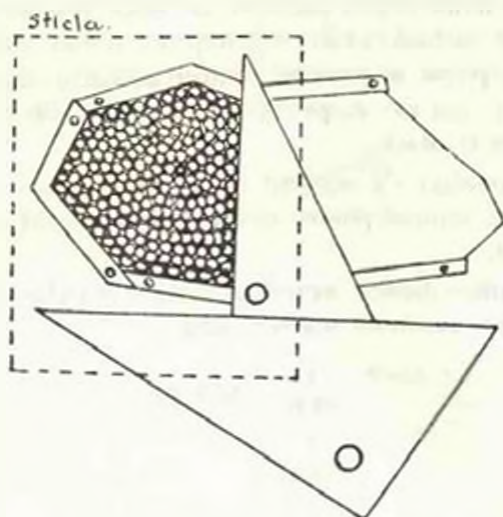

Fig. 2

2. Când este nevoie a se defalca mai multe porțiuni egale (loturi, parchete etc.) (Fig. 3) procedeul de mai sus se repetă de

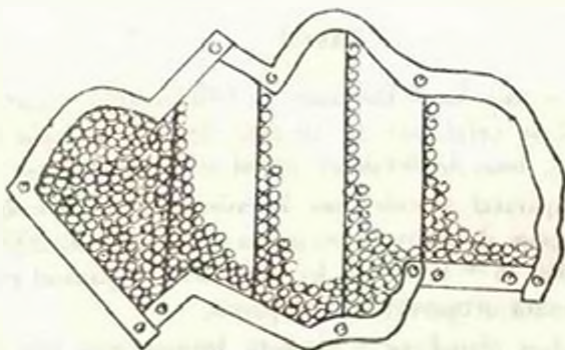

Fig. 3

câte ori va fi necesar, limitând prin fășii de carton parcela precedentă.

3. Când linia de defalcare trebuie neapărat să fie curbă sau frântă (pentru ocolirea unui obstacol de pe teren sau din altă cauză), (Fig. 4) îi dăm pe plan prin aranjarea alicelor forma necesară, desenăm acea linie pe plan și apoi luând elementele (distanțe și orientări) grafic de pe plan, o putem aplica ușor pe teren.

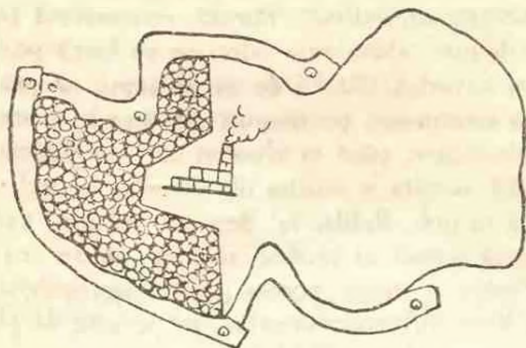

Fig. 4

Rezultatele obținute prin metoda indicată, se pot lesne verifica cu planimetrul sau prin metode geometrice.

Nu am pretenția prin cele de mai sus să răstorn metodele clasice și bazate pe calcule complicate, cari desigur dau rezultate mai precise.

Metoda aceasta, am pus-o în practică la împărțirea unei serii în parchete egale și mi-a dat, *lucrând foarte repede* (ceea ce este important), rezultate tot așa de bune ca ori și care metodă grafică.

Ea poate fi aplicată la orice fel de parcelări sau comasări.

Inginer **Anghel St. Tocuşew**

Constanța

CONSTATĂRI PRIVITOARE LA UN STUDIU

D-l Petre Ioan, în expunerea d-sale, foarte interesantă: «Contribuțiuni la studiul nisipurilor sburătoare în România» face un istoric — în prima parte — pe care vrem să-l sesizăm, fiindcă interesează unele concluzii.

Primele începuturi, în materie de fixarea nisipurilor sburătoare, au fost — arată d-sa — trasate de doi mari proprietari: Principii Știrbey și Obrenovici.

La data când se punea problema împăduririi nisipurilor, de către acești proprietari, unirea principatelor nu era încă făcută (1852). Acum trei sferturi de veac, prin urmare, erau oameni cari aveau o concepție agro-silvică, rămasă nedesmintită până în zilele noastre, iar despre laboratoare afectate pe lângă școlile agricole, nici nu putea fi vorba. Cu 75 de ani în urmă, se punea în practică plantarea salcâmului, pe nisipuri sburătoare, continuând an de an această binefacere, până în clipa în care scriu rândurile de față.

Dar dacă aceasta e situația din Oltenia, nu trebuie scăpat din vedere, că și în jud. Brăila, la Bertești de jos, unde nisipurile sburătoare încă există și produc aceleași efecte, ca la Băilești, Principele Știrbey a urmat aceeași politică agro-silvică, fixând nisipurile cari bântuiau proprietatea sa, tot pe cale de plantațiuni cu salcâmi.

Acea parte a jud. Brăila este invadată de nisipuri, dar nu și-a luat nimeni altul sarcina de a stăvili răul, cunoscut de toți câți au avut ocazia să-l simtă.

În jud. Brăila nu poate fi vorba de păduri, căci statisticile îl numără aproape de coadă.

La Bertești, însă, pădurea de salcâm se ridică, suprafețele de nisip micșorându-se pe fiecare an.

Și dacă aceste fapte sunt constatate, o întrebare nevinovată se desprinde de pe buzele analistului: «ce a făcut Statul pentru acei proprietari, cari din proprie inițiativă și pe cheltuială personală, au stârpit — în cuprinsul moșiilor lor — neajunsul așa de mare al nisipurilor?»

Incontestabil, că acei proprietari nu au limitat un rău constat, n'au început o acțiune meritorie, cu gândul de a primi vreo răsplată și ca dovadă avem plantațiunile din Dolj, executate la o epocă în care ideea de stat românesc poate nici nu exista.

Dar recunoștința Statului față de acei proprietari, ar fi putut să se producă. A fost un moment, în istoria agrară a țării românești, când Statul ar fi trebuit să arate grațitudinea lui, posesorilor de moșii sau păduri, cari au înțeles de mult efectele unei racile, începând lucrări de stârpire, pentru binele obștesc. În ca-

zanul exproprierilor au fost introduși devalma, toți proprietarii, fără să existe un pic de discernământ.

Ideia de democrație, schiop interpretată, a ofilit unul din cele mai nobile sentimente: «recunștinșă». Floarea atât de rară, ce Statul era dator s'o ofere proprietarilor conștierți, a fost strivită, luându-i-se, petală cu petală, in ordinea de succesiune a exproprierilor.

«Nu tr.vie morșii» — o știm cu toșii, dar pentru viitor, cel puțin, lumea să se gândească la strădania — din tată 'n fiu — in timpul a celor 7 decenii neintrerupte, a proprietarilor cari dacă n'ar fi existat, ei ar fi trebuit inventași.

Horia Manole

NE TREBUE O LEGE PENTRU PROTECȘIA NATURII ¹⁾

de d-r ALEXANDRU BORZA
Profesor la Universitatea din Cluj

Oamenii de pretutindenii și ai tuturor veacurilor s'au purtat dușmănos față de comorile estetice și știinșifice ale naturii, gândindu-se numai la exploatarea bunurilor oferite de natură.

Specii de animale și plante, rare sau interesante, au căzut jertfă acestei neînșelegătoare lăcomii. Vegetașia străbună a fost aprcape cu desăvârșire înlocuită prin culturi umane, sau a fost adânc modificată prin amestecul omului (defrișări de păduri, păscut, cosit, irigat), așa că abia mai găsești un colș de natură cu vegetașia nealterată, unde să mai poți desluși legile naturale ale conșvierii plantelor și tainele distribușiei lor.

Deci, tot atâtea pagube ireparabile pentru știinșă !

Câte monumente naturale de un deosebit interes estetic, n'au căzut jertfă «progresului economic și pseudocultural!

Dar nemăsurate sunt chiar pagubele economice p- care și le-a pricinuit omenirea prin exploatarea neprevăzătoare, necrușătoare, nerașională a naturii ! Să ne gândim la urmările dezastruoase ale

1) Reprodus după «Natura» din Iunie 1927.

tăierii pădurilor, ale păscutului prea intensiv, ale vânatului sau pescuitului nesăbuit, prin care s'a luat pânea din gura urmașilor și posibilitatea de existență a generațiilor viitoare!...

La noi în țară, mai ales după război, s'au accentuat mai izbitor pericolele multiple, cari amenință comorile noastre naturale științifice, estetice și economice, pe urma schimbărilor radicale introduse în gospodăria noastră.

Oamenii noștri de știință, recunoscând primejdia ce pândeste «Monumentele Naturale» mai de seamă din România, au pornit o vie campanie de protecție a naturii, după pilda națiilor mai luminate.

Mișcarea aceasta, pornită după război de naturaliștii noștri, cu scopul de a crea rezervațiuni sau parcuri pentru protecțiunea mediilor speciale de viață, pentru ocrotirea speciilor rare sau importante de plante și animale, a dat și până acum rezultate neașteptate de importante.

În Transilvania, a făcut la început intervenții Consiliul Facultății de Științe dela Cluj, cerând o serie de terene la munte și șes, pentru păstrarea unor adevărate monumente ale naturii, în baza legii pentru reforma agrară, în care Marele Sfat Național dela Sibiu introdusese un alineat special, la propunerea deputatului Stanciu, pentru crearea de rezervațiuni științifice. După ce în frământările politice și sociale, prin cari am trecut în prima epocă după unire, această chestie a fost dată uitării, scriitorul acestor notițe a luat în mână întreaga acțiune pentru protecțiunea naturii, alcătuiind înainte de toate un program de activitate și stabilind, în înțelegere cu Cercul botanic din Cluj și cu Cercul naturaliștilor din București, proximele scopuri de realizat, catastiful rezervațiunilor de înfăptuit.

Prin numeroase memorii a arătat, care sunt terenurile deosebit de interesante, încă puțin influențate de cultura umană, cari ar putea fi separate ca rezervațiuni științifice și păstrate pentru totdeauna în stare naturală, ca un mare laborator științific, teren de studii și observații, în acelaș timp și un sanctuar al prietenilor naturii, al turiștilor și oamenilor de bine.

Din norocire, s'a întâlnit cea mai largă înțelegere și bunăvoință la Ministerul de Domenii și Agricultură. D-nii Cipăianu, Petrini, Sachelaride, Manoliu au îndatorat mult știința, dând ordine categorice consilieratelor agricole, conduse și ele de oameni înțele-

gători, pentru înfăptuirea desideratelor noastre. S'au creat până acum următoarele rezervațiuni mai mici, sau parcuri naturale mai mari, luate în primire de Grădina botanică din Cluj.

1. Parcul din Pietrosul mare al Maramureșului, cu o întin- dere de 300 ha, cuprinzând două văi circulare cu iezere de munte — relictice glaciare — și stâncării de o sălbăticie fantastică. Capre negre, vulturi și o sumedenie de plante rare sau chiar endemice (proprii numai acestor locuri) caracterizează acest parc, în care există încă grupe mari de zimbru, acest conifer tot mai rar în munții noștri.

2. O parte din Piatra *Craiului*, cu frumoasa garoafă endem- ică *Dianthus calizonus*. În prăpastiile și crăpătura de alături ve- getația saxicolă va găsi un bun adăpost împotriva animalelor păs- cătoare, dăinuind mai departe neturburate.

3. Lacul dela Băile Episcopești de lângă Oradea-Mare, îm- preună cu pârâul cald ce pleacă dela izvoarele termale de aci, vor adăposti pentru totdeauna, nufărul *Nymphaea Lotus* și o întreagă pleiadă de plante și animale unice la noi, dând caracterul de in- sulă subtropică acestui loc fermecat.

4. Dealul surpat de lângă Cluj, numit «Copârșae», cu vege- tație de adevărată stepă ierboasă și cu rare elemente pontice (*Ne- peta ucranica*, etc.) împreună cu 8 hectare de fânaș de munte tipic.

5. «Pietrele roșii» dela Tulgheș, care găzduesc speciile rare ca *Hieracium pojoritense*, *Astragalus Roemeri*, alcătuind o fru- moasă grădină de observații fitosociologice.

6. Hăgimașul mare, găzduște câteva specii rare în vege- tația-i de altfel tipică, a cinelilor calcare est-carpatică.

Afară de aceste rezervațiuni, mai avem siguranța, că în scurt timp vor fi definitiv expropriate și delimitate câteva porțiuni de teren în Cheia Turzii, Șesul Craiului la Belioare în Munții Apu- seni, de importanță deosebită fitogeografică, în același timp însă și de o frumusețe peisageră deosebită.

Parcul natural din Retezat va fi cea mai întinsă rezervațiune științifică din România (circa 600 ha), cu un complex admirabil de toate zonele de vegetație și felurite asociații vegetale, cuprinzând și numeroase vechi plante dacico-balcanice și endemite (Hieracii!).

Parcul viitor din Munții Făgărașului, valea Bălii, de o întin- dere de circa 300 ha, prezintă numeroase fenomene de glaciațiune,

este însă și un focar remarcabil, care a dat naștere la specii endemice, ca *Aquilegia transilvanica*, etc.

Rezervațiuni de întindere mai mică vom avea în Munții Pa-rângul, unde o vale alpină asigură păstrarea speciilor rare: *Potentilla*, *Haynaldiana*, *Draba Simonkaiana*, *Silene Lerchenfeldiana* și altele.

• • •

În vechiul regat, d. M. Hăret, a înființat primul parc natural în Bucegi. Societatea Naturaliștilor de sub prezidenția profesorului neobosit A. Popovici-Băznoșanu, încă se ocupă intensiv de protecțiunea naturii, izbutind să asigure păstrarea pădurii Letea din Delta Dunărei, vestită prin frasinii ei și prin numeroasele liane, care-i dau un aspect cu totul meridional. Curând va mai da indicațiile cuvenite serviciilor Ministerului de agricultură pentru păstrarea unor ochiuri de stepă, în completă dispariție la noi, pe urma extinderii mari ce a luat agricultura. Va lua măsuri pentru păstrarea unor terenuri cu vegetație particulară, bogată, multicoloră din: Dobrogea, Oltenia, Moldova și Basarabia. În această provincie, dealtfel a asigurat deja, conducerea Muzeului Național din Chișinău și distinsul cunoscător al vegetației Basarabiei, Profesorul Tr. Săvulescu, păstrarea unor ochiuri de stepă și porțiuni de pădure ca rezerve, scutite de expropriere.

• • •

În Bucovina a intervenit distinsul nostru botanist, profesorul dr. M. Gușuleac dela Universitatea din Cernăuși, ca în baza legii pentru reforma agrară, să se exproprieze și să se atribue Grădinii botanice din Cernăuși, câteva terenuri cu o vegetație și floră de un deosebit interes științific. A reușit să obțină vreo 60 hectare de fânețe «seculare», cu elemente pontice și podolice rare, cu specii gipso-file ca *Gypsophila altissima*, *Poa podolica*, etc. O altă rezervațiune dobândită este la Bosanci: fânețe multicolore și un lac cu o vegetație bogată.

• • •

Începuturile protecțiunii naturii la noi sunt deci făcute și au dat primele rezultate cât se poate mai mulțumitoare. Personalitatea promotorilor acestei acțiuni este o garanție, că ea va fi dusă la bun sfârșit.

Dar toate înfăptuirile acestea protecționiste, făcute cu multă bunăvoință, înțelegere și jertfă personală, nu au un temei drept prea solid.

Noua distribuție a terenurilor în baza legii agrare se tot face și desface adesea din interese politice. Parcurile noastre naționale și rezervațiunile științifice trebuie să fie însă croite pe o veșnicie, ca să-și poată împlini marea misiune științifică culturală, națională și economică. Trebuie să fie puse la adăpost de fluctuațiile intereselor vremelnice.

Ne trebuie deci înainte de toate o lege specială pentru protecțiunea naturii, care să consolideze rezultatele dobândite, care să permită și de aci înainte, ca fiind rare, speciile vegetale și animale amenințate cu distrugerea, să fie protejate cât mai efectiv. Floarea reginii (Edelweis, siminic) ori și unde s'ar găsi, va trebui ocrotită împotriva negustorilor lacomi, sângele voinicului (Nigritella rubra și suaveolens), tisa (Taxus baccata) și alte câteva specii vegetale, cad în aceeași categorie, ca să numai amintim de paseri și mamifere rare, care au nevoie de aceeași ocrotire.

Naturaliștii vor mai găsi și de aci înainte medii și tovarășii de viață interesantă, poate speciale și proprii țărilor sau unor regiuni anumite, cari vor trebui păstrate pentru cercetări și observații științifice, pentru învățătura celor mulți, pentru educația patriotică a tinerimii, pentru viitorimea care altfel numai din descrieri vechi va mai afla, cum era natura primitivă în țara noastră.

Toate acestea vor putea fi asigurate pe temeiul legii așteptate, studiată și pregătită de mine și depusă ca proiect la Ministerul de Domenii.

Această lege va înființa o Comisie a Monumentelor Naturii, alcătuită din câțiva specialiști (zoolog, geolog, botanist, geograf, turist, silvicultor), buni cunoscători ai acestei probleme. Va înființa și un oficiu, care se va ocupa de tehnica și executarea protecțiunii efective.

Preocuparea cea mai mare a viitorului apropiat, trebuie să fie însă studiul științific al teritoriilor rezervate. Pe lângă studiul exact al condițiilor fizice, meteorologice-climatologice din parcuri și rezervațiuni, flora și fauna, dar mai ales complexul vegetației și al vieții animale, trebuie supusă observațiilor continue, permanente, de lungă durată, pentru a surprinde legile de organizare ale tovarășilor vege-

tale, lupta între competenții tapetului vegetal, succesiunile vegetale, deci tot ce poate interesa pe un fitosociolog.

Studiile de această natură au o importanță științifică profundă, căci dincolo de listele florale, statisticile sistematice obișnuite, desvăluie un câmp nou imens de fapte abia bănuite: deslușind esența adaptărilor sau neadaptărilor organismelor la mediul fizic și biotic dat, dar în același timp și adaptările care pot duce la modificări noi fiziologice și pe urmă morfologice, care devenind ereditare dau ființă la șpite noi, diferențiate în anumit sens, numite «specii». Ne aduc deci lămuriri pentru deslegarea talnei supreme din natură: nașterea speciilor.

De încheiere, este indicat să arăt și importanța internațională a acțiunii noastre protecționiste.

Având rezervațiunile științifice proiectate, ne vom putea înrola și noi la opera fitosociologică internațională, care va studia pe rând toate asociațiile vegetale în mod comparat, începând cu făgetul.

Vom putea organiza studiul complex modern al câmpiei noastre și al tuturor bărăganelor din țară, spre nemăsuratul folos al științei univ.ale și al economiei noastre naționale.

Vom putea sta cu fruntea ridicată în fața naturaliştilor din toată lumea, care se întreabă acum, dacă pe urma reformei agrare, a metodelor de gospodărie schimbate, pe urma schimbărilor de stăpâni politici, se mai găsesc oare comorile naturii în siguranță și la dispoziția cercetărilor de pretutindeni și a timpurilor viitoare.

Asigurările pe care le-am dat în fața congresului internațional de Botanică, ținut în August 1926, la Ithaca în Statele- Unite, că în această privință stăpânirea și nașia românească a înțeles glasul științei și porunca culturii și își va face datoria pe deplin, au fost bine apreciate.

Sunt sigur că guvernanșii noștri nu mă vor desmînți.

RECENZII

LES LACS

par L. W. Collet
— Gaston Doin

Paris, 1925

După apariția lucrărilor lui Surell și Demontzei, constatarea că pădurile din bazinele de recepțiune ale râurilor joacă un rol important în distribuirea regulată a apelor, a ajuns un fapt prea cunoscut.

Dar pentru că specialiștii s'au obicinuit să considere acest fenomen ca o axiomă, iar spiritul oricât de critic al vremurilor, nu scosese încă la iveală scepticismul cari să ne ceară precizarea efectelor cu date s'a perpetuat atâta timp recunoașterea fe-

nomenului, bazat numai pe observațiuni și argumentare logică.

Acest gol a fost umplut de A. Engler Profesor la Școala Politehnică din Zürich și Director la Stațiunea de experiențe forestiere.

Idea însă, de a compara efectele precipitațiilor atmosferice în 2 bazine de alimentare, divers împădurite, se datorește forestierului Zurcher.

El a ales 2 torenți — Sperbelgraben și Rappengraben — afluenți ai râului Grûnen și acesta al râului Emm, — identici din punct de vedere orografic, geologic și al orientării și asupra lor a făcut observațiuni dela 1903—1917, obținând rezultatele următoare :

	Snerbelgraben	Rappengraben
Suprafața bazinului de alimentare	56 ha.	70 ha.
Procentul împădurit	97 %	35 %
Maximum-ul scurgerii pe secundă,	817 l/s	3100 l/s
In timpul ploii torențiale, la 2 Iunie 1915, procentul scurgerii din precipitațiuni, în 21 ore	4.7 %	12.3 %
La 3 Iunie 1915 în 12 ore	9.7 %	27.5 %
» » » » 18 »	13.9 %	46.7 %
» » » » 24 »	16.7 %	62.1 %
Scurgerea în timpul topirilor repezi de zăpadă — 23 Maiu 1906	252 l/s	532 l/s adică 211 %
21 Martie 1916	116 l/s	240 » » 207 %
2 Maiu 1917	260 l/s	487 » » 177 %
Debit total zilnic, socotit la 100 hectare:		
23 Maiu 1906	16.879 m ³	25.327 m ³ adică 150 %
21 Martie 1916	7.073 »	12.437 » » 176 %
2 Maiu 1917	19.344 »	25.866 » » 134 %
curgerea în timp de secetă la 100 ha, după 1 1/2—3 luni de secetă	16.4 l/s	0. —
Transport de aluviuni, calculat din media pe ani 1905—1915	0. m ³ 850 pe ha.	2. m ³ 220 pe ha

Și după această documentare precisă, cu puțin calcul și deducție, ajungem ușor la disproporția ce există între un bazin complet împădurit—cum sunt prea rar cazurile la noi și între altul complet despădurit—cum sunt prea dese cazurile la noi.

Cifrele de mai sus, negreșit în rezumat și fără nici un comentariu redat—constituiesc numai un mic capitol—10 pagini din 330—din cartea «Les lacs» a D-ului Leon W. Collet, Decanul facultății de științe dela Universitatea din Geneva, Profesor de geologie și Director al serviciului hidrografic elvețian.

Am socotit necesar ca, întâi să relev legătura ce face această carte cu știința silvică și apoi, să accentuez prețioasele contribuțiuni ce aduce într-o chestie de presantă actualitate.

Dar cartea este tot atât de interesantă prin întregul ei conținut.

Modul formării lacurilor, redus de autor la 7 tipuri:

- 1) lacuri datorite eroziunii ghețarilor,
- 2) lacuri de baraje,
- 3) lacuri de cratere vulcanice,
- 4) lacuri de origine tectonică,
- 5) lacuri datorite disolvărilor calcare,
- 6) lacuri de ghețari și
- 7) lacuri de depresioni, constituie scheletul primei părți, iar în a II-a parte analizează apele acestor diverse tipuri de lacuri și se ocupă de rolul și utilitatea lor, în cea de-a treia și ultima parte.

Autorul expune, în formule concise, toată doctrina hidro-geologiei lacurilor, urmărește pe cîșticii științei limnologice și îmbogățește cu interesante observațiuni și studii personale, pe cari le adună în acest volum, din publicațiile sale în această materie, începute de pe la 1908.

Cartea nu se adresează începătorilor, deci n-are nimic elementar, dar cum este perfect de sistematizată, ilustrată cu 63 figuri în text și 28 planșe în afara de

text, face din ea o lectură interesantă, atât pentru specialiști (ingineri, geologi, geografi), cât și pentru ori ce alt public cultivat.

P. J.

ANDRÉ TEIKMAUS

Docent à la Section forestière de l'Université de Lettonie, Membre du Conseil forestier du Département des Forêts

Statistique forestière de la Lettonie
(Résumé)

Riga, 1926

Suprafața pădurilor Letoniei este de 1.412.159 ha, la care se adaugă 70.512 ha teren de cultură și 331.867 ha, teren neproductiv, sau în total 1.844.538 ha.

Especiile, ce populcăză pădurile Letoniei sunt:

a) Conifere	<table style="border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding-right: 5px;">1. pin . .</td> <td style="padding-right: 5px;">48,5%</td> <td rowspan="2" style="border-left: 1px solid black; padding-left: 5px;">total 70,3%</td> </tr> <tr> <td style="padding-right: 5px;">2. molift. . .</td> <td style="padding-right: 5px;">29,8%</td> </tr> </table>	1. pin . .	48,5%	total 70,3%	2. molift. . .	29,8%									
1. pin . .	48,5%	total 70,3%													
2. molift. . .	29,8%														
b) Felioase	<table style="border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding-right: 5px;">3. mesteacăn</td> <td style="padding-right: 5px;">11,9%</td> <td rowspan="5" style="border-left: 1px solid black; padding-left: 5px;">total 21,7%</td> </tr> <tr> <td style="padding-right: 5px;">4. plop trem.</td> <td style="padding-right: 5px;">4,9%</td> </tr> <tr> <td style="padding-right: 5px;">5. anin negru . .</td> <td style="padding-right: 5px;">4,4%</td> </tr> <tr> <td style="padding-right: 5px;">6. stejar . . .</td> <td style="padding-right: 5px;">0,1%</td> </tr> <tr> <td style="padding-right: 5px;">7. frasin . . .</td> <td style="padding-right: 5px;">0,1%</td> </tr> <tr> <td style="padding-right: 5px;">8. diverse . . .</td> <td style="padding-right: 5px;">0,3%</td> <td></td> </tr> </table>	3. mesteacăn	11,9%	total 21,7%	4. plop trem.	4,9%	5. anin negru . .	4,4%	6. stejar . . .	0,1%	7. frasin . . .	0,1%	8. diverse . . .	0,3%	
3. mesteacăn	11,9%	total 21,7%													
4. plop trem.	4,9%														
5. anin negru . .	4,4%														
6. stejar . . .	0,1%														
7. frasin . . .	0,1%														
8. diverse . . .	0,3%														

Departamentul pădurilor Letoniei a fost constituit la 20 Martie 1919 și e condus de un director și doi subdirectori.

Direcțiunea centrală se subdivide în servicii de: *administrație, amenajament, economie forestieră și încrea regiștrilor.*

În 1925, personalul departamentului era de 97 persoane.

Pe lângă departament, funcționează un *consiliu forestier*, care rezolvă principal chestiunile importante și o *comisiune permanentă de cercetări forestiere.*

Administrația locală se face prin 85 ocoale, divizate în 370 districte și 3073 cantoane de pădurar.

Suprafața mijlocie a unui ocol e de 22.162 ha., — iar a unui district de 5.194 ha.

Un ocol are 4—5 districte iar un district 8—9 cantoane de padurar.

Un ocol e condus de un inspector silvic (inginer-silvicultor) iar un district de un forestier. Inspecția se face de 17 inspectori silvici.

Învățământul silvic superior se face la facultatea de agricultură (secția silvică) dela Universitate, durata studiilor fiind de 4 ani. La ieșirea din școală inginerul-silvicultor, conduce un district, iar după câțiva ani de practică, devine inspector silvic și conduce un ocol sau o grupă de amenajament.

Învățământul silvic elementar se predă în două școli speciale. Durata studiilor e de 2 ani, elevii trebuind să aibe la admitere, cursul primar complet. Pe lângă aceste școli speciale, există cursuri silvice particulare, la Universitatea populară, unde după absolvire. În urma unui examen în fața unei comisii, absolvenții pot căpăta locuri în serviciu. Durata acestor cursuri e de 2 ani. Departamentul are fonduri speciale pentru editarea de cărți de silvicultură. Din 1921 până la 1927 au apărut deja 7 cărți. Personalul superior silvic are o bibliotecă cu 1054 volume de specialitate.

Întru cât pădurile Letoniei au suferit mult de pe urma războiului și amenajamentele existente din timpul dominației rusești s'au pierdut, a trebuit ca deocamdată pădurile să fie *amenajate* provizoriu și după ce această lucrare va fi gata, se vor întocmi amenajamente definitive. Până în prezent, s'au amenajat 839.435 ha, sau 46.5 din suprafața totală păduroasă.

Exploatarea se face de regulă prin antrepriză, vânzarea făcându-se pe arbori în picioare.

Din cauza numeroaselor gospodării distruse de războiu și din cauza creerii de noul ferme, statul a fost nevoit să elibereze anual foarte mari cantități de lemne gratuit, sau să vândă cu preț redus.

Regenerarea pădurilor se face de regulă pe cale naturală și numai atunci când întâmpina dificultăți, se intervine pe cale artificială, prin însămânșări. Sămânța se recoltează în țară. Pentru uscat și desăritat să găsească 47 de uscătorii. În 1924-1925 s'au recoltat 39.910 kg semințe. Aproape toate cheltuielile de împădurire sunt acoperite dintr-un fond special, alimentat din vânzarea materiei lui lemnoasă.

Pădurile sunt apărate printr-o lege specială publicată în 1923.

București, 16. V. 1927.

M. Rădulescu

HÜTTE, DES INGENIEURS TASCHENBUCH

25 Auflage, Wilhelm Ernst & Sohn.
Berlin 1926-1927.

Cunoscuta publicație a Uniunii academice «Hütte» a inginerilor germani, și-a serbat anul trecut apariția celei de-a 25-a edițiune cu care ocazie a apărut o ediție jubiliară, completă și foarte îngrijit tipărită.

Marea dezvoltare pe care au luat-o chestiunile tehnice de tot felul, amănunțimea cu care ele sunt studiate și în fine varietatea lor pun în imposibilitate pe inginer de a reține și utiliza în practică cunoștințele ce dobândește în școli sau academii. Agenda îi este în acest caz un auxiliar nu numai prețios, dar cu totul indispensabil în practica de toate zilele a meseriei sale.

Dealtfel, toate profesiunile cu caracter aplicativ au ajuns, mai curând sau mai târziu, la aceasta convingere și astăzi: medicii, avocații, farmaciștii, inginerii, etc. folosesc deopotrivă agende, călăuze și formule ce conțin rețetele, datele practice și tabelele necesare ocupațiunii lor cotidiene.

Publicația Uniunii inginerilor germani, veche astăzi de o jumătate de veac, a ajuns acum atât de răspândită, că nu se

mai poate concepe o exercitare efectivă a meseriei de inginer, fără acest manual pe masa de lucru, sau pe șantier. El este deopotrivă accesibil inginerilor cunoscători ai limbii germane, ca și aceloră ce cunosc limba franceză, fiind publicat în ambele limbi.

Cea de a 25-a ediție germană cuprinde 4 volume mari din care ultimul, apare acum pentru prima oară. Gruparea materiei este în general aceea din edițiile anterioare, introducându-se bineînțeles capitole noi în părțile ce-au căpătat o dezvoltare însemnată în ultimul timp, cum sunt de ex. chestiunile privitoare la *radio, aviație, automobilism, tracțiune electrică*, etc.

Din punctul de vedere al preocupărilor noastre forestiere, ultima ediție a manualului Hütte, aduce câteva lucruri noi și anume:

În vol. II, la cap. «*Arbeitsmaschinen*», se dau note foarte interesante asupra mașinilor de prelucrat lemnul. Chestiunea fusese redată și în edițiunile anterioare, însă în mod cu totul sumar și empiric. De data aceasta, Ing. F. Voigt folosind recenta lucrare a Ing. O. Beck: «*Die Stückzeitberechnung für Holzbearbeitungsmaschinen*», apărută în 1926, face, în 16 pagini, o foarte prețioasă expunere a chestiunilor principale ce interesează această industrie și anume: studiul uneltelor și al acțiunii lor tăietoare, al mașinilor de debitat și de prelucrat, cu modul de lucru, etc.

Studiul acestor diverse chestiuni este bazat de data aceasta pe cercetări rigurose științifice și condus în același mod ca și pentru mașinile de prelucrat metale. Atâta cât permite materia ce se prelucrază — lemnul, așa de variat în forme și calități — normele și formulele stabilite sunt de o aplicație generală și pot fi utilizate cu bune rezultate pentru practică.

Volumul IV, apărut în anul 1927, pentru prima oară, așază printre cunoștințele tehnice și pe cele privitoare la cultura și exploatarea pădurilor. În partea V în-

titulată «*Forstwirtschaftstechnik*», Dr. Kollmeier, silvicultor și docent la școala superioară de economie agricolă din Berlin, studiază următoarele chestiuni: tratamentele ce se aplică masivelor (codru, crâng simplu, crâng compus); revoluții și producția la hectar a diverselor specii; regenerarea arboretelor: regen-naturală, artificială (semănături și plantațiuni); modul de executare și conducere al lucrărilor de regenerare (prepararea terenului: unelte, mașini); educarea și îngrijirea arboretelor; exploatarea pădurilor; tăieri principale, unelte, scoaterea buturugilor; produse secundare și accesorii (coaje, rășină); produse de distilare (coals de lemn, gudroane); hârtie și pastă; protecția pădurii: pagube aduse de animale și plante (parazitare) mijloacele de apărare și combatere.

Desigur, în cadrul unei agende ingineresti, chestiunile privitoare la tehnica silvică, nu puteau fi expuse pe larg — toată partea V are abia 10 pagini —, pe de altă parte, autorul pare a fi privit chestiunea numai din partea ei pur tehnică, de conducere și execuție a lucrărilor. Așa se explică pentru ce, notițele acestea sunt în general lipsite de date privitoare la producția diferitelor masive (de anumite specii și vârste); de quantumul produselor secundare și accesorii cari desigur că ar fi interesat pe orice tehnician.

Nici chestiunile privitoare la amenajarea pădurilor nu ar fi fost lipsite de interes pentru ingineri, mai ales că în calculul posibilității interveni adeseori considerațiuni de ordin economic și financiar.

Desigur edițiile viitoare vor fi completate și amplificate cu toate aceste chestiuni. Ceeace vrem să relevăm aci, este faptul că pentru prima dată se cuprinde într'o agendă inginerască, date privitoare la tehnica forestieră și că se stabilește nu numai nevoia de a fi cunoscut de ingineri, dar și o corelație între aceste ramuri de activitate tehnică.

D. A. S.

LA GRANDE ROUMANIE

par C. G. Rommenhoeller
Consul general de Roumanie

Este un volum de 634 pagini, tipărit în franțuzește, în editura «Martinus Nijhoff», din Haga, anul 1926, costă 500 de lei broșat și 600 lei, elegant legat. Pe coperta din față este imprimată marca României Mari, dându-se cărții—de la început—un aer de distincție și însemnătate.

Autorul acestui volum, D-l C. G. Rommenhoeller, consul general al României la Haga, a mai scris despre România, încă în anul 1898, pe când era consul la Rotterdam, publicând în limba franceză și olandeză «Rumensche, Handelspolitieke Studies».

Este deci un vechi cunoscător al stării de lucruri din România.

«La grande Roumanie» este însă un studiu, cu mult prea mult peste cele mai pretențioase așteptări.

Este cea mai complexă lucrare, apărută până astăzi, în străinătate asupra României Mari.

Că ne găsim în fața unei cărți de propagandă, o recunoaște chiar autorul, când spune, că ținta sa este de a face ca România să fie mai bine cunoscută, de a da comercianților și industriașilor o idee asupra comorilor, ce se găsesc în această țară.

De bună seamă că, autorului i s'a pus la dispoziție de oficialitatea noastră, toate datele și documentele necesare, ba poate chiar și subsidii bănești, pentru a se putea da publicității o carte de asemenea valoare.

D-l Rommenhoeller e însă modest, când spune în prefață, că s'a adresat în lucrarea sa mai mult comercianților și industriașilor, căci deși în două treimi din volum se ocupă de: industrie, organizația ei, noile legi economice, legea încurajării industriei, politica economică a României, drumurile de fier și navigația co-

merțul exterior, politica comercială a României dela 1875 la 1925, tariful vamal din 1924, moneda română, băncile românești, finanțele și bugetul, în schimb în primele 200 de pagini, ce-ar putea forma un volum aparte și destul de respectabil, autorul scrie despre: Țara și locuitorii ei, istoria Românilor, constituția și administrația României Mari, structura națională a populației, agricultura, pădurile, reforma agrară și asociații.

Este așa de complexă această carte, că nu numai poate să dea unul străin ideea clară și justă, oglinzind întregii stări de lucruri din România Mare, dar este extrem de utilă oricărui Român.

Până să ne cunoașcă bine străinii, nu ne cunoaștem noi înșine și trebuie să roșim puțin, că atâtea lucruri interesante din viața poporului și statului nostru, le aflăm dela un străin, ce ne-a observat ani de-a rândul cu tenacitate, competența și bunăvoință.

A putut să se inspire D-l Rommenhoeller din publicațiile diferitelor ministere și altor administrații, din anuare și statistici, dar opera sa e mult prea complexă, prea frumoasă, prea mult cunoscătoare a întregii manifestări a vieții românești, ca să nu fie rezultatul unei munci, a unor studii și observații personale, demne de tot respectul și lauda.

Am căutat dela început să extrag din volum părți mai interesante, pe cari să le menționez în recenzia mea, dar m'am pomenit scriind pagini întregi și... am renunțat.

Cartea D-lui Rommenhoeller nu se poate rezuma, ci trebuie numai decăt citită. În ea nu se face vorbărie, nu se găsesc labirinturi de teorii și controverse, ci se expun numai fapte și date. Chiar atunci, când autorul face istoricul chestiunii ce-l preocupă, când e nevoie de reflecții și considerații generale, citează din autorii cei mai de seamă ai țării, în materile de

storie, sociologie, economie politică, finanțe și politică de stat.

„*La grande Roumanie*” este quintesența a tot ce trebuie să știe cineva—fie el străin sau român, — despre țara noastră de azi.

D-l Rommenhoeller se ocupă — bineînțeles — și de pădurile noastre.

„*Celui, qui voit une fois les sombres forêts des Karpathes avec leurs peuplements millénaires, est facilement ébloui par la magnificence et l'étendue de ces masses d'arbres gigantesques*”.

Autorul reduce problema forestieră dela noi la adaptarea exploatării anuale, creșterii arboretelor.

Citează dintr-o conferință a D-lui *Vintilă Brătianu*, publicată în „Economia Forestieră” din Iunie—Septembrie 1921, unde se afirmă că în România condițiile de exploatarea pădurilor sunt aceleași, ca la exploatarea minelor în general și a petrolului în particular, că în ce privește politica de Stat a pădurilor trebuie să se urmeze patru direcții:

1) „introducerea unui regim, care să asigure producția și conservarea pădurilor, avându-se totuși în vedere interesele generale,

2) politica de protecție a statului, pentru a împiedica acapararea și devastarea pădurilor, pe cari trusturile o încearcă în România,

3) politica de asigurare a unei producții permanente, ușor de scurs atât în interior cât și în străinătate,

4) în fine, crețarea unei organizații financiare și tehnice, cu centrul în Casa Pădurilor, pentru a se putea ajunge la colaborarea tuturor factorilor economico-naționali, cari lucrează în domeniul pădurilor și al lemnului”.

Mai citează autorul din *Economia Forestieră*—din Martie 1920, pe D-nul—profesor *Vintilă Stînghe*, care dă relațiuni de ordin tehnic-silvic, asupra creșterii arborilor — respectiv cercurile anuale —, asupra capitalului forestier, ca generator al producției anuale, asupra producției în m³ la ha. etc. etc., date și idei, pe cari D-l Rommenhoeller le găsește „*cu mult prea interesante*”.

Conchide—după d. V. Stînghe—, că «România neavând statistici sigure asupra producției și consumației lemnului, nu există o bază pentru o bună gestiune forestieră».

Mal departe, autorul menționează că, despăduririle și exploatarile abuzive au fost împiedicate de legea silvică, opera corpului silvic român, format în cea mai mare parte la școala dela Brănești, ai cărei profesori au fost pionierii silviculturii române și pregătitorii unei gestiuni raționale a pădurilor.

N. N. Caragea

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS

Martie 1927,

Paris

«**La fidonie du pin combattue à l'aide de l'avion.**» — A. Barbey.

Acest articol a fost tradus de D-1 Ing. Fiera și publicat în Revista pădurilor No. 12 din 1926.

Articolul «**Le torrent du Bourget.**» — V. de Larminat.

Sub acest titlu, a cărui răceală are ceva dintr'o lucrare științifică, se ascunde o minunată descriere. Autorul ne spune câtă jale și pustietate îi sădeau în suflet văile acestor torenți, ale căror maluri arse de soare se surpau tot mai mult și câtă bucurie simte astăzi — după 40 de ani — când vede în acele locuri verdeața răcoritoare a pădurii care a pus stăpânire pe malurile abrupte. Amenințătorul torent de altă dată nu mai este decât un pârâu de munte ce curge liniștit pe valea întretăiată de baraje, ce de abea se mai zăresc. Cine ar crede astăzi, că primul om care a început să planteze acele locuri a fost primit cu pietre?

Aprilie 1927. — «**Reboisement en pays Basque Espagnol.**» — de Corney și G. Roux.

Autorii ne fac o expunere asupra sistemelor întrebuințate de serviciul forestier spaniol pentru plantarea terenurilor improductive ce în Navarra reprezintă 43% din suprafața totală a provinciei. Deo-

camdată s'a întocmit un plan de împădurire pentru 60.000 ha, ce urmează a fi executat în 30 de ani. Prețul mediu de reimpădurire la ha este de 350 pesetas și suprafața de plantat anual (2.000 ha) necesită 7 la 8 milioane de puși.

Esențele întrebuințate sunt: *Pinus insignis*, *Laricio*, *Corsica*, *Calabrtca* și *Ausrtiaca*, *P. sylvestris* (de Scoția și Valsain), maritima (d'Hamilton), strobos, excelsa, *Canariensis*, *Abies peclinata*, *Douglasii*, *concolor*, *Picea excelsa* — *Cupresus macrocarpa et lawsoniana* — *Larix europea și japonica* etc. Ca foioase: *Quercus rubra și palustris*; *Fugus sylvatica și alba*; *Castanea japonica* etc. Apoi ploi ca: *P. Canadensis, lombardensis, carollina*.

În provincia Guipuzcoa, ce are 65% teren improductiv, pentru comunele ce nu pot să suporte cheltuelile de plantare, provincia furnizează fondurile necesare. Ea se va despăgubi luând 30—40% din produsele realizate în prima perioadă de existență a arboretului. Particularilor li se fac de asemenea înlesniri. Două mari pepiniere sunt în Guipuzcoa, una de 13 ha, alta de 5 ha. În afară de acestea sunt numeroase pepiniere volante. Mia de puși de rășinoase costă 12 pesetas nerepicați și 15 pesetas repieați.

Plantația se face din Decembrie în Martie. Sistemul întrebuințat este al cuișburilor de 80 cm. 60 cm. 40 cm., (profunzime) depărtate între ele de 2 m. în toate sensurile. Autorii termină articolul

aducând elogii serviciului forestier spaniol, grație activității cărui suprafețe însemnate sunt acoperite astăzi de arho-rete ce nu așteaptă decât să fie rarete,

Mos.

Centralblatt für das gesamte Forstwesen. Wien.

Heft ¹/₁, și ²/₁, 1927

1. Untersuchungen über den Zuwachsgang der Stockansschläge bzw. Ausschlagwälder. — von *d-r Christos Mulpulos*. — (Cercetări relativ la mersul creșterilor lăstarilor din tulpină și a crângurilor).

În urma a numeroase cercetări, autorul stabilește că spre deosebire de arborii din sămânță, lăstarii din tulpină prezintă în cursul dezvoltării lor două maxime de creștere, atât în înălțime cât și în diametru. — Primul maximum are loc în primii 2—3 ani după tăcere, până ce lăstarul consumă substanțele de rezervă acumulate în tulpină, iar al doilea, după ce arborii și-au dezvoltat coronament propriu (10—15 ani).

Această constatare permite: 1. să cunoaștem precis dacă un arboret provine din sămânță sau din lăstari, în cazuri greu de precizat cu ochiul liber (procese).

2. să stabilim revoluția cea mai potrivită, în raport cu esența și puterea de producțiune a stațiunii.

2. Die Fichtenwirtschaft auf ebenen Lehmgeländen der Oststeiermark von Forst Ing. Dr. Franz Hartmann. (Cultura moliftului pe terenuri șese lemoase în Stiria de Est).

Stiria de Est se caracterizează prin: altitudine mijlocie de 250—350 m., climă temperată cu 800—900 mm. umiditate din precipitațiuni atmosferice și prin terenuri mai mult sau mai puțin șese, formate din lehm în straturi groase de peste 100 m.

Lehmul fiind greu permeabil, apa pătrunde cu mare anevoință în profunzime.

De aceea solul se acoperă cu mușchi (sphagnum, lippnum, polytrichum), iar humusul, ce se formează din descompunerea literei (în special la molift), are caracter acid, culoare de cărbune și e fără aderență de substratul de lehm. Viața micilor organisme, cari contribuiesc la prelucrarea solului (râme, larve, bacterii, etc.) nu-i posibilă. Rădăcinile arborilor (mai ales de molift) se dezvoltă numai în stratul superficial de 10—12 cm. Cele ce pătrund mai adânc, mor prin asfixiere (se înnegresc), paralizând prin aceasta creșterea arborilor.

În culturi tinere de molift, din plantațiuni «pe movile», în primii 8—9 ani, mușchii dispar și în locul lor apare o vegetație luxuriantă de *calamagrostis*, care evaporând surplusul de umiditate din sol, ajută la neutralizarea humusului și la crearea de condițiuni prielnice vieții micilor animale. Creșterea moliftului e foarte viguroasă (30—40 cm. în înălțime).

Dela această dată masivul începe a se închide, vegetația erbacee dispare și ca urmare apar mușchii (spagnum etc.), humusul acid și cu ele creșterea lăncedă a arboretului.

Sub stejar și pin, a căror litieră se descompune ușor, nu se formează humus acid, iar creșterea moliftului din amestecul lor e normală. Acelaș lucru se observă și la *populus nigra*. Aceste specii, având înrădăcinarea pivotantă, trimit o parte din rădăcini în subsol, de unde extrag apa, pe care o evaporă prin fenomenul transpirației, înlesnind astfel aerisirea.

Pe versanți, unde apa în surplus se scurge și solul se aerisește, creșterea masivelor e de asemenea normală.

Humusul acid din Stiria de Est se formează dar din cauza surplusului de umiditate, în opoziție cu cel din Saxonia, care ia naștere din cauza lipsei de umiditate

Pentru îndepărtarea acestei stări de lucruri, autorul propune crearea de masive amestecate din stejar și pin cu maximum 30% molift. Plopul negru e binevenit când se prezintă în masiv trebuie extras însă treptat, după ce a atins starea de prăjiniș, de oarece având longevitate scurtă, se elimină și lasă masivul întrerupt, expus să fie doborât de vânt.

În cultura pădurilor, atât de variată în aplicațiunile sale, să studiem aprofundat condițiunile naturale de vegetație ale masivelor și să evităm întrebuițarea de procedee stereotipe.

3. Einfluss der Schnelltelung der Fichte auf Bodengüte und Zuwachs. von Dr. Ing. Karl Mall. — (Influența ciolpănirii moliftului asupra fertilității solului și creșterii).

În Munții Alpi, creșterea vitelor, formează ocupațiunea cea mai de seamă a populației rurale.

Intrucât puțina cultură agricolă ce exercită, nu le pune la îndemână cantitatea de pae trebuitoare, pentru așternutul în grajduri, se utilizează litiara din pădure. De regula nici litiara nu le este îndestulătoare și atunci ultimul refugiu este la ciolpănirea pădurilor de molift. Ramurile subțiri se taie la 0,30—0,50 m. depărtare de trunchiu, din vârfurile cărora se obține material bun de așternut.

Ca rezultat al acestei practici, solul se tasează, și se acoperă cu afiniș (*Vaccinium myrtillus* și *V. vitisidaea*) și alte vegetale, iar creșterea în înălțime, în diametru și în volum a arborilor, scade. Lemnul pierde și în calitate, fiind atacat de ciuperci (se găunoșează).

Moliftul, având o slabă putere de cicatrizare a rănilor, e tot timpul expus la atac de ciuperci și insecte. Se propune întrebuițarea rumegușului de fierăstrău,

a turbei și a frunzișului din subarboret la așternutul în grajduri, iar pădurile cu arbori ciolpăniți să fie refăcute.

Această problemă e de actualitate și la noi în țară, întrucât pe o bună parte a suprafeței sale se aplică ciolpăniiul pentru obținut frunzare pentru hrana vitelor.

4. Bericht über den derzeitigen Stand der Reform der österreichischer Bundesforste — (Dare de seamă relativ la starea în care se găsește actualmente reforma serviciului silvic austriacă).

Prin numirea directorului comercial, la 24. III. 1926, legea reformei serviciului silvic austriac din 5. XII. 1925 a început a fi aplicată în întregime. Conform prevederile sale, Direcțiunile regionale au fost desființate, iar ocoalelor li s'au dat atribuțiuni mai largi. Prin aceasta s'a câștigat timp în rezolvarea diverselor probleme și s'au evitat în mare parte greșelile de interpretarea ordinelor. Șeful de ocol a devenit mai puțin legat de cancelarie și-și poate folosi mai mare parte din timp pentru lucrările pe teren. Serviciul comercial s'a unificat în întreaga țară, venind în largă măsură în sprijinul comerțanților de lemn și a industriei lemnului.

Totuși, prețul obținut pe materialele lemnoase a fost cu mult mai favorabil ca în trecut.

Cu introducerea contabilității comerciale se poate și în orice moment starea veniturilor, a cheltuelilor, evidența materialelor etc. și se pot întocmi în orice moment statistici de orice fel, numai cu jumătate din personalul din trecut. Acest lucru nu era posibil cu vechea organizare.

Aplicarea legii a corespuns așteptărilor și prin învingerea a încă multor piedici ce aștepta rezolvarea se speră să se obțină și mai mult.

M. Rădulescu

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT

Berlin, Marile, 1927

Forstentomologische Fragen auf der Wiener Tagung der Deutschen Gesellschaft für angewandte Entomologie. *Prof. M. Seilner* face o comunicare asupra încetării atacului de *Pidonia piniaria* într'un arboret de 30 ani de pin, datorită parazitilor ca: *Tetrastichus xanthopus*, *tachine* etc., cari își depun ouăle, fie în nimfe, fie în omizi.

Dr. F. Zwelgell face de asemenea o comunicare asupra cărabușului în Austria, în urma cercetărilor făcute asupra acestei insecte în ultimii 15 ani.

Bedeckungsleite, und Kalmung des Fichtensamens von Dr. K. Rubner.

O dare de seamă asupra încercărilor făcute de D-sa relativ la germinația semințelor de molift în diferite condițiuni. În mai multe glaastre cu diferite pământuri: humos, pământ de grădina, nisip quarțos etc. cu grade de afânare și umiditate deosebite, a semănat molift la adâncimi variate ($\frac{1}{2}$, 1, 2 și 3 cm.), ca să determine procentele și durata de germinație, precum și modul de vegetație al tinerelor plante, în condițiuni diferite.

Die forstlich-plantengeographischen Verhältnisse des nördlichen Fennoskandiens von K. Rubner.

Un studiu amănunțit al D-lui Dr. K. Rubner, făcut cu ocazia excursiunii D-sale din vara trecută în Finlanda, nordul Norvegiei și Suediei, asupra condițiunilor de vegetație în special a pădurilor din acea regiune.

Zur Frage der wissenschaftlichen Untersuchung der Umstände, die auf den Erfolg der Holzauflösungen von Einfluss sind von Prof. M. Tkatschenko.

Un studiu asupra condițiunilor cari,

influențează exploatările, ca: climă, forma locală a terenului, specia, felul arboretelor, pregătirea și interesul lucrătorului, etc.

A. I. P.

Aprilie 1927. — Un foarte interesant articol în continuare este al Dr. K. Rubner asupra caracterelor botanice și silvice din nordul scandinav și finic.

Vorbînd despre păduri în acest număr, se ocupă pe larg de pădurile de pin, de molid, de mesteacăn, etc. Foarte interesante observațiunile asupra portului, fenomenelor vegetative și categoriilor de arborete făcute de un excelent observator în excursiunile sale.

În descrierile sale, flora forestieră a nordului scandinav apare sub un aspect deosebit, cu atât mai mult cu cât pentru noi, românii, asemenea studii lipsesc.

Studiul acesta merită să fie citit cu luare aminte de cei cari se dedică silviculturii pure.

Un alt studiu foarte interesant este al Profesorului M. Tcacenco, dela Institutul forestier din Leningrad (Rusia) asupra «Influențelor generale la pregătirea, exploatarea și fasonarea lemnului».

Se vorbește în numărul acesta de: specia lemnoasă, volumul arborilor și categoriile de sortare, durata transportului aerian, forma pădurii (cu o definiție specială), pregătirea lucrătorilor, interesul mai mare sau mai mic al muncitorilor.

În același revistă, No. 8 din 15 Aprilie 1927 se vorbește de același autor rus despre îngrijirea și alimentarea lucrătorilor în rezultatele unei exploatari (cu interesante date statistice), apoi despre modalitatea și calitatea tăierii, despre organizarea exploatarii, continuând bogate observațiunile asupra stării pădurilor și condițiunilor sociale din Rusia sovietică.

Un articol interesant este al Inspectorului silvic Dr. Fir Harer din Etzenticht

(Oberpfalz). Asupra speciilor de *Tsuga*, (Date foarte importante asupra creșterii și producției speciilor de *Tsuga* în Himalaia și America de Nord). Un studiu de botanică mai este al lui Franz Pohl asupra legăturii dintre vasele și structura rădăcinilor la speciile forestiere și factorii externi.

Sau facu experiențe cu rădăcinile speciei *Salix caprea* și s'au găsit diferențe în creșteri și aspecte după sol și umiditate. Acestea s'au făcut de Institutul Botanic al Universității Germane din Praga în Ianuarie a. e.

Aur. I.

Forstliche Wochenschrift „Silva“-Tubingen

Aprilie, 1927

Ca prim articol găsim un studiu amănunțit și o replică a lui V. Dietrich, asupra aplicării științifice și din ce în ce mai largi a sistemului de exploatare în bande înguste, un sistem specific german, cu foarte multe modalități

Sistemul acesta al lui Wagner a suferit diferite modificări și este studiat de editorul revistei din toate punctele de vedere: administrativ, silvic, cultural și tehnic.

Principiul general este asigurarea regenerărilor naturale, prin cea mai bună utilizare a terenului și arboretelor.

Silvicultura intensivă, bazată pe puterea de refacere a naturii, se crede că va fi cuvântul de ordine al viitorului.

Un alt articol important al silviculturului *Mende*, se ocupă de chestiunea procurării de către particulari a puștilor buni, necesari împăduririlor. El propune ca semințele culese de particulari să se dea în formă de dijma pepinițelor silvice bine conduse și acestea să servească în schimbul semințelor o cantitate anumită de puști. Aceasta ar fi pentru Germania cel mai recomandabil sistem.

În No. 12 din 25 Martie a. e. al aceleiași reviste, avem tratate câteva chestiuni asupra exploatărilor forestiere, de Inspectorul Eberbach.

Chestiunea rentabilității pădurilor este văzută prin prisma diferitelor sisteme, din cari cele mai de seamă sunt renta fonciară și renta forestieră. Rentabilitatea pădurii pentru plasarea capitalurilor disponibile fiind așa de capricioasă și de slabă este un subiect de discuție între personalitățile silvice și economice din Germania.

În același număr găsim reguli culturale asupra culturii și exploatării unor anumite păduri din Baden, situate pe terenuri improprii, de către Consiliul superior silvic Dr. Eichhorn din Karlsruhe.

Aceste instrucțiuni, referitoare la amenajarea speciilor, la educarea arboretelor și la împădurirea naturală prin fâșii înguste, îndreptate dela Nord spre Sud, au fost implicate de a se aplica de războiul trecut. Autorul insistă asupra personalității și încrederii depline a unui personal silvic executiv, luminat și cu vederi largi.

Aur. I.

SUMARSKI LIST — ZAGREB

Februarie, Martie, Aprilie,
Mai 1927

Sumarski List, organul uniunii forestiere iugoslave, care apare la Zagreb, în al 51-lea an, sub conducerea D-lui Prof. Dr. Al. Ugrenovici, conține în ultimele sale 4 numere din 1927 un sumar foarte bogat, din care se poate vedea că activitatea forestieră în regatul vecin este foarte vie.

Moștenind o practică vastă și însemnate cercetări întreprinse din cele mai vechi timpuri, de silvicultorii germani și croații, silvicultura iugoslavă continuă tradiția aceasta de muncă și realizări și poate privi cu mândrie rezultatele obținute.

Februarie. D-l *Prof. Dr. Ugreonici* examinează starea actuală a exploatareilor, adăptul și politica forestiere în Jugoslavia, arătând că fața de problemele agrare și sociale la ordinea zilei (expropieri, colonizări), silvicultura trebuie să fie foarte grijelnică și atentă, spre a nu fi surprinsă de evenimente neprvazute. *Ing. Drag. Petrović*, profesor de Dendrometrie, expune metodele actuale întrebuintate pentru determinarea creșterii masivelor în picioare. *Ing. A. Stoić*: Studiu asupra creșterii și exploatarei pădurilor din Slovenia. *Ing. I. Golubovici*: Exploatarea pădurilor în Serbia și Muntenegru.

Martie. *Prof. Dr. Ugreonici* expune pericolele (și chiar consecințele) unei insuficiente colaborări între legiuitorii și specialiștii în matene agrosilvica și studiază mijloacele cele mai indicate prin cari s'ar putea introduce în corpul legislativ reprezentanți ai corporațiilor profesionale și economice. *Prof. Dr. Pera Georgenici*: Cauzele depericiunii stejarului în Slavonia: *Armillaria mellea*, Wahl. *Dr. Josip Batan*: Chestiunea reimpăduririi terenurilor sterile din Karst prin semănături directe. Autorul expune rezultatele îndelungatei sale cercetări în această direcție. *F. Radcenko*: Raport (la congresul din Roma) asupra biologiei insectei *Cnetocampa pityocampa* și ravagiile cauzate de omida acestela în arboretele de pin din Muntenegru. *Ing. Anton Stoić*: tratează în continuare chestiunea cultivei și exploatarei pădurilor din Slovenia.

Aprilie. *Prof. A. Ugreonici*: Desvoltarea și bilanșii politicii forstiere în Jugoslavia. *Prof. Dr. Ing. Rudolf Hasa* dela Academia forestiera din Brno (Brünn) dă o privire generală asupra ultimelor curente și cercetări în domeniul amenajării pădurilor, insistând în special asupra metodei lui Biotley (bazată pe puterea de producție a pădurii). *Ing. Liub. Markovici* arată că pădurile Slavoniei vegetează astăzi în condițiuni nu tocmai bune, de oa-

rece sunt constituite din stejar pur, aceasta, consecința a modulul de conducere a tăierilor și de efectuare a regenerărilor (artificiale). Pentru îmbunătățirea stării lor, autorul recomanda schimbarea tratamentului, revenindu-se la regenerările naturale. În masivele tinere, rezultate din regenerări artificiale, să se facă rărituri, cu scopul de a introduce în masivele pure de stejar și alte esențe sociabile: frasin, ulm, carpin, paltin. Să se menajeze subarboretul format din alte esențe — acolo unde el există — lucrând în masivul dominant.

Problema aceasta — luată în generalitate cazurilor — se va pune desigur și silviculturii noastre, la pădurile de molift pe care le-a întemeiat. În ce privește pădurile de stejar, problema pare a se pune la noi în mod cu totul opus și anume: găvirea mijloacelor pentru sporirea procentuală a stejarului, ce tinde a fi copleșit de esențele «sociabile». Starea de la noi se datorește în mare parte faptului că nu s'a pus destulă grijă pentru a împiedeca navala carpinului, altfel, regenerarea naturală s'ar fi conjurat starea rea în care se află pădurile din Slavonia. *Ing. Anton Stoić*: Sfârșitul art. său asupra pădurilor din Slovenia. *Ing. Dr. Petrovici*: Pădurile și colonizarea în Jugoslavia.

Mai. *Prof. R. Hasa* stărșește art. privitor la amenajamentele moderne. *Drag. Milanovici*: Studiul tipologiei în lucrările de amenajament din Rusia. Autorul a lucrat vreme îndelungată în comisiunile de amenajare din Siberia, unde s'au stabilit mai multe tipuri de păduri (de categoria Pinetum). Pentru cazul pădurilor de stejar, descrie 3 tipuri: *Tip. I.* — *Quercetum corylosum*, cu arbori ca: *Q. pedunculata*, *A. platanoides* și *A. campestre*, *U. effusa*, *C. avellana*, *Lonicera*, *Evonymus*, iar ca terburii: *Asarum*, *Asperula*, *Mercurialis*, etc. *Tip. II.* — *Quercetum molinosum*, cu aceleași specii lemnoase și cu *Molinia caerulea*, *Callamagrostis arundinacea* și *C. epigeios* ca terburii.

Tip. III. — Tillo-gurcelo-galeobdului, cu *Galeobdolon luteum*, *Aegopodium podagraria*, *Aspidium*, etc.

Ing. Peter Manojlović, discută în replică studiul D-lui Prof. P. Georgevici, asupra cauzelor degenerării stejarului din Slavonia.

F. Radcenko: Starea actuală a protecției pădurilor în Muntenegru. Cauzele relei vegetații a pădurilor de pin (atacul *Cinetocampe*), remedii.

Spațiul restrâns nu ne permite să insistăm mai pe larg asupra tuturor articolelor din revistă. Ea mai conține în fiecare număr date asupra pieței lemnului la Zagreb, chestiuni juridice, literatură, informațiuni, reclame, etc.

În câmpul literaturii, menționăm apariția în limba sârbă a unui tratat de *Dendrometria*, datorit Prof. Drag. Petrovici.

D. A. S.

COMERȚUL LEMNULUI

CONGRESUL REPREZENTANȚILOR INDUSTRIEI FORESTIERE DIN ROMANIA

București, 8 Mai 1927

Redând desbaterile acestui congres, completate cu datele provizorii ce ne-am putut procura, cercetătorul va putea să-și dea seama de dificultățile prin care trece industria forestieră.

Congresul ținut sub auspiciile „*Uniunii Industriei forestiere din România*” a avut loc în ziua de 8 Mai a. c., în sala Camerei de Comerț din București și la el au participat în afară de reprezentanții autorizați al unui număr însemnat de firme forestiere și d-nii: Anastasescu, subadministrator al Casei Pădurilor, V. N. Stinghe, profesor, Cerchez, președintele Uniunii Camerilor de Comerț, etc.

Chestiunile cari au preocupat în special congresul au fost:

1. *scumpețea tarifelor pe C. F. R. pentru produsele forestiere;*

2. *taxele fiscale cari apasă greu asupra acestei industrii,*

3. *nestabilitatea valutei și efectele ei.*

Prin referatul prezentat de d-l H. Brauner, s'a arătat că industria mare forestieră din România se compune astăzi din 749 stabilimente industriale cu o forță motrice de 75.000 cai putere, furnizată de 950 motoare și în cari s'au investit 95 milioane lei aur.

Circa $\frac{1}{3}$ din totalul forței motrice utilizate în industria mare, o alcătuește forța întrebuințată de industria forestieră.

Din industria forestieră, cheresteaua, formează baza celorlalte industrii cari întrebuințează lemnul ca materie primă.

Industria cherestelei din România, cuprinde 435 stabilimente cu 37.000 cai putere, acționând 1352 gaze, cu o investițiune în aur de 75 milioane lei aur, întrebuințând numai în fabrici 450.000 lucrători, fără ca acest număr să cuprindă lucrătorii din păduri, unde cel puțin un milion de locuitori își găsesc existența.

Rezultă deci că industria cherestelei reprezintă jumătate din numărul total al industriei forestiere și $\frac{3}{4}$ din forța motrice întrebuințată de întreaga această industrie, precum și 80% din totalul capitalurilor investite.

Dintr'un total de 4.614.000 tone de diferite mărturi exportate în anul 1925, lemnul a participat cu 2.465.000 tone, adică 50%, iar toate celelalte produse ale țării, împreună, (cereale și derivatele lor, animale petrol și derivate) reprezintă cealaltă jumătate.

Din valoarea totală a exportului de 29 miliarde lei, produsele lemnoase au participat cu lei 240 milioane, adică cu 21,5% din total, clasându-se după cereale cari au participat cu 7.319 milioane, adică cu 25,22% și înaintea petrolului care a participat cu 19,85% în sumă de 5.752 miliarde lei.

Prețul cherestelei, datorită numărului producătorilor, este fixat de paritatea mondială, pe baza valorii aur și în ultimii ani a avut neînsemnate variațiuni în jurul cifrelor de:

46, sh. m.³ pentru marfa de Alexandria și 54, sh., pentru marfa de Grecia, fob. Galați.

Leul nostru însă care în anul 1926 a avut cel mai scăzut curs — 1,60-3 la Zurich, — în anul 1927 se menține la 3,41 franci, elvețieni.

Prin urmare, față de cursul mediu din anul trecut, leul este mai urcat cu 25% minimum.

Prețurile în valută străină rămânând aceleași, rezultă că pentru aceeași marfă se primește 5—600 lei la m³ mai puțin, diferență ce nu poate fi suportată de industria forestieră, dacă se ține seamă că în acest timp prețul muncii și al materiei prime n'a scăzut, ci din contra s'a urcat simțitor.

Analizându-se bilanțurile a 1014 soc. anonime, publicate până în anul 1925, rezultă că dintr'un capital de: 15.632 milioane lei, plasat în totalul industriilor din țară, industria forestieră participă cu 975 milioane lei, adică cu 6%, din totalul de 15.735 milioane lei plasat în investițiuni de teren, clădiri, etc., cu 1.359 milioane, adică cu 10%, din totalul debitorilor de 10.835 milioane cu 2.152 mi-

lioane, adică cu 20⁰/₀, iar din totalul creditorilor de 20.366 milioane, cu 4.600 milioane, adică cu 23⁰/₀.

Cu alte cuvinte, industria forestieră este datoare 23⁰/₀ din totalul datoriei ce o au toate societățile anonime din țară către creditorii lor, pe când capitalul cu care participă la totalul capitalului plasat în industrie, este numai de 6,5⁰/₀, deci industria forestieră întrebunțează cel mai mare credit și aceasta din cauza duratei lungi a procesului în fabricație și a perioadei reclamate pentru desfacerea produselor, plătind astfel cel mai mare quantum de dobânzi.

Datorită situației mai sus expusă, prețul cherestelei produsă în țară, este superior celui ce se oferă la export.

Statul însă, după cum se va vedea mai jos, în loc să vină în ajutorul acestei industrii, care luptă cu dificultăți mari, a împovărat-o și mai mult.

După cum s'a arătat de d-l inginer șef silvic I. Dumitrescu, inspector în centrala Cooperativelor, prin tarifele C. F. R. în vigoare industria forestieră care investește sume mari și pe termen lung în exploatarea regulată a lemnului, este pusă în stare de inferioritate față de industriile similare din străinătate și față de restul industriilor din țară.

Astfel, pentru 10 tone cherestea și o distanță de 250 km se plătește în România 5.800 lei, iar în:

Cehoslovacia	752 kor.	cehe	a 5 lei	3960 lei	sau 68 ⁰ / ₀	din tariful nostru
Polonia	70 zloti	a 20 lei	1409	> >	25 ⁰ / ₀	> > *
Austria	172 schillingi	a 23 lei	3956	> >	68 ⁰ / ₀	> > >
Jugoslavia	1060 dinari	a 3 lei	3180	> >	55 ⁰ / ₀	> > >

În Austria, Polonia și Germania se acordă avantaje speciale pentru export și transportul în porturi.

Toate țările concurente din jurul nostru au deci un tarif simțitor mai redus ca al nostru, pentru transportul cherestelei, culminând în tariful Poloniei, care este de 4 ori mai mic ca al nostru.

Aci este de remarcat că valoarea transportului pe C. F. R. pentru distanțele mai lungi (P.-Neamț - Constanța) ia peste 30⁰/₀ din costul mărfii.

Față de tarifele de dinainte de război, tarifele pentru cherestea, sfeclă și lemne de foc se prezintă astfel pentru 10 tone pe 250 km distanță.

	Anul 1914	Anul 1927
Cherestea . . .	85 lei față de	5.600 lei sau de 61 ori mai mult
Sfecta	95 » » »	3.200 » » » 32 » » »
Lemnele de foc	90 » » »	2.800 » » » 31 » » »

Prin urmare, chiar față de industria zahărului, care are suficient de deosebit în țară și este îngrădită de concurența importului, industria forestieră este desavantajată, plătind de 61 ori tariful din 1914. În timp ce pentru *sfectă* tariful s'a majorat numai de 32 ori.

Cerealele, cari întrebuințează vagoane închise, plătesc pentru același tonaj și distanță numai 4900 lei sau cu 16% mai puțin, deși valoarea unui vagon de cereale este dublă și întreită decât a unui vagon de cherestea.

S'a arătat documentat, de d-*l* Butculescu, că impozitele și taxele comunale, județene, ale serviciului apelor etc., socotind prețul de cumpărare al lemnului în picioare la 200 lei m³ se urcă la 180 lei, sau aproape egale cu prețul de cumpărare. Când prețul de vânzare al cherestelei la export, pentru marfa de Alexandria este de 46 schilingi fob, adică 1850 lei m³, iar prețul de cost al unui m³ este de 2000 lei, după cum se vede mai jos, industriașii forestieri nu pot vinde decât în paguhă.

În adevăr, socotind că în mediu prețul unui m³ lemn exploatat, scos și adus la fabrică la P. Neamț, Bucovina sau Valea Mureșului, este de 550 lei și contând pe o proporție mijlocie de 55% cherestea, rezultă că prețul lemnului necesar unui m³ cherestea este de :

1000 lei,	la care se adaogă
400 »	costul fasonatului unui m ³ cherestea
20 »	încărcatul în vagon
400 »	transportul în mediu pe C. F. R. până la Galați
70 »	descărcatul din vagon și încărcatul în vagon
75 »	taxa de export
20 »	taxa de 1% cifra de afaceri la export
15 »	diverse

2000 lei

Socotind însă că dintr'un m³ cherestea, în mediu, nu rezultă decât 50% material de export de 4 m. lungime, pentru care se poate obține prețul de mai sus, iar restul reprezintă cl. IV, scurături, etc. pentru care nu se poate obține decât maximum 1100 lei m³ franco vagon gara de încărcare, rezultă că pentru 1/2 dintr'o

marfă care costă 2000 lei m³ nu se obține decât 1850 lei, iar pentru restul de $\frac{1}{4}$, care costă 1420 lei, nu se obține decât 1100 lei de m³.

Comercializarea produselor industriei forestiere, bazându-se numai pe export, întrucât consumul intern absoarbe maximum $\frac{1}{4}$ din producție, iar exportul fiind literalmente imposibil la prețurile ce se oferă, această industrie este amenințată — fără nici o exagerare — să se prăbușească.

În anul trecut, când industriașii se bucurau de un tarit pe C. F. R. simțitor mai redus decât cel actual, lira sterlină cota 1400 lei, iar astăzi când aceasta a scăzut la 800 lei, Casa Pădurilor a majorat tarifele pentru toate materialele lemnoase cu 60°, căile ferate și-au dublat aproape tarifele, iar statul menține taxa de export la 75 lei de m³.

Consecințele au început a se vedea :

a) pentru pădurile Statului se țin numeroase licitații, fără însă a se înlămuratori necesari,

b) exportul cherestei în comparație cu lunile respective din anul 1927, s'a redus cu 40° după cum reiese din următoarele date :

Cantitatea de cherestea exportată în	anul 1926 t	1927 t
Ianuarie	55.224	36.395
Februarie	45.851	49.481
Martie	71.114	49.874

Este de menționat că și acest export diminuat se datorește angajamentelor anterioare, și el scade din ce în ce,

c) portul Galați se resimte greu și datele de mai jos sunt concludente în această privință.

Cantitățile de cherestea aduse în docuri în a. c., reprezintă aproape $\frac{1}{2}$ din cele corespunzătoare din anul trecut.

Intrări în 1926	în anul 1927
Martie 53.550 tone	26.190 tone
Aprilie 60.570 »	21.090 »

d) importante firme forestiere, dintre cari unele își au ca m-

plet amortizate instalațiunile, au încheiat bilanțurile cu pagube însemnate pe anul 1926.

Astfel :

1. Soc. anonimă «Goetz», la un capital de 96.000.000 lei are o pierdere de 10.520.248 lei.

2. Soc. an. «Fichler», P. Neamț, la un capital de 20.000.000 lei are o pierdere de 3.447.130 lei.

3. «Industria forestieră», București, la un capital de 5.000.000 lei cu o pierdere de 350.329 lei

4. Soc. «Putna», București, la un capital de 1.400.000 lei cu o pierdere de 383.764 lei.

5. «Zăbala», Brașov, la un capital de 25.000.000 lei cu o pierdere de 11.714.543,15 lei.

6. «Rășina», la un capital de 3.000.000 lei cu o pierdere de 937.104,93 lei.

7. «Naruja», Focșani, la un capital de 5.000.000 lei cu o pierdere de 1.40.948,70 lei etc. etc. Toate aceste bilanțuri sunt publicate în «Monitorul Oficial» și ele desigur reprezintă realitatea.

După cum s'a arătat de D-l ing. șef. silvic I. Dumitrescu, manopera în industria forestieră se urca la 50⁰/₀ din valoarea cherestelei, dacă se ia de bază prețul de 1850 lei m³ (46 schilingi) feb Galați.

Contând pe o tăiere anuală de 110.000 vag. cherestea de brad și fag sau circa 2.200.000 m³ și socotind valoarea manoperei cu 900 lei de m³ (tăiere, corhănire, transport cu carele, c. f. înguste, scocuri, fabricație etc. până la încărcarea în vag. C. F. R. inclusiv) rezultă că industria și exploatarea lemnului plătește anua circa 2 miliarde lei pentru mâna de lucru.

Aceste 2 miliarde lei constituiesc existența a unei însemnate păături din populația muncitoare a țării, asupra căreia criza din industria forestieră a început a avea repercursiuni. Pe valea Bistriței în special, cererile de lucru ale muncitorilor sunt foarte mari, iar posibilitățile de plasare nule, din cauza abținerii industriașilor de a face noi tăieri în păduri.

Dacă în a. c. fabricile de cherestea vor funcționa, aceasta se datorește faptului că trebuie să-și lichideze stocurile de lemne pe cari le-au exploatat în păduri în ani 1925-1926.

În anul viitor însă, în afară de șomajul lucrătorilor de pădure, vom avea neapărat și pe acela al muncitorilor din fabrici, căci orice

măsură s'ar lua de acum înainte, fabricile nu vor avea lemnul necesar, care nu s'a exploatat la timp în păduri.

În afară de stabilizarea monetară, atacată puțin de congresiști și asupra căreia dată fiind importanța ei pentru întreaga economie a țării, urmează a se studia în mod amplu înainte de a trece la îndeplinire, moțiunea congresului, în cuprinsul următor, este necesar a fi îndeplinită :

1. reducerea tarifelor C. F. R. pentru cherestea cu cel puțin 50% și tarif special și mai redus pentru export,
2. abrogarea completă a tarifelor de export,
3. suprimarea tuturor taxelor adăugate de Ministerul Comunicațiilor, de județe și comune,
4. calcularea cifrei de afaceri la valorile reale vândute, după facturi,
5. reducerea succesivă a prețului de cost al producției,
6. stabilizarea monetară.

Delegația economică a guvernului, căreia i s'a prezentat această moțiune, nu s'a pronunțat încă.

Ing. George Mineacu

Résumé

Le 8 Mai 1927, sous l'hospice de «l'Union de l'industrie forestière de Roumanie» a été tenu le congrès des représentants de l'industrie forestière, qui s'est occupé de :

1. *La cherté des tarifs sur C. F. R. pour les produits forestiers.*

Quoique l'industrie forestière use de grandes sommes et de termes prolongés pour les exploitations régulières, en ce qui concerne le transport sur C. F. R., elle est mise en infériorité aux industries semblables de l'étranger (Autriche et Tchécoslovaquie qui transportent avec 68% du tarif Roumain, la Yougoslavie 55% et la Pologne seulement avec 25%) et vis-à-vis du reste des industries du pays (la canne à sucre a un tarif 32 fois plus grand que celui d'avant guerre, tandis que le bois équarris a un tarif de 61 fois plus grand).

2. Les taxes du fisc pèsent trop sur l'industrie forestière, puisqu'elles montent à 180 lei le m³, ce qui les rend à peu près égales au prix d'achat de 200 lei le m³.

3. L'instabilité de la valeur pour les produits commerciaux à l'export ainsi que le bois équarris, rend l'export impossible, et l'industrie forestière est menacée de ruine.

La délégation économique du gouvernement, à qui l'on a présenté la motion de ce qui a été discuté plus haut, doit se prononcer

G. M.

INFORMAȚIUNI

Numărul pe Iulie al acestei reviste, va fi consacrat pentru publicarea darilor de seamă asupra lucrărilor congresului, desbaterilor adunării generale a Soc. «Progresul silvic» și a excursiei dela Curtea de Argeș — Cumpăna.

Guvernul francez, cu ocazia centenarului școlilor de ape și păduri dela Nancy, a decorat pe membrii delegațiunii române la acele serbări și a nume:

D-l C. Oprea, administratorul Casei Pădurilor, cavaler al Legiunii de onoare; consilierii silvici onorari: M. Tănăsescu Moșandrei și N. G. Popovici, comandanți ai Meritului agricol; d-nii inspectori generali silvici: Dem. Arastasescu, I. Comaniciu, C. Sava Golu și P. Antonescu, prof. la școala poli-tehnică, ofițerii ai Meritului agricol.

Poliana din pădurea de lângă so-seoua Niculiței-Maldonchiol (Tulcea), dela înfrământarea Dealului Cerbului, ca o amintire a vizitei făcută de Majes-tățile lor în această localitate, în anul trecut, precum și a bugetului de plante, printre care se remarcă cel mai bă-trân, frumos și rar pâr cu foi argintii — „Pirus elcagnifolius”, — ia purta nu-mele de „Poliana Regelii Ferdinand I” cu „Pârul Reginei Maria”.

Această poliană cu pârul său, căi și vârful muntelui Cinel, au fost decla-rate monument al naturii, rezervațiune

pusă la dispoziția naturaiștilor și sub protecția Casei Pădurilor.

Administrația A. G. I. R., s'a instalat de curând în biourile pe care Societatea «Progresul Silvic» cu bucurie i le-a pus la dispoziție în localul său din B-dul I. C. Brătlanu, 57 bis. Prin aceasta, Consiliul de administrație, — care a fost în senti-mentul general al membrilor Soc. Progresul Silvic —, apreciind importanța legăturilor tot mai cordiale cu A. G. I. R., i-a dat o dovadă de intențiuni cu care dorește să cultive cele mai curate simțininte ca-maraderesci.

Spicului din scrisoarea răspuns a A. G. I. R.:

«Ne facem o plăcută datorie de a vă exprima și pe această cale mulțumirile noastre cele mai profunde pentru deli-catul D-vo. gest, asigurându-vă că el este pentru noi nu numai un semn de solidaritate între societățile noastre, ci și o marturie a solidelor legături ce «inginerii au cu AGIR și de sigur și o recunoaștere a deosebitului interes ce «AGIR-ul a acordat problemelor silvice.

«Prin aceasta, cimentarea legăturilor «din întreg corpul tehnic se va des-a-vârși, spre a asigura o forță puternică «de manifestare, în rezolvarea probleme-lor ce interesează acest corp».

În frumosul pavilion dela intrarea în «Târgul Moșilor», pe frontispiciul cărui încă stă scris cu litere mari «CASA PĂDURILOR» și în care anul trecut a

fost o expoziție silvică, mult vizitată și mai ales mult apreciată, anul acesta s'a instalat... o bererie.

Când ne găsim încă la începutul măsurilor noastre de propagandă silvică, când «Târgul Moșilor» este vizitat de o populație atât de numeroasă și variată, iar nimerita alegere a plasării acestui pavilion, impunea oricărui vizitator trecerea prin el, socoteam că cheltuielile făcute cu ridicarea și înzestrarea lui, ne va obliga la o permanentizare a expoziției silvice.

Dar dacă aceasta nu s'a realizat, nu l se putea da o altă întreprindere, care să justifice măcar în parte gratuitatea cedării și oportunitatea schimbării de destinație?

Și dacă în definitiv s'a instalat în pavilionul Casei Pădurilor și împotriva voinței administrației ei, o bererie, nu ar fi fost corect ca ea—conform invitațiilor ce l s'a făcut—să poarte firma localului existent, iar nu a celui ce... a fost odată??!

Cons.lliul de administrație al Societății Progresul silvic. În urma propunerii Comitetului de redacție al „Revistei Pădurilor”, a acordat un premiu de 1000 lei D-ului Inginer silvic Dumitrescu-Ōdtboui, pentru intersantele articole de popularizare silvică, pe cari D-sa le-a publicat la „Pagina agricolă” din ziarul „Unioersul”.

Este cel dintâi pas pe care Soc. „Progresul silvic” îl face în această direcție, pentru stimularea membrilor săi.

În curând vom veni cu un program mai larg de premieri și pentru articolele meritoase ce se vor publica anual în revistă.

Avem credința fermă că printre membrii Soc. „Progresul silvic” sunt multe energii latente. A le descoperi, într-o

în serioasă însoțită preocupare, ar premiera articolelor, nu este decât una din măsurile ce intenționăm a lua.

Cercul studențesc de studii forestiere, despre a cărui recentă întemeiere s'a scris în numărul trecut al Revistei Pădurilor, și-a continuat activitatea, ținând ședințe în zilele de 15 April și 11 Maiu a. c. în biblioteca Soc. Progresul Silvic.

În ședința din 15 Aprilie, prezidată de D-l Ing. Petcuș și în urmă de D-l Prof. Protopopescu Pache, D-l Chirița C., student, a citit un studiu intitulat «Regenerarea stejarului în pădurile ocolului silvic M-rea Țigănești, în care, după o descriere a stării actuale a pădurilor de stejar din câmpia română, a insistat asupra regenerării artificiale a stejarului prin însămânțare, în ochluri deschise, în masivul de regenerat—metoda ce se aplică la Țigănești, cu frumoase garanții de bună reușită. —

După citirea acestei lucrări, D-nii Ing. Petcuș, M. Rădulescu și V. Petrescu au făcut prețioase precizări în chestiunea atât de importantă a regenerării pădurilor de stejar, iar D-l Prof. Protopopescu Pache a descris probele ce se sol aduse dela Țigănești, insistând asupra proprietăților caracteristice ale solului pădurii de stejar.

D-l A. Chibeleanu—student— a citit apoi lucrarea D-sale, intitulată «Distribuția procentuală a grosimilor într'un masiv deolid”.

În ședința din 11 Mai a. c. ținută sub președinția D-lui Ing. Insp. G-ral Năstăsescu, D-l D-r Const. Georgescu, a dezvoltat un foarte interesant referat asupra lucrării «Metodele de cercetare ale Geografiei Botanice pentru stabilirea tipurilor de vegetație». — La discuție au luat parte D-nii Nedelcovici, Grozescu și M. Rădulescu, subliniind importanța chestiunii tipurilor de vegetații.

D-l V. Filip, student, a expus apoi studiul original al D-sale, asupra «Sorurilor forestiere din regiunea Babadagului».

În urma, D-l Prof. Protopopescu Pache a făcut câteva considerațiuni asupra celor expuse de D-l Filip, promițând că va studia și D-sa de aproape această chestie.

La această ședință, în afara de membri activi, au asistat și parte din D-nii profesori și Ingineri silvici, membrii corespondenți ai Cercului.

Studentii silvici țin să mulțumească și pe această cale D-ilor membri onorifici și corespondenți, pentru încrederea și interesul ce poartă Cerculul studențesc de studii forestiere.

* * *

Primim următoarele:

«În numărul trecut al Revistei Pădurilor, anunțându-se formarea C. S. S. F., se fac câteva observațiuni asupra caracterului acestei asociații.

Redacția, neposedând statutele în formă definitivă, este îngrijorată de restricțiunile statutare, cu privire la recrutarea membrilor activi.

Fiind o asociație bazată pe spiritul de muncă, în slujba științei, C. S. S. F., nu se va închide într-o crustă dăunătoare vieții lui, ci va deschide porțile tuturor celor ce vor dori să-i fie tovarăși de muncă serioasă și perseverentă, în domeniul studiilor de silvicultură.

După statutele definitive, orice student silvic poate deveni membru asistent al cercului, după frecventarea regulată a ședințelor și susținerea unei lucrări, este declarat membru activ.

Am dori să vedem toată studențimea silvică în C. S. S. F., cuprinsă de același elan tineresc, dar și de aceeași perseverență, ce ne ține legați pe cei strănși azi, în acest cerc.

C. Ch.

Luăm act de spiritul larg și împăciului, care însuflește întâmplarea de mai sus și ne felicităm, cu n'am cuvântul în puseu.

Pasă de acord delata din scrisoarea d-lui Chirliță, cu bunăvoința și penderența tuturor, va folosi luminei care se cauld.

Și cu aceasta, considerăm chestiunea ridicată de r.oi, închisă.

* * *

În ziua de 16 Iunie a. c., sosește în țară un grup de 2 profesori, 4 asistenți și 30 studenți silvici polonezi, ca să viziteze — în timp de 15 zile — pădurile, industria forestieră și principalele orașe din România.

D. Profesor P. Antonescu, delegat al secției silvice dela Școala Politehnică și d-nii Profesor V. N. Stinghe și Ing. Insp. general silvic M. Boldur, din partea Ad-ției Casei pădurilor, îi va însoți în tot timpul acestel excursii.

Vor vizita Bucureștii în zilele de 23 și 24 Iunie a. c. și cu această ocazie vor fi primiți de Societatea «Progresul silvic».

* * *

Guvernul nou, prezidat scurt timp de d-l B. Știrbei, și acum de D-l I. I. C. Brătianu, aduce în fruntea departamentului Agriculturii și Domeniilor pe D-l C. Argetolanu, — un distins economist al țării românești — la Subsecretariatul de Stat al agriculturii pe d-l G. Cipăianu — vechiu și încercat specialist — iar — ca priceput colaborator — la secretariatul general al ministerului pe d-l N. Oltescu.

Nădăduim că la gruparea de energie, pricepere și muncă încordată, pentru ordine și binele public, se va adăuga dragostea și pornirea hotărâtă pentru prosperitatea cauzel pădurilor.

Și oricând de scurta se zice că ar fi și

durata acestui guvern, cu o largă și folositoare bunăvoință, ar fi posibile în fapturi apreciable.

* *

Ca o consacrare a activității intense și foarte bine apreciată, pe care D-l Ing. consilier silvic și Profesor P. Antonescu a desfășurat-o în expozeurile prezentate a Merano (1925), Budapesta (1926) și București (1927), privitoare la regimul apelor Dunării, D-sa a primit din partea președintelui «Comisiunii regimului apelor Dunării» — C. R. E. D. — următoarea adresă :

Merano, 11 Iunie 1927.

Domnule,

Am o oareca a vă încunaștința că, Comisiunea Regimului apelor Dunării, sigură mai dinainte, de amabila D-v. acceptare, v'a înscris cu titlul de «Expert Conseil de la Commission du Regime des Eaux de Danube» pe lista persoanelor care pot, în caz necesar, să asiste pe președinte în studiile privitoare la regimul apelor Dunării, conf. art. 9 din regulamentul comisiunii noastre.

Felicitându-mă de a fi asigurat astfel comisiunii, pe care am onoarea să o prezidez, concursul înaltei D-v. competențe, îmi fac o datorie de a vă pune la dispoziție lista completă a experților consilierii ai comisiunii noastre, precum și o copie de pe regulamentul.

Binevoții a primi, D-le, asigurarea înaltei mele considerațiuni.

Carlo Rossetti.

Mal suntem informați că, viitoarea reuniune a comisiunii regimului apelor Dunării, se va întruni la Viena, în Mai 1928.

De pe acum, urăm D-lui P. Antonescu — ca în dubla sa calitate de delegat al României și expert al comisiunii — să asigure țării noastre, acelaș apreciabil succes, pe care l-a avut în acest an la București.

D-sa — viu felicitat de delegații experți silvici ai celorlalte țări — a fost invitat, atât de delegatul principal al Ungariei — amiralul Dietrich de Sacksenfeld, — cât și de delegatul Jugoslaviei, să le viziteze lucrările forestiere din țările respective.

NECROLOG

† AL. IVAȘCO

Sâmbata 21 Maiu 1927, a fost înmormântat la Sighet, fostul Inginer Inspector silvic Alexandru Ivașco.

Născut la 3 XII 1874, în com. Strâmtura, jud. Maramureș, și-a luat bacalaureatul la liceul de stat din Baia Mare în 1892.

A terminat școala superioară de silvicultură la Șemnitz în 1895 și a luat diploma de inginer silvic la Budapesta în 1897.

Între în serviciul Statului ca inginer stagiar în 1895, a fost repartizat la Direcțiunea silvică din Bistrița.

A servit la stat timp de 32 ani, fără întrerupere și fatalitatea a făcut ca să-și încheie cariera la aceeași direcție, în funcție de subdirector și la vârsta de 53 ani.

În numele Casei Padurilor, a Societății «Progresul Silvic» și a A. G. I. R. D-1 Ing. Insp. Fonai a deplâns moartea fostului nostru camarad, printr'un discurs din care rezumăm:

«Rămân nedumerit în fața sicriului, revoltat în conștiință și fire, când mă gândesc că acela, care mai ieri, alaltăieri era întreg «cu trup și suflet, un barbat desăvârșit de carieră, cap de familie și prieten iubitor, de acum înainte numai ca amintire va fi între noi.

«Nu mă simt destul de tare și nici nu este locul să analizez calitățile sale «multiple, caracterul de cristal și noblețea sufletului său, care l-a întovărășit până «și la cele mai grele încercări din viață. Moartea lui «asă un gol, care se va «resimți mult timp pe terenul silviculturii, la închegarea căreia a fost un colaborator prețios, alături de cel mai destoinic fruntaș, care ne părăsesc rând «pe rând.

«Dormi în pace somnul eternității, plâng eu și prietenii mei pe cel mai «sincer și iubit tovarăș. Sufletul tău nobil, să vegheze și pe mai departe binevoitor printre noi, precum și noi vom păstra cu sfințenie amintirea ta. În veci «să-ți fie pomenirea».

După dânsul, în numele colegilor dela Direcția silvică din localitate D-1 director Munteanu, adresează ultimul adio.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

PROCES-VERBAL No. 11

Al ședinței Consiliului de Administrație dela 4 Aprilie 1927

Prezidenți d-l C. P. Georgescu, vice-președintele Societății

Prezenți d-nii: C. P. Georgescu, C. Sava Colu, Morla Lazăr, V. N. Stînghe, P. Ioan, M. Ștefănescu-Suhățeanu, D. Crozescu, D. Sburlan și M. P. Florescu.

Se citește și se aprobă procesul-verbal al ședinței dela 26 Martie

1. În urma propunerii d-lui Președinte, Consiliul aprobă cumpărarea mai multor obiecte și rechizite necesare Cercului și Secretariatului Societății.
2. Consiliul delegă pe d-l M. Șt. Suhățeanu să încheideze contul cu Tipografia Ionescu.
3. Se aprobă înscrierea d-lui Iullu Albricht în Societatea „Progresul Silvic”.
4. Consiliul nu aprobă cererea d-lui Cugulianu de a i se reduce cotizația anuală la 100 lei, găsiind că cererea nu este motivată.
5. În chestia ciclului de conferințe pe anul curent, Consiliul decide să facă convențiile de mersuri pe lângă d-nii M. Manoliescu și I. Simionescu să binevolască a ține câte o conferință, în cadrul fixat de Societate. Deasemenea roagă pe d-nii P. Ioan și V. N. Stînghe să fixeze data conferințelor ce d-ilor s'au oferit a ține.
6. Se fixează adunarea generală a societății pentru zilele de 29, 30 și 31 Mai. Locul unde se va face excursia, urmează a se fixa ulterior.

Ședința se ridică la ora 20.

p. Președinte,

(ss) C. P. Georgescu.

p. Secretar general,

(ss) M. Șt. Suhățeanu

PROCES-VERBAL No. 12

Al ședinței Consiliului de Administrație din 15 Aprilie 1927.

Prezenți d-nii: M. Boldur, C. P. Georgescu, D. Crozescu, P. Ioan, H. Lazăr, A. Nedelcovici, D. Sburlan, V. N. Stînghe și M. Ștefănescu-Suhățeanu.

Ședința se deschide la ora 21 20 sub președinția d-lui C. P. Georgescu, vice-președinte.

1. Se ia în discuție bugetul pe anul 1927 și în urma propunerilor d-lui C. P. Georgescu se aprobă ca anul acesta să se tragă la sorți acțiuni pentru construirea Casei de Credite, în valoare de lei 200.000.

D-l M. Ștefănescu Suhățeanu propune ca fondul pentru tipărirea Revistei să fie majorat cu 80.000 lei.

Consiliul aprobă.

Consiliul aprobă numirea D-lui Ioan Manea ca intendent al localului societății, cu salariu de lei 2000 (două mii) lunar.

2) Consiliul luând în discuție reînnoirea demisiunii d-lui C. Opran din Consiliul de Administrație, cu regret o acceptă.

În locul domniei sale este cooptat, potrivit art. 26 din statute, d-l Dem. Tomuța cu 5 voturi din 9 exprimate.

3. Se ia în discuție tragerea la sorți a mandatelor, care urmează, potrivit art. 24 din statute, a fi declarate vacante.

D-nii P. Ioan și Suhăjeanu susțin că tragerea la sorți urmează să se facă în această ședință, pentruca numele membrilor egiji la sorți să poată fi comunicat din vreme domniilor membri.

Punându-se la vot propunerea d-lor P. Ioan și Suhăjeanu, ca tragerea la sorți să se facă în această ședință, este admisă cu 5 voturi contra 4.

Se fac formalitățile obișnuite pentru tragerea la sorți și ies d-nii:

Antonescu P., Beldur M., Eliescu A., Suhăjeanu Ștefănescu M. și Tomuța D.

4) Sunt admisi membrii în urma cererilor făcute, d-nii: Rădulescu I., Dobrescu P., Domușel Gh., Călineanu C., Cartag Const., Cara Nicolae și Traian Ștan.

5) Se ia în discuție oferta făcută de Școala de Meserii pentru mobilier și alte complectări la sala de festivități și Comitetul decide ca să se mai culeagă și alte oferte.

6) Consiliul aprobă programul Adunării generale din a. c.
Se hotărăște ca excursia anuală să se facă la Cumpăna.

p. Președinte,
(88) C. P. Georgescu

p. Secretar general,
(88) M. Șt. Suhăjeanu

PROCES-VERBAL No. 13

al ședinței Consiliului de Administrație dela 9 Mai 1927

Prezenți d-nii: C. P. Georgescu, M. Tănăsescu, A. Ilieacu, C. Sava-Golu, V. N. Stinghe, A. Nedelcovici, D. Crozeacu, M. P. Florescu, P. Ioan, M. Ștefănescu-Suhăjeanu și D. Șburian.

Ședința se deschide la ora 10¹/₂, sub președinția d-lui C. P. Georgescu, vice-președinte.

Se citește procesul-verbal al ședinței dela 2 Martie. La discuția asupra lui, d-nii M. Tănăsescu și A. Eliescu observă că tragerea la sorți a celor 5 membri ce urmează a ieși din Consiliu, nu a fost conformă statutelor, de oarece acestea prevăd că tragerea la sorți să se facă în ședința penultimă dinalinea Congresului.

Hotărârea fiind luată de unanimitatea membrilor prezenți la acea ședință, procesul-verbal se aprobă așa cum a fost dressat.

1. *Organizarea adunării generale:* Se iau în discuție cele cuprinse în apelul-program către camarazi. În privința programului de detaliu, acesta urmează a se fixa după ce se vor obține adeziunile.

2. *În chestiunea conferințelor,* d-l președinte arată că s'a intervenit pe lângă d-l Profesor I. Simionescu din Iași pentru înținerea unei conferințe. D-șsa a promis că va ține o conferință după 25 Mai.

D-l M. Manoiulescu ne-a comunicat ceasemenea că va ține o conferință într-una din seriile Congresului.

Se decide ca Societatea să facă la timp invitațiunile și publicări la ziare.

3. Asupra mutării biourilor A. G. I. R-ului în Palatul Societății noastre, în urma explicațiunilor date de d-l președinte, Consiliul acceptă ca A. G. I. R. să fie primită în camerele de care dispunem, atâta timp cât acraută societate va avea nevoie.

4. În privința numirii unui secretar-contabil.

D-l M. Tănăsescu e de părere să se numească un contabil cu experiență. Societatea având acum ataceri bănești foarte importante. Corespondența și celelalte lucrări de birou să le facă un secretar ce urmează a fi angajat în acest scop.

D-l Suhățeanu arată că la Societate e foarte mult de lucru și e de părere să se angajeze un funcționar pentru ținerea corespondenței, deosebit de contabili:

D-l Ioan P. crede că toată treaba o poate face un singur om: secretar-contabil.

După o dezbateră îndelungată, Consiliul hotărăște să se angajeze un contabil în persoana d-lui Nițescu, care a cerut acest lucru Soc., dacă d-șă acceptă condițiile noastre și dacă se mulțumește cu 2000 lei lunar. Dezasezinea hotărăște angajarea unui secretar, care să țină corespondența la curent.

5. Consiliul aprobă să se plătească contabilului Nițescu suma de lei 15.000 pentru lucrările de contabilitate făcute în anul 1926 la societate: ținerea și încheierea registrelor, a bilanșului etc.

Ședința se ridică la ora 20.

p. Președinte,

(ss) C. P. Georgescu

p. Secretar general,

(ss) D. Orozescu

PROCES-VERBAL No. 14

al ședinței delo 16 Mai 1927.

Prezenți d-nii C. P. Georgescu, P. Antonescu, A. Eliescu, G. Turmeanu, D. Tomuța, V. N. Stinghe, M. P. Florescu, D. Orozescu, A. Nedelcovici, P. Ioan, M. Ștelănescu-Suhățeanu și D. Sburian.

Ședința se deschide la ora 18 sub președinția d-lui C. P. Georgescu, vice-președinte. Se citește procesul-verbal al ședinței delo 9 Mai, care se aprobă.

1) Înainte de a intra în ordinea de zi d-l Președinte dă cuvântul d-lui Prof. Petre Antonescu, ca să expună rezultatele dezbaterilor din recenta conferință a regimului apelor Dunării centrale.

D-l Prof. P. Antonescu, arată că succesul obținut în această conferință de delegația română se datorește în mare parte inginerilor silvici din Ardeal, pionieri ai culturii noastre forestiere în acele regiuni, cari au depus mult devotament cu ocazia străngerii datelor necesare pentru alcătuirea expozeului prezintat Conferinței.

Anul trecut, la conferința aceeașiși comisiunii de la Buda-Pesta, delegația ungară și cea sârbă aduseseră acuzații României, pentru gospodăria rea ce aceasta o face în domeniul forestier și al apelor și care are serioase repercusiuni asupra gospodăriei lor.

Pentru acest an, delegația română voia să prezinte studii serioase, cu care să apulbere acuzațiile nedrepte ce se aduceau țării noastre.

În acest scop, d-l Prof. Antonescu a făcut o vizitare amănunțită a bazinelor de recepție ale tuturor râurilor ce trec în Ungaria și în Serbia, luând dispozițiuni să se strângă o mulțime de date necesare pentru a dovedi neatenția acuzațiilor ce ne aduceau vecinii.

Expozeul alcătuiri de d-l Antonescu pentru chestiunile în legătură cu pădurile a fost expus cu multă competență de d-l Gh. Popescu, delegatul principal al României și a fost primit de Conferință cu o via satisfăcătoare. Chiar delegații Ungariei și Serbiei s'au aliat la mulțumirile aduse delegațiilor României de către președintele conferinței d-l Carlo Rosetti.

2. D-l C. P. Georgescu, după ce aduce mulțumiri d-lui Prof. Antonescu pentru succesul, pe care îl consideră ca personal al d-sale, expune ultimele realizări ale Comisiunii înădrinate de A. G. I. R. în chestiunea salariilor. D-șă arată că n'a obținut pentru soții inginerii o încadrare mai bună și promisiunea de a avea și diurnele fixe trecute în proiect.

3. În chestiunea conferințelor, d-l Președinte arată că d-l Prof. I. Simionescu a comunicat Societății că va ține conferința d-șăo între 27 și 30 Mai, la d-l ministru M.

Manoilescu în acara Congresului. D-aa propune și Consiliul aprobă ca zile în care se vor fi ne aceste conferințe să fie 29 Mai pentru aceea a d-lui Manoilescu și 31 Mai pentru aceea a d-lui I. Simicnescu. Conferințele se vor ține seara, în așalatența colegilor congresiști.

4. În chestiunea păgunatului în golurile de munte, asupra cărui referințe d-l Coman Marinescu într-una din gedințele trecute, d-l Președinte arată că în urma întrevederilor avute cu d-l Ministru, s'au luat dispozițiuni ca el să se lase tot în ad-ția serv. silvic.

D-l Orozescu a cerut să nu se retragă întâmpinarea făcută în aceeași sens de societate, deoarece păgunatul în chestiune nu a fost încă reglementat și că lucrările comisiunilor însărcinate în această scop sunt încă în curs.

În aceeași ordine de idei d-l Prof. P. Antonescu arată că a înaintat și memoriile Ministerului de Domenii, în legătură cu regimul apelor și că unul din aceste memoriile tratează tocmai despre chestiunea păgunatului în golurile de munte.

5. Consiliul aprobă cererea d-lui Ing. stagiar silvic Haralamb Atanasie de a fi admis ca membru al societății.

6. Consiliul surprins de cererea de a se primi demisiunea din Societate a d-lui Insp. șef silvic Ioan Simionescu, hotărăște în unanimitate respingerea demisiunii.

7. Asupra cererii d-lui Ing. silvic Cezar Cristea de a vorbi la congres despre Beethoven, cu ocazia centenarului acestuia, Consiliul găsește că programul este prea încărcat și că nu mai poate ține încă o conferință, fiind deja anunțate două pentru seriile congresului.

8. Se hotărăște cumpărarea a 10 c. p. în folosul școlii comerciale române din Dej, cu prețul de 100 lei.

9. Asupra cererii d-lui Ing. silvic Virgil Ionescu de a li se restituie suma depusă pentru înființarea Societății, Consiliul hotărăște că nu se poate restituie suma ca atare, dar că d-l Ionescu poate vinde titlul provizoriu ce posedă, unui alt membru al societății.

10. Deasemenea se autoriză vânzarea titlului provizoriu ce posedă d-l Inginer silvic Koman, către Ing.-silvic Constantinescu C. T.

11. Se hotărăște ca la adresa Uniunii Camerelor de comerț de a ne abona la buletinul său, să li se comunice că acceptăm să dăm revista noastră în schimbul aceluși buletin.

12. Se citește 3 scrisori adresate d-lui Președinte de către d-l Andrei Ionescu, membru al Cons. de Ad-ție, în care d-aa arată că fiind departe nu poate veni regulat la gedințe, dar că stă la dispoziția Consiliului pentru orice însărcinări. Deasemenea D-aa arată că nu e de părere să se majoreze cotizația la societate și costul revistei. În fine propune ca Societatea să facă toate stăruirile spre a ține un contact mai strâns cu marele public, făcând publicațiuni la ziare, etc.

D-l A. Eliescu arată că răva colegului A. Ionescu este lăudabilă și că e bine ca în Revista Pădurilor să se facă nu numai doctrină ci și critică.

D-l P. Antonescu crede, din contră, că nu e bine să se schimbe caracterul pur științific pe care revista li are de aproape 40 ani.

D-l Turneanu spune că se păstrează un contact destul de strâns cu membrii soc. prin publicarea proceselor verbale ale gedințelor Consiliului de Administrație.

D-nii Stinghe și Șburian arată că și în trecut Soc. a făcut repetate apeluri la colegii din afară să trimeată articole și comunicări la revistă, dar aceste apeluri au rămas în general fără rezultat.

D-l P. Ioan constată că propunerea d-lui Andrei Ionescu este în cadrul prevederilor Statutului Societății și crede că dacă fiecare coleg în parte ar fi solicitat să dea concursul revistei, ar face-o bucuros.

După o discuție generală, d-l Președinte propune și Consiliul aprobă ca atunci când la Consiliul de administrație al Societății se discută chestiuni importante să se dea ca informațiuni și la gazete.

D-l Stinghe arată că în această ordine de idei va prezenta un referat Societății pentru încurajarea Ing. silvici ce publică articole de popularizare în ziare. Citează cazul d-lui Ing. Șt. Dometrescu-Gârbovi, care a publicat câteva articole foarte apreciate în ziarul "Universul" și cere Societății să li fie premiat pentru acestea.

Consiliul, în urma propunerii d-lui Prof. Antonescu, aprobă să se plătească d-lui Șt. Dem. Gârbovi un premiu de 1000 lei.

De asemenea se hotărăște publicarea la revistă a unui apel către colegi, ca să se trimeată articole de popularizare, din care cele mai bune să se premieze.

În privința articolelor și studiilor de la revistă, d-l Stînghe arată că va prezenta un referat complet Consiliului de Administrație.

Ședința se ridică la ora 20.

p. Președinte,
(ss) C. P. Georgescu

Secretar general,
(ss) M. Suhățeanu

PROCES-VERBAL No. 15

al ședinței Consiliului de Ad-ție dela 27 Mai 1927

Ședința se deschide la ora 18 sub președinția D-ului C. P. Georgescu, vice-președinte.

Prezenți D-nii: C. P. Georgescu, M. Tănăsescu, P. Antonescu, D. Tomuța, P. Ioan, V. Stînghe, M. Lazăr, M. Ștefănescu-Suhățeanu, D. Grozescu, G. Turneanu și D. Sburian.

Se citește și se aprobă procesul-verbal al ședinței dela 15 Mai.

1. Se ia în discuție regulamentul congresului. D-l Președinte arată că acest regulament a fost discutat numai de o parte a membrilor Consiliului de Ad-ție, lui, și că după dispunerea lui, din cauza timpului scurt până la congres.

Se citește regulamentul pe articole.

La art. 2 d-l M. Tănăsescu arată că la orice Societate hotărârile adunării generale nu se pot lua de cât cu membri cari sînt la curent cu plata cotizațiilor.

D-l Antonescu arată că nu se poate lua această măsură acum, în ultimul timp, începînd pe membrii societății de acest drept conferit de statute, — mai ales că nu au fost înștiințați la timp.

D-l Președinte apune că majoritatea membrilor Societății au depus aume importante de bani pentru construcția palatului Societății; a lua măsuri așa de aspre contra lor, numai pentru că nu au depus la timp cotizațiile, care nici nu li s'au cerut de către casier, n'ar fi drept.

În urmă se aprobă art. 1, 2, 3, 4 și 5 în forma în care au fost redactate.

La art. 6, se debate dacă vorba referend- înțelege pe cei ce face comunicarea sau pe cei ce conduce discuțiunile. În urma dezbaterilor la care iau parte D-nii M. Tănăsescu, P. Antonescu, V. Stînghe și P. Ioan, se aprobă și acest art. așa cum e redactat.

Se aprobă apoi art. 7 și 8.

La art. 9. D-l Tănăsescu găsește că nu e bine că d-nii candidați să fie propuși de grupuri prea mici de membri, întrucât s'ar produce prea multe candidaturi.

D-l Turneanu cere ca propunerea să se facă de cel puțin 10 membri.

D-l Grozescu: Nu toți candidații propuși vor primi să candideze și prin aceasta s'ar micșora numărul candidaților.

Dupa discuțiuni îndelungate, la cari iau parte d-nii Tomuța, Tănăsescu C. P. Georgescu, se votează și art. 9 așa cum e redactat.

D-l Tănăsescu propune ca și anul acesta să se lase vacant locul de președinte ca omagiu pentru marea binefăcător și fost președinte al Societății noastre, Al Constantinescu.

Se votează apoi art. 10 și 11

La art. 12, d-l Tănăsescu arată că nu e de părere să se voteze cu numere cî nominal.

Se votează apoi art. 12 și 13 (ultimul).

2. În altă ordine de idei, d-l Președinte arată în ce stadiu s'a ajuns cu chestia salariilor. Diurnele nu ni s'au dat; altfel am obținut încadrarea în aceleași clase ca inginerii din corpul tehnic.

D-l Grozescu crede că nu e bine să renunțăm așa de ușor la drepturile acordate prin legea de organizare a corpului silvic art... respectiv, diurna acordată corpului tehnic. Societatea "Progresul silvic" să protesteze pentru aceasta.

Sedința se ridică la ora 18.

Președinte,

(as). C. P. Georgescu

Secretar general,
(as) M. Sahașeanu

DECIZIUNI

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa pădurilor

Deciziune amănunțită

DECIZIUNE

Noi, Ministru de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Asupra raportului d-lui Administrator al Casei Pădurilor,

vând în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/926.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Furticulile, pendinte de comuna Secăria, jud. Prahova, proprietatea d-lui Florian Manoleacu, în suprafață de 143 ha, 2000 m². Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Ludești-Bărbăteasca, pendinte de comuna Ludești, jud. Dâmbovița, proprietatea d-lui Fl. Negreș și a d-ilor Aneta și Elena Negreș, în suprafață de 157 ha, 5000 m², din care se exploatează 130 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 3 ani pentru suprafața ce se exploatează și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Panaiteasca, pendinte de comuna Tâtarani, jud. Dâmbovița, proprietatea moștenitorilor def. I. Panaiteacu, în suprafață de 62 ha, 0400 m², din care se exploatează 35 ha, 4300 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafața ce se exploatează și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Piscul Curci, pendinte de comuna Rucăr, jud. Muscel, proprietatea moși. Moșă Colârț și alții, în suprafață de 78 ha pădure. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 8 ani la intervale de cel puțin 5 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Dolăteu Ciutelor Lot. 106 pendinte de comuna Goloasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Grigorie Mârza în suprafață de 65 ha, 3780 m². Regimul codru cu tăieri succesive cu 20 arbori de rezervă la hectar cu diametru de 7,30 m. la 1,30 de la sol. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Mușonului pendinte de comuna Bălănești, jud. Neamț, proprietatea d-lui Ioan Vasiliu, în suprafață de 18 ha, 9720 m². Regimul crângul cu 60 arbori de rezervă la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiu Lunca Berezeni, pendinte de comuna Berezeni, jud. Fălciu, proprietatea d-lui I. Borceanu și alți 15 locuitori din comuna Berezeni, în suprafață de 74 ha. 7000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 5 ani, exploatarea într'un an, iar pășunatul vitelor absolut interzis și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Corbu Săltânești, pendinte de comuna Oporelu, jud. Olt, proprietatea d-lui N. D. Protopopescu, în suprafață de 87 ha. 3500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiu Emil Lazărescu, pendinte de comuna Măruntig, jud. Dâmbovița, proprietatea d-lui Emil Al. Lazărescu, în suprafață de 23 ha. 760 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 7 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 4 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiu Băleni lot. 3, pendinte de comuna Băleni, jud. Dâmbovița, proprietatea d-lui Gr. Nișescu, în suprafață de 59 ha. 830 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după ani.

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Băleni lot. 7, pendinte de comuna Băleni-Români, jud. Dâmbovița, proprietatea d-lui Gh. Nișescu, în suprafață de 145 ha. 6800 m², din care de exploatat 72 ha. 9500 m². Regimul crâng simplu, iar în porțiunea de 3 ha, unde se găsește stejar de 80-90 ani, să se oprească 100 rezerve la hectar. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3. și ultimul. — Domnul administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 20 Aprilie 1927 în cabinetul nostru.

Ministru, subsecretar de Stat, (ss) D. Busuocescu

No 20.367.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Reșița de Jos, pendinte de comunele Reșița Română, Doiman, Ciocotici, Monlansu, Călnic și Lupoc, jud. Caraș, proprietatea Soc. An. Uzinele de fier și Domeniile din Reșița, în suprafață de 3368 ha. 3700 m². Regimul codru cu tăieri succesive în 4 serii. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani și cu garanție de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii orașului Sighișoara, pendinte de comuna Sighișoara, jud. Târnava Mare, proprietatea orașului Sighișoara, în suprafață de 2657 ha., 0100 m². Regimul codru cu tăieri succesive seria I și crângul cu 40 rezerve la ha. seriile 2-6. Revoluția normală 80 ani seria I și 40 ani seriile 2-6. Exploatarea conform planului special din amenajament. Garanția de împădurire 1000 lei de ha. seria I de codru și 500 lei de ha. seriile 2-6 de crâng. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Rugi, pendinte de comuna Rugi, județul Severin, proprietatea d-lui Albert Klein, în suprafață de 691 ha. 9400 m² din care de exploatat 439 ha. 5800 m². Regimul crângul simplu seria I și codru cu tăieri rase seria II-a. Revoluția normală 30 ani, seria I, exploatarea în 7 ani și pentru seria II revoluția normală 80 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafața de exploatat. Garanția de împădurire 500 lei de ha. pentru seria de crâng și 3000 lei de ha. seria de codru. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Reza Mare, pendinte de comuna Volvozu, județul Bihor, proprietatea Abajier de Meik, în suprafață de 436 ha., din care se exploatează 340 ha., 7000 m². Regimul codru cu tăieri rase, cu oprirea de arbori de sămânță și adăpost. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 7 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Curătura și Lorantha, pendinte de comuna Tigănești, Județul Bihor, proprietatea d-lui Rafail Zichy, în suprafață de 339 ha., 0691 m² în două serii. Regimul codru cu tăeri rase extrăgându-se țagul și cerul, gornul rămânând netăiat. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani seria I și 3 ani seria II-a. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Crișului, pendinte de comuna Sișghișoara, Județul Târnava Mare, proprietatea comunel Daneg, în suprafață de 287 ha. 7500 m². Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicarea legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 21 Aprilie 1927 în cabinetul nostru.

Ministru Subsecretar de Stat. (ss) D. Busulocescu

p. conformitate, *Indescriabil*

No. 20365

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Muncelul, pendinte de comuna Lalești, Jud. Tulova, proprietatea d-nei și d-lui Dimitrie Gr. Carp, în suprafață de 57 ha. 2,200 m² pădure curată. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 4000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Lunca Scheia Pojoran, pendinte de comuna Lunca Banului, Jud. Fălciu proprietatea d-lui Lascăr Stoianovici, în suprafață de 25 ha. 7060 m² pădure. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 250 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ivești Torcești, pendinte de comuna Ivești și Torcești, Jud. Tecuci, proprietatea moși. M. D. Economos, în suprafață de 1446 ha. 1758 m² din care se pun în exploatare 50 ha. 1501 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafața ce se exploatează și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Popeni, pendinte de comuna Frunțișeni, Jud. Tulova, proprietatea d-lor L. Zisu și Adolf Brandes, în suprafață de 60 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Maghernița, pendinte de comuna Vânătorii Neamj, Jud. Neamj, proprietatea Statului, uzfructuar Episcopia Hotin, în suprafață de 100 ha. Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 90 ani, exploatarea conform planului special.

f) Amenajamentul pădurii Bogdan, pendinte de comuna Bogdan, Jud. Bacău proprietatea Statului, uzfructuar Episcopia Dunărea de Jos, în suprafață de 300 ha. Regimul codru regulat. Revoluția normală 80 ani, exploatarea conform planului special de exploatare din amenajament. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Oropteanca Frunză, pendinte de comuna Lunca, Jud. Dorohol, proprietatea d-lui Lupu Solomon și tovarășii, în suprafață de 63 ha. din care se exploatează 32 ha. Regimul crâng cu 100 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani pentru porțiunea ce se exploatează și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Pungești, pendinte de comuna Pungești, Jud. Vaslui, proprietat a d-lui Jacques Marco-Pollo, în suprafață de 133 ha. 2400 m² din care se exploatează 14 ha. 3000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an pentru suprafața ce se exploatează și cu garanția de împădurire 600 lei de flecare hectar. Revizuirea în anul 1942.

i) Studiul sumar al pădurii Burdeanca, pendinte de comuna Hînjești, Jud. Argeș, proprietatea d-lui Colonel Dr. N. Constantinescu, în suprafața de 15 ha. 0651 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de flecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat flecărui sunt executorii.

Art. III și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Aprilie 1927 în cabinetul nostru.

Ministru Subsecretar de Stat, (ss) D. Busuiocescu

p. conformitate, *Indescriabil*

No 20489

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Topoloveanca, pendinte de comuna Bujdigeni, Jud. Muscel, proprietatea Obștii de cumpărare Topoloveanca, în suprafața de 25 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de flecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Bala, pendinte de comuna Pârbul Bala Jud. Gorj, proprietatea d-lui Ștefan Constantinescu, în suprafața de 27 ha. 7760 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 23 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de flecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Basarabi, pendinte de comuna Preojești, Jud. Fălcișeni, proprietatea d-nei Adina Colonel Alex. Călinescu, în suprafața de 289 ha. 6634 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 4 ani cu începere din anul 1927 și cu garanția de împădurire 600 lei de flecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Buciumul, pendinte de comuna Mureșeasca, Jud. Valcea, proprietatea d-lui Gh. P. Seltiea, în suprafața de 129 ha. 7500 m². Regimul Crângul cu 80 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 100 lei de flecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Bolboaca Ohreț, pendinte de comuna Rucăr, Jud. Muscel, proprietatea moșii defunct. Gh. Gh. Mazăreț, în suprafața de 19 ha. 4000 m². Regimul codru cu tâeri rase. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de flecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurii Căluși-Pratea, pendinte de comuna Căluși, Jud. Bacău, proprietatea statului, în suprafața de 4513 ha. 9650 m² din care de exploatare 2778 ha. 5870 m². Regimul Codrului cu caracter de tâeri definitive. Revoluția normală 20 ani, exploatarea conform planului special de exploatare din amenajament.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat flecărui sunt executorii.

Art. III și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 30 Aprilie 1927 în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) D. Fusuocescu

p. conformitate *Indescriabil*

No. 20947

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvolul Blicăurești, pendinte de comuna Blicăurești, Județul Dâmbovița, proprietatea d-lui N. N. Oh'iță, în suprafață de 13 ha. 8350 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 8 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1936.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Băscăncă, pendinte de comuna Calvini Județul Buzău, proprietatea d-nel Alina Drăgulinescu, în suprafață de 75 ha., 2575 m² din care se pune în exploatare 41 ha. 8191 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 4 ani pentru suprafața ce se exploatează și cu garanție de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zahareni, pendinte de comuna Boroleu, Județul Dorohoiu, proprietatea d-lui Const. I. Mavrocordat, în suprafață de 84 ha., 3000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sume de exploatare al pădurii Seaca, Lotul 137, pendinte de comuna Goloasa, Județul Bacău, proprietatea d-lui Al. Ionescu, în suprafață de 14 ha., 5875 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 7000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Nișcovul Cârtovoala Lot. III, pendinte de comuna Căraia Nișcovului, Județul Buzău, proprietatea d-nel Alice Chilman, în suprafață de 60 ha., 9100 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Murta, pendinte de comuna Dobregii, Județul Dolj, proprietatea Epitropiei bisericii Mitona Dudu din Craiova, în suprafață de 25 ha., 1031 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Coasta Pietrei, pendinte de comuna Slănic, Județul Bacău, proprietatea moș. deluncului C. Nasopol, în suprafață de 28 ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani, și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Marmora-Poșta, pendinte de comuna Bohotin și Răducancu, Județul Falciu, proprietatea D-lui A. Rosman și tovarășii, în suprafață de 147 ha. 1395 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanție de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Pe Pârduiul Tuluc, Lot. 141, pendinte de comuna Goloasa, Județul Bacău, proprietatea d-lui G. V. Pintilie, în suprafață de 15 ha., 0585 m². Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanție de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Amenajamentul pădurii Ursușia Țigănești, pendinte de comuna Rușavăț, Județul Buzău, proprietatea Statului, uzul fructușă Episcopia Buzău, în suprafață de 300 ha. Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea conform planului special din amenajament. Revizuirea după 10 ani.

Art. II — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. III și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 30 Aprilie 1927 în cabinetul nostru

p. Ministru Subsecretar de Stat, (as) D. Bănușcoescu

p. conformitate, *ind sc trabil*,

No 20843

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Mihova, pendinte de comuna Mihova, Jud. Sirojineț, proprietatea Wilhelm Kinder, în suprafață de 1087 ha. 1200 m². Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Mariei, pendinte de comunele Pătrăuți și Suceava, jud. Suceava, proprietatea Obștei Pătrăuți pe Suceava, în suprafață de 161 ha. 1320 m². Regimul codru cu tăieri succesive cu obligația ca la fiecare tăiere să nu se ia mai mult de 1/2 din material. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Deasupra Satului, pendinte de comuna Mesendorf, jud. Târnava Mare, proprietatea bisericii evanghelice luterane din Mesendorf, în suprafață de 16 ha. 5744 m². Regimul Crângul cu 25 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Sâncrai Suga, pendinte de comuna Sâncrai, jud. Cluj, proprietatea bisericii romano-catolică din Sâncrai, în suprafață de 13 ha. 8932 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Studiul sumar de exploatare al pădurii Szelypessl Turia Hagaria, pendinte de comuna Turia, jud. Trei Scaune, proprietatea d-lui Benedec Morion în suprafață de 15 ha. 8700 m². Regimul crângul cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 12 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Capus, pendinte de comuna Mociu, jud. Cojocna, proprietatea d-lui Leoco Ioan, în suprafață de 29 ha. 6700 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Făget, pendinte de comuna Cluj, jud. Cluj proprietatea Statului destinată Episcopiei ort. rom. din Cluj, în suprafață de 345 ha. 3000 m². Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Smida Mică, pendinte de comuna Cujir, jud. Hunedoara, proprietatea d-lui Simion Iancu'escu și alți 25 ortaci din comuna Sugag, în suprafață de 359 ha. 7960 m² din care se exploatează 62 ha. 9290 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafața de exploatat și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. IV și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 30 Aprilie 1927 în cabinetul nostru.

p. Ministru Subsecretar de Stat, (sa) D. Busuioacă

p. conformitate, *Indescifrabil*

No. 2085

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Volodeni, pendinte de comuna Volodeni, jud. Bălți, proprietatea d-lui Stanislau Dudevovsch în suprafață de 42 ha. 1200 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 14 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1936.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Ivănița, pendinte de comuna Tăut, jud. Arad, proprietatea Soc. Pancota, în suprafață de 416 ha. 5300 m² din care se pun în exploatare 350 ha. Regimul codru cu 50 arbori de rezervă la hectar, esență gorun, paltin, ulm și în lipsă lag cu diametru peste 30 cm, la 1.30 m. de la sol. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 7 ani pentru suprafața de 350 ha., începând din anul 1926. Garanția de împădurire 2500 lei de fiecare hectar.

Aprobarea acestui regulament de exploatare se dă din punct de vedere tehnic silvic. Revizuirea după 10 ani. Rezervele se vor marca de serviciul silvic înainte de începerea exploatarei, iar tăierea lor nu se va face decât după cel puțin 5 ani și numai în urma constatării regenerării în parchetul respectiv.

c) Amenajamentul pădurii Frasin, Jud. Câmpulung, proprietatea Fondului bisericesc ort. român din Bucovloa, în suprafață de 9243 ha. 0800 m². Regimul codru cu tăieri succesive Revoluția normală 1:0 ani, exploatarea 120 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar, în cazul când exploatarea se va face prin antrepriză. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Iacobeni, pendinte de comuna Iacobeni, Jud. Târnava Mare, proprietatea comunei Iacobeni, în suprafață de 790 ha. 6100 m². Regimul codru cu tăieri rase seria I și codru cu tăieri succesive seria II silvico-pastoral, seria III-a se taie un arbore de consistență 0,3. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 10 ani seria I și II și 10 ani seria III-a. Garanția de împădurire 2000 lei de hectar seria I și 500 lei de hectar pentru seriile II III. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Archita, pendinte de comuna Archita, Jud. Târnava Mare, proprietatea comunei Archita, în suprafață de 1805 ha. 2758 m². Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Dana, pendinte de comuna Zutor, Jud. Cluj, proprietatea d-lui Ludovic Löb, în suprafață de 133 ha. 2372 m² din care se exploatează 90 ha Regimul crângul cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafața ce se exploatează și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Cucoana, pendinte de comuna Tîgheciu, Jud. Cahul, proprietatea locuitorilor din comuna Cociuba, în suprafață de 145 ha. 0323 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurilor ocolului Sîștarovăț, pendinte de comunele Sîștarovăț, Labasini și Cuveșdia, Jud. Timiș Torontal, proprietatea Statului, în suprafață de 6617 ha 7200 m². Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 103 ani cu cinci perioade de exploatare.

i) Studiul sumar de exploatare al pădurii Dosul Beni, pendinte de comuna Blerja Județul Cluj, proprietatea d-lui Ștefan Varga Mikok, în suprafață de 20 hectare 9239 m². Regimul crângul cu 60 arbori de rezervă de esență stejar la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II.— Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III.— Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Aprilie 1927 în cabinetul nostru.

p. Ministru Secretar de Stat, (ss) *D. Busuocescu*

p. conformitate, *Indescriabil*

No. 20851

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cuzap, pendinte de comuna Cuzap, Jud. Bihor, proprietatea d-lui d-r Ioan Iacob, în suprafață de 874 ha. 3100 m². Regimul crângul cu 40 rezerve la hectar, seria I-a și codru cu 60 rezerve la ha. seria II-a parcelele 20—24. Revoluția normală 30 ani, seria I și 80 ani, seria II-a. Exploatarea în 15 ani seria I-a

și 5 ani seria II-a. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar pentru codru și 500 e pentru crâng. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea, pendinte de comuna Valea, jud. Someș, proprietatea d-lui Vasile Iuliu Teleky, în suprafață de 273 ha. 3600 m² din care se exploatează 216 ha. 1000 m². Regimul crângul simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 5 ani pentru suprafața ce se exploatează și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Bogreștilor, pendinte de comuna Dogești, jud. Arad, proprietatea d-lui Oliver Almy, în suprafață de 999 ha. 0.700 m² din care se exploatează 238 ha. 2800 m². în două serii. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani seria I și 4 ani seria II-a și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Teiuș, pendinte de comuna Ciopodria, jud. Timiș Torontal, proprietatea d-lui Iuliu Manassy, în suprafață de 219 ha. 2400 m² din care în prima perioadă 1927/936 se exploatează 55 ha. 6100 m² Regimul crângul cu 60 arbori de rezervă la hectar esență gorun din cel mai gros. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafața de 55 ha. 6100 m² și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Mănăstirea Humorului, jud. Cămpulung, proprietatea Fondului Religionar bis. ort. română din Bucovina, în suprafață de 5271 ha. 1700 m². Regimul codru cu țări succesive. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 120 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar, dacă pădurea se va exploata de alte persoane străine Fondului. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Ostra, jud. Cămpulung, proprietatea Fondului Religionar ortodox român din Bucovina, în suprafață de 11.631 ha. 3400 m². Regimul codru cu țări succesive în arboretele amestecate și codru cu țări rase în arboretele pure de molid. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 120 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar pentru codru cu țări rase și 800 lei de hectar pentru codru cu țări succesive, dacă pădurea se va exploata de alte persoane străine Fondului. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Oura Humorului, jud. Cămpulung, proprietatea Fondului Religionar ort. român din Bucovina, în suprafață de 6846 ha. 8500 m². Regimul codru cu țări succesive. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 120 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar, dacă pădurea se va exploata de alte persoane străine Fondului. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Sitos, pendinte de comuna Micfalău, jud. Trei Scune, proprietatea d-lui Al. Pollak, în suprafață de 87 ha. 5800 m². Regimul crâng cu 60 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept delimitiv situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se în urmă că arăturile din aceste regulamente și amenajamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronate, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecarei sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data arătării 23 Mai 1977 în cabinetul nostru.

Ministru subsecretar de Stat (ss) D. Busuiocescu

p. conformitate, *Indescriabil*

No. 24.333

INVITAȚIUNE

In vederea alcătuirii unui anuar exact, ca să corespundă într'adevăr scopului pentru care se întocmește, toți d-nii membri ai Societății „Progresul silvic“ sunt cu insistență rugați să ne trimită completat formularul de mai jos:

Numele și pronumele întreg și citeț scris

Anul înscrierii ca membru în societate

Școala sau școlile ce a absolvit

anul absolvirii

Gradul în corpul silvic

Funcțiunea ce îndeplinește¹⁾

Adresa exactă

Semnătura

¹⁾ Eventual liber profesionist.

R E C L A M E

**SOCIETATEA
„PROGRESUL SILVIC“**

Inchiriază pentru conferințe,
adunări, concerte, etc., Sala
festivă a Palatului său din
B-dul I. C. BRĂTIANU, 57 bis,
unde doritorii se pot adresa.

Este

în interesul Societăților
forestiere și tuturor așe-
zămintelor industriale
să facă reclamă prin
REVISTA PĂDURILOR

**Onor.
Societatea «Progresul silvic»**

BUCUREȘTI

B-dul I. C. Brătianu, 57 bis

L E G E A

pentru

Aplicarea sistemului metric de măsură și greutate, pe întreg cuprinsul țării românești.

Publicată în «Monitorul Oficial» No. 24 din 1910, 38 din 1921 și 34 din 1922 y.

Art. 1. — Sistemul metric de măsură și greutate este singurul ce se poate întrebuițui și este obligatoriu în România, cu excepția și prohibirea altor unități de măsură.

Unitățile fundamentale cu multiplii și submultiplii lor, precum și semnele de prescurtare, sunt :

M			A			S			U			R			I			D			E :		
LUNGIME			SUPRAFAȚĂ			VOLUM			GREUTATE			CAPACITATE			DIVERSE MĂSURI								
Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul				
Metrul	m	Metrul pătrat	Mm ²	Metrul	Mm ³	Miliagram	Mg	Kilolitr	kl	Lei													
Kilometrul	km	Kilometrul	km ²	Kilometrul	km ³	Kilogram	kg	Hecolitr	hl	Bani													
Hectometrul	hm	Hectometrul pătr.	hm ² = ha	Hectometrul	hm ³	Hectogram	hg	Decalitr	dal	Bucăți													
Decimetrul	dam	Decimetrul pătr.	dam ² = a	Decimetrul	dam ³	Decagram	dag	Litr	l	Trunchi													
Metru	m	Metru pătrat sau centare	m ²	Metru	m ³	Gram	g	Decilitru	dl	Grămezi													
Decimetr	dm	Decimetrul pătrat	dm ²	Decimetrul	dm ³	Decigram	dg	Centilitru	cl	Diablu decabur													
Centimetrul	cm	Centimetrul	cm ²	Centimetrul	cm ³	Centigram	cg	Mililitru	ml	Humă decabur													
Milimetrul	mm	Milimetrul	mm ²	Milimetrul	mm ³	Miliagram	mg																
Micron	μ					Tona = 1000 kg	t																
						Quintal = cântar	q																
						Stec	s																
						Diablu stec	2s																
						Deci stec	dc																

1) De peste 60 ani, țara noastră a aderat la «Sistemul metric internațional de măsură și greutate». Și după atâta timp, încă n'am ajuns — chiar voi inginerii — să-l întrebuițim corect în scris.
Vom publica, pe această cooperă, timp mai îndelungat, tabloul de măsură și semnele lor prescurtate și am fi bucuroși dacă am câștiga, pentru utilizarea lor exactă, pe toți acei în mână cărora va cădea «Revista Pădurilor».

Redacția

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A., Str. Parlamentului, 2

Anul XXXIX

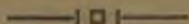
Iulie
1927

No. 7

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”

FONDATAÎ IN ANUL 1886

APARE LUNAR

REVISTA PĂDURILOR

Publication mensuelle de la Société
forestière roumaine „Progresul Silvic”

SUMARUL:

REGELE FERDINAND I

DAREA DE SEAMĂ
ASUPRA

CELUI DE AL 38-lea CONGRES

Al Societății „PROGRESUL SILVIC”

SOMMAIRE:

LE ROI FERDINAND I

Compte rendu sur le 38-me Congrès
des Ingénieurs forestiers (avec résumé)

Les articles originaux et ceux d'intérêt général sont
suivis d'un résumé en langue française ou allemande

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Drăcea Marin Stinghe Vintilă
 Ioan Petre Tănăsescu Mihail
 Turneanu George
Secretar de redacție: Ștefănescu-Suhățeanu M.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC“

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație:

Vice-Președinți { C. P. Georgescu
 M. Drăcea
Secretar general: M. P. Florescu
Cășier: C. Sava-Golu
Secretari: { Dem. Grozescu
 M. Ștef.-Suhățeanu

M e m b r i i:

Aleman I.	Marinescu Coman
Antonescu P.	Nedelcovici Ath.
Boldur M.	Popescu Alex.
Eliescu M. Aurel	Stinghe Vintilă
Ioan Petre	Sburlan Dumitru
Ionescu Andrei	Tănăsescu M.
Lazăr Horla	Tomuța D.

Turneanu G.

Cenzori: Cratero Ovid, Năstăsescu Gh., Sculy Xenofon,
Cenzori supleanți: Anastasescu Dem., Comaniciu I., Fonai L

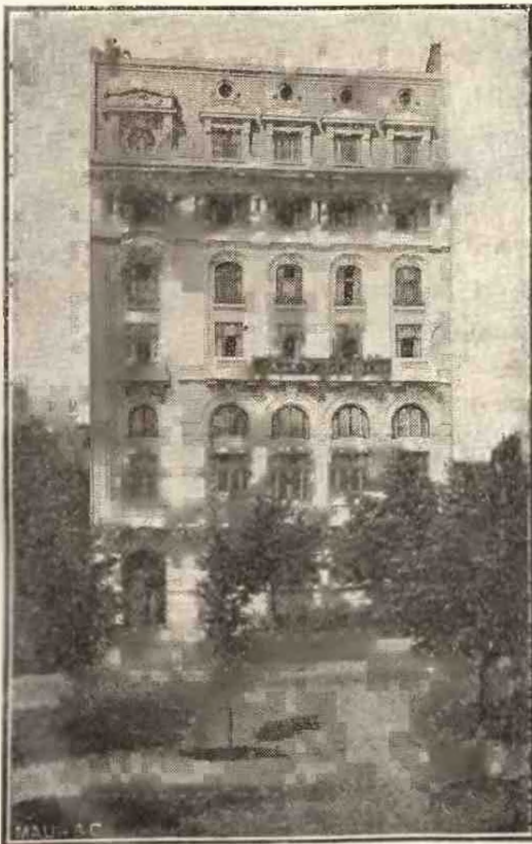
Prețul abonamentului:

Pe un an	250 lei
• » » pentru membrii Societății	100 »
• » » pentru conducători și brigadieri	70 »
Numărul	25 »

Manuscrisele nepublicate se înapotază

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

PALATUL SOC. «PROGRESUL SILVIC»
București—B-dul I. C. Brătianu, 57 bis

DAREA DE SEAMĂ

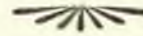
ASUPRA CELUI DE AL

38-lea CONGRES

AL

SOCIETĂȚII

„PROGRESUL SILVIC”

LUCRĂRILE IN BUCUREȘTI

29—31 Mai 1927

Excursia la Curtea-de-Arges

și Cumpăna

1—2 Iunie 1927

DAREA DE SEAMĂ

ASUPRA

CELUI DE-AL 38-lea CONGRES
AL
SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

ZIUA I

Duminică, 29 Mai 1927

Dimineața

Deschiderea congresului

În ziua de 29 Maiu 1927, ora 11, a avut loc în sala festivă a Casei Societății «Progresul Silvic» din B-dul I. C. Brătianu, 57 bis, ședința de deschidere a Congresului, în prezența a circa 250 congresiști—din care unii cu doamnele—și a următoarei asistențe:

D. Busuiocescu, Subsecretar de stat la Minist. Agriculturii și Domeniilor,

Gh. Stratilescu, Ing. Insp. general,

D. Ionescu, Profesor la Școala Politehnică.

Gh. Nicolau, Subdirector la Școala Politehnică și vice-președinte al A. G. I. R.,

I. Bunghețanu, Prof. la Academia de Inalte studii comerciale și industriale,

D. Cârintu, *D. Zlătescu* și *Komárzan*, Directori generali Minist. Domenii,

Gr. Grințescu, Colonel farmacist,

M. Manoilescu, senator,

M. P. Florescu, *Laurențiu Oanea*, *Holca*, deputați,

D-l **Aurel Elleacu**: Deschid congresul pe anul 1927 și propune ca Președinte pe eminentul nostru confrate, D-l Ing. Consilier silvic C. P. Georgescu.

D-l C. P. Georgescu, Vice-președintele Soc. Progrescul silvic.

*Doamnule Ministru,
Doamnelor și Doamnălor,
Iubiți camarazi,*

Societatea noastră a luat ființă la 16 Ianuarie 1886, din inițiativa unui grup de silvicultori entuziaști. A început numai cu 43 membri, din cari numai câțiva mai sunt în mijlocul nostru și pun și astăzi aceeași râvnă pentru prosperitatea Societății, ca și odinioară când erau dat ființă, creind un organ social pentru apărarea pădurilor.

Societatea noastră a intrat deci în al 41-lea an de existență. De la modestul număr de 43 membri, astăzi am ajuns la peste 800, număr ce sporește anual cu tinerii ingineri silvici, absolvenți ai Școlii Politehnice din București, și—cu regret trebuie să spunem—cu prea puțini proprietari de păduri și economiști, cari să aprecieze la justa ei valoare, importanța acestui negrăit de frumos patrimoniu național: *pădurra*.

Privind activitatea Societății în acest lung parcurs de 41 ani, avem satisfacția de a aprecia cu mândrie și recunoștință activitatea predecesorilor noștri.

Domnilor,

S-a spus și încă se mai spune, că: *România este o țară bogată în păduri*, dicton și credință foarte veche, care de mult nu mai corespunde cu realitatea.

Încă dela 1881, în România veche, s'a simțit nevoia votării primului Codice silvic, care a oprit defrișerile în regiunile de coline și munte, lăsând libere pe cele dela câmpie.

În intervalul 1881—1910, s'a defrișat atât de mult la câmpie, că regiuni întregi s'au despădurit. Sub impulsivitatea Societății noastre și cu colaborarea membrilor ei, s'a alcătuit și votat un nou codice silvic, în 1910, prin care s'au reglementat exploatarea și s'au oprit în mod formal defrișerile în orice regiune.

N'apucase bine ca această lege să intre în moravurile noastre și să înceapă a-și produce efectele, căci în materie de păduri se pot vedea abia după zece de ani, că omenirea întreagă, printre care și poporul nostru, în 1916, a intrat în vâltoarea marelui război.

Am trecut—după cum știți—prin o sguđuire socială năprasnică, din care poporul românesc, grație înțeleptei conduceri a marelui nostru Rege Ferdinand I, grație vitejiei neamului nostru, ce-a sacrificat pe altarul patriei 800.000 din fii săi cei mai buni, s'a înfăptuit în fine visul nostru milenar: *România a românilor, între hotarele ei etnice și naturale: Tisa, Dundera, Nistrul și Marea Neagră*.

Dacă războiul cere cetățeanului eroism până la sacrificiul vieții pentru binele patriei, Codrul frate cu românul, pădurile, s'au sacrificat și ele alături de soldații noștri pentru mărirea patriei.

De furia acestui cataclism social n'au scăpat decât pădurile prea izolate, departate de frontul de luptă și de centrele omenești.

Dar furtuna a trecut, a revenit pacea și cu ea o grea, foarte grea problemă: *refacerea*.

Domnilor,

Pentru silvicultori, rolul și importanța pădurilor, evident nu este o chestiune de discutat, alături de toate ramurile de specialiști ce au pornit cu frenetism la repararea dezastrelor produse de război, am pornit și noi, *inginerii silvici*.

— Societatea noastră, într'un gând cu toți economiștii țării, prin organul ei «Revista Pădurilor», prin conferințe, congrese și publicațiuni, a dat alarma, a arătat tuturor jalea codrilor noștri și a indicat măsurile grabnice ce trebuiau luate pentru replantare, pentru refacerea codrilor distruși de marele război.

Prin unirea tuturor provinciilor românești sub un singur scepter, țara s'a mărit, iar suprafața pădurilor s'a întrecit, căci la pădurile vechiului regat s'au adăugat pădurile Transilvaniei, Bucovinei și Basarabiei.

Problema silvică în România Mare lua deci un alt aspect, de o importanță considerabilă: cele 7 milioane hectare păduri trebuiau pe viitor ocrotite printr'o legislație unică, o administrație unică, în locul celor 4 sisteme diferite, sub care trăiseră până atunci.

Încă din 1922, în urma Congresului nostru de la Cernăuți, Societatea noastră a elaborat în acest scop un ciclu de 4 legi și anume:

- 1) un nou codice silvic,
- 2) legea învățământului silvic,
- 3) o nouă lege de organizare a corpului silvic,
- 4) o nouă lege a Casei Pădurilor.

Această din urmă era considerată ca o axă a întregului ciclu de legi.

Grație faptului că fostul nostru Președinte, regretatul Al. Constantinescu, era și Ministrul de resort al Agriculturii și Domeniilor, două din aceste legi: *învățământul și legea de organizare a Corpului silvic*, au devenit realitate.

Noul Codice silvic și Noua lege a Casei Pădurilor, ambele foarte necesare, au rămas mai departe *desiderate de realizat*. Ne-am bucura mult, dacă Domnul Ministru al Domeniilor, un strălucit economist și iubitor al pădurilor și le va însuși, ele fiind alcătuite de cunoscătorii profunzi ai chestiunii silvice la noi și având la bază o neșarmantă iubire de păduri și o neprihanită dragoste de țară.

Domnilor,

«*Cel ce pune toporul la tulpina unui arbore, pregătește o scândură pentru sferul agriculturii*».

Această axiomă, ce ar trebui să fie săpata în inima fiecărui român, sunt cuvinte grăite de Marele nostru Rege pe când era Prinț moștenitor, cu mult înainte de război, la una din conferințele societății noastre.

Trebuințele omenești, evident trebuie să fie satisfăcute, și nu la exploatarea normală face aluzie cuvântul Majestații Sale.

El se referă la abuzul doritorilor de câștig rapid, care sacrifică într'un timp scurt o pădure, pentru meschina trebuință de a fructifica un capital, fără

să se gândească că jupoaie de lemnul trebuincios generațiile ce vin, că în locul munților împăduriți, lasă munți pleșuvi.

An de an, Societatea noastră, prin congrese, prin conferințe, prin organul ei de publicitate «Revista Pădurilor» a semnalat răul, desideratele noastre au rămas fără ecou.

Marea reformă ce a urmat războiului, exproprierile și improprietățile țăranilor, au cerut pădurilor un imens sacrificiu. Numai pentru constituirea de izlazuri comunale, până la 1 Ianuarie 1927, s'au expropriat pentru a fi defrișate și transformate în izlazuri 985.000 ha, adică a 7-a parte din pădurile țării, păduri din regiunea de coline și munte, din cari mai bine de jumătate sunt coaste repezi, fugitive, cari au început deja să se surpe, să se brăzdeze de ravene și torenți, cari prin depozitele ce lasă în drumul lor, strică enorm satelor și terenurilor cultivabile de pe fundul văilor.

În locul pădurilor frumoase, s'au creat în jurul celor mai multe sate niște ponoare urâte numite *izlazuri comunale*, pe care nici caprele n'au ce păguna.

Ne grăbim a semna greșeala ce s'a făcut, căci răul se poate repara azi mai ușor decât *măine*.

Societatea «Progresul silvic» a găsit de cuvîntă deci, să pună în discuția adunării sale din 1927 această chestiune, în dorința de a atrage din timp atențiunea factorilor competenți, a se repara răul, cât el n'a luat încă proporțiile uriașe ce amenință să ia, pentru a salva agricultura țării, pentru a salva de prăpăd pe isteții și inimoșii noștri țăranii. cei dintâi ce vor suferi de viitorii torenți.

Această chestiune de altfel este strâns legată: de împăduririle în restanță ale suprafețelor exploatate, de creierii de păduri în zonele despădurite, de stingerea torenților deja destul de numeroși ce brăzdează munții și colinele noastre și cari ne-au creat un regim defavorabil de navigație la gurile Dunării, problemă, ce nu-și va găsi rezolvarea, decât reparând greșelile trecutului, la originea lor, în munții și colinele noastre, unde am defrișat și transformat pădurile în izlazuri, ca să ne sporim numărul vitelor. Rezultatul este că ne-am îngreunat siguranța navigației la gurile Dunării și ne-a stricat bunul regim al apelor.

Domnilor,

O alta problemă capitală, cari împiedică pădurile noastre să producă material lemnos în mod normal, dată fiind calitatea superioară a solului nostru, este și *farămișarea* marilor păduri, între moștenitorii diferitelor generații și prin vânzări în parcele mici.

Dacă locurile cultivabile care dau recolte anuale, când ating suprafețe prea mici, își pierd din producțiune, căci nu pot fi cultivate în mod rațional, tehnica agricolă ne mai putându-li-se aplica, apoi *pădurea* care prin natura ei dă recolte periodice la zece de ani, 30, 40, 60 și chiar peste 100 ani, în mica proprietate, ajunge absolut neproductivă din punct de vedere economic. Miile de petice de păduri răzășești și țărănești, nu sunt acoperite decât cu huzeaguri și măracini, terenuri absolut pierdute pentru recolte silvice importante și pentru lemnul de lucru, care odinioară a făcut fală codrilor noștri.

Dacă am ști că lemnul de toate categoriile, ce ne va fi necesar în viitor,

Il vom putea aduce dela vecini, ar fi o soluție mai rentabilă, ca peticele de păduri ce nu sunt situate pe terenuri erozibile, să le dăm o altă întrebuințare în agricultură.

Vecinii noștri însă, ca și noi, exploatează cu aceeași frenezie, și ne fac concurență la export.

Atunci ce e de făcut?

Societatea noastră, chiar în desbaterile actualului congres este chemată să discute și această chestiune și evident că va găsi soluțiunea, care să satisfacă nu numai interesele generale ale statului, dar și interesele micilor proprietari de păduri, prin exploatarea comune, socotindu-se pădurea de petece ca un singur bloc, cum a fost odinioară.

La această operă de refacere a domeniului nostru forestier, Societatea Progresul silvic cheamă a conlucra nu numai pe inginerii silvici, ci pe toți cetățenii conștienți ai țării, ca cu toți într'un singur gând, cu răbdare și perseverență, generații după generații, să ne străduim a ne reface pădurile, acolo unde sunt indispensabile. Dacă această colaborare s'ar realiza, nu vor trece 50 de ani și România Mare va fi din nou cea mai frumoasă țară cum a fost acum 1800 de ani, când marele Traian atras de pajștile și pădurile dela gurile Dunării și-a trimis legiunile într'acel, să pună temelii poporului nostru.

Domnilor,

A dori ca țara noastră să fie o grădină, este ușor și cred că această dorință o avem cu toții, dar a o face grădină, adică ce a fost, este foarte greu. Această grandioasă operă nu se poate realiza decât de un popor conștient, care râvnește la strălucirea țării sale.

Popoarele însă lucrează, prin exponenții lor, factorii politici, *guvernele de ieri, de azi și de mâine*.

Prin urmare, *pădurile nu vor fi efectiv acrotile*, dacă toate partidele politice, *în unanimitatea lor*, nu se vor hotărâ la aceasta, căci până astăzi nu cunoșc nici un partid, care să nu fi cerut continue sacrificii pădurilor.

Deci toate partidele politice, au datoria să înceapă, cu un moment mai înainte, a da o mare atențiune chestiunilor silvice, rezolvându-le de comun acord cu chestiunile agricole, zootehnice și ale apelor, prin specialiștii lor, cari pot colabora frățește, spre binele scumpei noastre Patrii.

Prezența în mijlocul nostru a atâtor personalități științifice, economice și politice, este o cheazășie că suntem pe drum bun. Prezența D-ului Subsecretar de Stat Busuiocescu, ca reprezentant al D-ului C. Garoflid, Ministrul Domeniilor, este o garanție că desbaterile ce vor urma, vor stârni interesul D-ilor, iar deciziunile Dev. vor căpăta soluțiuni satisfăcătoare.

D-voastră doamnelor și domnilor care ne onorați cu prezența la deschiderea Congresului nostru, vă rugăm să primiți vtile noastre mulțumiri.

Iar vouă, iubii camarazi, cari în număr așa de mare ați venit să luați parte la lucrările adunării noastre, vă zic: «Bine ați venit», ca unul știința, experiența și munca tuturor, să contribuim atât la sporirea acestui patrimoniu neprețuit, pădurea, cât și la îngrijirea și exploatarea lui rațională.

Și acum, din simțământul de adânc devotament și de neclintită iubire și

recunoștință ce păstrăm Tronului și Dinastiei, urăm cu toții în același gând și din același inimă:

Trăiască vitrazul, vrednicul și înțeleptul Ferdinand I, iubitul nostru Rege, căruia li dorim sănătate deplină, pentru bunel și fericirea Patriei noastre mult iubite.

*Trăiască Majestatea Sa Regina, slăvita și grațioasa noastră Doamnă.
Trăiască și înflorească Augustele vlăstare ale Dinastiei române.*

D-l Busulocescu, Subsecretar de Stat la Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Domnilor congresiști,

Pătruns de importanța pe care pădurile o au în viața noastră, precum și de rolul deosebit de însemnat pe care d-v. silviculorii îl aveți în această ramură de producțiune, d-l Garofilid, ministrul agriculturii și domeniilor, ar fi voit să fie prezent astăzi la deschiderea celui de al 38-lea congres al Societății «Progresul silvic», în care are să se discute probleme de cea mai mare însemnătate pentru economia noastră forestieră și de cel mai mare folos pentru economia noastră națională.

D-ș-a însă, din împrejurări neprevăzute, regretă că nu poate fi astăzi prezent și m'a însărcinat a-l reprezenta.

Cu deosebită plăcere mi îndeplinesc această însărcinare și în numele d-sale vă aduc salutul său cordial.

Insuflețit de aceleași sentimente ca și d-ș-a, vă aduc și salutul meu personal și mă simt fericit că mă găsesc astăzi în mijlocul d-v., cari, întruniți în acest congres, sunteți chemați să dați deslegare unora din cele mai însemnate probleme din domeniul silviculurii noastre și la care toți privim cu încrederea nestrămutată și cu speranța că prin munca d-v., veți putea face ca silviculura noastră, să se desvolte și să dea toate roadele la care este merită.

Domnilor congresiști,

Însemnătatea pădurilor în viața unui popor este un adevăr, care se verifică și se confirmă cu cât ne apropiem de timpurile în care trăim.

Acest adevăr este pus în evidență de numeroasele faloase, pe cari pădurile le aduc societății omenești.

Dacă din aceste faloase am menționa pe cele mai însemnate, și anume: că pădurile procură societății omenești bunuri economice de absolută necesitate, că ele dau posibilitatea unui număr însemnat de brațe să fie valorificate, că ele exercită o influență binefăcătoare asupra cliimei, asupra isvoarelor și căderilor de apă, asupra fixării terenurilor—și prin aceasta asupra agriculturii,—că ele exercită o asemenea influență și asupra sănătății omului, este de ajuns pentru a se vedea necesitatea și însemnătatea pădurilor.

În țările culte, n'a înțeles de mult acest adevăr și în consecință s'au luat numeroase măsuri de politică forestieră pentru apărarea, desvoltarea și valorificarea pădurilor.

Țara noastră, astăzi întregită prin cumnțenia și vitejia poporului nostru

sub conducerea înțeleptului și marelui nostru Suveran, este înzestrată de natură cu numeroase și felurite bogății.

Între aceste bogății, pădurile ocupă un loc de căpetenie.

În adevăr, din cele 29.000.000 ha, suprafața totală a României întregite, 7.248.000 ha formează domeniul forestier al țării, ceea ce reprezintă un procent de aproape 25%.

După valuta de astăzi, domeniul nostru forestier reprezintă o valoare de peste 200 de miliarde lei.

Dacă ne gândim la imensele foloase pe cari țara le-a avut și le are mai cu seamă astăzi din această bogăție națională, ne putem da seama de însemnătatea ei în viața noastră națională, economică și socială.

Dar această însemnată bogăție a fost supusă unor grele încercări în timpul războiului, când trupele inamice s'au năpustit cu o nemaipomenită furie asupra pădurilor noastre, devastându-le și transportând sute de mii de m³ de material lemnos în Germania, Austria, Ungaria, Turcia și Bulgaria.

În perioada de după război, sdruncinarea economică survenită, nevoile de ordin social, revoluția pașnică savârșită în domeniul agrar, lipsa de mijloace bănești și de personal tehnic necesar, au făcut ca pădurile să sufere în o anumită măsură din punct de vedere al exploataării, conservării și dezvoltării lor.

Această stare de lucruri a adus cu sine nu numai o însemnată micșorare a domeniului nostru silvic, dar a dat naștere la o serie de urmări pagubitoare economiei noastre silvice și naționale, urmări cari se simt chiar în timpul de față și cari se vor resimți încă mult timp, știut fiind că domeniul forestier prin natura lui nu se poate refăce așa de ușor și în scurt timp, ca cel agricol.

Față cu acestea, este absolut necesar să se cunoască de aproape, toate suferințele și lipsurile silviculturii noastre, să se cerceteze cauzele lor și în consecință să se arate mijloacele de împiedicat răul, de împlinit lipsurile și de vindecat suferințele, dintre care unele destul de mari.

În acest scop, este nevoie de o muncă inteligentă, metodică și continuă, de o muncă ce necesită o cultură de specialitate. Această muncă cade însă în sarcina d.-v., d.-lor silvicultorilor.

Este o sarcină grea, căci în câmpul vast de activitate la care sunteți chemați, un număr însemnat de probleme silvice și economice așteaptă o deslegare fericită spre binele silviculturii și al economiei noastre naționale.

Dacă am cita spre exemplificare:

- a) Problema ocrotirii și regenerării pădurilor,
- b) Problema replantării terenurilor neproductive,
- c) Problema fixării terenurilor fugitive și a nisipurilor sburătoare,
- d) Problema corectării torenților,
- e) Problema fărâmișării proprietății forestiere,
- f) Problema pășunatului în păduri, a înființării și supravegherii pășunelor artificiale în regiunea munților,
- g) Problema exploatarilor forestiere și a controlului lor,
- h) Problema comercializării produselor forestiere,
- i) Problema creditului forestier,
- j) Problema organizării științifice a cercetărilor forestiere, precum și a or-

ganizării administrative forestiere, ne putem da seama cât de grea este sarcina d-voastră.

Numai d-v., d-lor silvicultori, puteți să îndepliniți această sarcină, numai d-v. puteți soluționa cu succes problemele silvice. Și cu drept cuvânt, căci nimeni nu poate cunoaște mai bine relele și lipsurile gospodăriei noastre forestiere ca d-v., care aveți pregătirea necesară, cari, mai mult de cât oricine, simțiți bucuria codrilor falnici sau suferiți durerea codrilor devastati.

Cine mai bine ca d-v. ar putea reda frumusețea pădurilor noastre de odinioară?

De sigur, nimeni nu râvnește și nu trebuie să râvnească mai mult ca d-v., ca o operă așa de frumoasă și de un așa de mare interes național, economic și social să fie împlinită cât mai bine și cât mai curând.

Sunteți chemați a fi depozitarii uneia din cele mai frumoase și însemnate ramuri ale bogăției noastre naționale.

Talantul ce vi s'a încredințat, nu trebuie ascuns în pământ, ci trebuie înmulțit.

Sunteți chemați a fi îndrumători pricepuți în domeniul forestier. Este deci necesar ca prin sfaturi, prin conferințe științifice și populare, prin publicațiuni scrise pe înțelesul tuturor, prin expoziții, acordări de premii, prin înființare de pepiniere silvice numeroase, să deșteptați un interes viu pentru păstrarea și dezvoltarea pădurilor.

Atunci și săteanul nostru, care din nefericire astăzi înțelege prea puțin rostul și însemnătatea pădurilor, va va asculta și va înceta a mai cere continuu defrișări de păduri. Mai mult, vor cere ei înșiși sprijinul d-v. în plantare de păduri pe terenurile lor inproductive, sau puțin productive.

Nu văd pentru ce săteanul nostru n'ar înțelege această utilitate. după cum o înțeleg sătenii din țările culte ale occidentului, după cum o înțeleg mulți dintre sătenii moșneni din regiunea noastră muntoasă.

În chipul acesta, opinia publică va fi luminată și va va înțelege mai bine iar multele greutăți, pe care d-v. le întâmpinați în îndeplinirea datoriei d-v., nu vor mai exista, în tot cazul vor fi simțitor împujinate. Munca d-v. va fi mult mai spornică. Așa dar, grea este munca d-v., dar frumoasă este misiunea d-v.

Prin îndeplinirea ei, silvicultura se va dezvolta, va înflori.

În chipul acesta veți contribui la întărirea și înălțarea poporului nostru care astăzi, grație bunului Dumnezeu, grație bravurei sale, grație înțelepciunii, pătrunderii și caracterului hotărât al Majestații Sale Regelui Ferdinand I, trăiește cea mai frumoasă epocă din istoria noastră.

Pătruns de importanța frumoasei misiuni, ce vă este încredințată, am convingerea că în urma desbaterilor ce vor avea loc în congresul d-v., veți arăta drumul și mijloacele pentru înaintarea și întărirea silviculturii noastre.

Desideratele d-v. vor găsi un ecou puternic în sufletul d-lui ministru Garoflid. Ele vor fi ascultate cu toată bunăvoința, căci d-asa poartă propășirii silviculturii noastre un interes tot așa de viu ca și agriculturii.

În numele d-sale, precum și al meu, vă asigur de tot sprijinul în îndeplinirea frumoasei d-v. misiuni.

Urându-vă o muncă rodnică, vă spun din toată inima:

Trăiască corpul silvic!

D-l I. Ionescu, Profesor la școala Politehnică.

La amabila invitațiune ce s'a făcut Societății politehnice de a lua parte la acest congres, D-l Nicolae Ștefănescu, Președintele acelei societăți lipsind din Capitală, a binevoit a-mi da delegațiunea de a-l reprezenta la această ședință de deschidere.

Inginerii constructori și cel de căi de comunicațiune, urmăresc și apreciază progresele făcute în domeniul ingineriei silvice, căci lemnul este și va fi totdeauna unul din materialele cu cari se ocupă știința și arta construcțiilor. Din podurile noastre, 90% sunt din lemn și numai restul 10% din beton, fer. Dacă economia națională cere sporirea cantităților de acest material, tehnica cere și îmbunătățirea continuă a calităților, căci numai astfel lemnul va putea lupta cu materialele mai noi, ca de exemplu betonul armat. La 12 Decembrie al anului trecut, a apărut pentru prima oară, și anume în Germania, o ordonanță generală pentru construcțiunile de lemn, prin care se cer condițiuni severe pentru a se asigura rezistența și durată lemnului. Satisfacerea unor asemenea condițiuni cere ca știința silvică să îndrumeze și să ajute natura, pentru obținerea calităților necesare. Lemnul din țara noastră, întrunește puține din aceste calități.

Societatea politehnică, interesată dar de aproape de progresele silviculturii, aduce colegei sale: «*Societatea Progresul silvic*» salutările sale amicale și urările cele mai sincere pentru progresul științei silvice române și pentru prosperitatea corpului silvice național.

D-l Ing. Nicolau Gh.

*Domnule Ministru,
Onorați congresiști,*

Asociația generală a Inginerilor, care a îmbrățișat în congresele sale cu toată atenția problemele silvice, nu poate rămâne indiferentă față de niște debateri, în care competiția se va întrece cu importanța problemelor.

Școala politehnică, la rândul ei, ca instituție de pregătire a inginerilor silvici, nu poate rămâne străină față de asemenea manifestare publică.

În dubla calitate de reprezentant al acestor două instituții și fără a mă socoti specialist în materie, îmi voi permite o mică incursiune economico-socială, în domeniul problemelor forestiere.

• • •

În timpurile vechi, pădurile acopereau de sigur aproape întreg pământul. În aceste condițiuni, omul nemulțumit numai cu fructele spontane ale solului și cu produsele nesigure ale vânătorii și pescuitului, și-a făurit o glorie cucerind terenuri de cultură pe seama defrișării pădurilor.

Despădurirea, era pe atunci o condiție de existență pentru populațiile sedentare, în cât nu-l de loc surprinzător că pădurile au dat pas cu pas înapoi, făcând loc pășunilor și câmpurilor de cultură.

Această concepție, prin care defrișarea era considerată ca o condiție și ca un mijloc de progres, s'a perpetuat până la enciclopediștii francezi din secolul al 18-lea, cari credeau că secetele periodice au drept cauză insuficiența în-

sămânțarilor. După concepția lor, terenurile împădurite trebuiau puse în valoare prin defrișare și cultura agricolă.

Economii timpul susțineau aceeași teză și în ignoranța lor, erau dușmani neîmpăcați ai proprietății forestiere. Lucrurile au ajuns până acolo în cât în 1761, se anunțau încurajări în bani și în natură, pentru proprietarii cari își defrișau pădurile. După cum se vede, sportrea producției agricole era urmărită în întinderea suprafeții, fără a se întrezări sportrea rendementului solului prin cultura intensă.

Această concepție nu putea să întârzie prea mult, fără să se vadă că nici un progres n'ar putea fi atins pe această cale.

Deja în anul al 11-lea al revoluției franceze, legiuitorul a intervenit, dând puteri depline administrației, pentru a interzice devastarea pădurilor.

Deabia atunci s'a înțeles că suprafețele împădurite sunt indispensabile pentru echilibrul condițiilor climatice și hidrologice, de care depinde proprietatea agricolă.

Apa de ploază, care cade asupra pădurilor, impregnează folie și resturile vegetale cari acopăr solul și se scurge apoi încet prin pătura permeabilă până la izvoare.

Pe un teren neîmpădurit, apa se rostogolește la suprafața sfâșind solul și formând torenți neregulați și periculoși.

Deasemenea terenurile împădurite absorb mai multă cantitate și îngăduie o evaporare mai redusă, de cât terenurile de cultură agricolă. Astfel, pădurile asigură ploi mai frecvente și un climat mai regulat.

* * *

Influența pădurilor asupra prosperității agriculturii a legitimat în mai toate țările intervenția guvernelor, cu privire la exploatarea pădurilor.

Cu durere trebuie să constatăm că, noi nu ne-am oprit pe calea devastărilor, celace a îndreptățit pe profesorul de la Collège de France, Georges Renard, să citeze țara noastră, printre cele socotite ca devastate.

Sunt unele regiuni în cari s'a mers așa departe cu devastările pădurilor, în cât torenții au transformat terenurile mănoase de altă dată, în terenuri sterile gonind populația spre alte locuri mai fertile.

Desigur nu pot afirma că s'a urmărit cu intenție o politică de devastare. Am lăsat însă la o parte orice intervenție administrativă în vederea reglementării exploatării și a protecției pădurilor, fiind țara de faimoasa formulă a individualismului economic «laissez faire, laissez passer» și îngăduind un abuz de folosire al dreptului de proprietate forestieră individuală. Exemplul cu padurea e clasic, proprietarul are interes s'o taie, în timp ce națiunea are interes s'o conserve.

Din cauza despăduririlor, caracterul apelor noastre a devenit torențial, debitul lor neregulat. Regimul apelor fiind compromis, soluționarea problemelor de navigație, canalizare, irigație, captare de energie hidrolică, va întâmplina grave dificultăți.

Cred că nu mergem prea departe, dacă spunem că împotmolirea gurilor Dunării, ca și nenorocirile inundațiilor sunt în bună parte răsplata devastării pădurilor noastre.

O altă consecință a individualismului exclusiv este și pulverizarea proprietății forestiere, care ridică și va ridica dificultăți de netinvis exploatații științifice a pădurilor.

Să-mi fie ertată cruzimea unei comparații.

Am citit că Michel Angelo, după ce a lucrat 22 luni în șir la bolta capului Sixtine, căpătase infirmitatea de a ține privirea în sus, așa că nu se mai putea uita drept înaintea lui, nici la stânga, nici la dreapta.

Acelaș lucru ni s'a întâmplat și nouă tot privind către individualismul economic, fără să băgăm de seamă că ne-am abătut pe marginea unei prăpastii, în care am putea cădea la fiecare moment.

* * *

D-lor, a sosit de mult momentul ca să nu mai privim domeniul forestier al țării din punct de vedere al nevoilor actuale de material lemnos.

Domeniul forestier trebuie privit mai ales din punct de vedere al *funcțiunii sale sociale*, în legătură cu prosperitatea și cu posibilitatea navigației, a irigației și a captării izvoarelor de energie. Exploatarea masivului forestier nu poate avea un caracter pur comercial și de rentabilitate.

Punctul de vedere just, trezește în mintea noastră o mulțime de probleme silvice: împădurirea terenurilor necultivabile, stingerea torențiilor, fixarea solului pe coaste, reducerea consumului de lemn, comasarea proprietății forestiere pentru o rațională exploatare și în fine alcătuirea cadastrului. Fără o imagine reală a domeniului forestier, nu se poate păși cu succes la rezolvarea acestor numeroase probleme.

Dreptul de proprietate nu poate sta în calea realizărilor sociale, după cum acest drept nu îngăduie proprietarului să-și dea foc casei, fiindcă pune în pericol viața vecinilor, tot astfel el nu poate îngădui devastarea, fiind că duce la dezastru o țară întreagă.

N'am pretențiunea de a fi epuizat enumerarea tuturor problemelor forestiere: cele semnalate sunt în măsură să arate locul de primul ordin, pe care ele îl ocupă în viața economică și socială a poporului român.

Rezolvarea lor reclamă, pe lângă intervenția hotărâtă a guvernului și o mare doză de competență.

Din acest punct de vedere, cred că stăm bine.

Școala politehnică a făcut deja un mare pas pe această cale, organizând învățământul secției silvice, așa că pregătirea elementelor tehnice să aibă la bază, atât cultura biologică reclamată de creșterea pădurii, unde este o luptă crâncenă între spețele forestiere, cât și o cultură mecanică reclamată de industrializarea produselor lemnoase.

Acum de curând, școala a anticipat și pe calea cadastrului, introducând în învățământ materia acestui domeniu.

Nu pot încheia, fără să observ că în fața unui asemenea program de activitate, munca d-vo. se aseamănă cu o ascensiune penibilă, vă așteaptă însă bucuria înălțimilor și a luminii, care va scâlda frunțile tuturor acelor care au avut curajul și perseverența să îndeplinească ascensiunea până la capăt.

Convins că tot ce-l drept și bun va prevala, în numele Asociației generale a Inginerilor și a Școlii politehnice, vă doresc ca ascensiunea să vă fie cât mai ușoară și cât mai de scurtă durată.

D-l D. Căruntu — în numele Asociației agronomilor.

Domnilor,

Situația mea e foarte delicată. În calitate de agronomi, am avut veșnic delicată situația noastră față de ingineri și de d-v. Acum e și mai delicată. În fața argumentelor, așa de solide, ale colegului nostru Nicolau, Societatea agronomilor, sora d-v. mai mare și care vă cere voce de a o socoti ca sora d-v., vine — prin mine — să vă aducă indemnurile ei, ca una care cunoaște mai de multă vreme, de pe când școala silvică era o codiță a școlii dela Herăstrău, și am să vă urez în numele ei curaj la luptă, fiindcă din o casușă modestă de unde ați pornit, ați ajuns să vă vorbim din palatul d-v. Aceasta însemnează pentru noi agronomii o pildă. Pilda d-v. constă într-o organizație de camarazi buni. Ați ajuns și în parlamentul țării. Să ne serviți această pildă și nouă agronomilor, cari am luptat și luptăm pe cât putem până când vom vedea o formă de progres și în agricultură după cum d-v. ați început să vedeți în silvicultură. Nu pot să descriu mai bine decât cei dinaintea mea, mai mari vorbitori. Să nu vă uitați nici la încercarea noastră de a ciupi din păduri, nici la lăcomia agricultorului, care sacrifică jumătate din moșie despădurind-o, fără să-și dea seamă că-și sacrifică toată moșia; satele se scoboară deval, ponoarele fug. Deci, Societatea agronomilor, aduce Societății «Progresul silvic» amănunte din suferința agronomiei și vă aducem și aerul de sănătate al nostru, fiindcă nu vă mai trebuie altceva, ca să puteți duce la bun sfârșit lupta d-v. de rezistență. Noi ne unim la părerea d-v. și vrem ca măcar în parte să se păstreze un colț de pădure așa cum doriți și d-v. Noi, când ne vedem în palatul d-v. vă învidiem o leacă, fiindcă n'am ajuns în palat și noi, deși suntem sora d-v. mai mare. Luăm pilda dela d-v. și vă mărturisim că vom sta alături de d-v. în luptă și vă vom pofti la noi în palatul pe care ni-l vom face și care va fi al nostru, al tuturor căci oricât ați voi d-v. să vă dați de o parte, tot cu noi trebuie să trăiți: agronomii și silvicultorii sunt frați de luptă.

D-l Bungețeanu, profesor la Academia comercială.

*Domnule Ministru,
Domnule Președinte,
Doamnelor și Domnilor,*

Să-mi dați voce să vă prezint salutul meu, în calitate de dascăl al comerțului și industriei lemnului la Academia de înalte studii comerciale și industriale din București, și mai ales să vă adresez acest salut. În numele Isprăvil pe care am putut-o face în această instituție. Eu nu pășesc în casa d-v. ca un străin, în chip accidental sau decorativ, nu vin nici la zile mari ca să mă împănășesc din rodul muncii d-v. și nu vă cad nici peste cap fără rost. Sunt legat de d-v.

sufletește de peste 20 de ani, de când vă urmăresc în toată activitatea d-vo., și am plăcerea să văd în sala congresului pe cel pe care-l putem numi dascălul științei silvice în țara noastră. Domnilor, eu am învățat să am o conștiință silvică din exemplul lor și eu mi-am pus datoria sfântă de a transmite această conștiință și celor pe care-i îndrumez. Prin urmare, atunci când profesez din materia industrializării și comercializării lemnului, pornești dela permanența acestei materii primitive, care nu poate să devină o realitate, decât cu concursul păzitorilor, cari fac parte din corpul silvic. Sunt păzitori, fiindcă lucrează în condiții foarte grele. Este o jertfă ceiace fac ei. După ce am sădit în sufletul studenților conștiința silvică și de jertfă, n'am uitat să le arăt și cel mai mare bine pe care îl aduc pădurile. Pădurile aduc umbră fizică, dar aduc și lumină, civilizație. Ele ne dau ramuri din care facem celuloză și pasta mecanică, din care facem hârtia de scris și de tipar cu care luminăm lumea. Dacă este o criză de care trebuie să ne temem este criza bradului, care înseamnă lipsa de lumină. Produsele pădurii sunt atât de importante. Celuloza devine nitroceluloză. Nu putem să facem un gest pentru apărarea noastră fără armament, care este tot în funcțiune de lemn. Toată apărarea noastră este în funcțiune de lemn, de celuloză, de păduri. Iată prin urmare această contribuție considerabilă pe care o aduc pădurile în viața unui popor: lumină, liniște, formarea unei conștiințe publice în interior, iar în afară rezistență, în caz de război. De celelalte lucruri nu mi permit să vă mai amintesc, căci s'a vorbit strălucit înaintea mea. Nu uit un lucru, fără care ași considera o crimă din partea mea, față de dorința d-vo. de a mă asculta că, tot la această instituție lucrez ca să pot introduce în viața noastră elementul românesc.

Când asistam zilele trecute la congresul marilor industriași și comercianți de materiale lemnoase, m'a durut sufletul când am văzut că nu este condus decât de cei cari dau aur, nu pâine, și cari revendicau ușurarea sau scăderea de taxe de export, ușurarea sau scăderea de taxe de transport. Cu alte cuvinte, *vorbeau în numele lor, nu în numele țării!* Căci în numele țării ar fi vorbit atunci când ar fi fost români. M'a durut când am văzut oameni, profesori cari n'au scris un rând în viața lor despre păduri și cari vorbesc de ele fără să le cunoască și cu atâta ușurință și tocmai ei conduc aceste revendicări, le transportă la diferite autorități, fac caz de persoana lor. Corpul silvic să spună cât poate să dea din aurul țării, acelora cari exploatează pădurile. Ținând seama de aceasta, vom avea cadrul economiei naționale precizat, iar nu vom ține seamă de interesele personale ale cuiva. Cu ocazia acelu congres am voit să socotesc elementul românesc de acolo, care însă era foarte puțin față de ceilalți, cari erau zgometoși, voiau să se afirme în situația lor de a pune la cale exploatarea abuzivă a pădurilor românești și să împrăvească cu ele. De aceea am cerut totdeauna oamenilor de Stat, cari au fost la putere, să binevolască a-și aminti de păduri, nu numai cum e obiceiul, la ocaziuni. M'a durut sufletul, am săngerat atunci când am vrut ca să se dea dreptul și românilor, au uitat cele mai înalte din îndatoririle pe care trebuie să le îndeplinească, să aibă grije de elementul românesc. Dacă un ministru s'ar hotări ca să respecte legile ajutorării elementului românesc, ar fi nemuritor pentru toate generațiile. Avem o lege pentru încurajarea industriei străine, nu naționale! Cu ea în mână, ducându-ne la un ministru binevoitor, în 24 de

ore, cel mai redevabil financiar străin cedează: să i se retragă avantajele transportului redus și în 24 de ore vei găsi un loc și pentru câteva elemente românești, pe care le-am format la Academia de comerț sau dela școala silvică. Eu mă duc să cerșesc, cerșesc nobil — se înțelege, — dar cerșesc, am însă defectul că nu pot intimida de loc, nici pe marți industriaiși, nici pe oamenii politici, pentru a primi elementele cari au muncit ani de zile pe băncile școlii. E un drept a lor ca să trăiască. Când s'au format în școală nu poți fi lăsați pe drum. Prin cele ce am arătat, n'am vrut să-mi spun decât o mică parte din durerea sufletului meu. Trăiesc în foarte apropiat contact cu aceste industrii mari și îmi place să am grije de elementul pe care l-am format în școli cu atâta trudă. Cum, nu poate el să irvețe 30 de lucruri pe care-l le știe Sielbermann? Eu doresc din tot sufletul, să fim mereu conduși de cei cari au fost conducători, cari ne-au ajutat. Eu scriu în reviste de specialitate ce ne așteaptă. Omul de stat trebuie să pună pieptul fără transacțiuni, fără complicitate cu oamenii necinstiți. Același respect pe care-l am pentru oamenii cari rup din sufletul lor ceva pentru țara lor, îl am și pentru d-vo, și vă doresc să aveți norocul de a fi ascultați și urmași cu tot devotamentul de oamenii de stat. Să vă mai dea Dumnezeu noroc să aveți în Parlament mulți reprezentanți să vă arate durerile și să vă vorbească așa cum vorbește Mișu Florescu, pentru ca să se audă toate durerile d-vo, pentru ca această gospodărie să progreseze și cu ea națiunea. Să trăiți!

D-l Chiblean, Președintele Societății studenților dela secția silvică a Școlii Politehnice — București:

*Domnule Minisiru,
Domnule Președinte,
Domnilor Congresiști.*

Din partea societății elevilor dela școala Politehnică, vă aduc asigurarea că studenții urmăresc toate manifestările Corpului Inginerilor silvici și sunt alături de d-vo, în toate încercările ce le faceți pentru prosperarea silviculturii românești. Tineretul silvic, plin de entuziasm, își îndreaptă privirea către d-vo, pentru a se orienta asupra rezolvării practice a diverselor probleme din silvicultura românească.

El vă urmărește pentru a-și putea formula idealul silvic și pentru a-și coordona cu d-vo, toate forțele productoare care există în noi în stare latentă.

Tinerii studenți, participatori ai congresului, și viitorii d-vo, camarazi, își exprimă prin mine dorința ca dezbaterile acestui congres să ducă la un rezultat care să fie un pas înainte în silvicultura românească.

D-l Aureliu M. Eliescu :

*Domnule Ministru,
Distinși oaspeți,*

Ați venit în mijlocul nostru, pentru ca, prin prezența d-v., să înălțați autoritatea debaterilor acestui congres, prin prezența și sfaturile d-v. să dați mai multă putere morală rezoluțiilor pe cari le vom lua.

Societatea «Progresul silvic» vă mulțumește.

D-v., domnule ministru, nu numai că ați venit, dar ne-ați adus și prețiosul d-v. cuvânt, foarte prețios, fiindcă d-v. sunteți, azi, cel mai înalt exponent al agriculturii, iar agricultura trăește într-o strânsă legătură cu pădurea.

Enumerarea problemelor cari interesează pădurea, după cum ați făcut azi, ne arată că d-v. ați intrat în adâncul chestiunii și că pricepeți eforturile societății «Progresul Silvic». Asigurarea pe care ne-ați dat-o că, în toată activitatea noastră, vom fi sprijiniți de d-v., nu este vorbă pe care s'o uitați. Ați spus-o nu numai din convingere, dar și din cunoașterea adâncă a chestiunii.

D-v., domnule ministru, doritor de progresul general al țării, doritor deci de propășirea agriculturii, ați afirmat un mare adevăr.

Propășirea agriculturii este în strânsă legătură cu propășirea pădurilor.

Cu această convingere, suntem siguri de sprijinul d-v., vă mulțumim.

Domnul Ionescu, reprezentant al Politehnicii, ne-a indicat primejdiile cari amenință progresul general al țării, dacă țara nu va ști să dea toată atenția la îngrijirea și cultura pădurilor.

D-v., domnule Inginer Ionescu și d-v., domnule Inginer Nicolau faceți parte dintr'un corp distins care, prin reprezentanți ca d-v., a știut să aducă reale servicii țării, care prin reprezentanți ca d-v., a dat totdeauna dovada, de înalta lui cultură tehnică și ați silit lumea să transforme porecla de «Inginer», în renume.

Toată lumea dorește azi să fie inginer, toată lumea umblă azi după acest titlu de inginer pe care d-v. l'ați ridicat așa de sus.

Noi cei dela «Progresul silvic», vă suntem mult datori, ne-ați dat mâna frățeste și ne-ați ridicat până la d-voastră. Iar ultimele realizări, — învățământul pe care l'ați primit la politehnică, — este o dovadă sigură pentru noi că vă dați seama de importanța chestiunii care preocupă «Progresul silvic».

Fără îndoială domnilor ingineri, d-voastre știți că țara noastră a trebuit să facă eforturi uriașe pentru a-și desăvârși organizarea politică.

Și fiindcă și-a cheltuit toată energia în această organizare politică, a fost nevoită să-și neglijeze complet gospodăria.

Până azi, rolul important, ași putea zice capital, a fost al omului politic. Să ne plecăm capul cu smerenie și să slăvim memoria acelor cari, prin munca, sacrificiile, entuziasmul lor, ne-au făcut să realizăm transformările politice, pe care țara și neamul le-au realizat în ultimii 70 ani.

Dar dacă, oamenilor politici, le datorăm totul pentru tot ce au realizat, astăzi a venit timpul să le spunem că prin închegarea României Mari, rolul omului politic a scăzut mult în importanță.

Am rămas cu gospodăria, cu cel puțin 100 ani îndărătul Europei și deci toată grija noastră trebuie să fie această gospodărie.

Am devenit o țară mare, trebuie să devenim și o țară tare și nu putem realiza acest ideal decât perfecționând mijloacele de producție. Rolul de căpetenie, pentru adevăratul progres al țării, este rolul specialistului, este rolul inginerului.

Trebuesc îmbunătățite căile noastre ferate, trebuiește complectat sistemul nostru de drumuri, prin organizarea căilor de comunicație pe apă.

Să transportăm pe drumul de fier piatră, nisip, lemn de foc și chiar grâne, este o sălbătăcie.

Trăim o viață foarte scumpă, fiindcă cheltuim oțel lucrat, benzină și lemne tăiate, ca să transportăm materiale brute.

Drumurile de fier sunt făcute, ca să transporte materiale scumpe, pentru ca transportul să nu influențeze prea mult valoarea lor. *Canalul* este făcut să transporte materialele brute.

Pentru a asigura această cale pe apă, trebuiește însă să avem grijă, ca munții să nu se despădurescă. Descoperirea munților formează torenți, descoperirea munților desființează căile de comunicație pe apă.

Dar calea pe apă, deci reglementarea regimului apelor, este asigurarea agriculturii.

Prin reglementarea acestui regim, agricultura ar păși sigur pe calea progresului. N'ar mai aștepta totul dela natură, prin irigațiile cari s'ar face s'ar asigura o cultură sistematică, o rentabilitate mai sigură și mai ridicată.

În această direcțiune, adică în asigurarea regimului apelor, dacă n'ar fi d-le Ministru, decât o ultimă împrejurare și totuși ar trebui să muncim serios.

Tratatul de pace ne-a impus obligațiuni internaționale. Și au venit comisiuni cari să ne ceară ce am făcut cu aceste obligațiuni internaționale.

Și au plecat în mijlocul inginerilor silvici veteranul, dar neobositul nostru Antonescu și le-a spus: «Trebuiește să-mi dați studii, lucrări». I s'a răspuns ceace este adevărul: «N'avem bani». A insistat Antonescu, «faceți pentru țară». Și atunci, n'a fost unul care să ezite.

I s'a dat elementele necesare și cei cari veniseră să ne acuze, nu numai că ne-a aprobat, dar au plecat capul. Au constatat că am făcut mai mult decât se cădea, și țara a putut să fie mândră, grație patriotismului și sacrificiilor pe cari au știut să le facă inginerii silvici.

Acestea au fost totdeauna și sunt și azi sentimentele cari au animat «Progresul silvic».

Când d-le Căruntu a venit și ne-a spus o vorbă mare, noi am fost adânc impresionati.

Ai venit d-le Căruntu, în numele societății agronomilor și ne-ai spus că ne ești frate.

Ne-ai întins o mână de frate, pentru binele și pentru propășirea acestei țări să nu uitați: «Noi avem convingerea că agricultura și silvicultura nu pot să meargă decât mână în mână».

Ne-ai felicitat pentru acest palat. Desigur că el a costat multe suferințe, multe lacrimi, dar toate ar fi fost pierdute, dacă noi n'am fi avut norocul să știm pe cine să punem în capul nostru.

Fostul nostru președinte, fie-i memoria slăvită, a făcut aproape totul din ceea ce avem bucuria să constatăm acum, pierderea lui pentru noi este ireparabilă.

D-nu Bunghețeanu ne-a vorbit de învățămintele pe care d-sa le-a adunat, studiind comerțul de lemne și ne-a spus unele adevăruri pe cari toată lumea le cunoaște, dar nimeni nu are curajul să le proclame.

Pe lângă cele spuse de domnia-sa am să adaug și eu ceva.

Se luptau soldații noștri în câmpia Șelinbergului și de odată s'au pomenit cu linia de retragere spre Căineni, tăiată de bavarezi. Acest fapt, ar trebui să ne lumineze mintea pentru viitor.

Înainte de marele războiu, toți munții noștri erau în mâna străinilor. Inginerii lor au tras drumurile cele mai lăuntrice ale pădurii, iar apoi acești ingineri au venit, ca ofițeri, să conducă batalioanele inamice.

Astăzi, mai mult decât ori când, avem o sfântă datorie, aceia de a ne îngriji de viitorul țării. Pană acum ne-am obișnuit cu ideea că avem noroc. Norocul nostru era echilibrul între forțele acelora cari vroiau să ne cotopească; eram stat unitar din punct de vedere al conștiinței naționale și vecinii noștri, cari vroiau să ne distrugă, se neutralizau reciproc. Astăzi, România e formată din provincii cari au trăit veacuri sub alte împărății, cu alte civilizații. Și revenind la matca acestei provincii, ne-au adus 3 milioane de cetățeni români, dar care au conștiință străină.

Să nu le facem o vină din această conștiință străină, sufletele se schimbă cu greu, trebuie timp — mult timp. Și dacă noi, până eri, ne bucuram că românii subjugăți își păstrează conștiința națională, nu putem pretinde altora să se schimbe dintr'o zi pe alta. Să lăsăm timpului să facă această operă, puterea de asimilare a poporului românesc este constatată de toți istoricii. Cu timp și liniște înăuntru, vor desăvârși opera, conștiințele străine se vor topi în conștiința națională.

Timp și liniște, dar să nu uităm nici odată primejdia care ne amenință în fiecare moment. Să lucrăm deci cu sârguință pentru întărirea conștiinței naționale.

Muncit de aceeași grijă, domnule Bungețianu, ai pronunțat un nume, era un simbol.

D-v. ca om luminat, aveți dreptul și datoria, ca în mijlocul tinerimii să lămurii acest simbol.

Să spuneți tinerilor că transformarea bruscă a statului român, de la un stat patriarhal, la unul civilizat și cu organizație europeană, a pompat în politică toate energiile naționale.

Dar a venit timpul să spunem acestor tineri: idealul politic s'a realizat, organizarea statului s'a încheiat. Nu mai aveți ce căuta în politică, nu mai aveți ce căuta în slujbe. Duceți-vă la industrie, la comerț, luați locul străinilor din munca productivă.

Spuneți-le acestor tineri că, izvoarele de bogăție ale acestor țări în mâna streinilor, constituie o primejdie permanentă pentru această țară.

Iar, d-tale, tinere viitor inginer silvic, care ai venit la noi bătrânii ca să

re încălzești cu entuziasmul tinereții, eu, unul din reprezentanții bătrânilor. Ți sîm:

Privește, ai în față pe unul din acei cari au pus umărul la închegarea acestei societăți. De 42 ani am mers tot înainte, și gîndiți-vă că sunt mulți ca mine, Ceea ce ne-a făcut să mergem tot înainte și să suportăm toate greutățile drumului a fost idealul nostru curat.

Și desigur dacă noi am putut păstra acest ideal, este fiindcă greutățile n'au fost prea mari. Dela voi, cari sunteți viitorul, se cere și mai multă muncă și mai multă putere de sacrificiu.

Până eri, am putut merge înainte grație entuziasmului și credinței ce aveam în viitorul țării. Astăzi, pe lângă entuziasm, se cere multă știință, se cere muncă sîrguitoare pe fiecare secundă, pentru că problemele cari interesează țara sunt mult mai complicate.

*Domnule Ministru,
Domnilor oaspeți,*

Cînd asemenea sentimente răscolesc sufletul, cînd d-stre cu cuvîntările d-stre, m'ăți făcut să văd ce legătură strînsă este între toate interesele acestei țări, cînd mă gîndesc că adevăratul progres nu poate să rezulte decît dintr'o solidaritate bine înțeleasă, dintr'o muncă coordonată, cînd mă gîndesc că nu avem încă o conștiință unitară și la toate primejdiile care ne amenință din această cauză, nu pot să nu mă gîndesc că pentru această operă de închegare trebuiește timp-liniște internă și muncă coordonată.

Cred că sunt în sufletul d-stre, mulțumindu-vă pentru încurajarea care ne-ați adus-o, să citesc în acest suflet că d-stre vedeți ca și mine că timpul, liniștea internă, muncă intensă sunt personificate printr'un simbol care reprezintă interesele mari și permanente ale țării și neamului. Acest simbol este în sufletul meu, desigur este și în al d-v., de aceea cred că vă veți uni cu toții, ca împreună să strigăm - *Trăiască M. S. Regele.*

Se propune trimiterea unei telegrame omagiale către M. S. Regele. În numele congresului, d. președinte Georgescu citește următoarea telegramă adresată:

M. S. REGELUI

Scrobiștea

Membru Societății - Progresul silvic, adunați în congres, pentru a discuta soluțiunile cele mai nimerite, pentru propășirea economiei generale a țării, prin ocrotirea pădurilor. Ți îndreaptă gîndul către Majestatea Voastră, simbolul uniunii de credință al propășirii neamului și al întăriii Patriei și să roagă la Cel prea înalt, ca să dea sănătate deplină și viață lungă Majestății Voastre.

Președintele Congresului 1927

(ss) C. P. Georgescu

Secretar general,

(ss) M. P. Florescu

S-a primit următorul răspuns:

Casa M. S. Regelui

Domnule Președinte,

Majestatea Sa Regele a primit cu o vie satisfacțiune telegrama ce I-ați adresat în numele congresului Societății «Progresul silvic» și a binevoit a mă însărcina să vă arăt tuturor Inaltele sale mulțumiri, pentru bunele d-v. urări.

Primiți, vă rog, Domnule Președinte, încredințarea distinsei mele considerațiuni.

Ministru (ss) *C. Hotu*

Domniei-sale

Domnului C. P. Georgescu, Președintele Congresului silvic

București

Sedința se ridică la orele 12.20.

ZIUA I

După amiază

Sedința se deschide la orele 16, sub președinția d-lui C. P. Georgescu.

D-l **C. P. Georgescu**, D-lor, înainte de a intra în ordinea de zi, am plăcerea a vă aduce la cunoștință o serie de adeziuni ce am primit și vă cer permisiunea de a vi le cett.

Adeziuni la congres.

Mulțumesc călduros pentru onoarea ce mi-ați făcut, invitându-mă la deschiderea Congresului Societății «Progresul Silvic» de astazi. Regret însă că — din împrejurări neprevăzute — nu pot fi față, pentru care fapt vă cer scuzele mele.

Doresc deplin succes acestui important congres.

Cu deosebită considerație

Ing. Ilie Radu

Președintele Consiliului tehnic superior

Vă mulțumesc foarte mult pentru amabila invitațiune ce mi-ați făcut, pentru cel de al 38-lea congres al inginerilor silvici din România și am regretul a nu putea lua parte, de oarece sunt nevoit a lipsi din București.

Am apreciat în totdeauna rolul important ce corpul silvic are în propășirea economiei naționale și am avut ocaziunea a-mi da seama de munca depusă de camarazii silvici.

De acela, îmi permit a transmite Congresului d-v. spor la munca ce o depuneți, pentru folosul general.

Primiți vă rog, Domnule Președinte, salutările mele distinse.

Ing. Bușilă

Cu părere de rău, nu volu putea lua parte la congresul din anul acesta. Urez spor la muncă rodnică, spre binele țării.

Vâlcovici

Rectorul Școlii Politehnice-Timișoara

Reșinuți de lucrări, regretăm de a nu putea participa la congres. Omagiile noastre președintelui și călduroase salutări colegilor.

Inginerii dela Domeniul Coroanei Malin

Olimpiu Boiu, N. Popescu, Al. Cristescu, I. Bănuțescu

Salutând congresul, doresc rod bogat desbaterilor și isbândă cauzei cor-
drului, silvicilor și progresului nostru real.

Ing. C. Cristea

Se intră în ordinea de zi.

1. Darea de seamă a Consiliului de administrație pe 1926.

D-l **Aurel Eliescu**—ca membru și al fostului Consiliu, citește darea de
seamă a Consiliului de administrație a Societății «Progresul silvic» pe anul 1926.

Domnilor membri,

Anul 1926 a fost pentru «Progresul silvic» un an de mare bucurie și an
de întristare în același timp.

Pentru acei cari au urmărit activitatea societății dela formarea ei și până
acum, nu s'a șters încă memoria timpurilor în cari cu hârtiușele la subsuoară,
priebigiam, când la Domeniul Coroanei, când la Ministerul de domenii, abia tolerați.

Pe atunci era mult entuziasm, multe speranțe, dar nici un mijloc de realizare.
La fiecare congres, membrii mai îndrăzneți ai Progresului silvic, propu-
neau rezoluțiuni, dar de cari nimeni nu vrea să țină seamă.

Organizarea corpului, învățământul silvic, asimilarea cu ceilalți ingi-
neri, erau veșnicile deziderate ale Progresului silvic.

Și a trebuit să vină la Președinție regretatul nostru fost Președinte, ca
aceste deziderate să se împlinescă și mai mult decât atât, ca visul urmărit,
Casa noastră și mijloace materiale pentru a întreprinde o activitate științifică,
să se îndeplinească.

Cu câtă mândrie, cu ce bucurie, în 1926, în prezența M. S. Regelui, a
I. P. S. S. Mitropolitului Primat, a înaltului guveru, ne-am inaugurat noi
Palatul nostru.

Dar bucuria a fost de scurtă durată, nu mult timp după inaugurare, am
avut durerea să pierdem pe Președintele nostru, pe regretatul fost ministru Ale-
xandru Constantinescu.

Legea pentru organizarea Caselor pădurilor, Codicele silvic, organizarea
corpului silvic și mai ales Legea de organizare a învățământului silvic, le doto-
rim regretatului fost Președinte, dar încheierea definitivă a Societății noastre
prin construirea Palatului nostru, le datorim tot lui în cea mai mare parte.

De acela, pe lângă marea bucurie pe care am resimțit-o cu toții, eșind din faza de nebuloasă în care am trăit până în 1926, în același an, sufletele noastre au fost cernite, fiindcă am pierdut pe iubitul Președinte.

Dănsul nu a fost numai conducătorul nostru, nu a fost numai realizatorul visurilor noastre cele mai sfinte, dar a fost prietenul, părintele nostru.

Desigur, Domnilor membri, activitatea lui ca om de stat poate fi discutată, deși prea aproape de noi, mi se pare că o discuțiune acum, nu ar putea lamuri definitiv caracterul operei sale de guvernământ. Ca președinte al nostru, ca conducător al nostru, activitatea lui este mai presus de orice laudă, fiindcă dacă alții au creiat societatea, el l-a asigurat existența.

De acela nu pot vorbi de activitatea societății noastre pe 1926, fără ca să plâng moartea lui, și fără să aduc piosul omagiu și regret al Societății, pentru memoria ilustrului dispărut.

Am avut norocul ca vara trecută să flu la Vichy în Franța, pe când se găsea acolo și iubitul nostru Rege. Și foarte adesea l-am văzut împreună, Președintele nostru foarte îngrijat de sănătatea scumpului Suveran.

Și moartea îl pândea pe el, care părea așa sigur de viață.

La București, trântit la pat, l-am văzut cu aceiași luciditate până aproape de ultimele minute, dând soluțiuni la chestiunile care i se supuneau. Și nu odată mi-a spus:

„Dacă mă ocup de silvicultori și de soarta lor, nu o fac pentru ei ca oameni, dar ca slujitori ai unei cauze mari. Dășii au să lupte cu atâtea greutăți, cu atâtea prevențiuni, pentru a putea munci cu folos pentru binele general, că ar trebui să priceapă că au nevoie de toată energia. Pentru asta, trebuie să se iubească între ei, să fie solidari. Să evite toate certurile care ar putea să-i desbline. Și asta nu în interesul lor, dar în interesul superior al „cauzel pe care o servesc“.

Așa mi vorbea ilustrul dispărut și făcând această dare de seamă, prima după moartea lui, nu mă pot opri, de a ruga pe Dumnezeu ca gândul lui să fie înțeles de toți membrii societății și cu toții uniți să intrăm în această a doua fază a existenței noastre.

Activitatea noastră științifică abia începe și de această activitate depinde mult progresul țării noastre.

În cursul anului trecut, Revista noastră a continuat să apară nu numai cu mare regularitate, dar și cu îmbunătățiri tehnice.

Sărguitorul nostru secretar general, del Florescu, ca totdeauna a întreținut vie atențiunea publică prin conferințe ținute atât în București, cât și în alte orașe ale țării.

Pe lângă ireparabila pierdere a Președintelui nostru, am avut, în cursul anului 1926, să plângem pierderea colegilor noștri: Virgil Boeru, G. Gogulescu, M. Popescu, An. Dumbrăveanu, I. D. Ivănescu și Aug. Câmpianu.

Încheland această scurtă dare de seamă, care închide prima epocă în viața «Progresului silvic», astăzi când intrăm în *era nouă*, când grija existenței care ne muncea adesea a dispărut, astăzi când se deschid larg porțile pentru activitatea științifică a Societății, eu unul dintre fondatori și unul care

am urmărit cu drag și interes activitatea societății, vă spun d-v.,—mai ales celor tineri,—la muncă, solidari, spre binele țării și al neamului românesc.

2. Raportul cenzorilor pe exercițiul 1926.

D-l C. P. Georgescu. În locul d-lui X. Sculy și ca cenzor al gestiunii anului financiar 1926, citește raportul și procesul verbal al cenzorilor, care s'a publicat în numărul 3—4 anul 1927, al Revistei Pădurilor.

Pusă la vot, adunarea generală aprobă cu unanimitate, descărcarea vechi gestiuni.

3. Raportul casierului asupra situației financiare a Societății.

D-l Const. Sava Goiu, casier al Societății «Progresul silvic».

Domnilor membri,

Potrivit dispozițiilor art. 42 din statut, s'a întocmit bugetul societății—ce-l depunem spre aprobarea D-voastră.

În alcătuirea acestui buget, s'a urmărit realizarea veniturilor potrivit dispozițiilor art. 15 din statut.

Venituri

Principalul venit îl formează chirile imobilului societății, al cărui rezultat material, va constitui punctul de sprijin, în urmărirea realizării programului societății.

Conform contractelor de închiriere cu Administrația Casei Pădurilor, pentru etajele I—IV și $\frac{1}{2}$ din etajul V și cu Cadastrul pentru $\frac{1}{2}$ al V-lea și etajul VI, încheiate pentru timp de cinci ani, se realizează anual

o chirie de 1.800.000 lei

Ultimul etaj VII, format din 14 camere, se întrebunțează pentru locuința temporară a d-lor membrii.

Inchirierea se face cu 30 și 40 lei pe zi, conform dispozițiilor art. 41, 42 etc. din Regulamentul pentru administrarea Casei Societății, publicat în Revista Pădurilor No. 1—2, din a. c.

Întru cât, în primele luni, ale anului, nu s'a putut completa tot mobilierul necesar, s'a prevăzut în buget, ca venit din închirierea camerilor suma de 60.000 »

Amenajarea camerilor cu tot confortul necesar care în mare parte s'a completat, va permite societății, să aibă în permanență aceste camere ocupate, depășindu-se prevederile bugetare.

Două din aceste camere dela etajul VII, s'au dat gratuit, la 2 d-ni studenți, iar una, este ocupată de personalul de serviciu.

La art. 3 din buget, s'a prevăzut ca venit din închirierea sălii de spectacol, suma de 60.000 »

La art. 4 s'a prevăzut ca venituri din abonamentul la Revista Pădurilor pe anul 1927, în baza abonamentelor anuale fixate de Consiliul de administrație prin procesul-verbal din 2 Martie 1927

80.000 lei

La art. 5, care prevede venitul abonamentelor la Revista Pădurilor, rămase în restanță, s'a prevăzut suma de

200.000 »

Cheltuielile cu publicarea Revistei, rămase în restanță, cari trebuiesc acoperite din bugetul anului curent, precum și îmbunătățirea apariției acestui organ de publicitate, ne silește a insista asupra încasării acestei sume, care de fapt este mult mai mare decât aceea prevăzută mai sus.

Măsura luată, ca aceste sume să se realizeze, pentru d-nii membri din serviciul Statului, pe cale administrativă, s'a făcut în vederea unei înlesniri a plății, pentru d-nii membri.

La art. 6 s'a prevăzut suma de ce va rezulta din diferite publicații ce se fac în Revista Pădurilor, în special a Regulamentelor de exploatarea pădurilor particulare și ale persoanelor morale, etc.

80.000 »

La art. 7 s'a prevăzut suma de ce se acordă ca subvenție Societății din partea Ministerului de domenii.

300.000 »

La art. 8 s'au prevăzut cotizațiile fixate conform art. 10 din statut, în raport cu numărul de membri ingineri silvici la Stat și particulari, evaluate la

140.000 »

În fine la art. 9 s'a prevăzut suma de lei taxa de înscriere, avându-se în vedere și înscrierile a o parte din d-nii ingineri silvici aflați, în serviciul Statului.

5.000 »

În total bugetul însumează la venituri suma de

2.729.000 lei

Cheltuieli

În ce privește cheltuielile, s'a avut în vedere la întocmirea bugetului, în primul rând achitarea cheltuielilor construcției rămase din anii precedenți.

În al doilea rând, s'a urmărit o complectare a mobilierului necesar instalării cercului, apoi publicarea și îmbunătățirea Revistei.

O chestiune destul de importantă pentru buna regulă în administrarea fondurilor societății, este ținerea la curent a scrip-telor gestiunii financiare și deci, s'a simțit nevoia angajării unui personal special.

Potrivit acestor norme:

S'a prevăzut la art. 1 pentru personalul necesar funcționării societății, suma de

222.000 lei

Secretar-contabil lunar . 6000 lei. anual

72.000

Intendentul » . 2000 » »

24.000

Portarul-garderobier lunar 4500 »	anual	54.000
Curierul ad-ției societ. » 3000 »		36.000
Lingereasa-cameristă » 3000 »		36.000
La art. 2 s'a prevăzut suma de		1.017.771 lei
pentru achitarea soldului debitor provenit din construcția imobilului, sold care nu s'a putut acoperi anul trecut.		
Pentru complectarea mobilierului necesar funcționării Cer-cului și pentru întreținerea imobilului, s'a prevăzut suma de . .		580.000 »
cu specificările dela art. 3, 4 și 5.		
Pentru imprimarea Revistei în condițiuni tehnice mai bune, s'a necesitat cheltueli mai mari ca anul trecut, în care scop s'a prevăzut la buget suma de		200.000 »
La art. 7 s'a prevăzut pentru bibliotecă și diferite abona-mente la ziare și reviste suma de		150.000 »
Pentru înfăptuirea unui început din scopurile Societății (propagandă forestieră, conferințe, subvențiuni, premii pentru lu-crări și ajutoare) suma de		110.000 »
La art. 11 s'a prevăzut pentru cheltueli de cancelarie, iluminat și cheltueli de administrație, având în vedere ținerea unei comptabilități conform dispozițiunilor în vigoare suma de		50.000 »
Pentru taxele către comună s'a prevăzut la art. 12 suma de		20.000 »
În vederea aplicării art. 14 din statut, referitor la restituirea sumelor vărsate de d-nii membri pentru imobilul societății, s'a prevăzut la art. 13 din buget suma de		200.000 »
ce se va avansa ca prim fond la constituirea Casei de credit și ajutor.		
Dobânda de 5 ^o / _o ce se va plăti în conformitate cu dispo-zițiunile art. 14 în sumă de		10.000 »
La art. 15 s'a prevăzut ca fond social suma de		149.000 »
provenită din cotizații și taxe de înscriere conform art. 12 din statut al. b.		
În fine la art. 16 din buget s'a înscris la neprevăzute suma de		20.229 »
În total se însumează la cheltueli conform arătatilor de mai sus suma de		2.729.000 lei
corespunzătoare venitului.		

Nevoia de a face față multora din cheltuelile specificate, în special achitarea soldului debitor la construcție, pentru a se evita plata dobânzilor, precum și pentru imprimarea Revistei, complectarea mobilierului, etc. ne-a determinat să prevedem sume mai importante la aceste capitole.

Astfel alcătuit bugetul, cu 2.729.000 lei venituri și 2.729.000 cheltueli, avem onoare a-l propune onoratei adunări spre aprobare.

T A B L O U
De veniturile Societății „Progresul silvic” pe exerciț. 1927
1 Ianuarie 1927 — 31 Decembrie 1927

No. contat	Natura veniturilor	Lei	B.
1	Chiria Imobilului conform contractului	1.800.000	—
2	Chiria camerelor mobilate	60.000	—
3	Chiria sălii de spectacol	60.000	—
4	Abonamentul la «Revista Padurilor» pe anul 1927.	80.000	—
5	Idem, abonamentele rămase în restanță pe anii 1923—1926	200.000	—
6	Publicații în «Revista Padurilor»	80.000	—
7	Subvenții	300.000	—
8	Cotizații	144.000	—
9	Taxe de înscriere.	5.000	—
	Total . . .	2.729.000	—

T A B L O U

De cheltuelile Societ. „Progresul silvic“ pe exerciț. 1927

1 Ianuarie 1927 — 31 Decembrie 1927

No. cont	Natura cheltuelilor	L e i	B.
A. PERSONAL			
1	Salarii	222.000	—
B. MATERIALE			
2	Sold debitor din anul 1926 pentru construcția imobilului	1.017.771	—
3	Mobilier	500.000	—
4	Instalarea telefonului și plata abonamentului. Soneri etajul VII	30.000	—
5	Curățitul și întreținerea imobilului.	50.000	—
6	Imprimarea «Revistei Pădurilor»	200.000	—
7	Biblioteca și abonamente la ziare și reviste	150.000	—
8	Propagandă forestieră, conferințe, publicații	30.000	—
9	Premii pentru lucrări și ajutoare	30.000	—
10	Subvenții	50.000	—
11	Cheltueli de cancelarie și administrație.	50.000	—
12	Taxe comunale	20.000	—
13	Restituiri	200.000	—
14	Dobânda 5% pe anul 1927 la suma de 200.000.	10.000	—
15	Fond social	14.900	—
16	Neprevăzute	20.229	—
	Total	2.729.000	—

Acest buget în total cuprinde suma de lei două milioane șapte sute două zeci și nouă de mii și s'a aprobat de Consiliul de administrație în ședința dela 15 Aprilie 1927.

p. Președinte,
(ss) C. P. Georgescu

Casier,
(ss) C. Sara Goiu

Secretar general,
(ss) M. P. Florescu

STAT DESVOLTĂTOR

No. corent	Numele funcțiunilor	RETRIBUȚIUNI			
		Unitar lunar		Total	
		Lei	B.	Lei	B.
1	Secretar-contabil	6.000	—	72.000	—
2	Intendentul	2.000	—	24.000	—
3	Portarul-garderobier	4.500	—	54.000	—
4	Curierul Ad-șiei Societății.	3.000	—	36.000	—
5	Lingereasa-cameristă	3.000	—	36.000	—
	Total			222.000	—

D-l **Președinte**. Puternicele dv. aplauze mă fac să cred că bugetul anului 1927, a fost aprobat cu unanimitate.

4. Alegerea Președintelui societății.

D-l **Președinte**: «Trecem la chestiunea alegerii președintelui. Înainte de a proceda la această alegere, vă rugăm să vă ridicați cu toți un minut în memoria fostului nostru președinte».

Adunarea se ridică pioasă, un minut, în picioare.

D-l **Președinte**: Societatea, de astăzi înainte, recunoscând meritele președinților străini de corpul nostru, crede că este demnă de a avea un președinte din sânul ei, din sânul pădurarilor români. Numai președintele ales din sânul societății, poate fi preocupat de toate chestiile de toate meserie, va putea cunoaște mai în amănunțime rezultatul distrugerii pădurilor și căile de luptă contra dezastrului. El le va apăra fie prin economie, fie prin politică, fie prin critică. Această politică nu o poate face însă de cât societatea «Progresul silvic», care după 42 ani de plămădeală, prin cuvântul ei, va trebui să indice liniile mari de urmat în politica forestieră a țării românești. Dar această politică nu se va putea face de cât dacă societatea este a pădurarilor, iar nu a unui partid politic.

Colaborând cu toate partidele politice, societatea noastră va trebui să-și ajungă scopul, însă va rămâne un colț independent de tehniciani, care va lucra numai în interesul silviculturii românești, în interesul pădurii.

După aceste lămuriri date în spiritul art. 22 din statute, cine are propuneri pentru alegerea viitorului președinte, îl rog să poftescă la tribună.

D-l Coman Marinescu: «Având în vedere că alegerea unui președinte este chestiune mult mai grea, propun ca punctele 7 și 8 din ordinea de zi, pe care le putem trece mai ușor, să le intervertim, lăsând alegerea președintelui la urmă. Să suspendăm ședința pentru oarecare consultare și să trecem la vot. E mai rațional să procedăm în felul acesta».

D-l Boldescu: D-lor colegi, este mult mai gravă problema alegerii unui președinte într'un corp de specialiști. Când este vorba de alegerea unui președinte pentru orice masă de oameni, acest fapt e o chestiune destul de gravă. Carlyle, are într-o lucrare a lui «Eroii», un capitol special unde se referă la alegerea eroului, la alegerea celui mai capabil. Cel mai capabil din o masă socială de oameni este greu de găsit. Este o datorie pentru masa oamenilor din societate să-l aleagă. Într-o astfel de societate, care a reușit să-și aleagă pe regele ei, pe cel mai capabil dintre ei, pe cel care să domine, acea țară, e o țară ideală. Totuși — zice Carlyle — ne găsim în unele situații, că nu avem talentul să-l alegem, nu avem încrederea în noi că o putem face, e foarte greu să-l alegi pe cel mai energic, pe cel mai capabil, pe cel care să știe să-și împue voința lui cu greutatea destinului».

Bine a făcut d-l Aurel Eliescu, când prin cuvinte elogioase, a slăvit memoria celui care prea curând a dispărut dintre noi. Ați văzut cum d-l Georgescu a invitat această sală să-i aducă omagiu cu un minut de reculegere. Eu, care sunt o fire și mai religioasă, găseam că nu trebuia să începem de cât cu o slujbă religioasă, cu un parastas la mormântul celui care însemnează o pagubă pentru țara noastră. El a dispărut de curând. Am încercat să protestez, că nu e nici oportun și nici așa de necesar să avem un președinte pe scaun, ca un omagiu pentru memoria acestui mare dispărut. Să trăim un an fără președinte.

Voci. — Nu se poate.

D-l Boldescu: Nu se poate întâmpla ca acest apel al meu care izvoarește din considerații de adâncă morală religioasă și din convingere, să nu aibă ecou printre d-v. Noi nu trăim aci, noi trăim în păduri.

Noi trăim acolo la munte și știm ce ne trebuie. Pădurea aceasta e în seama noastră. Trăim pentru ca să apărăm munții. Și când amintim de acestea, noi spunem cuvinte din viața noastră de silvicultori, cari sângerează, căci sânge ar curge din fiecare cuvânt dacă l'am tăia cu foarfeca. Ei bine, d-lor, astăzi s'a pus o problemă grea pentru noi. Această problemă nu poate să și-o însușească oricine. Valorile nu se socotesc numai după calitatea intrinsecă la noi, ci după numărul de care dispun. Este o nefericire, dar este așa. De aceea în alegerea unui președinte, eu socotesc că altele ar trebui să fie considerațiile. Peste tot azi este știut că un inginer silvic este un inginer enciclopedist. El are o calitate imensă, este moral așa cum a spus-o marele nostru Voevod la congresul din 1919: «Trăiți în mijlocul pădurilor și d-v. gândiți mai moral». Acești ingi-

neri silvici toți sunt enciclopediști, sunt morali. Ei bine d-lor, din acest punct de vedere moral și etic eu vă zic: nu vă grăbiți.

Ni se cere un președinte care să nu fie din afară ci din năuntrul corpului nostru. Trăim în realitate și să nu ne despărțim de ea. Să nu trăim în lumea lui Spinoza sau a enciclopediștilor din sec. al 18-lea. Este o lume nereală, imaginară. Nu trăim într-o operă de valori, de competență.

Dar încă odată vă rog, amânați, în cinstea răposatului, un an de zile. Altfel din catedrala sublimă a pădurii, faceți o sumă de bisericuțe.

D-l **Aurel Eliescu**: D-lor, la spusele savanților care desigur că sunt foarte interesante, nu mă voi referi. Dar spusele savanților sunt cum este și doctrina, din cartea jurisconsulților, din cartea savanților de drept. Nu e de ajuns să cunoști toate problemele juridice. Ca să rezolvi probleme, trebuie să cunoști și viața, să vezi la care anume problemă juridică se încadrează speța pe care ai s-o judeci. Așa și la noi, avem speța: s'a propus amânarea. În același timp, președintele nostru a propus să se aleagă un președinte. Sunt de părere d-lor să ținem socoteală de amândouă. Am ieșit din faza nebuloasă, intrăm în faza de activitate științifică și de aceea este bine ca președintele să fie un om de specialitate, fiindcă problemele pe cari avem să le rezolvăm de aci înainte în mod practic nu numai teoretic, reclamă omul de specialitate. «Măine». Il veți face din «astăzi» și «astăzi» avem posibilitate de realizare. Am și început să ajutăm pe acei cari în opera noastră de propagandă, ridică prestigiul societății noastre. Să organizăm bibliotecă, laborator științific. Această parte de realizare practică cere specialistul, cere pe lângă cunoștințele speciale și perspicacitatea. Dacă noi l-am avea, am putea face multe. Dovada este trecutul nostru. Cel mai strănucit microscop, care s'ar aplica asupra conștiinței silvicului în țara noastră, urmărind mersul de 42 de ani, nu va găsi nici o vină, ci numai străduința de a face să propășească pădurea în toate domeniile. E partea a doua atunci. Vrei, dar nu poți. Și atunci gândiți-vă: Specialist? — Da! — Dar specialist, decât care, să nu fie nimeni mai mare. Ori unde ar intra să fie primit. Câte contacte trebuie să aibă președintele societății noastre pentru realizările la cari tindem. Să nu găsească superior. Să fie egal peste tot. Prin urmare, gândiți-vă, când avem să facem o asemenea alegere, veți privi acele două fețe pe care să le reprezinte această personalitate, omul de știință și omul de autoritate morală care să se prezinte ca un egal în orice cabinet ar intra.

Mai e domnilor, după cum spunea foarte bine d-l Boldescu și o altă latură a problemei care ne-ar ridica foarte mult. Omenirea trăiește din iluzii. Pentru acei cari își tocesc mintea căutând să pătrundă acest mister al vieții, efortul lor poate să-i ducă la discutarea imensității acesteia a infinitului. Dar, omul apare ca ceva mic, supus la împrejurări atât de potrivnice, încât ființa lui nu înseamnă nimic. Iar ceea ce ridică pe om e sufletul. Ridicarea lui înseamnă omul. Ridicarea lui se dovedește întâi prin pietate, prin vrednicie, prin smerenie și prin obligațiile ce și le respectă față de morți, cărora le poartă recunoștința. Atâta vreme cât o națiune își respectă morții ei și cât un corp se pleacă înaintea memoriei celui ce i-a dat viață, cu atât acea națiune, cu atât acel corp, domină materia. Noi, d-lor membri, suntem niște entități trecătoare. Ce înseamnă viața unui om? Nimic. Priviți în jurul d-v. și aduceți-vă aminte. Moartea este

egală pentru toți. Ceea ce ne ridică e viața. Cu cât vom fi mai folositori țării, cu cât noi vom da dovadă că suntem la înălțimea situației, cu atât noi vom fi mai sus.

Și când d-nul Boldescu v'a adus în fața d-v. omagiul său pentru fostul nostru președinte, tabloul acesta v'a fost făcut cu destulă pietate. E grea primejdie, care ne amenință, ca să alegem numai decăt un președinte? Și, dacă n'am avea pe Făt Frumos cu sabia în mână, care să străpungă cu sabia lui, pe balaurul care vine? Față de această datorie sfântă, față de omul care ne-a ridicat, d-v. nu vă puteți da seama, tinerii, fiindcă n'ați respirat atmosfera noastră. Noi, silvicultorii, cari n'am fi fost nimic fără el, trebuie să-i aducem acest omagiu. Înainte vreme, când un tânăr ofițer ne făcea onoarea să ne primească la un colț de masă, era mare lucru. Astăzi, avem posibilitatea să trăim cu toată această lume științifică, care a venit să ne asculte. Fostul nostru președinte este acela care ni-a dat posibilitatea să trăim aceste ceasuri. Nu este nici o primejdie în această amânare, care ne va face să ne ridicăm sus, să se știe că noi am fost la înălțimea împrejurărilor, că am avut pe lângă știință și un suflet, care a putut să aprecieze sacrificiile și munca ce s'a depus în folosul societății. Se vor găsi oameni, cari vor fi demni și vor duce înainte aceasta. Poate că piedicele unora, sau ale altora, sunt pecate din alte considerații. Pentru mine, care nu trăesc în atmosfera d-v., și care mai de departe, pot să vă privesc, vă spun: sunt între noi oameni cari să se sue cu demnitate și să continue grija aceasta de a conduce, dar să aibă grija de a-și înălța sufletul la momentul oportun, ca să slujească drept exemplu pentru cei ce au să vină dupe noi. Imprejurarea a dat ocazia să se facă ceva, dar va trebui să se facă ceva mai mult decăt s'a făcut până acum. Să arăți că ai un suflet și să spui celor ce vin după tine: *știință, devotament, conștiință*, dar înainte de toate acestea, e ceva mai important, să ai un **suflet**. Vă rog să aprobați cererea de amânare. Sunt în Consiliul de administrație și văd că se lucrează cu cea mai mare sârguință. Mersul societății material este foarte bine asigurat și sigur că la ceasul când va fi momentul alegerii, vom veni și noi. Lucrul acesta însă îl vom face la vremea lui. Dar un lucru vreau să vă rog: «Să discutăm dacă vroiți, chiar cu violență, această chestiune, cu o condiție: când unul va fi exponentul majorității, cei cari l'au combătut mai tare să se ducă cel dintâi să-l sărute și să-i spue: «Tu ești al nostru, suflet din sufletul nostru, trup din trupul nostru».

Nu bisericește, nu planuri, nu războaie între noi, nu ceartă.

Și toate acestea domnilor, vi le vorbește un bătrân, un om, care are contact numai sufletesc cu d-v., nici un fel de contact interesat, un om care ar fi avut și el drept să pretindă multe dela organizația silvică. Am lucrat la toate proiectele de lege dela minister, nu mi s'a dat diurnă. S'au trimis misiuni în străinătate, — n'am participat. — A fost o catedră de drept silvic care nu se putea da decăt unui specialist și în drept și în silvicultură și nimeni în țara noastră nu era în situația aceasta și... nu mi s'a dat catedra. Și totuși, dacă personal am avut momente de nemulțumire, — iubitor al pădurii, al progresului pădurilor noastre, al progresului general al acestei țări, — am avut totdeauna tăria de am trecut peste ele. Ridicați-vă sufletul! Nu bisericește de interese! Luptă, dar numai cu gândul de a face ca pădurea să fie din ce în ce mai corespunzătoare scopului pentru

care natura a creat-o. Cu gândul la ea și numai la ea, vă rog să rezolviți această problemă și propunerea mea e să amânați alegerea, ca un omagiu pentru memoria ilustrului dispărut. În al doilea rând, dacă voiți să ne lăsați această pildă de grațitudine pe care aveți ocazia să o dați generației viitoare, ori cum se va face alegerea, toți să ne ducem și să-l îmbrățișem pe cel ales, fiindcă aci facem luptă pentru un bine obiectiv, nu pentru interes egoiste.

Vă rog votați amânarea. Este o ocazie unică pe care o avem pentru a dovedi că sufletul nostru știe să se înalțe.

D-l **Nedelcovici**: Domnule Președinte, a vorbit d-l Boldescu și ne-a făcut teoria eroilor. Eroii nu se aleg, ci se impun și noi vom da votul aceluia care s'a impus până acum.

A venit d-l Eliescu și ne-a cerut amânarea ca un omagiu. Cel mai mare omagiu pe care putem noi să-l facem președintelui nostru este să alegem unul imediat, care să fie pe cât posibil, la înălțimea lui. Cu negații, nu se face nimic. Dacă îl alegem dintre noi și nu va corespunde misiunii pe care o va avea este foarte ușor să-l facem să renunțe la acest lucru. Nu sunt pentru tergiversări. Cel mai mare omagiu care-l faci față de un președinte este ca cel care îl vor urma să meargă pe drumul lui.

Punctul nostru al treilea de acum este să trecem dela gospodăria extensivă silvică la gospodăria intensivă. Pentru acest lucru, președintele trebuie să fie specialist, indiferent dacă va fi un ministru cărui să i se deschidă ușa sau poate un simplu inginer silvic care prin calitățile lui să se impună. De multe ori unul din cei mici ajunge la soluții și le aplică cu un curaj pe care nu cutează cel mare să-l alba.

Cer să se aleagă imediat președinte. Sa votăm chiar acum. Nu va fi bun, el își va depune mandatul, iar când se va prezenta eroul, îl vom îmbrățișa.

Sperăm însă că și până atunci, societatea va merge bine.

D-l **Rădescu**: «Mi se pare curios, că după treizeci de ani de minorat, ni se mai spune că suntem încă minori, că nu avem unul care să ocupe scaunul de prezident. Nimeni nu e între noi ca să nu păstreze cea mai pioasă amintire a lui Constantinescu. Dacă ar mai trăi azi, cu dragostea pe care o purta pentru Societate și cu spiritul lui practic ne-ar fi spus: «Procedați imediat la alegere».

Nu e timpul să mai târănim lucrul. Dacă se menține părerea ca să se amâne, să se voteze. Mai avem și alte lucruri și ziua se pierde degeaba.

D-l **Ștefănescu Suhățeanu**: «S'a vorbit mult înaintea d-vo. Eu am să vă expun numai o chestie de logică elementară. Se pune chestia dacă președintele să fie al nostru sau altul. Am avut un prezident din afară de corp. Astăzi vom avea președintele care îl vom lua dintre noi și se înțelege că va fi de măsura noastră. Nu este societate aceea care să nu aibă unul, care să o prezideze, fiind din acea specialitate, când este o societate de specialiști.

Domnilor, se mai pune alta chestie: dacă să alegem președintele acum, sau mai târziu. Toată lumea are în suflet și în minte, vecinic memoria lui Constantinescu și d-vo, toți, care sunteți membri ai societății, nu puteți uita acest lucru așa de ușor, văzând acest palat. Societatea însă este un organism viu și ca și statul, când unul din demnitari dispăre, fiindcă așa a fost voia lui Dumnezeu,

nu s'a gândit nimeni la anul de văduvie pentru motivul că omagiul nostru este așa de mare, că nu mai putem să avem un alt președinte un an de zile. Aceasta este iarăși o chestiune care se pune în mod logic. Statutele pe care le-am votat anul trecut și pe care nu le-am votat cu gândul la eventualitatea de a nu avea președinte, spun că se va alege un președinte de adunarea generală. Din această cauză s'a ivit această lungă discuție, căci nu există statut în care președintele să nu fie emanația consiliului de administrație. Totuși s'a hotărât altfel. Și atunci este bine ca odată adunați cu toții aici, să ne gândim să ne alegem pe acela dintre noi, care este cel mai reprezentativ. Dacă nu vom găsi pe unul care să reprezinte — cum spunea d-l Boldescu — eroul lui Carlyle, va fi acela pe care-l merităm noi, pe care îl avem noi. În ceea ce privește amenințarea, că am înfăptui bisericuțe, eu nu sunt prea optimist, dar refuz să mă gândesc că ar mai putea să existe bisericuțe, refuz să cred că ar mai fi cineva care ar face conspirații în contra societății.

D-l Andrei Ionecu: «D-lor, un mare general al Franței, conducător de armată, tocmai în momentul când trebuia să dea soluție celei mai grele probleme de război, a primit o telegramă care îi anunța moartea feciorului său. Generalul a stat un minut într-o pioasă rugăciune, — a cerut cerului să-i întărească înima și după aceasta a spus ofițerilor săi: «Înainte!»

D-lor, nu negația ar fi servit Franța. Franța nu a ajuns glorioasă decât prin aceste gesturi extraordinare și supraomenești când conducătorul a știut să se ridice asupra eului său și să strige: «Înainte!» Franța, numai Franța, nu eu!

D-lor, eu cred că cea mai ploasă admirație, creștinească dacă vreți să spun, cea mai frumoasă atitudine a noastră față de veneratul nostru Președinte ar fi tocmai această atitudine eroică, atitudinea generalului francez.

Să ne ridicăm deasupra noastră!

Eu știu, ca și d-v. toți, că acest președinte, care era un exemplu de activitate, nu ni-ar fi cerut nici odată, dacă ar fi prevăzut acest cataclism al pierderii persoanei sale, să întrerupem activitatea. Întrebat de cineva, care ar fi atitudinea noastră după moartea sa, eu vă asigur că președintele nostru care era cel mai grozav exemplu al acțiunii, ni-ar fi spus: «Să stați un minut în reculegere și apoi să mergeți înainte». Această soluție, v'o propun domnilor-voastre pentru respectul președintelui. Nu vă cer să amânați alegerea, ci din contra să faceți alegerea și cea mai ploasă admirație a noastră pentru el, o vom dovedi prin această alegere, — care va duce mai departe opera, dacă nu așa cum a făcut el, dar cel puțin cu mijloacele noastre. Să căutăm prin aceasta să-i respectăm numele.

«Să ne alegem președinte!»

D-l Boldur: «N'ași mai avea nimic de spus în chestia alegerii președintelui. Nu știu nici măcar cum s'a mai pus chestia amânării și omagiului în forma în care s'a pus. În toate organizațiile de state auzi: «Le roi est mort!» — «Vive le roi!».

Îndată ce moare un conducător îl urmează un altul.

Cum am putea să rezistăm noi? Nu se poate spune că sacrificând obligațiile statutare noi vom face un lucru plos. Cum să se prezinte Societatea noastră gnumai cu vice-președinți?

În caz că nu ar fi nici unul dintre noi care să poată fi ales președinte, atunci propun închiderea discuției».

D-l Eugeniu Răuț : «Suntem veniți fiecare din câte un colț al țării, așa că nu am vrea să pierdem zadarnic timpul nostru. Se face o întrebare de alegere de președinte și de schimbarea normei de conducere a Societății noastre și anume, dacă alegem președinte din afara de corp sau din corp. Trebuie și eu, care nu cunosc chestia, trebuie să mă hotărâsc într-o parte. M'ași întreba, care ar fi termenul de comparație între președintele din corp și cel din afara de corp? Eu înțeleg un singur lucru: să luptăm pentru revendicarea pădurilor. Societatea luptă pentru aceasta, însă trebuie să lase la o parte dușmanii pădurii, cari sunt politicianii. Averile statului au fost irosite de oamenii politici, deci ei nu ne pot ajuta nouă. Totuși cine ne poate ajuta? Toți spun : «Prin noi înși-ne». Ne zbuțuimăm, dar la urmă cine vine să dea soluție adevărată cererilor noastre? Tot politicianii. Politicianismul este o armă cu două tăișuri. Și atunci cel puțin părerea mea este, că unul din aceste tăișuri să fie de partea noastră».

D-l Președinte : Nu sunteți în chestie și vă rog deci să vă ocupați de președinte: îl alegem sau nu.

D-l Eugeniu Răuț : «Eu d-le președinte am cerut lucrul acesta ca să se vadă că nu sunt hotărât să se aleagă președintele, eu sunt pentru amânare.

D-l Președinte : «D-lor, s'a propus închiderea discuției».

D-l Comanici : «Eu aș vorbi după ce însă veți hotărâ dacă alegem sau nu un președinte».

D-l Sava Golu : D-lor, credeam că alegerea președintelui nu va da loc la atâtea discuții. Negreșit că respectăm părerea tuturor, chestia e prea importantă ca să poată trece cu ușurința cu care se propune să se treacă. Chestia aceasta nu a fost dezbătută încă în sânul consiliului d-v. Consiliul d-v. nu este deci încă edificat dacă dorește să aibă un președinte din corpul nostru, sau un președinte din afara noastră.

«Aveți d-v. în gând să alegeți un președinte din sânul d-v. sau din afara, fiindcă avem și membri din sânul Societății cari pot să-și pună candidatura fără ca să fie ingineri. D-lor, eu o spun lămurit și fără nici un înconjur și vă rog și pe d-v. la rândul d-v. să o faceți la fel, cu aceeași sinceritate, cum o fac eu. Când, în momente foarte grele prin care trece corpul, s'a întrebat din partea unora dintre noi dacă să se aleagă administrarea Casei Pădurilor din corpul nostru și văd, eu am fost singurul care m'am opus. «Dacă d-v. vreți să se aleagă administratorul din corpul nostru eu sunt contra, însă îscălesc alături de d-v. pentru ca să dăm dovadă de solidaritate: Să dea Dumnezeu să nu regretați ceea ce «faceți» Astăzi se pune același problemă. Propuneți d-v. un membru dela noi. Sunt atâția membri distinși, printre cei mai vechi și chiar printre cei tineri, cari cu tot sufletul, cu toată capacitatea, cu toate cunoștințele lor, ar putea să răspundă așteptărilor d-v., ar putea să reprezinte Societatea. Vă fac o profesune de credință. Voi merge alături de d-v. ca în întreaga mea viață, însă vă spun faceți o enormă greșală de a alege dintre d-v. președintele. Alegeți însă un specialist care să susțină pasurile d-v., să aibă cine să ne sprijinească, căci pentru partea tehnică, vom fi noi, consiliul de administrație, emanația d-v. Cei tineri, cari m'au cunoscut, știu dragostea ce o păstrez corpului. Niciodată în viața mea

nu i-am trădat. Când a fost să treacă școala la politehnică, m'am sacrificat pe mine însumi, ca să se îndeplinească aceasta. Astăzi d-ilor, când noi în consiliu nu suntem hotărâți asupra persoanei președintelui, putem să procedăm la alegerea lui? Nu se va vă ști cine va avea majoritatea. Poate va avea o mică majoritate și atunci nu va mai fi emanația noastră a tuturor.

Am încă un cuvânt ca să vă spun. Vă rog să mă credeți că nu vorbesc din sentiment de servilism, ori câte nenorociri au venit asupra mea, am stat totdeauna drept și grav înaintea ori cărei întâmplări și atunci vă rog să alegeți o personalitate care să poată sprijini interesele d-v. Eu aș propune și sunt sigur că ar avea unanimitatea, aș propune președenția Societății d-lui Garoflid».

D-l Coman Marinescu: «D-le președinte, iubiți colegi,

Suntem un corp de specialiști și prin urmare trebuie să ne comparați cu celelate corpuri de specialiști ale țării. Să vedem dacă mai există un corp de specialiști, care ține la demnitatea lui, care să fie condus de un nespecialist. Aș vrea să văd, dacă cel dela școala politehnică se vor simți mulțumiți să fie conduși de un avocat».

«Nu există în țara românească corp de specialiști condus de nespecialiști. Eu vă rog să nu vă faceți această rușine, pentru că nu va putea să meargă Societatea, când nu va fi condusă de un specialist. Între noi se găsesc ingineri silvici cari ar putea să ne reprezinte cu destulă demnitate. Prin urmare d-ilor propun: 1) să se aleagă un președinte din corpul nostru. 2) cred că nu veți mai face greșeala de atâția ani. Eu am fost membru al Societății sub răposatul Kallinderu și n'am fost deloc mulțumit de președenția lui, deși a stat 25 ani în capul nostru. Și nu puteam fi mulțumit când președintele spunea părerea lui și nimeni nu avea curajul să spună altă părere. Când am cerut cuvântul, mi s'a refuzat și m'a forțat să ies afară din ședință și să demisionez. Nu vreau să mai fim puși în această situație. N'avem nevoie de oameni prea puternici. Feriți-vă de oamenii prea puternici. Ei vă pot face bine când vor, dar și rău, pe care nu-l veți mai putea repara niciodată. Să nu alegeți președinte dintre oamenii politici. Să alegeți numai specialiști, dintre bătrânii noștri din corp.

D-l Eilăscu Aurel: «Vedeți d-v. cum din discuție se nasc unele lucruri cari pot să aducă mai mult rău decât bine. Fără îndolală apreciez sentimentul de care este animat d-l Sava Goiu. Sunt sigur că d-șsa a vorbit din convingere că așa e bine. Și sigur că este bine ca să mergem mai departe, ca Societatea să înainteze. Inșă trebuie să vă gândiți că nu se poate pune în discuție personalitatea ministrului care este șeful unei părți din noi. Ministrul nu a fost solicitat, nu și-a dat adeziunea și vă rog să considerați această propunere ca neavenită, căci discuții pe tema personală pot fi foarte jlcuitoare și nu a fost în intențiunea nimănu să jlcneasă pe cineva. Nu numai dragoste, fiindcă este ministrul nostru, dar avem și foarte mare respect, fiindcă este unul din cei mai de seamă economiști al acestei țări, în momente când economia generală a țării, depinde numai de politicianii noștri. Prin urmare, vă rog să considerați ca neavenită această propunere. Nici un fel de discuție nu se poate face, până nu s'a căpătat mai înainte adeziunea d-lui ministru, pentru că alfel s'ar putea ca această discuție să fie rău interpretată și rog pe d-l președinte să la act de această declarație care socotesc că este unanimă.

Noi vom alege președinte pe acela care s'a ridicat prin muncă, pe care sforțările lui l'au ridicat și care să se fi impus.

D-l Sava Golu : «Numai în cazul când nu se aleg specialiști, numai în acest caz îl propun pe d-l Garoflid. Nu am propus pe ministrul, ci pe economistul Garoflid».

D-l Petre Ioan : «Așa cum s'a început ar putea să dureze discuția aceasta încă multă vreme. Vă rog să luați în considerare propunerea d-lui Boldur la care mă rialiez. Să intrați în ordinea de zi și să procedați la alegerea președintelui».

D-l George Clime : «O să cer binevoitoroa d-v. atenție câteva minute.

Discuțiile sunt aproape aprinse și este natural să fie așa, căci se discută cel mai însemnat act al Societății, în acest congres. E bine așa, căci înseamnă că fiecare ne dăm seara de însemnătate acestui act. Suntem conștienți d-ilor, însă trebuie să mergem mai departe, să trecem la o parte practică. Partea cea mai critică este aceasta că noi ne încrucișem credințele noastre de așa fel încât se pare că sunt mai multe tabere. În acest caz, cred, că mai bine să se ridice chestia la înălțimea unui principiu față de care nimeni să nu fie în contradictoriu. Incepe din ce în ce să se afirme cu mai multă putere în inima cataclismului universal, că o societate trăește mai ales prin conducătorii ei. Până acum câtăva vreme, înainte de război, se credea că o societate se putea conduce prin ea însăși, acum nu se crede decât că se poate conduce numai atunci când are un conducător. Acel conducător trebuie să aibă anume calități. Ce fel de calități? Aci se împarte părerile. Cred însă că nimeni nu e în contra faptului că acel conducător trebuie să reprezinte într'adevăr capul și legătura directă între cap și trup. Ori aceasta nu o poate face de cât unul care este strâns alături de societatea care o conduce, nu numai din punct de vedere al capacității, dar chiar din punct de vedere al instinctului. Din acest punct de vedere vedeți d-v. că toate societățile omenești nu se conduc decât de indivizi aleși din societatea respectivă. În țara românească nu veți găsi o societate care să fie condusă de un străin, totdeauna trebuie să fie conducător elementul cel mai ales, cel mai capabil dintre ceilalți, omul de cea mai mare activitate. Este natural că asemenea conducător, ales din sânul societății, să cunoască în mod instinctiv nevoile ei. De foarte multe ori el le simte, chiar fără a-i fi aduse la cunoștință, căci face parte din trupul societății.

A doua chestie. Se alege președinte din mijlocul nostru sau se amână. Eu sunt de părere ca organizația noastră să-și aleagă președinte din sânul ei, iar în al doilea rând, că omagiul de care s'a vorbit, nu-și poate avea loc mai bine decât societatea să meargă înainte. După teoria susținută de anevorboritorii mei, ar însemna că cu cât acel conducător a avut suprafață mai mare, cu atât să se raporteze la un timp mai mare de lipsă de conducere. Dar nenorocirea cea mai mare într'un stat este moartea suveranului și atunci ar însemna că cu cât suveranul este iubit, cu atât societatea aceea să trăiască o perioadă mai lungă lipsită de conducător?

D-l Comanici : Cel mai bun lucru pe care îl putem face este să ne ra-

Item la propunerea d-lui Eliescu să amânăm. Aceasta este cea mai bună soluție, mai ales după ce s'au amintit aci și nume.

D-l **Boldescu**: «N'am fost înțeles. Ertați-mă că n'am știut să vorbesc mai deslușit. Am vrut să vă cânt o arie cu un flaut frumos și fermecat. Am vrut să vă sugerez adevărul. Alegerea unui președinte din corpul nostru trebuie să se facă prin aclamațiuni, să vină în mod spontan. Vedeți unde duce numai sugestia, ideile și vedeți ce discuții au urmat. Fîrumusețea am vrut s'o păstrez în acest corp. Când cercetăm mai de aproape, vom vedea că sunt și părți mai urâte, așa că eu am vrut să privim numai dela înălțime, ca să nu vedem defectele. Aceasta a fost dorința mea.

D-l **I. Dumitrescu**: «Suntem puși într'o situație care nu este tocmai bună pentru noi. Am admis anul trecut, cu excepție, ca președintele să fie ales din adunarea generală. Era o excepție, cerută chiar de președintele nostru. El era eroul care se impunea în consiliul de administrație și nimeni nu ar fi spus altă părere. În toate societățile pe care le-am arătat, președintele este ales de consiliul de administrație, nu de adunarea generală. Consiliul să-și aleagă președintele, căci consiliul lucrează cu președintele, nu adunarea generală. Consiliul își schimbă câte o treime în fiecare an. Se poate întâmpla ca cel ales de adunarea generală să fie în dezacord cu ceilalți aleși înainte de adunarea generală. Se poate întâmpla atunci ca membri din consiliu să fie în disensiune cu președintele. Ar trebui deci să se modifice statutele.

Trebuie să venim la normal. Trebuie să revenim la ceea ce toată lumea face în materie de gospodărie a societăților. Președintele nostru se alege pentru 4 ani. Pot să se impună condiții noi acum la alegerea unui nou președinte. Anul trecut am ridicat eu chestia și președintele de atunci a spus: «Eu sunt Alexandru Constantinescu și vreau să fiu ales de adunarea generală iar nu de consiliu». Cu dispariția lui trebuie să dispară și aceasta. Îmi pare foarte rău că sunt în dezacord cu colegii mei și am să fac această propunere foarte serios. Fac propunerea să amânăm alegerea președintelui pe timp de un an și să se prevadă ca președintele să fie ales de consiliul de administrație, nu de Adunarea generală. Noi ne alegem membri în consiliul general. La părerea d-lui Boldescu, spun că, fiecare țară își are guvernul pe care îl merită și fiecare societate își are conducătorul pe care îl merită. Rămâne ca d-v. să vă hotărâți președintele.

D-l **Președinte C. P. Georgescu**: Cred că s'a discutat destul în chestia președintelui. D-lor, dacă trebuie sau nu să alegem președinte, vom vedea mâltărziu. Eu constat numai că nu este unanimitate nici pentru cel care cer amânarea, nici pentru cel care cer alegerea și nefiind unanimitatea celor care cer amânare, trebuie să respectăm statutele care stau sub raporturile legii persoanelor morale. Statutul nostru spune că adunarea generală este obligată să aleagă un președinte pe 4 ani. Constantinescu a decedat în Noembrie și acum s'a pus chestia alegerii unui nou președinte. S'a mai pus chestia dacă trebuie să fie din afară de corp sau nu sau dacă poate să fie din afară de societate sau nu. Unele persoane care s'au propus pentru președinție, nu fac parte din societate, deci sunt propuneri în afară de statut. Noi trebuie să respectăm statutul, să propunem pe unul dintre ai noștri. A doua chestie, dacă trebuie să alegem din sânul nostru și dacă trebuie să alegem dintre cei care nu sunt silvici. Cred că este o discuție de prisos. Când

am propus ca să alegem pe unul din săaul nostru, ne-am dat seama că nu avem printre noi personalități care să atingă valoarea politică a fostului nostru președinte. Luați cunoștință că sunteți o mână de silvicultori, care ne iubim patria. Suntem convinși că vom impune mai mult guvernului și partidelor politice prin sinceritatea noastră, dacă vom alege ca președinte pe unul din societatea noastră. Pentru aceasta statutul prevede secretul votului, ca manifestările D-v. să fie lăsate libere, independente de orice influență. Nenorocirea noastră a fost politica făcută în societate. Ca societatea noastră să progreseze va trebui devotamentul nostru, va trebui unirea puterilor noastre. Ca să se ușureze această sarcină a președintelui fără care societatea nu poate merge de cât artificial, trebuie să colaborăm cu toții. Artificiul cu omagiul este un artificiu electoral. Toată chestia este că nu ne-am fixat asupra alegerii președintelui. Noi consiliul de administrație suntem emanația d-v.

Noi n'am reușit încă să vedem care este cel mai priceput dintre noi. Noi n'am vroit să anticipăm asupra voinței D-v. Meritul actualului consiliu este de a vă lăsa libertatea de a alege pe cine vreți. Interesele vor fi salvate nu prin valoarea președintelui ci prin ajutorul ce l-i veți da D-v. Amânarea care s'a propus nu mai poate avea loc, când aveți votul secret. S'ar putea amâna numai când unanimitatea congresiștilor ar cere-o. Pentru respectul drepturilor D-v. propun să pun la vot secret amânarea alegerilor de președinte sau votarea președintelui.

Se procede la votare.

Votează 124, din care 37 sunt pentru alegerea președintelui și 87 pentru amânare.

D-l Președinte C. P. Georgescu : « În urma votului d-v. se amână alegerea președintelui pentru altă dată.

Trecem la punctul următor din ordinea de zi :

5.— **Alegerea a cinci membri în Consiliul de administrație în locul d-ilor Antonoscu P., Boldur M., Elloscu A., Ștefănoscu-Suhățoanu M. și Tomușo D.**

Congresul alege prin aclamație aceiași membri în Consiliul de administrație.

6.— **Alegerea a trei cenzori și trei cenzori supleanți pentru verificarea gestiunii anului 1928.**

D-l Aurel Eliescu : « Consiliul de administrație și-a avut cenzorii săi. Nu s'au plâns nici unul, nici alții și vă rog pe D-v. ca să fie tot ei ».

(D-l Comanici și D-l Anastăsescu refuză). D-le Comanici, imi dați voie să vă spun că această demisiune a D-v. în momentul când o solidaritate se încheagă, arată că ar fi o oarecare nenulțumire în sufletul D-v. Vă rugasem ca sufletele noastre să nu se despartă. Nu se lăsați să plecăm cu credința că sunteți supărat pe societate. Veți fi supărat ca om, dar nu puteți fi ca membru în societate. Aștept gestul D-v. de solidaritate.

D-l Comanici : « Eu mi-am dat demisia înainte ».

Voci: «Adunarea generală respinge».

D-l **Dumitrescu:** «Eu propun să se aleagă censozii cei cari au fost supleanți și cei cari au fost supleanți, censozii».

Adunarea generală relege în unanimitate pe censozii și censozii supleanți vechi.

D-l **Președinte:** «Înainte de a ridica ședința, vă mulțumesc pentru vorburile D-vo.

Vă rog, pentru ca debaterile acestui congres să fie luate în cât mai comun acord, să luați parte la ședințe în cât mai mare număr.

Ședința se suspendă la orele 18,45.

S E A R A

Ora 21

Conferința d-lui Subsecretar de Stat la Finanțe M. Manoilescu, despre „Pădurile și Finanțele țării”.

Facem recenziile acestei conferințe la finele lucrărilor.

ZIUA II

Luni, 30 Maiu, 1927

Dimineața

Ședința se deschide la ora 9,45.

Prezidează d-l Profesor Petre Antonescu.

Se intră în ordinea de zi.

Exproprierea pădurilor pentru creerea de izlazuri comunale

D-l Profesor **Petre Antonescu**, referend.

Din lucrările ce s'au prezentat pentru congres și cari vor fi dezvoltate în fața d-vo., se va vedea că de mult timp este o mare lipsă de îngrijire a pădurilor.

Din timpul imemorabile, ori decât ori șutul, comunele și județele au avut nevoie de material lemnos, pentru trebuințe extraordinare totdeauna au recurs la rezervele mult puțin ce au mai rămas în pădurile statului. Când e secetă, se trimt vitele — sub cuvânt că mor de foame — în aceste păduri, când e inundație de asemenea, așa încât nu este an dela Dumnezeu, fie el secetos sau ploios, ca vitele să nu cutureze mările și de multe ori chiar plantațiunile tinere, unde de regulă se găsește iarbă mai multă.

Din cauza aceasta, ele nu prezintă astăzi aspectul unor păduri în plină forță de producție, ci de multe ori nu se recoltează dintr'insele decât 1 m³ ca creștere anuală pe hectar și chiar mai puțin. Multele locuri goale, poenile cu contururi foarte capricioase și cu suprafața din ce în ce mărită, prin cari s'ar putea plimba cineva cu poștalionul cu patru cai înaintași, explică această precară stare de lucruri.

Casa poji avea însă păduri capabile de venituri mari, trebuie să le îngrijești, să le aperi, să le păzești de tot ce poate contribui la micșorarea creșterii lor normale. Trebuie să le înzestrezi cu mijloace de transport, căci altfel cheltuielile pot să absoarbă valoarea materialului lemnos. Și aceasta nu numai în regiunea de munte, unde terenul este accidentat, ci chiar în cea de câmpie. Dacă pădurea nu este înzestrată cu o șosea, cu un drum pentru scosul lemnului, când ploaia se fac în pădure, — la coline mai alea, — fâgăse adânci, așa încât exploataorul adeseori trebuie să plătească mult pentru a-și putea transporta produsele sale lemnoase și în majoritatea cazurilor, nu-i mai rămâne decât un profit minim, la care întreprinderea se lichidează cu pagubă.

Dacă comparați felul acesta de gospodărie cu cele din alte state, deosebirea este mare. Dintr-o comunicare prezentată la congresul internațional de silvicultură, ținut anul trecut la Roma, unde am luat și eu parte, rezultă că venitul actual al pădurilor statului francez este de 500 franci la ha, în termen mediu, pe când la noi, abea ajung la 70 lei hărtic. Starea pădurilor statului francez, precum și cele administrate de stat este înfloritoare. Nu același lucru se poate spune de pășunile alpine, mai toate aparținând comunelor, care — în general — se găsesc într-o stare puțin satisfăcătoare.

Dacă în Franța, pădurile procură statului venituri însemnate, aceasta se explică prin faptul că în această țară există mai pretutindeni drumuri și șosele forestiere, celace permite ca exploatarea produselor lemnoase principale și transportul lor, precum și al produselor intermediare rezultate din tăeri de ameliorație, să se facă cu cea mai mare ușurință în tot timpul anului. Dacă ne-am prezenta și noi cu asemenea cereri d-lui ministru al finanțelor, ne-ar răspunde desigur:

«D-voastră ne cereți pentru păduri să vă facem șosele, când noi nu putem să avem pavaje și trotuare bune în mijlocul Bucureștiului!». Și cu toate acestea, tocmai pentru sporirea veniturilor statului, ar trebui să se facă atari cheltuieli productive.

În adevăr, dacă se poate proba cu cifre că în cazul când statul ar cheltui astăzi cu asemenea ameliorațiuni, de pildă 5 sau 10 milioane lei, el va încasa după 5—10 ani un venit care va amortiza capitalul investit și pădurea va rămâne înzestrată cu mijloace de transport durabile, întreb: Nu este cea mai mare greșală, că nu se pune la dispoziția pădurilor mijloacele bănești necesare?

Acest lucru foarte simplu este însă așa greu de înțeles!

Toți miniștrii de finanțe n'au altă grijă, de cât a cere bani și iar bani de la păduri, fără nici o preocupare, dacă prin aceasta se istovesc sau nu izvoarele de producțiune. Eu am dreptul să spun adevărul, fiind aceasta în interesul țării.

Aseară, d-l subsecretar de stat Manolescu, în conferința ținută, a crezut necesar să se întreb pentru ce pădurile raportează așa de puțin bugetului Statului, comparativ cu terenurile agricole, în special. L'am rugat să binevoiască, să poftescă astăzi, ca să-i dau toate lămuririle, să-l explic această problemă, această ecuație cu atâtea necunoscute. D-și mi-a promis că va veni. Împrejurările politice se vede, l-au împiedecat dela aceasta. Nici eu nu voi discuta mai mult această chestiune, căci ar fi să se schimbe ordinea de zi, care are de obiect defrișările de păduri făcute în vederea întemeierii de izlazuri.

Domnilor,

Ni s'a pus încă dela început chestiunea că, datorita noastră a tuturor, este ca să venim în ajutorul păturii celei mai interesante din țara noastră, care este țărânimea. Să facem tot posibilul ca să i se creeze o situație mai bună, spre a se putea ridica deasupra nevoilor materiale, de a nu mai fi pusă la discreția proprietarilor latifundiați, cari pentru acordarea de izlaz pentru vite, le puneau condițiuni grele, cu ocaziunea învoielilor agricole.

În urma războiului mondial, la care am luat și noi parte, guvernul, în urma făgăduielii Majestații Sale, a hotărât să se exproprieze până la o cotă intangibilă, toate terenurile cultivabile și să se împropriețarească toți muncitorii de pământ. Și bine s'a făcut, căci numai astfel ei vor putea să trăiască mai omenește. Legile de reformă agrară au dispus ca în afară de pământ cultivabil, să li se distribuie țărănilor și terenuri pentru crearea de izlazuri. Acestea însă, în loc să fie semănate cu plante furagere, au fost arate cele mai multe și cultivate cu cereale astfel că vitele au rămas din nou fără locuri de pășune.

Și atunci țărănil, cu drept cuvânt au cerut și li s'a destinat în 1920 noui izlazuri, de astă dată la coline și la murte, în detrimentul pădurilor.

În adevăr, pentru înființarea de pășuni comunale, s'a defrișat, sau se va defrișa în curând, după cum a spus d-l Președinte, 900 000 ha. de păduri, care este o suprafață importantă.

N'ar fi fost răul prea mare, dacă această suprafață s'ar fi dat din locurile cu pante puțin rezezi și dacă s'ar fi respectat avizele personalului silvic, direct interesat în aceste defalcări de terenuri forestiere.

În legiuirile noastre agrare se hotărăște că, pentru crearea de izlazuri, nu se pot defrișa pădurile decât cu avizul Consiliului tehnic. După ce acest aviz a fost dat, Comitetul agrar este liber să-l respecte sau nu, după simpla sa apreciere, căci legea nu precizează dacă are caracter obligatoriu.

În unele părți—dece să nu mărturisim?—s'au făcut greșeli, destinându-se pentru înființarea de pășuni comunale, păduri aflătoare pe coaste rezezi, ba chiar foarte rezezi, ceace poate avea consecințe rele pentru regimul apelor.

Sper însă că se vor revizui lucrările de asemenea natură, mai cu seamă în regiunile din Ardeal, vizate de art. 292 și 293 din Tratatul dela Trianon, prin care suntem îndatorați a face o bună gospodărie forestieră.

Nici desgolitrea coastelor—din care cauză când plouă torențial, cantități enorme de pietriș și bolovani descind la vale, acoperind linile C. F. și întrecând orice comunicare—nu se datorește administrației noastre, ci celei ungare, care n'a luat din timp măsuri corespunzătoare pentru prevenirea viroagelor și torenților. Exemplu Valea Arieșului, a Vișcăului, a Crișului Alb etc.

În această privință, în urma unei călătorii de studii în Ardeal, în cursul verii anului expirat, am făcut mai multe rapoarte detaliate despre starea reală în regiunea mai sus menționată și am întocmit tablouri statistice, spre a se cunoaște răul și a se lua măsuri de îndreptare. În acest scop, Consiliul de miniștri a hotărât a se pune la dispoziția Casei Păcurilor o sumă de 4.000.000 lei deocamdată, iar Direcțiunii generale a apelor, depe lângă M. L. P., 6.000.000 lei. După datele statistice primite dela diferitele direcțiuni regionale silvice și după

devele alcătuite, costul împăduririi terenurilor improductive și al corecțiunii ravenelor și torenților din bazinele râurilor, cari se varsă în Tisa și în Dunărea centrală, trecând peste teritoriul ungar și jugoslav, va depăși suma de 100 milioane lei. Și pentru că vorbim despre aceste lucrări, să-mi dați voce să aduc elogii personalului silvic respectiv și în special Direcțiunilor regionale silvice din Bistrița-Năsăud, Cluj, Arad, Sighetul Marmăției, Orșova și Brașov, cari au trimis Casei Pădurilor planuri complete, devize bine întocmite, studii speciale, în care se arată situația concretă și ce va trebui să facem în timpul cel mai scurt posibil, pentru evitarea dezastrelor, datorite torenților și ravenelor, când sunt în plină activitate.

Dovadă că guvernul este pătruns de importanța acestei chestiuni, este faptul că, D-l C. Garoflid, ministru agriculturii și domeniilor, a instituit o comisiune care să redacteze un anteproiect de lege pentru corecțiunea torenților și restaurarea pășunilor alpine degradate, încă din luna Decembrie 1926. Noi trebuie să cruzăm pădurile, căci nu suntem o țară prea bogată în această privință, cu atât mai mult cu cât elementul suprafață—cele peste 7 milioane ha. păduri ce statistica recentă ne spune că posedăm, — nu ne dă o idee precisă de cantitatea materialului lemnos de care dispunem.

Să nu uităm că, pădurile noastre au format obiectul unei exploatare ruinătoare, din timpurile cele mai vechi. Istoria ne spune că eram datorți, să punem la dispoziția Țarigradului, cantități enorme de material lemnos, pentru construirea de locuințe. Turcii nu au luat numai grâul, ci și lemnul nostru. Pe de altă parte, inamicii noștri din ultimul război,—germanii, austriacii, turcii și bulgarii—au luat și transportat în țările lor mari cantități de material lemnos, propriu pentru lucru, fasonat și nefasonat, astfel că pădurile noastre accesibile, aflătoare în apropierea șoselelor și căilor ferate, au fost săracite cu desăvârșire de asemenea material.

Se explică dar, pentru ce veniturile, ce ne dau astăzi pădurile sunt relativ mici și vor fi încă multă vreme, până la reconstituirea lor. În regiunea de câmpie, până mai acum 20—30 ani, toate pădurile tinere, așa zisele tufărișuri, erau pășunate în baza contractelor dearendarea moșilor statului, deci erau de fapt niște islazuri.

Țăranii, pentru îmbunătățirea calității ierbel, primăvara îi dădea foc, părjolind odată cu iarba uscată și baza tulpinelor arborilor, ceea ce a dat naștere la scorburile și nodozitățile ce observăm astăzi.

Ce viitor și ce proporție de material lemnos propriu pentru lucru poți avea din asemenea păduri? Trebuie o muncă chibzuită și continuă, ca să putem repara greșelile din trecut. Ultimile dispozițiuni legale, nu ne dovedesc că politica noastră forestieră corespunde acestel imperioase necesități. În adevăr, în legea pentru înființarea de pășuni comunale din 1920, s'a dispus exproprierea poenilor mai mici de 10 și 20 ha din pădurile din regiunea de colline și de munte, indiferent de natura proprietarului respectiv, creându-se astfel o mulțime de anclave. Și vă întreb: este aceasta o măsură rațională? În alte țări civilizate, toate asemenea servituți crelate în cursul vremurilor, au căutat să fie desființate, dându-se în schimb locuitorilor alte terenuri, sau porțiuni de păduri la margini, sau răscumpărându-se prin acordarea unei sume de bani echivalente. Și noi, din potrivă, am înființat astăzi ceea ce o experiență seculară dovedise aiurea că este

cu desăvârşire eronat. În asemenea împrejurări, cum vom putea noi îmbunătăţi starea pădurilor, când nu suntem stăpân pe tot cuprinsul lor. Astăzi, dacă înălţezi vite în pădure, şi se răspunde că le duc spre a păşuna în poenile cari aparţin proprietarilor respectivi, sau din potrivă, că au pornit din aceste poeni spre a le duce la adăpat. Dacă ti obiectezi că nu pe acolo este drumul la adăpat, şi se spune că n'a fost ascultat de vite, cari au luat-o rasna. Spre a împiedica păşunatul clandestin, va trebui deci un personal de pază extrem de numeros, ceea ce astăzi, cu spiritul de economie ce domneşte, nu este cu putinţă. La alcătuirea acestei legi, corpul silvic n'a fost cătuşi de puţin consultat. El ar fi putut desigur găsi mijlocul de a se satisface dorinţa locuitorilor, de a li se crea izlazuri în păduri, fără prea mari prejudicii.

La aceasta se mai adaugă şi anomalia din Ardeal, unde aşa numitul consiliu diriginte, imediat după alipirea acestei provincii la patria mămă, a dispus ca până la înfăptuirea legii de reformă agrară, locuitorii să aibă dreptul pe baza arenzilor forţate, să păşuneze vitele lor în pădure.

Cel care a luat această dispoziţie nu s'a gândit probabil că ţăranul va introduce vitele şi în plantaţii. Şi atunci, exploataatorul, pe care legea îl obligă ca să planteze suprafeţele tăiate, în perspectiva că vitele vor distruge plantaţiile ce va executa, nu face nici o lucrare. Banii depuşi de el, ca garanţie de împădurire, se înmulţesc din ce în ce. Să nu credeţi că este aşa de mică suma aceasta. O singură societate mare—„Foresta”—are depusă ca garanţie de împădurire 15.000.000 lei, fără ca să fi plantat ceva până acum.

Trebue să se ia măsuri urgente ca să înceteze o asemenea stare de lucruri. D-1 Subsecretar de Stat D. Busulocescu, dela Ministerul Domeniilor, care este de faţă, mi-a declarat că a dat deja ordia consilierilor agricoli ca să nu permită păşunatul decât în pădurile bătrâne, iar nu în cele exploatare, destinate a fi împădurite şi aceasta chiar înainte de a se desăvârşi aplicarea legii de reformă agrară în Ardeal, care se află în această privinţă în întârziere.

Păreră mea este că a sosit timpul de a se da mai multă însemnătate împăduririlor terenurilor degradate, în special provenite din cauza abuzului păşunatului. Până şi în Valea Prahovei, pe unde trec cei mai de seamă din bărbaţii noştri de Stat, se văd la stânga şi la dreapta drumului de fer, terenuri pleşuvite, lipsite de iarbă, cum treci de Câmpina şi Comarnic.

Şi din punctul de vedere al păstrării peisagiului, trebue regulamentat păşunatul vitelor, căci în multe locuri a produs efecte desagregabile pentru ori şi ce amator al frumosului. În afară de transformarea terenurilor, odinioară fertile, în locuri improductive, de unde îşi iau de regulă obârşia ravenele şi torenţii lor, se mai prejudiciază încă bunul regim al apelor şi se desfigurează cele mai în-cântătoare regiuni ale ţării.

În genere, chestiunea împăduririlor şi a restaurării păşunilor alpine, prin amelioraţiuni pastorale, este de cea mai mare importanţă în ţara noastră, mai cu seamă unde creşterea vitelor şi îmbunătăţirea rasei lor, trebue să constituie una din principalele preocupăţiuni ale guvernului, pentru că alcătuieşte mijlocul de trai al majorităţii populaţiunii noastre rurale din regiunea muntoasă şi un izvor de venituri însemnate pentru stat.

Aceste două ramuri de producţiune: agricultura şi silvicultura, sunt so-

lidare, se ajută reciproc, trebuie numai să se stabilească raportul adecuat sub care un just echilibru să fie păstrat între dănsese, potrivit condițiilor de sol și climă, cari variază dela un loc la altul.

Vaporii de apă, cari se varsă în atmosferă într'o cătașime însemnată, apa pompată dela mari adâncimi, grație fenomenului transpirațiunii frunzelor, servește a înlesni creșterea lerbii din vecinătatea imediată a arborilor și a menține vegetațiunea luxuriantă, chiar în timpurile secetoase, când în lipsa lor, pajiștea munților uscându-se, silește ciobanul să coboare turmele de vite dela munte, la vale — la țară, cum zic ei, — nu atât din cauza apropierii toamnei, cu ploile sale reci și cu fulgi de zăpadă, de multe ori în luna Septembrie și câteodată pe la sfârșitul lui August, în regiunile munților înalți, — cât lipsei aproape totale de hrană, din cauza uscăciunii.

În aceste împrejurări, el aleargă tot la sprijinul pădurii din apropiere, care a mai rezistat binetnțele atacului secular al ignoranței omului, care în toate timpurile și mai în toate țările l-a făcut un război de exterminare, neștiind că prin aceasta nimicește singurul factor cel mai determinant al vieții regnului vegetal și animal.

Pădurea este rezervorul natural, în care se înmagazinează mari proviziuni de apă, care prin ajutorul arborilor este pusă la dispozițiunea vegetațiunii ierbacee, a pășunilor.

Fără umiditate, rămân inerte toate substanțele minerale nutritive din pământ, căci numai în stare de soluțiune apoasă pot fi utilizate de rădăcinile plantelor.

Cine n'a observat cât de verde și suculentă este iarba dinprejurul buchetelor de arbori din unele poeni, pline de specii bune furagere și cât de trist este aspectul izlazurilor lipsite de orice umbră răcoritoare, arse de arșița soarelui în timpurile caniculare ale verii?

Silviculorul care n'are numai cultul arborelui, ci își dă seama că pădurea este amenințată în existența ei, dacă vitele sunt lăsate flămânde în anumite epoci ale anului, pentru că conducătorul lor, ciobanul, îi dă foc pentru a mări suprafața pășunilor, crezând că prin aceasta și cantitatea de iarbă se va sporii, are tot interesul de a studia cari sunt mijloacele raționale pentru a mări productivitatea pășunilor, pentru a îmbunătăți flora, astfel ca pe aceeași suprafață să poată crește un număr îndoit și întreit de vite.

Astfel se explică pentru ce administrarea pășunilor din regiunile alpine este încredințată în Franța, Elveția, Austria, etc. și până la alpierea Transilvaniei la patria muiă, în Ungaria, corpului tehnice silvice respectiv.

Pentru aceasta cerem noi cu insistență, ca să se lase îngrijirea lor în seama inginerilor silvicei, cărora li se predă de un timp îndelungat un curs de ameliorațiuni pastorale și altul de corecțiunea torenșilor, fiind deci prea bine pregătiți în acest gen de lucrări tehnice.

Stând odărnă de vorbă cu un distins bărbat de stat, îmi spunea următoarele:

«Ce vă tot vălcăriți voi silviculorii? Dacă sub vechiul Regat am avut «păduri pe cari le-am ruinat — după cum spuneți voi — prin exploatare excesive, «grație intervențiunilor politicianilor cari nu vor să știe de amenajamente, de limitarea tăerilor în măsura producției normale a pădurilor, grație bravunii ostașului

«român, vi s'a mărit suprafața domeniului forestier dela 2 milioane la peste 7 «milioane ha».

Este foarte adevărat aceasta. Nu este însă un cuvânt ca să se întindă și peste Carpați opera de destrucțiune a pădurilor, care și aici a luat o mare dezvoltare, mai cu seamă în urma vânzării în masă a pădurilor particulare în ultimul timp, de către administrația ungară.

Cu ocazia congresului forestier internațional din Roma (1926), am văzut munți desgoliți pe suprafețe imense, rămânând la suprafață numai stânca goală, unde astăzi oricâte eforturi s'ar face, pădurea nu mai poate fi instalată. Nu trebuie să ajungem și noi în această situațiune, datorită unor împrejurări vitregi, cari datează de câteva secole.

Astăzi domnește altă mentalitate în Italia. Toată lumea se ocupă de modul cum să se mărească cât mai mult domeniul forestier al statului, care singurul este indicat a pune baza unei exploatațiuni sistematice de păduri. Aceiaș conștiință forestieră care a pătruns în păturile cele mai largi ale populațiunii, am constatat în Franța în anul 1925, când am făcut parte din delegația care a reprezentat România la serbarea centenarului școlii naționale de ape și păduri din Nancy, unde mi-am făcut studiile.

Opera de restaurare a pădurilor, din zona de război, se urmează cu stăruință, necruțând cele mai mari sacrificii. Și nimeni nu face obiecțiune că s'a cheltuit prea mult în acest scop. Ba din potrivă.

Ar fi de dorit să luăm exemplul de la alte state, cari au făcut deja experiențe și știu la ce grozave consecințe poate duce distrugerea pădurilor, fie aceasta făcută chiar în vederea creerii de pășuni comunale.

Cele de pe pante repezi, pentru evitarea locurilor improductive, a surpăturilor, a ravenelor și torenșilor, trebuie excluse neapărat de la expropriere. Și ori unde s'ar fi făcut asemenea expropriere, trebuie procedat cât mai neîntârziat la revizuirea aplicării legii de reforma agrară respectivă.

Erorile cari s'au strecurat pe alocuirea au fost inerente împrejurărilor, dată fiind imensitatea operei și timpul foarte scurt în care ea s'a realizat.

Asemenea erori trebuiesc însă îndreptate, aceasta fiind atât în interesul general al țării, cât și al țărănimii, care nu numai că nu se va putea folos decăt câțiva ani de pășunile create pe coaste repezi, stâncoase etc., dar va blestema pe cei cari le-au dat, după ce vor vedea că s'au transformat în sterile. În grohotișuri, fără de nici un folos pentru ei și nici pentru copiii lor, ba din contra devenind niște răni ale pământului, greu sau cu neputința de vindecat. Este de datorla noastră ca, ormeni cari prevedem răul ce poate surveni, să atragem atențiunea celor în măsură de a-l opri, înainte de a fi cu desăvârșire consumat, spre a nu se zice că am rămas indiferenți, atunci când a fost vorba de nimicirea unei averi naționale, cum este acela a pădurilor, fără un profit pentru populațiunea noastră rurală, care în curând își va da seama că a rămas și fără păduri și fără pășuni, ci numai cu locuri sterpe, absolut improductive.

Noi ne dăm seama de concepția care a prezidat la întocmirea legilor de reforma agrară din vechiul regat și țările alipite, al cărui scop imediat a fost îmbunătățirea traiului țărăului român, punerea lui în situațiune de a beneficia de rodnicia pământului, pe care cu sudoarea frunții sale l-a cultivat de secole.

dar nu înțelegem ca să contribuim noi înșine la o stare precară pentru viitor, de care va suferi țara întreagă, prin defrișarea pădurilor de pe locurile unde existența lor este o necesitate inexorabilă din punctul de vedere al consolidării solului, cât și al bunului regim al apelor.

În tot cazul, pentru luminarea opiniei publice, ar trebui să dezvoltăm o acțiune cât mai energetică, fiindcă mai târziu putem fi făcuți răspunzători, că nu am făcut o propagandă destul de activă în sensul apărării cauzei pădurilor.

Aceasta este părerea mea.

Termin și rog în calitate de președinte al acestui congres pe d-l inspector silvic D. Grozescu să binevoiască a da citire comunicării sale.

D-l Aureliu Eliescu. Orelle fiind înaintate, cred că ar fi mai bine să ascultăm comunicarea d-lui Grozescu după prânz. Propunerea fiind aprobată, ședința se ridică.

ZIUA II-a

D u p ă a m l a z ă

Ședința se deschide la orele 16.

Prezidează D-l Prof. P. Antonescu.

D-l D. Grozescu, dezvoltă comunicarea:

Exproprierea pădurilor pentru creerea de islazuri comunale

Chestiunea islazurilor comunale, face parte din cadrul problemelor agrare, cari au frământat pe conducătorii țării, încă dela începutul existenței statului nostru, când chestiunea creșterii vitelor, era una din principalele manifestări ale vieții noastre economice.

Caracterul agricol al țării a menținut întotdeauna la suprafața problema pășunatului, care prin legătura strânsă, ce a căpătat din ce în ce mai mult — înaintând spre timpurile de astăzi — cu dezvoltarea și îmbunătățirea economică a clasei țărănești, o repune în discuție ori de câte ori factorii hotărâtori în treburile țării, călăuziți, fie de idela unei bune gospodării, fie împinși de anumite împrejurări, s'au ocupat de soluționarea chestiunii țărănești, în vederea dezvoltării economice și sociale a poporului nostru.

Paralel cu evoluția vieții noastre politice și sociale, de care se află strâns legată și chestiunea islazurilor, au evoluat și măsurile de crearea lor.

Fără a ne opeți prea mult asupra începuturilor acestor manifestări, unde găsim chestiunea țărănească începând cu regularea dreptului de pășunat și cercetând timpurile mai apropiate de noi, constatăm că prin reforma agrară dela 1864, chestiunea islazurilor se rezolvă prin recunoașterea drepturilor clasei țărănești asupra terenurilor folosite în acest scop până atunci, fără să se prevadă vreo dispozițiune asupra folosirii și conservării lor.

Prin legiunile din 1881, 1884 și 1889 de vânzarea bunurilor, nu se uită nici crearea de noi islazuri în jurul satelor folosite în devălmășie.

Prin reforma agrară din 1907, s'a urmărit soluționarea chestiunii pășunelor mai larg, în vederea îmbunătățirii economice a clasei țărănești, fără atingerea însă a scopului urmărit.

Prefacerile ce au urmat războiului de întregirea neamului, au repus mai accentuat ca ori când, rezolvarea chestiunii agrare la noi și alături de marea împroprietărire înfăptuită prin legiunile dela 1918—1922, s'a urmărit și soluționarea chestiunii pășunatului, atât prin reforma agrară din provinciile alăturate, cât și prin legea pentru înființarea pășunelor comunale, în vechiul Regat, prin care legiuiri se tînde să se asigure populației rurale, pășunatul în cât mai mare măsură și cât se poate mai lenicios.

Printre mijloacele menite a satisface nevoia generalizării și completării pășunelor s'a prevăzut creșterea islazurilor și din păduri:

Art. 24 din Reforma agrară pentru Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș, — Art. 14 de Reforma agrară pentru Bucovina, Art. 12 din Legea pentru înființarea pășunelor comunale prin care se specifică «în toate cazurile acolo unde pe calea arătată până aci nu se poate constitui islaz, se va expropria în acest scop și din păduri», cu îngrădirea «că această expropriere se va face acolo, unde schimbarea destinației nu va avea un interes general după avizul regiunii silvice.

Aplicarea dispozițiilor acestor legi, se continuă și astăzi.

Deși timpul, decînd datează aceste reforme, nu ne poate da o perspectivă suficientă, pentru a privi în ansamblu rezultatele, totuși în cazul care ne interesează pe noi de aproape — pădurile, — rezultatele despăduririlor din trecut și chiar ale unora din cele prezente, ne pot da indicațiuni suficiente, dacă aceste despăduriri și mai ales acolo unde s'au făcut, vor conduce la atingerea scopului propus.

Între alte preocupări ale legiuitorului, prin dispozițiile prevăzute în reformele menționate, nu a lipsit nici grija de a da fiecărui teren destinațiunea lui naturală, avîndu-se în vedere regiunile de deal și de munte, unde aveau să se aplice.

În ce privește șesul, aceste reforme nu prevăd nimic referitor la despăduriri, chestiunea pădurilor în această regiune, constituind ea însăși, o problemă a cărei rezolvare se impune.

Examinînd datele referitoare la constituirea islazurilor comunale din păduri, potrivit legilor în vigoare, după cifrele primite dela Direcțiunile silvice, se constată:

S'au destinat din pădurile statului în întreaga țară . . .	171.111	ha	pădure
» » » » » » » » . . .	100.948	»	poeni
Dela persoane morale	33.394	»	pădure
» » »	9.331	»	poeni
Dela particulari	533.410	»	pădure
» »	118.089	»	poeni
In total deci . . .	737.915	ha	pădure
» » » . . .	228.368	»	poeni
Total general . . .	966.283	ha	pădure

și poeni și li s'au dat destinațiunea de islazuri comunale.

Aceste date, înglobează suprafața efectuată până la 1 Ianuarie 1927, la care trebuie să adăugăm suprafețe noi, care s'au destinat după această dată și continuă încă să se mărească, problema constituirii islazurilor, rămânând mai departe deschisă în multe locuri.

Ne găsim astfel în fața unui fapt împlinit, destinându-se circa 1.000.000 ha padure și poeni pentru islaz comunal, menite să umple un gol simțitor în economia noastră națională și o examinare a înzurerii acestei destinațiuni asupra îmbunătățirii gospodăriei țărănești este necesară.

Și pentru aceasta, situația o vom repera la nevoia de islaz comunal, determinată cel puțin aproximativ.

Luând ca bază în vederea calculului acestei necesități, chiar datele din legea în vigoare pentru înființarea pășunelor comunale, art. 13 care prevede, că suprafața expropriată se calculează fie după numărul capilor de familie, fie după numărul vitelor mari existente și în ipoteza că determinarea suprafeței necesară ca islaz, se ia în raport cu numărul vitelor mari existente, care se cifrează la circa 8.700.000 capete pentru întreaga țară, după statistica Ministerului de Domenii 1925, rezultă că sunt necesare 2.900.000 ha.

Scăzând din această întindere, suprafața cuvenită numărului de vite, aparținând proprietarilor de teren în suprafața mai mare de 5 ha evaluată la circa 620.000¹⁾ ha, rămân 2.280.000 ha necesare proprietarilor cu suprafețe mai mici de 5 ha.

Ținând seamă de suprafețele ce s'au destinat ca islazuri în întreaga țară, după diferitele legi, rezultă că avem:

182.770 ha	în vechiul regat potrivit legii din 1907
983.285	» în întreaga țară, păduri și poeni potrivit legilor în vigoare,
1.024.390	» în Ardeal și celelalte provincii conform legilor dinaintea reformei agrare.
102.501	» în Bucovina.
315.002	» în teren propriu de pășune în vechiul Regat, conform legii în vigoare ²⁾ .
136.909	» Conform decretului regal, din 1918,
35.029	» în Bucovina potrivit leg. anterioare reformei agrare.
Total .	2.779.886 ha.

La această suprafață, urmează a se mai adăuga suprafața destinată ca islaz prin legile dela 1864, 1881, 1884, 1889, precum și cea expropriată în anul curent pentru care ne lipsesc date complete.

Statisticile agricole pe anul 1925 ne dau însă, că există astăzi în întreaga țară, 4.385.957 ha fâneață și pășune.

Rezultă din aceste date și considerațiunile arătate că, suprafețele destinate pentru islaz, depășesc pe cele considerate ca necesare creșterii vitelor existente.

1) Din Economia Națională.

2) Conform situației dela Ministerul de Domenii, Direcția Islazurilor.

S'ar fi putut deci completa nevoia de islaz, fața de suprafețele destinate ca islaz, atât prin legile din trecut cât și prin cele actuale din terenurile proprii numai pentru pășune, adăugându-se din păduri numai locurile unde «schimbarea destinațiunii nu vatămă un interes general». Această completare ar fi trebuit făcută până la acoperirea suprafeței de 2.500.000 ha, care raportată la cele 12.147.509 ha teren arabil, însumate după datele statistice din 1926, poate asigura țării o producție animală îndestulătoare și de bună calitate», după cum se exprimă unul dintre cei mai cunoscuți specialiști ai nevolilor agrare dela noi, D-l Dr. G. Ionescu-Sisești.

Și trebuie să menționez că: datele pentru suprafețele necesare pentru islaz, au fost considerate, în ipoteza că în numărul de vite arătat, se cuprind și vitele care constituiesc inventarul viu normal, necesar pentru exploatarea agricole în faza de astăzi, care va fi redus prin cultura mecanică la care se tinde, impusă de o cultură rațională.

Deși s'a expropriat și destinat mai mult din păduri, totuși nevoia de islaz se resimte, dovadă sunt cererile pentru admiterea pășunatului în păduri și noui exproprieri.

Se naște atunci întrebarea: de unde lipsa continuă a islazurilor?

Răspunsul îl găsim în *lipsa de cultură și de îngrijirea rațională a islazurilor*, fiindcă la noi n'a existat până acum decât numai *exploatarea islazurilor*, fără nici o măsură de conservare.

Iar origina acestei situații o regăsim în mare parte, în împrejurările, care au determinat legiuirile de constituirea islazurilor și în graba cu care s'a căutat soluțiunile, din care cauză nu s'au putut găsi formulele corespunzătoare aștezărilor normale și efectele reformelor alcătuite asupra islazurilor, s'au resimțit față de unele dispozițiunile ale legilor și mai ales a modulul cum s'au aplicat în unele locuri.

Un exemplu de felul acesta, îl găsim acum cu pădurile și terenurile destinate împăduririi — care trec ca islazuri comunale, — care reprezintă un procent de circa 35% din suprafața totală de islazuri acordată prin reformele agrare și de 3.3% din suprafața păduroasă a întregii țări.

Scăzând din procentul păduros de 22,10% al întregii țări, procentul de 3,3% cât reprezintă suprafața destinată ca islaz, rămâne un procent păduros general de 18,80%, procent discutabil, având în vedere starea degradată a multor păduri, care au suferit în timpul războiului, sau din cauza pășunatului, astfel că o parte din procentul de mai sus, s'ar putea mai degrabă considera înglobat la procentul terenurilor improductive, din punct de vedere forestier.

Rezulta așa dar că țara noastră, nu este o țară prea bogată în păduri și prin urmare suprafața lor numai comporta o reducere, destinându-se o parte ca islazuri comunale.

Poate erau păduri însă, cari nu-și mai aveau rostul!

Principiul urmărit în mersul evolutiv al măsurilor economice și sociale «de a da fiecărui pământ cea mai bună întrebuințare» și care de altfel n'a fost pierdut din vedere de legiuitorii noștri, poate că cere aceste schimbări.

Constituirea islazurilor în locul pădurilor «acolo unde schimbarea destinației nu vatămă un interes general» cum prevede art. 12 din legea pentru în-

ființarea pășunelor comunale, intră în cadrul preocupării de mai sus și față de progresul economic care cerea aceasta, trebuia să albească loc și sacrificiul pădurilor. Și nu de aceasta avem să ne plângem noi, ci de călcarea acestui principiu.

Căci rezultatele obținute până acum asupra despăduririlor, care se vor evidenția și mai bine mai târziu — dacă nu se iau măsuri — conduc la alte concluzii decât cele urmărite.

Suprafața de 983.285 ha expropriate din păduri și terenuri destinate împăduririi, au avut loc aproape în întregime în regiunea dealurilor și a muntelui, unde terenul forestier își cere cultura lui specifică «pădurea».

Locurile proprii pentru pășune, în înțelesul însăși al legiuitorului, nu se mai găseau aici, căci lipsa de teren agricol în aceste regiuni, a împins populația la cucerirea lui, încă de mult timp și dovada acestui lucru o găsim în cuvântul consiliului tehnic al «Casei pădurilor», organul chemat să stabilească echilibrul pentru nevoia de islaz și a posibilității de satisfacere, care prin avizele sale a hotărât, că în vechiul regat nu se pot destina ca islaz comunal de cât 88.065 ha pădure și poeni din care 47.772 ha dela stat și 40.292 ha dela particulari, față de suprafața de 187.079 ha cât s'a expropriat în total, iar în Transilvania, Crișana, Banat și Maramureș n'au făcut de asemeni exproprieri contra avizului organelor silvice.

Din această cauză, s'au înglobat în unele locuri în suprafețele expropriate, păduri așezate pe terenuri cu pante repezi, surpătoare, improductive, din bazinele de recepție ale râurilor, prin a căror despădurire, s'a pregătit dezastrul regiunilor unde se afla și de aici izvorul atâtor rele.

În primul rând, islazul pentru care s'a sacrificat pădurea, nu va exista. Pătura de iarbă, care ar fi existat sub ocrotirea pădurii va dispărea, iar eroziunea și surparea terenurilor reținute până atunci de pădure, va da naștere la torenți, cari vor împotmoli terenurile agricole din văi și lunci, în afară de celelalte dezastruri, ca distrugeri de case, poduri, vite, oameni, etc.

Exemplele trecutului, pot concretiza îndeajuns această stare de lucruri. Datele obținute în acest scop cu ocazia studiului «regimul apelor din bazinul central al Dunărei», sunt cât se poate de concludente, studiu făcut de distinsul nostru profesor, d-l consilier silvic Petre Antonescu, care a susținut înaintea Comisiunii Internaționale a regimului apelor din bazinul central al Dunărei, în zilele de 7—13 Maiu a. c., cu recunoscuta-i competență, această chestiune, obținând unul din cele mai frumoase succese ale cauzei silvice. Se găsesc astăzi după datele menționate în bazinele râurilor: Mureș, Someș, Crișuri, Timiș și Bega circa 41.066 ha terenuri improductive și circa 16.013 ha torenți, cari numai în anii din urmă prin inundațiile ce au avut loc, au cauzat pagube în valoare de circa 65.000.000 lei, distrugând aproape 2230 ha teren agricol, case, poduri și șosele, etc., iar cheltuielile pentru oprirea râului și punerea în valoare a acestor terenuri, necesită cheltuieli de circa 106.000.000 lei, fără a mai ține seamă de stagnarea multor lucrări în legătură cu aceste inundații.

În vechiul regat, în jud. Buzău, torentul Bâsca Ghiojdului ocupă o suprafață de circa 19.200 ha., iar pagubele cauzate numai în anul 1926 se ridică la 7.000.000 lei. În jud. Argeș torentul Valea Bolea ce ocupă o suprafață de

4.000 ha, a provocat tot în anul 1926 pagube de 2.450.000 lei și exemple de acestea se pot cita încă multe.

Cercetările făcute asupra cauzelor acestor dezaastre sunt «despăduririle și pășunatul abuziv în aceste ținuturi». Defrișările din ultimul timp, ce s'au făcut în anumite locuri cu ocazia aplicării legilor pentru înființarea pășunilor comunale, nu vor întârzia în consecințe ca cele enumerate, aducând noi dificultăți problemei agrare.

În locul valoroaselor păduri; creatoare de venituri de pe multe din aceste terenuri, vom înregistra pagube mari a căror înlăturare va necesita cheltuieli și mai mari.

Ceace era de așteptat în urma acestor defrișări, ca cel puțin restul pădurilor, să fi fost scutite de pășunat, nu s'a putut obține și astăzi continuă să se pășuneze în pădure, contrar legilor în vigoare, câmpul gol rămân în urma defrișării, nepunând curma răul pentru care se creiaze.

Și atunci ce rămâne! Ori noul despăduriri, cari ori cât s'ar întinde, nu va rezolva problema, ori cultivarea și îmbunătățirea islazurilor.

Fără realizarea acestei din urmă condiții, se va întârzia iarăși rezolvarea uneia dintre cele mai serioase probleme ale economiei naționale, chestiunea pășunatului.

Intensificarea și accentuarea măsurilor luate, prin regulamentul privitor la modul de administrare și exploatare a islazurilor comunale și a pășunilor particulare îndivize, amenajarea pășunilor alpine va grăbi rezolvarea problemei.

Acesta va fi singurul mijloc pentru scăparea pădurii.

Lupta dusă contra acestui patrimoniu, sub formula creerii islazurilor n'a fost ușoară, având în față două elemente de înlăturat:

a) nevoia de islaz comunal,

b) nepregătirea mediului, unde era chemată să se aplice reforma, factor hotărâtor în urmările schimbărilor economice și sociale.

Ca și multe alte probleme, chestiunea constituirii islazurilor și folosirea rațională a lor, în vederea menținerii și sporirii producțiunii pășunilor, cere o cunoaștere și o înțelegere de aproape a chestiunii și de către săteni în folosul cărora se constituie și de către omul politic și tehnician.

Fără această pregătire, cele mai bune intenții ale legiuitorului, cele mai desăvârșite legi, nu aduc rezultatele dorite.

Care dintre noi, nu a văzut preocuparea săteanului la aplicarea legii, de a avea un islaz cât mai aproape de casa sa, indiferent dacă îl poate folosi, de a i se da o întindere cât mai mare de pădure, pentru ca vitele să se miște cât mai în voie, fără să se gândească că dispariția ei, nu-i va mai îngădui mijloacele de trai de astăzi.

El întrezărea mai curând sau mai târziu o proprietate individuală din acest tot, nefiind obișnuit cu grija unul bun comun.

Marele promisiuni ale politicianilor, făcute mulțimii, în câștigarea unei izbânde, întreprindeau de multe ori această concepție.

Atâtea interese concureau cu ocazia aplicării acestor legiuri contra pădurilor, încât chiar parte din cei chemați să hotărască aplicarea legilor, erau derutați în hotărârea lor.

Cred necesară a semnala cazul exproprierii pădurilor Scheiu și Tolești din jud. Dâmbovița, pentru constituire de islaz unei singure comune, expropriindu-se 983 ha pădure, cu masiv bine încheiat, parte secular.

Cu această ocazie s'a arătat în fața comisiei de expropriere situația pădurii, care ocupă întreg bazinul «Văii Strâmbu» și s'a demonstrat efectul despăduririi și rolul economic al acestor păduri în localitate.

Iată concluziile răspuns la acestea, din partea președintelui comisiei locale de expropriere.

«Găsim foarte întemeiate obiecțiunile d-lui delegat al Casei Pădurilor, fiindcă într'adevăr cu ocazia descinderii pe teren a comisiei de expropriere la pădurea particulară Domneasca, vecină cu pădurea Scheiu a Statului, am văzut ce dezastre s'ar produce pentru această regiune, dacă s'ar defrișa suprafețe întinse din această pădure».

S'a recunoscut răul, se vedeau consecințele despăduririi, totuși exproprierea celor 983 ha pădure s'a făcut, deși locuitorii comunei pentru care s'a expropriat, în cursul procesului intervenise la organele în drept, pentru satisfacerea în parte a nevoilor acordându-li-se 85 ha.

În alte părți, s'au făcut exproprieri de păduri la șes, contrar dispozițiilor precise din lege, expropriindu-se la șes o suprafață de circa 3012 ha numai până la 1 Ianuarie 1927. S'au făcut de asemenea exproprieri în regiunea de deal, contrare art. 20 din lege, expropriindu-se păduri aflate la distanță chiar de 10—15 km. de comunele respective, iar avizele consiliului tehnic, se opuneau categoric la aceasta.

Procedându-se astfel, se lasă drum liber revendicărilor și altor sate, comuni, care s'au mulțumit pentru un moment cu aceea ce li s'a putut da.

Cred, că fiecare din camarazi cari au fost în contact cu aceste chestiuni, ar putea cita cazuri de felul celor de mai sus.

În astfel de împrejurări au fost nevoiți inginerii silvici să conlucreze conform dispozițiilor art. 31 din legea pentru înființarea pășunelor comunale.

Rari sunt cazurile, când în hotărârile comisiunilor de expropriere inginerii silvici nu făceau opinie separată în apărarea intereselor pădurilor, cari de data asta erau însăși interesele locuitorilor, în folosul cărora se constituiau islazurile. S'a dus o luptă dărâșă în apărarea acestor interese, cari au permis de multe ori celor interesați, de a înfațișa pe acești slujitori, ca singuri protivnici ai interesului obștesc.

Și aceasta, pentru că bunele intențiuni ale legiuitorului, că «exproprierea pădurilor se va face după avizul consiliului tehnic al Casei Pădurilor, pentru ca schimbarea destinațiunii să nu vătămă un interes general», n'a fost respectat în totul.

O impunere mai categorică a acestui aviz era necesară. S'ar fi găsit pe această cale, cum s'a găsit și în alte cazuri, soluția între conflictul dintre economia vitelor și cea forestieră. Sunt regiuni unde însuși interesul economiei forestiere reclama pe cel al economiei vitelor. Se putea găsi modalitatea și în aceste locuri, ca prin pășunea împădurită, să se evite conflictul între pădure și creșterea vitelor, fiindcă nu dintr'un spirit îngust pentru meserie s'au ivit deseori opinii

separate ale inginerilor silvici, în această chestiune, ci din convingerea ce avea fiecare, că apără niște interese de ordin general.

În fața acestei situații și a datoriei ce o avem de a ne spune cuvântul în chestiunile întinse legate de meseria noastră, care ne dă și răspundere morală, pentru punerea în valoare a bogățiilor acestei țări, este necesar a ne arăta punctul nostru de vedere în soluția imediată a acestei probleme.

1. Oprirea defrișării mai departe a pădurilor în regiunea de șes, iar la deal și munte unde s'ar mai simți nevoia constituirii de izlaz, să se respecte în totul, avizele consiliului tehnic silvic.

2. Accentuarea și aplicarea urgentă a dispozițiilor pentru punerea în valoare și folosirea rațională a izlazurilor, atât a celor provenite din expropriere cât și cele mai dinainte constituite.

3. Reglementarea pășunilor alpine, ținându-se seama și de cuvântul inginerilor silvici, în vederea regimului apelor.

4. Pentru izlazurile la a căror constituire s'au comis greșeli și — intrucât caracterul social și politic, ce poartă legiunile actuale, asupra creerii izlazurilor, cât și reformele agrare, ne oprește a ne gândi la o reluare a lor, — ne încumbă datoria a ne gândi la revalorizarea lor.

Suntem în pragul înfăptuirii unei legi, anume: «Legea pentru asigurarea împăduririlor și corecțiunea terenurilor», din care e bine să nu lipsească corectivul erorilor din trecut, dându-se o dezvoltare, un înțeles mai larg a aplicării art. 14 din reforma agrară a vechiului regat și art. 17 și 18 din reforma agrară pentru Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș.

Revalorizarea terenurilor, — devenite improductive prin schimbarea destinației lor, — cu ajutorul împăduririlor și redarea lor proprietarilor deținători în schimbul costului lucrărilor, să constituie un câmp nou de activitate al corpului silvic, de interes primordial pentru economia generală a țării.

Se va reda atunci țărănimii, posibilitatea de a se folosi de terenurile ce li s'a acordat spre folosință, iar pentru restul deținătorilor de astfel de terenuri, li se va valorifica aceea ce acum, constituie un izvor de ruină pentru restul proprietății.

Efectul acestor măsuri, se va răsfrânge curând și asupra conservării actualelor masive, a căror utilitate se va înțelege mai bine de toată lumea și vor avea mai mulți ocrotitori.

Spre atingerea acestui scop, se impune fixarea patrimoniului forestier, atât în vederea conservării pădurilor existente, punându-se capăt procesului de defrișare cât și prin mărirea lui, adăugându-se la suprafața pădurilor de astăzi, aceia a terenurilor ce trebuiesc reimpădurite, urmărindu-se echilibrul agro-silvic.

Dar pentru înfăptuirea tuturor acestor deziderate, nu va fi de ajuns găsirea formulelor necesare de factorii în drept, ci va trebui pregătit și mediul, unde se intenționează introducerea acestor formule.

O colaborare a tuturor factorilor ce au contact cu această problemă, în primul rând agronomii, pentru luminarea mulțimii este necesară în vederea valorificării câmpului și a pădurii.

Alături de conferințele și cursurile de popularizarea agriculturii, să nu lipsească conferințele și cursurile de popularizarea silviculturii.

Numai strânși uniți, vom fi ascultați în hotărârile noastre și înțelegi de

cei în folosul cărora li se crează o situație mai bună, având ca scop general binele țării și ridicarea ei economică.

Iar ca încheiere, reamintesc însemnătatea cuvintelor D-lui ministru al agriculturii și domeniilor C. Garoflid, care spunea opiniei publice în anul trecut:

«O calamitate care amenință întinse regiuni agricole ale țării, decurge din despăduririle neraționale care s'au făcut în regiunile muntoase și deluroase ale țării, încă dinaintea de război. Ele au fost accentuate în timpul războiului și într-o oarecare măsură cu prilejul exproprierilor pentru pășune. Terenurile despădurite sunt adeseori pierdute pentru economia țării, regimul torențial al văilor, regim care decurge din aceste despăduriri, influențează într'un mod foarte defavorabil clima și provoacă distrugerea a întinse suprafețe arabile prin inundații și depozitare de nisip ori argilă în regiuni foarte îndepărtate de obârșia fenomenului. De aceea este foarte necesar ca să se întreprindă o campanie susținută și continuă prin lucrări de repăduriri și de corecțiunea torențiilor».

Nădăjduim că la acestea, vor fi adăugate și noile măsuri asupra nevoilor semnalate, încetându-se cu sacrificiul pădurilor, ce sunt atât de necesare progresului țării noastre.

D-l P. Antonescu. Aplauzele D-v. sunt o aprobare pentru lucrarea prezentată de D-l Grozescu.

Se hotărăște a se expune toate comunicările și apoi a se începe discuția asupra lor.

D-l Petre Ioan, dezvoltă comunicarea.

Exproprierea pădurilor pentru crearea de islazuri comunale. — Consecințe.

Chestia exproprierii pădurilor pentru crearea de islazuri comunale, împreună cu consecințele ce decurg din ea, deși s'a mai discutat la alte congrese, nu este încă epuizată și deși s'a lucrat destul de activ pentru raționala ei aplicare, nu este încă soluționată.

Ba, cu ocazia aplicării acestei legi, tendința de sacrificare a intereselor silvice prea a fost sistematică, pentruca să nu ne dăm seama de ea și prea a fost dăunătoare, ca să nu reacționăm și să stăruim continuu în acțiunea de a se face în jurul ei complectă lumină.

Problema islazurilor, este încadrată în marea problemă a pășunatului. Și în țara cu caracter pronunțat agricol, în care principalul instrument de cultură îl formează încă vitele, iar diversele lor produse constituiesc baza gospodăriei rurale, era firesc ca în toate timpurile, ca și în zilele noastre, țaranul să fie deopotrivă de stăruitor pentru obținerea unui petec de pământ pentru el și altul pentru vite, și tot așa firesc era ca guvernarea tuturor vremurilor, înțelegându-i nevoile, să aibă pentru satisfacerea lor multă sollicitudine.

Și au avut.

Istoricul acordării drepturilor de pășune, este lung.

Din el însă se degajă clar un fapt: ori de câte ori s'au acordat înlesniri de pășunare țaranilor, de atâtea ori pădurile au sângerat, fie prin îngăduirea pășunatului în păduri, fie prin exproprierea pentru islazuri din păduri.

Prin politica de continuă extindere a islazurilor, fără să se exercite nici un control asupra conservării lor, — căci cele mai multe s'au arat — nevoia de islaz, chiar de-a doua zi după constituirea lor în: 1864, 1881, 1884, 1889, 1907 și chiar după ultima reformă 1918—1922, a fost tot atât de imperioasă ca și în aiun și totdeauna, această nevoie a fost completată — împotriva legii, — prin pășunatul în păduri, sub diferite prețexți (că nu s'a luat în primire islazul, ori că nu s'a curățat de material, sau că este inundație ori secetă).

Curentele moderne, alimentează pofta țaranului, din timpuri pe care noi le considerăm de mult trecute, de a avea dreptul la pășunat, nelimitat.

Chiar legiuirile mai noi, dela care am fi avut dreptul să ne așteptăm la formularea unui program de echilibru între diferitele culturi din țara noastră, accentulează tendința de a se mări suprafața unor culturi — ai cărei reprezentanți sunt mai mulți și deci mai puternici în vremea votului universal — în dauna altora.

Prin aceeași lege prin care s'a înzestrat toate comunele cu islaz, s'a căutat a se constitui și pășuni de rezervă în golurile de munți și în regiunile inundabile.

Iar apoliștii arendării golurilor de munți — goluri care împotriva tendinții naturale de a se acoperi cu vegetație spre vârf, se lăcesc sistematic în pădure, prin cele mai barbare mijloace: foc, tăere neregulată și pășunat abuziv, — propovăduesc odată cu arendarea:

a) drepturi de trecere prin păduri, cu pretext de a ajunge la gol sau la locuri de adăpare,

b) adăpost în păduri și

c) drepturi la focărit.

Este lesne de închipuit ce s'ar alege de pădurile încărcate cu atâtea servituiți de așa zisă trecere.

Cât privește de rezerva de pășune din pădurile din regiunile inundabile, cel puțin deocamdată nu se poate vorbi de ea, căci cea a fost mai bun — grîndurile și locurile mai înălțate pentru refugiu — s'au expropriat pentru cultură sau islazuri comunale.

Legea de reforma agrară, expropriind aproape tot ce se putea expropria, ar însemna că cristalizează în forma definitivă, repartitia proprietății la noi în țară și de acum nu ne rămâne altceva de făcut, decât să se permanenizeze.

Eroare, căci pentru tot reforma cea mare, menită să aducă soluția. area definitivă a chestiunii islazurilor, nu constă nici în nutrirea continuă a sătenilor cu noi speranțe, dar nici în eternizarea situației actuale, ci în cercetarea sinceră, conștințioasă și odată pentru totdeauna, a productivității terenurilor, ca să se afeceteze fiecare, celei mai proprii și mai raționale întrebunțări.

Așa cum s'a rezolvat până acum problema producției animale la noi în țară, am ajuns:

— a) să nu avem islazuri, căci cele existente, dacă nu sunt pline de burueni și mărăcini, sunt în orice caz, terenuri degradate,

— b) să nu avem vite, căci se fac sforțări uriașe pentru ameliorarea raselor existente și

— c) să nu avem nici păduri, căci la câte alte rele de cari sufer pădurile unde se mai adăoga și pășunatul, peirca lor este hotărătoare.

În schimb, s'a creiat și a devenit de o presantă importanța, o mare chestie a *neproductivelor*. Asupra ei, îmi permit să viu cu câteva detalii.

* * *

Productivitatea unui teren, nu se poate lega numai de hazard, din contra, studiile biologice ne învață că repartiția culturilor pe diferite soluri este determinată de un complex de factori, între cari principali sunt: compoziția fizică a solului, constituția mecanică, origina sa geologică, bogăția în elemente nutritive și în microorganisme, permeabilitatea, climatul, altitudinea, orientarea etc. și dintre toate, mai important, regimul apelor.

Ori cât vegetalele au particularitatea de a se adapta mediului, tot trebuie pentru dezvoltarea lor normală, ca terenurile să aibă elementele necesare în anumite proporții. Când această condiție este satisfăcută, terenurile sunt *productive*.

Lipsa sau excesul vreunui element de seamă, determină formarea unei alte categorii — a terenurilor *neproductive*.

Stânca goală, nisipurile sburătoare, o coastă surpată, sărăturile, sunt terenuri *evidente neproductive* pentru toată lumea, dar și terenurile în panta repede, de suprafețe întinse, pe cari pasc câteva capre, și terenurile despădurite invadate de burueni și transformate în pășuni, și terenurile epulzate de principiile nutritive printr'o cultură irațională sunt *deasemenea terenuri neproductive*, deși nu sunt recunoscute de toată lumea — mai ales de cea interesată și deși — din nefericire — sunt răspândite pe suprafețe mari.

Cu alte cuvinte, terenurile neproductive sunt acelea al căror venit este nul sau aproape nul.

Cu acest înțeles, sfera noțiunii de neproductiv, este ceva mai întinsă și cuprinde în ea 2 mari categorii de terenuri:

a) terenuri *neproductive naturale*, provenite din însăși natura solului, în cari intră:

terenuri fără sol, sterile, cum sunt stâncile goale	
sau cu soluri pure	— calcaroase
	— silicioase
	— argiloase
terenuri fără coeziune	— nisipurile sburătoare
» fără stabilitate	— alunecătoare, surpătoare, erozibile
» cu lipsă de apă	— stepa, deșerturi
sau cu exces de apă	— terenuri mai mult ori mai puțin inundabile, mo-
ciloase, turboase
terenuri cu lipsa vreunui
element din compo-
nerea lui	calcar sau silice
terenuri cu substanțe vă-
tămătoare	sărăturile, terenurile alcaline sau altele cu
toxine.

In a II-a categorie a

b) terenurilor *neproductive rezultate* printr'o intervenire a omului sau a animalelor, intră :

terenurile epuizate prin cultură de principii nutritive,

terenurile cărora prin cultură li s'au distrus calitățile fizice devenind : mișcătoare, surpătoare, șburătoare, etc.,

și terenurile foarte slab productive și aparținând tuturor felurilor de culturi: arături, pășuni, păduri, etc.

In toate statisticele, privitoare la repartitia teritoriului țării noastre, se introduce ca ultim aliniat *terenul necultivabil* in sensul de neproductiv și se scrie suprafața din dreptul lui, nu prin inventariere, ci prin diferența care rezultă între suprafața totală a țării și cuantumul tuturor celorlalte categorii de terenuri inventariate.

Se înțelege că această diferență este deosebită, după cum deosebite sunt intențiunile unui anume recensământ.

Din examinarea următoarelor 3 tablouri statistice, in cari la capitolul terenului necultivabil, diferențele sunt exagerat de mari dela una alta — dela 2.500.000 ha la 6.750.000 ha, adică 4.250.000 ha, reese destul de lămurit, ușurința cu care se înscriu unele date, ce pot să atragă faima sau discreditul asupra țării.

	Recensământul financiar 1923	Statistica 1923	Statistica 1925	Terenuri neproductive
Terenuri arabile	13.618.976	10.618.976	12.269.362	1.000.000
Fânețe și islazuri	5.226.731	4.259.702	4.318.957	1.500.000
Grădini de legume	178.680	92.097	—	
Livezi pomi, vii	471.435	485.248	545.248	
Alte proprietăți agricole	121.821	—	—	
Păduri	7.241.720	7.241.720	7.244.700	1.600.000
Teren necultivabil	2.629.837	6.751.457	5.118.456	5.900.000
	29.489.200	29.489.200	29.496.723	10.000.000

De altfel este explicabil ca recensământul Minist. de Finanțe, făcut in vederea fixării impozitului agricol — deci să scoată o suprafață impozabilă cât mai mare, — să nu cerceteze atât productivitatea solurilor, ci numai categoria aproximativă in care să le repartizeze, — desigur alta de cât a celor neproductive — și să rezulte ca necultivabil numai 2.629.837 ha.

Când însă s'au cercetat și acumulat suprafețele pe categorii de culturi, cum avea interesul să o facă o statistică agricolă, au rezultat :

In 1923 6.751.457 ha.
iar in 1925 5.118.456 ha.

Incontestabil că pentru a marca o dără de progres, sau in orice caz nu așa mare nepăsare, este in tendința statisticianilor și a profesioniștilor interesați, ca să reducă suprafața neproductivelor.

Înțelegem ca să se manifeste această tendință mai timid și să se lase unii

să creadă că dela 1923 la 1925 am valorificat peste 1.500.000 ha din neproductive, dar să nu se tragă concluzii chiar așa de îmbucurătoare, că am avea în țară numai 2.500.000 ha. terenuri neproductive, cari ne-ar pune astfel în fruntea țărilor cari au reușit să șteargă petele rușinoase de pe fața productivității terenurilor lor.

Din nefericire, țara noastră, — renumită prin varietatea bogățiilor ei și prin puterea de productivitate a solurilor — examinată cu oarecare atențiune, din cauza culturii prea extensive ce se face, are aspect de pronunțată ruină.

Și cine dorește sincer prosperitatea acestei țări, cine nu se desinteresează de punerea în valoare a tuturor bogățiilor ei, trebuie să cerceteze, să afle și să spună adevărul.

Franța, care se ocupă de mult timp cu punerea în valoare a tuturor terenurilor și care prin glasul celor mai autorizați specialiști ai ei a afirmat categoric că, numai ghețarii și stâncile goale ar putea rămâne neproductive, la un examen mai riguros făcut de socialistul L. Deslinieres în 1924 și apărut într-o carte «La production intensive», a scos peste 12.000.000 ha terenuri neproductive, din suprafața totală a țării de 53.000.000 ha, adică mai mult de $\frac{1}{4}$.

Făcând și noi acelaș examen critic, tuturor categoriilor de terenuri din țară, să vedem la ce concluziuni ajungem.

Incepem cu izlazurile.

Sacrificiul ce se impune continuu pădurilor, nu poate avea altă explicație decât că mai persistă încă legenda că suntem o țară bogată în păduri, iar soliditatea ce trebuie să existe între diferitele culturi — agricolă, forestieră și producția animală — hotărăște dezvoltarea celei mai slabe — vitele de rasă depreciată și de slabă producțiune — în dauna celei tari, care se presupune că sunt pădurile, cu alte cuvinte: chestia vitelor primează celei a pădurilor.

Se afirmă, de exponenții preocupărilor agricole (D-l Ionescu Sîsești în prefața cărții: Pașunile comunale și posesorale) că suprafața ocupată azi de izlazuri, circa 2.380.000 ha, față de 12.000.000 ha cât reprezintă cultura plantelor, ar putea să asigure țării o producție îndestulătoare și de bună calitate, dacă aceste izlazuri n'ar fi pline de buruieni și mărăcini, dacă n'ar fi o colecție de terenuri degradate — zicem noi — și dacă ar fi supuse unul tratament cultural.

Apoi, dacă se susține că numai 2.300.000 ha ar fi suficiente pentru cultura vitelor din țara noastră, ce sollicitudine de extindere mai este îndreptățită, când statistica din 1925 dă, pentru izlazuri și fânețe 4.320.000 ha și când știut este că țaranul mai paște vitele și pe cele 300.000 ha livezi, adică total 4.620.000 ha, ceea ce înseamnă $\frac{1}{3}$ din arătura și cam $\frac{1}{6}$ din suprafața totală a țării.

Să vedem în schimb cum stăm cu *pădurile*.

Statistica făcută de serviciul silvic în 1924 dă ca total al pădurilor țării suprafața de	7.248.985 ha
Dacă din aceasta se scade suprafața expropriată p. izlazuri	975.715 ha
și poeniile și golurile de munți ce sunt afectate la păduri.	468.357 ha
și rămâne o suprafață de	5.804.913 ha

care se consideră păduroasă.

Cercetând cu amănunțime și cu oarecare spirit de critică productivă, pădurile țării noastre, în toate regiunile — șes, deal, munte, — nu se poate să nu se constate cu ușurință — căci este evident chiar pentru profani — halul de degradare înaintată în care se găsește o imensă suprafață.

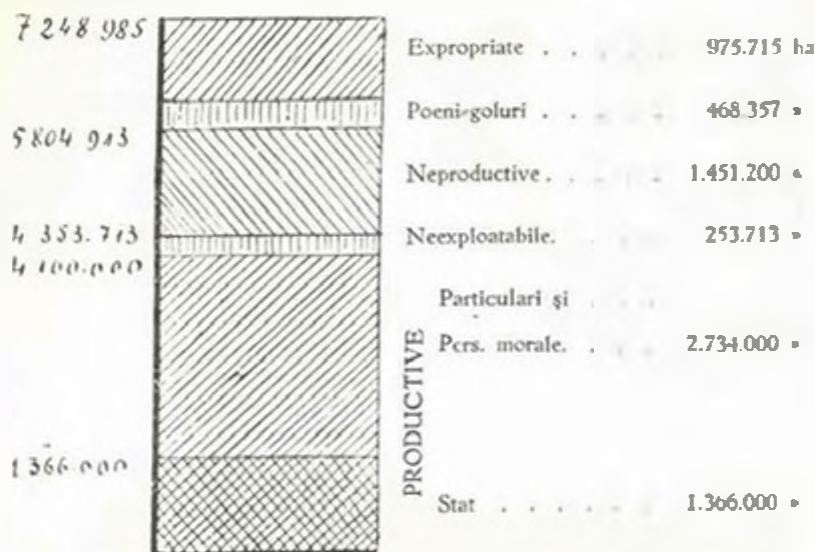

Fig. 1.

La șes, păduri secătuite de puterea de lăstărire cari dau 20—30 steri la ha în loc de minimul 300 steri,

la coline, păduri regenerate în măracini, sau cu o foarte slabă stare de consistență, iar la munte, în locul valoroaselor masive de reșinoase, instalat — în cel mai bun caz — mesteacănul, salcia și plopul.

Această situație, reduce suprafața productivă a pădurilor, cu un procent considerabil, și în măsura în care pădurile se depărtează, ca consistență, de starea lor normală.

Ca să nu sufere nici un fel de contestațiune și să ne fie și nouă ușor să dovedim oricui, ceea ce afirmăm, am ales acest procent de reducere la 25 %/o ceea ce dă pentru suprafața de 5.804.913 ha
suprafața de 1.451.200 »
și reduce suprafața păduroasă productivă numai la 4.353.713 »

Prin urmare, — după acest calcul —, suprafața dela care se poate pretinde o producție normală este ceva mai mult de $\frac{1}{4}$, din ceea ce ne lăudăm noi că avem.

Dar și din această suprafață, circa. 253.713 »
din lipsa totală a mijloacelor de transport sunt neexploatabile,
iar din restul de 4.100.000 ha
numai $\frac{1}{4}$, adică. 1.366.000 ha
sunt ale statului, iar celelalte $\frac{3}{4}$, ale proprietarilor particulari și persoanelor morale

La această suprafață de 1.366.000 ha trebuie reperat venitul de 490.000.000 lei al pădurilor statului pe 1926, ca să se aprecieze drept rentă, de 358 lei anual pe ha.

Presupunând — ceea ce n'ar fi departe de adevăr — că din golurile și poenile de 468.357 ha, numai 150.000 ha ar putea fi împădurite, înseamnă că, împreună cu cele 1.451.200 ha, total aproximativ 1.600.000 ha, este suprafața neproductivă, pe care pădurile o aruncă în balanța terenurilor neproductive.

Nu tăgăduesc că o parte din această ruină, nu este și la stat, dar am în același timp datoria să afirm că procentul incomparabil mai mare îl dă pădurile particulare și mai ales cele moșnenești.

Statul, cu o sforțare de încă 3—4 ani, ca aceea din ultimul timp, ar putea termina cu chestia restanțelor de împădurit, ori cu punerea în valoare a terenurilor neproductive din proprietatea sa, rămâne însă încă deschisă, mai alarmantă și încă pentru mult timp, împădurirea terenurilor dela particulari.

* * *

Cele 1.600.000 ha de terenuri neproductive din păduri, ne dau o imagine slabă însă, a adevăratei ruini în care se găsește țara. Răul este mult mai mare, întrucât se întinde — cel puțin în aceeași măsură — și la celelalte categorii de culturi.

Dacă și terenurilor agricole, pe cari statisticele ni le dau cu diferențe de 3.000.000 ha, dela una la alta, li s'ar face același examen de productivitate și s'ar ține socoteala:

de terenurile sterpe,

de terenurile de odihnă, pe cari o prejudecată de veche cultură le lasă anual în repaus, în loc să le amelioroze, de sărături, de nisipiști,

de terenurile epuizate prin cultură și altele asemenea, pe cari se scamăna, fără multă nădejde de cules, și dacă s'ar raporta și ele cu aceeași sinceritate și curaj, cu care le raportăm noi, de sigur că n'ar fi mai puține decât cele din păduri.

Noi le evaluăm cu foarte multă aproximație în minus la 1.000.000 ha.

Cât despre cele 4—5 milioane ha de fânețe și izlazuri, tocmai acelea cari dau caracterul de ruină al țării, căci în această categorie intră coastele surpătoare, alunecătoare, terenurile erozibile, malurile prăpăstioase ale râurilor, terenurile inundabile, mlăștinoase sau mociroase și cari se consideră drept izlazuri, nu se exagerează dacă toate s'ar trece în rândul neproductivelor. Însă, tot cu aceeași grijă de aproximare în minus, le evaluăm numai la 1.500.000 ha.

Recapitulând, avem împreună cu cele circa 5.900.000 ha de neproductive date de media statisticelor din 1923 și 1925, totalul de 10.000.000 ha neproductive, adică mai mult de $\frac{1}{3}$ din suprafața țării. Cifrele ce dăm, negreșit că n'au pretenția unei rigurozități de calcul. De sigur însă că de s'ar face o inventariere exactă și cu intenția de a scoate în mod sincer toate suprafețele neproductive, rezultatele în nici un caz nu ar fi mai mici.

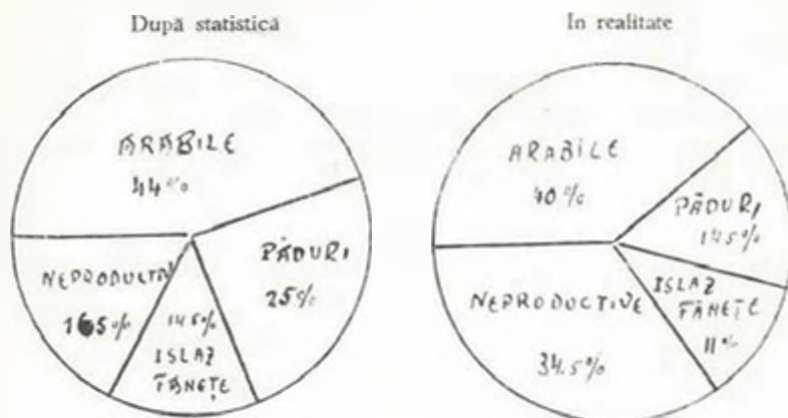
* * *

După o îndelungată epocă de cultură risipitoare, — epocă ce se poate caracteriza *destruc-tivă*, — am ajuns o țară de ruină înaintată.

Era imposibil ca această situație să se eternizeze.

Cine pe deoparte s'a pătruns de puterea de productivitate a acestei țări, iar pe de alta și-a dat seama de imensele suprafețe abandonate, trebuie că a simțit răscollindu-se în el o irezistibilă pornire pentru punerea lor în valoare.

REPARTIȚIA SUPRAFETEI ȚĂRII

Situația reală a pădurilor

Fig. 2

Simptomele unei noi epoci *constructive* apar din mai multe părți deodată, și de bună seamă ne obliga și pe noi ca, revizuilndu-ne programul de activitate, să-l punem în acord cu noile probleme ale timpurilor.

Agricultorii pun nădejdea în intensificarea culturii lor, pe un regim al apelor, normalizat prin păduri,

cel ce au epuizat toate mijloacele de înlăturare a inundațiilor și a împotmolirii gurilor Dunării, și-au întors în sfârșit fața și la bazinele despădurite ale râurilor,

după ce s'a făcut dovada deplină că pădurile și lucrările de artă din calea torenților sunt jucării ale apelor înfurlate și încărcate cu cantități mari de materiale în suspensiune, s'a hotărât să le oprească la origine, fixându-le prin împădurire,

normalizarea debitelor marilor râuri intră într'un regim internațional și vrând-nevrând, trebuie să luăm măsuri de corecțiuni și împăduriri.

Toate acestea constituiesc premise de serioasă discuțiune, pe cari chiar apropiații noștri înaintași nu le aveau în sprijin, dar cari ne dau nouă dreptul să spunem acum cu destulă tărie de glas: *silvicultura înainte de toate*, căci ea stă și la temelie agriculturii.

Nu pretindem că cultura forestieră este o modalitate generală de a pune în valoare toate neproductivile.

De altfel, ruina țării este așa de mare, că nici nu ne încumetăm c'am putea s'o reparăm singuri.

Din acest punct de vedere, atmosfera foarte favorabilă ce se face — nu de prea mult timp — agriculturii, ne umple și pe noi de nădejdi, căci vedem pe calea intensificării ei, nevoia de a se înlătura aceleași piedici ce se opun și dezvoltării silviculturii.

Nu mai merge să tragem de haina zdrențuită a acestei țări. Câți specialiști suntem, în toate părțile.

Să se studieze problema utilizării solului în ansamblul ei și în mod corect să se facă repartitia quasi definitivă a diferitelor categorii de producțiune, după sfera de activitate a fiecăroră.

Cine ar putea spune că lupta este mai bună decât asociația? Și cine ar putea tăgădui că printr'o conlucrare agro-silvică, rezolvarea problemei neproductivelor, nu ar fi în cea mai mare parte asigurată?

Plugul trebuie să atace tot ce este propriu culturii agricole, dar restul — cu puține excepțiuni de pășuni îngrijite — trebuie să fie valorificat prin împădurire.

În această direcție, cauza forestieră are o importanță recucerire de făcut.

Cu ocazia repartii terenurilor, nu s'ar putea neglija nici problema producției animale.

Prin conservarea și ameliorarea izlazurilor proprii acestei întrebuișări, prin crearea de pășuni împădurite, prin ameliorațiunile pastorale ale golurilor de munți și în fine prin proporționarea unui număr de vite, corespunzător disponibilităților, s'ar rezolvi netindos și chestia creșterii lor.

Nu este sigur că suntem la sfârșitul răului, ci din contra este posibil ca ori de unde ar veni unele sugestii, să fie desconsiderate, iar degradări de păduri și terenuri, altele noi să se mai producă.

Putem prognostica un fapt:

Prin orice transformări de cultură vor trece terenurile forestiere, dela folosirea pentru cari sunt predestinate, nu vor putea fi înlăturate încă mult timp, și de aceea, orice cheltuieli, făcute pentru alte încercări sunt zadarnice și amână fără rost începutul unor lucrări, pentru cari s'a făcut dovada — chiar în țara noastră — că sunt eficiente și utile.

Greutatea îndreptării constă în faptul că marea majoritate a neproductivelor este proprietate particulară, iar ceea ce a intrat definitiv în mâna țaranului, greu să i se scoată și de aceea nici nu ne gândim că revizuirea exproprierii ar putea fi o soluție practică.

Noi vedem soluția în altă parte.

I. Făcându-se dovada că nu suntem țara bogată în păduri, despre care vorbește legenda, cerem ca printr'o politică conservatoare de păduri să se respecte ceea ce mai avem, punându-se «punct» exproprierii din păduri și pășunatului, care, oprit categoric prin legea silvică din 1910, totuși — «excepțional în acest an» — se practică regulat de 17 ani încoace.

II. Prin politica de continuă extindere a izlazurilor, fără garanție de conservarea și ameliorarea lor și în general prin practicarea unui sistem de cultură risipitoare, am ajuns cu $\frac{1}{2}$ din țară neproductivă.

Pentru valorificarea acestei suprafețe — în mâna ori cui s'ar găsi și i s'ar respecta dreptul de proprietate — statul nu poate fi împiedicat să ia măsurile.

O inventariere conștientă și cinstită a tuturor categoriilor de terenuri din țară și afectarea fiecărui teren neproductiv, culturii celei mai potrivite, ne-ar conduce spre stabilirea unui echilibru între diferitele ramuri de producțiune și deci permanentizarea lor.

Și pentrucă adevărata cultură este aceea care îmbogățește pe cultivator, dar în același timp îmbogățește sau cel puțin conservă și solul, dându-se țărânului nu numai pământ ci și posibilitatea să scoată depe el un profit, aceasta va constitui a II-a și reala împroprietărire.

Pentru atingerea acestui scop și până la întocmirea de noi legi, propunem :

1. Să se aplice cu același rigoare cu care s'au aplicat toate articolele din legea de reformă agrară ce sunt în favoarea sătenilor, și dispozițiunile categorice ale art. 14 din aceeași lege, care prevede că «bălțile și albia râurilor, pământul «des inundabil, mocirlos, neproductiv, râpele pot fi expropriate în întregime, fără «considerare de întindere, pentru a fi drenate, secate sau împădurite de comuna sau stat».

2. Dacă se va mai aplica legea pădurilor comunale, să se destine dela stat și mai ales să se exproprieze dela particulari nu numai păduri, ci în special terenuri forestiere, pe cari sătenii, cu ajutorul statului, să creeze păduri.

3. Mai avem în sprijinul acestei soluții și art. 8 din codul silvic, care obligă comunele să împădurească terenurile neproductive depe proprietățile lor.

4. Pentrucă rănile terenurilor, dela suprafață, s'au adâncit în profunzime și devin din ce în ce mai amenințătoare, făcând din terenuri neproductive foarte productive cauze de dezastre, înființarea unui serviciu de corecțiuni nu mai poate întârzia.

Să se profite de prilejul întocmirii legii pentru corecțiunea torențiilor, ca să se facă din acel serviciu un prețios auxiliar al punerii în valoare a tuturor neproductivelor, prin adevărata cultură.

D-l Al. Ștefănescu, dezvoltă comunicarea.

Exproprierea pădurilor pentru creerea de izlazuri comunale

I

Despre greșala comisă cu ocazia legiferării exproprierii de păduri pentru a se crea izlazuri comunale, cât și despre multele greșeli comise cu ocazia aplicării acestei legi, s'a discutat și s'a scris mult în reviste și ziare, cu deosebire în «Revista Pădurilor».

Cum era și firesc, cel care și-au spus cuvântul mai adesea, am fost noi, silvicultorii. Noi am criticat la timp și am plâns pierderea inutilă a codrilor, deși crâțicele noastre au avut două defecte :

1. au fost prea științifice ,

2. au fost scrise mai mult pentru noi , n'am prea eșit din cercul nostru ca să mai spunem și altora, celace trebuia să se știe de lumea întreagă.

O singură dată, la congresul din Timișoara ne hotărâsem să eșim din cadrul restrâns al revistei, adică să dăm publicității celei mai largi, un memoriu general și detaliat, relativ la modul cum s'au făcut izlazuri comunale și cum s'au distrus zadarnic pădurile, dar ceva nevăzut s'a lăsat în calea avântului nostru și ceiace ar fi trebuit să ia proporția unei juste și încă oportune manifestări de curaj forestier s'a transformat într'o simplă moțiune de congres ca oricare alta.

Este indiscutabil însă că fiecare dintre noi și-a făcut datoria cu perso-
sința, dovezile există în dosarele Casei Pădurilor.

În prezent, reprezentanța «operei» creării izlazurilor comunale e pe sfârșite, dând binetnșeles ca orice operă inspirată din mentalitatea socială post-belică, un «fiasco» complet. Noi am fost actorii din primul act, care ne-am jucat rolurile proprii noastre vieți, riscându-ne chiar demnitatea profesională.

Sub impresia evenimentelor încă proaspete, reluăm deci discuția în jurul problemei care ne-a dat atât de lucru și care odată cu trezirea conștiinței unanime despre greșala comisă, ne va mai da încă, dar de data aceasta va da de lucru și altora — celor care au avut nesocotința să creadă că titlul de «Lege» este de ajuns ca totul să fie ceva bun și folositor.

Cum s'ar fi putut oare crede că ceiace s'a făcut a fost bine, cât timp cea mai elementară logică impune axioma că: *nu se poate clădi nimic util pe ruina unei alte utilități...* Se poate oare susține în mod serios, că promovarea problemelor creșterii vitelor nu se putea realiza de cât prin distrugerea pădurilor? Da, atunci când n'ar exista în țara noastră și o problemă forestieră sau când n'ar fi existat cel puțin mai înainte de legea izlazurilor.

Chiar așa de ar fi fost și încă trebuie să mai admitem că buna credință a întovărășit pe toți cei cari au contribuit și au luat parte la relevarea și traducerea în fapt a acestei concepții economice.

Dar din modul cum s'au petrecut lucrurile, s'a văzut că la însăși stabilirea concepției economice a legii au influențat și oarecare interese de partid, iar la desfășurarea faptelor, nu puțin au influențat:

1. *Jocurile politice locale de la sate* — demagogia, — produsul acelor așași împrejurări agraro-sociale post-belice.

2. *Superficialitatea cu care au lucrat unele comisi de expropriere* în care comisi se știe că inginerii silvici au avut prin însuși spiritul legii, roluri mai mult de figuranți.

3. *Excesul de zel și incapacitatea unor organe chemate să aplice hotărârile judecătorești.*

Interesele unor negustori de lemna, în special Cooperative, cari cu ajutorul politicianilor sus puși, au determinat exproprierea de pădure mai bună, în loc de pădure degradată și unde adeseori exista o pășune mai bună.

5. *Totala neînțelegere din partea sătenilor despre adevăratele lor interese în materia de creștere a vitelor.*

Pentru dovedirea celor de mai sus, astăzi, e de prisos să mai enumerăm cazuri concrete.

Toate aceste împrejurări defavorabile atât intereselor forestiere cât și adesea însăși intereselor agraro-zootehnice, s'au petrecut atât din cauza lipsei de conștiințozitate a oamenilor, cât mai ales din cauza lacunelor și dispozițiilor prin-

cial eronate din legea înfrînării pășunelor comunale. A fost o lege dispartă, fără nici o legătură de idei cu celelalte legiuiri agrare de după război, căci altfel fie că nu s'ar mai fi făcut de loc, fie că s'ar fi redus la câteva articole în care atacându-se fondul problemei s'a fi impus cultivarea de trifoi sau lucerna pe o anumită cotă din loturile de împroprietărire, creșterea de vite mai puține dar mai bune etc., prevăzându-se cu multa precauțiune și afectarea, nu exproprierea de păduri proprii pentru pășune despăduririle numai parțial acolo unde ar fi lipsit moșii de expropriat, sau ar fi fost prea mici față de numărul îndreptățiților.

II

În situația actuală la ce am ajuns? — La consecințele care deja se simt și care în rezumat sunt:

1. *Pașube aduse auzului național prin creșterea de răpi și țerenți care duc la valoarea solului lipsit de sprijinul vegetației forestiere.*

Deși prin lege s'au făcut restricțiuni în privința pădurilor de pe coaste surpătoare, aplicarea acestor restricțiuni s'a făcut atât de nejudicios și de neconform chiar cu intenția legiuitorului, încât astăzi aceste terenuri sunt și ele despădurite. Într'adevăr, chiar dacă prin avizele consiliului tehnic s'a impus menținerea stării împădurite conform cu gradul de primejdie a surpărilor terenurilor, când a fost vorba ca obștea — comunele — să plătească valoarea arborilor, s'a invocat lipsa de fonduri și atunci Casa Pădurilor a ordonat exploatarea neavând nici o garanție că se vor plăti vreodată acei arbori.

Ce va rezulta de aci? — Acuzațiunea ce deja ni se aduce că noi n'am voit să lăsam pădurea pe acele terenuri și mai departe anatema posterității asupra corpului silvic.

Personal am avut cazuri când în fața comisiei județene, înainte de a se da sentința definitivă pe baza avizelor consiliului tehnic și comitetului agrar, am ridicat chestiunea de a se obliga comunele prin însăși sentința de expropriere la plata materialului ce urma să rămână în picioare pe terenurile expuse. Pentru motivul că locuitorii, în frunte cu primarul, au obiectat că n'au posibilitatea să plătească arborii, sentința s'a dat fără impunerea acestei obligații. Același lucru s'a întâmplat și cu arborii destinați pentru umbra vitelor.

2. *Suferințe unanime de pe urma dezechilibrului în materie de aprovizionarea cu lemne de foc.*

3. *Conflicte, dezordine și o stare de spirit ostilă din partea sătenilor față de proprietari* — și prin proprietari înțeleg și pe noi, mandatarii pădurilor statului — cauzate de multele împrejurări neplăcute la care s'a dat naștere prin felul în care s'a aplicat adeseori legea, de organele respective.

4. *Sfidarea moralei sociale prin specula și abuzurile grasolane ce s'au făcut de unii acaparatori de păduri expropriate.*

5. *Prin introducerea „culuiului lui Pepelea” în inima pădurilor, paza și administrația au devenit probleme la ordinea zilei, căci e foarte dificil să te păzești de dușmanul din casă. Prin lege s'au mai creat drumuri de acces pe lungimi de kilometri și aceste drumuri nu pot fi închise cu rețele de sârmă ghimpată. Așa dar, în loc să ne putem ocupa mai liniștiți de îngrijirea tehnică și de cul-*

tura a ceiace ne-a mai rămas — lucrul cel mai nimerit acum după dezastru — suntem reținuți la aceste acte de poliție silvică dacă nu voim bineînțeles ca sub ochii noștri să dispară încetul cu încetul și ceiace mai avem.

6. *Dezordini și perturbățiuni în planurile de amenajament ale pădurilor*, care au atras după sine un haos general în ceiace privește raportul dintre producție și consumație, în prezent toate amenajamentele trebuind a fi revizuite, aceasta înseamnă pierdere de timp precum și de bani, acolo unde amenajamentele erau deja făcute.

. . .

După cum vedem, consecințele se manifestă în ordinea economiei generale, în ordinea moralei sociale și în cea pur forestieră.

Să mai adăugăm la cele de mai sus că aceste islazuri, chiar așa cum au fost constituite, deja se clopârțesc sub diferite motive.

a) Dacă pe alocurea terenul e bun de cultură, l se schimbă destinația și sub imperiul legii de reformă agrară se fac improprietăți individuale.

b) Pentru îndrumarea populației spre cultura făneței artificiale se afectează porțiuni din islaz, arendându-se în loturi mici la sătenii cari sunt obligați să semene plante furajere. Subsemnatul am văzut pe un islaz între alte plante «furajere», *porumb, cânepă și cartofi*...

...Locurile erau îngrădite și ferească Dumnezeu ca cineva să mai poată spune că peste câțiva ani acele loturi nu vor fi proprietatea deplină a locuitorilor.

c) În fine mai găsim și cazuri de săteni cari fără nici o autorizație se fac pur și simplu stăpâni pe câte un locșor din islaz, mai ales dacă în vecinătatea imediată au proprietățile lor. Cine să-i scoată? Autoritățile comunale? — *Au altceva de făcut*. Consătenii? — N'au interes, căci mâine-poimâine vor face la fel, cu toții.

Nu se poate nega desigur că legea a avut și efecte bune, există cazuri din nefericire sporadice, unde islazurile prind bine și mai ales unde locuitorii le înțeleg în bune condițiuni; le pășunează treptat în cursul unei veri, nu se văd porci cum se văd în majoritatea islazurilor, s'au păstrat arborii pentru umbra vitelor care servesc și pentru protecția solului, contribuind ca iarba să nu se usuce de timpuriu etc.

Cu alte cuvinte, *una din cauzele cari ar contribui ca islazurile să poată dura mai mult, chiar așa cum sunt alese, e deplină înțelegere din partea autorităților comunale a îndatoririi ce au de a administra în mod conștiincios, folosința, îngrijirea și îmbunătățirea islazurilor*.

Dar, repetăm, asemenea cazuri sunt extrem de rari.

III

Ce ne rămâne de făcut *now*, acum când faptele s'au consumat și când răul s'a produs?

Să reluăm hotărârea de a pune în lumină faptele printr'un memoriu general și vast, pe care să-l avem ca o dovadă în fața posterității, că nu noi suntem

vinovați de dezastrul produs și în același timp să facem propuneri pentru remedierea a ceea ce se mai poate.

Aceasta desigur trebuie să o facem, congresul are latitudinea să ceară **revizuirea izlazurilor comunale** din următoarele puncte de vedere,

a) *Să se pună capăt ciuntirelor sub diferite pretexte ca, schimbarea destinației,arendarea de mici porțiuni pentru cultivarea așa ziselor plante furajere, cotropiri abuzive, etc. făcându-se și perimetrarea definitivă a izlazurilor, de cadastru, în acord cu organele silvice.*

b) *Acolo unde încă nu s'au exploatat arborii destinați pentru protecția solului și pentru umbra vitelor, atât la pădurile statului cât și la particulare, să se găsească formula cea mai potrivită pentru ca asemenea arbori să rămână deținutii în pășuni, iar organele silvice să aibă dreptul de a reprimă, conform codului silvic, orice tăiere sau vătămare a acestor arbori. Practic ar fi ca pe lângă primării să funcționeze și un pădurar recunoscut de stat căruia să i se încredințeze cu act de angajament această avere, cu adevărat a tuturor și a nimănui.*

c) *Să se oblige comunele de a pune la dispoziția organelor silvice cel puțin o parte din fondurile necesare pentru împădurirea cu esențe rustice a coastelor și terenurilor suprapătoare. Aceste «perimetre de împădurire» vor fi apoi tratate din punct de vedere juridic ca orice plantație făcută în pădurile statului și vor rămâne bineînțeles păduri de protecții.*

b) *Să se pună la punct chestiunea golurilor de munte, care, după cum se știe a rămas incurcată. În unele județe golurile au rămas pe seama Casel Pădurilor, iar în altele pe seama Casel Centrale sau primăriilor: încă o dovadă că organele de aplicare a legii, în lipsă de precizuni din partea legiuitorului a fost nevoită să facă interpretări...*

Golurile trebuiesc revizuite și din punct de vedere al repartiției și distribuției lor, căci evident s'au făcut nedreptăți, în raport cu gradul de influență și trecere la centru, a cutărui primar, parlamentar, etc.

Mal propun ca odată cu revizuirea izlazurilor să se stabilească și vinovățiile celor care ignorând datorile de cinste și conștiințozitate, au comis fapte condamnabile de pe urma cărora suferă sătenii, suferă economia generală a țării, cât și morală-socială destul de slabă în urma războiului.

Dar, noi mai avem și altele de făcut.

Spre binele țării mai sunt păduri. Pe acestea cari ne-au mai rămas a le îngriji și a le ameliora, este cel puțin datoria noastră și desigur nu ne facem iluzii că acest lucru e ușor și de mică importanță.

Cea mai mare parte din păduri, în special în vechiul regat și Basarabia, sunt neridicate în plan, nehotărnicite și neamenajate. Șosele, drumuri, poduri și case pentru pădurari n'avem. *Nu sunt fonduri.*

Punerea în valoare a produselor, la pădurile statului, a devenit mai ales în ultimii ani o problemă în care factorul timp, conjugat cu tendința crescândă de centralizare și de înmulțirea formalităților inutile, ocupă un loc atât de covârșitor în cât pe drept cuvânt ne putem pune întrebarea: unde mergem? și cât timp ne vom mai risipi zadarnic energia tinereții și avântului?

Nu se poate nega că noi n'avem o politică forestieră conformă cu situația din prezent a României. Întregite și această politică forestieră este ceva care ne trebuie.

D-1 N. Mateescu, asupra aceleiaș chestii, face următoarea comunicare:

„Exproprierea pădurilor pentru creeri de islazuri comunale“

Inginerii silvici au semnalat la timp consecința ce va avea neaplicarea cum trebuia, a legii exproprierei pădurilor pentru islazuri comunale și numai după scurt timp, s'a și simțit nevoia de a se lua urgente măsuri de urmare.

Și aceasta cu atât mai mult că suntem în ajunul obținerii mult așteptatei legi a corecțiunii torenților, a modificărilor necesare de adus Codului silvic și a reorganizării Casei Pădurilor, mai ales acum când trebuie a se rezolva și marea problemă «Refacerea procentuală a pădurilor pe regiuni», chestiune discutată în congresele din trecut.

Autorii legii pășunelor comunale, dacă ar verifica la fața locului, acte oficiale ca cele de cari se menționează prin conferința ce am ținut la Mușătești- Argeș în ziua de 20 Martie a. c., relativ la modul aplicării legii de exproprierea și folosirea islazurilor din păduri, s'ar îngrozi de primejdia ce ne amenință, cu atât mai mult că s'au cerut și obținut pentru islaz în contra avizului Ocolului, Direcției silvice și a Consiliului tehnic, păduri de pe teren costos și surpător nu atât pentru nevoia de pășune, cât mai ales în vederea îmbogățirii a cătorva, prin exploatarea repede a pădurei depe islaz. Ziarele din 7 Decembrie 1925, anunțau comunicate în coprierea următoare:

«*Consfătuirea dela Ministerul Domeniilor*». D-1 Ministru Alex. Constan- tinescu convocând la Ministerul Agriculturii întreg personalul superior de «executarea legii agrare, a semnalat între altele, că în unele județe s'au constatat «chiar de organele Ministerului, abuzuri din partea personalului, mai ales a celui «inferior, citând cazul dela Romanaji, unde Ministerul, după un raport mincinos «a aprobat licitarea pe preț de lei 7500 a 200 copaci de pe un pământ expro- «priat, când în realitate numărul copacilor se ridică la 2000. Consilierul agri- «col a'a făcut vinovat de neglijență, ușurând calea pungășiei, a unui subaltern «în complicitate cu alții».

Documentele din dosarul înregistrat la direcția plantațiilor la No. 2548 '27, mai dovedesc mari sacrificii morale și materiale îndurate de unii șefi de ocoale silvice, pentru că și-au făcut toată datoria.

Din însuși planul exact alăturat la acel dosar, se constată că din trupul de pădure Bratu de 365 ha, nu se poate expropria nimic. Cum s'a documentat și prin concluziile constatării făcute la localitate și de Directorul regional silvic, cu consilierul agricol respectiv, constatare confirmată prin avizul consiliului tehnic, totuși s'a expropriat numai din acel trup 125 ha de frumoase plantații și pădure situată pe teren foarte accidentat și eroziv și străbătute de numeroase și mari râpl, existente încă de când nu s'a făcut nici o exploatare în acel trup de pădure.

Menționez că la discuția în Parlament a legii agrare a participat și senatorul țărănist Al. Valescu, ales al țărănilor din jud. Argeș, domiciliat chiar în com. Mușătești și care în numele consătenilor săi spunea în ședința Senatului din 28 Febr. 1921, cele ce urmează:

«Să se planteze arbori acolo unde nu sunt păduri în ființă, căci prețul lemnului a ajuns pe acela al porumbului și grâului și de multe ori lemnul e mai necesar de cât hrana zilnică».

«În legătura cu comasarea mai este și o altă chestiune:

«Rectificarea cursului apelor...»

«Cunosc câteva pârâe care în timp normal au o albie lată de 3—4 metri, dar care trec, când apele vin mari, adesea ori cu câte 150 metri de fiecare parte și pe o lungime de 50,—60—100 km.

«Sunt 5—600 ha lasate la capriciul acestor ape care se transformă în torente și le înecă și aceste hectare ar fi cel mai bun pământ pe care ar putea să se facă grădini de zarzavat».

Spusele d-lui Valescu denotă că chiar sătenii înțelegeau nevoia menținerii pădurii pe coaste surpătoare și că a trebuit să vină la Curtea de Argeș «agronomul regional» cu soluția minunată a transformării pădurilor de pe coaste surpătoare în frumoase și bogate pășuni!! și să zăpăcească pe săteni a cere și ceia ce altă dată nici nu le trecea prin gând!!

Ei bine, dacă în exemplul citat hotărârea comisiei locale pentru izlazul Mușătești, n'a fost modificată nici pe baza judicioasei constatări a directorului regional silvic cu consilierul agricol, constatare aprobată și de consiliul tehnic al pădurilor, desigur că nu mi-a rămas decât ca pentru asemenea bine și adevăr să mă adresez și direct publicului interesat și de acela am profitat de ocazie ca la prima conferință administrativă dela 19 Mai 1924 (cu prefectul, consilierul agricol, medic primar etc.), conferință ținută la Curtea de Argeș, să iau cuvântul și în chestiunea economico-socială-culturală, ca și în conferința din 20 Martie a. c. ținută de Camera de agricultură a județului Argeș, tocmai în comuna Mușătești și să arăt cu ce ar trebui să ne ocupăm din regiunea muntoasă a țării, spre a nu se mai îndeletnici cu lucrări prin cari să contribuie la distrugerea pădurilor de pe coaste surpătoare.

Numerosul public cu preoți și învățători din Mușătești și comunele vecine, în frunte cu președintele Camerei de agricultură din jud. Argeș, doi inspectori veterinari, pretorul respectiv, primarul din Curtea de Argeș, agronomul regional și alți agronomi etc., cari au participat la acea conferință, au putut să rămână convinși pe deoparte de consecința nefastă a hotărârii comisiei locale și județene de expropriere, iar pe de altă și de reaua administrare actuală a izlazurilor din pădure, cu enorme prejudicii pentru restul pădurilor inconjurătoare, economia generală a țării și chiar pentru însuși interesul, bine înțeles al sătenilor, — au recunoscut și vorbitorii cari m'au urmat, că a sosit timpul pentru luarea măsurilor relativ la folosirea terenurilor împădurite sau neimpădurite așa cum dictează interesul general economic al țării.

Și acum când față cu gravitatea problemei s'a repus iarăși această chestiune în discuția acestui congres, cred necesar că făcând această comunicare să citez și parte din acea conferință — (publicată prin buletinul Camerei de agricul-

tura a jud. Argeş pe luna Martie şi Aprilie a. c.) asupra «necesităţii de a se reglementa menţinerea împădurită a coastelor surpătoare din izlazuri expropriate din păduri în baza art. 12 al legii păşunilor comunale din 1920».

«Ani de zile înainte marelui război, silvicultorii ne interesam de îmbunătăţirea păşunilor chiar în interesul punerii în valoare a pădurilor statului întru cât din lipsa vitelor trăgătoare nu se puteau desface nici arborii de pe jos din marile păduri seculare ale statului din regiunea deluroasă şi muntoasă a ţării.

«În afară de învoiri la păşune în pădurile seculare ale statului, se arendau anual pentru păşunat, pe lângă golurile de munţi şi poenile mari externe din păduri ca şi zăvoaele.

«În 1912 primindu-se ordin de înghindarea tuturor poenilor, în loc de executarea ordinului, am propus şi obţinut aprobarea înghindării sau plantarea cu esenţe preţioase, numai în mestecănişuri sau alunişuri, — menţinându-se locuitorii în folosinţa poenilor de fâneţe sau externe de păşune. În acest mod, s'au pus în valoare asemenea arborete aflate pe terenuri improductive sau erozive.

«În baza legii de învoeli agricole din 1907 am susţinut a se da izlaz din moştile ce mai erau disponibile şi în schimbul terenului de luncă oferit ca izlaz să se revia la stat râpile şi tuferişurile de pe coastele surpătoare date de izlaz în 1864 ca cele ale clăcaşilor Flămânzeşti din faţa mănăstirii C. de Argeş.

«Cu ocazia unor asemenea schimburi, propuneam în 1915 (raport No. 235 din 14 II 1915 către Casa Pădurilor) a se da şi două goluri de munţi, dar cu clauza de a se impune amelioraţiuni pastorale ca cele enumerate de statutele «societăţii svţerice alpestre» de care se vorbeşte în tratatul inginerului agromom Edoard Decombaz (Lausanne, 1908) sub titlu: «L'économie alpestre dans le canton de Vaud» şi în special:

Art. 2 al. 1. «În protecţia solului alpin contra fenomenelor naturale, eroziunii, alunecări de teren, torenţi, contra neglijenţei posesorilor munţilor, despăduririi, lipsa de adăposturi protectoare, încărcarea prea mare a păşunilor».

Art. 2—5 priveşte: «lucrările de sporirea producţiunii alpestre, apoi se precizează la alin. 6: În îngrijirea de dai pădurilor în special în vedere de a «nu le stingheri în dezvoltarea lor».

«Tot în interesul producerii nutreţului de vite în cât mai mare cantitate şi bună calitate, am propus prin referatul (înaintat cu No. 713 din 24/3 1924) publicat în revista «Pădurea» din Aprilie 1914 sub titlul: «Necesitatea completării art. 8 din Codul silvic», că terenul în pantă dar productiv, să fie scutit de plata foncierii dacă va fi folosit ca fâneţe sau păşune şi în schimb pentru cultura cu porumb a unor asemenea terenuri să se plătească fonciera «înzecita».

Propuneam aceasta pentru că nu numai în regiunea dealurilor, poenile rezultate în urma defrişării pădurilor se cultiva cu porumb, — prin care se sărăcea terenul transformându-l în ogaşe torenţiale, — dar am găsit cultura porumbului până spre vârfurile munţilor dela Căineni, — deşi mai totdeauna munca locuitorilor era zadarnică, eăci porumbul când scăpa de secetă, era distrus de mistreţi, viezuri, etc. sau îl apuca bruma necopt.

Deodată cu încurajarea fâneţelor naturale şi a păşunilor, trebuia a se con-

tinua stricta aplicare a legii izlazurilor din 1907, pentru cultura plantelor furajiere.

Trebuia a se da gratuit sămânța de lucernă și satenilor din localitățile regiunii dealurilor unde nu erau moșii pentru constituirea de izlazuri comunale.

În acest mod se înlesnea și producerea aceluia furaj, prin care se nutreau mai bine animalele, în special cele trăgătoare și cele de lapte.

În urma expropriierilor din 1919 a poenilor în suprafețe cât de mici, și vărâte la distanțe de mulți kilometri în interiorul pădurilor, am scris articolul publicat în revista «Economia forestiera» pe luna iunie 1919, arătând cum s'ar remedia răul fără sacrificii prea mari, din partea pădurilor și economiei generate a țării.

Primind circulara direcției funciare No. 12078 din 1922, relativ la constituirea comisiunilor de revizuire a exproprierei de păduri pentru izlazuri, m'am prezentat personal în iunie 1922, d-lui administrator al Casei Pădurilor spre a cere instrucțiuni.

D-șa n'avea cunoștința de acea circulară și prin raport deosebit am rugat a se interveni ca să se dispună încetarea lucrărilor de exproprierea din păduri, a poenilor pentru loturi de împroprietărire, înainte de terminarea lucrărilor de constituirea izlazurilor, — poeni și zavoae etc., — care împreună cu puținele părți de moșii disponibile în regiunea deluroasă și muntoasă a țării, să satisfacă mai întâi nevoia de izlazuri.

Și mai menționăm că în loc de a se aplica art. 12 spre a se expropria ca izlaz păduri de pe coaste surpătoare, mai bine să se lucreze în sensul art. 25 al aceleiași legi din 1920 a pășunilor comunale, articol prin care se prevede între altele «nutrețuri și livezi artificiale și de pășune împădurită... oprirea degradării terenurilor și a le întreține în bună stare de producție».

Prin ziarele din 18 N-embrie 1926 s'a arătat că unul din cele patru puncte principale ale activității pentru 1927, a Uniunii Camerilor de agricultură este «procurarea de semințe de lucernă *chiar din străinătate*».

Se putuse constata, că nici sacrificarea pentru izlazuri a pădurilor de pe coaste surpătoare, nu a putut rezolva marea problemă. În 1910 eu singur am sămănat un hectar lucernă pe teren luat în arenda și astăzi, în toate cele 26 comune ce compun regiunea agricolă C. de Argeș, nu sunt de cât 36 ha lucernă! Iată cum s'a neglijat răspândirea cultivei lucernei.

În 1926 a apărut volumul I (343 pagini) al tratatului «Pășunile comunale și posesorale» al d-lui C. C. Grigorescu, director al izlazurilor, V. I. Velican și V. Chiper, cuprinzând: Problema pășunatului și evoluția legislației referitoare la înființarea izlazurilor, organizarea și administrarea pășunilor comunale și sfaturi practice pentru cultivarea și folosirea rațională a pășunilor, ca adaugire la regulamentul privitor la administrarea izlazurilor comunale și publicat în Monitorul Oficial No. 134 din 19 iunie 1926.

Ei bine, în vederea faptului că și după decretarea aceluia regulament s'a continuat distrugerea de păduri din izlazuri de pe coaste surpătoare s'a pășunat lastarul rezultat în urma tăerilor din anii trecuți, făcute în asemenea izlazuri, tot astfel plantațiile deja făcute de serviciul silvic și expropriate ca izlaz cu obligația comunei de a le împrejmu, sau pășunat continu fără a se gândi nimeni la

acea împrejurire, necum a se începe cea mai mică lucrare de plantare de răpi sau coaste surpătoare cu ogaşe torenţiale, din toată regiunea agricolă C. de Argeş. Am crezut necesar să fac această comunicare, spre a se avea în vedere şi de comisiunea instituită de ministerul domeniilor, cu redactarea întreg proiectului de lege pentru stingerea torenşilor şi restaurarea munţilor prin împăduriri şi amelioraţiuni pastorale, comisiuni care şi-au început lucrările în ziua de 10 XII 92n.

Am ales comuna Muşăteşti, pentru ţinerea conferinţei în acest subiect, nu numai ca este un centru important din regiunea deluroasă, cu păduri întinse situate pe teren eroziv, dar şi pentru faptul că acestei comuni, i s'a dat din pădurea statului izlaz în întindere mai mare ca la or care altă comună, din tot ocolul silvic Vâlcan şi anume: în afara de satele de la Golul muntelui Poiana Lungă, alte 300 ha din pădurea Muşăteşti şi din cari, mai mult de jumătate, izlazul expropriat fiind pădure situate pe teren accidentat, etc.

Participând la conferinţa administrativă ținută la 19 Mai 1924 la C. de Argeş, unde vorbind şi de alte chestiuni de interes general am menţionat şi de «chestiunea folosirii izlazurilor din păduri» am spus — după cum am comunicat şi ministerului domeniilor (raportul No. 555 din 30 Mai 1924), — cele ce urmează:

Relativ la enormul număr de pueţi de salcâm, aflaţi în pepinierele centrale ale ocoalelor ca şi cele volante ale pădurarilor pentru că se găsesc încă comune, cari nu-şi cunosc interesul ca să-şi planteze terenurile improductive, şi până se va face lege specială pentru ca şi serbarea sădării pomilor să se aplice şi de toţi învăţătorii, se necesită ca agronomii regionali să fie obligaţi a convinge pe săteni ca să planteze cu salcâmi răpilor existente de prin izlazuri, răpi cari trebuiesc mai întâi împrejuruite cu gard de măraşci sau sămna şi în urmă să se execute plantaţia.

Tot asemenea în regiunea dealurilor, inginerii dela serviciul tehnic al judeţelor sau serviciului de întreţinere C. F. să fie obligaţi să facă lucrările de fixare şi plantare cu pueţi de salcâm, a răpilor sau bazinelor de recepţie ale păraştelor torenţiale, cari rup podurile sau soselele, ori C. F., iar nu să se lucreze ca acum, numai la desfundarea canalelor şi a podurilor împotmolite de viiturile aduse în urma surpării coastelor, din cauza despăduririi.

În cazul când asemenea lucrări de fixare şi reimpădurire, nu se execută, într'un termen scurt, sau lucrarea se face în rele condiţiuni, Casa pădurilor, să-şi ia asupra-şi, executarea şi acelor lucrări așa de urgent necesari interesului general economic al țării.

În acest caz lucrările la izlazurile constituite în păduri sau terenuri costoaşe şi erozive, ca şi golurile de munţi, să fie controlate de agenţii silvici, cum s'a propus de d-l consilier silvic şi profesor P. Antonescu, iar agronomilor regionali, rămânându-le a se ocupa în special de:

a) Cultivarea plantelor de nutreţi în izlazurile cu teren propriu pentru această cultură, distribuirea de sămânţa de plante furajere la săteni sfatuindu-i a nu mai cultiva cu porumb terenurile costoaşe şi erozive ci, unde e posibil se vor utiliza pentru fâneţe şi pomi roditori, iar restul să se împădurească.

«Ca prin farmec izlazurile din păduri. — unde în majoritatea cazurilor nu

se găsește nici iarba necesară, nici chiar adăpători, — vor fi abandonate și vitele neputând paște în izlaz, vor a scăpa în restul pădurii nepermise pășunării.

b) Dacă niște simpli pădurari și-au creiat pepiniere silvice cu atât mai mult agronomilor regionali li s'ar putea cere ca să creleze pepiniere de pomi roditori în care să cultive numai speciile ale căror fructe se pot industrializa.

Ei bine, au trecut atâția ani și nu numai că nu s'a început nici o lucrare de plantarea răpilor din izlazurile vechi și noi, cum cerea legea, dar nici cel puțin nu s'a luat dispoziția ca acolo unde a eșit lăstar în urma tăerei pădurii aflate pe teren costos, pentru câțiva ani să se ferească vitele de a-l pășuna, până ce lăstarul se ridică ca vitele să nu-l mai poată distruge complet.

Ceva mai mult, la cele de mai sus se adaugă și faptul că încă se continuă a se expropria pentru izlaz păduri aflate pe teren costos și eroziv. Și cu toate că legea pășunilor comunale prevede plantarea terenurilor surpătoare, din izlazuri, totuși se taie odată cu arbori comercialibili și sub arboretul sau semințiș, pentru care statul obține sume cu totul neluate, față cu marele serviciu ce ar face pentru menținerea coastelor.

Prin păstrarea unor asemenea desigurii, etc. pe terenurile costoase și surpătoare, se scutesc însemnate cheltuieli pentru replantarea și oprirea pășunatului, cât plantațiile sunt tinere.

Am continuat să aduc la cunoștința autorității superioare prin referame, memorii sau rapoarte că prin modul cum s'a ales și administrat izlazurile din păduri, între alte mari prejudicii pentru săteni și interesul general economic al țării s'au făcut și mari dificultăți serviciului silvic, prejudiciindu-se grav pădurea din prejurul izlazului.

CONCLUZIUNI

1. Pentru pășunile alpine

Relativ la pășunat în golurile munților, s'a dovedit că administrarea prin ocoalele silvice, cum s'a urmat în Ardeal, și în special în vechiul Regat, ca de exemplu munții din jud. Muscel, a fost avantajoasă statului și a satisfăcut și pe săteni.

Comisiunea de specialiști, instituită pentru a reglementa pășunatul alpin, va constata că din toate punctele de vedere, administrarea de stat a pășunilor alpine se va putea face, — având în vedere realizarea ameliorațiilor pastorale, necesarii, ca și îngrijirea pădurilor înconjurătoare, — numai înscriindu-se în noul regulament și: «Instrucțiile referitoare la administrarea și exploatarea pășunilor de munte, de pe proprietatea Statului, instrucții traduse din limba maghiară și adnotate de d-l consilier silvic și profesor P. Antonescu (biblioteca C. P. No. 2).

2. Pentru pășunile comunale

În vederea celor expuse și a faptului că deși prin ordinul circular No. 5267 din 31.1.1927, către consilieri, se specifică că nu se pot considera ca pășuni comunale decât cele situate până la 5 km. depărtare, totuși, au trecut prin

revizuire, exproprieri cu pășuni comunale, golul situat la depărtări mult mai mari, ca de exemplu: golul muntelui Ghițu, Mollvișu cu poenile Valsanului, pentru comuna Brădet, golul muntelui Piscu Negru pentru comuna Aref, golul muntelui Năneasa cu podul Giurgiului pentru comuna Curtea de Argeș, etc.—cred că nu mai încap discuțiile asupra necesității că aceiași comisiune, trebuie să procedeze de îndată și la reglementarea pentru toate pășunile comunale din păduri.

Cu acea ocaziune, comisiunea va binevoi în complectarea dispozițiilor din regulamentul publicat prin M. Of. No. 134926, a avea în vedere și cele ce urmează:

I. Acolo unde nu s'a rezolvat chestiunea comasării izlazurilor din păduri, șeful ocolului silvic, cu medicul veterinar și agronomul regional, întrunși în comisie și având în vedere și avizul primarului comunei, vor face propunerile cuvenite, cu respectarea suprafeței expropriate definitiv, propuneri asupra cărora va decide directorul regionalei silvice respective.

II. În toate izlazurile din sau cu păduri costoașe și erozive, administrarea se va face sub controlul șefului ocolului silvic, care va întocmi și devizele de plantarea răpilor, va controla buna executare a lucrărilor, va alege arborii de rezervat netăiași pentru menținerea coastelor și își va da avizul asupra îndatoririlor de impus asupra folosirii unor asemenea izlazuri ca de exemplu, fixarea timpului în care pășunatul va fi interzis în plantații sau iastaruli rezultat în urma tăerii pădurii tinere, de pe coaste surpatoare, etc.

III. Fiindcă de pe acum pășunile comunale din păduri sunt insuficiente pentru un pășunat reglementat, cu folos și pentru stat și pentru săteni, în plus că pe timp ce trece, populația sporindu-se, va fi nevoie și de un mai mare număr de vite, fără ca să se mai poată găsi alte terenuri proprii pentru exproprietat, trebuie ca pe lângă cultivarea cu plante furajere, a terenurilor proprii de muncă din izlazuri, să se distribuie la săteni — îndreptășiți la improprietărire, — cu preț redus sau chiar gratuit, sămânța de lucernă, scutindu-se de fonciera lucernăriile, pășunile și culturile de zarzavat, menținându-se fonciera actuală numai pentru fânețe și în schimb majorându-se fonciera pentru terenurile cultivate cu porumb.

IV. Acelor locuitori trecuți pe tabloul de improprietărire dar nesatisfăcuți să li se vândă de stat cu preț redus lemnăria necesară, pentru construirea de grajduri, după planul tip al ministerului, cu obligație însă, de a se conforma regulilor impuse de organele statului, relativ la ameliorațiunile pastorale de practicat, etc.

V. Pentru exproprierile ce s'ar mai face din păduri pentru izlazuri, delegatul ministerului domeniilor în comisia centrală județeană de expropriere, prevăzut de art. 31 din legea pășunilor comunale, să fie un inginer silvic.

Deodată cu soluționarea problemei pășunatului, în modul cum arătai, urmează să se înlesnească locuitorii din regiunea deluroasă și muntoasă a țării, spre a găsi mijloacele de trai, nu numai din creșterea vitelor și căraușia, dar și din utilizarea și punerea în valoare a boșărilor din asemenea regiuni, ca exploatarea întinselor păduri a e Statului, cartiere etc.

Ca exemplu menționez că prin articolele ce am publicat prin buletinul societății funcționarilor publici No. 12925 sau ziarul «Îndreptarea» din 15 Sept. 1926, sub titlul: «În chestiunea efilnirii lemnului de foc», arătând documentația ne-

cesitatea și rentabilitatea liniilor ferate C. de Argeș-Jibla, C. de Argeș-Mușătești-Brădet, Rucăr-Târgoviște, etc. ca și reluarea la stat, — cum s'a procedat de curând în Ardeal. — a liniilor ferate particulare, de pe râul Argeș și Bratic, am menționat între alte avantaje ale unor asemenea căi de transport, ea: satisfacerea interesului armatei, înlesnirea populației și serviciului statului, mărirea veniturilor statului, punerea în valoare a pădurilor, creșterea de noi industrii etc., — nu numai alte bănoase ocupațiuni, pentru populație, dar precizăm la al. d) cele ce urmează:

Prin desființarea pentru distanțe mari a cărușei cu vite trăgătoare se scutesc pădurile de abuzul pășunat, cu urmări dezastruoase pentru interesul general economic al țării, iar izlazurile pot fi utilizate mai mult pentru vitele de lapte.

Prin acele articole am conchis că asemenea linii ferate, așa de necesare interesului general al țării, trebuie realizate cu ori cât de mari sacrificii, cu atât mai mult cât sunt cheltuieli cu caracter de producțiune.

Când pentru exploatarea regulată a pădurei Albești a Eforiei, cooperativa locală «Progresul» din insuficiența vitelor trăgătoare e nevoită să contracteze cu societatea forestieră «Arif» transportarea cu trenul a cantității de lemne ce nu se poate căra numai cu căruțele din împrejurimi, dar cu un preț mult mai mare ca cel pretins de căruși, se înțelege că intervenția statului este absolut necesară, pentru estințarea transportului din localitățile cu asemenea înlise păduri seculare, în interesul măririi producțiunii și estințarea obiectelor de prima necesitate, putându-se atunci crea și industriei unde să găsească de lucru și copiii sau femeile, mai ales dacă se reușește a se utiliza și marele căderi de apă, ca cele din cheile Vălsanului, etc. pentru producerea estință a curentului electric necesar.

În rezumat dar, față cu cele acum expuse ca și în congresele din trecut sau în ultimele ședințe ale consiliului de administrație al societății noastre și comunicările făcute în acest congres, rezultă necesitatea imperioasă în primul rând să se decidă ca cel puțin de acum înainte, organele direcțiunii izlazurilor să țină neapărat seamă de avizele consiliului tehnic al C. P. până ce cu ocaziunea aplicării de către Casa Pădurilor, a legii corecțiunii torenților, se va legifera rămânerea tot în sarcina corpului silvic administrarea pășunatului alpin și controlul efectiv dacă nu chiar administrarea pășunilor comunale din pădurile din regiunea deluroasă a țării, — mai ales că tot organele silvice controlează aplicarea dispozițiilor codului silvic relativ la pășunatul în pădurile moștenești sau celelalte numeroase păduri particulare supuse regimului silvic, din toate unghiurile țării.

Acum prin noua lege a corecțiunii torenților și completarea codului silvic, urmând a se prevedea și dispoziția ca paza și a pădurilor particulare supuse regimului silvic, să se facă tot de agenți plătiți de stat, — din taxele ce s'ar încasa dela proprietarii respectivi, etc., — cum am justificat prin articolul: «Observațiuni asupra poliției pădurilor particulare», publicat în «Revista Pădurilor» din Martie 1912, rezultă că agenții silvici ai statului găsindu-se răspândiți prin toate comunele din regiunea muntoasă și deluroasă a țării, pot fi în măsură a îndeplini și serviciile pentru care se înființează acum posturi de agenți agricoli sau agenți ai serviciului apelor.

Asemenea agenți agricoli, sau al serviciului apelor, — cu lefuri așa de mari pentru serviciul ce face statului ¹⁾, — s'au înființat tocmai acum când s'a dispus concedierea personalului diurnist pentru lucrările de tăcere în regie a pădurilor, personal care era indispensabil și celorlalte lucrări silvice, față cu insuficiența personalului bugetar.

În ori ce caz însă, pentru exproprierile în curs a unor asemenea islazuri din păduri, delegatul ministerului domeniilor în comisia centrală județeană prevăzută de art. 31 din legea pășunelor comunale, să fie un inginer silvic, iar nu ca până acum un «agronom regional» absolvent al unei școli medii de agricultură.

Astfel fiind dezideratul administrării pășunilor din zona pădurilor, cu executarea lucrărilor de corecțiune a terenșilor prin specialiști ai caselor pădurilor, este în interesul superior al statului și în spiritul dispozițiilor noului legi a armonizării salariilor.

D-l Aurel Eliescu.

*Domnule Ministru,
Domnilor colegi,*

Permiteți-mi să fac o simplă observație și o propunere. Trăim de 43 ani împreună și rezultatul sforțărilor noastre de până acum au fost desideratele prin cari am atras atenția celor în drept asupra doleanșelor noastre. Dar dorințele noastre nu se pot rezolva numai prin simple doleanțe și desiderate pe care le-am putea transmite, ci astăzi putem interveni noi mai efectiv. Colegul nostru Ștefanescu ne spunea să facem o lucrare importantă în care prin colaborarea membrilor din societate, prin colaborarea prin urmare a specialiștilor, să prezentăm și publicului mare și conducătorilor țării, aceste probleme, nu numai în complexul lor, dar și în toată oroaarea lor. Să se convingă și dănașii că, timpul nu mai este de așteptat, că poate ne găsim în ceasul al 12-lea pentru a lua măsurile de îndreptare și dacă va trece și acest ceas, poate va fi prea târziu.

Pentru aceasta fac propunerea să autorizați consiliul de administrație, ca din fondul societății, iar nu dela stat, să se pună la dispoziția unor delegați mijloacele necesare pentru ca în punctele cele mai amenințate să se facă studii complete și să se propună toate măsurile de îndreptare. Toate aceste lucrări să se sintetizeze într-o anumită lucrare a Societății «Progresul silvic» care să fie nu o simplă rugăciune, ci un document care să arate celor care sunt răspunzători de economia generală a acestei țări, toată primejdia. Noi suntem oameni de știință, suntem datori să le deschidem ochii, iată realitatea.

Noi ne-am făcut datoria. Faceți-vă și voi pe a voastră. Am trecut în faza a doua în care putem să facem și noi ceva efectiv prin noi înșine, nu numai să plângem și să cerem ajutorul dela alții.

1) Postul de agent agricol pentru fiecare comună plătit cu 3500 lei lunar plus 5 km teren din islazul ciupit din pădure, se îndeplinește de nepregătit; iar postul de agent al serviciului apelor din com. Domnești Muscel plătit cu 3500 lei lunar este ocupat de un pensionar militar care are și cărelumă în acea localitate; în timp ce brigadierii cu școală specială bine pregătiți sunt așa de rău plătiți, sau încă nu sunt primiți în serviciul silvic sau al apelor.

Astăzi putem și noi lucra fiindcă avem și noi material necesar și prin personalul nostru, oameni de știință pe cari îi putem utiliza cu încredere.

Avem și bani ca să încurajăm această muncă, posibilitatea ca să putem da banii cari se vor cheltui pentru realizarea acestei lucrări și siguranța ca banii întrebuințați în această direcție nu vor fi pierduți.

Vă folosesc țara și în al doilea rând societatea care va fi încurajată prin propriile ei mijloace activitatea membrilor ei și care va fi făcută lucrări cari să determine acțiunea oamenilor și conducătorilor țării.

D-l Comanici.

Domnilor congresiști,

D-l Profesor Antonescu a spus că d-lui poate fi mai liber la cuvânt și ca atare toate le-a spus sincer, fără înconjur.

Eu cred că la congresul silvic, fiecare din noi poate să-și spună părerea sa, de tot nejenat, căci numai din sinceritatea cu care se spun părerile, poate rezulta clarificarea ideilor, care ne preocupă cu ocazia congreselor.

Astfel gândind și judecând situația, după ce am ascultat pe toți domniile colegi, cari au arătat chestia exproprierilor de pășuni comunale din păduri, fac o mărturisire profesională.

Se stigmatizează de mare greșală exproprierea pentru creierea de păduri comunale și pentru agricultura și exproprierea de păduri, pentru creiere de pășuni comunale.

A fost o situație grea, dar exproprierea spre scopurile de mai sus, nu au constituit o greșală.

Greșelile s'au făcut la executarea reformei agrare și s'au comis de toți factorii, cari au conlucrat.

Dar nu putem zice că greșelile au fost făcute, numai de agricultori sau de judecători. S'au făcut și de ai noștri, de silvicultori. Cunosc cazuri în cari Consilierul agricol ținea la pădure tot atât de mult ca și mine și nici când nu a trecut peste opinia silvică. Cunosc alții cari nu au voit să știe de opinia silvică. Cunosc judecători, cari nu au voit să știe de opinia silvică. A fost pedepsit, luându-l-se conducerea exproprierilor din județ, transferându-se în alte părți. Dar cunosc și colegi ingineri silvici, cari au făcut greșeli. Au opinat pentru creierea de păduri comunale, porțiuni de pădure exploatată și pentru pășuni porțiuni cu pădure frumoașă și chiar numai pentru a putea fi exploatat tot materialul rămas încă în picioare. Și acest inginer și-a primit pedeapsa.

Au fost apoi cazuri, când șeful exproprierilor din Transilvania, ne-a arătat greșelile alor noștri, că prea mult au propus spre expropriere pentru creierea de păduri și izlazuri comunale. Chestia și azi este pendinte.

Așa dar, domnilor, să nu învinuim numai o breasla de funcționari pentru greșelile făcute cu ocazia executării reformei agrare.

S'au făcut greșeli și de toate categoriile de funcționari, cari au conlucrat la executarea reformei agrare, greșeli cari, în parte, se pot repara. Dar în totul

reforma agrară s'a executat într'un timp relativ destul de scurt și fără mari sdruncinări.

Să vorbesc numai de Transilvania.

Existau păduri comunale și urbariale. Prea mici! Trebuiau mărite. De unde? S'a văzut de unde! Cum se putea face exproprierea? S'a aflat formula: *pentru și în folosul celor cari au aparat Tara!*

Urmarea: Toată lumea injură pădurile comunale. La Casa Pădurilor însă se știe, că din Transilvania nu vin țaranii să ceară lemne din pădurile Statului decât din vre-o două ținuturi: Valea Gurghiului (Hodac și Ibănești) și din Maramureș, despre care știm iarăș că cel puțin jumătate din materialul cumpărat îl trec firmelor, cari prin purtarea lor au pierdut cu totul terenul de exploatare în pădurile Statului.

S'au făcut exproprieri:

Pentru agricultură și fânețe!

Grozav!!!

Dar, d-v. ați avut idele, că în comunele dintre Baile Felix și Holod, județul Bihor, pe o depărțare de 35—40 km., găina Românului când sbura depe gard din greșală în altă parte decât în curte, nimeria în pădurea episcopiei și a capitolului romano-catolic de Oradia?

D-v. știți, că locuitorii din comunele Carandul Mic, Carandul Mare și alte 10—15 erau tăpșeri, embaltcari, cari nu aveau de cap de familie mai mult de 2 pogoane și pășune $\frac{1}{2}$ de pogoan?

Unde arau și semănau?

În moșiile celor doi mari proprietari pentru arendă destul de mare!

Unde pășunau vitele?

În pădurile celor doi mari proprietari, cu bani plăți din greu.

Iar la alegeri li se puneau la dispoziție, de câte ori a cerut nevoia, lașarișul și plantațiile, nu de proprietar, ci de administrația politică județeană, pentru ca cu 3—4 zile după alegeri să le fie scoase vitele, nu de administrația politică ci de pădurarii, brigadierii silvici ai proprietarului.

Ar fi volt cineva din d-v. să se continue o astfel de stare de lucruri?

În cadavru ați fi volt!

Oamenilor li s'a promis de cei cari agitau mai mult ideea liberării plugărilor de sub povara schițată, făcându-se și proiecte de legi de expropriere. Și cu tot bagajul cu tot balastul acesta, am ajuns la finele anului 1918. Și am ajuns în Oradla cele mai fericite Paști, pe cari le-a putut serba populația Oradiei, la 24 Aprilie, când armata română a pus stăpânire pe oraș, mântuind dela moarte tot publicul condamnat și proscris de Roșii (bolșevici unguri) și mântuindu-ne și pe puștii Români, cați eram aruncați de soartă acolo pentru românism.

Atunci, rezistența nu ar fi permis o evoluție socială ca aceea, peste care scumpa noastră țară a trecut cu atât de mare succes.

Să nu credeți, că în acest ținut s'ar fi expropriat suprafețe, care nu au putut fi întrebuințate ca pământ de cultură sau ca pășune. În multe din aceste păduri se puteau vedea bine răzoarele parcelelor singuratice, cari înainte de a fi păduri, au fost locuri arătoare.

Cine nu crede, să poftască să se convingă prin propria experiență, căci și acum mai sunt păduri de aceste, tot în complexul de care am vorbit.

Și când în Aprilie a. c. am trecut pe drumul Pogor—linia Felix—Holod, îmi plângea inima după frumoasele păduri de stejar și de cer din acel ținut, dar îmi râdeau ochii, că printre cloatele pârjolite, arse, răsăria puternic și bogat grăul acelor obidiți, pe cari l-am cunoscut în anii 1908—1914. Vedeți! Această-i ironia soartei! Inima de silvicultor plânge, ochii râd și mintea aprobă cele făcute!

Mici greșeli au fost și îndreptările le vom face. Greul l'am trecut. De aci înainte, avem nevoie de bună înțelegere, de dor de muncă și de spor. Și să nu mai facem greșeli în viitor!!

V'am spus dela început, fac mărturisire de profesie individuală, ca silvicultor și ca român.

Când mă veți prinde la biroul de funcționar, atunci iar mă voi îmbrăca în haina poruncită de stăpâni, dar aici pot să fiu sincer.

* * *

Războiul mondial a cerut atâtea jertfe dela toți cetățenii, încât nu pușini au succumbat sub povara lor, fără ca să poată purta numele de mort pentru patrie. În cele mai grele momente, în situațiile decisive ale războiului, luptătorii, în parte covârșitoare oamenii fără pământ sau cu pământ absolut insuficient pentru susținerea familiei, au fost înviorați într-o măsură deosebit de mare de promisiunea, că după terminarea cu glorie a acestui războiu, va ajunge fiecare combatant să-și aibă pământul propriu, care muncit cu pricepere, să-l asigure un trai cinstit.

De fapt, după război s'a și intruchipat împroprietărirea în masă a populației dela sate.

Cum însă pentru cultivarea pământului este absolută nevoie de animale și încă în număr cât mai mare, nu numai pentru prelucrarea, ci și pentru îngrășarea solului, a fost natural ca, împroprietăririi cu pământ arător să-l urmeze și împroprietărirea cu pășune, cu izlazuri comunale, fără de cari, pe lângă cultura extensivă dela noi, deocamdată nu se poate asigura contingentul necesar de vite.

Pământul dela șes și coline, cu pante de tot dulci, nu au ajuns nici pentru împământinirea cu loturi de pământ cultivabil (arator, fâneță). De unde se mai puteau lua suprafețe necesare pentru acoperirea celor mai exorbitante necesități? Din pădure!

Astfel a ajuns, în Transivania mai ales, a se destina din pădure, o parte mai mică pentru arătură și fâneț și o parte foarte mare, — mai mulți de un milion de hectare — pentru pășune și urmarea naturală a fost că s'au destinat pentru a fi transformate în pășune, nu numai terene potrivite pentru pășune permanentă, ci s'au jertfit și terene, cari mai curând sau mai târziu, după defrișarea arboretului, care le populează azi, vor deveni locuri sterile, ravene, spalături de apă și vor amenința cu pustiirea și suprafețele fertile de desubtul lor.

Casa Pădurilor, văzând pericolul la care se expune țara, pe lângă pierderea unei suprafețe considerabile de pădure, a intervenit cu toată hotărârea și a arătat urmările dezaastroase, la care expunem mai ales ținuturile ardeleni atât de bogate

«I acum în terene neproductive. Și în speranța de a mai încetini, dacă nu se poate opri total prefacerea oricărei suprafețe de pădure în pășune, s'a introdus în legea promulgată cu înaltul Decret Regal No. 1208 925, publicată în «Monitorul Oficial» No. 140 din 1 Iulie 1924, la art. 14 alineatul c., în care se zice că vor fi administrate de stat «islazurile împădurite și terenurile neproductive, proprietatea comunelor, posesorilor, foștilor urbanizați și foștilor nobili și terenurile neproductive, proprietate particulară. Islazurile împădurite se vor amenaja în vederea culturii silvice pastorale, iar terenurile neproductive, râpi, coaste, locuri stâncoase și mocirloase, terenuri mișcătoare, etc. se vor împăduri».

Iar în art. 16 ai aceleiași legi se dispune:

«Materialul lemnos aflat pe suprafața expropriată pentru înființarea sau completarea pășunilor comunale, aparține proprietarului expropriat, fie particular, fie stat, sau aceloră, ce dețin drepturi conferite de proprietarii actuali sau autorii lor.

«Tăcerea acestui material lemnos, în scop de a se preda terenul expropriat comunei pentru pășune, se va face în termenul și condițiunile ce se vor stabili de Casa Pădurilor în fiecare caz.

«Se exceptează pădurile aflate pe terenuri cari prin defrișare ar fi supuse eroziunilor, spălarilor de apă și torenților. Materialul lemnos depe astfel de terenuri va trece în proprietatea comunelor cărora li s'a atribuit pășunea, fără însă a le putea defrișa».

Cu alte cuvinte, transformarea în pășune a pădurilor expropriate este depusă în mâinile Casei Pădurilor. Casa Pădurilor este obligată prin lege a preface în pășune aceste suprafețe păduroase, cu întindere de peste un milion de hectare până la finele anului 1926, numai în Transilvania, în așa fel, ca ele să reprezinte de fapt o mare avere națională, o resursă bogată de venituri în economia națională, după cum a voit și legiuitorul.

Pe cât este de frumoasă sarcina impusă Casei Pădurilor prin legea amintită, pe atât este de grea și plină de răspunderi. Dacă își va executa această datorie în scopul urmărit de legiuitor, ridicând puterea de producție a acestei suprafețe uriașe, și prin aceasta măbind producția în economia națională, recunoscătoare vor fi generațiile viitoare pentru modul desinteresat al executării, neascultând de interesele contrare ale taberilor, ce stau față în față și la pândă.

Dacă nu va și să se impună, ori dacă va fi incapabilă să execute astfel de probleme uriașe, disprețul tuturor generațiilor viitoare îi va fi partea, în vecii vecilor.

Casa Pădurilor execută această problemă grea prin organele sale exterioare: direcțiile regionale și ocoalele silvice. Așa dar, organele silvice exterioare sunt acela pe a căror umeri apasă adevărata greutate a execuției acestor lucrări. Dela felul cum aceste organe, inginerii silvicei, șefii de ocoale, inspectorii de control, șefii de serviciu și directorii regionali, ba în mare parte și serviciul inferior silvic va prinde și înțelege problema, dela modul cum va înțelege serviciul exterior și dela modul cum va traduce în faptă executarea acestor lucrări și întrucât va și rămânea la înălțimea chemării sale în executivă, respingând tentările de orice natură, presiunile și amenințările de tot soiul, venite dela toți interesații și intermediarii, dela toate acestea depinde reușita lucrărilor.

Și nu sunt ușoare aceste lucrări. În toate țările, dela cari ne luăm exemple în chestii silvice, teritoriile întinse de pășune au fost prefăcute prin plantațiuni bine reușite în păduri. Numai noi facem în secolul acesta Invers. Noi transformăm pădurile și nu numai cele dela șes, ci mai ales cele dela dealuri și munți, în pășuni. În izlazuri comunale, într'un timp când pe izlazurile existente se face cea mai extensivă gospodărie.

În loc ca să se fi căutat toate mijloacele eficace de a curăți bozii și mărăcinii, de a tăia și împrăștiă moșinoarele de pe atâtea izlazuri comunale, făcându-le de 3—4 ori mai productive, s'a ales din motive comode, dar și din motive bine cuvântate, de ordin curat național, procedura mai ușoară de a se destina prin defrișare păduri frumoase, culturile extensive a izlazurilor comunale. Motivele naționale binecuvântate vizate aici, le știe fiecare din d-voastră și le va ști fiecare om, care va lua în mână o statistică a proprietarilor de păduri din Transilvania.

Legiuitorul a avut în vedere și aceste motive naționale — și dintre toate cele mai serioase — când a introdus în lege că lotul tip de pășune se ridică până la 22 jug. cadastrale de cap de familie (art. 26).

În scopul de a ușura lucrările cari apasă ca plumbul, umerii inginerilor silvici, chemați a executa transformările de cari este vorba, s'au întocmit instrucțiuni, norme generale de modul cum se înțelege executarea transformărilor, cari ne atâră ca sabia lui Damocles deasupra creștetului.

Cu cât transformarea pădurilor expropriate spre acest scop va fi mai repede executată, cu atât mai bine, scăpând de amestecul altor organe în lucrările noastre, amestec ce va aduce numai agitații între specialiști și greșeli în execuție.

În fiecare caz să se procedă cu cea mai mare băgare de seamă, lăsând mai bine mult material lemnos netăiat, decât să fim nevoiți, ca după câțiva ani să împădurim, să consolidăm terenurile sterile, devenite atari, prin chiar negrija noastră.

Fiecare organ de execuție are datoria severă și sfântă față de corp, față de pădure și față de generațiile viitoare a semnala autorității sale superioare, orice dispozițiune găsită ca necesară, care nu ar fi prevăzută în dispozițiunile comunicate mai jos.

Literatură silvică prea vastă de modul cum să prefacem pădurile în pășuni împădurite nu cunosc. Îmi pare rău, deși nu țin de rușine, că nu am avut modalitatea să studiez literatura franceză. Germanii sunt în mod apodictic contra.

În literatura silvică ungară s'au scris trei tratate: două de doi specialiști având ca materie numai experiența lor și ținând cont de tendința tot mai mare a populației de a ajunge definitiv la suprafețele necesare de păduri și numai pe câte 2-3 săptămâni, cât țineau alegerile parlamentare. Cartea cea mai de seamă pe care o cunosc pe acest teren este broșura despre „organizarea pășunilor împădurite” a lui Berendy. — Din această broșură am citit că, în literatura franceză s'ar fi tratat de mai mulți „presbois-urile”.

Din toate însă reese clar că transformarea pădurilor în pășune trebuie făcută cu cea mai mare grijă, cu deosebită prevedere pentru viitor.

Mai ales fiindcă transformarea are două părți :

1. Poziția propriu zisă — defrișarea — și

2. Îmbunătățirea solului, pentru a-l face cât mai productiv, pentru a putea paște cât mai multe vite pe o suprafață cât mai mică.

Dacă lucrarea întâia, care este cea mai grea, este de competența noastră a silvicultorilor, ajutați bine înțeles de domnicii de a pune mâna pe material, cu o oră mai înainte, pentru partea a doua—îmbunătățirea solului—lucrare în sine mai ușoară, dar mai grea în urma rezistenței populației comunale, ne-o discută frații agricultorii și poate pe drept.

Nol să ne vedem mai departe de îngrijirea arboretului rămas în picioare, să-l cultivăm, să aflăm modalitatea de exploatare a lui, ori cât de imposibilă s'ar părea.

Să se facă împrejmuirea, dacă este nevoie, dar să se asigure menținerea arboretului și să asigure la nevoi chiar plantarea suprafețelor degradate.

Și această degradare putându-se naște prin o greșită apreciere a suprafeței, ce se va poeni—defrișa—s'a întâmplat ca atunci, când a ajuns în administrația serviciului statului—fie silvic, fie agricol—era deja degradată.

Și avem multe de acestea.

Dacă mă întrebați, ce cred, cum ar trebui să urmăim la transformarea în pășune împădurită a pădurilor expropriate în acest scop, propunerile mele de principiu sunt următoarele:

În general pădurile expropriate pentru pășuni rămân cu caracter de pășuni împădurite, sub administrarea serviciului silvic, în tot ce privește arboretul necesar apărării și protejării solului și al protejării creșterii unui covor des, bogat în ierburi alese și semănate cu intervenția și conducerea serviciului agricol.

Cât și unde este permis să facem poeni?

Aici: expoziția, compoziția solului și panta terenului sunt indicative și nu trebuie nici odată neglijate.

Putem fi mai largi în apreciere la solurile cu expoziția nordică și nord-estică, la solurile argiloase, profunde și vom fi foarte scrupuloși la solurile cu expoziție sudică și sud-estică, superficiale și uscate.

Panta are importanța decisivă, dar și la aprecierile pantei putem fi mai binevoitori la expoziții nordice decât la cele sudice.

În general, este necesar ca pe pășunile de deal și munte să se rețină mai mult pe jumătate din suprafața de pășune la pante care sunt mai mari de 15—25°.

La panta de la 25° în sus, să lăsăm arboretul neatins și să scoatem din pădure numai uscăturile și doborăturile de vânt.

Arboretul care rămâne neatins să fie menținut în pălcuri la obârșia și dealungul pădurilor și pe porțiuni cu pante mai pronunțate.

Pălcurile să nu fie mai mici de 1—2 ha. Dacă se poate însă, să le facem mai mari, fiindcă se apără mai ușor și se refac mai ușor după exploatare.

La porțiuni cu pante sub 15° putem fi mai largi în designarea terenului, pe care se poate tăia ras materialul. Bineînțeles că ținta să fie totdeauna majorarea suprafeței pășunabile, iar datorită silvicultorului, să fie menținerea în condițiuni bune a suprafeței poenite prin apărarea solului contra spălărilor de apă, contra formării de ravene și contra uscării prea mare a solului.

Acestea le fac silvicultorii cu ajutorul arboretelor reținute neexploatare și apărate cu cea mai mare energie contra lăcomiei exploatareului și contra la-

comiel populației din comună. În această muncă, nici un silvicultor nu poate fi destul de sever și destul de rigid.

Odată executată această lucrare, transformarea pădurii în pășune, urmează amenajarea atât a arboretului — pădurii — cât și a pășunii, fie că le face serviciul silvic singur, fie că amenajarea pășunii o face serviciul silvic ajutat de serviciul agricol, fie că o face serviciul agricol secundat de serviciul silvic.

La aceste amenajări, cei doi frați nedespărțiți, silvicultorul și agronomul, trebuie să-și desbrace fiecare mantaua egoismului profesional, să înțeleagă că luptă pentru același scop: majorarea și ameliorarea suprafețelor de pășunat pe porțiuni proprii pășunatului și prin această muncă grea au de scop:

1) apărarea terenului agricol pe seama agriculturii,

2) apărarea solului forestier pe seama pădurilor, să creștem păduri cu material de prima calitate, scoțând din ele pe toți paraziții chiar și vitele, pentru ca materialul viltoarelor păduri ale României să recompenseze pierderea în suprafață prin cantitate și calitate.

Consequent cu cele până aci exprimate, îmi permit să fac următoarele propuneri pentru moțiune:

1) comitetul agrar și comisiunile de expropriere să nu mai exproprieze și să nu mai pretindă dela serviciul silvic noul avize pentru destinare de pădure pentru pășune,

2) să se accelereze rezolvirea lucrărilor de expropriere și destinare de păduri pentru pășuni,

3) să se scoată vitele cu totul din păduri, rămânând solul pădurilor numai pentru producția lemnului.

* * *

În afară de moțiune, pentru noi, propunem ca, *inginerii silvici să nu mai facă avize pentru destinare de pădure și pășune decât conform legii. Se pot face excepții numai la expropriere.*

D-l Ghețu, vice-Președintele ing. agronomi.

*D-le Președinte,
D-lor congresiști,*

Prezența mea în mijlocul d-vo, are mai multe semnificații. — N'ar trebui să mai insist asupra ei fiindcă ați insistat d-vo, toți care ați vorbit înaintea mea, toți, documentând strânsă legătura între silvicultor pe de o parte și agronom de alta. Antevorbitorii mei, au atacat două chestiuni foarte principale: chestia pășunelor și chestia creșterii vitelor. Depart de mine intenția de a spune că nu este bun acest amestec de discuțiune, din contră, prin atingerea acestor idei, prin confruntarea lor între d-vo, și agronomi cred că va eși soluția cea mai bună. D-l Eliescu a propus adineauri că, rezultatul practic al sforțărilor pe care le face un congres ca al d-vo., în împrejurările acestea așa de semnificative pentru organizarea vieții economice a țării, trebuie să conducă din partea d-vo. la o soluție. A dat-o d-l Eliescu: trebuiesc studii cât mai temeinice și de detaliu

dacă am reținut bine propunerea d-sale. Din aceasta, ar rezulta o rezolvire a situației în care se găsesc pădurile față de populația țării. Dacă ne gândim la istoria din trecut a formațiunii poporului românesc, știm pozitiv că a fost de băntuită țara noastră de popoarele barbare. Așezămintele satelor erau cu totul diferite și făcute în mijlocul pădurilor. Încă oamenii erau nevoiți să defrișeze pământul pentru a-l face arabil. Astfel s'a menținut vigoarea poporului român. Dacă așezămintele acestea s'au înmulțit sunt două soluțiuni, pentru a face o limitare: Sau exproprierea lor, din locul în care se află, sau să-l lăsăm să-și agonisească viața lor în mijlocul mediului unde s'au născut. După cum am înțeles din dezbaterile d-v. fără îndoială că nu v'ați gândit nimic că nu trebuie să se defrișeze pădurea acolo unde necesități organice o cer, dar sunt sigur că credeți că nu trebuie să fie permisă defrișarea acolo unde nu poate fi întrebuințat pământul pentru interesele agricole.

Pentru aceasta termin cu o propunere din partea mea.

Eu sunt reprezentantul Asociației Ing. agronomi, noi am fost frați cu d-v. în trecut, frați foarte buni: prin origine, prin aceeași școală. Specializarea, care vine în viața de organizare a unei țări, ne-a separat unii de alții. Astăzi, chestii foarte importante în ce privește organizarea țării, ne aduc din nou și pe unii și pe alții la un loc. Eu cred că dacă vrem ca, soluționarea problemelor termenice ale țării să poată răspunde unei organizări viitoare și dacă vrem ca din punct de vedere economic să găsim soluții practice, trebuie să fie o colaborare între toți acei cari au același scop în studierea problemelor economice. D-v. trebuie să studiați soluțiile propuse și de unii și de alții, ca să se cuprindă în această discuție idelle exacte și folositoare țării.

Domnilor!

Vin în mijlocul d-v. și aducându-vă salutul frățesc al inginerilor agronomi, vă urez ca munca pe care d-v. ați desfășurat-o de atâția ani cu atât curaj și competență, să vă ducă la isbândă deplină și îmi permit a adăuga, că atunci când sunt chestii care trebuiesc soluționate prin colaborare a două direcții de specialiști, în atât de strânsă legătură cum suntem noi, totdeauna să fim uniți, mai ales și prin faptul că noi suntem atât de strâns legați de traiul poporului român, atât de strâns legați de această Românie Mare. Să căutăm totdeauna ca această colaborare să se afirme înainte de a se pronunța soluția, care poate da naștere la discordie, în ceea ce privește părerile unora sau ale altora.

Dacă părerile d-v. nu ar fi din toate punctele de vedere complete, eaci este și munca specialității de care trebuie să ținem seama, atunci noi vom fi aceia care le vom completa. Tot așa nici noi agronomii nu avem pretenția că soluțiile noastre să fie complete, într-o chestie silvică, fără ajutorul d-v. În acest caz îmi permit să vă urez tot succesul pentru lupta pe care o duceți în această chestie, dorind ca totdeauna să fim uniți.

Noi am mai fost convocați aci la București într'un congres al cărui subiect a fost del Florescu, — când a trebuit să discutăm chestia proprietarilor de păduri. Atunci a trebuit să venim și noi în mijlocul proprietarilor de păduri, ca să stabilim legătura între pădure și agricultură. Vă urez, domnilor, să faceți ca

legea impreviziunii—după cum apunea și d-l Eliescu să fie înlocuită printr-o lege făcută de d-v., căci d-v. puteți da materialul necesar acelei realizări pentru ca el să corespundă cu nevoile țării.

D-l Președinte P. Antonescu: «Mulțumesc d-lui Ghețu pentru frumoasele cuvinte, pentru urările ce le face societății noastre. Noi nici odată nu ne-am gândit, ca să oprim defrișarea, acolo unde permite terenul și unde nevoile cer. Ne ridicăm însă cu toată vigoarea și protestăm energic în contra defrișerilor care s'au făcut fără vre-o normă precisă, care s'au făcut pe coaste repezi, pe terenuri superficiale, pe locuri expuse surpăturilor. Toți căți au vorbit aci cu atâta energie la acest punct s'au gândit — și cu drept cuvânt — ca fără d-v. agricultorii, nu putem soluționa problema izlazurilor. Incepând dela 1864 și până acum, ca rezultat al ignoranței în care am trăit, o goană nemiloasă s'a pornit împotriva pădurilor. De aceea vă rugăm să fiți cu noi alături, căci avem un singur țel: ridicarea țării noastre, îmbunătățirea țărănimii.

În acest sentiment, mulțumim d-lui reprezentant al agronomilor nu numai pentru urările sale, dar și pentru dorința de a colabora cu noi și cerem ca să ne dea luminile d-lor când vom avea nevoie, iar noi ne obligăm să facem la fel.

D-l Ing. Fotoc, deputat.

Domnilor,

Am venit aci înaintea d-v. pentru a rezuma în câteva cuvinte ceia ce ne apasă sufletul tuturor. Este o coincidență fericită, căci chiar acum se vorbește de o durere care ne copleșește sufletul: rezultatele legii care s'au aplicat pădurilor. Datorința noastră primă este ca noi să asigurăm menținerea solului de pe suprafața care s'a expropriat. În prima linie este un regulament pentru exploatarea pășunelor, — de care trebuie să se ocupe în același timp agronomii și silvicitorii. D-lor trebuie să sădăm în proprietari, dragostea pentru pădure. Proprietarul care are dragoste pentru agricultură, pentru agronom, trebuie să păstreze aceeași dragoste și corpului silvic.

Noi trebuie să facem agricultură intensivă cu țaranul, căci sarcinile care îl apasă sunt mari. Ne reamintim bună voința cu care d-l Busuiocescu a răspuns inginerilor agronomi, să sperăm că cu același bună voință cu care a pledat chestia agriculturii, va privi și chestia silvicei și să asigurăm existența pădurilor cari ne-au rămas.

D-l Președinte P. Antonescu:

Rămâne ca mâine să vă citesc câteva articole de legi destinate să completeze legea codului nostru silvic și în același timp în legătură cu legea de care avem nevoie. Este cu totul altceva când venim cu ceva pozitiv. Experiența a dovedit că moștile făcute de diferite societăți, rămân literă moartă, un desiderat fără nici o valoare practică. M'am gândit că atunci când venim cu un text de lege precis, ministrul respectiv are timp să-l citească și să-l însușească, pentru că, se înțelege o minte singură, oricât de luminată ar fi, nu poate să îmbrățișeze toate domeniile.

D-l ministru negreșit va lua hotărârea ce va crede de cuviință, dar noi

avem datorita sa ne prezentăm cu propuneri concrete in cari se oglindește dorința legitimă a unui întreg corp tehnic.

Dacă sunteți de aceeași părere, mâine dimineața veți lua cunoștința de aceste lucrări.

Orele fiind înaintate declar ședința închisă.

Ședința se închide la orele 18,55 sub președinția d-lui Prof. Antonescu.

ZIUA III

Dimineața

Ședința se deschide la orele 10,05.

Prezidează d-l profesor Antonescu.

D-l **Președinte**: D-lor congresiști declar ședința deschisă. Cine are ceva d- propus să poștească la tribună.

D-l **Coman Marinescu**:

*Domnule Președinte,
Domnilor congresiști și lubiți camarazi,*

Eram hotărât să nu vorbesc nimic, în acest congres și aceasta pentru două motive:

Întâi, pentru că în această chestiune s'au prezentat referate foarte bine studiate, însoțite și de o documentată expunere, ca acelea făcute de către iubitul nostru profesor Petre Antonescu și de către distinșii noștri colegi mai tineri: Grozescu, Petre Ioan, Ștefănescu și Mateescu. Chestia, deci, s'a discutat în deajuns, așa că eu n'aș mai fi avut apăsătoare nimic de spus. Totuși, cred că rezolvarea problemei de care ne ocupăm, — exproprierea pădurilor pentru constituirea izlazurilor comunale, — s'ar mai putea discuta și altfel și mi se pare mie că, în felul acesta în care noi n'am discutat până acum, ar fi să mergem pe drumul cel adevărat, pe drumul pe care trebuia să se apuce dela început, pentru rezolvarea chestiunii pășunatului, care chestiune, după cum s'a arătat de antevorbitorii mei și s'a recunoscut și de către d-l Dr. Ionescu Sirești, rămâne mereu deschisă, ori câte defrișări de păduri s'ar face în acest scop.

Al doilea motiv este că, eu neavând un temperament de vorbitor, mă abțin și nu iau cuvântul decât atunci când sunt provocat ca să vorbesc, sau numai atunci când văd că sunt în joc interesele generale, pe cari sunt dator să le apăr cum pot.

Să trec acum la chestiunea care ne interesează. Dar, domnilor, fiindcă văd acum și pe d-l Comanici venit în sală, îmi dați voie ca, înainte de a trece la chestiunea despre care voesc să vorbesc, să fac o mica digresiune ca să-i răspund, în câteva cuvinte, la cele afirmate de d-sa în ședința de ieri. D-sa, în esență, dacă mi aduc bine aminte, a afirmat, în calitate de ardelean și deci și ca cunoscător al stării de lucruri din această parte a țării, că act. în Ardeal, cu ocazia aplicării legii pentru reforma agrară, s'a procedat corect la exproprierea de păduri pentru pășune și că bine s'a făcut când s'au făcut aceste ex-

proprieri, fiind în joc un interes național. Ca atare d-*sa* ca ardelean, se declară mulțumit. Aceasta era concluzia la care d-*sa* a ajuns în ședința de ieri.

D-l Comanici: Rau ai înțeles.

D-l Coman Marinescu: Eu mă așteptam ca d-*sa*, care este un factor important în Administrația Casei Pădurilor, să vie aici, cu datele culese din rapoartele Direcțiilor regionale și să ne prezinte ceva documentar și bazat pe acte în chestiunea exproprierii de păduri.

În loc de aceasta, d-*sa* vine și-și susține părerea bazat pe ceea ce a văzut într-o parte a Ardealului, la Oradea Mare, și anume la pădurea expropriată dela episcopia Bihorului.

Acolo, într'adevăr, expropriindu-se episcopia Bihorului pentru a se împroprietări românii lipsiți de pământ, din cauza tratamentului vitreg al regimului unguresc, din trecut, găsește și eu că era o necesitate locală și națională și că, deci, bine s'a făcut, dacă pe locurile cu care au fost împroprietăriți românii se poate cultiva grâu, cum afirmă d-*sa*, că a văzut acum în urmă. Dar, de aici, nu trebuia să trage concluzia că peste tot, unde s'au făcut exproprieri de păduri în Ardeal, era un interes național de satisfăcut și că s'a aplicat bine legea.

Ei bine, domnilor, îmi pare bine că d-*sa* este de față pentru că, în ceea ce privește direcția mea, sunt unele cazuri pe cari le cunoaște și d-*sa*, în cari, un agronom regional, care a stăruit din toate puterile ca să se exproprieze o mare întindere din pădurile statului, peste 12.000 ha dintr'un singur ocol silvic, Ocolul Hunedoara, ca membru în comisia locală de expropriere din Hunedoara, după ce a obținut hotărârea definitivă de expropriere a pădurei statului, pe seama unei comune din județul Hunedoara, s'a înțeles cu primarul comunei și (cu doi, trei, alți locuitori din comună, ca să-i vândă lui, prin bună învoială, o porțiune de pădure bătrână de stejar și fag de 6 ha pe o sumă de nimic, fără ca să respecte, cel puțin acele dispozițiuni din lege și din regulamentul serviciului silvic exterior, cari prevăd că vânzarea pădurilor comunale nu se poate face decât în urma aprobării ministerului de Interne, prin licitație publică și pe baza estimăției făcută de serviciul silvic local.

Ei bine, domnilor, domnul agronom face contract pe numele soției sale cu primăria locală și fără știrea serviciului silvic, începe să taie pădurea și să o vândă în profitul său, fără nici un fel de aprobare superioară.

Am oprit tăierea, am făcut raport și am cerut pedepsirea agronomului pe motiv că fiind funcționar public nu putea să procedeze astfel cu comuna, ale cărei interese era dator, tocmai din contră, să le apere.

Domnul Comanici știe ce a urmat mai departe și cum totul s'a redus la nimic, înlesnindu-i-se agronomului, de către oamenii politici, ca să taie pădurea comunei, absolut în neregulă și să o vândă în profitul său.

Al doilea fapt, pe care nu știu dacă îl cunoaște domnul Comanici și pe care îl aduc la cunoștința d-*vr*, pentru ca să nu rămâneți cu impresia că în Ardeal a fost perfectă regula și că noi vorbim aici fără motive serioase, este faptul că, în județul Hunedoara s'au făcut exproprieri întinse de păduri, chiar în ale statului, fără respectarea legii și fără avizul serviciului silvic cerut de lege. Și ca să vedeți până unde s'a mers cu disprețul legii, să vă citez textual modul cum se justifică de către comisiunea locală de expropriere hotărârea comi-

siei de ocol Hunedoara cu No. 280/1922, dată cu călcarea legii, din care justificare vezi velea că comisiunea era conștientă că comite o călcare de lege:

„Având în vedere cererea delegaților săteni, de a se constata că pe terenul care li cer ca pășune este defrișată pădurea, fiind exploatată și ca atare este bună pentru pășurat.

„Având în vedere dispozițiunile art. 24 al. 5 din legea agrară, care prevede că, în caz când interesul economic al populației cere, se pot „expropria, cu avizul ocolului silvic și cu aprobarea comitetului agrar și „păduri, numai dacă terenul este propriu pentru pășunal.

«Având în vedere că din constatările de vizu, făcute, rezultă că acest teren fiind defrișat de pădure, poate fi folosit ca pășune comună, nu «mai fiind neune de avizul ocolului silvic». Va să zică comisia considera o pădure foioasă exploatată ca defrișată și nu se găsește de cuviință să mai ceară avizul serviciului silvic.

Și să se mai știe încă ceva, că pe vremea când se făceau exproprierile de păduri, la care mă refer în județul Hunedoara consilierul agricol al aceluia județ, care făcea parte din comisia județeană de expropriere, făcea și politica pe față și era vice-președintele organizației locale a unui partid politic și că subalternii acestui consilier agricol, agronomii regionali nu puteau lucra decât sub inspirația și sub ordinele sale, unii din ei făcând deasemenea politica pe față.

Vedeți dar, ce s'a putut face în județul Hunedoara, unde partidele politice s'au luat la întrecere, în materie de expropriere, ca să capete popularitate. Și să mai știe d-l Comanici că la înființarea direcției în 1924, am găsit plantațiuni tinere de molid, făcute în parchetele exploatate în munți, pe pante abrupte și sol absolut forestier, aproape distruse de vitele învoite la pășune în aceste plantațiuni, chiar de către consilierii agricoli ai județelor Sibiu și Hunedoara, pe baza așa zisei «arendे forțate» și că, n'am putut salva aceste plantații dela distrugerea lor totală, decât în primăvara anului 1925, când am oprit cu forța aceste învoeli și am declarat acestor domni consilierii agricoli că voi fi silvit să-i dau în judecată, alături de locuitorii învoeli, dacă vor mai învol vite în asemenea plantațiuni.

Astfel s'a stărpit pășunatul oficial din plantațiunile tinere din munți, dar locuitorii deprinși, prin învolirile de până aci, încearcă să-l practice și acum în mod clandestin și ne dă mult de lucru.

Ași putea să-i amintesc d-lui Comanici și alte cazuri de carți are cunoștință, dar mă opresc aci.

Atât am avut de spus cu privire la exproprierile de păduri făcute în Ardeal pentru pășuni comunale, ca răspuns d-lui Comanici. Să trec acum la problema de care ne ocupăm, adică la exproprierea pădurilor pentru crearea de pășuni.

Pentru a înțelege mai bine, de unde trebuie să se înceapă la rezolvarea acestei probleme, îmi dați voie să fac o mică asemănare între problema care s'a pus inginerilor, carți se ocupă de despotmollirea gurilor Dunărei și între problema de care ne ocupăm noi acum.

Studiindu-se cauzele împotmolirei gurilor Dunărei, s'a găsit că printre aceste cauze este și despădurirea munților, colinelor și dealurilor din bazinul Dunării, carți au atras după ea degradarea solului și țărâca materialelor, rupte din scoarța

pământului, mai întâi în văile râurilor și de aci în albia Dunării, și depozitarea lor în lungul Dunării până la gurile ei.

În urma acestei constatări s'a cerut ca să se reimpădurească munții și dealurile despădurite, în părțile unde compoziția, starea și panta terenului nu suportă despădurirea.

Deci, dacă inginerii au astăzi o problemă de rezolvat, a împotmolirii gurilor Dunării, apoi de vină nu sunt ei, ci aceia cari au despădurit munții și dealurile din bazinul Dunării și către care inginerii se întorc acum și zic: Impăduriiți ce ați despădurit.

Tot astfel și noi, dacă suntem forțați să ne ocupăm astăzi de chestia defrișării iraționale de păduri, pentru crearea de izlazuri, pe motivul invocat de cei ce cer aceste defrișări, că nu mai sunt alte terenuri de afectat pășunatului, de vină nu suntem noi, ci, aceia cari ocupându-se cu rezolvarea problemelor pășunatului și de creșterea vitelor nu au așezat dela început această ramură de bogăție a țării pe adevăratele ei baze.

Să mă explie:

Dacă cei ce se ocupă cu creșterea vitelor și cu rezolvarea problemei pășunatului, care problemă după cum s'a spus de predecesorii mei datează de când datează și statul român și totuși rămâne mereu deschisă, după cum o dovedește așa de frumos d-l dr. Ionescu Sisești, — ar fi studiat chestia creșterii vitelor căutând în prealabil să stabilească:

1. a) Care este cantitatea de lapte pentru populația maximă a țării,
- b) » » carne » » » »
- c) » » lână » » » »
- d) » nevoia de tracțiune pentru agricultură, cărușie și diverse

exploatări ale țării, având în vedere și introducerea treptată a mașinelor.

2. Care este rasa cea mai potrivită pentru toate speciile de vite și pentru climatul țării noastre, rasă care să ne dea maximum de produse și de energie pentru acoperirea trebuințelor maxime ale țării în carne, lapte, lână și tracțiune.

3. Modul cel mai rațional de folosință și îngrijire a terenurilor afectate creșterii vitelor pentru: pășune, fâneață naturală și furaj artificial, pentru a obține maximum de hrană pe minimum de suprafață pentru vitele stabilite, cum arătat, atunci s'ar fi ajuns la concluzia că nu ne trebuie atâtea vite câte sunt astăzi și că, în loc de 4—5 vaci de lapte, omul ar trebui să țină numai una, în loc de 2—3 vite pentru carne, era de ajuns una singură și că în loc de patru boi, sau cai de tracțiune, erau destui doi și așa mai departe.

S'ar fi ajuns de asemenea la concluzia că izlazurile nu se țin pline cu mărarci și că aceste izlazuri nu se pasc așa cum face țărânul astăzi când dă drumul la tot ce are el în curte: vaci, viței, boi, cai, oi, găște, porci etc. ca să umbre deavalma pe întreaga suprafață a izlazului și să-l facă inutilizabil în timp de o săptămână, nu atât prin pășunarea erbei, cât mai ales prin calcarea și murdărirea ei de dijecțiuni.

Deci, să ne întorcem și noi către cei cari se ocupă cu creșterea vitelor și cu rezolvarea chestiunii pășunatului și să le zicem: stabiliți întâi necesitățile țării în ceea ce privește produsele vitelor și energia necesară tracțiunii, de care

agricultura și celelalte exploatări au nevoie, având în vedere și introducerea mașinilor acolo unde este posibil, și apoi creșterii rasele cele mai potrivite de vite în acest scop.

Îngrijiiți rațional izlazurile și stăruiiți ca ele să se pască cu regulă și ca să se cultive mai multe plante furagere pe terenurile arabile, acolo unde astăzi se introduc vite fără folos, căci nu sunt proprii pentru izlaz și — apoi să veniți să ne cereți noi sacrificii din partea pădurilor, dacă va mai fi nevoie, căci părerea noastră este că s'a afectat pășunatului și creșterii de vite mai multă suprafață decât ar fi nevoie, dacă s'ar face o gospodărie rațională.

În această ordine de idei sunt de părere să se facă o mențiune și în moțiunea care se va vota, făcând apel la guvern și la colegii noștri agronomi și la medicii veterinari ca în soluționarea problemei pășunatului să se țină seamă și de cele spuse până aci.

II

D-l V. N. Stînghe, ca referent la a II-a chestiune, dezvoltă comunicarea sa:

Imbucătășirea proprietății forestiere

Incep cu o recunoaștere.

Acel care vor fi urmărit programul congreselor silvice vor fi impresionați să vadă că aceleași subiecte revin ani de-a rândul în debaterile noastre.

Lucrul se întâmplă și cu «chestiunea imbucătășirii proprietății forestiere» pe care o vom examina azi.

Pentru cei ce vor voi să vadă însă în această repetire lipsă de idei sau preocupări prea reduse, am un răspuns:

E desigur un mod de a vedea și a lucra al nostru.

Ținem ca o chestie abordată, în limitele posibilității, să fie dusă la un sfârșit.

Și înțelegem să începem cu începutul.

Nu ca nu am fi convingiți de importanța celorlalte teze cari ni s'au enunțat clar și în discursurile celor ce, din afară venind, ne-au salutat și ne-au urat spor la muncă.

Dar pe deasupra oricăror preocupări de mai bine stă preocuparea de a exista și problema imbucătășirii proprietății forestiere e o problemă de existență sau neexistență a pădurii.

Mai departe, tocmai fiindcă congresele noastre, prin factura lor sunt menite să aducă și la cunoștința opiniei publice ceea ce preocupă pe silvicultorii neconțenți, pentru ca prin concursul acelei opinii publice să realizăm progrese și ameliorări în materia pădurilor, găsim un îndemn mai mult să nu ezităm a ne repeta.

De altfel subiectul a mai fost tratat atât în revistă ca articole separate, cât și în congrese: în cel de anul trecut al societății noastre, printr'o amănunțită și documentată expunere a d-l Profesor Antonescu, și în cel de astă toamnă al asociației generale a inginerilor printr'o comunicare a colegului nostru d-l M. P. Florescu și în toate s'a accentuat asupra inconvenientelor ce decurg din fărâmișarea proprietății forestiere.

Dar e interesant să afirm congresului că autori mari, economiști, dintre

care unli nu au avut prea strânse legături cu pădurea ca să fie bănuși de subiectivitate, au tratat această chestiune, i-au aratat inconvenientele și au propus soluțiuni.

Așa fiind, situația noastră e considerabil ușurată. Caci dacă zilnic înregistrăm fapte noi care afirmă încă odată caracterul urgent al chestiunii, liniile ei mari au fost expuse și soluțiunile necesare au fost date.

• • •

Nu voi mai încerca o expunere proprie, pentru a arăta inconvenientele ce decurg din fărâmițarea proprietății forestiere, ci ca un divertisment în tratarea subiectului voi cita părerile a o seamă de scriitori economiști de autoritate necontestată.

Iată ce zice d-l *Garofid* Ministru al Agriculturii și Domeniilor, în articolul său din August 1924, publicat în *Argus*:

«Exploatarea păduroasă este azi o mare industrie, o adevărată uzină, care reclamă o conducere tehnică și o concentrare de mari mijloace mecanice și bănești. Acest fel de exploatare exclude principial îmbucătășirea fie a pământului, fie a folosinței. Nu se poate concepe o exploatare modernă, cu rentabilitatea economică pentru țară și pentru țărani, în care mijloacele tehnice să fie secura și toporul primitiv, iar mijloc de transport, boull. A împroprietări fiecare țăran cu pădure sau a-l împroprietări cu folosința pădurei, înseamnă a distruge o bogăție a țării, fără nici un folos social».

«Îmbucătășirea proprietății pe seama folosinței pădurii înseamnă o retrogradare economică și în această situație chestiunea socială n'are leac».

Economistul *Charles Gide* în tratatul său de economie politică, rezervând un capitol special pădurilor, între altele zice:

«Nu numai că interesele generale cu scadență lungă, pe care le prezintă pădurea sunt cu totul indiferente individului, dar ele se găsesc în general dominate cu mult de interesul personal, care silește pe proprietar să trage un folos imediat din proprietatea sa, fie realizând printr'o tăiere completă capitalul considerabil ce reprezintă, fie cerând unor tăieri sălbatece un venit care întrece ceea ce se cheama «posibilitățile» pădurii. În toate tratatele de Economie politică, pădurea servește ca exemplu clasic pentru a arăta antagonismul între proprietatea individuală și interesul general».

Adaug din partea-me, la cele ce preced, câteva cuvinte, spre a arăta poziția administrației silvice în fața acțiunii de divizare a pădurilor.

Suprafețele mari păduroase, în special proprietatea moșnenească, potrivit spiritului prevăzător al codului silvic, urmează să se exploateze cu un mers mai încet, într'un timp mai lung, conform unui amenajament al cărui scop final e asigurarea unei continuități în tăieri, pentru ca regenerările să poată merge mână în mână cu exploatarile și pentru ca să nu se arunce pe piață deodată o cantitate prea mare de lemn. Or în urma divizării, Casa Pădurilor se găsește în fața unui mare număr de mici proprietari, proprietari de câte 10 ha până la 25 ha, cari cer exploatarea lotului lor și cer anume o exploatare repede cu forme simple, studii sumare, note statistice, pentru a-și realiza capitalul investit în bucata de pădure.

• • •

Chestiunea fărâmișrii proprietății forestiere se prezintă sub trei aspecte.

Primul este acela al proprietății moșnenești, răzășești și composesorale.

Aproape—pot zice—cu lux de amănunte, d-l Profesor Antonescu a tratat în congresul anului trecut chestiunea diviziunii proprietății forestiere moșnenești ca o consecință a neprevederii art. 36 din codul silvic care sună: «Impărțea pădurilor proprietate a moșnenilor nu se poate face decât în natură».

Din expunerea d-lui Antonescu s'a luat desigur cunoștința de clara viziune care a avut-o marele om de stat Tache Ionescu, care combatând proiectul de cod silvic depus de guvern în 1910 a spus:

«Vreți să scăpați pădurile? Și numai de atâtă trebuie să se ocupe codul silvic. Atunci în loc de a zice că împărțirea să nu se poată face decât în natură, eu ași fi zis tocmai din contră, că împărțirea în natură la păduri nu e permisă. Impărțirea prin vânzare: da. Statul să cumpere pe cât posibil și să se deschidă un credit cât de mare pentru ca statul să cumpere pădurile».

Sunt vorbe ce trebuiesc spuse răspicat, pentru ca ecoul lor să răsună în delung, căci nu va fi congres silvic care să găsească o soluțiune mai întregă și mai bună a problemei de-a împiedica proprietatea forestieră moșnenească să se fărâmițască și nu va fi pană silvică să formuleze soluția mai lapidar.

Căci marele om de stat, deși în teză generală pleda pentru proprietatea «pro diviso», își dăduse totuși seama de caracterul specific al proprietății forestiere, cea ce l'a și făcut să afirme:

«S'a cercetat să se vadă care este starea reală a lucrurilor și dacă aceasta indiviziune forțată este o nevoie reală, nu zic pentru exploatarea pădurilor, căci aici nu se poate concepe ca fiecare să facă ce vrea...»

Dar chestiunea divizării proprietății forestiere sub acest prim aspect — proprietatea moșnenească, — nu mai prezintă aceeași acuitate pe care o prezenta acum 7 ani legea Cudalbu din 1920 dacă n'a oprit divizările, a luat totuși măsuri pentru reducerea relelor ce decurgeau din ea, prescriind în art. VIII că în ce privește exploatarea, chiar în urma împărțelii în natură, starea de indivizie continuă.

E o soluție mai puțin radicală decât a lui Tache Ionescu, care va mulțumi însă pe protagoniștii teoriilor economico-sociale, care ar voi să vadă proprietatea rurală în mâna locuitorului rural.

Noi, silvicultorii, nu putem interveni în mersul și dezvoltarea ideilor economico-sociale, dar va trebui să constatăm că dispozițiile art. VIII ale legii dela 1920 a înlaturat numai în parte inconvenientele diviziunii: în parte însă le-a canalizat numai în altă direcțiune. Cel grăbiți să realizeze banii peșin pe pădurea lor, ne mai putând ajunge la aceasta prin calea diviziunii și vânzării de loturi mici, tac toate celelalte sforțări ca să ajungă la o urgentă exploatare printr-o meșteșugită amenajare a pădurilor, meșteșug în contra căruia Casa Pădurilor lupză cu greu.

Așa fiind socotim că și pe acest domeniu mai este încă de făcut.

Trebue anume ca pe cale de dispozițiuni de lege și cu *crețarea mijloacelor* necesare să se legitimeze cumpararea părților indivize ale moșnenilor cari nu apreciază proprietatea forestieră și nu o tratează conservativ.

Dar repet: să fie efectivă această achiziționare pentru stat nu o dispoziție

platonica în privința unui drept de preemțiune, drept care nu se exercită nici odată din lipsa de mijloace bănești.

O a doua modalitate de fărâmițare este aceea prin succesiune.

Problema e de importanță mare, — de data asta nu numai la noi ci și aiurea, fiind că aproape fiecare pădure particulară — noi avem 3.000.000 ha — trece prin pericolul diviziunii. Soluțiunile se caută și de alți silvicultori și economiști, nu numai de cei români.

Guvernul german desființând după război fidelcomisele cari erau nedivizibile prin legea lor constitutivă, a luat măsuri ca și de acum încolo îmbucurarea lor să fie împiedecată.

Mai mult, uneori succesorul, chiar unul singur fiind, e obligat să divida pădurea și să vândă o parte spre a putea plăti taxele de moștenire, cari în societatea modernă devin din ce în ce mai mari. E cazul de care s'a ocupat acum 2 ani congresul internațional dela Grenoble.

Și soluțiunea care s'a dat acolo — respectiv moștenirea votată — a fost, nu pentru împiedecarea acestui fel de divizare, fiindcă lucrul ar fi fost greu, ci pentru asigurarea că porțiunea defalcată, chiar mică, intra în mâini de bun gospodar: s'a cerut anume ca statul să primească el în plată a acelor taxe, porțiunile de pădure de valoarea taxei respective.

Dar peste acest caz special e cazul general, divizarea succesorală independentă de considerentul fiscal și acest caz așteaptă o soluțiune, respectiv o îngrădire.

Legiuirile noastre actuale nu ne dau mijlocul de a o face. Acesta a fost de altfel și avizul constant al avocaților, de câte ori a fost cerut de administrația silvică și așa se explică de ce Casa Pădurilor a fost nevoită să primească și să admita noi dispozițiuni de exploatare în pădurile Averești-Golani, Odoba, Nișcovul-Cârlovoaia etc.

Credința noastră este că și aici trebuie să se intervie pe cale de lege:

1. pentru a preciza că divizarea, chiar prin moștenire, se poate face sub o anumită întindere și

2. că taxele succesoriale se pot plăti prin cedarea unor porțiuni din pădure, care să treacă în domeniul public.

Recunoaștem însă că această din urmă dispoziție trebuie apoi înțelepțește reglementată în detaliu, căci administrarea acestor mici parcele nu va fi ușoară. Poate ar fi necesară o dispoziție de comasare.

A treia formă a fărâmițării și nu cea mai puțin importantă.

O întreagă clasă de oameni, moșieri și arendași, cari au trăit decenii din produsul pământului, prin reforma agrară au fost reduși considerabil în mijloacele materiale și în venituri. Pe de o parte li s'au luat imense suprafețe de pământ, pe de altă parte acest pământ li s'a plătit cu prețuri mult sub valoare lor reală și încă și într'o formă puțin comodă: renta.

Idealul acestei clase este acum refacerea proprietății agricole pe scoteala pădurii.

Lipsiți de orice venituri în timpul aplicării reformei agrare, ei au fost nevoiți să le scoată din pădure cu orice preț, tăindu-le și exploataându-le, cu sau fără asentimentul autorităților, până la epuizare.

Acum, după ce puterea de producție a pădurii a fost considerabil micșorată, transformarea solului forestier în agricol apare ca cea mai rentabilă afacere ce se poate concepe.

De aceea asaltul ce se da Casei Pădurilor cu cereri de tăeri mai întâi și apoi de defrișeri, motivate în cel mai felurit chip, dar nici odată sincer.

Dat fiind însă că motive pentru defrișarea unor suprafețe mari sunt greu de produs, dat fiind și rezistența pe care o întâmpină din partea organelor de aplicare a legilor silvice, proprietarii de păduri au găsit un mijloc ingenios de a le valorifica solul. Impart la țărani pădurea parcelată în loturi mici. Prețul lemnului de pe ele e neînsemnat față de prețul pe care îl plătesc pentru pământ, pe care îl cumpără cu credința (câte odată chiar cu clauza) că în curând vor obține defrișeri.

Perspectiva unei noi exproprieri prevăzută în legea pădurilor comunale, în vechiul regat a adăugat la tendința de parcelare și vânzare în loturi. Proprietarii nu vor să aștepte surprizele acestei noi reforme, iar țărani simt că din mâna lor nu va încerca nimeni să le ia pământul.

Și grav este că nu numai proprietarii particulari — persoane fizice, — dar și persoanele morale lotizează proprietatea forestieră, când ne-am fi așteptat la ele tocmai la măsuri conservative. Ne pare rău că trebuie să cităm Eforia spitalelor civile printre cei mai asidui lotizatori.

Administrația silvică a căutat să lupte contra acestei divizări dar nu are mijloace.

Până acum — și rămâne de văzut cât va mai putea face — în mod indirect și parțial numai, a exercitat o restrângere prin aceea că dacă pădurea nedivizată a avut un amenajament sau regulament de exploatare, aplicând strict litera art. 5 cod silvic, nu a permis tăeri după alt plan în toată perioada pentru care primu fusese întocmit.

Dar recunosc că prin interpretări de texte de lege nu se poate pune stăvilă curentului năvalnic de intereseși la a părađui pe orice cale pădurea.

În lumea silvicultorilor s'a văzut uneori în art. 5 din legea pădurilor comunale, în vechiul regat, un mijloc de reacționare. Nu văd însă soluția așa.

Mijloacele de a lupta le văd în trei dispoziții, bine înțeles fiecare formulate în text de legi.

Unele care să lucreze indirect: să ridice interesul proprietarilor la exploatarea prea repezi, sau cel puțin să opună o rezistență directă acestor repezi exploatarea, — altele directe și mai drastice: interzicerea lotizării sub anumite proporții.

1. În acest sens, ca primă măsură s'ar putea lua dispoziția propusă congresului internațional de silvicultură dela Roma din anul trecut, de către D-l Crahay: să se pună un impozit excepțional pe venitul tuturor tăerilor cari nu se fac în cadrele continuității și a unui raport mai mult sau mai puțin susținut.

Credem că acest impozit ar micșora pornirea de suprazare a pădurilor și deci interesul împărțirii.

2. Să se admită principiul seriei minime pentru exploatarea independentă. De pilda, orice pădure sub 300 ha (cifra e dată numai spre exemplificare), chiar divizată și oricum s-ar diviza, nu poate fi exploatată decât ca un întreg. Socotim această dispoziție ca fiind a doua în măsură și merită să micșoreze interesul lotizărilor, ca urmare, desființarea notelor statistice la pădurile divizate.

3. În fine împiedicarea directă a divizării. Să nu se facă loturi între 25 și 50 ha decât pentru 10% din suprafața pădurii respective și între 50 și 100 ha numai pentru restul de 40%.

În directă legătură cu chestiunea lotizărilor stă aceea a defrișerilor, cărora prima le servește de act introductiv.

În adevăr, se remarcă în timpul de după războiu o pronunțată tendință de defrișare.

Aviditatea de pământ la țărani, departe de a fi fost satisfăcută prin reforma agrară, a fost chiar stimulată. Indiferent dacă pot sau nu să cultive pământul pe care îl au, ei achiziționează încontinuu pământuri care au ajuns la 30—50.000 lei hectarul în Ilfov, Vlașca, 70—80.000 în Oltenia, 100.000 în Banat.

Dar fiindcă în ultimul timp autoritățile rezistau slab la cererile oricărui ciudat formulate de țărani, mai ales când se prezintă ca colectivitate, dai fiind sprijinul pe care îl oferă larg pentru orice revendicare aleșii mulțimilor — ei cumpără pământ de pădure, parcelat în loturi, bine înțeles nu pentru o rațională cultură forestieră, ci cu conștiința că o vor defrișa. Aleșii lor prezintă orice defrișare ca o operă națională de ridicare economică, iar legea largă le dă posibilitatea să o facă: pentru suprafețele mai mici de 25 ha se cere defrișarea pentru plantări de arbori fructiferi — ba chiar și vie pe care legea nu o prevede — și cari nu iau ființa nici odată (cazul frecvent în vechiul regat).

Pentru aproape toate pădurile parcelate s'a cerut defrișarea, și pentru acest final scop moșnenii, mai ales cei bucovineni, cer leștea din indivizie.

Dar mai mult: dacă nu o obțin legal defrișarea, o fac delictuos, cu sau fără rezistența din partea autorităților, ei defrișează. Se expun la o amendă de 5.000—10.000 lei de ha. Când prețul plătit pentru pământ începe dela 30.000 lei și merge până la 100.000 lei, a obține hectarul cu plata amenzii, apare ca o afacere strălucită.

Se impune deci o acțiune energetică și de mare prevedere socială. Nimeni nu poate nega nefasta acțiune a defrișerilor și nimeni nu poate motiva serios acest adaus de defrișeri la imensa suprafață defrișată de reforma agrară pentru izlazuri.

E nevoie de o lege, care, complectând dispozițiile legale, cari se vor lua pentru a împiedica diviziunea:

1. să se precizeze că nu se pot defrișa loturile existente mai mici de 25 ha dacă fac trup cu alte loturi sau păduri, indiferent cine ar fi proprietar;
2. Să se abroge al. b din art. 13 (plantarea cu arbori fructiferi).

Aici se oprește expunerea situației și formularea soluțiilor.

Sunt măsuri urgente de luat, la care cei chemați să o facă desigur vor aviza.

Pentru încheere însă, trebuie să adaug că, un legiuitor înțelept și cu simț politic just, admitând să dea ființă dispozițiilor preconizate mai sus — care recunosc sunt coercitive și cu nuanță de caracter reacționar pentru un bine public — va trebui să le completeze cu alte legi de prevedere socială, grație cărora o bună parte din populația țării să poată obține ușurat, un mijloc de existență.

Societatea socotește de datorică să să intervie și în această privință la timp, studiind chestiunea și propunând soluții.

D-l Horia Lazar, da citire celei de a II-a comunicări:

Defrișările pădurilor

Istoria ne arată că paralel cu civilizația și cu defrișarea pădurilor, acolo unde nu s'a ținut socoteala de proporția normală ce trebuie să existe între suprafața pădurilor și suprafața cultivată agricol, poporul care nu a avut o politică, forestieră, privat fiind de producția agricolă ce sta în strânsă legătură cu existența pădurilor, a decăzut și din popor dominant a ajuns aservit altora, atât din punct de vedere economic cât și politic.

Din patimile altor popoare, în ultimul secol, când cercetările științifice au stabilit corelațiunea ce există între cultura agricolă și forestieră, națiunile civilizate și conștiente au căutat să limiteze la strictul necesar defrișările de păduri, spre a evita dezastrele ce le pândeau.

La noi, defrișările de păduri, au transformat vestigiile codrii ai Ilfovului Vlașcei, Teleormanului și Mehedințului în Burnazele ce se întind pe-a lungul Dunării în partea sudică a acelor județe, cu tendința de se întinde mereu către nord, și au peticit pădurile, de la colinele joase prin «curăturile», în care și stabilea fire-care familie raza de activitate agricolă, în mijlocul pădurilor.

După încheierea Statului român, s'a căutat a se pune capăt distrugerii dezordonate a pădurilor și prin legi restrictive a dreptului de proprietate s'a tins către subordonarea interesului privat, celui public.

Vă sunt cunoscute încercările din Muntenia dela 1847 și în Moldova dela 1843, de reglementare a exploatarei pădurilor, acele din 1860 când s'a înființat primul serviciu silvic la ministerul cultelor, desființat în 1863, tocmai când prin secularizarea averilor mănăstirești intrau în patrimoniul statului întinse suprafețe de teren acoperite cu păduri, cum vă sunt cunoscute și încercările din 1873 de a se promulga un cod silvic, pe care Camera l-a votat dar Senatul nu, încercări din care însă a eșit primul nostru cod silvic din 1881, care îngrădea pentru prima oară în Regatul României, defrișarea pădurilor.

Când prin înpușinarea pădurilor, influența lor favorabilă asupra culturilor agricole începe să fie simțită, s'a putut trece prin corpurile legiuitoare codul silvic din 1910 care mai restrânge posibilitatea defrișărilor de păduri, iar când s'a văzut — după războiul mondial — că nici prevederile lui nu sunt suficiente, pe cale legală, defrișările au căutat a fi restrânse prin legea din 1920, care suprimă aliniatele a și d ale Art. 13 din c. s., aliniate cari, în urma exproprierei

moșilor mari, nu puteau conduce de cât la o defrișare în masă a pădurilor particulare.

Dorința fiecărui satean cultivator de pământ, de a poseda în exclusivă proprietate o cât de mică întindere de pământ de arătură, — când terminându-se reforma agrară — s'a văzut că mulți din ei nu pot fi împroprietăriți pe loturile create din moșiile expropriate, a provocat un asalt pentru distrugerea mai cu seamă a pădurilor particulare situate în regiunea de șes și coline a țării.

Cu toate legile existente, după defrișările mari făcute în baza reformei agrare, defrișările deghizate au luat o extindere din ce în ce mai mare prin:

1. cșirea din indiviziune a moșnenilor din Bucovina,
2. parcelarea la săteni a pădurilor sau părți din pădurile mari și mici particulare,
3. vânzarea ca bunuri mici a pădurilor în prealabil parcelate, chiar ale persoanelor morale: E. S. C., Casei Rurale și Creditul Rural

Parcelarea pădurilor de către proprietarii particulari s'a făcut din cauza sumelor mari ce li se ofereau de către sătenii înstăriți, din cauza lipsei de sancțiuni în codul silvic, și mai ales din cauza demagogismului politic ce s'a făcut după război, care da dreptul fiecărui satean să creadă că rimeni nu va îndrăzni să-l oprească de la cultura pământului său cumpărat, așa cum înțelege el să-l cultive.

Și din nefericire așa și era, cauză pentru care întinse domenii forestiere, din care nu cităm de cât cele ce trec de 1000 hectare:

Beleghet din Județul Bacău	3.600 ha.
Mândra » » Teleorman	1.250 »
Peșteana » » Gorj	1.298 »
Volla » » Prahova	1.500 »
Cosmești » » Vaslui	1.874 »

etc., s'au parcelat în loturi pentru care locuitorii, după tăcerea pădurei, cer să li se aprobe defrișarea pe care în mare parte au executat-o, riscând cel mult a plăti amenda maximă de 10.000 lei. la ha, prevăzută de Art. 14 din codul silvic.

Faptul cunoscut la Ministerul de Domenii a avut ca urmare inserarea în «Legea pentru satisfacerea trebuințelor normale de lemne de foc și de lucru a populației rurale din Vechiul Regat, Basarabia și Bucovina», a art. 5 care prevede că:

«Vânzările în loturi mici până la 5 hectare, făcute fie individual, fie la mai mulți, însă repartizată pe cap de cumpărător nu ar întrece 5 hectare de fiecare, se vor respecta chiar dacă ar fi făcute după 29 Martie 1923, și până la Aprilie 1924, iar cumpărătorii nu vor mai fi socotiți în calculul stabilirii suprafețelor destinate nevoilor populației din localitate».

Deci, parcelările făcute până la 6 Aprilie 1924 se consfințesc prin lege, și se realizează astfel teama pe care d-l senator M. Rădulescu o avea la 1920, — când s'a votat modificarea unor art. din c. s. — că, spre a se eluda art. X al acelei legi, care permite defrișarea pădurilor sub 25 hectare, proprietarii vor recurge la parcelare în loturi sub această suprafață.

D-l Cudalbu, pe atunci Ministru de Domenii, a asigurat că «se are în

vedere *pădurea*, nu proprietarul, și că *pădurea* trebuie considerată *din momentul aplicării legii*, iar nu aceia care ar suferi împărțire între diferiți noi proprietari».

Din motive de ordin politic — și poate justificate — nu s'a ținut seamă de acele interpretări ale legii din 1920, iar urmarea a fost că după promulgarea legii din 1924, deși se prevedea clar că toate parcelările și vânzările efectuate după 6 Aprilie 1924 erau nule, totuși parcelările nu numai că au continuat, dar se pare că s'au și intensificat de teama expropriierilor pădurilor care fuseseră aparate la exproprierea moșilor.

Ceva mai mult, ele au fost făcute chiar și de persoane morale cu caracter permanent, cum sunt cazurile unor păduri ale E. S. C., ale Creditului Rural și mai mult, chiar ale Casei Rurale, pe care Ministerul Domeniilor nu a crezut de cuviință a le cumpăra conform legii, ci le-a lăsat la dispoziția Casei Rurale care nu a ezitat să parceleze și să vândă în loturi mici plantațiunea cu multă trudă făcută la Maxineni pe 120 ha, în județul Covurlui, în care procentul pădurilor nu reprezintă de cât *aproape 3%* din suprafața județului.

Spre a ne da socoteala de dispariția prin defrișări a proprietății noastre forestiere, să examinăm puțin statistica ce avem la îndemână pentru Vechiul Regat, căci pentru motive de alte ordine, reforma agrară aplicată în Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș, a parcelat pentru cultură suprafețe destul de mari acoperite cu păduri.

Statul în 1899 avea:	1.085.033	hectare	perimetre de păduri
În 1905	1.065.523	»	perimetre de păduri

Deci o diferență în minus de 19.510 ha justificată, după prefața statistice, prin împroprietărirea veteranilor în Dobrogea, defrișarea micilor pălcuri de păduri izolate de pe moșile Statului, ruperi de zăvoae, etc., cu care ocazie s'au dat :

a) din terenuri goale perimetrele	16.692 ha.
b) iar din păduri propriu zise, numai	<u>2.816 »</u>
Totalul diferenței	19.510 ha.

De atunci, Casa pădurilor și-a mărit patrimoniul prin cumpărări de păduri atât de la Casa Rurală cât și de la particulari, astfel că în statistica din 1924 statul figurează în vechiul regat cu 1.243.186 hectare.

Din acestea, izlazurile comunale au mai luat suprafețele ce s'au arătat prin comunicările predecesorilor mei la această tribună, întrucât aplicarea legii agrare nu s'a terminat nici astăzi și amenință cu defrișarea suprafețe mari de păduri cerute de... interesul obștesc.

Pădurile persoanelor morale în 1899 aveau 197.386 hectare, iar în statistica 1924, aveau 208.621 hectare.

Plusul care figurează în statistică, nu mai există căci și aci s'au amputat pentru izlazurile comunale suprafețe destul de mari de păduri.

În ceea ce privește pădurile particulare, statistica din 1899 ne dădea suprafața de	2.774.048 ha.
aceea din anul 1905	2.755.755 »
iar cea din 1924 ne da	2.694.993 »

Diferența între prima și ultima statistică este de numai 79.055 hectare, dar de fapt a fost mult mai mare, intru cât ultima statistică a fost făcută cu mult mai multă atențune.

Și în aceste suprafețe nu sunt cuprinse marile întinderi de păduri afectate posterior anului 1923 îslazurilor și nici mai ales vânzările în parcele care au continuat și continuă încă cu multă intensitate.

Ca dovadă, iată câteva date culese din cererile de defrișări adresate Casei Pădurilor de către *cel ce vlotau să albă consfințirea legală* a intențunii cu care cumpărase loturile de păduri, dar cari sunt cu totul inferioare realității crude: defrișări s'au practicat și se practică pe scară întinsă:

Din anul 1925 și până la 1 Mai 1927, s'au cerut Casei pădurilor autorizațiuni de defrișări de păduri:

a) Pentru convulsirea de teren arabil	b) Pentru re- plantări cu ar- bori fructiferi	TOTAL	Dintre care admise de Con- siliul Technic	
Ha. a.	Ha. a.	Ha. a.	Ha. a.	
1.458.28	57.—	1.515.28	144.28	în Direc. 1. silv. Cernăuți
200.—	5.—	205.—	5.—	» » 2. » Chișinău
501.42	169.05	670.47	168.55	» » 3. » Iași
293.—	134.—	427.—	62.82	» » 4. » Bacău
156.90	295.83	452.73	99.76	» » 5. » Buzău
372.—	40.—	412.—	35.—	» » 6. » Constanța
608.22	289.09	897.31	145.77	» » 7. » Pitești
30.72	380.33	411.05	186.83	» » 8. » Orșova
57.55	567.63	625.18	242.20	» » 9. » Arad
92.87	77.27	170.14	125.14	» » 10. » Sebeș-Său.
16.35	—	16.35	4.—	» » 11. » Cluj
10.39	—	10.39	6.33	» » 12. » Brașov
1.248.46	—	1.248.46	128.04	» » 13. » Oradia
<u>5.046.16</u>	<u>2.015.20</u>	<u>7.061.36</u>	<u>1354.22</u>	Total

De aci reese că Consiliul Technic caută în mod cât se poate de obiectiv să judece cazurile pentru care se cere defrișarea, dar de fapt, fără autorizație, foarte multe din pădurile care s'au parcelat în loturi la săteni, astăzi sunt defrișate fie direct prin scoaterea rădăcinilor, fie indirect prin cultura agricolă (cartofi și porumb) printre rădăcini, fie prin pășunatul lăstarilor sau simințului ce a răsărit în urma tăerei arborilor bătrâni, după cum reese din sutele de procese de contravenție ce sunt pendinte încă în fața instanțelor judiciare.

De altfel, cererile de defrișări aprobate pentru a se planta terenurile cu arbori fructiferi, sunt de multe ori cerute pentru forma legală, dar cu intențunea ca după câțiva ani acele plantațiuni să fie lăsate *sau chiar ajutate* să dispare, și terenului să i se dea destinațiunea de teren agricol, de cele mai multe ori, de proastă calitate.

Nu suntem exclusiviști, și deci nu susținem că trebuie să facem cultura forestieră pe toate terenurile, relativ forestiere, contra interesului general și poate și particular, mai ales la șes, dar nici nu putem aproba ca în locul pădurilor să

se planteze în regiunea dealurilor peste tot arbori fructiferi, căci va suferi indirect economia națională.

Se știe de toată lumea că terenurile situate în pante destul de rezezi sau rezezi de pe care s'a defrișat pădurea, lipsite de arborii crescuți în masiv străns a căror rădăcini se întrețeseau și fixau solul, lipsite de obstacolul ce arborii puneau scurgerii apelor meteorice, lipsite de pătura moartă care lăsa ca acele ape să se scurgă încetul cu încetul, odată cultivate cu arbori fructiferi care — conform regulilor pomologice — trebuie sădiți rar, pe un teren mobilizat la suprafața anual prin săpatul pomilor, provoacă formarea de șensulețe de scurgerea apelor, care, adâncindu-se an după an devin râpi și ravene, iar tot materialul provenit din dezagregarea solului este transportat de apele meteorice ce se scurg spre văile pe care le umflă, le silesc să iasă din matca lor devenită netencăpătoare, și atunci provoacă inundații care depozitează mălul cărat peste câmpiile cultivate agricol, și aceasta independent de pagubele cauzate șoselelor, căilor ferate și operilor de apă aflate în cursul acelor ape, care curg în generalitatea cazurilor cu o extraordinară de mare înălțime.

Multe din aceste dezastre s'ar putea evita printr'o alegere potrivită a cultivei ce trebuie să dăm fiecărui teren.

Însă, spre a pune capăt acestor greșeli și chiar crime economice, conducătorii destinului țării ar găsi atât soluționări parțiale cât și radicale.

Soluționarea parțială a chestiunii, după părerea noastră, s'ar face :

1. Prin interzicerea pe cale legală a diviziunii proprietăților forestiere din toate regiunile prin ori-ce formă legală (șpire din diviziune, vânzări, etc.), sub o suprafață minimală care s'ar considera capabilă a putea forma o serie independentă de exploatare.

2. Defrișările să fie admise tot ca în legea din 1920, însă, terenurile defrișate pentru plantații de arbori fructiferi, să rămână supuse regimului silvic, intabulate, controlate, și imediat ce plantațiile de arbori fructiferi nu vor fi completate de proprietari—după o prealabilă somațiune—să fie reimpădurite de Casa Pădurilor, în contul proprietarului contravenient.

Ca soluționare radicală, am indica :

1. Sau a se expropria în folosul Statului, care nu urmărește renta maximă, toate pădurile particulare, așa cum a făcut Cehoslovacia pentru marile complexe forestiere și Franța în Alpi pentru restaurarea munților și corecțiunea terenurilor,

2. Sau a se federaliza toate pădurile din fiecare bazin de scurgere naturală și a se exploata conform amenajamentelor, constituindu-se federale locale în care fiecare proprietar va fi înscris cu capitalul sol și valoarea pădurei ce aduce ca aport.

Acestea aveam a vi le aduce la cunoștință, convins fiind că, din discuțiunile ce vor urma, importanța chestiunii nu va scăpa neobservată de către acei ce sunt chemați a îndruma spre mai bine economia generală a țării.

D-l D. A. Sburian, da citire comunicării sale :

Diviziunea proprietății forestiere și consecințele ei

«Bogația forestieră a României», aceasta este formula aproape stereotipă ce se întrebuițează de toată lumea, când e vorba de pădurile noastre. Ce-a mai rămas din aceasta avuție națională, ați putut vedea din comunicările foarte interesante de ieri.

În urma continuului diminuări a suprafeții și fondului forestier ce au avut loc în ultimul deceniu va trebui să se schimbe radical problemele întregii noastre gospodării silvice.

Provinciile ce alcătuiesc România întregită au format în timpul războiului teatrul de operațiuni, cucerit în lung și lat de armatele luptătoare. După acest război, în decursul cărui se consumaseră nu numai posibilitățile normale ale pădurilor, dar se pusese pe alocuri întregul capital lemnos existent, se impunea o politică de economie, de refacere a pădurilor.

Nevolte sociale ale țării ce se înjghebau pe nouile hotare au dictat însă altfel :

În locul economiilor în exploatare, au început noi tăieri : pentru refacerea gospodăriilor din zona frontului de luptă, pentru refacerea căilor ferate, a podurilor de pe șosele, pentru construirea de școale, în fine pentru activarea exportului, care stagnera aproape complet, din lipsa altor mărfuri de export.

Au venit după aceea exproprierile pentru constituire de izlazuri, când a trebuit să se doboare la pământ sute de mil de hectare, apoi exploatarea din Ardeal, făcute pe baza de contracte încheiate în timpul dominației maghiare.

Abundența de material lemnos pe piețele interne și la export a făcut ca iluzia de bogăție să dăinuiește până acum.

Fără teama de exagerare, putem să afirmăm că în ultimul deceniu s'au exploatat mai mult de un sfert din pădurile țării și dintre acestea, unele nu vor mai deveni niciodată păduri.

Dacă din suprafața de 6.500.000 hectare pădure curată, pe care o arată statistica din 1922 se scade milionul de hectare defrișate pentru constituire de izlazuri comunale, găsim că țara dispune acum de cel mult 5,5 milioane de păduri, având un procent de împădurire de cel mult 19%. Săcotind populația țării la 17 milioane, găsim că pe cap de locuitor vine aprox. 0,32 ha.

Fără de procentul de împădurire în general admis, de 25%, din suprafața unei țări, vedem că România este mai despădurită de cât e normal, mai ales că o bună parte din teritoriul ei este muntos și deluros și deci puțin propriu altor culturi.

Deasemenea, dacă ținem seama de afirmațiile Prof. Endress, că țările cu o suprafață de pădure mai mică decât 0,35 ha pe cap de locuitor fac parte din categoria țărilor ce trebuie să importe lemn, vedem iarăși că țara noastră intră în ultima categorie. Și aceasta cu atât mai mult, cu cât la noi combustibilul în de obște întrebuițat pentru încălzirea caselor în timpul iernii este lemnul, construcțiile—mai ales cele dela țară—se construiesc din lemn—și pe lângă aceasta nici pădurile nu ating puterea de producțiune a celor din Germania pe cari Prof. Endress experimentase.

Hotărât lucru deci, că țara noastră nu trebuie să mai continue politica forestieră actuală, trebuie să renunțe la exportul lemnului și să se gândească serios la asigurarea necesităților în viitorul foarte apropiat. Peste 20 ani, vom avea în țară mai mult de 20 milioane de locuitori, suprafața păduroasă desigur nu va mai spori. Păduri, care să devină exploatabile la acea epocă, avem foarte puține. Prudent este deci să păstrăm rezervele ce eventual se mai găsesc, să exploatăm cu mare economie și numai pentru nevoile consumului intern, spre a conjura foarte grava criză de lemn ce ne amenință într'un viitor cu totul apropiat.

Două mari probleme se pun deci astăzi silviculturii românești:

1. Păstrarea, eventual mărirea suprafeții împădurite.
2. Sporirea puterii de producție a pădurilor existente.

De rezolvarea fericită a acestor 2 probleme depinde însuși viitorul economiei noastre.

Iată însă că un fenomen, care a luat o dezvoltare excepțională, tinde să nimicească proprietatea forestieră particulară: e vorba de fărâmișirea, parcelarea ei în loturi mici, care conduce apoi la completa ei desființare prin defrișare, sau în cazul cel mai bun, la scăderea simțitoare a producției.

Această chestiune a fost dezbătută în două congrese forestiere: unul ținut în primăvara anului trecut, la Societatea noastră, altul, în toamna aceluiași an la A. G. I. R.

De fiecare dată s'au făcut comunicări foarte interesante, au urmat discuțiuni vii și s'au votat moțiuni, cari — cel puțin până în prezent — au rămas fără nici un rezultat.

Iată pentru ce chestiunea diviziunii proprietății forestiere a fost pusă din nou în discuție. Nădăjdum că de data aceasta glasul nostru va fi ascultat, și că se vor lua măsuri pentru stăvilirea acestui rău.

Proprietatea forestieră este caracterizată prin aceea că are investite mari capitaluri, în sol și materialul lemnos ce alcătuiește așa zisul *capital de exploatare*, sume cari în general fructifică cu procente mici (2,5% — 3%).

Pe lângă aceasta, alte mari capitaluri sunt investite în lucrările de amenajare, exploatare și în special în instalațiunile de transport, (căci lemnul ocupă sub greutate mică, un volum mare). Toate acestea fac ca gospodăria forestieră să reclame o întindere suficientă, pentru ca din recoltarea posibilității anuale, să se poată acoperi toate cheltuielile arătate și să rămână un beneficiu corespunzător.

Micul proprietar, mai ales când a trebuit să facă și însemnate sacrificii bănești pentru cumpărarea petecului său de pădure, nu se poate mulțumi cu un procent — respectiv cu un venit — prea mic.

Defrișarea constituie pentru el un ideal, pe care nu întârzie prea mult să și-l realizeze, cu toată strășnicia legilor silvice.

Se înțelege deci că dacă pentru cultura agricolă divizarea excesivă a proprietății este departe de a constitui un scop, pentru cea forestieră înseamnă pur și simplu desființarea.

Că nu se poate face o bună gospodărie forestieră decât pe suprafețe întinse, acesta este părerea unanimă nu numai a silvicultorilor, bănuși de părtinire — foarte legitimă de altfel — ci și a economiștilor. În sprijinul acestei afirmațiuni nu aş avea decât să citoz admirabilele pagini tratând despre proprietatea forestieră din cunoscuta carte de Economie politică a lui *Charles Gide*, carte

tradusă în toate limbile pământului, sau să citez părerea d-lui *C. Garoflid*, actualul ministru al agriculturii și domeniilor expuse în ziarul *Argus*, cu ocazia discuției art. 132 din Constituție, sau discursul din Camera Deputaților al d-lui *Th. Cudalbu*, fost administrator al Casei Pădurilor și ministru de domenii, actualul ministru al justiției, cu ocazia modificării unor articole din codul silvic, prin legea din 1920.

Prin urmare, față de faptul deplin stabilit că nu se poate face o administrație forestieră rentabilă decât pe suprafețe întinse, rezultă că orice tendință de reducere, de divizare a marilor domenii păduroase, trebuie privită ca o operă de distrugere a economiei forestiere și ca atare, împiedicată prin orice mijloc.

Analizând în detaliu cauzele fărâmișării proprietății forestiere, vedem că ea se produce:

1. Prin diviziune succesorală,
2. Prin ieșire din indiviziune a cotelor de moșneni,
3. Prin vânzare de loturi.

1. *Diviziunea succesorală* este foarte veche. Moșnenii Munteniei și razeșii Moldovei, singurii posesori de pământuri în afara de mănăstiri și boieri, își împărțeau la moarte micile lor proprietăți agricole și păduroase tuturor copiilor.

Pretenția fiecărui moștenitor de a lua câte o parte egală din toate bunurile moștenite, a condus la acele nesfârșite curele de moșie și pădure, cu lungimi de mai mulți km. uneori.

Curele de pădure ce le vedem astăzi peste tot în jurul satelor moșnenești, sunt desigur rezultatul unor diviziuni mai recente, cele divizate mai de demult, s'au defrișat în cea mai mare parte, pentru arătură și pășune.

Exploatarea acestor curele de pădure s'a făcut și se face în mod cu totul neregulat. Proprietarii lor tale de unde vor, cum și cât vor, pășunează lăstarul, defrișază și în fine fac loc de arătură sau pășune.

La câmpie procesul acesta se termină aci sau se mai continuă cu noul divizare, făcute tot dealungul, noul răzoare și hotare, cari diminuează mai mult din suprafața cultivabilă.

La munte și la deal, evoluția continuă însă în chip dezastruos. După exploatarea pădurii și după defrișarea ei prin pășunat sau scoaterea buturugilor, solul începe să se spele, iau naștere torenții, dealurile se surpa și puhoiul potmoleşte terenurile de cultură de pe luncile și văile râurilor.

Acest fenomen se poate urmări perfect pe hartă. Satele moșnenești și razeștii din regiunea dealurilor și munților sunt înconjurate mai peste tot de pozoare și terenuri improductive, pe când cele de clacăș situate pe marile moșii mănăstirești (devenite apoi ale statului) sau pe cele boerești nu au aceeași tristă situație.

În contra diviziunii successorale nu se poate interveni pe cale de legiferare, fără a schimba principiile de bază ale codului civil.

În orice caz, odată cu schimbarea mentalității că proprietatea este un bun de care posesorul ei poate uza și abuza și prin introducerea ideii că proprietatea este și o funcțiune socială — idee în general susținută pentru proprietatea pădurilor — credem că se poate alcătui un text de lege, care să oprească divizarea pădurilor prin succesiune. Legea ar trebui să oblige pe unul din moștenitori, să

răscumpere drepturile celorlalți succesori asupra pădurii moștenite, renunțând la alte părți de avere ce li s'ar cuveni, sau răscumpărând drepturile celorlalți.

Chestiunea diviziunii succesoriale nu este o problemă specific românească.

Congresul forestier francez întrunit la Grenoble în 1925, a dezbătut deasemenea asupra acestei chestiuni, votând o moțiune în sensul de mai sus și preconizând chiar, ca statul să poată cumpăra moșteniri de acest fel, în părți individuale sau integral, oferind în schimb succesorilor o rentă egală cu venitul pădurii, sau o anuitate pentru stingerea datoriei.

II. *Fărămișirea proprietății forestiere prin leșire din indulgență.* Proprietatea forestieră colectivă își are mai peste tot origina în danile făcute de domnitorii unor sate, pentru servicii aduse în războac sau de serviciuile de cari erau grevate la început unele păduri proprietate mănăstirească (în vechiul regat) sau feodală (în Ardeal).

La început numărul celor îndreptățiți la pădure era restrâns și nevoile lor se acopereau cu prisosință din marile suprafețe de pădure ce le stăteau la dispoziție.

Cu vremea însă, numărul moștenitorilor a crescut așa de mult, că numai unii ajungeau să-și satisfacă trebuințele de material lemnos. Cei slabi și cari nu aveau mijloace de scoatere a lemnului, au început să se agite, cerând împărșirea pădurii în loturi, cei puternici și bogăți însă, nu admiteau ca anumite porțiuni de pădure să fie proprietatea numai a unora și să fie lipsiți de folosința întregii păduri.

Fără de abuzul pe deplin constat al conducătorilor cetelor de moșneni, legiutorul codului silvic din 1910 a crezut necesar să prevadă în art. 36 anumite condițiuni sub cari împărșeala pădurilor moșnenești să se poată face.

Din cauza rezultatelor negative date de această dispoziție a legii, și a greutăților imense ce s'au ivit cu ocazia parcelării unor proprietăți așa de complexe ca pădurile, prin art. VIII al legii din 1920 s'au modificat dispozițiunile art. 36 ale codului silvic din 1910, în sensul că divizarea pădurilor moșnenești să nu influențeze asupra exploatării, ci aceasta să se facă în acelaș mod ca și când pădurea ar fi fost nedivizată.

Dacă divizarea pădurilor moșnenești, prin dispozițiile legii din 1920 se poate considera ca înlăturată, buna lor administrație în vederea sporirii producțiunii și a asigurării unor venituri cât mai constante dela an la an, trebuie asigurată prin măsuri eficace de îndrumare și control.

Credem că administrația și manipularea fondurilor ar putea rămâne și mai departe în mâinile conducătorilor obștilor, amenajarea, îngrijirea și paza pădurilor să fie însă încredințată organelor silvice ale statului, în acelaș chip cum se procedează la pădurile din Ardeal.

III. Dar felul de diviziune, care amenință cu distrugerea marile suprafețe păduroase, este aceea de creație recentă, *vânzării în loturi la țărani*. Ea este cu atât mai de temut, cu cât se constată că în anumite regiuni ale țării a devenit un adevărat sistem.

În Moldova mai ales, o anumită categorie de cetățeni, cari numai după războiu au dobândit dreptul de a poseda imobile rurale, au cumpărat cu bani strănși din specula ostașilor noștri aproape toți codrii. Au tăiat materialul lemnos în câțiva ani, mai adesea alături cu legea și apoi, de teama exproprierii, au parcelat și vândut pământul în loturi la țărani. Vestitele păduri ale Strungăi, Dră-

gușenilor, Cotnarilor, Herțel, cunoscuți tuturor din istoria țării sunt împărțiți azi în mii de sărâme și vor dispărea curând, cum au dispărut codrii Tigheciului și al Orheiului din Basarabia.

În restul țării, deși poate nu în aceeași măsură, procedarea a fost identică.

Cea mai mare parte din pădurile de câmp și cele accesibile dela deal, fuseseră tăiate în chip barbar în timpul războiului și pășunate intens în anii următori.

Regenerarea pădurilor se făcea cu mare greutate și intensele suprafețe nu aduceau nici un venit proprietarilor lor. Pe de altă parte, împroprietărirea sâtenilor cu loturi din moșiile expropriate, a deschis tot mai mult poarta acestora de a-și spori ogorul. Cel din regiunea dealurilor nu putuseră fi satisfăcuți, iar cei dela câmpie numai în parte. Chiar cei împroprietăriți cu lotul tip de 5 ha., s'au găsit în curând în situația de a putea cumpăra alte terenuri.

Loturile plătite de ei cu recolta pe un an, le-au adus prin produsele vândute pe prețuri bune, importante sume de bani. Așa fiind, la un moment dat, cererea de pământ de cultură a devenit generală. Proprietarii de moși, surprinși de prețurile extraordinare ce li se ofereau, au început să vândă și cotele lasate lor dela expropriere.

În această situație, cum puteau rămâne nevândute pădurile tăiate în timpul războiului și cari nu aduceau nici un venit?

Teama de rigurile legii nu a fost o piedică nici pentru vânzători, nici pentru cumpărători. Și apoi, prin introducerea votului universal, nu se mai puteau nesocoti interesele «imediate» ale unui număr așa de mare de votanți.

În 1924 prin introducerea în Constituție a mult comentatului art. 124, care prevede o nouă expropriere pentru crearea de păduri comunale, s'a dat o nouă lovitură și acelor dintre proprietarii particulari cari nu aveau intenția să-și taie și să-și vândă pădurile în loturi.

Perspectiva unor noi formalități cari să-i despoaie de această ultimă avere imobiliară rurală, cu amânări de hotărâri, cu plata în rentă, l-a făcut să se gândească la lichidarea grabnică a pădurilor lor.

Deși legea pădurilor comunale a stabilit că diviziunile de păduri făcute după promulgarea legii nu vor fi luate în considerare, ei se va expropria întreaga pădure, în mâinile oricui s'ar găsi, parcelările de păduri nu au încetat nici un moment.

Proprietarii de păduri de mică întindere (sub 100 ha), au vândut în loturi, fără teamă de a contraveni la lege. Au vândut însă și cei ce posedau mai mult. Riscul nu era în nici un caz decât de partea cumpărătorilor. Aceștia, în cele mai multe cazuri nu au cunoscut dispozițiile legii, iar cei ce le cunoșteau se bizuiau pe o eventuală revizuire a ei, cu ocazia punerii în aplicare. În definitiv, cu cât legea se va aplica mai târziu, cu atât se va cunoaște mai puțin locul unde a fost pădurea. Și doar n'o să se exproprieze pentru păduri comunale, terenuri de cultură!

Dacă am insistat atât de mult asupra procesului acesta de distrugere a proprietății forestiere, am făcut-o pentru a arăta procedee și mentalități. Că s'au răpit culturile forestiere terenuri ce s'au afectat agriculturii, poate că în definitiv nu e o pierdere — cel puțin deocamdată — pentru economia națională. Dar s'au isgonit pădurile de pe terenurile cele mai bune, au fost aruncate pe coaste prăpăstioase sau puțin productive. E o iluzie, să se creadă că silvicultura poate și

trebuie să se mulțumească numai cu terenurile cele mai rele. Din răpi și pripozre nu poți scoate lemn de construcție de calitate ireproșabilă, așa cum îl cere industria din ce în ce mai exigentă. Aci rolul pădurii se mărginește la fixarea solului și conservarea unui regim normal al apelor.

Pentru producție efectivă trebuie să se rezerve și culturii forestiere terenuri de calitate bună. Peste tot nevoile agriculturii sau ale creșterii vitelor vor reclama din ce în ce mai mult pământ pe seama pădurii.

Dar sporirea producției agricole se poate obține și prin mijloace de intensificare a culturii, nu numai prin extinderea suprafeții ogoarelor. Agricultură țării în această direcție să-și îndrepte eforturile. Să lase însă și culturii forestiere, puțința de a-și mări producția pe terenuri bune.

Silvicultorii sunt conștienți că pădurea nu se poate apăra numai cu legea și cu pușca, știe că numai producția ei — cât mai apropiată de aceea a terenului agricol vecin — o poate scăpa de pieire.

Dar să nu se ceară pădurii decât atât: să fie — dacă vrei — o uzină de material lemnos, de cea mai bună calitate. Dar să nu i se ceară să fie izlaz pentru vite, sau societate de binefacere pentru toți nevoiașii, după cum interesele de un fel sau altul o cer.

Ce s'ar putea face acum pentru stăvillirea acestui rău și pentru îndreptarea lui?

Parcelarea în loturi ar trebui împiedicată pe viitor pe cale de lege: nimeni să nu aibă voie a vinde sau a cumpăra proprietăți forestiere de întindere mai mică de 100 ha la câmpie și dealuri, sau de 500 ha la munte.

Dacă nu s'ar găsi cumpărători pentru suprafețe așa mari, atunci s'ar putea admite vânzarea la obștii și cooperative, cari ar exploata și administra pădurea în diviziune sub conducerea statului, ca și obștiile de moșneni, sau posesoratele din Ardeal.

În orice caz, intenția de a salva pădurile, oprind parcelarea, intenție pe care a arătat-o legiuitorul, alături de articolul VIII din legea din 1920, nu se poate să nu aibă o cuprindere generală. Atunci erau amenințate pădurile moșnenești, acum sunt cele particulare în această situație critică.

Mai greu s'ar putea salva de la pieire pădurile deja parcelate. O încercare de a le regrupa după ce au fost stăpânite câțiva ani în mod individual ar provoca desigur mari nemulțumiri. E destul să ne gândim câtă greutate a întâmpinat cadastrul și comasarea proprietăților în Ardeal — deși acolo știa fiecare că va primi o bucată de pământ echivalentă ca valoare cu cele ce-i s'au luat la comasare.

Legiuitorii sunt în genere foarte prudenți, ori decăteori au a reglementa modul de folosință a bunurilor, aparținând marelui masă a locuitorilor.

Ne îndoiim, dacă de data aceasta ar avea curajul să încerce a stănjeni dreptul de folosință al acestora și să-l încadreze în anumite legi.

Pentru acest motiv, schițăm numai un mod de a aduna laolaltă, pe toți acești mici proprietari: să facă să constituie cooperative sau obștii, în cari să aibă fiecare lotaș drepturi proporționale, cu valoarea imobilului adus ca aport. Administrarea, cultura, exploatarea pădurii, să se facă în acelaș mod ca și la moșneni sau posesoratele, statul având rolul de a controla. Îndruma și păzi ca gospodăria astfel înjghebată să conducă la rezultate cât mai bune.

În fine, o ultimă măsură, cea mai eficace, — dar din nenorocire cea mai greu de aplicat în condițiile actuale — ar fi aceea ca statul să cumpere în deplină proprietate, cât mai multe din pădurile ce se oferă spre vânzare, eventual să răscumpere loturi deja împărțite, situate pe terenuri absolut forestiere, în fine, să caute prin orice mijloc a-și spori proprietatea forestieră, căci aceasta este singura garanție că pădurile nu vor pieri.

Iar societăților și proprietarilor particulari, cari se grăbesc a-și exploata pădurile fără a le replanta în termen, statul să le aplice exproprieri imediate, luând asupra sa, pe lângă sarcina de a reface acele păduri, grija de a asigura generațiilor viitoare o bogăție de care nu se vor putea lipsi.

• • •

D-l Președinte: Aceste două propuneri din urmă, pe cari le-a amintit vorbitorul, sunt cuprinse în articolele de lege pe care o să vi le citesc numai de cât. Mi-am propus în adevăr să răspund dorinței d-vo., alcătuiind câteva articole care ar putea să servească ca obiect al hotărârei congresului nostru. De altfel și d-l ministru de agricultură și domeniul, socotesc, va fi mulțumit, când va avea chestiunea expusă în mod complet.

Experiența congreselor noastre de până acum ne-a învățat ca, desideratele sub formă de moțiuni, nu sunt ținute în seamă. Pentru că am intrat în discuția chestiunii dela ordinea zilei, să-mi permiteți să adaug și eu câteva cuvinte.

D-vo. știți cu toții că, exponentul cel mai autorizat al partidului țărănesc este d-l I. Mihalache. Mulți cred că d-nsa este de părere ca pădurile statului să se dea la țărani, parcelându-se în loturi, așa cum s'a procedat și cu pământul cultivabil al proprietarilor de moșii. Această credință nu este însă întemeiată și — spre cinstea acestui om de stat, fost ministru al domeniilor — vă voi dovedi că d-nsa nu are această convingere și deci din această parte nu avem să ne temem câtuși de puțin. În adevăr, discursul pe care l-a pronunțat în Camera deputaților în 1923, cu ocazia discuțiilor legii privitoare la procurarea de lemne de foc și de construcție populației rurale din Vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, ne-a arătat care este părerea sa în ce privește regularea proprietății forestiere.

În acest scop, reproduc propriile d-sale cuvinte:

«Pădurea Comunală înseamnă proprietatea comunel, cu libertate deplină în administrațiunea comunală, de a executa ceea ce au hotărât pe plan silvicul» «toți statului, de a folosi și valoriza lemnul destinat țării, cum cer interesele locale. Nu, domnilor! Cine a conceput adevărata idee a pădurilor comunale, «nu a conceput-o în afara de planul științific. Și suntem cei dintâi noi, cari am «prevăzut exproprieria chiar a țărănilor, când nu-și cultiva pământurile pustii, «acele terenuri numite «*absolut forestiere*», și aceasta spre a le împăduri în «mod forțat, ca să mărim masivul păduros. Noi cerem statului: puneți la treabă «pozitivă pe silvicultori, puneți-i să studieze și să întocmească amenajamentele «pădurilor țării, în virtutea cărora să se orânduiască exploatarea rațională po- «tervite disponibilităților și nevoilor, puneți-i să facă pepiniere și să planteze pă- «duri noi în terenurile sterpe, puneți-i să supravegheze replantarea și asigurarea «masivului păduros pe acolo pe unde trece securea.

«Dar, de îndată ce mi-ai făcut planul tehnic, lasă-mă pe mine să execut «eu, cu gospodărie locală, toată administrația economică, lasă-mă să folosesc și

«să valorizez lemnele cu gospodărie locală, (comuna, obștile), cum cer interesele mele, fără amestecul silvicultorului, care are altceva de lucru.

«D-lor, de obicei toți se grăbesc a obiecta că țaranii n'au educațiunea să respecte planul. Vă înțelați d-lor. Dacă obștile de moșneni nu fac bună gospodărie silvică, este că sunt dezorganizate și dacă sunt dezorganizate nu e vina lor, căci nimeni nu s'a ocupat să le organizeze, ele au fost lăsate în părăsire dela începutul începutului. Iar pilda care a venit de sus, a fost numai dezorganizare și destrăbălare. Citez d-le ministru obștea dela Dragoslavele (Muscel). «Din inițiativa învățătorilor, obștea este construită cu forme juridice în cooperativă cu statute și contabilitate, adunare generală, consiliu și cenzori.

«Și exploatează rațional pădurile, a regulat cursurile de apă, a făcut capătări, utilizează energia caderilor de apă. Înainte de război, satul era luminat cu electricitate, are o modestă și plăcută grădina publică, toate acestea prin priceperea gospodărească a moșnenilor.

«Vă dau și alt exemplu — dacă nu consid'rați aceasta ca o laudă: Obștea «de la Topoloveni (Muscel). Marturisesc că pe mine mă pasionează chestiunea «pădurilor și personal am făcut experiențe — înființând 5 obști de cumpărare de «păduri. Una din obști s'a devizat: țaranii au divizat-o în mici loturi, a doua «este pe cale. Consider că e o nenorocire pentru păduri divizarea obștelor în loturi. D-l Ministru nu-și dă seama când generalizează această nenorocire prin «legea d-sale, care scutește de expropriere acele păduri ce se vor vinde în loturi «până la 5 hectare. Acesta va fi prilejul de eludare totală a legii, dar și o distrugere totală a pădurilor prin parcele mărunte. Trei din obști nu și-au împărșit «pădurile, ci stăpânesc în indiviziune și le administrează prin adunarea generală «a consiliului de administrație. Obștea din Topoloveni posedă în plină proprietate «aproximativ 800 ha pădure de izlaz. Poziții la adunările generale și la ședințele consiliului să vedeți administrație.

«Poziții să vedeți aceste păduri păzite de obște, care face replantări pe «coaste sterpe și pe râpi, conform unui plan ce a cerut ea însăși silvicultorului. «Exploatarea nu a început, fiind prea tânără, dar toți m'imbrii știu că vor chema «silvicultor și vor exploata conform cerințelor silvice. Cu alte cuvinte, țaranul «este susceptibil de cea mai bună gospodărie, atunci când l se dă organizație și «exemplu de ordine».

Iar ceva mai departe:

«De acela în legătură cu administrarea pădurilor comunale a obștilor o «conștiință nouă trebuie formată.

«Conștiința forestieră și opera educativă e chemată la contribuție. Încercând cu clasele primare și trecând mai departe la instruirea reprezentanței comunelor și în genere a locuitorilor din regiunile păduroase, importanța pădurilor «rațional exploatate trebuie viu simțită. Din clasele primare, în regiunile silvice, «învățământul silvic trebuie introdus ca obiect principal de studiu».

Felul în care d-l Mihalache, privește chestiunea pădurilor și modul cum au fost constituite în alte țări precum și origina proprietății forestiere la noi în țară, este demn de laudă. Modul cum d-sa a știut să pătrundă o chestiune care nu era tocmai de specialitate d-sale, îi face deosebită cinste. Iată ce ne spune d-sa în această privință.

«Cea dintâi legiuire dela noi, care se ocupă de regularizarea tăcerilor de

«lemn la păduri, sau cu alte cuvinte, care începe să schițeze un regim legal «silvic este așa numită «*Cordica visteriei*».

Nu se știe cine a făcut-o, nu se știe precis la ce an, în tot cazul era cu câțiva ani înainte de 1792. Dar condica visteriei nu se ocupă numai de «dumbravi și de rediuri» adică de păduri tinere. Condica visteriei «apără și oprește «de tăieri fără socoteală dumbrăvile și rediurile, dar luncile și pădurile merei «(codri) rămân neapărate și slobozi a tăia fiește cine ori ce fel de lemn ar vrea».

Urmează imediat la 1792 în 28 Noembrie «*Așezământul Domnesc al lui Moruzi (Moldova)*», care schițează, se poate zice, primul regim silvic. Boerții moldoveni îl obțin în urma unei «anfore», — un fel de raport al Divanului — în care expun motivele și fac propunerile pe care Domnitorul le aprobă întocmai. Boerții se plâng Domnului: «Condica visteriei nepăzind și neapărând și pădurile «și luncile (lunca Prutului nu fusese oprită nici odăi) trebuie să și acestea puse «sub pază și apărare, a nu se sîrca fără cale de norod, ca în multe ce va avea «cineva trebuința de cherestea — ori pentru casa, ori pentru care alt lucru — să «găsească prin pădurile de pe aproape mai cu eștiu preț.

«Se cade a așeza la o hună rîndulala, că atât în vremea de acum, cât «mai ales și în vremea vliitoare, să se folosească obște cu îndestularea și eștiina «tatea cherestecii, prin aflarea cea lesnita, atât fieștecare pentru a sa trebuința, «cât și în orice vreme s'ar cere cherestea, atât aici cât și la Țarigrad și pe la «sarhaturi, după cum împotriva, când nu se face pază și apărare pădurilor, se «pricinuește greutate și supărare obștii».

În celace privește Muntenia, acolo se găsește dispozițiunea dela paragraful 4 al art. 140 care zice: «Pe acele moșii unde vor fi păduri, proprietarul va da «voe clăcașilor săi a lua lemn de foc din crângurile și pădurile, care însuși le «va arăta și numai pentru a lor neapărată trebuința și după același chip care s'a «urma până acum». Iată la ce ajunseseră vechii săteni ai pădurilor și codrilor în urma Regulamentului organic!

Îmbucătășirea proprietății forestiere, după experiența făcută în alte țări, a dovedit că compromite existența pădurilor. Spre a evidenția aceasta este destul a reproduce aici câteva pasaje din expunerea de motive, ce a însoțit noul proiect de lege silvic, și care a fost prezentat corpurilor legiuitoare respective din 1916 dar din cauza evenimentelor războiului n'a putut să ia ființă.

«Defrișările enorme din ținuturile Ardealului, de tristă memorie, care au «avut loc la sfârșitul secolului trecut și începutul celui actual, se datoresc im- «proprietarilor și divizării pădurilor posesorale, contrar dispozițiilor le- «gale din care cauza s'a pricinuit pagube enorme nu numai proprietarilor intere- «sați, ci și economiei țării. Cele mai multe defrișări de păduri s'au produs prin «parcelările de păduri cari s'au făcut înainte de război, grație demagogiei poli- «tice. Pădurile astfel parcelate se vindeau țăranilor care le-au transformat în te- «renuri agricole. Se susținea atunci că în caz dacă populațiunea rurală nu va «dispune de pământuri cultivabile, va fi constrânsă să emigreze. Consecința a «fost că imense suprafețe păduroase au fost defrișate în urma divizării lor în pro- «prietăți mici, în urma trecerii lor din mâini tari în mâini slabe. Țăranii exploa- «tează materialul lemnos și când venșii munților sunt desgolți, acești mici «proprietari prin exercitarea unui pășunat excesiv stoarcă din pământ ultima sa «partea de producțiune.

«Scopul acestui proiect de lege este că pădurile de pe soluri absolut forestiere să nu ajungă în mâna acelor cari nu sunt în stare a satisface cerințele legii, chiar dacă ar avea cea mai mare bunăvoință. După datele mai recente, în ultimii 20 ani, mai mult de 300.000 jugăre cadastrale de păduri, depe terenuri absolut forestiere, s'au defrișat prin faptul că au fost vândute micilor proprietari sau societăților alcătuite de atari proprietari, iar circa 120—130.000 jugăre cadastrale, fiind în curs de divizare, le așteaptă aceeași soartă.

«Așa fiind, prin prezentul proiect de lege se dispune:

1. «Să se ia măsuri ca pădurile ce se divizează, mai ales cele de pe soluri forestiere sau de protecție, să nu ajungă în mâini slabe și mai ales în stăpânirea acelor particulari, cari nu vor să aibă păduri, ci pământuri agricole sau cari ne dispunând de mijloace necesare, nu ar fi în stare de a satisface dispozițiunile legii, care prevede conservarea acelor păduri.

2. «Pădurile de mână moartă, ale instituțiilor și persoanelor juridice să nu poată intra în proprietatea acelor cari nu le exploatează pe bază de amenajament.

3. «Să se interzică orice divizare a pădurilor și mai cu seamă a celor de protecție și de pe soluri absolut forestiere, în cari nu s'ar putea introduce o exploatare rațională.

4. «Să se dea statului dreptul de preemțiune, când se pune în vânzare păduri, precum și să poată expropria pădurile degradate și terenurile improductive. «Să exproprieze pentru a intra în domeniul statului, pădurile a căror divizare în conformitate cu art. 3 de mai sus nu s'ar putea opri, iar pe cele deja parcelate, să le comaseze, spre a forma din nou un singur complex forestier.

5. «Să se dea posibilitatea Statului ca pădurile cumpărate conform dispozițiunilor dela punctul No. 4 să le cedeze comunelor, instituțiilor publice sau particulare, dacă statul n'ar voi să le păstreze, sau aceasta ar costa prea mult.

«În acest caz să le predea după prețul de cumpărare, s'au dacă e vorba de sterile, să le cedeze cu prețuri reduse sau în mod gratuit».

Legile ungare, cu începere din 1848 și ani următori, au permis eșirea din indiviziune a proprietarilor de păduri, ori cât de mari ar fi fost acestea, oiaice a avut ca urmare cele mai rele rezultate.

Astfel, în jud. Ciuc, de unde își ia obârșia râul Mureș, segregarea (divizarea) pădurilor posesorale s'a început în anul 1890. Consecința a fost că noii proprietari, țaranii, au vândut spre exploatare materialul lemnos diferitelor societăți, cari l-au tăiat și ras. Transformând apoi pădurile în locuri de pășune și de fâneață, au stăruit și pe unele locuri au reușit să le treacă în cărțile funduare și în foile cadastrale, ca terenuri cultivabile, schimbându-le astfel destinațiunea primitivă. Exemple de asemenea cazuri putem cita: comunele Cioneni, Joseni, Ditrău, Gheorghieni, etc.

Astfel s'au întâmplat cu începere tot dela 1890 în județul Odorhei, cu pădurile din bazinul râului Târnava Mare, aparținând posesoriatului comunei Zeteloca, pe cari le-a exploatat vestitul deputat Ugron Gabor și alții.

Pădurile din județul Ciuc, cari gravitează spre râul Mureș, au fost vândute de proprietarii lor, după terminarea segregării societății Valea Secului (Szekpatok).

societății Lomaș, care a tăiat ras o mare parte din suprafețele întinse, de mil de jugăre cadastrale, fără să le fi plantat.

Guvernul ungar, dându-și seama de rezultatul nefast al fărâmițării proprietății forestiere, a prezentat corpurilor legiuitoare și s'a votat legea din 1906, prin care se permite eșirea din indiviziune, numai a acelor proprietari, al căror drept în posesoriat este mai mare de 100 jugăre cadastrale (Birtek rendezési törvény) care lege s'a stins și la părțile ungurene prin legea XXXIX din 1908 paragraful 1 și 2.

Iată ce citim în această privință în excelența scriere :

«*Pășunile comunale și posesorale*», (lucrare întocmită de C. G. Grigorescu, V. I. Velican și V. Ghiper, cu o prefață de Dr. G. Ionescu-Sisești, București 1926 pag. 24).

«Legea LIII din 1871, referitoare la regularea raporturilor juridice și de posesiune, rezultate din relațiile urbariale (jobagiale) desființate în 1848, în privința pășunilor urbariale, nu numai că nu a prevăzut nici o împiedecare pentru eșirea din indiviziune, dar din contră, în paragrafele 142, 36, 74, 79, permite în mod expres împărțirea și instrăinarea lor cu o singură rezervă, că această împărțire să se ceară de proprietarii cari stăpânesc cel puțin $\frac{1}{4}$ din pământurile urbariale, aflate în hotarul comunei.

«Cu situația economică a tuturor posesoriatelor de islaz, nu s'a desvoltat de o potrivă, unii dintre ei, mai decăzuți, sau mai împovărați și-au vândut cotele lor de pășune.

«Aceste cote se cumpărau uneori de țărani mai înstăriți, în scopul de-aș mări posibilitatea de a crește vite. De cele mai multe ori ele se cumpărau de speculanți, cărciumari, cămătari, notari, învățători, cari adesea ajungeau să deținăzeci și sute de ha din islaz, cumpărate pe prețuri de nimic. Ori, cum legea din 1871 nu pretindea pentru împărțirea teritoriului comun de pășune decât că împărțirea să fie cerută de proprietarii a unui sfert din teritoriu, adesea acești speculanți cereau și obțineau această împărțire, pentru a sustrage din comunitate proprietățile lor, pe cari apoi le transformau în pământuri de cultură, de fânețe etc.

«În acest mod, în foarte multe comune din Ardeal și mai ales din părțile ungurene, mare parte din islazurile urbariale și posesorale și de regula cele mai bune au fost divizate și s'au transformat în terenuri arabile sau fânețe».

În vechiul regat, împărțirea pădurilor proprietarilor particulari a luat o mare extensiune, proporția unei adevărate pulverizări. Eu am tratat în detaliu această chestiune cu ocaziunea congresului anului trecut, iar comunicarea prezentată a fost publicată în «Revista Pădurilor», astfel că toată lumea a putut lua cunoștința de cuprinsul său.

Mă mulțumesc numai a semnala că, una din cauzele care a provocat împărțirea în loturi mici a pădurilor, cari înaintea războiului alcătuiau complexe mai mult sau mai puțin mari este reflexul actului de expropriere a pământurilor cultivabile ale proprietarilor rurali, ale căror moși treceau peste suprafața declarată de legea de reformă agrară ca intangibilă.

În adevăr, cei mai mulți din acești proprietari fiind privați de veniturile lor de mai înainte, au fost nevoiți să-și vândă la țărani pădurile lor în loturi mici, fără preocupare de ce are să se întâmple pe viitor. O lege care să împedice

atari parcelări de păduri nu exista și nu există nici astăzi. O atare fărâmițare a proprietății forestiere a luat o proporțiune și mai mare, în urma votării legii din 1924, pentru exproprierea pădurilor în vederea procurării lemnului de foc și de lucru a populației rurale din Vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, când proprietarii respectivi s'au grăbit, pe de o parte de a vinde materialul lemnos exploatabil după prețul zilei, desigur mai avantajos ca cel ce le-ar fi putut plăti statului, în urma estimățiunii organelor sale silvice, iar pe de alta, de a vinde în mici parcele terenul forestier la șaranți, cari în totdeauna sunt amatori de a cumpăra pământ, oferind de regula prețuri mari.

Pentru că exproprierea de păduri s'au făcut și pentru a se infilța pașunii comunale nu se știe dacă mâine venind la putere un alt partid politic, nu va face să se voteze și o alta lege de expropriere pe lângă cele deja cunoscute, fără nici o garanție că li se va acorda o dreaptă despăgubire, vânzarea pădurilor în loturi mici se continuă și astăzi, fără ca să i se poată pune frâu.

În cele câteva articole de legi ce vi le voi citi, mi-am dat silința ca pe baza experienței deja câștigată, să se împiedice un rău care neapărat va surveni, cu consecințe dezastruoase pentru viitorul apropiat. Rămâne ca d-v. să hotărâți dacă este bine ca congresul să și le însușească, în care caz vor fi considerate de factorii în drept, ca emanând dela întregul corp tehnic silvic și ca atare, șansa de a fi adoptate va fi mai mare.

D-l profesor P. Antonescu, dă citire următoarelor articole de lege :

Articole de legi destinate a complecta „Codul silvic“ și a face parte din „Proiectul de lege al corecțiunii torenților și restaurării munților prin împăduriri și ameliorațiunile pastorale“

Art. 1. — Dacă proprietarul, iar în caz de vânzarea pădurii exploatare, unei păduri supusă regimului silvic, aflătoare în bazinul unui raven, torent sau râu, nu ia măsuri eficace, ca în termen de cel mult 5 ani dela începerea lăderii pe bază de amenajament, regulament de exploatare sau studiu sumar, regenerarea acelei păduri cu specii prețioase, sau cel puțin cu acele care existau mai înainte în acea pădure, să fie complet asigurată, fie în mod natural sau pe cale artificială, înfiinșând în acest scop o pepinieră pentru procurarea puștilor trebuincioși, Ministerul Agriculturii și Domeniilor (Casa Pădurilor), luând avizul Consiliului Tehnic, va avea dreptul de a opri pe cale administrativă exploatarea, fără ca proprietarul sau exploatare să poată formula vreo pretențiune de despăgubire în contra statului.

Tăierea odată oprită nu se va putea reîncepe decât în urma constatării ce se va face, că reîmpădurirea și lucrările de întreținere s'au efectuat în bune condițiuni și nu ești depășind înălțimea ierburilor înăbușitoare nu sunt expuși pericolului de a fi copruși.

Art. 2. — În pădurile nesupuse regimului silvic, Ministerul de Agricultură și Domenii (Casa Pădurilor) constatând, prin organele sale silvice, că tăierea arborilor se face în mod defectuos, că se introduce vite la pășune în porțiunile de pășune mai tinere de 10 ani, în contra dispozițiunilor art. 12

din Codul silvic și cu regenerarea nu numai că nu este pe deplin asigurată, dar pădurea este amenințată de a fi ruinată și chiar distrusă cu desăvârșire, va avea deasemenea dreptul a opri exploatarea care nu se va putea continua, decât în condițiunile prevăzute în ultimul alineat al art. precedent.

Art. 3. — Dacă în pădurile sau porțiunile de pădure supuse regimului silvic, tăiate și ramase neregenerate, aflătoare în basinul unui raven, torent sau al unui râu, din cauza exploatărilor vicioase din trecut, a pășunatului abuziv, a incendiilor ori a evenimentelor războiului, s'a instalat: mesteacănul, salcia câmpiească, mărăcineturi, etc., proprietarii respectivi sunt obligați, ca în termen de cel mult 20 de ani, cari vor curge după trei ani dela promulgarea acestei legi, să împădurească cu specii de valoare suu cu cele cari existau mai înainte de a se începe tăierea, câte 1/20 parte din suprafața acestor păduri sau porțiuni de păduri, Statul contribuind cu sămânța necesară pepinierilor ce se vor înființa, pentru procurarea pușilor și punându-le la dispoziție personalul său silvic, pentru întocmirea devizelor lucrărilor de împădurire.

Dacă proprietarii declară că nu voise, suu nu pot executa, în termenul fixat, lucrarea de împădurire și de întreținere necesară, va efectua statul cu propriile sale mijloace această operațiune, rezervându-și dreptul de a se despăgubi de cheltuelile ocazionate, din ceace se va încasa din vânzarea materiatului lemnos, atunci când pădurea va deveni exploatabilă, precum și din orice alte produse ale pădurii respective. Până la rambursarea sumelor cheltuite, paza și administrarea suprafețelor împădurite se va face de către organele silvice ale Casei Pădurilor.

Art. 4. — Pădurile supuse și nesupuse regimului silvic, cari potrivit art. V din legea din 1924, pentru satisfacerea trebuințelor normale de lemne de foc și construcție ale populației rurale din Vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, sunt lovite de indisponibilitate în ziua de 29 Martie 1923, data promulgării Constituției și cari au fost totuși vândute și după 6 Aprilie 1924, în loturi mici până la 5 ha de fiecare cumpărător; pădurile cari în urma succesiunilor deschise după promulgarea legii din 1924 menționată mai sus, aparțin astăzi la mai mulți proprietari; pădurile obștești din Bucovina; cele ale cetelor de moșneni sau răzeși din Vechiul Regat; cele ale posesorilor din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș, stăpânite în devălmășie, chiar dacă au fost împărțite în baza art. 36 din Codul silvic, se vor considera din punctul de vedere al exploatării, ca starea lor de indiviziune există însă.

Înstrăinarea drepturilor indivize din pădurile de mai sus, se va face după normele prevăzute la art. VII și VIII din legea modificatoare a Codului silvic din 1910 și după decretul legii cu No. 2596/1919, publicat în Monitorul Oficial No. 131 din 18 Septembrie 1920, dispozițiunile art. 2—11 ale acestei legi, fiind aplicabile dela această din urmă dată, tuturor pădurilor din întreg Regatul României.

Art. 5. — Pădurile din regiunea muntoasă, supuse regimului silvic, mai mari de 25 ha, cari în baza art. IV din legea din 1920, modificatoare a Codului silvic din 1910, nu pot fi exploatare decât pe bază de amenajament, în vederea continuității produselor principale și a îndrumbrii pădurilor spre stare normală, dar fiindcă sunt situate în locuri îndepărtate de căi de

comunicație, exploatarea lor nu se poate face fără crearea de mijloace de transport cari necesită investirea de capitaluri însemnate, vor fi reunite, după consimțământul majorității proprietarilor respectivi sub formă de cooperative, în complexe forestiere de cel puțin 1.000 ha, pentru cari se va alocătu câtă un singur amenajament.

Din vânzarea materialului lemnos, constituind posibilitatea anuală a seriei sau seriilor de exploatare ce se vor forma, precum și a celorlalte produse ale pădurii, venitul net ce va rezulta, după ce se va scădea toate cheltuielile și în prima linie sumele necesare pentru asigurarea regenerării, se va distribui proprietarilor respectivi proporțional cu cantitatea, calitatea materialului lemnos și întinderea pădurii atusă de fixare ca aport social.

Art. 6. — Pentru evitarea eroziunilor, a spălrilor de apă, a formării de ravene, de torenți și de terenuri improdective (sterile) tăerea materialului lemnos din pădurile aflate în bazinul râurilor sau al afluenților lor din regiunea de deal și de munte, expropriate în vederea înființării sau completării de pășuni comunale, nu se va putea face anual decât pe o suprafață de 50 ha, dacă întinderea totală a pădurii nu trece de 1.000 ha; de 60 ha, dacă suprafața păduroasă este cuprinsă între 1.001 și 2.000 ha; de 70 ha, dacă pădurea are o întindere dela 2.001 și până la 3.000 ha; de 80 ha, pentru una de 3.001 ha, până la 4.000 ha; și în fine de 100 ha anual, dacă pădurea are o suprafață mai mare de 4.001 ha.

Art. 7. — În pădurile sau porțiunile de pădure aflate în bazinurile râurilor sau al afluenților lor din regiunea muntoasă, expropriate pentru înființarea de pășuni comunale, din suprafața cărora vor fi excluse pădurile de protecție, arboretele sau grupele de arbori necesare pentru evitarea surpărilor și a alunecărilor de teren, cari vor rămâne intacte, proprietarul sau exploatarea, dacă pădurea este vândută, este obligat ca în termen de cel mult 3 ani dela tăerea materialului lemnos, să planteze sub formă de mici grupe sau buchete de câte 2-3 arbori, depărtați între dânsii între 3-4 cm. un număr de cel puțin 100 de asemenea grupe la ha, distribuite cât se poate de regulat și care număr mai târziu se va micșora la strictul necesar.

Pășunatul vitelor în aceste plantațiuni supuse de drept regimului silvic, va fi cu desăvârșire oprit, până ce arborii vor ajunge înălțimea de cel puțin 5 m. Până atunci, ele vor fi apărate prin împrejurii cu sârmă ghimpată, sau prin orice alt mijloc, cu ajutorul căruia scopul urmărit va fi atins.

Pentru orice contravenție la această dispozițiune, pe de o parte se va confisca cauziunea de împădurire, ce în conformitate cu art. 3 din Codul silvic, proprietarul sau exploatarea este obligat a o depune înainte de începerea exploatarei, iar pe de altă parte, orice țere de arbori va fi oprită până ce plantațiunile menționate mai sus, vor fi arendate sau până ce se va înlocui plantele, cari au fost vătămate din cauza lipsei de împrejurii făcând la timp.

Pășunatul în restul pădurii neexploată încă, precum și cositul erbei, cu secera în intervalele dintre grupele de arbori plantați, în vederea înființării pășunii împădurite, va fi însă liber.

Art. 8. — Pășunile comunale, înființate în urma exproprierii pădurilor și a golurilor de munte vor fi administrate, îmbunătățite, îngrijite și conser-

vate după un plan regulat de exploatare (amenajament pastoral) de către organele serviciului silvic al statului.

Art. 9. — Terenurile neproductive (sterile) ca: râpeli, nisipurile sburdătoare sau expuse de a deveni astfel printr'o cultură agricolă sau prin pășunat, albiile secate ale râurilor, pământul des inundat, mocirlos, cel denudat (gol, lipsit de iarbă) din cauza abuzului pășunatului, în ori și ce regiune ar fi situate astfel de terenuri și ori ce întindere ar avea, vor fi expropriate spre a fi îmbunătățite sau împădurite de serviciul silvic al statului, comunele pe teritoriul cărora se află, ele fiind obligate de a procura zilele de lucru necesare cari vor fi plătite după un anumit tarif.

Atare terenuri vor fi inventariate și publicate prin «Monitorul Oficial», proprietarii lor având dreptul ca în timp de șase luni dela publicare să facă contestație la Ministerul de Agricultură și Domenii (Casa Pădurilor) care, luând avizul Consiliului tehnic, se va pronunța în mod definitiv pentru fiecare caz în parte.

Terenurile menționate mai sus vor putea fi scutite de expropriere, dacă proprietarii respectivi își vor lua obligațiunea de a le îmbunătăți sau împăduri ei înșiși într'un termen de 10 ani și anume câte a zecea parte în fiecare an. Constatându-se că în cursul primului an dela promulgarea acestei legi, nu s'a adus la îndeplinire această obligațiune, exproprierea se va considera ca îndeplinită, numai prin simpla publicare în Monitorul Oficial și încunoștințarea despre aceasta a proprietarului respectiv.

Art. 10. — Pădurile de protecție, despre cari tratează art. 1 al. 5 din Codul silvic, ori care ar fi proprietarul căruia ele aparțin, vor fi delimitate pe teren și separate de restul pădurii prin linii deschise pe fața pământului, precum și prin movile și bariere de stâlpi.

Pășunatul în aceste păduri, precum și defrișarea lor este cu totul oprită.

În caz de exploatare, nu se va aplica decât tratamentul grădinarit, posibilitatea realizându-se astfel încât consistența masivului să nu fie în nici un caz redusă la mai puțin de 0,7, iar în cazuri excepționale, apreciate ca atare de Ministerul Agriculturii și Domeniilor (Casa Pădurilor) după propunerea organelor silvice din localitate și luând avizul Consiliului tehnic, va putea fi oprită orice tădere de arbori, proprietarul având însă dreptul a ridica și transporta arborii uscați și căzuți pe jos.

Petre Antonescu

Am vrut, d-ilor, să dau o expresiune concretă doleanțelor d-vo. În ce privește măsurile de luat pentru a completa lipsurile existente în legea noastră silvică.

Acum, să-mi dați voce să vă rog a alege o comisiune din mijlocul d-vo., care să se ocupe cu formularea unei moțiuni și care să cuprindă în rezumat, rezultatul discuțiilor cari au avut loc până acum.

Vocl. Referenții!

D-l C. P. Georgescu: «Sunt de părere să numim o comisiune compusă din d-nii: P. Antonescu, V. Stinghe și A. Elieșeu, cari să binevoiască să vină cu o moțiune pe care să o punem în discuțiune după amiază. Vă mai amintesc

ca la ora 6 p. m. va conferenția, d-l profesor universitar I. Simionescu, și nu mă îndoiesc că veți asista cu toții.

D-l Președinte P. Antonescu, ridică ședința la ora 12,30.

După amiază

Ședința se deschide la ora 17

D-l Președinte P. Antonescu, dă citire la următoarea:

M O Ţ I U N E

Societatea „Progresul silvic” în al 38-lea congres, în urma discuțiunilor ce au avut loc asupra următoarelor două chestiuni:

A. Exproprierea pădurilor pentru crearea de izlazuri comunale și

B. Diviziunea proprietății forestiere și consecințele ei,

ascultând pe referenți d-nii P. Antonescu și V. Stînghe;

considerând că legile izlazurilor comunale, prin felul cum au fost aplicate, vor avea consecințe dezastruoase nu numai pentru păduri, ci și pentru economia generală a țării și în special pentru agricultură și regimul apelor, exprimă dezideratul ca:

1. Aplicarea legilor pentru crearea de izlazuri comunale să se facă în conformitate cu legea, prin respectarea avizelor consiliului tehnic, iar lucrările deja făcute, să fie revizuite, ținându-se socoteala de interesul superior al țării, care reclamă în mod imperios menținerea pădurii pe toate coastele menite a fi transformate în terenuri neproductive și terenuri.

2. Pentru asigurarea unei producțiuni normale a pădurilor noastre, grav atinse prin divizarea lor, este absolut necesar să se oprească această divizare și în același timp să se comaseze proprietățile mici forestiere, căci numai astfel se poate face o exploatare rațională și se împiedică defrișările directe sau indirecte.

3. Este de părere ca o lege specială să dispună asemenea măsuri necesare pentru corecțiunea și stingerea terenurilor.

Moțiunea se aprobă prin aclamațiuni unanime.

Conferința d-lui Subsecretar de Stat la Finanțe M. Manoilescu

Duminică, 29 Mai 1927, ora 21

Pădurile și finanțele țării

Doamnelor și domnilor,

În orice ramură de activitate omenească și în special în activitatea științifică, se manifestă o tendință de înălțare, de ridicare și de evadare din propriul sau «domeniu».

Fiecare activitate omenească și științifică caută să creeze adevăruri gene-

rare, caută să creeze o adevărată filosofie a cărei esență este tendința de *auto-idealizare*. Se naște astfel, pentru fiecare activitate omenească, o disciplină — disciplină științifică, — o filosofie profesională. Aceasta filosofie profesională este legată de ceea ce se poate numi «*romanism profesional*».

Profesiunile și activitățile cele mai aride își au filosofia și romantismul lor.

Până și arida chimie își are filosofia ei, care se ridică la înalțimi nebănuite, când tratează teorii generale asupra constituției materiei. Există în filosofia chimiei frumuseți de nebanuit, o întreagă literatură a atomilor. Există însă și un romantism.

În afară de chimie, *știința tehnică* se bucură și ea de privilegiul, de a avea romantismul ei.

Există însă un romantism de un ordin mai naiv, ce constă, în a pune alături invențiunile tehnice și a declama asupra lor. Acest romantism se poate numi de *școală de meserii*.

Mai există însă un alt romantism superior, romantism de *școală Politehnică*. Acest romantism pleacă dela o idee sufletească, care se sprijină pe încrederea ce o capătă omul, când poate stăpâni natura (prin tehnică) și se crede un erou al vieții moderne. Cu admirație, vedem pe technician, cum își exercită puterea lui, punându-și voința în forme nebănuite. Acesta este romantismul tehnic.

O ramură specială a romantismului tehnic este *romantismul silvic*. Romantismul în silvicultură este acasă la el.

Acest romantism evoacă pădurea, trecutul nostru și toate celelalte noțiuni atrăgătoare, impresionante și de multe ori cu o așa de mare gravitate, legate de pădure. Se întâmplă un fapt, care se poate numi romantism profesional.

Acest romantism profesional se leagă de romantismul propriu zis și se face astfel o legare a *științei silvice* de pădure.

Pădurea este un lucru, — silvicultura, alt lucru. Poezia pădurii este un lucru și poezia silvică a silviculturii este alt lucru. Știința silviculturii tinde să ia ceva din poezia pădurii, să ia ceva din arboret.

Știința silvică este știința creșterii, conservării și a exploatarei pădurii.

Arta de a crește îngrijit, civilizat, pădurea nu are nimic romantic. O îngrijire excesivă, data naturii, merge împotriva sentimentului poetic. A doua parte, și care este deasemeni o artă, este *arta tăierii pădurii*, care nu ne indică nici un mijloc de a face poezie, căci, seculă alungă poezia.

Inginerii silvici sunt beneficiarii usurpatori ai poeziei pădurii și romantismul silvic poate ajunge periculos pentru însăși știința silvică. Nu este vorba de tendințele individuale, ce nu au așa de mare importanță.

Este incontestabil, că la inginerii silvici se observă o tendință lirică.

Amicul meu, d-l Florescu, în parlament, când vorbește, freacă că și codrul, dar și tună tot ca și codrul, atunci când împrejurările îl silesc la aceasta.

Alături de acest romantism și lirism, e o consecință, ce se manifestă asupra științei silvice.

Se vedește o orientare, o influență a acestor tendințe către anumite preocupări, ignorându-se alte preocupări ce trebuie să facă parte din același ansamblu. În știință se poate vorbi de datorii. Știința nu are datorii, dar trebuie să le aibă Știința tehnică, are datorii, ce se bazează pe menirea socială, ce trebuie îndeplinită în viața națională.

Știința tehnică se inspiră, dela anumite imperative, ale vlegii naționale, pe care trebuie să le satisfacă. Să vedem cari sunt preocupările cari lipsesc sau cărorora se dă mai puțină importanță, în domeniul silviculturii.

În 1922 am fost invitat de soc. «Progresul silvic» să țin o conferință, despre „Silvicultură și tehnică”. Am vorbit de silvicultură, căutând să insist, după ce am făcut legătura dintre silvicultură și tehnică, asupra nevoiei de industrializare a produselor pădurii.

Nu vom face nici o separațiune între cele trei faze de producție și valorificare a produselor pădurii, adică :

1. *Faza producției* cuprinde *creșterea pădurii*, și interesează mai mult ministerul de domenii.

2. *Faza tăerii pădurii*, care interesează în ministerul de industrie și comerț și

3. *Faza industrializării produselor lemnoase*,

Dacă aceste faze sunt separate din punct de vedere administrativ, nu înseamnă că ciclul producției nu este unul singur, constituind o unitate distinctă. Și atunci, în concepțiunea aceasta, găsim că obiectul științei silvice, adică valorificarea materialului lemnos, trebuie să fie văzută prin măsura economiei naționale.

Această valorificare aparține tot silviculturii — tehnicii silvice — și cade sub răspunderea ei dela început până la sfârșit. Într'adevăr este greu să spun că trebuie să aibe aceasta o răspundere mare. Dar în țara noastră, unde răspunderile legale sunt relative, trebuiesc luate răspunderile morale, cari nu sunt dictate de nici o lege ci de către grupul de specialiști. Într'un stat tânăr, specialiștii pot și trebuie să-și spună cuvântul lor.

Există de altfel o răspundere pentru ing. dela C. F., există o altă răspundere a ing. silvic pentru păduri, există o răspundere a medicilor, s. a. m. d. o răspundere colectivă, care apasă asupra întregului corp și care e menită, să creze și să țină ridicat prestigiul fiecărui corp. Și atunci, în concepțiunea mea era că în răspunderea corpului silvic, intra faza de industrializare a lemnului.

Am observat că în știința silvică s'a dat o importanță deosebită educațiunii, organizării creșterii pădurii, spre a da maximum de rendement, în ceea ce privește economia de realizat și raționalismul necesar în operațiile de tăere a pădurilor.

Cât despre valorificarea lemnului în produse mai fine, în această privință s'a făcut foarte puțin. Există o mare disproporție în industria lemnului, între capitalul investit și cel reprezentat ca valoare netă de producțiune. Este vorba de acea plus valoare, pe care orice industrie o da, când materialul intră pe poarta fabricii. Valoarea obiectului fabricat, crește considerabil față de materia primă din care rezultă, iar diferența dă ceea ce am numit „coeficient de industrializare”. Pentru industria chimică, care ia din aer multe elemente (N, O, etc.), coeficientul de industrializare este aproape de 90%, adică ceea ce intră propriu zis, în fabrică, reprezintă 10%.

Dintre toate industriile, cea mai inferioară este „industria cherestelei”, căci în fabrică se adaugă foarte puțin asupra valorii lemnului. E necesar ca industria aceasta, ce se bazează pe materia primă a lemnului, să dea un produs cât mai valoros să dea un coeficient mare de industrializare.

Trebue deci să ajungem la concepțiunea de a schimba tendințele de până acum.

Suntem o țară fără capitaluri sau cu capitaluri scumpe și atunci trebue să ne îndreptăm spre industriile facile, cu capital mic. Trebue preconizate industriile cari cu *minimum de lucrători*, să ne dea *maximum de produs*. Și am făcut o clasificare, oerarhizare a industriilor după acest principiu. Concluzia acestei conferințe, — al cărei rezumat deși cam lung și care ar părea că maschează nepregătirea conferinței de astăseară — am făcut-o, deoarece are legătură intimă cu ea, ba chiar se află într-un raport de consecințe. *Concluzia* era ca tehnica noastră silvică să se îndrepte astăzi și către domeniul industriei, în care este atât de făcut, în care se poate ajunge cu un pas mai repede la un surplus de producție, pe care industria agricolă nu-l poate oferi.

Un pas foarte important s'a făcut, prin crețerea școalei superioare de silvicultură, la școala Politehnică. În această școală se crețază tendința spre industrializare (spre valorificarea mai bine a pădurei), nu spre părăsirea pădurilor. Dacă am recapitulat concluziile din conferința trecută, este că se face o evoluție de la *romantism spre industrializare*. Se acoperă astfel una din lacunele din trecut în ce privește preocuparea corpului silvic în economia națională. Trecem deci la a doua preocupare — ce ne lipsește, — trecem de la ceea ce am numit *poezia pădurei* la *proza industriei*.

Să trecem acum de la *proza industriei*, la *proza fiscalității*. Pentru aceasta se cere mai puțin curaj.

Am urmarit tehnica, care îmi imprimase caracterul ei. Astăzi soarta m'a făcut să trec de la *tehnica* la *știința financiară*. Nu e teren mai odios și arid ca această știință financiară și care dacă în teorie este suportabilă, în practică este de nesuferit.

Dacă inginerii silvici, lasă pădurea și trec la industrie îl invit să poftască să trecem acumă și prin culuarele percepției. Să cercetăm statistica.

Este o bucurie să constăți după statistica din 1922 că *suprafața împădurită* este în :

Vechiul regat	18,2%
Ardeal	33%
Bucovina	41,1%
Basarabia	4,8%

adică în mediu 22,1% din suprafața țării

Ce perspectiva frumoasă se deschide atunci când privim statistica și vedem că 28,4% din păduri sunt administrate de stat!

Percepția, așteaptă foarte mult de la aceasta. Ce iluzii bazate pe anumite postulate și raționamente! Și ce decepție!

În 1924, venitul impozabil total al pădurii era de 360.134.514 lei, adică socotit cu 10% , rezulta un impozit aproximativ de 36.000.000 lei.

Aceasta înseamnă că pe când pădurea ocupă 22,1% din suprafața țării, ea contribuie la impozit numai cu 8%. Să se mai țină seamă că aceasta este numai în raport cu suprafața cultivabilă, nu cu toată suprafața țării.

Regimul ministrului Costinescu, a imprimat o dără mai adâncă în finanțele țării Costinescu a fost unul din cei mai luminați oameni, incontestabil sin-

gura capacitate, singurul cunoaător al realităților din țara noastră, care cunoștea ce poate da această țară și drumurile ce trebuiesc deschise pentru o cât mai repede dezvoltare a stărei ei economice. A fost un om care nu a abordat probleme vagi. Acest om a făcut o evaluare a pădurilor și a găsit 4 milioane lei aur.

Dacă raportăm venitul impozabil pe 1924, din Vechiul regat, care este de 164.961.490 lei, la evaluarea lui Costinescu,

$$\text{găsim: } \frac{164.961.490}{4.100.000} = 41. \text{ Aci ar corespunde deși nu este satisfăcător.}$$

Raportând venitul impozabil total, din toată țara la cel din Vechiul regat, de astăzi, care este cel de mai sus, vom avea: $\frac{360.134.514}{164.961.490} = 2,18$, pe când raportul:

$$\frac{\text{Supraf. total împădurite}}{\text{Supraf. împădurita a V. regat}} = \frac{6.524.753}{2.513.481} = 2,60.$$

Accasta înseamnă că Vechiul regat este mai impus decât restul țării.

Însă *venitul Costinescu* este socotit la 1909 și coeficientul de 40 pentru deprecierea leului se la față de 1914.

Dela 1909 — 1914, venitul pădurilor statului a crescut dela 6.200.000 lei la 9.500.000 lei, deci în raportul de 1,46. Admițând același raport pentru toate pădurile, ar trebui să avem azi un venit impozabil în milioane, de

$$\frac{1,46 \times 4}{2.513.481 \text{ } ^1)} \times 6.524.753 \times 40 = 1,46 \times 4 \times 40 \times 2,6 = 607.000.000$$

iar nu de 360 milioane, ceea ce ar însemna că venitul — socotit 10% — ar crește dela 36 la 61 milioane, adică 25 milioane anual.

Raportul între aceste venituri $\frac{360}{607}$, ne arată că nu realizăm decât 60%, din normal, din așa zisul *normal al lui Costinescu* ²⁾.

Repartizând pe provincii, venitul impozabil, avem:

V. regat	164.961.490 lei	adică 45,7%	ceea ce dă 65,8 lei pe ha
Ardeal	158.652.407 »	» 44,1%	» » 47,10 » » »
Bucovina	34.916.294 »	» 9,7%	» » 81,00 » » »
Basarabia	1.604.294 »	» 0,5%	» » 76,50 » » »
Total	360.134.514 lei	100,0%	

sau în mediu 55 (cincizeci și cinci) lei de ha.

Se va putea aprecia juse cât reprezintă acest venit impozabil la păduri, când se știe că agricultura dă pentru terenurile arabile ca venit impozabil lei 221 pe ha. — adică pădurile dau numai 25% venit față de agricultura.

Problema veniturilor agriculturii, față de silvicultură, nu se poate pune chiar așa de simplist, raportată numai la cifre. ci trebuie să se țină seama și de mulțimea de factori ce condiționează vegetația diferită a ambelor culturi. Una

¹⁾ 2.513.481 ha este suprafața totală a pădurilor din Vechiul Regat, iar 6.524.753 ha, este suprafața totală — fără poeni — a pădurilor din România Mare.

²⁾ Până aci conferința a fost reproducută după note stenografice; restul ne mai fiind stenografiat, se publică în rezumat.

— agricultura — stăpânește terenurile cele mai bune și mai accesibile, iar cea-
laltă — pădurea — este în general instalată pe locurile unde prima nu este posibilă.

Impozite indirecte.

Taxele de export asupra lemnăriei, au fost în 1924 de 344 milioane, față
de totalul de 5 556 milioane, adică reprezintă 6.2%.

Tot același procent rezultă și dacă ne referim la valoarea lemnăriei ex-
portate, care în 1924 a fost de 5.549 milioane.

Exportul este în vădit progres, căci azi procentul taxelor lemnăriei s'a
ridicat la 19.55%, din care numai 4% este la cherestea, iar 8% la stejar și fag.

Veniturile brute la pădurile statului sunt în:

1909—10 după buget	6.2 milioane
1910—11 » »	6.4 »
1911—12 » »	6.— »
1912—13 » »	7.— »
1913—14 » »	8.— »
1914—15 » »	9.5 »
* * * * *	
1924 venituri	240 milioane
1925 »	358 »
1926 după buget	280 »
1927 » »	450 »

Potrivit acestor date, venitul pădurilor înainte de război era 8.55 lei aur
la ha, iar după război lei 242 hârtie, adică numai 6 lei aur la ha.

Raportul creșterii pădurilor statului, prin aportul provinciilor alpine, este

$$\frac{1.853.779 \text{ ha}}{1.097.056 \text{ »}} = 1.56$$

Aș însemna, așa dar, ca venitul pădurilor după război să fie

$$8 \times 1.56 \times 40 = 540 \text{ milioane}$$

ori în 1924 nu a dat decât 44.5% din normal
și » 1927 s'a prevăzut 83% » »

Chiar dacă se va realiza aceste venituri, trebuie să se țina seama că s'au
intensificat exploatarea, deși s'a exploatat mai mult lemn de foc de valoare redusă.

Chestlunea exploatării și despădurirea.

Statistica impozitelor pe 1924, dă ca suprafața exploatată în

Vechiul regat	152.883 ha sau 6.1%	din totalul împădurit
Ardeal	1.994.605 » »	59.3% » » »
Bucovina	239.225 » »	55.8% » » »
Iar în Basarabia	11.341 » »	6.4% » » »

Cifrele din Ardeal și Bucovina sunt vădit eronate și dau o idee de modul
cu totul greșit cum s'au înregistrat veniturile. Probabil că la suprafața împă-
durită, s'au adăugat și poenile și suprafața expropriată pe baza legii de reformă
agrară.

Socotind bine raportate veniturile din V. regat și Basarabia, ar însemna că procentul de exploatare anual este de circa 6%, ceea ce presupune o regenerare în 16.5 ani.

După statistica din 1922, suprafața pădurilor se repartizează după vârstă:

	V. Regat	Ardeal	Bucovina	Basarabia
1—20	36.1 %	29.0 %	27.4 %	70.7 %
20—40	18.5	18.6	17.9	22.8
40—60	13.3	14.0	15.6	4.3
60—80	11.6	11.5	10.9	1.1
80—100	10.4	11.5	7.8	0.6
peste 100	10.1	15.4	20.4	0.5
	100 %	100 %	100 %	100 %

Tăerile din timpul și după război, n'au putut influența procentul pădurilor dela 20 ani în sus.

Se vede că în V. regat avem păduri de 20—60 ani, cam la fel cu Ardealul și ceva mai puțin decât în Bucovina (31.8% în V. regat, față de 35.5% cât este în Bucovina).

În Vechiul regat, pădurile sub 20 ani, față de Ardeal, sunt sporite în detrimentul pădurilor bătrâne.

Când este vorba însă de pădurile peste 80 ani, avem în V. regat 20.5%, în Ardeal 26.9% iar în Bucovina 28.2%, ceea ce înseamnă că avem o prea mare proporție de păduri bătrâne.

Problema de viitor nu este însă a tăerilor, ci a replantărilor și instalării mijloacelor de transport, pentru a facilita exploatarea pădurilor bătrâne, bine înțelese pe măsura regenerării lor.

* * *

Vârsta normală de exploatare a pădurilor noastre se poate lua 40—60 ani.

Căutând proporția normală ar fi:

pentru păduri de 1—20 ani limita inf. 50%, cea super. 33% sau media 41.5%
 » » » 20—40 » » » 50% » » » 33% » » » 41.5%
 » » » 40—60 » » » — » » » 34% » » » 17%

Raportând aceste date la quantumul suprafețelor exploatate în diferite părți ale țării, rezultă că în Basarabia suntem sub limita inferioară, adică tindem spre defrișare, pe când în rest nu tăem destul pădurile bătrâne, dar tăem în schimb prea mult pe cele normale. Cauza este lipsa de rentabilitate din trecut, care lăsând multe păduri neexploatare, a influențat și rentabilitatea de azi.

* * *

Exportul lemnăriei.

În 1912 s'a exportat 300.055 tone, în valoare de 24.422 mil lei

» 1913 » » 283.359 » » » » 23.718 mil lei, ceea ce reprezintă 3.54% din totalul exportului de 670.700 mil lei.

» 1919 s'a exportat 22.562 tone, în valoare de 5.162 mil lei sau în procente din totalul exportului exprimat în valoare: 4.95%

- In 1920 s'a exportat 92.234 tone, in valoare de 124.552 mil lei sau in procente din totalul exportului exprimat in valoare: 3.60%
- » 1921 s'a exportat 510.818 tone, in valoare de 473.001 mil lei sau in procente din totalul exportului exprimat in valoare: 5.73%
- » 1922 s'a exportat 1.968.575 tone, in valoare de 2.599.972 mil lei sau in procente din totalul exportului exprimat in valoare: 18.50%
- » 1923 s'a exportat 2.224.935 tone, in valoare de 4.091.405 mil lei sau in procente din totalul exportului exprimat in valoare: 16.60%
- » 1924 s'a exportat 2.541.659 tone, in valoare de 5.548.981 mil lei sau in procente din totalul exportului exprimat in valoare: 19.60%
- » 1925 s'a exportat 2.446.388 (proviz.) in valoare de 5.983.119 mil lei sau in procente din totalul exportului exprimat in valoare: 20.40%
- » 1926 s'a exportat 2.195.532 (proviz.) in valoare de 5.609.460 mil lei sau in procente din totalul exportului exprimat in valoare: 14.70%

Fața de 3.54% din 1913, exportul a fost in accentuat progres și a ajuns in 1925 la procentul enorm de 20.40%.

In tonaj, partea principală o da lemnul de foc și este in continuă scădere căci in 1924 da 1.548.820 tone sau 61% din total

1925	»	1.212.391	»	»	49.5	*
1926	»	1.038.579	»	»	46.5	*
1913	»	19.078	»	»	12.1	%

In realitate, in 1913 noi am și importat 140.300 tone lemn de foc, pe când in 1924 numai 4.609 tone.

Principalul client pentru lemnul de foc este Ungaria, care in 1924 a luat 95%.

Fața de 1913, in 1924 am exportat de 81.4 ori mai mult.

In valoare, am exportat lemn de foc:

In 1924	1.037.709	mil lei sau	18.8 %	din total
1925	921.417	»	»	15.4 %
1926	791.139	»	»	14.1 %
1913	248	»	»	

Lemn de construcție și scânduri, s'a exportat :

in 1924	928.318	tone sau	36.5 %	din total
1925	1.183.037	»	»	47.3 %
1926	1.123.439	»	»	51.2 %
1913	156.504	»	»	

Acelaș fel de material, in valoare, reprezintă

in 1924	4.252.962	mil lei sau	77 %	
1925	5.008.194	»	»	83 %
1926	4.781.373	»	»	85 %
1913	18.328	»	»	

Se vede că lemnele de foc, de construcție și scândurile dau aproape totalitatea exportului de lemnarie și anume in 1924, 95.8 % din valoare.

Față de 1913, lemnele de foc au crescut în 1924 în raport 81.4
 lemnele de construcție și scânduri » » 5.9
 în timp ce suprafața împădurită nu a crescut decât în raport de 2.61.

Incheind, accentuăm asupra directivei ce trebuie să o ia preocupările silvicultorilor de acum înainte, adică fără să sacrifice cultura cât mai îngrijită a pădurilor, să aibă însă în același timp în vedere și mărirea veniturilor lor.

Conferința d-lui Profesor universitar I. Simionescu

Marti, 31 Mai 1927, orele 18

Prezidează d-l profesor P. Antonescu.

D-l **Președinte**: «D-l profesor Simionescu a bine voit să răspundă rugămintei noastre, ca să ne țină o conferință. Acum câțiva ani, de-a n-eră mai ținut o frumoasă conferință în care n-eră vorbit despre cultul arborilor. Atunci n-eram adunat într-o sală strânsă, de astă dată ne conferențiază în sala festivă a palatului nostru și ne bucurăm că la podoba ei naturală, adăogați și d-v. prin participarea într'un număr așa de mare. Este această o dovadă de recunoștință, pe care o manifestăm cu toții față de distinsul nostru conferențiar, pe lângă mulțumirile călduroase ce-l adresăm.

Pădurea în viața omului

D-l **Simionescu**.

Doamnelor și Domnilor,

Nu vorbesc ca specialist, mi-aș aroga drepturi la care d-v. n'ați mai putea să răspundeți cu aplauze.

D-v. acum, ca și în trecut, sunteți adevărații semănători, cari aruncați sămânța, pentru răspândirea dragostei de arbori.

Domnilor,

Până acum, am avut o chestie agrară, ce ni s'a impus cu o importanță covârșitoare. De o parte, o mână de oameni latifundiați cari țineau pământul întreg de cultură în mâinile lor, iar de alta, o mulțime care muncea numai.

S'a înfăptuit o dreptate. Cum? Asta este o altă chestie. E drept că a fost făcută în grabă. S'a dat pământ celor cari au nevoie, ca și celor cari n'aveau nevoie. Rezultatul care este? O scoborâre a producției. Totuși, e o urmare logică. Această stare de scădere a producției își are și ea leacul. Și leacul nu poate să vină decât din agricultură. Sunt sigur că, după o perioadă scurtă de experimentare, se va ajunge la rezultatul cel bun. Aceasta va depinde de agronomii, cari vor fi trimiși să propage adevărata cultură la deținătorii pământului de astăzi. Am avut o chestiune a Islazurilor. Trebuie să știți că în evoluția

fagului, Codrul Vlăsiei — pădurile până la Dunăre, — Tigheciul, pădure până în sudul Basarabiei.

Toate acestea ne dovedesc că, la început, țara noastră era țara pădurilor, întocmai cum în Germania era regiunea Rinului. Pe vremea când românii au pătruns în acel ținut, s'au dat atacuri în contra pădurilor, pentru a se face locuințe omenești. Satele s'au format disparat pe urma pădurilor. Și astăzi găsești asemenea sate, în munți, în păduri, care aduc aminte de locuințele acestea vechi. La noi, pe podișul care desparte Siretul de Prut. Sunt sate despărțite prin luminișuri de pădure. Au fost apoi atacurile agriculturii, atunci când a fost nevoie de un mijloc de hrană și în sfârșit au fost atacurile sălbatice din timpurile războiului și mai cu seamă de după războiu, când incertitudinea proprietății mari făceau pe proprietari să taie pădurile, cât puteau mai repede, chiar dacă n'aveau nevoie, pentru ca să le vândă. Și astfel, lata cum se ajunge ca o țară, care era cu păduri, care putea să aibă lara păduri, Silvania, să fie nevoită să importe lemne, căci sunt regiuni de pe litoralul mării, unde se importa lemne pentru orașe.

Aceasta este pericolul care ne amenință. Prin urmare aceasta este o problemă nu numai de domeniul d.-v., ci de al tuturor acelor care se ocupă de modul de trai al omului. Omul trebuie să nu strice armonia naturii. Cu toată aparența de dușmănie, care se vede în natură, că ar exista între fenomene, însă în fond găsim o solidaritate și o strânsă legătură a tuturor elementelor care o constituie. De aceea, între pădure și agricultură este o legătură de cauză la efect. Prin urmare, dacă agricultura este în interesul general, ea trage după sine și interesul ce trebuie să-l acordea n'pădurii. Nu este pădurea numai una din bogățiile țării. De pădure nu trebuie să se lege numai scoaterea miliardelor, numai îmbogațirea, ci trebuie să avem păstrată ideea că conservarea pădurilor este conservarea vieții noastre economice și etnice.

Pădurea este sănătate în primul rând, sănătatea locuitorilor. Ea este aceea care formează bazele agriculturii. Ea este postulamentul vieții generale. Să vedem cum.

De arbori și de pădure este legată viața poporului, viața silvicilor. Dacă am face o mică incursie în domeniul vieții noastre etnice, a săteanului nostru, am vedea că la țară, viața lui ne arată că noi am trecut din faza lemnului, care în apariția omenirii, a precedat faza pietrei. Din lemn își face barda, bâta cu care pornește la drum, fără de care nu se duce nicăieri. Bâta este arma de apărare a ciobanului și nici decum pușca de fier. Dela leagănul copilului și până la sicriul care este locuința noastră veșnică, suntem legați de arbori. Unelele săteanului sunt de lemn, plugul de lemn, cum era până cu 10 ani înainte de războiu. Avem rarițe din lemn, făcute prin scobirea unui trunchiu. Piuva de lemn se păstrează încă astăzi. În Bucovina, oile se trec prin fum de foc netreput. Obiceiul acesta este din vremea primitivă. Focul se făcea frecându-se repede un lemn, care da fum și prin care trecea oile. Sunt reminiscențele unei faze de alcătuire ale populației noastre, de care nu s'a scuturat încă. Nu vorbesc numai de munte. Dar chiar bisericile sunt făcute din lemn de stejar. Dar în regiunea dealurilor, din ce e făcută o casă? S'a găsit lângă Brașov, ca și lângă Iași la Cucuteni, urmele caselor oamenilor preistorici: năle împletite, bătute cu noroiu, ca în sistemul întrebuițat la facerea caselor în regiunea dealului. Dacă am lua prin urmare felul vieții săteanului nostru, ați vedea că este în strânsă legătură de

padure, de lemn, și că doar pădurea prin însăși viața ei ne dă viața noastră a tuturor. Arborele și pădurea sunt desinfecianții atmosferei. Ele încarcă aerul cu oxigen, luând părțile vitaminoase. De aceea se spune când te duci la pădure: merg la aer curat. Oricât de problematică și controversată ar fi legătura între pădure și ploii, o parte din adevăr, chiar pe temelii complete și științifice, există. Arborii, cu armata lor de frunze, cu armata aceea de ființe care luptă să-și întindă ramurile în toate părțile, nu sunt altceva decât răcoritoarele de atmosferă. Răcoarea pădurii aduce, dacă ține mai mult timp, condensare și abuzii norilor se transformă în ploaie. De aceea, unde sunt păduri, ploaia este mai abundentă, izvoarele sunt mai bine captate, cu apă mai abundentă.

Ploaia, unde sunt păduri, — și aci venim la una din cele mai grele probleme pentru țara noastră și care din păcate nu se pune cu toată greutatea ei. — este oprită când dă naștere puhoaielor, căci se știe că pădurile sunt dușmanii puhoaielor, dușmanii celor mai neîmpăcați ruinatori ai agriculturii noastre. Un puhoi este ceea ce este o sgaritură în piele, atunci când aceasta s'ar raporta la suprafața întregă a țării. La o expoziție de acum doi ani, la Chișinău, a fost alcătuită o hartă foarte semnificativă, în care s'au reprezentat rânișle pământului. De altfel, nu e nevoie de o hartă specială, căci apar destul de evidente în toată regiunea dealurilor și ori cine dintre d-vo. a putut să le observe. Așa este de ex. dealul din fața orașului Bârlad și tot așa în fața Sebeșului săsesc.

Aceste puhoale rod pământul, ele încep de obicei pe coasta dealurilor și dealungul traseului râurilor. Se vede în timpul verii, ca un fel de traseu galben, din cauză că apa de ploaie a spălat, a luat humusul și a ajuns la pământul galben, care nu mai e hrănit, așa că nu mai poate crește pe ea nici un fel de iarbă. Faceți o excursie, după o ploaie puternică din luna Iulie și veți vedea cgoarele însemnate cu dăre negre, urmele puhoaielor care și-au făcut loc pe acolo. Pașiți mai departe, veți vedea cum începe malul, cum puhoalele se adună într'un singur loc, cum formează cere și apoi o pornesc cu furie la vale, și aceasta numai datorită lipsei arborilor.

Pe de o parte, frunzișul crengilor oprește ploaia și o face să cadă ca din o stropitoare, iar frunzișul de jos prinde apa și o face să intre în pământ. Dovada de legătura pe care v'am pomenit-o, este descrierea regiunii din Vrancea, făcută de de Martonne. Acolo, peste tot este numai cenușe, asemenea ținutului din Algeria. Tot așa și Valea Lotrului unde se vede că izvoarele își scurmă pământul. Dar dacă v'ați sui pe Negoii, la Broșteni, veți vedea locuri unde — din cauza puhoaielor — stânca e goală, de nu mai poate crește nici iarbă. Treceți prin Putna seacă la Mărășești, veți vedea numai bolovani, teren întins care nu servește la nimic din punct de vedere al agriculturii, din cauză că râurile acestea își au izvoarele în Munții Vrancei, de unde lezînd torentul cu putere, curgă totul, salbătecind coasta. Prindeți legătura ce există între pământul de agricultură din ținutul Mărășești și cu pădurile din fundul Vrancei: *este o legătură indisolubilă*. Deci, pădurea este strigătul pe care d-vo. trebuie să-l aveți într'una, strigătul care l-am citat și l-am repetat cu ocazia și a altui congres: *Păziți pădurile, păziți pădurile!*

În ce fel?

Se răspunde: pădurile sunt o bogăție. Bogăția trebuie exploatată. A exploata pădurea înseamnă a o tăia. Tăierea este o cerință a vieții practice, însă

problema nu e așa de simplă. În împărțirea pădurii sunt două fapte: pe de o parte tăierea metodică a pădurei și nu sălbăticia și aceasta o cunoașteți d-v. mai bine decât oricine, iar pe de altă parte este replantarea.

Dar replantarea nu numai de formă, cu taxe de exploatare, garanții de împădurire, ci o replantare într-adevăr serioasă. Să nu credem că dacă am transformat pădurea în automobile fără preț, am întrebuițat bogăția cum trebuie. *Replantația reală, care să facă să nu se cunoască micșorarea suprafețelor despădurite, la aceasta trebuie să ne gândim!* Este o înțeleaptă vorbă dela sârbi: «Cine taie un arbore și nu pune altul în loc, omoară un om». Pădurile restrânse la domeniul din ce în ce mai mici, înseamnă sărăcirea locurilor de agricultură, sărăcirea pământului, care este legată de despădurire. Mai este și o altă problemă care se pune, aceea a valorificării lemnului. Pentru cei cari nu sunt de specialitate, le provoacă o nedumerire felul în care este lăsat să se despădurească locul. Acel este o lipsă de economie, o lipsă de energie, pentru că lemnul scos, ar putea fi valorificat din punct de vedere industrial.

Pădurile se exploatează numai pentru ars sau export. Cu drept cuvânt, pe o pădure se poate bizui o întreagă industrie. Dar din felul cum s'a procedat la tăierea pădurilor, s'a ajuns la dispariția stejarilor. Frumoasa lucrare a d-lui Finculescu, arată că stejarul în regiunea dealurilor este din ce în ce mai împușinat. Căutând în regiunea Hotinului sau la Orhel, îți dai seama ce imense bogății au fost distruse. El bine, în lipsa stejarului, a început industria fagului prin creuzotarea lui. Aci ar fi trebuit să fie o chestie de selecționare, ar fi trebuit să se respecte condițiile în care arborele trăiește. Voi da un exemplu.

La noi se cultivă pomi. Aproape nu e gospodar, fie în șesul Bărăganului, fie pe podișurile Moldovei, care să nu-și facă o grădină. Ce pomi pune? Peri, meri de ex. De unde îi aduce? Dacă nu din Franța, din păcate, — ca să vedeți lipsa noastră de economie — se aduc dela pepinierele din deal și se pun în terenurile din vale sau se face invers. Am urmărit acestea, pentru a vedea rezultatul și am constatat că de aproape 20 ani, nimeni nu mănâncă din aceasta cauză nici un măr, nici o pară. Dacă s'ar face socoteala căta rentabilitate a avut această plantare nechibzuită, s'ar vedea ce roseală se face în țara noastră numai din cauza lipsei de selecțiune și adaptare. El bine, d-ilor, din acest punct de vedere este o cale nouă în silvicultură, care caută să facă din ce în ce mai mult o selecțiune a arborilor după regiune, pentru a aduce o valoare cât mai mare. Aceasta este partea științifică în economia națională. Din acest punct de vedere, Basarabia ne este superioară în domeniul viticulturii. Vița de vie, în Basarabia, nu era plantată ori unde și ori cum. Există o hartă la administrația centrală, cu regiunile în care trebuie să se planteze numai o anumită varietate de viță și astfel există o împărțire a terenului după varietăți de viță. Așa trebuie să se facă în toate domeniile și în silvicultură. Deci, pentru că d-nelor și d-ilor, sunt ținuturi la noi, așa numite ținuturi de stepă, în cari stejarul nu se găsește decât sub formă chircită, el nu mai poate înainta fiindcă este la limita inferioară a vegetației lui și de unde nu mai are puterea de adaptabilitate. Tot așa brazii din ținuturile subalpine, ajunși la limita superioară nu se pot ridica mai sus și devin jnepeni.

Limită sus, limită jos. Între aceste limite se pot face adaptări, când omul

Intervine și când se fac selecționări cu pricepere. Să vă dau un exemplu, pe care probabil îl cunoașteți d-v.

Gasconia, Bordeaux, Toulouse, erau acum câteva decenii nisipuri, ochiuri mocirloase. Pământul avea așa dar o valoare foarte mică și se vindea nu cu măsurătoarea, ci se suia unul pe un dâmb mai înalt și până unde l se auzea glasul lui până acolo era un hectar. Această regiune a fost plantată cu pini. Astăzi, este o regiune întregă înfloritoare, înviorătoare. Influența acestor arbori a mers până a fi studiată de Universitatea din Toulouse, care din acest studiu și-a făcut un renume. Catedra de Chimie s'a specializat în direcția rășinoaselor.

Iată prin urmare cum într'o regiune moartă, netrebnică, prin intervenirea omului, prin observarea arborilor cari pot să trăiască, se aduce nu numai schimbarea locului, ci și o direcție nouă în industrie. Iată problema care trebuie pusă pe lângă aceea a păzirii pădurilor: cum să fie tăiată, problema introducerii metodei științifice în tăerea arborilor, — cum să fie distribuită — așa dar cunoscut fizicul pădurilor. Trebuie să se țină seama de acele ținuturi cari întrebuițează țizecul făcut cu paie pentru foc. Oriunde ne-am duce, am vedea că toată viața omului din ținuturile românești, este în legătură cu natura aceluia loc. Trebuie de văzut că se impune o deosebire între pădure și arbori după cum este o deosebire între mine ca conferențiar și majoritatea din d-v. Cea mai mare parte din d-v. sunteți pătrunși de taina adâncă a pădurii, de magia ei în timp de furtună, de liniștea din timpul primăverii, de unitatea aceasta de timp care vă permite să vă contopiți sufletește cu pădurea și nărturisesc am admirajele când trec prin pădure și o pot gusta sufletește, gândindu-mă mai mult la timpul când auzi freământul codrului, cum spune Korolenko în nuvelele lui: «Murmură pădurea».

Eu de felul meu sunt geolog, dar cunosc arborele. În tinerețe, eu mi-am făcut studiile umblând cu sacul cu pietre în spinare. De multe ori făcând drumul singur cu povara aceasta în spate, m'am folosit de umbra arborilor. La Carasu, între Constanța și Mircea Vodă, căutam un colț de umbră odată, căci eram obosit și nu mai puteam umbla. Când mă odihneam, trebuia să-mi pun capul sub umbra, numai de o schioapă, a sacului. Era un chin, lipsa de apă și drumul prin soare. Și așa mergând, din popas în popas, dau peste un arbore și atunci am simțit pentru prima oară în viața mea, ce însemnează pădurea, ce însemnează puterea arborelui asupra omului. Atunci am simțit deliciul vântului, umbrei, așa încât dacă ar fi o atingere cu domeniul d-v. în activitatea mea, aceasta se datorește aceluia arbore și în al doilea rând, cultul meu pentru arbore și nicidecum numai pentru îngrijirea pădurilor ci chiar numai pentru arborele singur. Cultul arborelui în sine, trebuie să pătrundă în sufletul populației noastre, căci arborele este o ființă care foarte adeseori are o comunitate sufletească chiar cu omul. Gândiți-vă la viața intimă a populației noastre. Ce rol considerabil joacă copacul, arborele. Frunza verde se asociază la cântecul lui. Arborele e tovarășul constant în viața omului. Dar atunci când pui să sădească în mintea lui cultul pentru arbore, atunci sunt sigur că nu va mai rupe arborele, ca să-și facă gănj la carul lui. Ceeace ne lipsește nouă este cultul și înțelegerea arborelui. Aceasta este problema nouă pe care o pun în fața d-v. Aceasta a culturii în direcția dragostei pentru arbore. D-lor, să vedeți în Basarabia ce chin este cu puțință. Când porniți dela Reni și Ocnița, cu calea ferată, vă puteți da seama de chinul în care trăiește populația basarabeană. La stația Basarabești tabloul pe care îl avem înaintea este

exact cu acelea de prin părțile care se dau ca exemplu de dune din Sahara. Există puțini arbori numai în jurul cantoanelor, ca niște domuri de biserică, dar aceasta numai într-o mică măsură. I.a noi se spune că, cultura mulțimii e numai cartea, dar nu și înlesnirea vieții și înălțarea sufletească. Cultura mulțimii nu e legată numai de școală, de învățatură. Este necesar să aibă indicații și cunoștințe din lume, în toate direcțiunile, în toate domeniile. Un exemplu: Sunt cantoane și șosele, mai ales pe lângă căile ferate unde ești nevoit să poposești și să stai, așteptând într-o gară de stepă, ca într'un cuptor încins. Te miri cum stai în ea funcționarii, și cum nu-și dau seama de alinarea suferințelor lor, prin sădirea de pomi. Ar trebui să fie un birou de administrație care să se ocupe cu aceste lucrări și să facă din toate gările locuie, de felul aceloră de pe linia Palanca—Tg. Ocna, cari pare că ar fi niște palate italiene. La noi, în loc să se facă plantarea aceasta cu pomi, se seamănă dovleci. Când ajungeți la granița e cu totul altceva. Fiecare gară par'că este un mic castel. Aceasta numai din cauză că în Ungaria este o grijă a omului de arbore, care trebuind să trăiască izolat, caută atunci să-și ușureze viața. S'ar putea realiza și la noi această plantare și ar trebui, cu condiția numai ca să intre în preocuparea noastră, de a urmări prin persoane de control competente, executarea lor.

Iată problema pe care cu prilejul binevoitoarei invitații pe care mi-au făcut-o conducătorii congresului d-v., o pun în fața d-v.

Nu este de ajuns să fim numai veghetori ai pădurilor. Problema este așa de generală! Ea are legături cu viața agricolă și în general cu felul de trai al oamenilor, încât chiar când se va manifesta negativ măsura care se ia și când se va restrânge pădurea pe o porțiune din ce în ce mai mică, atunci să iasă din piepturile tuturor strigătul care să oprească ce a mai rămas. De pădure, de restrângerea ei înspre munte se leagă dezolarea sufletească. Stepă este lipsită de arbori. Arborele luat sufletește este umbra care crește copilul. Copilul lăsat în satele din Basarabia, din Jijia, din Nordul Moldovei, nu știe ce este adierea răcoarei. Copilul dintr'o regiune cu arbori este luat de mama lui și adăpostit la umbra lui. În regiunile de stepă, copilul e pus sub o frunză de brustur. Dacă s'ar planta în jurul caselor, înțelegeți ce schimbare sufletească am vedea la copil, ce bucurie i-ar produce arborele în timpul înfloririi. Aude un cântec de păsărele, zumzetul de albine și Duminica sau sârbătoarea, când părinții lui sunt oboșiți, e nu se mai duc la cârciumă, el se odihnesc la adăpostul arborelui, stând de vorba între ei. Vedeți ce importanță sufletească are arborele în viața copilului și a oamenilor. Și atunci în cazul când pădurile se restrâng, vedeți cum urmează dezolarea din cauza sărăciei pământului și agriculturii, dar urmează și dezolarea sufletească, amărăciunea aceea care îl face să-și mocnească durerea și îl face să fie un natâng și un rău, pe când arborele prin influența netăgăduita asupra omului, îl face înțelegător al sufletului, îl înalță, îl ridică.

Cum ați putea ca să contribuiți la cultura mulțimii în specialitatea d-v.?

Pentru aceasta sunt două căi: răspândirea cultului arborelui și bunăvoința, pe care nici nu o pot bănuși. Ea trebuie să existe. Aceasta, fiindcă în sufletul d-v., arborele fie în comunitatea lui de pădure, fie singur, trebuie să joace un rol însemnat.

Care sunt aceste două căi?

1. O propagandă prin scris, — cum se face aiurea, — o bibliotecă ieftină

În felul «Cunoștințelor folositoare», însă care să cuprindă tratate toate chestiunile ce sunt în legătură cu arborele. Dela reproducerea paginilor de filozofie până la cele mai mici detalii, atât de trebuitoare. Răspândiți-vă în public! D-v. aveți avantajul de colportaj, adică acela de a putea răspândi cuvântul d-v. prin subalternii pe cari îi aveți. Aveți o rețea întreagă, care ar putea să răspândească această cultură. Treceți prin sate, arătați ce se poate schimba în viața omului prin un arbore. Fiți practici și practicitatea aceasta o puteți face rugându-vă să fiți ajutați de școlii. Vă spuneam că la noi, prin cultura mulțimii se înțelege ca totul să fie lăsat pe seama învățătorului. Vă închipuiți un om care trebuie să lupte cu nevoile zilnice, care trebuie să se ție de școală, care trebuie să îngrijească și de cultura satului. Ii trebuie, ca să poată face toate acestea și timp și bani și energie. Rezultatul însă este că nu poate să facă nici unele. Când însă vin specialiștii de orice categorie și înconjoară școala cu sprijinul lor efectiv, se vor naște centre, adevărate focare de răspândire a culturii, în direcțiile pe care acel om superior, — pe care l-am avut și care din păcate nu este înțeles sau e dat uitării, omul care a fost Spiru Haret — le-a preconizat. omul acela, care fiind al școlii, a terminat prin a fi părintele satelor. Plecând dela școală, ca alcătuire în sine, ca abecedar, a ajuns dragostea pe care d-v. acum și în viitor trebuie să o dați mulțimii. El a fost unul din cei dintâi care a dat indemnul acesta al sădirii arborilor. Dela el este prin școlii serbarea sădirii pomilor. Ce folos! Dacă în urma lui s'a lăsat în părăsire.

Toate acestea trebuie să fie sub ocrotirea d-v. Nu așteptați nimic dela autoritățile superioare. Prin ea, prin această cultură și sădire a arborilor puteți să vă ridicați un monument neperitor. Și cum? E atât de lesnicios să vă coborâți în jurul școlii primare și să faceți să se vadă și la noi un tablou ca cel descris de Selma Lagerlof într-o carte a ei «Calătoria lui Nilson în țara lui». E vorba de o plecare dela școală a copilului în ziua hărăzită sădirii pomilor. Cu un pom în spate și unul alături și cu o sapă în mâini al plecat copilul la sădirea pomilor și toate animalele întrebă unde se duc copiii? Unul răspunde că se duc sus la munte unde a ars anul trecut și vor să înlăture cenușa. Ei au în frunte învățătorul. Se pun pe lucru. Părinții se întrebă ce vor fi făcând copiii lor. Se duc și îi văd și sunt pătrunși văzându-i cum lucrează și-și suflecă mânicile și se pun de lucrează alătura cu ei. Vedeți ce roade sufletești a dat arborele. El a făcut cea solidaritate între mic și mare.

Iată care este momentul neperitor pe care d-v., societatea d-v., îl puteți ridica pe chestia aceasta a răspândirii arborilor, căci e greu să așteptați ca inerția autorităților provenite din cauza schimbărilor politice, făcute de azi pe mâine, să se ocupe și de păduri. Atunci vă rămâne tot d-v., sau inițiativa particulare ca să se ocupe de această problemă. Cu mijloacele d-v. puternice, ea ar putea căpăta o rezolvare.

2. Prin munca d-v., prin străduințele ce veți depune, veți putea face ca să crească și să se răspândească acest cult al arborelui. Și astfel contribuți prin spiritul d-v., dar mai cu seamă prin însușirile d-v., la înviorarea și însuflețirea acelorora cari prea multă vreme au fost arși de soare, loviți de valurile vieții, căci nimeni nu-i ajută. Și astfel prin opera d-v., suferințele lor vor fi alinate, prin umbra arborilor și miros de flori. Numai atunci când veți face aceasta, vă puteți aștepta la o mulțumire sufletească atât a lor, dar mai ales a d-v.

N-aj putea să termin conferința aceasta fără să vă spun: la lucru! Prin cele ce veți face d-vo., veți desăvârși o operă importantă din viața noastră, din viața economică a țării noastre.

• • •

D-1 Antoneacu. Înainte de a declara Congresul nostru închis, țin să aducem mulțumirile noastre Comitetului de organizare, precum și celor cari au asistat la Congresul nostru. Mulțumesc deasemenea d-ului Președinte și celor cari în toate ocaziile ne-au dat concursul d-lor și sperăm că ni-l vor da și în viitor, precum și tuturor d-nelor și d-ilor cari au binevolit să asiste la desbaterile noastre. Mulțumesc în special d-ului profesor Bungețeanu, a cărui cuvântare ne-a însuflețit și care a făgăduit că va fi la toate congresele noastre și va contribui cu competența d-sale la rezolvarea problemelor ce ne privesc. Măine vom merge să vedem monumentul de arhitectură cu reputație mondială, dela Curtea de Argeș. Doresc să plecați cu speranțele cele mai bune și cu dorința de a răspândi cele auzite aci. Mulțumesc deasemenea presei care a luat parte la tot acest Congres și vă mulțumesc și d-vo. că mi-ați ușurat sarcina de a conduce desbaterile lucrărilor congresului.

Declara congresul închis.

Congresul Societății «Progresul silvic» ținut la București, în zilele de 29, 30 și 31 Mai, se încheie în ziua de 31 Mai, la ora 19,15.

Excursia la Curtea de Argeș și Cumpăna

de D. Sburlan

Deși 6,45 nu e o oră tocmai comodă pentru plecarea cu trenul, numeroși congresiști sosesc pe peron încă dela 6.

Remarcăm pe D-nii:

C. P. Georgescu cu d-na, Ing. G. Nicolau, subdirectorul școlii poli-tehnice cu d-na și d-ra, Profesor N. Iacobescu cu d-na, Silviu Dimitrovici cu d-na, Horia Lazăr cu d-na, Leon Vasiliu cu d-na, D. Tomuța cu d-na, G. Arsenie cu d-na; I. Florescu cu d-na, G. Vasiliu cu d-na, I. Mihaescu cu d-na; C. Hurmuzache cu d-na, Șt. Colțescu cu d-na, N. Pandrea cu d-na, V. Petrescu cu d-na, I. Țabrea cu d-na, d-1 P. Roșescu cu d-na, D. Ionescu cu d-na, d-1 Em. Grințescu, Dir. gen. în Minist. Agr. cu d-na, d-1 Colonel Grințescu cu d-na, d-1 Grigoriu cu d-na.

Prof. V. N. Stinghe; N. Jianu și d-ra Lily Sava-Golu, d-ra Ec. Bilciurescu, N. Frâncu, David Petrescu, C. Pop-Bancheriu, M. P. Florescu, Otto Witting, Andrei Boldescu, C. Apostolescu, S. Iancovici, D. Ivancea, Șt. Caraman, M. Peicuș, M. Rădulescu, V. Priboianu, N. Nedelcovici, Al. Popescu, N. Caliniuc, Șt. Stătescu, Traian Ionescu, G. Constantinescu, D. Podeanu, Gh. Ionescu-Comana, I. I. Popescu, d-r C. Georgescu, G. Nonuță, Ilie Demetrescu, A. Haralamb, Th. Robeanu, C. Rachieru, D. Sburlan, etc.

Deasemenea elevii anului al IV-lea, secția silvică a școlii Politehnice.

În gara Pitești ne așteaptă întreaga direcție silvică, în frunte cu d-l sub-director Stan Stănescu. Se mai sule și alți excursioniști: d-nii G. Cînta, I. Stănescu, etc.

Trenul pleacă la 9 jum. și urcă încet pe valea largă a Argeșului, către vechiul scaun domnesc al Argeșului. Pentru cei obișnuiți cu peisajele despădurite ale văii Prahovei, Buzăului, etc., valea împădurită încă a Argeșului este o revelație. Pe alocuri însă, rezultatele exproprierii nechibzuite a pădurilor pentru transformare în izlazuri, încep a se arăta deja de pe acum. Făgașe urâte și amenințătoare încep a roade coastele dealurilor.

După debaterile congresului, nu se putea o mai bună și mai imediată exemplificare.

Și din informațiile culese, exproprieria pentru pășuni nu s'a terminat încă. Noi pretențiuni se ivesc, pământurile arătoare s'au terminat de mult, fiind împărțite în loturi. Toți ochii se îndreaptă acum spre păduri, cari desigur că vor plăti noul și dureros sacrificiu.

La 12 ajungem în Curtea de Argeș, unde suntem întâmpinați de d-l director general al Soc. «Arif», d-l Ing. insp. general Rădulescu, d-l Ing. insp. silvic N. Mateescu, șeful Ocolului Valsan, din localitate, d-l Primar al orașului, d-l Polțai, etc.

Grupul de excursioniști se împarte în două: d-nii cari sunt întovărășiți de d-ne sunt oaspeții Soc. «Arif», ceilalți sunt conduși la un restaurant, unde se servește o masă comună. În cinstea noastră orașul e pavozat cu drapel și a construit două porți de primire cu «bine ați venit».

La ora 3 coborâm în gară unde ne așteaptă trenul Soc. «Arif», pe care urmează să o vizităm.

Fabrica se află situată la distanță de 4 km. de centrul orașului. Ea are 18 gateri sistem Topbam, din cari 14 pot fi utilizate pentru debitarea lemnelor moi (rășinoase), iar 4 pentru folioase tari (fag și ștejar).

Din acestea nu sunt utilizate însă decât 7—8 gateri pentru rășinoase și 2—3 pentru ștejar și fag, din cauză că mijloacele de cari dispune exploatarea nu poate da mai mult de 25—30.000 m³ lemn anual.

Fabrica mai posedă numeroase ferăstraie circulare, de secționat, pendule, etc., precum și mașini pentru fabricarea parchetelor.

Vizităm în urmă secția de reparații de vagoane, care este situată în partea nordică a locului. Ni se arată turnătorii, secția de lăcătușerie și tâmplărie, apod depoul de mașini, etc.

Societatea posedă numeroase locuințe pentru personalul administrativ și lucrători.

Fabrica a fost construită în 1903 de ing. Em. Lessel.

Dela 1921 ea este proprietatea Soc. «Arif», constituită la această dată, în urma desființării fostei Societăți «Argeș».

Ne aulm iar în vagonetele noastre și ne înapolem până în dreptul Curții de Argeș.

Sub poalele platoului, de cealaltă parte a șoselei, fantana cu apă rece a

«Meșterul Manole», ne duce cu gândul la vremuri de legendă. O frumoasă inscripție în versuri, făcută de episcopul Iosif proslăvește bunătatea apei.

Fântâna ar fi construită pe locul unde a căzut Meșterul Manole care a sărit cu sripi de șită de pe acoperișul mănăstirii, unde îl lăsase Domnul, ca să nu mai meargă și aiurea să clădească un locaș așa de frumos.

Pe locul unde se ridică actuala episcopie de Argeș se zice că ar fi fost o altă biserică cu hramul «Adormirea Maicii Domnului», pe care Neagoe Basarab, a dărâmat-o și a clădit în locul mănăstirea Curții de Argeș, în anii 1515—1518.

Lucrarea a fost terminată de ginerele său Radu dela Afumați în 1526.

După numeroase reparațiuni în decursul timpului și refacerii cari schimbaseră în bună-parte caracterul original al clădirii, Regele Carol I, înarșină la 1875, cu facerea unor reparațiuni generale pe vestitul arhitect francez Lecomie de Noddy, lucrări cari s'au terminat la 1885. Exteriorul bisericii a fost refăcut după planurile și miniatura ce se afla pictată în interiorul bisericii.

În ce privește interiorul, acesta a fost restaurat fără nici un criteriu, după fantezia arhitectului francez, așa că nimie din atmosfera timpului lui Neagoe Basarab nu mai plutește în interiorul bisericii episcopale.

Deasemenea și pictura, mobilierul a fost înlocuit, iar o parte din icoane strămutate la Marea Caldărușani.

În interiorul bisericii se află mormintele domnitorilor ceteroi al lăcașului și acelea ale întemeietorilor regatului român: Carol I și Elisabeta.

Cu multă bucurie am constatat că nepăsarea și ingratitudea noastră față de acela ce a muncit atât pentru consolidarea țării și neamului românesc, a fost pentru prima dată negată: cu câteva zile înainte se pusese pe mormântul marelui voevod și al Doamnei sale, neuitata Carmen-Sylva, două prea frumoase pietre de mormânt de marmură albă, cu frumoase sculpturi, în genul celor ce acoperă mormintele voevozilor cari dorm alături.

După ce vizităm și reședința episcopală, cu paraclisul domnesc și camerele unde regina decedată și-a petrecut ultimii ani, de doliu, coborâm iar pe la fântâna «Meșterului Manole», unde proslăvim și noi ca Episcopul Iosif bunătatea apei, și ne sulm în trenulețul nostru, care ne duce până în gara «mare».

De aci ne sulm la biserică domnească cea mai veche și mai autentică din ramașițele de glorie ale acestui scaun domnesc.

Biserica a fost clădită pela 1330 de Basarab cel Mare din piatră și cărămidă, dar nu a fost terminată decât pe la 1374—1384, de către Radu-Negru-Voda, care este și îngropat în acest locaș.

Dacă biserică episcopală este impresionantă prin arhitectura și bogăția ei, biserică domnească este o comoară neprețuită de reliquie strămoșești.

Dela pietrele de pe morminte, până la frescele ce s'au descolit pe ziduri, totul este de cea mai autentică factură a epocii și niciieri nu resimți mai puternic și mai adevărat atmosfera acelor vremuri apuse de 6 veacuri.

Restaurarea acestui neprețuit monument național s'a făcut cu multă competență de arhitecți români. Ne impresionează povestirea dărză și sinceră a tuturor peripeziilor restaurării bisericii, spusă de părintele paroh al bisericii. Cum el, biet preot fără putere, dar cu convingerea sângelui său răscolit de amintirea sărămoșilor s'a opus celor ce vroiau să dărâme acest locaș, una din puținele mărturii, ale unui trecut luminos, al neamului nostru.

Și cum — după ce a făcut o parte din războiul greu al reîntregirii neamului — a stat cu pieptul deschis apărând odorele bisericii, clopotele și arama de pe acoperiș în contra rechizițiilor germane.

Se înserează. Din nou ne împărțim în 2 grupe: unii sunt găzduiți de soc. «Anif» și alții la diferite hoteluri din oraș.

Joi 2 Iunie

Deșteptarea la ora 5,30. La 6 plecăm cu trenul forestier către fabrică de unde luăm și pe ceilalți excursioniști și o pornim la deal.

Valea largă și frumoasă, pădurile se țin lanț pe dealuri.

La Corbeni ne apare privilegiata maiestroasă a *Ghițului*, un munte de 1500 m. răzăcit mult mai la sud de tovarășii lui de aceeași înălțime. Pe vârf ghicim pădurea de molift, după aspectul lui hașurat și de un verde mai intens. Codrii de fag sunt înroșiți de un ger târziu, care a făcut să înghețe apa tocmai la 15 Mai.

Intrăm în curând în falmoasele chei ale Argeșului. O culme de munți se ridică brusc și închide complect dela răsărit la apus valea largă a râului. Nici nu poți bănuși pe unde va fi poarta de trecere.

Cotim după un colț de deal și intrăm în chei. Muntele spintecat de Argeșul vijelios abia ti lasă loc de trecere. I-a trebuit desigur multă vreme societății până a rășbit dincolo cu linia ei ferată.

Cu ochii către piscurile goale, dăm de un turn mâncat de ploii: **Cetatea lui Negru-Vodă.**

Ea ar fi fost construită înainte de 1300 de Principii Transilvaniei, spre a păzi trecerea turcilor către Ardeal.

Pe vremea lui Vlad Țepeș cetatea a fost din nou reparată, iar sub Radu cel Mare servea de închisoare oamenilor politici.

Pe o latură a muntelui, chiar lângă apa Argeșului, se deschide gura unui coridor subteran, care comunică cu cetatea din vârf.

Urcușul până la cetate este anevolos și nu se poate face decât pe cîlna nordică.

Soarele străbate anevole în fundul acestei prăpăstii și de unde până la Capățâneli îl simțeam căldura în spate, acum începem să-i ducem dorul!

Pe pereții drepti de grezle, arborii sunt rari și rupți de vânturi. Cu greu pot trăi pe stînca goală. Numai răbdătorul *pin* se încapățânează să rămână la postul lui. Prezența acestor specii pe pantele abrupte ale Argeșului, ca și la Căineni, de Valea Oțului, sau la Matelaș, lângă Câmpu-Lung, sau la Nehotași și Broasca, pe Valea Buzăului, îndreptătesc presupunerea că odinioară acoperia într'un lanț continuu cîlinele sudice ale Carpaților.

Lupta cu celelalte specii (în special cu fagul) și persistența cu care a fost căutat de oameni, l-au făcut să se retragă pe aceste ultime poziții, în așteptarea altor vremuri.

În fine facem o «bae» de fum și într'o atmosferă de iad, trecem prin tunelul care înscamnă ieșirea din chei.

Valea se lărgeste din nou, coastele se îndulcesc, dar pădurile sunt tot roșii de ger.

Interesant de observat e faptul că fundul văilor și crestele munților sunt verzi. Pe vale aninul răbdător nu prea a avut de suferit din cauza gerului, iar pe culmi nu dăse încă frunza la data când s'a produs gerul.

Am verificat această observație până sus la Cumpăna, unde efectul gerului se simte mai puțin, din cauză că înfrunzirea era aci mai întârziată.

În liniștea adâncă a pădurii răsună deodată o bubuitură de tun, apoi alta, și încă una! Am ajuns în Cumpăna, capătul călătoriei noastre.

Ne coborâm din tren la opustul din Valea Caprei, cineva se suise în trenul nostru neobservat. Iată-l acum sărind de pe un buștean pe altul și dând explicații și ajutoare tuturor.

E neobositul inginer șef silvic, **V. Mihălcescu**, sufletul întregii organizații a lucrului la pădure și conducătorul operațiunilor de doborâre și transport a lemnului.

Desfășurând o activitate vie și susținută, aici în fundul munților, unde viața e aspră și munca grea, d-se urmărește de aproape înlăptuirea idealului exploataților forestiere naționale: acordul nevoilor exploataților cu acela al regenerării pădurilor.

Și d-se a reușit, în ciuda celor mai grele condiții dela noi, și cu sacrificii însemnate de bani și timp să asigure o refacere imediată a pădurilor ce se taie.

Transportul se face în tot cuprinsul pădurilor exploatare de Societatea «Arif» sau numai pe uscat sau mixt, pe apă și pe uscat.

Lemnele doborâte pe coaste sunt «scoase din crâc», strânse în mici depresiuni și apoi urniți în văi unde se «tasonează» în stive regulate.

Pe pârâiele mai mari, Capra și Buda, bușteni sunt transportați prin plutire liberă (sălbatecă) cu ajutorul rezervoarelor de apă strânsă în spatele opusturilor, cari sunt în număr de 4 (două pe Valea Caprei și două pe Valea Budei).

Buștenii sunt luați de apă și duși până la opritoare (grătare), unde cu ajutorul unor mici canale sunt sortați pe dimensiuni și încărcăți pe vagonete.

Dela opritori până la fabrica din Curtea de Argeș transportul se face cu ajutorul c. f. forestiere, care are o lungime de 38 km. (între Cumpăna și Curtea de Argeș) și este bine construită și întreținută.

Ne înapoim la Cumpăna, unde vizităm villa administrației, cantina, locuințele lucrătorilor, depoul de locomotive și păstrăvăria.

La ora 1. Societatea «Arif» servește tuturor congresiștilor o masă.

D-l Ing. **Rădulescu**, directorul Societății «Arif» salută în cuvinte cald-uroase pe congresiști, asigurându-i că această societate românească în toate acțiunile și manifestările ei, încurajează munca națională și prețuește cum se cuvine competențele și calitățile.

D-l **C. P. Georgescu**, vice-președinte Soc. «Progresul silvic» mulțumește în numele acestei societăți pentru primirea afectuoasă ce ni s'a făcut, asigurând Soc. «Arif» că inginerii silvici vor păstra neștearsă amintirea acestei frumoase excursiuni.

D-l Ing. **G. Nicolau**, închină pentru factorul «muncă» al acestei întreprinderi, laudând grija ce ea pune pentru buna stare a lucrătorilor.

D-l **A. Boldescu**, închină pentru conducătorul întreprinderii, d-l Ing. Ră-

dulescu, care a dovedit o adâncă înțelegere a treburilor forestiere și o perfectă competență în conducerea întreprinderii.

D-l V. Mihălcescu, arată ezităriile d-sale când a trecut din serviciul silvic al statului în acela plin de răspunderi, dar și de realizări al unei societăți particulare.

«Am vrut să deschid un drum nou colegilor mei», spune d-asa, și să dovedesc că exploatarea și cultura pădurilor pot sta în cel mai perfect acord, când lucrurile sunt înțelese în adevăratul lor sens.

Industria forestieră care nu îngrijește refacerea materiei sale prime își surpa propriile ei temelii.

La ora 4 ne despărțim de gasdele ce ne-au primit așa de frumos și ne sulm din nou în tren și pornim la vale. Un accident care din feteire n'a avut nici o umbră rea ne face să întârziem aproape o oră, așa că la sosirea în Curtea de Argeș abia avem timp să ne sulm în vagoanele noastre pentru București.

RESUMÉ

38-e Congrès de la Société du Progrès silvique

Les 29, 30 et 31 Mai 1927 ont eu lieu à Bucarest dans la salle des fêtes de la Société, les débats du 38-e Congrès.

Seance d'ouverture

Ont participé à cette séance plus de 250 membres et hauts représentants des Institutions de la capitale du royaume.

Ont apporté leur salut :

M-r *Busulocescu*, Secrétaire d'Etat au Ministère d'Agriculture,

M-r *L'ingénieur Ionescu*, représentant de la Société Polytechnique,

M-r *L'ingénieur Gh. Nicolau*, au nom de A. G. I. R. et de l'Ecole Polytechnique,

M-r *L'ingénieur Conseiller Agronom D. Cărunlu*, président de la Soc. des Agronomes,

M-r *D. Bungeleanu*, professeur à l'Académie des Hautes Etudes Commerciales;

M-r *N. Ghibeleanu*, Président de la Société des étudiants en sylviculture.

Le discours d'ouverture ont été prononcés par M-r *C. P. Georgescu*, vice-président, et celui de fermeture par M-r *Aureliu Iliescu*, membre dans le Conseil d'Administration de la Société.

Des discours prononcés ressort le rôle important des forêts dans l'engrenage de l'économie générale du pays, leur influence sur la protection du sol, sur le régime des eaux et par conséquent sur les récoltes et sur l'évitement des inondations.

Les affirmations ne sont pas nouvelles, mais elles ont pris une importance particulière, étant confirmées par des personnalités dont les préoccupations sont plus ou moins étrangères aux forêts, ce qui prouve que les notions de sylviculture ont commencé à pénétrer de plus en plus profondément dans les masses et que par la reconnaissance de ces vérités constitue des succès pour l'oeuvre de propagande entreprise par la Société et le meilleur encouragement au travail constructif.

Partie Administrative de la Société

Ordre de jour

1. *Le compte rendu du conseil d'administration pour 1926*, relève: la formation solide et définitive de la Société qui comprend dans son sein tous les spécialistes sylviculteurs de tout le pays qui s'étend maintenant jusque ses limites ethniques, le besoin d'ouvrir un nouveau chapitre d'activité: *le travail scientifique* et enfin le regret unanime pour la perte du très vénérable ex-Président Al. Constantinescu, en qui la Société du Progrès sylvique avait un puissant soutien.

2. *Le rapport des censeurs* donne la décharge au Conseil d'Administration pour la gestion de 1926.

3. *Du rapport du caissier et de la présentation du budget pour 1927*, il ressort d'une façon évidente que l'existence et le développement de la Société sont assurés à l'avenir grâce aux revenus annuels de plus de 2.700.000 lei qui permettront à la Société de procurer à ses membres des avantages appréciables.

Les revenus sont répartis judicieusement:

a) acquittement d'un reste de dette du palais de la Société,
b) achat du mobilier nécessaire au fonctionnement de la maison et du cercle.

c) dotation de la bibliothèque et amélioration de la revue et

d) don de la somme nécessaire pour la création de la "*caisse du crédit et des aides*".

4. *L'élection du président de la Société* a été ajournée.

5. *Réélection des cinq membres du conseil d'administration de la Société, des anciens censeurs et des censeurs suppléants.*

Travaux du Congrès

30 et 31 Mai, sous la présidence de Mr. Prof. P. Antonescu.

1. *Expropriation des forêts pour la création de pâturages communaux.*

Référence de Mr. le Professeur P. Antonescu.

Communications présentées par Mr. l'ingénieur D. Grozescu, P. Ioan, Al. Stănescu et N. Mateescu.

Participants à la discussion: Mr. le Professeur P. Antonescu, A. Iliescu, I. Comaniciu, C. Marinescu, C. Ghețu, I. Fotoc.

La réforme agraire de 1920 a exproprié pour pâturages 1.000.000 ha. sur la surface totale des forêts de 7.000.000 ha. et elle n'est pas encore terminée.

Considérant que bientôt, grâce aux mauvais entretien actuel, une grande partie des pâturages viendra s'ajouter au nombre déjà si grand des terrains improductifs, on a attiré l'attention sur la dépréciation de notre sol, ces terrains étant en proportion d'environ 30%.

On propose de strictes mesures conservatrices pour les forêts qui restent, une révision des travaux d'expropriation dans le but d'affecter chaque portion de terrain à la culture qui lui est propre. La solution du problème de l'élevage des bestiaux – qui constitue une branche importante de la richesse nationale – doit provenir de l'amélioration de la race et de l'amélioration de la surface des pâturages existants, qui serait plus que suffisante.

2. *Division des propriétés forestières et ses conséquences :*

Référence de Mr. le Professeur V. N. Stinghe,

Travaux présentés par Mr. H. Lazăr et Mr. D. Sburian.

Participant à la discussion: Mr. P. Antonescu.

Il est reconnu que la culture et l'exploitation forestière systématique exclue le morcellement, non seulement du terrain, mais aussi du profit de la forêt.

Cependant notre pays prend un élan, que les lois existantes ne peuvent arrêter et qui consiste à morceler la propriété forestière, ce qui a pour immédiate conséquence: le défrichement.

Les principales causes sont:

a) divisions des propriétés *moşneneşli, răzeşeşli* et compos-sessorales,

b) la succession,

c) la tendance des propriétaires expropriés de se refaire une administration au préjudice de la forêt.

On reconnaît que les 3 cas se rapportent à la propriété particulière et aux personnes morales qui ensemble possèdent les 5/7 de la surface des forêts du pays et on propose:

a) la défense par les lois de diviser les propriétés forestières sous une certaine cote,

b) l'achat par l'État des parties indivises des petits propriétaires,

c) l'abrogation des lois qui laissent une trop grande issue aux défrichements, sous prétexte de planter des arbres fruitiers,

d) l'association des petits propriétaires et des grands propriétaires de forêts sur bassins, pour assurer une exploitation systématique et l'établissement d'un rapport soutenu.

• • •

Les débats ont été clos par l'adoption à l'unanimité de la suivante :

M O T I O N

La société «Progresul Silvic» dans le 38-ème congrès, à la suite des discussions qui ont eu lieu, se rapportant aux questions :

1) L'expropriation des forêts, en vue de la constitution des pâturages communaux ;

2) La division de la propriété forestière et ses conséquences, prenant connaissances des référats de Mrs P. Antonescu et V. Stinghe,

Considérant que les lois pour la constitution des pâturages communaux, — étant donnée la manière dont elles ont été appliquées, — auront des mauvaises conséquences, non seulement pour les forêts, mais même pour l'économie générale du pays, pour l'agriculture et pour le régime des eaux, émet les vœux :

1) Dans l'application des lois pour la constitution des pâturages communaux, on doit tenir compte, dans tout les cas, des avis du conseil technique des forêts.

Les travaux faits contre les dispositions expresses de la loi, qui prescrit ces avis, — doivent être soumises à la révision, afin de pouvoir ménager l'intérêt supérieur du pays, qui réclame que la forêt soit maintenue sur les pentes des terrains menacés d'être transformés en lieux stériles et torrents.

2) En vue d'une production normale de nos forêts, il est absolument nécessaire d'arrêter leur division, qui les compromet gravement. Même il faut prendre des mesures pour commasser les nombreuses propriétés forestières, leurs permettant une exploitation rationnelle dans l'avenir et empêchant les défrichements indirectes.

3) Il est nécessaire qu'une loi spéciale prescrit les mesures à prendre, pour la correction et l'estinction des torrents.

C o n f é r e n c e s

Le comité d'organisation du Congrès, profitant de la réunion en grans nombre des membres de la Société, a demandé et obtenu le précieux concours de 2 conférenciers distingués :

l'ingénieur M. Manoilescu, sous-secrétaire d'État au Ministère des Finances et

I. Simionescu, professeur universitaire à la faculté de lassy, qui ont parlé dans les soirées du 29 et du 31 Mai.

Le premier a parlé sur *Les forêts et les finances du pays* et le second sur *Les forêts dans la vie de l'homme*.

Ces deux profond connaisseurs du rôle que jouent les forêts dans l'économie et en général dans le bon développement du pays, et tout aussi connaisseurs des devoirs qui incombent à l'avenir sous ce rapport au Corps des sylviculteurs, ont donné chacun à un nombreux auditoire spécialistes sur les finances et sur le culte des arbres, une leçon destinée à ouvrir, dans les directions respectives, de nouveaux horizons de préoccupations et certainement d'heureux résultats.

L e B a n c h e t

Le soir du 30 Mai 1927, dans la salle de marbre de l'Hôtel Boulevard, a eu lieu le banquet annuel des congressistes, honoré entr'autres par la présence de Mr. le Ministre des Domaines, *C. Garoflid*, du Sous-Secrétaire d'État à l'Agriculture *D. Busuiocescu* et le Secrétaire général du Ministère *Gr. Carp*.

À cette occasion, par la voix autorisée de Mr. C. Garoflid, Ministre de l'Agriculture et des Domaines, économiste distingué, doublé d'un profond connaisseur des besoins des forêts, le gouvernement, a exposé son point de vue en matière de culture et d'exploitation des forêts.

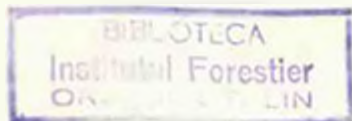
E x c u r s i o n a C u r t e a d e A r g e s h

Fidèles à l'antique et saine tradition dans l'organisation des Congrès, les travaux de 1926 se sont terminées par une excursion dans la vallée de l'Argesh, dans la partie la mieux boisée.

Après avoir visité, en passant, Curtea de Argesh avec sa

cathédrale dans laquelle à côté des Voivodes Basarab, reposent nos rois contemporains Charles I et Ferdinand I, le Congrès s'est intéressé aux forêts et aux exploitations de la Société Arif.

Grâce au large et binveillant concours de l'Administration de cette société, les Congressistes ont pu voir, dans un laps de temps très minime, une vaste région forestière, reconstrant à chaque pas la trace d'une solide organisation due aux ingénieurs Rădulescu, Directeur général et V. Mihălcescu, Directeur technique.

LEGEA

pentru

Aplicarea sistemului metric de măsuri și greutăți, pe întreg cuprinsul țării românești.

Publicată în «Monitorul Oficial» No. 24 din 1910, 38 din 1921 și 34 din 1922¹⁾.

Art. 1. — Sistemul metric de măsuri și greutăți este singurul ce se poate întrebuința și este obligatoriu în România cu excluderea și prohibirea altor unități de măsuri.

Unitățile fundamentale cu multiplii și submultiplii lor, precum și semnele de prescurtare, sunt:

LUNGIME		SUPRAFAȚĂ		VOLUM		GREUTATE		CAPACITATE		DIVERSE MĂSURI	
M	A	S	U	R	I	D	E:				
Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul	Numirea	Semnul
Miriometru	Mm	Miriometru pătrat	Mm ²	Miriometru cub	Mm ³	Miriogram	Mg	—	—	Lei	L
Kilometru	km	Kilometru »	km ²	Kilometru »	km ³	Kilogram	kg	Kilolitr	kl	Bani	B
Hectometru	hm	Hectometru pătr.	hm ² = ha	Hectometru »	hm ³	Hectogram	hg	Hectolitr	hl	Bucăți	b
Decametru	dam	Decametru pătrat sau hral	dam ² = a	Decametru »	dam ³	Decagram	dag	Decalitr	dal	Trunchi	tr
Metru	m	Metru pătrat sau centarul	m ²	Metru »	m ³	Gram	g	Litr	l	Grămezi	gr
Decimetru	dm	Decimetru pătrat	dm ²	Decimetru »	dm ³	Decigram	dg	Decilitru	dl	Dubla decaster	2 das
Centimetru	cm	Centimetru »	cm ²	Centimetru »	cm ³	Centigram	cg	Centilitru	cl	Jumăt. decaster	1/2 das
Milimetru	mm	Milimetru »	mm ²	Milimetru »	mm ³	Milligram	mğ	Millilitru	ml		
Micron	μ			Decaster	das	Tona = 1000 kg	t	Microilitru	λ		
				Ster	st	Quintal = cîntar	q				
				Dubla ster	2st	100 kg.					
				Deci ster	dst						

1) De peste 60 ani, țara noastră a aderat la «Sistemul metric internațional de măsuri și greutăți». Și după atîta timp încă n'am ajuns — chiar noi inginerii — să-l întrebuințăm corect în scris.

Vom publica, pe această copertă, timp mai îndelungat, tabloul de măsuri și semnele lor prescurtate și am fi bucuroși dacă am câștiga, pentru utilizarea lor exactă, pe toți acei în mîna cărora va cădea «Revista Pădurilor».

Redacția

Institutul de Arte Grafice «EMINESCU» S. A. Str. Parlamentului, 2

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”

FONDATĂ IN ANUL 1886

—|0|—

APARE LUNAR

REVISTA PĂDURILOR

Publication mensuelle de la Société
forestière roumaine „Progresul Silvic”

SUMARUL:

O excursiune regală pe Dunăre în 1926, Farm. col. I. Grințescu

Studii: Șesul dintre Dunăre și Tisa și
cel dintre Tisa și ramificațiunile

Carpaților Prof. I. Prodan

Material documentar silvic:

Fagii din păd. Snagov (avec résumé) V. Petrescu

Combat. oidiumului în pepinieră Dr. Georgescu & C. Ionescu

Ger târziu. Efectele îngrășării pe
pinierilor cu bălegar de vite mici. Dr. C. G.

Fapte și însemnări: Lucrări vechi și
noi despre amenaj. păd. (avec résumé) J. Fröhlich

Cronica forestieră: Finlanda forestieră
(urmare și fine) (avec résumé) Dr. C. Georgescu

Părerii și impresii: Comercializarea
pădurilor. — Regia (avec résumé) P. Ioan

Comerțul lemnului: Comerțul inter-
național de lemne * * *

Noile tarife de transport pe c. f. r.
(avec résumé) M. P. Florescu

Recenzii: Agenda forestieră P. I.

Baumgrenze und Klimacharakter. P. Antonescu

Revista revistelor.

Informațiuni.

Societatea „Progresul silvic”:

Memoriu. Dare de seamă. Decizii.

Les articles originaux et ceux d'intérêt général sont
suivis d'un résumé en langue française ou allemande

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: B-DUL I. C. BRATIANU No. 57 bis
BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Drăcea Marin Stinghe Vintilă
Ioan Petre Tănăsescu Mihail
 Turneanu George
Secretar de redacție: Ștefănescu-Suhățeanu M.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație:

Vice-Președinți { C. P. Georgescu
 M. Drăcea
Secretar general: M. P. Florescu
Casier: C. Sava-Goiu
Secretari: { Dem. Grozescu
 M. Ștef.-Suhățeanu

Membrii:

Aleman I.	Marinescu Coman
Antonescu P.	Nedelcovici Ath.
Boldur M.	Popescu Alex.
Eliescu M. Aurel	Știnghe Vintilă
Ioan Petre	Sburlan Dumitru
Ionescu Andrei	Tănăsescu M.
Lazar Horla	Tomuța D.
	Turneanu G.

Cenzori: Cratero Ovid, Năstăsescu Gh., Sculy Xenofon,
Cenzori supleanți: Anastasescu Dem., Comanicu I., Fonai I.

Prețul abonamentului:

Pe un an	260 lei
• • • pentru membrii Societății	100 >
• • • pentru conducători și brigadieri	70 >
Numărul	25 >

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

O EXCURSIUNE REGALA PE DUNARE IN 1926

CREAREA LEGALĂ A PRIMEI REZERVAȚIUNI A NATUREI

de GEORGE GRINȚESCU
Farmacist Colonel <Naturalist>

Se publică cu înalta încuviințare ¹⁾

Zilele lui Mai trecură una după alta, lăsându-mi în suflet regretul de a nu putea cerceta unele localități sau face ascensiunea unui munte. Pe când gându-mi cutreera zăvoaele sau urca povârnișurile pleșuve ale Ceahlăului, către seară sosește un curier cu următoarea poruncă. «Din Înaltul Ordin veți însoți pe M. S. Regele cu ocazia excursiunii în Dobrogea, care va dura de la 21 Mai - 2 Iunie 1926».

Citesc și recitesc porunca, amintindu-mi de dorința M. S. exprimată cu ocazia unei audiențe ce am avut, de a se realiza o excursiune intimă, lipsită de oficialitate, în scop de a se vedea pe cât posibil frumoasa noastră floră din Dobrogea. Puțini cunosc și mulțimea trebuie să știe - că M. S. Regele și M. S. Regina sunt mari admiratori ai naturii și desăvârșiți naturaliști. M. S. Regele

¹⁾ Se va înțelege din cuprinsul acestui articol, că ne-a fost trimis spre publicare înainte de moartea Regelui Ferdinand I.

este primul nostru botanist regal, familiarizat până și cu cele mai rare plante din flora noastră, iubește în special Ferigele. Nimeni n'a cunoscut aceasta și este un regret, căci floristica noastră ar fi progresat prin înalta protecțiune a M. S. și astăzi am fi avut visul împlinit cu rezervațiunile botanice ale naturii. Dragostea M. S. de natură și de flori a căpătat-o din tinerețe în frumoasa Elveție. Vizitați grădina dela Cotroceni, Copăceni, Scrobiștea și Peleşul, pentru a vă putea da seama de dragostea M. M. L. L. pentru flori, acolo veți vedea florile de cultură alături de florile de câmp, aduse din diferite excursiuni: Bujorul sălbatec din câmpia Munteniei, (*Paeonia romanica Brândza*), Stânjenelul mic de Dobrogea (*Iris pumila L.*), Stânjenelul galben de apă (*Iris pseudacorus L.*), Stânjenelul galben de sărături (*Iris halophila Pall.*) Stânjenelul vărgat de coline (*Iris variegata L.*), Stânjenelul albastru de pădure (*Iris graminea L.*), Stânjenelul de pustă (*Iris pseudo-cyperus*), Stânjenelul de dealuri (*Iris sibirica L.*), Stânjenelul de munte (*Iris ruthenica Ker-Gaw*) etc. În scurt timp, totul a fost gata pentru excursiune: lupa, carnetul, presa și nedespărțitul sapă-topor, alături de ținuta de gală care formau tot bagajul. În dimineața zilei de 21 Mai 1926, ocup compartimentul rezervat în trenul regal, ce pornește spre Giurgiu, unde se pregătea primirea oficială și oare cari serbări. Toată familia regală a luat parte la această excursiune, fiind aclamată și impresurată de flori prin satele pe unde am trecut. Spre Jilava suntem invitați la ciai. Toți invitații așteptau cu nerăbdare apariția Altețelor Regale Principesa Elena și Ileana, spre a li se prezinta felicitări, fiind patronul Altețelor Lor. M. S. regele stă în capul mesei, M. S. Regina la dreapta, apoi familia regală de o parte și de alta, Mareșalul palatului Generalul Angelescu actualul Ministru de război, în sfârșit invitații excursiunii. M. S. Regele mă zărește și îmi zâmbeste, eram pentru a doua oară în fața Majestății Sale. M. S. Regina mă privește lung de neexplicabila mea apariție, fiindu-mi necunoscut. Masa fiind barată, chip de a mă prezinta nu aveam, jenat de această situație, aproape n'am luat nimic, pândind momentul prezentării. În sfârșit se face cerc și atunci mă prezint în toată liniștea. Din acel moment m'am simțit altfel, în acea atmosferă a cărei viață și lumină erau M. M. L. L. Serbările de la Giurgiu sfârșindu-se, M. M. L. L. s'au imbarcat și retrași pe punte sorbeau răcoarea Dunării, care potolea zăduful din oraș.

Ora 6 se anunță în sfârșit în urale, ancora se ridică și iach-tul «Ștefan Cel Mare» având pe bord pe M. S. Regele, M. S. Regina, Altețele Lor Principesa Elena și Ileana, Doamna Giurgens sora A. S. Principesaa Elena, Doamna de onoare Mavrodi, D-ra Mavrodi, D-ra Romalo, Mis Maly, Domnul Romulus Voi-nescu și Cămărășescu, comandor Păiș adjutant regal, D-l Rehbn inspectorul grădinelor palatului și subsemnatul, pornește tăind valu-rile spre Oltenița, escortat de Vedetele No. 5 și 6, pe o frumoasă seară de Mai. În liniștea cea mai tăcută, după ce văpaia amlezei s'a domolit, Majestățile lor voioase, cu sufletul plin de mulțumire, priveau zarea și frumoasele lunci întinse pe malul românesc al bătrânului fluviu, straja neamului nostru. Stând lângă ofițerul de comandă, simțind inima-mi cuprinsă de bucurie, mă gândesc la toate darurile ce Dumnezeu a hărăzit poporului român și care nu sunt apreciate și nici slăvite de toți așa cum merită.

Dr. *Grigore Antipa*, cunoscând în adânc romantismul lo-curilor ce vom străbate, găsim descrisă Dunărea, cu toate aspec-tele sale în cuvinte mărețe, cu câțiva ani mai înainte în cartea sa intitulată «Regiunea inundabilă a Dunării» sau cum îi zice poporul «Balta» sau «Lunca Dunării».

«Această Baltă, prin frumusețile ei naturale cu totul aparte, «prin condițiunile speciale de viață pentru organismele ce trăesc și «se desvoltă în ea, precum și prin puterea ei de producțiune, a-«ceastă zonă este de natură de a ne atrage, de a ne interesa tot «mai mult, atât din punct de vedere pur științific și estetic, cât și «din punct de vedere economic. Inundațiile la care este expusă în fie-«care an și variația neconținută a nivelului apelor și adeseori dela «un an la altul, ne prezintă tablouri cu desăvârșire diferite atât ca «aspect general, formă și vegetație, cât și ca natura producției. «Această schimbare radicală a condițiunilor, de viață, continuele «transformări prin care trece Balta, sunt de cel mai mare interes «științific, menite să atragă pe orice naturalist la studiul lor, ofe-«rindu-ne ocazia de a putea cerceta și rezolvi o întregă serie de «probleme științifice și economice, de cea mai mare importanță».

Apusul de soare este pe sfârșite și meditând la cele cântate de Dr. Antipa și pe cari și ochii noștri le adevăresc, trecem încet pe lângă malul românesc, până în dreptul lacului Greaca, unde pe malul drept al Dunării se termină frontiera bulgară și de unde ambele maluri devin românești.

Maluri presărate atât pe dreapta, cât și pe stânga, cu diferite sate, întretăiate de o parte și de alta frumoase zăvoae și păduri de sălcii și cu plop, printre care începea să licărească lumina, în amurgul ce se lăsa, se auzea cânt de păsări, ecoul urărilor și se vedeau saluturi de pălării și fâlfăituri de batiste. Astfel ancorăm, spre a trece noaptea în largul Dunării, în fața Olteniței.

Santinelele de pe bord, prin fluier prelung dau semnalul, garda se înșiră în pas cadențat, luând poziție, iar goarna sună spre rugăciunea de seară, după care totul intră în liniștea nopții.

Zorile mijesc în murmurul apei și în cântul păsărilor, aureola zilei se înalță pe cer și 22 Mai pare mai frumos. Yahtul începe a se legăna, în vuetul mașinilor și a se lăsa în plescăitul apelor, printre frumoasele lunci ale vechiului mal și pe lângă coasta abruptă a noului mal românesc, care este o continuare a dealurilor prebalcanice, ce se afundă în Dunăre. Această coastă brusc abruptă în Dunăre, ondulată când în boturi, când în văi, are fundamentul format din roci calcaroase (ce trec pe sub Dunăre în câmpia românească — Bărăgan —), peste care s'au depus nisipuri galbene cu carii (dacice), mame de ape dulci și o pătură de loess foarte groasă care a dat naștere coturilor de mai sus, înalte de 100—130 m. altitudine. Pe o parte și pe alta, lăsăm în urma noastră sate și pichete de grăniceri, unde în fața căsuțelor alb văruițe se văd câte trei soldați și toți trei de sentinelă, dând onorul. Incet, incet ca în film, frumoasele lunci pline de turme, umbrite de zăvoale tinere și bătrâne, ale căror frunze, în bătaia soarelui, ne desemnează pe Salcia albă (*Salix alba*), ¹⁾ Salcia verde (*Salix fragilis*), Salcia cenușie (*Salix triandra*), apoi siluete albe și negre de Plop alb (*Populus canescens*), Plop negru (*Populus nigra*) sau întinse pâlcuri de cătină (*Tamarix pallasii*) înflorită, de un persicism aprins, cari dau un colorit asemănător celui de *Erica*, ce se întinde cât e zarea în câmpia germană. Aceste pâlcuri de cătină urmăresc cursul apei, când pe dreapta, când pe stânga Dunării până la Mare, lăsând în urma noastră luncile cu o vegetație luxuriantă, boturi de dealuri cu tufişuri, sate tăcute, înaintând mereu prin diferite coturi și întorsături, când deodată în depărtare, se zăresc ca niște sulice, minaretele din Silistra.

¹⁾ Lista completă a plantelor din această excursiune se va publica în Bul. Soc. Naturaliştilor.

Fără oprire, în aclamațiile poporului, trecem lăsând în urma noastră brațul Borcea, ce apucă spre Călărași, brațul Ostrovului spre Ostrovul de azi, urmându-ne calea pe Dunărea cea nouă sau brațul Plosca, trecând pe lângă o sumă de Păcuiuri ca: Ostrovul, care acum 150 ani era populat de străbunii unora din locuitori, ce din cauza inundațiilor s'au mutat, dând naștere Ostrovului de azi. «Nu de mult — zice un bătrân — sunt cam 50 — 60 ani, de când Dunărea mare trecea pe aci și vapoarele mari se opreau la Silistra». Ce schimbări! În 50 — 60 ani sau chiar 100, pe aci nu era decât Păcuiul Ostrov și Păcuiul lui Soare, azi între acestea s'au mai născut: Păcuiul Hopa, Păcuiul Pastramagiul mare și mic, Păcuiul, Păcuiășul, Talchia, iar Păcuiul lui Soare, a devenit mult mai mare.

Astăzi, pe lângă insulele vechi ca: Ostrovul și Soare, sau format altele, toate au crescut și cea mai mare parte s'au lipit între ele formând la un loc o insulă mare. Aici este cel mai frumos exemplu de felul cum se formează ostroavele noi și cum se potmolesc brațe de Dunăre, în Dunărițe, Verigi, Zătroane, Zavaluri, Privaluri, etc. Astfel a dispărut Brațul principal al Dunării în fața Ostrovului de azi, ne mai rămânând din el decât o simplă Verigă ce se împotmoleşte, din ce în ce, arătând tendința de a dispărea și de a lăsa în fața Ostrovului de azi o mare câmpie. Astăzi, aceste insule noi sunt pline de păsări sălbatice, de turme de vite și oi, iar cele vechi Ostrovul și Păcuiul lui Soare, odinioară populate, azi nu mai păstrează decât urmele vechilor cuprtoare romane și monezile ce se văd ori în albia brațelor când seacă, sau în malurile ce se surpă de apă.

Firul se tot deșiră, din ce în ce mai frumos. La dreapta apare Păcuiul lui Soare, spre capul Dervent. În acest Păcui se văd urmele unei cetăți, — nici arborii mari, nici valurile ce lovesc nemiloase în zidurile ei nu ne pot spune trecutul de glorie, clipele de fericire sau cataclismul ei. După compoziția zidăriei, după forma și cioplirea pietrelor, nu poate fi decât de aceeași origină ca și ruinele dela Adamclisi. Ziduri acoperite de uitare, ascunse de sălcii și plopi bătrâni, pe cari se agață șerpuind *Periploca graeca*, *Vitis silvestris* (Vița sălbatică), *Clematis Vitalba* (Curpenul de pădure) și de un desiș de nepătruns de Rugi, ce-ți dă impresia unui ținut sălbatec acoperit de o vegetațiune plângătoare ca de Liane. Ruinile ne inundate sunt umbrite de Stejar, (*Quercus pedunculata*), Carpen (*Carpinus duinensis*), Arțar (*Acer*

tataricum), Ullm (*Ulmus campestris*), Sânger (*Cornus sanguinea*), Verigariu (*Rhamnus cathartica*), Călin (*Viburnum opulus*) etc., iar pe locurile umede și joase sunt alee întregi de Margarete (*Leucanthemum uliginosum*), Sparanghel de mare (*Asparagus maritimus*), Rutisor (*Thalictrum commutatum*), pe lângă apă întâlnim pe *Chenopodium blitoides* și multe alte plante interesante pentru flora noastră.

Dela Dervent pe stânga, se întind imense terenuri inundate numite «Balta de sus», care se întinde până în apropiere de Hârșova, iar pe dreapta rămâne în urmă Rașova, Cochirleni, apropiindu-ne din ce în ce de Cernavoda. După ce am trecut o parte din «Balta de jos», se zărește în depărtare, pe deasupra sălcilor, o linie cenușie ca o punte de trecere de la un mal la altul.

Cotim și la dreapta și la stânga prin zigzagurile făcute de apă, apropiindu-ne tot mai mult de acea linie cenușie, care din ce în ce devine tot mai mare, când de după un cot stâncos ne apare în față maestos și suspendat, frumosul pod de la Cernavodă, singura verigă de legătură între cele două uscaturi atât de scumpe nouă. Drumul ce-l facem, cu drept cuvânt, este un film, căci în fiecare minut tabloul se schimbă și care mai de care este mai frumos, ael apă întinsă, gârle, lacuri, grinduri de lăstari sau păduri bătrâne, fânețe ori întinderi imense de stuhării (stufării), mături joase, boturi de deal abrupte ori stâncoase, de un colorit alb și roșcat, în care lovește apa spumegând taine, ca în pereții stâncoși dela Hârșova de sus, unde se mai văd și azi urmele care ne vorbesc de un castel Genovez.

Trecând în aceleași urale, cotim după un alt perete stâncos și drept pe care se zărește o cruce. Este crucea ce reamintește pe cei înecați cu șalupa «Trotușul».

Ziua este frumoasă, un aer răcoritor bate pe punte și parcă zarea ce se perde spre munții Buzăului pare năbușită și încearcă să prevestească ploaia mult așteptată în acele părți secetoase. Vasul înaintază și în depărtare se zărește vârful Turcoaia, apoi din ce în ce se desemnează la orizont culmea munților Greci și apoi al Măcinului. Silueta lor apare din ce în ce mai frumoasă, vârful după vârful ca: Căprăriile, Pricopan, Suluc, Caramlăul, Cheia și Tabule ce se înșiră pierzându-se în direcția Galaților. Panorama ce se deschide te încântă, alte gânduri îți vin, alte sentimente — mai nobile, mai frumoase — încep să te stăpânească, fie că ai mai văzut aceste locuri, fie că nu.

Ne apropiem de Brăila. Portul se zărește din depărtare și în luciul apei se vede pe dreapta și pe stânga un zid de siluete cu sute de vârfuri ascuțite pe care fâlfâie mii de steaguri și stegulețe. Sunt vapoarele de toate formele și mărimile cari din ce în ce devin mai mari, mai frumoase. Sirenele încep să șuere, vasele de războiu bubuie, iar Yahtul cu Familia Regală pe bord, înaintează printre șiruri nesfârșite de urale.

A. S. Principele Nicolae sosit aci, se suie pe Yacht, pentru a lua parte la restul călătoriei. Muzica cântă «Trăiască Regele», iar apa este tăiată în dreapta și în stânga noastră de nenumărate vapoare încărcate cu lume, apropiindu-se de Yacht, doritoare de a vedea pe buna lor Regină. Timpul este o clipă și deși ai vrea să fie mai lung, cu atâta este mai scurt și în aceleași urale, în aceleași cântece de slăvire pentru Augustii noștri Suverani, părăsim Brăila, pentru a intra în liniștea dulce din frumosul loc dela gura canalului Filipoiu.

Seara este adorabilă. În timpul mesei, ca și la toate mesele trecute, M. S. Regele, vesel și încântat, pare foarte mulțumit de frumusețea zilelor trecute. M. S. Regina, vesnic visătoare, cu surâsul pe buze, face ca fiecare clipă să fie mai plăcută și discuțiunile mai interesante.

A. S. Principesa Ileana, îngrijorată de cei suferinzi, se preocupă de lansarea unui apel către popor, ca S-o ajute în a clădi un pavilion bolnavilor dela Spitalul Militar «Regina Elisabeta», dar care, totuși, ademenită de frumusețea acestei seri din Filipoiu și însoțind pe M. S. Regina, dimpreună cu A. S. Principele Nicolae, fac o plimbare cu șalupa în Brațul Măcinului. Nu mult mai târziu o ploaie binefăcătoare se lasă și abia spre ziuă incetează.

Zorile zilei 23 Mai, s'au revărsat de mult, soarele lucește ca la două sulite deasupra dealului Turcoaia, șalupele gata de plecare, imbarcă pe M. S. Regina, A. S. Principesa Ileana, A. S. Principele Nicolae și Comandor Koslinski, apoi în cea de-a doua iau loc M. S. Regele, A. S. Principesa Elena, Romulus P. Voinescu, d. Cămărășescu, subsemnatul și Comandor Păiș. Luând calea pe gârta Filipoiu (lung de 24 km.), șalupele înaintează una după alta, lăsând la o parte casa pescăriei cu fostul chioșc regal (ce se reclădește) și mergem până la locul unde se leagă lacul Șerban și Filipoiu.

Lăsăm șalupele și cu două lotci plecăm spre lacul Șerban.

Drumul din gura Filipoiului până în lac este un adevărat bulevard umbrat pe dreapta și pe stânga de uriași plopi și sălcii ce par născute din apă și cari își împreunează crăcile. (Fot. No. 1 și 2).

Lacul Șerban este o mare de apă, bogat în pești, plin de păsări ca: Jidani (*Nycticorax griseus*), Chirghițe (*Sterna hirundo*) și Pescari (*Larus ridibundus*) precum și rari vulturi rătăciți, mișunând cu toții prin vârful marilor sălcii de pe marginea lacului. Ca plante plutitoare s'au văzut: Ciuline (*Trapa natans*), Plutică (*Limnanthemum nymphoides*), etc. (Fot. No. 1 reprezintă apa acoperită cu foi și flori de Plutică. Fot. 3, după vânatoare).

După o scurtă plimbare, M. S. Regele cât și A. S. Principele Nicolae, ca buni țintași, rostogolesc spre apă câteva exemplare de Jidani, urmărind și un frumos vultur care, presimțind ce-l așteaptă, se muta îndată ce ne apropiam. Orele fiind aproape 15, și timpul trecând așa de iute, cu regret o pornim înapoi la Casa pescăriilor, unde ne așteaptă tradiționala ciorbă pescărească și crapul la proțap. (Fot. No. 4). Masa este decorată și pe ea zac nenumărate petale de Nufăr (*Nimphae alba*), recoltat din această gărlă, iar M. S. Regina și A. S. Principesa Elena purtau frumoase ramuri de *Myosotis palustris*, tot din acel loc. M. S. Regina și A. S. Principesa Elena, întrebându-mă de numele popular al acestor ramuri de *Myosotis* cu floricelele azurii ca cerul, impestrițate cu roz și alb, am răspuns:

— «Majestate, orașenii o numesc «Myosotis».

— «Da!, dar poporul?»

— «Poporul, Majestate, i-a dat frumosul nume de «Nu mă uita».

Majestatea Sa continuă: «Da! «nu mă uita» și A. S. Principesa Elena, zice «Ce frumos nume: Nu mă uita».

Tot acolo s'au mai recoltat: *Senecio macrophyllus*, *Talictum commutatum*, *Carex acuta*, *Tiphoides arundinaceae*, *Ranunculus tricophyllus*, *Iris pseudacorus*, *Salix triandra*, după care ne-am întors la Yacht, rămânând în așteptarea dimineții pentru a intra în Deltă. În zgomotul surd al mașinelor, vasul calcă domol valurile legănându-se spre a eși din braț și a coti la Ghecet spre Dunărea mare în ziua de 24 Mai.

Astfel, în liniște, trecem pe lângă Galați, cotim spre Reni, lăsând să se piardă în zare frumoșii munți ai Măcinului, pentru ca apoi să apară mai aproape către Isaccea, până ce iarăși se inde-

părtează lăsându-ne ultima lor ramificație, a celor 5 vârfuri numite : Beș-Tepe (242 m. alt.), pe care se găsesc frumoase exemplare de : Ceasornic (*Ornithogalum Scorpile*), (*Simphitum tauricum*), tătăneasă cu flori albe, etc.

Ocolim brațul Chilia din Dunărea mare, apucăm spre Tulcea. lăsăm Brațul Sulina la stânga și intrăm în șerpuitul braț Sf. Gheorghe. Trecem de Mahmudia, iar dela Dunăvăț, de o parte și de alta, nu se văd decât rare salcii și o mare de stuf (*Phragmites communis*) eșite din acele insule plutitoare numite «Plaur», formate în întregime din rizome de stuf gros, împletite între ele prin rădăcinile lor, formând astfel o masă plutitoare pe care se depune printr'un proces de transformare o pătură subțire de humus negru, ce hrănește o vegetație xerophilă foarte frumoasă. Între plantele văzute pe aceste insule sunt : Nu mă uita (*Myosotis palustris*), Feriga (*Aspidium thelypteris*), Butonii de aur (*Ranunculus lingua*), Ghiocei de apă (*Leucosium aestivum*), Lăsnicior (*Solanum Dulcamara*), etc. Tot pe aceste insule se află culcușurile diferitelor animale ca : lupi, mistreți și cuiburile diverselor specii de păsări dintre care și a Găinușei albe sau Crosa de Deltă.

Ajunși, debarcăm în satul Sf. Gheorghe din Deltă. Poporul, elevii școlii în haine de sârbătoare, primesc pe MM. LL. cu pâine și sare, acoperindu-l cu flori culese de pe țărmul Mării, de unde am recoltat și noi : *Nymphaea candida*, *Orchis palustris*, *Dianthus Kladoventus*, *Convolvulus persicum*, *Carex ligerica* *Brachypodium distachyon*, etc.

După ce MM. LL. se interesează de nevoile locuitorilor și în special de pescuit, s'a vizitat câteva case de ale gospodarilor, admirându-se curățenia și hărnicia acelor oameni.

Timpul fiind înaintat, s'a renunțat de a se mai vizita lacul Razelm și Dunăvățul. În ziua de 25, dimineața, părăsim Sf. Gheorghe cu intențiunea de a vizita gârla și lacul Crapina, dintre Isaccea și Reni, dar ploaia ce ne însoțește dela Tulcea, face imposibilă vizitarea acestui lac cu luntrile și suntem nevoiți a continua drumul spre Măcin, unde la orele 10 seara ancorăm la debarcader.

Soarele s'a ridicat sus, vestindu-ne ziua de 26 Mai, ca o zi frumoasă. Poporul și copiii așteaptă pe MM. LL. ne fiind în program nici o primire oficială. M. S. Regina primește din partea Doamnelor, frumoase buchete de flori. A. S. Prințesa Ileana vizitează Măcinul și l-se ghicește de noroc, la un șalaș de țigani turciți.

Aflând dancii-turciți că este fiica «Sultanei», au început să-l ureze de noroc, de fericire, făcând toate temenelele, așa cum se cuvine fiicei «Sultanei». La orele 10 MM. LL. și noi, cu automobilele, luând șoseaua ce duce spre Iglîța, am trecut pe sub coastele frumoase ale muntelui Pricopan, pe o șosea ce ridică și scoboară, tăem Valul lui Traian dela Iglîța, ridicăm pe frumoasele culmi dintre Iacob Deal (344 m. alt.) și dealul Pricopcea, Curt-Bair (402 m. alt.), suind pe Muchia Lungă de pe care s'au recoltat numeroase și interesante plante ca: *Alysum Borzianum*, *Linum tauricum* (în galben), *Campanula romanica*, *Agropyrum bulbosum*, *Koeleria brevis* etc., scoborâm în Cerna, luăm drumul către Cinel, sau Consulu, oprindu-ne în frumoasa pădure dintre Acpunar și Ortachioi. Aici M. S. Regina a recoltat frumoase exemplare de *Pirijs elaeagnifollus*, *Quercus Huss* (un rar stejar de Caucaz) și alte multe plante.

La orele 13,30 întorși la Yacht, luăm masa în cea mai veselă atmosferă, cum totdeauna se simte acolo unde sunt MM. LL.

La orele 16 fluierul dă semnalul, trâmbițele sună onorul, iar A. S. Prințesa Elena, imbarcându-Se pe vedeta No. 6. părăsește Yachtul, pentru a trece la Brăila, plecând la București.

Ploaia din cursul zilei a domolit căldura și seara se simte desul de răcoroasă.

Descărcările atmosferice nu permit radiofoniei de pe Yacht să ne dea lămurit sunetul concertelor, nici chiar al acelor dela Viena.

În răcoarea dimineții și în cântul păsărilor, Yachtul, în ziua de 27, plutește încet, încet prin corurile șerpuite și umbrite de sălcii din Brațul Măcin, lăsând la stânga apei stânca din lunca Dunărei, la Blașovo, transformată azi în carieră. Ce rost are această stâncă, aruncată aici și fără nici o legătură cu Iacob Deal? Este ea ultima înaintare a acestui deal, ros de vreme și de ape, sau este una din acele ce se cheamă «Clipe», aruncată aici ca și clipele din Carpați, învăluită în povești ca și clipa dela Piatra Teiului (Neam)? Poate! căci povestea zice: «Necuratul, vrând ză inece lumea, a pornit cu stânca în spinare ca să închidă apa. Dumnezeu însă hotărî altfel, căci cocoșul cântând înainte de a-și termina necuratul planul, piatra a căzut acolo unde se vede și azi».

Încet ancorăm în fața lui Iacob Deal, una din pozițiile minunate, cu satul Turcoaia la poale și cu instalații și case spânzurate prin stânci, către vârful lui.

Debarcăm în luntre și cu lopețile, hai, hai, ferind la dreapta și la stânga de întortochiatele coturi umbrite de uriașe sălcii și plopî, intrăm în potcoava brațului Dunărea Veche. Deodată se deschide în fața noastră cel mai frumos luminiș, (Fot. No. 5), acoperit dela un mal la altul de o apă limpede și verde ca și smaraldul. Iată un colț de pământ unde Dunărea cu apa dulce, limpede și verde, îți dă impresia că ești într'un colț de Mare. Țărnuț este acoperit de o vegetație luxuriantă de stuf, trestie, țiperig, crescute pâlcuri, pâlcuri, prin cari mișună păsări mici și mari, vi-nete, albe, pătate sau aurit, ce dau acestui colț de rai un farmec și mai frumos. Către maluri plutesc în apă stele verzi mănate când la dreapta, când la stânga de valuri ce dau un colorit deosebit, sunt stele formate din rozete de *Trapa* (Ciulini) suspendate de un fir și care încă n'au eșit la suprafața apei. Timpul trece și cea dintâi lotcă cu M. S. Regina se îndepărtează cu regretul tuturor că părăsim acel loc fermecător și iarăș în sunetul lopeților de hai, hai, trecem prin aceleași coturi și sosim la vas. Amurgul se lasă și roșeața reflectată pe Iacob-Deal, ne vestește sosirea nopții. MM. LL. în semnalul plantonului sue puntea, iar soldații în pas cadentat, unul câte unul, iau poziția în timp ce goarna sună rugăciunea amurgului. Frumos e și MM. LL. dau poruncă, ca noaptea s'o trecem în acest colț frumos. Multe coame am suit, pe multe vârfuri am poposit, la apus sau răsărit de soare, pe Negoii, pe Ceahlău, la mare, bărgan și totuși n'aș putea spune că un loc e mai frumos decât altul. Numai naturalistul le simte, le vede, le găsește și în ritmul de hai, hai fie că se scoboară în întunericul peșterilor, fie că se agață de stânci mănate de necunoscut, el merge tot înainte ca să străbată întunericul spre lumină. Așa sunt și MM. LL. desăvârșiți naturaliști, cercetători ai frumuseților naturale ale României, și găsesc din an în an colțuri frumoase și tot mai frumoase.

Amurgul s'a lăsat de mult și lumina în luptă cu întunericul abia mai desemnează la orizont, figura lui Iacob-Deal. Vârful lui cenușiu deodată, în întuneric începe să fie înconjurat de o aureolă, din ce în ce mai vie, din ce în ce mai luminoasă, de după care apare luna ca un glob de aur, proiectând figura ei în Dunăre.

Tăcere tainică, luna sue și cel din urmă lătrat de câine a încetat. Dunărea cântă veșnic același cântec de frământare, după care cea din urmă lumină a unei căsuțe de pe Iacob-Deal apune și totul intră în tăcere. Spre ziua de 28 Mai, ploaia încetează și întorși la

Măcin cu automobilele, plecăm pe șoseaua Tulcea trecem prin Jijile, Carvan, Văcăreni, Lucovița, Rachel, Isaccea spre mănăstirea Cocoș. Pretutindeni urale, MM. LL. sunt acoperite de flori, iar o ploaie, cam rar văzută pe aci, ne urmărește dela Măcin, udând aceste locuri, pe care n'a plouat de luni de zile.

Dela despărțitura drumului spre mănăstirea Cocoș, M. S. Regina cu Principele și Prințesa, iau drumul spre mănăstirea Cilibic, iar M. S. Regele și noi spre mănăstirea Cocoș.

După un scurt Tedeum în frumoasa și bogata mănăstire Cocoș, de curând restaurată, luăm dejunul adus cu noi, după care cu M. S. Regele, suim la Cruce. Aici se remarcă câteva plante: *Lunaria pachyrrhiza*, *Symphytum tauricum*, etc. Cu părere de rău, părăsim acest frumos loc, care după părerea M. S. Regelui, ar putea deveni o stațiune climaterică și de repaus.

Această localitate, cât și alte frumuseți ale naturii din țara noastră, stau acoperite de uitare din cauză că nu sunt puse în valoare, din lipsa gustului nostru, de a iubi natura și măreția faptelor ce se petrec în ea.

Suntem în Niculițel. Odată cu noi sosește și M. S. Regina, poporul în sărbătoare delirează, clopotele sună, uralele și florile par a nu se mai isprăvi.

După serviciul divin, MM. LL. se întretin cu frunțașii, după care plecăm spre Meidan-Chioi.

Urcăm prin pădure, spre Dealu-Mare de unde se deschide cea mai frumoasă panoramă a naturii spre Baltă și Sudul Basarabiei. La cotitură, spre Valea Morilor, în o frumoasă poiană, oprim. Pădurea bătrână de Carpen, Stejar și Tei pare-a tresări, plecându-și crengile, iar din freamățul frunzelor se desprinde un cor de «bine ai venit mărite Rege». Auguștii Suverani admiră poiana cea frumoasă, care din acel moment am botezat-o «Poiana Regele Ferdinand I», în care M. S. Regina a găsit cel mai frumos exemplar secular de Păr alb sau Păr cu frunzele argintii (*Pirus elaeagnifolius*) (Fot. No. 6), care ca și acea poiană, trebuie declarat ca monument al naturii, urmând a fi păstrat științei și naturaliștilor. M. S. Regele și M. S. Regina, cu brațele pline de sângerosul Bujor (*Paeonia romanica*) prin care licărește albastrul și vârgatul Stânjenel (*Iris veriegata* și *graminea*), stropit pe ici colo de frumosul galben de *Inula hirta*, cu peștrițele flori de *Dictamus albus*, alăturându-se cu infocatul scânteios *Lichnis Viscaria* și Garofițe, (*Di-*

anthus capitatus și giganteus), prin care licărește aprins ciocul berzei (*Geranium sanguineum*), străbat poiana dela un cap la altul, admirând frumoasa vegetațiune. In urmă, M. S. Regele, iubitor adânc al florilor noastre, clasează rând pe rând: <Cuibul rândunelei> *Neottia nidus avis*, *Cefalantera pallens și ensifolia*, *Allium bulgaricum*, *Talictum aquilegifolium*, *Poligala major*, etc. <Fot. No. 7>.

Lăsând aceste locuri frumoase, trecem Valul lui Traian, apoi satele Meidan Chioi și Ac-Cadân, — peste toț MM. LL. fiind primite cu flori, dragoste și urale.

Părăsind Ac-Cadân, scoborâm spre pârâul cu acelaș nume, trecem valea pârâului Taița, admirând frumosul deal Cinel (322 m. alt.), cunoscut de botaniști sub numele de Consulu de unde trecem prin Ortachioi, Akpunar spre vestita <de 2 zile> republică a satului Cerna, care după o săptămână dela eveniment, acei răzvrățiți strigau «Trăiască Regele», — Bietul popor, cât de ușor se otrăvește și ce pot face din el instigatorii?! *Dacă s'a putut face ceva în aceste sate, a făcut-o numai timpul, ajutat de stabele forșe ale școalei. Cât despre rolul bisericii în aceste locuri, aproape nu se simte. S'a vorbit de multe ori de misionari; iată rolul național ce s'ar putea îndeplini de un mánunchiu de misionari, puși la adăpost, bine organizați și conștienți de menirea lor.*

Dar pentru aceasta este nevoie de vederi largi, de organizație și un program, la care puțini se gândesc, deși interesul națiunei, o cere azi, mai mult ca ori când in toate părțile țării.

In răcoarea serii, printre livezi și ogoare vesele, udate de ploaie, ajungem la Măcin. Seara la masă, totul e vesel, totul e o floare, M. S. Regina, singură a ținut să orneze masa, împrăștiind petale și așezând flori in glastre. Cât le iubește! cât le admiră și câtă părere de rău simte, când vede câte una ofilită și fără viață! Convorbirea e vie asupra celor remarcate in cursul zilei. Prințesa Ileana își manifestă dorința de a lansa un apel către popor, relativ la clădirea unui pavilion la spitalul Militar. Sunt păreri de chetă, cărți poștale, cărămizi, timbre de binefacere și in cele din urmă, rămâne ideia apelului deoarece poporul [va da, căci Românul din tradiție este darnic și ca un prim pas, ofițerii Yachtului adună

peste 4000 lei, înmânându-I A. S., care le mulțumește călduros. Primul început¹⁾.

Suntem pe punte. Luna se cglindește în Dunăre, amurgul s'a lăsat și păsările au încetat cântul lor, totul e liniștit, nu se aude de cât freamătul sălciilor și undele de apă ce alunecă în murmur către nesfârșit. Pe luciul apei spre Brăila, se văd lumini neobici-nuite, apoi se disting din ce în ce: roș, galben, albastru, verde și însfârșit tot curcubeul de colori. Sosesc două remorchere pline de Brăileni, cu luntrele înșirate după ele, frumos luminate în întune-ricul nopții. Se apropie, roțile calcă din ce în ce mai încet, iar în tăcerea nopții, două coruri și mandoline, cântă arii românești și gre-cești când mai tare, când mai încet, până se confundă cu mur-murul apei și cu șoaptele frunzelor.

MM. LL. impresionați de această manifestație de dragoste, mulțumesc călduros, după care în tăcerea nopții, cântul se de-părtează, până ce luminele nu se mai văd, cătră 12 din noapte.

29 Mai, plecăm spre Hârșova. M. S. Regele cu noi, încă dela orele 10 luăm drumul spre Măcin, Cerna, Ortachioi, Cinel, Boschioi, de unde apucăm spre Cincarova. Poposim în pădure și după dejun, lăsăm această frumoasă pădure, ce se întinde cât vezi cu ochi de pe Cinel și luând drumul spre Calfa, Sarai și pe la orele 17.30 suntem la Hârșova, unde sosește și M. S. Regina cu Yachtul. În aclamația poporului și urările școalelor se vizitează muzeul de antichități, expoziția dela școala de fete unde se re-marcă frumoase cusături și herbarul elevilor «Gymnaziului».

M. S. Regele iscălește în condica Muzăului, iar la școală remarcă printre plantele colecționate de elevi, pe *Colchicum mon-tanum*, cules de pe stâncile Hârșovei, ca și cele recoltate de noi *Alyssum Arduini*, *Moehringia Jankae*, etc. Vizitele terminate, MM. LL. intră la bord și rămâne până a doua zi.

În ziua de 30 Mai, cu automobile plecăm spre Constanța, pe drum ne ajunge ploaia mult așteptată și pe aici, ca și în sudul Dobrogei. Luăm dejunul la castelul din Port. A. S. Principele Moștenitor Mihai, se întâlnește cu M. S. Regele bunic, și M. S. Regina bunica, vorbește în englezește și cu noi românește, bine legat, voinic, împrăștie energie în toate părțile, când pedalând vreo bicicletă cu trei roate, când târând o perie cu coadă, sau venind

¹⁾ Străduințele A. S. n'au rămas fără răsunet căci azi la acel pavilion se lucrează la acoperiș.

cu garoafe luate din glastrele M. S. Regina ca să le împartă celor prezenți.

— «Majestate sper că A. S. R. va fi un bun naturalist», zic eu. M. S. Regele râzând afirmă: — «Da, da, am toată speranța și va fi îndrumat!» — La masă cireșele din farfuria M. S. Regina, fac cu ochiul A. S. R. pe care privindu-le, cu aviditate, zice: — «Sunt bune cireșele!, eu nu am voie a mânca».

După masă se vizitează Castelul dela Mamaia. Seara cu trenul regal plecăm la Bazargic și cu automobilele, după o ploaie bogată, ajungem pe un soare sclipitor în ziua de 31 Mai pe coasta de argint, frumos descrisă de răposatul naturalist Gh. Murgoci și de eruditul geograf-naturalist Vâlsan.

Coasta de Argint este singurul colț al litoralului nostru unde Marea Neagră cu ochiul de smarald stă liniștită, în care se oglindesc coastele sale cu aspect de țancuri stâncoase, împetrișate cu grădinițe frumoase și izvoare răcoritoare.

Aici avem climatul cel mai dulce și iarna dispare cu totul, aceasta o adeverește și vegetațiunea acestui loc în care găsim crescând câteva plante mediteraniene: Smochinul (*Ficus Carica*), Curpenul (*Periploxa graeca*) și alte câteva, din care unele ajung prin Ofenia, iar altele în alte localități ale Dobrogei de sus. Însă nu avem nici o plantă mediteraniană cu frunzele necăzătoare. Coasta de Argint este în adevăr o minune, îngrădită de un zid de calcar. La amiază Balciul reflectă o lumină orbitoare ce predomină câteva oare pline de splendoare selbatică. Peste oraș plutește un fel de glorie, o dogoare și o aureolă de lumină și când acea vâpae din amează se domolește, sosind ore încărcate de liniște, de toropeală sau de un fel de voluptate, ore de visare orientală.

Țancurile și pereții Balciului, par de albastru, apoi de ambră, apoi de grămezi în coșuri de rose, ori buchete de liliac și mărgăritărele. În sfârșit se așterne amurgul cu murmurul mării fosforescente, cu culmile răpilor părând ca de sidex și marochin, cu căsuțele încremenite pe dâmburi ca o turmă de capre adormite și cu întregul mister de purpură al răsăritului de lună.

După masă se vizitează fânețele și lăstarul dela Teche, spre granița bulgară. S'au recoltat mai multe plante: *Iris graminacea*, *Salvia rigens* (cu flori mari foarte frumoasă), *Phyteuma anthericoides*, *Allium atroviolaceum*, *Allium atropurpureum* și altele.

M. S. Regina se întoarce la Balcic unde rămâne încă câteva zile, iar M. S. Regele cu A. S. R. Principele Nicolae și noi plecăm la Bazargic unde trecem noaptea în tren.

În ziua de 1 Iunie, cu automobilul plecăm spre Silistra.

Drumul urmat este prin: Carapelit, Konac, Kocimar, Kurtbunar unde luăm dejunul în pădure, apoi prin Ghiulerchloi, Alfatar, Kalipetrova ajungem la Silistra.

Peste tot locul oficialitatea este cu pâine și sare, norodul pe dreapta sau pe stânga drumului, la un cap de sat, în costume bulgărești, fiindcă cele mai multe sate pe unde am trecut sunt bulgărești — înșirați, priveau curioși. Și aici s'a remarcat caracterul populației. Turcii își manifestă sentimentul într'un fel, consideră pe M. S. Regina drept Sultana lor de altădată. Bulgarii par cu totul indiferenți și retrași, iar bulgăroaicele întrețin și manifestă sentimente ostile în sânul familiei lor. Entuziasmul adevărat s'a simțit acolo unde a lipsit oficialitatea și norodul, în câteva localități din sudul județului Tulcea, în Durostor și Caliacra, unde în timpinarea M. M. L. L. s'a făcut de dascăli cu copiii școlilor veniți din depărtări, fiecare cu buchetelul de flori, fiecare cu drapelul tricolor de hârtie. *Și cât ar fi avut de spus acel dascăl și dăscălițe în acel moment, despre greutatea misiunii lor, despre neajunsul și lipsa de tot felul ce sunt nevoiți a suferi în acele locuri, numai și numai pentru datorie, fiind lăsați în voia soartei de acei ce fac politică și nu patriotism.* Și așa se petrec lucrurile în toate părțile țării noastre, unde avem populațiune care încă după 7 ani, tot nu crede că mai trăiește în România.

Drumul până la Silistra este singuratec, șoseaua sue și co-boară, cotește când la dreapta, când la stânga, cu maluri abruțe sau stâncoase printre desigurii cu lăstari sau holde mari. Nu se vede nici un călător și cu cât mergi cu atâta îți se pare mai pustiu, mai nesigure aceste părți ce formează Deliormanul.

La Silistra, după o primire entuziastă, ne imbarcăm pe vedeta No. 6 și după o scurtă plimbare pe Dunăre, debarcăm la Călărași unde M. S. Regele este primit de autorități și aclamat de populațiune. La orele 18 trenul regal se pune în mișcare și la orele 23, M. S. Regele descinde la Halta Cotroceni, de unde fiecare plecăm, ducând amintirile cele mai frumoase din această excursiune regală, ce a ținut 12 zile.

Cu toată inima și adânc mulțumesc Aguştilor mei Suverani,

pentru înalta și marea favoare ce mi-au acordat, de a-i însoți în tot locul și de frumosul prilej ce am avut de a răscoli perlele frumusețelor noastre naturale, timp de 12 zile.

In cursul anului 1926, am făcut diferite demersuri în sensul ca poeana cu plantele rare, unde a poposit M. S. Regele și unde M. S. Regina a găsit acel exemplar de Păr, să fie declarate ca monument al naturii. Ne izbutind, în ziua de 12 Mai 1927 prezentându-mă în audiență la M. S. Regina am fost autorizat verbal, că M. S. încuviințează aceasta și în ziua de 17 Mai am primit încuviințarea și scrisă. Casa pădurilor, având acest înalt ordin, în ziua de 10 Iunie 1927 apare în Monitorul Oficial No. 126 următoarea deciziune :

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor, având în vedere raportul domnului administrator al Casei Pădurilor

Decidem :

Art. 1. — *Poiana din pădurea de lângă șoseaua Niculișel-Maidan Chioi, jud. Tulcea, dela întorsătura Dealului Cerbului, ca o amintire a vizitei făcută de Majestatele Lor în această localitate în anul trecut, precum și a bogăției de plante printre cari se remarcă cel mai bătrân, frumos și rar Păr cu foi argintii „Pirus elaeagnifolius“ va purta numele de „Poiana Regele Ferdinand I“ cu „Părul Regina Maria“.*

Art. 2. — *Această poiană cu Părul său, cât și vârful muntelui Cinel se declară monument al naturii, rezervațiune pusă la dispozițiunea naturaliştilor și sub protecția Casei Pădurilor.*

Art. 3. și ultimul. — *Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei deciziuni și a amenajerei acestei rezervațiuni.*

Data astăzi, 27 Mai 1927.

În urma delegației primită din partea Soc. Naturaliştilor din România și dinpreună cu delegatul Casei Pădurilor, luna trecută s'a stabilit întinderea poenei «Regele Ferdinand I» și s'a luat toate măsurile pentru amenajarea și îngrijirea acestei poeni în care se găsește «părul Reginei Maria» și a dealului Cinel (Consulu), acoperit la poale de o frumoasă pădure de diferite specii de Stejar, Carpen, Frasin, Acer, Cerasus etc. și populat de o interesantă floră din care o parte cunoscută și citată de Brândza în Flora Dobrogei. Această pădure este străbătută de o șosea încă în stare bună, făcută de germani până spre vârf, pentru a sui tunurile în campania din 1918.

S T U D I I

ŞESUL DINTRE DUNĂRE ŞI TISA ŞI CEL DINTRE TISA ŞI RAMIFICAŢIUNILE CARPAŢILOR.

FORMAŢIUNILE DE PLANTE ŞI FACTORII PRIN- CIPALI CARE INFLUENŢEAZĂ VEGETAŢIA

de Prof. I. PRODAN (Cluj)

(urmare)

c) Alte păduri in părţile estice ale şesului.

Dela Mureş spre sud şi spre nord-vest, se află mai multe păduri, cari se pot considera ca rămăşiţe din pădurile de odinioară, ce acopereau partea estică a şesului.

Din pădurile dela sud de Mureş, fac parte cele din jurul Timişoarei, cunoscute sub numirea de Vadászerdő, Bisztra, iar din cele cari cresc spre nord-vest de Mureş, vom aminti pădurea Fás din judeţul Bichiş.

Pădurile din jurul Timişoarei după Lengyel (l. c. p. 175) se compun din esenţa principală şi predominantă: *Quercus pedunculata*, sporadic şi foarte rar, aflăm aici încă: *Q. pubescens*, *Q. sessiliflora*, *Q. conferta* şi *Q. cerris*. Din arborii şi arborasi principali, cari intră in aceste păduri, amintim: din cei urcători *Vitis silvestris*, *Tamus* şi *Clematis vitalba*; apoi mai răspândiţi: *Sambucus nigra*, *Ligustrum vulgare*, *Rhamnus cathartica*, *Evo-nymus vulgaris*, *Acer campestre*, *Rosa canina* cu varietăţile sale numeroase, prin luminişurile pădurilor aflăm *Rubus caesius*, mai rar *Berberis vulgaris*, iar destul de comun e *Crataegus mono-gyna*. Flora erboasă a acestor păduri se compune — după Lengyel (l. c. p. 179) din: *Viola odorata*, *V. alba*, *V. silvestris*, *V. Ri-riniana*, *Convallaria majalis*, *Polygonatum officinale*, *P. latifo-*

lium, *Muscari comosum*, *Scilla bifolia*. Glumifloarele sunt reprezentate prin *Poa nemoralis*, *Festuca gigantea*, *Bromus Benekeni*, *Agropyron caninum*, *Brachypodium silvaticum*, *Milium effusum*, *Melica picta*, *Dactylis glomerata* var. *pendula*. Se mai ivesc aici și specii caracteristice pădurilor de nisip, cum sunt: *Bromus sterilis* și *B. tectorum*. Din Glumiflorae și Cyperacee sunt câțiva reprezentanți: *Carex Leersii*, *C. contigua*, *C. pallescens*, *C. digitata*, *C. silvatica*. Ferigele au numai un singur reprezentant și anume pe *Athyrium filix femina*. Pe tufișuri se urcă afară de *Tamus communis* și *Calystegia sepium*. Alte plante demne de amintit din aceste păduri sunt: *Sanicula europaea*, *Epipactis atropurpurea*, *Lathyrus niger*, *L. vernus*, *Myosotis sparsiflora*, *Salvia glutinosa*, *Arabis glabra*. *A. hirsuta*, *Galeopsis pubescens*, *Moebria trinervia*, *Lithospermum purpureo-coeruleum*, *Veronica officinalis*, *Campanula persicifolia*, *Hypericum hirsutum*, *Cardamine impatiens*, *Lysimachia nummularia*, *Ajuga reptans*, *A. genevensis*, *Galium cruciata*, *Ranunculus auricomus*, *Alliaria officinalis*, *Scrophularia nodosa*, *Arum maculatum*, *Lactuca muralis*, *L. sagittata*, *L. quercina*, *Pulmonaria officinalis*. *Geum urbanum*, *Stachys silvatica*, *Lapsana communis*, *Geranium Robertianum*, *Physalis Alkekengi*, *Circaea lutetiana*, *Hesperis silvestris* var. *trichocarpa*. Prin poienile nesărate ale pădurilor aflăm: *Stellaria graminea*, *Potentilla alba*, *Pulmonaria mollissima*, *Cichorium intybus*, *Aegopodium podagraria*, *Angelica montana*, *Chaerophyllum bulbosum* și *Ch. temulum*. Flora poienilor alcaline de aici e enumerată mai la vale, sub flora pâlcurilor semialcaline. În locurile umblate de om cresc: *Urtica major*, *Chelidonium majus*, *Rumex sanguineus*. Pe marginea pădurilor întâlnim un brâu format din plante ruderales ca: *Anthriscus silvester*, *A. trichospermus*, *Torilis Anthriscus*, *Galium aparine* etc.

O altă pădure interesantă în părțile nord estice ale șesului Mureșului este pădurea Fas din județul Bichiș. Esența principală a acestei păduri după Borbás (l. c. p. 23) e *Quercus pedunculata*. În societatea acestuia găsim: *Ulmus campestris*, *Acer campestris*, iar pe locurile mai joase cresc sălcii (*Salix cinerea*, *S. amygdalina*) și frasini. În compoziția acestei păduri intră următoarele elemente: *Populus alba*, *P. canescens*, *Carpinus betulus*, *Corylus avellana*, *Acer negundo*, *Sambucus nigra*, *Rhamnus frangula*,

Evonymus europaeus, Ligustrum vulgare, Prunus spinosa, Cornus mas, C. sanguinea, Viburnum opulus, Crataegus monogyna.

Vegetațiunea erboasă a acestei păduri se potrivește cu vegetațiunea altor păduri din șes, dar cu deosebire cu vegetațiunea pădurii Bezdan din voivodina Bacica.

Poienele și fânețele pădurilor din șes atât cele din cursul râurilor, cât și cele depărtate de râuri (excepționând pădurile nisipurilor) sunt adeseori parcurse de mocirle sau pârâeșe semialcaline, cu o vegetațiune în fond palustră, împestrată și cu câteva elemente semialcaline. Vegetațiunea acestor mocirle, în pădurile din jurul Timișoarei se compune din următoarele elemente palustre: *Heleocharis palustris, Juncus compressus, J. effusus, Alopecurus aequalis, Carex riparis, Euphorbia palustris, Bolboschoenus maritimus, Roripa palustris, Lycopus exaltatus, Bidens tripartita.* Pe marginea acestora aflăm: *Carex vulpina, Ranunculus repens, R. surdous var. mediterraneus, Lychnis floscaeuli, Scutellaria hastifolia, Veronica scutellata, V. anagallis, Lythrum salicaria, Trifolium repens.* Tot pe marginea acestor mocirle găsim din flora semialcalină următoarele elemente: *Heleochoa explicata, Atropis distans, Hordeum Gussoneanum, Alopecurus pratensis, Lotus gracilis, Gypsophila muralis, Centaurium pulchellum, Inula britanica, Pulicaria vulgaris, Matricaria chamomilla, Mentha pulegium, Myosolis caespitosa.* Din vegetațiunea mocirlelor dintre Dunăre și Tisa iau parte și multe Ranunculacee ca: *Ranunculus sceleratus, R. ophioglossifolius, R. polyphyllus, etc.*

Secarea mocirlelor și pârâeșelor sus amintite și transformarea treptată a acestora în locuri semialcaline, împrumută pădurilor din șes un caracter special.

Acest caracter special al tuturor pădurilor din șes (excepționând cele de nisip), e că atât poenile mai mici, cât și poenile mai extinse ale acestora – cuprinse sub numirea de poieni și fânețe – prezintă anumite pălcuri semialcaline.

Acestea se comportă diferit și anume după cum pădurea e în înaintare sau în retragere. În primul caz, numărul pălcutilor semialcaline scade, deoarece pădurea treptat ocupă parte din pășuni și fânețe, în al doilea caz pădurea retrăgându-se, pălcurile se înmulțesc, având teren liber de formare. Flora pălcurilor semialcaline se compune din o vegetațiune de primăvară bogată în leguminoase ca: *Trifolium ornithopodioides, T. angulatum, T. striatum, T. parvi-*

florum, *T. palidum*, *T. strictum*, *T. procumbens*, *T. minus*, *T. filiforme*, *Lotus tenuis*, *L. gracilis* etc. și din o vegetațiune de toamnă formată din compoșee, foarte bogată în indivizi, însă foarte săracă în specii. Această floră se compune din *Aster cornus*, *A. punctatus*, *A. pannonicus*, *Artemisia monogyne*, *A. pontica* etc.

Flora pâlcurilor semialcaline din pășunile și fânețele pădurilor variază după ținuturi. În general se poate spune că părțile mărginașe sud estice sunt mai sărace în specii, decât celelalte ținuturi ale șesului. Ca exemplu ne vom servi de pâlcurile sărăturilor din pădurile județului Timiș-Torontal care prezintă următoarea vegetațiune: *Atropis distans*, *Festuca pseudovina*, *Hordeum Gussonianum*, *Alium vineale*, *Rumex crispus*, *Polygonum Bellardi* All. var. *Kitaibelianum* Sadl., *Trifolium pallidum*, *T. fragiferum*, *T. parviflorum*, *T. angulatum*, *Lotus gracilis*, *Peplis portula*, *Bupleurum affine* Sadl., *B. tenuissimum*, *Peucedanum officinale*, *Centaureum pulchellum*, *Veronica scutellata*, *Valerianella Morisonii*, *Aster punctatus*, *A. canus*, *Matricaria chamomilla*, *Artemisia pontica*, *A. monogyne*, *Scorzonera cana*.

Pâlcurile alcaline din jud. Timiș-Torontal atât spre nord cât și spre vest, sunt ceva mai bogate. Așa pâlcurile din pădurile voinodinei Bacica au o floră ceva mai bogată. Aici, afară de plantele sus amintite găsim încă următoarele elemente:

Trifolium ornithopodioides, *T. strictum*, *T. striatum*, *Sedum caespitosum* D C., *Plantago maritima*, *P. tenuiflora*, *Achillea asplenifolia*, *Ranunculus pedatus*, *Nasturtium Kernerii*, *Cerastium anomalum*, *Scila autumnalis*, *Aster pannonicus*, etc.

Locuri asemănătoare celor sus amintite, adică poeni semialcaline, aflăm și în Vechiul Regat, de ex. în jurul Bucureștilor spre Comana și Grădiștea etc. În șesul dintre Dunăre și Carpați, precum și în jurul Bucureștilor, în poienile alcaline, afară de flora obicinuită mai găsim și câțiva arbori răsleți. Dintre aceștia vom cita: părul sălbatic (*Pirus piraster*), ulmul (*Ulmus campestris*), frasinul (*Fraxinus excelsior*), uneori *Quercus pedunculata*.

Plantarea locurilor semi alcaline cu esențele aci amintite, aduce o ameliorare în sol, așa încât cu timpul, sub umbra binefăcătoare a arborilor, solul își va pierde din ce în ce mai mult din alcalinitate. Cazul acesta se observă și atunci când pădurile înaintază reducând golurile (adică poenile) dintre ele. Un exemplu plausibil ne servesc pădurile din Timiș-Torontal unde numărul speciilor cari cresc pe

pălcurile semialcaline sunt mai puține ca în alte ținuturi. Ba ce e mai mult, chiar și speciile ce s'au menționat din acest ținut, cu câteva decenii mai înainte, astăzi deja nu se mai află, ca un semn că nu-și găsesc condiții de bun trai.

O deosebită atențiune merită și faptul cum se perindă în șes esențele pădurilor. La început, pe măsură ce regiunea inundată a râurilor pierde din teren și se usucă, esențele moi (sălcii, plopi) sunt treptat înlocuite cu esențe tari ca *Quercus pedunculata*, *Carpinus betulus*, *Ulmus campestris* etc.

Esențele tari, după un timp îndelungat, sărăcind solul devin din ce în mai pipernicite, până când în urmă pier, locul lor îl iau din nou esențele moi (uneori și frasinul apare ca înlocuitor), înlocuind treptat esențele tari.

Acest proces se poate împiedeca prin împăduriri noi.

Pădurile din șes afară de alcalinitatea poenilor și a florei care le împodobește, prezintă și alte caractere demne de remarcat.

Din observările mele personale și din studiul făcut asupra listelor de plante reiese că, chiar și pădurile din centrul șesului (între Dunăre și Tisa) au mai multe elemente montane decât locurile netimpădurite din acele ținuturi. Așa, în pădurile de *Quercus pedunculata* din județul Ciongrad aflăm: *Anacamptis pyramidalis* (pădurea Têvedo), *Epipactis palustris*, *E. latifolia*, *E. atropurpurea*, *Campanula glomerata*, *Rubus leucophaeus*, *Verbascum nigrum*, (pădurea Kămăraș) *Salvia glutinosa*, (pădurea Templomere) etc.

Pădurile din șes, au de obicei pe marginea lor o zonă compusă din plante ruderales sau buruieni. Numai după ce am străbătut această zonă dăm de plantele caracteristice pădurilor. Din plantele acestei zone amintim: *Lepidium draba*, *Capsella bursa pastoris*, *Anthriscus trichospermus*, *A. arvensis*, *Cynoglossum officinale*, *Ballota nigra*, *Leonurus cardiaca*, *Stachys germanica* etc.

Marginea pădurilor montane și deluroase au ca plante caracteristice: *Melampyrum bihariense*, *Melittis melissophyllum*, nu lipsește niciodată *Satureja vulgaris* (*Clinopodium vulgare*).

În ce privește tufișurile de pe marginea pădurilor, putem spune că cele mai multe păduri din șes nu au tufișuri sau marginea e compusă din o singură esență ca d. e. soc, *Prunus spinosa* etc.

Pădurile din partea dealuroasă a țării au pe margini o mul-

țime de tufe ca *Prunus spinosa*, diferite specii de *Rubus* și *Rosa*, *Crataegus*, etc.

Influența florei mediterane se resimte și în vegetațiunea pădurilor noastre din șes, în cari intră multe elemente și din flora mediterană. Aceste elemente mai numeroase sunt în părțile sudice ale șesului, spre nord devin din ce în ce mai rari. Din elementele mediterane amintim: *Carex Michellii*, *Muscari comosum*, *Lilium martagon*, *Tamnus communis*, *Himantoglossum hircinum* (pădurea Pișchia), *Epipactis atropurpurea*, *Euphorbia platyphyllus*, *Corydalis solida*, *Trifolium medium*, *Melittis melissophyllum*, *Lithospermum purpureo-coeruleum*, *Physalis Alkekengi*, *Clematis recta*, *Crataegus styacantha* și *Cr. monogyne*, *Fraxinus ornus* etc.

2. Pădurile din regiunea nisipoasă a șesului

a) Pădurile mai însemnate dintre Dunăre și Tisa

Din pădurile acestei regiuni, mai bine s'au păstrat până astăzi cele din jurul comunei Iankovac și cele din împrejurimile Suboticei. Esența băștinașă acestor păduri e *Populus alba* la care se asociază *Populus nigra*, uneori găsim și *P. canadensis*.

Esența predominantă (80%) a pădurilor din nisip e *Robinia pseudocacia*, care se plantează în locurile mai ridicate ale nisipului. Locurile mai joase din nisip precum și cele mai sterile se plantează cu *Populus canadensis*, *P. pyramidalis*; iar locurile mai joase, însă bogate în humus, cu *Quercus pedunculata*. La plantațiuni se ține seamă încă de următoarele calități ale solului: locurile alcaline se plantează cu *Ulmus glabra*, părțile sărace în materii fertilizante, cum este nisipul bogat în ardesie: *Pinus nigra*, locurile mocirloase cu *Fraxinus excelsior* și mai rar cu sălcii.

Alte păduri din regiunea nisipoasă sunt: *Pădurea de plop alb din jurul Iankovac-ului*. Această pădure se compune din *Populus alba*, *P. nigra*.

În pădurea aceasta intră următorii arbori și arborasi: *Rosa dumetorum*, *Crataegus monogyne*, *Berberis vulgaris*, *Ligustrum vulgare*, *Cornus mas* și *Sambucus nigra*.

Flora erboasă se compune din: *Geranium Robertianum*, *Geum urbanum*, *Veronica hederifolia*, *Viola odorata*, *V. ambigua*, *V. moedlingensis* (odorata x ambigua) *Anthriscus trichospermus* și *A. Scandlx*.

Pădurea de salcâm dela Iankovac se compune din aceleași elemente ca și pădurea precedentă, cu deosebire că aici predomină din Graminee speciile *Bromus* și mai ales *B. tectorum* și *B. sterilis*. Nu lipsește niciodată din aceste păduri *muscari racemosum*, *Orchis purpurea*, *Anthriscus trichospermus*, *A. Scandix*.

În regiunea aceasta găsim păduri de: *Quercus pedunculata* și indivizi răsleți de *Q. pubescens*.

c) *Pădurile de salcâm din Deliblat.*

Deliblatul e pustiul cel mai întins de nisip din Europa și de aceea vegetațiunea sa arborescentă merită o deosebită atențiune. Esența principală care s'a folosit la plantarea acestei regiuni este *Robinia pseudacacia* sau salcâmul, cu care s'au plantat 4000 jugere. Din esențele mai principale cari compun această pădure imensă amintim: *Populus nigra*, *P. canadense*, *P. alba*, *P. nigra*, *P. canescens*, *P. pyramidalis*, *Pinus nigra*, *P. silvestris*. Intocmesc grupe: *Tilia tomentosa*, *T. argentea*, *Quercus lanuginosus*, *Q. pedunculata*, *Alnus glutinosa*, *Ailanthus glandulosus*, *Prunus mahaleb*. Sporadic cresc: *Betula verrucosa*, *Morus alba*, *Populus tremula*, *Gleditschia triacanthos*, *Fraxinus ornus*, *Acer campestre*, *A. tataricum*, *Quercus annisecta*, *Q. cerris*, *Ulmus glabra*, *U. laevis*, *Castanea vesca*, *Carpinus betulus*.

În compoziția acestor păduri intră după Borhás și Aġtay următorii arbori și arborăși: *Juniperus communis*, *Corylus avellana*, *Salix alba*, *S. amygdalina*, *S. fragilis*, *S. angustifolia*, *Berberis vulgaris*, *Clematis vitalba*, *Rhus cotinus*, *R. cotinus var. arenaria*, *Evonymus europaens*, *E. verrucosus*, *Ramnus cathartica*, *R. frangula*, *Vitis vinifera*, *Cornus sanguinea*, *C. mas*, *Sorbus aucuparia*, *Sorbus torminalis*, *Crataegus monogyna*, *Prunus spinosa*, *Amygdalus nana*, *Ligustrum vulgare*, *Sambucus nigra*, *Lonicera xylosteum*, *Viburnum lantana*, *Viburnum opulus*, *Cytisus nigricans*, *C. Heuffelii*, *C. hirsutus*, diferite specii de *Rosa*.

Vegetațiunea erboasă a acestei păduri de salcâm e săracă și se compune din *Bromus tectorum* și *B. sterilis*. Vegetațiunea pădurii de stejar este mult mai bogată și după Wagner (l. c. p. 33). constă din următoarele elemente (pădurea dela Dumaca): *Lamium maculatum*, *Cirsium Bonjarti*, *Chaerophyllum bulbosum*, *Ranun-*

culus Ficaria, Campanula cervicaria, Scilla bifolia, Moehringia trinervia, Pulmonaria officinalis, Muscari transsylvanicum, Silene neoralis, Tamus, Helleborus odorus, Viola hirta, V. alba, V. Duffortii, V. silvestris, Alliaria officinalis, Arum maculatum, Orobus versicolor, Heracleum Sphondylium, Inula Squarrosa, Luzula campestris, Lactuca muralis, Carex michell, Anemone ranunculoides, Thlaspi perfoliatum, Doronicum hungaricum.

Dintre arborasi amintim *Prunus dasycphylla*.

Din incercările mai noi de împădurire s'a constatat că merge foarte bine aici și *Juniperus virginiana*.

Șanțurile ca depozite pentru buruieni și drumurile (șoselele, căile ferate) ca mijloace de răspândire ale lor.

Astăzi, pe șes, în afară de plantele de sărături, acvatice și de păduri, cari își păstrează încă locul lor de origină, celelalte plante sunt împrăștiate și abia își mai găsesc teren propice pentru răspândirea lor. Cu fărâmițirea și desțeluirea pășunelor și a fânețelor de pe proprietățile mari, o mulțime de plante s'au refugiat prin șanțuri și pe lângă drumuri. Pe marginea șanțurilor s'au stabilit în deosebi arbuștii ca: *Prunus spinosa, Cornus mas, Rosa, Crataegus*. Acești arbuști însă nu trăiesc mult timp, deoarece sunt pușiți de insecte și de larve, cari îi acopăr uneori în întregime, cum am observat des la plop în Gombos. Tot pe marginea șanțurilor trăiesc trandafirii și *Ulmus campestris v. suberosa*. În genere se poate spune, că pădurile șesului nu sufăr atât din cauza climei, cât mai ales din cauza gândacilor și a vânturilor.

Din aceste șanțuri se împrășteie primăvara viorelele, *Viola odorata, V. cyanea, V. hirta*, iar mai în vară *Kentrophyllum lanatum*. În unele șanțuri se găsesc *Eryngium, Salsola Kali* etc. Vântul aduce și depune în aceste șanțuri semințele aripate ale arțarului și *Polygonum* din depărtări mari. Tot aici întâlnim *Torillis*, care este răspândit de către animalele de pășune.

Păsările, cari după drumurile mari poposesc pe arbuștii șanțurilor, aduc cu ele din depărtări mari semințele plantelor *Fragaria vesca* și *Rubus* și le scapă printre tufele șanțurilor. De mare importanță, pentru protejarea acestor plante, sunt arborii plantați pe marginea drumurilor și a canalelor, în special atunci când plantația e făcută pe 2 sau mai multe rânduri. Acest lucru l'am obser-

vat la canalul «Francisc» în Bacica, unde sub fiecare salcâm se găsesc alte și alte plante. Vântul aruncă o bună parte din semințele diferitelor plante aduse de el în canal, iar o altă parte pe cele două țărmuri ale canalului, unde germinează. Frunzele ce cad din plantațiile de salcâmi le acopăr și le feresc de arșița cea mare a verii, care le ucide uneori și le pune în imposibilitate de a germina. Acest fenomen se observă și la salata de grădini, care dacă se seamănă primăvara și nu se acoperă cu frunze, nu germinează și trebuie semănată de 2-3 ori până prinde. Din contră dacă se acoperă cu frunze și se udă, germinează încet, dar sigur.

(Va urma)

 MATERIAL DOCUMENTAR SILVIC¹⁾

FAGII DIN PĂDUREA SNAGOVULUI ȘI ORIGINA LOR SPONTANĂ.

de V. PETRESCU
Ing. șef silvic

Prea puțini vor fi cei cari, goniți de căldura, praful și sgomotul Capitalei, încă nu au petrecut o zi de recreație pe malurile răcoroase ale Snagovului, admirând întinderea deosebită a apelor sale, din care numai Statul stăpânește 1000 ha, înconjurat fiind de păduri seculare de stejar, apoi insula cu ruinele istorice ale Mănăstirii Snagov, citorie a lui Vlad-Țepeș, și atâtea mărețe peisagii naturale ce desfășează ochiul la fie ce colț al pădurii.

Freacățul duios al codrului și apele liniștite ale Snagovului, în unda lor limpede, poartă de secol, trecutul legendar al acestor meleaguri.

Prea puțin! însă din vizitatorii acestor frumoase locuri, au remarcat aci, curioasa prezență a pălcului de fagi seculari, rămași aci așisderea mărturie a legendarului său trecut.

Abia mai sunt azi câteva exemplare, răspândite în masivul de stejar din preajma lacului.

1) În loc de o publicație monotonă și fără mult interes, redacția ar trebui să prezinte cititorilor noștri o lectură variată, instructivă, cu ținută distinctă și cu pronunțată tendință critică.

Aceste însușiri, — la o revistă care nu trebuie să fie o înmagazinare ne-verificată de articole, ci caută într'un spațiu restrâns să-și arate punctul său de vedere, nu numai prin modele de studii ci și prin aprecieri critice, — nu vor putea ajunge niciodată excesive.

Este bine venita chestiunea acestei noi rubrici.

Literatura silvică românească este săracă în cercetări și observații.

Penru un început de îndreptare — sub acest titlu — urmează a se pu-

Pentru cel ce știe că Snagovul e situat în plină câmpie, la 35 km. spre Nord de București și cu o altitudine medie de 90 m. deasupra nivelului mării, că limita sudică a zonei fagului e deci cu mult spre Nord de acest punct, faptul se prezintă într'adevăr ca o curiozitate.

Incontestabil că origina lor aci e spontană. Nu numai vârsta lor seculară, având diametre între 50–80 cm. la 1^{m.}30 dela sol, dar și neregularitatea modului cum sunt diseminați, arată neîndoios că nu o mână omenească i-a plantat.

Tradiția despre origina acestor fagi s'a păstrat în gura localnicilor, sub două variante.

Una din tradiții e în legătură cu importanța ce avea odinioară M-rea Snagov: în vechime se ținea aci un mare bălci anual, unde veneau să-și desfacă produsele locuitorii din diferite părți ale țării. Călători dela munte, aducând în căruțele lor fân în care se amestecase jir, au poposit pe malurile Snagovului. Jirul căzând pe solul umed și răcoros a încolțit.

Alții spun că într'o vreme, apa Ialomiței, venind mare, s'a revărsat în Snagov și aducând cu ea jir, pe care l'a aruncat pe mal, acesta a încolțit.

Această explicație a originii acestor fagi, are o mare parte de adevăr, și aceasta pentru că fagii nu se găsesc numai pe malul Snagovului ci și pe malul altor bălți din această regiune. ori dacă jirul ar fi fost adus în căruțele muntenilor, el nu ar fi putut cădea decât în apropiere de locul unde se ținea bălciul.

În afară de cele 15 exemplare de pe malul Snagovului, cuprinse între «Coadă rece» și «Coadă lungă», mai există două exemplare pe malul bălții Balteni, unul în livezea M-rei Țigănești, de lângă reședința ocolului, și altul în pădurea statului Hereasca, două

blica toate observațiile pe cari camarazii noștri le au acumulate de timp și de practică îndelungată, dintr'un vast câmp de activitate cum este al silviculturii.

Remarcăm importanța acestui capitol, care tinde să strângă un înens material documentar, până acum răzleț și menit într'o majoritate de cazuri să se piardă, pentrucă așa concis cum îl putem înșirui, — numai fapte, în formă de note scurte — nu se socotea bun de publicat, iar pentru prelucrat ca studii, puțin din cel atât de încărcat de grijile serviciului, își găseau timp.

Ne place să credem că pe aceste începuturi modeste — fruct de observațiuni personale, luate din condițiile specifice ale țării noastre — se vor stabili în viitor multe adevăruri pentru știința silvică românească.

P. J.

exemplare pe malul bălței Curcubeul din pădurea Gherghița a Domeniului Caroanei, iar un altul situat pe malul bălței Sărăcăciosul din aceeași pădure a Domeniului Coroanei, la punctul numit «Valea la coada Fagului», a fost tăiat din greșeală anii trecuți cu ocazia exploatărei.

Toate aceste bălți sunt afluențe ale Ialomiței și pentru faptul că în mod obicinuit suprafața apei Ialomiței se află cu 5–8 m. deasupra nivelului apelor Snagovului, Baltenilor și Curcubeului, o revărsare a apei Ialomiței, cândva, în aceste bălți e foarte probabilă (a se vedea profilul transversal din planșe).

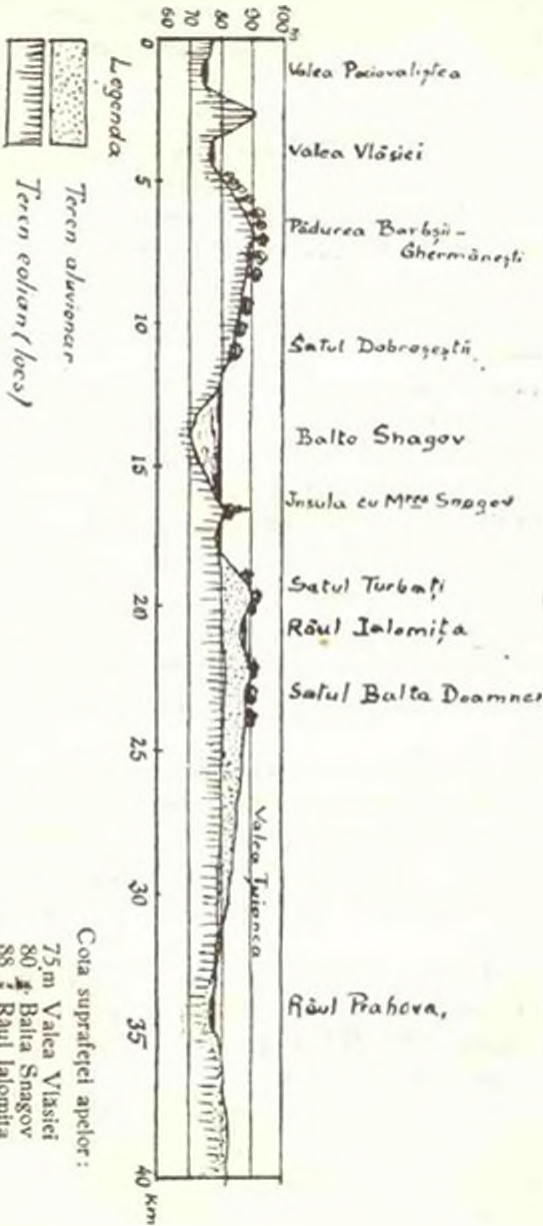
Cauza pentru care albia Ialomiței este mai înaltă decât a bălților dinprejur, și ca consecință a putut avea loc aceste revărsări, e următoarea :

Într-o vreme îndepărtată, Ialomița nu curgea prin actuala ei albie, ci din dreptul satului Ochiul Boului, unde Cricovul se varsă în ea, lua o direcție mai spre Nord, pe lângă satele Poenarii-Burchii și Crivina, vărsându-se în Prahova în dreptul satului Gorgota. Aspectul caracteristic de astăzi al acestei văi părăsite, cum și faptul că Cricovul își trimete uneori pe aci o parte din apele sale, confirmă până la evidență această presupunere.

Valea Baltenilor de asemenea în trecut, curgea pe porțiunea dintre Țigănești și Turbați, prin actuala albie a Ialomiței, și se unea cu Snagovul, care la rândul său prin Valea Țuianca se vărsa și el în Prahova.

Spre a-și forma albia actuală, Ialomița s'a abătut mai pe la Sud, pe lângă satele Buriașul și Piscul și intrând probabil cam prin dreptul acestor sate într-o vale afluentă a văii Baltenilor, apoi prin albia văii Balteni cam din dreptul satului Țigănești și-a croit prin ea drum dealungul, până în dreptul satului Turbați unde întâlnește albia Snagovului.

Încontestabil că cu ocazia săpării noii sale albie, Ialomița a rupt și transportat la vale, cantități enorme de material aluvionar, cu care a închis întâi gura Văii Balteni și apoi a Snagovului. Datorită acestor transporturi de aluvion, mai întâi însăși Ialomița și-a înălțat mult albia, — cam cu zece metri față de vechile văi pe care le-a întâlnit în cale, — iar apoi a închis, întocmai ca un dig, gura acestor ape. Lipsite de scurgerea lor normală, aceste văi și-au umflat apele, dând naștere unor bălți întinse fără scurgere sau cu foarte mică scurgere.

Apa Snagovului a fost despărțită în două: partea de jos a rămas ca un afluent al Prahovei, sub numele de Valea Țuianca, care lipsită de izvoarele principale și cu bazinul foarte micșorat, a rămas mult sub nivelul Ialomiței, curgând însă printr'o albie cu mult mai mare, ceea ce ne îndreptățește a presupune această afirmație.

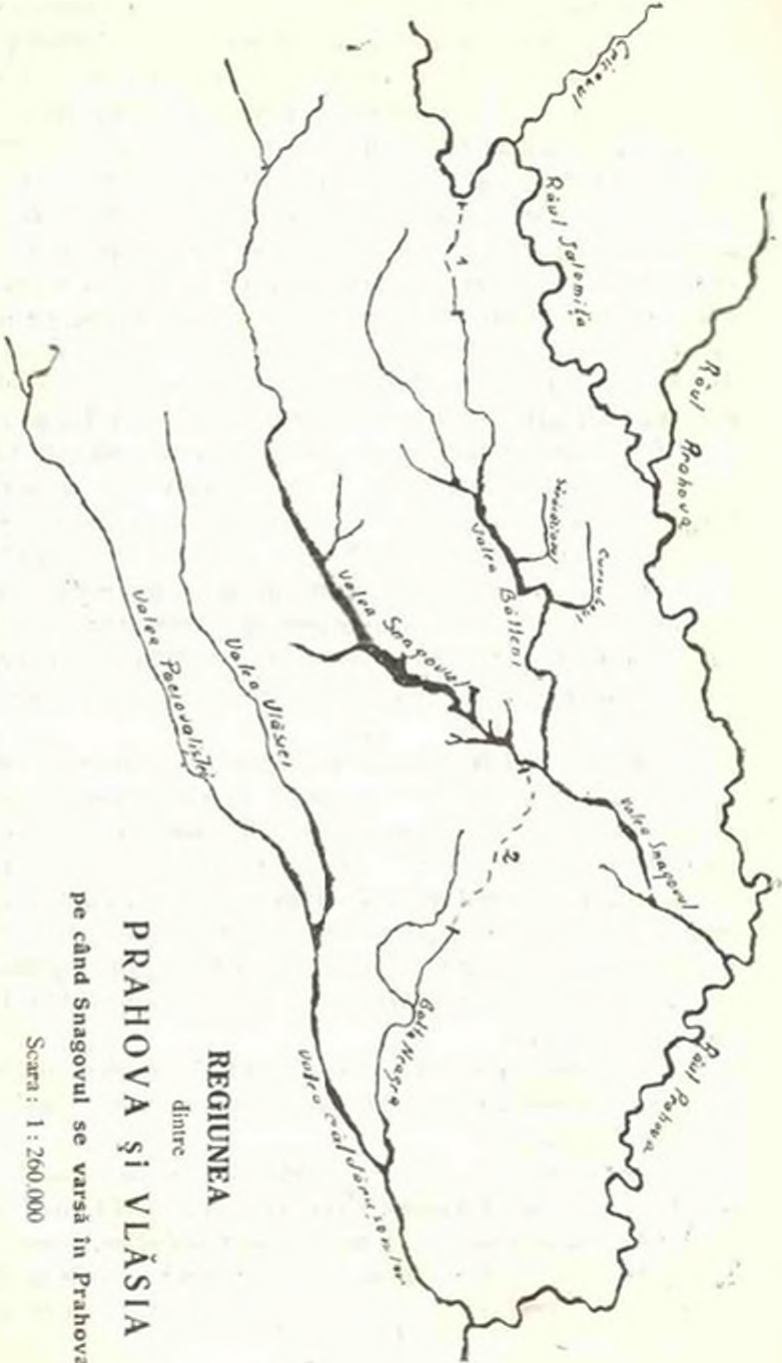
Partea de sus a Snagovului, care din cauza aluviunilor aduse de Ialomița, care-i închise gura, și-a înălțat mult apa, din cauza lipsei de scurgere și s'a transformat într'o mare baltă având azi lățimi până la 800 m, și adâncimi până la 17 m. Trunchii de stejar găsiți pe fundul Snagovului și tulpinele ce apar pe malurile lui, atunci când pe timp de secetă apa se retrage, scăzând, arată că odinioară apa Snagovului era mult mai joasă, iar malurile erau îmbrăcate cu păduri, ce au fost inecate când apele lui au crescut.

Lipsit de scurgere, și neputându-și vărsa apele în Ialomița, al cărei nivel e mai înalt ca al său, Snagovul a trebuit forțat să-și croiască o scurgere, sub ferma unui canal îngust de 2 m, strâns între terenul aluvionar al fâncii Ialomiței și solul vechi cuarțemar de loes, și care merge astfel aproape paralel cu Ialomița, aproximativ 10 km. în jos, formând mari sinuozități prin lipsa de pantă, până ce înfine reușind a ajunge la nivelul apelor Ialomiței, se varsă în ea, uneori direct, alteori printr'o altă vale «Balta Neagră».

Mergând mai la vale, de asemenea pe un drum nou deschis, Ialomița a întâlnit la Fierbinți valea Căldărușanilor, formată din apele Vlăsia și Pociovaliștea, pe care de asemenea a închis-o și silit-o a-și lăți apele sub forma de azi a bălței din jurul M-rel Căldărușani. De aci mai departe, după multe încercări, frământând mult pământ în calea sa, reușește a se uni la Dridu cu Prahova, fie că această unire e mai recentă, sau că, mai puțin probabil, într'o vreme — după cum afirmă unii geologi — prin Mostiștea se varsă în Dunăre.

Bine înțeles aceste multe frământări și schimbări de albie nu s'au făcut deodată, ci pe încetul, pe porțiuni mici și într'un mare interval de timp.

În acea epocă, câmpia dimprejur era deseori acoperită de apele revărsate ale Ialomiței. Chiar în urmă, după fixarea actualei albie, fie prin infiltrațiuni, fie prin ruperea malurilor, apele Ialomiței mult mai ridicate decât ale bălților ce le-a întâlnit în cale, au năvălit în acestea, umflându-le, și dând loc la inundații a căror

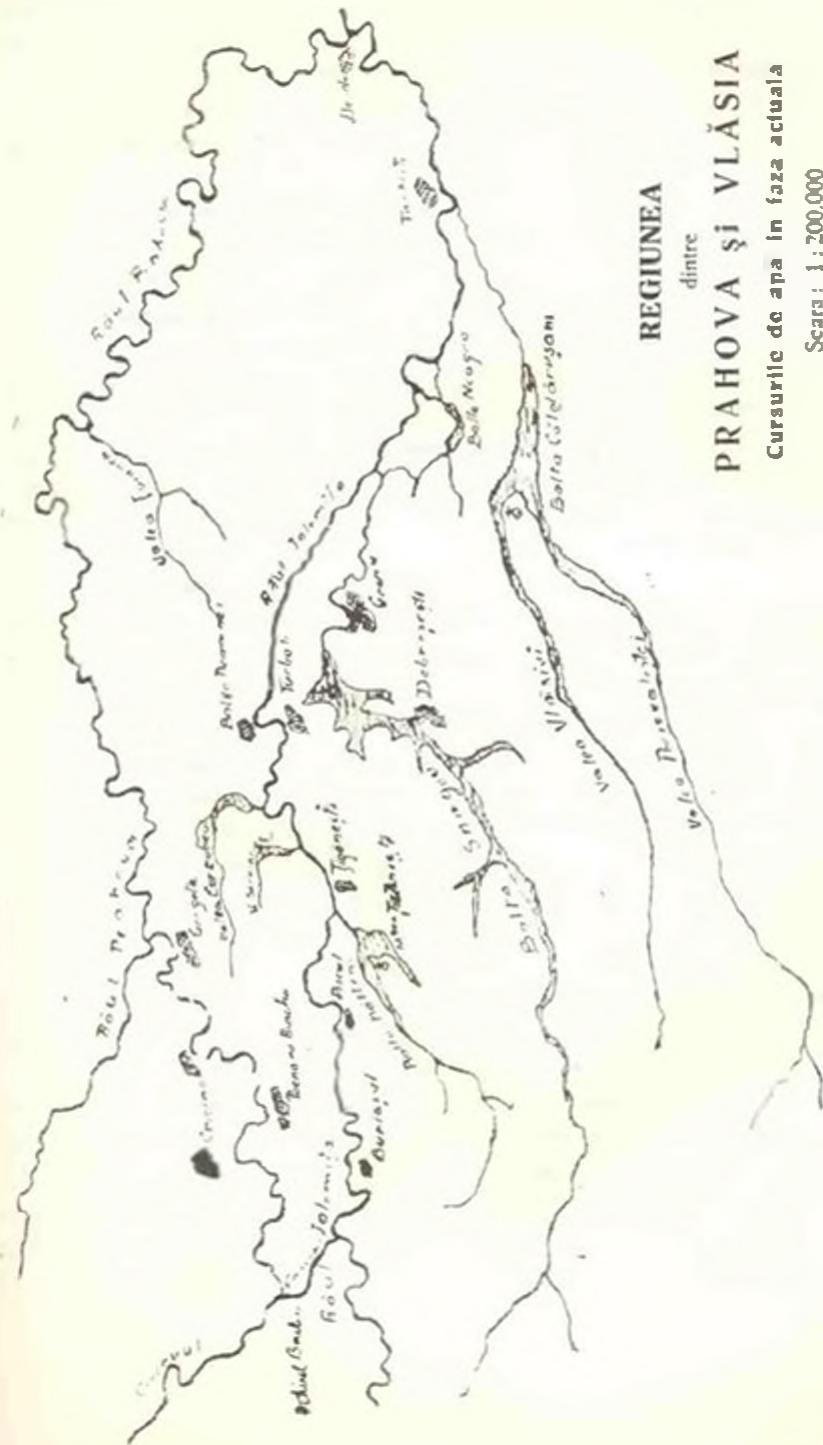
**REGIUNEA
dintre
PRAHOVA ȘI VLĂȘIA**

pe când Snagovul se varsă în Prahova

Scara: 1 : 260 000

Legenda

- 1 — Prima ruptură a sălomoniei spre a trece în albia văii Bălcănești.
- 2 — A doua „ „ „ „ „ „ Băia Neagră.

REGIUNEA
dintre
PRAHOVA ȘI VLĂȘIA
Cursurile de apă în faza actuală
Scara: 1:200.000

amintire se mai păstrează până astăzi între localnici, transmisă fiind din tată în fiu. Pe acea vreme a fost adus desigur și jirul prin aceste locuri, dând naștere actualilor fagi și desigur la arborete sau pâlcuri întregi, răspândite înainte vreme pe malurile acestor bălți, dar cari azi au dispărut fie prin mâna omenească, fie datorită schimbării climei.

Ori pe ce cale însă ar fi fost adus jirul, cert este că a putut găsi aci condițiuni prielnice de dezvoltare, condițiuni ce și ele azi au dispărut. Azi sămânța fagului nu mai germinează, nici un puet nu a putut lua naștere în ultimii ani sub acești fagi seculari. Majoritatea jirului e steril, iar la puținele semințe germinabile, din cauza secetei și a căldurilor excesive din timpul verei, embrionul se usucă imediat ce a început să se desvolte. Încercările făcute în pepinieră, de asemenea au rămas fără succes. Până la un punct, embrionul pare că începe să se desvolte, dar apoi, cu toate că s'a udat îndestul, s'a uscat din cauza temperaturii prea mari din timpul verei.

De aci putem trage concluzia, că într'o vreme această regiune a fost proprie dezvoltării fagului, a cărei zonă nu este exclus ca odinioară să se fi întins până în regiunea Vlăsiei, regiune prin care se înțelege bazinul de altă dată al Snagovului.

Existența până în zilele noastre aci, a acestor fagi seculari, și origina lor spontană, deci întinderea când va, de mult, a zonei de vegetație a fagului, până în aceste locuri, își are explicația, ținând seamă și de cele arătate mai sus cu privire la diferitele modificări ale albiei Ialomiței, în însăși origina și istoricul pădurilor ocolului silvic M-rea Țigănești, cari în starea lor de azi, sunt rămășițele faimoșilor codri de stejar, ce formau odinioară legenda- rul codru al «Vlăsiei» ce se întindea până mai acum câțiva zeci de ani, sub forma unui masiv neîntrerupt dela Ploești până spre Dunăre, mărginit de o parte și de alta prin stepele Burnazului din Vlașca și Bărăganului din Ialomița.

Geologii consideră «Vlăsia» ca cea mai veche pădure din câmpia română, explicând origina ei astfel: După topirea ghețarilor, și după formarea și depunerea loesului, câmpia de azi, a luat din cauza condițiilor de climă și sol, aspectul de stepă, acoperite fiind cu o vegetație ierboasă luxuriantă, însă lipsită de păduri, cari se întindeau la acea epocă, numai în regiunea colinelor și munților și

care nu se puteau aclimatiza pe pământul de stepă dela câmpie, din cauza climei și solului prea bogat în săruri alcaline.

Încetul cu încetul însă, pădurea dela coline, a început a avansa spre câmpie, mai întâi deafungul văilor aluvionate, pe unde sărurile fuseseră spălate din sol, întinzându-se apoi și pe podișurile argilono-nisipoase.

Abundența cursurilor de apă și deasă schimbare a mătcilor lor, explică cauza năvălirii pădurei la câmpie prin această regiune.

Avantajat de condițiunile de climă, abundența cursurilor de apă și a precipitațiunilor atmosferice, ca consecință o temperatură mai dulce în timpul verei și o mai mare umiditate atmosferică, fagul s'a coborât în regiunea Vlăsiei, odată cu celelalte esențe, sau poate ceva mai târziu și drumul cel mai probabil a fost albia Ialomiței.

În stânga și dreapta Vlăsiei, adică în stepa Bărăganului și a Burnazului, el nu s'a putut întinde, căci aci pădurile au luat naștere mult mai târziu, cu mult în urma Vlăsiei, când condițiunile climaterice nu mai permiteau fagului să avanseze spre Sud.

Cu vremea însă, datorită unor cauze în cadrul cărora nu intrăm, clima a început să se modifice, devenind mai aridă, cursurile de apă au devenit mai stabile, micșorându-și în acelaș timp mult debitul, precipitațiile atmosferice au scăzut, solul a devenit mai compact și uscat, atmosfera și-a pierdut gradul de umiditate, ca atare, fagul a început să se retragă din ce în ce mai spre Nord, fixându-se în actualele lui granițe. Ultimele exemplare, ca o mărturie a trecerei fagului pe aci, găsind, lângă malurile răcoroase ale Snagovului, ce închid imensa cantitate de apă (peste 100 milioane m³) puțină umiditate a solului și a atmosferei, își trăesc azi ultimele clipe.

R É S U M É

Materiel documentaire sylvique

Sous ce titre, la Revue de forêts tend à réunir un riche materiel documentaire, fruit des observations personnelles, des conditions spécifiques de la silviculture roumaine et qui jusqu'à présent se perdait sans être enregistré.

Les hêtres de la forêt de Snagov et leur origine spontanée

Mr. l'ingénieur V. Petresco, constate la présence d'un groupe d'hêtres séculaires dans les environs du lac Snagov à une altitude moyenne de 90 m. On cherche à expliquer l'origine de ce groupe dans la campagne roumaine, situé à une grande distance de son aire de végétation dans les Carpathes. L'ensemencement des faines dans ces terrains d'alluvions, formés par les débordements de la rivière Ialomitza, est spontané et a eu lieu dans une époque dans laquelle les conditions stationnelles locales convenaient à cette espèce.

COMBATAREA OIDIUMULUI IN PEPINIERE

Flagelul oidiumului la stejar și gorun este la noi în țară în plin progres. Intervențiunea noastră contra acestei maladii în pădure este îngreunată de o sumedenie de considerațiuni, asupra cărora nu dorim a insista aci, nu tot așa se prezintă însă cazul în pepiniere, unde avem datoria și putința să intervenim, luând măsurile de combatere necesare.

În pepiniera Vulcana-Băi a ocolului silvic Pucioasa ¹⁾, pueții de gorun și de stejar sunt atacați în mod endemic de „*Oidium*“, care le stânjenește vegetația, provocându-le chiar uscarea lujerilor și a frunzelor. În acest an, atacul este destul de intens, căci 40% — 50% din pueți erau complect acoperiți de un praf de culoare gri murdar. Pueții atacați sunt grupați mai mulți la un loc, constituind insule în mijlocul celor sănătoși. Desigur este destul de curios ca unii să fie atacați de oidium, iar alți pueți vecini să fie cruțați, cauza acestui fenomen nu ne este cunoscută și se atribue predispozițiilor individuale, cari fac ca indivizi supuși aceluiași condițiuni, să reziste sau să cadă victima atacului. În genere se observă că pueții cei mai bine dezvoltati sunt cei mici rezistenți. Deasemenea se mai observă că pueții umbriți complect de cei vecini sunt ocoliți de *Oidium*, acest ultim fapt se explică prin aceea că sporiile ciupercii nu germinează decât la lumină.

Chiar pueții nu sunt atacați la fel pe toate organele lor, astfel oidiumul nu acoperă decât părțile superioare ale pueților, aflate la directă bătaie a soarelui, în timp ce acelea umbrite sunt ferite sau nu prezintă decât pete izolate. Atacul se întinde atât pe frunze cât și pe lujerii anualii. Frunzele sunt de preferință acoperite de oidium pe fața superioară, pot însă să aibe pete și pe cea inferioară, în care caz sunt ceva mai puțin intense.

Frunzele tinere atacate, rămân în urmă cu dezvoltarea și deseori prezintă forme monstruoase. Deasemenea și în anatomia lor internă se constată o mai slabă diferențiere a țesuturilor, în comparație cu frunzele sănătoase. Lujerii atacați nu se mai lignifică complect, până la încetarea vegetației, din care cauză în timpul ernei degeră sistematic. Frunzele și lujerii atacați puternic de Oi-

1) Pepiniera se află în apropierea unui izvor de pucioasă, din cauza căruia vegetația lăncezește și predispune pueții la boli.

diu se pot usca în cursul lunii Iulie, la care fenomen concură de multeori și seceta îndelungată, cum s'a petrecut în acest an.

Apariția oidiumului a fost observată aci în acest an pentru prima oară cam pe la 20 Iunie, când s'a ivit primele pete. Încă din cursul toamnei trecute ne-am propus din îndemnul d-lui prof. N. Iacobescu să procedăm la combaterea oidiumului în această pepinieră. Din cauze în afară de noi, primele măsuri nu s'au putut lua decât pe la 20 Iunie, când oidiumul apăruse deja, fapt care bine înțeles a contribuit ca rezultatele să sufere într-o câțva, deși reușita combaterii nu a fost absolută din motivul arătat, totuși rezultatele obținute sunt destul de concludente pentru ca să ne îndrituim să tragem concluziuni de interes practic, de care dorim a ne ocupa în cele ce urmează.

Din literatură s'au cules cele mai importante fungicide, cu cari apoi s'a procedat la stropirea pueților atacați. Cu fiecare fungicid în parte s'a tratat 2-3 răzoare (20-30 m²) diferite, spre a se putea compara eficacitatea lor, în același timp s'au lăsat o serie de răzoare netratate spre a se urmări cursul maladiei.

Cu fungicidele alese s'a procedat la 3 stropiri și anume: prima la 20 Iunie, a doua la 1 Iulie și a treia cam pe la 18 Iulie a. c. Stropirea diverselor soluțiuni s'a făcut cu ajutorul unei simple stropitori, căreia i s'a adăugat o pâlnie cu găurele mici, care asigură o răspândire mai uniformă a soluțiunilor peste pueți.

Experiențele făcute au decurs în modul următor:

Exp. I. *Răzoare stropite cu apă fiartă (70-80°).*

În momentul stropirii, lujerii tineri, ca și în celelalte experiențe, erau deja atacați. După stropire, atacul se menține, lujerii de vară ce au apărut în cursul lunii Iulie încep a fi invadați de ciupercă.

Exp. II. *Răzoare pulverizate cu praf fin de sulf.*

Sulful se menține cu greu pe pueți și este ușor scuturat de vânt, fapt care îi micșorează eficacitatea. Atacul se menține în proporție de 50% din pueți. Lăstarii cei noi arată pete.

Exp. III. *Răzoare stropite cu o soluție 51 apă, 1 kg. S., 1/2 kg. CaO, 80% din pueți sănătoși.* Petele existente în momentul primei stropiri nu au mai progresat. Miceliile exterioare de pe frunze și lujerii, în bună parte au fost omorâte, lăsând în loc pete albicioase, întocmai pișcăturilor de insecte. Lujerii apăruți după prima stropire sunt puțini atacați.

Exp. IV. *Stropire cu aceeaș soluție ca în Exp. III plus 100 g. Cl Na.*

Răzoarele au suferit mult din cauza secetei, fapt care face ca rezultatele exp. să fie în parte prejudiciate. 70% din pueți sănătoși. Atacul localizat, în mai mică măsură ca în Exp. III, deasemenea și lujerii tineri sunt ceva mai atacați.

Exp. V. *Stropire cu soluția : 5 l apă, 1 kg. S, 1/2 kg. Ca O, 20 g So, Cu, 80—90% reușită.* Rezultate mai bune ca în Exp. III. Lujerii tineri neatacați, pueții n'au suferit nici o stânjenire a atacului.

Exp. VI. *Stropire cu soluția : 10 l. apă, 100 g. So, Cu, 100 g. CaO, 2 lingurițe zahăr, 95% reușită.* Aproape nu se mai cunoaște urma vreunui atac. Lujerii tineri complect sănătoși.

Exp. VII. *Stropire cu soluția : 10 l. apă, 200 g. SO, Cu, 200 g. CaO, 2 lingurițe zahăr.*

Rezultatele ca și în Exp. VI.

Exp. VIII *Idem cu 10 l. apă, 200 g. CaO, 50 g. So, Cu.*

Rezultatele ceva mai slabe ca în Exp. VI.

Exp. IX. *Răzoare netratate.*

40—50% din pueți în părțile superioare complect atacați. Frunzele și lujerii atacați sunt acoperiți complect de oidium, și încep în bună parte a se usca. Lujerii ultimi apăruți, complect atacați.

• • •

Din examinarea rezultatelor experiențelor de mai sus se pot trage următoarele concluziuni :

1) Atacul oidiumului la pueții de stejar și gorun din pepiniera Vulcana, a provocat nașterea unei a treia generații de lujeri ce au apărut cam pe la 10 Iulie, în afara celor două generații normale ¹⁾ și anume prima la sfârșitul lui Aprilie și a doua cam prin mijlocul lunii Iunie. Toți acești lujeri la răzoarele netratate ca și în primele Exp. I și II au fost atacați în mod intens de oidium.

2) Experiențele III—VIII ar fi dat reușite cu mult superioare și pueții nu ar fi fost atacați de loc, dacă nu s'ar fi întârziat atât de mult cu executarea primei stropiri. Acestea trebuiesc să se facă imediat după apariția generațiilor de lujeri sus menționați.

¹⁾ Lujerii ce apar la stejar prin luna Iunie sunt denumiți în literatura germană «Johannistriebe».

Datele executării lor nu pot fi în consecință dinainte fixate, agentul executor trebuie să urmărească pas cu pas dezvoltarea tuturor generațiilor de lujeri și la momentul oportun să execute neîntârziat măsurile de combatere. În genere se poate spune că stropirile se pot executa cam pe la 15–20 ale lunilor Maiu, Iunie și Iulie. În cazul când a treia generație de lujeri nu mai apare, cum se întâmplă de obicei, se poate renunța la o a treia stropire.

3) Soluțiile cele mai indicate pentru combaterea oidiumului la pueții de stejar și gorun sunt:

a) 5 l apă + 1 kg. S + $\frac{1}{2}$ kg. CaO.

b) 10 l apă + 100 g. SO_4Cu + 100 g. CaO + 2 lingurițe zahăr.

Ultima soluție este mai eficace, dovedindu-se că acțiunea pietrei vânete este mai puternică decât aceea a S, contrar celor afirmate în literatură.

Această soluțiune cunoscută sub numele de Bordelaise este cea întrebuințată și contra manei la vița de vie. Modul de pregătire este destul de cunoscut, din care motiv credem inutil a mai stăruia aci asupra ei.

4) Combaterea oidiumului în pepinieră fiind ușor de executat și dând rezultate atât de eficace, trebuie impusă, evitându-se astfel pierderi de creșteri și debilitatea pueților.

Dr. Const. Georgescu & Const. D. Ionescu-Bârlad

A U S Z U G

Neben Vulcana, ein Badeort, befand sich in der Nähe einer schwefeligen Quelle eine Pflanzenschule, deren Keimlingen merklige Schädigung zeigten. Die stark dadurch geschwachten Keimlinge von *Quercus pedunculata* und *sessiliflora* wurden endemisch von Eichen mehltau befallen. Es wurde die Wirksamkeit bei der Bekämpfung dieses Pilzes verschiedener in der Literatur empfohlenen Fungiciden geprüft. Es zeigte sich, dass die wirksamsten Rezepten, die Lösungen mit SO_4Cu sind. Der Schwefel ist weniger zu empfehlen.

Ausserdem wurde es bemerkt, dass die stark befallenen Keimlingen in dem Jahr eine dritte Generation von Jahrestrieben hervorgebracht haben, die erst um 15 Iulie augetreten sind.

Dr. G.

GER TÂRZIU

În cursul primăverii, cam pe la 15 Maiu a. c., am avut de înregistrat un ger târziu, ale cărui efecte s'au simțit puternic asupra esențelor forestiere. Cu ocazia excursiunii Congresului silvic din acest an, pe Valea Argeșului s'a putut vedea dela Corbeni spre Cumpăna o bandă aproape neîntreruptă la poalele ambelor versanți din pădurea de fag, complect desfrunzită.

Spre deosebire, pe Valea Buzăului au avut de suferit de pe urma aceluiaș ger mai mult pădurile de fag de pe coame și dela altitudinea de 1100 m. în sus, cum s'a observat mai ales pe Penteleu.

Urmările gerului târziu menționat s'au observat și mai bine în pepiniere, de pe urma cărora au avut de suferit mai ales pueții de frasin. Ca o curiozitate menționez cazul din pepiniera Murfatlar, unde pueții de frasin au pierdut aproape complect aparatul foliar, în timp ce pueții de nuc, cari de obicei sunt foarte sensibili la geruri târzii, nu au prezentat nici o urmă. Din contra, în pepiniera dela Caraomer, cei cari au suferit mai mult au fost pueții de nuc, cari și-au pierdut complect frunzele și apoi au dat din nou altele.

Dr. C. G.

EPECTELE INGRĂȘĂREI PEPINIERILOR CU BĂLEGAR DE VITE MICI

La pepiniera volantă a ocolului silvic Pucioasa, de pe Valea Breteiului s'a procedat la o îngrășare a răzoarelor cu pământ amestecat cu bălegar de vite mici, luat din apropierea unei foste stâne.

Din această cauză, răzoarele sunt invadate de cunoscuta planta *Rumex acetosa* ce împreună cu urzica însoțește stânele și contra căreia cu greu se poate lupta.

Se recomandă ca asemenea bălegar, înăuntrul căruia se păstrează semințele plantelor de mai sus, să se ardă.

Cenușa rezultată se poate amesteca, fără pericol, cu terenul secătuit al răzoarelor din pepiniere.

Dr. C. G.

FAPTE ȘI INSEMNARI

LUCRĂRI VECHI ȘI NOI DESPRE AMENAJAREA PĂDURILOR.

de Ing. I. FROHLICH

Dacă privim mai de aproape istoria amenajamentului în țările din vestul Europei, ajungem la constatarea, că cele dintâi încercări pentru a reglementa și a introduce ordinea în exploatarea pădurilor, își au originea în timpuri foarte îndepărtate. În primul rând s'a urmărit continuitatea în exploatarea produselor principale ale pădurilor, pentru a se putea evita în viitor lipsa de material lemnos. Teama că acest material lemnos se va sfârși cândva, a existat și în timpurile trecute, mai ales în acele locuri, unde lipseau căile de comunicație de apă, cu ajutorul cărora s'ar fi putut echilibra diferențele dintre prisosul în unele regiuni și deficitul altora.

Scopul amenajerii a fost, și este încă și astăzi, ca posibilitatea unei păduri să se bazeze pe elementele: suprafață, volum, creștere și timp. Întru cât modul de a se calcula creșterea până la mijlocul secolului XVIII-lea, era aproape necunoscut, pentru reglementarea posibilității s'a luat de bază suprafața pădurei, care a fost împărțită în atâtea parchete anuale, câți ani cuprindea revoluția adoptată. *Această metodă a împărțirii în parchete anuale*, practicată în Germania încă în sec. XIV-lea și introdusă în Franța sub regele Ludovic al XIV-lea, nu putea da decât rezultate nesatisfăcătoare pentru asigurarea posibilității, din cauza neexactității ridicării în plan a pădurilor etc. Metoda împărțirii pădurei în parchete anuale s'a menținut până la finele sec. XVIII-lea, când a început a se întrebuița metodele de amenajament cu compartimente sau afecțiuni bazate pe suprafață. După cum știm, această metodă se deosebește de cea dintâi, prin faptul că revoluția se

împarte în perioade și fiecareia din acestea i se afectează câte o suprafață egală. Aproape în același timp cu introducerea acestei metode a luat ființă metoda de amenajament cu afectațiuni bazate pe volum, posibilitatea calculându-se în funcțiune de materialul lemnos aflător în întreaga pădure, plus creșterea probabilă până ce diferitele arborete cu care se dotează, dat fiind vârsta lor, fiecare perioadă în care s'a împărțit durata revoluțiunii vor veni în curs de exploatare. Principalul este ca perioadele respective să fie dotate nu cu aceeași întindere ca în cazul precedent, ci cu același volum, elementul suprafață jucând un rol secundar.

Din combinarea acestor 2 metode a rezultat metoda de amenajament mixtă, aplicată ceva mai târziu, în care posibilitatea este bazată și pe volum și pe întindere. Pe întindere pentru că se caută ca diferitele afectațiuni periodice să aibă suprafețele egale și pe volum, pentru că posibilitatea produselor principale este bazată pe volum, plus creșterea arborilor dintr'o afectațiune (metoda franceză), din 2 sau 3 afectațiuni (metoda germană zisă și combinată).

Metoda de amenajament cu afectațiuni bazate pe suprafață, a fost aplicată în țările din Vestul Europei timp de un secol și a avut multe consecințe rele, de oarece preocupățiunea principală era de a se stabili ordinea în exploatare, în sensul de a se ajunge la starea normală la sfârșitul primei revoluțiuni, oricâte sacrificii de exploatabilitate s'ar fi făcut, în scopul de a se obține în fiecare parcelă de gestiune o omogenitate de vârstă, ceea ce a condus în marea majoritate a cazurilor, la practicarea de tăeri rase pe mari suprafețe, cu toate pericolele și desavantajele — atât de cunoscute nouă — pentru sol și arborete. În adevăr, prin faptul că anii de sămânță sunt relativ rari și că suntem obligați a exploata în cursul unei perioade o anumită suprafață păduroasă, nu este timp suficient pentru regenerarea pe cale naturală, astfel că în cele mai multe cazuri se renunță la aceasta. Cu chipul acesta, amenajamentul a ajuns tiranul neînduplecat al pădurilor și silvicultura a trebuit să i se subordoneze complect. Toată literatura forestieră, în special cea referitoare la reimpăduriri, aproape fără excepție, a trebuit să se ocupe decenii întregi numai cu chestiuni privitoare la repopulări artificiale prin însămânțări sau plantațiuni, în care scop au fost inventate o mulțime de instrumente și procedeeuri pentru a putea reimpăduri, cât mai ieftin și cât mai repede, suprafețele exploatare prin tăieri

rase. S'a ajuns astfel la crearea de masive pure de molift și de pin de aceeași vârstă pe suprafețe mari, cari au căzut, în atâtea rânduri, pradă focului și insectelor.

Nici amenajamentele în care arboretele se exploatează la termenul exploatabilității financiare, preconizate de Pressler, n'a schimbat mult rezultatul din punctul de vedere cultural. De astădată, totul a fost cuprins în formule matematice, crezându-se că se pot exprima în formule, legile creșterii în cantitate și valoare a materialului lemnos. Termenul revoluțiunii normale, care mai înainte era stabilit mai mult prin experiență, a fost acum determinat prin calcul, iar posibilitatea cu ajutorul tabelelor de creșterea normală în materie și în bani a materialului lemnos, în funcțiune de vârstă și procentul admis ca remunerator. De altcum, baza pe care se calculează posibilitatea, a rămas și mai departe tot suprafața pădurei, iar obligațiunea de a se exploata într'un timp determinat o anumită întindere, deși sub o altă formă, a rămas și mai departe, exercitându-și influența sa nefastă asupra modului de regenerare a pădurilor.

În opoziție cu aceasta sunt amenajamentele, în care posibilitatea bazată pe volum, au de scop asigurarea raportului susținut prin afectarea de cantități egale de material lemnos tiecării perioade, au avut în practica forestieră puțin succes, de oarece stabilirea cantității de material lemnos existent precum și creșterea în cursul perioadei respective sunt greu de calculat cu precizie, din care cauză, întrebuințarea lor a fost puțin răspândită.

Cu toate aceste greutateți trebuie să constatăm, că noțiunea că *volumul lemnos* este un factor decisiv în amenajament, este o idee bună. Viitorul va fi al acelor metode de amenajament, în care posibilitatea se va determina în funcțiune de *volumul materialului existent și al creșterii*.

În statele civilizate din Europa de Vest, se tinde astăzi de a se abandona exploatările cu tăieri rase pe suprafețe mari, de oarece în ultimele decenii s'a făcut cele mai rele experiențe cu aceste tăieri și anume solul a sărăcit, iar speciile prețioase aparținând foioaselor precum și bradul au fost scoase din pădure și înlocuite prin masive pure și uniforme de molid, cari au căzut pradă vânturilor, focului sau insectelor.

Amenajamentul modern se străduiește să restrângă suprafețele, să păstreze solul acoperit și să mențină bradul în păduri. Întrucât se caută ca exploatările să se facă pe întinderi anuale mici, ame-

namajamentul modern se silește a favoriza amestecul speciilor și regenerarea pe cale naturală. Toate acestea sunt posibile numai în cazul când amenajamentul nu se bazează pe suprafață, ci pe volumul existent și creșterea viitoare, după cum procedează metoda de amenajament bazată pe material normal de exploatare și pe formule: (Normalvorrats und Formel Methode). Principiul acestei metode este: *Într'o pădure normală, posibilitatea este egală cu creșterea anuală sau curentă*. Dacă volumul materialului lemnos de exploatare existent este mai mic ca cel normal, posibilitatea calculată va fi mai mică decât creșterea, iar dacă acest material este supraabondent (cum ar fi în cazurile când clasele de vârstă bătrâne predomină), posibilitatea va fi egală cu creșterea, plus o cantitate oarecare din diferența între capitalul normal și cel real de exploatare.

În această metodă, suprafața joacă un rol secundar, principalul este să se cunoască exact volumul materialului lemnos existent, precum și creșterea. Pentru a găsi volumul, arborii cu o grosime în diametru — să zicem de la 16 cm. la înălțimea pieptului în sus — trebuie măsurati cu compasul forestier de arândul, sau cu ajutorul locurilor de încercare.

Repetând aceste inventarii la fiecare 6 sau 10 ani de exemplu, obținem creșterea care a avut loc în acest timp, ea fiind egală cu volumul materialului lemnos constat la finele acestei perioade de 10 ani, plus cantitatea de material extras constituind posibilitatea și minus volumul de la începutul perioadei. În Franța și Elveția la fiecare 6—10 ani se măsoară toți arborii al căror diametru terier trece peste 17 cm.

În concepțiunea modernă a amenajamentului *vârsta arborilor* și revoluțiunea nu mai joacă nici un rol, ci numai *grosimea arborilor* se ia în considerație. În locul claselor de vârstă avem clase de grosime, volumul se exprimă prin numărul arborilor, iar creșterea în volum prin creșterea în diametru.

Se caută actualmente a se părăsi amenajamentele în care posibilitatea este bazată pe suprafață, care conduc în cea mai mare parte la regenerarea pe cale artificială precum și a trece la *amenajamente în care posibilitatea este o funcțiune a creșterii*, lăsându-se proprietarului sau agentului de gestiune mână liberă în ceea ce privește alegerea arborilor de exploatat. Proprietarul poate exploata arborii individuali sau formând grupe ori pâlcuri, el poate

experimenta diferitele metode de regenerare pe cale naturală și după necesitate poate face oricând tăieri de ameliorare.

Se înțelege dela sine, că astfel de amenajamente pot fi practicate, numai acolo unde dispunem de un personal silvic inferior cu știință de carte și unde ocoalele silvice nu sunt prea mari.

Atât despre străduințele cele mai noi ale țărilor din occident, în ceea ce privește amenajarea pădurilor.

Să vorbim acum despre stadiul în care se găsește la noi chestiunea amenajării pădurilor, precum și să cercetăm, dacă cu metodele actuale de a amenaja pădurile, suntem pe o cale bună, ori pentru binele pădurilor noastre se simte și la noi necesitatea, de a se introduce metode moderne. Când vorbim despre amenajament în țara noastră, înainte de toate trebuie să constatăm, că în acest domeniu, în România Mare de astăzi, există mari deosebiri. În timp ce în Transilvania unele categorii de păduri sunt exploatare, de decenii, pe baza de amenajamente, există încă multe păduri, care nici astăzi n'au planuri de exploatare. Privind mai de aproape amenajamentele existente putem constata ușor, că scopul principal al amenajamentului și anume: *siguranța continuității produselor principale*, raportul susținut, nu se realizează în toate cazurile. Această continuitate este asigurată mai ales în pădurile Statului și în cele comunale, pe când în pădurile diferitelor comunități precum și în cele particulare numai foarte rar. Într-o mare parte a pădurilor noastre se exploatează de fapt mai mult material lemnos decât creșterea anuală și prin aceasta stocul de material lemnos de exploatare, rezerva noastră lemnoasă se micșorează din ce în ce.

Aproape toate amenajamentele existente se bazează pe suprafață, iar pentru calcularea posibilității se întrebuintează sau *sistemul împărțirii în parchete anuale*, sau revoluțiunea se împarte în perioade cărora se repartizează diferitele parcele. În legătură cu această metodă de a amenaja pădurile, se observă și la noi toate acele desavantaje și inconveniente, despre cari am vorbit mai înainte. În urma tăierilor rase pe suprafețe mari avem astăzi la munte parchete mai mult sau mai puțin sălbătice, iar în regiunea dealurilor — cu felul de exploatare de până acum — în multe locuri am epuizat stejarul, în locul căruia s'a instalat esențe de mică valoare ca mesteacănul, carpenul, plopul etc. Până în prezent pădurile s'au exploatat sau prin tăieri rase pe suprafețe mari, sau prin tăieri prescrise de amenajament după acelaș tipic și anume

ca în termen de 5 sau 6 ani, prin 2 tăieri: de însămânțare și definitivă: regenerarea naturală să fie dusă la bun sfârșit. Acest fel de exploatare a cauzat multe calamități pădurilor României.

Dacă voim să aducem silvicultura noastră la un nivel mai înalt și dacă voim să împiedicăm ca în câteva decenii să ajungem o țară săracă în lemn, în primul rând trebuie să începem a ne amenaja pădurile pe o bază nouă. Scopul principal al amenajamentului este să asigurăm continuitatea exploatarii, să obținem raportul susținut. Aceasta înseamnă, că n'avem dreptul să tăiem într'un an mai mult decât crește pădurea în acel an. Planurile de amenajament cu revoluții tranzitorii de 5-10 ani, se vor putea aproba numai când proprietarul respectiv este angajat prin contracte vechi. În toate celelalte cazuri, revoluțiile se vor fixa la 80-100 ani, după cum vor fi împrejurările.

În Ardeal și în celelalte provincii alipite sunt foarte multe amenajamente, cari trebuiesc prelucrate conform legii silvice din anul 1910, extinsă în anul 1923 și asupra teritoriilor alipite. Cine trebuie să ducă această lucrare la capăt? Organele silvice ale Statului, cari ar avea pregătirea necesară pentru aceste lucrări, sunt atât de ocupate cu lucrări de altă natură, încât fiecare abia poate întocmi câteva amenajamente mici pe an. Și afară de aceasta, pentru întocmirea unui amenajament modern se cer cunoștințe speciale, cari pot fi însușite numai prin studii intensive ani de a rândul și prin o practică îndelungată în această direcție. Căci nu se poate cere oricărui inginer silvic să fie un amenajist perfect.

Pentru a pune chestiunea amenajării pădurilor pe o bază unitară și pentru a avea garanția necesară, că aceste lucrări vor fi întocmite într'un mod corespunzător, aproape toate Statele din Europa vestică și-au înființat birouri proprii de Stat pentru amenajarea pădurilor, cari au datoria să facă amenajamente bune mai întâi pentru pădurile Statului și apoi pentru pădurile comunale și particulare. Organele acestor birouri de amenajare, specialiști în această materie, adună în timpul verei la fața locului datele necesare, iau informațiuni dela șeful de ocol din localitate, fac măsurători noi, etc. și peste iarnă întocmesc planurile în cancelarie sub controlul permanent al șefului de birou. Este lucru clar, că în modul acesta Statul are posibilitatea să-și alcătuiască amenajamente corespunzătoare pentru pădurile sale. În Statele din Apus sunt asemenea birouri particulare pentru amenajarea pădurilor, conduse

fiind de ingineri silvici recunoscuți de Stat și puși sub controlul Statului.

În aceste State cu o civilizație înaintată și unde se practică o silvicultură intensivă, s'a dat cea mai mare importanță amenajării pădurilor. Acolo amenajamentul este considerat, cu drept cuvânt, coloana vertebrală a întregii silviculturi și se fac cele mai mari sacrificii pentru a putea soluționa această problemă într'un mod satisfăcător. Dacă dorim să vedem silvicultura noastră la un nivel mai înalt, trebuie să punem totul în mișcare pentru a schimba felul de amenajament de până acum al pădurilor. Prin amenajamente bune, întocmite conștiincios, trebuie să îndrumăm pădurile spre realizarea unor posibilități normale și să le asigurăm regenerarea pe cale naturală. Este de cea mai mare urgență ca factorii competenți să se ocupe de problema amenajării pădurilor, pentru că printr'o soluționare corespunzătoare să se poată face un pas înainte. Altfel va fi prea târziu, iar pagubele materiale și imateriale cauzate țării vor fi incalculabile.

RESUMÉ

Travaux anciens et nouveaux sur l'aménagements des forêts

La crainte d'épuiser le bois des forêts a décidé depuis longtemps l'usage de certaines mesures de sûreté dans la continuité de l'exploitation.

Les anciennes méthodes d'aménagement, basées sur la surface — quand les forêts n'étaient pas mesurées — et ensuite sur le volume — quand on ne savait ou qu'on ne pouvait calculer avec exactitude la croissance — devaient fatalement amener de mauvais résultats.

Dans la conception moderne des aménagements, la possibilité étant fonction de la croissance, la grosseur des arbres joue le rôle important, et non pas l'âge ou la révolution.

C'est ainsi que, des aménagements basés sur la surface, qui amènent la régénération artificielle uniforme, on passe à l'aménagement moderne qui tend au mélange des espèces et à la régénération par voie naturelle.

Dans notre pays, tout se fait d'après les anciennes méthodes.

Pour mettre fin à cet état de choses, il faut avoir une préparation solide et créer des bureaux spéciaux d'aménagement tant pour les forêts de l'État que pour les forêts communales et particulières.

CRONICA FORESTIERA

FINLANDA FORESTIERĂ

de Ing. Dr. CONST. C. GEORGESCU¹⁾

(Umare)

Una din marele probleme ale științei silvice este stabilirea unor criterii obiective pentru clasificarea bonității stațiunii pădurilor. Asemenea clasificări sunt necesare de ex. pentru compararea creșterilor unei specii forestiere în stațiuni diferite precum și a creșterilor diverselor specii în aceeași stațiune. Determinarea stațiunilor ne permite ca să deducem evoluția arboretelor pe perioade îndelungate, fără ca să fie nevoie a urmări această evoluție în decursul timpului respectiv, în adevăr, pentru aceasta este suficient să se eșaloneze în serie, date dela arborete similare de toate categoriile de vârste situate în stațiuni identice.

Metodele întrebunțate pentru clasificarea arboretelor din cari cea mai cunoscută este metoda prin fașii a lui Bauer a luat ca expresie a bonității stațiunii, starea vegetației lemnoase existente. Clasificarea bonității stațiunilor (*iar nu solurilor cum în mod impropriu se spune*) bazată pe principiul menționat, prezintă după Cajander o serie de inconveniente: nu permite să se obțină pentru diversele specii clase de bonități comune, nu se pot avea bonități comune pentru diverse țări, fapt care face imposibilă o statistică forestieră unitară, nu se pot stabili clase de bonități naturale, nu dă un criteriu sigur pentru silvicultură în vederea aplicării diverselor tratamente culturale arboretelor. Aceste neajunsuri s'au căutat a se înlătura prin alcătuirii de table de producție locale sau să se clasifice stațiunile după formațiunile solurilor și a situației geografice. Practica însă nu dispune în cazurile de taxațiuni curente de timp și mijloace pentru a aplica ultimile metode. Cajander prin tipurile sale de păduri dorește a da o metodă expeditivă și sigură în vederea unei clasificări cât mai obiective a stațiunilor și bonităților. În cele ce urmează ne propunem a studia sumar problema tipurilor de pădure, în forma clasică, cum au fost concepute de Cajander.

Plantele nu apar în natură ca niște indivizi izolați, ci ele se găsesc în raporturi de dependență reciprocă, constituind Societăți cu o compoziție de specii mai mult sau mai puțin regulată, ce ocupă întinderi foarte variate. Societățile de plante, cari pe noi ne interesează sunt asociațiile și cari se distribuiesc în regiuni

¹⁾ Extras din o conferință ținută la Soc. stud. în silvicultură în localul Soc. „Progresul silvic”.

restrânse ca pietricelele unui mozaic, așa după cum se observă la noi cu ușurință în regiunea de munte. De fiecare dată asociația este formată din aceeași totalitate de specii, socotite în mod statistic, bineînțeles că acestei grupări de plante i se pot adăuga uneori câteva specii noi sau pot lipsi una sau mai multe specii componente. Asociațiile de plante se pun ușor în evidență în stațiunile cu deosebiri frapante, altele se descopăr cu mai multă atenție și acolo unde nu percepem pe alte căi diferențe staționale. Jocul distribuției asociațiilor este dictat de factorii staționali, fapt care este folosit de școala finlandeză pentru ca să determine schimbările de stațiune. Clasificarea stațiunilor după natura asociațiilor plantelor este valabilă însă în acele locuri, unde lupta pentru existență dintre specii este lăsată în voia ei. Numai prin lupta nestânjenită pentru existența speciilor se realizează în natură un echilibru între acțiunea factorilor staționali, distribuția asociațiilor și compoziția lor. Jocul menționat este însă stânjenit, unde omul prin culturile sale împiedică lupta pentru existență dintre specii și asociațiuni (Defrișări, exploatare etc.).

După asemenea intervențiuni în afara acțiunii factorilor staționali, plantele ce compun asociațiile își dizolvă legătura și în distribuția lor joacă în acest caz un rol hotărâtor întâmplarea. Asociațiile de plante desfăcute nu se pot folosi pentru clasificarea stațiunilor.

Aplicând la păduri cele de mai sus observăm că:

În pădurile virgine avem asociațiuni de plante lemnoase și herbacee, ce se susțin reciproc. Asemenea păduri se găsesc încă în Nordul Europei de ex., unde mici schimbări de stațiune aduc din zi în zi schimbări de asociațiuni.

În pădurile supuse culturii se strică prin tăierea arborilor armonia naturală a pădurilor virgine. Dacă se lasă o asemenea pădure vreme mai mult sau mai puțin îndelungată în voia ei, fără de vr'o intervenție omenească, după câteva secole se restabilește distribuția stațională a asociațiilor, după cum ne afirmă Cajander.

Pentru Finlanda s'a apreciat că 300—400 ani sunt necesari pentru restabilirea armoniei menționate. Lucrările de exploatare și culturale, ce revin periodic asupra pădurilor cultivate forțează o schimbare a compoziției arboretelor, cu totul diferită de aceea la care s'ar fi ajuns prin lupta pentru existență dintre specii. Reintegrarea plantelor lemnoase în asociațiuni în condițiunile date ale pădurilor noastre este imposibilă, nu tot același lucru este însă cu pătura herbacee și a plantelor sublemnoase. Acestea au posibilitatea să-și reia constituția asociativă stațională în o perioadă de timp mai scurtă decât o revoluție de codru. Prin exploatarea arboretului se distruge și legătura socială a plantelor păturei herbacee a pădurilor, ele însă se regrupează sub influența factorilor staționali până la vârsta exploatabilității masivului lemnos în asociația primitivă.

Plantele herbacee își au o grupare în asociațiuni staționale în o largă măsură independentă față de vegetația lemnoasă.

După cele de mai sus putem da după Cajander definițiunea tipurilor de pădure:

«Se socotesc ca făcând parte din același tip de pădure toate arboretele a căror vegetație este constituită în preajma vârstei exploatabilității și la o consistență aproape normală, din același totalitate de specii cu un caracter unitar bio-

logico-oecologic. Aceluiaș tip de pădure aparțin și arboretele, a căror vegetație diferă de cea definită mai sus din cauze accidentale și trecătoare, aceste cauze pot fi: vârsta diferită a arboretului, o exploatare, introducerea unei alte specii forestiere etc. Sistemul tipurilor de pădure este bazat pe asociația de plante a arboretelor de consistență normală și la vârsta exploatabilității. Celelalte arborete se socotesc ca făcând parte din acele tipuri, cărora le-ar aparține dacă ar fi compuse din speciile forestiere respective, dacă ar avea consistența normală și în fine dacă ar avea vârsta exploatabilității respective».

În consecință, pătura erbacee la vârsta exploatabilității arboretelor (tratate în codru) poate fi folosită pentru determinarea stațiunilor și clasificarea tipurilor de pădure.

Cajander a aplicat acest principiu întâi în pădurile din Germania, unde deosebește următoarele tipuri de pădure:

1. *Tipul Oxalis*. În acest tip se grupează arboretele cu creșterile cele mai superioare și se găsește pe solurile profunde, afânate și bogate: pătura de humus bine dezvoltată. Acest tip se împarte după felul formațiunilor în patru subtipuri:

a) Subtipul cu *Impatiens* și *Asperula*

b) » cu *Asperula*

c) » cu *Oxalis acetosella*

d) » » » » și *Myrtillus*.

Dacă luăm subtipul cu *Oxalis* constatăm că el este pe solurile cele mai bogate putând fi reprezentat sub masive de fag, de brad, de molid, sau sub amestec de fag, brad și molid. Pătura erbacee cea mai dezvoltată o găsim sub masive de 81—120 ani.

Compoziția păturei erbacee în acest subtipus este formată din următoarele specii mai importante:

Mușchi: *Polytrichum attenuatum*, *Dicranium majus*, *Mnium silvaticum*, *Mnundulatum*, *Thuidium tamariscifolium*, *Hypnum striatum*, *Hylocomium proliferum* etc.

Dintre graminee găsim: *Millium effusum*, *Agrostis vulgaris*, *Calamagrostis*, *Aera flexuosa*, *Aera caespitosa*, *Melica nutans*, *Festuca gigantea*, *Carex silvatica*, *Luzula pilosa* etc.

Restul plantelor pot fi: *Athyrium felix femina*, *Polystichum felix mas*, *Equisetum silvaticum*, *Lycopodium annotinum*, *Lycopodium clavatum*, *Majanthemum bifolium*, *Polygonatum verticillatum*, *Paris quadrifolius*, *Neottia nidus avis*, *Listera ovata*, *Urtica dioica*, *Asarum europaeum*, *Rumex acetosa*, *Lychnis rubra*, *Moehringia trinervia*, *Stellaria nemorum*, *Anemone nemorosa*, *Ranunculus repens*, *Fragaria vesca*, *Potentilla tormentilla*, *Trifolium pratense*, *Trifolium medium*, *Vicia sepium*, *Geranium robertianum*, *Oxalis acetosella*, *Mercurialis perennis*, *Euphorbia cyparissias*, *Hypericum quadrangulum*, *Viola canina*, *Vesilvatica*, *Epilobium angustifolium*, *E. montanum*, *Circæa luetiana*, *Hedera helix*, *Sanicula europaea*, *Pirola secunda*, *Lysimachia nemorum*, *Primula elatium*, *Vinca minor*, *Myosotis palustris*, *M. silvatica*, *Pulmonaria off.*, *Galeobdolon luteum*, *Galeopsis tetrahit*, *Stachys silvatica*, *Brunella vulgaris*, *Ajuga reptans*, *Scrophularia nodosa*, *Veronica*, off. *Melampyrum pratense*, *Asperula odorata*, *Galium rotundifolium*, *G. silvaticum*, *Senecio nemorensis*, *Lactuca muralis*, *Hieracium* sp.

Subsarbusti: *Myrtillus nigra*.

Arbusti: *Coryllus avellana*, *Rubus idaeus*, *R. fruticosus*, *Daphne mezereum*, *Sambucus racemosa*, *Lonicera alpigena*.

2. *Tipul Myrtillus* cu subtipurile.

a) *Rubus idaeus*.

b) *Aera flexuosa*.

c) *Myrtillus nigra*.

d) *Calamagrostis*.

3. *Tipul Calluna* etc.

În fiecare tip sau subtip asociațiile sunt diferite nu numai ca compoziție de specii, ci și în frecuența speciilor în fiecare asociație. Tabloul speciilor de mai sus cuprinde toate componentele subtipurilor lui *Oxalis*, diferența dintre acestea constă numai în compoziția lor. Din acest motiv întotdeauna se dau speciile din asociație și cu un coeficient, care indică după anumite criterii dinaintea stabilită frecvența lor, astfel în o parcelă din subtipul *Oxalis* s'a găsit plantele cele mai răspândite cu frecvențele lor *Athyrium filix femina* (4-5), *Equisetum silvaticum* (3), *Stellaria nemorum* (4), *Oxalis acetosella* (5-6), *Primula elatior* (3-4), *Rubus fruticosus* (7) etc. —, iar în o parcelă cu subtipul *Asperula* s'a găsit plante cu cea mai mare frecvență: *Polystichum filix max* (5-6), *Majanthemum bifolium* (3), *Oxalis acetosella* (9), *Asperula odorata* (4-8), *Prenanthes purpurea* (2) etc.

Din cele de mai sus se deduce că tipul de pădure este caracterizat prin totalitatea păturei erbacee, sublimnoase, mușchi, licheni etc. așa încât denumirea ei după una din plantele cele mai frecvente să nu ne facă să credem că prezența plantei respective este absolut necesară. Denumirea tipurilor se putea face tot așa de bine și cu cifre.

Vegetația arboretelor variază după etate și consistență, din care motiv se stabilește pentru fiecare caz în parte compoziția asociațiunii păturei erbacee în 3 etape de dezvoltare, și se alcătuiesc tablourile care ne ajută la determinarea tipului de pădure respectiv.

Ne limităm deocamdată la expunerea de mai sus, care atacă doar câteva principii generale ale problemei, și căreia ar urma să i se dedice un studiu special, unde se pot discuta în mod critic cele aduse de școala finlandeză. Pentru verificarea și extinderea acestei teorii s'au făcut mai ales în Finlanda numeroase studii, care abia se mai pot cuprinde și de pe urma cărora avem rezultate surprinzătoare. Astfel Ilvesalho a cercetat peste 500 de piețe de experiență aparținând diverselor tipuri de pădure și a stabilit că vegetația solului ne pune în măsură a aprecia creșterea arboretelor. S'a dovedit că tipul de pădure cel mai bogat în specii este și cel cu o fertilitate ridicată a solului și deci cu creșterea cea mai mare. Cercetări asupra solului diverselor tipuri au arătat că N și Ca din sol sporește cu cât tipul de pădure este mai bogat în specii. Modul de regenerare a speciilor este diferit după tipul de pădure, ca și forma tulpinei, dezvoltarea puștilor și a rădăcinilor etc. Unii cercetători au stabilit în fine dependența *Bostrihidizilor* și a faunei entomophyle de tipurile de pădure.

Pentru ca să se înlesnească practica amenajamentului s'au alcătuit pentru fiecare tip în parte table de cubaj.

Dupa câte se vede modalitatea de clasificare a bonităţii staţiunii prin ajutorul păturei herbacee şi-a găsit o intenţă aplicare în Finlanda, acum se fac încercările pentru adaptarea ei şi în alte ţări (Suedia, Cehoslovacia etc). Din literatura reese însă că ea întâmpină în Europa de mijloc mari greutăţi din cauza multiplelor excepţii găsite, precum şi a bogăţiei în specii a păturei herbacee, care face să se piardă privirea generală necesară.

* * *

Una din cele mai grandioase lucrări silvice executate vreodată este desigur taxaţiunea pădurilor Finlandei, care a avut ca ţel principal a stabili producţiunea masivelor şi cantitatea materialului lemnos existent. În acest scop s'au tras pe harta ţării linii paralele la o distanţă de aprox. 26 km. una de alta în direcţia NE-SW. Aceste linii au fost apoi urmărite pe teren şi la orice punct important, cum ar fi o schimbare de relief sau de arborei mai importantă s'au făcut pleje de experienţă, luându-se totdeauna date asupra proprietarilor pădurei, poziţiilor şi etatea arboretelor, consistenţa, bonitatea, tipul de pădure, felul solului etc. Afară de aceste locuri de încercare se mai făceau din 2 în 2 km. alte pleje de experienţe de câte 50×10 m². Cu datele culese de pe teren s'au umplut peste 100.000 formulare, după care apoi s'a procedat la centralizarea lor realizându-se astfel una din cele mai precise statistici forestiere.

* * *

Poporul Finlandei păstrează un cult deosebit pentru marile monumente ale naturii, între cari se numără şi renumitul masiv de larice defa Raivola. El a fost creat în mod artificial de un silvicultor german în vremea împărătesei Ana a Rusiei, adică cu 180 ani înainte, cu scopul de a furniza lemnul de construcţia vaselor necesare marinei ruseşti. Astăzi are arbori cu o înălţime de 42 m. şi o grosime la 1.30 m. de 0,83 m. Cubajul unui trunchiu se urcă la 2,5 m³. Volumul lemnos pe ha este până la 1636 m³.

Cele mai bune arborete de molid pe acelaş sol abia dau 600 m³. Arboretul menţionat întrece în volum chiar pe cele similare din Germania. Valoarea materialului lemnos de pe un ha este socotită la aprox. 2 milioane lei.

* * *

Finlanda este o ţară foarte săracă în specii forestiere, după cum am văzut. În scopul îmbogăţirii florei forestiere cu specii preţioase se întreprind experienţe de adaptare de vreme îndelungată. Asemenea studii sunt conduse mai ales de amatori, proprietari de păduri, cari pe domeniile lor întregin grădini dendrologice bine înzestrate. În acest mod s'a reuşit să se adapteze multe specii, din cari laricele şi pinul cembra sunt cele mai preţioase. Studiile ştiinţifice de asemenea natură se conduc în mod sistematic prin staţiunile de experimentaţie silvică, cari sunt conduse de un numeros personal cu pregătire specială ştiinţifică. Aceste institute sunt conduse de trei silvicultori specialişti din domeniile silviculturii, taxaţiunii şi a solurilor. Cercetările întreprinse în institute se publică în un buletin special *Fennia*, care a ajuns a fi una din cele mai serioase publicaţiuni din lume. Staţiunile de experimentaţie au la dispoziţie 5 ocoale silvice şi afară de aceasta pot instala experimente în orice parte a ţării. În toate

parcelele de studiu se așează table explicative, cari au de scop a atrage interesul marelui public pentru chestiunile silvice, tot din același motiv asemenea parcele sunt așezate în apropierea stațiilor climatice, unde vizitatorii pot să le vadă cu ușurință. Studiile publicate sub auspiciile acestor institute sunt așa de numeroase și de voluminoase încât străbaterea lor cere timp îndelungat și cu greu se lasă a se da o privire generală a activității științifice. Studiile întreprinse atacă în genere problemele capitale ale silviculturii locale cum sunt: periodicitatea producției semințelor, durata perioadelor de regenerare, modul de comportare al puștilor, puterea de lăstărire, producerea rădăcinilor, etc., etc.

Progresul silviculturii din Finlanda își are origina în buna stare, pe care silvicultorii respectivi au dat-o economiei forestiere naționale, punând în funcțiune simțul realității, care trebuie să ne conducă, a da conform noilor timpuri un înțeles nou rentabilității gospodăriei forestiere. Serviciul silvic condus de Cajander, care se poate spune că este un om unic în Analele silviculturii lumii conduce gospodăria silvică după principiul de politică forestieră superioară. Un silvicultor cunoscut german ni-l descrie în modul următor:

«Un om excelent și multilateral. Om de știință, de meserie, cu renume mondial și în același timp un practicant un mare negustor în industria ferăstrăurilor, un organizator de primul rang și un om de mare importanță politică, ceace n'a făcut înainte, nici un silvicultor și n'a fost imitat, fost de 2 ori ministru-președinte al unui guvern de funcționari». Cajander nu s'a mărginit a da serviciului silvic al Statului o organizație modernă pusă la curent cu toate principiile de economie, ci caută să exercite un control serios asupra tuturor întreprinderilor particulare proprietare de păduri și să le oblige a introduce o cultură rațională silvică. El achiziționează acțiunile marilor soc. de exploatare sau a fabricelor de celuloză, astfel ca să aibă majoritatea acțiunilor și deci să poată impune normele de exploatare și cultură dictate de interesele generale ale țării. Se constată între altele și că ferăstraiele sau societățile, la cari Statul are acțiuni, au cele mai bune locuințe pentru lucrători și oferă pe piață material de calitate cu totul superioară.

Materialul lemnos din pădurile Statului se vinde în picioare. Unde nu se obțin prețurile, calculate de serviciul comercial ca fiind valoarea reală a materialelor în raport cu prețurile pieței, statul își exploatează în regie materialele, care apoi se expediază spre debitare la ferăstraiele prop. Statului.

La capătul golfului Botnic administrația silvică a instalat unul din cele mai moderne ferăstraie din lume. Manipularea materialului în fabrică din momentul de când a intrat pe canalul de distribuție și până când se încarcă pe vagoane gata uscat ca scânduri este manipulat prin ajutorul electricității. Fabrica manipulează pe zi 3000 bușteni de 5-10 m., anual 800.000 bucați cu un personal înfim compus din 40 bărbați și 10 femei în uzină, iar în fabrică 7 bărbați și 18 femei.

Materialele se vând prin agenția Statului instalată în Londra după indicațiile lui Cajander. Agenția are întotdeauna la dispoziție prețurile mondiale ale lemnului și felul materialului cerut. Ea oferă spre vânzare rezerva scoasă din fabrică în ultimile 14 zile și da indicațiunile asupra modului de debitat. Grație ferăstraelor și comerțului de lemne exercitat de Stat se are o precisă cunoaștere

a pieței mondiale, iar Statul în acest mod nu mai este pus la dispoziția industriei private.

Această scurtă privire asupra Finlandei forestiere a avut ca scop a arăta un aspect din activitatea silvică a unei țări, care uimește prin ceea ce crează toată lumea și care este bună de imitat.

Ing. Dr. Const. C. Georgescu.

R É S U M É

La Finlande forestière

Dans une conférence tenue à la Société des étudiants des Eaux et Forêt, dans le local de la Société «Progresul silvic», le conférencier enthousiasmé par le travail prodigieux du peuple finlandais, esquisse quelques aspects de l'activité forestière qui devrait s'imposer catégoriquement dans le programme de tout autre administration à tendances créatrices.

Il résulte de cette exposition que, en Finlande, on applique la science moderne à la culture des forêts et on adapte à leur exploitation les systèmes des plus nouvelles conceptions économiques, afin d'obtenir ainsi une réelle valorisation.

Et de tout cela, nous aurions quelque chose à apprendre.

PARERI ȘI IMPRESII

COMERCIALIZAREA PĂDURILOR. — REGIA

Pe motiv că o administrație de stat insuficientă, exploatează din păduri mai puțin de cât produce solul, legiutorul a înglobat în sfera bunurilor statului, susceptibile de *comercializare și pădurile*.

Faptul însă că de 3 ani de când legea este în vigoare, nu s'a comercializat nici o pădure, dovedește în destul că cel puțin pentru păduri, această lege nu comportă nici un fel de urgență.

Cum însă legea de comercializare este «o operă de lungă durată», Statul va comercializa întreprinderile treptat, așa că celor mai mari — printre cari se enumeră și pădurile — le va veni rândul mai târziu.

* * *

N'avem o statistică a producției și a consumului care să ne precizeze dacă anual nu realizăm nici producția solului, dar judecând după rezultate, cari arată o diminuare treptată a suprafeței pădurilor și o exploatare secătuitoare a lor, iar nu o acumulare de material lemnos, putem trage concluzia îndreptățită că exploatăm mai mult de cât trebuie.

Felul cum exploatăm, negreșit că nu este cel mai bun, dar o îmbunătățire se poate spune că se obține pe calea comercializării și a cointeresării?

Dacă înțelegem prin «*exploatarea pădurilor*», succesiunea de lucrări necesare într'un arboret, dela întemeierea lui și până la realizarea finală a produselor, atunci interesarea capitaliștilor, cari umblă după câștig mare și imediat, nu se va produce.

În ipoteza însă că se înțelege prin exploatare numai ultimul act al producției — *recolta lemnului* —, atunci participarea capitalului particular este prea cunoscută la noi în țară și se știe în ce măsură această participare deserveste interesele imediate ale capitalului, iar nu cele permanente ale pădurii.

Dacă Statul vrea să dea o nouă îndrumare gospodăriei sale silvice, trebuie să fie convins că o exploatare rațională nu se poate garanta, de cât dacă el rămâne stăpân absolut în pădure, conducând direct prin agenții săi toate lucrările, fără să fie legat prin contracte, de multe ori străine intereselor pădurii.

Este inexplicabilă tendința de a lua din mână competenței silvice conducerea exploatărilor și a o încredința capitalului privat, numai pentru că s'au constat unele lipsuri, cari nu sunt însă de natură să justifice desființarea regiilor.

Cu toate acestea trebuie dat cuvântului *regie*, înțelesul cuvenit, iar *exploatarea în regie*, întinderea necesară. În orice caz, *regie* nu înseamnă industrializare.

Șigur este însă că într-o organizare temeinică și printr-o introducere treptată, *regiile* ar putea să înlăture permanentizarea unei stări dovedite până acum neprielnice pentru păduri.

* * *

Acestea sunt idelle, — pe cât am putut mai fidel să le redau — din articolul d-lui P. A. Grunau, intitulat «*Comercializarea pădurilor*» și publicat în revista «*Economia națională*» din luna iunie 1927.

N'am relevat însă nici una din sentințele în materie de amenajeri, exploatare sau împăduriri, cu care a îmbrăcat acest schelet, ca să dea expunerii sale o formă unitară și completă.

Și n'am accentuat nici una din sugestiile de reală politică forestieră ori de avânt pentru concepții mai înalte, prin care un bătrân și priceput profesor, ce știe să stabilească acordurile între teorie și practică, speră că poate scoate din rutina și dispreț o administrație silvică de stat.

Articolul constituie, pentru o sferă mult mai largă de interesată, de cât cercul restrâns al inginerilor silvici, o serioasă bază de discuții principiale, iar autorul s'a definit ca un călduros și convins apologist al *regiilor*.

Revista noastră suferă o pierdere că nu-l are colaborator, câștigă însă *chestia silvică* pe care o reprezintă cu competență și demnitate. În câmpul mai larg al economiei naționale.

* * *

Trebuie să ne obișnuim odată să vedem în direcția preocupărilor noastre, cea dintâi dintre îndatoriri: *realitatea*.

Cunoașterea exactă a situației pădurilor ar scurta enorm drumul spre țintă și poate ar trezi culva gândul mărinimos să-l vină în ajutor, ca să se înceapă înșfășit, o eră de propășire silvică. *Chestia* ridicată de d-l P. A. Grunau, nu-i din cele puțin importante sau lipsite de actualitate și orice contribuțiunii, nu pot fi decât în interesul cauzei.

* * *

Marea problemă ce s'a pus tuturor spiritelor luminate, ca să scoată țara noastră din starea de ruină postbelică, a fost *problema economică*.

După ce s'a vorbit — și încă foarte mult — de fel de fel de combinațiuni *financiare*, cari de cari mai ingenioase, de măsuri *fiscale*, unele mai împovărătoare decât altele, s'a sfârșit prin a se generaliza ideea *sănătoasă a valorificării auzurilor naturale*.

Nevoia prefăcților, ce se pregătesc în toate manifestările vieții noastre economice, s'a simțit negreșit și în ramura silvică.

În această privință, un ministru ne-a spus că băjbăim în întunec, altul că stăm pe o comoară, pe care nu știm s'o explorăm, altul că facem prea mult romantism și în sfârșit altul — sintetizând pe toți predecesorii săi, — că nu dăm venituri suficiente din pădurile statului.

Cel cari, deținători ai vreunul pic de răspundere, recunosc în aceste acuzațiuni un mare grăunte de adevăr, trebuie să rozească la asemenea pălmui.

Generația actuală de specialiști, tocmai aceia ce-și caută un drum pentru afirmarea puterilor și credințelor ei, poate să scoată din letargie organizarea învechită a exploatarei pădurilor, să o fecundeze cu vigoare și în epoca de refacere ce se deschide să croiască o nouă cale.

Ea va avea de hotărât asupra sistemelor de exploatare în viitor, iar intervenția-i ar fi tocmai acum la timp, ca să pună «ceva» în locul regiilor desfășurate.

Oare nu cumva aceasta să fie calea cea mai scurtă spre comercializare?

Pentru punerea în valoare a pădurilor trebuiesc capitaluri mari pe cari am văzut — după un lung șir de ani — că statul nu le dă, indiferent dacă nu le are, sau nu vrea să le dea.

Menținându-se însă în rolul său de organizator de producție și încurajator de inițiativă, pentru valorificarea producției, Statul nu trebuie să încheie colaborarea capitalului privat (nu străin).

De aci a venit ideea *comercializării*. Cât de departe însă de principiu!

Inițiativa privată și ajutorul capitalului să intervină acolo unde Statul nu a putut face nimic și unde simte el nevoia intervenției. Când s'a vorbit însă mai cu temei de comercializare și s'au pronunțat și nume, s'a pomenit: Gurghiul și Butoiu, adică tocmai întreprinderile unde statul biruise greutățile începuturilor.

Pentru că ne cunoaștem țara, oamenii și obiceiurile, nu-i greu să prognoșticăm ce-ar fi comercializarea: o asociație de capitaluri, blindată cu un consiliu de administrație care să eludeze legea și cu un serviciu contencios care să o scape prin abilități avocațești de urmarea neregulelor în cari s'ar vârt, cu atât mai multă îndrăzneală, cu cât ar avea și statul cointeresat, prin aportul pădurilor.

Într-o cât de elementară adăjție de bunuri, mărirea veniturilor nu poate să rezulte de cât din:

- a) mărirea producției
- și b) valorificarea intensă a produselor.

Dacă nu scăpăm un moment din vedere dublul rol ce avem de cultivatori și producători, atunci această grijă continuă trebuie să ne ducă la soluția de a scoate produsele pădurilor la momentul cel mai bine ales, adică a organiza o bună *exploatare*.

Toate celelalte foloase ce mai tragem dela păduri și cărora cu 2 cuvinte le spunem: «*bunuri imateriale*», le putem obține numai modelând exploatarea după anumite nevoi, în ori ce caz însă nu *înlăturând exploatarea*.

Oricare va fi modalitatea de exploatare adoptată ea va trebui să satisfacă următoarele condiții:

1. Să tindă spre mărirea producției, adică să permită practicarea *lesnicioasă* a seriei întregi de operațiuni culturale, mulțumită cărora producția lemnoasă va sporii atât cantitativ cât și calitativ.

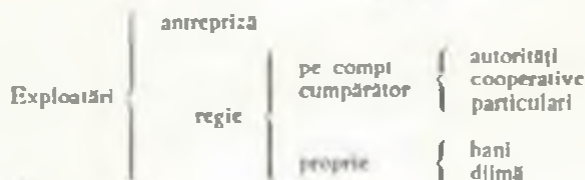
2. Să țină în stare de continuă productivitate solul. ba chiar să-l amelioreze. Statisticile noastre sunt pline de date precise asupra cantităților exploatare, asupra sumelor încasate din export etc., dar nu precizează *de unde s'a luat* acest material și mai ales *ce a rămas de unde s'a luat*.

3. Să nu împiedice lesnicioasa valorificare a produselor lemnoase.

Studiul diverselor modalități cari au dominat exploatarea pădurilor, precum și rezultatele lor, ne arată că exceptând câteva sisteme de valoare practică, toate celelalte sunt de imaginație mai puțin fecundă și lipsite de o analiză amănunțită a condițiilor speciale, în cari se produc și valorifică produsele pădurilor.

Aș trebui să insistăm asupra tuturor — și cred că o vom face odată — chiar asupra sistemelor celor mai fosile și să le calificăm pe toate cum merită, ca nu cumva în goana după schimbări să se adopte tocmai vre una din vechiturile abandonate, ori moarte prin concepția copilăroasă ce a fost la baza lor.

Silvicultura nouă, civilizată, adaptată la izvoare noi și angajată pe calea de a răscoll până la fund actualul sistem de exploatare, de sigur că se va lepăda de toată mulțimea de leșuri ce se găsesc în calea acestei exploatare și va adopta sisteme simple și practice, căci chiar cei ce nu vor să caute și cauza, rămân totuși convingși că situația actuală este și tristă și îngrijorătoare.

Am cuprins în această schemă toate modalitățile de exploatare.

Oricari altele sunt derivate din acestea și constituiesc cazuri mai multe sau mai puțin speciale ale lor.

Înțelegem prin exploatare în regie, lucrările executate de stat sub supravegherea agenților săi, obligați să-și dea seama de gestiunea lor, și le putem caracteriza sumar ca exploatare ale căror materiale se pun în valoare pe unitate de produse fasonate.

În opoziție cu ele avem antrepriza, cu sistemul de valorificare în bloc.

Numai din această înțelegere schematică se vede ce lungă scară de posibilități este la dispoziția statului, ca să aplice regiele.

Pentru ca să le perfecțeze, negreșit că nu este de desconsiderat nici timpul necesar unei întregi evoluări, cum nu sunt de desconsiderat nici forțele cunoscute sau necunoscute cari lucrează asupra lor.

Reușita va depinde însă de spiritul de discernământ cu care se va pune de acord scopul cu mijloacele și greutatea de învins cu puterile disponibile.

Totul va fi să se întocmească un program adaptat nevoilor și bazat pe răspunsurile concludente ce se pot da următoarele 2 întrebări:

- a) până unde merge statul cu regia? și
- b) ce este compatibil cu puterea și menirea sa?

E absurd să se pretindă a se face toată regia în bani, când pentru aceasta nu se pun la dispoziție decât sume derizorii și când cu actualul sistem contabilicesc, mai repede se cucerește o cetate cu apărare modernă decât o ordonanță de plată. Și iarăși este absurd să se tindă a se distribui în detalii, direct la consumator, toată producția regiei, când pentru aceasta nu se dă personal.

Dar cum nici în toate pădurile, lemnele nu se vând cu ușurința celor din Țurul Bucureștilor, necesar este să ne creem și asigurăm debușuri.

Determinant, mai ales pentru pomirea unor începuturi sănătoase este ca statul să se limiteze la rolul lui firesc de organizator al producției și apoi înlăturând intermediarii inutili, să stabilească o conlucrare între producători și negustori, așa ca să se asigure funcționarea normală a celor 2 etape din ciclul repartiției avuțiilor: producția și distribuția.

* * *

Câteva momente din viața regiilor, cari constituiesc slăbiciunile acestui muribund sistem de exploatare, dar cari ar fi și punctele de rezistență la progres, merită să fie relevate tocmai când se circetează calea unei sănătoase îndrumări viitoare.

Statul și-a luat sarcina să vândă direct cu preț efitin la consumator.

Se înțelege că din cauza preocupărilor prea variate, cari au îndepărtat-o de unitatea sa doctrinară, activitatea regiei, în loc să se îndrepte spre sporirea producțiunii, s'a canalizat spre o cât mai ușoară comercializare, adică exploatare și desfacere leucioasă de material valoros și neglijare completă de operații de cultură silvica.

Cu lemnele din pădurile statului s'a făcut până acum pomană publică cu cooperative, școli, I. O. V., funcționari etc.

La prețuri tarifare și așa foarte mici, încă se mai acordau reduceri și chiar gratulități.

S'a dovedit însă complet că prețurile mici dela stat, n'au influențat nici măcar eftenirea lemnului pe piață.

Rezultatele acestui sistem:

- a) s'au procopsit samsarii și intermediarii,
- b) lemnele n'au mers la marele consumator, ci le-au luat învârtiți și
- c) au folosit în mod real numai puțini favoriți.

Vândând însă cu preț efitin, statul și-a arogat dreptul și mai ales și-a luat sarcina — imposibil de împlinit — nu de a controla mai atent exploatarea, regenerarea, mărirea producției ori ameliorarea fondului — ci pe aceea de a controla distribuția lemnului la consumator.

Evoluția exploatărilor tot spre această latură, a făcut din ceea ce era și trebuia să rămână anexă, o principală dar sterilă preocupare.

Am vrut să înlăturăm o categorie de întreprinzători cu trecut, așa de solid pregătiți, că cu toate măsurile ce am luat, adesea am fost păcăliți.

Propagând o libertate mai mare a comerțului, nu înțelegem prin aceasta libertatea speculei, dacă însă independent de voința și mai ales dorința noastră, ea se va produce, atunci de aceasta să poarte grija organele polițienești, dar în nici un caz nu noi.

Nodul chestiei ar fi stabilirea unor tarife de prețuri bine studiate și înlăturarea oricăror reduceri sau grătuități.

De îndată ce statul ca producător și interesat în grad superlativ să-și pună producția în cea mai bună valoare, și-a luat dreptul său, încasând prețul, restul nu trebuie să-l mai preocupe

Și la vânzarea pe preț tarifar, pe preț convenit între părți — cumpărătorul. trebuie să aibă aceeași latitudine în comercializarea materialului, ca și la vânzarea licitativă.

Slăbiciunea sistemului însă a constatat în aceea că noi până acum nu ne-am interesat de prețuri.

Se fac calcule și studii exagerat de meticuloase asupra cubajului, mărcării cu diferite ciocane și inventarieri repetate, iar pentru preț, care trebuie să constituie cel puțin jumătate din importanța lucrărilor de estimație, ne-am mulțumit cu cifre svârșite în mod empiric.

Urcările și coborârile de prețuri se fac «în procente» fără justificări și coordonări între ocoale, dar cu diferențe așa de mari că «ieri» se bătea lumea după lemne la stat, iar «azi» nu se mai văd concurenți.

Când de ex. același parchet a fost estimat în Decembrie 1926 cu 1.400.000 lei, în Aprilie 1927 cu 2.500.000 lei, iar în Iulie 1927 cu 900.000 lei, își închipuie ori cine ce insistențe strănuite se pot face, ca să se plătească după tariful din Iulie.

Toate acestea fac să se bănuiască o desordine fundamentală în mecanismul fixării prețurilor, sau o lipsă de competență în valorificare.

Lucrările de teren s'au lăsat robite de cele de birou.

Din tot ceea ce constituie proiectarea și executarea unei lucrări, reprezintă în parte și formalitățile de birou.

În capata diferite valori, după gradul de dezvoltare al spiritului birocratic din administrația de care ne ocupăm.

Îmi închipui că administrația Casei Pădurilor are cinstea de a fi în fruntea serviciilor cari au reușit să facă din profesioniștii săi, simpli funcționari administrativi.

Era și firesc.

Șeful ocolului *singur* și cu severe sancțiuni dacă nu le îndeplinește *personal*, proiectează și execută toate lucrările, iar organele multiple ale direcției (3 șefi de serviciu, inspector de control și director) și ale Casei Pădurilor (5 șefi de serviciu, 5 directori, inspector general de control, 3 subadministratori, administrator) în total 20 (în să vadă ușor și din repezi aruncări de priviri prin dosare, desfășurarea filmului unei activități împărțite pe multe țărâmuri.

Cel puțin 20 agenți superiori, toți cu mal mare pregătire birocratică, cu mal multa sau mal puțină autoritate, cu tendința naturală spre inovațiuni sau constrângeri la o formă în plus, ca să-l scape de suspiciuni (?) pe șeful ocolului, — un camarad abia eștit din școală, unde orice a învățat, dar ceea ce i se cere la ocol, nu — era fatal să facă, chiar dintr'un serviciu al exploatarilor, o copiată, din școala de silvicultură, pepiniera de funcționari administrativi, din pădurile țării, ruini, iar din veniturile lor, sume abia acoperitoare de cheltuieli.

Cel cari dela birouri, în lipsă de contact intim cu realitățile, provoacă dese schimbări în diferitele ramuri ale administrației, pot ajunge *reformatori profesionali*, dar în nici un caz *îndrumători de serviciu*.

Regulamentul, S. E. prevăzuse ca un inspector de control să răspundă de activitatea a 3-4 ocoale, cu facultatea de a descinde la oricare din ele, după voce.

Aceasta însă ar fi fost împotriva tradiției și repede s'a reparat greșeala: nici o deplasare fără delegație.

Cunosc nenumărate cazuri de anchete prelungite pentru neînsemnate denunțuri împotriva unui pădurar, ori brigadier, dar *n'am auzit* de vreo delegație dată pentru o îndrumare în serviciu.

În definitiv, am ajuns la situația, cum nu se poate mai alarmantă că, pierzând ținta preocupărilor de competență, șeful de ocoale renunță la proiecte importante și necesare și s'a înfipt adânc în credința celor dela cari se așteaptă totul, dictionul periculos că: «cine nu lucrează, nu greșește».

Prin osanalele ce se cântă celor abili cari știu să «jasa bine» la o inspecție de cancelarie și judecarea nedreaptă a cazurilor unor personalități ce se străduiesc să înscrie pagini frumoase pe teren, se periclitează din ce în ce mai accentuat munca productivă.

Să ne aducem aminte cât de des că *scopul exploatărilor este să valorificăm* materialele lemnoase pe cari le pot da pădurile, după indicațiile amenajărilor și că ne încărcăm de grele răspunderi dacă prin formalități greoaie și inutile, stăvilim realizarea acestei valorificări.

Agentul silvic, dispensat de atâtea măsuri și cubage prealabile pe teren, ușurat de paperaseria cancelariei și stimulat în schimb de succesul acțiunilor sale, ar avea astfel timpul disponibil să se ocupe din ce în ce mai intens, de realele nevoi ale exploatării și desfacerii materialului.

Regiile rezolovă și importanța chestiei sociale a țăranelor din regiuni cu procent mul mare de împădurire.

Pentru că România are 40% teren agricol și locuitorii acestor regiuni se ocupă în principal cu cultura pământului, s'a repetat până a devenit banal că România este o țară eminentemente agricolă.

Pentru țărani din aceste regiuni s'a făcut mult și în descădături. Reforma Agrară din 1920 a culminat pe toate.

Dar România mai are și 7.000.000 ha suprafață păduroasă, care reprezintă peste 24% din totalul suprafeței țării.

Dela șes spre munte, procentul de împădurire pe județe, variază dela 5-72%.

Nimic mai firesc ca din așezarea naturală a pădurilor între sate, sau a satelor între păduri, să rezulte pentru săteanul acelor regiuni, exploatarea de păduri și industrializarea lemnului, ca o ocupație de predilecție.

Înlăturarea însă cu bruschețea a țăraniul român dela o ocupație cu care era familiarizat sau s'ar fi putut ușor familiariza, lipsa completă de solitudine pentru el, a dus fatal la această stare de dispreț de arbore în loc de cult, de distrugere de pădure în loc de conservare.

Când vede țăraniul că din bogăția pădurilor în mijlocul cărora el trăiește n'are nici un folos, sau este întrebuințat numai la cele mai grele și josnice treburi, nu poate rezista împingerii nepotolite de profit, ca să defrișeze pădurea, pentru că așa tot mai apucă o vită să pască ori să cosească o brazdă de iarbă.

Până ce viața rurală va evolua într'atât ca sătenii să învețe să se grupeze — ei între ei, iar nu spoliatoarii lor — și înainte ca să fim constrânși la măs-

suri, de mizeria și disperarea țăranului (cum a fost cazul în reforma agrară), *regia* — extinsă în marginile largilor sale posibilități — poate crea în regiunile cu procent mai mare de împădurire, pioneri de exploatare și comerț român.

În acest chip pădurea, izvor de viață și progres, va regenera viața fizică și morală a țăranului, îi va îndestula buna stare, îi va îmbogăți gospodăria și va trezi în el conștiința de conservare a pădurii.

* * *

Un conservatism exagerat ne duce la pierderi *rușinos de păgubitoare*, de material de prin păduri.

Nu se poate însă ca curentul marilor agitații economice ce scormonește sufletul contemporanilor, să nu ne cuprindă și pe noi.

Ceva mai mult, aceste prefaceri se precipită așa de uluitoare, că nu ne dă răgaz nici să visăm, nici să inovăm sisteme neverificate de practică.

Rezultatele bune sau rele ale câtorva încercări *de industrializare* ori *comercializare*, nu pot fi puse pe seama *regiilor propriu zise*, cari sunt cu totul altceva.

Fără sacrificii, ci numai prin transformări de cari regia actuală este susceptibilă, și prin sisteme ce se adaptează perfect la exploatarea rațională a pădurilor și la rezolvarea unei întregi chestii sociale, putem realiza un însemnat spor de venituri anuale, cu cari să ne impunem pe drept în rândul dintâi al ramurilor de producție.

P. Ioan.

R É S U M É

Commercialisation des forêts. La régie

M. le professeur P. A. Grunau a publié dans «Economie nationale» de Juin 1927, un article intitulé «Commercialisation des forêts» dans lequel il s'élève contre la commercialisation des forêts et se déclare par contre comme un chaleureux apologiste de la régie.

En commentant cet article, M. l'ingénieur P. Ioan, trouve moyen d'apporter de nouveaux arguments en faveur de la régie, — qui est sur le point d'être abandonnée, et conclue que sans sacrifices, et seulement par des transformations dont la régie actuelle est susceptible, et par des systèmes qui s'adaptent parfaitement à l'exploitation rationnelle des forêts et à la résolution de toute une question sociale, on peut réaliser une importante augmentation de revenus annuels grâce auxquels le service forestier roumain s'imposera à juste titre au premier rang des branches de production.

COMERȚUL LEMNULUI

NOUILE TARIFE DE TRANSPORT PE C. F. R.

PENTRU

Cheresteaua destinată exportului, intrate în vigoare
cu începere dela 20 Iulie 1927

de M. P. FLORESCU

Față de criza acută a vânzării la export, în special a lemnului de cherestea, criză care a făcut ca portul Galați să fie aproape blocat, iar gările și depozitele de cherestea la fel, în parlament am reacționat în sensul ca momentan să se aducă o ameliorare, fie la tarifele de transport pe C. F. R., fie la taxele de export, întru cât erau în joc și interesele cooperativelor forestiere.

Pentru ca interesele statului să fie cât mai bine reprezentate iar soluționarea acestei chestii cât mai dreaptă, am cerut în Cameră, ca să fie delegați în acea comisie și D-l D-r Bungețianu, profesor la Academia de Comerț, împreună cu subsemnatul.

În urma acestor interpelări, guvernul Averescu și apoi și guvernul de sub președenția D-lui Știrbei, a fixat ca o comisie compusă din D-nii St. Pretorian, fost Director General al C. F. R., Inginer Miclescu, Directorul Serviciului comercial C. F. R., împreună cu D-l D-r Bungețianu și subsemnatul, să hotărască asupra chestiunii reducerii tarifelor de transport pe C. F. R. pentru cherestea.

În două ședințe, ce au avut loc la consiliul tehnic dela M. L. P., am căzut de acord ca:

1. Să se micșoreze tarifele de transport pentru distanțele mari

și să se majoreze acele pentru distanțe mici, în așa fel ca să se țină compt de cheltuelile de regie ale statului, pentru a nu transporta în pagubă, și

2. Cotele de taxare să se fixeze pe zone mai mici, din 5 în 5 km., sau din 10 în 10 km., pentru a nu se mai da loc la ne-mulțumiri, când pentru 2 km. în plus sau în minus peste zonele de 100 km. ce erau fixate până acum, se plăteau taxe de transport mult disproportionale.

Comisiunea tarifară specială a C. F. R. și-a făcut apoi calculele de regie astfel ca C. F. R. să nu fie în pierdere.

Pentru o mai bună edificare a celor interesați, redăm aci și cele publicate de «Argus» No. 4263 din 7 Iulie 1927, precum și de «Monitorul Forestier» No. 7 din 1 August 1927.

Fabricile de cherestea din țară prin organizațiunile lor, au cerut în dese rânduri ministerului de comunicații, reducerea taxelor de transport, pentru cherestea destinată exportului.

Comisiunea specială tarifară cfr. a luat în discuție și ea această chestiune, hotărând reducerea numitelor taxe, reduceri cari nu s'au aplicat însă până în prezent.

Constatările subsecretariatului C. F. R.

Subsecretariatul de stat al căilor ferate, luând în studiu problema reducerii acestor taxe, din memoriile adresate de industriile forestiere, a constatat:

Că prin urcarea valutei, prețul de export al cherestei a scăzut cu 20 la sută, fără ca și mâna de lucru să fi scăzut în aceeași proporție — și ca atare, statul cel dintâi, trebuie să recunoască această urcare și să micșoreze taxele.

Că taxele actuale de transport ale cherestei destinată exportului, sunt în medie de două ori mai mari ca cele dinaintea războiului, și reprezintă 20 la sută din valoarea de export a cherestei.

Că aceste taxe sunt egale atât pentru cherestea de lungime cât și pentru cea scurtă, care are un preț de export cu mult mai redus.

Că taxele de transport pentru cherestea pe căile ferate vecine sunt cu mult mai reduse și atrag transporturile noastre către porturile străine, în detrimentul porturilor românești.

Că prin reintregirea țării, am dobândit industrii cari se găsesc la distanțe mari de porturile noastre, cu mult mai mari ca cele dinaintea războiului și că trebuie să le asigurăm și lor puțința de a eși cu mărfurile la mare.

Noua taxare

Urmând avizul comisiei tarifare, serviciul comercial cfr. a întocmit nouile tarife pentru cherestele la export, cari se prezintă astfel:

La o distanța de km.	Pentru cherestea	Pentru scurtă- tura cherestea
50	1603	1603
100	2270	2240
200	3080	3210
300	3840	3620
400	4320	3970
500	4570	4170
600	4740	4330
700	4900	4490
800	5070	4660
900	5230	4820
1000	5400	4980
1100	5570	5140
1200	5730	5300
1250	5810	5380

Redăm mai jos un tabelu pentru a se vedea proporția între noul tarif, stabilit de subsecretariatul cfr., și tarifele similare din 1914, 1916 și 1927.

Km.	Tariful în 1914	Tariful în 1916	Tariful în 1927
50	12.50	32	1.400
100	25	55	2.800
200	50	87	4.800
300	75	99	6.500
400	100	131	7.900
500	125	163	9.300
600	150	195	10.700
700	175	227	12.100
800	200	259	13.400
900	225	291	14.600
1000	250		15.800
1100	275		16.800
1200	300		17.800
1250	312.50		18.300

Revizuirea taxelor comunale și fiscale.

Având în vedere că taxele de transport nu reprezintă pentru calea ferată un venit net și deci ele nu pot fi reduse prea mult fără a periclita excesiv echilibrul bugetar al acestei administrații, menținând în același timp taxele comunale și fiscale și creștând statului și comunelor veniturii, nu din averea națiunii, ci din

budgetul cfr., ceiace ar fi o greșită concepție financiară, comisiunea tarifară a atras atenția guvernului asupra necesității de a se reduce aceste taxe comunale și fiscale. Noul tarif al cherestelelor, așa după cum l-am publicat mai sus, urmează a fi aprobat de cel mai apropiat consiliu de miniștri și pus în aplicare în câteva zile.

(Argus, 7 Iulie 1927)

Noul tarif pe C. F. R. pentru marfa de cherestea destinată exportului

No. 91865—40810 C, 3114 C 2 din 7.927

Taxarea cherestelelor și scurtăturilor de cherestea destinate exportului

*Ordin general către toate stațiunile, Inspecțiunile de mișcare 1—14
Direcțiunile de exploatare 1—5 și Controla veniturilor București*

Cherestea destinată exportului se va taxa după tariful special X, iar scurtăturile de cherestele, care se vor considera cele până la o lungime maximă de 2,75 m., destinate deasemenea exportului, se vor taxa după tariful special XI.

Aceste dispozițiuni intră în vigoare pe ziua de 20 Iulie a. c.

Taxele tarifului X și XI vor fi următoarele:

km.	Tariful special X	Tariful special XI	km.	Tariful special X	Tariful special XI
	Pentru 100 kg. L e l			Pentru 100 kg. L e l	
1—10	3	3	151—155	28	26
11—15	5	5	156—160	28	26
16—20	6	6	161—165	28	27
21—25	8	8	166—170	29	27
26—30	10	10	171—175	29	28
31—35	11	11	176—180	30	28
36—40	13	13	181—185	30	28
41—45	14	14	186—190	31	29
46—50	16	16	191—195	32	29
51—55	17	17	196—200	32	30
56—60	17	17	201—210	33	31
61—65	18	18	211—220	33	31
66—70	19	18	221—230	34	32
71—75	20	19	231—240	34	32
76—80	20	20	241—250	35	33
81—85	21	20	251—260	36	34
86—90	22	21	261—270	36	34
91—95	22	21	271—280	37	35
96—100	23	22	281—290	37	35
101—105	23	22	291—300	38	36
106—110	24	23	301—310	39	36
116—120	24	23	311—320	39	37
121—125	25	24	321—330	40	37
126—130	25	24	331—340	40	38
131—135	26	24	341—350	41	38
136—140	26	25	351—360	41	38
141—145	27	25	361—370	42	39
146—150	27	26	371—380	42	39

km.	Tariful special X	Tariful special XI	km.	Tariful special X	Tariful special XI
	Pentru 100 kg. L e i			Pentru 100 kg. L e i	
381-390	43	40	821-830	51	47
391-400	43	40	831-840	51	47
401-410	43	40	841-850	52	48
411-420	44	40	851-860	52	48
421-430	44	41	861-870	52	48
431-440	44	41	871-880	52	48
441-450	45	41	881-890	52	48
451-460	45	41	891-900	52	48
461-470	45	41	901-910	52	48
471-480	45	42	911-920	52	48
481-490	46	42	921-930	53	49
491-500	46	42	931-940	53	49
501-510	46	42	941-950	53	49
511-520	46	42	951-960	53	49
521-530	46	42	961-970	53	49
531-540	46	42	971-980	54	50
541-550	47	43	981-990	54	50
551-560	47	43	991-1000	54	50
561-570	47	43	1001-1010	54	50
571-580	47	43	1011-1020	54	50
581-590	47	43	1021-1030	55	50
591-600	47	43	1031-1040	55	50
601-610	47	43	1041-1050	55	51
611-620	47	43	1051-1060	55	51
621-630	48	44	1061-1070	55	51
631-640	48	44	1071-1080	56	51
641-650	48	44	1081-1090	56	51
651-660	48	44	1091-1100	56	51
661-670	48	44	1101-1110	56	51
671-680	49	45	1111-1120	56	51
681-690	49	45	1121-1130	56	52
691-700	49	45	1131-1140	56	52
701-710	49	45	1141-1150	57	52
711-720	49	45	1151-1160	57	52
721-730	50	46	1161-1170	57	52
731-740	50	46	1171-1180	57	53
741-750	50	46	1181-1190	57	53
751-760	50	46	1191-1200	57	53
761-770	50	46	1201-1210	57	53
771-780	51	47	1211-1220	57	53
781-790	51	47	1221-1230	58	54
791-800	51	47	1231-1240	58	54
801-810	51	47	1241-1250	58	54
811-820	51	47			

În consecința, în tariful local de mărfuri, valabil de la 15 Septembrie 1925 se vor face următoarele adăugiri:

La pagina 44, în dreptul poziției C 62, în coloana explicațiilor, se va

scric: «Destinată exportului, se va taxa după tariful special X», iar scurtăturile, adică cheresteaua, care are o lungime maximă 2,75 m. destinată tot exportului: «Se va taxa după tariful special XI».

Notă: Acest regim de taxare se va aplica numai dacă transporturile în chestiune sunt predate cu scrisori de trăsură Internaționale, având ca destinație o stație situată dincolo de stația română de frontieră de uscat sau docurilor porturilor Galați, Brăila și Constanța, inclusiv Bazinul nou Galați.

Pentru transporturile adresate celorlalte porturi dunărene, taxele de export se vor aplica numai pe cale de restituțiune, dacă pe lângă documentele vamale de export și pe lângă scrisoarea de trăsură pentru transportul până la portul dunărean român, se va prezenta Inspecțiunii de mișcare și conosamentele sau eventual recipisele de predare sau scrisorile de trăsură, ale Serviciului de navigațiune fluvială, prin care să se dovedească că transportul a fost exportat.

Instruți și lămuriri personalul.

Alăturata publicațiune se va afișa.

Pentru lămurirea ordinului cu privire la exportul cherestei s'a dat de către Direcțiunea specială C. F. R. către toate inspecțiile de mișcare următoarea:

TELEGRAMA

Inspecțiunilor de mișcare, Direcțiunilor de exploatare 1—5 și Controlul de venituri București și Cernăuți.

Ca urmare la ordinul general No. 91865 40810 3114 62 A 1 1927 din Foaia Oficială No. 290, se face cunoscut tuturor organelor interesate că până la introducerea taxelor tarifului special X și XI în tarifele internaționale se va primi spre expediere pentru export cheresteaua și scurtăturile de cherestea cu scrisori de trăsură internaționale, cariarea făcându-se până la stația de frontieră fără drept de recartiare sau expediere pentru Interiorul țării.

În sensul numitului ordin de serviciu, la textul notei în rândul al doilea, după cuvântul **predate**, se va pune o virgulă, urmând a se înțelege că numai transporturile exportate prin punctele de frontieră de uscat să fie însoțite de scrisori de trăsură internaționale, iar cele exportate prin Galați, Brăila și Constanța să fie adresate docurilor acestor porturi.

Odată cu aceasta se atrage atențiunea stațiilor asupra dispozițiunilor punctului B. Trafic internațional din avizul No. 62502 25204. C. 926 din foaia Oficială No. 234 care sunt în vigoare.

Instruți și lămuriri personalul.

Subsecretarul de Stat C. F. R.

(ss) Mereuța

Directorul special al comerțului

(ss) Miculescu

PIAȚA LEMNULUI ÎN STRĂINĂȚATE

Piața lemnului în Ungaria ¹⁾

Iunie, 1927

Piața ungară în luna Iunie manifestă o activitate îmbucurătoare, atât pentru esențe mol, esențe tari cât și pentru lemne de foc.

În regiunile apropiate de Tisa, aprovizionările se fac exclusiv cu proveniențe din Transilvania: în schimb — în Budapesta primează marfa slovacă, austriacă și în special cea provenită din Galiția. Deși de calitate inferioară, lemnul polon prin sortări îngrijite obține prețuri avantajoase. — Detailiștii și intermediarii sunt în fierbere din cauza numeroaselor vânzări făcute în ultimul timp direct între producători și consumatori și marchează tendința de bolcot împotriva producătorilor vinovați.

În general, tendința mai bună este în strânsă legătură cu programul de construcții particulare.

Cereri mai mari se remarcă pentru diferite varietăți de lemn de mobilă, în special fagul, ce se cere pe toată linia, prașini, etc. În lemn de foc, cererea este deasemenea activă, pentru aprovizionarea officilor publice cât și a detailiștilor și angrosiștilor. În esențe tari, mai slab se prezintă doagele, industria respectivă fiind amenințată de o inactivitate mare datorită recoltei slabe de vin din anul acesta.

Mai bine, consumul butoaielor de bere.

Vânzări însemnate s'au făcut în ultimul timp pentru export, în coale de de stejar. O activitate și cerere mai mare în mangal de prima calitate. Și lemnul de mină se caută mult. Întreprinderile își încep aprovizionările la prețuri relativ urcate, în legătură cu cererea mare și pentru export.

Bine se prezintă și parchetele.

Toate acestea în rezumat anunță:

În esențe mol, activitate mare cu ocazia campaniei de lucru la construcții, în special transacțiuni animate în Gierus și Schlungsware la o concurență pronunțată. Lemnul de proveniență cehoslovacă, în situație superioară primează.

La începutul lunii s'au transacționat cantități la prețul de cost, producătorii ținând cu orice preț să ia parte la afaceri.

În ce privește lemnul românesc, transporturile grele, marfa scumpă.

Pentru livrări prompte, oricât de excepționale, comparativ cu alte proveniențe, oricare ar fi calitatea lemnului românesc, toți se feresc. Marfa nu ajunge niciodată la timp și pe livrări mai rezezi de 4—6 săptămâni, nu se poate conta în România.

Tot pentru lemnul românesc fracturile sunt urcate, iar taxele de transport încarcă deasemenea marfa. Toate ar fi cum ar fi, dacă s'ar putea executa livrări de 2 săptămâni. Aceasta în special pentru marfa de construcție și tâmplărie.

Prețul en gros aproape stabil, se fixează astfel:

Lemn slovac: lemn de pin (Sägefallend) 455—475; lemn de brad idem 855—875; categoria IV-a amestecat 320—330, Latten ☼ Stäfel 355—370, Bebeiltes Latenholz 285—290, Kistenholz incl. 6 metri 365—380 încor. ceh. Prețuri în coroane ceh. pe metrul cub alb granița ungară.

1) Din raportul No. 252 927 al d-lui I. Mátásaru, atașat comercial la Budapesta.

Lemn românesc: Marfa tombara (vierțfrei) #0—82 Pengö, idem lemn de brad amestecat cu pin 61—66 P, cat. C cu mult pin 58—63, Latten 61—67 P, Staffeln 60, 5—67, prețuri pengo pe metrul cub alb granița ungară.

Lemn polon: Clasa I și II cca. 575, îngust 490—500, pin de ferăstrău 395—400, idem îngust 355—65, Brad de ferăstrău 355—70, îngust 325—335, pin 365—80, Brad III 320—25, Schalungsware 300—305, îngust 265—75, Gewichtsware 190 cor. cehe. Prețul în coroane cehe pe metrul cub alb granița. Marfa poloneză ab Szob cu cca 32 cor. cehe pe metrul cub în plus.

În esențe tari, traficul mai animat. Se caută mai mult stejarul și lemnul de tâmplărie. În stejar de comerț deosebită activitatea mai bună. În lemn de rotărie și trăsuri piața slabă.

În lemn de foc cererile continuă. Prețurile încep să tragă, pentru livrări de toamnă. Prețurile pentru cal. uzuale 226—228 Pengo vagon 10 tone ab frontiera ungară.

Piața lemnului în Cehoslovacia ¹⁾

pe luna Iunie a. c.

Dat fiind faptul că acest articol constituie pentru comerțul Cehoslovaciei un produs de mai mare importanță în ce privește exportul decât importul, obținerea unei orientări cât de mică, referitoare la situația prețurilor de pe piața internă, sau în privința prețurilor de import, devine cu totul defectuoasă, de oarece cercurile dela care s'ar putea căpăta atari informațiuni refuză acest lucru, pe motiv că natura prețurilor depinde nu numai de regiuni, dar și după felul produselor, cari încă sunt foarte multiple și diferite.

În cele ce urmează, voi comunica dare de seamă publicată în foaia specială «Carpathia», referitor la felul situației de pe piața lemnului în Cehoslovacia, pentru sfârșitul lunii cti.

Lemnele rotunde au avut o deosebită căutare atât pe piața internă cât și externă, prețurile menținându-se solide cu toate că ofertele în ultimul timp au devenit suficiente. Cu ocazia ultimilor licitații s'au obținut diferite prețuri care nu corespund de loc în raport cu prețurile pentru materialul de cherestea. Reducerea recentă acordată pentru transporturile în transit în Polonia, reprezintă o concurență serioasă pentru comerțul cu lemne rotunde din Boemia, mai ales în Silezia. Afacerile cu lemne pentru mine au obținut în relațiunile cu Ungaria o îmbunătățire, în timp ce exportul pentru Germania a devenit mai slab. Lemnele pentru fabricarea hârtiei găsesc în interiorul țării plasament bun. Fabricile angajează din prima mână cantități însemnate de lemne cu prețuri convenabile, din vânzările făcute prin licitație.

În ce privește exportul de cherestea, mai ales în Germania, afacerile sunt satisfăcătoare, obținându-se prețuri și condițiuni de plată convenabile. Materialul tras la rânda este foarte căutat și Slovacia, care reprezintă principalul furnizor în acest material, ar fi rămas complet fără rezerve. Afacerile din interiorul țării

1) Din raportul No. 66 201 din 2 Iulie 1927, al atașatului nostru comercial din Praga.

diferă foarte mult dela o regiune la alta, totuși în general se prezintă ca fiind destul de satisfăcătoare. Comerțul în lemne foioase e ceva mai slab, deși din partea Germaniei s'ar avea oarecare interese staționice pentru anumite sorturi: Din partea Spaniei s'au arătat de curând din nou interese pentru lemnul de fag din Slovacia, la fel s'ar avea interese din partea Olandei pentru materialul de cherestea din lemne foioase, de diferite sorturi. Cererea pentru frize nelucrate a crescut, lipsesc încă rezerve mai mari. Doage pentru butoaie sunt cerute în Spania și Germania. Comerțul de traverse este slab: în ultimul timp s'au putut face unele plasări în Italia.

Următorul tablou reprezintă cantitățile avute la import și la export, pe perioada de timp Ianuarie—Aprilie a. c.

	Importul în Cehoslov.	Exportul din Cehoslov.
	Ianuarie—Aprilie 1927	
Lemne de foc	5.545 Tone	179.608 Tone
» în legături pentru foc.	115 »	484 »
» pentru mine	22.431 »	55.384 »
» pentru fabr. celulozel	19.009 »	161.638 »
Lemn nelucrat pentru construcție:		
a) stejar	11.082 »	4.564 »
b) fag	1.104 »	6.428 »
c) alte esențe tari	968 »	1.841 »
d) » » moi	46.492 »	249.649 »
Lemne nelucrate pentru butoaie:		
a) esențe tari	242 »	707 »
b) » mol	— »	26 »
Lemne pentru traverse:		
a) esențe tari	566 »	1.295 »
b) » moi	409 »	630 »
Lemne semilucr. și de construcție în bucați mari și mici:		
a) stejar	20 »	1423 »
b) fag	25 »	264 »
c) alte esențe tari.	143 »	1.085 »
d) » » moi	35 »	17 018 »
Lemne de construcție și alte scopuri, tăiate la ferestruu, sau altfel pregă- site, netrase la rindea, afară de furnit.:		
a) stejar	2.712 »	2.720 »
b) stejar importat din România	444 »	— »
c) fag	688 »	13.844 »
d) alte esențe tari.	479 »	477 »
e) » » moi	13.991 »	190.219 »

Ca anexă la prezenta, voi adăoga câteva tablouri, extrase din foaia specială «Industria lemnului din Cehoslovacia», publicație în limba cehă, în care sunt redată prețurile cu care s'au efectuat diferite vânzări de material lemnos din partea firmelor asociate «Uniunii Industriei lemnului».

(ss) V. Dăscălescu
Ațașat comercial

Piața lemnului în Elveția¹⁾Lemnaria de construcție importată în Elveția în cursul lunii
Mai 1927

Tările de unde s'a importat	Cantitatea kgr.	Valoarea Fr.	Prețul mediu pe sută de kgr. Fr.
1. Lemn de construcție brut :	<i>(taxă vamală) 0,40 ct. ‰ Kgr.)</i>		
<i>a) de fag.</i>			
1. Germania	1.107.974	49.701	4,48
2. Franța	469.745	23.746	5,05
3. Austria	133.380	7.459	5,59
<i>b) de alte esențe folioase :</i>	<i>(T. V. = 0,20 ct. ‰ Kgr.)</i>		
1. Franța	1.639.908	91.136	5,55
2. Jugoslavia	541.480	65.916	12,17
3. Germania	499.225	45.097	9,03
4. Polonia	394.880	40.560	10,27
5. Austria	119.816	11.359	9,48
6. Africa Occident.	64.862	15.127	23,32
7. Venezuela	19.954	6.106	30,60
8. Cehoslovacia	12.060	1.900	15,75
9. Africa de Sud	2.961	1.036	34,98
10. Argentina	2.545	900	35,36
11. Cuba	533	232	43,52
12. Brazilia	122	55	45,08
<i>c) de esențe rezinoase :</i>	<i>(T. V. = 0,50 ct. ‰ Kgr.)</i>		
1. Austria	7.499.230	466.196	6,21
2. Germania	2.825.108	173.814	6,15
3. Polonia	871.027	85.820	9,85
4. Cehoslovacia	14.190	1.100	7,75
5. Franța	5.245	333	6,34
6. America Centrală	3.100	1.780	57,41
7. Italia	1.195	60	5,02
2. Scânduri de stejar :	<i>(T. V. = 1,20 fr. ‰ Kgr.)</i>		
1. Jugoslavia	580.382	138.190	23,81
2. Franța	540.945	101.763	18,81
3. Polonia	399.080	86.620	21,70
<i>Tările de unde s'a importat :</i>			
4. Cehoslovacia	70.260	16.505	23,45
5. România	62.900	14.925	23,72
6. Ungaria	31.020	7.410	23,88
7. Austria	880	100	11,36

1) Din raportul No. 95 259 din 20 Iunie 1927 al atașatului nostru comercial din Berna.

Țările de unde s'a importat	Cantitatea Kgr.	Valoarea Fr.	Prețul mediu pe % Kgr. Fr.
3. Scânduri și alte esențe folioase : (T. V. = 1.80 fr. % Kgr.)			
1. Jugoslavia	848.615	149.732	17.65
2. Franța	604.187	116.197	19.32
3. România	532.935	82.159	15.41
4. Cehoslovacia	206.900	38.369	18.54
5. Ungaria	193.990	28.948	14.92
6. Austria	119.419	16.767	14.04
7. Germania	58.945	9.106	15.44
8. St. Unite	8.559	6.591	77 —
9. Italia	7.285	1.003	13.76
10. Brazilia	210	80	38.09

4. Scânduri de esențe rezinoase : (T. V. = 2.50 % Kgr.)			
1. Austria	3.938.510	423.214	10.74
2. Polonia	551.860	89.585	16.23
3. St. Unite	542.975	179.749	33.10
4. Germania	230.185	31.667	13.75
5. România	118.610	20.850	17.57
6. Franța	92.842	15.899	17.12
7. Cehoslovacia	80.890	13.650	16.87
8. Jugoslavia	55.750	7.500	13.45
9. Suedia	52.370	12.800	24.44
10. Italia	1.310	270	20.61

5. Doage de stejar, cloplite sau tălate cu ferăstrăul : (T. V. = 0.30 cts. % Kgr.)			
1. Jugoslavia	163.735	38.867	23.73
2. Germania	50.858	7.365	14.48
3. Polonia	41.870	9.420	22.49
4. Franța	30.200	3.450	11.42
5. Austria	9.190	2.900	31.55

6. Placaie de tot felul			
Țările de unde s'a importat : (T. V. = Fr. % Kgr.)			
1. Franța	65.130	122.180	197.59
2. Jugoslavia	62.940	73.550	116.85
3. Austria	19.730	26.500	134.31
4. Germania	16.700	32.892	196.95
5. Ungaria	15.145	6.000	39.61
6. Italia	12.112	11.470	94.69
7. Africa Occident	2.150	1.800	62.06
8. America centrala	2.150	3.200	148.83
9. Turcia	650	600	92.30

Piața lemnului în Anglia ¹⁾

Importul, Exportul, Consumul, Prețul, Taxele de Import și export
pentru lemn, pe luna Mai 1927

Lemn de esență tare. În trunchi (cioplitură) (Cub. ft. = 0,028317 m. cub. Load. — 50.
cub. ft. — 1,41585 m. cub.)

	IMPORT		REEXPORT		
	Cub. ft.	In val. de L.	Cub. ft.	In valoare de L.	consum
din Rusia	—	—			
» Finlanda	—	—			
» U. S. A.	109.661	18.639			
» Ind. Orient.					
Engleze	4.326	2.410			
» Canada	27.987	5.171			
» Alte țări	237.984	37.634	7.180	3.960	
» Mahon	164.563	33.793	34.711	14.276	
Total	544.521	97.647	41.891	18.256	502.630
					Cub. ft.

Lemn de esență moale în trunchi (cioplitură)

	Loads.		Loads.		
	In val. de L.		In val. de L.		
din Rusia	—	—			
» Finlanda	341	1.027			
» Suedia	1.169	4.419			
» Norvegia	3.204	11.796			
» U. S. A.	8.538	66.125			
» Canada	334	2.639			
» Alte țări	7.541	22.059			
Total	21.127	109.065	115	1.417	21.012
					Loads.

Chereslea (esență tare).

	Cub. Ft.		Cub. Ft.		
	In val. de Lire		In val. de L.		
din Finlanda	1.012	268			
» Polonia	157.231	24.672			
» Japonia	7.922	3.027			
» U. S. A.	1.056.201	267.275	52.058	23.028	
» Ind. Orient.					
Engleze	139.625	74.493			
» Canada	215.784	27.308			
» Alte țări	507.249	122.762			
» Mahon	61.493	24.850	5.152	3.956	
Total	2.146.517	544.855	57.210	26.984	2.089.307
					Cub. ft.

1) Din raportul No. 44 927 al atașatului nostru comercial din Londra.

Cherestea (esență moale) :

	Cub. ft. In val. de Lire		Cub. ft. In val. de Lire		
din Rusia	1.196	5.894			
» Finlanda	35.262	158.097			
» Letonia	42.898	193.074			
» Suedia	52.849	251.012			
» Norvegia	5.958	31.903			
z Polonia	83.766	356.256			
» Germania	4.889	22.894			
» U. S. A.	23.641	199.342			
» Canada	13.518	67.456			
» Alte țări	26.760	115.514	1.790	20.327	268.953
Total	290.743	1.401.482			

Loads.

Cherestea dată la rândea :

	IMPORT		REEXPORT		
	Loads. In val. de L.		Loads. In val. de L. Consum		
din Finlanda	5.184	30.723			
» Suedia	22.228	128.669			
» Norvegia	11.255	67.749			
» Germania	168	1.132			
» U. S. A.	528	6.150			
» Alte țări	1.995	11.973			
Total	41.358	246	26	285	41.332 Loads

Grinzii :

	Loads In val. de L.		Loads. In val. de L. Consum		
	din Finlanda	8.367	16.969		
» Suedia	29.043	73.288			
» Norvegia	9.480	21.812			
» Franța	132.923	182.453			
» Portugalia	4.389	5.370			
» Alte țări	42.383	107.999			
Total	226.605	307.891			Loads, 226.605

Diverse :

	Loads. In val. de L.		Loads. In val. de L. Consum		
	Deage de toate dimensiunile	2.395	28.368	58	1.055
Traverse	9.460	36.368			9.460
Placaje și tabl.	393	22.352			393
Nespecificate	294	1.320	116	1.362	178

Exportul lemnului Englez :

Total in trunchi, cioclitura, cherestea etc.

Loads. 6.277 In val. de L. 64.399

Taxe vamale atât la import cât și la export nu există.

Prejurile lemnului variind după specie, calitate, dimensiuni, origine, etc. ceea ce se poate vedea și din contra-valorile partidelor de mai sus, este imposibil a le preciza Anexez însă un tablou din «*Timber Trade Journal*» pentru vânzări de lemn prin licitație pe piața Londrei în cursul lunii Mai

Piața lemnului în Grecia ¹⁾

Prejurile de engros a cherestelei, la Pireu între 15-30 Mai 1927

Proveniența străină		
Cherestea alba de România prima calitate P. C. Goetz m. c.	1.750	den.
Cioplitura »	1.175	»
Tombanta II calitate »	1.650	»
Lemn alb de Suedia »		
E. E. prima calitate »	2.500	»
Lemn alb de Suedia E. Y. G. E. »	2.500	»
Cioplitura »	1.600	»
Pitchpine în plăci »	5.600	»
Stejar de Slavonia »	11.000	»
Pin Carinhie (Triest) »	2.200	»
Cherestea de Triest »	2.200	»
Cioplitura de Triest »	1.250	»
Nuc prima calitate »	7.000	»
Fag uscat A. Triest »	3.500	»
» » România »	2.400	»
Proveniența indigenă »	1.500	»

R É S U M É

Nouveaux tarifs de transport sur les C. F. R.

La crise aigue de la vente du bois de construction par exportation a fait penser à la modification des tarifs de transport sur les voies ferrées dans le sens suivant:

- 1) On diminuera les tarifs de transport sur les grandes distances, en majorant ceux des petites distances.
- 2) Les cotes de taxation seront fixées par zones plus petites de 5 ou de 10 km.

Marché du bois à l'étranger

On publie les rapports des attachés commerciaux roumains à Budapest, à Prague, à Berne, à Londres et à Athènes concernant les transactions sur les différents matériaux ligneux.

¹⁾ Din raportul No. 88 579 927, al atagatului comercial din Atena

RECENZII

AGENDA FORESTIERĂ

V. N. Sîlînga & D. A. Sburîlan

Desvoltarea uriașă a științei moderne, care tinde să cuprindă în tot așa de largi limite și domeniul silviculturii, face să se simtă nevoia răspândirii rezumate a rezultatelor ei, — chiar și celor nefamilia- rizați cu rigorile teoriilor, — în cărți cu expuneri lapidare și cu caracter empiric.

Întâlnirea firească a două energii, în adâncul cărora glasul profund al nevoilor noastre silvice, a găsit la un moment dat acelaș răsuneț, a făcut să apară «*Agenda forestieră*».

Este o publicație de care de multe ori îndrăznești să te apuci, dar tot de atâtea ori te lași.

Autorii însă, persistând c'o nobila tenacitate pe drumul pornit pentru o operă substanțială de serioasă necesitate, ne-au dat un rezumat sintetic al tuturor cunoștințelor silviculturii și anexelor ei, cu o cheltuială de energie și timp care îl caracterizează perfect.

«In fața unei opere noi — spunea Maiorescu — ferește-te de a o judeca în tolu entuziasmului, ca nu cumva să te fure ce-i nou în ea, în loc de ceea ce-i adânc».

Nu este cazul aci, căci dacă m'ași influența dela oboseala ce mi-a produs, și-nând morțiș ca s'o cîlesc din scoarță în scoarță, n'ași putea avea pentru autori un cuvânt de grațitudine, la care au necontestate drepturi.

Cartea nu-i de citit, ci de consultat, nu-i de judecat numai în total, ci mai

ales în detaliu, ca să descoperi în fiecare capitol, ce constituie o individualitate perfectă, mulțime de cunoștințe grămădite succint, cu grije de precizie și de amănunt și cu o răbdătoare și răspicată analiză a elementelor componente.

Cartea nu-i de cât o adunare de date, dar cum aceasta colectare a fost făcută de omul de meșteșug, — ce-au dovedit o vastă lectură și o reală stăpânire a subiectelor, — au strâns în ea numai ce trebuie și cât trebuie.

Ideea permanenței în timp a acestei cărți de asemenea preocupându-i, s-a condus la eliminarea din volum a tot ceea ce nu este de durată.

În sfârșit, autorii au reușit să păstreze exacte raporturile de mărime ce trebuie să existe între diferitele părți ale silviculturii și reducând dimensiunile, dar păstrând relațiunile, au obținut un tot care păstrează în micimea lui, armonia vastetii științei.

Acumularea întreg necesarului, într'un format așa de restrâns, expunerea metodică și ușurința de consultat atât pentru oamenii de știință, cât și pentru profani, clasifică această agendă înainte de celor similare străine, iar tuturor celor ce se ocupă de vre-o ramură a silviculturii, le pune la îndemână cartea de care se simțea mare lipsă.

Impotriva uzanțelor tradiționale ale acestei reviste, care nu permitea să te ocupi de cât de opere, nu și de autori, dar sub presiunea nevoii de a accentua însemnă-

tatea apariției «Agendei forestiere», care trece de cadrulul unui fapt banal, am căpătat forța de a învinge această tradiție.

Dupa cum cartea umple un gol în literatura așa de săracă a silviculturii noastre, tot asemenea autorii umplu golul de desnaidejde din suflurile aceloră cari de mult tot așteaptă să fie onorate și literatura silvică cu nume românești.

Nu este aceasta măsura puterilor nici unul dintre autori și prin urmare n'am vrea să-i vedem culcându-se pe laurii victoriei câștigate, ci dacă am putea să-l îndărim la treaba ca să câștige pentru ei succese tot mai mari, iar noi să ne bucurăm că avem cu cine să ne laudăm.

D-l Stinghe are vârsta, situația și pregătirea cari pot să facă din d-asa un real călăuzitor de pași dibuitori.

Este *un nume* pe care mereu l-am socotit predestinat să intre în istoria silviculturii române, *un om* care poate să reprezinte un curent puternic de idei, *un om* în care o întreagă generație vede un principal stegar al ei: *un om* în fine care poate grupa în jurul său pe toți filii buni și productivi ai corpului, pe acest țărâm al scrierii.

Și dacă colaborarea cu d-l Sburian, — un erudit cu un debutant — nu-i un accident, ci începutul unui sistem, atunci pe mulți camarazi tineri l-ar putea ajuta în același fel ca să-i scoată din fagașul preocupărilor zilnice, meschine și rutinare și să-i crotască pentru munca fecundă, dându-le cel puțin indemnul necesar, la câte un impas hotărâtor din viața.

Caracterul, corectitudinea și respectul religios de munca altuia — neobiceinuite până acum la o colaborare între unul «mare» și altul «mic» — sunt puse într-o

lumina cum nu se poate mai favorabilă în prefața agendei, și constituie cel mai puternic indemn de apropiere intelectuală, pentru toți căți văd în d-l Stinghe un sfătuitor.

Dar curba evoluției activității d-lui Stinghe, n'a atins maximele așteptate.

Trecând din grădina fermecată a idealurilor științifice, în abuciumul realității administrative și având de luptat cu tirania prejudecăților străvechi, personalitatea sa a fost sacrificată pe altarul unei chimere, iar din direcția unde rezistența sa era mai puțin organizată, i-a venit o înfrângere și în același timp o repercusiune demoralizantă în întreaga-i activitate.

Îi înțelegem duelul tragic între cele 2 concepții, dar am vrea să-l vedem — după o reculegere — la adevărata-i menire, degajat de munca abrutisantă și revoltătoare dintre dosarele ministrului, preocupându-se să creeze o disciplină pe care tineretul o așteaptă mult dela dânsul.

Dacă la direcția ce conduce în minister, un curent nou nu a putut crea și nici nu va putea în atare condițiuni, — căci s'ar fi definit după atâta timp — nu știm ce o mai fi așteptând.

Ne place să credem că dreapta judecată va birui și pe deasupra tuturor nevoilor, înțelegând că dela rezolvarea oricâi de pricepută a câtorva hărții zilnice, nimic *nu va rămânea* se va hotărâ să se ridice la o altitudine mai cuprinzătoare a ansamblului nevoilor silvice și de bună seamă că într'un domeniu unde are mai multe afinități, va pași cu mai siguri sorți de izbândă.

P. I.

Baumgrenze und Klima- charakter

(Limita vegetațiunii arborescente
și caracterul climateric)

de Dr. H. Brochmann-Ierosch
Zürich, 1919.

*In cele ce urmează reproducem pag-
sagiile cele mai importante din ex-
celența scriere a d-rului Brochmann-
Ierosch, recunoscut ca autoritate în
materie de geo-botanică:*

Lipsa de stațiuni de observațiuni me-
teorologice la altitudini mari în Alpi este
foarte simțită, când este vorba de deter-
minarea limitei vegetației arborescente.
Există, în adevăr, câțiva factori impor-
tanți, cari se pot calcula exact, cum de
exemplu temperatura la umbră pentru o anu-
mită altitudine cu ajutorul gradientilor de
temperatură, arătându-ne cu câte grade
se schimbă temperatura la o diferență de
nivel oarecare. Alți factori însă, cum sunt
precipitațiunile atmosferice, nu se pot cal-
cula. Cercetările asupra limitei vegetați-
unii forestiere, în funcțiune de altitudine și
prin urmare de climă, în Alpii din Elveția
s'a făcut de Liez, Imhof, Jegerlehner, Flüc-
kiger și de De Cuervair, cari au dovedit
marea influență a orografiei asupra climatei
și variațiunii limitei vegetațiunii (pag. 4).

Când pentru prima oară s'a făcut
în regiunea muntoasă cercetări de geografia
plantelor, limita de vegetație a arborilor
s'a numit limita forestieră alpină, denu-
mire care s'a transmis și pentru ceilalți
munți din Europa (pag. 8).

Dacă determinarea limitelor de vege-
tație a arborilor individuali într'un loc
oarecare nu este ușoară, limita pădurei pre-
zintă însă mult mai mari dificultăți, căci
aceasta din urmă la marile altitudini se
rărește în mod treptat, astfel că nu se poate
și unde ea încetează și unde încep grupele
de arbori singuratici. Trecerea dela ar-
bore (5 m. înălțime) la tufarișuri pitice se

face deasemenea în mod gradat. Limita
de vegetație a arborilor răspândiți în mod
individual a suferit totuși mai puțin de
influența omului, ca aceea a pădurei în-
chelate, căci se găsesc mai multe locuri
inaccesibile, unde arborii au putut să
crească fără a fi stânjeniți de mâna omului,
ceea ce nu este cazul pentru pădurea pro-
prie zisă (pag. 9).

Limita de vegetație a arborelui sin-
guratic în diferitele părți ale Alpilor din
Elveția variază în altitudine. Așa în lan-
țul Alpilor nordici ea este relativ joasă
se ridică însă către interiorul masivului
muntos, în așa zișii Alpi Centrali, la o
mare înălțime și se coboară în cei Sudici
(pag. 10).

Ridicarea limitei vegetației în Alpii
Centrali este mult mai pronunțată, ceea ce
a atras atenția geo-botaniștilor, cari drept
explicare au în considerare, de ordinar,
numai unul din factorii climaterici și
numai foarte rar doi sau mai mulți dintre
acești factori (pag. 13).

În ceea ce urmează, vom cerceta în-
fluența precipitațiunilor atmosferice, du-
rata timpului fără zăpadă, a vântului, a
isbirii arborilor de către zăpada înghe-
țată, a naturii solului precum și a înrău-
șirii temperaturii asupra limitelor superi-
oare a vegetației forestiere (pag. 14).

1. *Limita alpină și precipitațiunile at-
mosferice.*

S'a crezut adeseori că precipitațiunile
atmosferice contribuie ca limita de ve-
getație forestieră să se coboare mai jos.

După constatările făcute s'a observat,
totuși, că există locuri unde, dimpotrivă,
această limită se ridică mai sus tocmai
acolo unde plouă mai mult. Spre a ne
pronunța în mod precis în această pri-
vință, ar trebui să dispunem de sta-
țiuni meteorologice în apropierea limitei
de vegetație forestieră, căci după cum
am arătat mai sus, nu se poate deduce
cantitatea de precipitațiuni atmosferice la

altitudini mari cu ajutorul gradientilor, cum se poate face pentru temperatură (pag. 16).

Când e vorba de precipitațiuni, un factor important este expoziția unui loc aflător în fața vântului încărcat cu umiditate, ceea ce face ca rezultatele obținute cu ajutorul calculului să fie de multe ori iluzorii. Observăm, în adevăr, că în aceeași regiune sunt vârfuri de munți, cari sunt acoperiți adeseori de negură și de nori și unde deci precipitațiunile atmosferice sunt abundente, iar alții sunt aproape cu totul lipsiți. Se observă asemenea, că pe unii versanți ai vălilor la o anumită altitudine se îngrămădesc norii mai mult ca pe alții, nu se poate deduce, deci, limita de vegetație forestieră după datele unei stațiuni meteorologice instalată la o înălțime mai mică (pag. 17).

Pe câtă vreme *Hann* în lucrarea sa *Handbuch der Klimatologie* (II. Aufl. 1897, Bd. I., S. 299) crede că zona maximă de precipitațiuni atmosferice în Alpi n'ar fi tocmai departe de 2000 m. altitudine. *Maurer* (1915) a dovedit din contră, că această zonă se găsește mai sus de limita zăpezilor eterne. Părerea deci adoptată mai înainte, că limita de vegetație arborescentă ar coincide cu zona maximă de precipitațiuni atmosferice, cade dela sine (pag. 19).

Din constatările făcute se poate trage concluziunea, că din datele meteorologice de care dispunem, nu se poate stabili o influență covârșitoare a precipitațiunilor atmosferice asupra limitei vegetației forestiere (pag. 20).

2. *Limita superioară (alpină) a arborilor în funcțiune de timpul când solul nu este acoperit de zăpadă (durata vegetației).*

Mayr în lucrarea sa: *Waldbau auf naturgeschichtlicher Grundlage*. Berlin 1909, a ajuns la următorul rezultat: «Vegetația unui arbore se poate îndeplini

în cazuri extreme întimp de 45 zile. Hotărâtor în această privință este însă temperatura lunilor Mai — August. În adevăr, dacă această temperatură nu atinge 10 grade centigrade, existența pădurei este exclusă». Aceste afirmațiuni nu corespund realității, acolo unde în menționatele patru luni în fiecare din acestea temperatura medie trece peste 10 grade Celsius, de oarece aici arborii aparținând speciilor mai puțin pretențioase pentru exercitarea funcțiunii lor vitale utilizează mai mult de 45 zile. Afară de aceasta, la limita vegetației forestiere, care se urcă până la 2100 m. (stațiunea *Bernhardin 2075 m.*) temperatura medie a *tetratermei* este de 6,9 grade centigrade, iar temperatura lunei Iulie de 9,3 grade, limita în chestiune se ridică, prin urmare, mai sus de cât izoterma de 10 grade a lunei Iulie, cu atât mai mult, deci, cu a celorlalte luni care este mult mai mică. (pag. 21).

Când zicem timpul când pământul nu este acoperit de zăpadă, sau perioada de vegetație, nu trebuie să înțelegem numai durata acesteia, ci și gradul de intensitate, adică condițiunile care se ridică peste minimul de vegetație și se apropie de optimul său (pag. 21).

Limita alpină a vegetației arborescentă nu depinde deci de timpul când pământul este lipsit de vegetație (pag. 23).

3) *Limita forestieră în funcțiune de vânt și de acțiunea zăpezii spulberată:*

Diferiți cercetători au susținut că vântul contribuie ca creșterea arborilor în munții din Nordul, și Sudul Alpilor să nu se ridice la o așa de mare altitudine ca în Alpii Centrali.

După experiențele de până acum nu se poate preciza, dacă vântul poate să facă imposibilă instalarea vegetației forestiere. Acțiunea vânturilor în regiunea muntoasă se exercită altfel, decât în aceea a șesurilor sau în vecinătatea mărilor. Aici diferența de presiune se poate com-

pensa fără multă greutate, iar vântul nu întâmpină rezistență, pe când la munte el da peste obstacole, din care cauză își schimbă direcția și se formează viduri, vânturi, ciclonuri mari sau mici. Aceste vânturi datorite diferențelor bruște de rarefiere a aerului și de presiune sunt cauzele principale ale acțiunii vânturilor (pag. 28 și 29).

Acțiunea indirectă a vântului este mult mai evidentă. În adevăr vântul rupe poșgheții înghețată, care se rostogolește peste zăpada, o rupe mărind cu chipul acesta nisipul de zăpadă dus de vânt, care isbind mugurii arborilor, îi distruge, scoarța o roade, iar lemnul îl pilește. De multe ori nu rezistă acestei acțiuni nici chiar solul înghețat. (pag. 30).

O mulțime de arbuști ca *Rhododendron* (roza alpinilor), iuniperul pitic, sunt expuși acțiunii zăpezii. Din cauza aceasta mulți arbori nu pot să depășească în Alpi înălțimea zonei batută de zăpadă (pag. 31).

Reșinoasele se ridică cu 200 m. mai sus în locurile unde bate vântul, comparativ cu depresiunile unde acțiunea sa nu se simte. Din observațiuni rezultă, prin urmare, că vântul nu poate să provoace în Alpi o scoborâre a vegetației forestiere.

4) *Natura solului.*

Solul nu are nici o influență asupra limitei vegetației forestiere. O mai mare declivitate a versanților poate să devină un obstacol uneori vegetației, dar nu influențează limita sa superioară (pag. 35).

5) *Limita alpină și temperatura.*

Cel mai mulți botaniști și geografi au atribuit temperaturii cea mai mare influență.

Din diagrama și datele dela pagina 39 rezultă însă, că temperatura crește în luna Iulie în Alpii Centrali și mai cu seamă cea dela ora 12. Izoterma de 10 grade a lunii Iulie este luată de mulți ca hotărâtoare pentru vegetația lemnoasă. Dacă

într'un loc temperatura medie a lunii celei mai calde atinge 10 grade Celsius, atunci vegetația este posibilă, altfel nu. Așa s'a crezut cel puțin până acum.

Din constatările făcute s'a văzut însă, că nu există o corelațiune între izoterma de 10 grade a lunii Iulie și creșterea arborilor. În mod regulat în munții de pe marginea nordică a Alpilor ei cresc sub această izotermă a lunii Iulie de 10 grade și din poitrivă în Alpii Centrali.

Izoterma și izobiota nu merg paralel, rezulta dar, că creșterea arborilor nu depinde de temperatura medie a lunii Iulie de 10 grade centigrade. Dacă limita vegetației lemnoase ar fi condiționată de o temperatură medie oarecare, dacă ea ar fi, prin urmare, o funcțiune a acestei temperaturi, ar trebui ca izobiota să coincidă cu o izotermă, adică ar trebui ca la limita vegetației lemnoase să existe pretutindeni aceeași temperatură.

În realitate după constatările făcute, nici temperatura medie a anului, nici temperatura medie a lunii Iulie, nu sunt constante la limita vegetației arborilor, deci nu pot coincide una cu alta. Temperatura maximă din zilele lunii Iulie e mai aproape de limita forestieră, dar nici aceasta nu coincide.

Rezulta dar, că creșterea lemnoasă în Alpii Centrali cade în zona temperaturilor medii mai mici, clima din acești Alpi are deci avantajul, că arborii pot crește chiar la temperaturi medii mai inferioare.

Limita vegetației forestiere nu este prin urmare condiționată de o temperatură medie, ea depinde de alți factori și anume în munții de pe marginea Alpilor ea are nevoie de o temperatură mai mare decât în centrul Alpilor (pag. 36 - 47).

Masivitatea și caracterul climteric:

Diferiți factori ce am examinat până acum, nu ne explică mersul vegetației

forestiere. Trebuie să găsim deci alte cauze și acestea trebuie să stea în legătură cu condițiunile climaterice. Alpii Centralli, unde limita de vegetație se ridică foarte sus (Graubünden și Wallis), nu numai că au vârfuri foarte înalte, dar și abilitățile văilor lor sunt foarte ridicate. Aceste văi se aseamănă oarecum cu niște platouri înalte d'asupra cărora s'au suprapus vârfurile. În munții nordici și cei sudici ai Alpilor, din potrivă, deși există vârfuri destul de înalte, văile sunt foarte adânci, fapt care are o mare influență asupra masivității muntelui și asupra înălțimei sale medii.

Regiunile cu o masivitate mare și întinse sunt acelea, în care limita pădurii se ridică mai sus, și din contră acolo unde masivitatea este mai redusă și limita pădurii se coboară mai jos.

În părțile unde curenții aerieni încărcăți cu umiditate din Ocean vin în contact cu pământul, clima are un caracter asemănător celei de la marginea mării, care moderează extremele, iar amplitudinile devin mai mici.

Cu cât intrăm în interiorul continentului, cu atât caracterul de climă oceanică dispăre, luându-l locul cea continentală.

Limita pădurii ca și aceea a arborilor izolați în Alpi din Elveția urmează aceleași legi. Masivitatea, caracterul climateric, limita pădurii, precum și a arborilor împrăștiați, sunt în strânsă legătură și anume o mai mare masivitate dă naștere unui caracter mai continental și acesta la rândul său favorizează creșterea arborilor.

Acțiunea masivității asupra caracterului climateric este o problemă meteorologică, asupra căreia nu există încă deplină lumină (pag. 48—69).

După părerea d-lui Jerosch când diferențele de temperatură sunt mari, nu este nevoie de o așa mare temperatură medie, ca acolo unde aceste variațiuni sunt mici,

pentru a produce același efect. Hotărâtor este prin urmare nu temperatura medie, ci variațiunile temperaturii care determină caracterul climateric. Astfel fiind, d-l Jerosch a tras următoarea concluziune:

Într-o climă continentală poate fi posibilă o funcțiune a plantei la o temperatură relativ mai mică, ca într-o climă cu caracter oceanic.

Nu temperatura medie, ci caracterul climateric, hotărăște altitudinea limitei vegetației forestiere. Același lucru se întâmplă cu limita ori cărei alte vegetațiuni, de unde rezultă că este imposibil ca limita vegetației să meargă paralel cu o izotermă. Nu numai temperatura, ci și ceilalți factori climaterici ca: intensitatea lumii, insolațiunea, umiditatea relativă a aerului, joacă un rol însemnat. Intensitatea lumii și insolațiunea permit ca în regiunile continentale să poată crește arborii la o temperatură medie mai mică. Cu cât contribuie fiecare din acești factori, aceasta nu se poate determina. Dacă în o anumită climă un factor are o anumită acțiune, în altă climă el va avea cu totul altă. Concluziunea este că valorile medii meteorologice și în special cele relative la temperatură, nu servesc mult pentru a explica aria de distribuție a plantelor, ci din potrivă trebuie să se ia în considerare toți factorii climaterici, cari determină caracterul unei climate.

De oarece părerea de până acum că limita de vegetație forestieră ar fi legată de două temperaturi medii și anume de temperatura anuală 0 grade și de temperatura lunii Iulie de 10 grade-centigrade în Elveția s'a dovedit greșită. Din geografia botanică dispăre astfel o regulă bazată pe presupuneri, care a durat prea mult timp.

Regiunile cu climă oceanică sunt mai bogate în specii principale ca cele cu climă continentală.

Legea lui Libge a minimumului se aplică, și în lumea vegetală. În adevăr, după cum

producțiunea unui teren agricol depinde de substanța nutritivă indispensabilă aflătoare în cantitate minimă în sol, tot așa o plantă poate să vegeteze, numai când ea a putut învinge acest minimum de apă, de căldură, de lumină, etc. prin alegerea unei forme de viață corespunzătoare.

Nu o cifră medie calculată și nici un factor luat singur este hotărâtor, ci toți împreună. Ar fi deci greșit ca optimele să le reprezentăm prin cifre și din ele să voim să deducem, că ele ar determina limita vegetațiunii. Colaborarea tuturor factorilor se pune în evidență prin caracterul climateric, astfel că numai aceasta poate să ne dea explicația necesară (pag. 71—234).

Patre Antonescu

Beiträge zur Geophysik. Zeitschrift für physikalische Erdkunde IV. Band. Leipzig 1900. — E. Imhof, Die Waldgrenze in der Schweiz.

În aceeași chestiune a limitei vegetațiunii forestiere, în regiunea munților înalți din Elveția, reproducem mai jos concluziunile la care a ajuns cunoscutul scriitor E. Imhof:

Limita pădurei în Elveția.

Din lucrările lui Ed. Richter pentru Alpii de Est ¹⁾ și ale Dr. I. Jegerlehner, rezultă că pentru Elveția, limita zăpezilor eterne este foarte mult influențată de masivitatea solului, că această limită se află mai sus în părțile cele mai înalte ale Alpilor, pe când la marginea unui masiv muntos și acolo unde acest masiv are o altitudine mai mică, ea se coboară ²⁾. Că același lucru se întâmplă și cu limita forestieră, a dovedit-o în linii generale

H. Christ ³⁾, nu însă în mod sistematic și amănunțit, din care cauză a fost nevoie de o altă cercetare (pag. 250).

Limita superioară a pădurei o definește E. Imhof astfel: limita superioară a pădurei este altitudinea până unde pădurea găsește condițiunile climaterice necesare pentru existența ei. Sub condițiunile climaterice el înțelege atât condițiunile fizice ale aerului cât și ale solului, de oare ce nu numai temperatura și umiditatea atmosferică, care înconjoară un versant de exemplu, ci și aceea a solului și a bazei mineralogice unde crește pădurea, sunt hotărâtoare.

Asupra bazei mineralogice și a solului are influență mai cu seamă radiațiunea solară și natura rocii.

De oarece în afară de condițiunile climaterice au influență și o întreagă serie de alți factori asupra repartițiunii de fapt a pădurei, cum de ex. declivitatea versanților, stricăciunile produse de lavine și de torenți, intervenirea omului etc., în realitate limita superioară a pădurei de multe ori nu coincide cu limita ideală, cum am definit-o mai sus, ci adeseori se află mai jos. Pentru a trage concluziuni, este nevoie, așa dar, de a trasa limita adevărată a pădurei în raport cu aceea ideală sau climaterică, vom obține astfel o valoare aproximativă a limitel climaterice a pădurei, unind marginile superioare ale pădurilor celor mai sus situate (pag. 251).

Influența masivității este așa de mare în cantonul Wallis că predomină pe a expoziției (pag. 258).

Tot în cantonul Wallis, s'a dovedit că munții de gneis și văile lungi sunt mai favorabile pădurei, ca cei de calcar și cele cu o direcțiune transversală. Cu toate acestea în localitatea *Mittelstuck* la ridicarea limitei pădurei pe lângă masiv

1) Ed. Richter, Die Gletscher der Ostalpen. Stuttgart. 1900.

2) Ed. Richter, a. a. O. S. 262—271. Jegerlehner, a. a. O.

3) H. Christ, Pflanzenleben der Schweiz. S. 353 ff.

vitatea munților, a contribuit și felul rocilor cel- celor ce-l compun și expozițiasa sudică (pag. 258 și 259).

Faptul că limita superioară se ridică mai sus pe expozițiile de Nord, este că în aceste locuri ea nu a fost coborâtă, prin pășunat și prin așezările omenești (pag. 260).

Masivitatea, felul rocilor, declivitatea coastelor și pășunatul, etc., pot să influențeze expoziția și chiar să o predomine, totuși nu putem să spunem că ea este indiferentă, sau că nu are nici o acțiune. Limita superioară a pădurii se găsește aici în părțile favorizate, din punctul de vedere climateric. Masivitatea și natura rocilor nu intră în considerare, de oarece limita pădurii pe versantele din dreapta văilor expuse spre soare se urcă mai sus ca pe cele contrare (pag. 261).

Din datele obținute din tabloul de la pagina 262 rezultă că pădurea se urcă mai sus în expozițiile de Sud, Sud-Vest, Vest și Nord-Vest ca în cele de Nord, Nord-Vest, Est și Sud-Est. Diferența maximă variază între 120—150 m. În general se găsește însă între 70—90 metri. (pag. 262).

În cantonul Tessin și Mixix, limita pădurii variază între 1900—2000 m, în mediu 1930 m. (pag. 263).

Christ arată că depresiunea în general a limitelor pădurii în Tessin se datorește caracterului climateric și în special cantității mari de precipitațiuni atmosferice¹⁾. În partea de Sud a munților Himalaia unde zăpada și ghețarii sunt mai numeroși, limita vegetației forestiere este mai coborâtă. Pe când în situațiile de Nord mai uscate se pot face culturi agricole, în cele de Sud orice vegetație devine însă imposibilă. Imhof este de părere că în Tessin explicația lui Christ poate să-și aibă valoarea pentru oarecare plante și mai cu seamă pentru acelea cărora le priște o climă uscată

ca cea din cantonul Tessin, nu însă și pentru pădure, căreia îi convine mari cantități de precipitațiuni atmosferice. El socotește că dacă limita pădurii este mai coborâtă, aceasta nu provine din cauza precipitațiunilor atmosferice, ci pentru că munții sunt mai puțin înalți. Variațiunile în Tessin se datoresc în parte expozițiunii și influenței omului.

În Tessin limita cea mai superioară se ridică până la 1990 m. altitudine pe expozițiile de Sud-Vest, ea se coboară însă până la 1890 m. pe cele de Est.

În ce privește cantonul Engadin, diferența de înălțime a limitei pădurii se datorește nu numai influențelor masivității și climatei ei și naturii rocilor. În cele cristaline și sisturi ea se află mai sus, pe când în cele unde predomină calcarul se coboară mai jos.

S'a constatat, că părțile expuse vântului uscat de Nord sunt potrivnice pădurii, și face să se coboare limita sa.

Pădurea crește pe toate felurile de declivități, afară numai când un versant este aproape vertical. (pag. 263—305).

Factorii care determină situația și forma limitei superioare a pădurii:

Cel mai important factor este de sigur clima, aceasta însă în Alpi este esențial modificată prin masivitatea munților.

Influența masivității.

După cum a dovedit frații Schlagintweit²⁾ controlat și găsit exact prin ulterioarele cercetări, reiese că limita vegetației se ridică cu atât mai sus, cu cât muntele este mai înalt, mai masiv.

O particularitate a climatei munților înalți este marea intensitate a insolațiunii solare în zilele senine și prin urmare o mare temperatură a solului.

În Alpi, unde solul este fresc, nu are așa de mare însemnatate cantitatea precipitațiunilor atmosferice, căci cel mai

1) Christ. Pflanzenleben, pag. 207.

2) A. n. H. Schlagintweit, Neue Untersuchungen etc. S. 390 ff.

important factor este vântul. Vânturile uscate și violente cari predomină la marile altitudini sunt prejudiciabile pădurii, fiindcă arborii în cazul acesta lama mal cu seamă, nu pot să repare pierderea apei prin transpirațiune.

Limita pădurii se găsește la acea înălțime peste care, dacă facem abstracțiune de puterea nutritivă a solului, condițiunile de temperatură ale aerului și ale solului, nici măcar vara nu sînt suficiente, afară de aceasta vânturile uscate de iarnă sînt frecvente și foarte violente. În unele localități ea este condiționată și de menținerea într'un timp mai mult sau mai puțin îndelungat a zăpezii.

Influența expoziției.

Pe lângă altitudinea munților joacă un rol însemnat și expoziția, adică situațiunea versanților față de soare, de vânturi și de precipitațiuni atmosferice, cari modifică clima și prin urmare influențează limita vegetației.

Din tabela de la pagina 315 rezultă, că cele dela Sud-Est și până la Vest sînt cele mai favorabile, pe când restul celorlalte patru, dela Nord-Vest și până la Est sînt nefavorabile. Așa fiind, limita pădurii cea mai ridicată se află pe expozițiile Sud-Vest, Sud și Vest, iar cea mai inferioară la Nord, Nord-Est și Est. Excepțiune curioasă dela această regulă o formează expoziția dela Sud-Est, care deși din punct de vedere general climateric este favorabilă vegetațiunii, asupra limitei forestiere însă din cauza omului, se prezintă, de cele mai multe ori, cu o acțiune nefavorabilă.

Influența solului asupra repartiției speciilor.

Proprietățile fizice ale solului influențează distribuțiunea speciilor, astfel iarcele în Elveția de Vest și în *Engadin* se găsește exclusiv pe terenurile cristaline primitive, în terenurile calcare fiind înlo-

cuit de pinul de munte, uncinata sau de *pinus pumilio* (cu trunchiuri drepte sau strâmbe). În *Nordbünden* și *St. Gallen* el se găsește pe terenuri calcareose și argiloase, în Bavaria de Sud și în ducatul Salzburg numai în munții calcareoși, pe când în Carpați el este cu totul diferent în ce privește natura solului. Invers se comportă pinul de munte. În adăvar, pe câtă vreme în Alpii de Vest până la Est iarcele este o plantă calcicolă, în Carpați el crește și pe granit (terenuri cristaline) (pag. 307—318).

Din aceste exemple reese, că asupra repartiției speciilor nu are nici o influență proprietățile chimice ale solului, ci cele fizice cari asigură umiditatea și uscăciunea necesară. Astfel pinul de munte, căruia îi priște uscăciunea, în Alpi unde plouă mult, se găsește în terenurile permeabile calcareose, pe când în Carpați unde sînt relativ puține precipitațiuni atmosferice, el crește în terenurile cristaline, unde terenul este mai uscat, din cauza vânturilor reci și uscate ce vin din Rusia. Molidul este specia cea mai cosmopolită dintre arborii forestieri, urcându-se în Alpii de Nord și în Tessin până la 1800 m. unde formează masiv încheiat, iar sub formă de grupe și arbori izolați dela 1900 până la 2000 m., pe câtă vreme în Wallis și Bünden nu rare ori el ajunge altitudinea de 2000—2100 m.

Forma limitei forestiere.

Limita superioară forestieră prezintă multe neregularități, mai ales acolo unde configurația solului variază. Pe coastele repezi ale munților pădurea deși rară se urcă la o altitudine mai mare, pe când în depresiuni ea se coboară adesea ori cu mai multe sute de metri mai jos.

Aproape pretutindeni în văi limita forestieră este cu câteva sute de metri mai inferioară ca pe coaste, aceasta da-

torindu-se de multe ori condițiilor economice (omului). Pe versanți ne brăzdați de pârâie limita e mai regulată, mai orizontală, prezintă cel mult numai ușoare ondulațiuni. Dacă arborii la limita vegetației alcătuiesc masive rare, sau sunt izolați, aceasta se datorește faptului, că la marile altitudini puerea nutritivă a solului este mai mică, iar regenerarea se face de ordinar mai greu. Influența climel asupra

acestei limite rezulta și din împrejurarea, că deasupra acestei limite se află numai grupe de arbori și arbori izolați cu o înălțime mică și cu un număr mult mai redus, ca acolo unde această limită e condiționată de factorii orografici sau de cei economici (pășunatul, acțiunea omului etc.) pag. 319—323).

Petre Antonescu.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORETS

Mal, 1927.

Paris

L'utilisation du Pin Noir d'Autriche en papeterie.—(Utilizarea pinului negru austriac în papetărie)—de Vidal și Aribert

Pinus Austriaca a fost și continuă a fi întrebuințat în Franța la împădurirea unei întinse suprafețe din perimetrul de restaurare ale statului sau comunelor. Ceea ce nu s'a urmărit la început — și rendement pe lângă foloasele imateriale — se caută a se scoate acum, prin folosirea pinului negru la fabricarea celulozel.

Dintre speciile de pin, în Europa nu s'a întrebuințat pentru fabricarea hârtiei de cât *P. Silvestris*, iar în America *P. Weymouth* și alte specii.

Până acum însă *P. austriaca* nu a fost întrebuințat în nici o țară.

Sugestiunile de a fi încercat și Pinul negru au fost date de silvicultorii francezi: Hulim, Barbillion și L. Breton, iar încercările s'au făcut la școala franceză de papetărie, de către profesorii Vidal și Aribert, autorii studiului.

Concluziunile lor sunt un indemn pentru industria franceză ca să încerce în mare, aceea ce le-a reușit lor în mic.

Mise en valeur des Hautes-Chaumes Cevenoles, par A. l'Angere.

Este urmarea și sfârșitul unui articol început în Septemb. 1926 și prin care autorul răspunde la chestiunea dară va-

lorificarea Alpilor Ceveni, se poate accelera prin întrebuințarea îngrășămintelor.

În principiu da, însă din punct de vedere economic, acum nădejdea ameliorării pășunelor alpine constă în organizarea unui pășunat rațional.

La prohibition de sortie des bols.—(Prohibirea exportului lemnelor)—de A. Arnold.

Un decret din 7 August 1926 interzice exportul lemnelor în trunchi sau debitat dacă este mai gros de 125 m. m.

După 6 luni de aplicare studiindu-se efectele, s'a constatat că exportul lemnelor în trunchi s'a redus considerabil, dar aceasta n'a făcut să se mărească exportul lemnelor debitate, cum s'a crezut la început.

Contre la note de 1883—(Impotriva notei din 1883)—de A. d'Alverny.

Și acum se mai consideră încă în Franța ca bază a amenajamentelor pe volum, nota din 17 Iulie 1883, prima instrucție dată de ad-ția forestieră franceză pentru tratamentul grădinarit.

Această notă, sprijinindu-se pe cât se știa până atunci și pe câtă experiență se făcuse până la acea epocă, negreșit că nu era de mirare să aibă lipsuri.

A. d'Alverny, într'un studiu fragmentat în numerile de pe Martie, Aprilie, Mai și Iunie, condamnă la părăsire și uitare definitivă, formula din 1883 și toate derivatele sale, pnetru următoarele 3 motive principale:

1. Nota din 1883 nu are în vedere de loc densitatea masivului, iar legea građațiunii, exprimată prin raportul $\frac{1}{2}$ este falsă.

2. Calculul posibilității, bazat numai pe materialul lemnos din pădure și pe revoluție, de asemenea este fals și

3. Omitând să determine rotația, nota din 1883, este susceptibilă să comită grave erori culturale.

Les forêts du Sahara — (Pădurile Saharei), de *Lavanden*.

Pentru că prea mulți ar fi dispuși să nu creadă că ar putea fi vorba de o realitate, autorul a avut grija să-și illustreze studiul cu o serie foarte reușită de fotografii ale unor asociațiuni vegetale, pe cari le-a întâlnit în diferite puncte ale Saharei.

De sigur că acum nu sunt de cât niște ruini de păduri, dar tot așa precum din părți se poate reconstitui întregul unul animal sau al unul monument de mult dispărut, putem trage concluziuni generale și asupra evoluției vegetației din această parte a globului.

Sahara se împarte în 3 regiuni: septentrională, centrală și meridională. În fiecare din aceste regiuni se pot distinge o mulțime de medii particulare (oaze, stepă argiloasă și pietroasă, regiuni cu izvoare subterane, dune, stepe sărate etc.) din cari numai o mică parte sunt în adevăr cu totul dezertice. În special dunele, despre cari se crede că evoacă maximul de sterilitate și de dezolare, conțin o floră abundentă și variată.

Însă condițiile de vegetație ale deșertului, au împins plantele la cele mai accentuate adaptări, fie accelerând considerabil dezvoltarea și maturația organelor reproducătoare, fie adaptându-le la o evaporare cât mai mică și la o utilizare cât mai pronunțată a apelor superficiale sau subterane

Principalele esențe ce cresc în Sahara sunt: *Cupressus dupreziana*; conifer de talie mare,

Ephedra alata, arbust de 2—3 m,

Ostris alba, arbust de 1 m,

Calligonum comosum, arbust cu rădăcini comestibile,

Cocculus pendulus, o liană asociată lui *Acacias* și *Tamarix*,

Capparis spinosa,

Maerna crassifolia,

Acacias din care se indică foarte multe specii, nu toate bine determinate,

Retama raetam colaborator esențial la fixarea dunelor,

Balanites aegyptiaca, arbore spinos de 5—6 m,

Salvadora Persica,

Zizyphus latus și *saharae*, arbuști de formațiuni silvo-stepice,

Rhus oxyacantha,

Pistacia atlantica, arbore de mari dimensiuni,

Tamarix — diverse specii — foarte răspândită în toate zonele,

Myrtus nivellii,

Olea Laperrini,

Nerulm oleander,

Periploca laevigata.

Calotropis procera,

Leptadenia pyrotechnica,

Lista aceasta rezumă speciile cunoscute până acum, dar se presupune că sunt încă multe nedeterminate.

• • •

Și în zilele noastre, pădurea din Sahara, în Africa nordică este în regresie.

Ceea ce se atribuie în mod generic climatului, se explică prin diminuarea progresivă a apelor superficiale și subterane cari au produs un dezechilibru între precipitațiuni și evaporate.

Dar unde din această pricină a dispărut un tip de vegetație, totdeauna a

aparut un altul adaptabil la situații și mai uscate.

Faptul că constatăm fenomenele de regresivitate ale vegetației chiar în timpurile noastre, coroborate cu descoperirile de pești încă nefossilizați, în inima Saharei, ne duc la concluziunea că starea agravată a actualelor condiții biologice din Sahara, este recentă.

Cauzele sunt :

1) acțiunea devastatoare a omului,

2) structura specială a Africei, al cărei centru este un fel de platou cu mări abrupte spre ocean. Apele care udau odată bazinul Saharian, au fost captate de versanții malurilor,

3) dezechilibrul între precipitațiuni și evaporatie.

Remediu general ar fi ameliorarea regimului ploilor, ceea ce nu stă în puterea omenești.

Ameliorări localizate se pot aduce prin adaptarea unei politici forestiere și pastorale conservatoare și reconstructive: păstrarea pădurilor din Nordul Africei, reimpăduriri pretutindeni unde sunt posibile, reglementarea pășunatului, luptă eficientă împotriva incendiilor.

În sudul Saharei, aceeași politică da rezultate mai slabe din cauza acțiunii îndârjite a locuitorilor cari distrug pentru foc și frunzare, vegetația arbustivă și subarbustivă, adică tocmai mediul prielnic de dezvoltare al arborilor.

Iar în centru, nădejdea unor îmbunătățiri rezidă acum în construirea unor baraje pe văile vechilor râuri, ca să se rețină cantitățile mari de apă ce le dau unele ploi torențiale din munții învecinați.

Julie, 1927

Les forêts du Var et la loi du 26 Mars 1924, sur les incendies. (Pădurile din Var și legea din 26 Martie 1924 asupra incendiilor) de *H. Anterrien-Vans.*

O suprafață păduroasă de aproape 300.000 ha și care reprezintă cam $\frac{1}{3}$ din

suprafața întregului departament Var, este amenințată periodic de foc

Autorul explică principiile legii din 26 Martie 1924, pentru că a constatat că până acum nu au fost aplicate și poate nici cunoscute

Pădurile diverșilor proprietari fiind prin apropierea lor unele de altele într-o dependență reciprocă, trebuie să fie și de o solidaritate absolută în ceea ce privește incendiile.

În acest scop legea prescrie :

a) clasarea pădurilor supuse pericolului incendiului,

b) construirea unor asociațiuni sindicale de protecție,

c) executarea lucrărilor de apărare.

Utilization du bois de Cèdre (Întrebuințarea lemnului de Cedru), de *Pierre Buffault.*

Dumontzey a preconizat întrebuințarea cedrului la împădurirea Alpilor Provenșali și rezultatele—foarte concludente—sunt expuse de conservatorul Salvador la congresul forestier internațional din Grenoble (1925).

Recomandă extinderea culturii lui în bazinul Ronului.

Lemnul de cedru crescut în Franța are calități superioare celui din nordul Africei.

Cercetări recente au dovedit că se poate obține din el esențe și gudroane importante, iar altele că poate da o foarte bună pastă de hârtie.

Le mouvement forestier à l'étranger. (Mișcarea forestieră în străinătate).

ROMÂNIA

Sub semnătura lui G. Huffer care în 1888 a fost în serviciul silvic al guvernului român, se face o amplă dare de seamă a României forestiere.

Autorul, utilizând amintirile despre țara noastră, pe cari mereu le are proaspete, urmărind lucrările și publicațiile silvice românești cu cari se vede că este fami-

lizizat și citând des pe d-nii Antonescu și Tănăsescu, a făcut în lumea celor ce citesc răspândita revistă franceză, o sinceră și călduroasă prezentare a întregii mișcări silvice din țara noastră.

Date certe asupra statisticii forestiere, asupra distribuției geografice și economice a pădurilor din România și asupra învățământului silvic s'au mai publicat.

Cu totul nou însă este capitolul preliminar la Societatea «Progresul silvic» în care rezumă istoricul, conducerea și activitatea Societății, încheindu-l cu o dare de seamă asupra lucrărilor congresului din 1926.

Pentru cât bine poate să aducă pădurilor țării noastre asemenea publicații, Societatea «Progresul silvic», n'ar putea îndestula mulțumii distinsului silvicultor francez. P. I.

Januarie, 1927

JOURNAL FORESTIER SUISSE

Clasificarea lemnului de lucru, de A. Pillichody

Adesea ne mulțumim cu clasificarea lemnurilor făcută numai după grosime.

Intrucât avem nevoie de lemne pentru o anumită destinație sau o anumită întrebuințare efectivă, este necesar să ținem seama la sortarea lemnului dacă este de câmp, coline sau munte, dacă provine din codru regulat ori grădinărit, și dacă a fost crescut pe un versant sudic sau nordic, căci toate aceste diverse condiții de vegetație influențează accentuat asupra calităților lemnului.

O epidemie de *Chrysomyxa Rhododendri* la Molid, de H. Badoux.

Chrysomyxa Rhododendri a atacat în Elveția în 1926 cu o mare intensitate, pornind dela 1400 m. altitudine.

De departe, arboretele se vedeau la jumătatea lunii Septembrie ca încinse cu o centură de un roș-brun pe versantul nor-

dic al lui Righi între 1400 și 1500 m altitudine.

Uredosporii nu se pot dezvolta decât pe *Rhododendron* și pe *Ledum palustre*, așa că și intensitatea atacului este în uncție de abundența acestor arbuști ajuttori, cari tocmai dela alt. de 1400 m. sunt mai deși și deci fac — în practică — lupta de înlăturare a atacului mai grea.

Februarie, 1927

La dépopulation des hautes vallées de nos Alpes. (Depopularea văilor înalte ale Alpilor), de H. Müller.

Cauze: lipsa mijloacelor suficiente de întreținere, costul mare al transportului lipsa de produse accesorii, înmulțirea lăptăriilor pe lunci, epidemia între vite, pierderi pricinuite de avalanșe și torenți.

Dezvoltarea căilor de comunicații este cel mai sigur mijloc de a lupta contra depopulării.

În direcția ameliorărilor alpestre este încă mult de lucru.

Celelalte articole din acest număr al revistei au fost recenzate din alte reviste în cari s'au mai publicat.

Martie, 1927

Reflexion sur l'elagage naturel du fût (Observațiuni asupra elagajului natural al trunchiului), de H. Badoux.

În *Bulletin de la Société forestière de Franche-Comté*, H. Schäffer pune următoarea chestiune: Elagajul natural al trunchiurilor, se face mai bine în codru grădinărit de cât în plantații?

Convenim dela început că abundența ramurilor laterale depinde de desimea și reușita plantațiilor.

Ramurile joase, moarte prin lipsa de lumină, nu încetează de a fi o cauză de depreciere a trunchiurilor de cât atunci când ciupercile le-au descompus.

Pentru dezvoltarea ciupercilor, trebuie o umiditate a aerului suficientă și constantă, precum și alternanțe de umiditate

și uscăciune, favorabile vegetației de micelium. Ori, rezultă din experiențele stațiunii de cercetări forestiere elvețiene că totalul evaporățiunii solului este, sub un arboret de plantație de molid, mai mare de cât într'un codru grădinarit de reșinoase.

Fără să poată trage o concluzie hotărâtoare, autorul conchide în favoarea unui elagaj natural mai activ în plantațiuni și adaugă: desbaterea este deschisă: ceea ce trebuie nu sunt teoriile, ci cât mai multe observațiuni.

Travaux de reboulement dans la partie superieure des torrents de la region de Brientz. (Lucrările de împădurire în partea superioară a torenților din regiunea Brientz), trad. de H. B.

Această regiune muntoasă are 2353 m. alt. Limita superioară a pădurii este aproape pretutindeni formată din molid, cu anin pe văi și deasupra pădurii câțiva pini de munte târșitori

O suprafață cam de 350 ha de calcar neocomian, intercalată cu marnă, se întinde între 1500—1900 m.

Dintre reșinoasele întrebuințate, *Picea excelsa* a dat cele mai bune rezultate.

La început, multe au suferit de zăpadă, poate pentru că se utilizase sămânță recoltată la altitudini prea joase.

Mai târziu se seamănă în culturi, sămânță recoltată pe loc și alături de semănăturile se fac și plantații cu pușți ne-respicași. Rezultatul a fost satisfăcător.

Pe pantele rezeși, expuse alunecărilor de zăpadă, reușește mai bine pinul de munte.

Se remarcă pierirea treptată a lui *Pinus Cembra* și *Larix europaea*, de îndată ce plantele ating cam 1 m. înălțime, din cauza imposibilității de a-și forma un pivot în solul foarte superficial.

Din exotice, a reușit mai bine *Abies sibirica*, semințele acestui esențe se pot procura cu mare greutate.

În rezumat, exoticele sunt inferioare esențelor indigene.

Alnus viridis este recomandabil.

Quelques observations relatives à l'influence de la forêt sur les Inondations. (Câteva observațiuni privitoare la influența pădurii asupra inundațiilor) Comunicarea stației federale de cercetări forestiere, de H. Bédoux și H. Burger.

Autorii citează cazul unui bazin împădurit 36%, unde o ploaie torențială a provocat o inundație foarte păgubitoare. Autoritățile respective, — în vedere că o mărire importantă a procentului de împădurire nu este posibilă — studiază chestia dacă împădurirea numai a pantelor rezeși n'ar fi suficientă pentru a scădea sensibil pericolul inundațiilor.

Buletin dela Societate centrale forestiere de Belgique.

Januarie, 1927

Amenajamentul pădurilor domeniiale în secolul XVIII, de Goblet d'Alviella. Până pela mijlocul sec. XVIII se căuta a se asigura pe cât mai mult posibil continuitatea și regularitatea producției lemnoase și a o adapta nevoilor populației și pieței.

În mentalitatea forestieră din a doua jumătate a sec. XVIII, ca simptome ameliorante, se impun sacrificii bănești pentru restaurarea pădurilor degradate, pentru plantarea poienilor și terenurilor goale, pentru răscumpărarea servituțiilor, într'un cuvânt se ridică deasupra nevoilor imediate și se preocupă de viitor.

În 1871, împăratul Germaniei vizitând Belgia și constatând că pădurile sunt producătoare de frumoase venituri, pentru a îmbunătăți situația finanțelor țării, propune a se face un împrumut asupra pădurilor, dar datorită rezistenței Consiliului proiectul cade.

Rezultatele câtorva experiențe în pepiniarele din Groenendael, de O. Delevooy. — Semințele de *Lawson* se seamănă toamna sau la începutul primăverii, se conservă stratificate sau în flacoane bine închise.

Semințele de *Prunus serotina* se recoltează la începutul lui Septembrie și se seamănă imediat sau cel mai târziu în 60 zile și fiind stratificate în acest timp.

Experiențele ce aveau de scop să determine acțiunea diverselor *Ingrășăminte fosfate* asupra esențelor forestiere, conducând până acum la rezultate neprecise, se vor urmări.

În ce privește *repicajul* în pepiniere și influența toaletării rădăcinilor de la foioase rezultatele sunt:

1. Depărtarea $15\frac{1}{2}$ cm este mai bună decât celelalte dispozitive încercate pentru Pinul laricio de Corse, stejarii și frasinii de 1 an, în timp ce depărtarea de $15\frac{1}{2}$ cm, ar fi mai favorabilă pentru pinul silvestru și molid.

2. Depărtarea de $10\frac{1}{2}$ pentru foioase și $10\frac{1}{2}$ pentru reșinoase (afară de pinul laricio de Corse) au dat cele mai mari greutatea totale, dar în detrimentul calității plantelor.

3. Pentru foioase, toaletarea forte a rădăcinilor de frasin și mijlocie a rădăcinilor de stejar, a dat cele mai mari greutatea de recolte și cele mai puternice creșteri individuale de plante, dacă au fost repicate la o bună depărtare.

Pentru semănăturile din pepiniere, rugămintea de ferăstrău, în strate de 1 cm. grosime, s'a dovedit a fi cel mai bun mod de acoperire.

Februarie, 1927

Continuarea rezultatului experiențelor

Semănturi cu semințe recoltate verzi, la esențele a căror semințe recoltate la completa maturitate, nu germinează — de obicei — decât în al doilea an.

Cele mai bune rezultate de semănături directe, efectuate îndată după culegere, au fost obținute:

Prunus serotina Ehrh. cu semințe recoltate verzi între 1—15 Septembrie.

Fraxinus excelsior cu semințe recoltate verzi între 1 Septembrie și 1 Octombrie.

Pentru aceste 2 esențe, stratificarea face să piardă calitatea de a germina în primăvara următoare recoltării.

În ce privește *Carpinus betulus*, semințele recoltate verzi, n'au germinat mai repede decât cele recoltate la completa maturitate.

Semănturi de Pinus silvestris. Cele mai bune plante au fost obținute cu o depărtare de 14 cm. între rânduri și semănând 2 kgr. pe ar.

Butăși.

Reușita a fost:

Populus alba: plantaștuni cu butăși cu rădăcina de 1 an, 52%, butăși simpli înfiți 30 cm. adâncime, 20%, sade de 3 ani, 4—12%.

Populus canadensis: butăși ordinari și bucați de ramuri 96—98%, sade 88%, dar acestea din urmă au dat elementele cele mai puternice.

Regenerarea naturală a stejărilor și fagului. S'a întocmit o listă de plante caracteristice unui *humus neutru*, favorabil regenerării naturale a fagului și stejărilor, și o alta cu plante caracteristice unui *humus acid*, defavorabil regenerării naturale aceluiași esențe.

Protecția pasărilor, de L. Colette. —

Autorul studiază pe rând pasările cari locuiesc în găul de arbori sau în cavitați pe jumătate deschise și pasările fără culburi, apoi hrana de iarnă, factorul esențial al înmulțirii lor (distribuirea artificială a hranei, conservarea și înmulțirea arborilor cu bace, în special sorbul și socul, care le procură iarna o hrană naturală) și în fine distrugerea inamicilor

(pisica, nevăstuica, jderul, dihorul, coșofana, gaița, eretele). Dar inimicul cel mai mare al pasărilor este chiar omul.

Martie, 1927

Boala Ulmilor de Ch. Brouge. — Este urmarea și sfârșitul unei conferințe ținută la 25 Martie 1926 și în care concentrează cercetările asupra bolilor diferitelor organe ale Ulmului, făcute în Olanda, Suedia, Germania și Belgia.

Esențe exotice și naturalizate de M. Pardé. — Societatea Amicii și vecinii elevi ai Școlii naționale de ape și păduri, a pus la concurs pentru 1927: «Introducerea esențelor exotice în pădurile Europei occidentale».

Profitând de această ocazie, se reproduce raportul asupra aceleiași chestiuni, pe care M. Pardé l-a prezentat congresului forestier din Grenoble în 1925. După un studiu introductiv asupra condițiilor de sol și stațiune în care prosperă esențele în țara lor de origine, se întocmesc 2 tabouri:

1. Esențe străine ce pot da produse pe care esențele indigene nu le oferă și deci suntem nevoiți să le aducem (E.x. *Carya*, *Cypres*, *Thuya* etc.

2. Esențe străine care dau și produse analoage esențelor indigene, dar cu calități superioare.

Chestiunea hibrizilor este de viitor și rămâne de studiat.

Aprilie, 1927

Orientări în amenajarea pădurilor din Elveția, de H. Biolley.

În trei numere consecutive, se reproduce raportul prezentat congresului de silvicultură dela Roma în 1926.

Metodele clasice de amenajament, în scop de a stabili ordinea în exploatarea, se bazează pe vârsta arborilor.

În acest chip, amenajamentele constrâng pe silvicultori să crească arboretele în forme determinate dinainte și pe lungi

perioade, fără însă a se putea bucura în prea multe cazuri de reușită.

Efectul util al pădurilor este producția. Dacă ne călăuzim de acest criteriu, atunci trebuie să părăsim sistemul amenajamentelor-reglement și să adoptăm sistemul amenajamentelor-anchetă, care țin seamă în mai largă măsură de biologia arborilor și deci de complexul factorilor care determină grosiunea lor.

Pentru executarea unui astfel de amenajament, se cere:

- a) Pareclar fix și invariabil,
- b) Cel puțin din 10 în 10 ani să se facă inventarierea materialului după metode precise și neschimbătoare,
- c) Controlul strict al exploatărilor,
- d) Calculul producției,
- e) Discutarea rezultatelor și
- f) Stabilirea unui plan de exploatare pentru o nouă perioadă scurtă.

Ianuarie, 1927

L'ALPE

Il carbone di legno come carburante per gli auto-transporti (Cărbunele de lemn ca combustibil pentru auto transporturi) de F. C. Palazzo. — Încercările au fost făcute în Octombrie trecut în Calabria, pentru a întrebuința la transportul lemnului auto-camioane alimentate prin gazogene din cărbune de lemn. Încărcătură 3600 kg., viteză medie pe oră 14 km., consumația 1.3 kg. cărbune pentru 1 litru esență, economie pe jumătate în consumația uleiului

Cheltuiala pe m³ pentru transportul dela Cecita la Cosenza iese la 28,50 lire cu gazogen și cărbune de lemn și 61 lire cu esență. Nici o pană în plus nu se poate atribui noului sistem și nici o pregătire specială nu se cere șoferului. Se recomandă întrebuințarea cărbunelui din lemn de fag, dar se poate utiliza oricare alt fel de cărbune.

În concluziune (publicată în Februarie 1927) deși întrebuințarea gazului produs

din cărbune de lemn, aduce o micșorare a vitezilor la urcare, totuși pentru că în materie de transporturi forestiere în general materialele se cară de la deal la vale, această pierdere n-are multă importanță și prin urmare utilizarea gazului produs din cărbune de lemn este recomandabilă.

L'attività dell' Azienda del Demanio Forestale di Stato (Activitatea administrației domeniului forestier al Statului). — Din raportul directorului general al pădurilor, rezultă că Italia importă în fiecare an de mai mult de 200 milioane lire pasta de celulă și că trebuie pe viitor să încurajeze cultura plopului și a rășinoaselor, apte să producă materia necesară fabricării hâniei, iar în altă ordine, să cultive esențele necesare industriei și mai ales aeronautice.

În anul 1925/1926, a cheltuit 4.016.640 lire pentru lucrări de împădurire și restaurări.

Note practice (Observațiuni practice). — Se recomandă, în plantațiuni, să se acopere rădăcinile plantelor cu pământ fin și bine bătorit cu piciorul, pentru ca să nu rămână nici un gol între rădăcini și sol.

Plantația este bine făcută dacă puietul rezistă când este tras ușor de vârf cu 2 degete.

În soluri argiloase umede nu trebuie să se întrebuițeze prea energic bătorirea cu piciorul. În această privință M. Flahault a spus «se îndesă pământul cu piciorul, fără lovituri puternice cu călcâiul».

Rassegna bibliographica. (Revista bibliografică). — Sub semnătura profesorului A. Pavari se resumează o lucrare publicată în limba suedeză în 1926 de H. Hesselmann, directorul stațiunii suedeze de cercetări forestiere, sub titlul: *Studier öfver Borrskogen humusläckes ägenskaper och beroende av*

Skogsvarde (Studii asupra stratului de humus din pădurile de rășinoase, asupra proprietăților și raportului lui cu silvicultura).

Comparând un codru de rășinoase din Pădurea Neagră cu un altul din nordul Suediei, găsim același grad de aciditate al tericiului, dar stratul este mult mai subțire în prima și ajunge de 50-60 cm. În a doua. Această se explică prin faptul că în Pădurea Neagră descompunerea materiei organice se efectuează mult mai repede decât în nordul Suediei și în raport cu diferența de climat și de temperatură.

Dacă se face o țăere rasă în codrul rășinos din Pădurea Neagră, solul se acopere imediat de afin, adică se acidulează.

Din contra, același fel de țăere în codrul rășinos din Suedia nordică, al cărui humus este deja acid și acoperit de afin, ameliorează solul și face să dispară afinul.

Astfel s'ar explica controversele și opiniile separate în privința influenței țăerii rase asupra acidității păturii moarte.

Cât despre acțiunea humusului asupra păturii subjacente, această este chestie de climat. Într'un climat uscat și rece, ca în nordul Suediei, materia organică se descompune în acid carbonic și apă, pe când în climat umed și relativ cald, ca în centrul Europei, acizii humici sunt antrenăți în soluția apoasă și acidulează pătura de teren subjacent, care se transformă în *podsol* cu efect vătămător.

Experiențele lui Hesselmann, confirmă faptul deja cunoscut că prezența foioaselor în pădurile de rășinoase atenuază aciditatea tericiului și mărește reținerea azotului asimilabil.

Februarie, 1927

Combaterea secetei, de A. Merendi.

În terenurile goale, seceta este cel mai mare inamic al împăduririlor.

Pentru combatere se recomandă, să se facă gropile din vară mai adânci decât largi, de a îngropa puetul până deasupra coletului, să nu se umple toată groapa pentru ca în acea excavațiune să se strângă apa, a pune o platră în partea de Sud a groapei etc.

Apărarea seminșurilor de conifere împotriva paraziților vegetali, de *C. Sibilla*. — S'a dat de 2 ori, la câte 10 zile interval, cu o soluție de clorophenat de mercur, 0.30% pe m². Sulfatul de cupru 0.50% a dat mai bune rezultate.

Incendiile din păduri și asigurările mutuale, de *A. Marandi*. — Incendiile au devastat în anul 1925 1% din suprafața împădurită a Italiei. Dacă nu e posibilă înlăturarea incendiilor, cel puțin să se diminueze dezastrelor ce produc proprietarilor și pentru aceasta se preconizează asigurările mutuale în cari Statul să albe inițiativa. **P. I.**

DIVERSE

Privitor la publicația camaradului nostru Gh. P. Antonescu, găsim în revista științifică «V. Adamachi», recenziia și nota pe care le publicăm în extenso:

George P. Antonescu. Contribuțiuni la studiul distribuției geografice a Coniferelor în România. Teză pentru doctorat. București, 1926, 120 pagini cu 4 planșe și 4 schițe de hărți.

În prima parte a lucrării sale autorul tratează asupra factorilor ecologici și influența lor asupra repartiției Coniferelor în România. Vegetația nu depinde de temperatura medie anuală, ci de temperaturile extreme, așa fiind, fiecare specie forestieră are o limită climaterică hotărâtă. Variațiunile de temperatură influențează asupra începutului și duratei vegetației. Lumina are o influență asupra distribuției geografice a Coniferelor, la altitudini mari, acolo unde lumina e in-

tensă, structura lor capătă caractere xerofitice pronunțate. Puterea calorifică a razelor solare crește cu altitudinea, ceea ce face ca ciclul vegetației plantelor ce cresc pe platourile înalte, — deși temperatura e scăzută — să aibă loc în un timp mai scurt. Plouile sunt destul de abundente în România, cea mai mare cantitate căzând în lunile Mai și Iunie. În privința cantității de umezeală atmosferică ce o cer Coniferele dela noi, bradul cere cea mai mare cantitate, apoi molidul, laricele, pinul, cembra, pinul și pinul Pallasiana. Acțiunea vântului poate reduce înălțimea arborilor sau să le formeze un anumit port. Formațiunea geologică și natura mineralogică a solului n'au nici o însemnătate în privința habitatului bradului și molidului. Proprietățile fizice ale solului au însă mare însemnătate asupra repartiției acestor două Conifere, prin cantitatea și felul humusului, afânarea, adâncimea, umiditatea și temperatura solului, ca și prin pozițiunea sa.

În partea doua a lucrării sale, autorul enumără cele 14 specii de Conifere ce cresc pe pământul României, precizând la toate sinonimile, numirile populare, iar la cele mai rare dă și un rezumat al diagnoselor, lucrare ce capătă o însemnătate și din punct de vedere sistematic. Apoi dă cu deamănuntul distribuția speciilor, grupând localitățile astfel: Carpații orientali (cuprinzând Munții Maramureșului, Bucovinei, Rodnei, Ceahlăul, Tarcău, Calimani, Hărghita, Ciuc, pentru a nu cita decât pe cei mai principali), Carpații meridionali (cuprinzând Munții Băsei, Făgărașului, cei veclni cu Oltul și Jiul) și Munții Bihorului.

Molidul formează păduri caracterizate prin uniformitatea lor, suprafața ocupată scade din an în an, mai ales din cauza exploatațiunii intensive. Cea mai joasă limită medie o are în Carpații orientali (757 m. alt.), putând ajunge în Carpații

meridionali până la 1625 m. alt. medie. Exemplele sunt considerate cele bine dezvoltate, cu înălțimea de 8 m.

Bradul prezintă cele mai curate mase în Bucovina, Trotuș și munții Bârsei. Se prezintă mult mai viguros ca molidul, ajungând până la 45 m. înălțime. Limita medie a bradului e între 702 m. și 1414 m.

Zadul sau *Laricole* din Carpați se credea mai înainte că aparține speciei *L. sibirica* Led. Autorul, în lucrările sale recente, împreună cu d. Prof. I. Grințescu, găsește că ar fi identic cu *L. decidua* Mill., cu singura deosebire «că zadul din Carpați ar fi varietatea în ceea ce privește coloritul florilor femele și dimensiunile conurilor» (pag. 70). Autorul nu găsește vreo indicație despre acest conifer în Munții Maramureșului, Bucovinei, Călimani și Hârgăhita. Limitele sale medii sunt 1180 m. și 1770 m., mult mai jos (849 m.) se găsește în Munții Bihorului.

Pinul e mai puțin răspândit, cu toate că e cel mai puțin pretențios față de condițiile unui climat continental. Crește pe tot felul de soluri, chiar și în turbării. Limitele medii sunt între 706 m. și 1423 m. alt.

În apărul, numit și *pinul de munte*, ocupa în Carpați suprafețe mari, formând subzona alpină inferioară: e totdeauna întovărașit de *Juniperus nana*. Limitele sale medii sunt între 1400 m. alt. și 2102 m. alt., punct ce a atins în Carpații meridionali.

Pinul uliginos considerat de unii ca o varietate de pin de munte, la noi e numai în turbăriile din Munții Bistriței, Neagra Broștenilor, la Șarul Dornei (Panaci) ¹⁾ și în jud. Bistrița-Năsăud.

Pinul negru (*Pinus Pallasiana* Lamb.) se găsește în vestul Olteniei și Valea Cernei. Prezintă portul mai viguros ca

P. silvestris, acele mai lungi 8—11 cm.) de culoare verde închisă și conuri voluminoase (1,5 cm.). E o specie fără însemnătate din punct de vedere forestier. În Munții Cernei, pe Domugled, se coboară până la 361 m. alt. Limita superioară medie e 1100 m. alt.

Plaul cebrau, numit și *Zămbru*, e caracteristic subzonei alpine inferioare. Se întâlnește în indivizii singuratect, în Munții Bihorului nu s'a semnalat.

Juniperul sau *celina* (*Juniperus communis* L.) se găsește în Carpați sub formă de arbuști, pe când formele din Germania de Nord și Norvegia ating 12 m. înălțime. Limitele sale medii sunt 658 și 1405 metri.

Juniperul tărâtor sau *Juniperul pitic* (*Juniperus nana* Wild.) e considerat ca o varietate a lui *Juniperus communis*, fiind rezultatul adaptării acestei specii la viața alpină, în adevăr, cultivat în grădinile botanice, ele pierd caracterele sale și se apropie de specia comună. Limitele sale medii sunt între 752 și 1998 m. alt.

Juniperul intermediu pentru unii este numai un hibrid între speciile *communis* și *nana*, iar pentru alții o formă de trecere între ele. Se găsește în Carpați în câteva locuri, pe valea Bistriței, pe Ceahlău și Platra-N., în Munții Ditrău, apoi deasupra Sinaii și în Munții Făgăraș.

Juniperul Sabina e puțin însemnat din punct de vedere forestier. Se găsește în câteva locuri din Carpații Orientali, Meridionali și Munții Bihorului.

Juniperus Sabinoidea Griesb., conifer mediteranean, se cunoaște la noi numai din Râmeți (Jud. Alba de Jos).

Tisa e o specie pe care de dispariție, fiind distrusă atât de oameni cât și de animale. Limitele sale medii sunt între 417—1436 m. alt. Autorul bazat pe numeroasele cercetări făcute mai ales în Elveția, în ceea ce privește solul și factorii climaterici în fixarea limitei supe-

1) Nota recenzorului.

rioare a vegetației arborescente, caută apoi să lămurească pentru țara noastră această chestiune însemnată. Astfel se stabilește că: «totalitatea factorilor climaterici determină aria de distribuție în altitudini a arborilor și arboretelor».

Înlocuirea coniferelor prin fag, fără ca să intervie brutal omul, se bazează numai pe caracterul biologic al speciilor, fagul fiind cel mai puțin pretențios, va lua cu încredință locul coniferelor.

C. Papp

Ce conifere trăiesc la noi? Coniferele formează în special vegetația de munte, alcătuind hogăția lemnoasă a țării. Specia cea mai comună este Molidul (*Abies excelsa*) în tovarășie cu bradul (*Abies pectinata*), frumos arbore care în Bucovina poate ajunge până la 60 m. înălțime și vârsta de 5 veacuri. În pădurile de molid și brad vine resleș Laricele sau Zada (*Larix decidua*), cu pălcuri mai dese în Ceahlău, dar în celelalte locuri tot mai rar.

Pinul (*Pinus silvestris*) e puțin răspândit, iar Jepul (*Pinus montana*) se ține la marginea cheliei munților înalți. *Pinus pallasiana* e un musafir al ținuturilor calde. De acela nu se află decât în Munții Banatului și Valea Cernei, pe când Zambru (*Pinus cembra*), singuratec, e amestecat cu celelalte conifere între 1800—1900 m. înălțime. Mai multe sunt solurile de Îniperi (vreo 5), dela cel pitic, târător (*Juniperus nana*) pe vârfuri de munți, până la Îniperul comun ce se întâlnește și în podișul Ardăului. La Râmești în Munții Apusenți se găsește rar și *J. sabinoidea*, iarăși un musafir mediteran. Coniferul care e pe moarte la noi, din cauză că toți îl taie (clobanii îl socotesc periculos pentru oi) este Tisa (*Taxus baccata*), care nu se mai găsește decât ici și colo, bă-

tând la ochi prin lemnul său trandafiriu. (După G. P. Antonescu).

S.

LEMN VERDE ȘI LEMN USCAT

(L'illustration, 18 Juin 1927)

Domnul George Lyon, din Casa Pleyel, a organizat cu colaborarea d-lui Fron, profesor la Institutul agronomic și a d-lui Fournier, inginer agronom, un laborator de studii asupra caracterelor diverselor lemne. S'a ocupat în primul rând cu găsirea metodelor, simple și sigure, pentru a deosebi un lemn uscat, printr'o ședere de mai mulți ani într'un depozit, de un lemn verde mai mult sau mai puțin uscat artificial. Într'o notă comunicată de curând la Academia de științe, autorii ne arată că deosebirea poate să fie ușor stabilită prin studiu microscopic, sau prin analiză chimică. Într'adevăr, dacă se fac într'un lemn verde secțiuni longitudinale tangențiale și se examinează astfel sau după uscare, celulele văzute la microscop apar goale de orice conținut. Într'un lemn vechiu, din contra, ele sunt pline de depozite amorfe, formate din diverse materii, ce se colorează în bleu, când se afundă lemnul într'o soluție de sare ferică—sufiat de fer spre exemplu—cecece indică natura lor tainică.

Analiza chimică sfârșește prin a ne învăța că ea permite să precizeze schimbările care se produc cu vârsta, în proporția materiilor tanice.

Iată spre exemplu, cifrele găsite pentru patru lemne diferite :

fag verde 0.171 %, fag vechiu (12 ani) 0.335 %,
carpin verde 0.095 %, carpin vechiu 0.125 %.

Diferențe de același ordin au fost constatate asupra unui număr de alte mo-

stre, supuse metodei ionimetrice, de altfel ușoară și rapidă.

D-nii Lyon, Frou și Fournier au ajuns astfel la următoarele concluziuni:

1. Lemnul vechiu în depozit, urmând practica obicinuită, prezintă o constituție chimică diferită de aceea a lemnelor verzi de aceeași esență, chiar dacă acestea din urmă au suferit o uscare artificială.

2. Schimbarea în constituția chimică a lemnului poate să fie pusă în evidență,

fie prin observația microscopică, fie prin cercetarea concentrației în ioni-hidrogeni, a conținutului acestui lemn.

Este deci posibil de a deosebi un lemn vechiu, de altul verde, de aceeași specie.

Aceste cercetări preliminare, au făcut să se pregătească și altele, care permit de pe acum să sperăm că, într'un viitor apropiat ne vor da rezultate interesante pentru industria lemnului.

Ing. Mircea St. Popescu

INFORMAȚIUNI

Comisiunea instituită pentru examinarea candidaților la gradul de Inginer subinspector silvic pentru toamna anului 1927, a elaborat următoarele:

Norme pentru examenul la gradul de Inginer subinspector silvic.

Art. 1. — Conform art. 12 din Legea de organizare a Corpului silvic, pentru ca inginerii șefi silvicilor să poată figura pe tabloul de înalțare la gradul de subinspector silvic, se cere să fi trecut cu succes un examen teoretic și practic, în fața comisiei speciale, instituită prin lege.

Art. 2. — Comisiunea își alege un președinte dintre membrii săi și lucrează în localul Administrației Casei Pădurilor.

Secretarul comisiei va ține un registru de prezență și un registru de procesele, verbale de ședință și este obligat a întocmi orice corespondență și a forma dosare.

Art. 3. — Examenul se va ține în luna Octombrie la Casa Pădurilor. Candidații vor fi examinați în zilele de 12 Octombrie și următoarele, în ordinea ce se va fixa de comisiune, pe baza tabloului de candidați, ce se va întocmi de Casa Pădurilor,

Art. 4. — Examenul teoretic va consta din:

a) O probă scrisă de tehnica silvică, luată din silvicultură, dendrometrie, estimaj, amenajament, legislație și adminis-

trație forestieră. Pentru această probă se va acorda 3 ore.

b) O examinare orală constând din chestiuni despre care tratează materiile de mai sus. În special se cere cunoașterea următoarelor legi și regulamente din legislația și administrația forestieră:

1) Codul silvic dela 1910,

2) Legea modificatoare a Codului silvic din 1920,

3) Legea pentru înființarea Casei Pădurilor,

4) Legea pentru vânzarea lemnelor de foc Ministerelor și autorităților,

5) Legea pentru vânzarea de păduri la Cooperative din 1918,

6) Lege de extindere a Codului silvic și majorarea amenzilor din 1923,

7) Legea pentru satisfacerea trebuințelor de lemne a populației rurale din 1924,

8) Legea de organizare a Corpului silvic din 1923,

9) Legea de organizare a învățământului silvic din 1923,

10) Legile și regulamentele reformei agrare, părțile referitoare la păduri,

11) Legea pășunilor comunale din 1920, părțile referitoare la păduri,

12) Legea apelor, părțile referitoare la păduri,

13) Regulamentul legii modificatoare a Codului silvic din 1921,

14) Regulamentul serviciului silvic exterior și central,

15) Regulamentul legii pentru satisfacerea trebuințelor de lemne din 1925,

16) Orice legi, regulamente și dispozițiuni generale privitoare la păduri, ce ar mai surveni până la data examenului.

Art. 5. — Examenul practic va consta din :

a) O lucrare originală de tehnică silvică, efectuată în practica de candidații în activitatea lor de serviciu, după alegerea lor ca cea mai importantă.

Această lucrare se va înainta comisiunii de candidați cu cel puțin 15 zile înainte de știnerea examenului, însoțită de o expunere critică concisă asupra ei, arătându-se împrejurările executării și rezultatele date.

O astfel de lucrare poate fi : un studiu de împădurire, o estimare de pădure, un proiect de drum forestier, un amenajament, o ridicare din plan a unei suprafețe păduroase de cel puțin 500 ha., raportarea fiind făcută prin coordonate, parcelare de teren, proiect de corecțiune de ravene sau torenși, proiect de construcție, etc...

b) O probă practică pe teren constând din teme sau operațiuni practice din materiile enumerate mai sus, în una din pădurile desemnate de comisiune.

Art. 6. — Chestiunile puse candidaților vor avea caracter teoretico-practic de natura acelor care sunt necesare organelor de executare, îndrumare și control.

Art. 7. — Comisiunea lucrează valabil cu majoritatea membrilor ce o compun. Membrii cari ar absentă sunt datori a-și motiva lipsa.

Art. 8. — La proba scrisă, candidații

vor fi supravegheați de unul sau doi din membri comisiei, după indicația Președintelui.

Art. 9. — Examenul oral al fiecarui candidat va dura cel puțin $\frac{3}{4}$ ore și cel mult 1 $\frac{1}{2}$ ore.

Art. 10. — Rezultatul examinării orale scrise și practice, se califică de fiecare membru al comisiei pentru fiecare candidat cu mențiunile : cu distincție, foarte bine, bine, suficient și insuficient.

Calificarea generală va fi media calificărilor parțiale.

Pentru a fi declarați reușiți, candidații trebuie să fi obținut calificarea generală de cel puțin suficient.

Art. 11. — Rezultatul general al examenului se va consemna de comisiune într'un proces-verbal, care se va înainta Casei Pădurilor, iar candidaților li se va elibera certificate pe imprimat special de Casa Pădurilor, dacă va găsi cu cale.

Membrii Comisiunii,

(ss) **Petre Antonescu**

(ss) **D. Ananasescu**

(ss) **I. Comaniciu**

(ss) **Gh. Năstăsescu**

(ss) **V. Stînghe**

Secretar,

(ss) **N. Calinuc**

D-nii ingineri cari doresc a-și procura fotografiile format 40/50 cm. scoase cu ocazia inaugurării Palatului Soc. Progresul silvic, și în care Regele Ferdinand I figurează în uniformă de marinar, se pot adresa d-lui Ing șef silvic N. Calinuc, din serviciul central al Casei Pădurilor.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

Societatea «Progresul silvic» în chestia salarizării inginerilor silvici, a făcut Ad-înci Casei Pădurilor și Ministerului de Agricultură și Domenii, următoarea întâmpinare :

Prin legea de organizare a Corpului silvic, promulgată prin Înaltul Decret Regal No. 4408 din 24 Sept. 1923, s'a stabilit la art. 45 că: *«salarurile inginerilor silvici, vor fi pe grade și clase, egale cu acelea ce se plătesc, sau ce se vor fixa pentru inginerii din corpul tehnic general român»*, iar la art. 75 că: *«în privința salariilor, legea se va pune în aplicare la bugetul viitor»*, adică cu începere dela 1 Ianuarie 1924.

Dela această dată până în prezent s'au aplicat toate dispozițiunile acestei legi, afară de dispozițiile privitoare la salarii.

Ceva mai mult, prin bugetul anului 1925, făcându-mi-se oarecari rectificări la leafa de bază, am căzut în prevederile legii, publicată în «Monitorul Oficial» No. 281 din 21 Decembrie 1924, art. 3 prin care *«până la armonizarea funcțiunilor și salariilor, se suspendă aplicarea oricărei legi de sporire a salariilor»*.

Ca prim efect, s'a interpretat această lege, în sensul de a nu ni se da sporul de 30% din fondul de 2 miliarde al anului 1925.

Legea din 21 Decembrie 1924, care tinde să nu acorde nici o sporire la lefurile de bază, greșit s'a aplicat în ce privește salarizarea corpului silvic. Prin legea noastră de organizare din 1923, nu se măresc lefurile inginerilor corpului tehnic, la care acea lege ne dă dreptul, ci prin ea, anumite categorii de funcționari, se pun dintr'o grupare în alta, cum era firesc să se întâmple prin unificarea corpului silvic cu cel tehnic și prin trecerea școlii de silvicultură la Politehnică, pentru ca să nu aibă altfel loc paradoxul ca absolvenții aceleași școli să fie salarizați în mod deosebit.

În vedere că toate sporurile ce s'au mai acordat ulterior ni s'au calculat la un salariu mai mic, neavând în el și sporul de 30% din 1925, ni s'a creat - prin acumularea diferențelor dela fiecare sporire de salariu - o stare de inferioritate de salarizare, în continuă accentuare, care se poate vedea clar în diagrama alăturată No. 1.

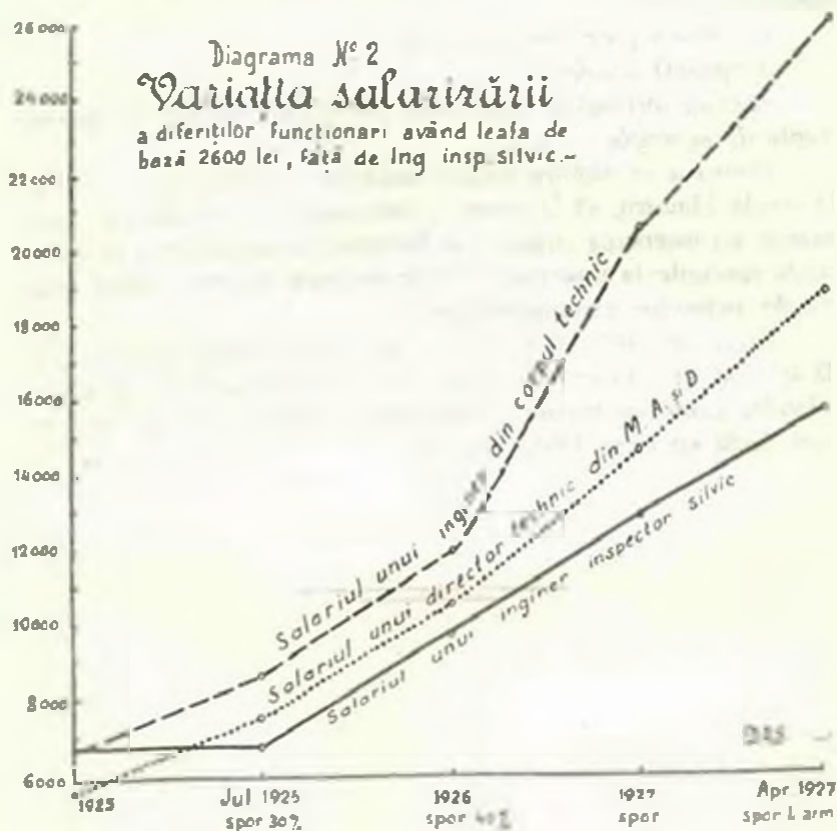
Credem că intențiunea legiutorului a fost ca în anul 1925, și numai atunci, să nu ni se acorde o sporire de salariu, iar nu să aibă acea dispoziție repercusiuni atât de accentuate în viitor.

Prin aceasta, noi inginerii silvici, cari în 1925, aveam față de alți funcționari din același minister de domenii cu egale lefuri de bază, salarii mai mari, sau cel puțin egale, am ajuns în 1927, să primim salarii mult mai mici decât egalii noștri de un an mai înainte.

Prin bugetul anului 1927, ni se fac ultimele rectificări în ce privește salariile de bază, egalându-se pe grade cu cele ale corpului tehnic. Era în sfârșit o dreptate, ce ni se făcea. Urma

însă, ca în raport cu aceste lefuri de bază, să ni se acorde și toate sporurile aferente.

Din compararea curbei salariilor inginerilor silvici cu ale inginerilor tehnici pe 1927, se constată însă aceleași mari diferențe de salarii ca și în trecut. (Diagrama No. 2).

Legea de armonizare, ce urma să intre în vigoare, desființa această înechitate, căci prin dispozițiile ei, inginerii silvici trebuiau să primească exact aceleași salarii ca inginerii tehnici.

Nici de această ultimă legiuire n'am beneficiat și în definitiv, am ajuns acum la stadiul următor :

nu se aplică legea noastră de organizare din 1923,
 nu se aplică legea de armonizare din 1927,

nu se aplică legea bugetară din 1927, dar este ușor convinsător pentru oricine, că, prin toate legiuirile dela război încoace, locul inginerilor silvici a fost lămurit și precizat în erarhia funcționarească și că ori cum ni se vor calcula salariile, nu se poate ajunge echitabil ca inginerii silvici să primească în Iulie 1927, salarii disproporționat mai mici decât atâtea categorii de funcționari specialiști pe cari :

o comună pregătire anterioară,

o comună școală și

comune atribuții în angrenajul economiei naționale, *ii pun pe trepte de egalitate.*

Pentru a se înlătura această nedreptate, respectuos, vă rugăm, Domnule Ministru, să binevoiți a interveni să se rectifice salariile noastre cu începerea acestui an bugetar, în sensul de a ni se acorda sporurile în raport cu lefurile de bază în buget, adică egale cu ale inginerilor corpului tehnic.

Supunem binevoitoarei D-v. atențiunii și faptul că dacă ni se dă lefurile primitoare ale inginerilor din corpul tehnic, budgetul salariilor celor aproximativ 520 ingineri silvici ai statului nu s'ar mări decât cu circa 18.000.000 lei.

DARE DE SEAMĂ

ASUPRA

UNEI CONSFĂTUIRI CONVOCATĂ DE D. N. G. POPOVICI

Inginer, consilier silvic, profesor

Această consfătuire a fost convocată printr'o scrisoare trimisă tuturor membrilor societății «Progresul silvic».

București, 7 August 1927

Iubite camarad,

«Calitatea mea de membru în Parlament, impunându-mi, între altele, și frumoașa sarcină, de a mă preocupa, într'o măsură cât mai largă, de păduri și de distincții ei slujitorilor și în dorința de a mă documenta, cât mai mult, în această ordine de idei, găsesc, că nu este fără de folos, de a avea o consfătuire cu d-v.

«În acest scop, vă rog călduros și stăruitor, să binevoiți a nu lipsi dela această consfătuire, care va avea loc:

«Vineri, 12 August, ora 16, în casele mele din str. Alex. Xenopol No. 5 (lângă grădina Icoanei).

«Cu o afectuoasă și camaraderescă strângere de mână».

(ss) N. G. Popovici

• •

Ca urmare a acestei chemări, în după amiaza zilei de 12 August, au luat parte la acea consfătuire cu un deosebit caracter de actualitate și de un mare interes pentru profesioniștii în ale pădurăriei, un apreciabil număr de ingineri silvici, de toate gradele, de toate vârstele și dela diversele autorități.

Cu anabilitatea și dragostea camaraderescă recunoscută a d-lui N. G. Popovici, d-sa primind pe cei chemați și veniți în casa sa, a expus următoarele:

«Un lung și rodnic trecut silvic îmi dă cred, și dreptul ca și curajul să-mi spun cuvântul în chestiunile de care știu că vă preocupați, și astfel m'am îndrituit să vă chem la această consfătuire».

«De câțva timp, ne mai contând în cadrele active ale administrației silvice și deci nemai luând parte imediată la lucrările ei, unli au tras concluzia că m'as fi îndepărtat de voi și că nu aş mai fi în curent cu mișcarea silvică, mișcare pe care am alimentat-o și condus-o timp de peste 40 ani».

«Și deși aceștia au socotit orl au crezut, că stau departe de tot cecece interesează silvicultura românească, totuș mă cred dator să vă declar că:

„Cunosc bine rânile profunde pricinuite pădurilor, prin unele întocmiri greșite și aplicări rele ale reformei agrare“;

„Cunosc, în amănunțime greutățile ce se pun în calea unei judecătoare și pricepute valorificări a pădurilor noastre“;

«Cunosc, cu durere partea de amestec urât al politicei în gospodăria silvică»;

«Cunosc — din nefericire — situația critică creată pădurilor, prin mulțimea de mâni hrăpărețe, ce s'au întins și încă se mai întind, asupra unora»;

«Cunosc din păcate starea precară și profluvică, în care este chemat să lucreze și lucrează, obijduitul corp silvic».

«Le cunosc toate acesea, le cunosc profund și sunt în curent cu tot ceea ce s'a mișcat și se mișcă în gospodăria pădurilor, fie în bine, fie în rău».

«Am convingerea deplină că răul va dispărea cu atât mai repede, cu cât inginerii silvici de toate gradele, vor studia mai aprofundat, mai cu dragoste și mai cu interes, chestiunile ce se leagă, ori cât de puțin de pădure; cu atât mai repede, cu cât ei vor dezvoltă o mai intensă și întinsă propagandă; și vor face, ca în cercuri cât mai mari și mai largi, să pătrundă interesul și convingerea folosului obștesc, ce decurge din conservarea pădurilor»;

«Pentru îndepărtarea unor asemenea stări de lucruri, pe care eu le socotesc vremelnice, sunt ultra-optimist, căci am toată convingerea că corpului silvic, cu multe și valoroasele elemente ce numără, li este prea ușor să învingă toate greutățile ce-i stau în cale, printr'o muncă intensă și picepută, și printr'o conlucrare armonioasă».

• • •

«Trecerea mea prin toate gradele și funcțiunile ierarhiei administrației și învățământului silvic, — până la cele mai din vârf — precum și situația mea ca om politic, pe care l'au preocupat și frământat chestiunile ce interesează economia noastră națională, îmi dau cred și dreptul — ertați-mi lipsa de modestie — să vorbesc, în numele vostru și în acela al pădurilor, pe cari le-am iubit și le iubesc, pe cari le cunosc și a căror valoare o cântăresc, dar îmi impun și sacra datorie de a mă preocupa și de ele și de voi, iubiți și prețioși lor slujitori și păzitori».

«Și deși intrat în al 7-lea deceniu al vieții mele, — ceea ce m'ar îndritui, la un repaus meritat și poate chiar trebuitor. — un imperativ categoric, isvorât din conștiința mea profesională, ca și din dragostea pentru pădure și pentru voi, — căreia nu-i pot rezista, — îmi poruncesc ca atunci când vă găsiți la o grea răspântie — ca acum — să nu cauți odihna, ci încă să muncesc în folosul pădurilor și al voștru, în mijlocul cărora am petrecut cele mai frumoase și duitoase clipe ale vieții mele».

«Legăturile sufletești indisolubile și puternice ce am cu voi și cu pădurile, îmi sporesc însă puterile, la vârsta mea înaintată, și mă obligă să mă pun, cu tot sufletul meu încă tânăr, în serviciul nostru și în fruntea voastră, și cu tot entuziasmul firii mele, să închin pădurii și ocrotitorilor ei și ultimele clipe ale vieții mele».

• • •

«Lăsând la o parte trecutul meu profesional, — care oricum, — socotesc, că

«constitue o suficiență cheazășie, pentru rodnicul sfârșit al acțiunii, ce am pornit,
«cred, că grație și situației politice și sociale, la care am ajuns, să pot servi
«aceasta acțiune cu perspectiva unei sigure izbânzii».

„Dar, în această acțiune, dați-mi voie să nu mă socotesc, decât instrumentul, sau mai bine zis exponentul dorințelor și nevoilor d-vo”.

„În fruntea însă a puternicelor talange, pe care o reprezintă, cei 900 membri ai corpului silvic, am creatiașă, că glasul meu va fi mai puternic, «că el va fi mai bine nuzit și mai lrtărit prin voi”.

„Mă consider dar, în întreaga acțiune, ce am pornit, numai Inpu-ternicilul d-vo”.

«Nimic personal, nimic egoist și mai puțin răvnirea vreunei situațiuni,
«— pe care, de altfel, am ocupat-o,— cred, că nu pot lăsa în sufletul cuiva, oricât
«de mică umbră de bănulală, cum că aş urmări, altceva decât, o cât mai bună
«stare, pentru frumoasele și prețioasele noastre păduri și un cât mai mare pre-
«stigiu, pentru corpul silvic, din ale cărui cadre mă socotesc făcând, încă parte,
«dacă nu altfel, cel puțin sufitește».

• • •

«Pădurile, acest vast și prețios dar, cu care natura a împodobit scumpa
«noastră țară și pe cari le-au cântat și le cântă poezii, sunt strâns legate de
«existența neamului nostru. De ele dar, trebuie să avem o grijă deosebită,
«căci fără păduri, popoarele intră în declinul existenței lor».

«În adevăr, în ceea ce spune André Theuriot, marele poet liric al Franței,
«este un mare sămbure de adevăr:

„Au plus profond des bois”,
„La patrie a son cœur”,
„Un peuple sans forêts”,
„Est un peuple qui meurt”.

«Mai mult, de existența pădurilor este strâns legată rodnicia și chiar exis-
«tența agriculturii noastre. Prin distrugerea lor, din regiunea munților și a
«dealurilor, agricultura este cea dmițălu, care se resimte, și astfel fru-
«moasele și neuitatele cuvinte ale marelui nostru Rege Ferdinand I, ar trebui să
«pătrundă cu limbi de foc, în sufletul fiecărui agricultor și mai ales al fie-
«cădrul om de stat»:

«Cel ce pune toporul la tulpina unui arbore, să nu uita că pre-
«gătește o scândură, pentru sicriul agriculturii”.

«Inundațiile și potmolirile mănoaselor și frumoaselor noastre holde, din
«câmpia dunăreană și de aiurea, își au, de bună seamă, origina în distrugerea
«pădurilor, din falnicii noștri Carpați.

«România trebuie să aibe tot atâta grijă pentru pădurile din
«munții ei, pe cât au Olandezii, pentru digurile lor, despre mare;—
«căci precum Olanda poate fi nimicită prin valurile mării, tot așa
«România poate fi pusilită prin torenții din munții ei», spunea marele
«agronom și zootehnic Freytag acum câțiva ani, când a vizitat scumpa noastră
«țară».

«O politică silvică dar bine și judicios precizată, un corp silvic bine și temeinic organizat sunt, după convingerea mea, bazele pe care numai se poate rezemă activitatea rodnică a ad-ptei noastre silvice».

«Administratori și îndrumători a mai mult ca $\frac{1}{2}$ din întreaga noastră avuție națională, vouă atât de pricepuți și pregătiți pentru științifică cultură și raționala exploatare a pădurilor noastre, nu vă lipsește, decât o conlucrare armonioasă, o activitate bine îndrumată, pentru a face ca zi cu zi, să vă afirmați în fața opiniei publice, — întru câțva dezorientată până acum, în cecece privește imensele foloase ce ele aduc și economiei noastre naționale și bunei stări a populației».

„Așfel veți intra cu siguranță, cu un puternic și bine meritat coajicent, în rândul marilor factori de producțiune din această țară”.

«Răspândiți dar în cercuri cât mai mari, ideea și convingerea despre foloasele pădurilor și am credința fermă, că într'un timp mai scurt decât bănuți, veți asocia la acțiunea voastră atât de folositoare propășirea scumpei noastre Români, — opinia publică, deschizând în mijlocul ei un drum cât mai larg în această direcțiune».

«Pornit dela convingerea că apreciați de cât folos poate fi conlucrarea voastră armonioasă, nu mă îndoiesc nici o clipă, că vă veți asocia la acțiunea ce am pornit».

„Vechii mei camarazi, foștii mei subalterni și elevi, cred că au încă ulii în mințea lor și profund înțipărite în sufletul lor, entuziasmul și avântul ce veșnic am răspândit împrejurul meu; știut fiind că n'am fost muncii, nici cum și nici când, decât de gândul de a folosi propășirea pădurilor și de a sporta prestigiul membrilor corpului silvic”.

«Sunt încredințat că o comunitate sufletească nu se poate să nu se fi stabilit între mine și voi».

«În asemenea sentimente, prin conlucrarea tuturor și prin încredere reciprocă, am ferma convingere, că ne va fi dat să vedem în curând realizate lucruri neașteptate».

„Cunoaștești, din conlucrarea noastră trecută, că în lunga mea activitate de 44 ani, am fost veșnic animat numai de dorința de a îndreptă, iar nu de plăcerea de a distruge”.

«Imi voi îngădui dar a vă schița un program de activitate pentru viitor, fiind încredințat, că în nici o altă acțiune omenească nu se cere mai mult sprijin de continuitate și nu este trebuitor întocmirea unui plan de lucru pe un timp mai îndelungat, ca în treburile silvice».

«Desigur nu am pretenția că în acest program ce am schițat, am prevăzut totul, și de aceea îl supun analizei și cercetărilor d-v., cari fiind factori activi în treburile silvice, aveți la îndemână toate elementele: fie pentru a-l cercetă, fie pentru a-l completa».

«Cred că vă dați seama, că acest program înțe la facerea unei anchete forestiere, pentru a cărei înfăptuire socotesc că aveți la îndemână toate datele trebuitoare».

„Și atunci când el va fi întocmit, opinia publică și în deosebi,

„factorii conducători ai acestei țări, luând cunoștință de ei vor aprecia cum se cuvine acțiunea noastră și se va încredința că corpul silvic și la ce urea, că poate să-și jaloneze activitatea sa zilnică și că este în măsură să realizeze acel program”.

«In adevăr, cu elemente atât de valoroase și atât de bine pregătite, în toate clasele de vârstă ale corpului silvic, cu o strânsă solidaritate, cu o putere fermă și armonioasă conlucrare, am credința că suntem în măsură a înfăptui o mare operă, o folositoare operă pentru economia noastră națională. Iar mie, nu-mi va rămânea decât mângâierea și fericirea că și în ultimele clipe ale vieții mele am putut să pun încă o pietricică la această operă, «care în «prima linie va fi a voastră, numai a voastră, — și spre folosul vostru».

PROGRAM

pentru

Înjghebarea unei anchete forestiere în vederea organizării unei acțiuni silvice

Există o problemă silvică în România?

Cum se pune această problemă?

De unde rezultă ea și căror împrejurări se datorește?

Tipurile problemei silvice:

Națională,
Economică,
Financiară,
Politică,
Strategică,
Administrativă
Estetică,
Higienică,
Technică.

Politica forestieră a României

Regimul silvic,
Regimul importului,
Regimul exportului.

Problema tehnică a pădurilor

Ridicările în plan,
Perimetrările,
Amenajările.
Exploatarea (antrepriză, regie, cooperație, cointeresare),

- Cultura pădurilor. — a) Sporirea producției,
 b) Ameliorarea fondului forestier,
 c) Introducerea de esențe prețioase,
 d) Impăduriri de poeni și locuri goale.

Problema economică

Valorificarea terenurilor neproductive, ori de o slabă productivitate.
 Corecțiunea terenurilor.

Exproprierea pentru izlazuri și pășunile alpine.

Fofoasele imateriale ale pădurilor:

- a) Influența lor asupra vânturilor,
 b) » » » culturilor agricole,
 c) » » » sănătății publice,
 d) Însemnătatea pădurilor de protecție.

Legăturile silvice privitoare la

- a) Organizarea administrației silvice,
 b) » corpului silvic,
 c) » învățământului silvic,
 d) Codul silvic și legiuiri relative la păduri,
 e) pădurile comunale, composesorale,
 f) » particulare și
 g) » persoanelor morale.

Remedii și propuneri

Camarazii sunt rugați să desvolte și completeze acest program și să propună orice alte chestii de actualitate, omise de noi.

«D-l G. Teodoreanu aduce călduroase și respectuoase mulțumiri d-lui «Profesor N. G. Popovici, pentru laudabila inițiativă, ce a luat, de a porni o «acțiune de redescoperire a corpului silvic și propune convocarea unei adunări «generale extraordinare, care să ia în discuție chestiunile, atât de importante su- «levate, cu ocaziunea acestei consfătuiri, de către d-l N. G. Popovici»

«Se simte fericit, că i-a fost dat să asculte încodată pe distinsul «decan al silviculturii românești și are credința, că în jurul drapelului ce «a desfășurat se vor strânge și vor fi col la col, toți îndrăgostiții codrului».

«D-l V. N. Stînghie recunoaște lipsa de afirmare a corpului silvic, ca un corp, ce are un rol covârșitor, în propășirea economiei noastre naționale: și «salută cu căldură pornirea de bun augur a d-lui N. G. Popovici; dar pro- «pune, — și se admite de cei prezenți, — ca să se stabilească un acord între ela- «nul atât de frumos al d-lui N. G. Popovici și interesele societății «Progresul «silvic», — deci al silvicultorilor, — astfel ca tot ceea ce se va face în viitor, pentru «propășirea pădurilor și ridicarea prestigiului acestui corp să fie pus sub egida «acelei societăți.

«Avem o casă proprie a noastră, cu care avem dreptul a ne mândri, și «ar fi un non sens, ca acțiuni atât de folositoare, ca aceea a d-lui Profesor N. «G. Popovici, și atât de temeinic legate de păduri și de corpul silvic, să-și gă- «sească loc de adăpost în altă parte, decât în propria noastră casă. D-sa pro-

„pune ca d-l N. G. Popovici de acum înainte, să desvolte activitatea d-sale în casa noastră proprie, pentru a cărei construcție s'a luptat atât”.

«D-l Coman Marinescu, cu multa căldură și însuflețire mulțumește d-lui «N. G. Popovici pentru frumoasă și laudabila inițiativă ce a luat, de a ține această consfătuire».

«Remarcă cu satisfacție, că această consfătuire este cea dintâiu încercare, pe care o face un coleg al nostru, trecut prin toate rangurile administrațiilor și învățământului silvic, care deține acum o situație politică de primă mână și care, cu încă mult avânt tineresc, ne oferă cu atâta dărnicie și munca și experiența, ca și prestigiul său în folosul nostru».

„Și astfel, când avem norocul să dăm peste o asemenea inițiativă, pornită cu atâtă însuflețire de unul din fruntașii noștri, — mai ales în momente când atât de multe și urgente nevoi ne stau în cale, — ar fi o criminală lipsă de la cele mai elementare îndatoriri profesionale ale noastre, să nu-l încurajăm cu toată dragostea și să nu-i dăm un câl mai «năpruceștil concurs”.

Găsim nemerit a publica aici și scrisoarea, din 21 August 1927, prin care d-l N. G. Popovici aduce mulțumiri d-lor membri ai societății «Progresul silvic», cari au luat parte la consfătuirea, ce a avut loc, la d-sa, în ziua de 12 August a. c.

Iubite camarad,

«Prezența d-vo. la consfătuirea ce a avut loc la mine în ziua de 12 August m'a încredințat de două lucruri :

«Întâi, că corpul silvic simte nevoia unei mișcări pentru a obține drepturile și legalele revendicări, ce i se cuvân și membrilor lui și pădurilor, a căror bună conservare, rațională exploatare și științifică cultură sunt încredințate acestui corp de elită, prea modest de altfel, față cu alte corpuri din organizația statului nostru.

«Și astfel m'ași convins că îmbrățișați, cu căldură, entuziasm și încredere în reușită, mișcarea începută de mine în acest scop,

«Și al doilea, că m'ași înconjurat și acum, ca și alte dați, cu aceeași simpatie sinceră, cu aceeași afecție deosebită și încredere neprecupețită, ceea ce m'a măgult și chiar emoționat — cu drept cuvânt, — destul de mult și chiar profunde.

«Mulțumindu-vă, călduros, pentru aceste vădite semne de încredere cu care m'ași cinștit, în reușita mișcării noastre, în capul și în serviciul căreia m'am pus și mă pun cu tot entuziasmul și căldura sufletului meu încă destul de tânăr, rămân pe deplin încredințat că și pe viitor mă veți înconjura cu aceeași afecție, mă veți cinși cu aceeași încredere și veți statornici în aceeași convingere în reușita mișcării noastre, pentru care vă pun la dispoziție, — pe dealtmăsură, — și munca mea și experiența mea și prestigiul, pe care mi-l dă și mi-l dau și îndelungatul meu trecut silvic, ca și poziția socială și politică la care am ajuns și pe care îl pun în serviciul cauzel silvice, de care sunt legat prin

«atâtea frumoase și dulcose amintiri, într'o îndelungată viață de 44 de ani, pe care
«i-am trăit în mijlocul vostru.

„Vă asigur, că nu voi odihni și că nu voi considera încheiată lunga
„mea carieră silvică, până ce nu voi duce la bun sfârșit, ceea ce am început,
„în folosul iubitei noastre păduri și a dragilor ei slujitori.

„Pentru aceasta însă am nevoie, absolută nevoie, de sincerul vostru
„sprijin ca și de întreaga voastră încredere, pe care îmi îngădui a le soli-
„cita, — pe dea'tregul, — dela d-v. și de care am credea că nu voi
„fi lipsit”.

Cu afecție și prietenie, camaradul d-v. mai bătrân,

(ss) N. O. Popovici

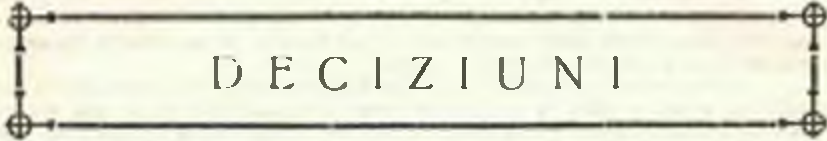
1927. August 21, Căllinești-Muscel.

• • •

Astfel a luat sfârșit o frumoasă și dulce zi de primăvară, în mijlocul unui
sezon de năduf și de amărăciune.

Plecând, cu dulcosea amintire a celui care oriunde și oricând ne-a luminat
„mințile și ne-a încălzit sufletele, odată cu recunoscătoare mulțumiri pentru îndel-
„gătoarele clipe ce ne-a făcut să petrecem, rămânem cu credea că ne va face
să gustăm aerul curat și răcoritor a încă multe zile de primăvară în orice sezon.

Querens

DECIZIUNI

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR

Casa pădurilor

Direcția amenajărilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
 Acupra raportului d-lui Administrator al Casei Pădurilor,
 Având în vedere art. 2 din codul silvic,
 Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în „Moni-
 torul Oficial” No. 131.920.

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Mănăstirea din Capul Dealului pendinte de comuna Bole-
 văstru, jud. Mureș-Turda, proprietatea bisericii române unice, în suprafață de 18 ha 5696 m².
 Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 15 ani și cu garanția de
 împădurire 500 lei la hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Lunca Bradului, pendinte de comuna Lunca Bradului,
 jud. Mureș-Turda, proprietatea comunei Lunca Bradului, suprafață de 404 ha, 3000 m² din
 care în primul 10 ani se exploatează 101 ha. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția
 normală 80 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafața de 101 ha. Garanția de împădu-
 rire 600 lei la hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Tăut, pendinte de comuna Tăut jud. Arad,
 proprietatea Soc. anonime română pentru moșii, mine și cărbuni, în suprafață de 662 ha,
 8000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția
 de împădurire 600 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar al pădurii Dealul Prillogului, pendinte de comuna Livada, jud.
 Satu Mare, proprietatea d-lui Vasile Vecsey, în suprafață de 24 ha, 6700 m². Regimul codru
 cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădu-
 rire 3000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Nadaș, pendinte de comuna Nadaș, jud.
 Arad, proprietatea d-nei și d-lui Iosel Grosz, în suprafață de 4820 ha, 0300 m² în trei
 serii. Regimul crângul cu rezerve seria I și codru cu tăieri rase seria II și III. Revoluția
 normală 40 ani seria I, unde nu se face nici un fel de exploatare. Pentru seriile II și III
 codru cu tăieri rase, exploatarea conform planului special de exploatare al acestor două
 serii. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar pentru codru și 1000 lei pentru
 crâng. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mare, pendinte de comuna Blătra,
 jud. Turda, proprietatea d-lui Romulus Marc și soției, în suprafață de 29 ha, 7200 m².
 Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția
 de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Fundătura Dumbrava Hirsuri, pendinte
 de comuna Boian, jud. Târnava Mică, proprietatea com. Boian, în suprafață de 560 ha.

6800 m². Regimul codru cu țberi succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 60 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Sugdm, pendinte de comuna Sâncraia, jud. Ciuc, proprietatea comunei Sâncraia, în suprafață de 24 ha, 3700 m². Regimul codru cu țberi rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Ilva Mare, pendinte de comuna Lunca Bradului, jud. Mureș, proprietatea d-lui Ioan Kemeny, în suprafață de 2395 ha, 9000 m², din care se pune în exploatare 1721 ha, 3000 m². Regimul seria I și III codru cu țberi rase, Seria II-a codru cu țberi succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea conform planurilor speciale din regulamenti. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar pentru codru cu țberi rase și 600 lei de ha pentru codru cu țberi succesive. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare ale legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătarile din aceste regulamente și amenajamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi, 21 Iunie 1921 în cabinetul nostru.

Ministru secretar de Stat (as) C. Argetoianu

p. conformitate, Nedescrisibil
No. 29.620 1927

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Albeni, pendinte de comuna Albeni, jud. Gorj, proprietatea d-rei Maria Niulescu, în suprafață de 12 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Albeni, pendinte de comuna Albeni, jud. Gorj, proprietatea d-rei Aurelia Niulescu, în suprafață de 12 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Urdarii de Jos, pendinte de comuna Urdarii de Jos, jud. Gorj, proprietatea d-lui Ioan Cujui, în suprafață de 42 ha 7000 m. p. Regimul crâng cu 40 arbori de rezervă de esență stejar din cei mai groși. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Purcăreanca, pendinte de comuna Oncești jud. Vlașca, proprietatea d-ilor Gr. Iagăr și A. Lupășcu, în suprafață de 203 ha 6000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Sura și Miculești, pendinte de comuna Miculești și Sura, jud. Mehedinți, proprietatea d-lui Ioan P. Dima, în suprafață de 88 ha 8400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Nișcovul Cărlavoaia, pendinte de comuna Gura Nișcovului, jud. Buzău, proprietatea d-lui Gh. C. Emanoil, în suprafață de 66 ha 9100 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 7 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Tarnița, pendinte de comuna Găgești, jud. Putna, proprietatea Schituului Tarnița, în suprafață de 20 ha 8000 m². Regimul crângul cu

60 rezerve la ha din arborii cei mai groși, sănătoși și bine conformați. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii domeniul forestier Măra și alte 6 trupuri pendinte de comuna Rucăr, jud. Muscel, proprietatea moștenitorilor Rucăreni, în suprafață de 5366 ha 5000 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 72 ani, exploatarea în 54 ani și cu garanția de împădurire 7000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 21 Iunie 1927 în cabinetul nostru.

Ministru secretar de Stat (as) C. Argetoianu

No. 29.632 1927

Art. 1. — Se aproba de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Negulești, pendinte de comuna Calu Iepa, jud. Nemț proprietatea d-ilor D. P. Timoțel și preot Ec. Ștef. Romănescu, în suprafață de 70 ha. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Salătruc, pendinte de comuna Salătruc, jud. Argeș, proprietatea Florea Hodoroagă și frații Ion și C. Florea Hodoroagă, în suprafață de 140 ha, din 126 ha pădure curată. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Porcului, pendinte de comuna Rucăr, jud. Muscel, proprietatea indiviză a locuitorilor din comuna Rucăr: Nae Ciopleagu și alți 31 locuitori, în suprafață de 175 ha. Regimul codru cu țări succesive la interval de 5 ani; la prima tăere să nu se extragă decât $\frac{1}{3}$ din volum, iar a 2-a tăere să nu se facă până ce regenerarea nu s'a făcut complet. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar de exploatare al pădurii Peste Cernădă, pendinte de comuna Băraești, jud. Gorj, proprietatea bisericii filiale Uraaj, în suprafață de 1 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Zamfiroaica Grasca, pendinte de comuna Ilovăț, jud. Mehedinți, proprietatea d-lui N. V. Popescu, în suprafață de 63 ha 9800 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Albeni, pendinte de comuna Albeni, județul Gorj, proprietatea d-rei Elena Niulescu, în suprafață de 12 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de ha, Revizuirea după 10 ani.

g) Studiul sumar de exploatare al pădurii Culmea Bocsel, pendinte de comuna Băraești, jud. Gorj, proprietatea bisericii filiale Uraaj în suprafață de 1 ha, 8000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Hliza Obârșeni, pendinte de comuna Laza, jud. Vaslui, proprietatea statului, în suprafață de 185 ha, 4000 m². Regimul crângul cu 60 arbori la hectar esența de rezervă stejar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Mălini, pendinte de comuna Mălini, jud. Fălciuceni, proprietatea Domeniului Coroanei, în suprafață de 22.105 ha, 9000 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 100 ani, exploatarea conform planul special din amenajament. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Berbești, pendinte de comuna Berbești, jud. Vâlcea, proprietatea d-lui I. Popescu Zătreni, în suprafață de 70 ha. Regimul codru cu iacri succesive. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoaie Seaca, pendinte de comuna Andrășești, jud. Iași, proprietatea moștenitorilor Ilie R. Lică, în suprafață de 34 ha, 2000 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 6 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de ha. Revizuirea după 5 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat ficăărui sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 21 Iunie 1927 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) C. Argetoianu

p. conformitate Nedreabitu

No. 29 634 927.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Studiul sumar de exploatare al pădurii Săpânçoara, pendinte de comuna Săpânja, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Stejca I. Sideri și alți doi, în suprafață de 10 ha, 8500 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha, cu diametru în jurul a 0.30 m. alegeți din cei mai sănătoși. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Studiul sumar de exploatare al pădurii Săpânçoara, pendinte de comuna Săpânja, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Pop D. a lui Ilie Petruc, în suprafață de 14 ha, 9600 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha, cu diametru în jurul a 0.30. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Studiul sumar de exploatare al pădurii Săpânçoara, pendinte de comuna Săpânja, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Fux Iosef, în suprafață de 14 ha, 4451 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha, cu diametru în jurul a 0.30 m alegeți din cei mai sănătoși. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar de exploatare al pădurii Săpânçoara, pendinte de comuna Săpânja, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Pop Teodor a lui Ilie P. Tîpîrlă și alți doi, în suprafață de 16 ha, 8600 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha, cu diametru în jurul a 0.30 alegeți din cei mai sănătoși. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

e) Studiul sumar al pădurii Colibi, pendinte de comuna Săpânja, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Stan Gh. I. Gheorghe, în suprafață de 17 ha, 5181 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha, cu diametru în jurul a 0.30 alegeți din cei mai sănătoși. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

f) Studiul sumar de exploatare al pădurii Colibi, pendinte de comuna Săpânçoara, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Pop Gr. T. a lui Gh. a Mărichii, în suprafață de 16 ha 6182 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha, cu diametru în jurul a 0.30 alegeți din cei mai sănătoși. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare. Revizuirea după 10 ani.

g) Studiul sumar de exploatare al pădurii Colibi, pendinte de comuna Săpânja, jud. Maramureș, proprietatea d-nei Anuța Pop și alți șase, în suprafață de 17 ha 0901 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha cu diametru în jurul a 0.30 alegeți din cei mai sănătoși. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Studiul sumar de exploatare al pădurii Colibi, pendinte de comuna Săpânja, jud. Maramureș, proprietatea d-nei Axemia și Maria Pop, în suprafață de 18 ha 7706 m². Regimul codru cu 60 rezerve la ha cu diametru în jurul a 0.30 alegeți din cei mai groși. Re-

voluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

g) Studiul sumar de exploatare al pădurii Colibi, pendinte de comuna Săpânța, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Turda O. și alți 4 locuitori, în suprafața de 17 ha 2592 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la hectar cu diametrul în jurul a 0.30 m. alegeți din cel mai gros. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste studii sumare de exploatare se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept deplină situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste studii referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronate sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fișei sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data săzării 1 Iulie 1927 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Argetoianu.

p. conl. Indescriabil.

No. 31149 927

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Studiul sumar de exploatare al pădurii Tarnița, pendinte de comuna Săpânța, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Braico Mihail, în suprafața de 10 ha 0521 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha, cu diametrul mediu în jurul a 0.30 m. alegeți din cel mai sănătos. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Studiul sumar de exploatare al pădurii Tarnița, pendinte de comuna Săpânța, jud. Maramureș, proprietatea d-nei Pop Maria a lui Gheorghe, mărită Pop Toader a Tomi a sîtarului și a sa, în suprafața de 12 ha, 1800 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la hectar, cu diametrul mediu în jurul a 0.30 m. alegeți din cel mai sănătos. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Studiul sumar de exploatare al pădurii Tarnița, pendinte de comuna Săpânța, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Turda Ioan și alți doi, în suprafața de 10 ha 4500 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha, cu diametrul în jurul a 0.30 m. alegeți din cel mai sănătos. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar de exploatare al pădurii Tarnița, pendinte de comuna Săpânța, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Stan D. T. Diacului și Pop Gh. Petruc, în suprafața de 12 ha 4472 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la hectar, cu diametrul în jurul a 0.30 m alegeți din cei mai sănătoși. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Studiul sumar de exploatare al pădurii Rotunda, pendinte de comuna Săpânța, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Pop Gh. a lui D-ru C. Tomi, în suprafața de 10 ha 2900 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha cu diametrul în jurul a 0.30 m. alegeți din cei mai sănătoși. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Studiul sumar de exploatare al pădurii Rotunda, pendinte de comuna Săpânța, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Stejca Nicora a Tatucului, în suprafața de 13 ha 7200 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la hectar cu diametrul în jurul a 0.30 m alegeți din cel mai sănătos. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Studiul sumar de exploatare al pădurii Rotunda, pendinte de comuna Săpânța,

jud. Maramureș, proprietatea d-lui Stan D. a lui Ioan, în suprafață de 16 ha 7700 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la ha, cu diametrul în jurul a 0.30 m. alegeți din cei mai sănătoși. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regimentul de exploatare al pădurii Rotunda, pendinte de comuna Săpânța, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Vogel Hergel, în suprafață de 31 ha 8200 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la hectar, cu diametrul în jurul a 0.30 m. alegeți din cei mai sănătoși. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Studiul sumar de exploatare al pădurii Rotunda, pendinte de comuna Săpânța, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Pop Gh. I. Tirplă în suprafață de 13 ha 1800 m. p. Regimul Codru cu 60 arbori de rezervă la hectar, cu diametrul în jurul a 0.30 m. alegeți din cei mai sănătoși. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Studiul sumar de exploatarea pădurii Săpânțoara, pendinte de comuna Săpânța, jud. Maramureș, proprietatea d-lui Stan Ilie lui D. Pătrunjel, în suprafață de 11 ha 2600 m². Regimul codru cu 60 arbori de rezervă la hectar cu diametrul în jurul a 0.30 m. alegeți din cei mai sănătoși. Revoluția normală 90 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste studii sumare se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept de înțelegere situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru forma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste studii sumare referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 1 Iulie 1927 în cabinetul nostru.

Ministru, (sa) C. Argetoianu.

No. 31151 927.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Dumbrava Varului și pădurea Orașului, pendinte de comunele Someșul Cald, Agârbiciu și Gilău, jud. Cojocna, proprietatea orașului Cluj, în suprafață de 1640 ha 8400 m². Regimul codru cu tăieri succesive seria I și II și crâng simplu seria III. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani seria I și II, iar pentru seria III-a revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 800 lei de ha pentru codru și 500 lei pentru seria de crâng. Revizuirea după 10 ani.

b) Regimentul de exploatare al pădurii Minișle de sus, pendinte de comuna Minișle de sus, jud. Arad, proprietatea Compos, toștilor urbarialii și din Minișle de sus, în suprafață de 72 ha 9600 m². Regimul crângul cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regimentul de exploatare al pădurii Tăut, pendinte de comuna Tăut, jud. Arad, proprietatea Compos. Tăut, în suprafață de 161 ha 9300 m². Regimul crângul cu 60 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regimentul de exploatare al pădurii Marghita, pendinte de comuna Marghita, jud. Bihor, proprietatea comunel Marghita, în suprafață de 57 ha 3462 m². Regimul crâng simplu, ar când arboretele vor avea vârsta de peste 50 ani se vor opti câte 150 arbori de rezervă la ha alegeți din cei mai bine conformați și sănătoși. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

e) Regimentul de exploatare al pădurii Dealul Puștel, pendinte de comuna Ol-

prechi, jud. Someș, proprietatea d-lui Alex. Valda Volvod, în suprafață de 38 ha 0700 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Silindia, pendinte de comuna Silindia, jud. Arad, proprietatea Compos. Silindia, în suprafață de 101 ha 3300 m². Regimul crângul cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani, garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Mitropolii, pendinte de comuna Sahaidac, jud. Tighina, proprietatea Obștei de 93 locuitori din satul Mitropolii zis și Porumbica, în suprafață de 59 ha 2572 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 12 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii comunei Jimboru formată din 5 trupuri, pendinte de comuna Jimboru și Racoșul de sus, jud. Odorhei, proprietatea comunei Jimboru, în suprafață de 2110 ha 5300 m², din care 2020 ha 0700 pădure în 4 serii. Regimul seria I codru grădinar și seria II și III codru cu țâeri succesive. Revoluția normală seria I și III 72 ani, exploatarea în 72 ani, seria II-a revoluția normală 96 ani, exploatarea în 96 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Seria IV-a nu se aprobă transformarea pădurii în pășune împădurită.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept delimitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente și regulamente de exploatare referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 1 Iulie 1927 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Argetoianu.

p. conf. Indescriabil.

No. 31151 927.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiu Săcueni, pendinte de comuna Săcueni, jud. Dâmbovița, proprietatea primăriei comunei Săcueni, în suprafață de 15 ha 4000 m² pădure. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Bărsănești, pendinte de comuna Bărsănești, jud. Bacău, proprietatea d-nei Ana Căpitan Ercol Rosetti în suprafață de 184 ha 1400 m², din care de exploatat 16 ha 8400 m². Regimul crângul cu 80 rezerve la hectar din arborii cei mai groși, bine conformați. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Studiul sumar de exploatare al pădurii Miceasca, pendinte de comuna Micești, jud. Muscel, proprietatea d-nei Floarea Pr. C. Nicolaeșcu, în suprafață de 22 ha 3400 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Nișcovul-Cârtovaia lot. II pendinte de comuna Gura Nișcovului, jud. Buzău, proprietatea d-nei Elena N. Adam, în suprafață de 64 ha 9100 m². Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Coasta Cotmiza și Băjănia pendinte de comuna Uda de sus, jud. Argeș, proprietatea d-lui N. D. Diaconescu, în suprafață de 15 ha 8500 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii La Grohot și Turburata lot. 109, pendinte de comuna Goloasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Toma Teodorescu, în suprafață de 89 ha 4800 m². Regimul codru cu 20 arbori de rezervă la ha din cei mai sănătoși cu diametrul în jurul a 0.30. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Turburata lot. 191, pendinte de comuna Goloasa, jud. Bacău, proprietatea d-nei Aglaia Teodorescu, în suprafață de 69 ha 5170 m². Regimul codru cu 20 arbori de rezervă la ha din cei mai sănătoși cu diametrul în jurul a 0.30. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Orașu-Avram, pendinte de comuna Săndulenii, jud. Bacău, proprietatea d-lui Ioan Grigoriu, în suprafață de 60 ha 800 m². pădure. Regimul crângul cu 80 rezerve la ha cu diametrul mai mare de 0.25 din esență fag și gorun uniform repartizați. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Gogeni, pendinte de comuna Paulești, jud. Prahova, proprietatea Ioan Dumitrescu și alții 6, în suprafață de 30 ha 9124 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Glodu-Plopiș, pendinte de comuna Moroieni, jud. Dimbovița, proprietatea d-lui Avram Grigorescu, în suprafață de 101 ha 300 m². Regimul crângul cu 60 rezerve la hectar dintre arborii rămași din exploatarea anterioare. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 1 Iulie 1927 în cabinetul nostru.

Ministru. (ss) C. Argetoianu

No 31158.

LEGEA

pentru

Aplicarea sistemului metric de măsuri și greutăți, pe întreg cuprinsul țării românești.

Publicată în «Monitorul Oficial» No. 24 din 1910, 38 din 1921 și 34 din 1922 ¹⁾.

Art. 1. — Sistemul metric de măsuri și greutăți este singurul ce se poate întrebuința și este obligatoriu în România cu excluderea și prohibirea altor unități de măsuri.

Unitățile fundamentale cu multipli și submultipli lor, precum și semnele de prescurtare, sunt:

M		A		S		U		R		I		D		E:		
LUNGIME		S U P R A F A T A				V O L U M				G R E U T A T E		C A P A C I T A T E		D I V E R S E M A S U R I		
Numea	Semnul	Numea	Semnul	Numea	Semnul	Numea	Semnul	Numea	Semnul	Numea	Semnul	Numea	Semnul	Numea	Semnul	
Miriometru	Mm	Miriometru pătrat	Mm ²	Miriometru cub	Mm ³	Miriogram	Mg	Kilogram	kg	Kilolitr	—	Lei	—	Bani	L	
Kilometru	km	Kilometru >	km ²	Kilometru >	km ³	Hectogram	hg	Hectogram	hg	Hectolitr	hl	Bucăți	hl	b	B	
Hectometru	hm	Hectometru pătr. sau sectoral	hm ² = ha	Hectometru >	hm ³	Decagram	dag	Decagram	dag	Decalitr	dal	Trunchi	dal	tr	tr	
Decametru	dca	Decimetru pătrat sau terțial	dm ² = a	Decimetru >	dm ³	Gram	g	Gram	g	Litr	l	Grămezi	g	gr	gr	
Metru	m	Metru pătrat sau terțial	m ²	Metru >	m ³	Decigram	dg	Decigram	dg	Decilitru	dl	Diablu decast.	dl	di	di	
Decimetru	dm	Decimetru pătrat	dm ²	Decimetru >	dm ³	Centigram	cg	Centigram	cg	Centilitru	cl	Jumăt. decast.	cl	cl	cl	
Centimetru	cm	Centimetru >	cm ²	Centimetru >	cm ³	Miligram	mg	Miligram	mg	Mililitru	ml	Jumăt. decast.	ml	ml	ml	
Milimetru	mm	Milimetru >	mm ²	Decastier	das	Tona = 1000 kg	t	Quintal = centnar	q	Microfilitru	μ		λ	λ	λ	
Micron	μ			Sier	s	100 kg.										
				Debla sier	Zs											
				Deci sier	ds											

1) De peste 60 ani, fara noastră a aderat la «Sistemul metric internațional de măsuri și greutăți». Și după atâta timp încă n'am ajuns — chiar noi inginerii — să-l întrebuințăm corect în scris.

Vom publica, pe această oportunitate, timp mai îndelungat, tabloul de măsuri și semnele lor prescurtate și am fi bucuroși dacă am câștiga, pentru utilizarea lor exactă, pe toți acei în mâna cărora va cădea «Revista Pădărilor».

Redacția

Cooperativa GALENA

PENTRU INDUSTRIA RADIOFONICĂ

Str. MIRON COȘTIN, 33, BUCUREȘTI

Oferă d-ilor ing. silvici cele mai bune și mai ieftine aparate de radio cu 3, 4, 5 și 8 lămpi construite după montajele cele mai moderne. oferind cea mai mare selectivitate.

În consiliul de administrație al Cooperativei sunt 3 ingineri silvici, prin a căror stăruință s'au făcut reduceri speciale cu avantajii de plată pentru d-nii ing. silvici.

E cea mai mare minune a secolului, ca la umbra pădurii în cine știe ce colț de țară să auzi perfect concerte și discursuri din toată lumea: Barcelona, Berlin, Viena, Roma, etc.

Domnilor amatori li se trimite la cerere ofertele Cooperativei.

6836

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

FONDATĂ ÎN ANUL 1886

— | 0 | —

APARE LUNAR

SUMARUL:

- Studii:** Șesul dintre Dunăre și Tisa și cel dintre Tisa și ramificațiunile Carpaților (urmăre)
- Fapte și însemnări:** Referat asupra regimului apelor în basinal Crișurilor. Pădurile de stejar spre exterminare. Pădurile Bulgariei
- Incendțiile de păduri din Franța.
- Fragment.
- Considerațiuni generale asupra pădurilor din România
- G. Huffel
- România
- Expozeul delegațiunii române relativ la regimul apelor din basinalul Tisei. Pădurile în răspunsul Senat. la Mesaș.
- Material documentar silvic:** Asupra vegetației lui *Ailanthus glandulosa*. Asolamentul speciilor în pepiniere .
- Un atac de broaște .
- Recenzii:** Congresul dela Roma. — Literatură.
- Revista revistelor. — Informațiuni.**
- Societatea „Progresul silvic”:**
- Desbateri. — Decizii. — Necrolog.
- L. Prodan**
- P. Antonescu**
A. Munteanu
D. A. Sburlan
G. I. Ionescu
- Al. I. Lăzurianu**
P. Antonescu
după **G. Huffel**
- P. Antonescu**
P. Ioan
- C. D. Chiriță**
L. G. Georgescu și C. Profir
C. G. Georgescu

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société
forestière roumaine „Progresul Silvic“

SOMMAIRE:

- Etudes:** La plaine située entre le Danube et la Tissa et celle située entre la Tissa et les Carpathes (suite) · **L. Prodan**
- Faits et remarques:** Référé concernant le régime des eaux dans le bassin des Criches · **P. Antonesco**
La disparition des forêts de chêne (avec résumé) · **A. Munteanu**
Les forêts de Bulgarie (avec résumé) · **D. P. Sburlian**
Les incendies des forêts en France · **G. I. Ionesco**
Fragment · · · · ·
Aperçu général sur les forêts de Roumanie · **Al. I. Lăurariu**
G. Huffel · **P. Antonesco**
La Roumanie · **d'après G. Huffel**
L'Exposé de la délégation roumaine sur le régime des eaux du bassin de la Tissa · **P. Antonesco**
Ce qu'on a dit sur les forêts dans le message au Sénat · **P. Ioan**
- Matériel forestier documentaire:**
La végétation de l'*Ailanthus glandulosa* · **C. D. Chirleş**
l'Assollement des différentes espèces en pépinière · **I. B. Georgescu et L. Prodan**
Un ataqe de grenouilles · · · · · **C. G. Georgescu**
- Compte-rendu:** Le Congrès forestier à Rome Littérature · · · · ·
- Revue des revues. - Informations.**
La Société „Progresul silvic“:
Débats. - Décisions. - Nécrolog.

Les articles originaux et ceux d'intérêt général sont suivis d'un résumé en langue française ou allemande

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

STUDII

ȘESUL DINTRE DUNĂRE ȘI TISA ȘI CEL
DINTRE TISA ȘI RAMIFICAȚIUNILE
CARPAȚILOR

FORMAȚIUNILE DE PLANTE ȘI FACTORII PRIN-
CIPALI CARI INFLUENȚEAZA VEGETAȚIA

de Prof. I. PRODAN (Cluj)

(urmare)

B. Factorii principali cari influențează vegetația.

Clima.

Se cunoaște în deobște influența ce exercită temperatura asupra vegetației. Printre mulțiii factori meteorologici, temperatura este aceea, care pune bariere vegetației atât în timp cât și în spațiu. Așa în regiunile noastre se știe, că viața începe a se trezi pe la începutul lunii Martie, uneori chiar mai curând pentru a se menține nealterată până prin lunile de toamnă, octombrie, noiembrie, când se stinge cel puțin pentru ochii noștri.

Sunt însă plante, care în ciuda tuturor intemperiilor persistă și dealungul ernii și nu-și desbracă niciodată haina lor verde ex.: *Capsella bursa pastoris*, *Taraxacum officinale*, *Bellis perennis*, *Viola odorata*, *Senecio vulgaris*, *Poa annua*, *Stellaria media*. Caracteristic tuturor plantelor, cari trec la viața activă în epoca care urmează imediat după trecerea ernii și care se caracterizează

prin schimbări prea brusce de temperatură, este că ele își dezvoltă mai întâiu organele florale și numai mai târziu pe cele de asimilație, adică frunzele. Dar neregularitățile meteorologice dela începutul primăverii provoacă și alte fenomene mult mai interesante, în viața plantelor. Printre acestea remarcăm în primul rând acea neregularitate de înflorire pe care am observat-o în șesul tratat la *Salcea albă* etc. și care consistă în faptul, că unele exemplare ale acestor plante înfloresc mai curând înainte de 15 aprilie, altele mult mai târziu după această dată. Acest fenomen se observă și la *Quercus robur f. tardigrada* și ne amintește plantele *asyngame*. Se numesc, după Kemer, astfel toate plantele la cari înflorirea nu se face deodată la toți indivizii, ci se prelungește pe un interval mai mare de timp 5—6 săptămâni. Această proprietate rămâne la început fără efect asupra indivizilor din punct de vedere sistematic, cu timpul însă devine punctul de plecare al formării de varietăți, subspecii și specii noi. În cazul special pe care l-am amintit, lucrurile nu au ajuns până la diferențieri sistematice.

După *Borbás*, un moment important în viața plantelor îl formează ziua de 24 Iunie, care coincide aproape cu solstițiul de vară. Stejarul d. ex. la această dată dă lăstari noi și fiindcă frunzele acestor lăstari se dezvoltă în alte condiții meteorologice decât cele de primăvară, forma și mărimea lor încă diferă. Fenomenul poartă numirea de *heterofilie*. Plantele, cari la noi precedă și urmează cu înflorirea această dată, sunt *Tilia grandifolia* și *T. argentea* sau *T. alba*, la care unele exemplare înfloresc după solstițiu. Influența acestei date se observă și în construcția lemnului, țesutul lemnos este mai compact și mai subțire decât acela, care s'a format înainte zilei de 24 Iunie. Dacă prin urmare solstițiul de vară are un rol atât de important în viața plantei, apoi echinocțiul cu siguranță trebuie să joace un rol și mai important. Căci la această dată vremea este mult mai capricioasă decât în luna Iunie, când și-a câștigat un caracter de o constanță oarecare.

Influența schimbărilor de temperatură dela începutul primăverii se resimte și asupra pomilor roditori. Se știe că recolta acestora e compromisă adeseori în urma înghețurilor târzii, cari surprind florile și le nimicesc. Este deci o problemă de mare importanță economică, aranjarea înfloririi în așa fel ca ea să se producă după trecerea acestor înghețuri de primăvară. La acest rezultat se ajunge pe alocuri acoperind îndată după căderea primei zăpezi porțiunea

de teren ocupată de rădăcini cu paie și cu pământ și menținându-se această cuvertură artificială peste iarnă. Urmarea e, că primăvara zăpada astfel acoperită se topește mai anevoie, iar pomii nu își grăbesc înflorirea. Se recomandă acest procedeu și pentru alte motive. S'a observat anume, că cu cât înflorirea întârzie, cu atât se scurtează intervalul de timp dintre epoca înfloririi și aceea a maturității.

Cifrele date de *Hegyfoky*¹⁾ și *Reissenberger*²⁾ sunt foarte eleocvente. Iată cari sunt aceste cifre:

Locul de observație: Turkeve (Ungaria) în centrul șesului

Specia:	Data înfloririi	Zilele dela înflorire până la maturitate
Cireș 8 ani	aprilie 7.9	62.6
» »	» 17.7	55.5
Cais 8 ani	» 0.4	96.6
» 7 »	» 16.0	81.4
Sibiu: (Reissenberger)		
Cireș (10 ani)	aprilie 12.0	50.1
» »	» 27.6	39.3
Vița de vie 20 ani	iunie 8.2	89.3
» » » »	» 19.5	86.9

Reissenberger explică acest fenomen prin acțiunea mai nefastă a primelor zile de primăvară, când timpul este mult mai puțin statornic. Din contră cu cât pomii înfloresc mai târziu, cu atât mai puțin se resimt pe urma acestor diversiuni climaterice, cari devin din ce în ce mai puțin acute, efectul e, că maturitatea fiziologică se manifestă mai curând.

Inghețurile de iarnă și de primăvară.

În genere inghețurile de iarnă nu sunt atât de vătămătoare vegetației, ca acelea cari se ivesc primăvara târziu sau toamna prea de timpuriu. Fenomenul se explică prin faptul, că temperatura în șesul tratat nu scade niciodată prea mult, încât iernile grele sunt destul de rare (în genere mijlocia de temperatură s'a menținut sub

1) A virágzástól a gyümölcsérésig (dela înflorire până la maturitatea fructelor). Term. Tud. Köz. 1912, 579 old.

2) Archiv. des vereins für Siebenbürgische Landeskunde. Neue Folge, B. XXVI. S. 606.

— 10⁰ timp de mai multe luni, termometrul scăzând până la — 24⁰, fără însă să depășească niciodată — 30⁰. Asemenea cazuri sunt însă excepție și nici de cum regulă.

Cauzele, cari determină această blândețe a iernii sunt în parte curenții aerieni, cari vin din regiuni mai calde sau chiar dela Mare și lipsa de zăpadă.

Caracterul acesta blând al iernilor face posibilă iernarea acelor plante, cari își transformă clorofila și amidonul în ulei. Unele plante ca *Buxus*, *Hedera*, *Mahonia*, ba chiar și trandafirii pot ierna, fără nici o măsură de precauție.

Stricăciuni mai mari cauzează gerurile iernii semănăturilor, în deosebi atunci când sunt ierni fără precipitațiuni, sau când vântul spulberă zăpada și o depune în depresiuni, încât solul rămâne cu totul expus intemperiilor. Așa d. ex. în iarna anului 1893—94 *Hordeum disticum* și *secară* au fost aproape complet distruse, locurile rămase fără vegetație s'au cultivat cu porumb. Dintre arbori mai mult suferă pe urma gerului aceia, cari nu au facultatea de a-și transformă întreg amidonul în zahăr, ci numai acela dela suprafață (din scoarță), cum e d. ex. *nucul*, care e foarte sensibil față de temperaturi scăzute. Gerurile distrug cu deosebire arbori mai bătrâni, nici lăstarii tineri nu sunt însă mai favorizați uneori, lucrul acesta se observă în deosebi la persic, cireș, vișin, gutui etc. Printre plantele cari suferă în urma iernilor aspre amintim încă vița de vie, trandafirul urcător, *Clematis* etc., iar dintre arborii de ornament: *Morus alba*, *Broussonetia*, *Sophora*, *Paulownia*, *Catalpa*, ba chiar și salcâmul care s'a aclimatat perfect la noi. Din genul *Syringa* mai sensibilă e *Syringa persica*.

Apariția înghețurilor de primăvară este în strânsă legătură cu durata și asprimea iernii. O iarnă aspră și lungă poate provoca înghețuri în luna Maiu, ba uneori chiar și în Iunie. Efectul acestor înghețuri este mult mai dezastruos, pentru că ele surprind vegetația atunci când funcțiunile fiziologice sunt în curs. Organele cari se resimt în special sunt florile și mugurii florali.

Felul în care lucrează înghețurile asupra acestor organe a fost demonstrat în mod experimental de către *Ewert*. Rezultatele experiențelor acestui învățat, cari coincid perfect de bine cu observațiunile mele proprii, au arătat că rezistența la îngheț a polenului este în funcțiune de gradul lui de maturitate. Consecința acestui fapt e că polenul este mai expus înghețurilor în faza când se gă-

seşte închis în învelișul floral, decât atunci când floarea e complet deschisă.

Stigmatetele se comportă la fel, totuși se poate spune cu siguranță, că sensibilitatea lor față de înghețuri este și mai accentuată decât aceea a polenului. Și în această privință împărtășesc pe deplin constatările și concluziile lui *Ewert*.

Iată și observațiile mele: În prima jumătate a lunii aprilie 1918 cu ocazia unui îngheț am observat un cireș și un cais din grădina mea, cari înfloriseră în parte înaintea acestui îngheț. Toate florile cari erau deschise până la acea dată au căzut, așa încât posibilitatea de fructificare a acestora era exclusă pentru acel an. Curiozitatea mă împingea mai departe, voiam să știu anume întrucât a influențat înghețul asupra acelor flori, cari încă nu erau deschise.

Am tăiat deci, mai mulți muguri și i-am supus unei amănunțite cercetări. Mare mi-a fost surpriza când am constatat, că organele femele (gineceul) erau complet negrite, opărite și în consecință distruse, anterele din contră erau intacte în cea mai mare parte, având aspectul și culoarea obișnuită.

S'a observat deasemenea, că pomii plantați prin grădini sau prin locuri adăpostite suferă mai mult pe urma înghețului, decât aceia, cari se găsesc la loc liber pe teren deschis ¹⁾. Fenomenul se explică prin mișcarea aerului mult mai intensă în câmp deschis. Efectul este o transpirație mai abondentă a pomilor, ceea ce aduce cu sine o concentrație a sucului celular. Pe de altă parte cu cât evaporarea se întâmplă mai repede, cu atât se face mai ușor și precipitarea apei sub formă de cristale de gheață, iar prin aceasta se împiedecă o supra răcire a organelor vegetative.

Ceva mai periculoase decât înghețurile din aprilie sunt acelea, cari apar în luna mai. Efectul lor e cu atât mai grav, cu cât aerul este mai uscat. În sens atenuant lucrează în totdeauna vântul, care accelerează evaporarea, așa încât vaporii de apă nu mai au timpul necesar pentru a se depune pe obiecte sub formă de brumă. După acum aceste înghețuri se ivesc în prima sau a doua jumătate a lunii mai, efectul lor e mai puțin, sau mai mult dezastruos.

Dintre plantele agricole, acelea cari se resimt mai mult în urma acestor înghețuri sunt: pomii fructiferi, vița de vie, porum-

1) Sombor, pomii din apropierea pădurii Sikara, 20, IV. 1918.

bul, cartofii, fasolea, rapița, etc. Dintre plantele acvatice suferă mult *Typha augustifolia* și *T. latifolia*; din contră *Glyceria*, care de obicei crește pe marginea bălților rămâne cu totul intactă. Explicația acestui fenomen e următoarea: aerul e mai saturat de vapori deasupra oglinzii apei, decât la țarm, surplusul de vapori se depune sub formă de brumă pe plantele acvatice și nu și pe cele de țarm, cari trăesc într'o atmosferă mai puțin saturată. Înghețul plantelor nu se produce însă în momentul precipitării vaporilor de apă, ci în momentul topirei brumei, când căldura necesară lichefacerii este împrumutată dela plantă.

Toate înghețurile, despre cari a fost vorba până acum, provoacă la pomii al căror fruct este o drupă, o boală care se aseamănă cu apoplexia (cais, piersec, prun, cireș, vișin). Această boală se manifestă în moartea prematură a anumitor părți ale coroanei. Se întâmplă foarte adeseori să vedem în luna Iunie, cum frunzele acestor pomi se usucă brusc, iar partea corespunzătoare a tulpinei sucombă și ea. Cauza acestei apariții morbide sunt după *dr. Schilberszky K.* înghețurile de primăvară, cari se ivesc tocmai atunci când începe circulația sevei în arbori. Concomitent cu această boală se observă încă o mulțime de paraziți, cari atacă arborii. (*Cylospora rubescens*, *C. leucostoma Fries*, *Valsa prunasii Fries*, etc.).

Simptome aproape asemănătoare se produc la cais atunci când vântul rupe crengile mai groase înaintea epocii de maturitate a fructelor. Arborii, mutilați în felul acesta din partea intemperțiilor, se îmbracă anul viitor într'un fel de măsăgă reșinoasă, frunzele rămân palide și pipernicite, iar fructele sînt în majoritatea cazurilor viermănoase. Anul al 3-lea asemenea arborii sunt complet distruși.

Reese din toate cele de mai sus, că felul în care lucrează înghețurile de primăvară asupra vegetației, variază foarte mult și în genere se poate califica de primejdios. Înghețurile, cari se ivesc toamna chiar atunci când sunt prea timpurii nu au nici pe departe importanța și gravitatea înghețurilor târzii din primăvară. Ele lucrează cel mult asupra porumbului întârziindu-i coacerea.

Cât privește mijloacele de luptă contra înghețurilor s'a constatat, că cel mai eficace este pentru pomi arderea de substanțe organice, cari produc mult fum. Fumul servește ca manta izolatoare și împiedică formarea și precipitarea brumei pe organele

plantelor. Acest mijloc însă nu se poate aplica, decât în absența vântului, căci vântul împrăștie fumul. *Jamin* crede, că răspândirea artificială de vapori de apă în atmosferă are un efect chiar mai sigur, decât împrăștierea fumului. Pentru a ajunge la acest rezultat e suficient a pune puțină mări cu apă în apropierea pomilor amenințați de îngheț. Rezultatul e aproape identic cu acela care se obține prin ardere și împrăștiere de fum.

(Va urma)

FAPTE ȘI INSEMNAȚII

REFERATUL

Cu privire la cele constatate de delegațiunea mixtă româno-ungară cu ocaziunea vizitării bazinurilor celor trei Crișuri în luna Iulie a. c. am înaintat Casei Pădurilor următorul referat :

Domnule Administrator,

Cu adresa No. 28.009 din 1 Iulie a. c. ați binevoit a-mi da delegațiune de a face parte din comisiunea tehnică pentru facerea studiilor în vederea ameliorării regimului apelor din regiunea bazinelor celor Trei Crișuri, în conformitate cu rezoluțiunile comisiunei regimului apelor din bazinul central al Dunării, luate în ședințele din a X-a sesiune, care a avut loc în a. c. în București.

Această comisiune compusă din d-l *R. Opreanu*, directorul general al apelor, ca delegat tehnic pentru aplicarea stipulațiunilor convențiunei din 1924 încheiată între România și Ungaria relativ la regimul teritoriilor limitrofe, din d-l geolog *Grigorescu*, profesor la școala politehnică din Timișoara, numit în ultimul moment în locul d-lui Profesor *Macovei* dela școala politehnică din București, care a fost împiedecat de a participa, precum și din subsemnatul în calitate de expert silvic, — complectată, fiind prin delegatul tehnic ungar respectiv, ajutat de d-l *Paul Maraközi*, Inginer forestier și de d-l *Paul Rozsloznic*, geolog, s'a întrunit în ziua de 16 Iulie la sediul serviciului regional al apelor din Cluj, după care, conform programului stabilit, a plecat în aceeași zi spre Oradea Mare vizitând bazinul Crișului Repede, iar în zilele următoare 17, 18, 19 și 20 bazinul Crișului Negru, al Crișului Alb, precum și o parte din bazinul Mureșului și anume, pe o distanță de circa 75 km. până la reședința ocolului *Totvaradia*, condus actualmente de d-l inginer *Sabin Pelle*.

Spre a lua înțelegere cu d-l director al regionalei silvice din Cluj, d-l inspector g-ral Coșei, în ce privește lucrările de împădurirea terenurilor improductive (sterile) etc. eu m'am aflat în locurile încă dela 14 l. c.

Mai înainte de a vă face cunoscut rezultatul constatărilor făcute pe teren de menționata comisiune și de itinerarul urmat, cred necesar a face istoricul împrejurărilor, cari au provocat înstituirea acestei comisiuni.

Cu prilejul celei de a 9-a sesiune ținută în anul 1926 în Budapesta, comisiunea tehnică permanentă a regimului apelor Dunării, în urma discuțiilor urmate cu privire la inundațiunea care a avut loc în luna Decembrie 1925 prin răvărsarea Crișului Alb, a hotărît următoarele :

«1. De a menține la ordinea zilei chestiunea inundațiilor în bazinul Crișului Alb.

«2. De a lua act de declarațiunile celor două delegațiuni interesate și de dorința lor de a regula chestiunea aplicându-se stipulațiunile Convențiunei din 1924.

«3. De a ruga delegațiunile de a lua cât mai repede dispozițiunile necesare :

a) Pentru ca prin lucrări corespunzătoare să se remedieze situația critică locală.

b) De a se întreprinde de comun acord de către tehnicienii numiți de către cele două părți interesate studiul d'ansamblu pentru ameliorarea efectivă a regimului apelor din bazinul celor Trei Crișuri.

«Comisiunea își exprimă în acelaș timp încrederea că măsurile prevăzute la punctul a vor fi luate cu cea mai mare urgență și că pentru studiul prevăzut la punctul b se vor acorda de o parte și de alta cele mai mari înlesniri tehnicienilor celor două părți.

«Comisiunea cere, în fine, de a fi ținută la curent de către cele două delegațiuni interesate, de stadiul măsurilor protectoare executate și de studiile întreprinse».

În urma discuțiilor cari au avut loc în ședințele din 7-13 Mai a. c. când Comisiunea regimului apelor din bazinul Dunării și-a ținut sesiunea X-a a sa în București, s'a luat următoarea rezoluțiune :

«Ascultând expozeurile delegațiilor Ungariei și României,

privitoare la executarea rezoluțiunii Comisiunii din 29 Maiu 1926 în ce privește inundațiunea din Decembrie 1925 în regiunea Crișului Alb, constatând că dosarul conținând documentarea care i-ar permite de-a delibera și judeca în cunoștință de cauză nu i s'a prezentat, —

Decide :

«1. De a ruga delegațiunile interesate ca să intervină pe lângă guvernele respective, pentru ca experții ungari și români să se reunească de urgență și să constate în comun la fața locului dacă lucrările (amenajamente) apropiate au fost efectuate de o parte și de alta pentru a face față situațiunii critice locale.

2. De a ruga delegațiunile interesate ca să intervină pe lângă guvernele respective, pentru ca studiul d'ansemlu al ameliorației efective a regimului apelor în bazinul celor trei Crișuri, prevăzut prin rezoluția Comisiunii din 29 Mai 1926 de a se întreprinde în comun și de către tehnicienii celor două părți interesate, să se înceapă fără întârziere și să înainteze cu toată energia,

3. De a ruga delegația României ca să intervină pe lângă guvernul său ca să binevoiască să constate starea actuală a pădurilor situate în regiunile muntoase ale basinurilor colectoare ale sistemului celor trei Crișuri și de a pune în curent comisiunea de constatări făcute în ce privește economia acestor păduri, precum și măsurile luate eventual spre a se remedia starea de lucruri actuală.

«Comisiunea cere în fine de a fi ținută în mod eficace de către delegațiunile interesate la curent de starea de înaintare a măsurilor și a studiilor întreprinse».

Facerea studiilor, despre care se face mențiune prin această din urmă rezoluțiune, necesitând un timp îndelungat, scopul vizitării regiunii celor trei Crișuri de către comisiunea româno-ungară a fost după înțelegerea prealabilă avută de către D-l Director general al apelor R. Opreanu cu delegatul tehnic maghiar, după cum mi s'a făcut cunoscut prin adresa No. 5559 din 28 Iunie 1927 a Direcțiunii apelor, de a se face numai o inspecție generală deocamdată.

Așa fiind, itinerarul fixat și urmat a fost Cluj — Oradea-Mare, Oradea Mare, — Vascău — Brad, Brad — Baia de Criș — Vișagoș, Arad — Arad — Totvaradia — Oradea Mare, Oradea Mare — Cluj respectiv — București sau Budapesta.

În ziua de 16 Iulie delegația română însoțită de delegația

ungară a plecat în trei automobile dela Cluj, oprindu-ne la ravenul cunoscut sub numirea de «Valea Horchşului», care face parte din ocolul silvic Huedin.

Aci comisiunea a observat mai multe baraje de beton și plantațiuni de salcâm făcute pe coastele acestei văi în ultimii ani, cu pueți dați de Casa Pădurilor din pepiniera ocolului aflată în apropiere, baraje executate de Direcțiunea Apelor prin serviciul tehnic respectiv din Cluj în capul căreia se află un inspector de naționalitate ungară rămas în țară.

A mai vizitat de asemenea un mic raven, unde se făcuse în anii precedenți lucrări de corecțiune de oarece ca și cel dintâi prin materialele ce transportă în timpul viiturilor mari de apă amenință circulațiunea pe șoseaua Națională din localitate precum și calea ferată Cluj—Oradea Mare.

De aici comisiunea, în urma dorinței exprimate de membri delegațiunei ungare, a mers câțiva km. cu automobilele pe *pârâul Drăganului* în sus, spre obârșia căruia în timpul regimului ungar se proiectase construirea unui mare baraj pentru înmagazinarea ai unei cantități de apă de câteva milioane m. c., care proiect, din cauza costului prea mare și a evenimentelor războiului, n'a fost adus la îndeplinire.

Acest pârâu are, de altminteri un caracter torențial, cece se vede prin cantitatea mare de pietre și bolovani ce transportă.

Din punctul de vedere geologic terenurile din stânga și dreapta drumului prin care am trecut până la localitatea Banfy aparține *Eocenului* cu cele trei ale sale etaje: *Eocenul Inferior*, format din straturi de argile și pietrișuri amestecate cu ceva gips și calcar, *Eocenul mijlociu*, cunoscut și sub numirea de Lutetian, caracterizat prin marne cu numuliți, prin argile pestrițe și un strat de calcar cu molușce, *Eocenul superior* prin calcare cu numulite Fabiane.

Dela punctul Banfy și până la pârâul Sebeșel partea despre Nord este alcătuită din Oligocenul superior cu straturi de gresii cu concrețiuni de marne, cea despre Sud fiind reprezentată prin terenuri cuaternare. În dreptul văii *Horchişului*, unde s'au construit baraje de beton de serviciul apelor, se află o carieră de piatră în exploatare, terenul aparținând formațiunii Dacite, care durează până la gura pârâului Drăgan, unde apar șisturi cristaline, care țin până la comuna Șeaua Regelui (Királyhago) unde începe forma-

țiunea. Permienul cu straturi de gresie amestecate cu cuarțit, precum și etaje de Trias cu dolomite și calcar.

Urmând drumul a ajuns în comuna *Barodul Mare*, unde se află o mină de cărbuni (lignit) în exploatare pentru trebuințele C. F. R., subsolul fiind format din etaje sarmatice precum și de pliocen (pontice), de unde am trecut peste tetenuri cuaternare și cele aluvionare din valea Crișului Repede ajungând la Oradea Mare.

Starea păduroasă din regiunea parcursă de noi este descrisă la pag. 15 și 16 din referatul No. 1 ce am avut onoarea a vă prezenta în ziua de 25 Noembrie 1926.

În ziua de 17 Iulie am plecat din Oradea Mare pentru vizitarea basinului Crișului Negru trecând pe lângă băile Felix, până unde se găsesc numai terenuri aluvionare și de unde se încep întinse suprafețe de etaje pontice, cari pe dealuri sunt acoperite de straturi de cuaternar formate din pământuri argilo-nisipoase-(lehm) și depozite de pietriș, exceptând partea dintre comunele Venter și Rabogan, care este formată din Perm și Trias, constituind ca un fel de insulă izolată.

Pe drumul ce conduce dela Beiuș—unde am ajuns la ora 13—spre comuna Vășcău, am zărit dela depărtare partea superioară a basinului de recepție al ravenului Meirag (prăpastie) din comuna *Totoreni*, care din cauza orei înaintate n'a putut fi vizitat mai de aproape după cum ar fi dorit expertul forestier ungar d-l inginer silvic Marakozi, care, în timpul regimului ungar, funcționase în regiunea Crișurilor mai mulți ani, după cum ne-a afirmat.

Asupra acestui raven am stăruit mai mult în referatul meu din 25 Noembrie anul trecut, la care am atașat și câteva fotografii, iar numitul expert și-a trecut mai multe note în carnetul său de observațiuni, după cum făcuse de altfel și în drumul nostru până aici, unde a văzut mai multe suprafețe despădurite pentru creiere de pășuni comunale, neexceptându-se văile cu pante repezi, cari, prin defrișarea pădurei respective se vor transforma în locuri improductive.

La întrebarea ce mi s'a făcut, cum de s'a procedat astfel, am răspuns delegațiunei ungare, că aplicarea legii de reformă agrară fiind o chestiune socială care trebuia urgent rezolvată, în suprafețele destinate a fi transformate în pășuni, s'a putut strecura pe ici și colea și locuri cu pante repezi.

Toate aceste terenuri au fost prevăzute de altfel în studiile sumare alcătuite anul trecut de Șefii de ocoale spre a fi neapărat

impădurite și anume până la podișurile dela partea de sus a coastelor văilor în chestiune, după cum am și probat interogatorilor mei. Ajunși la comuna Vășcău, delegația ungară și-a exprimat dorința de a vedea regiunea unde se află așa zisul «izvor al boilor». Satisfăcându-le dorința, am constatat că în unele părți terenul de formațiune triasică, este format de calcar, care prin despădurire s'ar putea transforma într'un adevărat carst, iar în apropierea unui vechiu islaz comunal se zărea ogașe mai mult sau mai puțin adânci, în care pământul (terra rossa) rămăsese cu totul gol la suprafață.

Am arătat delegației în chestiune, că și acest steril este prevăzut în studiile sumare ale Șefului de ocol respectiv spre a fi împădurit în scurt timp.

Dela comuna Vășcău și până la vârful «Dealul Mare», unde se află instalat un punct de triangulație, basinul pontic este de asemenea acoperit cu terenuri cuaternare, iar de aci până la comuna Lazuri întâlnim numai tufuri de andezit, întrerupte până la comuna Ionești, unde am coborît în Crișul Alb, de etaje pontice.

Până la orașul Brad, unde am ajuns seara, drumul l-am continuat prin terenuri aluvionare și cuaternare.

În ce privește starea pădurilor, putem zice că basinul Crișului Negru este populat cu păduri tinere, unele pășunate de capre, în general însă el este destul de împădurit după cum, de altfel, am arătat la pagina 42 din referatul meu dela 25 Noembrie a. tr.

A doua zi, 18 Iulie, am pornit din orașul Brad spre comuna Mihăileni, cu care ocaziune comisiunea, condusă de D-1 Director General Opreanu, a vizitat câteva ravene, în care anii trecuți, cu începere cam din anul 1923, s'au construit câteva baraje, iar cu pueții cedați de Casa Pădurilor s'a plantat coastele vecine excepând părțile stâncoase. Terenul aici este format din tufe de andezit.

Dela Mihăileni după stăruința subsemnatului, ne-am oprit la reședința ocolului Baia de Criș, condus de D-1 inginer silvic B. Româșan, care știind ungurește a explicat oaspeților noștri că cu mijloacele ce i s'au pus la dispoziție a plantat circa 63 ha. de terenuri sterile din ocolul său, și că a luat măsuri ca în anul viitor plantațiunilor de asemenea natură să li se dea o mai mare extensiune ca până acum. Spre a învedera lucrările făcute de D-sa de vr'o 3 ani încoace, a prezintat comisiunei fotografiile aci alăturate și de oarece din fotografia cu privire la islazul comunei *Vața de sus* «Glemea» nu se distinge bine plantația făcută cu

salcâm și pin în primăvara anului acesta, ne-a propus să mergem să le vedem aflându-se în apropiere și nepierzându-se cu această decât cel mult $\frac{1}{2}$ oră. Deci atât eu, cât și D-l Inginer silvic Marakosi am declarat că suntem gata de a merge să le vizităm, D-l director general Opreanu însă s'a opus, sub cuvânt că în cazul acesta nu putem ajunge seara la Arad, mai cu seamă că începuse să și plouă.

De aci am plecat mai departe fiind nevoiți a ne opri în comuna *Gurahonfi*, din cauza unei ploi torențiale care a durat aproape o oră, apoi am pornit trecând prin *Almaș*, *Butin*, *Vilagoș*, precum și prin comunele *Cuvin*, *Șiria*, *Pauleș* și *Muniș*.

În această din urmă comună ne-am oprit spre a vizita mai multe baraje și plantațiuni în ravenele corectate de serviciul Apelor spre a nu împotmoli șoseaua și linia de tramvai electric ce trec prin aceste din urmă comune și a periclita astfel circulația publică.

Seara târziu am sosit în Arad, unde am rămas cu toții. Aici era vorba să se dreseze un proces-verbal despre cele constatate și despre lucrările ce ar mai trebui făcute pentru îmbunătățirea condițiilor hidrologice ale celor Trei Crișuri, d-l director general al apelor R. Opreanu, mi-a declarat însă, că a convenit cu delegatul tehnic ungar, ca să mai viziteze a 2-a zi, 19 I. c. și digurile Crișului Alb, cari au fost distruse în luna Decembrie 1925 cu ocaziunea nu inundațiilor, ce au avut loc atunci, dar reparate de ministerul nostru de lucrări publice, direcțiunea apelor, rămânând ca procesul-verbal să se dreseze de cei 2 delegați tehnici a 2-a zi, 20 I. c. la Oradea Mare.

Am făcut atunci propunerea, după ce am luat în prealabil înțelegere cu d. inginer inspector general silvic Piso, directorul regionalei Arad, că deoarece expertul ungar nu părea convins, după cele ce văzuse până atunci, ca lucrări de împăduriri, că casa pădurilor a dat și dă importanța cuvenită acestei chestiuni. să primească de a mai rămânea o zi sau chiar mai multe spre a vizita și plantațiunile făcute pe o scară mult mai mare în terenurile sterile din ocoalele silvice din cuprinsul celor 3 Crișuri, situate însă nu în preajma șoselelor, de care s'a ocupat până acum direcțiunea apelor, și pe care în parte le-a văzut comisiunea, dar depărtate de aceste mijloace de comunicație și anume cele mai multe aflate la obârșia acestor râuri, cari nu se pot vizita numai în câteva

zile, urmând numai drumurile, pe unde se poate merge cu automobilul.

Cu atât mai mult cu cât după arătările făcute de d-l director Piso, în ocoalele Baia Crișului și Iacobenii (Gurahonți) s'au făcut însemnate împăduriri în ultimii 3 ani pe locurile sterile în special.

Consultându-se între dâșii membrii delegațiunii ungare au acceptat propunerea subsemnatului, cu simpla deosebire ca în loc să meargă în aceste 2 din urmă ocoale să viziteze plantațiunile ce d-l director Piso declarase că se făcuse, în ocolul Totvaradia de pe valea Mureșului aflat la 75 km. depărtare de Arad, mai cu seamă că trebuia să ne aflăm cu orice preț la Oradea Mare la 20 l. c. până la prânz, când se va încheia procesul-verbal de cele constatate.

Așa fiind, am plecat în dimineața zilei de 19 Iulie a. c., ora 7 jum. la ocolul Totvaradia, însoțit fiind de d-l Piso, precum și de d-nii Murakozii, inginer silvic și P. Rozsloznic, geolog.

Aici întâlnim pe d-l șef de ocol Sabin Pelle, acesta ne-a condus unde predecesorul său d-l Fr. Tompa, inginer subinspector silvic, actualmente pus în retragere pentru regularea drepturilor sale la pensie, executase plantațiuni pe locurile sterile din localitate în anii precedenți.

Suprafața plantată aici este de circa 6-7 ha. și foarte bine reușite. Specia întrebuițată a fost salcâmul. D-l S. Pelle a arătat că în ocolul său sunt înființate peste 20 pepiniere cu spesele comunelor respective și că locuitorii nu numai că nu fac nici o împotrivire, dar cer cu insistență să se împădurească tot ce este loc improductiv, de care nu trag nici un folos, ba din contră prin răvenele ce se formează li se amenință terenurile lor cultivabile.

Membrii delegațiunii ungare în urma celor văzute și deslușirilor date ne-au lăsat să înțelegem, că și-au schimbat părerea ce își făcuse înainte de a veni în țară după cecece li se spusese, mai cu osebire că pe Valea Mureșului se așteptau să vază că toate pădurile sunt tăiate, când din potrivă în tot parcursul celor 75 km. dela Arad și până la ocolul Totvaradia, au văzut mai multe păduri de stejar și alte foioase, bătrâne și aproape intacte.

Seara ne-am înapoier în Arad, iar a 2-a zi 20 l. c. cu automobilul ce ni s'a pus la dispoziție de d-l director Piso, am plecat

la Oradea Mare cu cei 2 membri ai delegațiunii ungare, unde am ajuns la ora 11.

D-*l* director general R. Opreanu, plecase cu delegatul tehnic ungar spre a vizita câteva lucrări hidraulice dintr'o localitate din apropiere, de unde s'au înapoiat la ora 13. Neavând timp pentru întocmirea procesului verbal, delegatul tehnic al Ungariei și României, au convenit între dânșii asupra punctelor esențiale ce trebuie să figureze în acest act, rămânând ca să-*l* formuleze atât în limba ungară cât și în cea franceză d-*l* R. Opreanu la sosirea sa în București, unde prezența sa pentru ziua următoare 21 I. c. era imperios reclamată după care va fi trimis spre a fi semnat și de delegatul tehnic ungar, precum și de experți, dacă va fi nevoie, după procesul verbal se va scoate mai multe copii.

Considerând ca sfârșită misiunea noastră, d-*l* Opreanu ținu o mică cuvântare exprimând cu ocaziunea despărțirii speranța că din cele constatate de membrii delegațiunii ungare cu prilejul vizitării regiunii celor 3 Crișuri, s'au convins că guvernul român, pătruns de importanța lucrărilor pentru asigurarea bunului regim al acestor ape, a luat deja și va da o extensiune și mai mare împăduririlor, sterilelor și construcțiunilor de baraje pentru corecțiunea ravenelor și torenților din această regiune, fiind aceasta în propriul nostru interes.

Delegatul tehnic ungar a răspuns în ungurește, că în general este destul de mulțumit de ceea ce a constatat că s'a făcut până acum la noi, și că are toată încrederea în bunele intențiuni ale administrațiunilor tehnice române, mulțumește în acelaș timp pentru înlesnirile procurate cu ocaziunea călătoriilor întreprinse în România cu această ocaziune și pentru toate prevenirile din partea membrilor delegațiunii Române.

După aceste zise ne-am luat ziua bună unii dela alții.

Am omis a aminti că d-*l* Grozescu, geologul nostru, în urma declarațiunii d-*l*ui director general R. Opreanu, că prezența sa nu mai este absolut necesară în Comisiune, a plecat la București încă din ziua de 18 I. c.

D-*l* R. Opreanu înainte de a porni la București din Oradea Mare, ceea ce a avut loc la 20 Iulie a. c. ora 15, a găsit de cuviință a-*mi* exprima mulțumiri pentru prețioasa mea colaborare. Eu însoțit de inspectorul serviciului apelor din Cluj am plecat cu automobilul în această localitate, unde am găsit pe d-*l* Inspector

general Coșei, cu care prilej i-am restituit oarecare acte ce mi le incredințase pentru a-mi servi în cauză.

Țin asemenea a vă face cunoscut că în ziua de 16 I. c. când comisiunea a plecat din Cluj la Oradea Mare, am rugat pe d-l Inginer inspector silvic Victor Precup, ca unul care cunoaște bine limba ungară, să mă însoțească până la Ciucea, pentru ca până acolo să pot pune în curent pe expertul forestier ungar cu lucrările făcute deja la Casa Pădurilor pe teren, de studiile și evaluarea cheltuielilor ce s'a hotărât a se face de această administrațiune până la aducerea la bun sfârșit a întregii opere, care se va începe pe o scară mare din toamna aceasta și primăvara viitoare chiar etc. ceea ce d-sa s'a conformat fiindu-mi de mare folos în această împrejurare.

La cererea ce mi-a făcut expertul forestier ungar i-am dat copie după tablourile statistice cu privire la suprafața pădurilor și a locurilor sterile din basinul celor 3 Crișuri, la întinderile exploatare, regenerate și rămase neregenerate până la 1919, și după această dată cu explicație, că dacă dela 1919 încoace au rămas neregenerate o așa de mare suprafață, se datorește pe de o parte defectuoziității contractelor de vânzare încheiate de proprietarii particulari în timpul regimului ungar, precum și necesității de a se împăduri mai întâi suprafețele rămase neregenerate până la 1919 și numai după aceea cele exploatare în urmă, tablouri întocmite în timpul din urmă la Casa Pădurilor de către d-l inspector Grozescu după prealabila înțelegere cu subsemnatul.

Faptul că delegația ungară ne-a pus la dispoziție încă dela sesiunea a 8-a ținută la Meran, tablourile cu privire la sterilele din Ardeal, care însumau la 1919 o suprafață de circa 80.000 jug. c., care tablouri ne-au fost de mare ajutor la întocmirea studiilor de către personalul nostru silvic în anul 1926 și spre a dovedi că intențiunea noastră este de a ne conforma dispozițiilor tratatului dela Trianon, pentru că interesul nostru propriu cere ca regimul apelor să fie asigurat, iar locurile improductive să fie puse în valoare, am crezut că este bine să nu refuz cererea făcută de a-i libera o copie de pe tablourile în chestiune sau mai just de a-i permite expertului silvic ungar să scoată o copie simplă după aceste acte.

1927, Iulie 23.

Petre Antonescu

PĂDURILE DE STEJAR SPRE EXTERMINARE !

de Ing. A. MUNTEANU

(Amintiri, observări și constatări din pădurile seculare de stejar din Slavonia)

Au trecut aproape două decenii decând în calitate de șef de ocol în serviciul statului la granița Croației spre Austria (Proviinciile Kraina și Știria) pentru prima dată am observat „Oidium Quercinum”, această epidemie catastrofală pentru pădurile tinere de stejar.

În revistele de specialitate forestieră s'a scris și tratat mult referitor la această calamitate. Scriitorul acestor rânduri însă n'a mai avut ocaziune a o studia mai de aproape, destinul m'a aruncat mai departe în Karstul Croației aproape de Marea Adriatică, unde nu mai aveam păduri de stejar.

La începutul carierei mele însă — în curs de șapte ani — întreaga mea activitate era legată, așa zicând, de pădurile de stejar (*Quercus Pedunculata*) cu renume mondial din Slavonia, unde eram însărcinat cu executarea unor lucrări tehnico-silvice de mare importanță, astfel am parcurs cca. 30.000 ha. dealungul și dealatul și pe lângă o muncă grea și istovitoare, luptând cu calamități locale și climaterice, specifice acelei regiuni, a trebuit să observ multe lucruri cari încă pe atunci îmi puneau parcă o întrebare: Oare cu exploatarea definitivă a pădurilor seculare de stejar, cari erau deja cam pe sfârșite, nu cumva să dispară stejarul ca esență predominantă în pădurile Slavoniei?

Mă frământa această întrebare cu toate, că abia eram la începutul carierei mele, nu cunoșteam încă catastrofa stejarului „Oidiumul”, știam însă și auzeam de la silvicultorii mai bătrâni, că existența pădurilor de stejar este amenințată din alte părți, ceea ce o știm azi toți specialiștii.

Azi când știm ce pericol amenință tinerele păduri, iar coloșii de stejar de renume mondial au dispărut aproape total din pădurile Slavoniei, o amintire duioasă și dragostea ce am păstrat-o aproape trei decenii acelor coloși, în mijlocul cărora îmi găseam odinioară recreație când istovit de o muncă grea mă refugiam din labirintul tinerilor păduri, mă îndeamnă a le da în revista noastră un modest omagiu pentru că și tânăra noastră generație de silvicultorii să-și poată crea cel puțin o imaginație a pădurilor de renume mondial din Slavonia, cari poate o să dispară pentru totdeauna!

Patria pădurilor de stejar din Slavonia (azi regatul Jugoslavia) este șesul ce se întinde între rîurile Sava și Drava începând cam unde se revarsă rîul Drina în Sava, dealungul malului spre Nord a rîului Sava și extinzându-se spre Vest până în apropierea orașului Sisak între 18°—20° long. geogr. Vest de la Greenwich și 44°—46° lat. geogr. Nord. Elita acestor păduri au fost însă pădurile seculare din regiunile orașelelor *Vinkovci*, *Zupanja*, *Vrbanja*, *Nova-Gradiska*, parte în posesiunea statului, parte în

posesiunea așa numitelor comunități de avere grănicerești cu sediul administrațiilor forestiere în Vinkovci, Petrovaradin și Nova-Gradska (administrația pădurilor statului din Slavonia își avea sediul în Vinkovci cuprinzând 9 ocoale silvice).

Acest șes întins al Slavoniei, cu deosebire partea sudică dealungul râului Sava, este expus periodic inundațiilor și cu toate, că încă vechii Romani au ameliorat situația acestei provincii prin săparea a trei canale mari, o muncă uriașă pe atunci, totuși n'au putut fi salvate agriculturii, respectiv colonizării, decât numai regiunile mai înalte, pe când celelalte au rămas nepopulate până în zilele noastre. Astfel ne putem explica cum s'au putut dezvolta în cursul veacurilor aceste păduri seculare de stejar cu acei coșii admirabili, cari n'au avut și nu vor mai avea nici odată pe reche pe întreg continentul European.

În aceste păduri seculare își găsea populația în vremuri grele refugiu și adăpost cu turmele de vite și din ele trăia; avea doară aci în abundență materialul lemnos necesar pentru toate trebuințele casnice, pășune, ghindă, etc., pe lângă imensa bogăție a vânatului.

Succesiv cu dezvoltarea mijloacelor de comunicație și a industriei s'a început exploatarea acestor păduri seculare: la început în mod destul de primitiv, mai mult pentru doage și aceste doage ajunseseră la un renume mondial astfel, că producția doagelor era oareșicum în strânsă legătură cu recolta viilor din Vestul Europei.

În consecință acest articol cucerind piețele mondiale, marea industrie din Vestul Europei a fost în măsură a cunoaște mai bine acest excelent material, atât în ce privește structura lemnului, trăinicia lui, frumusețea culorii și pe lângă toate aceste foarte ușor de lucrat în toate ramurile industriei lemnului astfel, că relativ destul de repede lemnul de stejar slavon a devenit un articol de primul rang, foarte căutat și de multe ori plătit cu prețuri aproape fabuloase în comerțul mondial al lemnului.

Licitațiunile ținute de către autoritățile silvice atât ale statului cât și ale comunităților de avere în orașelul *Vinkovci* pentru valorizarea parchetelor anuale deveniseră un fel de bursă a lemnului de stejar, la cari participau reprezentanții firmelor din întreaga Europă, iar rezultatul licitațiilor era așteptat în mijlocul unei atmosfere din cele mai agitate. În bugetul Statului aceste vânzări reprezentau pe atunci deja valori de milioane; se vede deci ce însemnau pădurile slavone de stejar în silvicultura europeană.

Pentru o mai bună ilustrare a acestor coloși de stejar voi aduce numai câteva exemple, din memorie, așa cum i-am văzut la fața locului.

În pădurile seculare de stejar din Slavonia se găseau porțiuni de păduri întregi încă, unde coloșii de stejar cu dimensiunile lor extraordinare predominau. Majoritatea arborilor cari ofereau o privescitate admirabilă și impunătoare chiar pentru ochii specialistului, aveau la înălțimea de 1.30 m. un diametru de 80–150 cm. și mai mult, și o înălțime între 30–40 m. cu trunchiul cilindric, deplin sănătos, fără defecte, cu o coroană relativ mică, restrânsă numai la vârful arborilor. Nemaipomenind de acei coloși extraordinari peste 2 m. grosime în parte deja scorburoși.

Știu de un exemplar din care cumpărătorul a fasonat aproape 19 m. c. material de cherestea, calitatea «*primitissima*», pentru care cantitate i s'a plătit de către o firmă engleză, atunci, cca. 1900 coroane Austro-Ungare, va se zică calculând în valuta de astăzi cca. 76.000 lei dintr'un singur stejar.

Doage se fasonau numai din resturile și crengile acestor coloși: resturile noduroase se valorizau de către fabricile de tanin, chiar și crengile cele mai subțiri se puteau valoriza astfel, așa că terminându-se exploatarea într'un parchet nu se mai găsea acolo aproape nimic.

Nu odată trecând în cursul activității mele prin labirintul tinerelor păduri găseam câte un colos, doborât poate cu vreo 30 de ani înainte de a ajunge eu pe acolo, lăsat pe loc, la timpul său, probabil din cauză, că după încercările făcute nu l-au găsit apt pentru fasonare de doage, aveau doar material în abundență pe atunci. Și ce este mai interesant, făcând probe am constatat, că acești coloși găsiți după atâtea decenii cotropiți de tineret erau în afară de pătura exterioară, câțiva cm., deplin sănătoși și se căutau și plăteau bine tocmai pentru doage.

Am văzut resturi, trunchiuri din acești stejari, cari, cine știe când, căzând întâmplător într'o mocirlă (baltă) adâncă și neputându-se scoate cu ușurință, au fost lăsați pe loc. Aceștia se ridicau la suprafață după câteva decenii și se căutau mult și se plăteau scump în industrie. Ei fiind izolați timp îndelungat lemnul se înegrise total, devenise extraordinar de tare și se făceau din el obiecte de lux de culoare neagră ca Ebenul cu structura frumoasă, bine vizibilă și specifică a stejarului din pădurile Slavoniei.

Exploatarea intensivă a acestor păduri bătrâne însă pe lângă marea importanță ce au avut-o din punct de vedere economic-financiar, au mai avut și o influență covârșitoare din punct de vedere social asupra populației dinprejur, transformând aproape fizionomia întregului ținut, nu însă întotdeauna spre binele populației din jur, inzestrate cu calități frumoase trupești și sufletești. Astfel celebrul scriitor Croat (așa numitul Zola al Croaților) Josip Kozarac însuș silvicultor, în admirabilele sale lucrări literare, îngrijorat de viitorul țărănimii pe care o iubia, biciuia aspru influența streină asupra moravurilor strămoșești și deplângea dispariția pădurilor seculare, al căror farmec mistic numai dânsul a știut să-l descrie atât de admirabil în limbajul poetului.

În cele expuse am caracterizat cât se poate de scurt pădurile bătrâne de stejar, activitatea mea însă era mai mult legată de tinerele păduri, regenerate în mod admirabil pe cale naturală, deși exploatarea se făceau cu tăieturi rase. În aceste păduri am trăit 5 ani de zile, de multe ori toată ziua nemai eșind din apă, chinuit de diferite calamități climaterice și atmosferice – specifice acelei regiuni, – fără odihnă din cauza miliardelor de țânțari, și numai mai târziu mi-am putut reconstrui din memorie un aspect mai limpede al celor văzute și a aprecia experiențele câștigate atât de greu. Să vedem deci cum se prezintau în general aceste tinere păduri.

Întreaga regiune păduroasă din *Slavonia* fiind teren inundabil va rămâne probabil încă timp îndelungat, poate sute de ani afectat exclusiv silviculturii din cauză, că transformarea acestui teren inundabil pentru agricultură, cum s'a constatat, este cel puțin în situația și auspiciile prezentului o imposibilitate. N'ar fi suficient anume să se canalizeze întreg șesul slavon, ci ar trebui regulat în mod radical marele râu *Sava*, apoi chiar *Dunărea*: o muncă uriașă având în vedere cu deosebire, că albia râului *Sava* este deasupra nivelului șesului slavon. Consecința acestei situații apoi este, că mai ales primăvara cu începerea topirei zăpezii, *Dunărea* deja arhiplină nu mai poate primi în sine imensele cantități de apă, ce se revarsă din afluenții ei mari cum sunt râurile *Sava* și *Drava*, apa acestora deci dă înapoi umplând șesul slavon.

Acest potop este însă adevăratul element conservator al pădurilor slavone. Tineretul crește și se dezvoltă admirabil în urma potopului astfel că, după 10 ani aproximativ nu se mai poate

străbate și, ce este mai interesant, în desișul acesta de nestrăbătut abia se zărește stejarul.

Nu puteam înțelege la început, trecând prin acest labirint, cum s'au putut desvolta acolo pădurile de stejar pure, când vedeam ce s'a întâmplat în realitate în urma exploatărilor mai recente. Aveam doară înaintea mea un masiv de frasin amestecat numai cu stejar, ulm, carpin etc.

Am înțeles însă în cursul anilor totul. Aveam înaintea ochilor o hartă a naturii, care mi-a explicat apoi totul și nu-mi mai trebuia alt comentariu.

Trecând zilnic în curs de 5 ani prin această admirabilă școală practică de silvicultură, în care *Natura* îmi era singurul magistrul și călăuză, neavând la dispoziție altceva decât studiile academice, trebuie să recunosc, că am văzut multe și am învățat din nou și mai mult. Mi se prezentau toate etățile unui arboret.

În acest tineret până la etatea de 10-15 ani stejarul abia se putea vedea. De aci încolo însă, treptat cu etatea tineretului, stejarul se prezenta tot mai bine și mai puternic, până când masa de frasini se tot rărea succesiv, iar la 30-40 ani deja, stejarul predomină fără vreun amestec artificial. Admiram această putere vitală și de rezistență a stejarului și am înțeles cum s'au putut desvolta în cursul veacurilor acei coloși seculari de stejar.

Pe lângă toate acestea silvicultorii mai bătrâni, - specialiștii pădurilor slavone - erau deja pe atunci împărțiți în două tabere, în ce privește viitorul acestor tinere păduri. Unii voiau, cum era moda pe atunci, cu tot prețul să mențină cu mijloace artificiale pădurile pure de stejar cu atât mai mult, că aveau și un argument puternic în pădurile bătrâne de stejar, pe atunci încă existente și crezând, că în tinerele păduri regenerate pe cale naturală stejarul va fi predominat de alte esențe inferioare. Alții din contră erau pentru pădurile mixte spunând, că păduri seculare de stejar nu vor mai fi nici odată, epoca acestora a dispărut pentru totdeauna în silvicultura modernă, și rațiunea era, în împrejurările date, pe lângă acești din urmă precum s'a dovedit mai târziu.

Am înțeles anume mai târziu, că s'au tăiat suprafețe considerabile de păduri tinere pure de stejar fiind atacate de «*Oidium Quercium*», cari la timpul său au fost regenerate forțat artificial în pădurile comunităților de avere, pe când în pădurile statului, rege-

nerarea se făcea în general pe cale naturală cu completări, întrucât era nevoie.

Acest principiu adoptat și susținut de silvicultori la pădurile statului, precum s'a dovedit mai târziu, a eșit învingător, de oarece, precum s'a constatat, pădurile tinere regenerate pe cale naturală, deși mai mult sau mai puțin amestecate cu alte specii, n'au fost atacate de *Oidium* de loc, ori numai în măsură neînsemnată.

N'am mai avut ocaziune să mă informez ce s'a petrecut mai târziu și nici nu pot ști care este situația în prezent. Un lucru este însă cert și anume, stejarul (*Quercus Pedunculata*) și acolo, în Slavonia, adevărata lui patrie în Europa, poartă deja în sine germele pieririi sale.

Este dureros pentru silvicultor a face astfel de concluziuni, natura însă își are mersul ei. Poate și stejarul și-a ajuns culmea maturității lui, trebuie să dispară mereu, ca să fie înlocuit de alte specii așa cum s'a petrecut în cursul epocelor terestre.

Prin cele expuse am voit să fac cunoscut mai ales tinerei generații de silvicultori, renumitele păduri de stejar din Slavonia, expunându-mi totodată părerea, care cum se știe o mai împărtășesc mulți silvicultori.

R É S U M É

La disparition des forêts de chêne

La fameuse région boisée de la Slavonie (Jugoslavie) est située dans la plaine baignée par les rivières Sava et Drava. Ce pays étant inondable a protégé la conservation de la forêt, malgré l'intension de l'agriculture qui ne put s'étendre que sur les terrains plus élevés.

Il y a quelque temps seulement que l'exploitation de ces forêts se faisait d'une manière primitive et on ne fabriquait guère que des merrains.

Grace à ses qualités, le bois fut vite apprécié et recherché dans le monde entier et, en conséquence, son prix a beaucoup augmenté. Depuis un certain temps on emploie les fûts comme bois de construction, quand au bois de faibles dimensions il sert pour alimenter la fabrication du merrain et l'extraction du tanin.

Malheureusement l'exploitation intensive eu comme résultat l'attaque de l'oidium quercinum dans les jeunes peuplements. A ce fléau n'ont échappés que les peuplements mélangés.

PĂDURILE BULGARIEI

de D. A. SBURLAN

Suprafața pădurilor Bulgariei este de 2.886.159 ha, adică 28% din întinderea totală a țării.

Înainte de războiu Bulgaria avea un domeniu forestier și mai întins, dar în urma pierderilor teritoriale suferite, precum și din cauza marilor defrișări făcute în timpul și după războiu, suprațata păduroasă a diminuat simțitor.

Starea pădurilor este însă numai în mică parte de natură a îngădui o producție corespunzătoare marilor întinderi forestiere pe care țara vecină le posedă. Ținut de păstori, din cele mai îndepărtate timpuri, pădurea a fost până de curând socotită ca anexă a principalei ocupațiuni a locuitorilor: creșterea vitelor. Și această afirmație o sprijinim pe situația găsită de noi la anexiunea Cadri-laterului, în 1913, când abia o treime din suprafețele forestiere arătate în foile cadastrale bulgare au putut fi identificate ca păduri.

După natura proprietarilor, pădurile Bulgariei se divid astfel:

1. Statul, posedă	695 proprietari =	788.103 ha =	27.31 %
2. Comunele >	5.105 >	1.500.819 > =	52 %
3. Particularii >	341.363 >	541.027 > =	18.74 %
4. Mănăstirile, bi- sericile, școalele >	793 >	56.210 > =	1.95 %

După cum se vede, proprietatea forestieră bulgară este foarte fărâmițată, căci dacă în mediu o proprietate a Statului are 113,4 ha, aceea a unei comune nu are decât 29,4 ha, iar a unui propr. particular este de abia 0,22 ha.

Această excesivă împucătățire face ca o gospodărie rațională să fie foarte greu de obținut, mai ales la proprietățile forestiere comunale și particulare.

Cu toate acestea sunt câteva mari complexe forestiere, de întindere foarte însemnată, a căror bună îngrijire și exploatare este nu numai posibilă, dar foarte rentabilă. Dintre acestea cităm:

Propr. Statului: *Peștera* (71.314 ha), *Varna* și *Provadia* (89.666 ha), *Malko-Târnavo* (67.218 ha), *Neurokop* (65.555 ha), *Vasiliko* (64.361 ha).

Propr. Comunelor: *Somokov* (96.604 ha), *Peștera* (67.903 ha), *Burgas* (65.594 ha), *Kotel* (60.789 ha), *Harmanli* (53.585 ha), etc.

Propr. particulare: *Stanimaka* (37.880 ha), *Lukovitz* (36.889 ha), etc.

După natura speciilor și tratamentul ce li se aplică, pădurile regatului vecin se subdivid după cum urmează:

Codrii de conifere	306.842 ha = 10,6 %
» » foioase	686.053 » = 23,8 %
Crânguri compuse	76.039 » = 2,6 %
» simple	1.657.064 » = 57,4 %
Zăvoaie	162.161 » = 5,6 %

Actualmente pădurile Bulgariei produc mai ales lemn de foc.

În 1923 această producție s'a cifrat la 4.388.315 m³, pe când producția de lemn de lucru a fost de 1.134.064 m³. Se observă însă din an în an o continuă sporire a producției de lemn de lucru și o diminuare a celei de lemn de foc. Astfel, producția de lemn de lucru a fost:

În 1915 = 379.000 m³, în 1920 = 822.000 m³, în 1923 = 1.134.000 m³.

Deasemenea industria forestieră bulgară s'a dezvoltat foarte mult în ultimii ani. Pe când în 1910 erau numai 18 întreprinderi de acest fel, în 1921 numărul acestora a ajuns la 112. Capitalul investit în această industrie este de 262.460.000 leva și produce anual un beneficiu net de 89.900.000 leva. Cea mai mare parte din acest capital este bulgăresc, abia 6,5 % este străin.

Industria forestieră bulgară produce mai ales cherestea și mai puțin mobilă fasonată, ambele produse au un plasament foarte sigur în țară.

Din cauza lipsei de capital în țară, Statul a fost nevoit să concesioneze exploatarea marilor masive forestiere dela *Dioulen* și *Vasiliko* (circa 60.000 ha) unui concern anglo-bulgar.

(Prelucrare după Dr. Assen Ciocaloff, din «*Internationaler Holzmarkt*»).

RÉSUMÉ

Les forêts de Bulgarie

Le taux de boisement de la Bulgarie est de 28% ce qui représente 2.886.159 ha. de forêts.

Dans leur plus grande partie ces bois sont de petite étendue, chose qui rend difficile leur mise en valeur et leur administration.

Depuis peu de temps on assiste à un développement rapide de l'industrie forestière.

L'exploitation des forêts de Bulgarie se faisait jusqu'à présent seulement en vue de la production du bois de chauffage. Actuellement, plus de 262.000.000 leva sont employés à la mise en valeur des massifs forestiers bulgares.

Ces capitaux sont placés au taux de 6,5% ce qui représente un revenu net annuel de 89.900.000 leva.

INCENDIILE DE PADURI DIN FRANȚA

O fatalitate ar părea că urmărește ruinarea uneia din cele mai frumoase regiuni ale Franței, Provența. Pădurile, cari fac pitorescul și bogăția regiunii, sunt mistuite anual de incendii, fără ca intervenția omului să poată curma răul!

Anul acesta, fiind o vară excepțional de călduroasă și lipsită de ploi, focul a fost de o violență extraordinară.

Semnalat în ziua de 15 August în departamentul «Le Var», la Nord de Toulon, focul, sub acțiunea unui vânt din cele mai violente, a progresat fulgerător întinzându-se pe un front de aproape 30 km.

Deși dela început autoritățile au luat cele mai energice măsuri pentru stingerea și localizarea sinistrului, concentrând populațiunea și chemând în ajutor trupele din garnizoanele vecine, faptul însă că pădurile din această regiune se compun numai din rășinoase — pini — cu un subetaj de plante erbacee și arbustive ușor incendiabile, a făcut ca eforturile depuse să aibă puțin succes.

În câteva zile, mai mult de 25.000 hectare au căzut pradă focului, care în drumul lui a distrus deasemeni și numeroase locuințe.

Ancheta pornită pentru stabilirea cauzelor, avându-se în vedere considerentul că focul a izbucnit în mai multe puncte deodată și în situația ca vântul — mistralul — să-l îndrepte spre masivele păduroase, a dus la concluziunea că autorii sunt răi făcători interesați.

Speculațiunile fructuoase făcute în anii trecuți asupra pădurilor incendiate de negustori de lemne — în cea mai mare parte Italieni — a determinat poliția franceză să caute pe autori printre ei.

Se știe că focul când e forțat de vânt, trece iute prin pădure, din care cauză carbonizarea arborilor având loc numai la suprafață, lemnul își conservă calitățile dinainte. Singura condiție reclamată în acest caz este imediată doborîre, altfel putrezirea începe cu primele ploii de toamnă.

În fața acestei situațiuni, proprietarii au fost nevoiți să vândă porțiunile incendiate pe prețuri derizorii, cari variau între $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{20}$ din prețul normal, ocazionând negustorilor speculanți câștiguri fabuloase.

Dar cum negustorii de lemne nu sunt singurii interesați și profitorii ai incendiilor de păduri, cercetările pornite au dus la arestarea și a mai multor ciobani, cari, în dorința de a lărgi și reînprospăta pășunile existente, au putut fi împinși la aceasta. Ancheta se continuă în aceste două direcțiuni, ipoteza imprudenței sau a mânei comuniștilor fiind de la început înlăturată.

Periodicitatea incendiilor de păduri din Provența și dezastrele cauzate mai ales în acest an, au pus pe gânduri opinia publică și autoritățile. Astfel consiliul general al departamentului «Le Var», într'o moțiune votată la 30 August a. c., după ce arată pagubele cauzate și urmările la care este expus departamentul de a rămâne fără cursuri de apă, cere parlamentului votarea unei legi care să prevadă curățirea pădurilor de subarboret și defrișarea de zone pe lângă căile de comunicație: șosele, căi ferate, etc.

S'a propus deasemeni obligativitatea pentru companiile de căi ferate de a lua măsurile necesare ca pe viitor să se împiedice eșirea de scântei pe coșul locomotivei și lăsarea pe spațiul dintre șine a cenușei și a cărbunilor incomplect arși.

În comunicatul ministerului de agricultură din 19 August

1927, găsim anunțată întocmirea unui program de lucrări de protecție a pădurilor cu concursul asociațiilor sindicale forestiere și în departamentele «Le Var» și «Alpes-Maritimes», după cum s'a organizat și în alte departamente.

În adevăr, în baza legii din 25 Martie 1924 s'a înființat în departamentul «Bouches-du-Rhône» o asociație sindicală în scopul de a proteja pădurile contra incendiilor.

Prin posturi de pază așezate vara pe vârfurile dominante și cari sunt prevăzute cu telegrafie fără fir, se semnalează ușor orice început de incendiu. Imediat apoi cu ajutorul echipelor de săteni și detașamentelor de trupă să procedeze la localizarea lui, împiedicându-se prin aceasta propagarea mai departe. Există de asemenea o contribuție impusă — pe lângă taxa anuală plătită de proprietarii de păduri — și proprietarilor de vile, cari nu numai că sunt interesați de a nu risca să fie dăunați de incendii, dar sunt obligați la aceasta și în calitate de «usagers du paysage», fonduri menite a acoperi cheltuielile necesitate de lucrări și de procurarea de materiale trebuincioase la combatere.

Prin acest mijloc, s'a putut localiza până în prezent în departamentul «Bouches-du Rhône» aproape 500 incendii.

Nouă sugestii sunt pe cale de a hotărî asociațiunea sindicală de mai sus, a adopta sistemul utilizat în Italia și America și anume întrebuintarea aeroplanelor și a bombelor ante-incendiare.

5 Sept., 1927

G. I. Ionescu
Inginer silvic

FRAGMENT 1)

La aceste avantaje adăugăm, din punct de vedere al telegrafiei fără fir, situația geografică a României. Printre obstacolele cari se opun undelor, se socotesc *pădurile* și în consecință munții de obicei împăduriți. Înnapoia munților se formează ceea ce s'a numit «umbre electromagnetice», adică zone în cari transmisiunea pe cale

1) Din «Revue des valeurs étrangères», din Bruxelles articolul «La Roumanie au travail» cap. «Geographie commerciale», de prof. S. Mehedinți.

aeriană este dificilă. Stațiunea contrafă fiind stabilită la București, România are deci din acest punct de vedere un avantaj aprecia-
bil asupra țărilor cu relief muntos *sau prea bogate în păduri.*

CONSIDERAȚIUNI GENERALE ASUPRA PĂDURILOR DIN ROMÂNIA ¹⁾

de AL. L. LĂZURIANU
Inginer silvic

Intre darurile cu cari natura a inzestrat frumoasa și binecu-
vântata noastră țară, un loc de frunte ocupă pădurile ce adumbresc
munții, dealurile și văile răcoroase, formând codri seculari și dum-
brăvi pline de farmec și de poezie. Dar ele nu sunt numai o
podoabă a solului, ci constituiesc în acelaș timp un izvor nesecat
de avuție și au deci o deosebită importanță în rostul naturii și în
economia națională.

De aceea ~~autorul~~ pune în evidență *importanța econo-
mică și socială a pădurilor*, a trată despre consecințele *art. 23
din legea agrară și art. 8 din legea pășunilor* despre *pădurile
comunale*, despre *devastările și jefuirile proprietarilor și a fis-
cului de către societățile streine*, precum și despre *comer-
cializarea exploatărilor* și a atrage atențiunea asupra pădurilor
noastre cari după ultima statistică a Ministerului de Agricultură,
populează 7.249.985 ha, împreună cu poienile, adică aprox. 23⁰/₀
din întreaga suprafață a țării și reprezintă, fără teren, un fond
de 80–100 miliarde lei. Formează prin urmare al doilea izvor de
avuție, după agricultură.

E un fapt incontestabil că o localitate, pentru a putea fi
populată și accesibilă unei culturi intensive, trebuie înainte de toate
să aibă o climă favorabilă și un pământ fertil, prin urmare *clima*
și *solul* sunt factorii principali cari condiționează stabilirea și des-
voltarea unei culturi durabile.

Unii autori susțin cu drept cuvânt, că pădurile au o deosebită

1) O conferință ținută cu scop de vulgarizare, o publicăm ca să înles-
nim cunoașterea chestiunilor forestiere și să stimulăm discuțiunile și în afară de
sfera profesioniștilor silvici. Bine înțeles ideile emise angajează numai pe autor-

influență asupra climei, pe când alții din contră, contestă pădurilor orice influență sau o reduc la minimum.

Să luăm însă în considerație că, cu cât fenomenele meteorologice se succed într'un mod mai puțin brusc și fără de a atinge extremele, cu atâta clima e mai dulce și mai favorabilă sănătății și progresului economic al unei regiuni. O însemnătate climaterică nu se poate contesta pădurilor, căci ele apropie în oarecare măsură extremele de temperatură. Pădurile măresc gradul de umiditate al solului și al aerului și procură adăpost contra vânturilor puternice, reducându-le intensitatea. Într'o localitate păduroasă, iernile sunt mai dulci și verile mai răcoroase.

Intru cât privește influența pădurilor asupra precipitațiilor atmosferice, de cari depinde în mare parte fertilitatea unui ținut, chestiunea e foarte controversată. Cel puțin nu se poate nega — și o tristă experiență ne confirmă — că, prin devastarea pădurilor, se provoacă pe deoparte înrăutățirea climei, uscarea pământului și, deci, sterilitatea lui, iar pe de altă parte ținuturi întregi sunt expuse inundațiilor și depopulării.

Istoria antichității ne amintește de luncile mănoase ale Eufratului și ale Tigrului, unde azi abia se mai găsește o vegetație de stepă. Asia Mică și Grecia, odinioară așa de avute în păduri, azi sunt seci și pline de praf. Livezile grase ale Palestinei, unde pășteau renumiții tauri a lui Basan, au dispărut odată cu distrugerea pădurilor de stejar ce populau munții, de cari amintește profetul Isaia, iar în locul lor azi un teren sărăcăcios abia mai astâmpără foamea caprelor, unicul animal domestic al economiei proletare.

Dar Sicilia, grâнарul de odinioară al Romei antice, și câte alte exemple!...

Blanqui scrie în „*Journal des Economistes*” că, grație despăduririlor, în curând se va întrepune un deșert între Piemont și Provence.

În Campagna di Roma au dispărut orașe, vile și grădini, împreună cu pădurile.

Pe de altă parte în Delta Nilului, înainte de împăduririle făcute sub Mehmet Ali și sub Ibrahim Pașa, abia dacă erau câte 5 zile de ploaie pe an, iar acum, după executarea acestor plantațiuni, revin în termen mediu câte 50 zile. Și asemenea exemple se pot aduce fără număr, mai cu seamă în epoca de civilizație modernă.

În tot cazul, un trist adevăr istoric se desprinde și anume:

de câte ori mâna omului a atins în mod netememânatic domeniul forestier, au urmat goluri și deșerturi ireparabile.

O influență incontestabilă mai au pădurile asupra regimului apelor, prin facultatea de absorbție și de reținere a precipitărilor meteorice, prin împiedecarea mecanică a scurgerii lor și prin oprirea spălării pământului și a transportului de prund și nisip. Pădurile sunt un quasi-regulator al regimului apelor. S'a observat că cantitatea de apă a râurilor și a fluviilor a scăzut și scade în raport cu devastarea pădurilor și multe fabrici, avizate la forța motrice a apelor, cum sunt ferestrele, etc., trebuie să înceteze sau, în cazul cel mai favorabil, să-și reducă debitul, fiindcă apele seacă în cea mai mare parte a anului. Și se poate susține, cu drept cuvânt, că toate țările cari n'au știut să păstreze pădurile, sufăr într'un grad mai mare sau mai mic de această calamitate.

Ca să ne putem explica acest fenomen așa de dăunător pentru avuția națională a unei țări, vom arunca o scurtă privire asupra formațiunii și disparițiunii izvoarelor.

Izvoarele se produc de apele meteorice cari, pătrunzând în pământ, dau de un strat impermeabil, pe lângă care apoi se scurg până ce ies sub forma de izvoare în punctele în care stratul impermeabil ajunge la suprafața solului sau aproape de ea.

Intrucât privește formarea izvoarelor și abundența lor, aceasta depinde de permeabilitatea straturilor, de configurația și poziția geografică a regiunii. Dar, cu cât pierderea apelor ce cad pe o suprafață e mai mică, bunăoară în păduri, cu atâta izvoarele se alimentează mai abundent și mai regulat. Deci, în acest caz, pădurea are un rol destul de important și de multe ori aproape decisiv, cu deosebire în pozițiile mai joase, (până la o înălțime absolută de 800 m., dela această înălțime în sus, precipitațiile atmosferice fiind destul de dese, evaporațiunea mică și timpul de vegetație redus, influența vegetațiunii ce acoperă solul se manifestă mai mult asupra pozițiilor stâncoase și cu pante mai repezi. Aci, pădurile opresc în mod mecanic scurgerea repede a apelor provenite din ploii și zăpezi și le rețin pentru alimentarea treptată a izvoarelor.

În păduri, omăturile se topesc încet și ploaia ce cade, parte se evaporază prin frunze și parte se absoarbe cu încetul de foile căzute și de muschi, înlăturându-se în acest mod inundațiile spontanee, iar prisosul apei se conduce în pământ, care în păduri e humos și mobil, pentru a servi la întreținerea vegetației și la alimen-

tarea pâraelor, pe când de pe coastele golașe apa se scurge repede în vale, formând nenumărate scursuri ce se măresc din an în an. Cu cât coasta dealurilor e mai repede cu atât și scurgerea se accelerează și spală tot în calea sa. Pâraele și râurile se umflă, ies din albiile lor și inundă ogoarele din câmpii, acoperindu-le cu petriș și nisip și lăsând mizeria și pierirea în urma lor.

După cât se vede, pădurile sunt un *rezervoriu* pentru izvoare, pârae, râuri, etc. El favorizează scurgerea lină și regulată a apelor, garantează râurilor un debit egal și apără contra inundațiilor, ceea ce are o mare influență pentru economia agricolă, pentru dezvoltarea industriilor și a comerțului, prin înlesnirea navigațiunii, în fine, ele decid în mare parte asupra faptului ca un ținut să poată fi locuit și să poată atinge un grad mai mare de prosperitate economică. Într'un cuvânt, se poate afirma că pădurile sunt izvoarele de prosperitate—directe și indirecte—ale popoarelor.

Dacă luăm în considerație posibilitatea ca un ținut să poată fi locuit și să desvolte un progres economic, trebuie să recunoaștem că adeseori regiunile cele mai fertile sunt mai amenințate de inundațiuni și de împotmoliri când pădurile se devastează. În asemenea cazuri nenorocite, aceste ținuturi trebuie să facă mari sacrificii, pentru a-și asigura existența, trebuie să construiască diguri înalte și puternice, pentru a opri valurile turbate ale apelor. Dar și aceste apărături destul de scumpe, abia dacă pot dura câțiva ani, căci torenții cară încontinuu prund și nisip și-și ridică albia. Din contra, râurile ce vin dintr'o regiune împădurită niciodată nu curg cu vechemența periculoasă, nici nu aduc cu sine petriș și nisip ca cele din localitățile despădurite.

După cum am arătat mai sus, protecțiunea pădurilor se bazează în prima linie pe facultatea de absorbțiune și de reținerea precipitațiilor atmosferice. O parte din ploaia și zăpada ce cade în decursul anului, nu ajung la pământ și, în termen mediu, 20% se opresc în coronamentele arborilor și se evaporază. Iar din cele 80% ce ajung la pământ, parte se reține de pătura de foi moarte și de mușchiul ce acopere solul, parte se evapoează sau se scurge. Însă în pădure evaporarea e cu 64% mai mică decât în locurile deschise, deoarece pământul e mai rece și curenții mai slabi.

În termen mediu, pădurea consumă cam 55% din precipitațiile atmosferice, din cari, scăzând cele 30% pierdute prin evaporație, mai rămâne aproximativ vr'o 25% pentru trebuințele vegeta-

țiunii. Restul de 45% intră în pământ și formează rezervorul pentru vegetație și pentru alimentarea izvoarelor.

În linia a 2-a pădurea, împiedică în mod mecanic scurgerea repede a apelor prin nenumărate obstacole, pe cari natura le-a așternut în calea lor, cum sunt foile uscate, muschiul, crăcile, arborii căzuți, etc., etc. Prin rădăcinile ce împânzesc solul, acesta capătă o consolidare deosebită, care-l apără în contra spălării și minării cauzate de ploi mari, de aceea, în pădure eroziunile niciodată nu pot lua formele și întinderile mari ca în câmpul deschis, nici nu se formează atâtea râpe și scursuri și nu se transportă în vale subsolul de pietriș, pentru a acoperi câmpiile cu el.

Dintre toți acești factori, rolul cel mai important — și adeseori decisiv — îl are acoperământul vegetal al solului, în special mușchiul din pădurile rășinoase, înzestrat cu o mare putere de absorbțiune și reținere a apei.

Drept ilustrațiune, poate servi cazul din valea Saônei din Franța, unde înainte de devastarea pădurilor, abia după o ploaie de 9 zile aceasta se umfla și devenia amenințătoare, pe când astăzi după 9 ore de ploaie, apa se revarsă și inundează culturile dimprejur.

Dar ce dovadă mai învederată de cât stricăciunile enorme produse prin despăduririle barbare din Carpați?! Aproape toate râurile noastre, începând dela Severin, dealungul acestor munți, s'au transformat în torenți periculoși cari, pe timp de secetă, abia dacă au puțină apă pe fund, dar când plouă puternic la munte, vin cu furie turbată, înecând și spălând tot în calea lor, își mută albiile croind altele noi prin livezi și prin semănături și umplu țarinile și drumurile cu pietriș și nisip.

Ca un caz caracteristic trebuie să mai amintesc că, în multe planuri de delimitare dela 1864, am observat pârae cu o lățime de 5–10 m. cari nici n'au fost scăzute din suprafața delimitată. Astăzi, aceste pârae, în urma devastării pădurilor de pe coaste, — pentru a le transforma în islazuri, — prin surparea și spălarea continuă de către ploi a terenului, s'au transformat în torenți cu o albie de 50–100 m., plină de prund și de nisip. Toate aceste rele din cauza lăcomiei oamenilor ignorați.

O altă calamitate, provenită tot din devastarea pădurilor, sunt nisipurile sburătoare depe țărmurile râurilor mai mari și ale mării. Pădurile ce fixau aceste nisipuri s'au tăiat, în alte locuri pajiştea

s'a arat sau s'a păscut cu vite, distrugându-se cu acest mod vegetația erbacee ce fixa nisipurile și expunându-le vânturilor. Acum, pentru a pune stavilă dezastrului ce se întinde, aceste nisipuri trebuiesc fixate și împădurite cu mari cheltueli.

Pentru a complecta importanța pădurilor în rostul naturei, nu putem trece cu vederea acțiunea lor higienică asupra ținuturilor și asupra organismului omenesc.

În genere, se știe că aerul de pădure, saturat de oxigen și liber de acid carbonic, e balsamic, parfumat și exercită o influență binefăcătoare și întremantă asupra organismului. Și cine nu se simte oare impresionat în mod deosebit, văzând arborii seculari cu diferitele lor nuanțe de culori, cu variațiunile lor de umbră și de lumină? Și câtă liniște nu varsă ei în sufletul suferind?!

Se zice că pădurile sunt o sursă de oxigen. Și cu drept cuvânt, deoarece aerul din pădure e curat, nu conține microbi, ca și cel de munte și cel maritim, iar pământul său steril și acru, nu e favorabil pentru dezvoltarea bacteriilor patologice. Cel puțin în pădure nu s'au găsit astfel de bacterii, prin urmare, din punct de vedere igienic, se poate afirma că pământul de pădure e curat. Ori unde pământul e curat, e și aer curat și apă curată.

Așa se explică importanța plantațiilor în orașe, care nu constă numai în purificarea aerului prin absorbirea diferitelor gaze, ci mai mult în purificarea terenului și în imundarea lui.

S'a mai observat că și față de holeră pădurile sunt un mijloc de apărare eficace.

De asemenea se comportă pădurile față de frigurile galbene. În Virginia și în Carolina s'a constatat că, atât timp cât locurile băltoase sunt populate cu păduri, nu prezintă pericol pentru europeni, îndată însă ce pădurile se taie, acele locuri devin insalubre. Și se poate afirma că multe localități nesănătoase s'au ameliorat prin plantațiuni și au devenit accesibile culturii.

Ș'acum, dacă privim în jurul nostru, ori unde și în orice condițiuni ne-am găsi, vedem că aproape toate obiectele indispensabile existenței și culturai, dela leagăn până la sicriu, sunt confecționate în întregime din lemn sau cel puțin parțial din lemn. Lemnul e aproape nelipsit în toată viața economică. Ca combustibil el alină cerința cea mai elementară și, în același timp, concură la progresul general prin puterea calorică ce dezvoltă, iar ca lemn de lucru, de construcțiune, etc., satisface trebuințele noastre econo-

mice, publice, etc., și alimentează industria și comerțul măbind averea națională.

Deși geniul omenesc tinde neîncetat a înlocui materialul lemnos cu diferite metale, minerale și alte compoziții, putem afirma cu conștiința liniștită că, cu cât va progresa mai mult cultura, cu atât și trebuințele lemnoase vor crește.

Dar, pe lângă cele descrise mai sus, pădurile mai exercită și o influență indirectă asupra productivității economiei agricole, menită de asemenea a satisface cele mai importante necesități ale omului. Ele ridică calitatea și cantitatea recoltelor și, după constatările statistice făcute de Bequerel, le apără contra grindinei, prin faptul că produc în atmosferă o mișcare de vârtej, prin care norii se împrăstie, înainte de a se descărca.

Incontestabil însă că, cultura pământului e inamicul cel mai declarat al pădurilor. Pădurile trebuiesc să se retragă cu cât populația se înmulțește și cu cât crește bună starea ei prin industrii, comerț, etc., deși tocmai acestea își măresc încontinuu pretențiunile asupra lemnului.

Ar fi o muncă de prisos a se calcula cam câtă suprafață trebuie să fie populată cu pădure și câtă să aparțină agriculturii. În tot cazul, cele mai favorabile împrejurări pentru cultura pământului se găsesc acolo unde există un raport just între arătură, livadă și pădure și unde munții nici odată nu se desgolesc.

Când raportul dintre silvicultură și agricultură e distrus, agricultura suferă în prima linie. În munți ea scade repede, pe când în văi desființarea ei e chestie de câteva decenii.

Prin devastarea pădurilor, muntenii ajung la rolul de simpli proletari și, fără alte mijloace de câștig, vor cădea în mod fatal în sarcina statului.

Prin urmare, ca o condițiune absolut necesară în economia naturii, pentru ca pământul să fie fertil și accesibil culturii, se impune conservarea pădurilor, cu deosebire la munte, pe coastele repezi și pe nisipurile sburătoare, precum și repartizarea lor într'un mod proporțional.

Poate nici un popor nu poate fi mai interesat și mai obligat la conservarea și la cultura pădurilor precum este poporul român, fiindcă în codrii falnici ai Carpaților a scăpat și s'a reconstituit Nația românească. Aci legionarul roman, obosit de luptă contra barbarilor, a găsit un scut natural. Secoli de-a rândul Carpații au

adăpostit resturile coloniilor lui Traian contra invaziunilor coto-pitoare, pentru ca la urmă să le reverse ca pe niște unde cristaline pe câmpiile mănoase ale Daciei. Aci s'a format acea admirabilă unitate de limbă, de credințe și de moravuri, cari caracterizează poporul român mai presus de toate. În fine, putem zice, că existăm grație acestor fortărețe naturale și că până azi populația dela munte constituie fondul de rezervă al elementului român.

Din punct de vedere economic, România, ca țară agricolă prin excelență, are cel mai mare interes la conservarea și cultura pădurilor sale. Cum însă majoritatea pădurilor din vechiul Regat aparțin proprietarilor particulari, cu deosebire moșnenilor, și dintre acestea cam 80 % fiind situate în munți, devastarea lor s'a urmat și se urmează fără întrerupere. După ce acești nenorociți și-au distrus pădurile de brad ce erau accesibile, prin jaf și foc, pentru a face *munți de pășune*, au început a extirpa și pe cele de fag prin secătuire și capre, de oarece dispozițiile art. 3, 4, 7, 11, 12 și 13 din codul silvic, prin care se pune staviia despăduririlor, sunt mai mult măsuri ideale, fiindcă lipsește personalul de control și de supraveghere, un *corp special de poliție silvică*, și mijloacele necesare pentru executare și sancțiuni.

Dacă cineva călătorește pe sub coama munților, dela Mehedintzi la Suceava, poate vedea dealurile sterpe și aride precum și albiile râurilor, pline de prund și de nisip, cu tendința de a se lăți tot mai mult în contul terenului de cultură.

Dar numai cine va pătrunde mai adânc în regiunea muntoasă își va putea da seama de enormele devastări și stricăciuni ce se urmează de zeci de ani fără întrerupere.

De aceea sentințele romane: *Rem suam cuique negligere licet (îi este permis oricui să-și neglijeze lucrul său) și qui jure suo utitur, neminem laedit (cine folosește dreptul său nu vatămă pe nimeni)*, nu se pot aplica la păduri, de oarece pădurile, fiind înainte de toate un patrimoniu al țării, câștigul momentan trebuie subordonat interesului public, pentru a nu se cauză rău altor mii de oameni. Și când s'a risipit odată moștenirea strămoșească, cu greu se mai poate reînființa, fiindcă reconstituirea pădurilor cere timp îndelungat și spese enorme.

Cu atât mai mult trebuie să ne mirăm de ușurința cu care oamenii noștri de stat și legiuitori tratează sau mai bine zis ruinează această avere publică, fără a-și da seama de consecințele

funeste pentru viitorul economic al țării. Așa *art. 23 din Legea Agrară și 8 din legea pășunilor* dispun ca în regiunile de deal și de munte, adică în pozițiile cele mai expuse, se pot expropria poienile din pădure mai mici de 20 ha și de 10 ha ce sunt apropiate între ele precum și suprafețele de pădure intermediare, dacă vor fi două ori mai multe din aceste poieni despărțite una de alta de masivul lemnos de cel mult 200 m.

Iată calul troian intrat în păduri!

Căci ce alt însemnează exproprierea poienilor în pădurile noastre cari, din cauza exploatărilor și devastărilor anterioare, sunt în mare parte *ciuruite* de poieni, de cât distrugerea și a resturilor ce au mai scăpat de lăcomia omenească? Și apoi trebuie să avem în vedere că în vechiul Regat, poienile formează peste 15% din întinderea totală a pădurilor, cari abia ocupă 18% din suprafața teritoriului. Și dacă astăzi avem 23%, e grație Ardealului și Bucovinei, unde pădurile s'au conservat și se conservă mai bine.

În loc să se ia măsuri serioase ca aceste poeni să fie re-populate, pentru a avea masive bine încheiate, după cum prescrie o economie rațională a pădurilor, masive în cari pășunarea este exclusă de sine, (căci în masivele compacte nu crește iarbă, lipsind lumina necesară oricărei vegetații inferioare), în loc să se favorizeze dezvoltarea și creșterea cantitativă și calitativă a arborilor, ceea ce e scopul principal al culturii pădurilor, se introduce fierul plugului și vitele, pentru a bătători terenul și a paște mugurii și vârfulurile lăstarilor fragezi, degradând arboretul. În plus, sub pretext de a-și vedea de vite, se procură ocazia delicvențelor de a avea intrare liberă în pădure, căci, deși codrul e frate cu Românul, dar acest frate nici odată nu se apropie acum de el decât cu toporul pe umăr.

Grație acestor legiuri degradarea treptată a pădurilor e asigurată și cu timpul nu vom mai avea nici păduri, nici pășuni, ci numai niște islazuri sărăcăcioase, cu un arboret degradat, abia în stare de a satisface necesitățile proletariatului dela țară.

Atunci numai, când se va importa lemnul din afară, când vor domni secete îndelungate, se va putea aprecia răul cauzat țării de demagogia inconstientă, pentru a obține succese efemere.

Este o regulă stabilită că în pădurile normale pășunarea e exclusă. Pășunatul în păduri denotă o stare anormală, lipsa de coeziune, masive întrerupte de locuri goale și de poieni, cari cu timpul

se întind mereu în detrimentul pădurei până ce o distrug. Pe de altă parte pășunile din pădure, fiind de calitate inferioară, nu se favorizează creșterea și dezvoltarea vitelor de rasă, ci mai mult întreținerea celor pipernicite, a cioacelor multe și mărunte, pe care le au țărani noștri.

De aceea cred că, chiar în interesul populației rurale, în scopul de a o îndruma spre o agricultură mai rațională și spre o creștere și producție mai rentabilă a vitelor, ameliorând rasele actuale, ar trebui desbărată de răul obicei de a-și căuta refugiul la pădure. Să se înceapă a se cultiva nutrețuri și livezi artificiale și a se introduce trept stabulațiunea, cel puțin pe timpul cât nu se poate paște fără a se deteriora terenul și când nu e iarbă suficientă.

La munte însă, unde toată economia populației consistă din creșterea vitelor, căci cereale abia se cultivă în cantitate mică pe expozițiile mai dulci, e mai preferabil pentru satisfacerea trebuințelor pășunării, să se determine o întindere de teren ce e mai puțin expusă deteriorării prin agenții atmosferici, decât a se introduce vitele în păduri.

In consecință aceste legi pernicioase trebuiesc abrogate.

În legătură cu articolele de mai sus din legea agrară și a pășunilor, e și constituirea *pădurilor comunale* în vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, așa numita lege din 1924 «pentru satisfacerea trebuințelor în lemn de foc și de lucru a populației rurale din vechiul Regat, Basarabia și Bucovina».

În Europa feudală, foștii iobagi depe domeniile seniorilor, a episcopatelor, a mănăstirilor și a statului, în schimbul muncii lor, aveau dreptul la o anumită cantitate de lemn de lucru și de foc, la uscături, iarbă, semințe, etc., din pădurile senioriale. Cum acest drept recunoscut împiedecă cu timpul cultura și exploatarea rațională a pădurilor, s'a căutat ca, prin bună învoială și printr'o estimare justă, să se răscumpere, pentru a liberă pădurile de *servitute*. În cele mai multe cazuri s'a defalcat din corpul pădurii o întindere egală cu valoarea acestui *drept de servitute*, care s'a predat comunei căreia aparțineau acei locuitori. Aceasta e origina pădurilor comunale din Occident și din Ardeal.

În vechiul Regat, până în secolul al 18-lea, pădurile erau un fel de res nullius et omnium. Tocmai spre finele aceluia secol, proprietarii moșiilor au început a pune posesiune și pe păduri și a le opri, constituind servituți pentru clăcași. Aceste servituți prin art. IX

din legea pentru regularea proprietății rurale dela 1864 au fost recunoscute și se dispune ca ele să se păstreze și pe viitor, iar după 15 ani proprietarii vor fi în drept a cere liberarea pădurilor de sub servitute prin bună învoială sau prin hotărâre judecătorească.

Ori, ce s'a întâmplat? Proprietarii dela câmp, în cea mai mare parte și-au defrișat pădurile și le-au transformat în teren arabil, iar la deal și la munte drepturile de servitute s'au stins cu încetul. Oamenii au fost oprți de a mai beneficia de dreptul lor până și dela uscături. Și exemplul cel mai bun le-a dat chiar statul în pădurile mănăstirești pe cari le-a secularizat.

Prin legea din 1924, în loc să se recunoască și estimeze acel drept al țăranilor foști clăcași, s'a recurs la un paliativ, un fel de „uite popa nu e popa“, pentru a salvă aparențele. În fond toată economia acestei legi se reduce la exproprierea persoanelor juridice și la pulverizarea pădurilor particulare, pe cari le scade la ridicola întindere de 100 hectare, pentru a constitui din diferite porțiuni separate păduri comunale nominative, fiindcă în realitate aceste păduri, compuse din bucăți, rămân în posesia statului. Toată legea e mai mult o înșirare de forme juridice pentru expropriere și pentru plată, de comisiuni și para comisiuni, și tocmai în partea a II-ia se indică, că exploatarea acestor *petece de păduri*, se va face de stat, ca să asigure trebuințele de lemn de foc și de lucru ale populațiunii rurale. Ca și când exploatarea celorlalte păduri are vr'un alt scop, decât să producă maximul de lemn de foc și de lucru pe o unitate de suprafață. În ce privește prețul materialului lemnos, el este cel tarifar, stabilit atât pentru pădurile statului cât și pentru cele expropriate, cu deosebire că în aceste ultime păduri prețul trebuie să cuprindă și anuitatea care, dat fiind obiceiul pământului, se poate urca la 10% și mai bine, pe când renta anuală a pădurilor, în cel mai bun caz nu trece de 1%—2%. Acestea după cum expropriările se vor face cu mai multă sau mai puțină părtinire.

Astfel că din toată această concepție advocătească, țăranul se alege cu forma și cu numele de proprietar de pădure.

În schimb pădurile persoanelor juridice se expropriază, iar ale proprietarilor se ciopârțesc până la 100 ha, anihilându-se cu acest mod orice cultură intensivă și exploatare sistematică a acestor păduri din cauza întinderilor reduse, deoarece în cultura pădurilor întinderea joacă rolul principal. Fără o întindere cores-

punzătoare nu se poate adopta o *revoluție mai mare*, pentru a produce lemn de lucru și de construcțiuni, scopul principal al silviculturii, nici o *exploatare succesivă anuală* ci numai una *periodică*; iar speșele de pază și de administrație sunt cu mult mai urcate decât la întinderile mari, defecte cari toate scad rentabilitatea și valoarea pădurilor, deosebit că se produc o mulțime de nemulțumiri și de favoruri prin o expropriere fără nici un profit real, dând ocaziune proprietarilor de a face speculă cu exproprierea și a se sustrage prin *defrișări nelegale*, obținute pe căi piezișe, cum e defrișarea pădurei *Pantelimon* a Eforiei spitalelor civile din preajma Bucureștilor. Și acum, pentru ca să intrăm în legalitate, *adică pentru ca să se poată estima valoarea servituzilor, pentru o justă despăgubire, fie în bani, fie în natură, ar trebui reconstituite pădurile distruse, pe baza planului ridicat de statul major austriac sub Știrbey și a altor planuri cadastrale ce se găsesc la județe la proprietari, etc. Lucrare grea și migăloasă, aproape imposibilă după trecere de 60 de ani.* De altă parte, față de importanța aproape vitală, pe care pădurile o au pentru bunăstarea și prosperarea agriculturii și a industriei naționale, *pulverizarea și distrugerea lor ar fi cea mai mare calamitate pentru viitor, mai ales în vechiul Regat, unde pădurile sunt deja reduse la un minim, sub cota normală.* Iar cele câte au scăpat de topor și de târnăcop, se găsesc, afară doar de pădurile statului și a câtorva mari proprietari, într'o stare deplorabilă din cauza pășunatului întins și a tăerilor abuzive.

Deci constituirea pădurilor comunale după norma occidentală este aproape exclusă. De asemenea, legea din 1924 pentru satisfacerea trebuințelor în lemn de foc și de lucru a populațiunii rurale din vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, bazată pe ciopârțirea actualelor păduri, degradează și ruinează pe cele rămase fără vreun profit real pentru țărani, de oarece și ei vor cumpăra lemnul tot după tariful statului, *prin urmare legea trebuie abrogată neavând nici un sens.*

Însă, pentru a concilia interesele agriculturii, care e baza de producțiune a țării, cu necesitățile crescânde ale societății și în special ale populațiunii rurale, având în vedere actuala stare tristă a pădurilor, singura soluțiune rațională și patriotică rămâne introducerea cât mai urgentă a unei culturi intensive, bazată pe o îngrijire conștiincioasă și o exploatare sistematică, pentru a pro-

duce cantitatea maximă de lemn de foc și de lucru pe unitatea de suprafață.

Excluderea treptată a pășunatului și complectarea tuturilor golurilor prin însemnări și plantări. Iar *exploatarea* să se facă în *regie* și în asociație cu *cooperativele sâtești*, pentru a se procura populației rurale materialul lemnos cu prețul normal, evitându-se specula.

Aceste măsuri trebuiesc impuse și proprietarilor de păduri, sub pedeapsă de a fi chiar expropriați, obligându-i totodată de a ține personal tehnic și administrativ întocmai ca statul, nu logofeți de pădure ca în prezent și de a exploata pădurile în baza unui regulament aprobat.

La munte mai adeseori existența populațiunii e strâns legată de aceea a pădurilor, cum e bunăoară în Munții Apuseni ai Transilvaniei, în *Țara Moșilor*, cari din cauza configurații nefavorabile a terenului — văi înguste cu coaste repezi și adeseori abrupte, în general mai mult sterile, — cultura cerealelor fiind foarte redusă, prea puțin grâu de primăvară, ovăz, secară, pe podișurile și pe pantele mai dulci expuse soarelui și creșterea vitelor puțin favorizată din lipsa pășunilor și a nutrețului mai abundent, acești locuitori, vâriți între munți, prin natura locurilor sunt avizați la unicul mijloc de traiu, la exploatarea pădurilor și confecționarea vaselor de lemn, ciubere, doniți, șindrile, scânduri, cercuri, etc., pe cari le încarcă în căruțe sau pe cai de munte și le transportă la vale, la *Țară*, străbătându-o în lung și în lat până la mari depărțări, pentru a le desface pe bani și pe bucate (cereale).

Până la cercetarea drepturilor de proprietate pe cari acești locuitori l-au avut ab antiquo asupra pădurilor și de care au fost despuiți de fisc și pentru cari drepturi au luptat sub Horia, dar până la o justă *resstitutio in integrum*, *trebuie să se oprească orice exploatare prin concesiuni speculative și cointeresate*, după cum se urmează dela unire încoace, care devastează codrii prin instalarea de joagăre (herestrae) în mijlocul pădurilor, tăind sute de hectare de molift.

Dar, până la regularea dreptului de proprietate pentru a se preveni pauperizarea progresivă a muntenilor, exploatarea pădurilor trebuie să se facă numai în *regie*, cu referință la necesitățile de lemn ale acestor locuitori, adoptându-se *regimul grădinaritului* cu o vârstă la exploatabilitate de 80–100 de ani, care oferă toate

calitățile și dimensiunile cerute, iar vânzarea să se facă pe număr de arbori în picioare, cubați, tarifați și marcați în pădure.

În viitor, toate *locurile improductive* precum și râpele, surpăturile, scursurile, etc., cari pe timp de ploaie torențială înneacă căile de comunicație și câmpiile fertile (în întindere de peste un milion de hectare numai în vechiul regat), vor trebui fixate și împădurite, fie prin exproprierea lor de cătră stat, fie obligând proprietarii a le împăduri.

De asemenea, trebuie să se înceapă lucrările necesare pentru corecțiunea și consolidarea *torenților* cari s'au format din cauza despăduririi munților și a dealurilor și care se întind încontinuu în dauna terenului de cultură, cauzând enorme stricăciuni prin transportul de prundiș, pământ și alte materiale ce cară și revarsă la fiecare ploaie mai mare peste câmpii, amenințând comunicația și siguranța locuitorilor. Orice întârziere e împreunată cu muncă și spese înzecite.

Aceste ar fi măsurile cele mai urgente, pentru a salvă pădurile și a promova cultura lor, măbind acest fond nesecat de avuție națională.

Trebuie să ne pătrudem de axioma că, precum nu poate există cultura fără pădure, tot asemenea nici pădure fără cultură. Ori pădurile fiind un patrimoniu străbun, datoria noastră este să-l păstrăm și să-l îngrijim, pentru a nu compromite existența posterității.

În legătură cu cele expuse mai sus, rămâne să mai tratez despre *devastarea munților și jefuirea proprietarilor și a Statului de către Societățile străine*, cu concursul samsarilor și al politicienilor de toate culorile.

Cam pe la finele socolului trecut a apărut o nouă plagă tot așa de periculoasă ca și a insectelor, bostrichizilor, care a distrus brădetul din vechiul regat și amenință cu pierire și resturile ce au mai scăpat de lăcomia moșnenilor și a proprietarilor inconștienți, fiind înfundate în locuri rele și inaccesibile. Sunt mari speculanți de păduri cari, după ce au trecut prin Germania și fosta Austro-Ungarie etc., sau instalat în România.

Prima lor năzuință e să întrunească într'o singură mână mii de hectare pentru a le tăia fără scrupul și a le pune în valoare. Pe când proprietarul tot se mai gândește la viitor, speculantul trăește numai pentru prezent, pentru câștigul momentan și idealul lui e

iuteala cu care poate transforma în bani milioane de arbori seculari. Cu ajutorul samsarilor ce mișună în țara întreagă, făcând parte din toate straturile societății, acești speculanți periculoși au cumpărat aproape pe nimic mai toate pădurile de brad ale moșnenilor, ale răzeșilor și ale altor proprietari din vechiul Regat, le-au culcat la pământ și acum și-au pus ochii pe pădurile statului ce au mai rămas pe ici colea. Tot astfel și peste munți în Ardeal, în Banat și Bucovina. Și, dacă judecăm după enormele cantități de lemn ce se exploatează anual, distrugerea totală a masivelor de reșinoase, nu e departe.

Rezultatul va fi mai trist și mai dureros decât ar putea să-și imagineze și cel mai pesimist om, și pentru a ne face o idee de catastrofa economică ce se prepară acestei țări, cu concursul conștient și inconștient al multor patrioți luminați, e destul să privim munții Gorjului, ai Oltului, ai Putnei, Buzăului, etc. pe unde au trecut acești devastatori de meserie, lăsând în urma lor munții pleșuvi ce amenință cu mizerie și cutropire.

Este adevărat că dâșii n'au exploatat decât arbori de la 0,20^m diametru în sus pentru ferestrate, dar masivele de molid, odată rărite în mod neregulat, nu mai pot rezista furtunilor și vânturilor violente ce domină în acele stațiuni, mai cu seamă pe timpul echinoctiilor, din cauza slabei înrădăcinări a molidului. Ele sunt așternute fără întârziere la pământ, în urmă focurile, puse într'adins de moșneni și de ciobani, descurcă locul și înlesnesc pășunea. Cu acest mod, grație indiferentismului organelor administrative și a inconștienței locuitorilor, se devastează și se extermină mii de hectare de păduri de rășinoase, situate în clima cea mai aspră și în pozițiile cele mai periculoase.

Pentru a ne face o idee aproximativă de starea actuală a pădurilor de rășinoase și de devastările ce se continuă pe o scară întinsă, voi reproduce câteva date din broșura ce am publicat la 1907 asupra *Chestiunii pădurilor în România*. După calcule statistice făcute la acea epocă, în vechiul Regat, din întinderea de 282.000 hectare a pădurilor de brad, s'au exploatat, recte devastat, și erau în curs de exploatare cel puțin $\frac{2}{3}$, adică, cam 188.000 ha., rămânând vreo 94.000 ha. în picioare. Din aceasta însă circa 14.000 ha, cu deosebire în Muntenia, sunt inaccesibile din cauza pozițiilor lor dificile și a întinderii prea mici cari nu rentează construcțiuni de drumuri aeriene ori alte mijloace costisitoare de extracțiune,

Prin urmare mai erau vreo 80,000 ha populate cu material exploatabil pentru cherestea.

Aceste păduri se pot estima, în termen mediu, cu maximul de 300 m. cubi pe ha, de oare ce nu sunt uniforme și întregi, ci întrerupte de rășiți și de arboret tânăr fără valoare comercială. Dar eră la acea epocă, după toate probabilitățile, un stoc de material de cherestea în picioare de vreo 24.000.000 m. c., în majoritate absolută molift.

Exportul anului 1905 a fost de 642.190 m. cubi de brad în trunchiuri și în lemn lucrat, în valoare de 17.725.000 lei, în care nu intră lemnul de transit și concesiunea Götz. Acest material reprezintă mai bine de 1.000.000 m. cubi, lemn brut în picioare, fiindcă lemnul de brad, tăiat la herestreu, scade cu 30% și prin cojire 10%. La aceste cantități trebuie să se adauge cel puțin 500,000 m. cubi consumațiunea internă. Rezultă deci, că anual se exploată o cantitate de 1.500.000 m. cubi lemn brut în picioare. Prin urmare fondul de 24.000.000 m. cubi de brad se va slei aproximativ în 16 ani, dacă se continuă exploatarea pe aceeași scară, mai ales că exportul crește și industriile sporesc.

După ce s'a risipit această moștenire, va urmă o lungă și tristă perioadă de așteptare, cam vreo 50-60 de ani, până ce se va mai ridica brădetul tânăr, în care timp se vor căută cu lumânarea resturile abandonate prin păduri și se va importa din străinătate.

Tot asemenea s'au distrus în regiunea colinelor renumitele păduri de stejari și de goruni seculari dela un metru diametru în sus, în cari se îngrășau turme de porci pentru export. Au mai scăpat doară pădurile statului și ale instituțiunilor de binefacere, dar și aceste ciuntite și deteriorate prin extracțiuni abuzive. Aproape singura pădure de stejar în întindere și valoare mare este cea a statului de la *Seaca Optășani din Olt*.

Pentru ca scopul acestei lucrări să fie atins, îmi voi permite ca drept complectare a celor expuse, să indic și mijloacele preventive și de amelioare, mai ales că ele reies chiar din natura răului.

Ca mijloace preventive:

1) *Votarea legii de imprevisiune, dacă se poate, cu efect retroactiv.*

2) *Votarea legii de incompatibilitate parlamentară, prin care să se interzică deputaților de a luă parte la orice întreprin-*

dere comercială ce are legătură cu statul sau cu interesele vitale ale statului, după cum e în Ceho-Slovacia și pare-mi-se și în Ungaria.

3) *Lichidarea societăților forestiere străine*, devastatoare de păduri și corupătoare de caractere.

Ca măsuri de ameliorare :

1. *Reducerea exploatărilor actuale la măsura posibilității anuale*, adică a creșterii anuale în masă lemnoasă, pentru a nu se mai ataca fondul și a se distruge raportul dintre capital și rentă.

2. *Inițierea unui corp de poliție silvică* pentru supravegherea și controlul regulat a pădurilor particulare și ale Statului.

3. *Exploatarea pădurilor Statului și ale instituțiilor publice în regie și în asociație cu cooperativele sătești fără excepțiune*, pentru ca venitul după această avere să rămână în țară.

Se va obiecta poate că, pentru a întreprinde cu succes punerea în exploatare a pădurilor din munți, ne lipsește un personal tehnic capabil și capital necesar pentru instalațiuni de drumuri aeriene, scocuri, jilipuri, canaluri, căi înguste de C. F. (Décauville), gatere, etc., etc., pentru a se putea extrage și transporta materialul lemnos din aceste poziții infundate și dificile. Acestora le vom răspunde că *corpul silvic actual*, are o cultură tehnică suficientă, pentru a putea proiecta și executa toate instalațiunile necesare unei exploatare raționale precum și pentru debitul lemnului în diferite sortimente conform calităților lui și a cerințelor piețelor de desfacere. Iară pentru construirea și aplicarea acestor instalațiuni pe teren, sunt renumiții lemnari din Munții Apuseni ai Transilvaniei, Moșii și Maramureșenii, cari cu concursul muntenerilor locali pot îndeplini orice însărcinare de asemenea natură.

Rămâne dar partea financiară.

Cred că datoria Creditului industrial, acelu angromonic și poate forestier în perspectivă e, să pună la dispoziție capitalul necesar acestor întreprinderi sigure și rentabile. Aceasta ar constitui adevărata *comercializare națională*. Ea ar procura de lucru muntenerilor avizați la păduri, și în acelaș timp, ar mări avuția națională, pe când comercializarea cu ajutorul capitalului străin, ar fi tot un dezastru, de oarece străinii ar tinde numai, să încascze profitul cel mai mare devastând pădurile,

Singura condițiune pentru reușita acestor întreprinderi este *supraveghera* cât mai de aproape și *controlarea* deasă a personalului statului și a cooperativelor interesate în comercializarea lemnului, atribuțiuni care cad în sarcina personalului de poliție silvică.

Inginer Al. L. Lăzurianu

G. HUFFEL

P. P. Carp, fostul ministru al agriculturii, industriei, comerțului și al domeniilor, voind să profite de experiența specialiștilor străini în materie de silvicultură, s'a adresat în anul 1888 guvernului francez, după cum făcuse și alți doi predecesori ai săi de altminteri, spre a-i recomanda o persoană competentă care să-și dea avizul asupra modului de procedare cel mai eficace pentru punerea în valoare a imenselor noastre suprafețe păduroase în multe părți aflătoare în stare virgină încă.

Alegerea administrației forestiere respective îndrituită a se rosti în această privință, s'a oprit asupra tânărului inspector forestier ajutor (inspecteur-adjoint forestier) *G. Huffel*, absolvent cu distincție al Școlii naționale superioare de ape și păduri dela Nancy, care prin lucrările sale tehnice, prin spiritul său de discernământ și cunoștințele sale generale atrăsese deja atențiunea superiorilor săi erarhici.

Pe baza unui contract de angajament pe termen de un an d-sa sosi, la data fixată în România, unde găsi o parte din camarazii săi dela aceeași școală, care îl primi cu o deosebită dragoste și îi dădu tot concursul necesar.

Venind aproape zilnic în contact cu silvicultorii din serviciul silvic central și exterior al Statului și dat fiind înlesnirea pentru orice francez de a se acomoda împrejurărilor din țara noastră, care în totdeauna a divinizat Franța pentru afinitățile de rasă și sprijinul acordat, ori de câte ori a fost nevoie, micului Stat latin dela gurile Dunării, se familiarizează repede cu limba română și încă așa de bine încât nu numai că se putu exprima cu facilitate, dar reuși să cunoască și *fond* condițiunile noastre culturale și economice, făcând incursiuni și în domeniul istoriei noastre naționale prin consultarea scrierilor celor mai de seamă autori, neexcluzând

pe Dimitrie Cantemir care prin opul său, *Descrierea Moldovei*, în limba latină a justificat reputațiunea de om învățat de care s'a bucurat acest Domnitor român în cercul intelectualilor străini de pe acele vremuri.

Pentru îndeplinirea misiunii sale recomandatul administrației forestiere franceze fu neobosit în cercetarea cauzelor inițiale cari împiedecau dezvoltarea și propășirea economiei noastre silvicole, propunând în acelaș timp, în urma numeroaselor sale descinderi pe teren în diferitele regiuni păduroase ale țării, soluțiuni adecuate pentru fiecare caz în parte.

Referatele prezintate cum de exemplu: cel referitor la originea nisipurilor sburătoare și formațiunea dunelor de pe lângă Dunăre, în Oltenia, fixarea lor cu ajutorul plantațiunilor de salcâm, mai cu seamă operațiune condusă la începutul său cu o remarcabilă destoinicie de fostul brigadier silvic devenit apoi șeful Ocolului Ciuperceni, regretatul *Milchievici*, despre care d-l Huffel adeseori s'a exprimat în mod elogios, cel cu privire la estimația materialului lemnos de stejar a așa numiților copaci din pădurea Seaca Oplășani, deperisanți, uscați în picioare sau căzuți pe jos, și totuși cu o însemnată proporție de lemn de lucru, mulți dintr'înșii având o grosime la înălțimea pieptului de peste 1 metru în diametru, din vânzarea cărora statul a realizat un venit însemnat, studiul pădurei de pe muntele „*Piscul Câinelui*” din județul Prahova, prin care s'au stabilit norme pentru viitor în ceiace privește tratamentul de adoptat și amenajamentul de aplicat, precum și alte multe asemenea studii, unele adevărate monografii, cari deși întocmite acum 39 ani, totuși ciltirea lor prezintă și astăzi un deosebit interes.

Spre sfârșitul anului de angajament, ministrul în chestiune dându-și seama că are de a face cu un element de mare valoare, l'a întrebat dacă nu ar fi dispus să rămână și mai departe în țară, în care caz i-ar asigura o situațiune strălucită.

Răspunsul său a fost să i se dea un răgaz de 48 de ore, când numai va putea să se pronunțe în mod definitiv. Întâmplarea a făcut ca tocmai în acest interval d-l *Huffel* să primească din partea fostului director al școlii forestiere din Nancy, *A. Puton*, o încunoștințare că a fost recomandat de a fi numit ca însărcinat de a face cursul de amenajament la această școală.

Fața cu frumoasa perspectivă ce i se deschidea, d-sa nu mai ezită de a se înalpa în Franța.

Înainte însă de a pleca înaintă Ministerului Domeniilor o foarte importantă expunere cuprinzând observațiunile sale personale asupra stării și compozițiunei pădurilor noastre, asupra metodelor de tratament aplicate și cele cari ar trebui adoptate, avându-se în vedere vârsta și situațiunea lor, asupra organizației serviciului silvic și a măsurilor cari ar trebui luate pentru obținerea maximului de efect util în raport cu cheltuelile făcute, precum și asupra necesității de a se înființa un număr de 4 comisiuni compuse din silvicultori români și având în capul lor câte un forestier francez cu experiență, care să fie subordonate direct ministrului sau reprezentantului său, spre a nu mai fi supuse rutinei birocratice cari dau naștere la întâzieri și cari comisiuni tehnice să se ocupe cu executări de drumuri forestiere și alte mijloace de transport, fără de care exploatarea pădurilor nu numai că nu este rentabilă, dar devine chiar imposibilă, cu întocmirea de amenajamente simple, ușor de aplicat, cu lucrări de corecțiuni de ravene și torenți, cu împădurirea râpelor și locurilor improductive, cu ameliorațiuni pastorale în pășunile alpine, etc., etc.

Acest raport general însoțit de un proiect de cod silvic împreună cu celelalte studii făcute de d. Huffel, în cursul anului 1888, după ce au fost traduse în românește de fostul inspector general silvic Gh. Nicolau, astăzi eșit la pensie, s'au tipărit sub forma unei destule de voluminoase broșuri care s'a trimis tuturilor ocoalelor silvice spre a fi păstrate în arhivele respective.

Fire potolită, puțin expansivă, de o modestie poate exagerată, dar de o voință și putere de muncă extraordinară, necruțând nici un sacrificiu când era vorba de a-și îndeplini datoria și de a ridica cât mai sus prestigiul științei și culturii franceze, fostul inspector silvic ajutor, a lăsat tuturilor care l'au cunoscut cea mai vie simpatie. Devenit mai târziu profesor definitiv la școala națională superioară de ape și păduri dela Nancy și mai pe urmă subdirector onorar i s'a acordat în 1925 ca recunoaștere a meritelor sale științifice și a serviciilor aduse învățământului silvic, decorația «*Legiunea de onoare*» în gradul de ofițer de către guvernul Republicii franceze, iar din partea guvernului nostru a primit, în acelaș an.

Cu prilejul serbării centenarului școlii dela Nancy, am avut deosebita satisfacțiune de a revedea pe acest prieten al României, care de când a cunoscut-o a și iubit-o, precum și pe ceilalți ve-

nerați ai mei profesori de odinioară, d-nii *Ch. Guyot* și *E. Henry*, încă în viață, căror am fost fericit să le pot exprima prin viu graiu cu ocazia cuvântării ce am ținut-o în prezența d-lui *Jean Durand*, ministrul de agricultură de pe atunci, tot respectul și recunoștința ce le port, pentru exemplele bune ce mi-au dat și afecțiunea cu care am fost înconjurat pe timpul celor mai frumoși 2 ani din tinerețea mea petrecuți în Franța.

D-l Huffel, profesorul meu de amenajament din 1889, nu încetează ori de câte ori i se prezintă ocaziunea, de a ne arăta interesul ce poartă silviculturii noastre, dovadă osteneala ce și-a dat de a trata în numărul de pe luna Iulie anul acesta din *Revue des Eaux et Forêts* despre condițiile noastre forestiere.

Cât despre elogiioasa apreciere, ce și de astă dată d-sa face despre modul cum este redactată *Revista Pădurilor*, organul de publicitate al Societății *Progresul silvic*, la care colaborează și cel ce scrie aceste rânduri, acest fapt ne onorează în deosebi și în acelaș timp ne încurajează, pentru că ea vine din partea unei personalități care are primul loc între fruntașii literaturii forestiere franceze.

Pentru ca cititorii revistei noastre să ia cunoștință de tot ce a scris D-sa cu privire la statistica și distribuțiunea geografică a pădurilor în România la învățământul nostru silvic superior și la societatea «*Progresul silvic*», reproducem mai jos în traducere întreaga sa expunere.

Petre Antonescu

ROMÂNIA

I. România Mare. Statistică forestieră

În cursul anului 1888 mă găseam în serviciul guvernului român. Străbăteam frumoasele păduri de brad și fag de pe versantul sudic al Carpaților la obârșia Dâmboviței, care udă Bucureștii și a cărei apă după cum sună proverbul românesc *este așa de dulce, în cât cel ce o bea nu se mai duce*. În ce mă privește eu pot spune că proverbul s'a verificat: amintirea și afecțiunea mea au rămas statornice pentru frumoasa țară unde am trăit mai mult de un an din tinerețea mea.

Suisem creștetul unui munte, unde, la 2500 metri altitudine, scormoneam zăpada de Iulie și de unde contemplam, la picioarele noastre, pământul Transilvaniei, locuită de români, pe atunci sub dominațiune ungară, apoi coborâsem până în orașelul în care își avea reședința șeful ocolului silvic local. Acesta făcuse colegului său francez cinstea de a-l invita la sine acasă. El avea un fiu, un drăguț bălat de șase sau șapte ani, căruiu îi mângâiam părul său creț: ca bun Român, credincios amintirii legiunilor lui Tralan, care îl colonizase țara sa, tatăl său îi dăduse numele de Aurel. Noi vorbiam despre Transilvania, de frații români de sub jugul nemților (Austro-Ungaria), iar eu mă gândeam la Alsacia mea depărtată... Micul Aurel, așzat pe genunchii mei, văzându-mă gânditor, îmi zise: «Când voi fi mare mă voi duce, cu un steag românesc la Brașov (oraș din Transilvania vecină) și voi goni pe unguri de acolo».

Micul Aurel a fost un bun profet. Astăzi Transilvania face parte din România Mare, ca și Bucovina, alt pământ românesc pe care îl ocupa austriacii, ca și Basarabia pe care o ocupau rușii. Intinderea regatului dunărean s'a mărit mai mult de cât cât de două ori, aceea a pădurilor a trecut de la 2.900.000 la 7.249.000 hectare, iar procentul de împădurire al țării de la 18 la 23%.

Pentru prima oară în 1925 a apărut statistica amănunțită a noii Români. D-rl Demetrescu, inginer forestier, a rezumat dintr'însa rezultatele în fascicula de pe Martie 1926 din Revista pădurilor. Extrag din lucrarea d-lui Demetrescu materia din următoarele două tablouri:

Distribuția geografică și economică a pădurilor din România (suprafețele socotite în mii de hectare).

Situațiunea pădurilor	Pădurile statului	Pădurile parti- culare adminis- trate de Stat și ale in- stitut. public	Pădurile particulare	TOTAL
Vechiul regat . . .	1.242	209	1.476	2.927
Provincia Ardealului .	620	1.654	1.354	3.627
Provincia Bucovinei .	2	256	162	461
Provincia Basarabiei .	214	—	20	234
	2.078	2.159	3.012	7.249

Reiese din aceste date că Statul posedă 19% din întinderea pădurilor și că el administrează trei părți din cinci dintr'însele. Cele 7.249.000 hectare păduri cuprind în total 727.000 hectare poteni și goluri, adică o zecime din suprafața lor. Proporția cea mai mare de poeni sau goluri se află în vechiul regat, ea se cifrează la 17% din totalitatea pădurilor și 14% din pădurile Statului.

Tabloul următor ne dă o idee despre speciile ce compun suprafața împădurită. Unitatea reprezintă 1000 hectare.

Denumirea pădurilor	Fag	Stejari 1)	Alte foioase tari 2)	Foioase lemne moi 3)	Total foioa- selor	Resi- noase 4)	Total general
1) După natura proprietarilor							
Pădurile Statului	585	459	238	268	1.549	305	1.584
Pădurile administrate de Stat	771	331	102	68	1.272	729	2.001
Pădurile particularilor. . .	1.100	588	180	251	2.119	551	2.670
2) Repartizarea pe provincii							
Vechiul regat	748	661	249	458	2.065	448	2.513
Provincia Ardealului . . .	1.603	645	206	77	2.531	841	3.373
" Bucovinei	102	5	18	8	134	296	429
" Basarabia	2	117	46	44	209	"	209
Total.	2.456	1.378	519	587	4.940	1.585	6.524
Proporția %	37.6	21.1	8.0	9.0	76	24	100

Din acest tablou rezultă că proporția foioaselor și resinoaselor este aceeași ca și în Franța (70 contra 30). Molidul este de trei ori mai numeros ca bradul, mulțumită extensiunii sale în provinciile altă dată ungare sau austriace. Pinul silvestru este rar (0,2% din suprafață).

Fagul este cu mult specia cea mai răspândită (38%). Stejarii mari acoperă 20% (37% în Franța). Gârnița (*quercus conferta*) este un arbore mare și frumos comparabil ca longevitate, dimensiuni și calități cu gorunul și pedunculatul, el acoperă 138.000 hectare, adică 2% din întinderea păduroasă, cele două treimi din gârniță cresc în pădurile Statului din vechiul regat.

II. Invățământul silvic superior

Organizația învățământului silvic în România 5) a fost statoincintă printr-o lege din 23 Septembrie 1923. Invățământul superior se predă în secțiunile speciale ale școalelor politehnice 6), care deplind de ministerul lucrărilor publice.

1) Gorun 593; stejar pedunculat 647, gârnița (*q. conferta*) 138.

2) Carpen 232, ce (q. cerris) 187, mesteacăn 78; ulm, frazin, arjar 70; salcâm (pe nisipurile aburătoare de pe terenurile Dunării) 29, castan 1.

3) Plopi și sălcii (în ostroavele Dunării) 127; tel 77; aninul negru 1.

4) Molid 1142; brad 422; pin silvestru 15; sarice de Europa 7.

5) După un memoriu al d-lui P. Antonescu, președintele comitetului de redacție al «Revelat pădurilor» (actualmente demisionat). Nota trad. publicat în numărul din Martie 1926 al acestei reviste.

6) Există actualmente în România două școli politehnice: una la București și alta în Timișoara, în Transilvania. Prima numai posedă o secțiune forestieră.

Reamintesc aici că prima școală specială de silvicultură care a funcționat în România, acum patruzeci de ani, avea ca profesori, trei vechi elevi ai școlii forestiere din Nancy: regretații Stătescu, Cârnu-Munteanu și Popovici, care și astăzi dacă nu mă înșel

Școala politehnică din București este administrată de un director asistat de un comitet de direcție care, cuprind subdirectorul (numai dacă este și profesor al școlii cum se întâmplă de fapt (*Nota trad.*) și din profesorii titulari numiți pe câte un an de colegii lor, (comitetul de direcțiune, conform decretului lege relativ la înființarea și organizarea școalelor politehnice din România, publicat în «Monitorul Oficial» No. 10 din 19 Iunie 1920, ratificat prin legea de organizare a învățământului silvic, se compune din: a) Directorul școlii ca președinte. b) Președinții diferitelor secțiuni de specialitate, aleși la începutul fiecărui an școlar de profesorii și conferențiarii fiecărei secțiuni. c) Unul din profesorii cursurilor comune școlii, ales de consiliul profesoral (*Nota trad.*) Un consiliu de perfecționare dimpreună cu membrii comitetului de direcțiune, complectat printr'un reprezentant al Academiei române (membru al secțiunii științifice, *Nota trad.*), printr'un membru al consiliului tehnic superior al Ministerului Lucrărilor Publice, un membru al Facultății de științe dela Universitatea din București și un reprezentant al Ministerului de agricultură. Toate aceste persoane delegate de corpurile cărora ele aparțin, sunt numite pe termen de trei ani prin decret regal. La acestea se adaugă doi reprezentanți ai industriei numiți de Ministerul Industriei și Comerțului. În fine un consiliu profesoral format din toți profesorii titulari ai școlii.

Secțiunea silvică a școlii cuprinde 16 profesori titulari sau însărcinați de cursuri (profesori provizorii) 3 conferențiarși și 4 asistenți. Opt din profesori și 2 din conferențiarși funcționează în același timp și în celelalte secțiuni ale școlii.

Consiliul profesoral dimpreună cu consiliul de perfecționare investește în mod provizoriu pe aspiranții la un post în învățământul secțiunii ce li s'a prezentat și recomandat de o comisiune de trei profesori titulari delegați în mod special pentru a examina titlurile și lucrările (*Nota trad.*) candidaților. După un stagiu de trei ani cu avizul conform al consiliului profesoral (care cuprinde numai profesori titulari definitivi (*Nota trad.*) un decret regal numește definitiv profesorii. Aceștia precum și conferențiarșii definitivi sunt inamovibili.

Condițiunile de *intrare în școală* sunt aceleași pentru toate secțiunile. Candidații trebuie să fie bacalaureați și să treacă afară de aceasta un concurs asupra materiilor învățate în licee (matematici speciale, fizică, chimie).

Numărul local al elevilor actualmente este de 843 din care 193 în secția silvică. Unii sunt externi, iar alții interni (cu locuința la școală). Acești din

este profesor la școala politehnică din București, 97 ofițeri forestieri (astfel sunt denumiți astăzi inginerii forestieri în Franța. *Nota trad.*) români și-au făcut studiile la Nancy Școala specială de silvicultură a fost creată pe baza legii din 6 Iunie 1883 și a început să funcționeze din luna Octombrie acelaș an. Condițiunile de admitere pentru candidații de a urma cursurile școlii erau: absolvirea a 6 clase liceale sau școala centrală de agricultură dela Herăstrău și trecerea unui concurs. Cei cari aveau bacalaureatul erau scutiți de acest concurs. Durata învățământului era de 2 ani, din care în fiecare an 4 luni aplicațiuni și exerciții practice. Această școală a funcționat numai 3 ani, adică până în anul 1886. Ca profesori au fost: P. S. Antonescu Remus, C. F. Robescu asistați de conferențiarșii N. G. Popovici și mai în urmă Gh. Stătescu; C. M. Mironescu, înlocuit mai în urmă de conferențiarul care li asista St. Hepites, acesta la rândul său asistat de conferențiarul Coleașcu, iar mai târziu de d-l Macovey; A. Eustățiu, P. S. Radlan, D. Origorescu și I. Socolescu. (*Nota trad.*) Traducătorului după istoricul învățământului silvic în România de P. A. Grunau, 1906, pag. 22-27).

urmă pot să obțină burse de câte 200 până la 400 lei lunar (Leul român prețuște în acest moment cam 0 franci francezi hârtie 14 centime).

Durata învățământului este de patru ani, a lecțiilor în clase de o oră și un sfert. Ultimul an al elevilor de secția silvică este aproape în întregime consacrat (de la 1 Aprilie la 30 Noembrie) stagiului de practică. (Prin introducerea ulterioară a serviciului militar în școală, acest stagiul de practică s'a redus astăzi la 2 luni, cu condițiune ca elevii între altele să fi întocmit ei înșiși un proiect de amenajament și să facă un studiu critic al unui amenajament sau regulament de exploatare deja aprobat de Casa pădurilor. *(Nota trad.)*. Elevii fac afară de aceasta în fiecare an numeroase lucrări practice în școală și în afara de școală. Secția forestieră posedă un muzeu, colecțiuni, laboratoare, pentru a căror primă instalațiune a fost alocat credite de 2 milioane lei în 1923, de 300.000 lei în 1924 și de 250.000 lei 1925. O stațiune de experiență este pe cale de a fi creată (d-l Antonescu nu ne indică programul învățământului secției silvice. El ne spune numai că elevii forestieri sunt ținuți de a urma cursurile de fizică, de chimie, geometrie, electrotehnică, economie agricolă și construcțiuni de mașini în comun cu ceilalți elevi ai școlii). Programul variind în fiecare trimestru n'am crezut de cuviință a-l anexa la memoriul la care se referă d-l Huffel, am făcut însă aceasta în comunicarea „L'enseignement forestier en Roumanie. (Actes du 1-er congrès international de sylviculture. Rom., 29 Avril—5 Mai 1926 Vol. III, pag. 210—221).

Școala politehnică posedă o bibliotecă de 11.300 volume, aproape toate cu un caracter tehnic interesând lucrările publice sau științele silvice. Elevii (inginerii formați *N. tr.*) cari doresc să profite de ea plătesc o cotizațiune anuală de 1000 lei (140 franci hârtie). Numărul cititorilor este de 150 până la 200 pe zi în termen mediu.

Elevii școlii pot face parte din societatea creată în scopul de a pune la dispozițiunea lor serviciile unei cantine instalată în localurile școlii pentru a le procura mâncare. Această societate socotește astăzi 500 membri. Funcționarea cantinei (denumită oficialmente *popoia* în textul român) este asigurată de un comitet numit de elevi și ales de ei. Acest comitet se compune din un președinte, un casier, un contabil, un *popolar șef* și patru alți funcționari plătiți cu câte 500 până la 1000 lei lunar.

Cantina primește de la Ministerul Lucrărilor Publice o subvențiune de 150.000 lei (20.000 franci hârtie) pe luna și de la cel de Agricultură o alta subvențiune de 80.000 lei (11.200 franci).

Mâncarea la cantină dimineața, constă din 'ceai sau cafea cu lapte, la prânz din 3 feluri de bucate, iar seara din două. Elevii sunt împărțiți în trei categorii în ce privește prețul mâncării, după starea lor de avere. Primii, aceia cari dispun de o situație materială mai bună sunt lăsați cu 31 lei (4 fr., 35 hârtie) pe zi. Cel de a 2-a categorie, mai puțin bogați sau mai puțin favorizați plătesc 16 lei (2 fr., 14 hârtie). În fine cel de a 3-a categorie, cei mai săraci, nu plătesc de cât 9 lei (1 fr., 16 hârtie) pe zi ¹⁾. Fiecare din elevi posedă vesela sa

¹⁾ D-nul Antonescu nu specifică dacă cele trei categorii profită de aceeași mâncări.

. Toți se bucură de același regim, diferențele plătindu-se din subvențiile acordate de cele două ministere. Este și drept ca cei săraci să fie obligați de camarazii lor, cari cunosc mai bine ca ori care alții situația de avere a fiecăruia, la o plată mai mică ca cel relativ mai bogați. *Nota traducătorului*.

proprie procurată din suma de 200 lei (28 franci) vărsată în momentul intrării sale în societate.

Elevii cari termină școala, după ce au satisfăcut la examenele de eșire, primesc o diplomă de Inginer, indicând specialitatea studiilor: poduri și sosele, electricitate, mine sau silvicultura cu una din notațiile: destul de bine, bine foarte bine. Nu ni se spune dacă aceste diplome pot cel puțin în oarecari condițiuni, conferi un drept la o funcțiune în serviciul Statului. Absolvenții școlii politehnice sunt primiți în diferitele servicii publice sau particulare pe măsura locurilor vacante. Alte condițiuni nu li se mai cer. (*Nota traducătorului*).

III. Societatea forestieră „Progresul silvic”

În anul 1886 un număr de 43 ofițeri forestieri români se reuniră la București pentru a întemeia o societate forestieră sub numele de *Progresul silvic*¹⁾ Ea fu recunoscută de utilitate publică în 1904. După câteva președinții vremelnice, cari n'au lăsat urme în istoria sa, ea puse în capul său, aproape de când a luat ființă, pe Kalindero, care ocupă postul până la moarte, în 1913.

Kalindero era un jurist, doctor în drept dela Sorbona noastră, administrator al domeniilor Coroanei ce cuprinde o foarte mare întindere de păduri, (domeniul Coroanei cuprinde 49.546 hectare de pământ cultivat și 80.265 hectare păduri. *Nota autorului*), membru Academiei române, consilier la Curtea de casație, etc. Societatea nu se dezvoltă decât încet sub direcțiunea sa: ea nu avea decât 190 membri în 1911 (numărul societărilor era de 43, în 1886, de 180 în 1900, de 190 în 1910 și de 660 în 1925. *Nota autorului*) și nu poseda ca avere decât o sumă de 21.000 lei în acțiuni, și un stok desperechiat de fascicole din reviste.

Kalindero nu înceta de a repeta că *Progresul silvic* este o societate savantă care nu trebuie să se ocupe decât de interesul științei aplicate la păduri iar nu de cel al ofițerilor forestieri.

Succesorul său, A. Constantinescu, prezidă societatea dela 1913 până la 1926 (el a murit în București în Decembrie 1926). El era de asemenea un jurist și își făcuse studiile în Franța unde obținuse gradul de doctor. Constantinescu a rămas un amic al Franței. Când se puse grava chestiune a atitudinii de luat din partea României în marele război, el luă energic parte pentru a interveni alături de Franța și de aliații săi. (*Nota autorului*). Revenit în țara sa el intră în viața politică și devine ministru de agricultură pentru prima dată în 1909. În România mandatele ministeriale sunt încă și mai efemere ca în Franța și Constantinescu deținu, dacă scotocesc bine, în mod succesiv și cu intervale diverse portofolii ministeriale în 16 ani.

Adunările și conferințele societății se țineau la început în palatul ministerului de agricultură, unde cele mai adeseori, într'un local pus la dispoziția sa de către administrația domeniului Coroanei. De mult timp se visa a poseda în București un club, un cerc, unde *Progresul silvic* ar fi la el. În 1913 se întea

¹⁾ Nu se va scuza (ba din contră, este o mare onoare pentru corpul tehnic silvic. *Nota traducătorului*) dacă mă prezint aici ca un membru dintre cei mai vechi ai societății care îmi făcu onoarea de a mă primi cu titlul de străin în 1888. Această împrejurare va explica afectuosul interes cu care rezumez aici, câteva linii din fizionomia și istoria *Progresului silvic*).

meia chiar o societate «Cercul forestier» cu sarcina de a construi o casă comună pentru silvicultorii din România, dar războiul suspendă acest proiect, pe care mulți îl credeau chimeric. El nu fu reluat decât în 1921, și făcut cu puțință prin sporirea numărului ofițerilor forestieri, membri ai societății, care s'a înrețit după războiu.

Terenul necesar pentru construcțiune (care ocupă 340 metri pătrați . . .), fu cedat de orașul București în schimbul unui alt teren pe care Statul îl ceda orașului. A fost foarte greu de strâns fondurile necesare. Costășile ofițerilor forestieri subvențiunile acordate de minister, bogatul fond religios din Bucovina. (La provincia) Bucovina, cea mai împădurită din întreaga Românie, procentul său de împădurire este de 45%, conține 430.000 hectare de frumoase păduri de brad, moliz și fag, din care jumătate aparține fondului religios și este administrat de sinodul ortodox din Bucovina, sub președinția mitropolitului din această provincie. Rândementul net anual al pădurilor fondului religios, era în cifre rotunde de un milion de coroane în timpul ultimilor ani ai dominațiunii austriace (*Nota autorului*) de diverse instituțiuni, de către marii proprietari forestieri și pe d'asupra tuturor liberalitatea unui foarte generos donator¹⁾ putură totuși fi pentru aceasta îndeajuns.

Construcțiunea în fine terminată se prezintă în fotografia ce o am sub ochi, ca o frumoasă casă cu cinci (șase, *Nota traducătorului*) etaje, cu 6 largi ochiuri de ferestră la fațadă, de un stil elegant fără lux zadarnic, perfect în armonie cu destinațiunea sa.

Palatul Progresul silvic fu inaugurat în mod oficial la 20 Iunie 1926, în acelaș timp cu șinerea celui al 37-lea congres al «Inginerilor silvici» români. Aceasta fu, cum se poate închipui, o mare și frumoasă sărbătoare la care asistară regele, patriarhul României, ministrul de agricultură și peste 200 ofițeri forestieri. Se ținu numeroase discursuri, printre cari disting pe acel al camaradului și amic Mihail Tănăsescu²⁾, care s'a ocupat cu mult zel și devotament de construcția așa de fericit terminată. Extrag din acest discurs elocințe al lui Tănăsescu câteva informațiuni interesante.

O sută șapte «ingineri forestieri» au fost mobilizați în 1914 și 15 (în 1916 și 1917, *Nota traducătorului*) și 15 dintre ei au căzut în timpul marelui războiu. Despădurirea progresivă versantului sudic al Carpaților români, a mărit într-o proporție enormă transportul de aluviune al Dunării. Spre a menține navigabil brațul Sulinei prin Delta s'a dragat în mediu pe an, dela 1895 la 1900, 260.000 metri cubi transportați de fluviu, în 1905 această cifră era de 400.000 metri cubi, în 1910 de 660.600, în 1918 de 941.000 și în 1925 de 1.800.000. Cu toate aceste lucrări enorme adâncimea apei în canalul navigabil a căzut sub 20 picioare (ar

1) *Revista* nu indică numele acestui bogat și generos binefăcător; nici importanța ofrandei sale, ea zice numai că acesta este acelaș om de bine, cărora literații români datoroesc de asemenea un palat în București și că Constantinescu a reușit a-l interesa de *Progresul silvic*.

2) În timpul serbărilor centenarului școlii forestiere din Nancy, România a fost reprezentată printr-o delegație de cinci silvicultori, dintre cari patru cel puțin erau vechi elevi ai acestei școli. D-l Mihail Tănăsescu, care era în capul misiunii — în realitate nici unul dintre delegați nu l s'a decernat această onoare! *Nota trad.* — avea lângă dânsul pe fiul său care terminase în mod briant studiile sale forestiere la Nancy.

fi interesant de a studia această chestiune de aproape cercetând în mod paralel progresele despăduririi și al aluvionării). Apropos de rolul util al pădurilor asupra circulației apelor, Tănăsescu citează aceste frumoase versuri ale poetului Eminescu:

*Codrul frate cu românul
Do secure se tot pleacă
Și isvoarele-i seacă¹⁾.*

Statutele societății au fost refăcute în 1925. Ele ți dau ca scop de a favoriza progresul și împrăștierea cunoștințelor forestiere printre membrii săi și în public, de a face cunoscut lucrările publicate în străinătate, de a publica o revistă forestieră²⁾, de a organiza excursiuni și misiuni, de a crea o bibliotecă forestieră, de a menține și a strânge legăturile de camaraderie între Inginerii silvici de toate gradele, de a apăra interesele lor, de a ajuta pe aceia cari au nevoie, precum și văduvele și orfelinii lor, de a propune toate măsurile legislative sau administrative în vederea prosperității pădurilor.

Bilanțul societății la 31 Decembrie 1925 poate să se rezume după cum urmează (sumele sunt exprimate în lei)³⁾.

<i>Activ</i>	
Fonduri la bancă	640.340
Valori la portofoliu	110.500
Cheltuielile de cost ale palatului societății (sume plătite)	11.328.273
Diverse creanțe active	13.270
Total	12.092.383

<i>Passiv</i>	
Capital subscris și vărsat ⁴⁾	3.430.708
Fonduri de rezervă statutare	413.685
Fonduri din donațiuni ⁵⁾	7.347.000
Chirie	900.000
Diverse	990
Total	12.092.383

G. Huffel

1) Nu rezist la plăcerea de a reproduce aceste câteva versuri ale celui mai mare, cred eu, dintre poezii români, care era și un illosof, traducătorul lui Kant și al lui Schopenhauer. În aceste poezii și ale lui Alexandri, care a fost ministrul României la Paris, ale cărui versuri cântă încă în memoria mea, am luat contact pentru prima oară cu limba română.

2) Organul societății este excelenta Revista pădurilor, care deși în vârstă numai de treizeci și opt ani, este bine cunoscută în lumea forestieră și ține un rang distins printre perioadicele speciale. Ea apare odată pe lună în lașcicle de dimensiunea și aspectul exterior al Revue des Eaux et Forêts. Ea este condusă de un comitet de 10 membri în capul cărui se află d-l Antonescu, vechi elev al școlii forestiere din Nancy, cedând locul celor mai liberi am rămas un simplu colaborator până ce forțele mele fizice și intelectuale îmi vor mai permite. (Nota traducătorului).

3) La finele lui Decembrie 1925 leul valora 0,12 franci francezi și acesta 18 până la 19 centime aur; leul corespundea deci cam cu 2,2 centime aur la această epocă.

4) Articolul 14 din statutu prevede că această sumă va fi rambursată subscritorilor, cu dobândă, cu începere din 1927, pe măsura posibilităților.

5) Donațiunile și subvențiunile la societate s'au ridicat la 5.215.000 în 1925.

EXPOZEUL DELEGAȚIUNEI ROMÂNE RELATIV LA PĂDURI,

PREZINTAT COMISIUNEI REGIMULUI APELOR DUNARII (IN A 10-a A SA SESIUNE 1927)

Suprafața totală a pădurilor României, după statistica întreprinsă de Ministerul Agriculturii și al Domeniilor (Casa pădurilor) în anul 1922 este de 7.248.985 ha, în care intră și poenile a căror întindere aproximativă este de 724.244 ha.

În ce privește însă suprafața pădurilor aflătoare în bazinul Tisei și al Dunării centrale, ea este de 2.820.571 hectare inclusiv locurile goale.

Dispozițiunile principale ale codului forestier român din 8 Aprilie 1910, modificate prin legea din 18 Septembrie 1920, cari s'au întins la 1 Iulie și asupra Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului, cele ale legii de reformă agrară, precum și chestiunea personalului forestier de naționalitate ungară menținut în serviciu etc., acestea au fost prevăzute în memoriul delegațiunei române prezentat comisiunei regimului apelor în a 8-a sesiune (1925) ținută la Meran, astfel că nu mai este nevoie a reveni asupra lor¹⁾.

În ședința dela 29 Maiu 1926 din Budapesta, unde menționata comisiune și-a ținut sesiunea a 9-a, delegațiunea ungară și aceea a regatului Sârbilor, Croaților și Slovenilor au formulat un număr oarecari de deziderate spre a fi realizate de România și Cehoslovacia.

După înapoierea delegațiunei române din Budapesta, Ministerul Agriculturii și al Domeniilor (Casa pădurilor) luând cunoștință despre discuțiunile urmate și de dezideratele exprimate, a delegat pe dl profesor Petre Antonescu spre a vizita pădurile și terenurile neproductive (sterile), din bazinul râurilor cari se varsă în Tisa și în Dunărea centrală, cele dintâi trecând peste teritoriul ungar, iar cele din urmă peste cel al Jugoslaviei. În acelaș timp a trimis organelor sale forestiere instrucțiuni detaliate relative la dispozițiunea tablourilor în care să se consemneze rezultatul studiilor și datelor statistice privitoare la ravene și torenți precum și la pădurile și terenurile vizate de articolele 292 și 293 din tratatul Trianon.

¹⁾ Vezi «Revista Pădurilor» No.

În urma constatărilor făcute pe teren vara trecută de d-l profesor Antonescu și a memoriilor primite dela diversele direcțiuni regionale forestiere, rezultă :

1) Că legea forestieră ungară XXXI din 1879 prin articolele 165—177, legea XII din 1894 relativă la agricultura și poliția campestă (art. 13 și 14), legea XIX din 1898 privitoare la supunerea regimului silvic a pădurilor comunelor, jurisdicțiunilor și a terenurilor sterile precum și ordonanța Ministerului de Agricultură No. 15270 din 1899 pentru aplicarea acestei legi, prevăd, este adevărat, obligațiunea de a se împăduri terenurile inculte, de a se proceda la corecțiunea ravenelor, a torenților și la consolidarea terenurilor expuse surpăturilor, totuși în lipsă de fonduri indestulătoare și probabil al unui studiu de ansamblu prealabil, lucrările sporadice executate înainte de 1911, n'au răspuns așteptărilor. Acest fapt a fost pus în evidență de fostul ministru ungar, contele *Sereny* cu ocaziunea publicării instrucțiunilor din 1911 pentru inventarierea și delimitarea terenurilor inculte, fixarea nisipurilor, etc. Cu această ocaziune s'a hotărât asemenea, ca astfel de lucrări să nu se mai execute în viitor de alte servicii, ca cel al apelor, etc. ci numai de cel forestier.

Grație acestor măsuri, lucrările în chestiune au fost făcute pe o scară destul de întinsă în anii 1912—1913 și o parte din 1914 până la izbucnirea războiului mondial.

2) Că suprafața pădurilor exploatate până în 1919, aparținând diferitelor naturi de proprietari, dar mai cu seamă particularilor, care a rămas neregenerată, sau care a fost distrusă de vitele locuitorilor în timpul revoluției din 1918, este de 41.374 ha, făcând astfel mai dificilă sarcina inginerilor forestieri români, al căror număr s'a micșorat din cauza războiului, sau expatrierei voluntare a celor de naționalitate ungară.

3) Că din timpul regimului ungar au fost prezentate până acum Ministerului Agriculturii și al Domeniilor (Casa Pădurilor) pentru a fi validate contracte de vânzarea unei suprafețe păduroase de 73.050 ha, în cari se stipulează tăieri de păduri întregi, adeseori de mai multe mii de hectare, într'un interval scurt de 10—15 ani.

Metodele de tratament adoptate atât pentru pădurile de reșinoase cât și pentru cele de fag sunt tăierile rase, care din punctul de vedere al regimului apelor ar fi trebuit să fie cu totul excluse în

terenurile cu pante repezi, sau foarte repezi mai cu seamă, cum există în majoritatea cazurilor.

4) Că marele număr de ravene, de torenți și de terenuri sterile, ce se pot vedea în regiunea Banatului, și în special pe calea ferată Orșova-Caransebeș, nu sunt datorite tăerilor practicate de curând, dar faptului că aceste terenuri, cele mai multe absolut forestiere, au servit ca pășune pentru vitele foștilor iobagi, cari n'aveau decât dreptul la pășunat, proprietatea aparținând Domnilor feudali de pe atunci, adică în timpul administrației austriace care a durat din 1767, data înființării regimentului pentru paza frontierilor dela Juparnie, până la decretul din 8 Iunie 1871 codificat prin legea XXX din 1873, când acest teritoriu a fost anexat coroanei Ungariei. În baza decretului din 7 Mai 1850 aceste pășuni devenise însă deplina proprietate a comunelor politice respective.

Că astfel de despăduriri, au dat naștere în urma ploilor torențiale la mari inundațiuni, este destul să ne referim la cele cari au avut loc în 1910 în Banat, unde, în afară de marele pagube materiale cauzate, au fost și 190 victime omenești, dintre care 14 în comuna *Globu Rău*.

Acest caz a fost semnalat dealtminteri și de d-l *Al. Horwath*, fostul director general al serviciului pădurilor din Ungaria, în expunerea de motive care însoțește noul proiect de cod silvic, destinat a înlocui pe cel din 1879 actualmente în vigoare.

O asemenea calamitate s'a repetat în 1912, cu aceleași grave urmări, adică înainte ca teritoriul în chestiune să aparție României.

5) Că la obârșia oarecăror râuri cum de ex. Mureșul, Someșul, cele 3 Crișuri, Bega, Bârzava și afluenții lor, pantele munților fiind repede și în unele locuri foarte repede, ba chiar abrupte, în epoca creșterilor mari apele ajungând în șesuri, se produce o bruscă schimbare de pantă de unde rezultă depuneri de materii cari înalță albiile cursurilor de apă și provoacă revărsări acolo mai cu seamă unde malurile sunt joase, ceea ce se întâmplă în realitate în majoritatea cazurilor.

Situațiunea topografică a terenurilor are deci și ea o influență notabilă asupra iregularității regimului apelor mai cu osebire atunci când în urma fenomenelor meteorologice excepționale, cari ocazionaază creșterea extraordinară a râurilor, cum s'a întâmplat anul acesta în Statele-Unite ale Americii, unde Misisipii revărsându-se a inundat

imense întinderi de terenuri cultivabile, distrugând baraje și lucrări tehnice formidabile ce fusese executate în scopul evitării unor atari calamități.

Și așa s'a întâmplat în Decembrie 1925 și în țara noastră, când apele Crișului Alb, în urma topirei bruște a zăpezii căzute în mare cantitate în Transilvania revărsându-se au provocat inundațiunile cunoscute cu consecințe dezastruoase pentru teritoriul român.

6) Pentru ca rolul pădurilor să-și poată exercita influența sa binefăcătoare din punctul de vedere al regimului apelor, nu este însă de ajuns de a ne preocupa numai de o parte a bazinului hidrologic al unui râu oarecare, astfel după cum a propus delegațiunea ungară cu ocaziunea reunirii Comisiunii regimului apelor în 1925 la Meran precum și în 1926 la Budapesta. În adevăr, ni s'a cerut atunci de a prezenta date statistice asupra pădurilor și terenurilor incolte ce se găsesc numai în zona cuprinsă între frontiera ungară și o linie care ar trece la o distanță cam de 100 km. dela aceasta.

Pentru a se obține maximum de efect util este necesar de a executa lucrări tehnice în toată regiunea și anume începând dela obârșia raurilor și până la confluența lor cu Tisa și Dunărea centrală, după cum reiese de altminteri din litera tratatului din Trianon.

În vederea acestei necesități și ținând socoteală de rezoluțiile luate de Comisiunea regimului apelor Ministerul nostru de Agricultură și al Domeniilor (Casa Pădurilor) a trimis spre a fi completate direcțiunile regionale forestiere din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș mai multe tablouri însoțite de instrucțiuni explicative.

Primul din aceste tablouri se referă la studiul pădurilor din basinul raurilor afluenți ai Tisei: Mureșul, Someșul, Cele trei Crișuri, Crasna, Turul, Iza, cu diverșii lor afluenți și la cele din basinul Timișului, al Bârzavei, al Begei, al Carașului și al Nerei, cari se varsă în Dunărea Centrală.

Al 2-lea tablou se rapoartă la inventarierea terenurilor ne-productive, cari aparțin particularilor, sau se găsesc sub administrația Statului.

În afară de acest tablou relativ la terenurile sterile trecute deja sub administrația Statului, s'a întocmit și un formular de studiu sumar conținând titlurile :

Numele proprietarului. Situația administrativă și topografică a terenului. Descrierea sa. Motivele pentru care a trecut sub administrația Statului și în virtutea cărei legi? Lucrările deja executate și acelea proiectate a se executa în viitor ca: a) împăduriri, b) gazonarea terenului, c) împrejurimi, d) dispozițiuni luate pentru întrebunțarea terenului sau de împedirea altor utilizări. Cheltueli de personal și de material. Administrația și paza. Registre de control pentru ținerea la curent a lucrărilor efectuate, etc.

Pe hărțile Institutului Geografic s'a reprezentat cu culori deosebite pădurile Statului, cele ale comunelor și altor stabilimente publice administrate de Stat, ale proprietarilor particulari, precum și terenurile improductive.

Al 3-lea tablou este destinat a face cunoscut numărul locuitorilor, al vitelor, felul de cultură al teritoriului din fiecare comună din basinul Tisei și al Dunării centrale.

În fine al 4-lea tablou a fost constituit în vederea statisticei ravenelor și a torenților din întreaga țară. O mare parte din aceste studii și materialul adunat de personalul de control al direcțiilor regionale forestiere este gata a fi clasificat. Acest material constă în hărți, memorii, planuri, tablouri, fotografii de împăduriri executate în timpul ultimilor ani. Din toate acestea d-nii membri ai Comisiunii se pot convinge că guvernul român a luat toate măsurile necesare pentru ca obligațiunile contractate prin Tratatul din Trianon să fie aduse la îndeplinire, cu atât mai mult cu cât aceasta corespunde cu propriul nostru interes.

Cu acest prilej credem necesar de a specifica că aproape toate legile noastre speciale au de scop protecțiunea pădurilor și încurajarea prin diferite înlesniri acordate împăduririlor.

Pentru a da un exemplu este de ajuns să menționăm că :

În 1926 pe proprietățile Statului s'a împădurit 2.588 ha, cheltuiându-se 3.773.695 lei. În pădurile administrate de Stat 4.923 ha, costând 4.322.098 lei. S'a repopulat deci în total în basinul afluenților Tisei și Dunărei Centrale o întindere de 7.511 ha, ceea ce a necesitat o cheltuială de 8.095.793 lei, pe când în întreaga țară s'a împădurit în anul trecut 20.405 ha, ceea ce a costat 19.702.705 lei.

În acelaș timp s'a însemănat în pepinieri o suprafață de 73 ha, întrebunțându-se 1291 hectolitri de ghindă și 9787 kg. de sămânță de reșinoase și s'a repicat 2.205.000 pueți necesitând o cheltuială

de 6.587.882 lei, pe câtă vreme în pepinierele din întreaga țară s'a semănat 198 ha, întrebuințându-se 3747 hectolitri și 31.718 kg. de sămânță de reșinoase, care a costat 13.190.923 lei.

S'a cules afară de aceasta în 1926, 5644 hectolitri de ghindă și 20.649 kg. de sămânță de reșinoase, costând 2.000.787 lei, iar în întreaga țară s'a recoltat 20.026 hectolitri de ghindă și 34.884 kg. de sămânță, cheltuelile ridicându-se la 3.058.777 lei.

Totalul general al cheltueșilor făcute în ultimul an pentru lucrările de împădurire și de corecțiunea ravenelor și torenșilor în basinul râurilor menționate mai sus se urcă la 17.289.783 lei reprezentând 45,90% din suma de 37.482.518 lei, cât s'a cheltuit în țara întregă.

În pepinierele Statului și administrate de Stat din Ardeal se găsește actualmente 60.547.700 pueți de diferite specii, cele mai multe de molid (44.202.000), de stejar (9.309.000), de salcâm (4.143.000), iar în pepinierele din întreaga țară se află 122.725.000 pueți din cari: molizi 91.696.000, stejar 10.942.000 și salcâm 14.009.000.

Mai adăogăm în sfârșit, că în ultimul timp Ministrul Agriculturii și al Domeniilor a numit o comisiune specială, care se ocupă cu întocmirea unui proiect de lege pentru corecțiunea torenșilor (Deciziunea din 7 Decembrie 1926).

Cele ce am expus mai sus dovedesc, credem, în deajuns, că am luat și vom continua a lua toate măsurile necesare pe teritoriul nostru în scopul de a micșora pe cât va fi posibil forțele elementelor naturei, câte odată iresistibile. Căci repetăm, încă odată sacrificiile ce le facem sunt în primul loc în propriul nostru interes.

Petre Antonescu

Despre lucrările cari au făcut obiectul discușunii Comisiunei regimului apelor Dunării, întrunită anul acesta în București, am adresat Casei Pădurilor următoarea dare de seamă:

Domnule Administrator,

După cum cunoașteți, Comisiunea permanentă tehnică pentru regimul apelor din basinul Tisei și al Dunărei centrale, și-a ținut anul acesta sesiunea sa a X-a în București și anume în zilele de 7—13 Maiu inclusiv.

Prima chestiune mai importantă dela ordinea zilei a fost discușunea asupra funcționării serviciului geografic și al anunțării creș-

terei apelor în diferitele țări successorale ale vechiului regat, al Ungariei și în special în ce privește teritoriul vizat de art. 292 și 293 din Tratatul dela Trianon, discuțiuni cari au durat până Vineri 13 luna curentă, continuându-se și în această din urmă zi după prânz, când d-nul Vilfan, delegatul principal al Iugo-Slaviei, a ținut o conferință relativ la inundațiile cari au avut loc în Serbia în anul trecut, datorită revărsării Dunărei și a râului *Drava*, în urma ploilor care au durat 21 zile incontinuu.

A doua chestiune de o însemnătate covârșitoare din punctul de vedere al regimului apelor, care în sesiunile ținute la *Bled* în Serbia în anul 1924, la *Merano* în 1925 și la *Budapesta* în 1926, a făcut obiectul discuțiilor diferitelor delegațiuni reprezentate în menționata comisiune timp de mai multe ședințe, a fost aceea a împăduririlor și despăduririlor, de astă dată la București, care n'a durat decât ceva mai mult decât o oră contra așteptărilor noastre.

În adevăr, după citirea expozeului alcătuit de subsemnatul și tradus în limba franceză, a luat cuvântul d-nul președinte al Comisiunii, *Carlo Rosetti*, care mulțumi d-lui Gheorghe Popescu, delegatul principal al României, pentru interesantele date cuprinse în expozeu, întrebând dacă este cineva care voește să ia cuvântul în această privință.

Se ridică atunci d-nul amiral *Dietrich*, delegatul principal al Ungariei, care declară că față de constatările făcute că guvernul român, prin Casa Pădurilor, a dezvoltat o deosebită activitate în anul trecut prin lucrări de împădurirea locurilor improductive, prin alcătuirea de tablouri statistice, referitoare la pădurile din basinul râurilor cari se varsă în Tisa și la întocmirea de studii sumare, hărți pe scara $\frac{1}{25.000}$ și $\frac{1}{200.000}$, albume cu fotografiile, etc. cari se găsesc expuse în sala de ședințe, nu are nici o obiecțiune de făcut, speră însă că se va continua pe această cale, astfel că îngrijorările legitime ale țărilor limitrofe cu România cu privire la consecințele nefaste ce rezultă întotdeauna în urma despăduririlor, să fie cu desăvârșire potolite, în această credință d-sa nu poate să arate decât că este mulțumit.

După d-nul *Dietrich de Saxenfeld* — luă cuvântul d-nul Vilfan, delegatul regatului Sârbilor, Slovacilor și Slovenilor, care spuse că a ascultat cu deosebită atențiune expozeul delegațiunii române și se declară și d-sa mulțumit, cu atât mai mult cu cât constată că adevărate legături de prietenie s'a stabilit între expertul forestier al

României și cel al Iugo-Slaviei, d-nul d-r *Iosef Balen*, care au avut drept rezultat că multe chestiuni de detalii să fie rezolvate prin informațiuni date dintr'o parte și alta.

Și pentru a se consacra și mai bine aceste bune raporturi invită, pe d-nul *P. Antonescu*, expertul forestier al României, ca să binevoiască a veni în toamna anului curent la Belgrad, spre a putea vizita, în urma unui program stabilit de mai înainte, cele mai importante regiuni forestiere din Serbia, Croația, Bosnia și Herțegovina, inclusiv importantele lucrări de împădurire de pe terenurile carstice.

Am mulțumit, bineînțeles declarând că accept cu drept de reciprocitate pentru anul viitor în ce privește expertul forestier Iugo-Slav.

Intrebați și ceilalți delegați, dacă mai au ceva de adăugat, au răspuns în mod negativ, după care ședința a fost declarată închisă.

Imediat s'a prezentat atât expertul forestier ungar, cât și cel al regatului Sârbilor, Croaților și al Slovenilor, adresându-mi felicitări, pentru succesul obținut, cel dintâi cerându-mi să-i dau câte un formular din chestionarul pentru statistica torențiilor și din studiul sumar al terenurilor improductive, iar cel de al doilea pe lângă aceste formulare și un exemplar din statistica pădurilor recent tipărită.

Am satisfăcut, negreșit, aceste cereri.

Pentru ca membrii Comisiunii să-și poată da seama de materialul documentar cu privire la activitatea dezvoltată de corpul tehnic silvic, am avut grija de a face o mică exhibițiune, suspendând de pereții camerei, unde s'au ținut ședințele, hărțile $1/200-000$ pe scara primite dela diferitele direcțiuni regionale silvice, din Ardeal, în cari pădurile diferitelor naturi de proprietari erau figurate prin culori deosebite, iar pe mese și pe scaune etalând numeroasele studii, tablouri și albume cu fotografii primite, totul aranjat în mod estetic, astfel ca să poată face o bună impresiune oricărui vizitator.

Membrii Comisiunii și în special experții forestieri ai diverselor delegațiuni în tot timpul cât au durat ședințele Comisiunii regimului apelor Dunării, mi-au cerut diferite explicațiuni, pe cari m'am grăbit a le da.

În aranjarea obiectelor în chestiune am fost secondat de d-nul

inspector silvic *Dem. Grozescu*, iar pentru pregătirea lucrărilor în biourourile Casei Pădurilor, de d-sa, de d-nul inspector *I. Fonay*, precum și de d-nul *Al. Popescu*, inginer silvic, care a lucrat și în orele în afară de serviciu, cu o deosebită râvnă, sârguință și competență, pentru care fapt vă rog a le adresa mulțumiri.

Nu mai puțin trebuie să relev statornicia inginerilor silvici de deosebite grade din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș, precum și spiritul lor de sacrificiu, spre a colabora în mod inteligent la îndeplinirea unei opere care a avut drept rezultat, ca să se ridice prestigiul corpului tehnic silvic înaintea unei comisii internaționale cu un caracter pur tehnic și prin urmare al țării noastre, pentru care avem tot dreptul să ne felicităm și chiar să fim mândri.

Așa fiind, vă rog, domnule administrator, ca să adresați tuturor călduroase mulțumiri, și în special diverselor direcțiuni regionale silvice, cari au făcut tot posibilul, ca să putem să ne prezentăm așa de bine anul acesta, cum de exemplu direcțiunea Bistrița, condusă de d-nul consilier silvic *Aleman*, care ne-a înaintat complete toate tablourile tipărite format mai mare, cifrele totalizate, etc. făcând cheltueli relativ mari cu întocmirea unui frumos album cu fotografii, etc.

Nu pot termina acest referat fără a vă ruga să interveniți cu insistență locurilor în drept, ca să se acorde, chiar anul acesta, o sumă de 10 milioane lei pentru ca lucrările de împrejmuirea locurilor improductive, corecțiunea ravenelor și torenților, etc. cari după însumarea cifrelor din devizele întocmite vor costa 106 milioane, să se poată termina în termen de 10 ani cel mult.

În acelaș timp să binevoiți a însărcina pe d-nul inspector silvic *Dem. Grozescu*, care este pus la curent cu scopul urmărit, să clasifice materialul statistic adunat până acum, precum și cel ce urmează a se primi în urma rectificărilor cerute prin ordinul circular ce am crezut că este bine să se trimită de Casa Pădurilor acelor direcțiuni regionale silvice, cari cad în basinul râurilor, cari se varsă în Tisa și Dunărea Centrală».

EXPOSÉ DE LA DÉLÉGATION ROUMAINE RELATIVE A LA QUESTION FORESTIÈRE PRESENTÉ A LA COMMISSION DU REGIME DES EAUX (10-e SESSION 1927)

La superficie totale des forêts de Roumanie, d'après la statistique entreprise par le Ministère des Domaines et de l'Agriculture (Administration des forêts) en 1922 est de 7.248.985 ha. y compris les vides, qui représentent approx. 724.244 ha.

En ce qui concerne l'étendue des forêts se trouvant seulement dans le bassin de la Theiss et du Danube central leur surface est de 2.820.571 ha., dans laquelle entre aussi les vides.

Les dispositions principales du Code forestier roumain du 8 Avril 1910, modifié par la Loi du 18 Septembre 1920, qui le 1 Juin 1923 se sont étendues sur la Transylvanie, le Banat, la Crishanie et le Maramuresh: de même que les dispositions de la Loi de la Réforme Agraire, le personnel forestier de nationalité hongroise maintenu dans le service, etc. a été prévu dans un mémoire de la Délégation roumaine présenté à la Commission du Régime des Eaux dans la 8-e session (1925) tenue à Méran de sorte qu'il n'est plus nécessaire d'y revenir.

Dans la séance du 29 Mai 1926, de Budapest, où la susdite Commission a tenu une nouvelle session, la Délégation hongroise et celle du Royaume des Serbes, des Croates et des Slovènes ont formulé un certain nombre de desiderata pour être réalisés par la Roumanie et la Tchécoslovaquie.

Au retour de la Délégation roumaine de Budapest, le Ministère de l'Agriculture et des Domaines (Administration des forêts) prenant connaissance des discussions suivies et des desideratas exprimés, a délégué Mr. le Professeur P. Antonesco pour visiter les forêts et les terrains incultes du bassin des rivières qui se jettent dans le Theiss et dans le Danube moyen en passant les premiers sur le territoire hongrois et les derniers sur celui de la Yougoslavie. En même temps il a donné à ses organes forestiers des instructions détaillées relatives à la disposition des tableaux consignants le résultat des études et des données statistiques se référant aux forêts et aux terrains en question, ainsi qu'au ravins et torrents de la région visée par les articles 292 et 293 du Traité du Trianon.

A la suite des recherches faites sur le terrain l'été passé par le Professeur Antonesco et de mémoires reçus de diverses directions régionales forestières il résulte:

1) La Loi forestière hongroise XXXI de 1879, par les articles 165-177, la Loi XII de 1894 relative à l'agriculture et à la police champêtre (Art. 13 et 14), la Loi XIX de 1898 concernant la soumission du régime forestier de l'Etat des forêts des Communes et des Juridictions, des terrains stériles, etc. et l'ordonnance du Ministère de l'Agriculture No. 15270 de 1899 pour l'application de cette dernière Loi y ayant rapport, prévoient, il est vrai, l'obligation de boiser les terrains incultes, de procéder à la correction des ravins et des torrents et de consolider les terrains exposés aux éboulements, toutefois, faute de fonds

suffisants et probablement d'une étude d'ensemble préalable, les travaux sporadiques exécutés avant 1911, n'ont pas répondu à l'attente. Ce fait a été mis en évidence par L'ex ministre hongrois, le comte Serenyi à l'occasion de la publication des Instructions de 1911 pour l'inventaire et la délimitation des terrains incultes, la fixation des sables, etc. A cette occasion il a été décidé que de tels travaux ne seraient plus exécutés à l'avenir que par le service forestier respectif.

Grâce à ces mesures, les travaux en question ont été faits sur une assez vaste échelle en 1912 et 1913 et en partie en 1914 avant que la guerre mondiale éclatât.

2) Que la surface boisée, exploitée jusqu'en 1919, appartenant à différentes sortes de propriétaires, mais spécialement aux particuliers est restée non régénérée ou a été détruite par le bétail des habitants, durant la révolution de 1918, une étendue de 41.374 ha., rendant ainsi plus difficile la tâche des agents forestiers de l'Administration roumaine dont le nombre a diminué soit à cause de la guerre, soit à cause de l'expatriation volontaire des hongrois.

3) Que, du temps du régime hongrois, il a été présenté jusqu'à présent au Ministère de l'Agriculture et des Domaines (Administration des forêts) pour y être validés, des contrats pour la vente d'une grande surface boisée de 73050 ha, dans lesquels il est stipulé que la coupe des forêts entières, souvent d'une étendue de plusieurs milliers d'hectares, doit se faire dans un court intervalle, de 10 à 15 ans.

Les traitements adoptés, tant pour les forêts de résineux que pour celles de hêtres sont les coupes à blanc-étoc, qui au point de vue du Régime des Eaux, auraient dû être tout à fait exclues, surtout dans les terrains à pentes rapides ou très rapides, comme il en existe en réalité dans la majorité des cas.

4) Que le nombre important des ravins, des torrents et des terrains incultes que l'on peut voir dans la région du Banat, spécialement quant ont suit la voie ferrée Orșova-Caransebeș, ne sont pas du aux coupes pratiquées récemment, mais au fait que ces terrains, pour la plupart essentiellement forestiers, ont servi de pacage pour le bétail des ancêtres serfs qui n'avaient que la jouissance du pâturage, la propriété appartenant aux seigneurs féodaux d'alors, durant l'Administration autrichienne qui a continué de 1767, date de la création du régiment pour la garde des frontières de Jupalnie, jusqu'au décret du 8 Juin 1871 codifié par la Loi XXX de 1873, quand ce territoire a été annexé à la Couronne de Hongrie. Par le décret du 7 Mai 1850, ces pâturages sont devenue la pleine propriété des communes politiques respectives.

Que de tels déboisement ont amené par suite des pluies torrentielles de grandes inondations, il suffit de rappeler celles de 1910, où, en dehors des grands dégâts occasionnés dans le Banat, il y a eu 190 victimes humaines, dont 14 dans la commune de Globu-Rău.

Le cas a été également signalé par Mr. Al. Horwath, ex-directeur général du Service des Forêts de Hongrie, dans l'exposé qui accompagne le nouveau projet du Code forestier, destiné à remplacer celui de 1879 actuellement en vigueur.

Une pareille calamité s'est répété en 1912, avec les mêmes graves conséquences, c'est-à-dire avant que le territoire en question n'appartint à l'Administration roumaine.

5) Que, à la source de certaines rivières comme par exemple le Muresh, le Somesh, les trois Crişuri, la Bega, la Bârzava et leurs affluents, les pentes des montagnes étant rapides et à certains endroits très rapides, même abruptes, à l'époque des grandes crues, les eaux, arrivant dans la campagne, il se produit un brusque changement de pente d'où il résulte des dépôts de matières qui élèvent le lit des cours d'eau et provoquent des débordements là surtout où les rives sont basses, ce qui arrive en effet dans la majorité des cas.

La situation topographique des terrains a donc, elle aussi, une influence notable sur les irrégularités du régime des eaux, surtout lorsque à la suite des phénomènes météorologiques exceptionnels qui occasionnent la crue extraordinaire des eaux, comme il est arrivé cette année aux Etats-Unis d'Amérique ou le Mississipi ayant débordé, a inondé d'immenses étendues de terrains cultivables, détruisant de formidables barages et des travaux techniques qu'on avait exécutés dans le but d'éviter de telles calamités.

Et, comme il est arrivé en décembre 1925 dans notre pays quand les eaux du Crişul Alb, débordant par suite de la brusque fonte des neiges tombées en grande quantité en Transylvanie, ont provoqué les inondations connues avec des conséquences dangereuses surtout pour le territoire roumain.

6) Pour que le rôle des forêts puisse exercer son influence bienfaisante au point de vue du régime des eaux, il ne suffit pas de se préoccuper seulement d'une certaine partie du bassin hydrologique d'une rivière quelconque, ainsi comme il en résulte de la proposition faite par la Délégation hongroise à l'occasion de la réunion de la Commission du Régime des Eaux en 1925 à Méran et en 1926 à Budapest. En effet elle nous a demandé de lui procurer des données statistiques sur les forêts et sur les terrains incultes se trouvant dans une zone comprise entre la frontière hongroise et une ligne qui passerait à une distance d'environ 100 km. de celle-ci. Pour atteindre le but poursuivi il est bien nécessaire d'exécuter des travaux techniques dans toute la région, en commençant à l'origine des rivières et jusqu'à leur confluence avec la Theiss ou le Danube central, comme il résulte d'ailleurs de la lettre du Traité de Trianon.

En vue de cette nécessité en tenant compte des résolutions prises par la Commission du Régime des Eaux, notre Ministère de l'Agriculture et des Domaines (Administration des forêts) a envoyé pour les compléter aux Directions régionales forestières de Transylvanie, Banat, Crişana et Maramureş plusieurs tableaux munis d'instructions explicatives. Le premier de ces tableaux se réfère à l'étude des Forêts du bassin des rivières affluents de la Theiss comme : le Muresh, le Somesh, les trois Crişuri, la Crasna, Turul, Iza, avec leurs divers affluents et celles du bassin de Temesh, Bârzava, Bega, Carash et Nera qui se jettent dans le Danube central.

Le second tableau concerne l'inventaire des terrains incultes appartenant aux particuliers ou se trouvant sous l'administration de l'Etat.

En dehors de ce tableau qui se réfère aux terrains incultes déjà passés sous l'administration de l'Etat, il a été rédigé un formulaire d'étude sommaire comprenant les titres :

Nom du propriétaire — Situation administrative et topographique du terrain — Sa description — Motifs pour lesquels il a passé sous l'administration de l'Etat et en vertu de quelle loi. Travaux déjà exécutés et ceux qu'on a

projeté d'exécuter à l'avenir comme : a) boisement, b) gazonnement du terrain, c) clôtures, d) dispositions prises en vue de l'utilisation du terrain de l'empêchement d'autres utilisations. Frais de personnel et de matériel. Administration et garde. Registre de contrôle pour la mise au courant des travaux effectués, etc.

Sur les cartes de l'Institut géographique, on a représenté par de couleurs différentes les forêts de l'Etat, celles des communes et d'autres établissements publics administrés par l'Etat, des propriétaires particuliers, ainsi que les terrains incultes.

Le 3-ème tableau est destiné à faire connaître le nombre des habitants, des bestiaux, le genre de culture du territoire de chaque commune du bassin de la Theiss et du Danube central.

Enfin le 4-ème tableau a été constitué en vue de la statistique des ravins et des torrents du pays entier.

Une grande partie de ces études et du matériel amassé par le personnel de contrôle des Directions régionales forestières se trouvent déjà prête à être classifiée. Ce matériel consiste en cartes, mémoires, plans, tableaux, photographies des boisements exécutés durant ces dernières années. Messieurs les membres de la Commission du Régime des Eaux pourront se convaincre, croyons-nous, que le Gouvernement Roumain a pris toutes les mesures nécessaires pour que les obligations contractées par le Traité de Trianon fussent remplies, cela étant propre intérêt.

A cette occasion nous croyons nécessaire de spécifier que presque toutes nos lois spéciales ont à leur base la protection des forêts et l'encouragement, par différentes facilités, du boisement.

Pour donner un exemple, il suffit de mentionner que :

En 1926, sur les propriétés de l'Etat, on a boisé 2.588 ha. dépensant 3.773.695 lei. Dans les forêts administrées par l'Etat 4.923 ha. coûtant 4.322.098 lei. On a donc repeuplé en total, dans le bassin des affluents de la Theiss et du Danube central une étendue de 7511 ha. ce qui a nécessité une dépense de 8.095.792 lei, tandis que dans tout le pays on a boisé l'an dernier 20.405 ha. qui ont coûté 19.702.705 lei :

Eu même temps, on a ensemencé dans les pépinières une surface de 73 ha. avec 1.291 hectolitres de glands et 9.787 kg. de semence et on a repiqué 2.205.000 plants nécessitant une dépense de 6.587.882 lei, tandis que dans les pépinières de tout le pays on a ensemencé 198 ha. employant 3747 hectolitres et 31.718 kg. de semence qui a coûté 13.190.923 lei.

On a cueilli en outre en 1926, 5.644 hectolitres de glands, et 20.694 kg. de semence qui a coûté 2.000.767 lei et dans tout le pays on a récolté 20.026 hectolitres de glands et 34.884 kg. de semence, le frais s'élevant à 3.058.777 lei.

Le total général des dépenses faites cette dernière année pour les travaux de boisement et de correction des ravins et torrents, dans le bassin des rivières mentionnées plus haut s'élèvent à 17.289.783 lei qui représentent 45,9% de la somme de 37.482.518 lei qui a été dépensée dans le pays entier.

Dans les pépinières de l'Etat et administrées par l'Etat, se trouvent actuellement 60.547.700 plants de différentes essences, la plupart d'épicéa (44.202.000) de chêne (9.309.000) de robinier (4.143.000), et dans les pépinières de tout le pays

il se trouve 122.725.000 plants dont : éplcea (91.696.000) chêne (10.942.000) et robinier (14.009.000).

Nous ajoutons enfin que dans le dernier temps le Ministre de l'Agriculture et des Domaines a nommé une Commission spéciale qui s'occupe avec l'élaboration d'un projet de loi pour la correction de torrents. (Décision du 7 Décembre 1926).

Tout ce que nous venons d'exposer démontre — nous le croyons — suffisamment que nous avons pris et nous continuerons de prendre toutes les mesures nécessaires sur nos territoires, en vue d'amoindrir dans la mesure du possible la forces des éléments de la nature quelquefois irresistible. Car, nous le répétons, tout ce que nous faisons représent des sacrifices en premier lieu dans notre propre intérêt.

Cautăm spre cumpărare 100 Hl. ghindă de gorun
de bună calitate. Oferte a se adresa : Fabrica de sticlă
din Pădurea Neagră. S. A. jud. Bihor.

PĂDURILE ÎN RĂSPUNSUL SENATULUI LA MESAJ

Din ziare, s'a putut afla că raportul al răspunsului Senatului la Mesaj este d-l N. G. Popovici — și adăugăm noi — inginer consilier silvic, profesor la secția silvică a Școlii Politehnice și senator de Muscel.

Nu e de loc spre lauda noastră dacă această apariție n'a produs mai multă etero-vecență în lumea silvică, pentru că să se determine dimensiunile reale, la cari omul țarilor, înălțându-se pe ei, caută să ridice și corpul din care face parte și avuția națională — pădurea — pentru prosperitatea căreia a luptat o viață.

De ce să nu fim drepți?

Cine dintr'al noștri a gândit, a acționat și a cuprins în așa de largi limite, chestiuni mai variate ca dânsul?

Și când printre cele mai de frunte preocupări pune și pădurile, se cade să-i sprijinim eforturile, în măsura oricâi de slabă a puterilor noastre.

Reproducem din proiectul răspunsului la mesaj capitoul privind la păduri:

Inaltă Regență,

Pădurile — o altă mare bogăție a țării — cu cari Dumnezeu a înzestrat scumpa noastră patrie și a împodobit înecuvântatul ei pământ, sacotim că merită o sollicitudine deosebită.

De existența lor, de înțeleapta lor conservare, de științifică lor cultură, de raționala lor exploatare și de priceputa lor administrare, depinde nu numai realizarea unor însemnate venituri, dar și propășirea altor ramuri de producțiune ale acestei țări, și în primul rând agricultura.

'Agriculteru' să nu uite că cel ce pune toaporul la tulpina unui arbore, pregătește o scândură pentru scrierul agriculturii. — spunea cu drept cuvânt, cândva Marele nostru rege Ferdinand I.

Prin raționala exploatare a pădurilor se poate promova o intensă viață economică, în acele regiuni ale țării, unde mai mult este stăpâners pământul; se poate valorifica munca și brațele poporului și când jăranul va căpăta convingerea că el poate trăi prin pădure și din pădure, se va putea rezolva și arzătoarea problemă socială a statorecicirii lui în mijlocul sau în vecinătatea pădurilor. Dar acolo unde lipsa lor se resimte, ori unde prin ele se pot pune în valoare terenurile neproductive, datori suntem să le cerem.

Pentru aceasta, Senatul este gata să dea guvernului tot sprijinul său la înfăptuirea legilor și luarea măsurilor trebuitoare.

Pentru prima oară în anele parlamentului român, Coroana stă de vorba cu reprezentanții națiunii, așa de larg și în chestia pădurilor.

Această part din mesaj nu-i o înșiruire necontrolată de idei sau recomandățiuni întâmplătoare; el s'a comentat toată experiența de viață, de gând de tehnică, și de lung apostolat, pentru ca în câteva rânduri cu miez și într'o succesiune gradată, să se pună complet și în toata amploarea ei, marea și importanta chestie a pădurilor.

Inercăm să-i facem un scurt comentariu.

S'a repetat, până a devenit banal, că agricultura constituie bogăția cea mai de seamă a țării noastre.

Nu e în interesul nostru să constatăm această afirmațiune, dar este o datorie să stabilim coeziunea valorilor.

Când de *existența pădurilor depinde nu numai realizarea unor însemnate venituri și propășirea altor ramuri de producțiune ale acestei țări și în primul rând agricultura*, la strigătul de până acum al interesailor, — *agricultura înainte de toate* — răspunde ecoul raportorului — *silvicultura înainte de agricultură* — prin fraza memorabilă cu care *Marele Rege Ferdinand I* stabilește cu așa concluziune, raportul între aceste două ramuri de cul-

tură: *acel ce pune toporul la fuipina unui arbore, nu trebuie să uite că el pregătește siccusul agriculturii.*

Prin aceasta se evidențiază logica și perspicacitatea expunerii: *Pădurile* (nu catalogate ori etarhizate în rapori cu agricultura, ci apreciindu-se valoarea lor absolută) — o altă mare bogăție a țării, — merită o sollicitudine deosebită.

Omul de stat, conștient de importanța acestei avuții naționale — dar nu conservator până a o vedea păstrată ca moaștele prin muzee — așteaptă dela ea, realizarea unor însemnate venituri.

Omul de știință însă, de care este dublat, condiționează această realizare de o conservare înțeleaptă, de o cultură științifică, de o exploatare raționată și de o administrație pricepută.

Nu e nici o îndoială, că prin această enumerare, a jintit să enunțe categoric capitolele mari dintr'un program de largă activitate, de care toi ce poartă interea pădurilor, trebuie să se ocupe, pentrucă numai cu așa sloțări multe și unite să se poată scoate pădurile din actuala rutină.

Pătruns de înecitarea strigătoare ce s'a făcut țărânul dela munte prin reforma agrară și convins că această situație nu se înlămură sau măcar nu se ameliorează prin expropriere și împroprietărire din păduri, armonizează nevoia pădurilor cu a populației din regiunile cu procent mare de împădurire, făcând din ea pionieri de exploatare raționată.

Prin valorificarea muncii și brațelor poporului, se promovează o intensă viață economică și se rezolvă arzătoarea problemă socială, iar pădurea, obiect de regenerare fizică, morală și materială a săleanului, va fi privită pe viitor cu un cult în loc de dispreț, cu tendință de conservare în loc de distrugere.

Legenda că suntem o țară bogată în păduri s'a distrus mai de mult și acum pătrunde, în cercuri din ce în ce mai largi, convingerea că am ajuns o țară de rugină.

Ceeace numim noi teren neproductiv, este pata mare rușinoasă pe fața productivității acestei țări. Din ea, cea mai mare parte se poate valorifica exclusiv prin păduri.

Și să se adauge câteva milioane ha păduri, la cele existente, fie acoperindu-le lipsa acolo unde se simte, fie punându-se în valoare terenurile neproductive, n'ar fi titlu de mai mare glorie silvică, pentru cel ce ar contribui la așa operă națională.

Nimic nu a scăpat însulejtitului român, mândru desigur că este de astă dată vestitorul bogăției cu care Dumnezeu a înzestrat scumpa noastră patrie și a împodobit binecuvântatul ei pământ, ca să prezinte cheșita pădurilor în mod complet și la loc de cinste în complexul nevoilor neamului.

Cu gândirea lipsită de balastul preocupărilor meșchine, în serviciul cauzelor mari ne sghălde și pe noi din toropeală, ne ridică fruntea sus ca să privim bărbătește și ne înalță — cu sau fără voia noastră — în nivelul realităților pe cari trecutul, experiența ori norocul i le-a relevat d-sale întâi.

Îndărjiți în stăruința de a lupta, a hotărî să mergă înainte pe calea necosită a datoriei, îi dorim să ne obțină — cu ajutorul celorlalți și colegi de Senat și unul de Cameră, din programul așa de frumos enunțat, cât mai sensibile cuceriri.

P. I.

MATERIAL DOCUMENTAR SILVIC

ASUPRA VEGETAȚIEI LUI AILANTHUS GLANDULOSA

În ultimul timp a început să se vorbească cu oarecare stăruință despre *Ailanthus Glandulosa* (Oțetarul).

Apreciindu-se creșterea lui extrem de repede, în unele condițiuni staționale, diversitatea întrebuințărilor lemnului său, precum și ușurința deosebită a regenerării sale, s'au făcut (la noi în «Revista Pădurilor» No. 5-6, 1927) propuneri de experimentare în privința posibilităților de întrebuințare cu succes a acestui arbore în cultura silvică.

În lipsa unor experimentări susținute, constatările scoase din observațiuni asupra vegetației lui *Ailanthus* în diferite puncte ale țării, pot fi de oarecare folos.

E util, înainte de a înfățișa câteva stări concrete din vegetație lui *Ailanthus* în România, să facem câteva precizări, în privința particularităților acestui arbore și a exigențelor sale.

În această privință, literatura silvică nu e prea bogată. Foarte interesante observațiuni găsim însă în lucrarea «Principales Essences forestières» a prof. Mouillefert ¹⁾, pe cari, în parte, le schițăm aci, completeate cu observațiuni personale.

Condițiuni de existență: Oțetarul se regenerează excesiv de abundent prin sămânță, drejonează puternic până la distanțe mari (chiar 25-30 m.) și lăstărește foarte viguros.

Crește bine în lumină, dar suportă îndestul acoperișul.

Prin facultatea sa de a se înmulți abundent prin sămânță,

1) «Principales Essences forestières», par P. Mouillefert, professeur de sylviculture à l'école nationale d'agriculture de Grignon. Paris 1903, Felix Alcon-

drajoni și lăstari, el devine de multe ori periculos, invadând terenurile vecine.

Creșterile anuale în grosime și în înălțime sunt (la drajoni și lăstari, în special) foarte mari în primii ani.

Lujerii anuali, insuficient lemnificați până în iarnă, degeră pe o mare lungime, în climate temperate, cu caracter continental.

Exigențe față de sol. Oțetarul crește bine, întrecând celelalte esențe, în soluri profunde și mobile; vegetează bine și în soluri de compacitate mijlocie, dar fresce, umede chiar.

Îi convin foarte bine terenurile de transport, rambleurile, pierind — adesea chiar la vârste mici — în soluri sărace, uscate, calcareoase sau compacte.

În privința însușirilor lemnului, Mouillefert scrie:

«Lemnul de oțetar se lucrează bine, capătă un lustru frumos și se despică ușor. Poate fi întrebuințat în rotărie și i se pot da cele mai multe din întrebuințările ulmului și frasinului, rămânând însă inferior acestora. E mult mai casant și crapă mai ușor. În schimb, rezistă destul de bine la alternativele de uscăciune și umiditate. Ca lemn de foc, e de calitate mijlocie și arde ușor chiar fără a fi uscat.

Cărbunele său e de calitate destul de bună, și — adăugăm — foarte bun pentru fabricarea prafului de pușcă. S'a constatat deasemenea că lemnul de oțetar se poate întrebuința cu succes și la fabricarea celulozei. Mouillefert consideră oțetarul ca foarte prețios în locuri bântuite de iepuri, de cari scapă neatins și indicat pentru consolidarea terenurilor mobile în pantă (rambleuri, taluze de c. f. și drumuri, etc), în lucrări de corecțiunea torenților (impăduriri) și ca arbore de alee de un frumos efect decorativ — mai ales că frunzele sale nu sunt atacate decât de *Bombix cynthia*¹⁾.

Interesante și prelungite observațiuni asupra vegetației oțetarului se puteau și încă se mai pot face, în mica pădure din apropierea Brăilei — pădurea dela «Monument» — proprietatea comunei.

Aici se găseau înainte de războiu numeroase exemplare de oțetar, foarte bine dezvoltate, diseminate printre salcâm, stejar, sophora japonica, arțar tăărăsc, jugastru, ulm, glădiță și altele.

¹⁾ Am constatat că frunzele de oțetar sunt atacate — parțial — și de niște melci de Φ — 1 cm.

De mulți ani, această pădure prezintă, din punctul de vedere al vegetației oțetarului, o aceeași înfățișare caracteristică.

În mare proporție solul este invadat și stăpânit de un puternic desiş de oțetar, al cărui nivel variază între 0,30 m și 4 m. Din acest desiş, despre a cărui existență se știe de cel puțin 15 ani, nu s'a ridicat până azi, în mod natural, nici un arboret de viitor. Aceiași neschimbată stare de desiş (distribuit pe pâlcuri), aceiași luptă continuă pentru existență, luptă fără de învingători și fără de învinși.

În fiecare primăvară nivelul desişului este mai scăzut decât în toamnă (efectul gerurilor de peste iarnă) de par'că mulțimea aceasta vegetală ar reîncepe anual lupta de unde a început-o cu un an în urmă.

Abundența acestui desiş se explică prin însușirea oțetarului — arătată mai sus — de a se înmulți teribil prin sămânță, drajoni și lăstari, năpădind solul cu mii și mii de indivizi. Am găsit până la 30 exemplare de 0,6 — 1 m. înălțime pe 1 m², ceea ce, pentru această înălțime, este excesiv de mult.

Puterea de lăstărire, la vârste mici, este neobișnuită: rupând din apropierea coletului o nua de oțetar, apare neîntârziat un mare număr de lăstar, pe tânăra tulpină rămasă (am numărat până la 10 lăstari pe o tulpină de 3 cm. la colet).

În privința puterii de creștere: se constată creșteri viguroase la exemplarele crescute în plină lumină. În anii II și III de vegetație, creșterile în înălțime ating — la lăstari și drajoni — chiar 2 m.

Exemplarele provenite din sămânță au creșteri mai reduse. În umbră creșterile în înălțime pot fi tot atât de puternice, dar lujerul anual rămâne nelemnificat pe o porțiune mult mai mare decât în capul exemplarelor crescute în lumină.

În anul IV — când începe formarea coronamentului — creșterile în înălțime sunt mai reduse (0,8 — 1,5 m.). În anii următori, creșterile sunt foarte reduse, vegetația e aproape stagnantă.

Lujerii anuali degeră regulat (ne referim numai la cazul citat ¹⁾, rămânând de cele mai multe ori numai 30 — 50 cm. din lungimea de 1,5 — 2,00 m. pe care o aveau în toamnă.

1) După constatările d-lui I. Florescu, oțetarul vegetează foarte viguros în nisipurile de pe țărmul Mării Negre în apropiere de Constanța, fără a suferi de geruri.

Am găsit și exemplare ce și-au menținut lujerii din primii ani de 1,50—1.80 m.

Din cauza acestei degerări sistematice a lujerilor, trunchiul oțetarului prezintă — în primul an — o foarte evidentă formațiune în simpodiu. În anul VII—VIII însă trunchiul devine perfect rectiliniu și cilindric.

Continua stare de desis impenetrabil denotă o foarte slabă — poate chiar nuli-putere de auto-eliminare a oțetarului aci. — Aceasta se explică, în parte cel puțin, prin degerarea sistematică, prin capacitatea oțetarului de a se menține și în umbră și prin condițiunile locale de sol (uscăciune și compacitate accentuată).

În timpul războiului, lipsa lemnului de foc unită cu concepția multora despre lucrul public, a provocat o puternică rărire a acestei păduri așezate în preajma orașului.

După războiu, s'a încercat (de către comună), refacerea acestui «parc». Într'o porțiune, s'a pus temelie pe desisul de oțetar existent și, printr'o curățire puternică, s'a eliminat cea mai mare parte din indivizi, lăsându-se numai exemplarele mai viguroase, distanțate de 1,5—3 m. În anii următori acestei operațiuni, s'au ținut în loc lăstarii și drajonii ce au isbucit.

Acum, în această porțiune găsim exemplare de 7—8 ani, având 4—5 m. înălțime și un diametru terter de 8—10 cm.

Deși se bucură acum de mult spațiu, aceste exemplare de oțetar vegetează însă foarte slab, multe din ele au început să se usuce în toamna acestui an. — Explicația nu poate fi decât uscăciunea și compacitatea solului.

Iată dar ce s'a putut obține aci, într'un climat continental și în condițiunile de sol arătate, din sufocanta abundență a oțetarului.

Din constatările de mai sus nu se pot trage concluziuni definitive cu privire la posibilitățile de cultură a oțetarului. O observație însă se impune:

Creșterea viguroasă din primii ani și rapiditatea cu care oțetarul pune stăpânire definitivă pe sol, au făcut ca acesta să fie considerat ca o esență destinată a fi introdusă cu succes, acolo unde alte esențe nu reușesc (locuri improductive, stâncoase, bărganuri, etc.). — Introducând însă oțetarul fără o cunoaștere precisă

a exigențelor și condițiilor sale de vegetație, se pot comite greșeli ireparabile.

Rusticitatea oțetarului e numai aparentă. Iar vigoarea lui de creștere, foarte înșelătoare în condițiuni staționale defavorabile — în soluri sărace, compacte și uscate, în regiuni cu climat intens continental, (ierni geroase, veri secetoase) — oțetarul vegetează slab și nu poate crește niciodată mai mult decât desigur uitate de vreme în aceeași neschimbată stare și foarte greu de extirpat. Fără a se realiza o cultură economică, prin introducerea oțetarului în stațiuni defavorabile, se pierd — definitiv poate — terenuri cari ar fi putut fi puse altfel în valoare.

De aceea, în introducerea oțetarului, credem că trebuie să se procedeze cu o deosebită prudență. E necesar să se facă mai întâiu studii experimentale — sau descriptive cel puțin în diferite stațiuni ale țării — și numai după aceea să se treacă la concluzii definitive și la realizări practice.

Const. D. Chiriță

A U S Z U G

Es wurden die waldbaufischen Ansprüchen Ailanthus Glandulosa, in der vor dem Krieg angelegten Bestand — in einem Park neben der Stadt Braila — neher betrachtet.

Die Individuen machen sich gegenseitig ein solcher konkurenz, dass keiner von seiner Gleichen aufheben kann.

Der Bestand kann nicht über den Dickichtzustand sich emporheben.

Die Pflanzen leiden hier, ausser der Dichtigkeit, von der Komposität und Trockenheit des Bodens und die Spät und Frühfrost die in der Gegendherrschen.

Es wurde eine Erleuchterung nach dem Kriege gemacht und die Ergebnisse fruchtbar waren, da die zurückgebliebenen Individuen, bis 6 meter erreichen.

Der Bestand leidet aber aus dem oben erwänten Gründen sehr, einzelnen Individuen sterben alljährlich.

In der Zukumft, empfiehd bei solchen Pflanzungen den Standort genante durchzustudieren. Sonst, bekommt man solche Bestände, die niemals die Exploictbilität erreichen, der Boden kann nie von der Unmenge der Wurzelburt befreit werden und er ist für die Wirtschaft wie verloren.

ASOLAMENTUL SPECIILOR IN PEPINIERE

Cultura în pepinierele silvice are în ceea ce privește recoltarea multă asemănare cu cea agricolă din care motiv în această privință orice sugestii din știința agricolă sunt de mare folos. În adevăr, prin extragerea continuă a pueților din răzoare se ia în mod permanent solului substanțe minerale nutritive și în acest mod solul este sărăcit. De și faptul enunțat este recunoscut, totuși în practică silvicultorii cu greu se decid să procedeze la îngrășarea solului pepiniereilor pentru a repara pierderile suferite în substanțe minerale. Tot agricultura ne învață că pe aceeași suprafață nu trebuie să se cultiveze mai mulți ani de rândul aceiași specie, dacă se neglijează aceasta recolta suferă. Agricultorii procedează la așa zisul asolament al speciilor, operație necesară și în pepinierele noastre unde ca și în agricultură avem recolte anuale sau bisanuale. Pentru ilustrarea acestei necesități aducem câteva experiențe pe cari ni le-a oferit întâmplarea în pepiniera centrală a Ocolului Murfatlar.

Experiențele în chestiune au fost făcute cu salcâm semănat în pepiniera amintită în anul 1926 pe terenuri supuse începând din 1923 unor tratamente diferite, după cum urmează:

Exp. I. Semănătura cu salcâm pe un răzor, care a fost desfundat pentru prima oară în 1923 și care de atunci până în 1926 a fost ocupat cu semănătura de *Ailanthus glandulosa*. În anul 1927 luna August, când s'a făcut observațiunea, pueții de salcâm se prezintă excelent. Înălțimea medie a pueților 0,80 m, indivizii predominanți având peste 2 m. înălțime.

Exp. II. Semănătura de salcâm pe răzoare mobilizate în 1923 și pe cari apoi s'a semănat în anii următori 1924-1926 salcâm. Pueții din 1924-25 au fost repicați aiurea, cei din 1926, cari se află încă pe răzoare se prezintă slab. Înălțimea medie este abia de 0,20-0,30 m. și abia 32 pueți la m.

Exp. III. Semănătura a fost făcută pe același sol mobilizat în 1923 pe o porțiune care până în primăvara anului 1926 a stat liber. Pe aceste răzoare s'au făcut încercări cu semănăturile de frasin și salcâm, cari însă din cauza seminței, care era de calitate inferioară a dat greș. În cursul anilor 1924-25 răzoarele au fost sistematic plivite și în fiecare an prășite în vederea punerii sămânței. Salcâmul pus în 1926 a eșit aci foarte slab, tot așa de slab ca și

în exp. II. Terenul nu prezintă nimic deosebit față de restul pepinierii.

Exp. IV. Răzoare desfundate în 1926 locul unde se află aceste răzoare a fost înainte folosit ca drum. Semănătura din același an se prezintă bine. Înălțimea medie este de 0,50–0,60 m., iar pe m. găsim 45 de pueți.

Exp. V. Pueții în răzoare pregătite identic ca în Exp. IV au fost repicați în 1927 pe un sol mobilizat (desfundat) în 1924 și pe care apoi s'a semănat frasin în 1924, salcâm (1925–26). Pueții de salcâm repicați aici în 1927 sunt mediocru dezvoltati. Înălțimea medie atinge abia 0,30.

Din experiențele de mai sus pentru stațiunea dată se pot trage o serie de concluziuni, cari desigur pot fi de folos practic pentru toate pepinierele:

1) Pe soluri virgine și desfundate în toamna precedentă semănării, semănăturile de salcâm dau rezultate bune.

2) Dacă după ce solul a fost desfundat, acesta se lasă câțiva ani descoperit (Exp. III), semănătura de salcâm se va prezenta inferioară celei puse în condițiunile de mai sus. În Exp. III solul a fost în fiecare an după desfundare mobilizat și apoi odată plivit, din care motiv solul a rămas descoperit și apele ploilor au spălat substanțele nutritive, sărăcind în acest mod stratul superior al solului.

3) Pe răzoarele unde salcâmul a fost semănat doi ani de-a rândul recolta de pueți în al treilea an este micșorată. Simpla odihnă a solului nu e suficientă, după cum ne arată experiența III, când solul a fost lăsat să se odihnească după desfundare și totuși ne-a dat pueți cu creștere anuală mică. În aceste cazuri trebuie să procedăm la o îngrășare a solului sau la un asolament cu specii cu cerințe diferite. Cercetări mai întinse asupra modului cum trebuie să aplicăm asolamentul nu avem, ca ele ne pot da rezultate ne dovedește exp. I. care ne arată că salcâmului îi convine de minune să fie pus după oțetar.

4) Repicajul în clima extremă de stepă dela Murfatlar nu convine salcâmului. Orice transplantare aduce în această regiune prejudiciul însemnate tulpinei pueților, care în majoritatea cazurilor după aceasta se usucă dând noi lăstari dela muguri bazali ai săi.

Pueții de un an, în cazul când sunt bine dezvoltăți și doi ani când sunt mai slabi se pot lua direct din răzoarele de semănături să se planteze, fără ca să fie nevoie a trece prin școala repicajului.

Dr. Const. C. Georgescu și Const. Proflr

A U S Z U G

In der Nähe der Ortschaft Murfatlar (Mitte Dobrogea) wurde in dem Jahr 1923 eine Fläche von ca 4000 m² urbar gemacht. Auf die darauf eingerichteten Saatbeeten wurden in den Jahren 1923—24 folgenden Versuchen angestellt:

Versuch I. — Auf einigen Saatbeeten wurde in den Jahren 1923—25 Robinie angesaet. Die im Jahre 1926 gemachten Saaten sind bis August 1927 schwach gewachsen.

Versuch II. — Einigen Saatbeeten sind in den Jahren 1923—25 mit Ailanthus besetzt worden. Dieselben Saaten von 1926 von Robinie wie in Versuche I. sind höher und zahlreicher.

Versuch III. — Andere Saatbeeten wurden bis in das Jahr 1926 freigelassen. Die Saaten von Robinie aus demselben Jahre sind auch so schwach entwickelt, wie in Versuche I.

Versuche IV. — Endlich wurden wieder andere Saatbeeten als Vergleich erst in Herbst 1925 urbargemacht. Die Saaten von 1926 von Robinie sind wie im Versuche II.

Aus den obigen kann man folgenden Schluss machen:

Nach der Urbarmachung des Bodens sind die gleich nacher gemachten Saatungen von Robinie sehr gelungen. Wird aber derselben Boden nachher einigen Jahr frei gelassen dan fallen die Saaten schwacher aus. Dasselbe ist zu konstatieren wenn alle drei Jahre nacheinander Robinie angesaet wird, selbstverständlich falls die Saatbeeten nicht gedüngt sind. Die Samereien von Robinie entwickeln sich vorzüglich, wenn die Fläche vor her ein Jahr oder mehr mit Ailanthus besetzt sind.

ATAAC DE BROAȘTE IN PEPINIERĂ ¹⁾

La pepiniera Cauticiu din ocolul Măcin s'a înregistrat un atac de broaște asupra răzoarelor care merită să fie semnalat și care s'a petrecut în modul următor :

Pentru menținerea frescheții solului și apărarea semințelor contra păsărilor s'a așternut deasupra răzoarelor cu semănături de reșinoase un strat gros de paie de aproximativ 10 cm. Pe neobservate sub acest înveliș umed și răcoros și-au făcut un adăpost broaștele din o baltă alăturată. Prin șederea lor broaștele au bătătorit așa de tare solul încât au împiedecat răsărirea semănăturii, care a fost compromisă.

În atara pericolului că așternutul de paie prea gros poate fi adăpostul multor animale dăunătoare pueților, nu este de recomandat, fiindcă după rărire aduce etiolarea pueților, cât timp stau sub acest înveliș și deci duce la debilitarea lor.

Dr. C. G.

A U S Z U G

In dem Forstamt Macin wurden die Saatbeeten im Frühsommer wegen der Hitze mit Stroh bedeckt worden. Die betreffende Pflanzenschule befand sich in der Donauauen. Unter der Strohecke haben sich die Frosche so fabelhaft angesammelt, dass alle Pflänzchen aus dem Jahre vernichtet worden sind.

1) Atacul a fost semnalat de d. inginer A. Chirișescu.

RECENZII

CONGRESUL DELA ROMA

De curând au apărut în volum comunicările făcute de delegații diferitelor țări, congresul internațional de silvicultură dela Roma, ținut în primăvara anului 1926.

Sunt lucruri extrem de interesante, cari socotim că trebuiesc cunoscute de interlectualitatea silvică română.

Deschidem deci această rubrică, în care vom expune sub formă de recenzii, principalele comunicări de interes științific și general.

Forest distribution and requirements in relation to soil by A. C. Forbes, *Director of Forestry (Dublin)*. (Distribuția și exigențele forestiere în raport cu solul).

O expunere sumară, dar foarte interesantă, asupra relațiilor dintre vegetația forestieră și condițiunile de sol, cu privire specială asupra Nord-Vestul Europei.

Comunicarea d-lui Forbes este o șarjă puternică în contra vechel idei că vegetația forestieră este influențată aproape numai de condițiunile de climat și că solul exercită o foarte redusă și chiar neglijabilă influență.

Distribuția vegetației lemnoase după diferite zone se datorește, evident, condițiunilor climatice, în special distribuției căldurii și umezelii pe glob.

Dar în interiorul zonelor de vegetație forestieră, distribuția și gruparea—in mod

natural—a arborilor în arborete pure sau amestecate, sunt foarte puternic influențate de caracterele solului.

Pe soluri sărace sau cu însușiri particulare, arborii se grupează în arborete pure sau aproape pure.

Pe soluri fertile sau prezintănd caractere medii pentru o anumită zonă de vegetație, se formează, în genere, arborete amestecate, în care speciile devin cu atât mai numeroase, cu cât căldura și umiditatea cresc.

Fertilitatea solului dar, departe de a fi neglijabilă, este unul din factorii determinanți pentru vegetația forestieră. Acestea sunt ideile principale pe cari se urzește comunicarea d-lui Forbes.

După stabilirea acestui cadru principal, autorul face o frumoasă incursiune în istoria omenirii, arătând în linii largi raporturile ce au existat în diferitele epoci între om și pădure.

Paralel cu înmulțirea omenirii și intensificarea vieții economice, s'a produs reducerea progresivă a domeniului forestier în folosul altor ramuri de activitate economică (agricultura și creșterea vitei, în special).

Mai greu încercat în evoluția omenirii a fost Nord-Vestul Europei, care în mare parte, a fost cucerit de agricultură și pășunat, înainte de a se fi ajuns la concepția necesității conservării și restaurării pădurilor.

Silvicultorii sunt chemați să restaureze prin împădurire, imense suprafețe degra-

date prin distrugerea pădurii într-o perioadă de peste 1000 de ani.

Problema împăduririlor și reimpăduritor pune în discuțiune chestiunea exigențelor forestiere, una din fețele acestei probleme este stabilirea precisă a exigențelor arborilor în raport cu solul.

Ebermayer (chimist agricol ce s'a ocupat și cu studiul lemnului), susținea că cenușa conținută de o plantă indică cerințele acelei plante în raport cu fertilitatea solului.

Forbes, sprijinit pe îndelungile cercetări la Rothamsted (Anglia), de către stațiunea de cercetări agricole afirmă—și ilustrează în cifre—că diferențele ce există între greutatea produselor lemnoase și cele ale produselor agricole (uncele și altele uscate la aer) obținute anual pe ha sunt, în genere, mici (în cazul când solului agricol nu i s'au adăugat de câțiva ani îngrășăminte).

Burgher afirmă că produsele lemnoase, uscate, de specii diferite, dar obținute pe același sol, au greutatea foarte apropiată.

Forbes stabilește concluzia: Atât produsele agricole, cât și cele forestiere, sunt determinate în largă măsură de fertilitatea solului care, în anumite limite, dă rezultate analoge în privința ambelor categorii de produse.

Posibilitatea ca arborii să și introducă rădăcinile adânc în sol, fiind deseori foarte redusă (compacitate mare ș. a.) arborii nu se pot dispensa întotdeauna de elementele nutritive din stratele superficiale ale solului 60—90 cm.

Ocupându-se mai amănunțit de cerințele arborilor în raport cu fertilitatea solului. Forbes stabilește scara următoare:

Stejarul, frasinul, fagul și castanul cresc viguros în soluri bune (suficient de fertile) și pentru agricultură și pășune.

Laricele, duglasul și bradul, mai puțin exigenți, cresc destul de viguros pe soluri prea slabe pentru agricultură, dar suficient de bune pentru pășune.

Evident, speciile de mai sus pot suporta soluri de fertilitate mai scăzută, dar producția va fi redusă.

Pinus montana, Pinus contorta, Pinus banksiana, Picea albă, Picea nigra și mesteacănul (mai puțin) sunt speciile caracteristice ale N.-V. Europei prin capacitatea de a se desvolta—fără a da produse de valoare ridicată—pe soluri extrem de sărace.

Gradul de compacitate al subsolului prezintă o importanță deosebită în terenurile de fertilitate redusă. Un subsol poros, puțin compact, înlesnește dezvoltarea și pătrunderea în adânc a rădăcinilor, compensând astfel, în parte, insuficiența fertilității solului.

Sterilitatea superficială combinată cu compacitatea subsolului creează condițiuni funeste vegetației forestiere.

Cazul acesta se întâlnește pe o scară foarte mare în câmpiile întinse din Nord-Vestul Europei (haidele), caracterizate prin soluri turboase, acide, spălate de săruri, cu umiditate foarte ridicată și subsol foarte compact, cimentos.

Explicațiunea acestor formațiuni o găsim în climatul umed și răcoros al acestor regiuni și în întinsele despăduriri cari au mărit acțiunea climatului. Anglia, Irlanda, Danemarca, vestul Germaniei, Belgia și Olanda sunt nevoite să facă împăduriri în astfel de regiuni, pe întinderi mari.

Cultura forestieră în aceste regiuni trebuie sprijinită pe cunoașterea precisă a condițiilor staționale locale, a căror ignorare sau neglijare poate duce la rezultate funeste.

O cultură forestieră nepotrivită stațiunii poate avea consecințe grave chiar în regiunile caracterizate printr'un sol forestier relativ sănătos.

Astfel, cultura stejarului și pinului în

arborete pure prezintă un mare pericol în aceste regiuni, ducând la degradarea întârziată a solului. În adevăr, în condiții climatice ale acestor regiuni (veri răcoroase, vânturi blânde și umede), solul arboretelor luminate de pin și stejar este repede invadat de o vegetație bogată de *Vaccinium*, *Calluna*, *Luzula* etc. cari dau naștere unui humus acid, crud (rau humus), caracteristic solurilor turboase cunoscute, sub numele de «terre de bruyère» (heath peat). Turba acestor soluri creează condițiuni favorabile formării ortsteinului (iron pan). Stratul superficial la solului (30—60 cm.) este spălat de sărurile de fer, cari se precipită după un nivel aproape uniform, formând un material cimentos ce leagă atât de compact particulele solului, încât nici apa nici rădăcinile nu mai pot pătrunde. Se creează astfel un sol acid, cu fertilitate superficială redusă (din cauza spălării sărurilor), cu subsol cimentos, compact, cu totul defavorabil vegetației forestiere.

L'humus comme ressource principale de la nutrition des essences et l'application d'une nouvelle methode pour déterminer le degré d'humification de la couverture morte des sols forestiers, par Dr. Ing. A. Nemeč — Prague.

Dr. Nemeč susține prioritatea influenței solului în vegetația forestieră. Pe de altă parte, consideră însă fenomenele de formare și evoluție a solurilor forestiere ca fiind la rândul lor determinate în largă măsură de specia lemnoasă și de caracterul arboretului.

O caracteristică generală a solurilor forestiere, este continua lor fertilitate (exceptând cazul unei culturi nepotrivite sau a unei naturi cu totul ingrate), fără de lucrarea solului și fără adăugarea de îngrășăminte. Explicația: influența favorabilă a păturii moarte.

Solul forestier primește anual și pe ha.

3500—4000 kgr. materii organice (frunze, ramuri, solzi, etc.), adică, aproximativ o greutate egală cu aceea a lemnului produs anual pe ha.

Litiera conține 40—60 kgr. azot la ha. și o importantă cantitate de substanțe minerale. Date medii:

(substanțe minerale)

45 kgr.	în arborete de pin silvestru.
135 » » » »	» » » » molid.
185 » » » »	» » » » fag.

Litiera asigură porozitatea solului și o capacitate absolută pentru aer foarte favorabilă vegetației forestiere și florei bacteriene din sol, precum și descompunerii substanțelor organice complexe în substanțe mai simple, asimilabile.

Prin descompunerea substanțelor organice complexe din litieră (éremacausis), pot rezulta — după condițiunile în cari au loc fenomenele — 2 feluri de humus:

Humusul dulce — favorabil vegetației — format prin descompunerea normală a literei, în condițiuni favorabile de temperatură, umiditate, lumină, oxigen, vegetație, etc., humus caracterizat printr-o structură granulară, reacțiune chimică neutră și o descompunere ușoară a substanțelor organice ce conține.

Humusul acid — vătămător vegetației — format prin descompunerea incompletă a literei și caracterizat printr-o reacțiune chimică acidă, e foarte bogat în substanțe azotate, cari însă se transformă greu în nitrați.

Există dar o relație strânsă între calitatea humusului unui sol forestier și gradul de descompunere și humificare a literei.

Dr. Nemeč determină gradul de humificare a literei printr-o metodă proprie, foarte simplă: se tratează humusul cu peroxid de hidrogen și se fierbe soluția moderat, substanțele organice humificate devin astfel solubile, rămânând nedizolvate substanțele nehumificate.

Cităm câteva din interesantele constatări făcute de Dr. Nemeč, aplicând această metodă la studul gradului de humificare în stratele de humus dulce și humus acid, în diferite arborețe din pădurile Cehoslovaciei, dând și câteva din datele obținute:

1. Cantitatea materiilor humificate crește cu scăderea acidității humusului,

Humusul forestier brut prezintă un grad de humificare de maximum 50%

Humusul forestier dulce prezintă un grad de humificare de 60–70%.

2. Humusul dulce din arborețele de foioase — de fag în special — prezintă un grad de humificare mai înaintat decât cel din arborețele de rășinoase.

3. Mărirea gradului de luminare a solului, intensifică procesul de humificare (Efectul tăierilor de regenerare).

Ex. :

Arboret	Humificare %
Molid strâns, sol fără vegetație	31,89
» rârît, semințis natural de fag, paltin, carpin	44,77

4. În arborețele de pin silvestru și molid, existența unui sub=etaj foios are o influență binefăcătoare asupra calităților biochimice ale humusului forestier, mărind gradul de humificare și intensitatea nitrificării.

Ex. :

Arboret	Humi= ficare %,mg.	Nitri= ficare 1 kgr.
Pin silvestru fără sub=etaj	38,59	14,03
» » cu sub=etaj de molid.	37,81	17,47
Pin silvestru cu sub=etaj de fag	55,27	80,09

Se constată influența deosebit de favorabilă a sub=etajului de fag.

5. În arborețe amestecate, procesele de humificare și nitrificare sunt mai intense

decât în arborețele pure. Explicația constă probabil în stratificarea mai afanată a amestecului de ace și foi moarte.

Ex. :

Arboret	Humi= ficare % mg.	Nitri= ficare 1 kgr.
Fag, 70 ani, strâns	45,06	21,10
Molid, 70 ani, strâns fără vegetație (erboase)	33,88	0,80
Molid, fag, pin siivestru	49,77	33,04

Metoda lui Nemeč pentru determinarea gradului de humificare a păturii moarte, dând rezultate precise și fiind relativ expeditivă, va ușura — desigur — mult cercetările în domeniul solurilor forestiere.

L'influence des divers sous-étages sur l'état du sol forestier dans les futaies de pin sylvestre, dans les régions des mauvaises terres sablonneuses, par Dr. K. Kvapil. Prague.

O serie de considerațiuni judicioase asupra relațiunilor dintre vegetația forestieră și sol, foarte apropiate de acelea ale Dr. Ing. Nemeč.

În privința solului subetajelor în dezvoltarea arboretelor, părerile sunt împărțite.

Importanța subetajului în pădurile de pin silvestru este însă unanim recunoscută.

Din experiențele făcute de Dr. Kvapil în arborețe de pin silvestru fără subetaj și cu diferite sub=etaje, situate pe soluri nisipoase de calitate inferioară, în regiunea Sainte Marguerite (Boemia), rezultă următoarele influențe ale diverselor sub=etaje în aceste arborețe:

1. *Asupra proprietăților chimice ale solului.* Aciditatea solului este mai redusă în arborețele de pin silvestru cu sub=etaj de fag, decât în cele cu sub=etaj de molid.

Proporția azotului în materiile organice

ale solului este mai ridicată în cazul sub-etaajului de fag decât în cazul celui de molid.

2. *Asupra proprietăților fizice ale solului.* Porozitatea și capacitatea pentru aer sunt mai favorabile vegetației în arboretele cu sub-etaj de fag. Sub-etaajul de molid are în această privință consecințe defavorabile: Stratele superficiale ale solului au o aerisire insuficientă, iar pătrunderea aerului în strate mai profunde este împiedicată de un strat impenetrabil de alios feruginos (Orstein).

Umiditatea solului este mult mai bine condiționată în arboretele cu sub-etaj de fag, uscarea rapidă a solului fiind împiedicată, iar stratele superficiale ale solului fiind menținute într-o stare de umiditate favorabilă.

Sub-etaajul de fag asigură structura granulară a solului, atât prin frunzișul său, în timpul perioadei de vegetație, fiind solul de loviturile picăturilor de ploaie cât și prin acțiunea favorabilă a abundenței păturii moarte ce se formează. Această structură afânată a solului favorizează existența întregii flore microbiene și a nevertebratelor din stratele superficiale, care întrețin calitățile solului.

Și în această privință, sub-etaajul de molid are consecințe defavorabile:

Prin acumularea păturii moarte și humusului în strate groase, cu aerisire insuficientă, stratele minerale ale solului devin de o compacitate ridicată, cu o aerisire foarte rea, întreaga populație din sol, care prin existența ei contribuie la descompunerile substanțelor organice și la afânarea solului, nu se poate dezvolta în aceste condiții și solul devine tot mai defavorabil vegetației.

3. *Asupra proprietăților biochimice.*

Tocate procesele biochimice (asimilația azotului gazos, amonizarea, nitrificarea, absorbția biologică a acidului fosforic, etc.) se produc cu o mare intensitate în

cazul sub-etaajului de fag, pe când în cazul sub-etaajului de molid, ele sunt foarte slabe.

Sprijinit pe aceste constatări, Dr. Kva-pil crede că suntem autorizați să admitem că existența unui sub-etaj de fag exercită asupra stării totale a solului o influență binefăcătoare și că sub-etaajul de molid produce o structură fizică defavorabilă solului și-l sărăcește, nu numai în privința substanțelor nutritive organice și minerale, ci și în privința vieții edafice

Const. D. Chirlița

Actes du I-e congrès International de silviculture. Rome, 29 Avril.

Le dépérisement du chêne (quercus pedunculata Ehrh) dans les forêts de Slavonie, par M. le Dr. Jossifoultch. Mladen.

Comunicarea cuprinde rezultatul cercetărilor făcute de autor asupra cauzelor care au provocat și provoacă uscarea stejarului pedunculat în Slavonia, pustiind dela 1910 și până în prezent peste 40.000 de hectare.

În studiul întreprins autorul constată în primul rând că: stejarii se usucă pe terenuri inundabile ca și pe cele nelundabile, pe soluri umede ca și pe soluri uscate, în arborete rare ca și în cele dese, în arborete pure ca și în cele amestecate — deși mai puțin în aceste din urmă —, că solurile pe care se usucă stejarii sunt destul de bogate și arboretele cresc destul de viguroase. Observațiile de mai sus, excluzând prezumția că solul sau arboretul în sine ar fi cauza uscării, autorul caută să controleze dacă părțile care atribuie această uscare atacului de omizi — *Liparis dispar* L., *Liparis chrysothea* L. și *Melanosoma Neustria* L. — și de oidium, sunt sau nu întemeiate.

Deși constată că uscarea arborilor este întotdeauna precedată de atacul omizilor urmat de oidium, care usucă frunzele noi

crescute și lasă arborii fără organe de asimilare tot anul, autorul nu crede că aceste atacuri singure provoacă moartea stejarului; dacă omizile și oidium ar fi cauza, moartea stejarului ar urma imediat atacului, ori stejarii se usucă abia la 2—4 ani după atac, timp în care arborele vegetează. Eliminând și aceste prezumții, D-nul Dr. Jossipovitch Mladen, cercetând arborii uscați și pe cale de a se usca — în diferitele stadii de uscarea —, găsește că în toate cazurile rădăcinile sunt atacate de ciuperca *Armillaria Mellea* Wahl. În primul stadiu, când abia se observă frunza îngălbenită, stejarii au trunchiul sănătos, ciuperca însă se găsește instalată pe o parte din rădăcinile cele mai mici, pe măsură ce uscăciunea copacului progresează, ciuperca se întinde și la celelalte rădăcini, când arborele e complet uscat toate rădăcinile au sub coaje *Armillaria Mellea*,... unele sunt în mare parte deja descompuse, altele abia moarte. Gradele deosebite de descompunere ale rădăcinilor fac pe autor să conchidă că ele n'au fost atacate în același timp.

Din aceste observațiuni autorul ajunge la următoarele concluziuni: *moartea stejarului e provocată de Armillaria Mellea care le omoară rădăcinile, dar ciuperca singură fără atacul prealabil al omizilor și Oidiumului, n'ar provoca moartea; ea continuă și termină opera începută de atacurile repetate de omizi și de Oidium; ea intervine ca un parasit al slăbiciunii.*

Chestiunea pusă de autor este de actualitate și pentru noi, concluziile însă la care ajunge nu explică toate cazurile de uscarea dela noi. Problema rămâne, pentru noi cel puțin, încă deschisă și d-lui Dr. Jossipovitch îi datorăm precizarea încă a unui dușman al stejarului.

M. Petcuș

LITERATURA

Die Vegetation von Bessarabien,
von prof. Tr. Savulescu.

Publicația Ministerului de Domenii, București, 1927.

D-l prof. Savulescu dela Școala Centrală de Agricultură-Herăstrău întreprinde de un lung șir de ani cercetări minuoșoase asupra florei Basarabiei, asupra căreia ne-a dat la iveală până acum câteva publicațiuni fragmentare însemnate. În această ultimă lucrare sub o formă foarte succinte ni se aduce un bogat material de date geobotanice asupra stepei basarabene.

Acest ținut. — pe care D-sa cu drept cuvânt îl numește Moldova între Prut și Nistru, — după origina geografică a plantelor, ce îl compun, se împarte în trei provincii floristice:

În jumătatea nordică avem o parte vestică înspre Prut cu păduri de fag — *provincia dacică* — și o parte estică — *provincia sarmatică* — înspre Sud găsim provincia palăopontică cu stepe maritime tipice, autochtone (Bugeacul).

Vegetația Basarabiei, este caracterizată prin o evidentă zonalitate în distribuția speciilor. Plecând dela Dunăre în sus găsim Stepa Bugeacului, care stă în legătură spre West cu stepa din Sudul Moldovei și la Est cu aceea a Rusiei de Sud. În mijloc găsim o zonă păduroasă, care se leagă prin pădurea dela Repedea cu aceea a Moldovei și către Est cu pădurile din podișul Podoliei. În partea de Nord urmează o nouă stepă (Bălți și Hotin), care e mărginită la Nord de o nouă zonă păduroasă și care stă în directă legătură cu pădurile Bucovinei.

Raporturile dintre pădure și stepă în

diversele zone este diferit, înspre Sud, domnește stepa, care aici este favorizată, spre Nord în Jud. Hotin pădurea este cu faza de înaintare, rar în ținutul păduros al Basarabiei de mijloc pădurea și stepa au ajuns în răspândirea lor la o stare de armistițiu.

În linii generale vegetația Basarabiei este formată din un amestec de 2 formațiuni, «pădure» și «stepă» (silvo-stepa), din tipul podolice, cu plantele caracteristice emigrate dinspre podișul podolian.

Stepa din Basarabia este împărțită în mai multe subtipuri, caracterizate prin anumite asociații de plante a căror compoziție cantitativă și calitativă a fost stabilită în mod statistic după metodele cele mai noi ale geografiei botanice.

Concluziuni asupra condițiilor de viață ale plantelor în stepa ni le dă clasificarea plantelor în mod statistic după poziția și modul de apărare ale organelor de iernare.

Clasarea procentuală ne arată că din speciile existente în stepa Basarabiei cele mai numeroase elemente sunt cele pontice și mediteranane, după care urmează cele eurosiberice, eurasiatice și europene.

Istoricul evoluției plantelor basarabene este schițat în un ultim capitol, din care rezultă că pădurea a pătruns în acest ținut după apariția cîmii continentale dinspre nord către stepă. Pădurile în ceea ce privește vegetația lemnoasă nu se deosebesc de cele din Carpați și Europa de mijloc, ele sunt diferite însă prin compoziția păturei erbacee, care este bogată în elemente podolice și din care motiv pădurea Basarabiei se clasează în aceeași tipul moldavo-podolic. Înainte, limita pădurii era cu mult mai spre nord, ceea ce dovedește că stepele preistorice erau mai întinse decât cele de azi și că pădurile reprezintă cuceritori tineri ai stepelor fără de margini, ce domneau în aceste regiuni.

În timpurile istorice însă pădurea a avut o întindere mai mare decât astăzi. Prin defrișări neabuzite s-a favorizat în ultima vreme pătrunderea stepei în pădure. După un statistician rus înainte de războiu suprafața păduroasă s-a redus cu 32% din întinderea sa primitivă, după războiu, după calculele D-lui Savulescu suprafața s-a micșorat la 55%. Hartile tipărite de Statul major rusec în 1912 arată păduri, cari astăzi nu mai există. Autorul constată că pădurile din lungul Prutului al. jud. Cahul și cele din lungul Nistrului în județul Soroca, Orhei și Tighina au suferit așa de mult în urma devastărilor omenești. Încă au pierdut nu numai în întindere ci și-au schimbat și aspectul degradându-se.

Așa de ex. Miron Costin vorbește de pădurea dela Tighici jud. Cahul. Este o pădure cu arbori puțin înalți și nu prea numeroși Astăzi pădurea arată aspectul unui tuferiș cu caracter de limită spre stepă.

În multe locuri însă pădurea și-ar putea recăștiga terenul pierdut, dacă omul nu ar împedeca răspândirea ei pe vechile teritorii, pe cari le-a mai ocupat odată.

Dr. C. G.

Die Stückzeitberechnung für Holzbearbeitungsmaschinen, de Dr. Ing. Oswald Beck, Berlin, 1926.

În Germania se află o asociație pentru evaluarea timpului necesar pentru lucru în diverse industrii (Reichsausschuss für Arbeitszeitermittlung). Rostul acestei asociații—care pare a fi patronală—se înțelege ușor: Față de pretențiile lucrătorilor cari muncesc în acord că pentru lucrul efectuat jertesc un anumit timp, — asociația caută să stabilească pe cale științifică durata lucrului de o anumită natură și la principalele mașini de prelucrat metale și lemn.

Analizând elementele componente ale lucrului efectuat de diversele mașini pentru prelucrarea lemnului, D-l Beck dă în broșura aceasta un interesant studiu asupra timpului necesar pentru confecționarea diverselor piese cerute de industria respectivă. De-a analiza pe rând lucrul la: ferăstrăul pendulă, circular, rindea, fier cu panglică, fresuri, de găurit și dă în diagrame simple posibilitatea de a se estima timpul necesar pentru toate categoriile de lucru.

Broșura aceasta este desigur foarte bine venită pentru industriașii în lemn, cari angajează lucrători în acord. Expunerea clară a tuturor chestiunilor dă posibilitatea oricărui să-și apropie cunoștințele necesare pentru înțelegerea acestor lucruri.

Die pflanzengeographischen Grundlagen des Walbanes, von Forstmeister D-r Konrad Rubner, Privatdozent an der Universität München. Unter Mitwirkung von Prof. D-r Wilhelm Graf zu Leiningen-Westerburg. Zweite vermehrte und verbesserte Auflage. Mit einer Textabbildung und vier Karten. 1925, Verlag, I. Neumann-Neudamm.

Principiile fundamentale de geografie botanică în silvicultură, de silvicultorul șef d-r Konrad Rubner, docent privat la Universitatea din München, cu colaborarea prof. d-r Wilhelm, conte de Leiningen-Westerburg. Ediția II-a mărită și îmbunătățită, cu o figură în text și patru hărți.

Geografia botanică silvică este o știință cu totul nouă. Importanța ei asupra dezvoltării științifice a silviculturii a fost recunoscută în urma cercetărilor distinsului profesor de silvicultură dela Universitatea din München *Heinrich Mayr*¹⁾.

Deși dela moartea sa în Germania această știință n'a realizat progrese prea mari, în schimb s'au obținut rezultate foarte însemnate în țările din Nordul și Nordestul Europei, cari posedă masive virgine, uniforme până la limita cea mai de nord a vegetației și în Elveția și Austria, în care pădurile din munții înalți oferă aspecte variate de vegetație.

N'a fost posibilă dezvoltarea geografiei botanice silvice în Germania, pentru că omul intervenind în lucrările de regenerarea pădurilor a schimbat formațiunile naturale de vegetație.

Cercetătorii cei mai de seamă în acest domeniu sunt: *Cajander* în Finlanda, *Morosow* în Rusia, *Engler* în Elveția, *Bühler* în Germania, *Cieslar* și *Zedebauer* în Austria și *Blatny* și *Feketo* în Ungaria.

Prin lucrarea sa: «*Principiile fundamentale de geografie botanică în silvicultură*», publicată în a II-a ediție, într'un interval de timp numai de un an și jumătate, domnul d-r K. Rubner, caută să pună la îndemâna silvicultorilor cunoștințele de geografie botanică, cari stau la baza percepțelor silvice.

Lucrarea cuprinde 312 pagini și e împărțită în trei părți.

Prima parte, care e și cea mai voluminoasă (167 pag.) se ocupă cu studiul factorilor de producțiune *clima* și *solul*, în raport cu speciile forestiere.

Fiecare factor climateric: *lumina*, *căldura*, *umiditate* și *vântul* este studiat separat sub toate formele, sub care influențează asupra vegetației, cum ar fi: lumina directă, lumina difuză, razele din spectrul solar, cari iau parte activă la asimilația clorofiliană, variația temperaturii cu altitudinea și latitudinea, extremele de temperatură etc. — după care într'un capitol special expune influența tuturor acestor factori lucrând laolaltă în pădure, în climă oceanică, continentală și de munte.

1) Heinrich Mayr, mort în 1911.

Deosebit interes pune autorul apoi pentru cunoașterea «*climei masivului*», care interesează de aproape pe silvicultorul modern. Aceasta pentru că toate lucrările fundamentale de cultura pădurilor: regenerare, împăduriri, conducerea masivelor au la bază cunoașterea cât mai aprofundată a acestor noțiuni, spre a se preveni greșeli mari pe deoparte și a se obține maximum de avantagii pe de alta.

Clima din afara pădurei, care de regulă se studiază de institutele meteorologice în fiecare țară, interesează ceva mai puțin pe silvicultor.

È suficient să amintim numai faptul că sub un masiv, din care s'a extras o bună parte din materialul lemnos, semințișul instalat dedesubt, nu suferă de ger târziu, cum ar fi cazul pentru acelaș semințiș, dacă s'ar găsi sub cerul liber, deși diferența de temperatură sub masiv, față de mediul din afară pădurei nu este decât 0,5°, sau în pădure vântul bate cu o mai slabă tărie având urmare evaporajia mai redusă, etc.

În legătură cu acestea se studiază observațiunile fenologice, cari permit silvicultorului să cunoască clima după influența ei asupra vegetației: (Începutul înfrunzirii, înfloririi în raport cu altitudinea, latitudinea etc.).

Partea privitoare la sol (*factorii edaphici*) e tratată de profesorul dr. Wilhelm, conte de *Leiningen* Westerburg, dela școala superioară de silvicultură din Viena.

Autorul urmărește numai expunerea succintă a noțiunilor privitoare la sol în legătură cu geografia botanică, fără să intre în detalii. Celor cari doresc să aprofundeze anumite probleme edaphice le recomandă citirea tratatelor speciale.

Capitolele tratate se referă la: zonele climaterice ale solurilor, solul de pădure

și apa, solul de pădure și aerul, structura solului, solul de pădure și căldura, substanțele nutritive din sol, problema calcei și a humusului.

Nu sunt neglijați nici factorii cunoscuți sub numele generic de *situație*: *altitudinea, relieful, configurația suprafeței solului, expoziția și înclinația.*

• • •

Partea doua se ocupă cu studiul speciilor din punct de vedere geografic. Fiecare specie este studiată împreună cu subspeciile, rasele climatice și formele sale ținând seamă de cercetările cele mai noi.

Aci găsim studiul repartiției speciilor însoțit de teoria instalării lor în decursul epocii preistorice. Autorul pe baza a numeroase lucrări, caută să stabilească aria naturală de vegetație pentru fiecare din ele cercetând și tendința ce o au speciile de a câștiga sau a pierde teren în anumite regiuni.

Partea III-a și ultima se ocupă de modul cum viețuiesc în *masiv* speciile forestiere.

Capitolele tratate sunt: lupta pentru existență și schimbul speciilor și pădurea virgină ca formă naturală de vegetație,

Pentru ca lucrarea să fie completă, autorul nu neglijează nici *studiul vegetației ierbacee* a solului pădurei, care după teoria învățaților din nordul Europei, *Cajander* în Finlanda și *Morossow* în Rusia («*Tipuri de păduri*») înlesnește cunoașterea puterii de producțiune a solului și chiar întocmirea de table de producție. — (Finlanda).

• • •

Geografia botanică silvică a domnului dr. K. Rubner e prima lucrare apărută în acest gen până acum. În ea autorul adună, coordonează și sistematizează ma-

terial publicat până aci în numeroase tratate și lucrări speciale, pe care-l pune la îndemâna silvicultorilor.

Silvicultura găsește în ea un sprijin însemnat prin faptul că multe noțiuni luate până aci din practică, obțin o explicație științifică.

O lucrare ca aceasta, care-i foarte clar și concis scrisă, cu date atât de interesante pentru cultura pădurilor, ar trebui să se găsească în biblioteca oricărui silvicultor.

Ing. șef M. Radulescu

REVISTA REVISTELOR

Ziarul „Cuvântul” a publicat în ultimul timp o serie de articole sub titlul general «Starea îngrijitoare a pădurilor României», datorite d-lui ing. M. P. Florescu.

Schităm aici ideile principale din aceste articole.

1. Epulzarea pădurilor noastre. Examinând datele statistice, se constată epulzarea treptată a pădurilor României. Pentru crearea de izlazuri și pășuni comunale, s'au expropriat în total 719.838 ha de pădure și 255.887 ha poeni, suprafețe ce pot fi considerate ca și pierdute pentru economia țării, transformându-se repede în râpi și ponoare.

Autorul amintește rezistența energetică a corpului silvic în marele proces al expropriierilor.

2. Cum stăm cu exportul lemnului? În urma expropriierilor făcute, suprafața ocupată de quercinee s'a redus la 1564.758 ha, repartizate astfel :

Ha	
593.854	păduri de gorun
138.055	» » gârnița
646.858	» » pedunculat
186.791	» » cer.

Ținând seama că pădurile bătrâne de gorun se reduc la 53.000 ha și că numai pentru C. F. R. sunt necesare 835 ha anual, constatăm că suntem aproape de «fallimentul stejarului» în România.

Rășinoasele. Producția anuală se ri-

dică la 4232.049 m³. S'ar putea exporta anual 48.563 vagoane. În ultimii ani s'au exportat cantități de două și chiar întreite. Exploatarea accelerată a dus la diminuarea excesivă a pădurilor de rășinoase, în special a celor particulare.

3. Rentabilitatea pădurilor Statului. Începând din 1920, renta pentru întreg masivul Statului (2.078.500 ha) e următoarea :

Pentru exerc. 1920	21 :	3,49	(valută 1920)
» » 1921	22 :	12,89	(» 1921)
» » 1922/23	:	42,69	(» 1922)
» » 1923	:	43,92	(» 1923)
» » 1924	:	37,70	(» 1924)
» » 1925	:	91,25	(» 1925)
» » 1926	:	147,46	(» 1926)

Mărirea excepțională a rentei în 1926, se datorește faptului că s'au pus în valoare foarte multe păduri expropriate pentru izlazuri.

În intervalul 1920—26, veniturile pădurilor au fost mult scăzute prin acordarea de reduceri de prețuri și cedarea gratuită de materiale în valoare de circa 500.000.000 lei.

4. Necesitatea plantării urgente a pădurilor devastate și exploatate.

După război s'a început o intensă campanie de împăduriri, pentru a se regenera suprafețele exploatate în timpul războiului. În intervalul 1920—26, s'au făcut în pădurile Statului și cele administrate de Stat, plantațiuni pe 36.964 ha și însămânțări directe pe 17.986 ha. Re-

generarea a costat în mediu 1190 lei la ha.

În pădurile particulare, în intervalul 1920—26 s'au regenerat suficient 28.133 ha și au rămas neregenerate încă 2077 ha.

5. *Societățile străine taie pădurile Statului pe prețuri derizorii. Contracte de păduri oneroase.* «Toate societățile forestiere cari au cumpărat păduri dela Stat, înainte de războiu, pe prețuri normale atunci, au plătit și plăteac încă arenzile anuale în lei hârtie (prețuri derizorii), ceea ce constituie o scădere a rentei pădurilor Statului».

Numeroase exemple—cu date precise—dovedesc că Statul pierde anual sute de milioane de lei, situația care s'ar îndrepta numai prin aducerea legii imprevizibilității.

6. *Alte sacrificii impuse pădurilor după războiu, cari au micșorat renta anuală.*

Pentru refacerea instalațiilor distruse în timpul războiului, s'a cheltuit în intervalul 1922—26 suma de 40.025.035 lei, pentru combaterea insectelor 6.000.000 lei, personalul silvic străin a îngreuiat bugetul, reforma agrară și controlul pădurilor particulare au ocupat mult timp personalul silvic, pădurile de protecție nu produc venituri reale, dar contează în suprafața păduroasă a țării, etc. Toate acestea sunt tot alătea cauze de reducere a rentei forestiere.

Când aceste greutăți nu vor mai greva producția forestieră, renta pădurilor va fi cu totul alta.

Dar pădurile nu trebuie privite numai prin prisma rentabilității imediate, ele jucând—prin însăși existența lor—un important rol în economia generală a țării.

Ziarul „Universul”.

Pășunatul în păduri—este titlul unui articol apărut de curând în ziarul «Universul»—, sub semnătura D-ului Anton Atanasescu—Ing. silvic.

Autorul arată că problema pășunatului

în România este departe de a se fi rezolvat prin legislația ce s'a făcut în ultimul timp. Istaurile create nu satisfac și nu vor satisface pe țaranul, cari vor continua să ceară admiterea vitelor în păduri.

Prin pășunat se aduc pădurii mari pagube: Degradarea solului, roaderea las-tarilor în crângurile tinere, avariarea sau distrugerea semințurilor și subarbor-tului, descoperirea și vătămarea rădăc-nilor, uscarea treptată a arborilor, răirea esențelor prețioase, etc.

În fine, autorul arată că vitele intro-duse în pădure suferă, degenerând repede.

Simplitatea stilului, construcția ușoară a frazei și expunerea în ansamblul ei, bazată pe o frumoasă argumentare și exem-plificare, dau acestui articol o valoare deosebită pentru propaganda silvică.

C. D. Ch.

Din numărul 11 (din Iunie 1927) al ex-celentei reviste:

„*Forstwissenschaftliches Centralblatt*”, care apare la Berlin și cu-prinde rezultatele stațiunilor de experiență bavareze, culegem următoarele:

1. Articolul de erudiție al inspectoru-lui silvic dr. Rudolf Jugoviz din Sîria (Austria) asupra Instrumentelor de pă-dure întrebunțate în regiunea alpină. După ce face istoricul fabricării oțelului, se ocupă cu studiul diferitelor unelte, cu forma lor, cu specia din care se fac mâ-nerile și cu conformarea mânerului la mâna omului.

Forma și dimensiunea mânerului unei scule joacă un mare rol în calitatea și cantitatea lucrului săvârșit. La un in-strument tăietor deosebit: greutatea, for-ma, poziția pe mâner și mărimea de tăiere. După acești factori se clasifică uneltele după felul întrebunțării, precum și în unelte bune sau rele.

Autorul vorbește de fiecare din ele

toporul de Stiria, de Slavonia, țapina de Carintia și cea germană, de cărligul de bușteni, de grife, etc., arătând la fiecare secțiunea și profilul cotat.

Se ocupă apoi de uneltele de fier și oțel utilizate în cultura agricolă și în pepiniere, precum și de unele uneltele speciale silvice ca: scule de cojit arbori, ferăstrăe de mână, etc.

Industria metalurgică alpină a atins perfecțiunea în fabricațiunea celor mai bune uneltele silvice.

Autorul sfătuște pe cititor să nu dea o mare încredere uneltelor noi importate, întrucât fabricatele indigene experimentate până acum sunt superioare inovațiilor moderne.

Un alt studiu interesant este acela al lui Ciang Giang Gia, Peking, intitulat:

„Contribuțiuni la studiul influenței umbrii la diferite specii lemnoase în primul an de viață”.

Această dare de seamă reprezintă rezultatul unor lungi experiențe în stațiunile de experimentare bavareze asupra măsurării luminii în diferite arborete și asupra influenței coeficientului de lumină în semănșuri.

Autorul se ocupă de cercetătorii, oameni de știință, cari au măsurat intensitatea luminii în diferite arborete și de rolul luminii în silvicultură. Se ocupă de diferitele metode de măsurarea luminii: metoda fotoelectrică, metoda fotometrică și metoda fotochimică.

La experiență au servit 15 specii lemnoase din Bavaria. La fiecare specie s'a experimentat lumina plină, apoi lumina redusă $\frac{1}{30}$ și $\frac{1}{100}$. S'a găsit minimum de lumină pentru pin: $\frac{1}{9}$ — $\frac{1}{11}$, pe un sol de prima calitate și pe o expoziție sud-estică.

Minimum de lumină pentru fag și brad este $\frac{1}{30}$.

S'au făcut experiențe și cu diferite semințe de specii forestiere, semănate în

ghivece și supuse la diferite variațiuni de lumină la încolțire și mai târziu.

Autorul vorbește și despre influența temperaturii și a umidității. S'a măsurat influența luminii asupra chlorofillei cu scara de colorațiune internațională a lui Radde (cu 280 tonuri dela galben și sur la verde și albastru). (Urmează)

A. I.

Socletatea de mâine — Cluj — consacra numerile 41, 42 și 43 chestiunii Munților Apuseni.

D-l prof. Traian Mager semnează un articol intitulat «Cercetarea ținutului Hălmagiu», în care schițează principalele probleme economice ale acestui ținut

În legătură cu economia forestieră, găsim aici vederi juste și curagios exprimate.

Vorbind despre criza economică generală, autorul pune între altele: «Era natural să izbucnească criza economică actuală, care a fost accelerată și înrăutățită catastrofal prin devastarea rapidă și fără cruțare, criminală chiar, a masivelor păduroase.

Azi, rând pe rând, întreprinderile forestiere își ridică uzinele și și îndreaptă sborul de păsări de pradă spre alte regiuni, lăsând în urma lor munții pustii și mii de brațe muncitoare lipsite chiar de primordialul izvor de câștig».

D-l Mager arată apoi că creșterea vitelor amenință existența pădurilor. În ținutul Hălmagiu, 20.600 jugăre hrănesc insuficient 16.749 vite. Primăvara și vara se pășunează în acest ținut și pădurile.

«Fără introducerea nutrețelor artificiale și fără îngrijirea pășunilor, îndemnați numai de pășunatul trecător de pe urma defrișării pădurilor, creșterea vitelor este prea forțată și a ajuns să constituie o primejdie pentru problema reîmpăduririi munților. Nu există teren defrișat proaspăt, fie el chiar absolut forestier, să nu fie reclamat de pășune, care, dacă nu li

se dă în mod legal, este totuși exploatat în mod clandestin».

Vorbind despre cultura cerealelor, autorul arată insuficiența producției, din cauza suprafețelor arabile reduse și solului superficial și sărac. Probabilitatea unei culturi intensive depinde numai de gunoarea artificială:

«Extinderea în terenurile forestiere este primejdioasă, căci în huma acumulată de veacuri pe urma pădurilor, câțiva ani — la început, — prosperează toate soiurile de cereale, dar cu vremea, ploile spală stratul fertil și se ivesc coastele pleșuve.

«Industria casnică a lemnului se nămițește prin dispariția pădurilor de stejar și epuizarea pădurilor de fag.

Suprafața arabilă fiind redusă, cam 4500 bărbați munciau în industriile forestiere ale ținutului. Prin reducerea pădurilor, criza de muncă a izbucnit violent. În anul trecut, foarte mulți moși au coborât în câmpie după lueru. Unii s'au angajat cu plată foarte redusă, iar mulți, negăsind de lucru, s'au întors flămânzi, pe jos, la sărăcia lor.

C. D. Ch.

Centrablatt für das gesamte Forstwesen, Wien-Heft 5/6, 1927.

Über den Einfluss des Lichtes auf einige physikalische und chemische Bodeneigenschaften in reinen Nadel- und Laubholzbeständen, Sowie in gemischten Beständen. Von Dr. Kvapil Karel und Dr. Nemeč Antonin. (Asupra influenței luminii asupra unora din proprietățile fizice și chimice ale solului, în arborete pure, de rășinoase și foioase, precum și în arborete amestecate).

Un studiu foarte documentat, asupra importanței factorului lumină în silvicultură și — în special — asupra influenței luminei solului forestier, în diferite arborete.

Pentru determinarea influenței luminii

asupra solului forestier, s'au făcut cercetări experimentale în arborete pure de molid, în arborete pure de fag și în arborete amestecate, (rășinoase cu foioase).

S'au ales arborete vegetând în condițiuni staționale cât mai asemănătoare și prezentând consistențe diferite (grade de luminare a solului diferite).

Rezultatele măsurătorilor și calculelor făcute, s'au trecut în tabele și diagrame pe cari se poate urmări ușor influența luminii asupra proprietăților solului.

Autorii ajung la următoarele concluziuni:

1. Lumina exercită o importanță influență asupra proprietăților fizice și chimice ale solului, asupra proceselor de descompunere a părții moarte și a humusului, precum și asupra compoziției chimice a acestuia.

2. Numai lumina difuză are o influență favorabilă, pe când pătrunderea directă a razelor solare la solul forestier are o influență defavorabilă.

3. Influența luminii asupra proceselor de descompunere a humusului și proprietăților fizice ale solului, este variabilă după compoziția arboretelor (rășinoase, foioase, amestecate).

In arborete închise de molid, solul are o structură nefavorabilă vegetației (capacitatea pentru aer redusă), având ca urmare o insuficiență aerisire a diferitelor straturi.

Cu creșterea gradului de luminare a arboretelor, crește și porozitatea solu'ui, deci și capacitatea absolută și momentană pentru aer, precum și umiditatea solului.

In arborete mai luminate de molid fenomenele de descompunere a substanțelor organice au un caracter mai favorabil vegetației, rezultând un humus de bună calitate, mai ales în ceea ce privește conținutul său în azot. În diferite orienturi, conținutul în săruri este mai

mare, făcându-se astfel posibil mersul normal al fenomenelor bio-chimice din sol.

In arborele de fag — cari apar, în genere, mai luminate, — influența luminei este mai puțin evidentă, se constată însă și aici o influență favorabilă asupra proprietăților solului, precum și asupra conținutului în săruri. Cantitația de humus din sol scade creșterea cu luminării solului.

In arborele amestecate (rășinoase cu foioase) influența luminii asupra solului este mai slabă. Fenomenele de descompunere sunt aici mult mai complicate. Autorii cred că intervin alți factori în mersul fenomenelor din sol — în special modul de așezare și amestec al elementelor litierii.

Atât în arborele de fag, cât și în cele amestecate, luminarea directă a solului are o influență defavorabilă asupra proprietăților solului.

O bogată cronică forestieră și numeroase recenzii completează revista.

C. D. Ch.

„Buletinul Institutului economic românesc”, din Maiu 1927, Director *Gheron Netta*.

Rolul în'reprinderilor economice și financiare în nevoile economice naționale ale României-Mari, de Vintilă Brătianu.

Instituțiile financiare de toate treptele și în deosebi Cooperativa și Soc. Anonimă populară, sunt chemate să aibă un dublu și important rol: de a organiza canalizarea economiilor naționale, împrăștiate, refolosite, rămase ascunse, și de a se pregăti pentru ca deodată cu creșterea lor, ele să fie cât mai întrebuițate pentru organizarea nonă financiară a țării.

„Necesitatea reglementării comerțului de bancă în România”, de Victor Slăvescu.

Asimilarea comerțului de bancă cu celelalte ramuri de activitate comercială,

constitue o insuficiență a legiurii actuale.

Comerțul de bancă — recte comerțul de bani — prin instrumentul creditului, pe care-l practică, îndeplinește o adevărată funcție socială.

Reglementarea comerțului de bancă trebuie să se facă într'un moment, când economia națională românească, dispune de un însemnat aparat bancar.

Actualmente avem prea multe bănci neegal repartizate în interiorul țării.

Disponem de o rețea bancară alcătuită din bănci numeroase și de puteri capitaliste modeste. O bună parte din băncile mici slabe și fără însemnătate sunt cele românești, iar băncile puternice sunt străpânite de elementul neromânesc.

Nu toate băncile și-au înțeles rolul de colectoare ale capitalurilor disponibile și nici rolul de distribuitoare ale acestor capitaluri sub formă de credite, pentru promovarea activității economice a țării.

Care ar fi cadrul general de reglementare al comerțului de bancă?

— Se impune fixarea de norme precise în ceea ce privește:

1. Înființarea de noi întreprinderi bancare.
2. Primirea depozitelor spre fructificare.
3. Fondurile de rezervă.
4. Felul de întocmire a bilanțurilor și publicitatea lor.

Controlul și supravegherea activității aparatului bancar, să fie încredințată unui organ obiectiv și competent.

Reglementarea comerțului de bancă înseamnă fixarea de norme generale înăuntrul cărora să se poată desvolta un comerț de bancă cinstit și serios, în propriul interes al economiei naționale.

„Buletinul Institutului economic românesc”, din Iunie 1927, Director *Gheron Netta*.

Politica de stat a petrolului în urma noii constituții și legii minelor, de Vintilă Brătianu.

Politica de stat, fixată prin noua lege a minelor, are la temelă ei două principii:

1. Naționalizarea subsolului—in sensul juridic al termenului—și

2. Participarea efectivă a factorilor naționali la exploatarea acestui subsol.

Rafineria, transportul și distribuția, comandând și controlând exploatarea, sunt organizate în concordanță cu principiile de mai sus.

România, prin noua constituție și prin noua lege a minelor din 1924, a afirmat cea dintâi o politică de stat în petrol, a afirmat primul regim modern de stat pentru acest produs.

„Considerațiuni asupra consumului produselor de petrol în România”, de Dr. Tiberiu Ștefănescu.

Noi avem asigurată acoperirea nevoilor de petrol interne, prin producția țării noastre.

Consumul intern nu reclamă decât 40% din producția totală.

În situația de azi, se poate afirma, că resursele certe cunoscute ne asigură consumul intern pentru circa 10—15 ani.

Marele consumator e statul (aproape 1/2), prin C. F. și navigațiune.

În aspect general reese, că în România consumul general de produse de petrol sporește, nu numai cantitativ proporțional cu creșterea locuitorilor, ci și progresiv din an în an în raport cu progresul general al țării.

„Bugotul și datoritiile Statului”, de Dr. Oscar P. Graf.

Îi este permis statului să ducă o politică de excedente? Întră în atribuțiile lui formarea de rezerve? Nu, căci n'are voie să ceară dela contribuabil mai mult decât îi trebuie.

Statul își procură veniturile în raport cu cheltuielile ce are de făcut.

„L'Économiste roumain”, organ bi-mensual de l'institut économique roumain et de l'association des banques roumaines din 1 Sept. 1927.

„La production des céréales en 1927”, de Agra.

În 1927 s'au cultivat 12.446.783 ha față de 12.276.807 ha din anul precedent și de 11.635.590 ha suprafața medie cultivată dela 1922—26.

Principalele plante cultivate sunt: grâul, orzul, secara, ovăzul și porumbul.

Producția totală de grâu, în 1927, este 26.787.253 quintale față de 30.177.613 din 1926.

Secara a produs în 1927 2.447.976 quintale, iar anul trecut 8.855.736 quintale.

Orzul a dat 13.310.795 quintale față de 10.849.469 quintale în 1926.

Ovăzul a produs 8.426.432 quintale, iar în 1926: 11.596.287 quintale.

Cantitativ, recolta e inferioară celei din anul trecut, calitativ îi este superioară.

„Notre exportation”

Balanța comercială arată la sfârșitul lui Iunie un excedent de 2.060.000.000 lei.

Principalul articol de export: cerealele. Vin apoi: petrolul cu derivatele sale și lemnul.

Exportul lemnului fasonat s'a mărit în luna Iunie față de primele luni ale anului. Totuș cantitatea e mai mică decât în Iunie 1926.

Cererile străinătății și micșorarea tarifului pe C. F. R. explică mărirea exportului pe Iunie 1927.

Industria lemnului vegetează însă, pentru că pe piețele de desfacere, altădată numai ale noastre, trebuie să susținem o concurență tare cu țări bogate în păduri.

În primul semestru 1927, s'au exportat:

251.752	tone	lemn de foc
2.124	»	»
7.101	»	»
		stejar pentru construcții

T. B.

33.237 tone alte lemne pentru construcții
446.961 scânduri și alte rășinoase.

«Le pétrole et le charbon»

Combustibilul lichid ia locul combustibilului solid, primul prezentând următoarele avantaje:

1. Reduce volumul mașinilor și al depozitelor de combustibil, mărind deci călele pentru înmagazinajul mărfurilor.

2. Un litru de combustibil lichid dă mai multe calorii decât un acelaș volum de combustibil solid.

Petrolul are prin urmare deosebite avantaje.

Criza actuală, din supraproducție, nu poate fi decât pasageră.

Les encaissements des douanes.

S'a încasat prin vămi dela 1 Ianuarie 1927—31 Iulie 1927: 5.397.330.045. În 1926 în acelaș interval numai: 4 miliarde 505.937.032.

Creșterea încasărilor se datorește importului, care (fără a fi superior celui din anul trecut), a fost supus noului tarif cu taxe mult mai mari.

Exportul a produs un venit mai mic, pentru că a fost supus unor taxe inferioare celor din 1926.

„L'économiste roumain“ din 15 Sept. 1927.

„Vers un nouveau régime bancaire en Roumanie“, par le Dr. G. Netia.

Numărul soc. pe acțiuni, comerciale, industriale și de bancă, a crescut în intervalul 1919—1926, dela 926 la 2626.

Mai mult de jumătate dintre aceste întreprinderi noi au fost create în timpul celor patru ani din urmă. Explicația e aceasta:

a) Populația, după ce și-a refăcut căminurile și uneltele distruse de războiu, și-a depus economiile la bănci.

b) Stabilitatea relativă a monetei noastre a deșteptat interesul și încrederea producătorilor pentru plasamentele din țară.

Totuș, intrarea în viața bancară a elementelor dubioase, care și permite operațiuni hazardate, a pus în pericol economiile populației și a tulburat viața economică a țării.

Banca deși este o întreprindere particulară, ia tot mai mult caracterul unei instituții publice prin manipularea fondurilor străine importante și prin pomparea economiilor depuse spre fructificare.

Din această cauză, autoritatea publică are dreptul să intervină pentru a apăra interesele generale de câte ori vor fi lezate.

Regimul nou, fără să împedice activitatea băncilor, le va da un prestigiu mai mare.

L'industrie chimique en Roumanie.

Prima fabrică chimică în România a fost fondată în 1840, în București: fabrica de săpun și lumânări a lui Th. C. Zamfirescu.

În 1914 România are 132 de fabrici chimice. În 1919: 174.

În 1925, industria mare chimică română numără 281 de uzine (fără rafineriile de petrol), cu 44.347 H.P., 6013 lucrători și 3021 funcționari.

(Între altele sunt și 5 distilerii de lemn cu 1144 H.P., 726 lucrători și 149.727.000 lei valoarea producției).

Valoarea materiei prime era de 1.411 mil. lei. Valoarea producției: 2.115 mil. lei. Capitalul investit: 84.550.000 lei aur.

E de notat că industria chimică s'a dezvoltat în ultimii ani, și, că produsele s'au exportat în mare parte în Orient și chiar în Europa Centrală.

T. B.

Reuves des eaux et forêts. Paris, August, 1927.

Le comté de Petite-Pierre dans les Basses-Vosges (Ținutul Petite-Pierre în Vosgii inferiori), de G. Luneau.

În două numere consecutive, August și Septembrie, autorul face descrierea amănunțită a pădurilor din ținutul Petite-Pierre, insistând mai mult asupra serviciilor și consecințelor ce aceste servituiți am avut — începând încă din sec. XV-lea, — asupra unui masiv de peste 10.000 ha.

Toate prescripțiile conservatoare de păduri, foarte frumoase în teorie, dar inoperante în practică, ce s'au dat în acest lung șir de ani n'au putut salva aceste păduri de privilegiile dăunătoare, ci i-au redus suprafața la 6500 ha, din cari abia se pot satisface cerințele imperioase ale populației privilegiate.

În lupta ce se dă între cei interesați, îndârjiți să-și apere cu tenacitate drepturile, și între administrații slabe, înving totdeauna cei dintâi, din cauza erorilor ce comit cei de-al doilea.

Quelques remarques complémentaires sur la question du déboisement des Alpes. (Câteva observațiuni com-

plimentare asupra chestiunii despăduririi Alpilor) de I. Salvador.

Un articol al lui Lenoble intitulat „*Legenda despăduririi Alpilor*” a atras criticele serioase ale inspectorului general Mangin și I. Salvador.

În sprijinul lor, acesta din urmă remarcă studiul savantului profesor M. Gaussen, din care rezultă că despădurirea Alpilor este un fapt real, dar că chestiunea principală nu este a se ști dacă acești munți au fost sau nu mai împăduriți decât azi, ci este important să se recunoască unanim că *este nevoie să fie mai împăduriți.*

Note sur le cèdre, (Contribuțiuni asupra cedrului), de A. Chaudey.

Autorul, urmărind întrebunțările industriale ale lemnului de cedru, încă din 1920, adaugă interesante observațiuni la studiul documentat asupra acestei chestii, pe care l-a publicat Buffault în — aceeași revistă, — „*Revista pădurilor*”, recenzată în „*Revue des eaux et forêts*”

Numărul pe August 1927 din «*Revue des eaux et forêts*» este cel dintâi, care publică recenzia pe Martie — Aprilie a organului nostru de publicitate «*Revista Pădurilor*».

INFORMAȚIUNI

Pe ziua de 17 Septembrie a. c. a luat ființă, pendinte de Casa Pădurilor, Direcția ameliorării sterilelor și corecțiunii torenților.

D-l inginer Inspector general silvic, Horia Lazăr, a primit conducerea acestei direcții și s'a instalat — în vederea corecției torenților din bazinul celor 3 Crișuri — la Beluș. Deocamdată s'au făcut 6 pepiniere și s'au alcătuit următoarele sectoare: sectorul Crișul Alb, cu reședința în Brad, sub conducerea d-lui inginer șef silvic Nicolae Ion și sectorul Crișul Negru, cu reședința în Beluș, sub conducerea d-lui inginer subinspector silvic Nicolae Nedelcovici. În vederea campaniei din primăvara 1928 s'au făcut studii la centrele Mihăileni și București din sectorul Crișul Alb, unde se vor fixa circa 150 ha terenuri erozibile și la centrul Vășcău din sectorul Crișul Negru unde se vor fixa circa 80 ha.

Nu ne îndoiim că lucrările începute sub conducerea pricepută și activă a d-lui inginer inspector general Horia Lazăr, ajutat de excelenții și valoroșii noștri camarazi d-nii N. Nedelcovici și Nicolae Ioan vor fi încununare de un strălucitor succes,.... dacă — fiindcă este un dacă — imensele fonduri, cari sunt necesare la astfel de lucrări, nu vor lipsi din buget și dacă ele se vor pune la dispoziția personalului de execuție în timp util și fără a se mai cere împlinirea atâtor formalități — cari sunt tot atâtea piedici — inutile și imposibile de alcătuit în aceste cazuri.

Este bine de știut că numai la centrul Mihăileni urmează să se fixeze 5000 ha. terenuri erozibile.

Sperăm că cel în drept au prevăzut toate greutățile, și își vor da toată silința ca acest început bun să nu se transforme într-o birocrație steampă.

Comisiunea de avansări a Inginerilor silvici a lucrat în anul acesta, la Casa Pădurilor, în zilele de 31 Octombrie până la 4 Noembrie a. c.

Pe lângă propunerile de înaintare, ce s'au făcut potrivit legii, comisiunea a mai luat o hotărâre, după care nici o corectare de vechime pentru avansări nefăcute la timp, nu se mai admite.

În afară de precedentele, cari — recunoaștem — nu se pot invoca, noi credem, că această încheiere a comisiunii poate constitui o abdicare și o nedreptate. O abdicare dela drepturile, pe cari i le conferă legea, de a selecționa elementele valoroase și o nedreptate față de camarazii noștri, cari, rămași din împrejurări vițrege, în urma colegilor lor de promoție, ar merita o calificare tot așa de bună, ca și a acestora.

D-l inginer Inspector silvic Bottescu a fost mutat, pe ziua de 15 Octombrie a. c., dela Direcția silvică Pitești în Administrația centrală a Casei Pădurilor (Direcția Personalului).

Pe ziua de 1 Decembrie 1927 urmează să-și reguleze drepturile la pensie d-l inginer inspector silvic I. Em. Balaban, actualmente Directorul Regionalei silvice Constanța, iar pe ziua de 1 Ianuarie 1928 d-nii: Anderco Abele, inginer subinspector silvic și Silviu Monția inginer silvic.

• • •

Domnilor ingineri silvici D. Sburan și Gr. Iliescu, asistenți la Școala Politehnică, li s'a aprobat un concediu de 2 ani, pentru a merge la studii în străinătate, cu... «leafa gradului». Evident n'ar fi nimic de zis, dacă «leafa gradului», în luptă cu valuta forte din alte țări, n'ar condamna pe excelenții noștri camarazi la o viață de privațiuni și la o redusă împlinire a misiunii lor. Dar ar fi să ne facem o idee de tot optimistă asupra salariilor inginerilor silvici, dacă nu am semnala și eventualitatea tragică. Și atunci este locul, să ne întrebăm: oare Administrația Casei Pădurilor nu se mai simte de loc datoare să ajute la câștigarea luminei?

• • •

Au fost înaintați dela gradul de inginer silvic stagiari la gradul de inginer silvic, pe ziua de 1 August a. c. d-nii Hunceac Ion și Domusci Gh., pe ziua de 1 Octombrie a. c. d-l Nicorovic Ștefan, pe ziua de 1 Noembrie a. c. d-nii Negulescu Emil și Niculae Dan și pe ziua de 15 Noembrie a. c. d-l Smiġski Corneliu.

• • •

D-l Ciolofan a fost primit în corpul silvic al Statului cu gradul de inginer silvic stagiari și a fost repartizat la Direcția Regională silvică Orșova.

• • •

La examenul de inginer subinspector silvic, care s'a ținut în cursul unei Octombrie a. c. la Casa Pădurilor, s'au prezentat d-nii ingineri șefi silvici, cari

implineau stagiul potrivit legii numai 5. Dintre aceștia au reușit d-nii ingineri Al Bratu și Valeriu Popovici.

Proba scrisă, pe care candidații urmau s'o desvolte, a avut următorul subiect:

«Technica codrului cu tăeri progresive și idei moderne asupra răriturilor. Valorificarea produselor...»

• • •

În curând se va judeca la Consiliul de disciplină al corpului silvic cazul camaradului nostru inginer Tatomir, arestat și suspendat acum 4 ani din serviciu, în împrejurări bine cunoscute.

Iustiția a judecat cazul colegului nostru și l'a achitat, în urma reclamațiunii făcute de inginerul Tatomir, judecătorul care a instruit cazul său a primit pedeapsa disciplinară a transferării, după informațiile ce avem, raportul de anchetă, potrivit căruia s'a dispus darea în judecata consiliului de disciplină a d-lui Tatomir, conchide la complecta nevinovăție a acestuia.

S'ar părea deci, că ne aflăm în fața unei mari erori judecătorești. Și dacă ar fi așa, de și noi nu înțelegem să anticipăm hotărrea Consiliului de disciplină, — atunci dintr'un sentiment curent de umanitate nu ar trebui, cât mai grabnic soluționat cazul său? Aflăm că d-l Tatomir, bate la toate ușile și roagă să i se facă mai repede dreptate. Pentru o chestiune de principiu ne asociem la rugămintea sa, pentru că lumina curată în care se pot vedea vinile — dacă sunt — sau absolvirea, nu poate să vătăme nimănui. Din potrivă.

• • •

D-l inginer inspector silvic H. Grumăzescu a fost numit Director al Regionalei silvice Iași, în locul d-lui inginer inspector N. Theodorescu mutat la Direcția Regională Mercurea Ciucului.

• • •

D-l inginer inspector silvic Constantin Gheorghe a fost numit, provizoriu, Director al Regionalei Buzău, în locul decedatului C. R. Rădulescu.

La școala Politehnică s'a instituit și a început să lucreze sub îngrijirea d-lui profesor N. Iacobescu și a valorosului său colaborator inginer silvic dr. C. Georgescu, *laboratorul botanic*.

D-l inginer D. Ciurileanu după lungi și costisitoare cercetări, a reușit să construiască, prin casa «Energia», «Firul», de măsurare al lungimilor, al cărui inventator este.

D=sa expediază acest instrument tuturor acelorora, cari au avansat sume pentru obținerea lui, contra prețului de cost de lei 3000. Pentru ceilalți camarazi ai noștri, cari ar vrea să-și procure acest «Fir», prețul este de lei 4000, sumă care urmează a se expedia d-lui Ciurileanu în București, str. Caragiale, 1.

Personalitatea inventatorului și autoritatea pe care d=sa o reprezintă în știința topografiei, recomandă în mod suficient și definitiv invențiunea sa.

La școala Politehnică se lucrează la așezarea unui muzeu de botanică și zoologie.

Cercu studențesc de studii forestiere (C. S. S. F.) înființat în anul trecut din inițiativa unui grup de studenți silvici, și-a reluat activitatea.

În seara de 4 Noembrie a. c. s'a ținut prima ședință, în care s'a constatat aceeași pornire și aceeași voință fermă de a se continua acțiunea întreprinsă.

D-l dr. C. Georgescu a făcut o interesantă comunicare intitulată: «*Stațiuni noi de arbori și arbuști rari în Nordul Dobrogei*».

Ședințele ce vor urma vor avea caracter public.

Această acțiune studențească e demnă de bunăvoința și atenția tuturor și demnoată în mod evident tendința laudabilă a studenților noștri de a-și face din specialitatea lor un teren rodnic de preocupări sup rioare.

Inginerii silvici și profesorii privesc cu deosebită bunăvoință și îndreptățită speranță, curentul sănătos din rândurile studenției.

«Revista Pădurilor» va încuraja acțiunea C. S. S. F., deschizând o rubrică permanentă, în care se vor publica în întregime sau în rezumat, lucrările cercului.

D-l inginer Demetrescu-Gârbovi a trimis Consiliului de administrație al Soc. «Progresul silvic» următoarele rânduri:

Bobiceștii, 20 August, 1927

Onorat Consiliu,

Ocupațiile pe teren, departe de reședință, m'au împiedecat să răspund cu promptitudinea cuvenită adresei d=voastre No. 189/10 August, a. c.

Hotărârea ce ați luat de a premia modesta acțiune ce am întreprins până în prezent la ziarul «Universul» pentru popularizarea științei silvice, este de o covârșitoare importanță nu numai pentru mine personal — care mă simt profund mulțumit și încurajat — dar mai cu seamă pentru promovarea ideii de recompensă pentru acei cari, vor găsi timp și pentru astfel de indeletniciri.

Ceeace am făcut, a pornit dintr'o constatare, urmărind publicațiile diverse ale țării noastre, am văzut că silvicultura este aproape nulă reprezentată și deci, nu este de mirare că noi și știința noastră constituim încă o ramură de activitate care, deși importantă, încă nu a reușit.

să acrediteze în masele poporul nici cele mai elementare noțiuni de înțelegere, nu este locul să analizăm aici motivele pentru că sunt multe și delicate cauzele pentru care noi, silvicultorii, stăm, din acest punct de vedere, într-o pasivitate vecină cu apatia.

Mă refer mai cu seamă la colegii dela ocoale care, odată înfundăți prin păduri se hotărăsc la o tăcere acerbă.

Metoda directă de proteste oficiale în toate cazurile când semnalăm nedreptăți ori greșeli care se fac cu domeniile păduroase nu poate avea rezultat într-o țară în care conștiința silvică nu se găsește reprezentată decât în sufletele specialiștilor. Și nici nu prea avem drept să ne plângem dacă nu muncim să pregătim acea conștiință silvică.

Iar unul din felurile de pregătire este prin metoda indirectă a publicațiilor de popularizare. Altfel, protestele oficiale sunt «strigăte în pustiu».

Dacă în felul acesta am reuși să câștigăm «opinia populară», la dânsa am găsi ecoul imens cu care, silvicultorii, în vremuri grele de nedreptăți făcute pădurilor, s'ar alia spre a lupta cu bune rezultate.

Ce rezultate frumoase am avea dacă din sutele de colegi s'ar hotări să scrie numai a zecea parte. Eu însumi cunosc atâția colegi de clasă cu peniță bună, pricepută și dibace!

Inceputul făcut de d-voastră prin premierea mea, marchează un pas nou în activitatea societății «Progresul silvic» și anunță un program înțelept.

D-nii colegi au stimulente și deci la acțiune!

Cu profunde și respectuoase mulțumiri.

Ștefan Demetrescu Gârbovi
inginer silvic
șeful ocolului Bobicești
jud. Romanați

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

Dezbateri. Publicațiuni

PROCES-VERBAL No. 16

Sedința dela 15 Iunie 1927.

Sedința se deschide la ora 18.

Prezenți D-nii: C. P. Georgescu, M. Tănăsescu, A. Ellescu., P. Antonescu, C. Sava Golu, Gh. Turmeanu, H. Lazăr, M. P. Florescu, P. Ioan, A. Nedelcovici, D. Grozescu și D. Sburian.

Se citește procesul verbal al sedinței de la 28 Mai care se aprobă.

1. In chestiunea vizitei studenților și profesorilor de la secția silvică a școlii politehnice din Lewow (Lemberg), D-l Președinte dă cuvântul D-lui *Petre Antonescu*, care face o scurtă expunere asupra programului excursiei. Oaspeții Polonezi vor vizita pădurile din fabricile de cherestea din Bucovina, portul de cherestea Galați, apoi Constanța. La 23 Iunie, ora 12,40 sosesc în București spre a vizita orașul.

Propune ca Societatea noastră să le facă o primire călduroasă și eventual să le ofere și o masă la Monte-Carlo în Clujmgiu sau la șosea.

D-l A. Ellescu cere să li se pună la dispoziția studenților și profesorilor camerele de la etajul VII și să se delege un membru din consiliu, care să ia contact și cu legația poloneză și să alcătuiască un program de primire.

Luându-se în dezbateri această chestiune, Consiliul aprobă suma de lei 10.000 pentru primirea oaspeților polonezi și delege pe D-l *Petre Ioan* să organizeze primirea și masa excursioniștilor.

2. D-l *M. Tănăsescu* cere D-lui Președinte să ia măsuri pentru repararea marchizei de la intrare și a burianelor. D-l Președinte promite că va lua măsuri ca să se facă reparația arătată înainte de sosirea excursioniștilor.

3. Se ia act de adresa de mulțumire a A. G. I. R. pentru primirea biourilor asociației în imobilul nostru.

4. Asupra cererii Soc. studenților silvici de la Șc. Politehnică de a li se acorda un ajutor pentru excursie.

D-l *Tănăsescu* cere să se respingă cererea, Societatea noastră neputând da astfel de ajutoare, deoarece are datorii de plătit.

D-nii *C. Sava Golu* și *P. Antonescu* sunt de părere să se aprobe un ajutor, întrucât în buget se află sume disponibile.

După discuțiunile la care iau parte D-nii *Stinghe, Ioan, Turmeanu*, Consiliul aprobă în unanimitate suma de lei 10.000 pentru excursia studenților.

5. Consiliul aprobă angajarea ca secretar al Societății pe D-l *N. Pala*, absolvent al șc. superioare de comerț de la Salonic cu salariu de 4.000 lei lunar.

6. Consiliul nu aprobă cererea D-lui *I. Fonay* de a li se restituie suma de lei 950 cheltuieli de D-și pentru o coroană depusă la mormântul Ing. silvic *Ivașcu*, deoarece acea coroană a depus-o ca din partea A. G. I. R. dela care însă nu avea delegație în acest scop.

7. Asupra unei cereri de demitalune din Consiliul de Ad-ție a D-lui *I. Comanici*,

anterioară congresului, Consiliul având în vedere că Adunarea generală a Societății a respins demisiunea și a reales pe D-l Comaniciu, clasează cererea.

Se aprobă înscrierea în societate a noi membri: D-nii R. Litarczec, I. Sandulovici și Al. Ivănescu, ing. silvici.

D-l Colonel Gr. Popescu oferă Societății 600 exemplare din topografia D-ale pe pe prețul de 50 lei.

D-l M. P. Florescu, cere ca Societatea să cumpere 100 exemplare ca o atenție pentru D-l Colonel Gr. Popescu, care a pus bazele topografiei forestiere de la noi, aceste exemplare să se distribuie la colegii din exterior sau să fie date ca premii elevilor meriții.

D-l Grozescu se asociază la părerea D-lui Florescu de a se cumpăra 100 exemplare, arată că Societatea nu ar pierde cumpărând aceste cărți, de oarece i se oferă pe jumătate preț.

Consiliul, considerând că suma necesară pentru cumpărarea exemplarelor ar fi prea mare, așteaptă o nouă ofertă pentru un număr mai mic de exemplare, pe care să o facă D-l Colonel Popescu.

Sedința se ridică la ora 20,30.

p. Președinte.

C. P. Georgescu

Secretar general,

D. Grozescu

PROCES-VERBAL No. 17

Sedința dela 22 iunie 1927

Prezenți D-nii: C. P. Georgescu, Aureliu M. Eliescu, Const. Sava-Goiu, D. Grozescu, P. Ioan, D. Tomuța, D. Sburian.

Consiliul nefiind în număr, ordinea de zi nu a putut fi discutată.

p. Președinte, C. P. Georgescu

Secretar general, M. P. Florescu

PROCES-VERBAL No. 18

Sedința dela 10 Octombrie 1927

Sedința se deschide la ora 16.

Prezenți D-nii: C. P. Georgescu, P. Antonescu, M. P. Florescu, V. Stînghe, Ion Fetre, G. Turneanu, D. Grozescu, D. Sburian, M. Ștefănescu Suhăjeanu.

Se citește procesul verbal al ședinței dela 22 iunie 1927 și se aprobă.

1. Asupra ratificării împrumutului de 300.000 lei acordat provizoriu la 10 August 1927, pentru desăvârșirea lucrării Sanatoriului de la Govora, rămâne a se discuta în una din ședințele viitoare.

D-l M. Ștefănescu Suhăjeanu se opune, întrucât statutul societății nu prevede asemenea împrumuturi. Se va invita comitetul de lucrări a sanatoriului Govora, ca până la 1 Decembrie 1927 să ne ramburazeze suma de 300.000 lei.

2. Consiliul hotărăște ca comitetul de recepție generală a clădirii să fie rugat să depună cât mai urgent socoteliile și să procedeze, totodată la recepționarea definitivă a clădirii

Se aprobă înscrierea ca membri în societate a d-ilor ingineri silvici C. Ceaușu, Mircea Ion, I. Dragomir și C. Chirjiă.

Se aprobă ca moștenitorilor inginerilor silvici Ivașcu și Dem. Ionescu Zane, a li se ramburasa subscrierile depuse pentru clădirea cercului inginerilor.

Se la act de demisia d-lui I. Comaniciu din însărcinarea de cenzor suplent.

Se hotărăște a invita pe d-l Calinuc a depune acte justificative pentru suma de lei 4.300, cheltuită pentru interererea societății, spre a se putea ramburasa suma.

Se respinge cererea d-lui Ing. N. Gheorghiu, care cere restituirea sumei depusă ca

subacrieri pentru cerc. D-I Silinghe, crede necesar a se găsi o altă formulă în sensul de a se satisface cererea.

Consiliu admite în cămin, pe studentul Al. G. Vendel, din anul IV al școlii Politehnice întrunind condițiunile statutare.

Consiliul respinge cererea studenților Negoiaș C. Vasile și Volculescu P. Petre, de a li se acorda loc în cămin, neîntreținând condițiunile statutare, și deci urmează a se conforma regulamentul de administrație al căminului.

Studenților V. C. Filip și N. Chelsoi, care au solicitat loc în cămin, până la depunerea proiectelor, li se îngăduiește locuința cu plată conform și numai regulamentul de administrație al căminului.

Se aprobă transferarea acțiunilor D-ului Ing. silvic Virgil Ionescu în sumă de lei 6490, pe numele D-ului Ing. silvic N. Caliniuc.

Se ia act de propunerea D-ului P. Antonescu, ca D-nii I. Simionescu și M. Manolescu să fie aleși ca membri de onoare ai Societății Progresul silvic.

Se hotărăște ca alegerea lor să fie propusă în cea dintâi adunare generală a Societății Progresul silvic. Tot odată a se aduce într-o ședință viitoare, numele tuturor membrilor onorifici.

D-I P. Antonescu, profitând de ocazie că D-I Ing. silvic D. Sburian și membru în consiliul de administrație, urmează a pleca în străinătate pentru studii, în numele consiliului de administrație, li urează succes în misiunea ce și-a ales-o pentru folosul cauzei silvice.

p. Președinte,
C. P. Georgescu

Secretar general
M. P. Florescu

PROCES-VERBAL No. 19

Ședința dela 17 Octombrie 1927

Ședința se deschide la ora 6.30 p. m.

Prezenți D-nii : M. Tănăsescu, C. P. Georgescu, Tomuța. D. Grozescu, M. P. Florescu, Petre Ion și V. Silinghe.

Nelînd în număr, consiliul se amână pentru ședința din 24 Octombrie a. c.

Președinte,
C. P. Georgescu

Secretar general
M. P. Florescu

DECIZIUNI

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR

Casa pădurilor Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.
Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor,
Având în vedere art. 2 din Codul silvic,
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM :

Art 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul sumar al pădurii Pleșu Mare și Mic, pendinte de comuna Comarnic, jud. Prahova, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 657 ha. 3000 m. p. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 96 ani, exploatarea în 76 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Materialul lemnos aflat în picioare în afectajia I-a se va realiza în timp de opt ani începând din 1927, parcurgându-se anual o optimă din suprafața acestei afectajii. În parchetele 10 și 25 din această afectajie se vor putea face 2 tăieri, din care prima se va face în primii ani ai subperioadel, iar cea de a doua la sfârșitul subperioadel. În afectajia II-a nu se fac tăieri de regenerare, ci numai preparatorii. — Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntele Tigrele, pendinte de comuna Novaci, jud. Gorj, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 370 ha. 7887 m. p. din care se pune în exploatare suprafața de 71 ha. 1784 m. p. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafața ce se exploatează și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Brăești, pendinte de comuna Brăești, jud. Dorohol, proprietatea d-lui AL. Cherbis, în suprafață de 30 ha. 2470 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 25 ani exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Tigveni, pendinte de comuna Tigveni, jud. Argeș, proprietatea prefecturii jud. Argeș, în suprafață de 209 ha. 2500 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 12 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Nișcovul Cârtovaia, lot. IV, pendinte de comuna Cîrța Nișcovului, jud. Buzău, proprietatea d-nei Olimpia Dan, în suprafață de 66 ha. 9100 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 12 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Gemeni, pendinte de comuna Gemeni, jud. Vâlcea, proprietatea d-lui Ioan Păușescu, în suprafață de 44 ha. 9883 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 31 August 1927 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Argetoianu

p. Conformitate *Indescifrabil*
No. 40.325.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Riza Efendi Corussu, lot. III, pendinte de comuna Suluciulă, jud. Durostor, proprietatea d-lui Atanase Lascof, în suprafață de 32 ha, 5200 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Doamna, pendinte de comuna Paraschia, jud. Teleorman, proprietatea comunei Paraschia, în suprafață de 15 ha 1600 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 7 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Studiul sumar de exploatare al pădurii Aninoasa, pendinte de comuna Călneghi, jud. Vâlcea, proprietatea d-lui N. D. Chircă, C. Mocanu, Gh. Anghelescu și preot P. N. Popescu, în suprafață de 65 ha. pădure. Regimul codru cu 50 arbori de rezervă la ha. din cei mai bine conformați cu diametru în mediu de 0,30 la 1,30 m. de la sol. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii "Plantația de Salcâmi", pendinte de comuna Isvoarele, jud. Mehedinți, proprietatea d-lui Mihail Economu, în suprafață de 31 ha. 6530 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Nișcovul Cârlovoasta lot. VI, pendinte de comuna Gura Nișcovului, jud. Buzău, proprietatea d-nei Virginia C. Emanoil, în suprafață de 64 ha. 9100 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Bordești, pendinte de comuna Bordești, jud. Prahova, proprietatea d-lui Inginer C. Georgeescu, în suprafață de 36 ha. 5427 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntele Cărbunele, pendinte de comuna Cernădă, jud. Gorj, proprietatea obștei moșnenilor Cărbuneșii, în suprafață de 91 ha 6160 m. p. Regimul codru cu trei rase Revoluția normală 120 ani exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 4000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Coada Epel, pendinte de comuna Coroieni, jud. R.-Sărat, în suprafață de 11 ha. 9400 m. p., proprietatea d-lui colonel Al. Bagdat. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 31 August 1927 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Argetoianu

p. conformitate *Indescifrabil*
No. 40.326.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Szöllősnoidai și Akócs, pendinte de comuna Peris, jud.

Mureș, proprietatea bisericii reformate din Peris, în suprafață de 27 ha. 4000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani trupul Szöllősooldai și un an 1931 trupul Akocos. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Baclu, pendinte de comuna Baclu, jud. Cojocna, proprietatea statului romano-catolic Ardelean, în suprafață de 315 ha. 0000 m. p. Regimul crâng cu 50 arbori de rezervă la hectar din cei mai groși și bine conformați. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mare, pendinte de comuna Bistra, jud. Turda, proprietatea fraților Iuliu Csiky, în suprafață de 87 ha. 1883 m. p. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dud, pendinte din comuna Dud, jud. Arad, proprietatea Composeoratului loștilor urbarialiiși din comuna Dud, în suprafață de 103 ha. 1600 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dumbrava, Rușetu, Regina Popl și alte trupuri, pendinte de comuna Mihai Viteazu, jud. Târnava Mare, proprietatea comunei Mihai Viteazu, în suprafață de 336 ha. 1300 m. p. Regimul codru cu țări succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 81 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Tinova, pendinte de comuna Ditrău, jud. Ciuc, proprietatea D-lui Rubin Solomon, în suprafață de 115 ha. 1000 m. p., din care se exploatează o suprafață de 38 ha. 3700 m. p. Regimul codru cu țări rase pentru suprafața de 38 ha. 3700 m. p. Revoluția normală 140 ani, exploatarea într-un an pentru suprafața ce se exploatează și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Frașinului, pendinte de comuna Lazarea, jud. Ciuc, proprietatea D-lui Zelig Șmilovite, în suprafață de 328 ha. 3700 m. p. din care se pune în exploatare pădurea bătrână în suprafață de 62 ha. 6500 m. p. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafața ce se exploatează și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Fagu, pendinte de comunele Soiduba, Cojla, Soconzel, Alexandrești, Sâna de Jos (Bolda), Belling și Dobra, jud. Satu Mare, proprietatea Societății anonime forestiere din Belling, în suprafață de 3960 ha. 8100 m. p., din care se pune în exploatare 2173 ha. 6500 m. p. Regimul crâng cu clucicezi arbori de rezervă la hectar diametrul minimum de 0,25 la 1,30 m. Seria I și 2 și codru cu țări rase seria 3-a. Revoluția normală 30 ani, seria I și II și 50 ani seria III-a. Exploatarea în prima subperioadă de 10 ani se exploatează seria I 460 ha. 7971 m. p., seria II idem 375 ha. 6484 m. p. și seria III-a idem 435 ha. 8729 m. p. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar seria I și II și 3000 lei de hectar seria III-a. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul sumar al pădurii Orlnăuși, pendinte de comuna Orlnăuși, jud. Soroca, proprietatea Școalei de Agricultură din Orlnăuși, în suprafață de 174 ha. 1600 m. p. Regimul crâng cu 25 rezerve la hectar din cele groase. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Amenajamentul pădurii comunale Sîn-Petru, pendinte de comunele Sîn-Petru și Măierug, jud. Brașov, proprietatea comunei Sîn-Petru, în suprafață de 538 ha. 8226 m. p. în 3 serii. Regimul seria A și C codru cu țări rase și Seria B codru grădinarit. Revoluția normală seria I 120 ani, seria II-a 60 ani și seria III-a 100 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar seria A și C și 1000 lei de hectar seria B. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente și amenajamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronate, sau în treime sau au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamen-

lui sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor, este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 31 August 1927 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Argetoianu

No. 40323

Art. 1. Se aprobă de noi amenajamentul pentru exploatare al pădurii Lunca Stănești, pendinte de comuna Lungești, plasa Drăgășani, jud. Vâlcea, proprietatea Statului, uzuructuară fiind Episcopia Râmnicului Nou, Severin, în suprafață de 300 ha. Regimul crângului cu 150—200 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Regenerarea se va face cu lăstari din tulpină, sămânța dela rezerve și înalămânjări directe cu ghindă. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în 10 ani.

Art. 2. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în amenajamentul de față precum și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 11 Octombrie 1927 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Argetoianu

No. 46992

Art. 1. Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Bozului, pendinte de comuna Boz, jud. Hunedoara, proprietatea d-lui Ioan Ioșica în suprafață de 394 ha. 0400 m. p. Regimul crângului cu 50 de rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Măgura Braila Prislop, pendinte de comuna Bronșița, Braila și Boz din jud. Hunedoara, proprietatea d-lui Ioan Ioșica, în suprafață de 100 ha. 2300 m. p. Regimul crângul cu 50 rezerve la hectar, revoluția normală 40 ani, exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Chiciora ai Sasul, pendinte de comuna Chirbou, jud. Alba, proprietatea d-lui Anton Potoachi, în suprafață de 83 ha. 9884 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani;

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Rovina, Calea Roșu, cu zăvoaiele depe Mureș, pendinte de comunele Bronșița și Târnăvița, jud. Hunedoara, proprietatea d-lui Ioan Ioșica, în suprafață de 160 ha. 8600 m. p. Regimul crâng simplu în două serii, revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani seria I. Revoluția normală 3 ani, exploatarea în 3 ani seria II. Garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Leorda Tăuleț, pendinte de comuna Stănceni jud. Mureș, proprietatea comunei Stoiceni, în suprafață de 559 ha. 2580 m. p. Regimul codru cu două tări succesive pe o jumătate volum. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 10 ani. Garanția de împădurire 2500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. Aceste regulamente de exploatare și amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente și amenajamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau ori cealte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4. și ultim. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 22 Septembrie 1927 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Argetoianu

p. conformitate, *Indescifrabil*
No. 43549

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Curătura, pendinte de comuna Marcus Jud. Brașov, proprietatea d-lui Alex. Pollak, în suprafață de 105 ha. 8000 m. p. Regimul crâng compus cu 100 arbori de rezervă la ha. amenjă stejar și acolo unde nu este stejar se va opri dintre fagi; rezervele vor fi alese din cei mai groși, sănătoși și bine conformați. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul lui Mitrea, pendinte de comuna Celca, Jud. Bihor, proprietatea d-lui Herman Ritter, în suprafață de 74 ha. 1800 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Studiul sumar de exploatare al pădurii Faja Crungii, pendinte de comuna Hodac, Jud. Mureș, proprietatea școlii fără confesiune, în suprafață de 10 ha. 2432 m. p. Regimul codru cu 50 arbori de rezervă la ha. din arborii cei mai groși, sănătoși și bine conformați. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii de protecție din ocolul silvic Teregova, pendinte de comuna: Sadova nouă, Rușca, Corneava, Armenig și Teregova, Jud. Caraș-Severin, proprietatea comunității de avere a fostului regiment conliniar româno-bănățean No. 13, în suprafață de 4545 ha. 4100 m. p. Regimul codru grădinarit. Revoluția normală 100 ani cu exploatabilitatea fizică. Garanția de împădurire 1000 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii de protecție din ocolul silvic Bozovici, pendinte de comuna Dozovici, Muerig și Sopotul nou, Jud. Caraș-Severin, proprietatea comunității de avere a fostului regiment conliniar româno-bănățean, No. 13, în suprafață de 466 ha. 1000 m. p. Regimul codru grădinarit. Revoluția normală 100 ani cu exploatabilitatea fizică. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii de protecție Ohababistra, pendinte de comuna Marga și Morul, Jud. Caraș-Severin, proprietatea comunității de avere a fostului regiment conliniar româno-bănățean, No. 13, în suprafață de 761 ha. 2800 m. p. Regimul codru grădinarit. Revoluția normală 100 ani cu exploatabilitatea fizică. Garanția de împădurire 1000 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii de protecție din ocolul Caransebeș, pendinte de comuna Barlova și Varceroava, Jud. Caraș-Severin, proprietatea comunității de avere a fostului regiment conliniar româno-bănățean No. 13, în suprafață de 399 ha. 8000 m. p. Regimul codru grădinarit. Revoluția normală 100 ani, cu exploatabilitatea fizică. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Izvoru Berje, pendinte de comuna Praid, Jud. Odorhei, proprietatea d-lui Manya Margit și d-lui Manya Gerò, în suprafață de 120 ha. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Loborți, pendinte de comuna Stoinic, Jud. Trei Scaune și Casari, Jud. Ciuc, proprietatea d-lui Manjheri Welcz din Brașov, în suprafață de 1622 ha. din care pădure curată 1353 ha. 5000 m. p. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 13 ani pentru suprafața de 648 ha. 800 m. p. ce se pune în exploatare. Garanția de împădurire 3.500 lei de fiecare hectar. Termenul de replantare a suprafeței de 703 ha. 3000 m. p. dela 2—6 ani. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare și amenajamente se aprobă numai din

punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente și amenajamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. i-au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 21 Octombrie 1927 în cabinetul nostru.

Ministru, (as) C. Argetolanu

p conformitate, *Indescriabil*

No. 49.156.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Catina, pendinte de comuna Catina, jud. Buzău, proprietatea d-nei Sonia Maior Rîșoanu, în suprafață de 230 ha. 0190 m. p., din care 41 ha. 7416 poeni și goluri. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 7 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Fundul Podului și Dolceaasa, pendinte de comunele Ivănești și Pribegi, jud. Ialomița, proprietatea D-lui Evghenie Georgeescu, în suprafață de 16 ha. 8000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Studiul sumar de exploatare al pădurii Albeștii, lotul Rozica C. Tiron, pendinte de comuna Albeștii, jud. Botoșani, proprietatea d-nei Rozica C. Tiron, născută Popovici Băznoșanu, în suprafață de 21 ha. 4800 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Lotul No. 147 -La Craclii Solintarului, pendinte de comuna Goloasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Gh. Parascan, în suprafață de 15 ha. 7055 m. p. Regimul codru cu 20 arbori de rezervă la hectar din cel mai gros, sănătos și bine conformați, esență brad. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 1400 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Lot. 184. -Pe Pielîșca-Solintar-, pendinte de comuna Goloasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Alex. Th. Mulușă, în suprafață de 66 ha. 3090 m. p. Regimul codru cu 20 arbori de rezervă la ha. din cel mai gros, sănătos și bine conformați de esență brad. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 1500 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Lotul 144 -Pe Solintar-, pendinte de comuna Goloasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui D-tru Th. Mulușă, în suprafață de 16 ha. 1645 m. p. Regimul codru cu 21 arbori de rezervă la hectar din cel mai gros, sănătos și bine conformați de esență brad. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 1500 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Lotul 169 -Pe Solintar-, pendinte de comuna Goloasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Theodor Th. Mulușă, în suprafață de 16 ha. 7725 m. p. Regimul codru cu 20 arbori de rezervă la hectar din cel mai gros, sănătos și bine conformați de esență brad. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 1500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Lot. 107 -Pe Solintar-, pendinte de comuna Goloasa, jud. Bacău, proprietatea d-lui Simion Th. Mulușă, în suprafață de 18 ha. 8195 m. p. Regimul codru cu 20 arbori de rezervă la hectar din cel mai gros, sănătos și bine conformați de esență brad. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 1500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Poiana Sărăț, pendinte de comuna Poiana

Sărată, jud. Bacău, proprietatea d-ilor Const. și Inginer P. Otin, în suprafață de 201 ha, 3942 m. p. Regimul codru cu tăieri rase în parchetul E să se exploateze numai arborii cu vârsta medie de 100 ani rămași de la vechea exploatare. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Cuparu, pendinte de comuna Cuparu, jud. Dâmbovița, proprietatea d-lui Ioan Chintescu, în suprafață de 92 ha. 4000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Obedeni Comarnic, Lotul No. 1, pendinte de comuna Breasta, jud. Dolj, proprietatea d-lui Colonel Alex Stănescu, în suprafață de 19 ha 0700 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3. — și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 22 Oct. 1927 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Argetoianu

p. conformitate, *Indescriabil*
No. 49154 927.

N E C R O L O G

† C. R. RĂDULESCU

Inginer Inspector general silvic

Directorul regional silvic al Direcției silvice Buzău

Incetată din viață în ziua de 5 Septembrie a. c. la Buzău, după o suferință de câteva săptămâni, a fost înmormântat la 7 Septembrie, la cimitirul din orașul Buzău.

Administrația Casei Pădurilor, Corpul silvic și Societatea «Progresul silvic» prin reprezentanții lor, cât și personalul Direcției silvice Buzău, au condus la locașul de veci, cu onorurile civile și militare cuvenite, corpul neînsușit al lui C. R. Rădulescu.

S'au depus coroane din partea: Administrației Casei Pădurilor, a personalului direcției silvice Buzău, a Societății «Progresul silvic», a familiei și a numeroși prieteni.

La mormânt au ținut cuvântări d-nii: Inginer consilier X. Sculy, din partea Administrației Casei Pădurilor, Inginer Inspector C. Gheorghe din partea Direcțiunii silvice Buzău și M. P. Florescu, din parte Societății «Progresul silvic», arătând personalitatea dispărutului și exprimând condoleanțe familiei lui.

Prin moartea lui C. Rădulescu, Societatea «Progresul silvic» încearcă încă una din pierderile greu de îndeplinit.

**SOCIETATEA
„PROGRESUL SILVIC“**

Inchiriază pentru conferințe, adunări,
concerte, etc., Sala mare a loca-
lului său din

B-DUL I. C. BRĂTIANU No. 57 bis
unde doritorii se pot adresa.

Este

**în interesul Societăților
Forestiere și tuturor
așezămintelor industriale
să facă reclamă prin
REVISTA PĂDURILOR**

LEGEA

pentru

Aplicarea sistemului metric de măsuri și greutăți, pe întreg cuprinsul țării românești,
Publicată în «Monitorul Oficial» No. 24 din 1910, 38 din 1921 și 34 din 1922 %.

Art. 1. — Sistemul metric de măsuri și greutăți este singurul ce se poate introduce și este obligatoriu în România cu excepția și prohibiția altor unități de măsură.

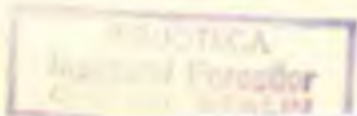
Unitățile fundamentale cu notările și simbolurile lor, precum și semnele de prescurtare, sunt :

LUNGIME		SUPRAFAȚĂ		VOLUM		GREUTĂȚI		CAPACITATE		DIVERSE MĂSURI	
Numărea	Semnul	Numărea	Semnul	Numărea	Semnul	Numărea	Semnul	Numărea	Semnul	Numărea	Semnul
Milimetrul	Mm	Milimetrul pătrat	Mm ²	Milimetrul cub	Mm ³	Miligram	Mg	Litru	l	Leu	L
Kilometrul	Km	Kilometrul pătrat	Km ²	Kilometrul cub	Km ³	Kilogram	Kg	Kilolitru	kl	Bani	B
Hektometrul	Hm	Hektometrul pătrat	Hm ²	Hektometrul cub	Hm ³	Hektogram	Hg	Hektolitru	hl	Tracaj	T
Decimetrul	Dm	Decimetrul pătrat	Dm ²	Decimetrul cub	Dm ³	Decagram	Dag	Decalitru	dal	Orbucel	O
Decantrul	da	Decantrul pătrat	da ²	Decantrul cub	da ³	Decigram	Dg	Decilitru	dl	Șelăre	Ș
Decimetru	dm	Decimetru pătrat	dm ²	Decimetru cub	dm ³	Centigram	Cg	Centilitru	cl	Șelăre mică	Șm
Centimetru	cm	Centimetru pătrat	cm ²	Centimetru cub	cm ³	Centigram	Cg	Centilitru	cl	Șelăre mică	Șm
Millimetru	mm	Millimetru pătrat	mm ²	Millimetru cub	mm ³	Milligram	Mg	Millilitru	ml	Șelăre mică	Șm
Micro	μ										

1) De peste 60 ani, fara noastra a aderat la «Sistemul metric internațional de măsuri și greutăți». Și după atata timp încă n'am ajuns — chiar noi înșine — să-l întrebuițăm corect în scris.

Vom publica, pe această copertă, timp mai îndelungat, tabloul de măsuri și semnele lor prescurtate și am fi bucuroși dacă am câștiga, pentru utilizarea lor exactă, pe toți acei în mână cărora va cădea «Revista Pădurilor».

Redacția

Cooperativa GALENA

PENTRU INDUSTRIA RADIOFONICĂ

Str. General Anghelescu No. 1 (colț cu calea Griviței)
BUCUREȘTI

Oferă d-ilor ing. silvici cele mai bune și mai ieftine aparate de radlo cu 3, 4, 5 și 8 lămpi construite după montajele cele mai moderne, oferind cea mai mare selectivitate.

În consiliul de administrație al Cooperativei sunt 3 ingineri silvici, prin a căror stăruință s'au făcut reduceri speciale cu avantajii de plată pentru d-nii ing. silvici.

E cea mai mare minune a secolului, ca la umbra pădurii în cine știe ce colț de țară să auzi perfect concerte și discursuri din toată lumea: Barcelona, Berlin, Viena, Roma, etc.

Domnilor amatori li se trimite la cerere ofertele Cooperativei.

6837
**REVISTA
PĂDURILOR****ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”****FONDATA ÎN ANUL 1886**

—| 0 |—

APARE LUNAR**SUMARUL:**

Ion I. C. Brătianu	Revista Pădurilor
Ion I. C. Brătianu	P. Antonescu
Studii: Incercări de uzură a lemnului
indigen la suflaiul nisipului.	C. Teodorescu
Șesul dintre Dunăre și Tisa și cel
dintre Tisa și ramificațiunile Car-
paților (Urmare și sfârșit).	I. Prodan
Material documentar silvic: Un
dușman al plantațiilor de salcâm.
În jurul câtorva stațiuni de arbori și
arbuști din Dobrogea de Nord	Dr. C. G.
Fapte și însemnări: Fragment din
istoria pădurilor țării.	B. Ivanco și C. G. Georgescu
Problema pășunilor în jud. Satu-
Mare	Kovats Adalbert
Ozonificarea lemnului traducere de
«Solignum» Un mijloc eficace de
conservarea lemnului. Viitorul in-
dustrial al cărbunelui de lemn presat.	G. Moșandrei
Kulia forestieră	C. D. Chirfă
Recenzii: Congresul dela Roma. —
Literatură.	P. Antonescu
Revista revistelor.	
Informațiuni.	
Societatea „Progresul silvic”. Desbateri. — Decizii.	

REVUE DES FORÊTS

Publication mensuelle de la Société
forestière roumaine „Progresul Silvic“

SOMMAIRE:

- Ion I. C. Brătianu Revista Pădurilor
Ion I. C. Brătianu P. Antonesco
- Études:** L'usure des bois sous l'effet
d'un jet de sable C. Teodoresco
- La plaine située entre le Danube et
la Tisza et celle située entre la Tisza
et les Carpathes (suite et fin) I. Prodan
- Matériel forestier documentaire:**
Un ennemi des plantations de robinier C. G.
A propos de quelques bouquets d'ar-
bres et d'arbrisseaux du Nord de
la Dobroudja D. Ivanco et L. G. Georgescu
- Faits et remarques:** Fragment histo-
rique concernant les forêts de la
Roumanie * * *
- Le problème des paturages dans le
département de Satu-Mare K. Adalbert
- Ozonation des bois, traduit du fran-
çais par G. M.
- Solignum: Méthode nouvelle pour
la conservation du bois. L'avenir in-
dustriel de la charbonette de bois C. D. Chirița
P. Antonesco
- L'Italie forestière**
- Compte-rendu:** Le Congrès fore-
stier de Rome. Littérature.
- Revue des revues.**
- Informations.**
- La Société „Progresul silvic“:**
Débats. - Décisions.

Les articles originaux et ceux d'intérêt général sont
suivis d'un résumé en langue française ou allemande

RÉDACTION ET ADMINISTRATION: Bd. I. C. BRĂTIANU No. 57 bis
BUCAREST

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

STUDII

INCERCĂRI DE UZURA A LEMNULUI INDIGEN LA SUFLAIUL CU NISIP

de CONSTANTIN TEODORESCU
inginer-șef, profesor la școala politehnică
din Timișoara.

Materialul lemnos, prin varietatea mare a factorilor care hotărăsc calitățile lui precum: clima, terenul, expoziția, creșterea, tăierea, prezintă o mare dificultate la încercări, rezultatele fiind foarte variabile și putându-se cu greu stabili o medie sau vre-o legătură sub formă funcțională între diferitele cantități. Pe de altă parte, și tocmai din aceste cauze, nu putem admite ca bune și adaptabile nouă rezultatele obținute în străinătate de alți experimenteratori.

Deși varietatea calităților ce prezintă lemnul este foarte mare, nu e totuși mai puțin adevărat că importanța lui ca material de construcție este mai mare ca ori când și inginerul trebuie să aibă prezente în minte calitățile și defectele lui, iar silvicul, prin o creștere corespunzătoare a arborilor, să poată să dea materialul cu cele mai bune calități ce se pot atinge.

Încă din toamna anului 1924, începusem a pune bazele unui studiu al lemnelor indigene bazat pe materialul ce mi s'a pus cu

mare bunăvoință la dispoziție de către Casa Pădurilor și care mi s'a trimis de ocoalele silvice din regiunile VIII, IX și X silvice ¹⁾.

Acest material se află în lucru, încercările fiind în curs și privind toate probele mecanice ce se pot face asupra lemnului. În cele ce urmează voi da o parte din aceste încercări, privitoare la uzura lemnului sub acțiunea unui puternic șuvoi de nisip suflat cu un curent de aer la presiunea de 2 at.

Încercările de rezistență ale lemnelor au fost foarte mult discutate. Valorile diferite găsite de diferiți experimenatori, din cauza factorilor numeroși care influențează calitățile lemnului, au fost un motiv pentru a se introduce o reglementare în modul de încercat, ceea ce s'a și făcut prin concluziunile Congresului Internațional pentru încercări de materiale dela Bruxelles în 1906. Dar încercările ce s'au făcut nu sunt așa de numeroase ca pentru metale pentru a se putea stabili o normă sigură și pe de altă parte și materialul nu este așa de omogen pentru a se putea ajunge la o cifră caracteristică. Încercările reglementate se referă la diferitele solicitări la care poate fi supus lemnul și care sunt foarte variate.

Rezistența la compresiune este cea mai importantă, dar față de diferitele întrebări ale lemnului, duritatea lui este o calitate care apare din ce în ce mai necesară de determinat, și această duritate se poate măsura prin uzura lemnului.

Uzura lemnului intervine acolo unde el este supus la frecare sau lovituri ca la pardoseală, trepte, șghiaburi, tuburi pentru transport de diferite materiale, elemente de mașini și chiar la mobile. Uzura se manifestează prin roadere, prin pierdere de material și deci pierdere din greutate.

Încercarea lemnului la uzură se făcea cu mașina de șlefuit, în care proba de lemn era frecată pe o suprafață rugoasă și cu ajutorul nisipului. Pentru a întregi încercarea *Gary* a introdus suflaiul cu nisip în care se suflă nisipul cu presiune pe suprafața ce

1) Colegii *M. P. Florescu*, inginer inspector silvic și *M. Drăcea*, inginer inspector silvic, profesor la școala politehnică din București mi-au făcut legătura cu ocoalele silvice, comunicându-le să mi se expedieze materialul de studiu. Este locul să le aduc aci mulțumirile mele pentru sprijinul ce mi l'au acordat, în acelaș timp șefilor de ocoale silvice cari mi-au trimes probele întovărășite de indicațiunile necesare.

voim a încerca, și prin aceasta se realizează roaderea, dar nu prin frecare ci prin loviturile dinamice ale firelor de nisip.

Se poate vorbi în acest sens de o *duritate* a lemnului, adică de rezistența pe care suprafața lui o opune pătrunderii unui corp sau facerii unei sgârieturi. S'a încercat să se aplice cunoscuta probă cu bila lui *Brinell*, curent întrebuințată la metale, și să se deducă aceleași proprietăți la lemne. *Janka* a introdus oarecare normă în aceste încercări, realizând și un aparat practic de probă.

Încercările cu bila dau rezultate foarte variabile după locul unde se obține urma bilei și după numărul de inele anuale pe care le taie și de care depinde rezistența. Diametrul bilei fiind mic $d=10$ mm, sau după *Janka* $d=11,28$ mm, variația este foarte mare și cu aceasta crește greutatea de a interpreta rezultatele. Se recomandă media a nouă urme, dar totuși încercările de acest fel nefiind prea numeroase, nu se poate deduce încă o caracterizare numerică precisă ca în cazul metalelor.

Sufflaiul cu nisip prezintă oarecare avantaje față de celelalte metode. Suprafața pe care lucrează șuvoiul de nisip este relativ mare, noi am ales un cerc de 50 mm diametru, așa încât se obține o medie, uzura interesând diferite inele anuale de rezistență diferită. Materialul ros este îndepărtat și acțiunea se propagă nestânjenită în adâncime, interesând noi pături de lemn. Noi am ales o durată de trei minute, în care timp roaderea a diferite pături formate din inele anuale diferite ne dă o medie a uzurii prin greutatea pierdută. Examinarea suprafeței roase ne permite o judecare calitativă a materialului prin distingerea clară a inelelor de diferite durități, formația celulelor, distribuția canalelor și mergând mai departe cu lupa se pot trage concluziuni interesante asupra creșterii și calităților lemnului. Încercarea aceasta reproduce destul de bine uzura adevărată. E de ajuns să comparăm suprafața uzată la sufflai cu pardoseala unui pod de ex. pentru a constata asemănarea.

Încercările nu pot fi însă decât comparative, întru cât datele obținute ne servesc să comparăm între ele diferite esențe. Lipsind încercări numeroase și întinse pe o durată mai lungă, nu s'au putut sistematiza rezultatele sub forma precisă în care se găsesc încercările metalelor.

Aparatul de care ne servim, sufflaiul cu nisip se compune

din un tub pe care suflăm aerul sub presiune și care este terminat cu un fel de injector. Pe două părți laterale vine nisipul, care este antrenat de curentul de aer și vine să lovească suprafața supusă la încercat.

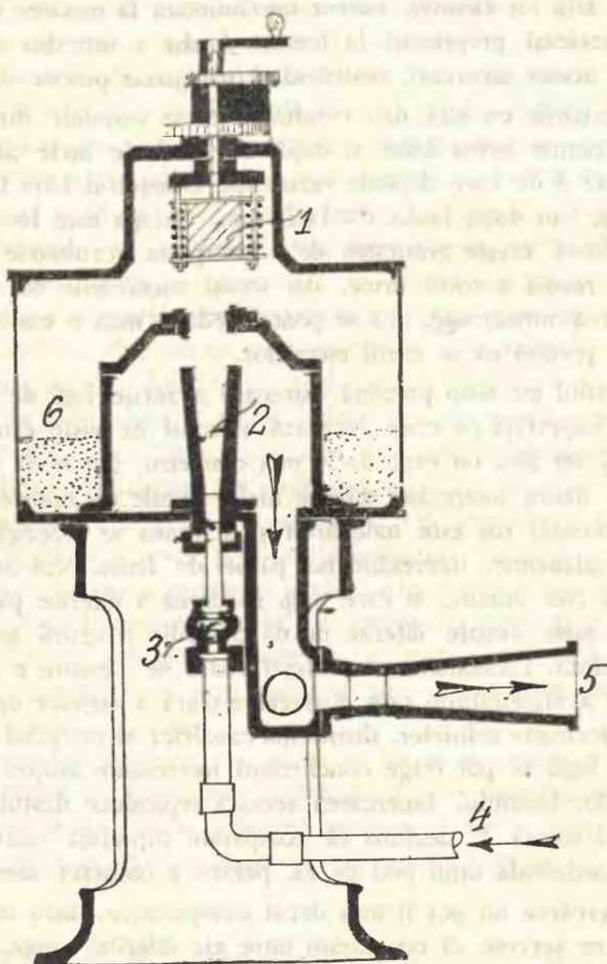

Fig. 1. Schema suflaiului cu nisip fabricat Vogel ® Schemann, 1) proba de încercat, 2) injectorul, 3) aspirarea nisipului, 4) tubul de suflat aer, 5) tubul de aspirație, 6) depozit de nisip.

Nisipul care a lucrat împreună cu resturile de material este aspirat prin alt tub de către un ventilator. Pentru că puterea și-voitului de nisip este mai mare în axă și pentru a realiza o uzură uniformă, proba e așezată excentric și se rotește deasupra pentru ca toate punctele ei să fie lovite de firul puternic central.

Instalația este completată cu un compresor și un ventilator mișcate de un motor electric. Puterea instalației este de 7 HP.

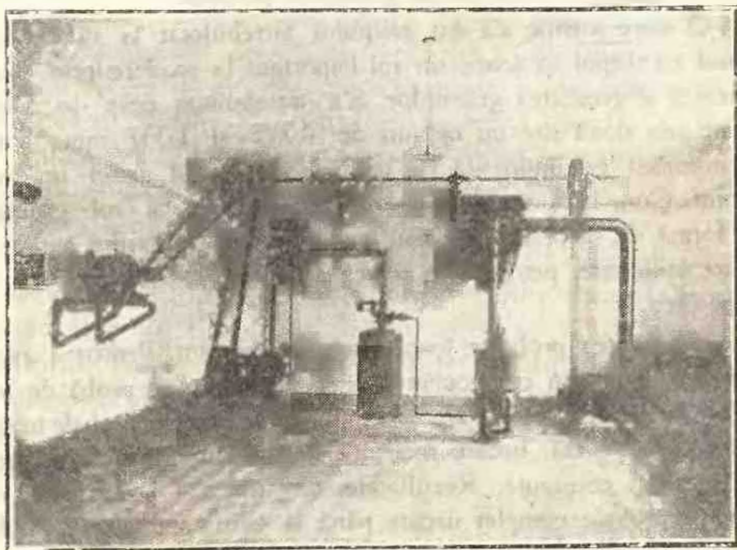

Fig. 2. Instalația suflaiului cu nisip. În stânga compresorul cu rezervorul de apă pentru răcire, alături acumulatorul de aer cu supapa de siguranță și manometrul, în primul plan suflaiul, în dosul lui sacul pentru nisip din care tubul gros duce la ventilatorul așezat jos în dreapta.

Incercările s'au făcut la o presiune constantă de 2 at. Proba s'a ținut sub acțiunea nisipului 3 minute, și prin cântărire s'a dedus greutatea pierdută. La unele esențe, unde uzura ar fi fost prea mică se ținea proba 6 minute, la altele care se uzau prea repede numai 1,5 minute, rezultatele însă s'au calculat toate pe aceeași durată 3 minute.

Suprafața de uzură este un cerc de 50 mm. diametru. S'a încercat să se reducă uzura la unitatea de suprafață, la cm^2 , dar atunci numerile obținute sunt prea mici. Astfel Gary calculează volumul în cm^3 perduți prin uzură pe fiecare cm^2 de suprafață. Noi am calculat din greutatea perdută adâncimea medie în milimetri a uzurii. Măsurarea adâncimii în mm ne dă rezultate mai expresive și este și vizibilă, căci această adâncime este cu atât mai mare cu cât densitatea e mai mică, pe când această relație ne scapă când determinăm numai greutatea perdută.

O mare atenție s'a dat nisipului întrebuițat la suflat. Este natural ca nisipul să joace un rol important la roadere prin forma, rezistența și greutatea grăunților. S'a întrebuițat nisip de Mureși cernut prin două site cu ochiuri de 0,775 și 1,337 mm., așa în cât mărimea grăunților să fie uniformă, obținând astfel un *nisip normal*. Cum la loviturile grăunților de nisip joacă rol greutatea sub formă de forță vie, s'a verificat greutatea nisipului înainte de fiecare încercare, pentru a o păstra constantă. Media a fost 1500 gr. pe litru.

Umiditatea probelor joacă un rol important. Pentru a avea o bază fixă și pentru că procentul de umezeală în o probă de lemn este greu de determinat, am început prin a cerceta probele în stare de uscare completă, uscare realizată în laborator până la obținerea unei greutăți constante. Rezultatele ce urmează se raportează deci toate la probele complet uscate până la constanța greutății. Umiditatea și temperatura aerului ce se suflă s'au măsurat în totdeauna dar nu reese că ar avea vreo influență asupra rezultatelor.

În realitate lemnul păstrat în aer are încă apă, și procentul de apă variază dela 10–20%. Ar fi interesant de stabilit care este purtarea lemnului la uzură, când conține diferite procente de apă, mai cu seamă că avem indicațiuni că uzura scade cu umezeala. Pentru aceasta ar fi fost însă necesar un număr și mai mare de probe. Sunt în curs încercări pentru lemnul complet ud, adică ținut în apă până la constanța greutății. Realizăm astfel date pentru cele două cazuri extreme.

Încercările s'au referit la două cazuri: s'a examinat suprafața transversală, stabilind uzura în capul fibrelor, și pe urmă o suprafață radială în care se tăiau tangențial sau radial inelele anuale. Nu

a fost posibilă alegerea strict separată a secțiunii radiale și tangențiale, căci atunci ar fi fost necesar prea mult material și tăierea probelor ar fi trebuit făcută cu mult mai mare îngrijire. Este drept că uzura este diferită pentru aceste două cazuri, dar nu așa de mult ca față de secția transversală, iar cifrele noastre pot fi privite ca o medie, majoritatea probelor având suprafața încercată între aceste două secții radială și tangențială.

Uzura materialului trebuie pusă în oarecare legătură cu densitatea. Și de aceea am examinat densitatea probelor.

Densitatea s'a determinat pentru probele complet uscate prin metoda stereometrică, determinând volumul și greutatea unor cuburi confecționate din lemn. Măsurile s'au întins asupra mai multor cuburi obținând o medie. S'a urmărit o deosebită exactitate, dimensiunile cuburilor luându-se cu micrometrul, până la o sutime de milimetru, iar greutățile, cu balanța de precizie până la miligram. Cuburile acestea sunt destinate încercărilor de compresiune.

Probele destinate încercărilor de uzură erau uscate până la constanța greutății, păstrate în exsicator, cântărite, supuse la acțiunea suflaiului timp de 3 minute și pe urmă introduse în exsicator până la cântărire. Astfel era o garanție că proba nu putea să câștige prin umezeală o greutate care ar fi falsificat perderea produsă prin uzură. Manipularea era însă mai greoaie și numărul probelor încercate zilnic nu putea fi prea mare.

UZURA LEMNELOR LA SUFLAIUL CU NISIP
d = 50 mm, durata 3 minute, în grame și mm.

No. cor.	Esența	Ocolul silvic	Pădurea	Tăiat la data	D ₁ kg m ³	U Z U R A				Raport n
						în capul fibrelor		r a d i a l		
						gr.	mm.	gr.	mm.	
1	Gorun	Varadia	Giulita	1.8.925	758,5	0,364	0,24	0,674	0,45	1,85
2	Gâmiță	>	>	27.8.925	794,0	0,604	0,38	3,789	2,43	6,28
3	Cer	>	>	1.8.925	812,6	1,004	0,62	2,792	1,72	2,78
4	Carpin	>	>	1.8.925	738,1	0,433	0,29	1,326	0,91	3,06
5	Fag	>	>	1.8.925	701,7	0,600	0,43	2,562	1,83	4,27
6	Arim	>	>	27.8.925	512,8	1,085	1,03	6,840	6,95	6,30
7	Gorun	Dorogș	Dorogș	25.9.925	767,6	0,993	0,65	2,006	1,31	2,01
8	Gâmiță	>	>	25.9.925	809,6	0,676	0,42	1,636	1,11	2,42
9	Cer	>	>	25.9.925	738,5	0,892	0,61	1,875	1,24	2,10
10	Salcâm	Ciuperceni	Ciuperceni	25.4.925	735,7	1,010	0,70	2,196	1,52	2,17
11	>	>	>	25.4.925	748,5	0,943	0,63	1,550	1,02	1,64
12	>	>	Tunari	2.925	794,4	0,641	0,41	2,108	1,32	3,29
13	>	>	>	2.925	702,6	0,671	0,48	2,224	1,60	3,34

14	Gorun	Lipova	Sintar	4.12.924	704,6	1.897	1,37	5,827	4,21	3,08
15	Ulm	>	>	12.1.925	656,4	1.567	1,21	7,540	5,85	4,82
16	Carpin	>	>	7.2.925	671,7	0,555	0,42	3,806	2,86	6,85
17	Cer	>	>	5.3.925	723,2	1,527	1,07	2,994	2,10	1,96
18	Gârnița	>	>	5.3.925	805,5	1,068	0,67	3,594	2,27	3,36
19	Frasin	>	>	9.10.925	701,7	0,863	0,62	2,124	1,51	2,48
20	Brad	Ohaba-Bistra	Bucurușu-mare	14.9.925	366,1	3,224	4,51	8,092	11,25	2,49
21	Molid	>	>	14.9.925	418,5	1,853	2,25	7,932	9,61	4,28
22	Larice	>	Fața-Baloiului	14.9.925	502,2	2,854	2,89	3,402	5,44	1,19
23	Frasin	>	Bucurușu-mare	14.9.925	562,8	0,972	0,87	1,804	1,61	1,85
24	Fag	>	>	14.9.925	652,2	0,394	0,30	1,884	1,43	4,78
25	Ulm	>	>	14.9.925	581,3	0,481	0,42	1,984	1,72	4,13
26	Cireș	>	Poiana-Mărului	14.9.925	528,4	0,645	0,62	2,959	2,85	4,58
27	Paltin	>	Bucurușu-mare	14.9.925	564,2	0,400	0,45	2,882	2,60	5,88
28	Plop	>	Poiana-Mărului	15.9.925	491,4	0,918	0,94	3,172	3,28	3,46
29	Anin	>	Valea-Fântânei	15.9.925	411,4	1,057	1,30	5,303	6,56	5,04
30	Tei	>	Balota	15.9.925	490,2	0,659	0,68	5,408	5,62	8,20

31	Carpin	Ohaba-Bistra	Balota	15.9.925	773,8	0,250	0,16	1,323	0,87	5,28
32	Mesteacăn	>	>	15.9.925	666,4	0,309	0,23	2,453	1,88	7,95
33	Brad	Zlatna	Roștoara	10.8.925	405,5	1,612	2,02	4,098	5,13	2,54
34	Plop	>	>	10.8.925	529,4	1,040	1,00	4,741	4,55	4,55
35	Fag	>	>	10.8.925	670,8	0,447	0,33	3,129	2,36	7,00
36	Carpin	>	>	10.8.925	783,0	0,481	0,31	1,561	1,02	3,25
37	Stejar	>	Valea Preotului	25.8.925	636,8	1,207	0,96	4,536	3,85	4,02
38	Mesteacăn	>	>	25.8.925	580,9	0,440	0,38	2,428	2,12	5,52
39	Gorun	Mercurea	Bărcul oprit	17.8.925	729,2	1,304	0,91	2,978	2,07	2,28
40	Gorun	>	Coasta Spisului	15.8.925	849,4	0,819	0,49	1,924	1,15	2,35
41	Fag	>	Coasta Cornel	15.8.925	766,2	0,459	0,31	1,276	0,85	2,78
42	Pin	>	Pe piatră	15.8.925	402,4	2,672	3,38	3,276	4,14	1,22
43	Salcâm	>	Parcul sub piatră	19.8.925	716,1	0,745	0,52	1,764	1,22	2,37
44	Carpin	>	Coasta Cornel	15.8.925	788,9	0,230	0,14	1,437	0,94	6,25
45	Mesteacăn	>	Coasta Măceșului	15.8.925	616,3	0,485	0,40	1,752	1,42	3,61
46	Frasin	Petroșeni	Câmpufung	7.8.925	678,9	1,047	0,78	2,540	2,12	2,71
47	Pin	>	>	2.8.925	429,4	1,575	1,83	5,470	6,48	3,47

48	Molid	Petroșeni	Aușel	10.8.925	475,7	1,161	1,24	8,605	9,20	7,41
49	Larice	>	>	10.8.925	500,7	0,489	0,99	2,715	2,76	5,55
50	Pin silv.	>	>	10.8.925	425,7	1,668	1,99	1,932	2,30	1,16
51	Paltin m-te	>	>	18.8.925	580,5	0,526	0,46	2,785	2,43	5,30
52	Brad	>	Petrila	29.7.925	445,5	2,161	2,46	6,980	8,00	3,23
53	Ulm	>	Aușel	18.8.925	607,0	0,948	0,79	3,259	2,73	3,43
54	Scorțuș m-te	>	>	18.8.925	558,8	0,603	0,54	3,395	3,09	5,62
55	Răchită	>	>	18.8.925	490,0	1,081	1,12	4,946	5,53	4,57
56	Gorun	Jersig	Grindu Petrii	8.8.925	779,5	0,704	0,46	3,367	2,20	4,79
57	Frasin	>	Frăsinet	10.8.925	742,0	0,697	0,47	2,537	1,72	3,62
58	Ulm	>	>	10.8.925	709,5	0,574	0,41	2,309	1,66	4,03
59	Carpen	>	Grindu Petrii	8.8.925	790,5	0,387	0,24	1,907	1,22	4,92
60	Fag	>	>	8.8.925	737,6	0,426	0,29	-	-	-
61	Jugastru	>	Frăsinet	10.8.925	618,6	0,505	0,41	1,798	1,44	3,56
62	Paltin	Rusea-Montana	Cioara	20.9.925	586,3	0,451	0,39	1,780	1,54	3,95
63	Frasin	>	Dosu Porcului	20.9.925	681,1	0,736	0,54	3,098	2,76	5,03
64	Paltin creșt	>	Cioara	20.9.925	517,1	0,729	0,71	2,401	2,36	3,30

65	Cireș	Rusca-Montana	Coara	20.9.925	518,8	0,585	0,57	3,137	3,07	5,35
66	Plopi	»	»	20.9.925	471,4	0,854	0,92	6,633	7,17	7,78
67	Ulmi	»	»	20.9.925	651,3	0,612	0,47	1,601	1,25	7,62
68	Mesteacăn	»	»	20.9.925	790,2	0,269	0,17	2,854	1,82	10,60
69	Salcie	»	»	20.9.925	540,1	0,515	0,48	2,254	2,12	4,37
70	Fag	»	»	20.9.925	693,2	0,307	0,22	4,581	3,36	14,90
71	Tei	»	»	20.9.925	438,1	0,558	0,65	4,557	5,29	8,17
72	Carpin	»	»	20.9.925	766,0	0,170	0,11	2,719	1,81	15,90
73	Molid	»	»	20.9.925	401,8	2,631	3,33	11,346	14,23	4,32
74	Brad	»	»	20.9.925	361,7	2,061	2,89	6,794	9,55	3,28
75	Salcâm	»	»	20.9.925	727,4	0,632	0,44	1,690	1,25	2,03
76	Brad	Marginiea	—	—	336,5	1,085	1,61	9,375	14,15	8,65
77	»	»	—	—	351,5	2,099	3,04	4,280	6,19	2,04
78	Fag	»	—	—	746,0	0,462	0,31	1,575	1,08	3,42
79	Carpin	»	—	—	716,5	0,663	0,47	1,705	1,21	2,57
80	Gorun	Deva	Bejan	25.9.926	797,3	1,085	0,69	3,449	2,20	3,17
81	»	»	Finicuri	7.10.926	732,7	0,658	0,45	1,740	1,21	2,65
82	»	»	Vulceș	4.10.926	598,8	1,133	0,96	2,493	2,12	2,20

83	Larice	Gotul	Cugir	22.8.925	514,2	2,167	2,25	—	—	—
84	Pin	>	>	22.8.925	391,4	4,041	5,25	—	—	—
85	Cer	Ilia	Rosceni	10.3.926	776,5	1,576	1,02	3,000	1,97	1,91
86	Carpin	>	Pitiguş	25.3.926	730,2	0,514	0,36	2,834	1,97	5,50
87	Fag	>	>	25.3.926	647,6	0,470	0,37	2,013	1,58	4,28
88	Gorun	>	>	25.3.926	682,9	1,217	0,91	2,765	2,06	2,27
89	Gorun	>	Tisa	10.4.926	748,3	0,783	0,53	2,610	1,77	3,34
90	Fag	>	>	10.4.926	618,3	0,638	0,55	4,920	4,05	7,36
91	Stejar	Perişor	—	—	715,1	0,656	0,47	2,431	1,73	3,71
92	Tei	Gladna	—	—	378,2	2,317	3,12	6,494	8,74	2,78
93	Gorun	>	—	—	711,9	0,538	0,38	1,848	1,32	3,44
94	Gârniţă	>	—	—	705,3	0,731	0,53	2,716	1,96	3,71
95	Fag	Moldova nouă	Radinsca reca	20.10.925	677,6	0,414	0,31	4,358	3,27	10,30
96	Fag	>	>	20.10.925	669,1	0,667	0,51	4,132	3,14	6,20
97	Fag	>	>	20.10.925	682,9	0,674	0,50	3,842	2,86	5,70
98	Gorun	>	>	20.10.925	769,6	0,885	0,58	2,285	1,51	2,58

99	Gorun	Moldova nouă	Radinsca reca	20.10.925	739,0	0,882	0,61	3,313	2,28	3,76
100	Gorun	»	»	20.10.925	754,8	0,854	0,57	2,505	1,69	2,94
101	Stejar	Bucovăt	Bucovăt	11.9.925	745,3	0,906	0,61	1,822	1,24	2,01
102	Stejar	»	»	11.9.925	710,0	1,201	0,86	2,465	1,77	2,05
103	Gorun	Hunedoara	Arieș	5.1.926	687,0	-	-	2,958	2,19	-
104	Mentesan	»	Balești	5.1.926	703,6	0,987	0,71	3,170	2,29	3,22
105	Carpen	»	Dealul Govăjdie	5.1.926	776,3	1,556	0,02	2,159	1,42	1,37
106	Stejar	Mănăstur	-	-	603,7	1,257	1,06	4,858	4,10	3,87
107	Gârniță	»	-	-	773,0	1,064	0,70	4,272	2,81	4,02
108	Cer	»	-	-	736,5	1,352	0,93	4,300	2,97	3,13
109	Carpin	»	-	-	715,4	0,813	0,58	2,868	2,04	3,55
110	Fag	»	-	-	656,8	0,377	0,29	1,264	0,98	3,34

Concluziuni

Se poate vedea din tabloul precedent că pierderea în greutate produsă de uzură în capul fibrelor variază puțin de la o esență la alta. Pierderea medie este de 0,9 gr. sau o uzură de 0,8 mm. Se poate observa de ex. mesteacănul (nr. 32, Ohaba-Bistra) care are o uzură de 0,38 mm, mai mică ca stejarul (nr. 37, Zlatna) care arată 0,96 mm. De asemenea plopul (nr. 34, Zlatna) deși mult mai ușor, are o uzură de 1,00 mm comparabilă cu aceea a cerului (nr. 17, Lipova) care este de 1,07 mm. Se poate spune același lucru de larix (nr. 49, Petroșeni) sau de plop (nr. 28, Ohaba-Bistra) care au aceeași uzură adică respectiv 0,99 și 0,94 mm ca gorunul (nr. 39, Mercurea) care arată 0,91 mm.

S'ar putea deci întrebuița în toată siguranța, din punct de vedere al uzurii, lemnul de mesteacăn sau de plop pentru pavagele de lemn de ex., în locul lemnului de stejar, căci uzura este comparabilă. Pentru esențele de mesteacăn examinate (nr. 32, 38, 45, 68) uzura este mai mică ca pentru stejar, exclusiv ales pentru pavage. Dacă am putea asigura și conservarea lemnului, durabilitatea lui în serviciu ar fi sigură.

Printre esențele care arată uzura cea mai mică este carpinul (nr. 44, Mercurea cu 0,14 mm; nr. 31, Ohaba-Bistra cu 0,16 mm), urmează fagul (nr. 70, Rusca-Montană cu 0,22 mm și nr. 60, Jersig cu 0,29 mm) pe când stejarul arată o uzură medie de 0,7 mm, oscilând de la 0,8 mm pentru cer la 0,6 mm pentru gorun.

Uzura calculată în mm este vizibilă și lasă să se bănuiască o legătură cu densitatea, căci probele ușoare se uzează mai repede. De aceea am desenat grafic legătura între densitate și uzură.

Pe acest grafic se poate vedea clar cum uzura rămâne aproape constantă și numai pentru densități mai mici decât 500 kg/cm^3 începe să crească mai mult.

Pierderea de greutate pentru o secție tangențială variază mai neregulat. În medie este de 4 gr. sau 2,7 mm. Se poate zice că uzura într-o secție tangențială crește când densitatea descrește.

Raportul între aceste două uzuri și care se găsește în ultima coloană a tabloului, ne arată creșterea arborelui și în cazul materialului omogen va fi aproape de unitate. Astfel pinul (nr. 42, Mercurea, $n = 1,22$), pin silvestru (nr. 50, Petroșeni, $n = 1,16$), laricele (nr. 22, Ohaba-Bistra, $n = 1,19$), frasin (nr. 23, Ohaba-Bistra $n = 1,85$), cer (nr. 17, Lipova, $n = 1,96$), salcâm (nr. 11, Ciuperceni, $n = 1,64$), gorun (nr. 1, Varadia, $n = 1,85$),

cer (nr. 85, lilia, $n = 1,91$). În opoziție cu acestea, aceleași esențe

Fig. 3. Grafic arătând variația uzurii în funcție de densitate. Liniile pline indică uzura în capul fibrelor, liniile punctate uzura în o secție tangențială, ambele exprimate în mm.

pot arăta creșterea neregulată precum: salcâm (nr. 13, Ciuperceni, $n = 3,34$), fag (nr. 70, Rusca Montană, $n = 14,90$), mesteacăn (nr. 68, Rusca Montană, $n = 10,60$) care deși în capul fibrelor are o uzură foarte mică de 0,17 mm, totuși nu este omogen.

Concluziile acestea sunt în concordanță cu faptul cunoscut că densitatea fibrei lemnoase este aceeași, oricare ar fi esența arborilor, și că diferențele de densitate provin numai din creșterea diferită, precum și din compunerea diferită a inelelor anuale. Tot așa și uzura ar diferi din cauza creșterii inelelor și, în cazul uzurii în capul fibrelor, materialul prezentându-se sub același unghi, uzura ar fi aproape aceeași.

Putem rezuma datele obținute pentru fiecare caz în parte, făcând mediile pentru fiecare esență în parte. Obținem atunci următoarea clasificare, în care esențele diferite sunt aranjate după densitate, clasificare care corespunde aproape cu aceea după uzură.

No. Coren Z.	Esența	D.	U z u r a		n
			in cap	radial	
1	Brad	384,2	2,84	8,94	3,1
2	Pin	413,2	2,83	4,49	1,6
3	Molid	430,0	2,27	10,65	4,7
4	Tei	433,3	1,48	6,56	12,0
5	Anin	462,1	1,19	6,73	5,5
6	Plop	496,3	0,95	4,88	5,1
7	Larice	504,7	2,27	3,21	1,4
8	Salcie	513,5	0,80	4,67	5,8
9	Cireș	523,3	0,59	2,92	4,9
10	Scoruș	558,8	0,54	3,09	5,7
11	Paltin	562,5	0,48	2,32	4,8
12	Mesteacăn	608,7	0,38	1,87	4,9
13	Jugastru	618,6	0,41	1,44	3,5
14	Ulm	634,7	0,64	2,29	3,6
15	Frasin	673,3	0,67	1,80	2,8
16	Fag	681,9	0,37	2,44	3,1
17	Gorun	737,5	0,64	1,94	3,0
18	Salcâm	739,9	0,54	1,32	2,4
19	Cer	758,8	0,86	1,89	2,2
20	Carpin	760,7	0,41	1,46	3,5
21	Gârniță	779,4	0,51	2,11	4,1

Nu am la îndemână alte date referitoare la încercări de acest fel, decât cele date de *G. Lang* în cartea sa *Holz als Baustoff*.

Încercările făcute de acesta sunt la diferite procente de umezeală și nu unitar ca ale noastre. Valorile date sunt deci în genere mai mici. Iată de ex. datele pentru ștejar (pag. 141) recalulate pentru un diametru $d=50$ mm și o durată de 3 minute.

Stejar moale	în capul fibrelor	0,58 gr.
	lateral	0,97 »
Stejar mijlociu	în capul fibrelor	0,31 »
	lateral	1,91 »
Stejar grob	în capul fibrelor	0,23 »
	lateral	0,48 »

Cum la umezeală uzura este mai mică, comparația poate fi considerată favorabilă, lemnul nostru prezentându-se în bune condițiuni din acest punct de vedere.

Lăsând aceste date experimentale la examinarea colegilor ingineri silvici, cred că ei vor putea scoate și mai multe concluziuni. Și dacă unele din acestea ar trebui modificate sau altele întregite, ași primi cu cea mai mare plăcere materialul necesar, pentru ca prin încercări suplimentare și repetate să se poată strânge materialul vast de care avem nevoie, pentru studierea proprietăților lemnului, așa de variate și așa de interesante pentru inginerul constructor și pentru cel silvic¹⁾.

1) Studiul de mai sus a fost prezentat la Congresul Internațional pentru încercarea materialelor, care s'a ținut în anul acesta la *Amsterdam*, unde a fost primit și înscris la ordinea de zi în programul congresului pentru ziua de 16 Sept. în secțiunea C. (Diverse materiale). Autorul neputând lua parte la congres, comunicarea nu a mai putut avea loc.

RÉSUMÉ

«L'usure des bois sous l'effet d'un jet de sable»

Comme la résistance du bois à l'usure nous intéresse en vue de certaines constructions, M. Teodoresco s'applique à l'étude de ce phénomène. D'abord, l'auteur nous fait remarquer les difficultés qu'on rencontre en général dans la pratique des essais, à cause de la grande variété des facteurs qui déterminent les qualités du bois. Ensuite, il fait un exposé de l'essai à l'usure sous l'effet d'un jet de sable. Après, il compare les résultats avec ceux obtenus à l'aide d'autres méthodes, — comme par exemple celle dite «à la bille» de Brinell ou de Janka. M. Teodoresco apprécie les différents facteurs qui influencent les résultats, et il fait le choix de la méthode d'essai qui consiste en l'application, à une pièce de bois d'un jet continu de sable sur une surface de 50 mm de diamètre, pendant trois minutes. L'usure exprimée par la «perte en poids» (en grammes), est transformée par des calculs en une couche uniforme — appréciée en millimètres — qui représente l'usure réelle du bois. Pendant l'expérience, on doit s'assurer de la siccité complète du bois et de la constance du jet de sable.

Après avoir fait une énumération des résultats obtenus pour différentes essences, l'auteur conclut que la perte en poids pour une section transversale donnée, varie peu, tandis que pour une section tangentielle elle varie irrégulièrement et dépend surtout de l'épaisseur de la couche annuelle. On peut affirmer que l'usure est en rapport inversement proportionnel avec la densité, ou — en d'autres termes, — qu'elle est d'autant plus forte que la densité est plus faible. Le rapport de ces deux usures peut donner des aperçus intéressants sur la régularité des croissances et l'homogénéité du matériel. Les résultats des essais ont été inscrits dans un tableau, publié à la fin de l'article, dans lequel on trouve pour une essence de densité connue, l'usure en millimètres sur une section transversale ou radiale.

ŞESUL DINTRE DUNĂRE ŞI TISA ŞI CEL DINTRE TISA ŞI RAMIFICAȚIUNILE CARPAȚILOR

FORMAȚIUNILE DE PLANTE ŞI FACTORII PRIN- CIPALI CARE INFLUENȚEAZA VEGETAȚIA

de Prof. I. PRODAN (Cluj)

(Urmare și sfârșit)

Regimul pluviometric și seceta

Cauzele absenței pădurilor

În privința caracterului general climateric al șesului studiat păreri autorilor diferă. Unii spun, că clima acestei imense câmpii este secetoasă, alții din contră susțin, că ea este suficient de umedă, iar anii secetoși sunt de domeniul excepțiilor. Printre cei dintâi amintim în primul rând pe *Lorenz și Rothe*. Iată verdictul lor în această materie: «În pustă, chiar dacă solul este fertil, nu cresc arborii, căci perioada activă de vegetație, care începe în Aprilie — când înghețurile sunt încă relativ dese — și durează până în luna Iunie, când începe seceta, este prea scurtă pentru formarea inelelor anuale..... în Karst din contră clima fiind mai caldă, creșterea arborilor nu e stânjenită, căci vegetația trece la viața activă cu o lună mai curând, iar toamna mugurii au mai mult timp la dispoziție pentru completarea lor dezvoltare». Se vede deci, că autorii consideră chiar clima stâncilor pleșuve ale Karstului mult mai favorabilă vegetației arborescente, decât pe aceea a șesului studiat.

Fitogeograful *Kerner* ajunge la concluzii identice.

Această teorie astăzi nu mai e susținută de nimeni. Știut este doar, că orașele din pusta Ungariei și din voivodina Bacica sunt plantate cu cele mai variate specii de arbori, iar nisipurile sburătoare sunt plantate cu vii și pomi numeroși și fixate prin păduri întregi de salcâmi. Primul, care în mod temeinic a infirmat această teorie, a fost *Toth Mike*. Lui i-au urmat *Mágoocsy Dietz Sándor, Borbás Vincze, Bernátsky Jenő*, ș. a.

Totuși faptele există și cer o explicație. Pe pustă pădurile sunt mai puține și mai rari, decât în alte părți ale țării. Care e

cauza acestui fenomen paradoxal? Bernátsky într'un documentat studiu, arată că dacă în pustă pădurile sunt mai puține decât în alte părți și în deosebi decât pe nisipurile sburătoare, apoi cauza nu este nici ingratitudea solului, nici aceea a climei, ci pur și simplu omul și animalele lui de casă. Într'adevăr cu sporirea populației se iau terenuri noi în lucrare, cari sunt date producției agricole propriu zise. Aceste porțiuni de teren se sustrag pădurilor, cari cedează mereu din teren și în primul rând acolo unde fertilitatea lor este mai mare. Urmarea este o deplasare și o strâmtorare a pădurilor — cari dau o rentă mai mică — spre locurile nisipoase și mai puțin fertile, cu cari agricultura nu are ce face. Concluzia irefutabilă, care se degajează din argumentele lui Bernátsky este următoarea: Solul și clima șesului studiat (unguresc și jugoslav) favorizează vegetația arborescentă. Lipsa pădurilor trebuie atribuită acțiunii nefaste a pășunatului și a omului, iar prezența lor pe nisipuri, împrejurării, că acolo ele sunt mai puțin expuse acestor acțiuni nefericite și nici de cum faptului, că acolo clima ar fi mai favorabilă decât aiurea, după cum susține Kerner.

După cele expuse cred că aduc cu un nou fapt, care documentează că clima șesului ungar e prielnică nu numai esențelor lemnoase aclimatizate, ci chiar și celor ornamentale, cari adeseori se sporesc și prin semințe.

Făcând abstracție de arborii cu foi caduce și băstinași, să vedem cari sunt speciile de origine streină, cari s'au adaptat pe deplin împrejurărilor din șes și dintre cari unii se înmulțesc și prin semințe. În primul rând vom aminti pe *Catalpa* și *Paulownia*. Prin soluri mai bogate, vegetează: *Tilia cordata*, *T. tomentosa*, *T. platyphylla*, *T. americana*, *Fraxinus excelsior*, *Ailanthus*, *Quercus* etc. Pe terenuri fixate reușește: *Broussonetia papyrifera*, *Morus alba* și *M. nigra*, *Gleditschia*, *Celtis*, *Platanus*, *Salix babilonica*, *Acer*, *Amorpha fruticosa*, *Elaeagnus*, *Aesculus*, *Xanthoxylon*, *fraxineum*.

Pentru fixarea nisipurilor sburătoare se întrebuințează în special salcâmul, iar prin terenuri alcaline întâlnim: *Umus glabra*, *Sophora japonica*, *Ailanthus glandulosa*, *Tamarix gallica* etc. Dintre Conifere, cu deosebire prin parcuri, se întâlnesc mai adeseori: *Pinus nigra*, *Picea pungens f. argentea*, *Picea excelsa* și *Abies pectinata*. Lista aceasta cuprinde numai pe cei mai însem-

nați arbori ornamentali ai sexului, dintre cari majoritatea nu se înmulțesc prin sămânță.

Deosebiri între arborii plantați și între aceia cari se dezvoltă în mod spontan din sămânță proprie, nu sunt esențiale cel mult primilor se dă o atențiune mai mare, iar cei din urmă sunt lăsați în mâna sorții. Ingrijirile cari se dau de obicei arborilor plantați și cari consistă în alegerea unui teren favorabil, a expoziției, în stropiri până la prindere, în rădirea lăstarilor, îngrădiri, transplantări pentru cazul când solul nu este priincios, în complectări ulterioare sunt contrabalansate prin puterea mai mare de rezistență a acelor cari cresc din sămânță și sunt lăsați la discreția sorții.

Natura lucrează pe bază de selecțiune și înarmează singură pe acei indivizi, cari nu se sustrag acțiunii ei, făcându-i mai rustici, mai rezistenți și mai longivivi decât pe aceia, cari stau sub paza și îngrijirea directă a omului. Dintre arborii cari cresc din sămânța proprie amintim în primul rând *Ailanthus glandulosa*, în cimitire, pe marginea șanțurilor, prin grădini și pe marginea drumurilor, în aceleași locuri găsim pe *Fraxinus excelsior*, iar dealungul liniilor ferate *Amorpha fruticosa* și *Tamarix gallica*. Tot prin cimitire și grădini, ba chiar și pe străzi vegetează *Acer plantanoides*, *Acer pseudoplatanus* și *Acer negundo*. Amintim încă în această ordine de idei: *Tilia tomentosa*, *Celtis*, *Ulmus*, care este puțin exigent față de sol. *Salix babylonica* căreia îi priesc locurile mai umede. Dintre tufanele pururea verzi mai răspândită este *Mahonia*, iar *Gleditschia*, care formează frumoase garduri vii, se înmulțește foarte bine și prin înstărire. Dintre Conifere *Juniperus communis* e poate unicul, care se înmulțește prin sămânță. Dintre pomii fructiferi în această categorie cad: Vișinul, nucul, cireșul, iar în domeniul dela Gyulavár (în Ungaria) am observat, că și Castanul se comportă la fel. Tot aici am văzut puietii de *Quercus pedunculata*, crescuți și din sămânță proprie. Insămânțarea acestui arbore se face în brazde de câte 15—17 cm adâncime. După 2—3 ani se răresc puietii, iar lipsurile se completează cu *Fraxinus excelsior*. În fine trebuie să amintim și *salcâmul*. Facultatea salcâmului de a da puietii din rădăcini subterane este uneori așa de mare, încât se impun rădirile chiar dela început. În decurs de mai mulți ani nu am putut observa, ca salcâmul să se răspândească în mod spontan prin semințe.

În ce privește lipsa pădurilor în șesul dintre Dunăre și Car-

pați, trebuie să amintesc și modesta mea părere, care s'ar putea rezuma în următoarele: Dușmanul cel mai periculos al pădurilor din șes nu e într'atâta căldură decât flagelul comun al tuturor pădurilor aflătoare în ținuturile cu o climă mai caldă și anume insectele în primul rând și apoi ciupercile.

Pagubele pe cari le pricinuesc acești inamici vegetației arborescente se urcă la milioane în fiecare an. Ca mijloc de combatere s'a încercat și în șesul studiat sistemul american. Acesta consistă în favorizarea dușmanilor naturali ai insectelor vătămătoare, a păsărilor și a insectelor entomofage, printre cari trebuie să amintim câteva specii ale genului *Carabus*. Este lucru demonstrat că dacă pădurile de sălcii, din cursul Dunării, nu s'au prăpădit cu desăvârșire, fenomenul se datorește numai acestor insecte din genul *Carabus*. Un aliat al omului contra insectelor și a larvelor vătămătoare sunt la noi *Ichneumonizii*, cari își depun ouăle lor în corpul larvelor stricătoare, ucizându-le în felul acesta.

Se pare că la noi nu se apreciază îndeajuns imensele servicii ce ni le pot aduce *Ichneumonizii*. *Ratzburg* dedică un capitol special studiului acestor insecte folositoare și pretutindeni unde s'au făcut încercări experimentale cu ele pentru combaterea larvelor, rezultatele au fost deasupra tuturor așteptărilor.

Dintre ciuperci, cea mai răspândită prin pădurile noastre este (*Microsphaera quercina*, numită și *Oidium Quercinum*) care atacă stejarul.

După ce ne-am ocupat de părerile acelor climatologi, cari consideră clima șesului ca climă secetoasă și neprielnică pădurilor, putem trece în revistă și obiecțiunile acelor, cari susțin contrariul, că clima șesului nu e excesivă.

Amintim în primul rând pe *Rona Zsigmond*. Iată considerațiile pe cari își bazează concluziile acest reputat climatolog: 1) Cantitatea de precipitațiuni apoase, cari cad în șes la începutul verii (Mai—Iunie), este respectabilă. 2) Chiar în lunile cele mai călduroase cad încă 160—170 mm ploaie. 3) Frecvența ploilor în lunile Mai—Iunie este atât de însemnată încât 21% din totalitatea zilelor cu precipitațiuni a unui an revin acestor 2 luni, iar media anuală a precipitațiunilor nu cade niciodată sub 500 mm, și se menține între 500—600 mm. 4) Cantitatea precipitațiunei chiar și în locurile cele mai nefavorabile (cum e d. e. partea mijlocie a Tisei) variază între 50—60 cm și nici într'un loc nu se scoboară sub

această cifră, cezace pentru un șes înconjurat cu munți și a cărei altitudine deasupra mării nu se ridică peste 100 m se poate considera ca o cifră destul de favorabilă.

Rona atribue o deosebită importanță acestor considerațiuni. Această distribuție a precipitațiunilor apoase este de o mare însemnătate. Știut este doar, că grâul în Europa mijlocie se coace în a doua jumătate a lunii Iunie. Prin urmare această plantă agricolă profită încă de apa din Mai și Iunie. Dacă maximum de precipitațiuni apoase s'ar realiza în Iulie și August, cum e cazul în Germania și Austria, atunci probabil întreaga agricultură a țării noastre ar trebui să ia o altă direcțiune.

Rezultatul economic al plantelor de cultură depinde în primul rând de felul cum sunt distribuite pe anotimpuri. cele două elemente climatologice mai importante și anume: căldura și umiditatea. Iată câteva observațiuni făcute în această privință asupra șesului dintre Dunăre și Tisa.

Vara este puțin favorabilă în următoarele cazuri :

1. Când unei ierni cu caracter umed și temperat îi urmează o vară cu multă umezeală. În cazul acesta se întâmplă adeseori, că apele freatice ajung la suprafață și provoacă inundări.

2. Când unei ierni uscate îi urmează o vară uscată, în cazul acesta avem lipsă de umezeală.

3. Când unei ierni moderate, chiar dacă a fost suficient de umedă, îi urmează o primăvară cu vânturi predominante de SE, iar vara este uscată și, prea călduroasă, în cazul acesta vom conta întotdeauna pe secetă.

Din contră :

1. Dacă vara este uscată și caldă, dar urmează unei ierni umede și moderate, iar primăvara lipsesc vânturile de SE, sau 2. Dacă după o iarnă uscată și rece vine o vară ploioasă și cu o temperatură moderată, nu vom conta niciodată pe secetă.

Lipsa precipitațiunilor în luna Martie și Aprilie este favorabilă agriculturii, căci pământul fiind destul de afânat umezeala se păstrează foarte bine în sol. Din contră ploile ar bătători solul la suprafață, restabilind capilarele și favorizând în felul acesta pierderea apei înmagazinate în timpul iernii.

Dacă facem abstracție de plantele cultivate, vedem că, pe șesul tratat, vegetația nu suferă decât în anii prea secetoși. Astfel au fost d. e. anii 1916 și 1917. Temperatura urcată ce domnia în

tot timpul zilei în asemenea ani își traduce influența asupra arborilor și a tufanilor în primul rând, cari se usucă. Semănăturile iau o culoare palidă, cerealele se scurtează, iar în spice numărul boabelor este mai redus. În genere, câmpul întreg îmbracă o haină gălbuie-arsă și pe acest fond uniform abia ici-colo se prefiră pete verzi, ultimele protéstări ale vieții, care nu voește să se dea bătută. De fapt moartea e numai aparentă, căci sub moțorâta haină prevestitoare, viața nu cedează decât pas cu pas și în vreme ce iarba cade sub ascuțișul coasei — câmpul se populează de plante cu înfățișare streină având spicul digitat cum sunt *Andropogon ischemum*, *Gynodon dactylon*, rezistă bine secetei și căldurei dogorătoare. Pe ruiniile vieții apuse și deasupra cadavrelor se ridică o nouă viață, mai bine adaptată, deci mai rezistentă. Reprezentanții acesteia sunt: *Grypsis* prin sărături, genul *Setaria*, care umple locul arăturilor după epoca secerișului, apoi *Digitaria sanguinalis* etc. Urmează apoi armate întregi de plante ca: *Malva*, *Chenopodium*, *Polygonum*, *Althaea*, prin locuri mai umede *Mentha* s. a. Momentele acestor lupte pe viață și pe moarte nu arareori prezintă note patetice. Așa ismele păroase numite Spicastroae cu tot cojocul gros pe care li l-a dăruit natura, își aruncă frunzele inferioare tocmai în toiul luptei și-și păstrează numai pe cele superioare, cu ajutorul cărora ajung de-și asigură descendența pentru anul viitor. Ceva mai favorizată în acest războiu cu seceta este din isme grupul *Capitataelor*, *Verticilatelor* și *Pulegium*, cari au încă umezeală suficientă în solul din care se nutresc, apoi Spicastroaele de pe marginea șanțurilor de pe lângă șosele, cari se adăpostesc în umbra plantelor de pe marginea locurilor cultivate: ca Sorgul, floarea soarelui, sau a arborilor de tot soiul. În societatea ismelor păroase întâlnim pe *Morrubium*, iar prin miriști alătura de *Setaria* pe *Stachys annua*. Pe marginea miriștilor și dealungul drumurilor de câmp vegetează specii de *Verbascum* prăvuți, *Linaria* cu foi pieltoase și verzi (*vulgaris*, *gonistifolia*), iar prin terenuri nisipoase-loessoase *Polycnemum* și *Salsola kali*. Pășunile părăsite și bălitate de oi oferă condițiuni splendide pentru *Sambucus ebulus* cu frunze ofilite și cu fructe negre, aici întâlnim și reprezentanții genului *Lappa* cu flori roșiatice și fructe spinoase.

Statice cu inflorescența ei violetă, îmbracă în spre toamnă câmpii întregi alcaline sau semialcaline într-o frumoasă haină lilia-

chie, iar *Euphorbia* așterne o manta gălbuie pretutindeni unde vegetează. Foarte caracteristică, tuturor stepelor de altfel, este *Eryngium campestre*. Iar condițiilor din șesul dintre Dunăre și Carpați în special adaptate sunt: *Salsolaceae*-le și *Compositae*-le, precum și unele familii înrudite de aproape cu acestea, ca: *Polygonaceae*-le, *Dipsaceae*-le etc. Un contrast de preferințe se observă între *Che-nopodium* și *Atriplex*, primul iubind mai mult locurile umbroase, iar al doilea mai mult pe cele aride, fierbinți.

Ambele aceste genuri prezintă un fenomen de heliotropism, care consistă în faptul, că pe temperatură ridicată, ele își îndreaptă întotdeauna muchea frunzelor înspre soare. Foarte comună, prin locuri aride alcaline, e *Camphorosma ovata*, care colorează câmpul în roș, iar dintre reprezentanții genului *Kochia*, întâlnim prin loess pe *K. prostata*, prin nisipuri pe *K. arenaria*, prin terenuri alcaline pe *K. sedoides*; iar prin terenuri argiloase și humoase, cultivată sau spontană crește *K. scoparia*.

Speciile de *Corispermum* cu înfățișare asemănătoare cu *Kochia* trăiesc mai mult pe nisipuri. Foarte bine adaptate căldurilor caniculare mai sunt *Amaranthaceae*le cari făceau parte odinioară din Salsolaceae. Dintre acestea *A. retroflexus* trăiește mai mult prin locuri cultivate, prășite, iar *A. albus* originar din America se comportă modest, postându-se pe marginile și șanțurile drumurilor de țară. Tot printre plantele cele mai rezistente la secetă, vom aminti pe *Polygonum aviculare*, care din depărtare ne face impresia de *Camphorosma*, cu deosebire când se află în masă, iar ruda sa *P. arenarium* duce o luptă cu mult mai grea pe nisip. Iată acum și o înșirare a Compositaelor celor mai obișnuite pe stepa dintre Dunăre și Carpați. Prin loes, întâlnim: *Artemisia annua*, *A. scoparia*, *A. campestris* var. *sericea* etc., prin locuri nisipoase: *Centaurea micranthos*, *C. arenaria*, *C. Tascherii*, *Achillea ochroleuca*, *Inula*. Prin nisipuri alcaline vegetează: *asplenifolia*, iar prin terenuri alcaline *Artemisia monogyna*, *Aster canus*, *A. tripolium* *Podospermum* etc. Prin locuri humoase sau argiloase întâlnim: *Centaurea micranthos*, *C. pannonica*, *C. solstitialis* f. *intermedia*, *Curthamus lanatus*, *Carduus nutans*, *C. acanthoides*, *Crypsis*, *Lactuca*, *Picris*, *Cichorium lntybus*, *Senecio tenuifolius* etc. Prin terenuri umede, cresc: *Eupatorium cannabinum*, *Inula* și *Pulicaria*. Amintim încă pe

Leontodon autumnale, iar dintre Dipsaceae genurile *Knautia*, *Scabiosa* și *Dipsacus*.

Dar efectele temperaturii urcate și ale secetei nu se traduc numai asupra aspectului exterior al stepei, ci și asupra constituției intime a plantei. Într'adevăr temperatura ridicată din șesul tratat provoacă o mulțime de modificări morfo și fiziologice asupra plantelor. Așa d. e. s'a observat, că în șes unele plante cultivate dau o producție mai mică, altele au o creștere mai tufoasă, iar altele sunt lemnoase și mai păroase, decât congenerile lor din alte regiuni. Iar un caracter aproape universal pentru toate plantele din stepa amintită este, că ele înfloresc înainte de a fi ajuns la dezvoltarea deplină, în unele cazuri numărul florilor este redus (bobul, cartofi), iar a doua înflorire în cursul aceluiaș an este foarte puțin obișnuită.

Fruitele sunt mai mici, mai pipernicite, se află în număr mai redus, în spicele de grâu numai câteva boabe și acelea sbârcite. Uneori fructele primesc un gust amar (castraveții, porumbul și ghinda de stejar).

Atât despre influența căldurilor de stepă asupra vegetației în genere.

Există însă unele regiuni de stepă, și încă nu departe de șesul studiat, cari sunt caracterizate printr'o cantitate și mai mică de precipitațiuni apoase. Am văzut, că în șesul dintre Dunăre și Tisa, media anuală a acestor precipitațiuni nu scade niciodată sub 500 mm. Ei bine, pe valea Prutului și la gurile Dunării, există regiuni cu 400 mm precipitațiuni anuale, ba uneori mai puțin. Aspectul, pe care-l ia vegetația, în aceste regiuni este foarte puțin variat și uscat. Ele sunt covârșite de obicei de *Artemisia austriaca*, care imprumută câmpiilor o culoare sură, uniformă. Această plantă se asociază de obicei cu *Aspenila humifusa* și cu *Hieracium echoides* și tustrele domină stepele uscate în tot cursul verii. Ceilalți reprezentanți, mai puțin numeroși, variază după regiuni. Aceștia sunt: *Herniaria incana*, *Scleranthus verticillatus*, *Potentilla pilosa*, *Eryngium campestre*, *Falcaria Rivini*, *Verbascum*, *Ceratocarpus arenarius*, *Asperula galioides*, *Scabiosa flavesceus*, *Lynosiris vulgaris*, *Inula germanica*, *Achillaea collina*, *A. setacea*, *Pyretum millefolium*, *Centaurea arenaria*, *C. micrantha*, *C. jurincaefolia*, *C. solstitialis*, *C. orientalis*, *Xanthium spinosum*, *Salvia nemorosa*, *Euphobia gerardiana*, *Hieracium*, *Umbelliferae*, etc.

Această haină cenușie caracteristică stepelor și provocată de *Artemisia* se întinde și în stepele rusești și chiar mai departe până spre stepele Asiei de mijloc. Așa rezultă cel puțin din comunicările excursioniștilor, cari au botanizat prin acele părți.

Transpirația. Este un fenomen fiziologic. Perderea de apă pe care o suportă plantele în urma acestui fenomen este înlocuită mereu și pompată prin rădăcini din sol. Când acest schimb este împledecat din vre-o pricină oarecare, planta suferă și ca să nu piară trebuie să recurgă la o mulțime de artificii, cari se trădează mai ales în morfologia ei externă. De aci, aspectul atât de caracteristic și distinctiv la plantele de stepă.

Iată câteva din aceste adaptări :

O parte însemnată din plantele de șes, dar în special acelea, cari trăiesc pe terenuri arenoase și loesoase, unde umezeala solului e foarte redusă, au de obicei frunze înguste și pielose, tari ; iar spețele cu frunze mai late își adună frunzele în timpul zilei, micșorând astfel suprafața de evaporație a apei din celule. Unele spețe de stepă se caracterizează prin frunze superioare alungite și așezate pe un petiol foarte lung ; altele au frunzele dispuse în direcție perpendiculară, ca *Inula*, *Lactuca*, *Chenopodium album*. Același rol îl îndeplinesc perii de orice gen la plante. Uneori, pentru mărirea efectului, perii secretează un fel de substanță ceroasă, care împiedică și mai mult transpirația ; de ex. la *Salicaceele* terenurilor nisipoase, acest strat de ceară e mai bogat, decât la aceleași plante, cari cresc însă prin terenuri mai umede (*Salix acutifolia*).

Predispozițiile acestea le-au moștenit și plantele cultivate, totuși în măsură mai restrânsă. Se impune deci, ca să fim cu atât mai precauți, când e vorba de tratamentele ce aplicăm acestor plante. Durere, această condiție nu se realizează întotdeauna. Așa d. e. unii grădinari comit o mare greșală la trunchierea arborilor, tăindu-i prea mult. Se știe, că rolul arborilor plantați pe străzile orașelor nu este numai estetic, ci ei sunt mențiți să-i dea umbră și să imobilizeze o parte însemnată din praful străzilor, prinzându-l pe frunzele lor. Când se fac tăierile crengilor, unii grădinari taie aproape întreagă coroana ; motive de ordin social sau igienic (abtența luminei în camere, ruperea firelor de telefon) îndreptătesc această operație îndeajuns, dar nu și felul în care se practică de cele mai multe ori. Căci nu toți arborii suportă tăieri adânci și în primul rând nu aceia, cari au frunze late. Din cauza aceasta, în

vreme ce salcâmii și *Cellis* nu se resimt în urma tăierilor, arțarii suferă aproape întotdeauna. Tăierile grăbesc transpirația și atunci când sunt prea radicale aduc cu sine nimicirea sigură a arborilor, îndeosebi în cazul când imediat după tăiere se stabilește un regim anticiclonic, cu călduri mari.

Un caz trist am observat la Sombor în primăvara anului 1917, când tăindu-se coroana arborilor (*Acer platanoïdes*, *A. pseudo-platanus*) de pe străzile orașului, $\frac{1}{3}$ parte din ei au căzut jertfă acestei operațiuni, deoarece imediat după tăiere a urmat călduri dogoritoare. Dintre toți arborii supuși operațiunii susnumitele mai bine poate suporta această operațiune *Cellis*-ul.

Umiditatea aerului

Pentru exprimarea umidității aerului, în climatologie se întrebuintează două noțiuni și anume aceea de umiditate absolută și umiditate relativă. Importanță mai mare însă atât în studiul climatologiei, cât și în cazul nostru special, nu se dă decât umidității relative, care singură e accesibilă simțurilor noastre. Se numește *umiditate relativă*, a vaporilor de apă, cari se găsesc la un moment dat în atmosferă raportul sau câtul dintre forță elastică actuală și forță elastică maximă. Umiditatea relativă e o cantitate variabilă în timp și în spațiu. Pe șesul dintre Dunăre și Carpați diagrama acestor variațiuni, prezintă două minime și anume unul în luna Aprilie, iar altul în luna Iulie. Regiunile de munte din contră au un singur minim, care se realizează în Iulie, iar amplitudinea umidității în cursul unei luni sau a unui an e mult mai mică, decât la șes. Pe șesul tratat se observă uneori o diferență de 17 C între termometrul ud și între cel uscat, ceea ce arată cât de mult poate să scază umiditatea relativă a aerului, căci cu cât această diferență e mai mare, cu atât va fi și umiditatea relativă mai scăzută.

Diferența aceasta de umezeală între regiunile de munte și între cele de șes, precum și variațiunile mai accentuate ale umidității relative la șes, se repercutează asupra vegetației. Un prim efect este, că la munte și în genere în regiuni cu un procent mai mare de umiditate predomină mesofitele, pe când la șes predomină din contră xerofitele. Dar variațiunile mai mari și lipsa umidității poate să ducă cu sine dispariția completă a unor plante. Așa d. e. pe

șesul tratat lipsesc Filicinele¹⁾ sau în tot cazul numărul lor e foarte redus. Cauza principală a acestui fenomen este în genere procentul mic de umiditate, care se găsește în sol și în aer, dar în special absența umidității relative, care poate înlocui până la o limită chiar și umezeala solului. O altă pricină, de mai puțină importanță însă, se poate reduce la particularitățile pădurilor și ale terenului. Într'adevăr flora șesului nu e lipsită de ferege aquatice, ca *Marsilia*, *Salvinia*, crește *Equisetum*, ba chiar și *Ophioglossum*, dar ferigele propriu zise nu au decât un singur reprezentant mai comun în aceasta floră: *Nephrodium thelipteris* și nici acesta nu se găsește prin păduri, ci mai mult pe lângă ape.

Se poate spune deci cu certitudine, că absența ferigelor în șes este datorită uscăciunii stepei tratate și această aserțiune e în deplină concordanță cu toate experiențele pe cari le fac grădinarii. Se știe anume, că în culturile de seră ferigele caută totdeauna acele locuri, unde aerul e plin cu vapori de apă. Acesta e motivul pentru care nu le găsim în toată exuberanța lor, decât în regiunile muntoase, iar la șes numai pe lângă ape. De aceea introducerea lor la șes este legată de multe dificultăți și reclamă îngrijiri speciale.

Un exemplu, demn de imitat în această privință, am observat într'un parc din Giula, care aparține D-ului Almasy Gyula. Impresia pe care o lasă acest parc este că totul a fost bine studiat și pregătit pentru cultura ferigelor. Parcul se compune din esențe rășinoase, ale căror trunchiuri sunt îmbrățișate pe o mare distanță de *Hedera helix*. Această plantă se amestecă pretutindeni cu ferigele și prin foile ei late și numeroase împiedică pierderea umezelei din sol, iar prin transpirația ei puternică, menține o temperatură scăzută, creiând astfel condițiuni cât mai favorabile pentru ferige.

¹⁾ Câteva Ferege s'au găsit în jurul Kecskemét-ului. Mai numeroase s'a aflat în pustia nisipoasă dela Deliblat: *Pteridium aquilinum* (L.) var. *lanuginosum*, *Asplenium trichomanes*, *Polypodium vulgare*, *Ceterach officinarum*, *Botrychium lunaria*, *Phyllitis* (*Scolopendrium*) *vulgare*, *Nephrodium thelipteris*. «Dr. I. Bernátsky: «Die Farne des Deliblater Sandes und ihre Pflanzengeographische Erklärung», Annales historico-naturales Musei Nationalis Hungarici, vol. II. 1904, p. 304). Proveniența temporală a ferigelor din Deliblat se explică prin repartizarea mai favorabilă a precipitațiunilor lunare, decât în celelalte părți ale șesului. Adică aici cad cele mai multe ploi chiar în toial dezvoltării vegetației în lunile Mai și Iunie.

Efectul este exaltat prin numeroasele puțuri și fântâni arteziene, cari împodobesc parcul și cari contribuie și mai mult la menținerea unei temperaturi scăzute și la creiarea unei atmosfere umede. Măsurile acestaa mi se par de o importanță capitală, dovadă este că acolo, unde nu s'a ținut seama de ele, nici cultura ferigelor nu a reușit, numai astfel s'a putut semnala anomalia, că în aceeași localitate cultura lor a reușit pe deplin în unele cazuri și a dat greș în altele.

Pe lângă condițiuni excelente s'au putut împământeni în partea nordică a stepei Ungariei chiar și ferige de proveniență străină. Așa d. e. în anul 1904 am observat la Eger (Ağria), pe malul unei ape stagnante numită «Nagymegviz» frumoase exemplare de «*Pteris cretica*». Această plantă acoperea până și pereții de var și criolit ai unui canal artificial, care conducea curentul de apă dela Nagymegviz la o moară din apropiere și prospera foarte bine și în timpul iernii. Explicația acestui fenomen trebuie atribuită acțiunii de încălzire continuă, pe care o exercită vaporii de apă la condensarea lor și cari mențin prin aceasta în permanență o temperatură mai ridicată, favorabilă acestei plante.

Influența umidității aerului asupra ferigelor este evidentă, totuși, nu se poate spune, că lipsa umezelii este unica cauză, care a provocat dispariția ferigelor din pădurile șesului tratat. Mai sunt și alte cauze, cari duc la același rezultat. Așa d. e. se știe, că la șes, pădurile nu sunt închise ca la munte, și arborii fiind mai rari lasă locuri goale printre ei. Prin aceste goluri pătrund razele soarelui și curenții aerului cari grăbesc pierderea umezelii din sol, iar vânturile iau cu ele frunzele deslipite de pe copaci și le duc de multe ori departe, de locul în care ar fi trebuit să cază. În felul acesta depozitarea lor pe loc și formarea aceluia tericiu și pământ humos, care păstrează atât de bine umezeala solului, și care înmagazinează apa de ploaie asemenea unui burete oprind-o de a se scurge la suprafață, este stânjenită. Tot din această pricină (absența tericiului) nu se pot împământeni în asemenea păduri nici mușchii, cari prin covorul bogat, pe care îl aștern la suprafața solului, trebuiesc considerați printre cei mai de seamă agenți, cari contribuie la menținerea umezelii în sol.

O altă pricină mai trebuie căutată și în uniformitatea șesului, unde terenul e absolut plan și lipsit de accidentații, la șes nu avem acele văi adânci, răcoroase și pline de vegetație, cari dau

tot farmecul regiunilor de munte și unde se simt atât de bine plante, ca : *Lycopodium* și *Polypodium vulgare*, și nici stâncile în umbra cărora feregele își găsesc adevăratul lor Canaan.

Influența altor forme de precipitațiuni

Roua.

Se numește astfel vaporii de apă, ce-i găsim condensați și depuși pe obiectele dela suprafața solului, dimineața, sub forma unor picături mărunte. Rolul acestor precipitațiuni e destul de important, pentrucă pot substitui ploaia până la un anumit punct. Roua mai lucrează ca regulator de căldură. Anume, pentru ca să se evaporeze, consumă căldură, pe care o ia dela sol și reduce astfel gradul de temperatură în cursul zilei într'un mod simțitor. După apusul soarelui și în timpul nopții acești vapori se condensează din nou și eliberează căldura, pe care au înmagazinat-o la evaporare.

În șesul studiat cu deosebire în voivodina Bacica se întâlneau zile și de acelea în cari lipsea chiar și acest binefăcător factor al vegetației — roua. Diminețile lipsite de rouă fac o impresie foarte neplăcută.

Ceața. Este alcătuită din picături fine de apă, întocmai ca și norii. Unii autori sunt dispuși să pună pe seama ceței fel de fel de influențe asupra vegetației, ca otrăviri, etc. Acestea sunt însă toate de domeniul fanteziei. Adevărul e, că ceața lucrează numai arareori în mod direct asupra vegetației și numai în anumite condițiuni, acțiunea ei este mai mult mediată. Aceste afirmațiuni sunt foarte bine documentate în studiul lui *Hensch Arpád* asupra «Roului ceței în țara noastră». Autorul arată lămurit, că ceața strică plantelor în special în faza lor de înflorire. Staminele au proprietatea de a absorbi, întocmai ca și un burete, umezeala atmosferică și în caz, că această umezeală trece peste o anumită limită, ele crapă compromițând în felul acesta recolta. Pagubele sunt mai simțitoare la secară, decât la grâu și la ovăz.

Toate celelalte stricăciuni pe cari le pricinuește ceața recoltelor sunt de proveniență mijlocită. Se știe anume, că orice fel de umezeală, favorizează paraziții vegetali, prin urmare și ceața. Acești paraziți atacă apoi plantele și micșorează în mod simțitor recolta. De și nu se poate preciza, care e partea care revine în special ceței în această privință, s'a observat că acest meteor favori-

zează foarte mult rugina și făinarea cerealelor. apoi *Phytophthora infestans* la cartofi: probabil, că tot ceața provoacă lipsa fructelor în spic, adică inflorescența întreruptă la anumite plante acvatice (*Potamogeton natans*, *P. interruptus*).

Dar nu numai părțile supra terestre ale plantelor sunt atacate de acești paraziți, ci în foarte multe cazuri și cele subterane. Observații interesante în această privință a făcut *Horvath Géza* care arată o mulțime de cazuri, când paraziții vegetali atacă organele subterane și în special rădăcinile. El a observat paraziți pe rădăcinile mai tuturor gramineelor cultivate, pe cereale, pe porumb, mohor, *Lolium*, *Sorghum*, etc. Contra acestor inamici singura măsură de apărare este organizarea rotației culturilor în așa fel ca plantele mai expuse, să fie succedate de altele imune față de asemenea paraziți.

Ploaia. Acțiunea unui exces de ploaie asupra vegetației este foarte nefavorabilă și efectele lui se manifestă sub diferite forme. Un prim efect este, că întârzie transpirația, prin faptul că atmosfera înconjurătoare e saturată de vapori. Această întârziere provoacă perturbațiuni în funcțiunile diferitelor organe și dacă această stare durează un timp mai îndelungat, asimilația este stânjenită, urmarea e, că plantele se etiolează luând o culoare albă-gălbuie — în special frunzele. Tesuturile se subțiază, devin mai puțin rezistente, iar producțiunea scade în mod simțitor. Culoarea palidă a frunzelor și a cerealelor, în anii ploioși, e în strânsă legătură cu aceste fenomene. Această etiolare atinge tot felul de plante, eu am observat-o la salcâm, *Ailanthus glandulosa*, *Montia minor*, *Ranunculus*, *Camphorosma*, etc.

Ploaia mai exercită și o acțiune mecanică asupra vegetației. Când ploile sunt mari și repezi, această acțiune poate să devină foarte păgubitoare, pentru că culcă la pământ semănăturile și frunzele. Un exces de ploaie în timpul înfloririi sau al dezvoltării fructelor stânjenește fecundația, și împiedică maturațiunea fructelor, altelei provoacă mucegălirea și putrezirea lor.

Grindina. Este cea mai periculoasă, dintre toți meteorii apoși. La șes, unde face ravagii mai mari, decât la munte, pagubele pe cari le aduce semănăturilor sunt foarte însemnate. Apare de obicei după călduri mari și strică mai mult cerealelor și pomilor roditori, uneori efectele grindinei nu sunt momentane, ci apar mai târziu, manifestându-se în căderea fructelor de pe pomi înainte de

maturitate. Grindina rupe epiderma mlădițelor tinere și frunzele și prin aceasta deschide drumul larg diferiților paraziți vegetali și animal, cari se incuibă în interiorul plantei, provocând boale și micșorând recolta. Efectele grindinei variază după plante și după stadiul lor de dezvoltare. Așa d. e. porumbul suportă mai ușor grindina, către sfârșitul vegetației sale, adică spre maturitate, decât grâul, care — în această fază — pierde repede boabele, iar paiul fiind uscat și friabil se fărâmă foarte ușor. Din contră până când e verde, grâul nu suferă mult din pricina grindinei.

Chiciura. Când picurii de apă, cari se condensează la suprafața obiectelor, cari acoperă solul îngheață mai înainte de a se scurge sau de a se evapora, avem chiciura. Acest fenomen se observă în deosebi primăvara și toamna. Când acest strat de gheață este foarte gros, atunci reprezintă o greutate mare, pe care unii arbori nu o pot suporta., așa d. e. Rethly Antal a observat în Martie 1915, că *Pinus nigra* nu a putut suporta o creștere de greutate mai mare de cât de 5—6 ori greutatea proprie; la mesteacăn această creștere poate merge până la 14, la frunzele de *Yucca* până la 18, la *Cichorium Inthibus* până la 30, iar la *Allhaea rosea* până la 33.

O ramură de *Celtis australis* încărcată cu gheață avea greutatea de 250 gr., iar fără gheață cumpănea numai 22 gr. O ramură de *Ulmus* încărcată cu gheață avea o grosime de 6.9 mm., iar fără gheață 2.2 mm.

Zăpada. Joacă un rol important în viața plantei, căci este un izvor de umezeală, pe care o înmagazinează solul în timpul topirii ei. În timpul ernii mantia de zăpadă, ce acoperă solul servește ca o mantie izolatoare împiedecând solul de a se răci prea mult și protejând plantele și semințele căzute contra înghețurilor. Apoi cu ocaziunea topirii, care se petrece în cursul lunilor Martie și Aprilie, întârzie puțin vegetația și această întârziere este de mare importanță îndeosebi pentru pomii fructiferi, căci îi scoate de sub acțiunea nefastă a înghețurilor târzii de primăvară. Aceasta e pricina pentru care uneori se recurge chiar la artificii pentru obținerea acestui rezultat și pentru care se recomandă acoperirea cu zăpadă a zonei în care se întind rădăcinile pomilor fructiferi.

Temperatura și culoarea florilor

Printre factorii, cari influențează asupra colorii florilor, compoziția chimică și mineralogică a solului, este unul din cei mai importanți. Așa d. e. *Achillea mispensifolia*, care în terenuri nisipoase are o culoare roz, devine albă pe măsură ce crește conținutul în argilă al solului. Un alt factor, nu mai puțin important, este altitudinea. Este știut, că în regiunile alpine și subpolare, culoarea florilor e mult mai vie, decât în regiunile de șes, sau în cele sudice. Fenomenul acesta se explică prin intensitatea luminoasă mai mare, care există la înălțime și prin temperatura mai moderată; două condițiuni, cari la altitudini mari lucrează simultan iar la șes se exclud una pe alta, încât nu-și îmbină niciodată efectul. Chiar efectul caloric al soarelui, valorizează mult mai bine la munte, decât la șes, unde temperatura urcată moleșește nu numai pe om și pe animale, dar chiar și plantele.

Se știe, că pe măsură ce urcăm în sus, crește insolația. Principala acestui fenomen nu trebuie căutată în faptul, că razele calorifice și luminoase au un drum scurt și deci puterea lor e mai mare, ci în împrejurarea, că la altitudini mari puterea absorbantă a aerului este foarte mult redusă, aerul acolo e mai curat, mai puțin încărcat cu CO₂, liber de pulberi, vapori și mult mai rar decât la șes. Urmarea este, că la munte razele soarelui nu sunt alterate în efectul lor optic, de păturile de aer prin cari trec; lumina obiectelor e mai intensă și de aci și culoarea mai vie a florilor.

Toate aceste condițiuni nu se realizează la șes decât foarte rar și în special la începutul primăverii sau pe la mijlocul toamnei, când de obicei și culoarea florilor e mai vie, se întâmplă însă uneori, cu deosebire când iernile nu sunt aspre, ca în timpul ernii culoarea florilor să se schimbe și să devie și mai vie. Așa d. e. la *Bellis perennis* florile, cari în timpul verii au o culoare albă, primesc o culoare roșietică, vie în timpul ernii sau la începutul primăverii. Cauza, care provoacă acest fenomen nu cred să fie intensitatea insolației, ci trebuie căutată mai mult în sol, care își mărește gradul lui de afânare, provocând prin aceasta procese chimice, cari se repercutează asupra colorii. Este foarte probabil, că această cauză lucrează uneori și la altitudini mari și asociindu-și efectele cu acelea ale insolației provoacă toate acele fenomene despre cari am amintit.

Mai sunt și alte cauze cari influențează culoarea florilor la șes, așa d. e. în zilele călduroase de vară mișcarea și jocul tremurător al aerului face culoarea să apară mai puțin clară, mai spălăcită. Un alt factor important, care poate să modifice cu totul culoarea florilor, e temperatura. Iată experiențele lui *Fitting* în această privință. *Fitting* supune două specii din fam. geraniaceelor, *Erodium gruinum* și *Erodium ciconium* la acțiunea temperaturii și constată, că la temperatură ordinară și până la 20°C, culoarea florilor la ambele specii este albastră. Pe la 22—26°C culoarea începe a se schimba, pe la 40—42° devin roșietice, pe urmă tot mai spălăcite până când se decolorează cu desăvârșire. Aceste fenomene se repetă și în natură. Așa d. e. se știe că *Erodium ciconium* și *Erodium cicutarium* își schimbă mereu culoarea: acest schimb e în strânsă legătură cu temperatura aerului, inconjurător.

Fenomene asemănătoare se mai observă la *Campanulae*, cari își schimbă de multe ori culoarea lor albastră, luând o culoare roșietică=spălăcită, sau albă, de multe ori decolorându-se chiar. Pricina este tot căldura, care lucrează asupra materiilor colorante ce se găsesc în petale și prin modificări clinice provoacă decolorări sau schimbări de culoare.

Inflorirea

Temperatura e factorul cel mai important în viața plantelor. Primăvara, îndată ce temperatura începe a se urca, natura e chemată la viață, plantele înmuguresc, își dezvoltă frunzele și florile. Data la care încep a se ivi aceste faze de vegetație diferă dela plantă la plantă. Condițiile de temperatură fiind însă identice pe întinderi mai mari de teren determină la plante trăsături comune. Așa pe șesul dintre Dunăre și Carpați ca și în regiunea Bacica în urma înghețurilor târzii de primăvară și a cețelor dela începutul toamnei, plantele sunt nevoite să-și restrângă în genere fazele principale de vegetație, în intervalul de timp dintre aceste fenomene, ele încep, a se dezvolta prin luna Martie și pe la sfârșitul lui Iunie și-au terminat deja misiunea, așa că nu arareori se întâmplă că în Iulie și August, în plină vară deci, câmpia tratată ia un aspect trist uscat, plantele se răresc, ceea ce se datorează în parte și coasei, care se face până la această dată.

Totuși în comparație cu alte regiuni ale șesului, flora reg.

Bacica e destul de variată chiar și în toiuul verii ; aceasta din cauză, că condițiile naturale fiind aici mai variate, plantele își găsesc întotdeauna refugiu din calea căldurilor caniculare. Dealtcum această stagnare nu durează mult timp ; ploile din luna August cheamă natura din nou la viață și o îmbracă într'o haină verde, care se prelungeste până toamna târziu.

Până când însă în flora aceasta nouă de toamnă natura pune destulă originalitate ; flora de vară din contră — din cauza ușurinței de a da organe adventive — poartă mai mult pecetea unui amestec, a unui comunism.

Plantele, cari alcătuiesc flora șesului și a regiunii Bacica, înfloresc în genere aproape cu o lună înaintea aceluiaș specii, cari cresc însă la munte sau în regiunile deluroase. Natura solului influențează de asemeni asupra epocii de înflorire, așa d. e. în solurile nisipoase această fază de vegetație suferă o mică întârziere față de terenurile compacte, argiloase, aceasta însă numai la începutul primăverii, căci la plantele cari înfloresc vara relațiunea aceasta se inversează. Este un fapt cunoscut, că grâul pe terenuri alcaline ajunge mai curând la maturitate și că în terenuri umede plantele manifestă toate o întârziere apreciabilă în înflorire.

Examinând aspectul sub care se prezintă 1) *inflorescența plantelor*, cari înfloresc primăvara, găsim, că el este de două feluri. Unele plante au a) *inflorescență spicată*, alcătuită dintr'o asociație de flori strâns unite, cari dau impresia unui întreg. Așa e cazul la *Graminee* (*Alopecurus*, *Phleum*, *Anthocanthum* *Roeleria* din *Graminee* unele își scurtează pedunculii florali semănând cu un spic, cum sunt în păduri *Melica nutans* ; altele își scurtează panicula *Hierochloa australis*, *Poa annua*, *Sciterepodura* etc. Inflorescență spicată aflăm și la *Amentaceae* (salcia, plop alun, mesteacăn), chiar și *Cruciferele* de primăvară pot fi socotite în această categorie, tot asemenea Leguminoasele, cari înfloresc spre sfârșitul primăverii.

Un al doilea tip de inflorescență, este b) *tipul rozei*, pe care-l întâlnim la *Ranunculaceae*, la *Rosaceae* (persec, cireș, vișin, măr, păr etc.). Ca fenomene caracteristice plantelor, cari înfloresc în cursul primăverii trebuie să amintim încă: c) *Micimea semintelor* ex. la *Cerastium semidecandrum*, *Holosteum umbellatum*, *Stellaria media*, *Luzula*, apoi *Salix rosmarini folia*, *Potentilla arenaria*.

2. *Bogăția în substanțe de rezervă*: a) la plantele cu bulbi, ca *Scilla bifolia*, *Ornithogallum umbelatum*, *Gagea*; prin nisipuri *Crocus* și *Bulbocodium*, prin câmpuri *Muscari comosum*, iar prin câmpii alcaline *Ornithogallum tenuifolium*; dintre graminee *Poa bulbosa* b) la plantele cu rizomi: *Anemone ranunculoides*, *Viola*, *Iris* c) la tuberculoase, ca *Corydalis* etc.

3. Frunze radicale mai lungi sau mai scurte au: *Capsella bursa pastoris*, *Ceratocephalus*, *Taraxacum officinale*, *T. corniculatum*, iar prin soluri alcaline *Myosurus*, *Viola*.

4. Tulpina mai mult sau mai puțin *scapiformă*, cu flori dispuse spre vârf: *Drava*, *Androsaceae*, *Erophylla*.

5. Plante cu frunze radicale duble în permanență: *Scilla bifolia*, *Gagea arvensis*.

6. Unele plante pentru a-și asigura fecundarea își dezvoltă frunzele abia după ce s'a petrecut actul de fecundare. Așa sunt: anumite spețe de salcie, alunul și alte *Amentaceae*.

Printre *Rozaceele*, cari infloresc în Iunie trebuie să amintim *Potentilla*; acesteia îi urmează *Compositae* cu frunzele radicale așezate în rozetă destul de compactă ca: *Taraxacum serotinum*, *Sonchus laetis*, *S. arvensis*, *S. asper*, *Lactuca scariola*, *L. viminea*, *Picris hieracioides*, *Crepis biennis*, *Crepis setosa*, *Centaurea*; frunze radicale puternice au și *umbeliferele* etc.

În cele precedente am cuprins la un loc plantele din diferite familii, cari prezintă caractere mai mult sau mai puțin comune. Aceste caractere se văd a fi destul de stabile la plantele cari apar până la începutul lunii Iunie. Pe la finea lunii Iunie clima șesului se schimbă și apar plante cu caractere așa de deosebite încât înglobarea lor la un loc e anevoioasă sau chiar imposibilă.

Cu începerea căldurilor și a secetei din luna Iulie și August, când apele și mocirlele seacă, flora devine mai săracă în indivizi, dar destul de variată. Așa d. e. praturile mai umede, cari întretin foarte bine *Cyperaceaele* și *Juncaceele* la început, îmbracă mai târziu o haină gălbuie, dată de *Inula* și în urmă de tot haina aceasta ia o nuanță roșie-liliachie, provocată de *Cirsium pannonicum*; prin terenuri alcaline mai întâlnim în plus pe *Cirsium brachycephalum*. Pe marginea mocirlelor și prin răzoarele și potecile cari străbat semănăturile, infloresc *Menthae*-le în jumătatea a doua a lunii Iulie, iar prin terenuri ceva mai uscate infloresc *Leor-*

iodon autumnale. Tot în interiorul zonei, în care se răspândesc *Menthae-le*, înfloreste în cursul lunii August și trestia.

Prin sărăturile supuse irigațiilor, deodată cu retragerea apei apar *Crypsis*, *Aster pannonicum*, *Chenopodium* și *Atriplex*, iar prin punctele mai ridicate: *Camphorosma ovata*. Prin pășuni alcaline mai uscate și în urma ploilor din August reapar *Aster canus*, apoi *Pencedanum officinale*, *Linosyris vulgaris*, *Artemisia monogyva*, cari de obicei au fost cosite până la această epocă; tot în urma coasei, reapar la această dată *Statice* și *Scilla autumnalis*.

Prin câmpiile uscate și pe coline apar *Eryngium campestre* și *Euphorbia*, iar prin nisipuri se menține încă *Polygonum arena-rium*. Sfioasă începe să apară și *Colchicum arenarium*, care po- pulează deopotrivă terenurile nisipoase și loessoase, iar pe mar- ginea drumurilor și pe poteci întâlnim pe *Carduus*, *Carthamus*, *Centaurea*, *Verbascum* etc.

Concomitent cu toate acestea podoabe de toamnă se mai gă- sesc ici colea încă acele *Graminee*, cari înfloresc la începutul pri- măverii (*Atropia*, câteva fire de *Festuca*, etc.) și au înflorescență paniculată, gramineele, cari încep a înflori mai târziu au din contră înflorescențe digitate, *Cynodon dactylon*, *Andropogon ischaemum*, *Digitaria sanguinalis*, *D. humifusa*, *D. ciliaris*, *Echinochloa* și chiar unele *Cyperacee*, cari își trădează prin acest caracter ori- ginea lor streină.

Plantele, cari alcătuiesc flora noastră, prezintă de obicei o singură înflorire în cursul unui an; sunt însă unele spețe, cari în- floresc a doua oară. Așa d. e. *salcâmul* în unii ani înfloreste pen- tru a doua oară în cursul lunilor Iulie și August (Zombor, 1908, Aug. 20); frunzele nu sunt căzute încă la această epocă, înflori- rea și florile sunt absolut normale, dar fructele nu ajung la ma- turitate. Am mai observat acest fenomen la următoarele spețe: *Colutea arborescens* (hotarul jud. Bács-Bodrog, 1914, Aug. 30).

Își menține de asemenea frunzele; înflorirea și florile sunt normale, dar fructele nu ajung la maturitate.

Castanul sălbatic în Sombor în grădina prof. Mihálik István, 1918, Iunie. Înflorirea a avut loc cam pe la jumătatea maturității fructelor; a fost însă mai săracă, florile sunt normale.

Syringa vulgaris (mălin roș, liliac) înfloreste a doua oară

prin Septembrie sau Octombrie (Sombor, 1918, Sept. 24 și la 10 Oct. 1910). În urma unei roaderi din partea insectelor mălinul a înflorit pentru a doua oară chiar în cursul lunii August. Cazurile speciale cari trebuie să le remarcăm la această înflorire sunt următoarele:

a) Uneori își menține frunzele pe timpul înfloririi sau și le scutură pe jumătate, după împrejurări. Florile sunt normale, iar fructele rămân verzi. b) Alteori organele vegetative (tulpina, frunzele) prezintă un fenomen de atrofiere pe timpul celei de a doua înfloriri, florile sunt normale, iar fructele pipernicite, c) Când frunzele au fost roase de gândăcei (*Lytta vesicatoria*), mălinul își dezvoltă frunze noi în timpul înfloririi, iar înflorirea se petrece prin luna August, florile sunt normale. d) Uneori după căderea normală a frunzelor, planta își dezvoltă frunze noi, înflorirea și florile sunt normale, dar fructele nu ajung la maturitate.

Mărul prezintă acest fenomen prin Sept., Oct. (Sombor, 15 Sept., 1917). Frunzele și le menține, iar dacă înflorirea e foarte bogată, unele fructe ajung chiar la maturitate. Înflorirea a doua la măr e mai frecventă în Transilvania, unde se cultivă în cantități mai mari, așa în 1917, Sept. între 20–30, toți merii, plantați pe șoseaua Sebișul săsesc—Vințul de jos erau înfloriți

Castanul sălbatec. a) Uneori frunzele sunt căzute la epoca înfloririi (24–29 Sept. 1918).

În vârful ramurilor mai lungi apar inflorescențe normale, dar de o culoare ceva mai palidă, fructe nu am observat. b) Alteori, frunzele nu sunt căzute la data la care începe înflorirea, în acest caz însă florile sunt în număr mai redus. Nici în acest caz nu am avut ocazia să văz frunze.

La vița de vie, înflorirea a doua se petrece prin Septembrie (1918 la începutul lui Sept.). La această dată de obicei frunzele sunt nimicite în parte de către *Peronospora*. Fenomenul de înflorire se semnală mult mai des odinioară, când nu se cunoștea stropirea viilor cu SO_4Cu , chiar și acum se observă, că înflorirea a doua are loc de obicei atunci, când din vre-o cauză carecare nu s'a aplicat sau s'a amânat stropirea viilor, cazul acesta era destul de frecvent în timpul războiului, când din lipsa de brațe și de material, viile se lăsau adeseori în știrea Domnului. Când frunzele viței cad în urma unui îngheț de toamnă se întâmplă adeseori, ca vița să înflorească a doua oară.

Acer pseudoplatanoides și *A. platanoides*. La acești arbori nu am observat fenomenul de înflorire repetată, ci numai apariția unor frunze noi, ivite după pierderea celor vechi.

Rezumând cazurile de înflorire repetată și examinându-le mai deaproape observăm, că factorii cari favorizează mai mult acest fenomen sunt: a) căderea completă a frunzelor (castanul sălbatec, liliacul); b) înlăturarea frunzelor prin insecte, ciuperci, boale criptogamice (liliacul, vița de vie); c) în unele cazuri înflorirea a doua se petrece chiar și în absența acestor condițiuni.

Cu privire la data când apare acest fenomen s'a văzut, că dispariția frunzelor în urma atacurilor de insecte, grăbește apariția lui; când frunzele cad în mod spontan, fenomenul se ivește de obicei după căderea lor. În cadrul aceleiași spețe, florile rezultate din această a doua înflorire sunt normale la unele exemplare și atrofiate la altele; în cazul nostru special, atrofia apare la liliac atunci, când ea își menține frunzișul. O mică deosebire s'a remarcat și la castanul sălbatec, despre care spuneam, că are flori mai deschise decât de obicei.

Se pune întrebarea, care este cauza acestui fenomen? Majoritatea autorilor încearcă să-l explice prin anumite corelațiuni, cari există între frunze și mugurii axilari ai lor, sau între frunziș și organele sexuale ale plantei.

Sunt de părere, că înflorirea a doua la vița de vie în urma căderii frunzelor atacate de *Peronospora* este un fenomen foarte asemănător și produs de cauze identice, celelalte cazuri se pot însă atribui — cu mai multă verosimilitate — mersului favorabil al timpului, care în asociație cu anumite proprietăți latente ale plantei și în special ale mugurilor, poate să provoace apariția acestui fenomen. Dacă împrejurările sunt de așa natură, încât favorizează acest concurs de factori, cari fac ca axa florală, existentă deja în muguri, să se desvolte pe deplin, atunci avem a face cu o nouă înflorire, iar florile sunt normale, dacă din contră aceste împrejurări sunt mai puțin prielnice și nu sunt în stare să ducă la bun sfârșit dezvoltarea axei florale aflătoare în muguri, așa încât din muguri se desvoltă deadreptul florile, pe când în împrejurări normale mugurii respectivi produc crengi și pe crengi se desvoltă în florescența purtătoare de flori. În cazul când desvoltării florilor premerge desvoltării axei, avem a face cu un fenomen de atrofia axilară sau al ramurilor.

În cazul special al arțarilor, acțiunea aceasta favorabilă a timpului fiind de o durată mai scurtă s'a mărginit să-și traducă efectul asupra corelației dintre frunze și mugurii axilari, cari se găsesec la subsuoara lor.

Concluziile, cari pot fi scoase din studiul acestor fenomene, pot fi împinse și mai departe. Se poate spune anume, că unele spețe inclină mai mult, decât altele să manifeste acest fenomen și apariția lui ar fi deci în funcție și de speță. Cauza acestei predicțiuni se poate pune pe seama funcțiunii lor fiziologice (asimilație), cari au o viteză mai mare la unele plante, decât la altele.

Se întâmplă adeseori, ca semințele arborilor, cari trăiesc în regiuni deluroase sau muntoase să ajungă la șes, deci în condițiuni diferite de acelea în cari s'au dezvoltat. Or, la munte aerul și clima în genere fiind mai răcoroasă, arborii trec mai repede prin diferitele faze de vegetație, ajung mai repede la maturitate, au în fine o mai scurtă perioadă de vegetație. Dacă acești arbori ajung la șes, ei își mențin această perioadă de vegetație până la adaptare, urmarea e că surplusul de materii nutritive, pe care-l înmagazinează în organele lor, va tinde să dea naștere unor noi organe, aceasta cu atât mai mult, când timpul nu se opune.

Mai sunt o mulțime de alți factori, cari influențează apariția acestui fenomen, așa de expoziția terenului. Expoziția sudică e cea mai favorabilă din acest punct de vedere. Factorul esențial, rămâne însă mersul timpului. Acesta face, ca înflorirea a doua să nu apară în fiecare an, ci numai în anumiți ani, când se desprimăvărează mai curând natura întreagă profită de această împrejurare, arborii înfrunzesc mai curând, trec prin toate fazele de vegetație cu câteva zile mai înainte și după ce au dat fructe își scutură frunzele, având la îndemână un surplus de materii de rezervă. Dar planta nu poate duce mult timp o viață latentă, atunci când soarele îi surâde și o îndeamnă la viață, urmarea este, că ea își cheltuește acest surplus de materii dând naștere la flori și fructe. Așa se explică, pentru ce înflorirea a doua e mai rară la munte și mai obișnuită la șes, unde toamna se prelungește de multe ori până prin Decembrie.

Referitor la fructele, cari rezultă pe urma acestei înfloriri s'a văzut, că în majoritatea cazurilor ele nu ajung la maturitate, uneori lipsesc cu desăvârșire, iar dacă se dezvoltă și ajung la maturitate, profitul pe care îl avem nu contează aproape nimic. Iată

ce spune în această privință *Bartsch* în articolul lui: «Un măr, care a înflorit și a produs fructe de trei ori într'un an».

«În comuna Pécsvára, jud. Baranya, un agricultor a avut ideia de a transplanta un măr de 4 ani din vie în grădina lui proprie și anume în primele zile ale lunii Februarie 1884. Acest pom a înflorit deodată cu ceilalți și a produs 4 mere, dintre cari 3 au căzut înainte de maturitate, iar unul a rămas pe pom și a ajuns la coacere. În luna Iunie mărul a înflorit a doua oară și a produs de astă dată 17 fructe. Între timp mărul rămas din întâia recoltă a dispărut, producția a doua și a treia a rămas până toamna fără însă a fi ajuns la maturație completă. Fructele (17) rezultate din producția lunii Iunie s'au dezvoltat binișor, perimetrul unui măr e 20–22 cm și acum (la sfârșitul lunii Decembrie) se sbârcește uscându-se. Într'un exemplar, pe care l'am tăiat, am observat că cele 5 loje ale ovarului sunt dezvoltate normal, dar goale, sau mai precis cele 10 semințe nu s'au dezvoltat deloc, ci au rămas așa cum erau în primele zile după fecundare. Carnea acestui măr e acră, necoaptă. Un exemplar din producția lunii August are un perimetru de 15–16 cm și e de prezent în uscare, carnea acestuia e și mai tare și mai puțin coaptă, decât a celuiilalt; ovarul e ceva mai bine dezvoltat și într'o lojă am găsit un sâmbure de mărime obișnuită, cu o coajă albă și cu un mugur mic, nedezvoltat. Gustul e mai acru și mai amar, decât al celuiilalt».

Eu însumi am avut ocazia să văd la Cluj două mere mari de consistență pielosă, rezultate din înflorirea a doua a unui măr; aceste mere s'au pus la păstrare pentru iarnă și și-au menținut foarte bine aroma lor plăcută.

Influența vântului

Vântul joacă un rol important în viața plantelor și în formațiunea geologică a solurilor. Se știe, că terenurile acoperite cu loess sunt de origine eoliană, iar nisipurile sunt veșnic expuse acțiunii vântului, care le ia și le transportă, depozitându-le la depărtări mari de locul de unde le-a ridicat. Această acțiune ia uneori proporții atât de violente încât avem adevărate ploi de nisip. Asemenea ploi s'au observat în Ungaria, în ziua de 25 și 26 Februarie 1926 în regiunea de peste Dunăre; nisipul a fost adus din Deliblat (Banatul sârbesc) și la depozitare conținea particule fine

de argilă, humus, părți de rădăcini, etc. Un fenomen asemănător a avut loc în 1901, când se crede, că nisipul a fost adus chiar din Sahara. Se vede din aceste exemple, cât de importantă e această acțiune de transport a vântului și cu siguranță, că apariția sporadică a unor specii străine e în strânsă legătură cu aceste fenomene.

Tot în felul acesta lucrează vântul și asupra terenurilor alcaline, cari conțin săruri în stare pulverulentă depozitate în straturi groase la suprafața lor. Vântul răscolește aceste straturi, ridică particulele lor și amestecându-le cu nisip le duce și le depune pe terenuri de altă natură. Așa se explică apariția acelor pete (ochiuri) sărate, pe cari le întâlnim adeseori prin semănăturile din șesul studiat.

Dar acțiunea vântului este multilaterală, vântul afânează uneori solul, făcându-l mai apt pentru cultură, apoi mijlocește fecundația, se știe doar, că multe plante au o fecundație ahemofilă, mai departe mijlocește răspândirea și împărțirea în suprafața a semințelor, iar din punct de vedere fiziologic accelerează transpirația plantelor.

Printre efectele vătămătoare ale vântului trebuie să amintim în primul rând culcarea semănăturilor, în special a grânelor. Contra acestui efect, dacă se repetă mai des, gramineele se inarmeză singure scurtându-și și îngroșându-și țesuturile dela baza tulpinei, porumbul luptă contra acestei acțiuni prin porțiunea aeriană a rădăcinilor sale, dealtcum având tulpina groasă suferă mai puțin din această pricină, decât grâul etc. Acțiunea mecanică a vântului se evidențiază mai bine la arbori, cărora le rupe de multe ori crăcile sau le îndoaie în direcția în care le suflă, se întâmplă însă uneori — deși asemenea cazuri sunt rare — ca arbori întregi să fie desrădăcinați și distruși de vânt.

Pagubele mai mari pricinuește vântul prin păduri, când căderea arborilor este precedată de obicei, de o gârbovire a lor, provocată tot de vânt. În asemenea cazuri, dacă se întâmplă să ploaie mai multe zile la rând, pământul se înmoaie și arborii nemai fiind destul de înțepeniți în sol se răstoarnă. Un rol protector au în această privință arbuștii și tufele cari populează pădurile și marginile lor și cari prind vânturile, micșorându-le acțiunea nefastă asupra arborilor. Acelaș rol revine arborilor alterați prin vânt și piperniciți, cari se întâlnesc adeseori prin păduri. Pădurile, cari acopăr terenurile alcaline se resimt mai mult pe urma acestei ac-

ționi, aceasta din pricină că arborii aicea sunt mai rari și lasă goluri mari printre ei, iar ploile fac ca solul să devie foarte moale.

Plantele recurg la o mulțime de mijloace pentru a se sustrage acțiunii nefaste a vântului. Așa d. e. ierburile și plantele cu bulbi subterani își răsucesc frunzele, trestia își încovoiaie tulpina înspre partea din contro suflă vântul, se apără porumbul, unele spețe de salate, și în genere Gramineele. Tot pentru a se apăra contra vânturilor, *Hipophaë* și Jenupărul terenurilor nisipoase coboară și ocupă depresiunile și văile și niciodată creștetul sau culmea colinelor.

Arborii întrebuițează contra vântului arme și mai sigure. Așa d. e. la stejar, în regiunile bănuite de vânturi constante, în tinerețe își împreună trunchiurile lor, mai mulți lăstari și cresc dezvoltându-și o tulpină comună răsucită în spirală (pădurea Bezdan). Unii arbori își dezvoltă contra vântului niște formațiuni lemnoase, asemenea unor proptele, cari înțepenesc mai bine tulpina în pământ. Acest fenomen se observă mai des la plop, unde de obicei dintre 3 asemenea suporturi, doi sunt mai mici, iar unul mai mare, mai bine dezvoltat. Prin unele regiuni din voivodina Bacica, omul însuși ia măsuri de precauție contra acțiunii mecanice a vântului, ridicând un fel de colină la rădăcina arborilor, sau îngrădindu-i și umplând această îngrăditură cu pământ până la $\frac{1}{2}$ m. Acest procedeu l'am văzut întrebuițat cu succes și la Subotica, însă pentru alte motive, pentru a sustrage anume rădăcinile lăstarilor tineri dela acțiunea vătămătoare a excesului de sare, în terenurile alcaline.

În afară de acțiunea pur mecanică, vântul grăbește transpirația la plante. Plantele nu știu să pareze și această nouă lovitură. Arborele caracteristic al șesului unguresc, stejarul e unul dintre cei mai rezistenți contra vântului, urmează apoi o serie întregă de arbori, care a dus pe *Holle* să stabilească o scară de rezistență contra vântului. Apreciem îndeajuns experiențele și lucrarea lui *Holle*, totuși asupra scării lui trebuie să facem anumite rezerve. Autorul însuși anume la numărul de ordine 5, deci printre cei mai puțin rezistenți arbori, pe *Fraxinus excelsior*, *Robinia pseudo-acacia* și *Sambucus nigra*. Or, e lucru cunoscut de toată lumea, că tocmai aceste 3 spețe de arbori au fost și se cultivă încă, cu scopul de a îndulci efectele catastrofale ale vântului la șes, în primul rând pentru a scuti plantațiuni, drumuri și linii ferate contra întroienirilor cu zăpadă etc. Arborii, cari suferă din pricina vânt

tului rămân nedesvoltați, piperniciți; or, la șes tocmai *frasinul* e acela care se dezvoltă și crește mai înalt decât prin regiunile deluroase și muntoase, iar puterea de rezistență a acașului contra vântului este indeobște cunoscută. Acelaș lucru se poate spune și despre *Sambucus nigra*, care se știe că protejează foarte mult pădurile din șes contra acțiunii vântului.

Se consideră în genere, ca cei mai rezistenți arbori contra vântului, aceia cari își scutură frunzele mai târziu, dintre aceștia întâiul loc revine cu siguranță genului *Celtis*.

Efectul sicativ al vântului se traduce uneori asupra marginilor frunzelor; acest fenomen se observă în special la castanul sălbatec.

Vânturile puternice, acompaniate de furtuni produc două feluri de stricăciuni arborilor, unora le rupe trunchiul, iar pe alții îi răstoarnă din rădăcină. Frânturile sunt mai frecvente la spețele mai fragile, ca d. e. la sălcâm, tei. Mai periculoase, decât aceste frânturi, în special la pomii fructiferi, sunt rupturile crăcilor, cari aduc cu sine adeseori moartea pomilor, care se manifestă aici mai adeseori prin apoplexie,

În fine după cele tratate se pune întrebarea, de unde se înlocuește cantitatea de apă ce se evaporază în șesul dintre Dunăre și Tisa în urma vânturilor exagerate? Noi credem că pierderea de apă pe care o încearcă șesul amintit în urma evaporăției exagerate provocată de vânturi, este înlocuită prin cantitățile imense de apă, pe cari le primește bazinul șesului din munți și din valea Dunării. Un alt izvor permanent de umezeală în șesul tratat îl alcătuiește Dunărea, care în urma multelor cotituri și căderi ce le suferă mai ales în regiunea de Sud, se revarsă adeseori, contribuind în felul acesta la sporirea umidității atmosferice a șesului.

A U S Z U G

DIE NIEDERUNG ZWISCHEN DER DONAU UND DER THEISS
UND ZWISCHEN DER THEISS UND DEN AUSLAEUFERN
DER KARPATEN**Die Pflanzenformationen und die wichtigsten Faktoren,
welche die Vegetation beeinflussen**

Von I. PRODAN (Cluj)

Die hier beschriebene Niederung erstreckt sich über die Voivodina Bacica (das frühere Komitat Bács-Bodrog), über die Bezirke Timiș-Torontal, Arad, Bihar, sowie auch über einen bedeutenden Teil der ungarischen Komitate: Pest Pilis Salt Kis Kun, Békés und Gsongrad.

Die Flora der Niederung war im letzten Jahrhundert vielen technischen Veränderungen unterworfen, welche einerseits eine bedeutende Steigerung der andwirtschaftlichen Produktion, anderseits eine vollständige Umwandlung der Vegetation zur Folge hatte.

Die Flora der Niederung konnte sich nur dort an ihren natürlichen Standort erhalten, wo eine Veränderung der Struktur infolge der Bodenbeschaffenheit wie dies bei den Salzböden der Fall ist, nicht möglich war, oder wo die Umwandlung nur sehr langsam vor sich geht, wie es bei den Sandböden der Fall ist, oder dort wo infolge vernachlässigter Entwässerung die Wasserpflanzen wieder die Oberhand gewinnen.

In der Niederung haben sich bis heute von der natürlichen Flora erhalten
1. Die Sumpfflora. 2. Die Flora der Salzböden. 3. Die Flora der Sandböden.
4. Die Wälder, die auf verschiedenen Böden wachsen.

1. Die Sumpfflora.

Die Sumpfflora, die sich längs der grösseren Flussläufe, seltener im Inneren der Niederung erhält, umfasst: a) Die Flora der Wasserspiegel. b) Die Röhrichte. c) Die Szombékformationen. d) Die Formation der *Glyceria aquatica*.

a) Die Flora der Wasserspiegel ist der Flora der Wasserspiegel der übrigen Teile Europas ähnlich. In seichten Gewässern herrschen verschiedene *Lemna*-Arten vor, von denen *Wolffia anhiza* nur sehr selten anzutreffen ist. Mit zunehmender Tiefe des Wassers werden auch andere Pflanzen zahlreicher, wie z. B. die Gattung *Potamogeton*, die hier durch *P. perfoliatus*, *P. pusillus*, *P. natans* und *P. crispus* vertreten ist, ferner erscheinen *Castalia alba* und *Nuphar luteum*, *Trapa natans* und die Adventivpflanze *Elodea canadensis*.

b) Die Röhrichte sind zum grössten Teile aus Schilfrohr gebildet, zwischen welches sich, je nach der Beschaffenheit des Ortes, verschiedene Pflanzen einmischen. So finden wir zwischen dem Schilfrohr längs der Flussläufe: *Senecio paludosus*, *Nephradium thelipteris* und *Carex pseudocyperus*. Auf alkalischen Böden werden die Röhrichte von *Cirsium brachycephalum* begleitet.

c) Die interessanteste Formation ist die «Szombék-Formation». Diese alte zum grossen Teile von *Carex stricta* (sin. l. *Hudsonii*) gebildete Formation entsteht nur auf einem von Schilfrohr oder Rohrkolben vorbereiteten Terrain.

Die alten und charakteristischen Pflanzen des Wasserspiegels zwischen den «Zsombék-Polstern» sind: *Ranunculus polyphyllus*, *Stratiotes aloides*, *Aldrovandia vesiculosa*, *Salvinia natans*, *Utricularia vulgaris*, *Limosella aquatica*, *Ranunculus ophloglossifolius*, *Hydrocharis morsus ranae*, *Potamogeton natans*, *Nuphar luteum*, *Myriophyllum verticillatum* und *Castalia alba*. Zu dem Hauptelementen der «Zsombék-Formation» gehören in der Ebene noch folgende Pflanzen: *Chrysanthemum serotinum*, *Cardamine parviflora* und *Stellaria Laxmanni*.

Die Baumflora der Sumpfvegetation besteht zum grössten Teile aus Weiden und zum geringeren Teile aus Pappeln.

2. Die Flora der Salzböden.

Die Salzflora der Niederung variiert mit der Alkalität und dem Feuchtigkeitsgehalt des Bodens. In der Umgebung der Salzsümpfe herrschen vor: *Aster pannonicus* und verschiedene *Artemisia*-Arten. Auf alkalischen Tonböden sowie auch auf alkalischen Sandböden ist *Camphorosma ovata* sehr verbreitet. Auf tonhaltigen Sandböden finden wir *Lepidium crassifolium* und *Statice Omelini*. Auf halbkalkischen Böden werden *Aster canus*, *A. punctatus* und verschiedene Klee-Arten zahlreicher. Wir müssen hier bemerken, dass *Salicornia herbacea* gegenüber anderen Gegenden hier weniger verbreitet ist. Da die Flora der Salzböden der Entwicklung der Baumflora nicht günstig ist, so finden wir hier nur wenige Bäume, wie: *Ulmus*, *Pirus piraster*, *Sophora*, etc.

3. Die Flora der Sandböden.

Diese Flora variiert mit dem Befestigungsgrade des Sandes. Auf Böden mit Flugsand ist die Zahl der Pflanzen gering, mit der Befestigung des Sandes nimmt jedoch die Zahl der Arten zu. Von den charakteristischen Pflanzen des Flugsandes erwähnen wir: *Festuca vaginata*, *Cortispermum nitidum*, *Tragopogon floccosus*, *Fragus racemosus*, *Cynodon dactylon*, *Polygonum arifolium*, etc. Auf Böden mit halbbefestigtem und auf solchen mit befestigtem Sande werden die Gramineen zahlreicher, wie: *Chrysopogon gryllus*, *Andropogon ischaemum*, *Agropyron repens*. etc.

4. Die Wälder

1. Die Wälder der längs der Flussläufe.

a) Die Wälder längs des Donaulaufes. Die Wälder der Voivodina Bacica zwischen Covilul inferior und Apatin. Vegetation siehe Originaltext.

b) Die Wälder längs des Mureş-Laufes. Der Wald Ciala. Vegetation siehe Originaltext.

c) Andere Wälder der östlichen Teile der Ebene. Die Wälder der Umgebung von Timișoara: Casa Verde, Bistra. Vegetation siehe Originaltext. Der Wald Faş im Komitate Bichiș. Vegetation siehe Originaltext.

1. Der vorherrschende Baum aller dieser Wälder ist *Quercus pedunculata*.

2. Die Lichtungen und Heuwiesen in den Wäldern der Niederung (ausser den Wäldern der Landböden), ob sie nun längs der Flussläufe gelegen oder von

Flüssen weit entfernt sind, werden oft von halbalkalischen Sümpfen oder Bächen durchzogen, deren Vegetation hauptsächlich von Sumpfpflanzen gebildet wird, zwischen die einzelne halbalkalische Elemente eingesprengt sind.

3. Das Austrocknen oben erwähnter Sümpfe und Bächelein und die Umwandlung derselben in halbalkalische Böden verleiht den Wäldern einem besonderen Charakter.

4. Es wurde festgestellt, dass die bewaldeten Orte der Niederung mehrere Gebirgselemente aufweisen als die unbewaldeten.

5. Am Rande der bewaldeten Orte wachsen Ruderalpflanzen und nur weiter einwärts finden wir charakteristische Waldpflanzen.

6. In diesen Wäldern macht sich auch der Einfluss der mittelländischen Flora bemerkbar, was aus der Aufzählung auf S. 183—186 ersichtlich ist.

II. *Die Wälder der sandigen Gegend der Niederung.* Hier wird die Vegetation beschrieben. Die natürlichen Wälder der Sandböden werden von der Silberpappel (*Populus alba*) gebildet, der sich mit der Zeit auch andere Bäume beigemischt haben. Solche Wälder haben sich bei Jankovac erhalten. Die Kulturwälder werden von der Robinie (*Robinia pseudacacia*) gebildet.

Die Niederschlagsverhältnisse und die Dürre.

Die Ursachen der Waldlosigkeit.

Die Waldlosigkeit der Niederung wird von Kerner dem ungünstigen Klima zugeschrieben. Nach Bernatsky ist weder der Boden noch das Klima an der Waldlosigkeit schuld, sondern ganz einfach der Mensch und seine Tiere, zu welchen wir noch die von verschiedenen Insekten, insbesondere von den Raupern verschiedener Lepidopteren, verursachten Vernichtungen hinzufügen. Im Zentrum der Ebene, und insbesondere in sandigen Gegenden, spielt die Tiefe des Grundwassers im Leben der Baumflora eine bedeutende Rolle. Für die Annahme, dass das Klima dem Wachstum der Wälder günstig ist, sprechen auch die sehr zahlreichen Obstgärten sowie auch die Kulturwälder.

Die Transpiration. Die Pflanzen der Niederung passen sich diesem physiologischen Vorgang vollständig an, indem sie einerseits ihre Transpirationsorgane reduzieren, anderseits verschiedene Schutzorgane entwickeln.

Die Feuchtigkeit der Luft. Hier wird der Einfluss, den die relative Feuchtigkeit auf die Vegetation ausübt, behandelt.

Der Einfluss verschiedener Niederschläge, wie: Tau, Nebel, Regen, Hagel, Raufrost, Schnee auf die Vegetation der Ebene.

Beziehungen zwischen Temperatur und Blütenfarben.

Hier wird der Einfluss der Temperatur auf die Blütenfarben behandelt.

Das Blühen. In diesem Abschnitt wurde versucht für bestimmte Jahreszeiten gewisse typische Blütenstände, sowie auch gewisse charakteristische Eigenschaften der Frühlings-, Sommer- und Herbstpflanzen festzustellen. Bestimmte charakteristische Blütenstände sollen beweisen, dass gewisse Arten einheitlich sind, diejenigen Arten hingegen, die von diesem Typus abweichen, sollen Adventivpflanzen sein. Es wurde festgestellt, dass der häufigste Blütenstand unserer Frühlingspflanzen (besonders der Bäume) das Kätzchen und Ahre ist, und dass auch Pflanzen mit anderen Blütenständen sich in deren Form im Laufe der

Frühlings den Pflanzen mit oben erwähnten Blütenständen nähern. Diejenigen Pflanzen deren Blütenstand von diesem Typus abweicht, wie z. B. unsere Obstbäume und die spontanen Bäume mit verschiedenen Blüten und Blütenständen sind fremder Herkunft, was auch daraus zu ersehen ist, dass die verbreitetsten Vertreter der Baumflora, wie z. B. die Rosen, die ebenfalls der Familie der Rosaceen angehören, nicht zu Beginn des Frühlings, sondern viel später und zwar erst um dem 15. Juni blühen. Ist das Wetter günstig und der Herbst lang so blühen die Bäume, sowie auch andere Pflanzen zum zweiten Male.

Der Einfluss des Windes.

Hier wird die verschiedenartige Wirkung des Windes beschrieben die nützlich (Bestäubung, Zerstreuung der Samen, etc.) und schädlich (Brechen der Bäume) sein kann.

Im diesem Abschnitt wird auch die sehr oft beobachtete Tatsache hervorgehoben, dass die Versuche im Laboratorium mit den Vorgängen in der Natur nicht übereinstimmen. So werden die Esche, die Robinie und der Hollunder von *Holle* zu den Bäumen gezählt, die gegen den Wind am wenigsten widerstandsfähig sind, während wir wissen, dass gerade diese Bäume in der Ebene angepflanzt werden, um die verheerende Wirkung des Windes zu mildern.

MATERIAL DOCUMENTAR SILVIC

UN DUȘMAN AL PLANTAȚIUNILOR DE SALSĂM

Plantațiunile de salcâm dela Comarova, Hagilar și Caraomer din cuprinsul ocolului silvic Murfatlar, ca și multe din jurul Sloboziei, suferă de pe urma Gramineei *Cynodon Dactylon* (pir gros), care întocmai lui *Agropyrum repens*, cu care este deseori confundată, formează o rețea de nepătruns de rhizoame, ce pun completamente stăpânire pe sol și elimină alte specii. Porțiunea superioară a solului pe o adâncime de 5—10 cm devine foarte compactă, numeroasele rhizoame și rădăcioare prind părțile de pământ așa de tare între ele încât dacă se iau bulgări uscați din această porțiune a solului și se lovesc cu putere de pământ, aproape nu se sfărâmă. Solul în această stare capătă ceva din aspectul și din proprietățile unei gresii pămâtoase.

Reușita plantațiilor de salcâm, mai ales în stepa Dobrogeană, atârnă în bună măsură de prezența sau absența acestei graminee. Dacă salcâmul a reușit să se instaleze și să treacă de perioada critică, atunci *Cynodon* se elimină treptat, făcând loc altor graminee mai puțin periculoase, și cari apoi constituiesc în masivele de salcâm pătura permanentă erbacee.

Cynodon este de altfel un adversar de temut și al culturilor agricole. D-l inginer C. Opran a binevoit a mă face atent asupra unei metode pe care d-sa a experimentat-o cu succes pentru stârpirea acestei graminee periculoase în regiunea Bărăganului. În acest scop se face o arătură adâncă de preferat cu autotractorule, la adâncime de 20—30 cm în intervalul dela sfârșitul lunii Iulie până la începutul lunii Septembrie. Se înțelege ușor că numai în acest anotimp se poate proceda la distrugerea rhizoamelor,

cari altminteri, în timpul sezoanelor cu ploii, au o mare putere regenerativă și în măsura care se răresc dau naștere la tulpinițe noi și la o mai bogată rețea de rădăcini.

După cum mi-a afirmat d. inginer V. Stănescu, în Cadrilater se luptă cu succes contra aceleiaș graminee, prin arături repetate, adânci, chiar de toamnă și primăvară, cu autoplugul.

Dr. C. G.

A U S Z U G

Eine schädliche Grasart für die Akazienpflanzungen in der Dobrogeastepp.

Die Grasart *Cynodon Dactylon* bildet in der ganzen Steppe Dobrogea und in einem Teil des «Barăgans» (Walachei) reine Bestände auf ausgedehnte Flächen. Die der Ruhe überlassene Ackerböden werden sofort von dieser Grasart vollständig überdeckt, ihre Rhizome binden die Bodenpartikel festaneinander, so dass uns während der Trockenzeitperiode die durchgewurzelte Bodenoberfläche als eine tonnige Sandsteinmasse erscheint. Das gute Gedeihen der Akazienpflanzungen hängt hier von der Abwesenheit der obenwähnten Unkraut ab. Die Praxis hat uns gezeigt, dass das Wachstum der Pflanzen durch fortwährende Vertilgung dies Unkrautes gefordert wird. Das Ausrotten dieser schädlichen Grasart ist nur durch tiefe Bodenbearbeitung in der Trockenzeitperiode von Mitte Julie bis Anfang Sept. möglich, da diese die Freilegung und das Austrocknen der Rhizomen zur Folge hat.

Dr. C. G.

ÎN JURUL CĂTORVA STAȚIUNI DE ARBORI ȘI ARBUȘTI DIN DOBROGEA DE NORD¹⁾

Studiul geobotanic al pădurilor noastre este abia la început și anume în prima etapă aceea a recunoașterii stațiunilor speciilor lemnoase. Se înțelege deci, că orice discuțiune în jurul problemei distribuției speciilor de importanță forestieră contribuiesc la adâncirea cunoștințelor noastre în domeniul menționat. În cele ce urmează, căutăm să aducem câteva observațiuni, în legătură cu răspândirea câtorva specii rare din pădurile Dobrogei de Nord.

Cellis australis a fost găsit de d-l ing. Stamatescu în apro-

¹⁾ Comunicare ținută la C. S. S. F. în ziua de 1 Noiembrie, 1927.

pierea Mănăstirei Cocoș la locul zis Cariera lângă localitatea Bădila, pe stânci cu mult calcar, iar d-l ing. Ivancea pe Valea Sulucului din Munții Măcinului, pe *soluri schelete provenite din dezagregarea granitului*. Această specie, ca și la Vârciorova, unde mai crește la noi în țară spontan, preferă locurile pietroase, unde se dezvoltă destul de bine.

Syringa vulgaris se află în masivul pădurei, numai în câteva locuri spontan și nu este atât de răspândit cum afirmă Dr. Brândza ¹⁾. Preferă locurile adăpostite, crescând de preferință sub masiv, de unde prin exploatare, deschideri de drumuri etc. este desvelită. Acest arbust a fost observat de d-l Ivancea la Achezef (pădurea Cernei) la Lamburluc și Morfa (pădurea Babadag).

Mespilus germanica este aci o specie extrem de rară. Ea este uneori cultivată prin curțile oamenilor (se află chiar în curtea Ocolului Niculițel puse de d-l ing. Stamatescu) cât și prin vii. În mod spontan a fost găsit de d-l ing. Aurelian Ionescu la Ortadere (pădurea Cernei), Omurlar (păd. Cârjelari), în pădurea din spatele reședinței ocolului Niculițel, în seria Aceairac de jos (păd. Babadag) și Carada-Babadag. Ea crește în văi și depresiuni sub masive chiar încheiate, unde vegetează multă vreme. Se găsesc exemplare cu totul izolate și la distanțe apreciabile. Cu toate că exemplarul dela Ortadere se află sub umbră deasă, el a fructificat în acest an abundent. Despre această specie se poate spune că, întocmai ca și fagul, este în regiunea menționată pe cale de disparițiune; în ultimul timp s'au semnalat multe exemplare izolate dispărute.

Gârnița este în nordul Dobrogei deasemenea o specie rară. În urma cercetărilor personale, ne îndoim de frecvența ei în drumul Isaccea-Tulcea, unde d-nul Enculescu ²⁾ o citează ca o specie componentă a vegetației lemnoase locale. În mod neîndoios am putut-o determina împreună și cu d-nul Ing. Pandrea în localitatea Tretea-Balea din pădurea Slava Rusă. D-l Ivancea a găsit-o și la localitatea Morfa (pădurea Babadag). Tot așa de nesigură mi se pare prezența Gârniței citată de d-nul Prodan ³⁾ în pădurea Letea, unde cu toată străduința depusă nu am aflat nici un exemplar de gârniță. În schimb, aci se află un hibrid între *Quercus pedunculata*

1) Dr. Brândza, Flora Dobrogei, pag. 266.

2) P. Enculescu, Zonele de vegetație lemnoasă din România. Memoriile Institutului de geologie, Buc. 1927, pag. 169.

3) P. Prodan, Flora, Cluj, 1923, pag. 270. . .

și *Quercus conferta*. Acest hibrid are forma frunzei mărimea pedunculului floral și uneori aspectul ritidomului ca și lujerii anuali ca ai gârniței. Mugurii (cari între aceste două specii formează un caracter de mare importanță și care nu este luat suficient în seamă), cupula și ghinda și uneori trunza este de pedunculat. Se poate întâmpla ca gârnița să fi dispărut de aci, sau ca acest hibrid să fi fost adus ca atare aci. Se mai poate ca el să fi devenit o rasă specială, cu caractere fiziologice distincte, fapt care ar trebui urmărit.

Paliurus aculeatus lipsește complet în zona păduroasă de nord a Dobrogei. Ea înaintază odată cu stepa în partea dinspre Dunăre și spre lacul Razelm. Pentru prima oară se da de ea pe soseaua Măcin-Cerna, la Km. 53, apoi se întinde pe Piatra Râioasă, Iacob Deal și pe Piatra roșie, scoborându-se aproape de Dunare și la Gura Armanului. În spre lacul Razelm apare pe drumul Enisala-Jurilofca ¹⁾.

Rhamnus frangula ne apare sub două forme. Pe valea Sulfucului din munții Măcinului o găsim ca plantă de locuri pietroase, preferind locurile umbrite din imediata apropiere a pletrelor. În restul ținutului se află destul de rar prin masivele umbroase cum sunt cele din locul Fântâna Țiganului (pădurea Slava-rusă) alături de soseaua Babadag-Ciucurova.

Interesantă este răspândirea lui *Staphyllea pinnata*, care ne apare la distanțe apreciabile în grupe cu numeroase exemplare, cum o găsim la locul Martina (pădurea Cerna), Valea lui Timofte (păd. Medanchioi), în pădurea Ciucurova și în apropiere de gara Codru, alături de Șoseaua Babadag Constanța.

În Dobrogea de Nord mai găsim o serie de specii din subzona fagului, fapt de mare importanță floristică asupra căruia vom avea ocaziunea a reveni. Între aceste specii menționăm *Salix Caprea* și *Populus tremula*. Prima, extrem de rară, a fost găsită în pădurea Țiganca (Cerna), a doua este destul de răspândită mai ales în tăeturi, unde se găsesc uneori multe exemplare, ca de ex. în pădurea Niculișel alături de poiana Regelui Ferdinand, ca și în lungul șoselei Cocoș-Țiganca.

Viburnum opulus a fost găsit în Ceairul Țiganca. În apropierea unui fir de apă, știut fiind că preferă locurile umede.

1) Citat și de Dr. Branza.

Nu lipsită de surprize este pentru călător prezența migdalilor cultivați în vii sau curțile oamenilor la Niculițel și Măcin. Din arborii aflați, se recoltează fructe (ei fructifică abundant aproape anual) gustoase, cari sunt ceva mai mici și cu sămburele mult mai tare decât al acelor aduse din Orient. La Carada, lângă pădurea Slava-Rusă, el s'a sălbătăcit din vii pe lângă marginea pădurei și vegetează destul de bine.

O curiozitate floristică ne-o prezintă subarbustul *Cotoneaster interigimma*, care se găsește în Munții Dobrogei spontan ¹⁾. Pe valea Sulucului unde răspândirea sa a fost în deaproape cercetată, se găsește în special în jumătatea superioară a versanților. El formează tuferișuri bogate în locurile bătute de soare din apropierea pietrelor dezagregate de granit ce stau peste tot împrăștiate. Nu suferă umbrirea. Pe culme, în special înspre vârful Sulucului, acolo unde întâlnim o limită a vegetației lemnoase sui generis, asemănătoare cu cea alpină și cu care ne vom ocupa mai târziu, se găsesc tuferișuri numeroase de *Cotoneaster*, asemănătoare cu cele formate de *Vaccinium* sau de salciile pitice. Ele sunt menținute la nivelul păturei erbacee de vite, cari le rod vârfurile și rareori pot atinge înălțimi de 50 cm.

D. Ivancea și Dr. C. Georgescu

A U S Z U G

Über einige Bäume und Sträucher der Norddobrogea

Norddobrogea ist in seiner Mitte ein Waldgebiet, das jetzt in keiner Verbindung mit anderen Wäldern Rumäniens steht, von welcher dagegen durch ausgedehnte Steppen getrennt ist. Die forstlichen Arten dieses isolierten Waldgebietes gehören einerseits der mitteleuropäischen Buchen- und Eichenzonen an, andererseits vertreten hier die mediterranen (*Carpinus Duinensis*, *Siringa vulgaris* etc.) und die kaukasischen Flora (*Fraxinus oxyphylla*, *Jasminum fruticans*). In diesem Treffpunkt finden wir also eine eigenartige Pflanzenassoziationen von Bäumen und Sträuchern die pflanzengeografisch zwischen den interessantesten Europas anzusehen sind.

In diesem Gebiet befand sich einmal eine verbreitete Buchenzone, welche durch die Veränderung der klimatischen Verhältnisse fortgesetzt verdrängt wurde. Alle die dazu gehörigen Arten haben sich nur da erhalten, wo sie zufällig günstige Standortverhältnisse gefunden haben. Die *Buche* blieb hier als ein verein-

¹⁾ Dr. Branza, op. citat.

zeltes Insel auf einer Fläche von anderthalb Hektar, gelegen auf dem gegen Nord- und Nordwest gerichteten Abhange eines engen und ziemlich wasserreichen Tales (*Valea Fagilor*, 15 km südwestlich von *Isaccea*). *Quercus sessiliflora* und *Tilia parviflora* sind noch ziemlich verbreitet und sind hauptsächlich auf der ihnen günstigen Höhen zu finden, *Populus tremula*, *Sorbus aucuparia*, *Ulmus montana*, *Rhamnus frangula*, *Rhamnus colarlica*, *Viburnum lantana*, *Rubus caesius*, *Sjirea*, *Salix caprea*, können manchmal selten, manchmal wieder häufig vorkommen (*Viburnum lantana*).

Was die standortliche Verhältnisse einigen seltenen Arten anbetrifft, sei erwähnt:

Mespilus germanica ist hier im Verschwinden begriffen, die einzelnen entdeckten Exemplaren stehen mitten in dichtem Bestande, wo sie reichlich fruchtifizieren.

Rhamnus frangula erscheint uns hier in den steinigen Mäcingebirge als eine Felspflanze, die schattigen Seiten der Granitblöcke sucht. In grossen Waldbeständen erscheint sehr selten.

Als Felsbaum finden wir die seltene Art *Celtis australis*, die sich in Geröllböden stark als Baum entwickelt.

Quercus conferta ist hier eine seltene Art, dabei sei bemerkt, dass sie in *Donauaello* gänzlich fehlt.

Die sonst in *Mittel- und Süddobrogea* häufig anzutreffende *Pallurus aculeatus* ist in dem nördlichen Teil derselben sehr selten vorzufinden. Sie dringt südlich in dem Waldgebiet längs der *Donau* und des *Schwarzenmeeres* vor.

Im südlichen Teil dieses Waldgebietes findet man spontan *Syringa vulgaris*, die im Wald *Morja* südlich von *Babadag* grosse Gebüsche bildet.

Auf die steinigen Abhänge der Gebirge und zwar in der sonnigen Seite derselben ist *Coloreaster* anzufinden. Sie bildet in *Suluctal* der *Mäcingebirge* eine eigenartige Waldgrenze gegen den kahlen Gipfel.

Dr. C. O.

FAPTE ȘI INSEMNARI

FRAGMENT DIN ISTORIA PĂDURILOR ȚĂRII

Cu mila lui Dumnezeu noi Michail Grigoriu Șuțul Voivoda Domnul țării Moldaviei.

Se face știre cu acest hrisov al domniei mele că prin jal(o)ba ce neau dat cuvioșia sa Kir Zaharia Arhimandrit și Egumen al sfintei mănăstiri Bistriții de la ținut. Neamțului, ce este închinată la sfântul Mormint, au arătat că pe moșia mănăstirii ce se numește Branște, dintr'un ceput fiind numai codru, luminații domni acei din vechiu vrînd a ajuta mănăstirea, pentru ca să poată avea folosul cuviincios de pe dînsa, iau făcut prin domnești hrisoave privilegiu hotărător, ca tot codrul din cuprinsul hotarelor acestei moșii să'l aibă mănăstirea în apărare, ne fiind volnic nimene a intra întrînsul nici pentru tăere de chereștea nici pentru pășunare cum nici pentru altă orice fără știrea și fără voia mănăstirii. De la o vreme însă din obicînuința împotriva hotărării acelor hrisoave făcîndu-să început de a se călca codrul de către unii și alții, fără să poată mănăstirea a'l avea în apărare, au ajuns în cea mai de istov înpușinare, și într'o stare ca aceea, încât înșuș trebuința ce o are mănăstirea de pari, nuele și alte chereștele, nu o poate împlini de cât cu multă nevoie și greutate, asupra căriea arătării ne au făcut cerire cu multă rugăminte, ca după hrisovul luminatului domn Prokatohului nostru Scarlat Calimach Voevod, ce s'au dat mănăstirii spre a avea codrul iarăși în apărare, să i se întărească și de către noi această hotărîre, pentru ca prin aceasta să poată veni codrul în stare, să nu rămăe mănăstirea de istov lipsită de pădure.

Deci după jal(o)ba ce ne au dat încredințîndune domniea me asupra arătărilor cuvioșiei sale, pentru starea cea proastă, în care au venit codrul de pe moșia ca aceasta, și văzînd și hrisoavele

vechi ce au arătat de privilegiul care l'au avut din vechiu mănăstirea pentru apărarea acestei moșii și a codrului de pe dnsa precum și hrisovul ce s'au dat de la luminatul domn Prokatochul nostru din leat. 1818 Fevr 28, întăritor privilegiului acestuia, nți am trecut cu vederea rugămintea ce ne au făcut, ci iată prin acest al nostru domnesc hrisov hotărîm și cu statornicie asemenea ti întărim acest privilegiu, ca nimine fără știrea și fără voea mănăstirei să nu fie volnic a intra în codrul său de pe moșia Braniște, și a tăe vre un fel cherestea sau pari nuele și ori ce alta, având slobodă voe mănăstirea de ași păzi codrul în apăratură spre a'l aduce în stare, ferindu'l despre ori ce călcare. Și fiind că mănăstirea de pe moșia sa aceasta Braniște, după stare în care dintr'un ceput s'au aflat nu au putut și nici poate să aibă altă folosință de cât aceea a fireștilor ei producturi, pentru care luminații domni acei din vechi, iau și făcut privilegiu de ale avea în apărare și în ocrotire despre alții, și însuș luminatul domn Prokatochul nostru ti întărește prin hrisovul pomenit acest privilegiu, hotărîm și noi asemenea ca nimine să nu fie volnic, fără știrea și fără invoire cu mănăstirea a intra pe numita moșie ca să pășuneze vite, sau să păscuească, sau să vâneze, sau să se atingă în ori care alt chip de fireștile ei producturi, precum mai ales de a strânge hemei, de a culege alune și altele ca aceste în care razime mai cu deadinsul venitul ei, avînd slobodă voe mănăstirea și păzitorii săi de a prinde pe acei ce vor obrăznici împotriva hotărîrei acestiea fără știrea și fără voea mănăstirei, și de ai zălogi spre veg(h)ere și părăsire. Deosebit ti întărim domnia me și miluirea ce i s'au făcut de către luminatul domn Prokatochul nostru înproțiva păgubirii care o au avut mănăstirea cu cheltuirea codrului său în facerea de cherestele cerșute după vreme cu poronci Gospod, ca pentru două mii oi ce va avea mănăstirea drepte a sale, să nu fie supărată cu dare de analogon pentru muvaiaoa împărătească. Să scutească și zăci liuzi oameni streini aduși din alte părți de locuri de peste hotar fără bir și fără nici un amestec în pământul acesta, care adeveriți fiind prin mărturia dragătorilor de margine, și cercetându-se și de către visterie spre încredințare că sunt streini precum se hotărește, să rămăe apărați și scutiți de birul Visteriei și de toate habalelele și angăriile. Poroncim dar domnia mea Dlory ispravnicilor ai ținutului, i slujbașilor saiiți(?) și tutulor altor zapcii, să aveți a urma întocma și desă-

vărșit după hotărîrea hrisovului acestuia al domniei mele. Iară pe luminații domni frații noștri, cari din Pronia cerească se vor ortndui în urma noastră oblăduitori pământului acestuea, poftim nu numai să nu strămute acest privilegiu și miluire ci mai vartos să întărească și să statornicească pentru a Domniilor sale veșnică laudă și pomnire. S'au scris hrisovul acesta la scaunul domniei mele în orașul Jassii intru cea dintâi domnie a noastră la Moldavia în anul al doilea La leat 1821 G(h)enar. 30.

(Iscălit) *Noi Michail Suful Voevoda* (L. P.)

Țicotae Roset vel Vist. Proatoh

Extras din Uricariul Part. II de Teodor Kodresku, Iașii 1852.

Hrisovul de mai sus ne dovedește că anaforaua boerilor din Moldova cu data de 16 Oct. 1792, întărită de domnul Al. Const. Moruzi în ziua de 28 Nov. 1792, hotărînd ca :

1. să fie poprire a nu se strica rădiurile și dumbrăvile sub nici un fel de nume,
2. jirul... stăpînii... să fie volnic a vinde,
3. precum iau stăpînii moșiilor dijmuri de pe moșiile ce au la câmp, așa se cade a lua și cei ce au moșii cu păduri, etc. etc., cu un cuvânt ca proprietatea forestieră să fie respectată — 30 de ani în urmă tot nu a avut încă efectul dorit și că, în scop de a'și apăra proprietatea în contra amestecului strein, mănăstirea Bistrița avea nevoie de un hrisov special al Domnului.

R É S U M É

On transcrit un document ancien, qui a une importance historique, et par lequel on interdisait le défrichement d'un certain nombre de forêts appartenant aux couvents.

G. M.

PROBLEMA PĂȘUNILOR ÎN JUDEȚUL SATU-MARE

Problema pășunatului, nu numai în județul nostru, dar chiar în întreaga țară, a fost foarte viu discutată, constituind un punct de ciocnire între economia silvică și cea agricolă.

Unii, prin atitudinea rigidă, iar alții prin pretențiunile nemărginite, niciodată n'au căutat ocazia de-a ușura aflarea unei căi medii, și iată de ce, în această problemă, nu s'a putut ajunge la soluțiuni multumitoare.

În prefacerile economice de după războiu, silvicultura a suferit mari pierderi, prin faptul că $\frac{1}{3}$ parte din pădurile țării au fost cedate spre defrișare pentru înființare de pășuni comunale.

Dacă silvicultura, o ramură însemnată a economiei naționale, a adus cele mai mari sacrificii, atunci agricultura, azi într'un stadiu mai dezvoltat, ar trebui să se intereseze de creșterea vitelor și de cultura livezilor, formând o ramură economică specială, — cultura ierbei, — (Gras wirtschaft, — Grün wirtschaft) care cultură nu se poate realiza, decât numai exclusiv pe pășunile bine întreținute și bine amenajate.

Creșterea vitelor deasemenea nu se poate realiza decât numai unde sunt pășuni. În Elveția de unde lumea întreagă își procură vitele de prăsilă, superioritatea raselor de vite este datorită bunei îngrijiri și nutrițiuni, aceasta, pentru că au pășune deajuns, bine îngrijită și scutită de orice acțiune dăunătoare și deci are ce valoriza și exploata intensiv.

Problema pășunatului se pune cu deosebită intensitate în Ardeal, unde aproape nu există comună, unde să nu se plângă populația cu cuvintele: «n'avem pășuni».

În anul 1910 s'a început o campanie pentru ameliorarea pășunilor, dar aceasta abia s'a debarasat de greutățile începutului a și început războiul mondial cu urmările sale funeste și distrugătoare pentru toate Statele, atât pentru cele învinse, cât și pentru cele învingătoare, iar rezolvirea acestei probleme de mare însemnătate în curs a luat altă formă prin aplicarea legii pentru Reforma Agrară.

Azi însă interesul fiecărui agricultor român este propășirea

RECENZII

CONGRESUL DELA ROMA

Cultivation of foreign species of trees, by Laurt Ilvessalo, D. Ph. Finlanda.

(Cultivarea speciilor exotice de arbori).

Flora forestieră a Europei este — comparativ — foarte săracă în genuri și specii. Mayr arată că în Europa sunt numai 7 genuri și 18 specii de conifere, iar foioasele numără 30 genuri și 60 specii. Celelalte continente au o floră forestieră mult mai bogată. Ex.: Asia de răsărit numără 26 genuri și 100 specii de conifere și 150 genuri și 400 specii foioase.

Istoria naturală arată că vegetația forestieră a Europei nu a fost întotdeauna atât de săracă. În era terțiară, flora forestieră a continentului nostru era foarte asemănătoare cu cea de azi a Americii de Nord, Sequoia, Taxodium, Chamaecyparis, Thuja, Magnolia, Liquidambar, Liriodendron, ș. a. aveau în Europa întinse arii de vegetație.

Perioada glacială a distrus însă cea mai mare parte din flora Pirineilor, Alpilor și Carpaților. În perioada post-glacială, printr-o mare migrațiune de arbori, pădurile distruse au fost înlocuite cu altele noi, mai sărace în genuri și specii.

Începând din sec. XVII, s'au făcut încercări de cultivare a speciilor exotice, cu scopul de a se îmbogăți flora forestieră cu noi genuri și specii.

Astăzi, cultura exoticelor este o problemă silvică internațională, a cărei rezolvare va avea importante consecințe economice.

Cultura exoticelor trebuie sprijinită pe premise științifice bine stabilite, căci, ceea ce trebuie urmărit, nu este realizarea unei culturi oarecare, ci a unei culturi de valoare a acelor specii, care prezintă o reală superioritate asupra speciilor indigene.

Aceste premise sunt relative la:

1. *Alegerea speciilor*. Fiecare specie se dezvoltă viguros în optimul său climatic. Cu cât condițiunile de vegetație sunt mai depărtate de cele ale optimului climatic, cu atât vegetația este mai slabă.

Din încercările făcute, reiese că succesul realizat în cultura exoticelor, este proporțional cu gradul de asemănare dintre climatul regiunii de cultură și cel al ariei naturale de distribuție a speciei.

Deaceia, se vor introduce în primul rând acele specii, a căror arie de distribuție este caracterizată printr'un climat similar sau aproape similar aceluia al regiunii de cultivare.

Pentru unele specii însă, posibilitatea de cultură este evidentă, chiar în climate deosebite de cel al ariei lor naturale de distribuție. Chamaecyparis Lawsoniana, Picea omorica și Pinus peuce se dezvoltă în Europa, în climate mult diferite de cele ale ariei lor naturale în vegetație.

Explicația probabilă a acestui fapt, constă în aceea că alte specii, mai bine

realizării acestei probleme și prin aceasta progresarea agriculturii țării.

Se știe foarte bine ce însemnătate și ce mare importanță are existența unei păduri într'o regiune și ce influență are asupra regimului apelor și asupra solului; prin urmare dacă o organizație economică în interesul unei alte organizații economice, — chiar prin abnegațiune, — a adus cele mai mari sacrificii, deci este datorică patriotică a părții câștigătoare, — agricultorul — a aduce asemenea toate sacrificiile posibile pentru restabilirea echilibrului economic național al pășunilor. În acest sens, are un important rol în primul rând Camera de Agricultură a județului, care este chemată a restabili acest echilibru al județului. Camera de Agricultură însă dela înființarea ei și-a jertfit toată acivitatea pentru prăsirea vitelor, în special pentru schimbarea actualului soi cu un alt soi mai nobil, dar n'a jertfit nici un ban și n'a făcut nici un pas pentru ameliorarea pășunilor sterile, a pășunilor înburuenite, pline cu mușuroaie și copleșite de subarbusti, și n'a luat măsuri pentru îngrijirea pășunilor înființate prin aplicarea Legei pentru Reforma Agrară, ca să nu ajungă în halul celor de mai sus.

„Sunt nedescris de mari suprafețele terenurilor unde să se fi abătut cât de puțin dela modul de practicare al pășunatului față de cel de pe vremea patriarhilor din Biblie, ci numai în portul și demoralizarea păstorilor s'a produs schimbări». Aceste le scrie un scriitor de economie națională cu 25 de ani înainte, fapte cari de-altcun și azi se pot constata în mod evident.

E just faptul că avem legi moderne, în ce privește practicarea pășunatului, dar acestea nu s'au aplicat încă. Este lăsată practicarea pășunatului la libera voie a populației, iar urmările acestei proceduri nesistematice sunt că pășunile noastre produc la ha. în mediu abia numai 3 lei aur, pe când pe lângă pășunatul sistematic în patria de prăsire a vitelor, în Elveția, pășunea produce 300 franci aur la ha.

La noi, o parte considerabilă a pădurilor s'a jertfit pentru înființarea pășunilor comunale. Dacă aceste nu vor fi întreținute rațional, vom ajunge în situația dinainte de războiu, — criza de pășune, — și iar se va naște tendința de noi jerfe prin defrișarea pădurilor.

Dacă ne vom baza pe date statistice obținem lămuriri foarte interesante:

Județul Satu-mare, înainte cu 25 ani, a avut 162.900 buc. vite cornute, în comparație deci cu numărul locuitorilor pe fiecare 1000 locuitori a fost 503 buc. Azi sunt 106.301 buc. deci în proporție cu numărul locuitorilor la 1000 suflete vine 511 buc., deci plusul rezultat este egal cu 8 buc. Căii au fost 46.758, la 1000 suflete 143 buc., azi sunt 22.493 buc., la 1000 suflete 108 buc., deci mai puțini cu 35 buc. (această scădere se atribuie în mare măsură ntroducerii mașinelor și motoarelor de tracțiune). Porci și oi au fost 339.689 buc. la 1000 suflete 1049 buc. Azi sunt 172.106 buc. adecă la 1000 suflete 827 buc. mai puțini cu 222 buc. Capre au fost 8.343 buc. adecă la fiecare 1000 suflete 25 buc. Azi sunt 10.793 buc. adecă la 1000 suflete 52 buc. Aici se prezintă un plus regretabil de 27 buc., care împrejurare este vrednică de compătimit atât din punct de vedere silvic cât și din punct de vedere al producției laptelui pe județ, dar mai cu seamă din punctul de vedere al calității cașului.

În rezumat, în anul 1902 a fost pe teritoriul județului Satu-mare un număr 271.022 vite, adecă la 1000 suflete 836 vite, azi sunt în județ 167.168 vite, adecă după 1000 suflete 804 vite. Deci în proporție cu numărul locuitorilor, în anul 1927, numărul vitelor este mult mai redus ca și înainte cu 25 de ani adecă în 1902.

Pentru pășunarea vitelor, cari existau în 1902, județul a dispus pe un teren de pășune în suprafața, de 60.267 ha deci fiecărei vite normale ca venit 0,2 ha azi însă dispune județul de suprafața de 69.079 ha pășune, prin urmare mai mult teren pășunabil cu 9000 ha, iar unei vite normale i se vine 0,4 ha teren de pășune.

Întru cât o vită normală pe un sezon de pășunat are nevoie în minimum de 0,5 ha pășune de calitate superioară și cum în prezent nu are decât 0,4 ha pășune de proastă calitate și neîngrijită, aceasta arată că trebuiesc luate urgent măsuri pentru a ameliora pășunile existente în așa măsură, ca vitelor să nu li se asigure numai existența, ci și îmbunătățirea lor și majorarea producției laptelui.

Singurul mijloc de-a micșora numărul delictelor de pășunat în regiunile muntoase și păduroase, — cari prezintă un număr însemnat, — ar fi recreierea pășunilor, ameliorarea lor și amenajarea acestora în mod rațional, numai aplicarea exclusivă a acestor măsuri ar asigura evitarea pagubelor suferite de păduri pe urma pă-

sunatului, iar de altă parte s'ar scuti și locuitorii de amenzile, cari adeseori li se aplică, când din lipsa de pășune, forțați de împrejurări, pășunează plantațiunile tinere, nedându-și seamă, că prin ceia ce profită pășunând, cauzează pagube enorme pe viitor economiei forestiere.

Relevez lucrările indispensabile de executat pentru ameliorarea pășunilor, aceste lucrări reprezintă interesele comune atât ale silvicultorului, cât și ale economului de vite, fiindcă din moment ce pășunile ce se vor ameliora în așa grad încât vitele pe această pășune să nu-și asigure numai existența, dar să se și îmbunătățească, atunci, bineînțeles, dela sine vor dispărea delictele, prin pășunat atât de dăunătoare pădurilor.

Cauzele degradării pășunilor sunt următoarele :

1. Călcarea solului de vite, care la șes se manifestă prin ivirea unor ridicături în formă de mușuroaie, iar la pășunile de munte și terenurile accidentate se produc niște poteci orizontale pe versanți, până la subsolul impermeabil.

2. Spălarea păturei cu humus a solului, prin ploaie.

3. Lipsa gunoirii prin omiterea de a se muta sistematic stânele.

4. Sporirea buruienilor dăunătoare, a mușuroaielor, scurmăturilor de cârțiță, mușuroaielor de furnici, precum și înmușchirea acestora din urmă.

5. Răspândirea subarbuștilor fără valoare.

6. Lipsa ramificațiilor de drum, a cărei urmări sunt numeroasele trecătoare de vite peste pășune.

7. Lipsa fâșiilor de pădure, pentru a apăra pășunea contra secetei.

8. Lipsa de adăpători.

9. Exploatarea sistematică a pășunii și supraincercarea ei.

Primele masuri ce ar trebui luate pentru ameliorarea solului pășunii, sunt : curățirea mușuroaielor, scurmăturilor de cârțiță, precum și a brazdelor produse în urma influențelor fizice și în fine umplerea eventualelor începuturi de eroziuni de apă.

Imprăștierea mușuroaielor și a brazdelor produse de umbrel s'ar putea face cel mai ușor cu săpăliga sau cu târnăcopul, bine înțeles aplicându-se pe urmă o grăpare a solului cu o grapă de lanț, care se acomodează la undulațiunile terenului.

Grăpatul solului afară de rolul de-a-l nivela, mai are însu-

șirea că rupe și împrăștie straturile de mușchi, contribuind la creșterea ierbei.

În ce privește curățirea mușuroaelor, ar fi mai preferabil întrebuințarea rindelei de sol, dar luând în considerare că acest sistem este foarte costisitor nu e nici recomandabil, ci în limitele posibilității ar fi de-ajuns dacă am realiza din program numai operațiunea de a tăia mușuroaele cu sapa.

Mușuroaele de furnici asemenea să se împrăștie pe sol, iar în locul lor de origină, — ca și la cele de mai sus, — să se sãmene sãmânță de iarbă.

Alți dușmani foarte periculoși pășunii mai sunt buruienle otrăvitoare, păduceii, rugii de mure și alți subarbuști. Prezența acestor plante de pășune, dovedește insuficienta interesare a economiilor, iar înlăturarea acestor plante inutile necesită lucrări mari, nefiind suficient să fie tăiate numai dela suprafață, ci în interesul bunei executări se reclamă a fi scoase din rădăcini cu târnăcoape, iar rădăcinile și crengile adunate la un loc să fie arse. Locurile rămase sterile să fie însămânțate cu sãmânță de iarbă.

Socotesc necesară enumărarea plantelor stricicioase și a buruienilor otrăvitoare de pe pășune :

1) *Pinus montana*, 2) *Alnus viridis*, 3) *Jenuperus comunis*, 4) *Vaccinium Myrtillus*, 5) *Vaccinium vitis Ideea*, 6) *Rubus fruticosus*, 7) *Rubus Idaeus*, 8) *Genisto Sagittalis*, 9) Ericaceaele, 10) *Rhododendron*, 11) *Rumex alpinus*, 12) *Veratrum album*, 13) *Urtica major*, 14) *Sambucus*, 15) *Aconitum Napelus*, 16) Gentianaceaele, 17) *Cicum*, 18) *Senecio*, 19) *Arnica Montana*, 20) *Nardus stricta*, 21) *Ranunculaceae*, 22) *Anemone*, 23) *Cetraria islandica*.

După cum reese, nu este chiar de neglijat numărul acestor plante, cari fără a exagera cuprind $\frac{1}{2}$ parte din suprafața pășunilor, dacă nu și mai mult. În consecință dacă unei vite normale îi revine pentru pășunat suprafața de 0.4 ha pășune, atunci după cum se prezintă situația în județul nostru putem spune că din ceiace îi revine unei vite normale, abia 0.2 ha este pășune pășunabilă, iar restul este un adevărat focar de creștere a acestor plante cari profitând de nepăsarea economilor s'au dezvoltat pe bunul lor plac.

Lucrările de amenajarea pășunilor conțin următoarele reguli: Plantarea pășunii, formarea pâlcurilor, cari vor apăra pășunea contra secetei, și vor oferi vitelor adăpost contra arșiței soarelui, iar

de altă parte în foarte mare măsură împedecă ivirea eroziunilor de apă și spălarea stratului de humus prin ploii. Aceste sunt operațiunile unde se întâlnește silvicultorul cu agronomul și cu care ocazie am putea arăta intrucât se află aceștia la nivelul chemării lor. E cert faptul că foarte mulți economi, — acum când s'a așteptat sporirea pășunilor prin defrișarea pădurilor, — se vor revolta contra împăduririi pășunilor deja defrișate; deoarece și în această operațiune amestecul silvicultorului li se infățișează în dauna economiei, faptul însă este contrar, intrucât silvicultorul nu dorește a tăia nici un arbore de pe aceste locuri, ci intenționează a o amenaja și a o apăra de cel mai mare dușman: «Ulscarea pășunii înainte de timp», care este provocată nu numai de razele solare, ci și de acțiunea vânturilor.

Sistemul acesta de pășuni în Franța, — care este la nivel înalt de cultură — deja de mult a ocupat imense terenuri și cred a servi binelui obștesc, repetând cuvintele marelui scriitor economist francez F. Briot, care spune: «Pâlcurile și buchetele de arbori depe suprafața pășunii vor ocupa în modul cel mai natural exclusiv părțile mai puțin productive, precum și crestele».

«Extinderea buchetelor de arbori și pe locurile productive a pășunii se va face numai în cazuri excepționale și numai spre a împedeca acțiunea vânturilor stricătoare și pentru întreruperea terenurilor prea mari».

«Pășunile cu pâlcuri de păduri bine întreținute și îngrijite vor fi fala a celor mai multe regiuni muntoase».

«Aceasta este singura procedură ideală, care ar merita răspândirea și popularizarea din toate punctele de vedere, mai cu seamă acolo unde pășunile sunt expuse a deveni sterile se sărăcesc și ca rezultat final se strică».

«Chemarea pășunilor cu pâlcuri de păduri este exclusiv producerea ierbei, iar exploatarea lemnului este numai secundară».

«Semnul distinctiv, — al suprafețelor împădurite și cele pășunabile, — cari servesc totodată și la determinarea lor, este, că sunt separate una de alta».

«Pădurea pășunată în urma călcării vitelor, — care acțiune împedecă reînnoirea ei, — se tot rărește și dacă este foarte simțitor rărită decade și producția lemnoasă devine neînsemnată crescând în locul ei plante și subarbuști inutilizabili cum sunt: socul, loză, ferigă și altele, în așa măsură încât peste scurt timp aceste ocupă

intregul teren, iar pe urma acestei acțiuni nu vom avea nici lemne și nici producție de iarbă, încât jalea și pustiul va domina aceste terenuri».

«Acest ravaj se mărește și mai mult dacă terenul este accidentat, întrucât este un adevărat focar pentru ivirea eroziunilor de apă».

«Care ar fi soluțiunea de-a împedeca această infertilitate precum și progresul spre ruină?»

«O singură modalitate cunosc și aceasta ar fi, — afară de pădure, — reglementarea exploatarei pășunilor comunale». Aceste le spune savantul francez F. Briot, care prin cunoștințele sale vaste deja cu 30 ani înainte a prevestit dezastrul cauzat pădurilor prin aplicarea Legei pentru Reforma Agrară.

Terenurile pășunate mai mulți ani de-a rândul la fel se sărăcesc ca și pământul arabil, dispărând complectamente substanțele îngrășetore și disolvându-se diferitele săruri, a căror înlocuire devine astfel absolut necesară. Prin urmare, pășunile trebuiesc îngrijite ca și fânețele, prin îngrășăminte. Nici nu amintesc îngrășarea pășunii prin băligar de grajd, deoarece dela nivelul nostru economic este foarte departe acest procedeu, s'ar putea înlocui aceasta însă prin staționarea vitelor și mutarea stănei în fiecare 2 săptămâni.

Îngrășarea pășunilor se mai poate face și prin gunoie cu gunoi artificial, care din cauza că nu este așa costisitor, prezintă destulă rentabilitate și prin urmare ar merita să aibă un rol însemnat în îngrășarea pășunilor.

Agricultorii abia așteaptă să injuge vita crescută pe pășune, dar nu se gândește niciodată la esențialul fapt, de a jertfi ceva și pășunii.

Un proverb italian spune: «Gunoitul nu este sfânt, dar produce minuni pe pășuni». E dureros, dar nu se prea găsesc agricultori cari să dorească asemenea minuni.

Enorme suprafețe se ocupă din pășune prin trecătoarele vitelor, deoarece lipsesc ramificațiile de drumuri necesare, prin urmare cu regret se poate constata, că în unele locuri pe lățimea de 40—50 metri, iar în altele locuri pe lățimea de 8—10 m. ramificându-se drumuri paralele cu mică întrerupere, în lățimea de 3—4 m. pe cari locuri terenul este complect călcat, încât pe aceste locuri nici cea mai puțin pretențioasă plantă, nu poate vegeta.

Deci, chiar și puținele pășuni ce le avem sunt toate între-

zăiate de drumuri, a căror existență este pur produsul nepăsării și a căror stare ar fi absolut foarte urgent de remediat, cu atât mai vârtos că aceasta nu costă nimic.

În fine, țin a aminti stabilirea capacității pășunilor în care privește Ministerul de Domenii cu ordinul 22538 din 25 Martie 1927 deja a dispus aceasta, dar acest ordin în mare măsură nu s'a executat.

Care este uzul la noi? Primăvara, pe când abia a eșit un fir de iarbă din pământ, adecă în acel timp, când este cea mai mare nevoie de-a se cruța, până iarbă se va mai întări, invadează întreagă pășunea vitele ce au fost ținute toată iarna în condițiunile cele mai de plâns, vitele suferă de pe urma acestei ierbi crude de diaree și dacă în cazuri bune nu suferă, vitele tot nu se îndreaptă, dar prejudiciază pășunea și când ar începe adevăratul sezon de pășunat, terenul este steril și numai ici colea se arată câte un fir de iarbă. Proprietarii se plâng că vitele nu au ce pășuna, însă nu caută a afla cauza: că decăderea pășunei a cauzat-o supratcăr-carea capacității pășunei cu un număr mai mare de vite.

Kovats Adalbert
Inginer șef silvic

RÉSUMÉ

L'article qui précède renferme certaines considérations sur le rapport qui existe entre l'élevage du bétail et l'économie forestière.

La manière irrationnelle dont on pratique le pâturage en Roumanie, et surtout dans le département de «Satu-Mare», nous dit l'auteur, emmène fatalement la dégradation des pâturages. Pour remédier à cet inconvénient il propose des méthodes pour l'amélioration de l'élevage du bétail en insistant sur la nécessité de l'aménagement pastoral et sur la création de pâtures boisées.

G. M.

OZONIFICAREA LEMNULUI

Traducerea ce urmează este făcută după un articol din buletinul — apărut în Septembrie — al Societății «Franche-Comté».

Am ales această comunicare, între multe altele, pentru că ni s'a părut că tratează despre un lucru mai nou și mai puțin cunoscut.

Ni s'a cerut din diferite părți lămuriri asupra învechirii lemnului prin ozon, vom reproduce deci mai jos indicațiunile luate din mai multe surse. Ne-am inspirat mai ales dintr'o notiță publicată în «Moniteur des Scieries» prin care ni se făcea cunoscută tehnica practică în uscătoriile «Société franc-comtoise de bois secs» din Vesoul.

Pe timpul războiului cel mare în 1917, un an înainte armistițiului, stocurile de lemne uscate, obținute cu mari cheltuieli, erau epuizate. Într'o zi s'a pus chestiunea urgentă și gravă a aprovizionării cu materiale, susceptibile de a fi întrebuințate fără întârziere pentru numeroase fabricațiuni, în special pentru avioane și pentru elice.

Era exclus ca să nu gândim la întrebuințarea, pentru obținerea lemnului de elice, la vreuna din metodele cunoscute în acel moment, fie acțiunea căldurii singure, fie scoaterea sevei prealabilă, însoțită de acțiunea căldurii.

Lemnele astfel tratate ar fi pierdut toată suplețea și rezistența lor mecanică, sau era indispensabil ca să dispunem de materiale prezentând toate calitățile lemnelor uscate în mod natural.

D-rl M. P. Otto, pe vremea aceia căpitan, ajutorul directorului secțiunii tehnice al aeronauticeii militare, avu ideia să facă etuve în care se găsea realizat repede, grație întrebuințării combinate a căldurii și a aerului electricizat sau ozon, ansamblul fenomenelor naturale care se petrec în învechirea lemnului, adică:

- a) Deshidratare rapidă,
- b) Oxidațiunea sevei.

Această oxidațiune dă loc unor reacțiuni chimice încă incomplet cunoscute, care ar tinde la o transformațiune cel puțin parțială a amidonului în tanin.

Acest procedeu, perfecționat de practică, este cel întrebuințat la Vesoul.

Aerul, deshidratat în coloane de ciment armat, înzestrate cu

clorură de calciu, trece cu presiune în ozonatoare, pe urmă luate de ventilatoare puternice și încălzit la o temperatură potrivită, intră în etuve unde se încarcă cu umezeala degajată de lemnul ce se tratează.

Aparate de control ne permit să urmărim uscarea gradată a materiei lemnoase.

Tratamentul durează zece până la treizeci de zile, după specii și grosimi.

Când procentul apei este redus la acela al lemnelor uscate la aer liber, operațiunea este terminată, scândurile și lații eșiți din compartimente dacă îi supunem unui examen microscopic prezintă aceleași caracteristici ca lemnul învechit în mod natural. Mai mult, orice porozitate dispărând, calitățile de rezistență, de sonoritate și de aptitudine la vopsit sau lăcuit sunt superioare celor ale lemnelor uscate mai mulți ani la aer liber. Se ozonifică actualmente stejar, fag, tei, frasin, carpen, plop, brad, paltin, mesteacăn, etc.

Pe câtă vreme stejarul uscat în mod artificial obișnuit devine poros, moale, se sparge ușor și dă un sunet mat, lemnul ozonificat este compact, rezistent și sonor, ca doagă tăiată cu ferăstrăul ea se poate compara cu cea obținută prin crăpare, grație lipsei de porozitate.

Iacă ce scrie un coleg al nostru, d-l Gerdil, fost inspector silvic, despre mesteacănul ozonificat: «Observăm în mod clar că lemnul se întărește și capătă coeziune, el se ghiventuește mai bine ca mesteacănul netratat și ghiventurile, care se obțin așa de greu, se fărâmițează mai puțin».

Se pare că asupra carpenului efectul ozonului ar fi mai puternic: calapoadele, date la strung și lustruite, seamănă cu niște bucăți de fildeș.

Plopul dat la rindea prezintă, grație țesutului strâns de ozon, caracterele paltinului.

Aceleași rezultate interesante pentru păr, sorb și tei.

În fine, trebuie să amintim că ozonul este un sterilizator de primor ordin.

Albețul stejarului în putrezire este fixat net și putrezirea nu se mai produce. Părțile stricate de carpen se lustruesc ca și cele sănătoase și nu se schimbă cu vremea.

În rezumat ozonificarea constituie un imens progres, dar nu

trebuie să ascundem, că pentru a nu ne păcăli, trebuie să luăm multe precauțiuni. E necesar să ne preocupăm mai întâi:

a) De densitatea lemnului tratate și de cantitatea teoretică de apă ce conțin,

b) De starea higrometrică a lemnului,

c) De compozițiunea sevei, de suplețea fibrei și de coeficientul de dilatație sau de scădere,

d) De sezon,

e) De variațiunile exterioare ale temperaturii și de starea higrometrică a aerului.

În aceste etuve termometrul nu trebuie să depășească 40° , aplicațiunile cu ozon trebuiesc să alterneze cu evacuări prudente ale aburului, etc.

Numai într'o uzină perfect instalată și sever controlată se pot obține rezultatele fericite pe cari le-am constatat.

A. S.

G. Moșandrei

«SOLIGNUM»

Un mijloc eficace de conservare a lemnului

Se știe că materialul lemnos întrebuințat în construcțiuni, poduri, traverse, stâlpi, etc., este supus degradării, sub influența umidității, insectelor și ciupercilor. Putrezirea lemnului și atacurile de insecte se manifestă foarte intens mai ales în regiunea tropicelor — cu umiditate ridicată și cu o foarte abundentă populație de insecte, dintre cari, termita provoacă adevărate ravagii în materialul lemnos. Traversele, stâlpii, lemnăria podurilor trebuiesc schimbate în multe cazuri în fiecare an.

Procedeele cunoscute de impregnare nu sunt în totdeauna practice — și se aplică înainte de transformarea ce suferă lemnul (ca formă) în diversele întrebuințări, — ceea ce constituie un inconvenient. Apoi, necesită instalațiuni, transportarea lemnului la uzine și de acolo la șantiere, etc.

Laboratorul de cercetări «Welcome» al colegiului «Gordon

Memorial College» din Karthoum, a experimentat ca un produs lichid numit «Solignum», de eficacitate absolută în toate cazurile.

Se tratează lemnul cu acest lichid la temp. ordinară sau până la 70° (ceea ce ușurează pătrunderea), prin cufundarea în lichid, prin vopsire sau prin pulverizarea lichidului, înainte sau după întrebuițarea lemnului în diversele construcțiuni.

Solignum poate fi întrebuițat nu numai ca prezervativ al lemnului în contra putrezirii și atacurilor de insecte, ci și ca mijloc represiv, în cazul când lemnul este deja parțial atacat. În acest caz, se fac perforațiuni oblice în masa lemnoasă și apoi se cufundă lemnul în Solignum, ceea ce permite pătrunderea lichidului în interior.

Solignum s'a răspândit repede în țările calde, unde termitelile și alte insecte, distrugând cu o repeziciune extraordinară orice construcțiune din lemn, provocaseră înlocuirea lemnului prin metale, în cele mai multe din întrebuițări.

Prin tratarea cu Solignum, traversele de pin durează în India 14 ani.

(După «Le science et la vie», Decembrie 1927).

Viitorul industrial al cărbunelui de lemn presat

Cărbunele de lemn va lua în viitor o mare întrebuițare pentru producerea gazului necesar motorilor. Gazogenii cu cărbune erau întrebuițaji până acum numai în motorii fixi. De mult se fac încercări de întrebuițare a cărbunelui de lemn și pentru gazogenii autocamioanelor și chiar ai automobilelor de turism.

Prin carbonizarea lemnului se produc cantități apreciabile de cărbune pulverulent (28⁰/₁₀ în cazul carbonizării crăcilor de pin maritim). Acest praf ar rămâne fără valoare, deoarece combustiuinea lui nu se poate face de cât în cuptoare speciale.

De aceea, s'a încercat de mult să se comprime acest praf, amestecându-se mai întâiu cu diferite substanțe aglutinante.

Defectul celor mai multe aglutinante întrebuițate este că lasă prea multă cenușă sau dau prin distilare gudroane, produși sulfuroși sau azotici. Aceste defecte fac impropriu cărbunele comprimat pentru întrebuițarea în gazogen.

D-nii Henebutte și Goutal au produs în uzina «Carbonite»

din Bayonne un cărbune comprimat, cu un aglutinant lipsit de defectele de mai sus, foarte indicat pentru gazogeni.

Aglutinantul este extras din gudron obținut prin distilarea lemnului de pin. Extrasul (fracțiunile grele din gudron) este oxidat printr'un procedeu particular și transformat într'o rășină care prin distilare dă numai cărbune, apă și câteva gaze combustibile.

Acest aglutinant se adaugă cărbunelui – într'o anumită proporție, – se pulverizează împreună cu acesta și se amestecă în mod intim. Pulberea aceasta este în urmă introdusă într'un malaxor rotativ orizontal, unde, printr'un curent de vapori de apă, se transformă într'o pastă groasă, care este apoi dusă – caldă – la o presă. Se obțin astfel comprimate de formă ovoidă, conținând aprox. 94,5% cărbune, 4% apă și 1,5% cenușă. O presă poate produce 1–15 tone pe oră (după tip).

Acest cărbune comprimat este foarte rezistent la strivire, se manipulează foarte ușor, dând foarte puțin praf și arde în condițiuni admirabile.

Produsul acesta (carbonita) este mult mai economic decât alte produse întrebuințate, reducând cheltuielile dela 2000 la 800–900 franci pe lună, în serviciu obișnuit.

Realizarea acestei carburățiuni atât de economice prin întrebuințarea cărbunelui de lemn presat, reprezintă o nouă întrebuințare rentabilă a produselor pădurii și va scuti în viitor multe țări de importul costisitor al carburanților străini.

(După «La Science et la vie», Dec. 1927).

C. D. Ch.

ITALIA FORESTIERA ¹⁾

Doamnelor și Domnilor,

Inaugurând această tribună, primul meu cuvânt este de a preaslăvi memoria fostului președinte al Societății „*Progresul Silvic*”, al defunctului *Alexandru Constantinescu*, binefăcătorul breslașilor silvici, cel care l-a încurajat în toate manifestările lor profesionale, dându-le pildă de muncă și hărnicie și care i-a ajutat, ori de câte ori au avut nevoie de puternicul său sprijin.

Figura sa va rămânea neștearsă din amintirea inginerilor silvici, adânc îndurerăți pentru pierderea ireparabilă a bunului lor călăuzitor, al voitorului de bine, al tovarășului lor nedespărțit atât în timpuri bune cât și în cele rele. (Semne unanime de aprobare).

După împlinirea acestei elementare datorii față de cel care a prezidat atâta timp, cu deosebit tact și destoinicie, discuțiunile societății noastre științifice și căruiua îi se datorește, în prima linie, ridicarea zidirei mărețe în care ne găsim, a locașului în care, de aci înainte, se va auzi cuvântul autorizat al celor chemați, prin natura specialității lor, de a se pronunța în chestiunile silvice de interes general, să-mi dați voie să salut prezența în mijlocul nostru a reprezentantului d-lui marchiz *Durazzo*, ministrul plenipotențiar al regatului Italiei în București, care fiind rugat de a asista la această conferință s'a scuzat de a nu putea lua parte personal după cum ar fi dorit, fiind invitat tocmai astă seară la o recepțiune de către legațiunea Greciei (*Aplauze îndelung repetate și ovaiuni la adresa Italiei*).

Intru acum, doamnelor și domnilor, în tratarea subiectului ce mi-am propus a desvolta :

În urma intervenirii oficiale a *comitetului internațional de silvicultură din Roma*, fostul ministru de agricultură, mult regretatul *Alexandru Constantinescu*, a hotărât în anul trecut (1926) să trimită la acest areopag al profesioniștilor forestieri o delegație compusă din d-nii *C. Opran*, administratorul Casei pădurilor, d-nul *Anastasescu*, sub-administratorul aceleiași instituțiuni,

¹⁾ Conferință ținută în seara zilei de 29 Ianuarie 1927, în localul Societății „*Progresul Silvic*”.

dr. *Marin Drăcea*, profesor, și cel care are onoarea a vă vorbi cu această ocaziune.

Consecințe invitațiunei menționatului comitet de organizare, în drumul nostru spre Roma trecând prin Jugoslavia, ne-am oprit la Milan, oraș cu 800.000 locuitori de origine celtică, cucerit de romani în anul 222 înainte de Christos, patria lui *Ferrari*, *Beccaria*, *Manzoni*, a lui Piul al IV și Grigorie al XIV-lea, unde în timpul celor 5 zile, cât am stat aici, am vizitat:

Catedrala cunoscută sub numirea de *Dom-ul din Milan*, celebrul monument gotic al Italiei, construcție terminată în anul 1386 de *Galenzio Visconti*, posedând 135 turnuri și turnulețe împodobite cu 2.500 statuete cu numeroase decorațiuni sub formă de horhote sculptate în marmoră albă, cari îl dau o înfățișare de o grandoare impunătoare.

În privdorul ce înconjoară turnul cel mai înalt al acestel originale opere de artă, și se deschide o rară priveliște asupra Alpilor, ale căror cele mai înalte vârfuri sunt acoperite vecinic cu zăpadă.

Muzeul de *Brera*, unde se găsesc: celebrul tablou „*Sposalizio di Maria Virgine*”, de *Raffaello Sanzio* (1483-1520), „*L'ultima Cena*”, de *P. P. Rubens*, „*Testa*” de *S. Giuseppe Guido Reni*, „*Guercino*” de *Rifuito di Agar* și alte pânze aranjate într'un mare număr de saloane.

Capela de S. Maria della Grazie, unde se află cunoscuta capo d'opera a lui *Leonardo da Vinci*: „*Il Cenacolo*”.

Cimitirul din Milan, a cărui bogăție în lucrări de artă, în monumente funebre sculptate cu o deosebită măiestrie și încadrate într'un încântător peisaj de arbori de diferite specii, întrece orice comparație.

Mai multe așezăminte culturale, parcurile și splendidele grădini de agrement din capitala Lombardiei cu admirabilele sale împrejurimi.

Iar în ziua de 26 Aprilie 1926, cu acceleratul dela 14 și 30 minute, ne-am repezit până la vestitul lac de *Como*, unde imbarcându-ne într'un cochet vaporaj, am făcut o prea frumoasă plimbare timp de câteva ore numai pe partea din acest lac care ține de Italia, restul aparținând Elveției, pe țărmurile căruia se află acățurate drăgălașele vile din câte-va cătune sau sate prevăzute fiecare cu câte un debarcader.

Cu ajutorul unul funicular ne-am suit apoi pe muntele *Pro-Brunati*, aproape complet împădurit cu cedri, cu magnolia, cu jugastru, ulmi, aluni, soci, cu *ilexacutifolia*, molizi, pini de diverse specii etc. Munții împrejmuitori, sau sunt desgoliiți cu desăvârșire, sau sunt acoperiți cu o tânără vegetațiune de arbori sau arbuști. Pe alocurea însă am văzut curături făcute pe coaste adeseori foarte repezi.

Cât de magnific ar fi fost în schimb peisajul, dacă în apele limpezi ca cristalul ale lacului de *Como*, s-ar oglindi nu stâncile goale, colțurate ca astăzi, ci masivele încheiate ale unor mareașe codruri bătrâne!

Timpu cel mai îndelungat petrecut în Milan, l'am întrebuințat pentru vizitarea târgului de mostre din acest mare centru industrial al Italiei, o adevărată expoziție internațională, la care a luat parte și România. Țara noastră a fost

aici reprezentată printr'o modestă secție de silvicultură, modestă ca spațiu, dar care corespundea de minune cu scopul pentru care fusese creată. În această privință merită cuvinte de laudă d-nul profesor *Stinghie*, care luptând cu multe dificultăți a reușit totuși, într'un timp foarte scurt, să organizeze în așa mod secțiunea noastră, încât oricine își putea da seama cu înlesnire despre progresele ce am săvârșit, în ultimele decenii, în materie de producție și industria lemnului.

În acelaș rotundă se găseau: secțiunea de silvicultură a Franței, situată imediat lângă a noastră, a Poloniei, a Cehoslovaciei, a Jugoslaviei etc.

În anul 1925 în capitala județului Isère, *Grenoble*, patria lui *Hugues de Lionne*, a lui *Condillac*, a lui *Casimir Perrier*, fostul președinte al Republicii franceze, cu ocazia congresului internațional de silvicultură, la care am luat și eu parte, a avut loc și o expozițiune internațională, la care țara noastră n'a participat. Cu acest prilej am făcut cunoștința inspectorului silvic francez, care a fost însărcinat să aranjeze secțiunea de silvicultură dela Milan, ajutat fiind de grațioasa sa soție, (femeile în chestiuni de estetică fiind înzestrate, în majoritatea cazurilor, cu un spirit mai subtil, ca noi bărbații).

El bine acest inspector, la întrebarea pusă în cursul unei convorbiri avute, ce anume părere are asupra secțiunii noastre, mi-a răspuns, că prin felul obiectelor expuse de noi am corespuns mai bine adevăratei meniri a unui târg de mostre.

În adevăr, pe câtă vreme țara suroră, Franța, ținușe să prezinte o exhibițiune de ordin mai mult științific, noi găsisem necesar de a aduce lemne proprii pentru rezonanță, scânduri de diferite calități și dimensiuni, dulapi și alte categorii de material lemnos fasonat, aparținând folioaselor și regiunilor și sortate după modul cum sunt cerute în diferitele centre străine de desfacere, obiecte de menaj, fibre de lei, frize și parchete de stejar, de salcâm și fag, piese de fag curbat pentru mobilă, vase pentru site, cutii de fag pentru alva, colaci de frasin și obezi de fag, spițe de roate de stejar, frasin și salcâm, colecțiuni de semințe forestiere, de brad și molid, mai ales, așezate în săculețe, din care la cererea câtorva proprietari de păduri li s'a dat gratuit o cantitate oarecare d'împreună cu explicațiuni asupra modului de întrebuințare. Afară de aceasta erau expuse diverse grafice, indicându-se procentul de împădurire al țării noastre, în diferitele provincii, speciile care intră în compozițiunea masivelor, limitele vegetațiunii forestiere în altitudine, mișcarea comerțului lemnului și a industriilor derivate în perioada 1919—1923, esențele întrebuințate la replantarea suprafețelor exploatate, a nălipurilor sburătoare și a altor terenuri neproductive, fotografii superbe de diverse arborete etc. etc.

Harta în relief a României întregite figura, bine înțeles, în locul de onoare, încadrată la stânga și la dreapta de portretele iubitorilor noștri suverani M. L. Regele și Regina.

Aranjamentul obiectelor din secțiunea de silvicultură a României,
Partea din față.

Vederea interiorului rotondei în care au fost instalate la târgul de mește din *Milan*, în anul 1926, secțiile de silvicultură ale României, Franței, Poloniei, Cehoslovaciei și Jugoslaviei.

Obiecte expuse în secțiunea de silvicultură a României. Partea laterală.

scânduri de diverse dimensiuni de foioase și reșinoase. Frize și parchete. Placaje lipite etc.

O hartă pe scara 1: 600.000 reprezentând repartitia pădurilor în Polonia și diferitele specii pe județe. Idem a claselor de vârstă (1: 1.000.000). Alta indicând procentul împăduririlor efectuate în intervalul 1919—1925, precum și o hartă cu privire la distribuirea vânatului mare cu păr. Miniaturi de poduri de lemn și diverse mijloace de transport. Idem sub formă de cuburi de lemn, figurând producțiunea anuală a pădurilor după esențe.

În secțiunea *Jugoslaviei* și în special a *Slavoniei*, între altele se găseau: Placaje de diferite specii. Mostre de lemn de păr, de cireș, de plop etc. Frize și parchete de stejar pedunculat cu ape de toată frumusețea. Doage de stejar, pentru vase de dimensiunile cele mai mari, inclusiv pentru putni și butoaie precum și fotografii despre modul cum se fuzionează ele în pădure de către lucrători. Harta forestieră a Jugoslaviei etc.

Expoziția noastră silvică din Milan, trebuie să mărturisesc cu un oarecare orgoliu național, a avut un succes desăvârșit judecând numai după afluența de vizitatori, printre cari mulți comercianți de lemne, cari cereau adresele exportatorilor noștri spre a face comande.

Printre alte persoane oficiale cu vază trebuie să menționez în primul rând pe ministrul președinte al Italiei, venit anume din Roma pentru vizitarea târgului de mostre din Milan și care, însoțit de o numeroasă suită, s'a oprit mai mult timp în secția noastră, cerând informațiuni despre condițiunile forestiere ale României și fiind plăcut impresionat de cele constatate.

La bunul rezultat moral, mai cu seamă, obținut prin participarea noastră la acest târg internațional, a contribuit într-o largă măsură și d-l comandor *Ricci*, consulul României din localitate, care se bucură de o mare stimă în cercurile cele mai înalte ale societății milaneze și care a dat un prețios concurs d-lui profesor Stinghie. În mai multe convorbiri ce am avut cu dânsul, nu s'a putut abține și cu drept cuvânt de a-și exprima regretul, că țara noastră nu face destulă propagandă spre a fi mai bine cunoscute în străinătate resursele sale în materii prime, produsele sale agricole și industriale, instituțiunile culturale ce posedă, precum și frumusețile țărănești ale teritoriului său, căci numai astfel s'ar putea neutraliza campania sistematică de ponegrire întreprinsă de dușmanii noștri cei mai vajnici, a căror tendință manifestă este, ca prin știri alarmante să împedice consolidarea creditului nostru pe piețele financiare și stabilizarea valutei noastre naționale.

Din cele văzute în Milan, precum și în localitățile prin care trecusem cu drumul de fer pantru a ajunge aici, putusem să-mi fac o noțiune precisă despre destoinicia harnicului popor italian în diferitele ramuri de activitate umană.

Este uimitor, în adevăr, progresul săvârșit de Italia cam dela sfârșitul secolului trecut, mai cu seamă, când s'a inaugurat în această țară latină înrudită o politică vamală protecționistă, instituindu-se taxe mari la importul fabricatelor străine!

Ca să vă puteți face o idee aproximativă de marea dezvoltare a industriei sale, este destul să spun că un anumit pavilion, pot zice cel mai vast din toate, fusese destinat pentru expunerea automobilelor cunoscutei firme «*Fiat*»

dela cele mai modeste până la cele mai mari și mai elegante, cari atrăgeau un adevărat aflux de admiratori.

În rezumat, impresiunea lăsată vizitatorilor târgului de mostre din Milan, la care au luat parte foarte multe țări, inclusiv Uniunea sovietelor din Rusia, în a cărei secțiune erau expuse diverse trunchiuri de lemne, multe mărfuri de pie-lărie brută și lucrată, blănuri de vulpi, lupi, urși și alte animale sălbatice, țesă-turi de lână și de cânepă etc., a fost că poporului italian, condus de mâna viguroasă și pricepută a excelenței sale Benitto Mussolini, îl duce, cum i se mai zice, îi este rezervat un strălucit viitor.

În pavilionul respectiv, unul din cele mai încăpătoare, dispunând pe lângă un parter și de un etaj, am găsit și un tablou sinoptic referitor la importul și exportul mărfurilor din Rusia în anii 1923 — 1925, din care cred necesar a repro-duce următoarele date :

Această țară a cumpărat diverse mărfuri din :

GERMANIA	{	in anul 1923 pentru o valoare de	4 milioane	ruble	aur			
		» » 1924 » » » »	24.5	»	»	»		
		» » 1925 » » » »	48.5	»	»	»		
ENGLITERA	{	» » 1923 » » » »	4.0	»	»	»		
		» » 1924 » » » »	23.4	»	»	»		
		» » 1925 » » » »	27.3	»	»	»		
STATELE-UNITE	{	» » 1923 » » » »	0.8	»	»	»		
		» » 1924 » » » »	2.4	»	»	»		
		» » 1925 » » » »	25.3	»	»	»		
OLANDA	{	» » 1923 » » » »	0.0	»	»	»		
		» » 1924 » » » »	16.0	»	»	»		
		» » 1925 » » » »	0.6	»	»	»		
POLONIA	{	» » 1923 » » » »	0.0	»	»	»		
		» » 1924 » » » »	1.5	»	»	»		
		» » 1925 » » » »	9.5	»	»	»		
ITALIA	{	» » 1923 » » » »	0.0	»	»	»		
		» » 1924 » » » »	0.0	»	»	»		
		» » 1925 » » » »	9.4	»	»	»		
FRANTA	{	» » 1923 » » » »	0.0	»	»	»		
		» » 1924 » » » »	0.8	»	»	»		
		» » 1925 » » » »	4.2	»	»	»		

Pe de altă parte Rusia a exportat diferite mărfuri :

În anul 1923 pentru o valoare totală de	21.3 milioane	ruble	aur
» » 1924 » » » »	31.2	»	»
» » 1925 » » » »	90.3	»	»

Din care : materiale lemnoase în 1923 pentru 1.4 milioane ruble aur					
	>	1924	>	1.7	
	>	1925	>	3.9	
Grau și furaje	}	>	1923	>	0.0
		>	1924	>	3.7
		>	1925	>	13.9

La 27 Aprilie am plecat din Milan spre Capitala Italiei și imediat ce am intrat în regiunea colinelor și a munților din regiunea septentrională a Apeninilor, am dat peste terenuri despădurite pe distanțe de zeci de kilometri, unde coastele erau brăzdate de numeroase eroziuni, sau în care prin spălarea de către ape a pământului vegetal baza mineralogică apărea la suprafață sub forma de stânci goale.

În basinelul râului Reno, în dreptul stației ferate *Porreia*, unde trenul s'a oprit câteva minute, la dreapta și la stânga aruncându-mi ochii, n'am văzut decât păduri ruinate, crânguri mizerabile sub formă de tufărișuri pline de ochiuri goale prin cari pășunau vitele, inclusiv caprele.

La Roma, ședința festivă de deschidere a congresului de silvicultură, care a avut loc în ziua de 29 Aprilie 1926, ora 10 și 30 minute, în localul teatrului Quirina, a fost onorată de prezența M. S. Regele Victor Emanuel însoțit de ministrul președinte B. Mussolini.

În discursul pronunțat de Excelența sa Giuseppe Beluzzo, ministrul economiei naționale, în numele guvernului italian, a stăruit mult asupra influenței binefăcătoare a pădurilor asupra agriculturii, iar d-l inspector general silvic Mouglin, șeful delegației franceze, care mulțumi din partea congresiștilor, pentru Augusta prezență a Majestații Sale și frumoasa primire ce li s'a făcut, scoase în relief importanța deosebită a pădurilor din punctul de vedere al regimului apelor.

La constituirea birourilor șeful delegației române, d-l C. Opran, a fost ales vicepreședinte al comisiunii I, secția statisticii, care prin numărul membrilor ce o compunea și prin natura chestiunilor tratate, era socotită ca una din cele mai interesante, iar ca președinte a fost numit d-l Dr. Hesselman, doctor în științe, profesor, șeful institutului de experimentație forestieră din Suedia, ca o recunoaștere unanimă a meritelor sale științifice.

Eu am făcut parte din același secțiune, care, în urma discuțiunii asupra condițiilor ce trebuie să întrunească o bună statistică forestieră și pentru uzul internațional, neajungând la nici un rezultat, a numit un comitet, din care am făcut și eu parte, lucrând în continuare, adică și în afară de timpul consacrat ședințelor plenare ale secțiunii respective, sub președenția lui *Sir John Stirling-Maxwell Bart*, delegatul lui *Empire Forestry Association, London*. Următoarea moțiune propusă de comitet a fost adoptată fără modificare de congres :

1. O statistică forestieră exactă este necesară în vederea a 2 scopuri principale :

a) A permite fie cărui Stat ca să stabilească politica sa forestieră națională.

b) A înlesni comerțul și industria.

Există și alte scopuri secundare, pe cari nu este necesar a le menționa în acest scurt raport.

2. Nici o chestiune relativ la materiile prime n'a fost mai neglijată ca aceea a resurselor mondiale în ce privește lemnele. Statisticile, de cari dispunem astăzi, sunt foarte inegale, fie din punct de vedere al eficacității, fie din cel al exactității întrînsece, sau al formei în care sunt prezentate.

Față de această situațiune și de ingenuozitatea dezvoltată de oameni pentru a afla produse cari să-l substituie, consumațiunea lemnului sporește repede și toate resursele de cari dispunem sub formă de păduri accesibile se micșorează destul de simțitor pentru a da naștere la îngrijire.

Este dor necesar de a lucra repede din punctul de vedere al evaluării resurselor viitoare ale lumii în material lemnos și al determinării exacte a situațiunii mondiale în această privință.

3. Comerțul internațional al lemnului formează deja o parte importantă din comerțul mondial total. Pe măsură deci ce resursele în lemne se istovesc și se deschid noi țări, comerțul internațional al lemnului trebuie să sporească și în acelaș timp statistica forestieră trebuie, din ce în ce mai mult, să ia un aspect internațional.

4. Deoarece elementele necesare pentru înlocuirea unei statistici trebuie în totdeauna să fie reunite de însăș țările respective, ar fi foarte necesar de a avea un organ internațional, care ar da directive, ar unifica metodele, ar reuni, coordona și publica statistici forestiere.

5. Comitetul crede, că institutul internațional de agricultură, care în virtutea unui tratat are deja relațiuni oficiale cu cele mai multe guverne din lume, se află în cea mai bună situație posibilă de a se ocupa de un proiect internațional de felul acesta. Comitetul recomandă deci de a se crea la acest institut un birou de statistică forestieră.

6. Dat fiind caracterul strict tehnic al lucrării biroului în chestiune, comitetul recomandă de a se încredința direcțiunea sa unui economist forestier foarte competent și experimental, recunoscut în general ca făcând autoritate în materie. El va trebui să fie asistat de personalul necesar, urmând să coprindă economiști forestieri având un antrenament tehnic precum și o experiență recunoscută.

7. Comitetul recomandă de a se acorda biroului maximum de autonomie posibilă în limitele organizațiunii generale a institutului. El crede, că un director, astfel după cum este vorba, va da cele mai bune rezultate, dacă activitatea sa tehnică nu este restrânsă de nici un fel de împedicare.

8. Un element esențial al lucrării biroului va consta din vizite personale din partea directorului sau ajutoarelor sale în diferitele țări spre a conferi cu autoritățile responsabile. Comitetul dorește a pune în relief importanța unui contact personal de genul acesta.

9. Comitetul evaluează cheltuiala anuală a biroului în stare de bună funcționare la un milion lire italiene (40.000 lire sterline) pe an cel puțin. Această sumă acopere remunerarea personalului, indemnizațiile de transport și de întreținere, precum și costul publicațiunii.

10. Comitetul crede, că biroul ar putea să înceapă să funcționeze, când i se va asigura o sumă de 500.000 lire italiene (20.000 lire sterline) pe an. Este totuși absolut sigur, că un birou dispozând de credite insufi-

clente nu-și va atinge scopul. Comitetul își întemeiază argumentația sa în favoarea creării biroului în chestiune, pe presupunerea că acest birou va fi de prima ordine.

11. Comitetul consideră că fondurile necesare trebuie să fie obținute prin contribuțiunile speciale ale guvernelor țărilor în mod particular interesate (adică țările mari consumatoare și cele exportatoare de lemne) precum și Industriile care utilizează lemnele aparținând societăților și particularilor. El adresează în acest scop invitațiunea cea mai stăruitoare delegațiilor oficiale ai congresului, pentru ca aceștia să reprezinte guvernelor lor respective importanța proiectului și necesitatea unui sprijin financiar îndestulător.

12. Comitetul dorește a reliefa însemnătatea de a numi în birou cei mai buni economiști forestieri, ce se va putea găsi. În ce privește această alegere el recomandă, ca Institutul să ceară țărilor și organizațiilor contribuind la cheltuielile biroului de a prezenta candidații și a lua avizul unui comitet de experți forestieri asupra alegerii de făcut printre acești candidați.

13. Comitetul a examinat în ce măsură i-ar fi posibil de a indica în detaliu metoda și forma după care statisticele forestiere ar trebui să fie înlocuite. El a ajuns în fine la această concluziune, că dat fiind timpul de care dispunea, i-a fost imposibil de a trata subiectul în mod destul de aprofundat. El recomandă prin urmare, că atunci când directorul biroului își va începe funcțiunile, una din primele măsuri de luat de către institut va fi întrunirea unui comitet de experți reprezentând principalele țări interesate. Acest comitet de experți va trebui să examineze chestiunea în detaliu, comitetul actual neputând să o facă, cum s'a arătat mai sus.

14. Până atunci comitetul își permite de a indica oarecari principii generale, cărora el atașează importanță;

1. Statistica fiecărei țări trebuie să fie divizată în două ramuri principale:

- a) Producția lemnoasă;
- b) Importul, exportul și consumația lemnului.

2. Formularele servind de bază tuturor statisticelor trebuie să fie destul de simple pentru a permite de a se obține răspunsuri satisfăcătoare din toate țările importante din punctul de vedere al lemnului, totul fiind aranjat astfel încât să comporte o extensiune și să răspundă exigențelor țărilor având servicii de statistică forestieră bine organizate; este asemenea indispensabil ca toate țările importante din punctul de vedere al lemnului să-și dea silința de a organiza statistica lor într'un mod conform cerințelor unei statistici forestiere internaționale spre a putea atinge scopurile sale esențiale.

3. Suprafața forestieră productivă trebuie să fie divizată:

a) În suprafața pădurilor exploatabile (actualmente, sau într'o perioadă limitată indicată, fie în totalitate sau numai pentru oarecari esențe) și în suprafața pădurilor neexploatabile: prima divizându-se la rândul său, pe cât va fi posibil, după consistența (densitatea) arboretelor.

b) După condițiunile de proprietate.

c) Pe cât va fi posibil după tratamentul silvicol aplicat.

4. Producțiunea lemnoasă va trebui să fie divizată în rezinoase (tari și moi) și foloase (tari și moi).

5. Statistica producțiunii trebuie să fie divizată astfel, încât să se poată și productivitatea suprafeței forestiere exploatabilă și cantitatea materialului lemnos efectiv tăiat, adică în general vorbind ca statisticele să permită a se răspunde la următoarea chestiune: trădește astăzi lumea pe baza rezervelor sale de lemne și în caz afirmativ în ce măsură?

6. Dat fiind marea dificultate ce implică unificarea imediată a nomenclaturilor vamale, comitetul propune ca Institutul Internațional de agricultură, prin intermediul noului său birou de statistică forestieră, fiind socotită de inițiativa luată mai înainte în această materie, să-și dea silința de a ajunge la un acord în această privință. Totuși va fi totdeauna locul de a ține compt de necesitățile comerciale existente.

7. Științele relative la comerț trebuie să fie procurate în fiecare an, iar celelalte mai sus menționate în mod periodic.

Credutil asemenea de a reproduce mai jos și textul moștunii adoptată de secțiunea respectivă (A) cu privire la lupta contra torențiilor și măsurile pentru îmbunătățirea păjunilor alpine, aceste chestiuni fiind la noi astăzi la ordinea zilei.

A. Referitor la lucrările de corecțiunea torențiilor.

1. Acolo unde circumstanțele speciale impun repartizarea lucrărilor între genul ciolii și genul forestier, se va lua măsurile pentru ca aceste două servicii să colaboreze în modul cel mai intim posibil. În acest scop odată delimitat perimetrul, zonele de influență vor fi bine determinate și se va adopta de comun acord lucrările principale și secundare, după care nu va mai rămâne decât a se fixa programul de acțiune.

2. În primul rând va fi necesar a se executa lucrările de artă ab solut necesare spre a se evita catastrofe eventuale. Lucrările de împădurire vor urma imediat în basinul de recepțiune, deoarece numai pădurile sunt capabile de a transforma torenții, altă dată tumultuoși și devastatori, în cursuri de ape limpezii și utile.

Contrar organizației din Franța, care a fost și este luată ca model în materie de lucrări tehnice sistematizate cu privire la restaurarea munților, unde profesorul Thiery dela școala națională de ape și păduri dela Nancy precum și fostul conservator forestier Demontzey și-au câștigat recunoștința concetățenilor lor, pentru că au dat lucrărilor de corecțiunea și stingerea torențiilor o bază științifică, cari lucrări în această țară s'au efectuat în trecut și se efectuează și astăzi de administrația forestieră—in Italia ele se fac de reprezentanții ministerului Economiei Naționale și ai celui al Lucrărilor publice.

Când a fost vorba de a se întocmi și la noi un proiect de lege pentru îmbunătățirea regimului apelor, s'au ridicat voci, cari cereau să dăm preferință sistemului italian. M'am ridicat în contra acestei idei, fiind convins că rezultatul va fi fustest. Dacă în Italia se explică până la oarecare punct prin faptul că numai inginerilor civili în școlăle respective li se predă cunoștințele necesare

cu privire la construcțiunile hidraulice, nu același lucru se petrece la școala forestieră din Nancy. La Hochschule für Bodenkultur din Viena și în secția forestieră dela școala politehnică din București se procedează altfel. În această din urmă școală studenții respectivi fac cursuri de inginerie propriu zisă împreună cu cei din celelalte secțiuni și afară de aceasta ei mai urmează și numai ei, un curs anume pentru corecțiunea terenurilor și ameliorațiuni pastorale. Așa fiind care ar fi motivul ca să nu fie ei însărcinați cu atari lucrări, ci inginerii civili, adică absolvenții celorlalte secțiuni ale politehnice, sau aceștia în unire cu cei forestieri?

Este bine totuși să vedem, cum judecă însăși italienii despre sistemul adoptat la dânsii în această privință.

În acest scop n'am decât să reproduc un pasaj din ghidul publicat de profesorul R. Trifone dela Institutul superior agraro-forestier din Florența:

„Alla sistemazione idraulico-forestale dei bacini montani lo Stato provvede mediante l'Amministratozione dell'Economia nazionale e dei Lavori pubblici. La ripartizione di un servizio, che per natura, e unico fra due rami, de la publica amministratozione non'agevola certo il pronto e regolare svolgimento di esso“.

„Ma purtroppo questo è un punto morto della politica amministrativa che, ad onta di quello s'è detto e critto finora e degl'inconvenienti verificati nella pratica, non si è ancora riusciti a superare“¹⁾.

«Lucrările hidraulice forestiere din bazinele muntoase Statul prevede să se facă de administrațiunea Economiei Naționale și aceea a Lucrărilor Publice. Repartizarea unui serviciu, care prin natura sa este unic, între două ramuri ale administrațiunei publice nu înlesnește de sigur dezvoltarea lor promptă și regulată.

«Dar aceasta este un punct mort al politicii administrative, în contra căreia s'a vorbit și s'a scris până acum și inconvenientele s'au adevărit în practică, fără a se fi reușit încă a învinge.

B. Referitor la lucrările de îmbunătățirea pășunelor alpine.

Congresul internațional de silvicultură a emis următorul desiderat:

1. *Silvicultorii să fie însărcinați cu administrarea acestor bunuri, în același timp cu a pădurilor.*

2. *Stațiunile de cercetări forestiere existente să introducă în cercul lor de studii problema ameliorațiunei diferitelor tipuri de pășuni și terenuri inculte (lande) în vederea producțiunei furajere.*

3. *În cazul când starea de degradare a pășunilor va fi astfel, încât ar provoca pericole imediate din punctul de vedere al eroziunii terenurilor muntoase, al inundațiunei, sau a avalanșelor (lavinelor), Statul să intervină pe cale de expropriere sau prin orice alt mijloc în vederea realizării tuturor măsurilor pentru a se evita atari pericole.*

Este și natural, de altfel, ca administrarea și îngrijirea pășunilor alpine să între în atribuțiunea inginerului silvic, pentru că el știe, că numai îmbunătățind

¹⁾ Prof. R. Trifone: Directive de la legislazione forestale italiana. Italia forestale 1926, pag. 244.

calitatea ierbei din aceste pășuni și sporind cantitatea ei prin ameliorațiuni pas-torale, pot să fie ferite pădurile dinprejurul golurilor de munte de invaziunea și pășunatul excesiv al vitelor.

Pentru ca congresiștii să poată lua cunoștința de condițiunile forestiere ale Italiei, precum și de activitatea serviciului silvic respectiv, se organizase un număr oarecare de excursiuni în diferitele regiuni forestiere ale Regatului.

Prima excursiune, conform programului stabilit, a avut loc în zilele de 1 și 2 Mai 1926, când lucrările congresului au fost întrerupte pentru vizitarea Institutului forestier național din Florența și a pădurii Vallombrosa, cu frumoasele sale împrejurimi, care constituie astăzi cea mai importantă stațiune climaterică de munte a Italiei, unde vara își fac vilegiatura reprezentanții cei mai distinși ai științei, ai politicei și ai nobilmei italiene și care pădure se zice că a inspirat pe marele poet englez *Millon*, în compoziția poemei sale «Paradisul pierdut».

Aici și-a avut sediul fosta școală forestieră cu același nume, care a fost înființată în 1867 și de unde serviciul silvic și-a recrutat personalul superior până în anul 1914, când s'a creat așa zisul Institut superior forestier național din Florența, în scopul de a se da candidaților de a intra în corpul tehnic al Statului o instrucțiune mai completă și mai superioară ca în trecut și în același timp de a alcătui un centru activ de studii și cercetări, pe baza cărora administrația silvică respectivă să poată rezolva în mod judițios și conform cerințelor moderne, marile probleme tehnice cu privire la restaurarea economică a ținuturilor din regiunea muntoasă, în special, care în această privință lasă în general de dorit.

În timpul din urmă însă s'a găsit de cuvîntă a l se da numele de «Institut superior agro-silvic» (R. Istituto Superiore Agrario e Forestale) spre a se putea stabili o relațiune mai strînsă între studiile superioare forestiere și cele agricole, după cum se exprimă directorul general al pădurilor din Italia, *Alessandro Stella* în darea sa de seamă asupra administrației forestiere respective publicată în «Italia forestale»¹⁾, lucrare care a fost distribuită congresiștilor.

Acest institut, instalat într'un somptuos edificiu, care a fost donat Statului de un membru al aristocrației italiene, se află situat la marginea Florenței, oraș care din cauza numeroaselor muzee și alte monumente de artă ce posedă, fosta capitală de pe Arno a Toacanei, este cunoscută sub numele de *Atena Italiei*.

După ce a fost amenajat în vederea noii sale destinațiuni, astăzi coprinde tot ce este necesar unei înalte instituțiuni de învățămînt, ca săli încăpătoare pentru predarea cursurilor, mai multe laboratoare, un splendid muzeu, o bibliotecă cu peste 8000 de volume, o bogată colecțiune de plante erbacee cari cresc prin păduri, sau cari constituie flora păgunelor de munte, numeroase mostre de lemne cu diferite vicți și defecte, sau atacate de criptogame, rondelle de lemne aparținînd feluritelor specii de arbori și arbuști, diverse aparate de topografie și geodezie pentru ridicarea în plan a pădurilor, instrumente de dendrometrie pentru cubarea arborilor și inventarierea masivelor, tablouri grafice, etc., etc.

Pentru lucrările practice ale elevilor s'a afectat școlii în chestiune pă-

1) *Italia forestale* : l'ordinamento dell'Amministrazione forestale e vari suoi compiti. 1926 pag. 297.

durea Vallombrosa d'impreună cu vestitul Arboretum din această localitate, care nu cuprinde mai puțin de 4000 specii de arbori și arbuști indigenți și exotici.

Iar prin legea No. 742 din 3 Aprilie 1922, s'a înființat, ca o anexă a Institutului, o stațiune experimentală de silvicultură pusă sub direcțiunea profesorului *Aldo Pavari*, care este ținut a întocmi lucrările după un anumit program și în urma unei prealabile înțelegeri cu ceilalți profesori și șefi de laboratoare ai școlii. Una din principalele ocupațiuni ale acestei stațiuni de cercetări a fost studiul speciilor forestiere exotice, a căror introducere și naturalizare ar fi recomandabilă din punctul de vedere al împăduririi sterilelor, al unei mai bune și mai mari producțiuni lemnoase față cu cele indigene, al rezistenței lor în contra maladiilor la cari sunt expuși arborii de pădure, sau al ușurinței cu cari ei se pot adapta unor condițiuni staționale defavorabile.

În această ordine de idei profesorul Pavari,—în urma constatrilor făcute cu ajutorul a 91 piețe de experiențe răspândite în diferitele părți ale teritoriului italian și anume nu numai în terenurile aparținând Statului, ci și în cele ale comunelor și altor persoane morale precum și în ale particularilor, cari la apelul făcut s'au grăbit mulți dintr'înșii să le ofere în mod gratuit, ba chiar să suporte și o parte din cheltuieli,—a publicat o prea interesantă scriere purtând titlul: «Studio preliminare sulla coltura delle specie forestali esotiche in Italia».

Acestui autor i se datorește multe din articolele apărute în revista forestieră «L'Alpe», care actualmente a intrat în al 12-lea an al existenței sale, redactată de personalul de învățământ al Institutului pe baza studiilor efectuate în menționata stațiune de cercetări forestiere, în pădurea Vallombrosa, în laboratoarele școlii, precum și în urma excursiunilor făcute în scop științific în țară sau străinătate de către corpul didactic. În bugetul școlii figurează în acest scop o sumă anuală de 90.000 de lire, cari după cursul de azi trec peste 800.000 lei.

Spre a-și face oricinde idee de sacrificiile guvernului Italian pentru a dota țara cu un așezământ cultural la înălțimea vremurilor prin care trecem, este destul să spunem, că pentru dotarea Institutului, în momentul înființării sale, cu materialul didactic și mobilierul necesar, s'a cheltuit peste $\frac{1}{2}$ milion lire aur, din care 200.000 lire numai pentru înzestrarea laboratoarelor.

Profesorul *O. Di Tella*, titularul catedrei de amenajament și dendrometrie, a fost însărcinat de directorul general al pădurilor să întocmească un larg program relativ la lucrările necesare pentru punerea în valoare, tratarea și exploatarea sistematică a pădurilor.

Conform acestui program, în anul 1922 și următorii numitul profesor, căruia i s'a pus la dispoziție mijloacele trebuitoare, a amenajat pădurea Vallombrosa, iar în colaborare cu profesorul de chimie forestieră, *F. C. Palazzo*, a început studiul de amenajament al pădurii *Cecina*, nu numai din punctul de vedere al regulamentării exploatarei, ci și al producțiunii fructelor și al practicii reșinăului în pădurile de *Pinus pinco*.

După cum rezultă din expunerea activității Institutului regal superior forestier național dela crearea sa până la 1924, publicată în 1924 la Florența, tot astfel s'a procedat și cu pădurile Statului de brad; di *Camaldoli*, della Casentinese și di *Bosolunga* din provincia Toscana, lucrările referitoare începându-se din luna Iulie 1924, iar amenajamentele pădurilor comunale din *Carnia* se vor face pe

baza instrucțiunilor, a căror alcătuire a fost încredințată aceluiș profesor de către Direcția generală a pădurilor.

Congreșiștii fiind invitații administrației forestiere italiene, au plecat din Roma în ziua de 1 Mai 1926 cu un tren expres, pus la dispozițiunea lor fără plată și după 4 ore de mers au ajuns în Florența, unde, după ce au luat dejunul și au vizitat câteva muzee cu picturi alese, semnate de cel mai reputați artiști ai Italiei, au pornit cu toții la reședința Institutului superior agraro-forestier, unde au fost primiți de corpul profesoral al școlael cu cea mai mare afabilitate.

În sala de onoare a institutului *Dr. A. Serpieri*, directorul respectiv, după obicinuitele prezentări, făcu o prea frumoasă cuvântare, salutând sosirea reprezentanților științei silvice din diferitele colțuri ale lumii și făcând o scurtă expunere asupra organizațiunei Institutului de învățământ ce conduce, precum și asupra rezultatului activității dezvoltate în scurtul timp dela data înființării sale și până în momentul afării noastre în localitate.

După ce i se răspunse mulțumind de buna primire făcută, congreșiștii au fost conduși pentru a vizita sălile de studii, laboratoarele de chimie, de botanică, de mineralogie, de tehnologia lemnului etc., precum și a întregului material didactic al școlael, inclusiv numeroasele scrieri și lucrări științifice datorite profesorilor, rămânând cu toții foarte impresionați de ordinea ce domnea pretutindeni, de bogăția colecțiilor din muzee, a microscopelor și altor numeroase aparate destinate pentru felurite cercetări agricole și forestiere.

Ei au vizitat de asemenea câmpul de experiențe de lângă școala a cărei suprafață este de 24.000 m² 1).

Am plecat apoi după aceasta, îmbarcați în câteva autobuse, la Vallombrosa, localitate aflată la o depărtare de Florența de circa 25 km. Pe drum însă ne-a apucat o ploaie torențială, care a durat și a doua zi aproape întreagă. Congreșiștii-ajunși la ora 22 au fost repartizați în cele 5 botele din Vallombrosa cunoscută sub numirea de *Abetina*, la *Foresta*, *Lago Paradis'no* și *Villino Medici*.

A doua zi, 2 Mai, în timpul când încetase puțin ploaia, am fost conduși într'un loc ridicat, pe o monticulă, de unde se putea vedea cea mai mare parte din pădurea Vallombrosa și unde ni s'a dat următoarele explicațiuni:

Numirea de Vallombrosa provine dela congregațiunea cu acelaș nume, fondată în anul 1015 de *Sf. Giovanni Gualterto*. Înainte localitatea în chestiune

1) Durata cursurilor școlael este de 2 ani. Ele se încep la 15 Octombrie și durează până la 15 Iunie, în care timp elevii iau parte la lucrările de laborator. Practică mai îndelungată se face în cele 2 luni și anume după liniile fiecărui an, în pădurile Statului, consistând în lucrări de *topografie*, *dendrometrie*, *amenajament* și *construcțiuni de hydraulică forestieră*, *corecțiuni de ravene*, *(viroașe)* și *torenji*.

Condițiunile de admisibilitate în școală este absolvirea cu succes a unei școli superioare de agricultură sau a unei de inginerie, acordându-se de către Stat, în urma jinerii unui concurs, un număr de 8—10 burse pe fiecare an.

Cei admigi în Institut pot fi și de subinspectorii forestieri ajutori, iar după absolvirea studiilor li se conferă gradul de subinspectorii titulari.

Materiile predate sunt:

Economia și estimațiunii forestiere, catedra fiind ocupată de prof. *Dr. A. Serpieri*, *Subsecretar de Stat în ministerul Economiei Naționale*.

Legislația forestieră, de prof. *R. Trifone*.

Silvicultura, tehnologie, utilizațiunii forestiere și apicultura, de prof. *I. Piccoli*.

se cheama *Acquabella*. Pădurea Vallombrosa are actualmente o suprafață de 1414 hectare, din care 448 hectare, formând o serie de exploatare, sunt acoperite cu arborete pure de brad de origine artificială. Tratatamentul aplicat acestei serii încă de acum 5 secole de către călugării benedictini, cărora aparține această pădure, a fost codrul cu tăieri rase, regenerarea asigurându-se cu ajutorul plantațiilor cu puleți replicați în pepinieră în vârstă de 5 ani. Muntele *Reggella*, pe care se află situată pădurea, face parte din regiunea Apeninilor Centrali. Altitudinea sa absolută maximă este de 1517 m, iar a părților populate cu brad de 700—1300 m, restul, părțile superioare ale coastelor mai cu seamă, precum și culmele cele mai înalte sunt populate cu fag, destinat a fi înlocuit cu brad într-o perioadă de 50 ani. Revoluțiunea adoptată masivelor de fag este de 120 ani, cu excepțiunea porțiunilor din altitudinile cele mai înalte, constituind o pădure de protecție, cărora li se aplică tratamentul codru grădinar, în care vârsta medie a exploatabilității este fixată la 120 ani.

Părțile inferioare ale coastelor sunt ocupate de arborete de gorun în amestec cu castan, fag etc., a căror stare lasă de dorit, ele formând o altă serie de crâng simplu.

În masivele pure de brad predomină, din cauza tăierilor în timpul războiului, vârstele tinere și anume:

Clasa de vârstă	1— 20 ani	acopere o suprafață de	157.7600 ha
» » »	21— 40 » » »	» » »	139.9050 »
» » »	41— 60 » » »	» » »	51.7000 »
» » »	61— 80 » » »	» » »	58.3450 »
» » »	81—100 » » »	» » »	28.0575 »
» » »	peste 100 » » »	» » »	13.2850 »

Total . . . 448.0525 ha

din care cele 2 clase mai tinere posed un excedent de 130 ha, 7290, iar celelalte 4 clase mai bătrâne un deficit de același întindere, suprafața unei clase de vârstă normale fiind de 89.610 hectare.

Metoda de amenajament aplicată seriei cu populamente de brad este a lui *Iudich*, cunoscută sub numirea de metoda parcelară (*Bestandeswirtschaft*), modificată însă.

Dendrometria și amenajamentul, de prof. B. Di Tella.

Construcțiuni hidraulice forestiere, de Inspectorul silvic inginer M. De Moratiss.

Botanica forestieră, de prof. Adriano Fiori.

Laboratorul de *Fiziologie și Patologie forestieră* este condus de prof. L. Petri, care a descoperit agentul patogen al maladiei castanului sub numirea de *cerneală*. Pentru studiile de *Entomologie forestieră*, Institutul se servește de stațiunea regală de Entomologia din Florența de sub conducerea prof. A. Berlese.

Laboratorul de chimie este încredințat profesorului titular T. C. Palazzo.

Laboratorul de *geologie și mineralogie forestieră* are ca director pe prof. A. Martelli, având ca asistenți pe dr. L. Edtmann. Acest laborator este unul din cele mai bine înzestrate din Italia. În el se pregătește actualmente o hartă geologico-forestieră apse a se stabili influența naturii solului asupra producțiunii lemnoase, precum și a se verifica aserțiunea unor autori, cum că creșterea pădurilor este direct influențată de aciditatea pământului vegetal.

Exploatabilitatea admisă este cea absolută, care are de scop realizarea maximului de creștere medie. Revoluțiunea normală corespunzătoare acestei exploatabilități, după constatările făcute în localitate, este de 100 ani. Ea a fost împărțită în perioade egale de câte 20 ani fiecare.

Posibilitatea este bazată pe suprafața și pe volum, suprafața fiind corectată după raportul ce există între etatea medie reală și cea medie normală a arboretelor din seria de exploatare respectivă, care servește la rândul său pentru stabilirea duratei, când urmează să dispară diferența ce există în momentul întocmirii amenajamentului, între volumul materialului lemnos real și cel normal de exploatare.

Astfel, suprafața seriei de exploatare în chestiune fiind de 448, ha, iar revoluțiunea normală de 100 ani, posibilitatea normală bazată numai pe suprafață, ar trebui să fie de 4.48 ha.

Pe de altă parte dacă pădurea ar fi normală, vârsta medie a arboretelor dela 1-100 ani, ar fi de 50 ani $\langle \frac{100}{2} = 50 \rangle$. De fapt vârsta medie reală a arboretelor din seria noastră de exploatare, după calculul făcut, ținând seama de întinderea și vârsta fiecărui arboret în parte, s'a găsit că este numai de 36,5 ani.

Raportul între aceste două categorii de vârste medii este de $0,73 \langle \frac{36,5}{50} = 0,73 \rangle$.

Dacă acum înmulțim posibilitatea normală de 4,48 ha cu 0,73, obținem așa zisă *posibilitate maximă*, care în cazul de față este de 3.27 hectare $\langle 4,48 \times 0,73 = 3,27 \rangle$.

Cunoscând această posibilitate, ea este la rândul său corectată, servindu-ne de formula de mai jos, în care *vr* este volumul real, adică cel care există în pădure în momentul alcătuirii amenajamentului, *vn* este volumul normal, iar *t* este timpul de compensare, adică cel în care trebuie să facem să dispară actuala diferență între volumul real și cel normal de exploatare, care termen se calculează înmulțind jumătatea revoluțiunii adoptate $\langle \frac{R}{2} \rangle$ cu raportul între vârsta medie reală $\langle r \rangle$ și cea normală $\langle n \rangle$ a arboretelor :

$$t = \frac{R}{2} \times \frac{er}{en}, \text{ sau înlocuind literile prin valorile lor avem } t = \frac{100}{2} \times \frac{36,5}{50} = 36,5.$$

Posibilitatea bazată pe volum se calculează astfel :

$$P = C + \frac{Vr - Vn}{t}$$

în care *P* = posibilitatea efectivă, adică cea de amenajament și *C* este creșterea medie la exploatabilitate.

Volumul real al arboretelor în etate mai mare de 30 ani, calculat printr'una din metodele de cubaj învățate în dendrometrie, s'a găsit că este de $99.774,755 \text{ m}^3$. Volumul normal determinat cu ajutorul tabelor de producțiune aplicabile clasei medie de fertilitate, a III-a, (întocmite pentru brad de profesorul *Di Tella*, bazat pe 8000 de observațiuni) s'a constatat a fi de $154.347 \text{ m}^3_{300}$, iar creșterea medie la exploatabilitate pentru întreaga suprafață a seriei de exploatare de $3582,636 \text{ m}^3$.

Inlocuind, avem :

$$P = 3582,625 + \frac{99774,173}{36,} - \frac{154,347^{1980}}{36,} - 2087m^{1,100}$$

Volumul arboretelor celor mai bătrâne de pe suprafața decenală de 32,7 hectare s'a găsit că este de 24029m³, posibilitatea anuală pe întinderea de 2.27 ha va fi așa dar de 2403m³ $\left\langle \frac{24029}{10} - 2403 \right\rangle$.

Posibilitatea pe volum calculată cu ajutorul formulei de mai sus fiind de 2087,1, rezultă că aceasta din urmă este cu 315m³ mai mică, decât s'a găsit prin cubaje directe.

Raportul între aceasta și cea d'întâi posibilitate fiind de 0,87 $\left\langle \frac{2087,1}{2402,9} - 0,87 \right\rangle$ urmează să înmulțim posibilitatea decenală pe întindere, care este de 32,7 hectare, cu acest raport, spre a obține posibilitatea corectată de 28,449 ha $\langle 32,7 \times 0,87 = 28,449 \rangle$.

Și pentru a nu fi nevoiți a depăși limitele parcelelor respective în recoltarea posibilității, această suprafață s'a fixat definitiv la 28,0175 ha.

În conformitate cu principiul metodei de amenajament utilizată, seria de exploatare s'a împărțit în mai multe subserii sau șiruri de tăieri (Hiebszüge, suites de coupes) și s'a admis ca tăierea într'un singur loc să nu treacă peste 2 hectare și să nu se revină lângă suprafața exploatată, decât când regenerarea va putea fi considerată ca complet asigurată. Afară de aceasta s'a construit o rețea de drumuri și de linii de amenajament, căutându-se, pe cât a fost posibil, ca cele somiere să aibă direcțiunea curbelor de nivel.

Asupra tăierilor rase și repopularea cu brad a arboretelor de fag, cari au mai rămas, au avut loc multe discuțiuni, o parte din congresiști fiind de părere, că s'ar putea aplica foarte bine codru plin cu tăieri progresive, astfel că regenerarea să se poată face prin însămânțări naturale. Silvicitorii locali au încredințat, că s'au făcut încercări în acest sens fără rezultat însă satisfăcător, atribuind aceasta compozițiunii mineralogice în cea mai mare parte nisipoasă a solului.

Adevărul este, că dacă bradul reușește în Vallombrosa fără a fi adăpostit în tinerețe, aceasta se datorește climatei locale și în special abundenței precipitațiilor atmosferice, cari în localitate ajung până la 1800 mm. anual.

În ziua de 5 Mai, după închiderea congresului, am plecat din Roma spre Neapole, și de aci în ziua următoare cu automobilele spre a vizita pepinierile forestiere din *Tornota*, împăduririle din bazinele Del Sele, care face parte din regiunea Apenninilor meridionali, lacul *Laceno* și pădurile de fag de pe teritoriul comunei *Bagnoli Irpino* (provincia Avellino) aflată la o depărtare de circa 100 km. de Neapole. În acest bazin am constatat, că serviciul silvic italian a împădurit cu pin negru austriac din cele 3000 ha, ce aparțin la 3 comune vecine, o suprafață de 1200 hectare până în momentul aflării noastre în localitate. Proprietarilor terenurilor destinate a fi împădurite li se plătește de către serviciul silvic italian, ca despăgubire pentru oprirea pășunatului în arboretele din nou create timp de 10-15 ani, când devin defensabile, câte 35 lire pe an și hectar.

Costul împăduririi unui hectar și a lucrărilor de întreținere a fost în termen mediu de 1000 lire. Scopul urmărit este conservarea izvoarelor existente

în basinul *del Sele*, din cari se alimentează cu apă locuitorii din mai multe comune din aval.

Cheluiala făcută cu construcțiunea basinului, în care se înmagazinează o cantitate de apă de peste 5000 m³ și a apeductului în beton s'a urcat la circa 100 milioane lire, iar lucrarea, începută în baza unei legi speciale, a durat 21 ani.

Din cauza ploaii, care ne-a surprins pe când ne apropiasem de plantațiunile efectuate, nu am putut, din nenorocire, să le vizităm cu deamănuntul, mărginându-ne numai de a le privi dela o oarecare distanță.

Am fost așa dar nevoiți a ne înapoia în comuna Bagnoli Iripino, unde întreaga populațiune în costume de sărbătoare eșise spre întâmpinare și unde după vizitarea unei școale de meserii pentru lucrul lemnului și a bisericei satului, Primăria locală a oferit congresiștilor un copios dejun.

Seara ne-am înapoiat în Neapole și de oarece pentru excursiunea proiectată a se face în zilele de 6 și 10 Mai spre a vizita pădurea de pin din *Migliarino*, și cele din *Latemar* și din *Paneveggio*, trecând prin orașele *Pisa* și *Bolzano*, din cauza timpului nefavorabil nu se înscrisese decât foarte puțini excursioniști, s'a renunțat la ea.

În schimb ne-am oprit încă 2 zile în Neapole spre a-l observa ceva mai cu deamănuntul, neputându-ne reține de a ne repezi spre a vizita cel puțin săpăturile din Pompei și de a ne urca pe muntele Vesuviu până în creștetul său, 1182 metri altitudine, de unde i-am putut privi imensul său crater și i-am ascultat convulsiunile, care sunt însoțite din când în când de sgomote subterane înfricoșătoare și de erupțiuni, mai mult însă de fum decât de materii incandescente, neaflându-se decât în anumite timpuri în plină activitate.

Orașul Neapoli, lângă golful cu acelaș nume, format de marea Tyreniană, este situat pe o serie de coline și înconjurat de un lanț de munți, de unde cineva are sub privirile sale cea mai splendidă panoramă din lume.

Impresiunea vizitatorilor, despre ceea ce văd, este așa de profundă, încât se explică adagiul așa de cunoscut: «*Vedere Neapole e poi morire*».

Muzeul național din Neapole, cu numeroase statui de marmură, cu admirabile colecțiuni de obiecte de arte și cu frescuri culese cu ocaziunea desgroșării Pompei-ului, cari învederează viața umană de acum aproape 2000 ani, este socotit ca unul dintre cele mai interesante din lume.

Villa Naționale, în care se află instalat un vestit *aquarium* cu plante și animale marine, alcătuiește un obiect de curiozitate pentru vilegiaturiștii profani și de studiu serios pentru specialiștii în materie.

Palatul regal, cu vastele sale saloane și cu prețioasele sale vase de Sèvres, gobeline, pânze semnate de cei mai celebri pictori și alte obiecte de artă, atrage asemenea atențiunea străinilor voiagiori din cele cinci continente.

Petre Antonescu

RECENZII

CONGRESUL DELA ROMA

Cultivation of foreign species of trees, by Laurt Ilvessalo, D. Ph. Finlanda.

(Cultivarea speciilor exotice de arbori).

Flora forestieră a Europei este — comparativ — foarte săracă în genuri și specii. Mayr arată că în Europa sunt numai 7 genuri și 18 specii de conifere, iar foioasele numără 30 genuri și 60 specii. Celelalte continente au o floră forestieră mult mai bogată. Ex.: Asia de răsărit numără 26 genuri și 100 specii de conifere și 150 genuri și 400 specii foioase.

Istoria naturală arată că vegetația forestieră a Europei nu a fost întotdeauna atât de săracă. În era terțiară, flora forestieră a continentului nostru era foarte asemănătoare cu cea de azi a Americii de Nord, Sequoia, Taxodium, Chamaecyparis, Thuja, Magnolia, Liquidambar, Liriodendron, ș. a. aveau în Europa întinse arii de vegetație.

Perioada glacială a distrus însă cea mai mare parte din flora Pirineilor, Alpilor și Carpaților. În perioada post-glacială, printr-o mare migrațiune de arbori, pădurile distruse au fost înlocuite cu altele noi, mai sărace în genuri și specii.

Începând din sec. XVII, s'au făcut încercări de cultivare a speciilor exotice, cu scopul de a se îmbogăți flora forestieră cu noi genuri și specii.

Astăzi, cultura exoticelor este o problemă silvică internațională, a cărei rezolvare va avea importante consecințe economice.

Cultura exoticelor trebuie sprijinită pe premise științifice bine stabilite, căci, ceea ce trebuie urmărit, nu este realizarea unei culturi oarecare, ci a unei culturi de valoare a acelor specii, care prezintă o reală superioritate asupra speciilor indigene.

Aceste premise sunt relative la:

1. *Alegerea speciilor*. Fiecare specie se dezvoltă viguros în optimul său climatic. Cu cât condițiunile de vegetație sunt mai depărtate de cele ale optimului climatic, cu atât vegetația este mai slabă.

Din încercările făcute, reiese că succesul realizat în cultura exoticelor, este proporțional cu gradul de asemănare dintre climatul regiunii de cultură și cel al ariei naturale de distribuție a speciei.

Deaceia, se vor introduce în primul rând acele specii, a căror arie de distribuție este caracterizată printr'un climat similar sau aproape similar aceluia al regiunii de cultivare.

Pentru unele specii însă, posibilitatea de cultură este evidentă, chiar în climate deosebite de cel al ariei lor naturale de distribuție. Chamaecyparis Lawsoniana, Picea omorica și Pinus peuce se dezvoltă în Europa, în climate mult diferite de cele ale ariei lor naturale în vegetație.

Explicația probabilă a acestui fapt, constă în aceea că alte specii, mai bine

inzestrate din punct de vedere biologic, au redus ariile naturale de distribuție ale acestor specii, la limite mai reduse de cât ar fi permis exigențele lor față de climat. De aceea, **cu titlul de încercare**, trebuie să se introducă, pe o scară redusă, și speciile din climate deosebite.

2. **Proveniența.** Climatul ariei de distribuție a unei specii prezintă numeroase variante, în cari vegetează viguros anumite rase ale acelei specii. Faptul s'a constatat în deosebi la pinul silvestru și la molid.

Cultivarea cu succes a speciilor exotice cere ca semințele să fie procurate din acele regiuni ale ariei de distribuție, în cari climatul este cât mai similar celui al regiunii de cultură.

Duglasul (*Pseudotsuga Douglasii*, Carr.) provenit din semințe obținute de pe Coasta apuseană a Statelor Unite (Oregon) nu poate suporta în tinerețe climatul din sudul Finlandei, pe când Duglasul din semințele din Quesnal (*Pseudotsuga Douglasii*, var caesia v. *Schwerin*) vegetează admirabil și atinge la 13 ani, 4-5 m înălțime. Picea *Sitkaensis* Carr., provenit din semințe din Alaska se dezvoltă bine în Finlanda, pe când cel provenit din Oregon nu reușește.

3. **Alegerea situației.** În regiuni cu acelaș climat, condițiunile de vegetație variază mult cu situația. Exigențele biologice ale arborilor sunt mai bine satisfăcute în unele condițiuni de sol, expoziție, etc. De aceea, situația trebuie astfel aleasă, încât să satisfacă în cel mai mare grad cerințele biologice ale speciilor ce se cultivă.

Studiindu-se condițiunile de sol, s'a constatat că unele specii, despre cari se credeă că nu merită a fi introduse, au fost în urmă constatate ca demne de cultivare.

Nu numai atât: prin alegerea situației celei mai favorabile, anumite spe-

cii vegetează chiar mai bine decât în țara de origină.

Indicații prețioase ne dau în această privință **tipurile de păduri**, cari oglindesc admirabil condițiunile de sol. Alegerea locului de cultură s'ar face mai bine dacă s'ar cunoaște cărui tip de pădure aparține specia sau rasa de introdus, în țara de origină, s'ar introduce acea specie sau rasă, în acel tip de pădure, care corespunde biologiceste tipului în care se dezvoltă bine în țara de origină.

4. **Modul de formare și conducere a arboretelor.** S'a experimentat (în Finlanda și Europa Centrală) cu sămănături și plantații de exotice în amestec cu specii indigene. S'a constatat că în asemenea arborete amestecate, speciile exotice sunt întrecute de cele indigene și chiar eliminate. Când se amestecă două specii exotice, cea cu creșteri mai repezi în tinerețe se dezvoltă bine, pe când cealaltă suferă.

De aceea, în cultura exoticelor s'a renunțat la arboretele amestecate, cari au fost înlocuite cu arborete pure.

În Finlanda s'au făcut numeroase încercări de cultură a exoticelor, cu rezultate prețioase.

S'au plantat specii sensibile la ger, în goluri mici, în arborete bătrâne de pin sau chiar sub arborete rărite. S'au obținut astfel rezultate bune, pe când încercările făcute cu plantații în loc deschis au dat greș.

În pepinieră trebuie să se dea îngrijiri deosebite în contra gerurilor. O bună pepinieră se poate instala într'un arboret rar, cu înclinare ușoară, cu expoziție nordică sau estică (cu variații mai mici de temperatură).

În rezumat, în cultura exoticelor se va alege acel mod de formare și conducere a arboretelor, care satisface mai bine exigențele biologice ale speciilor cultivate.

Les applications de la génétique en culture forestière, par M. Guinier, Nancy.

(Aplicațiunile genetice în cultura forestieră).

Genetica—știința aplicată ce se ocupă cu studiul și producerea variațiilor la ființele vii—este de mult timp utilizată în agricultură și mai ales, în horticultură. Continuu se organizează stațiuni experimentale de genetică, cari înregistrează progrese reale, studiind și producând tipurile de vegetale cele mai avantajoase pentru producție.

În silvicultură însă, exceptând câteva cercetări răslețe, genetica a fost neglijată. Deși explicabilă în parte, indiferența silvicultorilor față de această știință rămâne totuși nejustificată, căci arborii ascultă de legile genetice, ca și celelalte vegetale.

Silvicultura intensificându-se continuu și pădurilor cerându-li-se o rentă cât mai ridicată, introducerea genetice în grupul științelor biologice ale silviculturii, rămâne o condițiune primordială pentru ridicare cantitativă și calitativă a producției.

D-l Guinier examinează principiile generale pe cari se rezimă genetica și schițează un plan de acțiune pentru introducerea acestei științe aplicate în silvicultură.

Genetica pornește dela faptul de mult constatat al *polymorfismului plantelor*. În locul noțiunii de *specie linneană*—cuprinzând tipuri de vegetale apropiate prin anumite caractere generale comune, dar adesea diferite prin caractere de detaliu—, genetica substituie noțiunea de *specie jordaniană* (definită de Jordan).

Specia linneană cuprinde un număr variabil de categorii de indivizi, categorii posedând, pe lângă caracterele generale ale speciei, și caractere secundare, variațiuni fixe, hereditare. Aceste categorii

sunt *rasele, speciile mici sau speciile jordaniane*.

În silvicultură, cele mai multe rase se constată la pinul silvestru și la molid.

«Ideia de specie mică este punctul de plecare pentru orice progres și materie de cultură forestieră. Toate experiențele făcute demonstrează că în aria de extensiune a unei aceleași esențe, există un număr mai mare sau mai mic de rase locale. Aceste rase diferă prin caractere externe și—mai ales—prin caractere fiziologice și particularități ecologice, ele sunt susceptibile de a fi utilizate în condițiuni de mediu diferite și de a da produse de valori diferite».

Determinându-se și utilizându-se rasele de interes forestier, se va asigura succesul împăduririlor și se vor realiza arborete adaptate la mediu, viguroase, productive.

Introducerea exoticelor, în special, trebuie bazată pe cunoașterea precisă a raselor (mai ales a particularităților lor ecologice).

Autorul citează câteva din rasele pinului silvestru și ale molidului. Rasele de pin silvestru din Nordul Europei, cea din Vosgi și cea din Auvergne—numite rase nobile—având un fus drept și înalt, cu crăci subțiri—dau un volum de lemn de lucru mai mare decât celelalte rase caracterizate printr'un fus mai scurt, mai puțin rectiliniu și cu crăci groase. În Jura, alături de molizi cu trunchiuri frumos elagate, se văd molizi cu crăci rezistente, groase, dând un lemn noduros-depreciat.

Caracterele speciale morfologice și fiziologice ale unui individ transmițându-se descendenților, se poate realiza, prin cultură, o linie pură, ai cărei indivizi au aceleași caractere constante.

Prin această metodă, s'ar putea realiza tipuri de arbori cu creșteri rezezi sau dând produse de calitate specială. Metoda s'a aplicat cu succes la *Hevea brasiliensis* și pinilor producători de rășină.

Altă metodă de ameliorare a plantelor este aceea a hibridației. Hibridii prezintă față de ascendenții lor (de specii diferite) o vegetație mai viguroasă, creșteri surprinzător de rapide adesea.

Autorul crede că prin cultivarea de arborete formate din două rase ale aceleiași specii, s'ar asigura descendenților (bastarzi) o vigoare mai mare de creștere.

D-l Guinier se ocupă apoi de organizarea acțiunii pentru introducerea genetice în cultura forestieră. D'sa recomandă mai întâi observația asupra speciilor mici în arborete de diferite vârste, apoi experimentarea prin culturi comparative, în stațiuni variate și convenabil alese și apoi, transmiterea rezultatelor obținute, silvicultorilor practicieni și crearea posibilităților de a se obține, pe scară mare, semințele raselor de valoare. Pentru aceasta, o organizație specială e necesară, pentru recoltarea, prepararea și distribuția semințelor, cu un riguros control asupra originii lor, și în acest sens, D-l Guinier roagă Congresul Internațional de silvicultură să facă recomandațiuni stațiilorlor de cercetări forestiere.

Evidence and control of forest seeds for international Intercourses — by, *Prof. Ing. J. Konsel Brno (Czecho slovakia).*

(Evidența și controlul semințelor forestiere pentru traficul internațional).

Problema provenienței semințelor forestiere preocupă tot mai mult lumea silvică.

Numeroase încercări cu semințe forestiere din comerț au eșuat complet sau au dat rezultate slabe.

Explicația faptului constă în imposibilitatea creșterii viguroase a diferitelor rase în condițiuni staționale diferite mult de acelea ale locului de proveniență a semințel.

Comerțul de semințe forestiere trebuie reglementat, pentru a se avea certitudi-

nea completă în privința stațiunii și în divizilor din care provin semințele.

D-l Konsel, răspunzând necesității internaționale de a se reglementa comerțul de semințe forestiere, a făcut în acest sens Congresului internațional de silvicultură dela Roma (1926), următoarele propuneri:

1. Să se institue un comitet internațional, care să se ocupe insistent de chestiunea provenienței semințelor forestiere.

2. Să se formeze o corporație forestieră internațională, pentru a hotărî posibilitatea de schimb a diferitelor esențe.

3. Să se formeze un comitet pentru studiul stațiilorlor forestiere similare din diferitele regiuni și pentru determinarea valorii diferitelor varietăți regionale de arbori.

4. Să se legifereze ca recoltarea semințelor forestiere să fie permisă numai sub controlul specialiștilor locali, autorizați a da certificate privitoare la localitatea și timpul de culegere, cantitatea semințelor, comercianți, etc.

5. Comerțul de semințe forestiere trebuie să fie pus sub controlul internațional și publicat prin statistici speciale.

Die Rassenfrage bei der Kiefer (P. silvestris) unter besonderer Berücksichtigung der nordischen Formen, von H. Strohmeyer.

(Chestiunea rasei la p. silvestru, cu privire specială asupra formelor nordice).

Chestiunea rasei la speciile de pin și în special la pinul silvestru, este una din problemele de deosebită însemnătate actuală, în țările cu silvicultură înaintată.

Pinul silvestru, foarte răspândit în Europa și Asia, prezintă numeroase forme sau rase, diferențiate prin caractere botanice, unele proprietăți ale lemnului și — în special — prin particularitățile fiziologice și exigențele ecologice deosebite.

Autorul citează ca cercetători ai che-

stiunii rasei pinului pe Vilmorin, Engler, Kientz și Schott, Tursky, Cieslar, v. Silvers, Schwappach, Hüffel, Crabey, Guinier, Schotte, Somerville, Dengler, Münch, Pardé și Hickel.

Sprînjindu-se pe constatările proprii și cercetările precedente, d-l Strohmeier distinge două mari grupe de rase de pin silvestru: o grupă de rase (forme) sudice (cuprinzând pinii din Europa Centrală) și o grupă de rase nordice.

Rasele sudice de pin silvestru vegetează bine numai în condițiile staționale ale regiunilor în care s'au produs. Cultivate în țări mai nordice, dau rezultate slabe, rele chiar.

Rasele nordice sunt mult mai independente față de condițiile locale, dezvoltându-se viguros și în climate diferite, în special mai sudice.

Aceste două grupe de rase prezintă particularități morfologice și fiziologice foarte evidente și demne de relevat.

În Europa Centrală se întâlnesc rase de pin silvestru cu coronament dezvoltat, deci, cu trunchiuri strâmbe, noduroase, cu crăci groase, în amestec cu rase cu coronament redus, adică cu trunchiuri drepte și curățate. În pădurile nordice de pin silvestru predomină — cu exclusivitate aproape — forma dreaptă, cu coronament foarte redus, cu crăci subțiri și scurte.

Rasele nordice prezintă o particularitate fiziologică de mare însemnătate: o mai mare putere de suportare a umbrei: ca o consecință, păstrarea mai îndelungată a acelor (5—7 ani la forma la-ponică).

Aceste particularități sunt de vădită importanță forestieră. Coronamentul redus și puterea de suportare a umbrei au ca urmare o deosebită sociabilitate a raselor nordice: în special, vegetează bine în amestec cu molidul și mesteacănul.

Forma și dimensiunile reduse ale co-

ronamentului diminuează și înlătură chiar pericolul vătămărilor datorite zăpezii.

Puterea mare de suportare a umbrei, înlesnește mult regenerarea naturală și conducerea culturii forestiere după principiul pădurii permanente (Dauerwaldprinzip).

Rasele nordice prezintă o evidentă superioritate asupra celor sudice — prin particularitățile citate mai sus, — iar rasele sudice fiind strâns legate de condițiile staționale locale, autorul recomandă să se evite introducerea raselor sudice de pin silvestru în regiunile nordice ale Europei. Toate încercările făcute cu rasele sudice, în regiunile nordice, au eșuat.

În privința introducerii raselor nordice în regiunile sudice, deși s'au constatat rezultate favorabile până acum, părerile sunt împărțite. Autorul se ferește să tragă concluziuni definitive, recomandând studierea complexă a chestiunii.

Const. D. Chiriță

LITERATURA

Mitteilungen der Schweizerischen Centralanstalt für das forstliche Versuchswesen, XIV Band, 2 Heft.

(Comunicările stațiunii federale elvețiene de cercetări forestiere).

Caetul No. 2 din XIV volum cuprinde următoarele studii, pe cari le dăm în rezumat succint în revista noastră, spre a avea o imagine a activității acestei stațiuni de cercetări forestiere.

1. *Die Berausung von Schulthalden in Tiefland und Hochgebirge* — von H. Volkart. — (Gazonarea grohotișurilor în regiunile joase și în munți).

În anul 1920 — 24 s'au făcut în Elveția numeroase încercări de gazonare

a grohotișurilor. Autorul studiază aci influența gazonării asupra consolidării acestor produse de dezagregare și sfărâmare a rocilor. Trece în revistă condițiile staționale ale grohotișurilor și influența lor asupra posibilităților de gazonare. Descrie diferitele moduri de gazonare, insistând asupra gazonării prin însămânțare de leguminoase și graminee. Ca plante ce se pretează mai bine la asemenea gazonări, se indică:

1. *Leguminoase pentru regiuni joase*: *Medicago sativa*, *Onobrychis sativa*, *Medicago lupulina*, *Melilotus albus*.

2. *Leguminoase pentru regiuni joase și înalte*: *Trifolium hybridum*, *Trifolium repens* și *Anthyllis vulneraria*.

3. *Graminee pentru regiuni joase*: *Lolium perenne* și *italicum*, *Dactylis glomerata*, *Festuca ovina* și *arundinacea*, *Poa compressa*, *Molinia coerulea*.

4. *Graminee pentru regiuni joase și înalte*: *Phleum pratense*, *Festuca pratensis*, *Poa pratensis*, *Agrostis alba*, *Phalaris arundinacea*, *Deschampsia caespitosa*.

II. *Über eine Pestalozzia-Krankheit der Nussbäume* von E. Gräumann.

(Asupra unei boale a nucilor, provocată de ciuperca *Pestalozzia*).

În ultimul timp, boalele la pueți și plantule constituie o mare enigmă și multe din ele, cum e înroșirea acelor la molid, nu sunt încă deslegate.

În articolul menționat, renumitul micolog Gräumann arată că a reușit să identifice o boală apărută la puietii de nuc. Pe deoparte a obținut în culturi artificiale fructificațiile ciupericii, care s'a dovedit a fi din genul *Pestalozzia*, iar pe de altă parte, prin infecțiuni pe puietii, cu spori de *Pestalozzia*, a reușit să provoace îmbolnăvirea puietilor.

Ca mai în toate boalele provocate de ciuperca, se dovedește că nu ciuperca *Pestalozzia* este cauza primară și trebuie

căutată în mediul în care se dezvoltă. În cazul puietilor studiați, cauza primară este lipsa calităților fizice necesare ale solului.

Prin ameliorarea solului s'a reușit a se micșora mult pericolul infecției.

III. *Einfluss der Durchforstungsart auf die physikalischen Eigenschaften der Waldböden*, von Hans Burger.

(Influența felului de răritură asupra proprietăților fizice ale solurilor forestiere).

Proprietățile solurilor forestiere sunt determinate în mare măsură de caracterele arboretelor. Dintre acestea, consistența trebuie considerată ca principal factor, întrucât condiționează gradul și intensitatea acțiunii multor alți factori (pătrunderea luminei, căldurii și precipitațiilor la sol, acțiunea vântului, evaporarea, cantitatea litierei, concurența rădăcinilor în sol, etc.)

Consistența arboretelor poate fi însă regulată prin rărituri, astfel încât, silvicultorul poate influența indirect asupra proprietăților solului forestier.

Chestiunea ce se pune este a se stabili influența diferitelor feluri de rărituri, pentru a se ști care este gradul cel mai convenabil de închidere a arboretelor.

D-l H. Burger studiază tocmai această chestiune în comunicarea cu titlul de mai sus.

Cercetările s'au făcut în următoarele 3 cazuri:

1. Arboret pur de fag. S'au făcut rărituri în 3 piețe de experiențe:

În I și II rărituri în etajul dominant, de gradul B (răritură slabă în etajul dominant) și D (răritură forte în etajul dominant). În III, răritură în etajul dominant.

2. Arborete pure de molid. Aceleași rărituri.

3. Arborete amestecate de foioase și rășinoase. S'au făcut 3 piețe de experiențe: I fără răritură, II cu răritură forte

(gradul C) în etajul dominat. III cu răritură în etajul dominat.

Dăm mai jos rezumatul constatărilor făcute:

Cazul I. Arboret pur de fag.

1. Cu toate că plouase abundent cu puțin înainte de aceste cercetări, aceste soluri nu erau saturate de apă. Ar fi putut absorbi încă următoarele cantități de apă, exprimate în procente din volum: dela 0–10 cm adâncime, 20%, dela 20–30 cm, 15–17%.

2. Variațiunile capacității pentru aer a unui sol ne pot arăta influența defavorabilă a unei rărituri prea tari asupra proprietăților sale fizice. Dacă se consideră stratul superior al solului — dela 0–10 cm adâncime, se constată următoarele capacități pentru aer: 17% în piața supusă răriturii în et. d=ant, 14% în cea supusă răriturii de gr. B și scade la 12% în cea cu rărituri de gr. D. În stratul cuprins între 20 și 30 cm, aceste cifre devin: 11% pentru primele două piețe și 8% numai, în ultima.

3. Timpul necesar pentru infiltrația unei pături de apă de 10 cm grosime, a fost de 2½ minute în solul pieței supuse răriturii în et. d=ant, 3 minute în cel al pieței B și 6 minute în cel al pieței D.

Cazul II. Arboret pur de molid, într'un sol supus altă dată culturilor agricole intermediare.

1. Cu toate că timpul care a precedat cercetărilor a fost relativ uscat, solurile în cauză, cari au fost supuse altă dată culturii agricole intermediare, se aflau mai aproape de punctul de saturație, decât cele din arboretul de fag. Piața de de exp. supusă răriturii în et. d=ant și cea supusă răriturii B, ar mai fi putut absorbi încă aprox. 15% apă în stratul dela 0 la 10 cm adâncime, în piața rărită după gr. D, cu sol *tnlâril*, proporția numai eră decât 10%.

2. În solul pieței rărite după gr. B, greutatea mijlocie a unui litru de sol

absolut uscat nu e decât 853 gr, în acela al pieței rărite după gr. D, este 1027 gr, în stratul 0–10 cm adâncime. — În cazul din urmă volumul lacunar este sub cel de 6% constat în piața rărită după gr. B.

3. În piețele de molid, al căror sol a fost supus culturii agricole intermediare, capacitatea pentru aer este mult mai mică decât în cazul arboretului de fag. Dacă se consideră stratul superior dela 0 la 10 cm, ea este de 10% în cazul răriturilor slabe și de 5½% în cazul răriturii de gr. D. Această capacitate este — în cazul ultim — mai mare decât în stratul dela 20 la 30 cm, decât în cel superior.

4. Permeabilitatea solurilor a căror structură materială a fost modificată și cari poartă plantațiuni pure de molid, este mult mai slabă decât aceea a solurilor cu arborete de fag provenind din semințiș natural.

S'a putut constată că în piețele supuse răriturilor în et. d=ant și de gr. B, infiltrarea unei lame de 10 cm a durat în medie 14 minute, în timp ce această durată s'a ridicat la 36 minute în piața rărită forte (D).

Cazul III. — Arborete amestecate.

1. Perioada de observație a fost precedată de precipitațiuni abundente. Gradul de saturație al solului în piața rărită după gr. C, se ridică la 95%, în timp ce în piața nerărită și în cea rărită în et. d=ant, comportă 90%.

2. În piața rărită după gr. C, greutatea unui litru de sol absolut uscat este mai ridicată, dar volumul lacunar e mai mic decât în celelalte piețe.

3. Capacitatea pentru aer a solului eră următoarea în stratul dela 0 la 10 cm adâncime: în piața nerărită 15½%, în cea rărită în et. d=ant 13% și în cea rărită după gr. C, numai 7%. În stratul dela 20 la 30 cm adâncime, această cantitate a devenit 8% în ultimul caz și 11% în primele două.

4. Durata de infiltrare a unei lame de apă de 10 cm a fost pentru 100 cm²: 4 minute în piața nerărită, 9 minute în cea rărită în et. d-nat și 23 minute în cea rărită după gr. C».

Ideea generală ce se desprinde din toate acestea constatate, este că printr-o luminare (răritură) prea întinsă, solul pierde structura sa afănată, volumul lacunar și capacitatea pentru apă și aer scad, fertilitatea este mult redusă.

Cultura agricolă intermediară și plan-tațiunea de molid pur degradează solul, modificându-i structura afănată (capacitatea pentru aer și permeabilitatea pentru apă sunt mult reduse).

Solul forestier cere un acoperiș permanent. El trebuie să fie astfel proporțional, încât influența luminii, căldurii, precipitațiilor, etc. asupra solului, să fie optimă. Răritura forte trebuie considerată dăunătoare solurilor forestiere normale.

IV. *Über den Einfluss von Trockenperioden auf das Bestandeswachstum*, von Dr. Ph. Flury.

(Asupra influenței perioadelor de uscăciune asupra creșterii arboretelor forestiere).

Concluziuni:

«1. În regiunea colinelor și cea montană, până la o altitudine de aprox. 1400 m., molidul crescând în arborete pure are mai mult de suferit din cauza perioadelor lungi de uscăciune.

Dacă se consideră creșterea totală (a arboretului principal și a celui secundar), variațiunile suprafeței teriere și ale volumului în timpul perioadelor uscate și umede, pot să se ridice până la 40%.

În arboretele de rășinoase în care molidul predomină, acest fapt poate exercita o influență supărătoare asupra raportului

susținut al unei serii amenajate. Inventarierea integrală pe cât posibil de completă, rămâne ca cel mai bun mijloc de precauțiune în contra surprizelor desagreabile.

2. Fagul posedă facultatea de a se adapta mai bine condițiilor extreme ale alimentațiunii sale în apă. Astfel, el suferă mai puțin din cauza perioadelor de uscăciune și creșterea sa se resimte mult mai puțin.

Stejarul, pinul și laricele par a se comporta ca fagul.

3. Se pare că nu există o diferență apreciabilă în această privință, între arboretele intens și cele slab rărite.

4. Mijlocul cel mai eficace și cel mai natural de apărare în contra influenței uscăciunii este de a se recurge la amestecul de esențe dictat de stațiune, în special de esențe folioase în arboretele de rășinoase.

5. Un alt mijloc natural de preservare, este de a se recurge la amestecul vârstelor, care, în modul cel mai simplu se obține prin regenerarea naturală în buchete.

6. Pentru apărarea permanentă în contra efectelor supărătoare ale uscăciunii, mijlocul cel mai eficace este evitarea descoperirii solului, adică a tăierii rase.

7. În regiunile înalte ale muntelui, unde căldura devine factorul dominant pentru vegetația forestieră, perioadele de uscăciune pot provoca o creștere mai favorabilă decât perioadele umede și în consecință, reci.

8. Un singur an uscat poate influența defavorabil culturile tinere și creșterea lor în înălțime, efectul este mai puțin simțit asupra creșterii în volum a arboretelor întregi. Efectul defavorabil asupra creșterii nu devine sensibil decât în cazul când anii de uscăciune se repetă neîntrerupt de mai multe ori.

Const. D. Chiriță

Sammlung Göschen

Celebra editură germană de popularizare a științei, în dorința de a răspândi în public cele mai variate cunoștințe, a tipărit și despre lemn câteva broșuri și anume:

No. 459, **Das Holz, Aufbau, Eigenschaften und Verwendung**, (Lemnul, constituție, proprietăți și utilizare) von *Prof. Ing. Hermann Wilda*: 154 pag. și 109 fig.

Rar se poate întâlni o carte atât de completă, admirabil studiată și bine orânduită ca aceasta. Deși are numai 154 pagini, lucrarea conține întreaga tehnologie a lemnului, începând dela cunoașterea structurii sale macro-și microscopice, dela compoziția lui chimică și fizice și mecanice, până la industrializarea lui mecanică și chimică și până la comercializarea produselor lemnoase. Bibliografia citată la începutul cărții arată că autorul a consultat toate tratatele și publicațiile referitoare și a reușit să dea, în spațiul restrâns pe care i l'a permis formatul publicației, atâtea noțiuni teoretice și practice asupra lemnului, că citirea acestei cărți poate satisface cerințe superioare chiar, celor ce și-a propus editura. În adevăr cartea nu face numai popularizare, dar aduce cu sine rezultatul ultimelor cercetări în materie și poate fi de folos chiar celor pentru care lemnul nu mai este un material necunoscut.

Admirabile desene înțeleg urmărirea textului: așa de ex. în descrierea inimicilor lemnului — sunt enumerate aproape toate insectele xylofage cunoscute, iar desenele celor mai însemnate sunt date în 2 planșe, atât ca insectă perfectă, cât și ca larvă.

No. 582, **Die Werkzeugmaschinen für Holzbearbeitung** (Mașini-unelte pentru prelucrarea lemnului), von *Dr. Karl Trautvetter*, 140 pag. și 99 fig.

Industria lemnului tinde din ce în ce

mai mult să treacă din lumea rutinară a industriștilor în aceea a inginerilor, cari caută să o îndrumeze pe căi științifice. Multiplele condițiuni ce se cer astăzi produselor acestei industrii, pretențiile calitative și cantitative ale pieței lemnului și progresul neconținut al industriei mașinilor au condus la mașini unelte din ce în ce mai perfecționate, atât în ce privește calitatea tăieturii, cât și randamentul lor.

Pe de altă parte industria lemnului, trebuind să țină pas cu celelalte industrii, în tendința acestora de a înlocui cât mai mult munca umană prin mașini, a căror comandă să fie cât mai simplă, mașinile-unelte folosite astăzi într-o industrie rațională a lemnului, trebuie să răspundă tuturor acestor condițiuni. Autorul descrie deci cele mai moderne mașini-unelte pentru prelucrarea lemnului, adică atât cele întrebuițate în industria forestieră pr. zisă (fierăstraie alternative, circulare, cu panglică) cât și cele utilizate în industria mobilelor (rindele mecanice, mașini de aplanat, scobit, găurit, ulucărit, strunguit, mașini pentru furnier, etc.). Numeroase desene și fotografii înțeleg înțelegerea funcționării tuturor acestor mașini.

No. 914, **Die Holzverkohlung und ihre Erzeugnisse** (Carbonizarea, distilarea lemnului și produsele ei), von *Dr. Günther Bugge*, 140 pag. și 40 fig.

Dr. Bugge, consultând literatura respectivă din 3 limbi, (germană, engleză și franceză), pe care o citează la începutul lucrării sale, dă în cele 140 pag. un tratat foarte prețios asupra acestei importante industrializări a lemnului, ale cărei începuturi autorul le situează în primele așezări omenești (perioada Hallstattiană).

Prima parte a lucrării este consacrată studiului sumar al constituției anatomice a lemnului, propr. fizice și chimice ale

acestui și apoi studiului celulozei și ligninei. Autorul trece apoi la studiul teoriei carbonificării și distilării lemnului, arătând ordinea și perioada (de căldură) în care se obțin diversele produse. În fine arată detaliat tehnologia distilării lemnului și a carbonizării acestuia (care bonizarea în bocșe sau în sobe zidite, apoi distilarea în cazane închise și recoltarea produselor). După aceea trece la studiul propr. și întrebunțării acestor produse: mangal (de retortă), gudron, aldehydă acetică, metanol, ald. formică, acetonă, etc. În fine descrie modul cum se face analiza și sinteza acestor produse.

La finele lucrării autorul dă o foarte interesantă statistică a acestor produse și găsim interesant să dăm și asupra ei câteva amănunte:

Deja dinainte de război St. Unite ale Americii de Nord dădeau cele mai multe produse de distilație a lemnului. În 1914 au fost distilate circa 3,6 mil m³ lemn, din care au rezultat aprox. 400.000 tone mangal (de retortă, coks), 80.000 tone acetat de calciu și peste 27.000 tone metanol.

În 1922 s'au carbonizat și distilat numai 2,7 mil. m³ lemn, adică mai puțin decât înainte de război, dar e probabil că în urmă producția a atins iarăși cifra dinainte de război.

Germania și fosta monarhie Austro-Ungară au distilat împreună în 1914 circa 1.100.000 m³ lemn, din care au obținut circa 25.000 tone acetat de calciu și 8480 tone metanol. În 1906 Germania producea deja $\frac{1}{2}$ din producția mondială de aldehydă formică (circa 1.000 tone anual). Mai târziu însă producția ei a fost declassată de industria americană.

În Canada deasemenea, deja dinaintea războiului se distilau peste 400.000 m³ lemn anual și desigur că producția a sporit mult după război.

Am insistat mult asupra acestor cifre sper a arăta ce dezvoltare deosebită a

luat această industrie în alte țări. Lemnul, această materie organică așa de ieftină, constituie deci acolo o materie primă din care se extrag o serie nesfârșită de produse valoroase. (Regret că statistica din broșura amintită nu-mi dă posibilitatea să arăt extraordinara valoare a acestor produse — cari fac din industria chimică a lemnului — mijlocul cel mai rentabil de valorificare a acestei bogății naturale). În definitiv, deși cu posibilități de dezvoltare limitate (prin consumul restrâns al produselor) industria chimică a lemnului rămâne utilizarea cea mai rentabilă a lemnului, mai ales că nu cere acestuia calitățile excepționale pe cari i le cere de ex. industria mecanică. Mai mult, prima poate utiliza perfect chiar deșeurile celei din urmă și în acest sens ar trebui stabilită chiar o conlucrare.

No. 964: **Holzbrücken** (poduri de lemn), von Dr. ing. *K. Schaschlerle*, 124 pag. și 217 figuri.

După o destul de largă expunere a istoricului construcțiilor podurilor de lemn — care în definitiv se confundă la început cu construirea podurilor în general, — autorul studiază pe rând: materialul de construcție, lemnul, speciile cele mai potrivite, calitățile ce se cer lemnului, resist. lui la diverse solicitări (tract., pres., încovoiere, forfecare). Trezând apoi la studiul procedeelelor de construcție se descrie modul în care se fac diferitele îmbinări și legături, ilustrând textul cu numeroase figuri.

În restul lucrării se vorbește despre: alegerea locului unde trebuie așezat podul; încărcătura ordinară și accidentală la poduri de șosea și cale ferată. Apoi dimensionarea pieselor, constr. infra și suprastructurii, îmbinări, zăbreli și ferme pentru sporirea rezistenței urșilor, etc.

Numeroase desene și fotografii fa-

cifirează urmărirea expunerii diferitelor capitole.

Deși cărticica aceasta nu dă poate destule elemente pentru a trece apoi la facerea unui proiect de pod, ea înlesnește însă o orientare generală în acest câmp al construcțiilor.

Viena, Noembrie 1927.

D. A. Sburian

Administrația Industrială și Generală, de Henri Fayol. — Tradusă de N. Constantinescu.

În 1916 a apărut această lucrare de un interes deosebit pentru toți cei ce conduc sau sunt destinați să conducă întreprinderi industriale sau publice. Și cu cât întreprinderea industrială sau instituția publică e mai mare și mai răspândită, cu atât e mai necesar să fie cunoscută această lucrare de către conducătorii săi.

Lucrarea are două părți :

1. Necesitatea și posibilitatea unui învățământ administrativ.

2. Principii și elemente de administrație.

Fayol, inginer distins și mult timp conducător de mari întreprinderi industriale a cristalizat, către sfârșitul vieții sale, principiile generale de administrație, stabilind rolul cunoștințelor administrative în raport cu celelalte cunoștințe tehnice, comerciale, financiare, de pază și de comptabilitate, pentru fiecare categorie de conducători și fiecare categorie de întreprinderi sau industrie.

Pentru șeful unei întreprinderi, funcțiunea administrativă crește în importanță, în raport direct cu mărirea întreprinderii.

A administra e a prevede, a organiza, a comanda, a coordona și a controla.

Și astfel în partea I-a se dezvoltă definiția administrației, importanța relativă a diferitelor însușiri care constituie va-

loarea personalului din întreprinderi, tratată cu diverse diagrame de un interes deosebit și necesitatea și posibilitatea unui învățământ administrativ.

Partea a II-a «Principii și elemente de Administrație», formează partea cea mai mare și mai interesantă a lucrării.

Astfel Fayol condiționează sănătatea și buna funcționare a corpului social, asupra căruia lucrează funcțiunea administrativă, de următoarele principii :

1. Diviziunea muncii.
2. Autoritatea.
3. Disciplina.
4. Unitatea de comandă.
5. Unitatea de direcție.
6. Subordonarea intereselor particulare, interesului general.
7. Remunerația.
8. Centralizarea.
9. Erarhia.
10. Echitatea.
11. Ordinea.
12. Stabilitatea personalului,
13. Inițiativa.
14. Buna înțelegere între personal.

Fiecare din aceste principii este tratat cu claritate și cu pricepere.

Elementele de administrație: Prevedere, organizație, comandă, conducere și control sunt tratate și ele cu o dezvoltare amplă în capitolul al doilea. Această parte e sinteza unei lungi activități de mare conducător.

1. „A prevede, înseamnă a scruta și prepara viitorul, «a prevede este acțiunea» și principala manifestare a prevederii este programul de acțiune» — asupra căruia Fayol dă o mulțime de detalii practice foarte interesante.

Stabilirea unui bun program de acțiune reclamă dela personalul conducător: Arta de a conduce oamenii, multă activitate un anume curaj moral, o destul de mare stabilitate, o oarecare pricepere în specialitatea profesională a întreprinderii și

o anume experiență generală a afacerilor.

2. *Organizațiunea* e înzestrarea unei întreprinderi cu material, scule capital și personal.

Lucrarea se ocupă cu organizația personalului sau mai bine zis a corpului social, stabilindu-i misiunea, forma, compoziția lui și raporturile între elementele sale, pentru fiecare categorie de întreprindere, făcând în speță analiza organelor principale și raporturile dintre ele la societățile anonime.

Cu această ocazie, autorul face o critică a sistemului Taylor (Scientific management) arătând calitatea și defectele lui, critică foarte obiectivă și cu justă aplicare în instituțiile și întreprinderile noastre silvice atât funciare cât și industriale.

Baza organizației e priceperea cu care se constituie corpul social al întreprinderii, stabilirea atribuțiilor fiecăruia și recrutarea selectă a personalului. Pentru aceasta se stabilesc elementele valorii șefilor și agenților întreprinderii, se arată importanța tablourilor grafice de organizare și importanța recrutării personalului.

În acest capitol e tratată și chestiunea formării agenților industriilor miniere și metalurgice, care are multă analogie cu celelalte industrii, stabilind rolul școlii, rolul atelierului, rolul familiei și rolul statului în această formare. Cu multă competență și adevăr se stabilește abuzul de niatematici din învățământul tehnic superior în detrimentul cunoștințelor administrative și economice, precum și necesitatea de a se preda cunoștințe administrative în toate ramurile de învățământ.

3. Comanda are misiunea de a face să funcționeze corpul social al instituției sau întreprinderii, pentru a se trage din el maximum de profit.

Șefului însărcinat cu comanda i se cere: 1) Să aibă o cunoștință profundă a personalului său. 2) Să elimine pe incapabili. 3) Să cunoască bine convențiunile ce leagă întreprinderea și agenții săi. 4) Să dea exemplu bun. 5) Să facă inspecțiuni periodice întregului corp social servindu-se de tablouri sinoptice. 6) Să recunoască pe principalii săi colaboratori în conferințe unde să pregătească unitatea de direcție și centralizarea eforturilor. 7) Să nu se lase absorbit de amănunte și 8) să tindă să dominească în personal activitate, inițiativă și devotament.

Fiecare din aceste precepte este desvoltat cu prisosință.

4. *Coordonarea* sau organizarea acțiunilor întreprinderii în vederea unei ușoare funcționări și a reușitei.

Pentru ca fiecare serviciu să meargă în acord cu celelalte, să fie precis documentat asupra rolului ce are și pentru ținerea programului de activitate în armonie cu împrejurările și pentru a înlătura anarhia ce rezultă din tendința de a-și pune fiecare răspunderea la adăpostul unei hârtii, etc., se preconizează:

a) Conferința săptămânală a șefilor de serviciu și în caz de imposibilitate,
b) instituirea agenților de legătură.

5. *Controlul* are un rol deosebit și el trebuie făcut din punct de vedere administrativ, comercial, tehnic, financiar, din punct de vedere al pazei și al compatibilității.

El trebuie făcut la timp și urmat de sancțiuni.

Controlul trebuie să fie competent și imparțial, făcut cu judecată și tact și adesea cu multă artă.

În orice operație trebuie să se răspundă la întrebarea: «cum se face controlul?»

Cine a condus un serviciu sau o în-

intreprindere poate vedea câte noțiuni necesare se găsesc în această lucrare și credința mea e că dacă toți căi conduc vreun serviciu sau instituție în țara noastră ar cunoaște și s'ar conduce după preceptele enumerate în această lu-

crare, cu totul altfel s'ar prezenta mersul atât al întreprinderilor particulare cât și al instituțiilor publice.

Ing. șef silvic, I. Dumitrescu
Târcău, Neamț.

REVISTA REVISTELOR

**FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT, 1921 Mai, Heft 10.**

Der Einfluss des Wurzelweltbewerbs des Schirmstandes auf die Entwicklung des Jungwuchses, von Univ. Prof. Dr. Fabricius.

(Influența concurenței rădăcinilor arboretului principal asupra semințului).

Profesorul Fabricius de la Univ. din München, prin o serie de experiențe examinează pe deoparte încă odată valabilitatea împărțirii esențelor în specii de umbră și de lumină, și pe de altă parte examinează posibilitatea instalării de puieți și semințiș pe masivul de molid.

Introducerea puieților depinde în bună parte de concurența rădăcinilor molizilor din arboretul principal. Pentru a studia efectul concurenței molizilor, instalează o serie de experiențe în interiorul masivelor. Aceste experiențe au fost făcute pe suprafețe de $\frac{1}{2}$ în lungime și lățime și din care unele au fost lăuate în starea lor naturală, iar în altele de același suprafață și având aceleași condițiuni de lumină, de dezvoltare a păturei moarte. S'au scos prin săpare toate rădăcinile molizilor alături și semințurile sau plantașunile executate paralel pe aceste suprafețe, se dezvoltă în condițiuni similare, cu deosebire că în ultimile parcele ele nu au de luptat cu concurența rădăcinilor arboretului și din compararea creșterii lor s'au tras concluziuni asupra efectului concurenței.

Desigur că săparea parcelelor în vederea scoțerii rădăcinilor, aduce ceva modificări asupra capacității solului în apă și aer, de care trebuie să se țină mai mult cont la discutarea rezultatelor. Sub arboretul de molid au fost instalați pinul, molidul, bradul, laricele, stejarul, fagul, carpenul, salcâmul etc. atât prin semănătura cât și prin plantașuni. Speciile de lumină ca pinul, laricele, mesteacănul, din cauza caracterului lor intens de specii de lumină, nu merg în arboretele închise și prea puțin în cele rărite.

Interesant este că stejarul a fost introdus cu ușurință chiar în masivele închise, unde se menține în primul an. Suferă mult de pe urma concurenței rădăcinilor molidului și orice liberare a concurenței sau luminare, prin operațiuni culturale ajută la creșterea lui.

Din toate experiențele rezultă că rădăcinile arborilor, au o influență deosebită asupra tineretului, care cu cât acesta crește, ia o formă mai pronunțată.

În ceea ce privește cerințele esențelor pentru lumină, este în bună parte valabilă teoria lui Meyer, mai ales pentru esențele extreme, pentru cele cu preferințe medii, rezultatele sunt contradictorii și în acest caz, trebuie să ținem socoteala și de ceilalți factori, cari pot influența preferința speciilor.

În alte serii de experiențe s'au înconjurat porțiunile de semințuri preexistente de molid, cari tânjeau, cu grupi de jur împrejur, astfel încât să se rupă legătura

tuturor rădăcinilor molifșilor bătrâni dimprejur și deci să dispară în interiorul gropii concurența acestor rădăcini asupra rădăcinilor puștilor.

Din fiecare semințiș s'au tăiat porțiuni egale și similare (la fel luminate), de probă, pentru comparație. După facerea acestei operațiuni, puștii din Interiorul plantațiunii au luat o dezvoltare deosebită și au întrecut cu mult suprafețele de probă, fapt care ne arată în mod netăcutos, importanța acestei concurențe.

Juni. Heft 11—(Continuare)

Neuere Fragen aus der Bodenbiologie des Waldes von Prof. Dr. Funk.

(Noi probleme din domeniul biologiei solului în pădure).

Din problemele botanicei forestiere, cele mai actuale sunt desigur acelea cari se ocupă cu partea floristică și cu biologia solului. Rolul biologiei solului este să studieze asociațiunile de viață din sol, cari au o influență asupra distribuției materiilor nutritive și deci asupra nutriției plantelor superioare. Tendința actuală este ca din flora solului să se poată deduce starea solului și anume, orice schimbare fiziologică nutritivă să ne fie descoperite de compoziția asociațiilor de plante ce acoper solul. Bine înțeles că noi în această direcțiune cunoaștem foarte puțin și este deci mult de lucrat până se va ajunge la ținta propusă. Deocamdată un bun mijloc de apreciere a calităților solului ne-o dă aflarea acidității sale.

Este cunoscut că după cum avem de-a face cu un humus dulce sau acid, vegetația plantelor superioare merge bine sau încezește. În ultimul timp, tehnica măsurării acidității solului, s'a perfecționat în mod deosebit și aproape că nu există subiect asupra căruia să avem o bibliografie mai bogată, cu toate că chestiunea aceasta a venit în discuțiunea generală

numai de foarte puțin timp. (În timpul și după războiul mondial). S'a dovedit că răspândirea esențelor stă în oarecare măsură cu aciditatea solului și că fiecare asociațiune, ca stepa, turbările, heidele etc. au o anumită aciditate în sol.

În agricultură, aceste măsurători sunt de mare folos pentru executarea îngrășămintelor. Asemenea cercetări s'au extins și în solurile forestiere și s'a dovedit că existența microorganismelor, cari joacă un rol important în descompunerea păturei moarte, este condiționată de această activitate. Dintre procesele cele mai însemnate cari stau mai în strânsă legătură cu o anumită aciditate, este descompunerea celulozei.

Deasemenea și circulațiunea azotului în sol este sub influența aceleiași acidități. Numai în soluri bine aerisite și aproape neutre poate să aibă loc descompunerea substanțelor albuminoide în acizi aminici, amoniac, nitrați și nitriți. Pușinele bacterii cari prind direct N. din aer, în solul de pădure își măresc activitatea lor de fixarea N., cu cât solul e mai aproape de neutru sau chiar bazic. O altă problemă din biologia solului este aceea a mycorhizei la arborii forestieri, care în ultimul timp a fost dusă destul de departe, grație cercetărilor lui Melin.

După câte se știe, în interiorul rădăcinilor plantelor superioare, pătrund mycelii de ciuperci în stratul erbaceu al scoarței, unde formează niște ghemuri purtând numirea de mycorhize. Frank, care a descoperit mycorhizele, a observat că ele trăiesc în simbioză cu plantele superioare și a interpretat că, pe deoparte mycorhizele furnizează plantei superioare substanțe organice pe cari le ia direct din humus și în schimb primește dela planta superioară apă și săruri minerale.

Multă vreme s'a crezut că mycorhiza poate să absoarbă direct azotul din at-

mosferă, ceea ce s'a dovedit mai târziu că nu e adevărat. Numai ciupercile cari trăiesc în umflăturile rădăcinilor de anin pot, ca și bacteriile dela leguminoase, să prindă direct azotul din atmosferă și să înlesnească introducerea lui în substanțele organice.

Pentru unele mycorhize — și anume acelea cari formează o mantă în jurul rădăcinii (mycorhize ectotrofe), s'a dovedit în mod sigur, că ele înlocuiesc în bună parte perit radicalari cari lipsesc și înlesnesc absorbția apei și a substanțelor minerale din sol.

Asupra grupului sistematic din care fac parte mycorhizele, nu s'a știut nimic până în 1921, fiindcă ele în interiorul plantelor nu formau decât mycelii și nu arătau niciodată fructificații. Melin, un renumit cercetător, reușește pentru prima oară să stabilească faptul surprinzător, că ele sunt formate de ciupercile superioare. Astfel, mycorhiza laricelui este formată de *Boletus elegans*, *Amanita muscaria* pe mesteacăn și *Larice* și *Lactarius deliciosus* pe *Pinus montana*.

Melin putu — ceea ce nu reuși nici unuia până la el — să facă și analiza și sinteza mycorhizei.

Rolul fiziologic al mycorhizelor, cu toată această descoperire, nu este încă complet lămurit, ele putând exista atât pe solurile sterile, cât și pe cele bogate în substanțe organice. Se pare că în acest ultim caz, ele înlesnesc plantei superioare folosirea directă a substanțelor organice din sol.

Tot în legătură cu biologia solului, d-l Funk se ocupa de studiul păturei erbacee. Studiază și expune succint teoria lui Cajander asupra tipurilor de păduri și demonstrează în mod convingător, că în Europa Centrală se poate face o împărțire a acestor tipuri, mai ales după *muschl* și graminee.

Data fiind bogăția în graminee a pădurilor noastre de stepă și în special a plantațiilor de salcâm, împărțirea d-lui Funk ne poate fi și nouă de mare folos.

Prin experiența noastră, am constatat că avem un tip foarte comun la noi în țară și oarecum impropriu culturii forestiere, în Bărăgan și în stepa Dobrogei, reprezentat prin graminea *Cynodon Dactylon*, în care s'au făcut multe plantații de salcâm și cărora trebuie să li se dea, dacă dorim să avem o reușită bună, o îngrijire deosebită¹⁾

D-r C. G.

ALLGEMEINE FORST- UND JAGDZEITUNG. Aprilie 1927.

1. Kurze Uebersicht über die Kenntnis der Humussäuren, von Dr. Schalb.

(Scurtă privire asupra cunoștințelor despre acizii humusului).

Chestiunea compoziției chimice a humusului a format în ultimul timp obiectul multor cercetări.

Studiul acesta este o prețioasă completare rezumativă a cercetărilor de seamă cu privire la compoziția humusului și în special la acizii din humus.

2. Zusammenhänge zwischen der physiologisch-chemischen Bodenbeschaffenheit und der Bestandeseigenschaft, von Dr. Kessler und Oberförster Sorbacher, Darmstadt.

(Relațiuni dintre starea fiziologică-chimică a solului și calitățile arboretului).

În cercetarea relațiilor dintre proprietățile chimice ale solului și vegetație, analiza chimică, fiind foarte anevoioasă și costisitoare, nu poate fi întrebuintată în practică pe o scară întinsă pentru determinarea compoziției chimice a solului.

1) Vezi nota dela «Material documentar silvic».

Studiul acestor relațiuni va fi mult ușurat prin întrebuițarea procedului bazat pe *reacțiunea solului*.

Solurile pot prezenta o reacțiune neutră, o reacțiune acidă sau o reacțiune alcalină, după raportul în care se află acizii și bazele ce conțin.

S'a constatat că solurile cu reacțiune neutră sunt cele mai favorabile vegetației, iar cele cu reacțiune intens acidă și sunt defavorabile, sunt însă și plante cari vegetează bine în soluri acide,

Problema ce se pune pentru cultura forestieră este: a se determina care este reacțiunea (deci gradul de aciditate) optimă, pentru dezvoltarea fiecărei specii și întrucât aciditatea solului poate fi modificată prin acțiunea omului.

Cu privire la influența reacțiunii solului asupra dezvoltării speciilor forestiere, studiul acesta conține observațiuni prețioase.

3. Der Dampfflug in der Forstwirtschaft.

(Plugul cu aburi în silvicultură).

Printre informațiunile acestui număr, găsim câteva note interesante cu privire la întrebuițările plugului cu aburi în practica silvică.

În cultura și exploatarea pădurilor, plugul cu aburi a fost puțin întrebuițat. Există însă posibilitatea întrebuițării acestui plug și utilizările lui de până acum au avut succese evidente.

Cu ajutorul său, doborârea arborilor se face mai repede și mai rațional, căci arborii pot fi scoși cu rădăcini cu tot din pământ. Pe lângă ieftinătate, metoda are și avantajul că mărește și cantitatea lemnului de lucru realizat. Tulpinile sunt extrase fără oboseală, iar solul este ușor liberat de rădăcini, înlesnindu-se astfel lucrările de împădurire.

Mașina aceasta poate fi întrebuițată și numai la scoaterea tulpinilor și rădăcinilor, în mod foarte ușor și ieftin. Gro-

pile rezultate sunt mult mai mici decât în cazul extragerii cu mâna — Se pot extrage 50 tulpini pe oră.

În cazul când nu se face extracțiunea tulpinilor și rădăcinilor, plugul cu aburi poate fi întrebuițat numai la distrugerea buruienilor și mobilizarea solului.

Pentru întreprinderile mari, se recomandă plugul Fachmann, iar pentru cele mai mici, plugul Lohn, care, pentru un preț mic, îndeplinește lucrările necesare.

4. Der Götterbaum oder Ailanthus, seine forstliche Bedeutung, besonders für Oedlandkulturen.

— Un articol asupra însemnătății forestiere a lui *Ailanthus glandulosus* semnat de Ing. I. Podhorsky — despre care s'a scris în Revista Pădurilor No. 5 Iunie 1927, pag. 206.

Maui.

1. Waldbauliche Erfahrungen in den Hardtwaldungen des unteren Rheinthales, von Dr. Eichhorn.

(Experiențe forestiere în masivele Hardt din valea inferioară a Rinului)

Un studiu asupra condițiunilor ingrate de cultură în acest ținut și asupra experimentărilor făcute în legătură cu cultura forestieră.

În condițiunile staționale defavorabile (sol sărac, format din nisipuri și prundișuri, precipitațiuni insuficiente, dese perioade de uscăciune, adăugându-se catastrofele atacuri de insecte, ciupercile, incendiile, utilizarea literei, etc.), cultura forestieră este extrem de grea și costisitoare, iar producțiunea foarte redusă.

O deosebită atențiune se dă în acest studiu, lucrărilor de regenerare cari în timpină cele mai mari dificultăți.

2. Die Wurzelbildung der Douglasie und ihr Einfluss auf die Sturm- und Schneefestigkeit dieser Holzart, von O. Groth. Continuă în numărul de pe Iunie. — Vezi acolo recenzia.

3) Neue Erfahrungen über den Kronenabschuss von Alteichen nach dem Langer'schen Verfahren, von Forstm. Sindensberger.

O expunere a procedului silviculturii Langer de asvârlire a coroanei arborilor cu ajutorul dinamitei.

Silvicultorul Langer a propus ca înainte de exploatarea arborilor de dimensiuni apreciabile, să se desprindă coroana de trunchiu, prin ajutorul dinamitei. În acest scop, imediat sub coroană sau chiar la baza crăcilor groase, se fac găuri în cari se vâra cartușe de dinamită. Aceștia li se dă foc cu un dispozitiv special, de jos, după care coronamentul se desprinde de arbore și cade, în general, păstrându-și pozițiunea sa verticală, jos. Această operație se face iarna, când căderea coroanei nu este împiedecată de frunziș.

S'a dovedit că prin această operațiune, valoarea materialului trunchiului nu este micșorată, efectul cartușului neresimțându-se pe o distanță mai mare de 30 cm. Prin căderea coroanei provocată în modul amintit, se cauzează minimum de pagube subarboretului și semințișului.

Această metodă se recomandă pentru extragerea arborilor bătrâni, deperisanți, a căror coroană, prin căderea lor, cauzează prejudiții însemnate arborilor vecini și semințișului.

Prin asvârlirea coroanei și apoi doborârea trunchiului, se reduc la minimum pagubele cauzate prin căderea arborelui.

Această operație — bineînțeles — nu poate fi executată decât acolo unde este rentabilă.

Iunie.

1. Die Wurzelbildung der Douglasie und ihr Einfluss auf die Sturm und Schneefestigkeit dieser Holzart, von O. Grotli.

(Formațiunea rădăcinilor la Douglas și influența sa asupra rezistenței acestei specii față de furtuni și zăpadă).

În Germania, Douglasul verde reprezintă o specie exotică de mare valoare, întrecând în producțiuni celalalte rășinoase, atât cantitativ, cât și calitativ.

În lucrarea cu titlul de mai sus, se studiază înrădăcinirea Douglasului, insistându-se asupra factorilor cari o influențează și asupra măsurilor culturale de luat pentru a se obține o înrădăcinire puternică și a se scăpa astfel Douglasul, în tinerețe, de pericolul furtunilor și zăpezii.

Rezumăm mai jos concluziunile la cari ajunge autorul acestui studiu, întrucât par a explica variațiunea înrădăcinirii și la alți arbori.

Înrădăcinirea Douglasului este variabilă cu natura solului, depinzând în primul rând de starea mecanică a pământului, adică de mărimea grăunților săi. Mărimea grăunților solului, determină condițiunile de umiditate și aerisire a solului. Dar dezvoltarea rădăcinilor este în funcțiune de umiditatea și aerisirea solului.

Cu cât grăunții solului sunt mai fini, cu atât aerisirea este mai redusă și rădăcinile se vor dezvolta mai mult trasant, în stratele superficiale ale solului; invers, în cazul unei compoziții mecanice mai grosiere înrădăcinirea va fi mai profundă și pivotantă, aerisirea solului fiind mai puternică.

Dezvoltarea rădăcinilor Douglasului depinde apoi de capacitatea pentru apă a solului și de permeabilitatea sa pentru apă (Wasserdurchlässigkeit). Aceștia sunt încă deasemenea determinate de compoziția mecanică a solului.

Un sol fin grăunțos are o mai mare capacitate și o mai mică permeabilitate pentru apă decât un sol grosolan grăunțos.

Apă necesară vegetației găsiindu-se în destul în stratele superficiale ale solului, înrădăcinirea Douglasului va fi (în cazul solului fin grăunțos) superficială și puțin dezvoltată (marea capacitate pentru apă reduce și cantitatea de aer din sol, ceea ce

impiedică deasemenea dezvoltarea rădăcinilor).

Lucrurile se petrec invers, în cazul solului grosolan grăunțos.

Prin urmare: Aerisirea redusă, marea capacitate pentru apă și permeabilitatea redusă a solurilor fin grăunțose, provoacă la Douglas o înrădăcinare trasantă, marea aerisire, puterea redusă de reținere a apei și marea permeabilitate pentru apă a solurilor grosolan grăunțose provoacă o înrădăcinare pivotantă și profundă.

Rezistența Douglasului față de furtuni și zăpezi este condiționată de înrădăcinare, fiind maximă în cazul înrădăcinării profunde.

2. Betrachtungen über Vorrats- und Zuwachsermittlung im reinen, gleichmässigen Bestand an Hand eines Beispiels, von L. Gehlhardt.

«Considerațiuni asupra aflării rezervelor lemnoase și a creșterilor în arborețe pure și uniforme de molid, cu ajutorul unui exemplu».

Autorul studiului astfel intitulat constată că, chiar în arborețe pure și uniforme de molid, procedeele bazate pe suprafața terieră medie cât și procedeele bazate pe arborele mediu, dau rezultate variabile pentru coeficienții de formă, pentru volum și creșteri și expune, exemplificând, mai multe metode de aflare, a suficientă precizie a coeficienților de formă, a volumelor și a creșterilor, utilizându-se formule și table existente. Spațiul restrâns nu ne îngăduie a insista pe larg asupra acestui studiu.

C. D. Ch.

«LA NATURE», 15 Oct. 1927.
Mimoza, materie tanantă în viltor.
A. Deforge, ing. chimist I. C. P.

«Pentru orice industrie ca și pentru orice țară, cheștiunea materiilor prime este la ordinea zilei».

În Franța, tăbăcăria — a treia industrie națională — este obiectul unor serioase preocupări, fiind obligată să facă apel la noi tanini vegetali, căci materiile indigene ca: scoarța stejarului și lemnul castanului, nu mai sunt suficiente. Printre materiile exotice, cea care este întrebuințată mai mult, quebracho colorata, — originară din Argentina — a început să se impuțineze.

Printre noile surse de tanini vegetali, avem mai multe specii de mimoza (acacia), interesante atât prin condițiunile de cultură și calitățile de tăbăcit ale scoarței, cât și prin posibilitățile de exploatare în colonii. Dintre toate speciile, *Acacia decurens Willd. var. mollissima Lindl.* face obiectul exploatărilor actuale.

Cultura mimozei s'a dezvoltat foarte repede în toată Africa engleză de Sud. În 1922 s'a estimat suprafața plantată la 80.000 ha. Dela 9400 t. de scoarță în 1898, exportarea s'a ridicat în 1924 la 90.915 t.

La sfârșitul războiului mondial, au început exploatările de mimoză și în coloniile franceze. În Madagascar, serviciul forestier a introdus mimoza în scopul de a reimpăduri câteva regiuni, iar societățile particulare au creat plantațiunile în vederea utilizării scoarței în tăbăcărie. Același lucru s'a petrecut și în Maroc.

S'a semnalat că Noua Caledonie, Tahiti și câteva părți din Indo-China ar fi eminentamente favorabile culturii acaciei tanifere. Sunt propuneri în sensul reimpăduririi cu această esență a masivului, Estorel (Franța) și a introducerii în Laude.

Această specie poate reuși în toate regiunile zonei maslinului, pe solurile silico-argiloase — mediocre, fără substanțe calcaroase și cu puțină apă. Are o creștere regulată, scoarța sa prezintă excelente calități tanante. Arborele este complet dezvoltat în aproape 8 ani, când atinge o înălțime de 13-20 m și un

diametru de 20—25 cm, măsurat la 1m30 dela sol.

Conținutul maxim în tanin este atins între 7—10 ani, când se și cojește, evaluat la 35% pentru Nantal (Africa de Sud), cifră ce variază cu specia și regiunea.

Pentru comparație: stejarul se cojește între 15—20 ani și are 10% tanin, iar lemnul de castan se exploatează la 50 ani și nu conține decât 8% tanin.

Repedea creștere a mimozei și bogăția scoarței sale în tanin, permite o exploatare economică. Scoarța se exportă sub forma brută sau ca extract sec fabricat în țara de origine.

Exploatarea scoarței de mimosă. Arborii, după ce s'au doborât, se cojesc, crăcile și rămurelele sunt făcute grămezi pentru a li se da foc mai târziu. Scoarțele sunt adunate, legate și cântărite, pentru a fi uscate, se transportă la uscătorie—un șopron deschis—apoi în depozitul de scoarțe. După câtva timp sunt tocate și puse în saci sau pachete.

Trunchiurile sunt utilizate la combustibil, stâlpi de mină, pari de gard și chiar în tâmplărie. Ca titlu de încercare se întrebuițează la prepararea pastei de hârtie.

Scoarțele destinate fabricării extractului sec, sunt tratate cu apă; soluția obținută este concentrată în vid până când devine cleioasă, după care se toarnă în saci unde se solidifică prin răcire. Astfel preparat, extractul conține 60—65% tanin.

«Scoarța de mimosă apare, după avizul specialiștilor, ca o materie de viitor. În tăbăcărie».

V. C. Filp — Constanța

«Buletinul Institutului economic românesc», Iulie — August 1927.

«Problema gurilor Dunării și influența ei asupra economiei generale a țării», de Ing. Insp. gen. G. Popescu.

Gurile Dunării au preocupat întotdeauna principatele Danubiene, căci în toate timpurile popoarele cele mai co-

merciale din lume și-au așezat centrele lor comerciale la gurile, la deltele fluviilor.

Comisiunea Europeană Danubiană a fost instituită pentruca să se poată executa lucrări tehnice la gurile Dunării și în susul fluviului. Dar devi-rea dela rolul tehnic a adus complicații internaționale. Deaceea problema gurilor Dunării este iar deschisă. Rezolvirea ei este o chestiune vitală pentru România.

«Contribuțiuni la problema industriei ferului» Dr. Oscar P. Graf.

Avem nevoie de o industrie a ferului. Motive politice și economice cer aceasta. Chestiunea supusă discuției e numai care trebuie să fie dimensiunile acestei industrii.

Prin alipirea regiunilor foste ale monarhiilor austro-ungare, dispunem de o însemnată industrie a ferului. Inșă avem nevoie încă de multe fabrici care să lucreze ferul pentru a putea fabrica în țară articole elementare, necesitate de cele mai însemnate ramuri de producție.

Avem posibilitatea de a ne procura materia primă prin compensații. Ne lipsește însă un plan documentat.

«Economia Națională», Aug. 1927.

«Problema Combustibililor», — Petrolul — de Dr. I. G. Popescu.

Petrolul este cea mai importantă dintre materiile combustibile de astăzi. Petrolul economisește munca și timpul atât la extragere cât și la întrebuițare. Ca o consecință, problema aprovizionării cu petrol a devenit fundamentală pentru toate popoarele. Dar se afirmă că durata zăcămintelor petrolifere nu va fi mai lungă decât 100 de ani, cel mult. Dela tendința de astăzi de a-și asigura piețele de desfacere, țările producătoare vor fi nevoite foarte curând să-și rezerve pentru trebuințele proprii petrolul extras. Problema interesează de aproape țara noastră. Noi trebuie să producem atât petrol

cât cer necesitățile interne și ale exportului. Să ne ferim de a forța producția în vederea aplicării exportului, fiindcă forțarea ei înseamnă epuizarea mai grabnică a rezervelor de care dispunem, din acest punct de vedere, ultimul cuvânt va fi al țărilor, care vor avea pe-trol mai mult timp.

«Economia Națională», Septembrie 1927.

Problema combustibililor. — Petrolul sintetic de Dr. I. G. Popescu.

Posibilitatea găsirii unui înlocuitor al petrolului nu este exclusă.

În Germania, Dr. Bergino a reușit să lichefieză cărbunile. Din 1000 kgr. lignit, se pot extrage 100 kgr. benzină, 200 kgr. esențe grele, 70 kgr. uleiuri, 30 kgr. parafină. În Franța s'a pus problema carburantului național. S'au făcut încercări cu un amestec de 50 % benzină și 50 % alcool, și rezultatul a fost afirmativ, cu o singură condiție: alcoolul să fie complet lipsit de apă.

Chiar Anglia și Statele-Unite — stăpânele pieței petrolului — se interesează de mersul problemei. Deocamdată intervin numai bănește.

L'économiste roumain, 1 Octombrie 1927.

«*L'industrie du papier*», par L'Ing. G. I.

Industria hârtiei în România poate produce cantitatea de hârtie necesară consumației interne. Ea este în plină dezvoltare. Avuția forestieră, combustibilul și mâna de lucru sunt condițiuni excelente pentru dezvoltarea industriei române de hârtie.

«*La standardisation des céréales*» par Agra.

Cerealele noastre sunt mai puțin căutate pe piețele străine, din cauza amestecului calităților. Standardizarea cerealelor ne păstrează debușeurile noastre pe piețele străine și ne-ar ajuta să recucerim locul pe care l-am avut înainte de războiu.

L'économiste Roumain, 15 Octombrie 1927.

L'élevage du bétail, par Agra.

Sub inspirația Ministerului de Agricultură și Domenii, se creează târguri de export în marile centre din Transilvania și Bucovina. La aceste târguri săptămânale, negustorii vor putea cumpăra vite pentru export, fie pentru Viena, fie pentru Cehoslovacia. Pentru ca organizarea exportului să nu producă o ridicare a prețului ărnii în interior, se organizează târguri și pentru consumul intern și trenuri pentru transporturi rapide între oceanele din țară.

Această dublă organizație va stimula pe crescătorii de vite.

La suppression de la prohibition. Gérald.

Statul Român este partizanul convins al libertății comerțului dintre state. Totuși, având în vedere situația industriei sale, trebuie să-și rezerve dreptul stabilirii unui tarif vamal protector.

Înlăturarea prohibiției trebuie oarecum altfel înțeleasă decât în țările occidentale industriale.

T. B.

INFORMAȚIUNI

Cu unul din numerile trecute ale Revistei Padurilor s'a expediat abonațiilor noștri un manifest-program semnat de distinsul nostru camarad d-l Prof. N. Gh. Popovici.

Deoarece acest fel de a se transmite manifestul nu a fost în vederile autorului și nici încuviințat de Redacție — cerem iertare cititorilor noștri, care ar fi putut pune în sarcina Comitetului de Redacție anumite tendințe de propagandă într-o chestiune în care nu avea nici un fel de chemare să-și spue cuvântul.

Pe ziua de 1 Ian. 1928 s'au făcut următoarele înaintări în Corpul tehnic silvic al Statului:

La gradul de Inginer consilier, d-nii Ingineri inspectori generali: I. Comanici și Dem. Anastasescu.

La gradul de Inginer Inspector general, d-l Inginer Inspector Al. Popescu.

La gradul de Inginer Inspector, d-nii ingineri sub Inspectori: N. Jianu, V. Broșteanu, Emil Dumitrescu și Gh. Arsene.

La gradul de Inginer sub-inspector, d-nii ingineri șefi: St. Caraman, D. Constantinescu, D. Iliescu, Ion Schorcher, I. Baleanu și Andrei Boldescu.

La gradul de inginer șef, d-nii ingineri Leo Zelinsky, Barnava Ūto, Sextil Țișcă, Const. Georgescu, Alex. Chiarițescu, Emil Niculescu, Const. Marcu, Alex. Budo, Gh. Ionescu, Grigore Eliescu, Const. Rachieru, Adalbert Csurilla. Ef. timie Petrescu.

La gradul de Inginer silvic, d-l inginer silvic stagiar Ion Stănci.

Societatea elevilor Ingineri silvici dela Școala Politehnică și-a ales pe anul 1928, următorul comitet:

Președinte, Dinu Valeriu Voinea,

Vice-președinte, Mihaescu Lazăr, Casior, Ștefănescu Const. Meret, Secretar, Rucăreanu Nicolae. Secretar de ședință, Filorescu Vasile. Membrii: Bancu Ilie, Paunescu Trifon, Popescu Ioan Zelin, Irimușelu Gheorghe. Conșori: Georgian Teofil, Cojoc Gheorghe, Badescu Gheorghe.

Citim în «America», ziarul Românilor din Statele Unite, următoarele:

«Ieri am fost onorați la redacție cu vizita d-lui și d-nei Profesor Marin Drăcea, cari se opriseră pentru un scurt timp în orașul nostru spre a cerceta câteva stabilimente industriale.

Distinsul nostru oaspe este profesor la școala Politehnică din București, secția silvică și membru în Consiliul tehnic al Casei Padurilor. D-sa are doctoratul în științele silvice dela München.

În America a sosit prin luna Februrie, venind cu bursa dela Fondația Rockefeller pentru a face studii comparative de silvicultură. Călătorind sub auspiciile acestei mari fundațiuni americane, d-sa a vizitat diferite centre forestiere, școli și instalațiuni, în legătură cu subiectul ce-l interesa, prin statele Connecticut și Wisconsin, trecând apoi în Ashville, North Carolina, la Instituțiunea Forest Experiment Station.

În Wisconsin d-nul profesor a stat trei luni și jumătate la Forest Product Laboratory din Madison, studiind tehnologia lemnului.

Distinsul oaspeți au plecat aseară spre Buffalo, N. Y., urmând a se duce la Niagara Falls, la Ottawa (Canada), și apoi la New-York. Prin Ianuarie se vor imbarca din portul New York pentru România.

Știrea care ne vine pe această cale, despre activitatea d-lui Profesor Drăcea confirmă speranțele noastre. Nu ne-am

Îndoiți o clipă, că valorosul nostru camarad va face operă pozitivă peste Ocean și va reprezenta cu zel munca strălucitoare a colegilor noștri rămași în țară.

Cel de aici îl așteptăm cu nerăbdare și încredere.

Revenind la cazul colegului nostru Tomir, suntem în măsură să informăm pe cititorii noștri, că procesul său a fost judecat de Consiliul de disciplină și camaradul nostru achitat.

Următoarea mișcare s'a făcut în corpul silvic al Statului:

In interes de serviciu:

D-l inginer silvic *A. Scholath* dela ocolul silvic Huniedoara la ocolul Sf. Gheorghe, în locul d-lui inginer *Eugeniu Zahar*, care trece la ocolul Huniedoara.

D-l inginer *I. Dobrescu* dela Direcția Regională Cluj, în postul vacant de șef al ocolului Turda.

După cerere:

D-l inginer *P. Cajegu* dela ocolul Ileanda mare în postul vacant de șef al ocolului Târgoviște.

D-l inginer *E. Petrovan* dela ocolul *Poentele de sub munte* la ocolul Valea Răului.

D-l inginer staglar *Al. Ivănescu*, ajutor la ocolul Lucieni, ca titular la ocolul *Poentele de sub munte*.

Cercul studenților de studii forestier

a ținut la 24 Noembrie în localul Soc. Progresul Silvic a II-a ședința din acest an.

D-l Dr. Const. C. Georgescu a dezvoltat comunicarea sa intitulată: «Insulele de fag din Dobrogea» de Nord, comunicare ce se va publica în Nr. viitor al revistei.

Studentul T. P. Balanica din anul al III-lea a prezentat o scurtă comunicare cu privire la distribuția procentuală a reielui în pădurile ocolului silvic Măcin.

D-l Ing. Const. D. Chiriță a recenzat comunicarea făcută de L. Ilvessalo la Congresul internațional de silvicultură dela Roma (1926), intitulată: «Cultura speciilor exotice de arbori», recenzia o dam la cap. «Rencenzi» în Nr. de față al revistei.

La discuțiile au luat parte d-nii Em. Protopopescu Pache, M. Radulescu, Dr. Georgescu și mai mulți studenți.

Indemnăm pe tinerii noștri camarazi să continue activitatea, care le face numai cinste.

Conferințe

Dumtrică 5 Februarie 1928. Ora 9 seara, în sala Ateneului Român din București, va avea loc conferința d-lui Ing. inspector silvic M. P. Florescu, care va trata despre: **Criza pădurilor României.**

Toți colegii aflători în București și care ocazional în trecere vor fi în București, la acea zi, sunt rugați cu insistență să bine voločă a lua parte.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

Desbateri. Decizii.

PROCES-VERBAL Nr 20

Ședința dela 24 Octombrie, 1927

Prezenți d-nii: C. P. Georgescu, M. Tănăsescu, P. Antonescu, V. Stînghe, M. P. Florescu, Ioan Petre, N. Nedelcovici, D. Tomuță, D. Grozescu, M. Ștefănescu-Suhățeanu. Se citește procesele-verbale ale ședințelor din 10 și 17 Octombrie a. c. și se aprobă.

D-nii *M. Tănăsescu* și *P. Antonescu*, propun ca d-l profesor *G. Huffel* să fie ales membru de onoare al societății „Progresul silvic”. Se hotărăște ca alegerea d-lui Huffel ca membru de onoare, să fie propusă în cea dintâi adunare generală.

Consiliul delegă pe d-nii: *M. Tănăsescu*, *P. Antonescu* și *C. P. Georgescu*, pentru ca împreună cu doi arhitecți *Eraclie Lăzărescu* să facă recepția clădirii căminului societății „Progresul silvic”.

S'a aprobat o cameră la cămin studentului *N. N. Mateescu*, fiul d-lui *ing. Inspec-tor silvic N. Mateescu* din Curtea de Argeș.

Se respinge cererea d-lui *ing. silvic N. Gheorghiu*, prin care cere restituirea sumei subscrise pentru clădirea soc. „Progresul silvic”, acțiunile sale neputând fi cumpărate de societate, ci numai de membri.

Se aprobă tipografilor „Eminescu” un spor de 6%, pentru tipărirea „Revistei Pădu-rilor”, reperat la angajamentul prim.

Se respinge cerere de majorare a salariului servitorului societății. Se vor plăti în schimb toate cheltuielile ocazionale în interesul societății ca și până acum.

Se admite cererea d-lui *ing. silvic I. Chișu* ca membru al societății „Progresul silvic” pe ziua de 1 Octombrie 1927.

Asupra cererii d-lui *ing. hotarnic Gr. Popescu*, care oferă societății „Progresul silvic” 200 exemplare a 100 lei exemplarul din lucrarea *Ridicării planurilor*, d-l *P. Anto-nescu* a de părere, că întrucât nu avem prevederi bugetare, nu se poate hotări.

D-l *I. Petre* e de părere a se da în comision societății, care s'ar angaja a o des-face treptat, treptat.

Se hotărăște ca Moșniile congresului să fie înmănată d-lui *Ministru de Domenii* da către: *Președintele societății*, d-l *Stînghe* și *secretarul general*.

Consiliul nefiind în număr (d-l *M. Tănăsescu* plecând) chestiunea se amână pentru una din ședințele viitoare.

Asupra preînămplinării direcțiunii generale a poștelor și telegrafelor, relativ la cei 7730 lei, veniți prin scrisoare de valoare dela *Cernăuți*, pe adresa societății și inaugurii de fostul impiegat *Alexandru Văitănu*, se amână pentru ședința viitoare, când d-l *casier* luând informații și dela d-l *N. Elefterescu*, fost casier, va prezenta un referat.

p. Președinte, *C. P. Georgescu*

Secretar general, *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL Nr 21 al Consiliului de administrație

Sedința dela 31 Oct. 1927

Prezenți d-nii: C. P. Georgescu, Aureliu Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, Ioan Petre, M. Suhățianu, M. Tănăsescu și D. Tomuța.

Consiliul nefiind în număr, ședința se amână pentru ziua de 7 Noiembrie 1927.

p. Președinte, C. P. Georgescu

Secretar general, M. P. Florescu

PROCES-VERBAL Nr 22

al ședinței dela 7 Noiembrie 1927

Prezenți d-nii: C. P. Georgescu, P. Antonescu, Aureliu M. Eliescu, M. Tănăsescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, H. Lazar, M. Suhățianu, G. Turneanu, D. Tomuța, N. Nedelcovici și V. Stînghe.

Se citește procesele verbale din 24 și 31 Octombrie și se aprobă.

D-l Președinte pune în discuție cooptarea unui membru în Consiliul de administrație în locul devenit vacant prin plecarea d-lui Sburian, la studii și care va lipsi deci 2 ani din țară.

În urma discuțiilor urmate între membri și ținând seama și de art. 16 din statute, care reglementează că locul poate deveni vacant numai după 6 absențe continue, punându-se la vot, se decide cu majoritate, că întrucât locul nu e vacant, să se amâne cooptarea unui nou membru, numai după cele 6 absențe consecutive ce se vor fi produse.

Se ratifică procesul verbal al comitetului înărcinat cu recepția clădirii Societății, în sensul ca să elibereze întreprinderilor Inginer Tiberia Eremie garanția în efecte de 350.000 lei, iar restul garanției de 422.000 lei tot în efecte să se păstreze de Societate, până ce se va completa toate lipsurile și reparațiile prevăzute în procesul verbal de recepție.

De asemeni ratifică și plata sumei de lei 231.756, egită din calculul făcut de contabilitatea noastră - urmând ca între timp în mod contradictoriu să se facă definitiv societății.

p. Președinte, C. P. Georgescu.

Secretar general, M. P. Florescu.

PROCES-VERBAL Nr 23

Ședința din 14 Noiembrie 1927

Prezenți d-nii: C. P. Georgescu, M. Boldur, Aureliu Eliescu, M. P. Florescu, P. Ioan, V. Stînghe, M. Suhățianu, M. Tănăsescu, Gh. Turneanu și D. Tomuța.

1. Se citește procesul-verbal al ședinței din 7 Noiembrie.

D-l P. Ioan constată, că procesul-verbal așa cum s'a încheiat, nu este sumarul celor discutate în ședința dela 7 Noiembrie a. c. și cere să se refacă. Eventualele modificări nu pot avea loc de cât cu aprobarea Consiliului. D-na propune ca fără să se intre în detaliul discuțiilor, să se evidențieze punctele principale și anume: a) S'a cerut de d-l Tănăsescu intervertirea ordinii de zi, ca să se admită întâi cooptarea unui membru în locul vacant prin plecarea d-lui Sburian.

b) S'a obiectat că d-l N. G. Popovici n'ar fi membru neavând cotizația plătită la zi.

c) Că locul n'ar fi încă declarat liber

În urma propunerii d-lui G. Turneanu la care se aliază și d-l Președinte, se hotărăște a se pune la vot și cu 7 voturi față de 6, s'a hotărât că locul d-lui Sburian din Com-

siliu nu e încă vacant, până nu se va împlini cele 6 absențe conform statutului sau intervine o dimisie formală.

D-l C. P. Georgescu punând la vot aprobarea procesului-verbal al ședinței din 14 Noembrie astfel cum a fost redactat de Secretariat, Consiliul cu majoritate îl aprobă.

2. Consiliul aprobă următoarele facturi și conturi făcute pentru Interesul Societății:

a) Factura Magazinului general	9235
b) Marcus Gerscovič	9000
c) Chitanja N. Episcopescu	1000
d) Factura Eugoniu Benoni	8549
e) Chitanja N. Paia	1440
f) Borderou ziaristi	15000
g) Chitanja N. Caliniuc	5400
h) N. Caliniuc	4350
Adică în total	83904

3. Asupra preîntâmpinării întreprinderilor Tiberiu Eremie, I se va comunica că poate începe lucrările de reparație ori și când, fără a deranja serviciile Casei Pădurilor.

4. Asupra cererii d-lui ing. hotarnic Gr. Popescu, se decide a se lua de Societate 200 exemplare din lucrarea d-sale în consemnaje și a se face publicație și în Revista Pădurilor, urmând a se lăsa și prețul definitiv.

5. Asupra preîntâmpinării d-lui ing. silvic I. Diaconescu, șeful o ului silvic I. Cotmeana, cu privire la apărarea făcută colegului Branduș pentru ofensa adusă de d-l avocat Rizeșcu, Consiliul în urma discuțiilor angajate de d-nii Ștefănescu-Suhățeanu, Turneanu, Stinghe și d-l C. P. Georgescu, delegă pe d-l Suhățeanu de a prezenta un referat.

6. Asupra preîntâmpinării d-lui C. Pop Bancheriu, care cere a fi trecut printre membri fondatori ai Societății, Consiliul, delegă pe d-l Secretar general a referi.

7. Consiliul la act cu satisfacție de preîntâmpinarea d-lui St. Demetrescu Gârbovi, și hotărăște ce această preîntâmpinare să se publice în Revista Pădurilor.

8. Se aprobă câte 100 lei pe zi oamenilor de serviciu care au ajutat la Congresul din 1927, adică în total 900 lei.

9. Se admite ca membru în Societate, d-l ing. silvic Victor Cioloșan, pe ziua de 1 Octombrie 1927.

10. Se aprobă cameristului C. Paciulete, dela poarta principală, pentru serviciu de noapte necesar căminului, o indemnizație de 300 lei lunar, cu începere dela 1 Noembrie a. c.

11. Se delegă d-l Aureliu Eliescu, de a face apel imediat asupra impunerii făcute Societății de către Primăria sectorului I Galben.

12. D-l P. Ioan propune ca între alte chestiuni ce ar urma să se discute în ședința viitoare să se pună la ordinea zilei și: Conferința Soc. de credit și ajutor, anuarul, sărbătorirea a 30 ani dela moartea d-lui Danielescu, Oct. 1927, Stătescu și Petrariu, Februarie 1928, Congresul din 1928, mărirea numărului membrilor și atribuțiile Comitetului de Direcție Președinte, C. P. Georges u

Secretar-general, M. P. Florescu

PROCES-VERBAL Nr 21

Sedința dela 21 Noembrie 1927

Prezenți d-nii: C. P. Georgescu, A. Eliescu, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, V. Stinghe, M. Suhățeanu și G. Turneanu.

Consiliul nefiind în număr statutar, ședința se amână pentru 28 Noembrie a. c.

P. Președinte, C. P. Georgescu

Secretar general, M. P. Florescu

PROCES-VERBAL Nr 25

Sedința dela 28 Noembrie 1927

Prezenți d-nii: C. P. Georgescu, P. Antonescu, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Coman Marinescu A. Nedelcovici, V. N. Stinghe, M. Tănăsescu, Gh. Turneanu și D. Tomuș.

Se citește procesul verbal al ședinței dela 14 Noembrie.

D-l M. Tănăsescu, susține că dela discuțiunea punctului 2 d-sa n'a mai luat parte la ședința ședința și deci nu a luat parte la aprobarea cheltuielilor și a celorlalte chestiuni.

D-l P. Antonescu crede necesar ca pe viitor asupra cheltuielilor, să fim mai strânși.

D-l V. Stinghe susține, că sunt numai cheltuieli, cari justifică pe deplin întrebuintărea lor.

D-l Ionescu Andrei crede și d-sa că pe viitor să fim cât se poate mai economi.

D-l P. Ioan intrucât cheltuielile sânt deja aprobate de Consiliu în ședința precedentă, nu se mai poate reveni asupra lor. Totuși, pe viitor e necesar să se stabilească o normă.

D-l Gh. Turneanu să nu ne abatem dela buget ar fi prudent. Inșă pentru cazuri speciale și neprevăzute, e necesar să se arizeze întotdeauna Consiliul.

D-l D. Grozescu: aproape toate cheltuielile aprobate în ședința precedentă, au fost necesitate pentru congres și care nu erau prevăzute în buget. Au fost încontinue la ordinea zilei dar s'a dat amânării până azi.

D-l P. Antonescu, crede necesar ca în convocările viitoare să se comunice și chestiunile care vor urma să fie discutate în ședința, pentru ca membrii să poată lua cunoștință.

D-l C. P. Georgescu crede util ca convocările să se facă și pentru membrii din exterior.

D-l M. Tănăsescu: din cauza greutateii expediției ar fi necesar poate, ca ședințele să se țină din 2 în 2 săptămâni.

D-l C. P. Georgescu e de părere, că e bine să se comunice ordinea de zi și că ședințele să se țină din 2 în 2 săptămâni, începând dela 1 Ianuarie 1928, dar până atunci ședințele să se țină săptămânal.

D-l Aurel Eliescu, după parastaul Președintelui nostru, un alt om mare prin personalitatea lui, a fost înmormântat ieri.

Cred ca un primos al datoriei noastre ca în semn de pietate, să ne reculegem câteva momente, din care să se desprindă că societatea Progresul silvic, îi aduce omagii personalității lui Ion I. C. Brătianu, care afară de preocupările sale, a ținut și la parte și la congresul nostru dela Cernăuși, cu care prilej a fost ales chiar membru de onoare a societății noastre.

D-l P. Antonescu, se unește în totul cu cele expuse de d-l A. Eliescu. În continuare d-sa spune că a avut prilejul de a-l întâlni în 1923 la Cumpăna din munții Argeșului unde pe valea Argeșului, mai sus ceva de ruinele cetății lui Zepeș, și-a construit o vilă pentru recreație. Cu acest prilej am discutat și chestiuni de păduri și din conversația angajată se desprindea grija sa de păduri, pentru buna lor conservare între altele mi-a afirmat, că dacă ar fi la o vârstă mai tânără și dacă ar fi să-și aleagă vreo activitate, și-ar alege cariera de silvicultor.

D-voastră sunteți fericiți că exercitați o asemenea profesie.

I s'a adus la cunoștința retele consecinți a legii izăzurilor comunale și a exproprierei poenilor. A rămas impresionat.

Între altele a spus: E adevărat că soția mea care e botanistă, mi-a confirmat că flora munților noștri s'a sălbăticit. Da, a fost răspunsul meu, căci noi dăm pământ ca să nutrim vitele, căci păgunatul la noi e încă primitiv și atât de neglijat că treptat, treptat ne am distrus ierburile.

La aceste discuțiuni au fost martori, atât d-l C. P. Georgescu cât și d-l M. P. Florescu, secretarul Societății.

După această d-sa a ținut să ia parte și la congresul nostru anual dela Cernăuși, când ca un omagiu a fost ales membru de onoare.

Ca și colegii din A. O. I. R. se cuvine ca și Societatea Progresul Silvic să-i aducem omagii pentru acest mare om.

D-l C. P. Georgescu se unește în totul la cele manifestate de d-l Eliescu și Antonescu. A fost un ilian, patriot convins, și a impus patriotismul său dincolo și peste hotăr Societatea noastră are datorția de a-i aduce omagiu, căci a fost și membru de onoare. De acela să-i zicem: *Fie-i jârâna ușoară.*

D-l M. P. Florescu crede necesar a se însera și în ziare apoteozarea ședinței de astăzi ca și A. G. I. R.

D-l V. Stinghe în primul număr din Revista Pădurilor, articolul de fond să fie rezervat pentru același scop.

D-l C. P. Georgescu dispune să se citească demisiunea d-lui D. Sburian din membru din Consiliu, și declarând locul vacant, punându-se la vot, cooptarea unul nou membru, rezultatul votului a fost d-l N. G. Popovici, a intrunit 7 voturi, d-l V. Pribolanu a intrunit tot 7 voturi.

Fiind paritate de voturi, se amână alegerea pentru o altă ședință.

D-l C. P. Georgescu conform statutelor suntem obligați a ține conferințe în ciclul de iarnă și e bine a ne gândi din timp.

D-l P. Antonescu crede, că conferințarii se vor găsi, dar pentru auditori nu garantează.

Evidențiază, că D-șii a jlnut o conferință la care a participat și un reprezentant al Ministerului plenipotențiar al Italiei — în sală erau numai 10—12 ingi.

Ne-am adresat profesorului universitar I. Simionescu — ne-a vorbit despre cultul arborilor — în sala Soc. Politehnice, erau deabea 20—25 persoane, a fost o conferință entuziastă: știință, literatură. — Față de aceste fapte e îngrijorare dacă se va repeta din nou aceste lucruri. Să facem deci să avem auditori.

D-l I. I. Marinescu să se avizeze și colegii din provincie.

D-l A. Eliescu comunică, că azi teatrele mor înaintea cinematografelelor, ziarele bune dispar în fața ziarelor de șenzatie, revistele slabe trăesc față de revistele bune, care pier.

Moda conferințelor e azi la Fondajle.

Crede necesar a se ține conferințele cu oricât de pușini auditori, fie chiar 3. Poate să mai introducem ceva amuzament, — așa e nota vremii.

D-l M. Tănăsescu: atunci care ar mai fi roatul Societății, dacă nu ar mai fi și conferințele?

D-l V. Stinghe: Era ciclul de conferințe, pe vremuri, care se ținea prin Februarie, Martie, deci nu e timpul târziu.

D-l P. Ioan: conferințele d-lui Simionescu și Manolescu au avut auditori din cauza congresului — agronomii au conferințe administrative și culturale. Poate ar fi cazul și la noi.

D-l C. P. Georgescu: conferințele nu-s pentru noi, ci pentru marele public. Crede, că se va găsi foarte multă lume, care se va interesa, văzând afișajul prin care se va face cunoscute conferințele.

D-l M. Tănăsescu cere ca noi, din cercurile noastre să ne aducem auditori.

D-l Andrei Ionescu crede necesar să se numească o comisie care să se ocupe de organizarea conferințelor.

D-l C. P. Georgescu: e de aceeași părere.

D-l V. Stinghe: în Revista Pădurilor se va publica enunțarea conferințelor, — dar e necesar și o comisie care să fie însărcinată să între în discuție și cu conferințarii.

Consiliul delegă pe d-l Antonescu, Stinghe și M. P. Florescu, ca să se ocupe de buna reușită a conferințelor.

Pentru înlînșarea casei de credit și ajutor conform statutelor, Consiliul delegă pe d-nii A. Eliescu, M. Tănăsescu și Gh. Turneanu să elaboreze Statutul Casei de credit și ajutor.

p. Președinte, C. P. Georgescu

Secretar-general, M. P. Florescu

PROCES-VERBAL Nr. 26

Ședința dela 5 Decembrie 1927

Prezenți d-nii: C. P. Georgescu, Aureliu Eliescu, P. Ioan și Gh. Turneanu.
Consiliul nefiind în număr, ședința se amână pentru Luni 12 Decembrie s. c.

p. Președinte, C. P. Georgescu

Secretar general, M. P. Florescu

PROCES-VERBAL Nr. 27

Ședința dela 12 Decembrie 1927

Prezenți d-nii: C. P. Georgescu, Aureliu Eliescu, M. P. Florescu, D. Orozescu, Coman Marinescu, A. Nedelcovici, V. Sringhe, M. Tănăsescu, Gh. Turneanu și D. Tomuța.
Se citește procesul-verbal al ședințelor din 20 Noembrie și 5 Decembrie s. c. și se aprobă.

D-l P. Antonescu citește articolul dedicat amintirii lui Ion I. C. Brătianu, ce va apărea ca articol de fond în primul număr din "Revista Pădurilor".

D-l Aureliu Eliescu, cere a se elimina din text, anumite pasaje cu nuanță politică.

D-nii V. Sringhe, P. Ioan, Gh. Turneanu și Coman Marinescu intervin în discuție.

D-l P. Antonescu convine a modifica pasajele care cuprind nuanța politică

D-l A. Eliescu aduce apol mulțumiri și își exprimă admirația sa, pentru redactarea articolului.

D-l C. P. Georgescu menționează, că în ședința precedentă s'a hotărât, a se redacta pentru "Revista Pădurilor" un articol omagiu pentru Ion I. C. Brătianu.

Cum d. P. Antonescu a convenit a modifica pasajele cu nuanță politică, credem necesar a mulțumi d-lui P. Antonescu, pentru munca depusă în redactarea acestui articol.

Și cum acest articol atât de important e emanația soc. "Progresul silvic", cred că s'a făcut bine, că s'a citit în ședința Consiliului pentru ca Societatea noastră să și-l poată asuma.

D-l Gh. Turneanu își exprimă nedumerirea asupra înmărmurii Consiliului de Administrație față de Comitetul de redacție al Revistei Pădurilor, dorind chiar ca aceasta să se menționeze în procesul-verbal.

D-l C. P. Georgescu intrând în ordinea de zi a ședinței, propune a se discuta referatul contabilității cu privire la lichidarea complurilor întreprinderile Tiberiu Eremita.

D-l M. Tănăsescu cere Consiliului, intervertirea ordinii de zi, pentru a se discuta chestia cooptării unui membru, în locul devenit vacant prin demisia colegului Sburlan. Întrucât chestia e foarte veche și ședinți de-a rândul a fost discutată, credea necesar ca în ordinea de zi să se fi pus la început, iar nu la urmă.

D-l P. Ioan cere respectarea ordinii de zi.

La fel cere și d-l Gh. Turneanu.

D-l M. P. Florescu, cere a se pune la vot aprobarea intervertirii ordinii de zi

D-l C. P. Georgescu, crede că d-l Secretar a anticipat asupra punerii la vot, acest vot cuvenindu-se Președintelui.

D-l D. Orozescu, întrucât e o chestie de principiu, care s'a obliguit și se obliguește la toate consiliile, crede că se poate interverti ordinea, cu atât mai mult cu cât această chestiune a fost veche.

D-l P. Ioan, în replica, explică, că sunt și alte chestiuni tot atât de importante, și cere respectarea ordinii de zi.

D-l Gh. Turneanu, se retrage din ședința.

D-l P. Ioan se retrage protestând împotriva intervertirii ordinii de zi și împotriva faptului, că se profită de lipsa unor anume membri, care ar fi fost favorabili cooptării d-lui N. G. Popovici.

D-l Președinte pune la vot aprobarea sau respingerea intervertirii ordinii de zi. Rezultatul votului: 7 pentru intervertirea ordinii și 3 contra.

D-l Președinte pune la vot cooptarea unui nou membru în Consiliu în locul vacant.

A Infrunți.

D-I V. Priboianu 7 voturi.

D-I N. G. Popovici 3 voturi.

Consiliul față de rezultatul votului declară cooptat pe d-I V. Priboianu.

D-I *Președinte* propune a se citi de secretar raportul consiliului asupra diferenței de plată asupra localului.

D-I M. Tănăsescu crede necesar, că în gresabil, Cenzorii să-și depună și d-I lor raportul

D-I A. Eliescu e de același părere.

D-I D. Grozescu: e o chestie de principiu, dacă rol Consiliului aprobăm sau nu diferența de plată ce ni se cere.

D-I *Secretar* citește raportul contabilității.

Consiliul aprobă a se plăti numai 53090 lei ce rezultă din acte și respinge plata comisionului de 2% asupra efectelor de 772.000 lei depuse în gal și care se ridică la 30.880 lei, pe timpul dela 1 Aprilie 1927 - 30 Septembrie 1927.

D-I *Secretar-general* cere ratificarea aprobării sumei de 2000 lei acordată Asociației Centrale agricole a Moldovei întregite cu sediul în Iași, care a întreprins publicarea monografiei generale agricole a Moldovei, Bucovinei și Basarabiei pe 1926 - 1927, în vederea congresului internațional agricol ce va avea loc la București, și unde se va da o atenție deosebită și pădurilor.

Consiliul în unanimitate aprobă.

D-I *Secretar-general* citește preînțămplatirea colegului I. Zăvoianu cu privire la cazul decesului fostului coleg D. Mușat.

D-I M. Tănăsescu motivând ora înaintată și interese urgente se scuză, că numai poate lua parte la ședință.

Consiliul numai fiind în număr, se amână ședința pentru Luni 19 Decembrie a. c. *Președinte*, C. P. Georgescu

Secretar-general, M. P. Florescu

PROCES-VERBAL Nr. 28

Ședința dela 19 Decembrie 1927

Prezenți d-nii: I. Aleman, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, A. Nedelcovici, V. Priboianu, V. Stînghe, M. Suhăjeanu, Gh. Turneanu și D. Tomuța.

Sub președinția d-lui I. Aleman se citește procesul-verbal al ședinței din 12 Decembrie 1927.

D-I P. Ioan, dorește a se completa procesul-verbal cu cele exprimate de d-șă, cu privire la retragerea d-sale din ședința precedentă.

Consiliul aprobă. Cu aceste modificări se aprobă apoi procesul-verbal.

D-I M. P. Florescu. Înainte de a intra în ordinea de zi, relevă că în sânul Consiliului avem un membru nou, d-I V. Priboianu. Roagă pe d. Priboianu de a da concursul său societății "Progresul silvic" în mod desinteresat. Relevă cu acest prilej, că aproape toți acei ingineri silvici, cari înainte de război erau la serviciul ridicărilor în plan, azi sunt în Consiliul de Ad-ție al societății noastre.

D-I Priboianu răspunde:

*Domnule Președinte,
Domnilor Consilieri,*

Prin votul d-v. fiind chemat să ocup locul lăsat vacant de eminentul coleg d-I Sburian, declar, că sunt mișcat de cinstea ce mi s'a făcut a mă admite colaborator în Consiliul Societății noastre, cu atât mai mult cu cât am aflat că s'a avut în vedere în primul rând ideea de armonie ce trebuie să existe în acest Consiliu chiar, cu sacrificiul unor persoane care totuși merită stima și considerația tuturor.

Domnilor, mă înnumăr și eu printre cei lingri și vă comunic că totdeauna am fost și sunt de părere, că înaintășilor noștri luptători pe terenul silviculturii să li se păstreze

respectul și considerația muncii și cunoștințelor căpătate într'un timp îndelungat și pe care le lasă posterității sub forma și în felul cum crede fiecare că poate folosi mai mult.

Toideana am susținut că trebuie să existe o legătură strânsă între bătrâni și tineri căci numai așa mersul Societății este frătat prin lanțul faptelor izvorâte dintr'un concert de forțe.

Această idee d-ilor consilieri ne-a călăuzit pe noi tinerii și în special pe cei ce suntem aci prezenți la formarea și alegerea de către adunarea generală a actualului Consiliu, pentru că nu concepem cum tinerii se pot dispensa de experiența și cunoștințele bătrânilor, după cum nu credem că și d-ilor nu vor să se lasească de vigoarea și energia celor tineri.

Animat numai de acest spirit de armonie vlu să colaborez cu cele mai sincere gânduri pentru Societatea noastră, a obține cât mai bine satisfacerea intereselor generale ale membrilor ei și a propășirii trainice a Societății pe terenul științei silvice.

D-l M. P. Florescu citește preîntâmpinarea d-lui I. Zăvoianu cu privire la sinuciderea fostului coleg D. Mușat.

Consiliul luând în dezbatoare cererea d-lui Zăvoianu, deplânge moartea colegului D. Mușat, iar asupra cererei d-lui Zăvoianu, întrucât petiționarul nu aduce nici un fapt precis, Consiliul neavând elementele trebuitoare, nu poate lua nici o hotărâre.

D-l I. Aleman acuză lipsa d-sale dela ședințele Consiliului, din cauza depărțării de București. D-sa promite, că ori de câte ori întâmplător va veni la București, cu drag va face astfel ca să poată lua parte și la ședințele Consiliului. În continuare, d-sa spune că s'a retras cu entuziasm în acel colț de jară dela Bistrița Năsăud, și că a găsit necesar să să stea acolo pentru folosul real al intereselor locale de cât să se amestece în alte chestiuni generale. Dar din acel colț de jară urmărește cu drag acțiunea Societății. În sfârșit d-sa spune:

Dacă interesele Societății, reclamă ca să lu cât mai mult în mijlocul d-voastră o voi face bucuros.

D-l V. Stînghe: credem în sprijinul d-lui Aleman și pe viitor. — În consiliu e interes să fie câți mai mulți colegi nu numai din jurul Bucureștilor dar pentru aceasta, chestia prezenței la consiliu e delicată.

D-l I. Aleman, acuzându-se că trebuie să plece cu primul tren.

D-l V. Stînghe ocupă locul președintelui.

D-l Grozescu cere consiliului a se aproba plata ratei de asigurare a palatului Societății, conform prevederilor bugetare. Consiliul aprobă.

D-l Gh. Turneanu crede necesar a se mai face demersuri pentru reducerea ratelor de asigurări.

D-l V. Stînghe propune intervertirea ordinii de zi, pentru a se discuta lărgirea atribuțiile Comitetului de direcție.

D-l P. Ioan crede, că e mai urgent a se discuta redactarea anuarului Societății.

Intervin în discuție d-nii Florescu, Grozescu, Turneanu și d-l Stînghe.

Se hotărăște a se redacta anuarul membrilor Societății și a se publica în primul număr din luna Ianuarie 1928.

Ședința viitoare se fixează pentru luni 16 Ianuarie 1928.

p. președinte Antonescu

Secretar-general, M. P. Florescu

DECIZIUNI

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Casa pădurilor

Direcția amenajerilor

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor,
Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic,
Având în vedere articolul 2 din Legea modificatoare la Codul silvic, publicată în
Monitorul Oficial No. 131 920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi regulamentul de exploatare al pădurii Goești, pendinte de comuna Lungani, jud. Iași, proprietatea Fraților Eugeniu, Lucilu și Mihail Ștelănescu, în suprafață de 1097 ha 1400 m. p., din care goluri interne 84 ha 0200 m. p. Regim. crâng simplu. Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2 — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiul respectiv și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 7 Decembrie 1927, în cabinetul nostru.

Ministru (ss) C. Argetoianu

Nr. 54 891 1927.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Miceasca și Chivoaica, pendinte de comuna Micești, jud. Muscel, proprietatea d-ilor D. și D. D. Bărzătescu, în suprafață de 40 ha 7600 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 11 ani

b) Amenajamentul pădurii Vatra Șchitului, Brebu și Pîșcul Lourzel, pendinte de comuna Brebu, jud. Prahova, proprietatea Eforiei Spitalelor civile din București, în suprafață de 996 ha 9000 m. p. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 50 ani, exploatarea în 30 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Studiul sumar de exploatare al pădurii Ponoarele Zorlești, pendinte de comuna Zorlești, jud. Gorj, proprietatea d-nel Ecst. Ral. Mazilu, în suprafață de 16 ha. Regimul crângul cu 60 rezerve la ha așteși din cei mai groși. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 600 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Aluniș, pendinte de comuna Aluniș, jud. Olt, proprietatea d-lui I. D. Vlădescu, în suprafață de 41 ha 7000 m. p. din care 10 ha 78 poeni. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Ghidigeni, pendinte de com. Ghidigeni, jud. Tulova, proprietatea d-lor S. și N. Chrisoveanu, în suprafață de 331 ha 8550 m. p. din care se pune în exploatare 167 ha 3760 m. p. Regimul seria II-a crâng cu 33 rezerve la ha din cei mai groși. Revoluția normală seria II-a 25 ani, exploatarea în 10 ani pentru această serie și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Donia pendinte de comuna Micești, jud. Muscel, proprietatea bisericii Malca Domnului din Micești, în suprafață de 42 ha 5700 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 15 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Gâlceana, pendinte de comuna Gâlceana, jud. Tecuci, proprietatea d-lui Inginer I. Moșoi, în suprafață de 2651 ha 2950 m. p. în două serii. Regimul codru cu tăieri succesive seria I și crâng seria II-a cu 50 rezerve la ha în parcela 0 și 100 rezerve la ha în parcela R. de esență stejar și fag din cei mai groși. Revoluția normală 81 ani, exploatarea în 72 ani seria I. Revoluția normală 40 ani, exploatare în 40 ani seria II-a. garanția de împădurire 1000 lei de hectar seria I și 500 lei de ha seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Stăvnicelul pendinte de comuna Tibana, jud. Vaslui, proprietatea moștenirilor Ed. Ghica, în suprafață de 91 ha 3500 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Obedeni, pendinte de comun Breasta, jud. Dolj, proprietatea d-lui I. Florescu, în suprafață de 37 ha 8100 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat flecării sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi, 21 Octombrie 1927, în cabinetul nostru.

Ministru (sa) C. Argetoianu.

Nr. 48960

Art. 1. — Se aprobă de nol Regulamentul de exploatare al pădurii Goiclu, pendinte de comuna Breasta, jud. Dolj, proprietatea d-nei Constanța General Argetoianu, în suprafață de 28 ha Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 22 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea la anul 1949.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiul respectiv și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi, 19 Noiembrie, în cabinetul nostru.

Ministru (sa) C. Argetoianu.

Nr. 52211 1927

Art. 1. — Se aprobă de nol:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Zavoale Fărcașele, pendinte de comuna Fărcașele, jud. Romanaj, proprietatea d-lui Const. Neamțu, în suprafață de 44 ha 6000 m. p. pădure. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Arsache, pendinte de comuna Arsache, jud. Vlașca, proprietatea d-lui S. Lupeacu, în suprafață de 60 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Mărcuța, pendinte de comuna Micleșii, jud. Vaslui, proprietatea d-lui P. Antonescu, în suprafață de 246 ha 6277 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Disericii, pendinte de comuna Vlădești, jud. Muscel, proprietatea d-lui N. Al. Georgeacu, în suprafață de 29 ha 3500 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

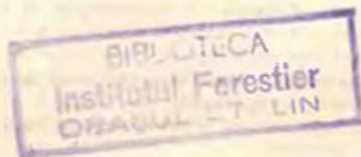
Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 15 Noembrie 1927, în cabinetul nostru.

Ministru (sa) C. Argetoianu.

Nr. 5324/1927.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stînghe Viatilă

Membri:

Drăcea Marin

Tănăsescu Mihail

Ioan Petre

Turneanu George

Secretar de redacție: Ștefănescu-Subățeanu M.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Personă morală prin Decretul Regel 1639 din 21 Aprilie 1900

Consiliul de Administrație:

Vice-Președinți { C. P. Georgescu
M. Drăcea

Secretar general: M. P. Florescu

Casier: C. Sava-Goiu

Secretari: { Dem. Grozescu
M. Ștef.-Subățeanu

M e m b r i i:

Aleman L.

Marinescu Coman

Antonescu P.

Nedelcovici Ath.

Boldur M.

Popescu Alex.

Eliescu M. Aurel

Pribolanu V.

Ioan Petre

Stînghe Viatilă

Ionescu Andrei

Tănăsescu M.

Lazăr Horia

Tomuța D.

Turneanu O.

Cenzori: Crățaru Ovid, Năstăsescu Gh., Sculy Xenofon.

Cenzori supleanți: Anastăsescu Dem., Comaniciu I., Fonai I.

Prețul abonamentului:

Pe un an	150 lei
• • • pentru membrii Societății	100 •
• • • pentru conducători și brigăziari	75 •
Numărul	20 •

Cooperativa GALENA

PENTRU INDUSTRIA RADIOFONICĂ

Str. General Anghelescu No. 3 (colț cu calea Grivței)
BUCUREȘTI

Oferă d-lor Ingineri silvici **CELE MAI BUNE
ȘI MAI IEFTINE APARATE DE RADIO** cu 3, 4, 5
și 8 lămpi, construite după cele mai moderne
montaje. Depozitele cooperativei sunt dease-
menea asortate cu tot felul de piese de radio
ce se pot expedia ori unde, la cerere, contra
ramburs.

Pentru d-nii ingineri silvici prețuri reduse cu
avantajii de plată, trimițându-se la cerere ofer-
tele Cooperativei.